

Ἡ ΚΑΙΝΗ
ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ἡΜΩΝ

ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΓΛΩΤΤΟΣ,

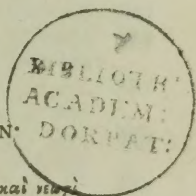
τῇ ἡμέρᾳ,

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ἈΡΧΕΤΥΠΟΝ

καὶ ἡ αὐτὴ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Εἰς κοινὴν διάλεκτον

Μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας διορθωθέντα, καὶ νῦν

μετατυπωθέντα.

Acc 52 057

Ἐν

ΛΟΝΔΙΝΩ

Ἐξετυπώθη παρὰ Τιλλίγγου καὶ Οὔγου,
τῆς Χελσίας.

Ἐπεὶ ἀπὸ τῆς τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἑισαρκώσεως
α ω ι θ', 1819.

Ἡ τάξις τῶν τῆς Καινῆς Διαθήκης Βιβλίων.

	σελ.
Τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον	1
Τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον	140
Τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον	227
Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον	379
Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων	492
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολή	647
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή	
Πρώτη	708
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή	
Δευτέρα	766
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή ..	805
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολή ..	824
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολή ..	843
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κολοσσαεῖς Ἐπιστολή ..	858
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολή	
Πρώτη	871
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπι-	
στολή Δευτέρα	884
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολή	
Πρώτη	891
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολή	
Δευτέρα	907
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τίτον Ἐπιστολή ..	918
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολή ..	924
Ἡ πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή	928
Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ	972
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Πρώτη ..	988
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Δευτέρα ..	1004
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Πρώτη ..	1013
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Δευτέρα ..	1028
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Τρίτη ..	1030
Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ	1032
Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	1037

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κιφ. α. 1.

ΒΙΒΛΟΣ γενέσεως Ἰησοῦ
Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβὶδ, υἱοῦ
Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν
Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἰδαν, καὶ τὰς ἀδελ-
φάς αὐτῶν.

3 Ἰδαν δὲ ἐγέννησε τὸν
Φαρές καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς
Θάμαρ· Φαρές δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἑσρώμ· Ἑσρώμ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἀράμ.

4 Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασ-
σών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών.

5 Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν
Βοὺζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ· Βοὺζ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ὠβηδ ἐκ τῆς
Ῥέθ· Ὠβηδ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰεσσαί.

6 Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν
Δαβὶδ τὸν βασιλέα· Δαβὶδ
δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τῆ Οὐρίας.

7 Σολομών δὲ ἐγέννησε
τὸν Ῥοβοάμ· Ῥοβοάμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀσά.

8 Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσα-
φάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν

ΒΙΒΛΙΟΝ τῆς γενέσεως τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ
Δαβὶδ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν
Ἰσαάκ· καὶ ὁ Ἰσαάκ ἐγέννησε
τὸν Ἰακώβ· καὶ ὁ Ἰακώβ
ἐγέννησε τὸν Ἰδαν, καὶ τὰς
ἀδελφάς του.

3 Καὶ Ἰδαν ἐγέννησε τὸν
Φαρές καὶ τὸν Ζαρά ἀπὸ τῆν
Θάμαρ· καὶ Φαρές ἐγέννησε
τὸν Ἑσρώμ· καὶ ὁ Ἑσρώμ
ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Καὶ Ἀράμ ἐγέννησε
τὸν Ἀμιναδάβ· καὶ Ἀμι-
ναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών·
καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν
Σαλμών.

5 Καὶ Σαλμών ἐγέννησε
τὸν Βοὺζ ἀπὸ τῆν Ῥαχάβ·
καὶ Βοὺζ ἐγέννησε τὸν Ὠβηδ
ἀπὸ τῆν Ῥέθ· καὶ Ὠβηδ
ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.

6 Καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησε
Δαβὶδ τὸν βασιλέα· καὶ Δα-
βὶδ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν
Σολομῶνα ἀπὸ τῆν γυναῖκα
τῆ Οὐρίας.

7 Καὶ ὁ Σολομών ἐγέννησε
τὸν Ῥοβοάμ· καὶ Ῥοβοάμ
ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· καὶ Ἀβιά
ἐγέννησε τὸν Ἀσά.

8 Καὶ Ἀσά ἐγέννησε τὸν Ἰω-
σαφάτ· καὶ Ἰωσαφάτ ἐγέννη-

Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὁζίαν.

9 Ὁζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῇ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμὼν· Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.

11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶν.

12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶν, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζῶρ.

14 Ἀζῶρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ.

15 Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ,

σε τὸν Ἰωράμ· καὶ Ἰωράμ ἐγέννησε τὸν Ὁζίαν.

9 Καὶ Ὁζίας ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· καὶ Ἰωάθαμ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· καὶ Ἀχαζ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Καὶ Ἐζεκίας ἐγέννησε τὸν Μανασσῇ· καὶ Μανασσῆς ἐγέννησε τὸν Ἀμὼν· καὶ Ἀμὼν ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.

11 Καὶ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς εἰς τὸν μετατοπισμὸν τῆς Βαβυλῶν.

12 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν μετατόπισιν τῆς Βαβυλῶν, ὁ Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· καὶ Σαλαθιήλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Καὶ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· καὶ Ἀβιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· καὶ Ἐλιακείμ ἐγέννησε τὸν Ἀζῶρ.

14 Καὶ Ἀζῶρ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· καὶ Σαδώκ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· καὶ Ἀχείμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ.

15 Καὶ Ἐλιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· καὶ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· καὶ Ματθάν ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Καὶ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Ὅλαις λοιπὸν ἡ γενεαὶς ἀπὸ τῆς Ἀβραάμ ἕως τοῦ Δαβὶδ,

γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ
Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας
Βαβυλῶν, γενεαὶ δεκατέσ-
σαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας
Βαβυλῶν ἕως τοῦ Χριστοῦ
γενεαὶ δεκατέσσαρες.

18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ
γέννησις οὕτως ἦν. Μιηγευθείσης
γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας
τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν
αὐτούς, εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα
ἐκ πνεύματος ἁγίου.

19 Ἰωσήφ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς,
δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐ-
τὴν παραδειγματίσαι, ἐβηλό-
θη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυ-
μηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυ-
ρίου κατ' ὄναρ ἑφάνη αὐτῷ,
λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ
φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρι-
ὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν
αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματος
ἁγίου.

21 Τίξεται δὲ υἱόν, καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗ-
ΣΟΥ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν
λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν.

22 (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος·

23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν
γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν,
καὶ καλέσῃσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ

εἶναι δεκατέσσαρες γενεαῖς·
καὶ ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ ἕως τῆς με-
τατοπισμοῦ τῆς Βαβυλῶν,
εἶναι δεκατέσσαρες γενεαῖς·
καὶ ἀπὸ τοῦ μετατοπισμοῦ τῆς
Βαβυλῶν ἕως τοῦ Χριστοῦ,
εἶναι δεκατέσσαρες γενεαῖς.

18 Καὶ ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τέτοιος λογῆς ἐγένηκεν.
ἐπειδὴ ἡ μητέρα του ἡ Μαρία
ἄρραβωνιάσθη τὸν Ἰωσήφ, πρὸ
τοῦ νὰ ἔλθῃ μαζὺ, εὗρέθη ἐγ-
γαστρωμένη ἀπὸ πνεῦμα ἁ-
γίου.

19 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ὁ ἄνδρας
τῆς, μὲ τὸ νὰ εἶναι δίκαιος, μὴ
θέλωντας νὰ τὴν φανερώσῃ,
ἠδέλησε κρυφῶ νὰ τὴν ἀφήσῃ.

20 Καὶ ἐτέτα αὐτὸς ἔχων-
τας εἰς τὸν νοῦν τε, παρευθὺς
ἄγγελος κυρίου τοῦ ἐφάνη εἰς τὸ
ὄνειρόν τε, καὶ λέγει τε· Ἰωσήφ
υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς νὰ
πάρῃς τὴν Μαριὰμ τὴν γυναῖ-
κά σου· διατὶ ἐκεῖνο, ὅπου
ἐσυλλήφθη εἰς αὐτήν, εἶναι
ἀπὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

21 Καὶ θέλει γεννήσῃ υἱόν,
καὶ θέλεις τὸ ὄνομάσει Ἰησοῦν·
διατὶ αὐτὸς θέλει σώσει τὸν
λαόν του ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας
της.

22 Καὶ τοῦτο ὅλον ἐγένε,
διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο ὅπου
ἐλαλήθη ὑπὸ τοῦ κυρίου διὰ
μέσῃ τοῦ προφήτου, λέγων·

23 Ὅτι, νὰ, ἡ παρθένος θέ-
λει ἐγαστρωθῇ, καὶ θέλει γεννή-
σει υἱόν, καὶ θέλῃσι καλέσει τὸ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ· ὁ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.)

24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

25 Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

ὄνομά τε Ἐμμανήλ· τὸ ὁποῖον ἐρμηνεύεται, μετ' ἐμᾶς ὁ Θεός.

24 Καὶ ὁ Ἰωσήφ σηκνωμένος ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἔκαμιν καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ ἐπῆρε τὴν γυναῖκα τε.

25 Καὶ δὲν τὴν ἐγνώριζεν ἕως ὅπῃ ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά τε Ἰησοῦν.

Κεφ. β'. 2.

ΤΟΥΤ' δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδὼν, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱερσόλυμα, λέγοντες·

2 Πῶς ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτὸν τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱερσόλυμα μετ' αὐτῆς.

4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τὰς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τῆς λαῆς, ἐπειθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· ὅτι γὰρ γέγραπται διὰ τῆς προφῆτας·

ΚΑΙ ὡς ἂν ἐγενήθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας εἰς ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδὼν, καὶ ἤλθαν μάγοι ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν εἰς Ἱερσόλυμα, λέγοντες·

2 Πῶς εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὅπῃ ἐγενήθη; διατὶ ἐμεῖς εἶδαμεν τὸν ἀστέρα τε εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ ἤλθαμεν νὰ τὸν προσκυνήσωμεν.

3 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, ὡς ἂν τὸ ἀκούσας, ἐσυγχίσθη, καὶ ὅλα τὰ Ἱερσόλυμα μαζὺ μεταυτόν.

4 Καὶ μαζώνοντας ὅλους τὰς ἀρχιερεῖς καὶ τὰς γραμματεῖς τῆς λαῆς, τὴς ἐρωτᾷ, πῶς γεννᾶται ὁ Χριστός.

5 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· διὰ τὸ ἔχει γέγραπται διὰ μέσων τῆς προφῆτας·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, ἡδαμῶς ἐλαχίστη εἰ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σὺ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαὸν μὴ τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τὰς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρα.

8 Καὶ πέμψας αὐτὰς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Προρευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὶ δὲ εὑρητε, ἀπαγγεῖλάτε μοι, ὅπως καὶ γὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδὼς, ὁ ἄστρος, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτὰς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω ὃ ἦν τὸ παιδίον.

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἄστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὔρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τὰς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ ὄνυχα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ τοῦ Ἰούδα, καθόλου δὲν εἶσαι μικρότατη ἀνάμεσον εἰς τὰς ἡγεμόνας τοῦ Ἰούδα· Διὰ τὸ ἀπὸ σένα θέλει εἶγαι ἡγούμενος, ὁ ὁποῖος θέλει ποιμαίνει τὸν λαόν μὴ τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε ὁ Ἡρώδης κράζωντας κρυφᾶ τὰς μάγους, ἐξέταξεν ἀκριβᾶ ἀπ' αὐτῆς τὸν καιρὸν τοῦ ἀστέρα· ἐκείνης, ὅπου ἔχεται.

8 Καὶ πέμπωντάς τας εἰς τὴν Βηθλεὲμ, τὰς εἶπε· Σύρτε καὶ ἐξετάξτε καταλειπῶς διὰ τὸ παιδίον· καὶ ὡσὰν τὸ εὑρήτε, δότε μὴ εἰδήσιν, διὰ νὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ, νὰ τὸ προσκυνήσω.

9 Καὶ ἐκεῖνοι, ὡσὰν ἤκουσαν τὰ λόγια τοῦ βασιλέως, ἐδιέβησαν. καὶ νὰ, πάλιν ὁ ἄστέρας, ὅπου εἶδαν εἰς τὴν ἀνατολήν, καὶ ἐπῆγενεν ὁμπροσθέντων, ἕως ὅπου ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐκεῖ, ὅπου ἦτον τὸ παιδίον.

10 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ μάγοι τὸν ἄστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην καὶ πολλὰ.

11 Καὶ ἔχοντας νὰ ἐλθῶσιν εἰς τὸ σπῆτι, εὑρήκαν τὸ παιδίον μαζὺ μὲ τὴν Μαρίαν τὴν μάνα τῶ· καὶ ἔπεσαν καὶ τὸ ἐπροσκύνησαν· καὶ ἀνοίξαντες τὰς θησαυροὺς των, τοῦ ἔφεραν χαρίσματα, χρυσάφι, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

12 Καὶ χηματισθέντες κατ' ὅναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδὼ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὅναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτῆ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τῷ ἀπολέσαι αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτῆ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τὰς παιδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετῆς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

12 Καὶ ἔξοντας ἐὰν τὰς ἀποκαλυφθῇ εἰς τὸ ὄνειρόν της ἐὰν μὴν μεταγυρίσῃ εἰς τὸν Ἡρώδην, ἀπὸ ἄλλης φράταν ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον της.

13 Καὶ ὡς τὸν ἀνεχώρησαν αὐτοῖς, παρευδὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὸ ὄνειρόν τε, καὶ λέγει τε· σηκώσθ, καὶ ἔπαρ τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνα τε, καὶ φεῦγε εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ὡς εἴται ἐκεῖ, ἕως ὅπῃ ἐὰν εἴπω· Διὰ τὸ μέλλει ὁ Ἡρώδης ἐὰν ζητήσῃ τὸ παιδίον, ἐὰν τὸ χαλάσῃ.

14 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐσηκώθη· κεν καὶ ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνα τε τὴν νύκτα, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

15 Καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ Ἡρώδου· Διὰ ἐὰν πληρωθῇ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ μίση τε τοῦ προφήτου, ὅπῃ λέγει· ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε βλέπωντας ὁ Ἡρώδης, πῶς ἐπεριγελάσθη ἀπὸ τῆς μάγης, ἐθυμώθη καλὰ πολλὰ· καὶ ἔστειλεν ἀνθρώπους, καὶ ἐφόνευσεν ὅλα τὰ παιδία, ὅπῃ ἦταν εἰς τὴν Βηθλεὲμ, καὶ εἰς ὅλα της τὰ σύνορα ἀπὸ δύο χρονῶν καὶ κάτω, κατὰ τὸν καιρόν ὅπῃ ἐβεβαίωθηκεν κατὰ λεπίῳς ἀπο τοὺς μάγης.

17 Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο, ὅπῃ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Ἱερεμίαν τον προφήτην, ὅπῃ λέγει·

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμαῖ ἠκέσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὁδυρμὸς πολλὺς, Ῥαχὴλ κλαίῃσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί.

19 Τελευτήσαντο δὲ τῷ Ἡρώδῃ, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἴγυπτῳ,

20 Λέγων· Ἐγερθεὶς παρῆλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύε· εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γάρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τῷ παιδίῳ.

21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρῆλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχελάος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεῖς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἰλθὼν κατέκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ρῆθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

18 Φωνὴ ἀκέσθη εἰς τὴν Ῥαμαῖ, πολλὺς θρῆνος καὶ πολλὰ κλάμματα, καὶ πολλοὶ ἀναστεναγμοί, ὅπῃ ἔκλαιεν ἡ Ῥαχὴλ τὰ παιδιὰ της· καὶ δὲν ἤθελε ἐν παρηγορηθῇ, διατὶ δὲν εἶναι πλῆρον.

19 Καὶ ὡς ἂν ἀπέθανεν ὁ Ἡρώδης, παρευδὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὸ ὄνειρόν τε εἰς τὴν Αἴγυπτον,

20 Λέγωντας· σηκώσῃ καὶ ἔπαρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνα τῆ, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν γῆν τῇ Ἰσραὴλ· διατὶ ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐγύρευαν ἐν πάρεν τὴν ζῶν τῇ παιδίῳ, ἀπέθαναν.

21 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐσηκώθηκε, καὶ ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνα τῆ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ.

22 Ἀμὲν ὡς ἂν ἔμαθεν, ὅτι Ἀρχελάος βασιλεύει εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἀντὶ τοῦ Ἡρώδου τὸν πατέρα τῆ, ἐφοβήθη ἐν ἐπάγῃ ἐκεῖ· καὶ ἐξουίας ἐν τῇ ἀποκαλυφθῇ εἰς τὸ ὄνειρόν τε, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ πηγαίνωντας ἐκατοίκησεν εἰς τὴν πόλιν, ὅπῃ λέγεται Ναζαρέτ· διὰ ἐν τελειωθῇ ἐκεῖνο, ὅπῃ εἶπαν οἱ προφῆται, ὅτι θέλει καλεσθῇ Ναζωραῖος.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

3 Οὗτο· γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἠσαΐα τοῦ προφήτου, λέγοντο· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου·

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλέσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἁγίους τῆς μετανοίας.

ΚΑΙ εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἔρχεται ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύττωντας εἰς τὴν ἐρημον τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγωντας· μετανοεῖτε· ὅτι ἐσήμεωσεν ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν.

3 Ἐτετο· εἶναι ἐκεῖν, ὅπῃ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Ἠσαΐαν τὸν προφήτην, λέγωντα· Φωνὴ ἐκεῖν, ὅπῃ βοᾷ μέσα εἰς τὴν ἐρημον· ἐτοιμάσετε τὴν γράτα τῇ κυρίῳ, κάμετε ἴσους τῆς δρόμους τῆς.

4 Καὶ ἐτοῦτο· ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμά τε ἀπὸ μαλὶ τῆς καμήλας, καὶ μὲ ζωνάρι δερματένιον ἦταν ζωσμέν· καὶ τὸ φαγὶ τε ἦταν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐπήγεγεν ἐξω ἡ Ἱερουσαλήμ εἰς αὐτὸν, καὶ ὅλη ἡ Ἰουδαία, καὶ ὅλα ἡὰ περίχωρα τῇ Ἰορδάνου.

6 Καὶ ἐβαπτίζονταν εἰς τὸν Ἰορδάνην ἀπ' αὐτὸν, ἐξομολογέμενοι ταῖς ἁμαρτίαις τῆς.

7 Καὶ ὡσὰν εἶδε πολλὰς ἀπὸ τῆς Φαρισαίως καὶ ἀπὸ τῆς Σαδδουκαίως, ὅπου ἔρχονταν εἰς τὸ βάπτισμά τε, τοὺς ἔλεγε· γεννήματα τῶν ὀχενδρων, τίς σᾶς ἐδίδαξε, νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν ὀργήν, ὅπου μέλλει νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμετε λοιπὸν καρποὺς ἁγίους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ μὴ δοξᾶτε λέγειν ἐν αὐτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

10 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

11 Εγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός με ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα ὑποδέμωτα βαψάσαι. αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί.

12 Οὗ τὸ πλύνον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχνηρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβεσῶν.

13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ συ ἔρχῃ πρὸς με·

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀφες ἄρτι·

9 Καὶ μὴν σᾶς φαίνεται νὰ λέγετε μέσα σας· ἐμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· διὰ τὸ σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται καὶ ἀπὸ ταῖς πέτραις ἐτοῦταις νὰ σηκώσῃ παιδίᾳ εἰς τὸν Ἀβραάμ.

10 Καὶ νὰ, καὶ τὸ πελέκι εἰς τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου κεῖται· κάθε δένδρον λοιπὸν, ὁποῦ δὲν κάμνῃ καλὸν καρπὸν, κόπτεται καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτίαν.

11 Εγὼ σᾶς βαπτίζω μὲ τὸ νερὸ εἰς μετάνοιαν· ἀμὴν ἐκεῖνος, ὁποῦ ἔρχεται καταπόδι με, εἶναι δυνατώτερός με, τοῦ ὁποίῃ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ σηκώσω τὰ ὑποδήματά του· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ πνεῦμα ἅγιον καὶ μὲ φωτίαν.

12 Εἰς τοῦ ὁποίῃ τὸ χεῖρ εἶναι τὸ φτυᾶρι, καὶ θέλει καθαρίσει τὸ ἄλωνί του, καὶ θέλει μαζώξῃ τὸ σιᾶρι του εἰς τὸ ἀμπάρι του, ἀμὴν τὸ ἄχνηρον θέλει τὸ κατακαύσει μὲ φωτίαν, ὁποῦ δὲν σβεῖ ποτέ.

13 Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν Ἰορδάνην εἰς τὸν Ἰωάννην, νὰ βαπτισθῇ ἀπ' αὐτόν.

14 Ἀμὴν ὁ Ἰωάννης τὸν ἐμπόδιζε λέγωντας· ἐγὼ ἔχω χρεῖαν νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ σεῖνα, καὶ σὺ ἔρχεσαι εἰς ἐμένα·

15 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει του· τῶρα ἄφῃσε· διὰ τὸ

οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν
πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην.
Τότε ἀφήσιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς
ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος·
καὶ ἰδοὺ, ἀνέωχθησαν αὐτῷ
οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ πνεῦ-
μα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ
περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ’
αὐτόν.

17 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν
οὐρανῶν, λέγουσα. Οὗτός
ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός,
ἐκ ᾧ εὐδόκησα.

ἔτι πρέπει ἡμᾶς, νὰ τελειώ-
σωμεν κάθε λογῆς δικαιοσύνην.
τότε τὸν ἄφησεν.

16 Καὶ ἀφόντις ἐβαπτίσθη
ὁ Ἰησοῦς, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τὸ
νερό· καὶ νὰ, καὶ τοῦ ἀνοίχθη-
σαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ πνεῦ-
μα τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἐκατέβαι-
νεν ὡσὰν περιστερί, καὶ ἤρχετο
ἀπάνω τε.

17 Καὶ εὐθὺς φωνὴ ἀκούσθη
ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ὅπου ἔλε-
γεν· ἐτοῦτος· εἶναι ὁ υἱὸς μου ὁ
ἠγαπημένος, εἰς τὸν ὁποῖον
ἀναπαύθηκα.

Κεφ. δ'. 4.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνέχθη εἰς
τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ
πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ
τοῦ διαβόλου.

2 Καὶ ηγεύσας ἡμέρας τεσ-
σαράκοντα καὶ νύκτας τεσσα-
ράκοντα, ὕψερον ἐπέειπεν.

3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ
πειράζων εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι
ἄρτοι γένωνται.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε·
γέγραπται. Οὐκ ἐπ’ ἄρτω
μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ’
ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομέ-
νω διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐ-
τὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἀγίαν
πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ
τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη ὑπὸ
τοῦ πνεύματος εἰς τὴν
ἔρημον, διὰ νὰ πειραχθῇ ἀπὸ
τὸν διάβολον.

2 Καὶ ἔγοντας νὰ ηγεύσῃ
ῥαβάνια ἡμέραις καὶ σαράντα
νύκταις, ὕψερον ἐπέειπεν.

3 Καὶ πηγάζοντας σημᾶ τε
ὁ πειράζων, τοῦ λέγει· ἂν εἶσαι
υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ διὰ νὰ γέ-
νην ἐτούταις ἡ πέτραις ψωμία.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπε-
κρίθη· εἶναι γεγραμμένον· ὅχι
μόνον μὲ ψωμί νὰ ζῇ ὁ ἄνθρω-
πος, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγον, ὅπου
εὐγένηται ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ.

5 Τότε τὸν ἐπῆγεν ὁ διάβο-
λος, καὶ ἐπῆγιν τον εἰς τὴν
ἀγίαν πόλιν, καὶ τὸν ἔστησεν
εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἱεροῦ.

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν ποδάσθ.

7 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος· εἰς ὄρη ὑψηλόν, λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσῆλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ καὶ ἀλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβελῶν καὶ Νεφθαλείμ·

6 Καὶ λέγει τῷ ἄν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίξε τοῦ λόγου σου κάτω· διατὶ εἶναι γραμμένον· ὅτι θέλει προσάξει τοὺς ἀγγέλους τῇ διὰ λόγου σου, καὶ θέλουν σὲ σηκώσει ἅπαντες εἰς τὰ χεῖριά σου, ἵνα μὴν σκολιάψῃς ποτὶ εἰς πέτραν τὸ ποδάρι σου.

7 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γραμμένον εἶναι καὶ ἐτοῦτο· ὅτι τὸν Αὐθέντην τὸν Θεόν σου ἵνα μὴν δοκιμάσῃς.

8 Πάλιν πέρνει τον ὁ διάβολος, καὶ ἀναβάλλει τον εἰς ἕνα ὄρη πολλὰ ὑψηλόν, καὶ δείχνει τῷ ὅλαις βασιλείαις τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν τῆς.

9 Καὶ λέγει τῷ· ἐτοῦτα ὅλα θέλω σοῦ τὰ δώσει, ἂν πέσῃς ἵνα μὲ προσκυνήσῃς.

10 Τότε τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· ὑπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· διατὶ εἶναι γραμμένον· ὅτι τὸν Αὐθέντην τὸν Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει.

11 Τότε τὸν ἄφησεν ὁ διάβολος· καὶ παρευθὺς ἦλθασιν ἄγγελοι καὶ τὸν ὑπηρετοῦσαν.

12 Καὶ ὡς ἂν ἤκησεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐπαρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ ἀφίνωντας τὴν Ναζαρέτ, ἦλθε καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, εἰς τὰ σύνορα τῆς Ζαβελῶν καὶ τῆς Νεφθαλείμ.

14 Ἴνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἑσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

15 Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν·

16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκοτεινίᾳ, εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ἐρανῶν.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς· Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληττον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς·)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω με, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καθαρτί-

14 Διὰ τὰ πληρωθῆναι ἐκεῖνο, ὅπῃ εἶπεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἑσαΐου, ὅπῃ λέγει·

15 Γῆ τοῦ Ζαβουλὼν καὶ γῆ τῆς Νεφθαλεὶμ, ὁδὸς τῆς θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.

16 Ὁ λαὸς, ὅπῃ ἐκάθονταν εἰς τὸ σκοτὶον, εἶδε φῶς μέγα, καὶ ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐκάθονταν εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, τὸ φῶς ἔφαιξεν εἰς αὐτούς.

17 Καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ λέγῃ· μετανοεῖτε· ὅτι ἐσήμευσεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

18 Καὶ περιπατῶντας ὁ Ἰησοῦς σημᾶ εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, τὸν Σίμωνα, ὅπου λέγεται Πέτρος, καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν του, ὅπῃ ἔρριχναν δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν· (διὰ τὸ ἦσαν ψαράδες·)

19 Καὶ λέγει τῶν· ἐλᾶτε ὀπίσω με, καὶ θέλω σᾶς κάμει ψαράδας ἀνθρώπων.

20 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν τὰ δίκτυα, καὶ τοῦ ἠκολούθησαν.

21 Καὶ παγένωνίαις παρὰ κειθε, εἶδε ἄλλους δύο ἀδελφούς, τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν ἀδελφόν του τὸν Ἰωάννην, μέσα εἰς τὸ μονόξυλον μαζὺ μετὰ τὸν Ζεβεδαῖον τὸν πατέρα τῶν,

ζοντας ἰὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολέθησαν αὐτῷ.

23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντα τὴς κακῶς ἔχοντας, ποιικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε'. 5.

ἸΔΩΝ δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρε· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὑρανῶν.

ὁπῃ ἐμπάλωναν ἰὰ δίκτυά τες, καὶ τὴς ἐκάλεσε.

22 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν καὶ τὸ μονόξυλον καὶ τὸν πατέρα τες, καὶ τῷ ἀκολυθήσασιν.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύριζεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκωντας εἰς ταῖς συναγωγαῖς τες, καὶ κηρύττωντας τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰατρύωντας κάθε λογῆς ἀρρώστιαν, καὶ κάθε ἀσθέειαν εἰς τὸν λαόν.

24 Καὶ εὐγῆκεν ἡ φήμη τε εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ τοῦ ἔφταν ὅλης τοὺς ἀρρώστους, ὁπῃ ἐκρατύνταν ἀπὸ διάφοραις ἀρρώστιας καὶ βάσανα, καὶ δαιμονισμένους, καὶ σεληνιασμένους, καὶ παραλύτους· καὶ τὴς ἰάτρευσε.

25 Καὶ τῷ ἀκολύθητε πολὺς λαὸς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἀπὸ τὴν Δεκάπολιν καὶ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπὸ πέραν τῷ Ἰορδάνου.

ΚΑΙ ἔκεῖν· βλέπωντας τὸν λαόν, ἀνέβη ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάθιστε, καὶ οἱ μαθητάδες τῷ ἐπὶ πτωχισμῷ τε.

2 Καὶ ἀνοίγωντας τὸ στόμα τε, τὴς ἐδίδασκε, λέγωντας·

3 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὁπῃ εἶναι πτωχοὶ εἰς τὸ πνεῦμα· ὅτι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν ὑρανῶν.

4 Μακάριοι οἱ πεινῶντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσει τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορλασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν.

11 Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς ὀρανοῖς· ὅτι γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τὰς πρὸ ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς· εἰ δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθῆσεται; εἰς ὅδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι ἐξω,

4 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ λυπῶνται· ὅτι θέλῃσι παρηγορηθῇ.

5 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ εἶναι ἡμεροὶ· ὅτι αὐτοὶ θέλῃσι κληρονομήσει τὴν γῆν.

6 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ πεινῶσι καὶ διψῶσι τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ θέλῃσι χορλασθῇ.

7 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ εἶναι ἐλεημονητικοί· ὅτι θέλῃσιν ἐλεηθῇ.

8 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ εἶναι καθαροὶ εἰς τὴν καρδίαν· ὅτι αὐτοὶ θέλῃσι εἰδῇ τὸν Θεόν.

9 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ κάμνῃν εἰρήνην· ὅτι αὐτοὶ θέλῃσι καλεσθῇ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.

10 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ διωχθῶσι διὰ τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία, τῶν ὀρανῶν.

11 Καλότυχοι θέλετε εἰσδαί, ὅταν σᾶς ὀνειδίσῃ καὶ σᾶς διώξῃ, καὶ σᾶς εἰπῶσι κάθε λογῆς κακὸν λόγον ἐναντίον σας, ψευδόμενοι, διὰ λόγου μου.

12 Χαίρεσθε καὶ εὐφραίνεσθε· ὅτι ἡ πληρωμὴ σας εἶναι πολλὴ εἰς τοὺς ὀρανοὺς· Διατὶ τέτοιαις λογῆς ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας, ὅπῃ ἦταν προτιτερά σας.

13 Ἐσεῖς εἰσδετὸ ἄλας τῆς γῆς· καὶ εἰ τὸ ἄλας γένη ἀνάλατον, μὲ τί γὰρ ἀλατισθῇ; πλέον δὲν ἀχρῆζει τίποτε, πα-

καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

14 Ὑμῖς εἰς τὸ φῶς τῆ κόσμου· ὃ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὅρας κειμένη.

15 Οὐδὲ καί σοι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς ἑρανοῖς.

17 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ ἕρηνος καὶ ἡ γῆ, ἰῶλα ἐν ἡ μία κεραία ὃ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.

19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ ἕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑρηνῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑρηνῶν.

ρὰ νὰ ριχθῇ ἔξω, καὶ νὰ καταπατηθῇ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου.

14 Ἐσεῖς εἰσθε τὸ φῶς τῆ κόσμου· μία πόλις, ὅπε εἶναι ἀπάνω εἰς ὅρα, δὲν ἡμπορεῖ νὰ κρυφθῇ.

15 Οὐδὲ ἀνάπλεσι λύχνον, καὶ τὸν βάνυσιν ἀπὸ κάτω εἰς τὸ μόδι, ἀλλὰ τὸν βάνυσιν εἰς τὸν λυχνοστάτη, καὶ φέγγει εἰς ὅρας, ὅπε εἶναι μέσα εἰς τὸ σπήτι.

16 Τέτοιας λογῆς ἂς λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν εἰς τῆς ἀνθρώπου, διὰ νὰ εἰδῶσι τὰ καλὰ σας ἔργα, καὶ νὰ δοξάσῃ τὸν πατέρα σας, ὅπε εἶναι εἰς τοὺς ἑρηνές.

17 Μὴν λογιάζεστε, ὅτι ἐγὼ ἦλθα νὰ χαλάσω τὸν νόμον, ἢ τῆς προφητας· δὲν ἦλθα νὰ τὰ χαλάσω, ἀλλὰ νὰ τὰ τελειώσω.

18 Διατὶ βέβαια σᾶς λέγω· ἕως ὅπε νὰ παρέλθῃ ὁ ἕρηνος καὶ ἡ γῆ, μία ἰῶλα ἢ μία σιγμὴ δὲν θέλει παρέλθῃ ἀπὸ τὸν νόμον, ἕως ὅπου νὰ τελειωθῶσιν ὅλα.

19 Ὅποιος λοιπὸν χαλάσῃ μίαν ἀπὸ τέταται ταῖς παραγγελίαις ταῖς πολλὰ μικραῖς, καὶ διδάξῃ τέτοιας λογῆς τῆς ἀνθρώπου, πολλὰ μικρὸς θέλει καλεσθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρηνῶν· ἀμὴ ὅποιος ταῖς κάμη καὶ διδάξῃ, ἐτεῖος θέλει καλεσθῇ μέγας εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρηνῶν.

20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἰὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.

22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρὲ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ κεῖ μνησθῇς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τί καλὰ σοῦ·

24 Ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Ἰσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἴῃ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτε σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.

20 Διατὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· ὅτι ἂν δὲν περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη σας περισσώτερον ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλειτι ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἀκούετε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τὰς παλαιὰς ἵα μὴν φονεύσης· καὶ ὅποιος φονεύσῃ, θέλει εἶσθαι φταίγης εἰς τὴν κρίσιν.

22 Ἀμὲν ἐγὼ σᾶς λέγω· ὅτι κάθε ἄνθρωπος, ὅπῃ ὀργισθῇ τὸν ἀδελφόν τε χωρὶς ἀφορμῆν, θέλει εἶσθαι φταίγης εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅποιος εἴπῃ εἰς τὸν ἀδελφόν τε ῥακά, θέλει εἶσθαι φταίγης εἰς τὸ συνέδριον καὶ ὅποιος εἴπῃ μωρὲ, θέλει εἶσθαι φταίγης εἰς τὴν γέενναν τῆ πυρός.

23 Ἄν προσφέρῃς λοιπὸν τὸ δῶρόν σε εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς, ὅτι ὁ ἀδελφός σε ἔχει τίποτες ἐναντία σε·

24 Ἀφῆσε ἐκεῖ τὸ δῶρόν σε ὀμπροσῆς εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ σύρε πρῶτον, φιλιώσθαι μετὸν ἀδελφόν σε, καὶ τότε, ὡς ἂν ἔλθῃς, πρόσφερε τὸ δῶρόν σε.

25 Φιλιώσθαι με τὸν ἐναντίον σε γλήγορα, ἕως ὅπῃ εὐρίσκεσαι εἰς τὴν σφάταν μετ' αὐτόν· μήπως καὶ σὲ παραδώσῃ ὁ ἐναντίος εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ θέλεις βαλθῇ εἰς τὴν φυλακὴν.

26 Ἀμὴν λέγω σοί, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδῶς τὸν ἴσχατον κοδράντην.

27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχεύσεις.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσε αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

31 Ἐρρέθη δὲ, ὅτι ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότῳ αὐτῇ ἀποστάσιον.

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορείας, ποιεῖ αὐτήν μοιχᾶσθαι, καὶ ὁς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται.

33 Πάλιν ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ ἐπι-

26 Βέβαια σὺ λέγῳ· δὲν θέλεις εὐγεῖ ἀπ' ἐκεῖ, ἕως ὅπῃ νὰ πληρώσῃς ὡς καὶ τὴν ὕψην φόλλα.

27 Ἠκῶσιτε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τὰς παλαιάς· μὴν μοιχεύσῃς.

28 Ἀμὴν ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι κάδι ἀνθρωπῶ, ὅπῃ βλέπει γυναῖκα, διὰ νὰ τὴν ἐπιθυμήσῃ, ὥραμά τὴν ἐμοίχευσε μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς.

29 Καὶ ἂν τὸ μάτι σε τὸ δεξιὸν εἰς σκανδαλίζῃ, εὐγαλέ το, καὶ ρίξε το ἀπὸ λόγου σε· διατὶ ὠφέλιμόν σε εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη σε, καὶ ὅχι ὅλον τὸ κορμὶ σε νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γέενναν.

30 Καὶ ἂν τὸ δεξιόν σε χεῖρ σὲ σκανδαλίζῃ, κόψε καὶ ρίξε το ἀπὸ λόγου σε· διατὶ καλλίτερόν σε εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη σε, καὶ ὅχι ὅλον σε τὸ κορμὶ νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γέενναν.

31 Καὶ ἐλαλήθη, ὅτι ὅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκά τῃ, νὰ τῆς δώσῃ διαζύγιον.

32 Ἀμὴν ἐγὼ σᾶς λέγω· ὅτι ὅποιος ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά τῃ, ἔξω ἀπὸ ἀφορμὴν πορείας, τὴν κάμνει νὰ μοιχᾶται καὶ ὅποιος ὑπανδρευθῇ τὴν γυναῖκα τὴν χωρισμένην, μοιχᾶται.

33 Ἠκῶσιτε πάλιν, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τὰς παλαιάς· νὰ

ορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυ-
ρίῳ τοὺς ὄρκους σου.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
ὀμῶσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρα-
νῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τῷ Θεῷ·

35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑπο-
πόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις
ἐστὶ τῷ μεγάλῳ βασιλείῳ·

36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου
ὀμώσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν
τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν
ποιῆσαι.

37 Ἐγὼ δὲ ὁ λόγος ὑμῶν,
Ναὶ, ναὶ, Οὐ, οὐ· τὸ δὲ πε-
ρισσὸν τέτρω ἐκ τοῦ ποτηροῦ
ἐγιν.

38 Ἠκέσати, ὅτι ἐρρέθη·
Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ
ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
ἀντισηῆναι τῷ ποτηρῷ· ἀλλ'
ὅστις σε ράπισει ἐπὶ τὴν δεξιάν
σου σιαγόνα, σφρέσον αὐτῷ καὶ
τὴν ἄλλην·

40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι κρι-
θῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου
λαβεῖν, ἅφεις αὐτῷ καὶ τὸ
ἱμάτιον.

41 Καὶ ὅστις σε ἀγγα-
ρεύσει μίλιον ἓν, ὑπάγε μετ'
αὐτοῦ δύο.

42 Τῷ αἰτουήντι σε δίδου· καὶ
τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσα-
σθαι μὴ ἀπογραφῆς.

μὴν ὀμώσης ψέμματα, ἀλλὰ νὰ
δώσης τῷ κυρίῳ τὰς ὀρκας σου.

34 Ἀμὲν ἐγὼ σὰς λέγω, νὰ
μὴν ὀμώσετε καθόλου· μήτε εἰς
τὸν ἑρανόν, διατὶ ὁ ἑρανὸς εἶναι
θρόνος τοῦ Θεοῦ·

35 Μήτε εἰς τὴν γῆν, ὅτι
εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν τοῦ
μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτι
εἶναι πόλις τοῦ μεγάλου βασι-
λείως·

36 Μήτε εἰς τὸ κεφάλι σου
νὰ μὴν ὀμώσης, διατὶ δὲν δύνε-
σαι νὰ κάμῃς καμίαν τρίχα
ἄσπρην ἢ μαύρην.

37 Ἀλλὰ ὁ λόγος σας ἄς
εἶναι τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ ὄχι,
ὄχι· Διατὶ τὸ περισσότερον
ἀπὸ τέτρω εἶναι τῷ ποτηρῷ.

38 Ἠκέσετε, ὅτι ἐλαλήθη·
μάτι ἀντὶ μαλίας, καὶ δόντι
ἀντὶ δοντίου.

39 Ἀμὲν ἐγὼ σὰς λέγω, νὰ
μὴν ἀντισηθῆτε τὸν κακόν· ἀλ-
λὰ ὅποιος σε κλυπήσῃ ράπισμα
εἰς τὸ δεξιόν σου μάγουλον, γύ-
ρισέτε καὶ τὸ ἄλλον.

40 Καὶ ὅποιος θέλει νὰ σε
σύρῃ εἰς τὴν κρίσιν, νὰ πάρῃ
τὸ ὑποκάμισόν σου, ἅφεις τε καὶ
τὸ ἀπανωφόρεμά σου.

41 Καὶ ὅποιος σε ἀγγαρεύ-
σῃ ἓνα μίλι, σύρε μαζύ τε δύο.

42 Ὅποιος σε ζητᾷ, δός
τε· καὶ ὅποιος σε γυρέψῃ
δανεικόν, μὴν τὸν ἀποδώξης.

43 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου,
καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγα-
πᾶτε τὴν ἐχθρὸν ὑμῶν, εὐλο-
γεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς,
καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας
ὑμᾶς, καὶ προσεύχετε ὑπὲρ
τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ
διωκόντων ὑμᾶς.

45 Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς,
ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει
ἐπὶ ποιητοὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ
βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδί-
κους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς
ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν
ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι
τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;

47 Καὶ ἰὰν ἀσπάσησθε τοὺς
ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί πε-
ρισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ
τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν;

48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι,
ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

43 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη·
ἀγάπα τὸν γείτονά σου, καὶ
μίσα τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἀμὴν ἐγὼ σᾶς λέγω· ἀ-
γαπᾶτε τὴν ἐχθρὸν σας, καὶ
εὐλογεῖτε ἐκεῖνους, ὅπῃ σᾶς
καταρῶνται, κάμετε καλὸν εἰς
ἐκεῖνους, ὅπῃ σᾶς μισῶσι, καὶ
παρακαλεῖτε διὰ ἐκεῖνους, ὅπῃ
σᾶς περάζει καὶ σᾶς κατα-
τρέχει.

45 Διὰ τὴν γὰρ γένῃτε υἱοὶ τοῦ
πατρὸς σας, ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν
ἕραν, ὅτι ἀνατέλλει τὸν ἥλιόν
τη εἰς τὴν ποιητὴν καὶ εἰς τὴν
ἀγαθὴν, καὶ βρέχει εἰς τὴν
δικαίαν καὶ ἀδίκην.

46 Διατὶ ἰὰν ἀγαπᾶτε ἐκεί-
νους, ὅπῃ σᾶς ἀγαπῶν, τί μι-
σθὸν ἔχετε; δὲν κάμνεσιν ἰ-
τέτο καὶ οἱ τελῶναι;

47 Ἀνίσως καὶ χαιρετᾶτε
τὴν ἀδελφὴν σας μοναχᾶ, τί
περισσὸν κάμνετε; δὲν κάμνεσι
καὶ οἱ τελῶναι τέτοιαν λογιῶν;

48 Ἄς εἴσθε λοιπὸν τέλειοι
καὶ ἐσεῖς, ὡς καὶ ὁ πατὴρ
σας, ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν
ἕραν, εἶναι τέλειοι.

Κεφ. 5. 6.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ τὴν ἐλεημοσύ-
νην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπρο-
σθεν τῶν ἀνθρώπων· πρὸς
τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μή-
γε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ, τὴν μὴν κάμνε-
τε τὴν ἐλεημοσύνην σας ὁμ-
προσᾶ εἰς τὴν ἀνθρώπων, διὰ
τὴν φαίνετε εἰς αὐτούς· εἰ δὲ μὴ,
δὲν ἔχετε μισθὸν σημᾶ εἰς τὸν

πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3 Σοῦ δέ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου.

4 Ὅπως ἦ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἰσῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρὶ σὺ τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ

πατέρα σας, ὅπῃ εἶναι εἰς τὰς ἐρανεύς.

2 Ὅταν κάμνης τὸ λοιπὸν ἐλεημοσύνην, μὴν κωδωνίσῃς ὀμπροσὶά σε, καθὼς κάμνησιν οἱ ὑποκριταὶ εἰς τὰ συναγωγία της, καὶ εἰς ταῖς ρύμαις, διὰ νὰ δοξασθῶσιν ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου. βεβαία σαῶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πληρωμὴν της.

3 Ἀμὴν ἐσὺ ὅταν κάμνης ἐλεημοσύνην, ἃς μὴν ἰξεύξῃ ἡ ζεβδιά σε μερία, τί κάμει ἡ δεξιὰ σε.

4 Διὰ νὰ εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη σε εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ πατήρ σε, ὅπῃ βλέπει εἰς τὸ κρυφόν, αὐτὸς δέλει εἰς τὸ δώσει εἰς τὸ φανερόν.

5 Καὶ ὅταν προσεύχεσαι, νὰ μὴν εἶσαι ὥσαν οἱ ὑποκριάδες· ὅτι ἀγαποῦσι νὰ προσεύχωνται γεκόμενοι εἰς τὰ συναγωγία, καὶ εἰς ταῖς γωνίαις τῶν πλατωμάτων, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τῆς ἀνθρώπου· ἀληθινὰ σαῶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πληρωμὴν της.

6 Ἀμὴν ἐσὺ ὅταν προσεύχεσαι, ἔμβα μέσα εἰς τὸ κελί σε, καὶ κλείσε τὴν θύραν σὺ, καὶ προσεύξῃ τὸν πατέρα σε, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ πατέρας σε, ὅπῃ βλέπει εἰς τὸ κρυφόν, δέλει σὺ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

7 Καὶ ὅταν προσεύχεσθε,

βαττολογήσητε. - ὥσπερ οἱ ἔθνη· δοκοῦσι, γὰρ, ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδὲ γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὃν χρεῖαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.

9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμῖς· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθῆτω τὸ ὄνομά σου.

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ἑρηνῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὲς ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

μην περισσολογεῖτε ὥσάν οἱ ἔθνη· Διατὶ ἐκεῖνοι λογιάζουσιν, ὅτι εἰς τὴν πολυλογίαν τῆς θέλουσιν εἰσακουσθῆ.

8 Μὴν ὁμοιάσετε λοιπὸν ἐκείνης· Διατὶ ὁ πατέρας σας ἰξεύρει, ποῖα χρειάξεσθε προτίτερα παρὰ νὰ τῷ ζητήσετε.

9 Τέτοιαις λογῆς λοιπὸν νὰ προσεύχεσθε ἑσεῖς· ὃ πατέρα μας, ὃπῃ εἶσαι εἰς τὰς ἑρηνάς· ἃς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σε.

10 Ἄς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σε· ἃς γένη τὸ θέλημά σε, καθὼς εἰς τὸν ἑρηνόν, ἔτῃ καὶ εἰς τὴν γῆν.

11 Τὸ ψωμί μας τὸ καθημερινὸν δός μας τὸ σήμερον.

12 Καὶ συγχώρησέ μας τὰ χρήμας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωρεῖμεν τὰς χρεωφειλέτας μας.

13 Καὶ μὴν μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥυθύνῃς μας ἀπὸ τὸν πονηρόν· ὅτι ἐδική σε εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Διατὶ ἂν ἑσεῖς συγχωρέσετε τὰς ἀνθρώπων τὰ σφάλματά της, θέλει συγχωρέσει καὶ ἑσᾶς ὁ πατήρ σας ὁ οὐράνιος.

15 Ἀμὴν ἂν ἑσεῖς δὲν συγχωρέσετε τὰς ἀνθρώπων ταῖς ἁμαρτίαις των, ἢ δὲ ὁ πατήρ σας θέλει συγχωρέσει ταῖς ἁμαρτίαις σας.

16 Ὅταν δὲ ἡγεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις, ἡγεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ ἡγεύων ἁλειψαίτω τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σε ἴψαι·

18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις ἡγεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς, ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν.

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν.

21 Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· ἂν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται.

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς

16 Καὶ ὅταν ἡγεύητε, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· Διατί· ἐκεῖ· χαλνῶσι τὴν ὄψιν τῆς, δά· νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους πῶς ἡγεύουσιν· βέβαια οἷος λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πληρωμὴν τῆς.

17 Ἀμὴν ἐστὶν ὅταν ἡγεύης, ἁλειψαί τὸ κεφάλι σου, καὶ τὸ πρόσωπόν σου ἴψαι.

18 Διὰ νὰ μὴ φανῇς εἰς τοὺς ἀνθρώπους πῶς ἡγεύεις, ἀλλὰ εἰς τὸν πατέρα σου, ὅπου εἶναι εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ πατέρας σου, ὅπερ βλέπει εἰς τὸ κρυφόν, θέλει σε ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

19 Μὴν θηκιάζετε θησαυροὺς διὰ λόγου σας εἰς τὴν γῆν, ἐκεῖ ὅπερ τὸ σκελήκει καὶ ἡ σκερία τὰ χαλᾷ, καὶ ἐκεῖ ὅπου οἱ κλέπται τρυποῦν καὶ κλέπτουσιν.

20 Ἀλλὰ θηκιάζετε διὰ λόγου σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανόν, ἐκεῖ ὅπου οὔτε σκελήκει τὴς τρώγει, οὔτε σκερία τοὺς σαπίζει, οὐ δὲ οἱ κλέπται τρυποῦσιν, οὐ δὲ κλέπτουσιν.

21 Διατί· ἐκεῖ, ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδιά σας.

22 Ὁ λύχνος τοῦ κορμίου εἶναι τὸ μάτι· ἂν λοιπὸν εἶναι τὸ μάτι σε καθαρόν, καὶ ὅλον σε τὸ κορμὶ φωτεινὸν θέλει εἶσθαι.

23 Ἀμὴν ἀνίσως καὶ τὸ μάτι σου εἶναι πονηρόν, ὅλον σε τὸ κορμὶ θέλει εἶσθαι σκοτεινόν.

τὸ ἐν σοὶ, σκότῃ ἐστὶ, τὸ σκότῃ πόσον;

24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δελεῦν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀντιθέσεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δελεῦν καὶ μαμμῶνᾳ.

25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίνητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσασθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μάλλον διαφέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσδεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος· τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νύθει.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὥς ἐν τούτων.

ἀνίσως καὶ λοιπὸν το φῶς, ὅπου εἶναι εἰς ἐσεία, εἶναι σκότῃ, πόσον θελεῖ εἶσθαι τὸ σκότῃ;

24 Κανένας δὲν δύναται νὰ δελεῦν δύο αὐθεντιάδες· Διατὶ ἢ τὸν ἓνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἓνα θέλει κρατήσῃ, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταλφρονήσει. δὲν ἤμπορεῖτε νὰ δελεῦτε τὸν Θεόν, καὶ τὸν πολούτον.

25 Διὰ τοῦτο σοῦς λέγω· μὴν φροντίζετε διὰ τὴν ζωὴν σας, τί νὰ φᾶτε, καὶ τί νὰ πῖντε· μὴ δὲ τὸ κορμὶ σας, τί νὰ τὸ ἐνδύσετε· ἡ ζωὴ δὲν εἶναι περισσότερη ἀπὸ τὸ φαγὶ, καὶ τὸ κορμὶ σας ἀπὸ τὴν ἐνδυμασίαν;

26 Στοχασθῆτε τὰ πετρία, ὅπου πέττανται εἰς τὸν αἶρα, ὅτι μὴ δὲ σπείρουσιν, μὴ δὲ θερίζουσιν, μὴ δὲ μαζώνουσιν εἰς ταῖς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ σας ὁ οὐράνιος τὰ θρέφει· καὶ ἐσεῖς δὲν διαφέρετε πολὺ ἀπ' αὐτά;

27 Ποῦς ἀπὸ ἐσοῦς φροντίζωντας ἤμπορεῖ νὰ προσδέσῃ καμίαν πῆχυν εἰς τὴν ἡλικίαν τε;

28 Καὶ διὰ τὴν ἐνδυμασίαν σας τί ἐγνωιάξασθε; μάθετε καταλεπτῶς τὰ λελούδια τοῦ λεβαδίου, πῶς αὐξάνουσιν· δὲν κοπιᾷ ζῆσιν, ἢ δὲ νύθουσιν.

29 Καὶ λέγω σας, ὅτι μὴ δὲ ὁ Σολομὼν με ὀλην τε τὴν δόξαν ἐνδύθηκεν ὥσαν ἓνα ἀπὸ τούτων.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ἔτι, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;

32 Πάντα γὰρ ἰαυτὰ ἰὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χεῖρετε τούτων ἀπάντων.

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει ἰὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

30 Καὶ ἰὰν τὰ χοιράρια τῆ λειβαδίας, ὅπου εἶναι σήμερον, καὶ αὔριον τὰ βάλλουσιν εἰς τὸν φούρνον, ὁ Θεὸς τέτοιαις λογῆς ἰὰ σολίζη, πότῳ μᾶλλον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴν ἐγνοιάζεσθε τὸ λοιπὸν, λέγοντες· τί νὰ φᾶμεν, καὶ τί νὰ πιῶμεν, καὶ τί νὰ ἐνδυθῶμεν.

32 Ὅτι ἐτοῦ ἰα ὅλα ἰὰ ἔθνη τὰ γυρεύουσιν· Διατὶ ὁ πατήρ σας ὁ οὐράνιος, ἰξεύρει πῶς ἰὰ χρειάζεσθε ἐτοῦ ἰα ὅλα.

33 Ἀμὴν πρῶτα ζητᾶτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τούτα ὅλα θέλειν σᾶς αὐγατισθῇ.

34 Μὴν ἔχετε ἐγνοίαν λοιπὸν διὰ τὸ αὔριον· Διατὶ ἡ αὐριουμένη θέλει φροντίσει τὰ ἐδικάτης· σώνει πᾶσαν ἡμέραν ἡ πείραξις της.

Κεφ. ζ'. 7.

ΜΗ' κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε.

2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ καίνοεις;

ΜΗ'Ν κρίνετε, διὰ νὰ μὴ κριθῆτε.

2 Διατὶ ὁ, τι λογῆς κρίσιν κρίνετε, θέλετε κριθῆ καὶ ἐσεῖς· καὶ μὲ ἐκεῖνο τὸ μέτρον, ὅπου μετρεᾶτε τοὺς ἄλλους, θέλετε μετρηθῆ καὶ ἐσεῖς.

3 Καὶ τί βλέπεις τὸ ξυλάκι, ὅπου εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ τὸ δοκάρει, ὅπου εἶναι εἰς τὸ μάτι σου, δὲν τὸ στοχάζεσαι.

4 Ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφον ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδὲ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;

5 Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων· μήποτε καταπατήσωσιν αὐτὰς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ γραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.

7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρεσέτε· κρῆτε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρῶντι ἀνοιγήσεται.

9 Ἡ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἀνθρώπων, ὃν εἰάν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;

10 Καὶ εἰάν τις αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

4 Ἡ πῶς θέλεις εἰπεῖ τοῦ ἀδελφοῦ σου· ἄφησέ με νὰ εὐγάλω τὸ ξυλάκι ἀπὸ τοῦ μάτι σου· καὶ νὰ, τὸ δοκάρι μέσα εἰς τὸ ἐδικόν σου μάτι;

5 Ὑποκριτὰ, εὐγάλε πρῶτα τὸ δοκάρι ἀπὸ τοῦ μάτι σου, καὶ τότε θέλεις εἰδῆν, νὰ εὐγάλης τὸ ξυλάκι ἀπὸ τοῦ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴν δίδετε τὰ ἅγια εἰς τὰς σκύλας, μὴ δὲ βάλλετε τὰ μαργαρίτιά σας ἐμπροσθᾶ εἰς τοὺς χοίρους· μήπως καὶ καμίαν φορὰν τὰ καταπατήσωσι μὲ τὰ ποδάρια τῆς, καὶ γυρίσουσι καὶ ξισχίσωσι καὶ ἐσῶς.

7 Ζητᾶτε, καὶ δέλει σᾶς δοθῇ· γυρεύετε, καὶ θέλετε εὔρει· κλυπαῖτε, καὶ δέλει σᾶς ἀνοιχθῇ.

8 Διατὶ κάθε ἕνας ὅπου ζητᾷ, πέρνει, καὶ ὅποιος γυρεύει, εὕρισκει, καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ κτυπᾷ, δέλει τοῦ ἀνοιχθῆναι.

9 Ἡ ποῦ ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ ἐσῶς, τῷ ὅποιον εἰάν ὁ υἱὸς τῆς τοῦ γυρεύου ψωμὶ, μῆνα τοῦ θέλει δώσει πέτραν;

10 Καὶ ἂν τοῦ γυρεύου ψάρι, μῆνα τῷ θέλει δώσει ὄφιν;

11 Ἄν τὸ λοιπὸν ἐσεῖς, μὴ ὅλον ὅπου εἴσθε πονηροὶ, ἐξεύρετε νὰ δίδετε καλὰ χαρίσματα εἰς τὰ παιδιά σας, πόσω μᾶλλον ὁ πατὴρ σας, ὁ ἐν οὐρανῷ, θέλει δώσει καλὰ εἰς ἐκείνους ὅπῃ τοῦ ζητῶσι;

12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε
ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι,
ἔτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς·
ἔτι γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ
προφῆται.

13 Εἰσελθετε διὰ τῆς γενῆς
πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη,
καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά-
γυσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ
πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι
δι' αὐτῆς.

14 Ὅτι γενὴ ἡ πύλη, καὶ
τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγυ-
σα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι
εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν.

15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρ-
χονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι
προβάτων, ἔσθαι δὲ εἰσι λύ-
κοι ἄρπαγες.

16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· μήτι συλ-
λέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σαφύλην,
ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγα-
θὸν καρπὸς καλοὺς ποιεῖ· τὸ
δὲ σαπρὸν δένδρον καρπὸς πο-
νηροὺς ποιεῖ.

18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγα-
θὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν,
οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς
καλὸς ποιεῖν.

19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν
καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ
εἰς πῦρ βάλλεται.

12 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα θέλετε
νὰ σᾶς κάμνουν οἱ ἄνθρωποι,
ἔτσι κάμνετε καὶ ἐσεῖς εἰς
αὐτούς· Διὰ τὴν ἐξουσίαν
τοῦ νόμου καὶ οἱ προφῆται.

13 Ἐμβᾶτε ἀπὸ τῆς γενῆς
τὴν θύραν· ὅτι πλατεῖα εἶναι
ἡ θύρα, καὶ πλατύχωρη ἡ ὁδὸς
ἡ εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ
εἰσὶν οἱ εἰσέρχοντες ἐν αὐτῇ.

14 Ὅτι ἡ θύρα εἶναι γενή,
καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς, ὅπως
φέρει εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι
εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν.

15 Καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν, οἱ ὅποιοι ἔρ-
χονται εἰς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι
προβάτων, καὶ ἀπὸ μέσα εἰσὶν
λύκοι ἄρπαγες.

16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν τῶν θέ-
λετε τῶν γνωρίσει· μήνα ἀπὸ
ἀκάνθων μαζώνου σαφύλια;
ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

17 Τέτοιαις λογῇς κάθε δέν-
δρον καλὸν κάμνει καρπὸς
καλὸς· καὶ τὸ κακὸν δένδρον,
κάμνει κακὸς καρπός.

18 Δὲν ἔμπορεῖ τὸ καλὸν
δένδρον, νὰ κάμῃ πονηρὸς καρ-
ποὺς, ἢ δὲ τὸ κακὸν δένδρον, νὰ
κάμῃ καλὸς καρπός.

19 Κάθε δένδρον ὅπου δὲν
κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτε-
ται, καὶ βάλλεται εἰς τὴν
πύριν.

20 Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ὀυρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μετ' ἐν ὀυρανοῖς.

22 Πολλοὶ ἐρῶσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε, Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προσηφτεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκέει με τὰς λόγους τούτους, καὶ ποιεῖ αὐτάς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ Φρονίμῳ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν·

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπιπον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκέων με τὰς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτάς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν

20 Ἀπὸ τῆς καρπούς των τὸ λοιπὸν θέλετε τὰς γνωρίσει.

21 Ὅχι καθένας ὅπῃ με λέγει, Κύριε, Κύριε, θέλει ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ὀυρανῶν· ἀλλὰ ἐκεῖνος, ὅπου κάμνει τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου, ὅπῃ εἶναι εἰς τοὺς ὀυανὸς.

22 Πολλοὶ θέλωσι με εἰπεῖν εἰς ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν· Κύριε, Κύριε, δὲν ἐπροφητεύσαμεν εἰς τὸ ὄνομά σε, καὶ με πὸ ὄνομά σε εὐγάλαμεν δαιμόνια, καὶ με τὸ ἐδικόν σου ὄνομα ἐκάμαμεν πολλὰς δυνάμεις;

23 Τότε θέλω τοὺς εἰπεῖν καὶ ἐγὼ παρρησίᾳ, ὅτι ποτὲ δὲν σᾶς ἐγνώρισα· ἀναχωρεῖτε ἀπὸ ἐμένα οἱ ἐργᾶται τῆς ἀνομίας.

24 Καθ' ἑνὸς λοιπὸν, ὅπῃ ἀκέει τὰ λόγια με τοῦτα, καὶ ἰὰ κάμνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει με ἕνα ἄνδρα Φρόνιμον, ὃ ὅπου ἐκτίσει τὸ σπῆντί τῷ ἀπάτω εἰς τὴν πέτραν.

25 Καὶ ἐκατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐκτύπησαν εἰς τὸ σπῆντί ἐκεῖνο, καὶ δὲν ἔπεσε· διατὶ ἦτον θεμελιωμένος εἰς τὴν πέτραν.

26 Καὶ κάδε ἄνθρωπος, ὅπου ἀκέει ἰὰ λόγια με τοῦτα, καὶ δὲν ἰὰ κάμνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει ὡς ἕνα ἄνδρα λωλὸν, ὅπῃ

οἰκίαι αὐτῶ ἐπὶ τὴν ἄμ-
μον·

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ,
καὶ ἦλθον οἱ πόταμοι, καὶ ἔ-
πνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέ-
κοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ
ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτωῖσις αὐτῆς
μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο, ὅτε συνετέ-
λεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τῆ-
της, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐ-
τοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ
οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

Κεφ.

ΚΑΤΑΒΑΝΤΙ ΔΕ Αὐτῷ ἀπὸ
τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν
προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύ-
ριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με
καθαρίσαι.

3 Καὶ ἐπτείνας τὴν χεῖρα,
ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων· Θέλω, καθαρίσθητι.
Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ
ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅρα μηδενὶ εἰπῆς· ἀλλὰ ὑπα-
γε, σεαυτὸν δείξον τῷ ἱερεῖ,
καὶ προσέταξε Μωσῆς εἰς μαρτύ-
ριον αὐτοῖς.

5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ
εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν

ἐκτισε τὸ σπῆντί τε ἀπάνω εἰς
τὴν ἄμμον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ,
καὶ ἦλθαν οἱ πόταμοι, καὶ
ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐκτύ-
πησαν εἰς τὸ σπῆντι ἐκεῖνο·
καὶ ἔπεσε, καὶ τὸ πέσιμόν τε
ἔγινε μέγαν.

28 Καὶ τότε ὅταν ἐτελείω-
σεν ὁ Ἰησοῦς τὰ λόγια ἐτῆτα,
ἔφρικτον τὰ πλήθη εἰς τὴν
διδαχὴν τε.

29 Διὰ τὸ τοὺς ἐδίδασκεν
ὡς ἂν ὅπῃ εἶχεν ἐξουσίαν, καὶ
ὄχι ὡς καθὼς ἐδιδάσκασιν οἱ
γραμματεῖς.

ἡ. 8.

ΚΑΙ ὡς ἂν ἐκατέβη ἀπὸ τὸ
ὄρε⁸, τῷ ἀκολούθησεν
πολὺς ὄχλ⁸.

2 Καὶ παρευδὺς ἦλθεν ἓνας
λεπρὸς, καὶ τὸν ἐπροσκύνα, καὶ
ἔλεγεν· αὐθέντη, ἐὰν θέλῃς,
ἡμπορεῖς νὰ με καθαρίσῃς.

3 Καὶ ἄπλωσε τὸ χεῖρι τε
ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ
εἶπε· θέλω, καθαρίσθ. καὶ
παρευδὺς ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα
ἀπ' αὐτόν.

4 Καὶ λέγει τε ὁ Ἰησοῦς·
φυλάγε, νὰ μὴν τὸ εἰπῆς τι-
νός· ἀλλὰ σύρε, καὶ δείξε τῷ
λόγῳ σε εἰς τὸν ἱερέα, καὶ
πρόσφερε καὶ τὸ δῶρον, ὅπῃ
ἐπρόταξεν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρ-
τυρίαν εἰς αὐτούς.

5 Καὶ ὡς ἂν ἐμβῆκεν ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὴν Καπερναοὺμ, ἦλ-

αὐτῷ ἑκατόνταρχῳ· παρακαλῶν αὐτόν,

Ὁ Καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος·.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἔλθων θεραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχῳ· ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμι ἱκανός, ἵνα με ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν γραγιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται καὶ ἄλλῳ, ἔρχῃ, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, ποιήσου τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίσιν εὑρίσκω.

11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσιν, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ

θεὸς εἰς αὐτὸν ἑκατόνταρχῳ, παρακαλῶν τὸν.

6 Καὶ λέγωντας· αὐθέντη, τὸ παιδί μου κεῖται εἰς τὸ σπῆντι παράλυτον, καὶ τιμωρεῖται κακῶς.

7 Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ θέλω ἔλθῃ νὰ τὸν ἰατρεύσω.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἑκατόνταρχῳ, καὶ εἶπεν· αὐθέντη, δὲν εἶμαι ἄξιός, νὰ ἔλθῃς εἰς τὸ σπῆντί μου· ἀλλὰ εἰπέ μοναχᾶ λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ τὸ παιδί μου.

9 Διατὶ καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ἀπὸ κάτω εἰς ἐξουσίαν, καὶ ἔχω ἀπὸ κάτω μου γραγιώτας· καὶ λέγω εἰς τῆτον, σύρε, καὶ παγώνει καὶ εἰς ἄλλον, ἔλα, καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δούλόν μου, κάμε τοῦτο, καὶ τὸ κάμνει.

10 Καὶ ἀκούοντας ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους, ὅπου τὸν ἀκολουθοῦσαν· ἀληθινὰ σᾶς λέγω· μὴ δὲ εἰς τὸν Ἰσραὴλ δὲν εὑρίσκω τόσην μεγάλην πίσιν.

11 Καὶ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν θέλουσιν ἔλθῃ, καὶ θέλουσιν συγκαθίσει μετὰ τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας θέλουσιν εὐγαλθῇ ἔξω εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶ-

κλαυθμός καὶ ὁ βρυγμός τῶν ἰδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἰλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν.

15 Καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἄφηκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

16 Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένης πολλῆς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντα τὰς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάσασεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλὰς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολυθήσω σοι ὅπου εἶμι ἀπέρχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φολεῖς ἔχουσιν, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πᾶν τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

σθαι ὁ κλαυθμός καὶ ὁ βρυγμός τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἑκατοντάρχον· πάγε, καὶ καθὼς ἐπίστευσες, γὰρ σοῦ γένηται καὶ ἰατρεύθῃ τὸ παιδί· τὴν ὥραν ἐκείνην.

14 Καὶ πηγένοιας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν τὴν κοιταμένην ὅπου ἰδερμαίνεται.

15 Καὶ ἐπίασε τὸ χεῖρ της, καὶ ἄφησέν τιν ἡ θέρμη· καὶ ἰσηκώθη, καὶ τοὺς ὑπηρέτα.

16 Καὶ ὥσπερ ἐβράδιασε, τοῦ ἔφεραν πολλοὺς δαιμονισμένους· καὶ μὲ λόγον ἐδίωξε τὰ πνεύματα, καὶ ὅλως τοὺς ἀρρώστημένους τοὺς ἰάτρευσε.

17 Διὰ τὴν τελευτῇ ἡ προφητεία τοῦ προφήτου Ἠσαΐου, ὅπου λέγει· αὐτὸς ἐπῆρε ταῖς ἀσθενείαις μας, καὶ ταῖς ἀρρώσiais μας ἰσήκωσε.

18 Ὡσπερ εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον τετυγμένον, ἐπρόσταξε γὰρ περάσθην πέρα.

19 Καὶ σημῶνιντας ἕνας γραμματεὺς, τοῦ λέγει· διδάσκαλε, ἐγὼ θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν πάγῃς.

20 Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· ἡ ἀλώπεδες ἔχουσιν φωλιαῖς, καὶ τὰ πετεινὰ τῷ οὐρανῷ κατοικίαις· ἀλλ' ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει πᾶν τὴν κλίνῃ τὴν κεφαλὴν τῆς.

21 Ἄλλοι δὲ τῶν μαθητῶν αὐτῷ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπιτρέψον μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τὰς νεκρὰς θάψαι τὰς ἑαυτῶν νεκρὰς.

23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

24 Καὶ ἰδὼν, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δελοὶ ἐγε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, Ποταπὸς ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ἰπνύτησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.

21 Καὶ ἄλλοι ἀπὸ τῶν μαθητῶν τε λέγει· αὐθέντη, δὸς μὴ ἄδειαν πρῶτον νὰ πάγω, νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· ἀκολούθα με, καὶ ἄφησε τοὺς νεκρὰς νὰ θάψω τοὺς νεκροὺς των.

23 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ καράβι, καὶ τὸν ἀκολούθησαν οἱ μαθηταὶ του.

24 Καὶ παρευδὺς ἐγένετο σεισμὸς μέγας εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τόσον, ὅπῃ τὸ καράβι ἐσκεπάσθη ἀπὸ τὰ κύματα· καὶ αὐτὸς ἐκοιμᾶτο.

25 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπῆγαν κοντὰ καὶ τὸν ἐξύπνισαν, λέγοντες· αὐθέντη, γλύτωσέ μας, χαλόμεσθες.

26 Καὶ λέγει τοὺς· Διαλίεῖσθε φοβητῆρες ὀλιγόπιστοι; τότε ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσαξε μὲ φθέρισμὸν τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι εθαύμασαν, λέγοντες· τί λογῆς ἄνθρωπος· εἶναι ἐτοῦτο, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα τοῦ ὑπακούει.

28 Καὶ περνώντας ἀντίπερα εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, τὸν ἀπάντησαν δύο δαιμονισμένοι, ὅπῃ εὐγένεασιν ἔξω ἀπὸ τὰ μνημόρια, ἄγριοι πολλᾶ, τόσον, ὅπῃ δὲν ἐδύνετον νὰ περάσῃ καίνεας ἀπὸ τὴν γράταν ἐκείνην.

29 Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγοντες, Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὥδε πρὸ καιρῶ βασιανίσαι ἡμᾶς;

30 Ἦν δὲ μακρὸν ἀπ' αὐτῶν ἀγγέλη χοίρων πολλῶν βυσκομένη.

31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τὴν κρημνὴν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι.

33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ ἰὰ τῶν δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν, ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

29 Καὶ παρευθὺς ἔκραξαν, λέγοντες· Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τί ἔχομεν, νὰ κάμωμεν ἡμεῖς μὲ ἐσένα; ἦλθες ἐδῶ νὰ μᾶς βασιανίσῃς προτίτερα ἀπὸ τὸν καιρὸν;

31 Καὶ μακρῷ ἀπ' αὐτοὺς ἦτον ἀγγέλη χοίρων πολλῶν ὅπῃ ἔβσκε.

31 Καὶ οἱ δαίμονες τὸν ἐπαρακάλουν, λέγοντες· ἂν μᾶς εὐγάλλῃς, δός μας ἄδειαν νὰ ὑπάμεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ τὸς εἶπε· παγέnete. καὶ ἐκεῖνοι εὐγῆκαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ παρευθὺς ὥρμησεν ὅλη ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων ἀπὸ τὸν ἐγκρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπνίγησαν μέσα εἰς τὰ νερά.

33 Καὶ οἱ βοσκοὶ ἔφυγαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπασιν ὅλην τὴν ὑπόδεσιν, καὶ ἰὰ πρᾶγματᾶ τῶν δαιμονισμένων.

34 Καὶ εὐθὺς ὅλη ἡ πόλις εὐγῆκε καὶ ἀπάντησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὥσαν τὸν εἶδαν, τὸν ἐπαρακάλεσαν νὰ εὐγῇ ἀπὸ τὰ σύνορά της.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ἔμβας εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βε-

ΚΑΙ ἔμβαίνωντας μέσα εἰς τὸ καράβι, ἐπέρασε, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἐδικήν τε πόλιν.

2 Καὶ παρευθὺς τοῦ ἔφεραν ἕνα παραλυτικὸν βαλμένον ἀ-

βλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Ὁάρσει τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰδοῦ, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν, Ἰνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

5 Τί γάρ ἐστιν εὐκολώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν, Ἐγεραι καὶ περιπάτει;

Ὁ Ἰνα δὲ εἰδῇτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγερθεῖς ἄρῃν σὺ τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι· Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ.

10 Καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνακειμένῳ ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοῦ,

πάνω εἰς κρεββάτι· καὶ βλέπωντας ὁ Ἰησοῦς, τὴν πίσιν τῆς, λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν· ἔχε θάρρῃ· παιδί μου, συγχωρεῖται αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰὰ, κάποιοι ἀπὸ τούτων γραμματεῖς ἔλεγον ἀνάμεσά τῆς· ἐτῆθ· βλασφημᾷ.

4 Καὶ γνωρίζοντας ὁ Ἰησοῦς τὰς διαλογίσεις των, εἶπεν· Διατί διαλογίζεσθε ἐσεῖς καὶ εἰς ταῖς καρδίαις σας.

5 Ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, ἰὰ εἰπῶ· σοῦ συγχωρεῖνται αἱ ἁμαρτίαι· ἢ ἰὰ εἰπῶ· σῆκο καὶ περιπάτει;

6 Καὶ διὰ ἰὰ ἐγνωρίσετε, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν εἰς τὴν γῆν ἰὰ συγχωρᾷ ἁμαρτίας, τότε λέγει τοῦ παραλυτικῷ· σῆκο καὶ ἔπαρε τὸ κρεββάτι σου, καὶ σύρε εἰς τὸ σπῆτί σου.

7 Καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῆτί του.

8 Καὶ βλέπωντας ὁ λαὸς ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, ὅπῃ ἔδωκε τέτοιαις λογῆς ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Καὶ περνῶν ὁ Ἰησοῦς ἀπ' ἐκεῖ, εἶδεν ἄνθρωπον, ὅπῃ ἐκάθετον εἰς τὸ κημέρκει, καὶ τὸν ἔλεγον Ματθαῖον· καὶ λέγει τῷ· ἀκολούθετα με. καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἀκολούθησέ τον.

10 Καὶ ἔσθλιας ἰὰ ἀναπαυθῇ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ σπῆτί του, καὶ ἰὰ,

πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτω-
λοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ
Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τῷ.

11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι,
εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ·
Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκα-
λος ὑμῶν;

12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκύσας,
εἶπεν αὐτοῖς. Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν
οἱ ἰσχύοντες ἰατρῆς, ἀλλ' οἱ
κακῶς ἔχοντες.

13 Πορευθέντες δὲ μάθετε
τί ἐστίν. Ἐλεον θέλω, καὶ ἐθι-
σίαν· ἐ γὰρ ἦλθον καλέσαι
δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλὸς εἰς
μετάνοιαν.

14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης, λέγοντες·
διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
νηστεύομεν πολλὰ, οἱ δὲ μαθη-
ταὶ σου οὐ νηστεύουσιν;

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ
νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ'
αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; ἐλεύ-
σονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρ-
θῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ
τότε νηστεύουσιν.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπί-
βλημα ῥάκους ἀγνάφῃ ἐπὶ ἱ-
ματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ
πλήρωμα αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ἱμα-
τίου καὶ χειρὸν σχίσμα γίνε-
ται.

πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
ἦλθαν, καὶ ἐκάθισαν μαζὺ με-
τὸν Ἰησοῦν καὶ μετὰ τοὺς μαθητά-
δες του.

11 Καὶ βλέποντες οἱ Φαρι-
σαῖοι ἔλεγον εἰς τοὺς μαθητά-
δες του. Διατί ὁ διδάσκαλός σας
τρώγει μετὰ τοὺς τελῶνας καὶ
μετὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὡσάν τὸ
ἄκουσεν, τοὺς εἶπεν· οἱ γεῖναι δὲν
χρειάζονται ἰατρῶν, ἀλλὰ οἱ
ἀσθενεῖς.

13 Ὑπάγετε καὶ μάθετε, τί
εἶναι· ἔλεον θέλω καὶ ὄχι θυ-
σίαν· διατί δὲν ἦλθα νὰ καλέσω
τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρ-
τωλὸς εἰς τὴν μετάνοιαν.

14 Τότε ἦλθασιν οἱ μα-
θητάδες τοῦ Ἰωάννης, καὶ λέγου-
σίν του· Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, καὶ
οἱ μαθητὰδες σου δὲν νηστεύουσιν;

15 Καὶ εἶπέ τους ὁ Ἰησοῦς·
μήνα οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἢ ἡμ-
ποροῦν νὰ εἶναι θλιμμένοι, εἰς
ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος·
μαζὺ μετ' αὐτούς; ἀμὴ θέλει
ἔλθῃ καιρὸς, ὁποῦ νὰ παρῇ
ἀπ' αὐτούς ὁ νυμφίος, καὶ
τότε θέλῃσι νηστεύειν.

16 Καὶ ἐ δὲ κανένας βάλλει
μπάλωμα ἀπὸ παντὶ ἄτρετον
εἰς φόρεμα παλαιόν· Διατί τὸ
μπάλωμα τὸ καινούριον πέρ-
νει ἀπὸ τοῦ φορέματος τοῦ παλαιῶν,
καὶ γίνεται χειρότερον σχίσμα.

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκήν παλαιάν· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκήν καινὴν, καὶ ἀμφοτέρα συντηρῶνται.

18 Ταῦτα αὐτῷ λαλῶντος αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄρχων, ἐλθὼν προσεκύνη αὐτῷ, λέγων, Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν, ἐπίθες τὴν χειρὰ σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται.

19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῶ.

20 (Καὶ ἰδὼν, γυνὴ αἰμορροῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθῶσα ὀπισθεν ἤψατο τῷ κρασπέδῳ τῆ ἱματίου αὐτοῦ.)

21 Ἐλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐάν μόνον ἄψωμαι τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ, σωθήσομαι.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπε. Θάρσει δούγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)

23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τῷ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τὰς αἰληγίας, καὶ τὸν ὄχλον δορυβέμενον.

24 Λέγει αὐτοῖς· Αναχωρεῖτε· ἔγὼ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον,

17 Μὴ δὲ βάλλουσιν νέον κρασί εἰς δερμάτια παλαιά· εἰ δὲ μὴ, σπάξουσιν τὰ δερμάτια, καὶ τὸ κρασί χύνεται, καὶ τὰ δερμάτια χάνονται· ἀλλὰ τὸ νέον κρασί τὸ βάλλουσιν εἰς καινέρια δερμάτια, καὶ φυλάττονται καὶ τὰ δύο.

18 Καὶ λέγωντας ἐταῦτα τὰ λόγια, γὰρ, καὶ ἦλθεν ἓνας ἄρχων, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε καὶ λέγει του· ἡ θυγατέρα μου ἀπὸ τῶρα ἀπέθανε· ἀλλὰ ἔλα, βάλλε τὸ χερί σου ἀπάνω της καὶ θέλει ζῆσει.

19 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀκολούθησέν τε, καὶ οἱ μαθητάδες τε μαζύ.

20 (Καὶ γὰρ, καὶ μία γυναῖκα, ὅπως εἶχε κίνησιν αἵματος· δώδεκα χρόνους, ἐσήμωσεν ὀπίσω, καὶ ἐπίασε τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του.)

21 Διατὶ ἔλεγ μέσα της· ἂν πιάσω μοναχᾶ τὸ φόρεμά του, θέλω ἰατρευθῆ.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἰδὼν τὴν καὶ λέγει· ὦ δούγατερ, ἔχε θάρρος· ἡ πίστις σε σε ἔσωσε· καὶ ἰατρεύθη ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.)

23 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν εἰς τὸ σπῆντι τῷ ἄρχοντι, καὶ εἶδε τὰς μυρολογητάδας, καὶ τὸν λαὸν ὅπως ἐσυγχίζονταν,

24 Λέγει της σύρτε ἀπ' αὐτῶ· Διατὶ τὸ κοράσιον δὲν ἀ-

ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτῷ.

25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον.

26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐτῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κρᾶζοντες, καὶ λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ Δαβὶδ.

28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τῷτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ, Ναὶ Κύριε.

29 Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λεγὼν, Κατὰ τὴν πίσιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.

30 Καὶ ἀνέωχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνέβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω.

31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδὼς, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνδρα· πον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

33 Καὶ ἐκβληθέντος τῷ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, Ὅτι ἐδέποτε ἐφάνη ὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

πέθανεν, ἀμὴ κοιμᾶται. καὶ τὸν ἀναγεῖναι.

25 Καὶ ὥσάν· εὐγῆκεν ὁ λαός· ἔξω, ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπίασεν τὸ κοράσιον ἀπὸ τοῦ χέρι· καὶ ἐσηκώθη ἀπάνω.

26 Καὶ εὐγῆκεν ἡ φήμη τῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ περιώντας ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἀκολούθησαν δύο τυφλοὶ, καὶ ἐφώναζαν, καὶ ἔλεγαν· ὦ υἱὲ τῷ Δαβὶδ, ἐλέησόν μας.

28 Καὶ ὥσάν· ἔφθασεν εἰς τὸ σπηῆτι, ἦλθαν καὶ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε, πῶς δύναμαι ἐὰν τὸ κάμω τῷτο; καὶ λέγουσιν· ναί, αὐθέντη.

29 Τότε ἐπίασε ἰὰ μάτιά τῆς, καὶ λέγει τῆς· κατὰ τὴν πίσιν σας ἅς σᾶς γένη.

30 Καὶ ἀνοίχθησαν τὰ μάτια τῆς· καὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ φοβερισμόν τῆς ἐπρόσταξε, λέγωντας· βλέπετε ἅς μὴν τὸ ἰξεύρη τινάς.

31 Καὶ ἐκεῖνον ὥσάν· εὐγῆκαν ἔξω, τὸν εὐφήμησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

32 Καὶ ὥσάν· εὐγῆκαν αὐτοί, ἐὰν, καὶ τῷ ἔφεραν ἕναν ἄνδρα· πον βεβὸν δαιμονισμένον.

33 Καὶ ὥσάν· εὐγῆκε τὸ δαιμόνιον, ἐσύτυχεν ὁ βεβός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγαν· ἐδέποτε ἐφάνη τέτοιαις λογῆς εἰς τὸ γένος τῷ Ἰσραὴλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμόνιων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν δὲ τὸς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερисμός πολλὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·

31 Δεήθητε ἕν τῷ κυρίῳ τῷ θερισμῷ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

34 Ἀμὴν οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον· μετὶ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμόνων ἐτῆτο· εὐγάνει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐτριγύρῃσεν ὅλαις ταῖς πόλαις καὶ ταῖς χώραις, διδάσκωντας εἰς τὰ συναγωγὰς τῆς, καὶ κηρύττωντας τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰατρεύοντας κάθε λογῆς ἀσθενείας καὶ ἀχαμνοσύνην εἰς τὸν λαόν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέπωντας τὸν ὄχλον, τὸς ἐσπλαγχνίσθη, ὅτι ἦσαν ἀποσάμενοι καὶ σκορπισμένοι ὡσανὶ πρόβατα ὅπῃ δὲν ἔχουν ποιμένα.

37 Τότε λέγει εἰς τὸς μαθητάς τε· τὸ θέρο· εἶναι πολλὸν, ἀμὴν οἱ ἐργάταις εἶναι ὀλίγοι.

38 Παρακαλέσετε λοιπὸν τὸν αὐθέντην τῷ θέρεσι, νὰ βάλῃ ἐργάταις εἰς τὸ θέρος τε.

Κιφ. ι. 10.

Κ Αἰ' προσκαλεσάμενος τὸς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τῷ Ζε-

Κ Αἰ' ἐπροσκάλεσε τὸς δώδεκα μαθητάδες, καὶ τὸς ἔδωκεν ἐξουσίαν ἐναντίον τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων νὰ τὰ ευγάλουν, καὶ νὰ ἰατρεύουσιν κάθε λογῆς ἀρρώστειαν καὶ κάθε λογῆς ἀχαμνοσύνην.

2 Καὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα εἶναι ἐτῆτα· πρῶτος· εἶναι ὁ Σίμων, ὅπῃ λέγεται Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφός τε· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τῷ

βεδαίς καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τῷ Ἀλφαίῳ, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος·

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδὼς αὐτόν.

5 Τότες τὸς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγέλλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε·

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν ὕψανων.

8 Ἀσθενέοντας θεραπεύετε, λεπρὸς καθαρίζετε, νεκρὸς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

9 Μὴ κτήσῃσθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν.

10 Μὴ πῆραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον· ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστίν.

11 Εἰς ἣν δ' ἀν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε ἐξετάσατε, τίς ἐν

Ζεβεδαίς, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφός τε.

3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τῷ Ἀλφαίῳ, καὶ Λεββαῖος, ὁ ὁποῖος ἐπωνομάσθη Θαδδαῖος.

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἐκεῖνοι δὲ καὶ τὸν ἐπαράδωκε.

5 Ἐτέτες τὸς δώδεκα τὸς ἔστειλεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸς ἐπαγγέλλει, λέγωντας· εἰς τὴν σπάταν τῶν ἐθνῶν νὰ μὴν πηγένητε, καὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Σαμαρειτῶν νὰ μὴν ἐμβῆτε.

6 Ἀλλὰ περισσότερον νὰ πηγένητε εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ σπηλίου τοῦ Ἰσραὴλ.

7 Καὶ πηγέοντες κηρύττετε, λέγοντες· Ὅτι ἐσθμώσει ἡ βασιλεία τῶν ὕψανων.

8 Τὸς ἀσθενέοντας ἰατρεύετε, τὸς λεπρὸς καθαρίζετε, τὸς νεκρὸς ἀναστήνετε, τὰ δαιμόνια εὐγάλετε· χάρισμα τὸ ἐπήρετε, χάρισμα τὸ δίδετε.

9 Νὰ μὴν ἀποκτήσετε χρυσάφι, μηδὲ ἀσήμι, μηδὲ χάλκωμα εἰς τὰ ζωνάριά σας.

10 Μὴ δὲ σακκεῖν εἰς τὴν σπάταν, μηδὲ δύο φορέματα, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥαβδί· Διατι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιός διὰ τὴν τροφήν τε.

11 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἢ χώραν ἐμβῆτε, ἐξετάξετε, τίς

αὐτῇ ἄξιός ἐστι, καὶ κεῖ μέιναιτε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν.

13 Καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἡ οἰκία ἄξια, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἄξια, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

14 Καὶ ὅς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκέσῃ τὰς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκλινάξατε τὸν ποδιόν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἴδὲ, ἐγὼ ἀποσέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε ἔν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περὶ σερφαί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσκει γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαρτυρώσκει ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσκει ἕνεκεν ἡμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσκει

εἶναι εἰς αὐτὴν ἄξι, καὶ ἐκεῖ μέιναιτε ἕως ὅπῃ νὰ εὐγῇτε.

12 Καὶ ὅταν ἐμβῇτε μέσα εἰς τὸ σπῆτι, νὰ τὸ χαιρετᾷτε (λέγοντες· εἰρήνη εἰς τὸ σπῆτι τῆτο.)

13 Καὶ ἀνεῖναι τὸ σπῆτι ἄξιον, ἂς ἔλθῃ ἡ εἰρήνη σας εἰς αὐτό· ἂν δὲν εἶναι ἄξιον, ἡ εἰρήνη σας ἂς γυρίσῃ εἰς ἐσᾶς.

14 Καὶ ὅποιος δὲν σᾶς δεχθῇ, μηδὲ ἀκέσῃ τὰ λόγια σας, ὅταν εὐγῇτε ἀπὸ τὸ σπῆτι, ἢ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, τινάξετε τὴν σκόνην τῶν ποδαριῶν σας.

15 Βέβαια σᾶς λέγω· πλεον συμπαθῖον θέλει εἶσθαι εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

16 Νὰ ὅπῃ σᾶς πέμπω ὡς σὰς πρόβατα μέσα εἰς τὰς λύκους· γενεῖτε τὸ λοιπὸν φρόνιμοι ὡς ἂν τὰ φίδια, καὶ ἀπλοὶ ὡς ἂν τὰ περιστέρια.

17 Καὶ ἔχετε τὸν νοῦν σας ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου· Διατὶ θέλουν σᾶς παραδώσει εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ μέσα εἰς ταῖς συναγωγαῖς των θέλουν σᾶς δέξει.

18 Καὶ θέλετε φερθῇ ὁμπροσᾶ εἰς αὐθελιάδες καὶ βασιλεῖς διὰ λόγους ἡμῶν, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

19 Καὶ ὅταν σᾶς παραδί-

ὑμᾶς, μὴ μεριμνησθε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τι λαλήσετε.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῷ πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλῶν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

22 Καὶ ἔσσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔσται σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελήσητε τὰς πόλεις τῆς Ἰσραὴλ, ἕως ἃν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Οὐκ ἐστὶ μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, ἔδὲ δὲ αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.

25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ, ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· καὶ ὁ δὲ αὐτοῦ ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβὺλ ἐκάλεσαν, πόσω μᾶλλον τῆς οἰκίας αὐτοῦ;

26 Μὴ ὢν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γὰρ ἐστὶ κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσε-

δουν, μὴν ἰγνοιασθῆτε, πῶς ἢ τί θέλετε λαλήσει· Διατὶ θέλει σᾶς δοθῇ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, τί θέλετε λαλήσει.

20 Διατὶ δὲν εἶσθε ἐσεῖς, ὅπῃ καλεῖτε, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς σας, ὅπῃ λαλεῖ εἰς ἑσᾶς.

21 Καὶ ἀδελφὸς ἀδελφὸν θέλει παραδώσει εἰς θάνατον, καὶ ὁ πατὴρ τὸ παιδί του· καὶ θέλουν σηκωθῇ τὰ παιδιά κατὰπάνω εἰς τὰς γονεῖς τους, καὶ θέλουν τὰς θανατώσει.

22 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ἀπὸ ὅλης διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀμὴν ὅποιος ὑπομείνει ἕως εἰς τὸ τέλος, θέλει σωθῇ.

23 Καὶ ὅταν σᾶς διώκουν εἰς τὴν πόλιν, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· Διατὶ βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλετε τελειώσει τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ὅπῃ νὰ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Δὲν εἶναι μαθητὴς παρὰπάνω ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του, ἔδὲ δὲ διδασκὴς ἀπὸ τὸν αὐθέντην του.

25 Φθάνει εἰς τὸν μαθητὴν, νὰ γένη ὡς ὁ διδάσκαλός του· καὶ ὁ διδασκὴς, ὡς ὁ αὐθέντης του· ἀνίσως καὶ τὸν αὐθέντην του σπητὶς ἐκάλεσαν Βεελζεβὺλ, πόσω μᾶλλον τῆς ἐδικῆς του;

26 Μὴ τὰς φοβηθῆτε λοιπόν· Διατὶ δὲν εἶναι κανένα σκεπασμένον, ὅπῃ νὰ μὴν ξεσκε-

ται, καὶ κρυπτὸν, ὃ ἐ γνω-
σθήσεται.

27 Ὁ λεγὼ ὑμῖν ἐν τῇ σκο-
τία, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ
ὃ εἰς τὸ ἕς ἀκούετε, κηρύξα-
τε ἐπὶ τῶν δωματίων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν
δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκ-
τεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν
δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶ-
μα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.

29 Οὐχὶ δύο γρεθία ἄσσα-
ρίς πωλεῖται, καὶ ἐν ἑξ αὐ-
τῶν ἐ πεισεῖται ἐπὶ τὴν γῆν,
ἀνευ τῆ πατρὸς ὑμῶν ;

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμη-
μέναι εἰσὶ.

31 Μὴ ἔν φοβηθῆτε· πολ-
λῶν γρεθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς ἔν ὅστις ὁμολογή-
σῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν
αὐτῷ ἔμπροσθεν τῆ πατρὸς
μου, τῆ ἐν οὐρανοῖς.

33 Ὅστις δ' ἀνᾶρνήσῃταί με
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνή-
σομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν
τῆ πατρὸς μου τῆ ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ νομίσῃτε, ὅτι ἤλθον
βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν·

πασθῆναι, καὶ κρυφόν, ὅπῃ να
μὴν γνωρισθῆναι.

27 Ἐτῆτο, ὅπῃ σᾶς λέγω
εἰς τὸ σκότῳ, νὰ τὸ εἰπῇτε εἰς
τὸ φῶς· καὶ τῆτο, ὅπῃ ἀκούετε
κρυφᾶ εἰς τὸ αὐτί, νὰ τὸ κηρύ-
ξετε ἀπάνω εἰς τὰ δώματα.

28 Καὶ μὴν φοβηθῆτε ἀπ'
ἐκείνης, ὅπῃ φοιεύειν τὸ κορ-
μί, καὶ τὴν ψυχὴν δὲν δύναται
νὰ τὴν φοιεύσου· ἀλλὰ
περισσότερον πρέπει νὰ φο-
βηθῆτε ἐκείνου, ὅπῃ οὐτεται
νὰ χαλάσῃ καὶ τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ κορμί εἰς τὴν γέενναν.

29 Δὲν πελῶνται δύο πελῖα
διὰ ἑνα ἄσπρον, καὶ ἑνα ἀπ'
αὐτὰ δὲν θέλει πέσει εἰς τὴν
γῆν χωρὶς τοῦ πατρὸς σας ;

30 Ἀμὴ ἐσᾶς καὶ ἡ τρίχαις
ὅλαις τῆς κεφαλῆς σας εἶναι
μετρημέναις.

31 Μὴν φοβᾶσθε λοιπόν·
ἀπὸ πολλὰ πελῖα διαφέρετε
εἰσεῖς.

32 Πᾶς ἄνθρωπος λοιπόν,
ὅπῃ ὁμολογήσῃ εἰς ἐμένα ὁμ-
προσᾶ εἰς τῆς ἀνθρώπου, θέλω
ὁμολογήσῃ καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν
ὁμπροσᾶ εἰς τὸν πατέρα μου
τὸν ἐράνιον.

33 Καὶ ὅποιος μὲ ἀρνηθῇ
ὁμπροσᾶ εἰς τῆς ἀνθρώπου,
θέλω τὸν ἀρνηθῆ καὶ ἐγὼ ὁμ-
προσᾶ εἰς τὸν πατέρα μου τὸν
ἐράνιον.

34 Μὴν λογιᾶσθε, ὅτι ἤλ-
θα νὰ βάλλῃ εἰρήνην εἰς τὴν

οὐκ ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τὴν πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

36 Καὶ ἐχθροὶ τῷ ἀνθρώπῳ, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι με ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι με ἄξιος.

38 Καὶ ὃς ἔλαμβάνει τὸν σαυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι με ἄξιος.

39 Ὁ εὗρων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολίσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὕρησει αὐτήν.

40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου,μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου,μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὅς ἐάν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ἡυχαριστῶν, εἰς ὄνομα μα-

τῆς· δὲν ἤλθα νὰ βάλλω εἰρήνην, ἀλλὰ σπαθί.

35 Διατὶ ἐγὼ ἤλθα νὰ διαχωρίσω ἄνθρωπον ἐναντίον τοῦ πατρὸς τοῦ, καὶ θυγατέρα ἐναντίον τῆς μητρὸς τοῦ, καὶ νύμφην ἐναντίον τῆς πενθερᾶς τοῦ.

36 Καὶ ἐχθροὶ τῷ ἀνθρώπῳ νὰ εἶναι οἱ οἰκιακοὶ τοῦ.

37 Ἐκεῖνος, ὁ πῦρ ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα περισσότερον ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶναι ἄξιος· διὰ λόγῳ μου· καὶ ὅποιος ἀγαπᾷ υἱὸν ἢ θυγατέρα περισσότερον ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶναι ἄξιος διατεμένος.

38 Καὶ ὅποιος δὲν πύρρει τὸν σαυρόν τοῦ, καὶ νὰ ἀκολουθᾷ ὀπίσω μου, δὲν εἶναι ἄξιος διὰ λόγῳ μου.

39 Ἐκεῖνος, ὁ πῦρ εὕρει τὴν ζωὴν τοῦ, θέλει τὴν χάσει· καὶ ἐκεῖνος, ὁ πῦρ τὴν χάσει διὰ λόγῳ μου, θέλει τὴν εὕρει.

40 Ἐκεῖνος, ὁ πῦρ δέχεται ἱσᾶς, ἐμένα δέχεται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον, ὁ πῦρ μὲ ἔστειλε.

41 Ἐκεῖνος, ὁ πῦρ δέχεται προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, θέλει πάρει πληρωμὴν προφήτου· καὶ ἐκεῖνος, ὁ πῦρ δέχεται δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, θέλει πάρει πληρωμὴν δικαίου.

42 Καὶ ὅποιος ἐάν ποτίσῃ ἕνα ἀπὸ τούτων τοῦ μικροῦ ἕνα ποτήριον νερόν κρύον εἰς ὄνομα

ζητῷ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

μαθητῷ, βέβαια σὰς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὴν πληρωμὴν τοῦ.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ ἔγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τῷ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκῶσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

3 εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ, ὅτι ἀκούετε καὶ βλέπετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, καὶ χωλοὶ περιπατήσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούσονται, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τάτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμῳ σαλευόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφισμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ

ΚΑΙ ἔγινεν, ὡς ἂν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰ διατάσσει τῶς δώδεκα μαθητάδες τοῦ, ἐδιέβη ἀπ' ἐκεῖ τὰ διδάσκειν καὶ τὰ κηρύττειν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν.

2 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἔσοντας τὰ ἀκῶσας εἰς τὴν φυλακὴν τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, ἐπέμψεν δύο ἀπὸ τῶς μαθητάδες τοῦ.

3 Καὶ λέγει τοῖς ἐσὺ εἶσαι ἐκεῖνος, ὅπῃ μέλλει τὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον καρτεροῦμεν;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἰπέν τοις· πηγέροντες εἰπέτε τοῦ Ἰωάννου ἐτῆτα, ὅπῃ βλέπετε καὶ ἀκούετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, κωλοὶ περιπατήσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούσονται, νεκροὶ ἀναστήνουνται, καὶ οἱ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ καλότυχός ἐστιν ἐκεῖνος, ὅπῃ δὲν σκανδαλισθῇ εἰς τοῦ λόγου μου.

7 Καὶ πηγέροντες ἐτῆτοι, ἄρχησεν ὁ Ἰησοῦς τὰ λέγειν εἰς τὸν λαὸν διὰ τὸν Ἰωάννην· τί εὐγῆκετε εἰς τὴν ἔρημον τὰ εἰδῆτε, καλὰ μὲν, ὅπῃ ταράσσεται ἀπὸ τὸν ἄνεμον;

8 Ἀλλὰ τί εὐγῆκετε τὰ εἰδῆτε; ἄνθρωπον γολισμένον μὲ μαλακὰ φορέματα; τὰ, ἐκεῖ-

μαλακὰ φορῶντες, ἐν τοῖς οἰ-
κοῖς τῶν βασιλέων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν;
προφήτην; ναὶ, λέγω ὑμῖν,
καὶ περισσότερον προφήτη.

10 Οὗτ' γάρ ἐστι, περὶ
ᾧ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ
ἀποσέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπῃ σου, ὃς καλᾶσκευάσει
τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ
ἐγγύγεται ἐν γεννητοῖς γυναι-
κῶν μείζων Ἰωάννης τῷ βαπ-
τιστῷ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν ἑρανῶν, μείζων
αὐτῷ ἐστίν.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰω-
άννης τῷ Βαπτιστῷ ἕως ἄρτι ἡ
βασιλεία τῶν ἑρανῶν βιάζε-
ται, καὶ βιασαὶ ἀρπάζουσιν
αὐτήν.

13 Πάντες γὰρ οἱ προφήται
καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννης
προεφήτευσαν.

14 Καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι,
αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων
ἐρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκέειν,
ἀκουέτω.

16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γε-
νεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παι-
δαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις,
καὶ προσφωνῶσι τοῖς ἐταίροις
αὐτῶν,

17 Καὶ λέγουσιν· Ὁυλήσα-

νοι, ὅπῃ φορῶσι τὰ μαλακὰ,
εἶναι μέσα εἰς τὰ σπήτια τὰ
βασιλικὰ.

9 Ἀλλὰ τί εὐγῆκετε νὰ
εἰδῇτε; προφήτην; ναὶ λέ-
γω σας, καὶ περισσότερον ἀπὸ
προφήτην.

10 Διατὶ ἐτῆτο εἶναι
ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὅποιον ἐγράφη·
νὰ, ὅπῃ ἐγὼ σέλλω τὸν ἄγγε-
λόν μου ὁμπροσθὰ σου, ὁ ὅποιος
θέλει ἐτοιμάσει τὴν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν σου.

11 Βέβαια σὰς λέγω, δὲν
ἐσηκώθη ἀπὸ ἐκεῖνης, ὅπῃ ἐγεν-
νήθησαν ἀπὸ γυναικες, μεγα-
λίτερος ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν
βαπτιστήν· ἀμὴν ὁ μικρότερος
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρανῶν,
εἶναι μεγαλότερος ἀπ' αὐτόν.

12 Καὶ ἀπὸ ταῖς ἡμέραις
τῷ Ἰωάννῃ τοῦ βαπτιστῆ ἕως
τῶρα ἡ βασιλεία τῶν ἑρανῶν
βιάζεται, καὶ οἱ βιασαὶ τὴν
ἀρπάζουσι.

13 Διατὶ ὅλοι οἱ προφῆται
καὶ ὁ νόμος ἕως τῷ Ἰωάννῃ
ἐπροφήτευσαν.

14 Καὶ ἂν θέλετε νὰ τὸν
δεχθῇτε, αὐτός ἐστὶν ὁ Ἡλίας,
ὅπῃ ἐμέλλε νὰ ἔλθῃ.

15 Ὅποιος ἔχει αὐτίαν νὰ
ἀκῆ, ἅς ἀκῆ.

16 Καὶ με τί νὰ παρομοιάσω
τὴν γενεὰν ἐτέτην; ὁμοιάζει
παιδιά μικρὰ, ὅπῃ κάθονται
εἰς τὰς φόρας, καὶ λαλῶσιν
εἰς τὰς συντρόφους των,

17 Καὶ λέγου· ἐμεῖς σὰς

μεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὤρχήσασθε· ἐθηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε.

18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μῆτε ἐσθίων, μῆτε πίνων· καὶ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τῷ ἀθρώπῳ ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν· Ἰδὲ ἄνθρωπος· φάγ· καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος· καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.

20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσαι δυνάμεις αὐτῷ, ὅτι ἔμετενόησαν.

21 Οὐαὶ σοι Χοραζὶν, ἡαὶ σοι Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γεόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετειόησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναὺμ, ἡ ἕως τῷ ἕρανῷ ὑψωθείσα, ἕως ἄρτι καταβιβασθῇ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γεόμεναι ἐν σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

ἐπαίξασμεν, καὶ ἰσοῖς δὲν ἰχορεύεσθε· σᾶς ἐμυρολογήσαμεν, καὶ δὲν ἐλυπηθήκατε.

18 Διατὶ ἦλθεν ὁ Ἰωάννης, ὁπῷ μὴδὲ ἔτρωγεν, μὴδὲ ἔπινεν· καὶ λέγουσιν, ὅτι δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τῷ ἀθρώπῳ, ὁπῷ τρώγει καὶ πίνει· καὶ λέγουσιν· ἰα, ἄνθρωπος· φάγ· καὶ οἰνοπότης, φίλος τῶν τελωνιδῶν καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν. ἀμὴ ἡ σοφία ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς.

20 Τότε ἄρχισε νὰ ὀνειδίζῃ τὰς πόλεις, εἰς ταῖς ὁποῖαις ἐγίνεταν αἱ περισσότεραὶ τῆς δυνάμεις, ὅτι δὲν ἐμετανόησαν.

21 Αἰελύμονον εἰς ἐσένα Χωραζὶν, αἰελύμονον εἰς ἐσένα Βηθσαϊδάν· ὅτι αἱ δυνάμεις, ὁπῷ ἐγίνεταν εἰς ἐσᾶς, ἐὰν ἐγίνεταν εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, καὶ ποτε ἤθελαν μετανόησιν (νὰ βάλλωσι) σάκκας καὶ σάκταις.

22 Μὲ ὅλον τῷτο λέγω σας· εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως πλεον συμπαίδων θέλει εἶσθαι εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, παρά εἰς ἐσᾶς.

23 Καὶ σὺ Καπερναὺμ, ὁπῷ ὑψώθης ἕως εἰς τὸν ἕρανόν, θέλεις καταβιβασθῇ, ἕως τὸν ἄδην· διατὶ αἱ δυνάμεις, ὁπῷ ἐγιναν εἰς ἐσένα, ἐὰν ἐγίνεταν εἰς τὰ Σόδομα, ἤθελαν μείνῃ ἕως τὴν σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐξομολογῆμαί σοι, πάτερ, κύριε τῆ ἑρᾶν καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ ἡπιοῖς.

26 Ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἔτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τῆ πατρὸς μου· καὶ ἕδεις ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· ἕδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βέλῃται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

28 Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

29 Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἱλαφρόν ἐστιν.

24 Ὅμως λέγω σας, ὅτι πλεον συμπαθῶν θέλει εἶσθαι εἰς τὰ Σόδομα εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς ἐσέναν.

25 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· εὐχαριστῶ σε, πάτερ, αὐδέντη τῇ ἑρᾶν καὶ τῆς γῆς, ὅτι τὰ ἔκρυψες ἐτέτα ἀπὸ τῆς σοφῆς καὶ τῆς φρονίμης, καὶ τὰ ἐφανερώσας εἰς τὰ ἡπία.

26 Ναὶ βέβαια ὦ πάτερ, ὅτι ἐτζι σὲ ἄρξαι.

27 Ὅλα μὲν ἐπαρὰδόθη-καν ἀπὸ τὸν πατέρα μου· καὶ ἕδεναι γνωρίζει τὸν υἱόν, παρὰ ὁ πατήρ· ἕδὲ γινώσκει τινὰς τὸν πατέρα, παρὰ ὁ υἱός, καὶ εἰς ὅποιον δέλει ὁ υἱὸς νὰ τῇ τὸ φανερώσῃ.

28 Ἐλᾶτε εἰς ἐμένα ὅλοι οἱ κοπιασμένοι καὶ οἱ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει.

29 Ἐπάρητε τὸν ζυγὸν μου ἀπάνω σας, καὶ μάθετε ἀπὸ ἐμένα, ὅτι εἶμαι ἡμερᾶς καὶ ταπεινὸς εἰς τὴν καρδιαν· καὶ δέλετε εὖρε ἀνάπαυσιν εἰς ταῖς ψυχαῖς σας.

30 Διατὶ ὁ ζυγός μου εἶναι καλός, καὶ τὸ φορτίον μου ἱλαφρόν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ἘΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάβ-
βασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ
μαθηταὶ αὐτῇ ἐπείνασαν, καὶ

Εἰς ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπῆγεν
ὁ Ἰησοῦς τὰ σάββατα ἀπὸ
μέσα ἀπὸ ταῖς σποραῖς· καὶ
οἱ μαθητὰδες τε ἐπείνασαν, καὶ

ἤρξατο τίλλειν γάχνας, καὶ ἐσθίειν.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ, Ἰδοὺ, οἱ μαθηταὶ σε ποιῶσιν, ὃ οὐκ ἔξεσι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείρασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτῷ;

4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆς Θεᾶς, καὶ τὰς ἄρτας τῆς προθέσεως ἔφαγεν, ἧς οὐκ ἔξον ἦν αὐτῷ φαγεῖν, ἔδδ' τοῖς μετ' αὐτῷ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλῶσι, καὶ ἀναίτιοι εἰσι;

6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τῷ ἱερῷ μείζων ἐστὶν ἥδε.

7 Εἰ δὲ ἐγνώκετε, τί ἐστὶν· Ἐλεον θέλω καὶ ἂν θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τὰς ἀναιτίους.

8 Κύριός γάρ ἐστι καὶ τῷ σαββάτῳ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ.

9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες, Εἰ ἔξεσι τοῖς σάββασιν θερα-

ᾤρχισαν νὰ τρίβειν ἀσάχνα, καὶ νὰ τρώγουν.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὡσαν τὸ εἶδαν, τῷ εἶπαν· νὰ, οἱ μαθητὰδες σε, ὅπῃ κάμνεις ἐκεῖνο, ὅπῃ δὲν εἶναι συγχώρησις νὰ τὸ κάμνῃς τὸ σάββατον.

3 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· δὲν ἐδιδάσκατε, τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅταν ἐπείρασεν αὐτὸς, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν μαζὺ τῷ;

4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆτι τῷ Θεῷ, καὶ ἔφαγε τὰ ψωμῖα τῆς προθέσεως, τὰ ὅποια αὐτὸς δὲν εἶχεν ἐξουσίαν νὰ τὰ φάγῃ, ἔδδ' ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν μαζὺ μετ' αὐτὸν, ἀλλὰ μοναχᾶ οἱ ἱερεῖς μόνοι;

5 Ἡ δὲν ἐδιδάσκατε εἰς τὸν νόμον, ὅτι τὰ σάββατα οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἱερὸν καταλύουσιν τὸ σάββατον, καὶ εἶναι ἀκατηγόρητοι;

6 Καὶ λέγω σας, ἐδῶ εἶναι μεγαλότερος ἀπὸ τὸ ἱερὸν.

7 Ἄν ἠθέλετε γνωρίσῃ, τί εἶναι· ἔλεον θέλω καὶ ὄχι θυσίαν, δὲν ἠθέλετε καταδικάσῃ ἐκείνης, ὅπῃ δὲν ἐπταίσασιν.

8 Διατὶ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι αὐθεντῆς καὶ τῷ σαββάτῳ.

9 Καὶ εὐγένωντας ἀπ' ἐκεῖ, ἐπῆγεν εἰς τὸ συναγωγὴ των.

10 Καὶ νὰ, καὶ ἦτον ἓνας ἄνθρωπος, ὅπῃ εἶχε τὸ χεῖρ τῷ ξηρόν· καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες· ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ

πεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τῷτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, ἔχι κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;

12 Πόσω ἔν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτῃ; ὥστε ἔξει τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώτῳ· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεγάδη ἐγγὴς ὡς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ φαρισαῖοι συμβῆλιν ἔλαβον κατ' αὐτῷ ἐξελθόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γινὼς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐδεράπευσεν αὐτὸς πάντας.

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

18 Ἰδὲ, ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέτισα ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· δῆσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

19 Οὐκ ἐρίσει, ἐδὲ κραυγάσει, ἐδὲ ἀκήσει τις ἐν ταῖς

ἰατρείῃσιν τινὰς τὸ σάββατον; διὰ τὰ τὸν κατηγορήσου.

11 Καὶ αὐτὸς τὸς εἶπεν· ποῦτῷ ἄνθρωπῷ θέλει εἶσθαι ἀπὸ σᾶς, ὅπῃ τὰ ἔχη ἓνα πρόβατον, καὶ τὰ πέσῃ εἰς ἓνα λάκκον, καὶ δὲν ἤθελε τὸ πιάσῃ τὰ τὸ σηκώσῃ;

12 Καὶ πόσῃ διαφορὰν ἔχει ὁ ἄνθρωπῷ ἀπὸ τοῦ πρόβατον; εἰς τόσον ὅπῃ καὶ τὸ σάββατον; εἶναι δυνατὸν τὰ κάμῃ τινὰς καλωσύνην.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῃ· ἄπλωσε τὸ χεῖρ σου, καὶ τὸ ἄπλωσε· καὶ ἐκαταγάδη ὀλόγερον, ὥσῃ καὶ τὸ ἄλλον.

14 Καὶ οἱ φαρισαῖοι, ὥσῃ εὐγῆκαν ἔξω, ἐσυμβηλεύθησαν ἐναντίᾳ τῷ, διὰ τὰ τὸν χαλάσῃ.

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων· τὰς το ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ· καὶ τὸν ἀκολούθησαν ὄχλοι πολλοί, καὶ ὅλως τὸς ἐδεράπευσε.

16 Καὶ τὸς ἐπρόσαξεν, τὰ μὴ τὸν φανερώσῃσι.

17 Διὰ τὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐλαλήθη διὰ μέσῃ τῷ προφήτῃ Ἡσαΐᾳ, ὅπῃ ἔλεγεν·

18 Νὰ, τὸ παιδί μου, τὸ ὁποῖον ἐδιάλεξα· τὸ ἀγαπημένον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναπαύεται ἡ ψυχὴ μου· θέλω βάλλει τὸ πνεῦμά μου εἰς αὐτὸν, καὶ θέλει μηνύσει εἰς τὰ ἔθνη κρίσιν.

19 Δὲν θέλει φιλονικῇσι, ἐδὲ θέλει φωνάζει, ἐδὲ κανεῖς θέ-

πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτῆ.

λαί ἀκούσει τὴν φωνὴν τῆ εἰς τὰ πλατώματα.

20 Κάλαμον συντρίμμιον ἔκατέξαι, καὶ λῖνον τυφόμενον ἔσβείσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῆκ· τὴν κρίσιν.

20 Καλάμι συντρίμμιον δὲν θέλει τζακίσει, καὶ λινάρι, ὅπῃ νὰ καπνίζῃ, δὲν θέλει σβέσει· ἕως ὅπῃ νὰ εὐγάλῃ ἔξω εἰς νῆκην τὴν κρίσιν.

21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῆ ἔδνη ἐλπῖσι.

21 Καὶ εἰς τὸ ὄνομά τῆ θείου ἐλπῖσει τὰ ἔδνη.

22 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἰδεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

22 Τότε τῷ ἐφέρθη ἕνας δαιμονισμένος, τυφλὸς καὶ βεβός· καὶ τὸν ἰάτρευσε, τὸσον ὅπῃ ὁ τυφλὸς καὶ βεβός καὶ ἔβλεπε καὶ ἔλαλε.

23 Καὶ ἐξίγαντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μήτι ἔτος ἐστὶν ὁ υἱὸς Δαβίδ;

23 Καὶ ἰθαύμαζαν ὅλοι οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· μήνα εἶναι ἐτῆς ὁ υἱὸς τῆ Δαβίδ;

24 Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες, εἶπον· Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

24 Καὶ οἱ φαρισαῖοι, ὥσαν τὸ ἤκουσαν, ἔλεγον· ἐτῆς δὲν εὐγάνει τὰ δαιμόνια, παρὰ μὲ τὸν Βεελζεβὺλ, ὅπῃ εἶναι ἄρχων τῶν δαιμονίων.

25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνδυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημῆται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἔσται σαθρήσεται.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνωρίζοντας τὴς διαλογισμύστων, τὴς εἶπε· πᾶσα βασιλεία, ὅπῃ νὰ διαμοιρασθῇ ἐναντίον εἰς τοῦ λόγου τῆς, ἐρημώνεται· καὶ πᾶσα πόλις καὶ σπηῆτι, ὅπῃ νὰ μοιρασθῇ ἐναντίον εἰς τῆ λόγου τῆς, δὲν θέλει σαθῇ.

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτόν ἐμερίσθη· πῶς ἔν σαθρήσεται ἡ βασιλεία αὐτῆ;

26 Καὶ ἀνίσως καὶ ὁ Σατανᾶς εὐγάνει τὸν Σατανᾶν, ἐμοιράσθη καταπάνω τῆ λόγου τῆς· πῶς τὸ λοιπὸν θέλει σαθῇ ἡ βασιλεία τῆς;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ

27 Καὶ ἂν ἐγὼ εὐγάνω τὰ δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβὺλ, οἱ

ὕμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλῃσι; διὰ τῆτο αὐτοὶ ὕμῶν ἔσονται κριταί.

28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι Θεῷ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τῆ Θεῷ.

29 Ἡ πῶς δύναταί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτῆ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτῆ διαρπάσει;

30 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῶ, κατ' ἐμῶ ἐστὶ καὶ ὁ μὴ συναγων μετ' ἐμῶ, σκορπίζει.

31 Διὰ τῆτο λέγω ὑμῖν· Παῖσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τῆ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.

32 Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τῆ ἀγίας, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἕτε ἐν τῇ τῷ αἰῶνι, ἕτε ἐν τῷ μέλλοντι.

33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆ καλόν· ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.

34 Γεννήματα ἐχιδῶν, πῶς

υἱοὶ σας μὲ τίνα τὰ εὐγάλλῃσι; διὰ τῆτο αὐτοὶ θέλῃσιν εἶσθαι κριτάδες σας.

28 Ἀμὴν ἀνίσως καὶ ἐγὼ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεῷ εὐγάνω τὰ δαιμόνια, ἔφθασε λοιπὸν ἡ βασιλεία τοῦ Θεῷ εἰς ἐσᾶς.

29 Ἡ πῶς ἡμπορεῖ κανένας νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ δυνατοῦ, καὶ νὰ ἀρπάξῃ τὰ πράγματά τε, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτα τὸν δυνατὸν, καὶ τότε νὰ κερσέψῃ τὸ σπῆτί τε;

30 Ἐκεῖν, ὅπῃ δὲν εἶναι μαζύ μου, εἶναι ἐναντί μου· καὶ ἐκεῖν, ὅπῃ δὲν μαζώνει μαζύ μου, σκορπίζει.

31 Διὰ τῆτο σᾶς λέγω· πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία θέλει συγχωρηθῇ εἰς τῆς ἀνθρώπου· ἀμὴ ἡ βλασφημία τῆ πνεύματος δὲν θέλει συγχωρηθῇ.

32 Καὶ ὅποιος εἴπῃ λόγον ἐναντίον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει τοῦ συγχωρηθῇ· ἀμὴ ὅποιος εἴπῃ λόγον ἐναντίον τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου, δὲν θέλει συγχωρηθῇ, μήτε εἰς ἐτῆτον τὸν αἰῶνα, ἢ δὲ εἰς τὸν μέλλοντα.

33 Ἡ κάμετε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν τε καλόν· ἡ κάμετε τὸ δένδρον σάπιον, καὶ τὸν καρπὸν τε σάπιον· διατὶ ἀπὸ τὸν καρπὸν γνωρίζεται τὸ δένδρον.

34 Παιδιὰ ὄχνηρας, πῶς

δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, ποιη-
ροὶ ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ περισ-
σεύματος τῆς καρδίας τὸ
σῶμα λαλεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς
καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ·
καὶ ὁ ποιηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
ποιηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει
πονηρά.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν
ῥῆμα ἄργον, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν
οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ
αὐτῶ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σὺ
δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων
σὺ καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησάν τινες
τῶν Γραμματέων καὶ Φαρι-
σαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε,
θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον εἶδειν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Γενεὰ ποιηρὰ καὶ μοι-
χαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ
σημεῖον ἢ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ
μὴ τὸ σημεῖον Ἰωᾶ τῷ προ-
φῆτῃ.

40 Ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωᾶς ἐν
τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέ-
ρας καὶ τρεῖς νύκτας· ὕτως
ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ
καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας
καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστή-
σουσιν ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς

ἡμπορεῖτε νῦν εἰπῆτε καλὰ,
ὄντες κακοί· διατὶ ἀπὸ τοῦ πε-
ρίσσευμα τῆς καρδίας λαλεῖ
τὸ σῶμα.

35 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος εὐ-
γάλει τὰ καλὰ ἀπὸ τὸν καλὸν
θησαυρὸν τῆς καρδίας τῆς· καὶ ὁ
ποιηρὸς ἄνθρωπος εὐγάλει τὰ
πονηρὰ ἀπὸ τοῦ κακοῦ θησαυροῦ
τῆς καρδίας τῆς.

36 Ἀμὴν λέγω σας, ὅτι κάθε
λογῆς λόγον ἄργον, ὅπῃ νῦν εἰ-
πῶσιν οἱ ἄνθρωποι, θέλῃσι
δώσει λογαριασμὸν δι' αὐτὸν
εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

37 Διατὶ ἀπὸ τὰ λόγια σὺ
θέλῃς δικαιωθῆ, καὶ ἀπὸ τὰ
λόγια σὺ θέλῃς κατακριθῆ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν κά-
ποιοι ἀπὸ τῶν γραμματεῖς καὶ
φαρισαῖες, καὶ εἶπαν· διδά-
σκαλε, θέλομεν νῦν εἰδῆμεν
ἀπὸ λόγου σὺ τίποτες σημεῖον.

39 Καὶ αὐτὸς τὺς ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν· ἡ γενεὰ ἡ ποιηρὰ
καὶ μοιχεύτρια ζητεῖ σημεῖον·
καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῆ εἰς
αὐτήν, παρὰ τὸ σημάδι τοῦ
Ἰωᾶ τοῦ προφῆτη.

40 Διατὶ καθὼς ὁ Ἰωᾶς
ἦτον εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους
τρεῖς ἡμέραι καὶ τρεῖς νύκταις·
ἔτσι θέλει εἶσθαι ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου εἰς τὴν καρδίαν τῆς γῆς
τρεῖς ἡμέραι καὶ τρεῖς νύκταις.

41 Ἄνθρωποι Νινευῖται θέ-
λῃσιν ἀνασταθῆ εἰς τὴν κρίσιν

γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινῶσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωᾶ· καὶ ἰδὲ, πλεῖον Ἰωᾶ ὧδε.

42 Βασίλισσα νότῃ ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδὲ, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν, καὶ ἂν εὕρῃσκει.

44 Τότε λέγει, Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἔλθὼν, εὕρῃσκει σχολάζοντα, σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον.

45 Τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβάνει μεθ' αὐτοῦ ἐπτὰ ἕτερα πνεύματα ποιηρότερα αὐτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνῃ χειρόνα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ ποιηρᾷ.

46 Ἐτι δὲ αὐτῷ λαλεῖν τῷ τοῖς ὄχλοις, ἰδὲ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐσῆλκει-

μαζὺ μὲ τὴν γενεάν ἐτάτην, καὶ θέλουν τὴν κατακρίνει· διὰ τὴν ἐκεῖνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωᾶ· καὶ νῦν, ἰδὼ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τοῦ Ἰωᾶ.

42 Ἡ βασίλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ εἰς τὴν κρίσιν μαζὺ μὲ τὴν γενεάν ἐτάτην, καὶ θέλει τὴν κατακρίνει· διὰ τὴν ἦλθεν ἀπὸ τῆς ἀκρᾶς τῆς γῆς νῦν ἀκήσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ νῦν, ἰδὼ ὅτι εἶναι περισσότερον ἀπὸ τοῦ Σολομῶντος.

43 Καὶ ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα εὕγῃ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, περιᾶ ἀπὸ τόπων ἀνύδρου, γυρεύωντας ἀνάπαυσιν, καὶ δὲν εὕρῃσκει.

44 Τότε λέγει· ἄς γυρίσω εἰς τὸ σπῆτί μου, ἀπ' ἐκεῖ ὅπου εὐγῆκα· καὶ παγένωντας, τὸ εὕρῃσκει ἄδειον, καὶ σαρωμένον, καὶ γολισμένον.

45 Τότε παγέει, καὶ πέρνει μαζὺ τε ἄλλα ἐπτὰ δαιμόνια ποιηρότερα ἀπὸ λόγου τε, καὶ ἐμβαίνουν καὶ καθίζουσιν ἐκεῖ· καὶ γίνονται τὰ ὑστερα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνῃ χειρότερα ἀπὸ τὰ πρώτα, τίτοιαις λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὴν γενεάν ἐτάτην τὴν ποιηρῇ.

46 Καὶ ἀκόμι συντυχένωντας αὐτὸς εἰς τῆς ὄχλους, νῦν, ἡ μάνα τε καὶ τὰ ἀδελφιά τε

σαν ἔξω, ζητῶντες αὐτῷ λα-
λῆσαι.

47 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Ἰδὲ,
ἡ μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοί σε
ἔξω ἐσήκασι, ζητῶντές σοι
λαλῆσαι.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε
τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐστὶν ἡ
μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ
ἀδελφοί μου;

49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα
αὐτῷ ἐπὶ τὰς μαθητάς αὐτοῦ,
εἶπεν· Ἰδὲ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ
ἀδελφοί μου·

50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου,
τοῦ ἐν ἑρανοῖς, αὐτός μου
ἀδελφός, καὶ ἀδελφή, καὶ
μήτηρ ἐστίν.

ἐσέκουνταν ἔξω, γυρεύοντες νὰ
τὸν συντύχουν.

47 Καὶ κάποιος τοῦ εἶπε·
νὰ, ἡ μάνα σε καὶ τὰ ἀδελ-
φιά σε σέκουνται ἔξω, γυρεύον-
τες νὰ σὲ συντύχουν.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
ἐκείνῳ, ὅπῃ τοῦ τὸ εἶπε· ποῖα
εἶναι ἡ μάνα μου, καὶ ποῖοι εἶ-
ναι οἱ ἀδελφοί μου.

49 Καὶ ἀπλώνοντας τὸ
χέρι τε εἰς τὰς μαθητάς τε,
εἶπε· νὰ ἡ μάνα μου, καὶ οἱ
ἀδελφοί μου.

50 Διὰ τὸ ὅποιος θέλει
κάμει τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς
μου, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν ἕρανόν,
αὐτός εἶναι ἀδελφός μου, καὶ
ἀδελφή μου, καὶ μάνα μου.

Κεφ. ιγ'. 13.

ἘΝ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελ-
θὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰ-
κίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θαι-
νασσαν·

2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐ-
τὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα κα-
θῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ
τὸν αἰγιαλὸν εἰσῆκει.

3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς
πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων·
Ἰδὲ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
σπείρειν.

4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν
αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπισε παρὰ
τὴν ὁδὸν· καὶ ἦλθε τὰ πετει-
νά, καὶ κατέφαγεν αὐτά.

ΚΑΙ ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν
εὐγῆκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ
σπῆτι, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ
παραθαλάσσιον.

2 Καὶ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐ-
τὸν πολλοὶ ὄχλοι, εἰς τόσον ὅπῃ
ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ καράβι καὶ
ἐκάθισεν· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος
ἐσέκουνταν εἰς τὸν αἰγιαλόν.

3 Καὶ τὰς εἶπε πολλὰ
λόγια με παραβολαῖς, λέ-
γωντας· νὰ, ὅπῃ εὐγῆκεν ὁ
σπείρων νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἔσπερνε
τὸν σπόρον, ἄλλα ἔπισαν εἰς
τὴν γράταν· καὶ ἦλθασιν τὰ
πετεινὰ τοῦ ἕρανῦ, καὶ τὰ
ἐκατάφαγαν.

5 Ἄλλα δὲ ἔπαισαν ἐπὶ τὰ πετρῶδη, ὅπῃ οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 Ἡλίς δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν, ἐξηράνθη.

7 Ἄλλα δὲ ἔπαισαν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.

8 Ἄλλα δὲ ἔπαισαν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐδίδε καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκέειν, ἀκούτω.

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον αὐτῷ· διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν ὕρανων, ἐκείοις δὲ ἔδδοται.

12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13 Διὰ τῆτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες ἔβλεψαν, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, ἔδδ συνιῆσι.

14 Καὶ ἀναπληρῆται ἐπ'

5 Καὶ ἄλλα ἔπαισαν εἰς τόπος πετρῶδεις, ὅπῃ δὲν ἦτον γῆ πολλή· καὶ παρευθὺς ἐφύτρωσαν, μὲ τὸ νὰ μὴ ἔχη βάθος ἡ γῆ.

6 Καὶ ὡσὰν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθησαν· καὶ μὲ τὸ νὰ μὴ ἔχουσι ρίζαν, ἐξηράνθησαν.

7 Καὶ ἄλλα ἔπαισαν εἰς τὰ ἀγκάδια, καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγκάδια, καὶ τὰ ἐπνιξαν.

8 Καὶ ἄλλα ἔπαισαν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐκαρποφόρησαν, τὸ εἶνα ἑκατὸν, ἄλλο ἐξήντα, καὶ ἄλλο τριάντα.

9 Ὅποιος ἔχει αὐτιά νὰ ἀκούῃ, ἀς ἀκούῃ.

10 Καὶ σημάνοντες οἱ μαθητάδες τε, τοῦ εἶπαι· διατί τῆς λαλεῖς μὲ παραβολαῖς;

11 Καὶ ἐκεῖνος τῆς ἀπεκρίθη· ὅτι ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν ὕρανων, ἀμὴ ἐκεῖνος δὲν τῆς ἐδόθη.

12 Διατί ὅποιος ἔχει, δέλει τοῦ δοῆν, καὶ νὰ τοῦ περισσευθῇ· ἀμὴ ὅποιος δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο, ὅπῃ ἔχει, δέλει παρθῇ ἀπὸ λόγου τε.

13 Διὰ τῆτο τῆς συντυχίνω με παραβολαῖς, ὅτι βλέποντες δὲν βλέψαν, καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν, ἔδδ γροικῆσι.

14 Καὶ πληρῶνεται εἰς αὐ-

αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα· ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ ὃ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ὃ μὴ ἴδητε.

15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπεσι· καὶ τὰ ὤτα, ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.

17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκῆσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς ὅν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειρόντος.

19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ὅτός ἐστιν ὁ παρά τὴν ὁδὸν σπαρεῖς.

20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, ὅτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐ-

τὴς ἡ προφητείας τοῦ Ἡσαΐου, ὅπῃ λέγει· μετὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούει, καὶ δὲν θέλετε γροικῆσαι· καὶ βλέποντες θέλετε βλέψαι, καὶ δὲν θέλει εἰδῆ.

15 Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ ἐτέτε, καὶ μετὰ αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τὰ μάτια τῆς ἐκάλυψαν, μήπως καὶ καμῖαν φορὰν εἰδῶσι μετὰ μάτιας, καὶ μετὰ αὐτῶν ἀκούσωσι, καὶ μετὰ τὴν καρδίαν τῆς γροικῆσωσι, καὶ γυρίσουν, καὶ ἐγὼ τῆς ἰατρεύσω.

16 Ἀμὴ καλότυχα τὰ μάτια σας, ὅτι βλέπεσι· καὶ τὰ αὐτῶν σας, ὅτι ἀκούει.

17 Διατὶ ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν νὰ εἰδῶν ἐτέτα, ὅπῃ βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδαν· καὶ νὰ ἀκούουν ἐτέτα, ὅπῃ ἀκούετε, καὶ δὲν τὰ ἤκουσαν.

18 Ἐσεῖς τὸ λοιπὸν ἀκούετε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειρόντος.

19 Κάθε ἀνδρῶπ, ὅπῃ ἀκούει τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ δὲν γροικᾷ ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἀρπάζει τὸ σπαρμένον εἰς τὴν καρδίαν τῆς ἐτέτ· εἶναι ὁ σπός, ὅπῃ ἐσπάρθη εἰς τὴν γράταν.

20 Ἀμὴ ὁ σπός, ὅπῃ ἐσπάρθη εἰς τὰ πετρώδη, εἶναι ἐκεῖν, ὅπῃ ἀκούει τὸν λό-

δὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν.

21 Οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός, ἐστὶ γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐδὺς σκανδαλίζεται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, ὅτός ἐστι ὁ τὸν λόγον ἀκῶν· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τέττε, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλάτους συμπύγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπός γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τῇ γῇ τὴν καλὴν σπαρεῖς, ὅτός ἐστι ὁ τὸν λόγον ἀκῶν, καὶ συνιών· ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν ὕψαιων ἀνδρώπων σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·

25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τὸς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρός, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου· καὶ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οἰκοδεσπότης, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχι καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ

γον, καὶ εὐδὺς μετὰ χαρᾶς τὸν πέρνει.

21 Ἀμὴν δὲν ἔχει ῥίζαν εἰς τῷ λόγῳ τε, ἀλλὰ εἶναι προσωρινός· καὶ ὅταν γενη ἡ λύπη ἢ διωγμός διὰ τὸν λόγον, εὐδὺς σκανδαλίζεται.

22 Ἀμὴν ἐκεῖνός· ὁ πῦ σπέρνεται εἰς τὰ ἀγκάδια, ἐτεττός· εἶναι ὁ πῦ ἀκῶν τὸν λόγον. καὶ ἡ φροῦνίδα τοῦ αἰῶνος· ἐτεττός, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλάτους πύγει τὸν λόγον, καὶ δὲν κάμνει καρπόν.

23 Καὶ ἐκεῖνός· ὁ πῦ σπέρνεται εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνός· ὁ πῦ ἀκῶν τὸν λόγον, καὶ τὸν γεωργόν· ὁ ὁποῖός· καρποφορεῖ, καὶ κάμνει, ἄλλο ἑκατὸν, ἄλλο ἐξήκοντα, ἄλλο τριάκοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν τὸς ἐπρόβαλλεν, λέγωντας· ἡ βασιλεία τῶν ὕψαιων ὁμοιάζει ὡσὰν εἶνα ἀνθρώπων, ὁ πῦ σπέρνει καλὸν σπῶρον εἰς τὸ χωράφι τε.

25 Καὶ ὡσὰν ἐκοιμοῦνταν οἱ ἀνθρώποι, ἐπῆγεν ὁ ἐχθρός τε, καὶ ἔσπειρεν αἶσαν ἀνάμεισα εἰς τὸ σιτάρι· καὶ ἐδίδεβ.

26 Καὶ ὅταν ἐβλάστησεν τὸ χορτάρι, καὶ ἔκαμε καρπόν, τότε ἐφάνηκαν καὶ ἡ αἶραις.

27 Καὶ ὑπῆγαν οἱ δούλοι τὰδες τοῦ οἰκοκυροῦ ἐκεῖνους, καὶ λέγουν τε· αὐδέντη, δὲν ἔσπειρες καλὸν σπῶρον εἰς τὸ χωράφι

ἀγρῷ; πόθεν ἔν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Ὁ δὲ εἶφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τὸ ἐποίησεν. Οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις ἔν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ εἶφη· Οὐ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

30 Ἀφίετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρω μέχρι τοῦ θρισμοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θρισμοῦ ἔρῳ τοῖς θριγαῖς. Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μῆ.

31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὕρανων κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

32 Ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶ καὶ γίνεσθαι δένδρον, ὥστε εἰσεῖν τὰ πτελεῖν τοῦ ὕρανου, καὶ κατασκηῖν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ

ση· ἀπο πῶ λοιπὸν ἔχει ταῖς αἵραις;

28 Καὶ αὐτὸς τὸς εἶπε· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τὸ ἔκαμε τὸτο. λέγουσιν τε οἱ δούλοι τε· αὐδέντη, θέλεις λοιπὸν νὰ ὑπάμεν, νὰ ταῖς μαζώξωμεν;

29 Καὶ ἐκεῖν· εἶπεν· ὅχι· μήπως καὶ μαζώνοντες ταῖς αἵραις, ἐκριζώσῃτε μαζὺ μὲν αὐταῖς καὶ τὸ σιτάρι.

30 Ἀφῆτε νὰ μεγαλῶσουν καὶ τὰ δύο μαζὺ ἕως τὸ θέρος· καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θρισμοῦ θέλω εἰπεῖ εἰς τὸς θριγάδες· μαζώξετε πρῶτον ταῖς αἵραις, καὶ δέσετέ τας δεμάτια, νὰ ταῖς κατακαύσωμεν· καὶ τὸ σιτάρι μαζώξετε εἰς τὸ ἀμπάρι μῆ.

31 Ἄλλην παραβολὴν πάλιν τὸς ἐπρόβαλλε, λέγων· ἡ βασιλεία τῶν ὕρανων εἶναι ὁμοία ὡς ἂν τὸ σπεῖρῃ τοῦ σινάπεως, τὸ ὅποῖον πέρωντάς το ἄνθρωπος τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ χωράφι τῆς.

32 Τὸ ὅποῖον εἶναι μικρότερον ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα· ἀμὴ ὅταν αὐξηθῇ, γίνεται μεγαλύτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λαχανικά· καὶ γίνεσθαι δένδρον τόσον, ὅπῃ τὰ περὶ τοῦ ὕρανου νὰ κατασκηῖν, καὶ νὰ φωλιάζουσιν εἰς τὰ κλαδιά τῆς.

33 Ἄλλην παραβολὴν τὸς εἶπεν· ὅτι ἡ βασιλεία τῶν ὕ-

βασιλεία τῶν ἡρανῶν ζύμη, ἣν λαβῆσα γυνὴ ἐπέκρυψεν εἰς αὐλὴν σάτα τρία, ἕως ἃ ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς.

35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ περιφάντη, λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ γόμα μὴ ἐρεῦξομαι πεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

36 Τότε ἀφίει τὸς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα· ἔστιν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὁ δὲ ἄγρος, ἔστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, ἔσθι· εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.

39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἔστιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰῶνος· εἰσιν· οἱ δὲ θερισταί, ἄγγελοι εἰσιν.

40 Ὡς περὶ ἐν συλλέγεται τὰ

ρανῶν ὁμοιάζει· προζύμι, τὸ ὁποῖον πένοντάς το μοιὰ γυναικα, τὸ ἀνακάτωσεν εἰς τρία σάτα αὐεῦρι, ἕως ὅπῃ ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ἐτῆτα ὅλα τὰ ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς με παραβουαῖς εἰς τὸν ὄχλον, καὶ χωρὶς παραβουλήν δὲν ἐλάλει.

35 Διὰ τὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο, ὅπῃ ἐλαλήθη διὰ μέσων τῶ περιφάντη, ὅπῃ λέγει· Δέλω ἀνοίξει εἰς παραβουαῖς τὸ γόμα μὴ· καὶ δέλω εὐγάλει ἐκεῖνα, ὅπῃ εἶναι πεκρυμμένα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

36 Τότε ἄφησε τὸν ὄχλον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῆτι· καὶ ἐπῆγαν οἱ μαθητάδες τε κοιτάτε, καὶ λέγοντε· ἐρμήνευσέ μας τὴν παραβουλήν τῆς αἴρας τοῦ χωραφίον.

37 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τες· ἐκεῖν, ὅπῃ σπέρνει τὸ καλὸν σπέρμα, εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Καὶ τὸ χωράφι, εἶναι ὁ κόσμος, καὶ τὸ καλὸν σπέρμα, ἐτῆτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· ἀμὴ αἱ αἴραι, εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.

39 Καὶ ὁ ἐχθρὸς, ὅπῃ ταῖς ἔσπειρεν, εἶναι ὁ διάβολος· καὶ ὁ θερισμὸς, εἶναι τὸ τέλος τοῦ κόσμου· καὶ οἱ θεριστάδες, εἶναι οἱ ἄγγελοι.

43 Καθὼς λοιπὸν μαζώ-

ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαί-
ται· ἔτιωσῃς αὐτὴν ἐν τῇ συντελείᾳ
τῆ αἰῶνος· τέτη.

41 Ἀποσελεῖ ὁ υἱὸς τῆ ἀν-
θρώπου τὰς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ
συνλίσσουσιν ἐκ τῆς βασιλείας
αὐτῆς πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ
τὰς ποιεῖντας τὴν ἀνομίαν.

42 Καὶ βαλῶσιν αὐτοὺς εἰς
τὴν κάμινον τῆ πυρός· ἐκεῖ ἔ-
σται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμ-
ψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔ-
χων ὥτα ἀκέειν, ἀκέτω.

44 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν ἑραυῶν θεσαυρῶν κε-
κρυμμένων ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν
ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς
χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ
πάντα, ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ
ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν ἑραυῶν ἀνθρώπου
ἐμπορεύου, ζητῶν καλὰς μαργα-
ρίτας·

46 Ὁς εὐρὼν ἓνα πολύτιμον
μαργαρίτην, ἀπελθὼν, πέπρα-
κε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρα-
σεν αὐτόν.

47 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν ἑραυῶν σαγῆ-

ρουνται αἱ αἶραι, καὶ καίονταί
μὲ φωτίαν· τέτοιαις λογῆς
θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὸ τέλος
τοῦ κόσμου τέτη.

41 Θέλει σείλει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου τὰς ἀγγέλους τε, καὶ
θέλῃσι μαζώξῃ ἀπὸ τὴν βα-
σιλείαν τε ὅλα τὰ σκάνδαλα,
καὶ ἐκείνης, ὅπῃ κάμῃσι τὴν
ἀνομίαν.

42 Καὶ θέλῃσι τὰς βάλλει
εἰς τὴν κάμινον τῆ πυρός· ἐκεῖ
θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι θέλῃσι
λάμψει ὡς ὁ ἥλιος, εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς τῆς.
ὅποιος ἔχει αὐτίαν ἰὰ ἀκμή,
ὡς ἀκμή.

44 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν
ἑραυῶν ὁμοιάζει θεσαυρὸν
κεκρυμμένον εἰς τὸ χωράφι, τὸν
ὁποῖον ἑσώπας καὶ ἰὰ τὸν εὐρὼν
ἄνθρωπος, τὸν ἔκρυψε, καὶ
ἀπὸ τὴν χαρὰν τε πάγει, καὶ
πωλεῖ ὅ, τι καὶ ἂν ἔχη, καὶ
ἀγοράζει τὸ χωράφι ἐκεῖνο.

45 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν
ἑραυῶν ὁμοιάζει ἀνθρώπον
πραγματευτὴν, ὅπῃ γυρεύει
καλὰ μαργαρίτια.

46 Ὁ ὁποῖος εὐρίσκων-
τας ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην,
ἐπῆγε, καὶ ἐπῆλθε ὅλα ὅσα
εἶχε, καὶ τὸν ἀγόρασε.

47 Πάλιν ὁμοιάζει ἡ βασι-
λεία τῶν ἑραυῶν ὡς ἂν συρτι-

νη βληθήσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγέσῃ·

48 Ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σακρά ἔξω ἔβαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τῶ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριῶσι τὰς ποιητὰς ἐκ μέσῃ τῶν δικαίων·

50 Καὶ βαλῶσιν αὐτὰς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τῆτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρρανῶν, ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώποι· κοδεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἰλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτὰς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτὰς, καὶ λέγειν· Πόθεν τέτω ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

κὸν, ὅπῃ ἐβάλθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμάζωξε ἀπὸ κάθε λογῆς γενεᾶς·

48 Καὶ ὅταν ἐγέμισε, σύροντες τοεῖς τὸ παραγιαλί, καὶ καθίσαντες, ἐμάζωξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, καὶ τὰ σάπια τὰ ἔρριξαν ἔξω.

49 Τέτοιας λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὸ τέλος· τῷ κόσμῳ· θέλωσιν ἔλθῃ οἱ ἄγγελοι, καὶ θέλωσι χωρίσει τὰς κακὰς ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰς δικαίης.

50 Καὶ θέλωσι τὰς βάλλει εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει τὰς ὁ Ἰησοῦς· τὰ ἐγροικήσετε ὅλα ἐτέτα; λέγουν τῷ· ναὶ αὐδέει.

52 Καὶ αὐτὸς τὰς εἶπε· Διὰ τῆτο κάθε γραμματεὺς, ὅπῃ ἐμαθητεύθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρρανῶν, ὁμοιάζει ἕνα ἄνθρωπον οἰκοκύριον, ὅπῃ εὐγάλει ἀπὸ τὸν θησαυρόν τῷ καὶ καινέρια καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἔγινεν, ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολαῖς αὐταῖς ἐσηκώθη ἀπὸ ἐκεῖ.

54 Καὶ ὥσαν ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα τῷ, τὰς ἐδίδασκεν εἰς τὸ συναγωγή τῷ· τόσοι ὅπῃ νὰ θαυμαζέτω, καὶ νὰ λεγέτω· ἀπὸ πῶς τῷ ἦλθεν ἡ σοφία ἐτέτω, καὶ ἡ δυνάμεις;

55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τῷ τέκτονι υἱός; ἔχῃ ἡ μήτηρ αὐτῷ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῷ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτῷ ἔχῃ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; πόθεν ἔν τέτρω ταῦτα πάντα;

57 Καὶ ἰσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστι προφῆτης ἄτιμῳ, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

55 Δὲν εἶναι ἐτέτῳ ὁ υἱὸς τῷ λεπτεργῷ; δὲν λέγεται ἡ μάνα τῷ Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοί τῷ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ ἡ ἀδελφαὶς τῷ ὅλαις δὲν εἶναι μετ' ἡμᾶς; ἀπὸ πῶ λοιπὸν τοῦ ἡλθασιν ἐτέτα ὅλα;

57 Καὶ ἰσκανδαλίζονταν εἰς αὐτόν. καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπε· δὲν εἶναι προφῆτης ἄτιμῳ, παρὰ εἰς τὴν πατρίδα τῷ, καὶ εἰς τὸ σπῆτί τῷ.

58 Καὶ δὲν ἔκαμιν ἐκεῖ πολλαῖς δυνάμειαι διὰ τὴν ἀπιστίαι τῆς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ἘΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκησεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε παιοσὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τῆτο αἱ δυνάμεις ἐνεργῶσιν ἐν αὐτῷ.

3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδωκεν αὐτόν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

4 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεσί σοι ἔχειν αὐτήν.

5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι

ἘΙΣ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἤκουσεν ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν φήμην τῷ Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε εἰς τῆς ὑπηρέτας τῷ ἐτέτῳ εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἀνεγάρθη ἀπὸ τῆς νεκρῆς, καὶ διὰ τῆτο αἱ δυνάμεις ἐνεργῶσιν εἰς αὐτόν.

3 Διατὶ ὁ Ἡρώδης πιάωντας τὸν Ἰωάννην, τὸν ἔδεσε, καὶ τὸν ἔβαλλεν εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ τῷ.

4 Διατὶ τοῦ ἔλεγεν ὁ Ἰωάννης· δὲν σὲ εἶναι συγχωρημένον νὰ τὴν ἔχῃς.

5 Καὶ θέλωντας (Ἡρώδης) νὰ τὸν φονεύσῃ, ἐφοβήθη τὸν ὄχ-

ὡς προφῆτην αὐτὸν εἶχον.

6 Γενεσίῳ δὲ ἀγομένῳ τῷ Ἡρώδῃ, ὡρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδ[Ⓢ] ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ.

7 Ὅθεν μεθ' ὅρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δῆναι ὃ ἐὰν αἰτήσεται.

8 Ἡ δὲ, προβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, δός μοι, φησὶν, ἅδε ἐπὶ πινάκι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτισῆ.

9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τὸς ὅρκους καὶ τὸς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι.

10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτῇ ἐπὶ πινάκι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.

12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἀκήσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκήσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγ-

λον, ὅτι τὸν εἶχαν ὥσάν προφῆτην.

6 Καὶ ὅταν ἰορτάζονταν τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἐχόρευεν ἡ θυγατέρα τῆς Ἡρωδιάδ[Ⓢ] εἰς τὴν μέσσην· καὶ ἄρεσε τοῦ Ἡρώδου.

7 Διὰ τῆτο ὠμολόγησε μὲ ὅρκον νὰ τῆς δώσῃ ὅ, τι πρᾶγμα τοῦ ζητήσῃ.

8 Καὶ ἔρωτας νὰ παρακινήθῃ ἐκεῖνη ἀπὸ τῆς μάνας της, λέγον· δός μου ἐδῶ εἰς ἓνα πινάκι τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτισῆ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη· ἀμὴν διὰ τῶς ὅρκους καὶ τῶς καδιζομένων μαζύ, ἐπρόσαξε νὰ δοθῇ.

10 Καὶ πέμπωντας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακὴν.

11 Καὶ ἐφέρθη τὸ κεφάλι τρεῖς πινάκι, καὶ ἐδόθη τοῦ κορασίου· καὶ τὸ ἐπῆγε τῆς μάνας της.

12 Καὶ πηγέοντες οἱ μαθητάδες τοῦ Ἰωάννου ἐσῆκωσαν τὸ κορμί τε, καὶ τὸ ἔθαψαν· καὶ ἐπῆγαν καὶ εἶπαν το εἰς τὸν Ἰησοῦν.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὥσάν τὸ ἤκουσεν, ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ μὲ καράβιν ξεχωριστῶς εἰς ἓνα ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι, ὥσάν τὸ ἔμαθον, τὸν ἀκολούθησαν πεζοὶ ἀπὸ ταῖς πόλεις.

14 Καὶ εὐγίνωντας ἔξω ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν λαόν· καὶ τὸν

χνίσθη ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἰθερά-
πευσε τὴς ἀρρώστιας αὐτῶν.

15 Ὁψίας δὲ γενομένης,
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτῆ, λέγοντες· Ἐρημός ἐστιν
ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρ-
ῆλθεν· ἀπόλυσον τὴς ὄχλης,
ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας,
ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν·
δοτε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ·
Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε
ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι
αὐτῆς ὧδε.

19 Καὶ κελεύσας τὴς ὄχλης
ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τὴς χορτῆς,
καὶ λαβὼν τὴς πέντε ἄρτους
καὶ τὴς δύο ἰχθύας, ἀναβλέ-
ψας εἰς τὸν ὕραν, εὐλόγησε·
καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθη-
ταῖς τὴς ἄρτης, οἱ δὲ μαθηταὶ
τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ
ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ
περισσεῦον τῶν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἐσθίοιτες ἦσαν
ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι,
χωρὶς γυναικῶν καὶ παι-
δίων.

22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ
Ἰησοῦς τὴς μαθητάς αὐτῆ ἐμ-
βῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προά-

ἰσπλαγχνίσθη, καὶ ἰάτρευσε
τὴς ἀρρώστιας τῶν.

15 Καὶ ὡς ἂν ἐβραδίασιν,
ἦλθαν οἱ μαθηταὶ τε, καὶ λί-
γυν τε· ὁ τόπος εἶναι ἔρημος,
καὶ ἡ ὥρα τῶρα ἐπέραςεν·
ἀπόλυσεν τὸν λαὸν ἵνα πᾶσιν
εἰς τὰ χωρία, ἵνα ἀγοράσῃν
διὰ λόγου τῆς φαγητά.

16 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· δὲν
κάμνει χρεία ἵνα ᾧσιν· δοτε
τῆς ἐσθῆς ἵνα φᾶσιν.

17 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν·
ἐμεῖς δὲν ἔχομεν ἔδῳ παρὰ
πέντε ψωμῖα καὶ δύο ψάρια.

18 Καὶ λέγει τῆς· Φέρετό
τα ἐδῶ.

19 Καὶ ἐπρόσαξε τὸν λαὸν ἵνα
καθίσκῃν ἅπαντες εἰς τὰ χορτά-
ρια, καὶ πέρνηντας τὰ πέντε
ψωμῖα καὶ τὰ δύο ψάρια, ἀτέ-
νισεν εἰς τὸν ὕραν, καὶ εὐλό-
γησε· καὶ κόπῳ πῶντας τὰ ψωμῖα,
τὰ ἔδωκεν εἰς τὴς μαθητάδας,
καὶ οἱ μαθητάδες εἰς τὸν λαόν.

20 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι, καὶ
ἐχόρῳασαν, καὶ ἐσθήκωσαν τὰ
κομμάτια, ὅπῃ ἐπερίσσεισαν,
δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

21 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἔφα-
γαν, ἦσαν ἕως πεντεχιλιάδες
ἄνδρες, χωρὶς γυναικῆς καὶ
παιδία.

22 Καὶ παρευθὺς ἀνάγκα-
σεν ὁ Ἰησοῦς τὴς μαθητάδας τε
ἵνα ἐμβῶσιν εἰς τὸ καράβι, ἵνα

γεν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἵως ὅ
ἀπολύσῃ τὴς ὄχλης.

23 Καὶ ἀπολύσας τὴς
ὄχλης, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρε^{ον} κατ'
ιδίαν προσεέξασθαι. Ὁψίας
δὲ γενεαμένης, μόν^{ος} ἦν ἐκεῖ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον
τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζό-
μενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν
γὰρ ἰαντί^{ος} ὁ ἄνεμ^{ος}.

25 Τεῖάρτη δὲ φυλακῇ τῆς
νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς
θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
περιπατῶντα, ἱταράχθησαν,
λέγοντες, Ὅτι φάντασμά ἐστι·
καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων Θαρσεῖ-
τε· ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῶν ὁ
Πέτρ^{ος}, εἶπεν· Κύριε, εἰ σὺ
εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἰλθεῖν
ἐπὶ τὰ ὕδατα.

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ.
Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου
ὁ Πέτρ^{ος}, περιεπάτησεν ἐπὶ
τὰ ὕδατα, ἰλθεῖν πρὸς τὸν
Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυ-
ρὸν, ἐφοβήθη. καὶ ἀρξάμεν^{ος}

περάσθην προτίτερα πέρα, ἵως
ὅ νὰ ἀπολύσῃ τὴς ὄχλης.

23 Καὶ ὥσαν ἀπέλυσιν τὴς
ὄχλης, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρε^{ον} κα-
ταμόνας νὰ προσευχηθῇ· καὶ
ἔσωντας νὰ βραδιάσῃ, ἦτον
μοναχὸς ἐκεῖ.

24 Καὶ τὸ καράβι σχεδὸν
ἦτον μεσοπέλαγα, καὶ ἐπειρά-
ζετον ἀπὸ τὰ κύματα· διατί
ἦτον ἄνεμ^{ος} ἰαντί^{ος}.

25 Καὶ εἰς τὴν τεῖάρτην
βίγλαν τῆς νυκτὸς ἐπῆγει ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὴς μαθητάδεις, πε-
ριπατῶντας ἀπάνω εἰς τὴν
θάλασσαν.

26 Καὶ ὥσαν τὸν εἶδαν οἱ
μαθητάδεις, ὅπῃ ἐπεριπάτει
ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν,
ἰσυγχίσθησαν, καὶ ἔλεγον,
ὅτι εἶναι φάντασμα· καὶ ἀπὸ
τὸν φόβον τὴς ἐφώναξαν.

27 Καὶ παρευθὺς τὴς
ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, λέγωντας·
ἔχετε θάρρ^{ος}· ἐγὼ εἰμαι· μὴ
φοβᾶσθε.

28 Καὶ ὁ Πέτρ^{ος} τοῦ ἀπε-
κρίθη, καὶ εἶπεν· Κύριε, ἂν εἴ-
σαι ἐσὺ, πρὸς αἶξί με νὰ ἔλθω
εἰς ἰσείνα ἀπάνω εἰς τὰ νερά.

29 Καὶ ἐκεῖν^{ος} τοῦ εἶπεν·
ἔλα. καὶ καταβαίνωντας ἀπὸ
τὸ καράβι ὁ Πέτρ^{ος}, ἐπεριπά-
τησεν ἀπάνω εἰς τὰ νερά, νὰ
ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν.

30 Ἀμὴ βλέπωντας τὸν ἄνε-
μον δυνατὸν, ἐφοβήθη. καὶ ἄρ-

καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων, Κύριε, σῶσόν με.

31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτῆ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίσσασας;

32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἰλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεὸς υἱὸς εἶ.

34 Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆ τόπῃ ἐκεῖνῃ, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας.

36 Καὶ παρεκάλεν αὐτὸν, ἵνα μόνον ἄψωνται τῇ κρασπέδῃ τῆ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἦψαιτο, διεσώθησαν.

χίζοντας νὰ βολίξῃ, ἔκραξε, λέγωντας· αἰδέεσθαι, σῶσέ με.

31 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς ἀπλώνωντας τὸ χεῖρ τε, ἐπιάσεν τον, καὶ λέγει τε· ὦ ὀλιγόπιστε, διατί ἀμφίβαλλες;

32 Καὶ ἐμβαίνωντας αὐτὸς μέσα εἰς τὸ καράβι, ὁ ἄνεμος ἔπεισε.

33 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἦταν μέσα εἰς τὸ καράβι, ἦλθαν καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν, καὶ ἔλεγον· ἀληθῶς Θεὸς υἱὸς εἶσαι.

34 Καὶ διαβαίνοντες, ἦλθαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐγνώρισαν οἱ ἄνδρες τῆ τόπῃ ἐκεῖνῃ, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκεῖνη, καὶ τῇ ἔφεραν ὅλης τῆς ἀσθενημένους.

36 Καὶ τὸν ἐπαρακαλῶσαν μοναχᾷ, νὰ πιάσῃ τὴν ἄκραν τῆ φορέματός τε· καὶ ὅσοι ἐπίασαν, ὅλοι ἰατρεύθησαν.

Κεφ. ιε. 15.

ΤΟΤΕ προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱερουσολύμων Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες·

2 Διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουν τὴν παραδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; ὃ γὰρ ὑπνιτῶνται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρξον ἐσθίωσιν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Διατί καὶ ὑμεῖς παρα-

ΤΟΤΕ ἦλθασιν εἰς τὸν Ἰησοῦ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀπὸ τὰ Ἱερουσόλυμα, λέγοντες·

2 Διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουν τὴν παραδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οἱ δὲ κηπίωσι τὰ χεῖρα τε, ὅταν τρώωσι ψωμί.

3 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ τὸς εἶπε· καὶ ἐσεῖς διατί πα-

βαίνετε τὴν ἐντολὴν τῷ Θεῷ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;

4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐντείλατο, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα. καὶ· Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὁς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον, ὃ ἐστὶ ἐξ ἐμῶ ὠφεληθῆς· καὶ ὃ μὴ τιμῇσιν τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.

6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τῷ Θεῷ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.

7 Ὑποκριταί, καλῶς προσεφίττειτε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων·

8 Ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς ὑποκριτῶν σώματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χεῖλοσίν με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

9 Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐν τάλματι ἀνθρώπων.

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκούετε καὶ συνίετε.

11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ σῶμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ σώματος, ταῦτα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ· Οἱ

ραβαίνετε τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν σας;

4 Διατὶ ὁ Θεὸς ἐπρόσταξε, λέγων· τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ κακαλογεῖ πατέρα ἢ μητέρα, ἐὰν ἀποθάνῃ μεθ' αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐσεῖς λέγετε· ὅτι ὅποιος ἤθελεν εἰπεῖ εἰς τὸν πατέρα καὶ εἰς τὴν μητέρα, Δῶρον εἶναι ἐκαστοῦ πρᾶγμα, ὅπῃ ἡμπορεῖς ἐὰν ὠφεληθῇς ἀπὸ λόγου μου· καὶ ἐὰν μὴ τιμῇσιν τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου.

6 Καὶ ἐκάματε ἀκυρῆν τὴν παραγγελίαν τῷ Θεῷ διὰ τὴν παράδοσιν σας.

7 Ὑποκριταί, καλῶς ἐπροφίττειτε διὰ λόγον σας ἐπὶ Ἡσαΐας, λέγων·

8 Ἐπὶ τὸν λαόν με τὸ σῶμα με ἐγγίξει, καὶ μετὰ χεῖλη τε με τιμᾷ· ἀλλ' ἡ καρδιά τε λείπει μακρὰ ἀπὸ ἐμένα.

9 Εὐκαιρα με λατρεύουσιν, διδάσκοντες διδασκαλίαις, παραγγελίαις ἀνθρώπων.

10 Καὶ ἐπροσκάλισεν τὸν ὄχλον, καὶ λέγει τῷ· ἀκούετε καὶ καταλάβετε.

11 Ὅχι ἐκεῖνο, ὅπῃ ἐμβαίνει εἰς τὸ σῶμα, μαγαρίζει τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ ἐκεῖνο, ὅπῃ εὐγίνει ἀπὸ τοῦ σώματος, ἐκεῖνο μαγαρίζει τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε ἤλθασιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ τοῦ εἶπαν· ἰδεύρεις, ὅτι

δας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκύναντες τὸν λόγον, ἰσκανδαλίσθησαν ;

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία, ἣν ἐκ ἐφύτευσεν ὁ πατὴρ μὲ ὁ ἐράνῃ, ἐκριζωθήσεται.

14 Ἀφετε αὐτὲς· ὁδηγοὶ εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν, τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἰάν ὁδηγῇ, ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσῶνται.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκούην καὶ ὑμεῖς ἀσύνειοί ἐστε ;

17 Οὐκ ᾔω κοίτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται ;

18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τῆς σάρκατος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, καὶ ἐκεῖνα κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐσι τὰ κοιῶντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπλοισ· χερσὶ φαγεῖν, ἢ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μίση Τύρον καὶ Σιδῶν.

22 Καὶ ἰδὼ, γυνὴ Χαναταία

οἱ Φαρισαῖοι ἀκύναντες τὸν λόγον, ἰσκανδαλίσθησαν ;

13 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τῆς· κάθε φυτεία, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐφύτευσεν ὁ πατὴρ μὲ ὁ ἐράνῃ, θέλει ἐκριζωθῇ.

14 Αἰφῆς τῆς· εἰσὶ τυφλοὶ ὁδηγοὶ τυφλῶν· καὶ ἰάν ὁ τυφλὸς ὁδηγῇ τὸν τυφλόν, καὶ οἱ δύο θάλασι πέσει εἰς τὸν λάκκον.

15 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει τῷ· ἑρμηνεύσε μὰς τὴν παραβολὴν ἐτήτην.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀκούμι καὶ ἐσεῖς ἄγροικοι εἰσθε ;

17 Δὲν γροικᾶτε, ὅτι κάθε πρᾶγμα, ὅπῃ ἐμβαίνει μέσα εἰς τὸ σῶμα, ὑπάγει εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εὐγίνει εἰς τὴν πόρεψιν.

18 Ἀμὲ ἐκεῖνα, ὅπῃ εὐγίνουσιν ἀπὸ τὸ σῶμα, εὐγίνουσιν ἀπὸ τὴν καρδίαν, καὶ ἐκεῖνα μαγαρίζουσι τὸν ἄνθρωπον.

19 Διατὶ ἀπὸ τὴν καρδίαν εὐγίνου διαλογισμοὶ κακοὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνείαι, κλεψίαι, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ἐτῆτα εἶναι, ὅπῃ μαγαρίζουσι τὸν ἄνθρωπον· ἀμὲ τὸ νὰ φάγη κανεῖς μὲ ἀνιπῆα χέρια, δὲν μαγαρίζει τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ εὐγίνωντας ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέση Τύρον καὶ Σιδῶν.

22 Καὶ νὰ, μία γυναῖκα

ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθῆ-
σα, ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέγου-
σα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ
Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μὴ κακῶς
δαιμονίζεται.

23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ
λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτῇ, ἠρώτων αὐτὸν,
λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν,
ὅτι κράζει ὀπίσθεν ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐκ ἀπέσάλην εἰ μὴ εἰς τὰ
πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου
Ἰσραὴλ.

25 Ἡ δὲ ἐλθῆσα προσεκύνει
αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοή-
θει μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν
ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν
τοῖς κυναρίοις.

27 Ἡ δὲ εἶπεν· Ναὶ Κύριε·
καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει
ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόν-
των ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν
κυρίων αὐτῶν.

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι,
μεγάλη σε ἡ πίστις· γενηθήτω
σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ
θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς
ῥαγῆς ἐκείνης.

29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ
Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν θά-
λασσαν τῆς Γαλιλαίας. καὶ
ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρε^α, ἐκάθητο
ἐκεῖ.

Χαναanaία, ὅπῃ ἐξέβη ἀπὸ τὰ
σύνορα ἐκεῖνα, ἔκραξέ τον,
λέγουσα· αὐθέντη, υἱὲ τῷ Δα-
βὶδ, λυπήσῃ με, ἡ θυγατέ-
ρα μὴ κακῶ δαιμονίζεται.

23 Καὶ αὐτὸς δὲν τῆς ἀπε-
κρίθη ἓνα λόγον, καὶ ἦλθαν οἱ
μαθητάδες τῆς, καὶ τὸν ἐπάρ-
καλῶσαν, λέγοντες· ἀπόλυσέ
την, ὅτι φωνάζει ὀπίσω μας.

24 Καὶ ἐκεῖ^α ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν· ἐγὼ δὲν ἐγάληκα,
παρὰ εἰς τὰ πρόβατα τὰ χα-
μένα τῷ σπητιῷ τῷ Ἰσραήλ.

25 Καὶ ἐκείνη, ὡσάν ἦλθε,
ἐπροσκύνησέ τον, καὶ ἔλεγεν·
αὐθέντη, βοήθησέ με.

26 Καὶ αὐτὸς τῆς ἀπεκρί-
θη· δὲν εἶναι καλὸν εἰς πάρεθ τι-
νάς τὸ ψωμί τῶν τέκνων, καὶ
εἰς τὸ ῥίξῃ εἰς τὴς σκύλης.

27 Καὶ ἐκείνη εἶπε· ναὶ Κύ-
ριε· Διατὶ καὶ τὰ σκυλάκια
τρώγουσιν ἀπὸ ταῖς ψίχαις, ὅ-
πῃ πέφτεν ἀπὸ τὴν τράπεζαν
τῶν αὐθεντάδων τῆς.

28 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν τῆς· ὦ γύναι, μεγάλη
εἶναι ἡ πίστις σου· καὶ ἃς σὺ
γέννηκαδὼς, θέλεις καὶ ἰατρεύθῃ
ἡ θυγατέρα τῆς ἀπὸ τὴν ῥαγῇ
ἐκείνην.

29 Καὶ εὐγένωντας ἀπ' ἐκεῖ
ὁ Ἰησοῦς, ἐπῆγεν εἰς τὴν θά-
λασσαν τῆς Γαλιλαίας. καὶ
ἔσωντας εἰς αὐτὴν εἰς τὸ ὄρε^α,
ἐκάθετον ἐκεῖ.

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχ-
λοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἑαυ-
τῶν χολᾶς, τυφλὰς, κωφὰς,
κυλλὰς, καὶ ἐπίφους πολλὰς· καὶ
ἔρριψαν αὐτὰς παρὰ τῆς
πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἰθερά-
πευσεν αὐτὰς.

31 Ὡστε τῆς ὄχλης θαυμά-
σαι, βλέπουσας κωφὰς λαλῶν-
τας, κυλλὰς ὑγιεῖς, χολὰς
περιπατῶντας, καὶ τυχλὰς
βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν
Θεὸν Ἰσραὴλ.

32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλι-
σάμεν· τῆς μαθητῆς αὐτοῦ,
εἶπε· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν
ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς
προσμένει μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν
τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι
αὐτὰς ἡγείεις ὃ θέλω, μήποτε
ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν ἐν
ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσούτοι, ὥστε
χορετάσαι ὄχλον τοσούτον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ
δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα
ἰχθύδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

36 Καὶ λαβὼν τῆς ἑπτὰ ἄρ-
τους καὶ τῆς ἰχθύας, εὐχαριστή-
σας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς

30 Καὶ ἰπῆγαν εἰς αὐτὸν
πολλοὶ ὄχλοι, ἔχοντες μὲν λό-
γους κωτῆς, τυφλὰς, βη-
ρὰς, κελὰς, καὶ ἄλλας πολλὰς·
καὶ ἔρριζάν τας εἰς τὰ ποδάρια
τοῦ Ἰησοῦ· καὶ τῆς ἰάτρουσι.

31 Εἰς τόσον ὅπῃ ἐὰν θαυμά-
ζον οἱ λαοὶ, βλέποντες τῆς
βεβῆς ὅπῃ ἰλαλῶσαν, τῆς
κωτῆς γέρες, τῆς κωτῆς, ὅπῃ
ἐπεριπατῶσαν, καὶ τυφλὰς ὅ-
τε ἔβλεπαν· καὶ ἐδόξασαν τὸν
Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλε-
σε τῆς μαθητῆς τῆ, καὶ εἶπε·
σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τοῦ
λαόν, ὅτι σχεδὸν τρεῖς ἡμέραις
εἶναι, ὅπῃ παραμένει μαζύ
μὲν ἐδῶ, καὶ δὲν ἔχει τί ἐὰν
φάγωσι· καὶ δὲν θέλω ἐὰν τῆς
ἀφήσω κηρικῆς, μήπως καὶ
ἀποκάμωσιν εἰς τὴν γράταν.

33 Καὶ λέγουσιν τοῖς μαθητά-
δες τῆ· καὶ ἀπὸ πῶ ἐὰν μᾶς
ἔλθον τόσα ψωμῖα ἐδῶ εἰς τὴν
ἐρημίαν, τόσον ὅπῃ ἐὰν χορετά-
σωμεν τόσον πλῆθος;

34 Καὶ λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς·
πόσα ψωμῖα ἔχετε; καὶ
ἐκεῖνοι τῆ εἶπαν· ἑπτὰ, καὶ
ὀλίγα ψαράκια.

35 Καὶ ἐπρόταξε τῆς
ὄχλης ἐὰν καθίσαν ἐἰς τὴν γῆν.

36 Καὶ πέρωνοντας τὰ ἑπτὰ
ψωμῖα, καὶ ἐὰν ψάρια, εὐχα-
ρίστησε, καὶ ἔκοψε, καὶ ἔδωκε εἰς

μαθηταῖς αὐτῷ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἰχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἰσθιόντες ἦσαν τέτρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσας τὴν ὄχλην, ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

τὴν μαθητάδες τῆς καὶ οἱ μαθητάδες τῆς εἰς τὸν ὄχλον.

37 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι, καὶ ἐχόρτασαν· ταὶ ἐσθήκωσαν τὰ κυμμάτια, ὅτε ἐπερισεύσαν, ἑπτὰ κοφίνια γεμάτα.

38 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅτε ἔφαγαν, ἦσαν τέσσαρες χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναικῆς καὶ παιδία.

39 Καὶ ὥσαν ἀπολύσει τὴν ὄχλην, ἐμβῆκεν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ σύνορα Μαγδαλά.

Κεφ. 15'. 16.

ΚΑΙ' προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ ἑρανοῦ ἐπιδείξαι αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀπεκρίθεις, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁψίας γενομένης λέγετε, Εὐδία· περὶ ῥάξει γὰρ ὁ ἑρανός.

3 Καὶ πρῶτ', Σήμερον χειμὸν· περὶ ῥάξει γὰρ συγνάζων ὁ ἑρανός. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τῷ ἑρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε·

4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωῆ τῷ προφήτῃ. Καὶ καταλιπὼν αὐτὴς, ἀπῆλθε.

ΚΑΙ' ἔσοντας ἵνα ἔλθῃ οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, δοκιμάζοντες τὸν τῷ ἐζήτησαν ἵνα τῆς δείξῃ σημεῖον ἀπὸ τοῦ ἑρανοῦ.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τῆς· ὅταν βραδιάξῃ, λέγετε, βῆλει γένει εὐδία· Διατὶ κοκκινίζει ὁ ἑρανός.

3 Καὶ τὸ ταχὺ λέγετε, σήμερον γινεται χειμῶνας· Διατὶ κοκκινίζει συνεφιάζοντας ὁ ἑρανός. Ὡς ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῷ ἑρανοῦ ἰδεύετε ἵνα διακρίνετε, καὶ τὰ σημάδια τῶν καιρῶν δὲν δύνασθε ἵνα διακρίνετε·

4 Ἡ κακὴ γενεὰ καὶ μοιχεύτρια σημάδι γυρεύει· καὶ σημάδι δὲν θέλει τῆς δοθῆ, παρὰ τὸ σημάδι Ἰωῆ τῷ προφήτῃ. ξαὶ ἀφίνωντάς τῆς, ἐδίειξ.

5 Καὶ ἔλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔλάβομεν.

8 Γινῆς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔλάβετε;

9 Οὐπω νοεῖτε, ἔδὲ μνημονεύετε τὰς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἔλάβετε;

10 Οὐδὲ τὰς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσους σφυρίδας ἔλάβετε;

11 Πῶς ἔνοεῖτε, ὅτι ἔπερὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν, προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππε, ἡρώτα τὰς μαθητάς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄν-

5 Καὶ παγένοιτες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πέραν, ἀλησμονήσαντες τὰς πέντε ἄρτους λαβεῖν.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἶπε· βλέπετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τοῦ προζύμι τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Καὶ ἐκεῖνοι ἐδιαλογίζοντο, λέγοντες· ὅτι ψωμῖα δὲν ἔπήραμεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τὰς τοῦ, τὰς εἶπεν· ὧ ὀλιγόπιστοι, τί διαλογίζεσθε μέσα σας, ὅτι δὲν ἔπήρατε ψωμῖα;

9 Ἀκόμι δὲν γροικᾶτε, μηδὲ ἐνθυμῶσθε τὰ πέντε ψωμῖα τῶν πέντε χιλιάδων, καὶ πόσα κοφίνια ἔπήρατε.

10 Οὐδὲ τὰ ἑπτὰ ψωμῖα τῶν τεσσαρῶν χιλιάδων, καὶ πόσα κοφίνια ἔπήρατε;

11 Πῶς δὲν γροικᾶτε, ὅτι δὲν σᾶς εἶπα διὰ ψωμί, νὰ φυλάγεσθε ἀπὸ τοῦ προζύμι τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε ἐκαλαβάβασιν, ὅτι δὲν τὰς εἶπε νὰ ἔχῃ τὸν νοῦν τῆς ἀπὸ τοῦ προζύμι τοῦ ψωμίου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν διδαχὴν τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς Φιλίππε, ἐρώτα τὰς μαθητάς αὐτοῦ, τίνα με λέγουσιν οἱ ἄν-

ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τῷ ἄνθρωπῳ ;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι ;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάρι εἶ Σίμων βᾶρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς ὕρανοις.

18 Καὶ ἐγὼ δὲ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ἅδᾳ ἢ κατισχύσουσιν αὐτῆς·

19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν ὕρανων· καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν ταῖς ὕρανοις· καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς ὕρανοις.

20 Τότε διετείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ εἰπωσιν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

ἄνθρωποι· ἐὰν εἶμαι ἐγὼ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ;

14 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ἄλλοι λέγουσιν, πῶς ταῖσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἡλίας· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἰερεμίας, ἢ ἕνας ἀπὸ τῶν προφητῶν.

15 Λέγει τῶν ἀμὴν ἰσχύς τίνα μὲ λέγετε ἐὰν εἶμαι ;

16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ εἶπε· ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῷ καλότυχῳ εἶσαι Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρκα καὶ αἷμα δὲν σὺ τὸ ἐφάνερωσεν, ἀλλὰ ὁ πατήρ μου, ὅπως εἶναι εἰς τὸν ὕρανον.

18 Καὶ ἐγὼ σὺ λέγω, ὅτι ἐσὺ εἶσαι Πέτρος· καὶ ἀπάνω εἰς ἐτήτην τὴν πέτραν θέλω κτίσει τὴν ἐκκλησίαν μου· καὶ ἡ πυλῖς τοῦ ἁδᾶ δὲν θέλει τὴν κατισχύσει.

19 Καὶ θέλω σὺ δώσει τὰ κλειδιά τῆς βασιλείας τῶν ὕρανων· καὶ ὃ, τι καὶ ἂν δήσης ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶσθαι δεμένον καὶ εἰς τῶν ὕρανους· καὶ ὃ, τι καὶ ἂν λύσης ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶσθαι λυμένον καὶ εἰς τὸν ὕρανον.

20 Τότε ἐπαράγγειλε τῶν μαθητὰς τῶν, ἐὰν μὴν εἰπῶσι εἰς κανένα, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμαῖν αὐτῷ, λέγων· Ὑλιώς σοι Κύριε· ὡς μὴ ἔσται σοι τῆτο.

23 Ὁ δὲ γραφεὶς, εἶπε τῷ Πέτρῳ. Ὑπαγε ὀπίσω με Σατανᾶ, σκάνδαλόν με εἶ· ὅτι ὡς φρονεῖς τὰ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μεῖλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτῷ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτῷ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὕρεται αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μίλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-

21 Ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ φανερῶν ἑἰς τὰς μαθητάδας τε, ὅτι πρέπει νὰ πάγῃ ἑἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τὰς πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερεῖς, καὶ ἀπὸ τὰς γραμματεῖς, καὶ νὰ φονεῖθῃ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀνασταθῇ.

22 Καὶ πιάωντάς τον ὁ Πέτρος, ἄρχισε νὰ τὸν οἰκεδίζῃ, λέγωντάς τε· αὐδέμῃ, λυπήσῃ τοῦ λόγου σου· ἄμποτε νὰ μὴν σὲ γένη ἐτῆτο.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε, καὶ εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὑπαγε ὀπίσω με Σατανᾶ, ἐμπόδιόν με εἶσαι· ὅτι διὲν σοχάζεσαι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς μαθητάδας τε· ὅποιος θέλει νὰ ἔλθῃ κατὰ πόδιν με, ἅς ἀρνηθῇ τῷ λόγῳ τε, καὶ ἅς πάρῃ τὸν σταυρὸν τε, καὶ ἅς μὲ ἀκολουθῇ.

25 Διατὶ ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν τε, δέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν χάσῃ διὰ λόγου με, δέλει τὴν εὕρει.

26 Διατὶ, τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὴν ψυχὴν τε νὰ ζημιωθῇ; ἢ τί δέλει δώσει ἄνθρωπος ἐξαγόρασμα διὰ τὴν ψυχὴν τε;

27 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

θρώπων ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τῇ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν ὑπᾶξιν αὐτοῦ.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐσηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

μέλλει νὰ ἔλθῃ μὲ τὴν δόξαν τοῦ πατρὸς τοῦ μαζὺ μὲ τῶν ἀγγέλων τοῦ· καὶ τότε θέλει ἀποδώσει εἰς κάθε ἓνα κατὰ τὰ ἔργα τοῦ.

28 Ἀληθινῶς σὰς λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι ἀπὸ τούτων, ὅπως γένηνται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δὲν θέλουσιν γευθῇ θάνατον, ἕως ὅπως νὰ εἰδῶσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως νὰ ἔρχεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδὼν, ὠφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλόντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμῶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηναίς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ Ἡλίᾳ.

5 Ἔτι αὐτῷ λαλῶντι, ἰδὼν, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδὼν, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέ-

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ ἕξ ἡμέραις πέρνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν τοῦ· καὶ τῶν ἀνεβάξει εἰς ἓνα ὄρος ὑψηλὸν κατὰ μόνας.

2 Καὶ μετεμορφώθη ὁμπροσθὰ τοῦ, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπόν τοῦ ὡς ἂν ὁ ἥλιος· καὶ τὰ φορέματά τοῦ ἐγένηκαν ἄσπρα ὡς ἂν τὸ φῶς.

3 Καὶ νὰ, καὶ τῶν ἐφάνηκαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἡλίας, καὶ ἐσυντύχεναν μετ' αὐτόν.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· αὐθέντη, καλῶ εἶναι νὰ εἴμεσθην ἐμεῖς ἐδῶ· ἂν θέλῃς, ἃς κάμωμεν ἐδῶ τρεῖς καλύβαις, διὰ λόγου σου μίαν, καὶ μίαν διὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ μίαν διὰ τὸν Ἡλίαν.

5 Ἀκόμι ἐκεῖ· ἐσυντύχαινε, καὶ εὐθὺς ἓνα σύννεφον φωτεινὸν τῶν ἐσκέπασε· καὶ

λης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός
με ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα·
αὐτῷ ἀκέει.

6 Καὶ ἀκήσαντες οἱ μαθη-
ταί, ἔπισον ἐπὶ πρόσωπον αὐ-
τῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς,
ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν·
Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Ἐπάραινες δὲ τῆς ὀφθαλ-
μὸς αὐτῶν, ἕδνεα εἶδον, εἰ μὴ
τὸν Ἰησοῦν μόνον.

9 Καὶ καθαβαίνοντι αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ
εἰπῆτε τὸ ὄραμα, ἕως ἢ ὁ υἱὸς
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, λέγοντες. Τί
ἐν οἷς γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι
Ἥλιον δεῖ ἔλθειν πρῶτον;

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἥλιος μὲν ἔρχε-
ται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει
πάντα.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἥλιος
ἤδη ἦλθε· καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν
αὐτόν· ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ,
ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν
ὑπ' αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθη-

φωνὴ εὐδὺς ἠκέσθη ἀπὸ τὸ
σύννεφον, ὅπῃ ἔλεγεν· ἐτῆτο
εἶναι ὁ υἱὸς με ὁ ἠγαπημένον,
εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύδηκα,
αὐτὸν ἀκέει.

6 Καὶ ὡσὰν τὴν ἤκουσαν οἱ
μαθητάδες, ἔπεσαν πικῶπα
καὶ ἐφοβήθησαν δυνατᾷ.

7 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἐπιάσεν τῆς, καὶ εἶπε·
σηκωθῆτε, καὶ μὴν φοβᾶσθε.

8 Καὶ ἐσήκωσαν τὰ μάτια
τῆς, καὶ δὲν εἶδαν κανένα,
παρὰ μοναχᾷ τὸν Ἰησοῦν.

9 Καὶ καθαβαίνοντες αὐ-
τοὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὁ Ἰησοῦς τῆς
ἐπαράγγειλε, λέγων· νὰ
μὴν εἰπῆτε κανενὸς ἐτῆτο
ὅπῃ εἶδετε, ἕως ὅπῃ νὰ ἀναστα-
θῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ
τῆς νεκρῆς.

10 Καὶ οἱ μαθητάδες τῷ
τὸν ἠρώτησαν· Διατὶ λοιπὸν
λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, πῶς ὁ
Ἥλιος κάμνει χρεῖα νὰ ἔλθῃ
πρῶτα;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν τῆς· βέβαια ὁ Ἥλιος ἔρ-
χεται πρῶτα, νὰ ἀποκαταστή-
σῃ ὅλα.

12 Ἀμὴ λέγω σας, ὅτι ὁ
Ἥλιος ὥραμά ἦλθε· καὶ δὲν
τὸν ἐγνώρισαν· ἀμὴ ἔκαμαν εἰς
αὐτόν, ὅσα ἠθέλησαν· τέτοιαις
λογῆς καὶ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ
μέλλει νὰ πάθῃ ἀπ' αὐτῆς.

13 Τότε ἐγνώρισαν οἱ μα-

ταί, ὅτι περὶ Ἰωάννη τῷ Βαπτιστῇ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτῷ,

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν με τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γυνεὰ ἄπιστος καὶ διεσραμμένη, ἕως πότε ἴσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίσιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τάτω· Μετάβηθι ἐντευθεῖν ἐκεῖ, καὶ μελαβήσεται· καὶ ἐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν·

θητάδες, ὅτι διὰ τὸν Ἰωάννη τὸν βαπτιστὴν τὴς εἶπεν ἐτῆτον τὸν λόγον.

14 Καὶ ὥσ' ἢ ἦλθαν αὐτοὶ εἰς τὸν λαόν, ἐσήμωσεν ἓνας ἄνθρωπος εἰς τὸν Ἰησοῦν γονατίζοντας εἰς αὐτὸν,

15 Καὶ λέγων· αὐδήντη, λυπήσῃ τὸν υἱόν με, ὅτι σεληνιάζειαι, καὶ κακοπαθεῖ· καὶ πολλάκις φεραῖς πέφτει εἰς τὴν φωτίαν, καὶ εἰς τὸ νερόν.

16 Καὶ ἤφερά τον εἰς τὴς μαθητάδες σου, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν ἱατρεύσῃν.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· ὦ γυνεὰ ἄπιστε καὶ διεσραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μετ' ἐσᾶς; ἕως πότε θέλω σᾶς ὑπομένει; φέρετέ με τὸν ἐδῶ.

18 Καὶ ἐπρόσβαξε μὲ θυμόν ὁ Ἰησοῦς τὸ δαιμόνιον, καὶ εὐγῆκεν ἀπ' ἐκείνου· καὶ ἱατρεύθη τὸ παιδί ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε ἐπῆγαν οἱ μαθητάδες εἰς τὸν Ἰησοῦν κατὰ μόνας, καὶ εἶπαν· Διατί ἡμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν νὰ εὐγάλωμεν αὐτό;

20 Λέγει τὴς ὁ Ἰησοῦς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν σας· βέβαια σᾶς λέγω· ἂν ἔχητε πίσιν ὥσ' ἢ ἓνα κοκκί· τοῦ συναπίσ, θέλτε εἰπεῖ εἰς ἐτῆτο τὸ βῆνόν· μέλατόπισαι ἀπεδῶ ἐκεῖ, καὶ θέλει μετατοπίσει· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι καίένα πρᾶγμα ἀδύνατον εἰς ἐσᾶς;

21 Τὸτο δὲ τὸ γέν^Θ οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηθείᾳ.

22 Ἀναστροφόμενων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

23 Καὶ ἀποκλειῶσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἰλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναῦμ, προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλ^Θ ὑμῶν ἐτελεῖ τὰ δίδραχμα;

25 Λέγει· Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη, ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρ^Θ· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.

27 Ἴνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτὰς, πορεύεῖς εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὐρήσεις σατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμῶ καὶ σῶ.

21 Ἀμὴν ἐτὺτο τὸ γέν^Θ δὲν εὐγένει, παρὰ μὲ προσευχὴν καὶ μὲ νηεῖαν.

22 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐσυναναστρέφονταν αὐτοῖς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἶπέν τες ὁ Ἰησοῦς· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοῇ εἰς τὰ χεῖρα τῶν ἀνθρώπων.

23 Καὶ θέλει τὸν φοιῦσαι, καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀνασταθῆ. καὶ ἰλυπήθησαν πολλᾶ.

24 Καὶ ὅταν ἦλθασιν εἰς τὴν Καπερναῦμ, ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐμάζωναν τὰ δίδραχμα, ἦλθασιν εἰς τὸν Πέτρον, καὶ εἶπαν· δὲν πληρώνει ὁ διδάσκαλός σας τὸ δόσιμον τῶν διδράχμων;

25 Λέγει ὁ Πέτρ^Θ, ναί. καὶ ὅταν ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆντι, τὸν ἐπρόλαβεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τῷ· τί σὺ φαίνεταιαι, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ ποίους πέρνουσι δόσιμα, ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ξένων;

26 Λέγει τῷ ὁ Πέτρ^Θ· ἀπὸ τῶν ξένων. λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐλεύθεροι λοιπὸν εἶναι οἱ υἱοί.

27 Ἀμὴν διὰ νὰ μὴν τῶς σκανδαλίσωμεν, σύρε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ρίξε τὸ ἀγκίστρον, καὶ τὸ πρῶτον ψάρι, ὅπῃ εὐγει, πιάσε το, καὶ ἀνοιξε τὸ στόμα τῷ, καὶ θέλεις εὐρει εἶνα σατῆρα· πέρνωντας ἐκεῖνον, δὸς τῶν τὸν διὰ λόγῳ με καὶ διὰ λόγῳ σε.

Κεφ. ιη. 18.

ἘΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσήλ-
θον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ,
λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ὀυρανῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμεν· ὁ
Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ
ἐν μέσῳ αὐτῶν·

3 Καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐὰν μὴ γραφῇτε, καὶ γέ-
νησθε ὡς τὰ παιδιὰ, ὃ μὴ εἰσ-
έλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
ὀυρανῶν.

4 Ὅστις ἔν ταπεινώσῃ ἑαυ-
τὸν ὡς τὸ παιδίον τῆτο, ὅτός
ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν ὀυρανῶν.

5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξῃται παιδίον
τοιοῦτον ἐν ἑπὶ τῷ ὀνόματί μου,
ἐμὲ δέχεται.

6 Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα
τῶν μικρῶν τούτων, τῶν πι-
στεύοντων εἰς ἐμὲ, σιμφέρει αὐ-
τῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλον· ὀνι-
κός ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ,
καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πε-
λάγῃ τῆς θαλάσσης.

7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν
σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν
ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ὃ τὸ
σκάνδαλον ἔρχεται.

8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου, ἢ ὁ πῦς
σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον

ἘΙΣ ἐκείνην τὴν ὥραν ἤλ-
θαν οἱ μαθητάδες εἰς τὸν
Ἰησοῦν, λέγοντες· τίς ἄρα εἶναι
μεγαλύτερος· εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν ὀυρανῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμεν· ὁ
Ἰησοῦς ἓνα παιδίον, ἔστησεν
το εἰς τὴν μέσσην τῆς.

3 Καὶ λέγει· βέβαια σὰς
λέγω· ἂν δὲν γυρίσετε, ἵνα γι-
νῇτε ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδιὰ,
δὲν θέλετε ἔμβει εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν ὀυρανῶν.

4 Ὅποι· λοιπὸν ταπεινώ-
σει τοῦ λόγου τε, ὡσὰν τὸ παιδί
ἐτῆτο, ἐκεῖν· εἶναι μεγαλί-
τερος· εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
ὀυρανῶν.

5 Καὶ ὅποι· δεχθῇ ἓνα
παιδί τέτοιας λογῆς, διὰ ὄνο-
μά μου, ἐμένα δέχεται.

6 Ἀμὴν ὅποι· σκανδαλί-
σῃ ἓνα ἀπὸ τῆς μικρῆς ἐτέτης,
ὅπῃ πιστεύουσιν εἰς ἐμένα, κα-
λότερόν τε εἶναι, ἵνα κρεμασθῇ
πέτρα τῇ μύλῳ εἰς τὸν λαιμόν
τε, καὶ ἵνα καταποντισθῇ εἰς
τὸ πῆλαγ· τῆς θαλάσσης.

7 Αἰελύμονιν εἰς τὸν κόσμον
ἀπὸ τὰ σκάνδαλα· Διὰ τὸ ἀ-
νάγκη εἶναι ἵνα ἐλθῇσι τὰ σκάν-
δαλα· ὅμως αἰελύμονον εἰς τὸν
ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἀπὸ τὸν
ὅποιον ἔρχεται τὸ σκάνδαλον.

8 Ἀμὴν ἂν σὲ σκανδαλίξῃ
τὸ χεῖρ σου, ἢ τὸ ποδάρι σου,

αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ σῶ· καλόν σοι εἶναι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σε σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σῶ· καλόν σοι εἶναι μονοφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέεναν τῷ πυρὸς.

10 Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσῃτε ἐνὸς τῶν μικρῶν τέτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν ἑρανοῖς διὰ παντός βλέπουσιν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου, τῷ ἐν ἑρανοῖς.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολλόμενον.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἂν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἐν ἐξ αὐτῶν· ἔχει ἀφείς τὰ ἐννενηκονταενέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον;

13 Καὶ ἂν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταενέαις, τοῖς μὴ πλανημένοις.

14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἡμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τῷ

κόψει τα, καὶ ῥίξῃ τα ἀπὸ λόγου σου· καλότερον εἶναι ἢ ἐμβῆς εἰς τὴν ζωὴν κερξὸς ἢ κελός, παρὰ ὅπῃ ἢ ἔχῃς δύο χεῖρας καὶ δύο ποδάρια, καὶ ἢ βαλθῇς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ ἀνίσως καὶ τὸ μάτι σε σὲ σκανδαλίζει, εὐγαλι καὶ ῥίξῃ το ἀπὸ λόγου σου· καλότερόν σε εἶναι ἢ πᾶς μὲ ἵνα μάτι εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ ἢ ἔχῃς δύο μάτια, καὶ ἢ βαλθῇς εἰς τὴν γέεναν τῷ πυρὸς.

10 Βλέπετε ἢ μὴ καταφρονέσιτε κανένα ἀπὸ τέττης τῆς μικρῆς· διατὶ σᾶς λέγω· ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν εἰς τῆς ἑρανεὺς βλέπουσιν πάντα τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου, ὅπῃ εἶναι εἰς τῆς ἑρανεὺς.

11 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε ἢ σώσῃ τὸ χαμένον.

12 Τί σᾶς φαίνεται; ἂν τύχη κανένας ἀνθρωπῶ· ἢ ἔχη ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἢ πλανηθῇ ἵνα ἀπ' αὐτά· δὲν ἀφίνει τὰ ἐννενηντα ἐνέα, καὶ παγίνωντας εἰς τὰ ὄρη, γυρεύει τὸ πλανεμέον;

13 Καὶ ἂν τύχη ἢ τὸ εὔρη, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι περισσότερον χαίρεται εἰς ἐκεῖνο, παρὰ εἰς τὰ ἐννενηντα ἐνέα, ὅπῃ δὲν ἐπλανήθησαν.

14 Τέτοιαις λογιῇς δὲν εἶναι θέλημα ἡμπροσθεν τοῦ πατρὸς

ἐν ἑρανοῖς, ἵνα ἀπολήται εἰς τῶν μικρῶν τέτων.

15 Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὶ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεῖαξύ σου καὶ αὐτῷ μόνῃ· ἐὰν σε ἀκούσῃ, ἐκέρδῃσας τὸν ἀδελφόν σου.

16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παρῆλαβε μετὰ σὲ ἓτι ἓνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ τῷ μαρτύρῳ ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα.

17 Ἐὰν δὲ παρακῆσῃ αὐτῶν, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακῆσῃ, ἔγω σοι ὥσπερ ὁ ἰθνηκὸς καὶ ὁ τελώνης.

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ ἑρανοῦ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ ἑρανοῦ.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματός, ἢ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τῷ πατρί μου, τῷ ἐν ἑρανοῖς.

20 Οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἑμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, πόσας ἀμαρτήσας εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός

σου, τοῦ ἐν ἑρανοῖς, νὰ χαθῇ ἕνας ἀπὸ τῆς μικρῆς τέτης.

15 Καὶ ἂν σφάλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς ἑσένα, σύρε, καὶ ἔλεγξέ τον ἀνάμεσά σου καὶ ἐκείνη μοναχῷ· ἂν σὲ ἀκούσῃ, ἐκέρδεις τὸν ἀδελφόν σου.

16 Ἀμὴν ἐὰν δὲν σὲ ἀκούσῃ, ἔπαρε μὲ λόγῳ σε ἀκόμι ἓνα ἢ δύο· διὰ νὰ βεβαιωθῇ κάθε λόγος ἀπὸ τῷ μαρτύρῳ ἢ καὶ τριῶν μαρτύρων.

17 Καὶ ἂν παρακῆσῃ καὶ αὐτὸς, εἰπέ το εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἂν παρακῆσῃ καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἔχε τον ὡσάν τον ἰθνηκὸν καὶ τὸν τελώνην.

18 Βέβαια σὰς λέγω· ὅσα ἂν δήσητε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν εἶσθαι δεμένα εἰς τὸν ἑρανό· καὶ ὅσα λύσετε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν εἶσθαι λυμένα εἰς τὸν ἑρανό.

19 Πάλιν βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἂν συμφωνήσωσι δύο ἀπὸ σὰς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν διὰ κάθε πρᾶγμα, ὅπῃ θέλωσι ζητήσῃ, θέλει τὸς γένει ἀπὸ τὸν πατέρα μου, τὸν ἑράνιον.

20 Διὰ τὸ ὅπῃ εἶναι δύο ἢ τρεῖς μαζωμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἰμαι καὶ ἐγὼ εἰς τὴν μέσσην τῆς.

21 Τότε ἐρχεῖται εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος, καὶ λέγει τῷ αὐθέντῃ, πόσας φοραῖς νὰ μὲ πλάισῃ ὁ

με, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἐβδόμηκοντάκις ἑπτά.

23 Διὰ τῆτο ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν ἑρρανῶν ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

24 Ἀρξάμενος δὲ αὐτοῦ συναῖρειν, προσηρέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρία τάλαντων.

25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδῆναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἀποδοθῆναι.

26 Πесὼν ὅν ὁ δούλος προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

27 Σπλαγχνισθεῖς δὲ ὁ κύριος τῷ δούλῳ ἐκεῖνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος, εὔρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὀφείλειεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπνίγε, λέγων· Απόδος μοι, ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Πесὼν ὅν ὁ σύνδουλός αὐτοῦ εἰς τὰ πόδας αὐτοῦ, παρ-

ἀδελφός με, καὶ ἐὰν τοῦ συγχωρέσω; ἕως ἑπτά φοραῖς;

22 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· δὲν σὺ λέγω, ἕως ἑπτά φοραῖς, ἀλλὰ ἕως ἐβδομήντα φοραῖς ἑπτά.

23 Διὰ τῆτο ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν ἑρρανῶν ἕνα ἀνθρώπου βασιλεῖ, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε ἐὰν κάμη λογαριασμὸν μὲ τὰς δευτεράδας τε.

24 Καὶ ὡσὰν ἄρχισε ἐὰν λογαριάζῃ, τοῦ ἐφέρθη ἕνας, ὁπῶ τῷ ἐχρεώσῃ δέκα χιλιάδες τάλαντα·

25 Καὶ μὴν ἔχωντας ἐὰν τὰ ἀποδώσῃ, ἐπρόσᾳξεν ὁ αὐθέντης τε ἐὰν πρᾶθῃ καὶ αὐτὸς, καὶ ἡ γυναῖκά τε, καὶ τὰ παιδιὰ τε, καὶ ὅλα ὅσα εἶχεν· καὶ ἐὰν ἀποδοθῇ τὸ χρέος.

26 Πέφτωντας λοιπὸν ὁ δούλος ἐκεῖνος τὸν ἐπροσκύνῃ, λέγωντας· αὐθέντη, μακροθύμησέ με, καὶ ἐὰν σὺ τὰ δώσω ὅλα·

27 Καὶ ἐσπλαγχνίσθη ὁ αὐθέντης τὸν δούλον ἐκεῖνον, καὶ ἄφησέν τον, καὶ ἐχάρισέν τον καὶ τὸ χρέος τε.

28 Καὶ εὐγένωντας ἔξω ὁ δούλος ἐκεῖνος, ἠῦρεν ἕνα ἀπὸ τῶν συνδούλων τε, ὁ ὁποῖος τῷ ἐχρεώσῃ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ πιάνωντάς τον τὸν ἐγενεναχώραν, λέγωντας· δός με ἐκεῖνα ὅπῃ μὲ χρεώσῃς·

29 Ἐπσε λοιπὸν ὁ σύνδουλός τε εἰς τὰ ποδάρια τε, καὶ τὸν

εκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ οὐκ ᾔθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως ἃ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.

32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῆ, λέγει αὐτῷ· Δὲλε ποιηρὲς, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἵππὲι παρεκάλεσάς με·

33 Οὐκ ἔδει καὶ σε ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα·

34 Καὶ ὀργισθεῖς ὁ κύριος αὐτῆ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως ἃ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπεράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἔὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

ἐπαρακάλει, λέγωντας· μακροθύμησέ με, καὶ ὅλα νὰ σὺ τὰ πληρώσω·

30 Καὶ ἐκεῖνος δὲν ᾔθελε· ἀλλὰ ἐπῆγε, καὶ ἔβαλλέ τον μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, ἕως ἃ νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος τε.

31 Βλέποντες δὲ οἱ σύνδουλοί τε τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν πολλὰ· καὶ ἦλθαν καὶ ἐφάνέρωσαν εἰς τὸν αὐθέντην τῆς καταλειπτῶς ὅλα τὰ γενόμενα.

32 Τότε τὸν ἐκραξεν ὁ αὐθέντης τε, καὶ λέγει τε· Δὲλε ποιηρὲς, ἐγὼ σὺ ἐχάρισα ὅλον ἐκεῖνο τὸ χρέος, ἐπειδὴ μὲ ἐπαρακάλεσες·

33 Δὲν ἔπρεπε καὶ ἐσὺ νὰ λυπηθῇς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς σὺ ἐλυπήθηκα καὶ ἐγώ·

34 Καὶ ἐθυμώθη ὁ αὐθέντης τε, καὶ τὸν ἐπαράδωκεν εἰς τῆς βασανιστάδες, ἕως ἃ νὰ δώσῃ ὅλον τε τὸ χρέος.

35 Τέτοιαις λογῆς καὶ ὁ πατήρ μου, ὁ ἐράνιος, θέλει κάμει εἰς ἐσᾶς, ἂν δὲν συγχωρέσῃ ἀπὸ καρδίας κάδι ἕνας τὰ σφάλματα τῶ ἀδελφῶν τε, ὅπῃ τῆ ἐσφαλε.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ ἔγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τῆς λόγους τέττας, μετῆρξεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τῆ Ἰορδάνου.

ΚΑΙ ἔγένετο, ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰ λόγια ἐτέτα, ἐμετατόπισεν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2 Καὶ ἠκολύθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐδεράπενυσεν αὐτὸς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, περάζοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες αὐτῷ· Εἰ ἔξερει ἄνθρωπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτὴ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτάς;

5 Καὶ εἶπεν· Ἐνεκεν τούτου καὶ ἀλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτῇ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Ὡστε οὐκ ἔτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ ἔν ὁ Θεὸς συνέβηξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρίζετω.

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί ἔν Μωσῆς ἐνετείλατο θῆναι βιβλίον ἀποσάσε, καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν;

8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῖν ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν ἔτω.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῇ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην

2 Καὶ τὸν ἀκολύθησαν πολὺ πλῆθος· καὶ ἐκεῖ τὸς ἰάτρευσε.

3 Καὶ ἦλθασιν Φαρισαῖοι, δοκιμάζοντές τον, καὶ λέγοντες εἰς αὐτόν· ἂν ἡμπορῇ ἄνθρωπος· νὰ χωρίσῃ τὴν γυναῖκά τε μὲ κάδε λογῆς αἰτίαν;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τὸς· δὲν ἐδιαβάσετε, ὅτι ἐκεῖνος, ὅπῃ ἔκαμε τὸς ἄνθρώπος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, τὸς ἔκαμεν ἄρσενικὸν καὶ θηλυκόν;

5 Καὶ εἶπε· διὰ τούτην τὴν ἀφορμὴν θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα τε καὶ τὴν μητέρα τε, καὶ θέλει προσκολληθῇ μὲ τὴν γυναῖκά τε· καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Τόσον ὅπῃ δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σάρκα· ἐκεῖνο λοιπόν, ὅπῃ ὁ Θεὸς ἔσμιξεν, ἄνθρωπος ἄς μὴν τὸ χωρίσῃ.

7 Λέγουν τε· διατὶ λοιπόν ὁ Μωϋσῆς ἐπαράγγειλε νὰ δίδῃ διαζύγιον, καὶ νὰ τὴν χωρίσῃ;

8 Λέγει τὸς· ὅτι ὁ Μωϋσῆς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας σὰς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ χωρίζεσθε ταῖς γυναῖκαῖς σας· ἀμὴ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν ἔγινεν ἔτσι.

9 Ἀμὴ ἐγὼ σὰς λέγω· ὅτι ὅποιος χωρισθῇ τὴν γυναῖκά τε, ἔξω ἀπὸ πορνείαν, καὶ ὑπανδρευθῇ ἄλλην, γίνεται μοιχός· καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ ὑπαν-

γαμήσας, μοι χαῖται.

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τῆ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, ὅς συμφέρει γαμῆσαι.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ γὰρ εὐνῆχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καὶ εἰσιν εὐνῆχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν εὐνῆχοι, οἵτινες εὐνέχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν ὀρανῶν. Ὁ δυνάμει ^Θ χωρεῖν, χωρεῖτω.

13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παῖδιά, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς·

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε τὰ παῖδιά, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἰλθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν.

15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδοὺ, εἷς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με

δρευδῇ γυναῖκα ξεχωρισμένην, γίνεται μοι χός.

10 Λέγουσιν τε οἱ μαθητάδες τῷ· ἂν εἶναι τέτοιος λογῆς ἡ ἀφορμὴ τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὴν γυναῖκά τε, δὲν εἶναι συμφέρον ἵνα ὑπαιδρευθῇ.

11 Καὶ αὐτὸς τῆς εἶπεν· ἐτῆτον τὸν λόγον ὅλοι δὲν ἤμπορῶν ἵνα τὸν χωρέσθην, ἀλλὰ ἐκεῖνοι, εἰς τῆς ὁποίας ἐδόθη.

12 Διατὶ εἶναι εὐνῆχοι, ὅπῃ ἐγενήθησαν ἔτι ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μάνας των· καὶ εἶναι εὐνῆχοι, ὅπῃ εὐνουχίσθησαν ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου· καὶ εἶναι εὐνῆχοι, ὅπῃ εὐνέχισαν τοῦ λόγου τῆς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν ὀρανῶν. ἐκεῖν ^Θ, ὅπῃ ἤμπορεῖ ἵνα χωρέσθῃ, ὡς χωρέσθῃ.

13 Τότε τοῦ ἔφεραν μικρὰ παῖδιά, ἵνα βάλῃ τὰ χεῖρά τε ἀπάνω, καὶ ἵνα εὐχρηθῇ καὶ οἱ μαθηταὶ τε τὰ ἐπροπῆσαν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφετε τὰ παῖδιά, καὶ μὴν τὰ ἐμποδίζετε ἵνα ἔλθῃν εἰς ἐμένα· διατὶ τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν.

15 Καὶ βάνωντας τὰ χεῖρά τε ἀπάνω εἰς τὰ παῖδιά, ἐδιέβη ἀπ' ἐκεῖ.

16 Καὶ εὐθὺς ἦλθεν ἕνας, καὶ λέγει τῷ· διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί καλὸν ἵνα κάμω, διὰ ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει,

λέγεις ἀγαθόν; ἔδεις ἀγαθός, εἰ μὴ εἶς, ὁ Θεός. εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τό· Οὐ φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· καί· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ;

21 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλει εἶναι, ὑπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς· καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν ἑραίῳ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπόμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλέσιν εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑραίων.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλέσιν εἰς τὴν βασι-

τί μὲ λέγεις ἀγαθόν; κατένας δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἓνας, ὁ Θεός. ἀμὴ ἂν θέλῃς νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξαι ταῖς παραγγελίαις.

18 Λέγει τε· Ποίαις; καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει· Τό· Νὰ μὴν φονεύσης· Νὰ μὴν μοιχεύσης· Νὰ μὴν κλέψῃς· Νὰ μὴν ψευδομαρτυρήσης.

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου. καί· Νὰ ἀγαπᾷς τὸν γείτονά σου ὡς ἑαυτὸν καὶ τοῦ λόγου σου.

20 Λέγει τε ἐκεῖνος ὁ νέος· Ἐτῆτα ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου· τί μὲ λείπει ἀκόμι;

21 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Ἄν θέλῃς νὰ γενηῖς τέλει, σύρε, πέλῃσε, εἰ τί καὶ ἂν ἔχῃς, καὶ δός τα εἰς τὰς πτωχάς· καὶ θέλεις ἔχει πλεόντι εἰς τὸν ἑρᾶνον· καὶ ἔλα, ἀκολούθα με.

22 Καὶ ὁ νέος, ὡς ἂν ἄκουσε τὸν λόγον, ἐδιέβη λυπημένος· διατὶ εἶχε πολλά πράγματα.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς τὰς μαθητάς τε· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι πλέσιν δύσκολα θέλει ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑραίων.

24 Καὶ πάλιν λέγω σας· εὐκολώτερον εἶναι ἢ κάμηλον νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν τρύπα τῆς βελόνας, παρὰ ὁ πλέσιν νὰ

λείαν τῷ Θεῷ εἰσελθεῖν.

25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τὲτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδὼ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολυθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτῷ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τῆ Ἰσραήλ.

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφὸν, ἢ ἀδελφάν, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρὸν, ἕνεκεν τῷ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

ἔμνη εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἀκούσαντές το οἱ μαθητάδες τε, ἐθαύμασαν κατὰ πολλὰ, καὶ ἔλεγον· Ποῦ τὸ λοιπὸν ἡμπορεῖ νὰ σωθῇ;

26 Καὶ βλέπωντάς τας ὁ Ἰησοῦς, λέγει τας· Τῆτο εἶναι ἀδύνατον εἰς τὰς ἀνθρώπων, ἀλλ' εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ὅλα δυνατά.

27 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν τε· Ἰδὼ, ἡμεῖς ὅπῃ ἀφήσαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἀκολουθήσαμεν· τί λοιπὸν θέλει μᾶς γένοι;

28 Λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἐσεῖς, ὅπῃ μὲ ἀκολουθήσετε, εἰς τὴν ἀναγέννησιν, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτῷ, θέλετε καθίσεσθε καὶ ἐσεῖς εἰς δώδεκα θρόνων, νὰ κρίνετε ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῆ Ἰσραήλ.

29 Καὶ κάδε ἕνας, ὅπῃ ἀφῆκε σπήτια, ἢ ἀδελφόν, ἢ ἀδελφάν, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδίον, ἢ χωράφια, διὰ τὸ ὄνομά μου, ἑκατονταπλασίονα θέλει τὰ πάρεσι, καὶ θέλει κληρονομήσει καὶ ζωὴν αἰώνιον.

30 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλῃσι γένοι ὕστεροι· καὶ ὕστεροι, πρῶτοι.

Κεφ. κ'. 20.

ΟΜΟΙΑ γάρ ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν ἑρρανῶν ἀνθρώπων οἰ-
κοδεσπότη, ὅσις ἐξῆλθεν ἅμα
πρῶτὶ μισθώσασθαι ἐργάτας
εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν
ἐργατῶν ἐκ δηναρίας τὴν ἡμέραν,
ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν
τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶ-
τας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργῆς.

4 Καὶ αὐτοῖς εἶπεν· Ὑπάγετε
καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα·
καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω
ὑμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπηλθον. Πάλιν
ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννά-
την ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥ-
ραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐστῶ-
τας ἀργῆς, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν ἀργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι ἐδοῖς
ἡμᾶς ἐμισθώσατο· Λέγει αὐ-
τοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς
τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ
δίκαιον, λήψεσθε.

8 Ὁ φύλας δὲ γενομένης λέ-
γει ὁ κύριος τῷ ἀμπελῶνι τῷ
ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς

ΔΙΑΤΙ ἡ βασιλεία τῶν ἑρα-
νῶν ὁμοιάζει ἓνα ἄνθρω-
πον οἰκοκύριον, ὁ ὁποῖος εὐ-
γῆκεν τὴν αὐγὴν ἀπὸ τοῦ σπῆντί
του καὶ φοιχήσῃ ἐργάταις διὰ
τὸ ἀμπελί τι.

2 Καὶ ἐσυμφώνησε μετὰ τῶν
ἐργάτας ἀπὸ ἑνὸς δηνάρου τὴν
ἡμέραν, καὶ ἐστειλὲν τοὺς εἰς τὸ
ἀμπελί τι.

3 Καὶ εὐγένωντας εἰς τὴν
τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους, ὅπως
ἐστέκοντο εἰς τὸν φόρον σχολα-
στοί.

4 Καὶ τοὺς εἶπε· Σύρτε
καὶ ἐσεῖς εἰς τὸ ἀμπελί· καὶ
ὁ, τί εἶναι τὸ δίκαιον, δέλω
σας τὸ δώσει.

5 Καὶ ἐδιέβησαν καὶ
ἐκεῖνοι. Πάλιν εὐγῆκε τὴν
ἕκτην καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν,
καὶ ἔκαμεν ὁμοίως.

6 Καὶ εὐγένωντας εἰς τὴν
ἐνδεκάτην ὥραν, εὐρῆκε καὶ ἄλ-
λους, ὅπως ἐστέκοντο σχολαστοί,
καὶ λέγει τοὺς· Διατί στέκεσθε
ἐδῶ ὅλην ἡμέραν χωρὶς δουλείας;

7 Καὶ λέγουσιν τοὺς· Διατὶ κα-
νένας δὲν μᾶς ἐφοίχησε· Λέγει
τοὺς· Σύρτε καὶ ἐσεῖς εἰς τὸ ἀμ-
πελί, καὶ ἐκεῖνο ὅπως εἶναι δί-
καιον, θέλετε τὸ πάρεσι.

8 Καὶ ὡς ἂν ἐβραδίασε, λέ-
γει ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου εἰς
τὸν ἐπίτροπόν του· Κράξε μου τοὺς

ἐργάτας, καὶ ἀπόδο~~ν~~ αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξάμεν~~τι~~ ἀπὸ τῶν ἰσχύων, ἕως τῶν πρώτων.

9 Καὶ ἰδόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτη ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἰνόμισαν, ὅτι πλεονα λαφονταί· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.

11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τῆ οἰκοδεσπότου,

12 Λέγοντες· Ὅτι ὅτοι οἱ ἴσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσως ἡμῖν αὐτὲς ἐποίησας, τοῖς βασιάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωια.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· Ἐταῖρι, οὐκ ἀδικῶ σὶ· ἕχθι δηνάρῳ συνεφώνησάς μοι;

14 Ἄρον τὸ σὸν, καὶ ὑπαγε· θέλω δὲ τέτρωτῶ ἰσχύτῳ δοῖναι ὥς καὶ σοι.

15 Ἡ οὐκ ἐξεγί· μοι ποιῆσαι, ὃ θέλω ἐν τοῖς ἰμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου ποτηρὸς ἐστίν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι;

16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἴσχατοι, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ἴσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

ἐργάτας, καὶ πλήρωσέ τις, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν ὑπερινόν, ἕως τὸν πρῶτον.

9 Καὶ ἦλθαν ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, καὶ καθένας ἐπῆρεν ἀπὸ ἑνα δηνάριον.

10 Καὶ ὥσ᾽ ἦλθαν οἱ πρῶτοι, ἐλογιάσαν, ὅτι θέλῃσι πάρει περισσότερον· καὶ ἐπῆραν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἑνα δηνάρι.

11 Καὶ ὥσ᾽ τὸ ἐπῆραν, ἐγόγγυζαν ἑαυτίων· εἰς τὸν σπητοιοικοκύρη,

12 Λέγοντες· Ὅτι ἐπῆτοι οἱ ὑπερινοὶ ἕκαμαν μίαν ὥραν, καὶ τὲς ἕκαμες ἴσα μετ' ἡμᾶς, ὅπῃ ἰβασάξαμεν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ καῦμα;

13 Καὶ ἐκεῖ~~ν~~ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς ἑνα ἀπ' ἐκείνων· Φίλε, δὲν σὶ ἀδικῶ τίποτες· δὲν ἐσυμβάσθης μετ' ἐμένα διὰ ἑνα δηνάρι;

14 Ἐπαρε τὸ ἰδικόν σου, καὶ σύρε εἰς τὸ καλόν· θέλω γὰρ δώσω καὶ τέτρωτῳ ὑπερινοῦ ὥσ᾽ ἑνα καὶ ἰσεία.

15 Ἡ δὲν ἔχω ἐξουσίαν γὰρ κάμω ἐκεῖνο, ὅπῃ θέλω εἰς τὰ ἰδικά μου; ἀν εἶναι τὸ μάτι σου ποτηρὸν, διατὶ ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός;

16 Τέτοιαις λογῆς οἱ ὑπερινοὶ θέλῃσι γένει πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ὑπερινοὶ· διατὶ πολλοὶ εἶναι καλεσμένοι, ἀμὴ ὀλίγοι εἶναι διαλεγμένοι.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τὴς δώδεκα μαθητάς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

18 Ἰδὲ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινῶσιν αὐτὸν θανάτῳ.

19 Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυῖνσα, καὶ αἰτῶσα τι παρ' αὐτῆ.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπέ, ἵνα καθίσωσιν ἔτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ ἐνωτέρων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς. Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ

17 Καὶ ἀναβαίνοντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆρε τὴς δώδεκα μαθητάδες κατὰ μόνας εἰς τὴν γράταν καὶ λέγει τῆς·

18 Νὰ, ὅπῃ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῆ εἰς τὰ χεῖρα τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Γραμματέων, καὶ θέλων τὸν κατακρίνει εἰς θάνατον.

19 Καὶ θέλων τὸν παραδώσει εἰς τὰ ἔθνη, νὰ τὸν παραπαίξῃ, καὶ νὰ τὸν δέξῃ, καὶ νὰ τὸν σταυρώσῃ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀνασταθῇ.

20 Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ μάνα τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μαζὺ μὲ τὴς υἱὸς τῆς, προσκυνῶσα, καὶ ζητῶσα κάποιον τι ἀπ' αὐτόν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς λέγει· Τί θέλεις; Λέγει τῇ· Εἰπέ, διὰ νὰ καθίσωσιν οἱ δύο ἐτέστοι υἱοί μου, ἕνας ἀπὸ τὴν δεξιάν σου, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὴν ζεβρίαν εἰς τὴν βασιλείαν σου.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει· Δὲν ἰξεύρετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πιῇτε τὸ ποτήριον, ὅπῃ ἐγὼ μέλλω νὰ πῶ, καὶ τὸ βάπτισμα, ὅπῃ ἐγὼ βαπτίζομαι, νὰ βαπτισθῆτε; Λέγουσιν τῇ· Δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει τῆς· Τὸ ποτήριόν μου θέλετε τὸ πῖναι, καὶ τὸ βάπτισμα, ὅπῃ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῆ· ἀλλ' ὃ νὰ

διξιῶν με καὶ ἐξ εὐωνύμων με, ἐκ ἑνὶ ἑμὸν δῆναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασαι ὑπὸ τῷ πατρὸς με.

24 Καὶ ἀκήσαντες οἱ δέκα, ἡγαγάκθησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμεν αὐτὸς, εἶπεν· Οἶδατε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

26 Οὐχ ὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος.

27 Καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δούλος.

28 Ὡσπερ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ οὐκ ἤλθε διακοινηθῆναι, ἀλλὰ διακοιῆσαι, καὶ δῆναι τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἕνεκεν ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχῶ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.

30 Καὶ ἰδὼν, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκήσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.

31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μείζον ἔκραζον, λέγοντες·

καθίσιτε ἀπὸ τῆς διξιᾶς με καὶ ἀπὸ τῆς ξεβιάς με, δὲν εἶναι ἐδικόν με ἵνα τὸ δώσω, ἀλλὰ εἰς ἐκείνους, ὅπως ἡτοίμασθαι ἀπὸ τὸν πατέρα με.

24 Καὶ ἀκήσαντες τοὶ οἱ δέκα, ἀδημόνησαν διὰ τῆς δύο ἀδελφῆς.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἔκραξε, καὶ εἶπεν· Ἰξεύρετε, ὅτι ἐκεῖνοι, ὅπως αὐθεντεύουσι τὰ ἔθνη, τὰ κατακυριεύουσι, καὶ οἱ μεγάλοι αὐθεντεύουσιν αὐτά.

26 Ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς δὲν θέλει εἶσθαι ἔτι· ἀμὴν ὅποιος θέλει ἵνα εἶναι μέγας εἰς ἐσᾶς, ὡς εἶναι ὑπηρετὸς σας.

27 Καὶ ὅποιος θέλει ἀνάμεσά σας ἵνα εἶναι πρῶτος, ὡς εἶναι δούλος σας.

28 Καθὼς ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ δὲν ἤλθε ἵνα ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ ἵνα ὑπηρετήσῃ, καὶ ἵνα βάλλῃ τὴν ψυχὴν τε εἰς ἕξαγόρασιν ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ ἐγγίνοντες αὐτοὶ ἀπὸ τῆς Ἱεριχῶ, τῷ ἀκολούθησεν λαὸς πολὺς.

30 Καὶ ἵνα, δύο τυφλοὶ, ὅπως ἐκάθονταν εἰς τὴν γῆρα, ὡς ἦκουσαν, ὅτι παρὰ ὁ Ἰησοῦς, ἔκραξαν, λέγοντες· Ὡς Αὐθέντη, υἱὲ τῷ Δαβὶδ, λυπήσῃ μας.

31 Καὶ ὁ λαὸς τὰς ἐπρόπῃρε, διὰ ἵνα σιωπάσῃ· καὶ ἐκεῖνοι ἔκραξαν δυνατωτέρως· Αὐ-

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβίδ.

32 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐφώτισεν αὐτούς, καὶ εἶπε· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

34 Σπλαγχνισθεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

δέκτη, υἱὲ τῷ Δαβίδ, λυπήσῃ μας.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγράθη, καὶ τὴν ἐκράξε, καὶ λέγει τῶν· Τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω;

33 Λέγουν τε· Αὐθέντη, νὰ ἀνοιχθῇ τὰ μάτια μας.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν ἐλυπήθη, καὶ ἐπιάσε τὰ μάτια τῶν· καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψαν τὰ μάτια τῶν· καὶ τὸν ἀκολούθησαν.

Κεφ. κα. 21.

ΚΑΙ ὅτι ἤγγισαν εἰς Ἱερσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ πρὸς τὸ ὄρεον τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς, λέγων αὐτοῖς·

2 Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην, τὴν ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένον, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι.

3 Καὶ εἴαν τις ὑμῖν εἴπητι, ἐρεῖτε, ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρειάν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς.

4 Τῷτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·

5 Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σου ἐρχεται· σοὶ πρᾶν, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ

ΚΑΙ ὅταν ἐσήμευσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Βηθφαγὴν εἰς τὸ ὄρεον τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάδες, λέγων τῶν·

2 Σύρτε εἰς τὴν κώμην, τὴν ἀντίκρουσας· καὶ παρευθὺς θέλετε εὐρεῖ μίαν ὄνον δέμεσθον, καὶ ἓνα πελᾶρι μαζὺ μετ' αὐτήν· λύσετε καὶ φέρετέ με τὰ.

3 Καὶ ἂν σᾶς εἴπῃ τινὰς τίπιτες, θέλετε εἰπεῖν, ὅτι ὁ Αὐθέντης τῶν τὰ χρειάζεται· καὶ παρευθὺς δέξει τὰ εἰλεῖ.

4 Καὶ τῷτο ὅλον ἐγένετο, διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο, ὅπῃ ἐλάληθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου, ὅπῃ λέγει·

5 Εἴπατε εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Σιών· Ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σου ὅπῃ ἐρχεται ἰλαρὸς, καὶ καθ' αὐτὸν ἀπαινωεῖς τὴν ὄνον, καὶ εἰς

ὄνον, καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίᾳ.

6 Πορεύεσθαι δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς τροπέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,

7 Ἦγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπικάθισαν ἐπάνω αὐτῶν.

8 Ὁ δὲ πλεῖς ὄχλος ἔφρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἐκοπτον κλάδης ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐφρώνον ἐν τῇ ὁδῷ.

9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγουίτες καὶ οἱ ἀκολουθῦντες, ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ εἰσελθόντες αὐτῷ εἰς Ἱερουσόλυμα, εἰσεσθῆ πᾶσα ἡ πόλις, λέγεσα· Τίς ἐστιν ἔτι;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον. Οὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

2 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τῷ Θεῷ, καὶ ἐξέβαλε τὰς τῆς πωλῆντας καὶ ἀγορεύοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλόντων τὰς περὶ τὰς ἐξέρας.

τὸ πελᾶρι, τὸ παιδί τῷ ὑποζυγίᾳ.

6 Καὶ παγέοντες οἱ μαθηταί, ἔκαμαν καθὼς τῆς ἐπρόταξεν ὁ Ἰησοῦς.

7 Καὶ ἤφεραν τὴν ὄνον καὶ τὸ πελᾶρι, καὶ ἔβαλλαν ἀπάνω τὰ φορέματά τες, καὶ τὸν ἀπανωκάθισαν εἰς αὐτά.

8 Καὶ ὁ περισσότερος ὄχλος ἔφρωσαν τὰ φορέματά τες εἰς τὴν σάρατ· καὶ ἄλλοι ἐκοπταν κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ ἔφρωναν εἰς τὴν σάρατ.

9 Καὶ οἱ ὄχλοι, ὅπῃ ἐπάγεναν ὁμπροσθῆ, καὶ ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἀκολουθεῖσαν; ἔκραζαν, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ ὅταν ἐμῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, εἰσεσθῆ ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἔλεγε· Ποῦ εἶναι ἔτι;

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἔλεγαν· Ἐτῆτ· εἶναι Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τῷ Θεῷ, καὶ εὐχάλεν ἔξω ὅσας ἐκείνας, ὅπῃ ἐπελῆσαν καὶ ἀγόραζαν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ταῖς τραπέζαις τῶν σαρὰφιδων ἐγύριεν αὐτὸν κάτω, καὶ τὰ θρόνα ἐκείνων, ὅπῃ ἐπελῆσαν τὰ περιγέρια.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λησῶν.

14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τῆς παιδας κρίζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἠγανάκτησαν.

16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί ὕτοι λέγουν ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· ὑδέποτε ἀνέγνωτε, Ὅτι ἐκ ζόματός τῃν πίων καὶ θηλαζόντων κατηγείσῃ αἶνον ;

17 Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἠυλίσθη ἐκεῖ.

18 Πρωίας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε.

19 Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ ὑδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σὺ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταί, ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ ;

13 Καὶ λέγει τῆς. Εἶναι γιγραμμένοι· Τὸ σπῆτί μου δέλει καλεσθῆναι σπῆτι τῆς προσευχῆς· καὶ ἐσεῖς τὸ ἐκάμει σπήλαιον τῶν λησῶν.

14 Καὶ ἦλθασιν εἰς αὐτὸν τυφλοὶ καὶ κηττοὶ εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ τῆς ἰάτρουσιν.

15 Καὶ ὥσαν εἶδαν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαύματα, ὅπῃ ἔκαμε, καὶ τὰ παιδία, ὅπῃ ἔκραζαν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἔλεγαν, Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἀδημόνησαν.

16 Καὶ εἰπάντες· Ἀκούεις τί λέγουσιν ἱερεῖς ; Καὶ λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Νά· δὲ ἐν διαβάσει ποτὶ, Ὅτι ἀπὸ τοῦ ζόματος τῶν νηπίων καὶ ἐκείνων, ὅπῃ βυζάνουσι, ἐκατασκευάσας ἔπαινον ;

17 Καὶ ἀφίνωντάς τῆς, εὐγῆκεν ἔξω ἀπὸ τῆς πόλιν, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ ἐκόνεψεν ἐκεῖ.

18 Καὶ τὸ ταχὺ γυρίζωντας εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε.

19 Καὶ βλέπωντας μίαν συκίαν εἰς τὴν γράτα, ἐπῆγεν εἰς ἐκείνην, καὶ δὲν εὗρεκε τίποτε εἰς αὐτήν, παρὰ μοναχὰ φύλλα· καὶ λέγει τῆς· Πλέον νὰ μὴν γένη καρπὸς ἀπὸ λόγου σου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ παρευθὺς ἐξηράνθη ἡ συκία.

20 Καὶ ὥσαν τὸ εἶδαν οἱ μαθητάδες, ἐθαύμασαν, καὶ εἶπαν· Πῶς παρευθὺς ἐξηράνθη ἡ συκία ;

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίσιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, ἔμνοιον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὅρει τέτω εἶπητε· Ἀρθῆτι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.

22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πισεύοντες, λήψετε.

23 Καὶ ἰλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν, προσήλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῇ λαῷ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἕνα· οἱ ἐὰν εἶπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ ὕδατος, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ὕδατος· ἐρεῖ ἡμῖν· Διατὶ οὗ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· φοβόμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην ὡς προφῆτην.

27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπον· Οὐκ ᾔδαμεν. Ἐφῆ

21 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰπέντες· Βέβαια σὰς λέγω, ἂν ἔχητε πίσιν, καὶ δὲν ἀμφισβάλlete, ὅχι μοιχαῖα τὸ πρᾶγμα τῆς συκῆς θέλετε κάμει, ἀλλὰ ἂν εἶπητε εἰς τὸ ὄρεϊ τέτω· Σήκο, καὶ ῥίξῃ εἰς τὴν θάλασσαν, θέλει γένη.

22 Καὶ ὅλα ὅσα ζητήσῃτε εἰς τὴν προσευχὴν σας, ἔχοντες πίσιν, θέλετε τὰ πάρε.

23 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγεν εἰς τὸ ἱερὸν, τῷ ἡλθαι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῇ λαῷ ἐκεῖ, ὅπῃ ἐδίδασκε, καὶ ἔλεγον· Μὴ ποῖαν ἐξουσίαν τὰ κάμεις αὐτά; καὶ τίς σὺ τὴν ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ἐτάτην;

24 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τῆς· Θέλω γὰρ σὰς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον· τὸν ὁποῖον ἂν μὲ τὸν εἶπητε, θέλω σὰς εἰπεῖ· καὶ ἐγὼ μὲ ποῖαν ἐξουσίαν κάμνω ἐτάτην·

25 Τὸ βάπτισμα τῷ Ἰωάννῃ πόθεν ἦτον; ἀπὸ τῶν ὕδατων, ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· Καὶ ἐκεῖνοι ἐδιαλογίζονταν μέσα τῆς, λέγοντες· Ἄν εἴπῃμεν, Ἀπὸ τῶν ὕδατων· θέλει μᾶς εἰπεῖ· Διατὶ λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύσατε;

26 Καὶ ἂν εἴπῃμεν, Εἶναι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· φοβόμεσθε τὸν ὄχλον· διατὶ ὅλοι ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην ὡς ἀντὶ προφῆτην.

27 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ λέγαν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἔξεύ-

αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ
λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιοῦ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρω-
πος εἶχε τέκνα δύο, καὶ προ-
σελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον,
ὑπάγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ
ἀμπελῶνί μου.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμελη-
θεὶς, ἀπῆλθε.

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευ-
τέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ κύριε,
καὶ οὐκ ἀπῆλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε
τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσιν
αὐτῷ· Ὁ πρῶτος· Λέγει αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς
Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ
τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευ-
σαν αὐτῷ ὑμεῖς δὲ ἰδόντες ἔ-
μετεμελήθητε ὕστερον, τῷ πι-
στεῦσαι αὐτῷ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκού-
σατε. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδε-
σπότης, ὃς ἐφύτευσεν ἀμ-
πελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ
περίεθηκε, καὶ ὠρυξεν ἐν αὐ-
τῷ ληνόν, καὶ ὠκοδόμησε πύρ-

ρομεν. Λέγει τῆς καὶ αὐτός· Οὐ
δὲ ἐγὼ σᾶς λέγω, μὴ ποῖαν
ἐξουσίαν τὰ κάμνω ἐτῆτα.

28 Ἀμὴν τί σᾶς φαίνεται;
Ἕνας ἄνθρωπος εἶχε δύο παι-
δία, καὶ ἐπῆγει εἰς τὸν πρῶτον,
καὶ λέγει τῷ· Παιδί μου, σύρε
σήμερον εἰς τὸ ἀμπελί μου, καὶ
δέξου.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπε· Δὲν θέλω· ἀμὴ ὕστερον
ἐμετανόησε, καὶ ἐπῆγε.

30 Καὶ πηγένοντα εἰς τὸν
δεύτερον, εἶπε τὰ ὅμοια. Καὶ
ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν·
Ἐγὼ γὰρ ὑπάγω ἀνδένειν καὶ
δὲν ἐπῆγε.

31 Τίς ἀπὸ τῆς δύο ἔκαμει τὸ
θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσιν τῷ·
Ὁ πρῶτος· Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς·
Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι οἱ τελῶ-
ναι καὶ αἱ πόρναι πηγένον ὁμ-
προσῆτέρά σας εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Διὰ τὸ ὁ Ἰωάννης ἦλθεν
εἰς ἱσᾶς μὲ γράτα δικαιοσύνης,
καὶ δὲν τὸν ἐπιστεύετε· ἀμὴ οἱ
τελῶναι καὶ ἡ πόρναις τὸν
ἐπίστευσαν καὶ ἐσεῖς, ὅπῃ
εἴδετε, δὲν ἐμετανοήσετε ὕστερον,
γὰρ τὸν πιστεύετε.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκού-
σατε· Ἦτον κάποιος ἄνθρωπος
οἰκοκύρης, ὁ ὅποιος ἐφύτευ-
σεν ἕνα ἀμπελί, καὶ τὸ ἐφραξε
τρογύρω, καὶ ἔσκαψεν μέσα εἰς
αὐτὸ ληνόν, καὶ ἔκτισε πύργον·

γον· καὶ ἐξέδωκε αὐτοῖς γεωργοῖς,
καὶ ἀπεδήμησεν.

34 Ὅτι δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τὴς
δούλης αὐτῇ πρὸς τὴς γεωργὰς,
λαβεῖν τὴς καρπὰς αὐτῆς.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ
τὴς δούλης αὐτῇ, ὅν μὲν ἔδει-
ραν, ὅν δὲ ἀπέκτειναν, ὅν δὲ
ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλης
δούλης πλείους τῶν πρώτων·
καὶ ἰποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὰς τὸν υἱὸν αὐτῇ, λέγων·
Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν
υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός
ἐστὶν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀπο-
κτείνωμεν αὐτόν, καὶ κατασ-
χωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτῆς.

39 Καὶ λαβόντες αὐτόν
ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος,
καὶ ἀπέκτειναν.

40 Ὅταν ἔν ἔλθῃ ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει
τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

41 Λέγουν αὐτῷ· Κακὰς
κακῶς ἀπολέσει αὐτὰς· καὶ
τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται
ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀπο-
δώσῃσιν αὐτῷ τὴς καρπὰς ἐν
τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

καὶ τὸ ἔδωκεν τιμησάρετον εἰς
τὴς γεωργὰς, καὶ ἐμίσευσεν.

34 Καὶ ὅταν ἐσήμευσεν ὁ
καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τὴς
δουλευταδες τῇ εἰς τὴς γεωργὰς
νὰ πάρῃν τὴς καρπὰς τῆς·

35 Καὶ οἱ γεωργοὶ πεισμένοι
τὴς δούλης τῆς, ἄλλον ἔδειξαν,
ἄλλον ἐσκότωσαν, καὶ ἄλλον
ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλης
δούλης, περισσότερας ἀπὸ τὴς
πρώτης· καὶ ἕκαστοι καὶ εἰς
αὐτὰς τὰ ὅμοια.

37 Καὶ ὕστερον ἔστειλεν εἰς
αὐτὰς τὸν υἱόν τῆς, λέγωντας·
Θέλῃσιν ἐντραπεῖν τὸν υἱόν μου·

38 Ἀμὴν οἱ γεωργοὶ ὡσὰν εἶ-
δασιν τὸν υἱόν τῆς, ἐπαινεσάμενάς
τῆς· Ἐτὺτ' εἶναι ὁ κληρονό-
μος· ἐλάτε νὰ τὸν σκοτώσωμεν,
καὶ νὰ κρατήσωμεν τὴν κληρο-
νομίαν τῆς·

39 Καὶ πεισμένοι οἱ εὐγα-
λάν τοι ἔξω ἀπὸ τοῦ ἀμπελίου,
καὶ τὸν ἐσκότωσαν.

40 Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ
αὐθενὴς τοῦ ἀμπελίου, τί θέλει
κάμει εἰς τὴς γεωργὰς ἐκεῖ-
νας;

41 Λέγουν εἰς αὐτόν· Τέ-
της τῆς κακὰς θέλει τὴς ἀ-
φανίσει κακὴν κακῶς, καὶ τὸ
ἀμπελί τῆς θέλει τὸ δώσει μι-
σανκὸν εἰς ἄλλης γεωργὰς, ὅπως
νὰ τῇ δίδωσι τὸν καρπὸν εἰς
τὸν καιρόν τῆς.

42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνεγνώσειεν ταῖς γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ὅτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·

43 Διὰ τῆτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρῆσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιῶντι τὴν καρπὸν αὐτῆς.

44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τῆτον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

45 Καὶ ἀκήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτῆς, ἐγινωσαν, ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.

46 Καὶ ζητῶντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τὴν ὄχλην, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

42 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Καμίαν φορὰν δὲν ἀνεγνώσειε εἰς ταῖς γραφαῖς· Τὴν πέτραν ἐκείτην, ὅπῃ ἐκατεφρόνησαν οἱ κτιστάδες, αὕτη ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας· ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐγένετο αὕτη, καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τὰ μάτια μας·

43 Διὰ τῆτο σὰς λέγω, ὅτι ἡ βασιλεία τῷ Θεῷ θίλει παρ-
δῇ ἀπὸ σὰς, καὶ θίλει δοθῇ εἰς ἔθνη, ὅπῃ νὰ κάμνη τῆς καρπὸς τῆς.

44 Καὶ ὅποιος πέσει εἰς τὴν πέτραν ἐτέτην, θίλει συν-
τριφθῇ· καὶ εἰς ὅποιον ἀπάνω πείσει, θίλει τὸν λικμήσει.

45 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ταῖς παραβολαῖς τε, ἐγινώρισαν, ὅτι διὰ λόγον τῆς τὰ λέγει.

46 Καὶ γυρεύοντες νὰ τὸν πι-
άσῃ, ἐφοβήθησαν τὴν ὄχλην, διατὶ οἱ ὄχλοι τὸν εἶχαν ὡσὰν προφήτην.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ' ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων·

2 Ὡμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν ἑρανῶν ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀπέστειλε τὴν δούλην αὐτοῦ καλεῖσαι τὴν κεκλημένους

ΚΑΙ' ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν τὴν εἶπε μὲ παραβολαῖς·

2 Ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν ἑρανῶν ὡσὰν εἶνα ἀνδρῶν βασιλεία, ὁ ὅποιος ἔκαμε γάμους τοῦ υἱοῦ τῆς.

3 Καὶ ἔστειλε τὴν δούλευτά-
δες τε, νὰ κράξῃν τὴν καλε-

εἰς τὴς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθειν.

4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδὲ, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἑτοίμα· δεῦτε εἰς τὴς γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπεῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτῷ·

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τὴς δούλης αὐτῷ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.

7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τὴς φονεῖς ἐκεῖνης, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπηρσε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτῷ· Ὁ μὲν γάμῳ ἑτοιμὸς ἔστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

9 Πορεύεσθε ἔτι ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρῃτε, καλέσατε εἰς τὴς γάμους.

10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμῳ ἀνακειμένον.

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς δεῖσασθαι τὴς ἀνακειμένης, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυ-

σμένης εἰς τὴς γάμους· καὶ δὲν ἠθέλησαν εἰς αὐτὸν εἰσελθεῖν.

4 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δούλους, καὶ λέγει τῷ· Εἰπέτε εἰς τὴς καλεσμένους· Νὰ, ὅπῃ τὸ γεῦμά μου ἑτοίμασα, τὰ ταυριά μου καὶ τὰ θρεφτὰ εἶναι σφαγμένα, καὶ ὅλα εἶναι ἑτοίμα· ἔλᾱτε εἰς τὴς γάμους.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἔσποντας εἰς ἀμελήσων, ἄλλῳ ἐπήγεον εἰς τὸ χωράφι τῷ, ἄλλῳ εἰς τὴν πωροματείαν τῷ.

6 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐπίασαν τὴς δούλης τῷ, καὶ τὴς ὕβρισαν, καὶ τὴς ἐσκότωσαν.

7 Καὶ ὡς ἂν τὸ ἄκουσεν ὁ βασιλεὺς, ἐθυμώθη· καὶ ἔστειλε τὰ στρατεύματά τῷ, καὶ ἐχάλασε τὴς φονεῖας ἐκεῖνης, καὶ τὴν πόλιν τῷ τὴν ἐκατάσκαψε.

8 Τότε λέγει εἰς τὴς δούλους τῷ· Ὁ γάμῳ ἑτοιμῷ, ἀμὴν οἱ καλεσμένοι δὲν ἦσαν ἄξιοι.

9 Σύρτε λοιπὸν εἰς ταῖς ὁδοῖς, καὶ ὅσους εὕρετε, καλέσετε τὴς εἰς τὴς γάμους.

10 Καὶ ἐγγίνοντες ἔξω οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς ταῖς ὁδοῖς, ἐμάζωξαν ὅσους εὗρηκαν, κακούς καὶ καλούς· καὶ ἐγένισεν ὁ γάμῳ καλεσμένων.

11 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐμβαίνωντας εἰς αὐτὴν ἐκεῖνης, ὅπῃ ἐκάθοντο εἰς τὴν τράπεζαν, εἶδεν

μένον ἔνδυμα γάμῃ.

12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, πῶς εἰσηλθεις ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμῃ; Ὁ δὲ ἐφίμωδῃ.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δῆσαντες αὐτῷ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτόν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε πορευθέντες οἱ φαρισαῖοι, συμβῆλιν ἔλαβον, ὅπως αὐτόν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀποσέλλουσιν αὐτῷ τὸς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ ὁ μέλει σοι περὶ ἑδενός· ὁ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπέ ἄν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεσι δέναι κῆνσον Καίσαρος, ἢ οὐ;

18 Γινὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί;

19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμι-

κεῖ ἔνα ἄνθρωπον, ὅπῃ δὲν ἐφόρει φόρεμα τοῦ γάμῃ.

12 Καὶ λέγει τῷ· Φίλε, πῶς ἐμβῆκες ἐδῶ, ὅπῃ δὲν ἔχεις φόρεμα τοῦ γάμῃ; Καὶ ἐκεῖ· ἀποσιώπησεν.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς ὑπηρέτας τῷ· Δείξιτέ τον χίρια καὶ ποδάρια, καὶ σηκώσιτέ τον, καὶ βάλλιτέ τον εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Διατὶ πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ἀμὴν ὀλίγοι οἱ διαλεγόμενοι.

15 Τότε ἐπῆγαν οἱ φαρισαῖοι, καὶ ἰσυμβελεύθησαν, πῶς νὰ τὸν παγιδεύσωσιν εἰς τίποτες λόγον.

16 Καὶ τῷ γέλλουσι τοὺς μαθητάς των μετὰ τοὺς Ἡρωδιανὰς, λέγοντες· Διδάσκαλε, ἰξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινός, καὶ ἀληθινὰ διδάσκεις τὴν γράτταν τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν σὲ μέλει διὰ καίναν ἄνθρωπον· διατὶ δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπέ μας λοιπὸν, τί σὺ φαίνεται; ἡμπορεῖμεν νὰ ὀδώσωμεν κῆνσον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζωντας τὴν πονηρίαν τοῦ, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί;

19 Δείξατέ με τὸ νόμισμα

σμα τοῦ κήνσε· οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίν^Θ ἢ εἰκὼν αὐτῆ καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε ἔν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεῦ, τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀκούσαντες ἠθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάσσειν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·

24 Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτῇ τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτῇ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῶν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος, γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτῇ τῷ ἀδελφῷ αὐτῇ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά.

27 Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ ἔν ἀνασάσει, τίν^Θ τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,

τοῦ κήνσε· Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἔφεραν ἓνα δηνάριον.

20 Λέγει τῆς· Τίν^Θ εἶναι ἡ εἰκόνα αὐτῆ καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουντες· Τοῦ Καίσαρος. Τότε τῆς εἶπε· Πληρώσετε λοιπὸν ἐκεῖνα, ὅπῃ εἶναι τοῦ Καίσαρος^Θ, εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ ἐκεῖνα, ὅπῃ εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὡσὰν ἤκουσαν, ἠθαύμασαν, καὶ ἄφησάν τον καὶ ἐδιόβηκαν.

23 Ἐκείνης τὴν ἡμέραν ἤλθαν εἰς αὐτὸν καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν, πῶς γὰρ μὴ εἶναι ἀνάσσεις, καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες·

24 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν· Ἐὰν ἀποθάνῃ κανένας, καὶ δὲν ἀφήσῃ παῖδιά, γὰρ ὑπανδρευθῇ ὁ ἀδελφὸς τῆ τὴν γυναῖκά τῆ, καὶ γὰρ ἀναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν τῆ.

25 Καὶ εἰς ἡμᾶς ἦσαν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος^Θ ὑπανδρεύθη, καὶ ἀπέθανε· καὶ μὴ ἔχοντας παῖδι, ἀφῆκεν τὴν γυναῖκά τῆ εἰς τὸν ἀδελφόν τῆ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος^Θ, καὶ ὁ τρίτος^Θ, ἕως τῆς ἑπτά.

27 Ὑστερον ἀπὸ ὅλης ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

28 Εἰς τὴν ἀνάσσειν λοιπὸν, ποίᾳ ἀπὸ τῆς ἑπτὰ θέλει εἶσθαι ἡ γυναῖκα; διατι ὅλοι τὴν εἶχαν.

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ

εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾷσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀνάστασει ἔτε γαμήσιν, ἔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν ἑρανω̃ εἰσι.

31 Περί δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντῶ·

32 Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεός, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκῶσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσθησαν ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ φαρισαῖοι, ἀκῶσαντες ὅτι ἐφίμωσε τὰς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἰς ἐξ αὐτῶν νομικὸς, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου·

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολὴ.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

λέγει τες· Πλανᾷσθε μὴν γνωρίζοντες τὰς γραφάς, μήτε τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Διατὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν ἔτε ὑπανδρεύειν ἔτε ὑπανδρεύονται, ἀλλὰ εἶναι ὡσὰν ἄγγελοι Θεοῦ εἰς τὸν ἑρανό.

31 Ἀμὴν διὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, δὲν ἐδιαβάσετε ἐκεῖνο, ὅπῃ σῶς ἐλαλήθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντας·

32 Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεός Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν.

33 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκησεν ὁ λαὸς, ἐθαύμασεν εἰς τὴν διδαχὴν αὐτοῦ.

34 Καὶ οἱ φαρισαῖοι, ὡσὰν ἤκησαν ὅτι ἀποσόμωσε τὰς Σαδδουκαίους, ἐμαζώχθησαν.

35 Καὶ ἓνας ἀπ' ἐκείνων νομοδιδάσκαλῶ τὸν ἐρώτησε, δοκιμάζων αὐτόν, καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ εἶναι μεγάλη εἰς τὸν νόμον;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· Νὰ ἀγαπήσης τὸν Αὐθεντὴν τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου· καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν·

38 Ἐτέτη εἶναι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολὴ.

39 Καὶ δευτέρα ὅμοια μὲ ἐτέτη εἶναι· Νὰ ἀγαπήσης τὸν γειτοῖά σου ὡσὰν καὶ τοῦ λόγου σου.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλ^ο· ὁ νόμ^ο· καὶ οἱ προφῆται κρέμονται.

41 Συνηγμένῳ δὲ τῶν φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ, τίν^ο· υἱὸς ἐστὶ; Λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς ἔν Δαβὶδ ἐν πνεύματι· Κύριον αὐτὸν καλεῖ; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύρι^ο· τῷ Κυρίῳ μ^ο· Κάθ^ε ἐκ δεξιῶν μ^ο, ἕως ἂν θῶ τὸς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Εἰ ἔν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ;

46 Καὶ ὑδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· ὑδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκ-εἶτι.

40 Εἰς τέταις ταῖς δύο ἐντολαῖς ὅλ^ο· ὁ νόμ^ο· καὶ οἱ προφῆται κρέμονται.

41 Καὶ ὡσὰν ἱμαζώχθησαν οἱ Φαρισαῖοι, τὸς ἐρώτησεν ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγωντας· Τί σᾶς φαίνεται διὰ τὸν Χριστόν; τίν^ο· υἱὸς εἶναι; Λέγουι τι, τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγουι τες· Πῶς τὸ λοιπὸν ὁ Δαβὶδ προφητεύωντας, μὲ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸς λέγει Αὐδέτην; λέγωντας·

44 Εἶπεν ὁ Κύρι^ο· τῷ Κυρίῳ μ^ο· Κάθ^ε ἐκ δεξιῶν μ^ο, ἕως ὅπ^ε νὰ θέσω τὸς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·

45 Ἀν τὸ λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν καλεῖ Αὐδέτην, πῶς εἶναι υἱὸς τ^ος;

46 Καὶ κανεὶς δὲν ἐδύνειον νὰ τοῦ ἀποκριθῇ λόγον· μηδὲ ἀποκόπησε κανεὶς, ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, νὰ τὸν μετερωτήσῃ πλεόν.

Κεφ. κγ'. 23.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάδισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι·

3 Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἰπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ ὑποποιῶσι.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τὸς ὄχλους, καὶ εἰς τὸς μαθητάδας·

2 Εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Μωϋσεως ἐκάδισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι·

3 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα σᾶς εἰπῶσι νὰ φυλάγετε, φυλάγετέ τα, καὶ κάμνετέ τα· ἀμὴ κατὰ τὰ ἔργα τ^ος μὴ κάμνετε· διατὶ λέγουν, καὶ δὲν κάμνουν·

4 Δεισμεύσιν γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τῆς ὤμης τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν ἔθελον κινήσαι αὐτά.

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιῶσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν.

6 Φιλῶσί τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς πρотоκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

7 Καὶ τῆς ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββί, ῥαββί.

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς, ἀδελφοί ἐστε.

9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

10 Μὴδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

4 Διατὶ δένουσι φορτία βαρέα καὶ δυσκολοσῆκτα, καὶ βάνουσιν αὐτὰ εἰς τὴν ὤμην τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴ αὐτοῖς δὲν δέλυσιν ἡδὲ μὴ τὸ δάκτυλόν τῆς ἱστῆς τὰ σείσιν.

5 Καὶ ὅλα τὰ ἔργα τὰ κάμνουσι διὰ τὰ φαῖναι εἰς τὴν ἀνθρώπων· πλατύνουσι τὰ φυλακτήριά τες, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσια τῶν φορεμάτων τες.

6 Καὶ ἀγαπῶσι τὰ προκαθίζονται εἰς τὰ δεῖπνα, καὶ εἰς ταῖς συναγωγαῖς.

7 Καὶ ἀγαπῶν τὰς χαίρειν εἰς τὴν φέρει, καὶ τὰ κράζονται ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων, διδάσκαλε, διδάσκαλε.

8 Ἀμὴ ἐστὶς μὴν κραχθῆτε διδάσκαλοι· διατὶ ἓνας εἶναι ὁ διδάσκαλος σας, ὁ Χριστός· καὶ ὅλοι ἐστὶς εἰσὶ ἀδελφοί.

9 Καὶ κανένα τὰ μὴν τὸν κράζειτε πατέρα σας ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· διατὶ ἓνας εἶναι ὁ πατέρας σας, ὁ πῶς εἶναι εἰς τὴν οὐρανός.

10 Μὴδὲ τὰ κραχθῆτε διδάσκαλοι· διατὶ ἓνας εἶναι ὁ διδάσκαλος σας, ὁ Χριστός.

11 Καὶ ὁ μεγαλιτερός σας, τὰ εἶναι ἀπὸ τῆς σας.

12 Καὶ ὅποιος ὑψώσει τὴν λόγος τε, δέλει ταπεινωθῆ· καὶ ὅποιος ταπεινώσει τὴν λόγος τε, δέλει ὑψωθῆ.

13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν ὕραν ὅπως μὴ εἰσέλθῃ τὸν ἄνθρωπον· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, ἔδὲ τὰς εἰσερχομένας ἀφίετε εἰσελθεῖν.

14 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι διὰ τὸ ἐτολήψασθε περισσώτερον κρίμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν ὁδοῖται τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· "Ὁς ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἐστίν· ὃς δ' ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τῷ ναῷ, ὀφείλει.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν;

18 Καὶ ὁς ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἐστίν· ὃς δ' ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ δῶρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τί γὰρ μείζων; τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσια-

13 Καὶ ἀειλύμονον εἰς ἑσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, διατὶ κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν ὕραν ὅπως μὴ εἰσέλθῃ τὸν ἄνθρωπον· διατὶ ἑσεῖς δὲ ἐμβαίνετε, ἔδὲ ἐκείνης, ὅπως ἐξέλθῃται, ἀφίετε νὰ ἐμβῇσι.

14 Ἀειλύμονον εἰς ἑσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατατρώγετε τὰ σπήτια τῶν χηράδων, ἀφορμῇ ὅτι προσεύχεσθε πολλά· διὰ τὸ τὸ θέλει πάρει περισσώτερον κρίμα.

15 Ἀειλύμονον εἰς ἑσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι γυρίζετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν γῆν, νὰ κάμετε ἓνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένη, τὸν κάμνετε υἱὸν γεέννης διπλότερον ἅπ' ἑσᾶς.

16 Ἀειλύμονον εἰς ἑσᾶς ὁδοῖται τυφλοὶ, ὅπως λέγετε· "Ὅποιος ὁμώσῃ εἰς τὸν ναόν, δὲν εἶναι τίποτες· ἀμὴ ὅποιος ὁμώσῃ εἰς τὸ χρυσάφι τῷ ναῷ, χρεωστῇ.

17 Ἀγνοῦσι καὶ τυφλοὶ· ποῖος εἶναι μεγαλότερος, τὸ χρυσάφι, ἢ ὁ ναὸς, ὅπως ἁγιάζῃ τὸ χρυσάφι;

18 Καὶ ὁποιος ἤθελεν ὁμώσῃ εἰς τὸ θυσιαστήριον, δὲν εἶναι τίποτες· ἀμὴ ὅποιος ἤθελεν ὁμώσῃ εἰς τὸ δῶρον, ὅπως εἶναι ἅπαντα, χρεωστῇ.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, ποῖος εἶναι μεγαλότερος; τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσια-

στήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον ;

20 Ὁ ὢν ὁμόσας ἐν τῷ θυ-
σιαστηρίῳ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτῆ.

21 Καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν
τῷ κατοικῆντι αὐτόν.

22 Καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ἔρα-
νῷ, ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τῆ Θεῆ
καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω
αὐτῆ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
ἀποδικατῆτε τὸ ἡδύοσμον καὶ
τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ
ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τῆ νό-
μου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον
καὶ τὴν πίσιν· ταῦτα ἔδει ποι-
ῆσαι, καὶ κεῖνα μὴ ἀφίεναι.

24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ δι-
υλίζοντες τὸν κώωπα, τὴν δὲ
κάμηλον καταπίνετε.

25 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τῆ ποτη-
ρίης καὶ τῆς παροψίδος, ἔσω-
θεν δὲ γέμυσιν ἐξ ἀρπαγῆς
καὶ ἀκρασίας.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, κα-
θάρισον πρῶτον τὴ ἐντὸς τῆ
ποτηρίης καὶ τῆς παροψίδος,
ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐ-
τῶν καθαρὸν.

ἢ τὸ δυσιαστήριον, ὅπῃ ἀγιάζει
τὸ δῶρον ;

20 Ἐκεῖν^{ος} λοιπὸν, ὅπῃ
ὁμώσκει εἰς τὸ δυσιαστήριον,
ὁμώσκει εἰς αὐτὸ καὶ εἰς ὅλα
ἐκεῖνα, ὅπῃ εἶναι ἀπάνω τε.

21 Καὶ ἐκεῖν^{ος}, ὅπῃ ὁμώ-
σκει εἰς τὸν ναόν, ὁμώσκει εἰς αὐ-
τόν καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅπῃ καὶ οἰκᾷ
εἰς αὐτόν.

22 Καὶ ἐκεῖν^{ος}, ὅπῃ ὁμώ-
σκει εἰς τὸν ἔρανόν, ὁμώσκει εἰς τὸν
θρόνον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ἐκεῖνον,
ὅπῃ κάθεται ἀπάνω τε.

23 Ἀειλύμονον εἰς ἰσᾶς
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκριταί, ὅτι δεκατίζετε τὸ
ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ
τὸν κύμινον, καὶ ἀφήσιτε τὰ
βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν,
καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίσιν·
ἐτῆτα ἔπρεπε νὰ κάμνετε, καὶ
ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίετε.

24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, ὅπῃ
σφαγγίζετε τὸν κώωπα, καὶ
τὴν κάμηλον καταπίνετε.

25 Ἀειλύμονον εἰς ἰσᾶς
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ
ἄπ' ἔξω τῆ ποτηρίης καὶ τῆ
πινακίης, καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι
γεμάτα ἀπὸ ἀρπαγαῖς καὶ
ἀδικίας.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθά-
ρισε πρῶτα τὸ μέσα τῆ ποτη-
ρίης καὶ τοῦ πινακίης, νὰ εἶναι
καὶ τὸ ἔξω καθαρὸν.

27 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκοιμημένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμισιν ὀσέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.

28 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μετοὶ ἐς ὑποκρισεως καὶ ἀνομίας.

29 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τῆς τάφου τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μικρὰ τῶν δικαίων.

30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῇ αἵματι τῶν προφητῶν.

31 Ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοὶ ἐς τῶν φονευσάντων τῆς προφῆτας.

32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.

33 Ὁφείετε, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γενένης;

34 Διὰ τῆτο, ἰδὲ, ἐγὼ ἀποσέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας, καὶ σοφῆς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐ-

27 Ἀειλύμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ὁμοιάζετε τῆς τάφου τῆς ἀσβεστωμένης, οἱ ὅποιοι ἀπ' ἔξω φαίνονται ὁμορφοί, καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι γεμάτοι κόκαλα τῶν ἀπεδαμμένων καὶ ἀπὸ κάθε λογιῆς ἀκαθαρσίαν.

28 Τέτοιαις λογιῆς καὶ ἐσεῖς ἀπ' ἔξω φαίνεσθε εἰς τῆς ἀνθρώπου δίκαιοι· καὶ ἀπὸ μέσα εἶσθε γεμάτοι ὑποκρισίν καὶ ἀνομίαν.

29 Ἀειλύμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κτίζετε τῆς τάφου τῶν προφητῶν, καὶ γολίζετε τὰ μνήματα τῶν δικαίων.

30 Καὶ λέγετε· Ἄν εἴμασθε ἡμεῖς εἰς ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων μας, οὐκ ἔδελαμεν συμφωνήσῃ με αὐτὲς εἰς τὰ αἵματα τῶν προφητῶν.

31 Τόσοι ὅπῃ μαρτυρεῖτε τῇ λόγου σας, πῶς εἶσθε υἱοὶ ἐκείνων, ὅπῃ ἐσκότωσαν τῆς προφῆτας.

32 Καὶ ἐσεῖς ἀναπληρώσετε τὸ μέτρον τῶν πατέρων σας.

33 Ὁφείδετε, γεννήματα τῶν ὀχένδρων, πῶς θέλετε φύγει ἀπὸ τὴν κρίσιν τῆς γενένης;

34 Διὰ τῆτο, καὶ, ἐγὼ ὅπῃ σᾶς πέμπω προφῆτας, καὶ σοφῆς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἀπ' αὐτῆς θέλει σκοτώσει, καὶ θέλετε σταυρώσει, καὶ ἀπ' αὐτῆς

τῶν μαριγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν·

35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματός· Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱὸς Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μελαξὺ τῆ ναῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.

37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τὰς προφῆτας, καὶ λιθοβολῶσα τὰς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθέλησατε;

38 Ἰδὲ, ἀφίσταται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.

39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θέλετε δέρι εἰς ταῖς συναγωγαῖς σας, καὶ θέλετε τὰς διώχνει ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν·

35 Διὰ τὰ ἔλθῃ ἀπάνω σας κάθε αἷμα δίκαιον, ὃπῶς ἐχύθη ἀπάνω εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος τοῦ Ζαχαρίου τοῦ υἱοῦ Βαραχίου, τὸν ὁποῖον ἐφονεύσατε ἀναμεταξὺ τῆς ναῦ καὶ τῆς θυσιαστηρίου.

36 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐτέτα ὅλα θέλουν εἰλθῇ εἰς τὴν γενεὰν ἐτήτην.

37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ὃπῶς σκοτώνεις τὰς προφῆτας, καὶ πείροβολᾷς ἐκεῖνας, ὃπῶς ἐσάλθησαν εἰς ἐσένα, πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ μαζώξω τὰ παιδιὰ σου, καθὼς μαζώνει ὁ ὄρνις τὰ περὶ αὐτῆς ἀπὸ κάτω εἰς ταῖς πτερύγαις της, καὶ δὲν ἠθέλησατε.

38 Νὰ, ὃπῶς σᾶς ἀφίσταται τὸ σπῆτί σας ἔρημον.

39 Διατί λέγω σας· Ὅτι ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπροσὰ δὲν θέλετε με εἰδῆ, ἕως ὃπῶς νὰ εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τῆς ἱερῆς καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τῆς ἱερῆς.

ΚΑΙ εὐγένωντας ὁ Ἰησοῦς εἰδάβαινεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπῆγαν κοντὰ οἱ μαθηταὶ τῇ νὰ τῇ δείξεν ταῖς οἰκοδομαῖς τοῦ ἱεροῦ.

2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα;
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ ἀφ᾿ ἐθῆ
ᾧδε λίθος ἐπὶ λίθου, ὃς ὃ μὴ
καταλυθήσεται.

3 Καθημένοι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῷ
ὄρει τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν,
λέγοντες· Εἰπέ ἡμῖν, πότε
ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον
τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς
συντελείας τῆ αἰῶνος;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μὴ τις
ὑμᾶς πλανήσῃ·

5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες·
Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλὰς
πλανήσουσι.

6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πο-
λέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων·
ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ
πάντα γενέσθαι· ἀλλ' ὅπως
ἐστὶ τὸ τέλος.

7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ
βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ
καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ
τόπους.

8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ
ᾧδίων.

9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς
εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτενεῖσιν ὑ-
μᾶς· καὶ ἔσονται μισούμενοι ὑπὸ

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπε·
Δὲν βλέπετε ἐτῆτα ὅλα; βέ-
βαια σᾶς λέγω, ὃ ἐν δέλει ἀπο-
μένει πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν
πέτραν, ὅπως ἐὰ μὴν χαλα-
σθῇ.

3 Καὶ καθιζόμενος αὐτὸς
ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν,
ἐπῆγαν κοντὰ τῷ οἱ μαθηταὶ τῷ
ξεχωριστὰ, λέγοντες· Εἰπέ μας,
πότε θέλῃσι γένη ἐτῆτα; καὶ
τί θέλει εἶσθαι τὸ σημεῖον τῷ
ἐρχομένῃ σου, καὶ τοῦ τέλους τοῦ
κόσμου;

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν τῷ· Προσέχετε, μή-
πως καὶ σᾶς πλανήσῃ κανεῖς.

5 Διατὶ θέλῃσιν ἔλθῃ πολλοὶ
εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐὰ λέγῃ·
Ἐγὼ εἰμαι ὁ Χριστός, καὶ θέλῃ
πλανήσουσι πολλὰς.

6 Καὶ θέλετε ἀκούειν πολέ-
μους καὶ ἀκοὰς πολέμων· βλέπε-
τε μὴν συγχίζεσθε· διατὶ κά-
μνει χρεῖα ἐὰ γενῇ ἐτῆτα
ὅλα· ἀμὴν ἀκόμι δὲν εἶναι τὸ
τέλος.

7 Διατὶ θέλει συκωθῇ ἔθνος
ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ
βασιλεία ἀπάνω εἰς ἄλλην
βασιλείαν· καὶ θέλῃσι γένη
πεινᾶν, καὶ πανῆκλαι, καὶ
σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Ἀμὴν τῆτα ὅλα εἶναι
ἀρχαὶς τῶν πόνων.

9 Τότε θέλῃσι σᾶς παραδώ-
σει εἰς θλίψιν, καὶ θέλῃσι σᾶς
σκοτώσει· καὶ θέλῃσι εἶσθαι μι-

πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί· καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς.

12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔσται σωθήσεται.

14 Καὶ κηρυχθήσεται τῷ τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος.

15 Ὅταν οὖν ἴδῃτε τὸ βδελυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἕως ἐν τόπῳ ἁγίῳ· (ὃ ἀναγινώσκων νοεῖτω.)

16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·

17 Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέτω ἀράϊ τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιγρεψάτω ὀπίσω ἀραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ

σημείοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη διὰ τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ πολλοὶ θέλουσιν σκανδαλισθῆναι τότε· καὶ θέλουσι παραδίδοι ἑἷας τὸν ἄλλον, καὶ θέλουσι μισήσουσι ἑἷας τὸν ἄλλον·

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται θέλουσι σηκωθῆναι καὶ θέλουσι πλανήσουσι πολλούς.

12 Καὶ μὲν τὸ ἐὰν πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν θέλει κρυῖσθαι.

13 Ἀμὲν ὅποιος ὑπομείνει ἕως τοῦ τέλους, ἐκεῖνος θέλει σωθῆναι.

14 Καὶ θέλει κηρυχθῇ τὸ τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, διὰ μαρτυρίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν· καὶ τότε θέλει ἔλθῃ τὸ τέλος.

15 Ὅταν τὸ λοιπὸν εἰδῇτε τὸ σύγγραμμα τῆς ἐρημώσεως, ἐκεῖνο ὅπερ ἐλάλησεν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἐὰν γένηται εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον· (ἐκεῖνος ὅπερ διαβάσει, ὡς γενοῖται.)

16 Τότε ἐκεῖνοι, ὅπερ θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὡς φεύγουσιν εἰς τὰ ὄρη·

17 Ἐκεῖνος, ὅπερ εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, ὡς μὴν καταβαίῃ ἐὰν πάρῃ τίποτες ἀπὸ τὸ σπῆντί τε.

18 Καὶ ἐκεῖνος, ὅπερ εἶναι εἰς τὸ χωράφι, ὡς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω ἐὰν πάρῃ τὰ φορέματά τε.

19 Καὶ ἀελύμονον εἰς ταῖς

ἔχουσιν καὶ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ
γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶ-
νος, μηδὲ ἐν σαββάτῳ.

21 Ἔσται γὰρ τότε θλίψις
μεγάλη, οἷα ὃ γέγονεν ἀπ' ἄρ-
χῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, ὃδ' ὃ
μὴ γένηται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν
αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώ-
θη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τῆς
ἐκλεκτῆς κολοβωθήσονται αἱ
ἡμέραι ἐκεῖναι.

23 Τότε ἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ·
Ἴδού, ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε·
μὴ πιστεύσητε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ
ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπρο-
φήται, καὶ δώσουσι σημεῖα
μεγάλα καὶ τέρατα· ὥστε
πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ
τὴς ἐκλεκτῆς.

25 Ἰδὲ προεῖρηκα ὑμῖν.

26 Ἐὰν ἔν ἐῖπωσιν ὑμῖν·
Ἴδὲ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἵσ'· μὴ ἐξέλ-
θητε· ἰδὲ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ
πιστεύσητε.

27 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀσραπὴ
ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ
φαίνεται ἕως δυσμῶν, ἕτως ἔσται

ἐγγασφρωμέναις, καὶ ἐκείναις,
ὅπῃ βυζάνονται εἰς ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις.

20 Καὶ παρακαλεῖτε, ἵνα
μὴν γένῃ ἡ φυγὴ σας τὸν χει-
μῶνα, μηδὲ τὸ σάββατον.

21 Διατὶ θέλει εἶσθαι με-
γάλη θλίψις, τέτοιας λογῆς
ὅπῃ δὲν ἐγένηκεν ἀπὸ τῆν ἀρ-
χὴν τοῦ κόσμου ἕως τῶρα,
ὃδὲ θέλει γένη.

22 Καὶ ἂν δὲν ἤθελαν κον-
τεῖναι ἐκείναις ἡ ἡμέραις, δὲν
ἤθελε γλυτώσῃ καμία σάρ-
κα· ἀμὴ διὰ τῆς διαλεγμένης
θέλων κοντείνει ἐκείναις ἡ ἡμέ-
ραις.

23 Καὶ τότε ἂν σᾶς εἴπῃ
κανένας· Νὰ, ἐδῶ ὁ Χριστός, ἢ
ἐδῶ· ἵνα μὴν πιστεύσῃτε.

24 Διατὶ θέλῃσι συκωδῇ
ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφή-
ται, καὶ θέλῃν δώσει μεγάλα
σημεῖα καὶ τέρατα, εἰς τόσον
ὅπῃ ἵνα πλανήσῃν, ἂν ἦτον δυ-
νατὸν, καὶ τῆς διαλεγμένης.

25 Νὰ, ὅπῃ σᾶς τὸ προ-
εῖπα.

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν σᾶς
εἴπῃσι· Νὰ, ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν
ἐρημον· Νὰ μὴν εὐγῇτε ἔξω·
νὰ, ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ κελλάρια·
ἵνα μὴν πιστεύσῃτε.

27 Διατὶ καθὼς ἡ ἀσραπὴ
εὐγένηται ἀπὸ τὴν ἀνατολήν, καὶ
φαίνεται ἕως τὴν δύσιν, τέτοιας

καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Ὅτε γὰρ ἐὰν ᾗ τὸ πῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἱτοί.

29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη ἔδωσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεισῶνται ἀπὸ τοῦ ἔρανος, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν ἔρανος σαλευθήσονται.

30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἔρανος· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ ἔρανος, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποστείλει τὴς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξουσιν τὴς ἐκλεκτὰς αὐτοῦ ἐκ τῶν τρισάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων ἔρανος ἕως ἄκρων αὐτῶν.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ᾗδῃ ὁ κλάδος αὐτῆς γίνεσθαι ἀπαλός, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος.

33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ᾗδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι

λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Διατὶ ἐκεῖ ὅπου εἶναι τὸ νεκρὸν κορμὶ, ἐκεῖ θέλῃσι μαζωχθῆ καὶ οἱ αἱτοί.

29 Καὶ παρευθὺς ὕστερον ἀπὸ τὴν γενοχωρίαν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος θέλει σκοτεινιάσει, καὶ τὸ φεγγάρι δὲν θέλει φέγγει, καὶ οἱ ἀστέρες θέλῃσι πέσει ἀπὸ τὸν ἔρανος, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν ἔρανος σαλευθῇ.

30 Καὶ τότε θέλει φανεῖ τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν ἔρανος· καὶ τότε θέλῃσι κλαύσει ὅλαις ἡ φυλαῖς τῆς γῆς, καὶ θέλῃσιν εἰδῆ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως νὰ ἔρχεται ἀπάνω εἰς τὰ σύννεφα τοῦ ἔρανος, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ θέλει πέμψει τὴς ἀγγέλους τῇ μὲ σάλπιγγα καὶ μὲ μεγάλην φωνήν· καὶ θέλῃσι μαζώξει τὴς διαλεγμένους τῇ, ἀπὸ τὴς τέσσαρας ἀνέμους ἀπὸ ταῖς ἄκραις τῶν ἔρανος, ἕως ταῖς ἄλλαις ἄκραις αὐτῶν.

32 Καὶ ἀπὸ τὴν συκίαν μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ᾗδῃ γενεῖσιν τὰ κλαδιά τῆς ἀπαλὰ, καὶ φύλλωσιν τὰ φύλλα, γνωρίζετε ὅτι σημεῖον εἶναι τὸ θέρος.

33 Τέτοιας λογῆς καὶ ἰσεῖς, ὅταν εἰδῇτε ἐνῆτα ὅλα, γνωρί-

ἰγγὺς ἐστὶ ἐπὶ θύραις.

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

35 Ὁ ἔρανος καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι με εἰ μὴ παρέλθωσι.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, ἔδδ᾽ οἱ ἄγγελοι τῶν ἑρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ με μόνος.

37 Ὡςπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὡςπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμῖντες καὶ ἐγκαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἥλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἤρρεν ἅπαντας οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίεται.

41 Δύο ἀλήθεσαι ἐν τῷ μύλῳ· μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ

ζετε ὅτι εἶναι σημεῖα εἰς ταῖς θύραις.

34 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐτήτη, ἕως ὅπῃ ἰὰ γενῆν ἐτῆτα ὅλα.

35 Ὁ ἔρανος καὶ ἡ γῆ θέλῃσι παρέλθῃ, ἀμὴ τὰ λόγια με δὲν θέλῃσι παρέλθῃ.

36 Ἀμὴ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν κανεῖς δὲν ἰξεύρει, μηδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν ἑρανῶν, παρὰ ὁ πατήρ με μοναχός.

37 Καὶ καθὼς ἦταν ἡ ἡμέραις τοῦ Νῶε, τέτοιαις λογιῆς θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Διατὶ καθὼς ἦσαν εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις προτίτερα ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν, ὅπῃ ἔτρωγαν καὶ ἔπιαν, ἵπανδρεύονταν καὶ ἱπάνδρευαν, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅπῃ ὁ Νῶε ἐμβῆκεν εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ δὲν ἰγνώρισαν, ἕως ὅπῃ ἥλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ τῆς ἐσήκωσεν ὅλης· τέτοιαις λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο θέλῃσιν εἶσθαι εἰς τὸ χωράφι· καὶ ὁ εἷας πινάει, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίεται.

41 Δύο ὅπῃ ἀλέθῃν εἰς τὸν μύλον· ἡ μία πινάεται, καὶ ἡ ἄλλη ἀφίεται.

42 Στέκετε λοιπὸν ἔξυπνοι,

οἶδατε ποῖα ὥρα ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκει, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποῖα φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν αὐτῷ, καὶ οὐκ αὐτῷ εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἑτοιμοὶ ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θραπέας αὐτοῦ, τοῦ δίδοναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ;

46 Μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἔλθων ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρησεν ποιοῦντα ὅτως.

47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔλθειν·

49 Καὶ ἄρξεται τύπτειν τὸς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πόνειν μετὰ τῶν μεθύοντων·

50 Ἦξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκεῖνου ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἑσπερίᾳ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ ἑσπερίᾳ γινώσκει·

ὅτι δὲν ἐξεύρετε ποῖαν ὥραν ἔρχεται ὁ ἀνθρώπου σας.

43 Ἐκεῖνο ἐξεύρεται, ὅτι αὐτὸς ἤθελεν ἐξεύρῃ ὁ ἀνθρώπου τοῦ σπητίου, εἰς ποῖαν βίγλαν τῆς νυκτὸς ἔρχεται ὁ κλέπτης, ἤθελεν ἀγρυπνήσῃ, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφῆσθαι τὸ σπητίον τὸ ἐν τῷ τρυπήσῃ.

44 Διὰ τούτου αἱ εἰσὶ καὶ εἰσεῖς ἑτοιμοὶ ὅτι τὴν ὥραν, ὅπῃ δὲν θάρρειτε, ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

45 Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἐμπιστευμένος δούλος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον ἐκατάστησιν ὁ ἀνθρώπου τῷ εἰς τῆς δούλου τῆς, ἐὰν τῆς δίδῃ τὸ φαγητόν τῆς εἰς τὴν ὥραν τῆς;

46 Καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁ δούλος, τὸν ὁποῖον, ὅταν ἔλθῃ ὁ ἀνθρώπου τῆς, θέλει τὸν εὔρειν ἐὰν κάμνη τοιοῦτόρως.

47 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἀπάνω εἰς ὅλα τὰ ἐπάρχοντα θέλει τὸν καταστήσει.

48 Ἀμὴν αὐτῷ εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς· Ὁ ἀνθρώπου μου ἀργεῖ ἐὰν ἔλθῃ·

49 Καὶ ἐὰν ἀρχίσῃ ἐὰν δέξηται τῆς συνδούλου τῆς, καὶ ἐὰν τρώγῃ καὶ ἐὰν πίνῃ μετὰ τῶν μεθύσάντας.

50 Θέλει ἔλθῃ ὁ ἀνθρώπου τοῦ δούλου ἐκεῖνου εἰς μίαν ἡμέραν ὅπῃ δὲν ἐλπίζει, καὶ εἰς μίαν ὥραν ὅπῃ δὲν γνωρίζει·

51 Καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσεται· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος τοῦ θέλει τὸ βάλλει μετὰ τῆς ὑποκριτῆς· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι τὰ κλάμματα καὶ τὸ τρίξιμον τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κέ. 25.

ΤΟΤΕ ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν ἑρρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβῶσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου.

2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ πέντε μωραί.

3 Αἵτινες μωραὶ, λαβῶσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.

5 Χρονίζοντες δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθειδον.

6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.

7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἔλαιου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἔρ-

ΤΟΤΕ θέλει ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν ἑρρανῶν δέκα παρθέναις, ἡ ὁποῖαις ἐπῆραν ταῖς λαμπάδες των, καὶ εὐγῆκαν νὰ συναπαντήσῃ τὸν νυμφίον.

2 Καὶ αἱ πέντε ἀπὸ τῆταις ἦταν φρόνιμαις, καὶ αἱ πέντε λωλαῖς·

3 Αἱ ὁποῖαις λωλαῖς, ὡσαν ἐπῆραν ταῖς λαμπάδες των, δὲν ἐπῆραν μαζὺ τῶν λάδι·

4 Ἀμὴ αἱ φρόνιμαις ἐπῆραν λάδι εἰς τὰ ἀγγεῖά των μὲ ταῖς λαμπάδες των.

5 Καὶ ἔσποντας νὰ ἀργήσῃ ὁ νυμφίος, ἐνύσταξαν ὅλαις καὶ ἐκοιμῶνταν.

6 Καὶ τὰ μεσάνυχτα ἔγινε βοή· Νὰ, ὁ νυμφίος ὁπῶ ἔρχεται, εὐγᾶτε νὰ τὸν ἀπαντήσετε.

7 Τότε ἐσηκώθησαν ὅλαις ἐκεῖναις ἡ παρθέναις, καὶ ἐτοίμασαν ταῖς λαμπάδες των·

8 Καὶ ἡ λωλαῖς εἶπαν εἰς ταῖς φρόνιμαις· Δότε μας ἀπὸ τὸ λάδι σας· ὅτι ἡ λαμπάδες μας σβύνονται.

9 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἡ φρόνιμαις, καὶ εἶπαν· Μήπως καὶ δὲν

κίση ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μαῖλλον πρὸς τῆς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τῆς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, κύριε, ἀνοιξὸν ἡμῖν.

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε ἦν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν ἣδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Ὡςπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τῆς ἰδίας δούλης, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·

15 Καὶ ὃ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὃ δὲ δύο, ὃ δὲ ἓν· ἐκάσῃ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐδύως.

16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν, ἀπελ-

φθάσῃ καὶ ἡμᾶς καὶ ἰσᾶς· σύρτε καλλίτερα εἰς ἐκεῖνης, ὅπῃ τὸ πλεῖστον, καὶ ἀγοράσεται διὰ λόγου σας.

10 Πηγέοντες αὐταῖς τὰ ἀγοράσεν, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ ἡ ἑτοιμαὶς ἐμβῆκαν μετ' αὐτὸν εἰς τῆς γάμους, καὶ ἐσφαλίσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον ἦλθαν καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Αὐδέντη, αὐδέντη, ἀνοιξέ μας.

12 Ἀμὴν ἐκεῖναι ταῖς ἀπικρίθη· Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, δὲν σᾶς γνωρίζω.

13 Ἀγρυπνᾶτε λοιπὸν, ὅτι δὲν ἰξεύετε τὴν ἡμέραν ἣδὲ τὴν ὥραν, εἰς τὴν ἵποῦν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Διατὶ ὡς ἂν ἑῷς ἄνθρωπος δέλωντας τὰ ταξιδεύσῃ ἐκάλεσε τῆς δουλεύοντες, καὶ τῆς ἐπαράδωκε τὰ ὑπάρχοντά τῃ.

15 Καὶ ἄλλῃ ἔδωκε πέντε τάλαντα, καὶ ἄλλῃ ἔδωκε δύο, καὶ ἄλλῃ ἔδωκεν ἓνα· καὶ ἕνα κατὰ τὴν δύναμίν τῃ· καὶ ἐμίσεισε παρευδύς.

16 Καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, παγενώνας ἐδέλευσε μετ' αὐτὰ, καὶ ἔκαμιν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὰ δύο, ἐκέρδεσε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ἀμὴν ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε

θὼν ὤρυσεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ αὐτῷ.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

21 Ἐφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτῷ· Εὖ, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτῷ· Εὖ, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς, εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε, ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος· φοβίζων ὥστε οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·

τὸ ἓνα, παγίνωντας ἔσκαψε τὴν γῆν, καὶ ἐπαράχωσε τὸ ἀσῆμι τοῦ αὐθεντοῦς σου.

19 Καὶ ὕστερα μὲ πολλὺν καιρὸν ἦλθεν ὁ αὐθεντής τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ κάμνει λογαριασμὸν μετ' αὐτῆς.

20 Καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, καὶ ἤφερεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγωντας· Αὐθέντη, πέντε τάλαντα μὲ ἔδωκας· ἰδὲς, ἰὰ, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα μετ' αὐτά.

21 Καὶ λέγει τῷ ὁ αὐθεντής σου· Ὑγιασθῶ, ὃ δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες ἐμπιστευμένον, θέλω σε καταστήσει εἰς πολλὰ· ἔμβα· μέσα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ αὐθεντοῦς σου.

22 Καὶ ἦλθε καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὰ δύο τάλαντα, καὶ λέγει· Αὐθέντη, δύο τάλαντα μὲ παράδωκας, ἰὰ, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα μετ' αὐτά.

23 Λέγει τῷ ὁ αὐθεντής σου· Ὑγιασθῶ, δούλε ἀγαθὲ καὶ ἐμπιστευμένον· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες ἐμπιστευμένον, εἰς πολλὰ θέλω σε καταστήσει· ἔμβα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Ἦλθε καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὸ ἓν τάλαντον, καὶ λέγει· Αὐθέντη, ἐγὼ σε ἐγνώρισα, πῶς εἶσαι ἄνθρωπος σκληρός, φοβίζωντας ἐκεῖ ὅπῃ δὲν ἔσπειρες, καὶ μαζώνωντας ἐκεῖ ὅπῃ δὲν ἐσκόρπισες.

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν
ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ
γῇ· ἴδε, ἔχεις το σόν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος
αὐτῷ, εἶπεν αὐτῷ· Ποιηρὲ
δύλει καὶ ὀκνηρὲ, ἥδεις ὅτι θερί-
ζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συν-
άγω ὅθεν ἐ διεσκόρπισα·

27 Ἐδεῖ ἔν σε βαλεῖν τὸ
ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζῖταις·
καὶ ἔλθων ἐγὼ, ἐκομισάμην ἅν
τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

28 Ἄρατε ἔν ἀπ' αὐτῷ τὸ
τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι
τὰ δέκα τάλαντα.

29 (Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ
δοθήσεται, καὶ περισσευθήσε-
ται· ἀπὸ δὲ τῷ μὴ ἔχοντι,
καὶ ὁ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ'
αὐτῷ.)

30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δῆλον
ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος· τὸ
ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τῆ
ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ
πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ'
αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνον
δόξης αὐτοῦ.

32 Καὶ συναχθήσονται ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλή-
λων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορί-

25 Καὶ ἔστωντας ἐὰν φοβηθῶ,
ἐπῆγα καὶ ἐπαράχωσα τὸ
τάλαντόν σου εἰς τὴν γῆν· ἴδεις,
νὰ, ὅπου ἔχεις τὸ ἐδικόν σου.

26 Ἀπεκρίθη ὁ αὐθέντης τῆς,
καὶ λέγει τῷ· Ὡ κακὲ δύλει καὶ
ὀκνηρὲ, ἔξευρες ὅτι ἐγὼ θερίζω
ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρα, καὶ μα-
ζώνω ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκόρπισα.

27 Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ δώ-
σης δανεικὸν τὸ ἀργύριόν μου εἰς
τῆς σαρὰφίδες· καὶ ἐρχόμενος
ἐγὼ, ἥθιλα πάρη τὸ ἐδικόν μου
μὲ τὸν κάματον.

28 Ἐπάρετε λοιπὸν ἀπ'
αὐτὸν τὸ τάλαντον, καὶ δότε το
ἐκείνῳ, ὅπου ἔχει τὰ δέκα τά-
λαντα.

29 (Διατὶ κάθε ἕνας ὅπου
ἔχει, θέλει τοῦ δοθῆ, καὶ θέλει
περισευθῇ· ἀμὴ ἀπ' ἐκείνου
ὅπου δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο, ὅπου
ἔχει, θέλει παρῇ ἀπ' αὐτόν.)

30 Καὶ ἐτῆτον τὸν ἀχρεῖον
δῆλον· ρίξετέ τὸν ἐξω εἰς τὸ
σκότος· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ
εἶσθαι τὸ κλαύσιμον καὶ
τὸ τριξίμον τῶν ὀδόντων.

31 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου μὲ τὴν δόξαν τῆς, καὶ
ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι αὐτῷ ὁμῶς
μὲ αὐτόν, τότε θέλει καθίσει
εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης τῆς.

32 Καὶ θέλῃσι μαζωχθῇ
ὁμπροσὰ τῆς ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ
θέλει τῆς χωρίσει ἕνα ἀπὸ τὸν
ἄλλον, καθὼς ὁ ποιμένας χωρί-

ζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων.

33 Καὶ γήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐναντίων.

34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·

35 Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένῃ ἡμην, καὶ συνηγάγετέ με·

36 Γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ με ἡσδίνησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἡμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε δὲ σε εἶδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν;

39 Πότε δὲ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

ζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατζίκια.

33 Καὶ θέλει βάλλει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὴν δεξιάν τε, καὶ τὰ κατζίκια ἀπὸ τὴν ζερβιάν τε.

34 Τότε θέλει εἰπεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνους, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸ δεξιόν τε μέρῳ· Ἐλᾶτε ἔσεῖς οἱ εὐλογημένοι τῷ πατρὶ μου, κληρονομήσετε τὴν βασιλείαν, ὅπῃ σᾶς ἐτοιμάσθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

35 Διατὶ ἐπείνασα, καὶ μὲ ἐδώκετε νὰ φάγω· ἐδίψησα, καὶ μὲ ἐποτίσει· ἡμην ξένῳ, καὶ μὲ ἐπήγει εἰς τὸ σπῆτί σας.

36 Ἡμεν γυμνός, καὶ μὲ ἐνδύσει· ἀρρώστησα, καὶ μὲ ἐπιμεληθήκετε· εἰς τὴν φυλακὴν ἡμην, καὶ ἤλθετε εἰς ἐμένα.

37 Τότε θέλουν ἀποκριθῇ οἱ δίκαιοι, νὰ τῷ εἰπῶν· Αἰθένη, καὶ πότε σε εἶδαμεν πεινασμένον, καὶ σε ἐθρέψαμεν; ἢ διψασμένον, καὶ σε ἐποτίσαμεν;

38 Πότε σε εἶδαμεν ξένον, καὶ σε ἐπήραμεν εἰς τὸ σπῆτί μας; ἢ γυμνόν, καὶ σε ἐνδύσαμεν;

39 Πότε σε εἶδαμεν ἀσθενημένον, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἤλθαμεν πρὸς τῷ λόγῳ σου;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς θέλει τῶς εἰπεῖ· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅσον ἐκάμετε εἰς ἓνα ἀπὸ ἐτέρας τῶς ἀδελφῆς μου τῶς πολλὰ εὐτελεῖς, εἰς ἐμένα τὸ ἐκάμετε.

41 Τότε ἔρεϊ καὶ τοῖς ἐξ εὐ-
ωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμῶ οἱ
κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώ-
νιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ δια-
βόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐ-
τῷ.

42 Ἐπειάσα γὰρ, καὶ οὐκ
ιδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα,
καὶ οὐκ ἔποτίσατέ με·

43 Ξένῳ ἤμην, καὶ ἔ συν-
ηγάγετέ με· γυμνός, καὶ ἔ
περιβάλετέ με· ἄσθενής καὶ
ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέ-
ψασθέ με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται
αὐτῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύ-
ριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα,
ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν,
ἢ ἄσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ
ἔ διηκονήσαμεν σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐ-
τοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐν τῶ-
ντων τῶν ἐλαχίστων, ἔδὲ ἐμοὶ
ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται ἔτσι
εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δί-
καιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

41 Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ εἰς
ἐκείνης, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν ζερ-
βιὰν μεραΐαν· Σύρτε ἀπ' ἐμένα
οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ
αἰώνιον, ὅπῃ εἶναι ἡτοιμασμένον
διὰ τὸν διάβολον, καὶ δια τῶς
ἀγγέλους τῶ.

42 Διατὶ ἐπειάσα, καὶ δὲν
μὲ ιδώκετε νὰ φάγω· ἐδίψα-
σα, καὶ δὲν μὲ ἐποτίσετε.

43 Ἦμην ξένῳ, καὶ δὲν μὲ
ἐβάλλει εἰς τὸ σπῆντί σας ἤμην
γυμνός καὶ δὲν μὲ ἐνδύσετε·
ἤμην ἄσθενής καὶ εἰς τὴν φυλα-
κὴν, καὶ δὲν μὲ ἐπιμεληθήκειε.

44 Τότε θέλων τῷ ἀποκριθῇ
καὶ αὐτοῖς, νὰ εἰπῶσιν· Αὐθέντη,
πότε σὲ εἶδαμεν πεινῶμενον, ἢ
διψῶμενον, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν,
ἢ ἄσθενῆ, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν,
καὶ δὲν σὲ ὑπηρετήσαμεν;

45 Τότε θέλει τῶς ἀποκριθῇ,
λέγωντας· Βέβαια σὰς λέγω,
ὅσον δὲν ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ
τάτῃς τῶς ἀδελφῶς μου τῶς
πολλὰ εὐτελεῖς, καὶ εἰς ἐμένα
δὲν τὸ ἐκάμετε.

46 Καὶ θέλωσιν ὑπάγει ἐτῷ-
τοι εἰς τὴν κόλασιν τὴν αἰώνιον·
καὶ οἱ δίκαιοι εἰς τὴν ζωὴν τὴν
αἰώνιον.

Κεφ. κς'. 26.

ΚΑΙ ἔγένετο ὅτε ἐτέλεισεν ὁ
Ἰησοῦς πάντας τῶς λό-
γους τάτῃς, εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτῷ·

ΚΑΙ ἔγινεν ὅταν ἐτελείωσεν
ὁ Ἰησοῦς ὅλους τάτῃς τῶς
λόγους, εἶπεν εἰς τῶς μαθητά-
δες τῶ·

2 Οἴδατε ὅτι κατὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ παραδίδεται εἰς τὸ θάνατον.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῷ λαῷ εἰς τὴν αὐλὴν τῷ Ἀρχιερεῶς τῷ λεγομένῳ Καϊάφᾳ.

4 Καὶ συνεβλεύσαντο, ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ, καὶ ἀποκτείνωσιν.

5 Ἐλεγον δὲ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θύρῃται γέννηται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τῷ δὲ Ἰησοῦ γενομένῳ ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάστρον μύρον ἔχουσα βαρυτίμη, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένη.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἠγανάκτησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

9 Ἡ δύνατο γὰρ τούτο τὸ μύρον πρᾶθῆναι πολλῷ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.

10 Γινῆς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπης παρέχετε τῇ γυναίκί; ἔργον γὰρ καλὸν ἐργάσατο εἰς ἐμέ.

11 Πάντοτε γὰρ τὰς πτωχὰς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

2 Ἰξεύριτε ὅτι ὕστερα ἀπὸ δύο ἡμέραις γίνεται τὸ πάσχα· καὶ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ παραδίδεται διὰ τὸ θάνατον.

3 Τότε ἰμαζώχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῷ λαῷ εἰς τὴν αὐλὴν τῷ ἀρχιερεῶς, ὅπως ἐλέγχοντο Καϊάφας.

4 Καὶ ἐσυμβεβλεύθησαν, ἵνα πιάσῃ τοῦ Ἰησοῦ μὲ δόλον, καὶ ἵνα τὸν σκοτώσιν.

5 Καὶ ἔλεγον· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, διὰ ἵνα μὴ γένῃ σύγχυσις εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ὅταν ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὸ σπήτι τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 Ἐπῆγεν εἰς αὐτὸν μία γυναῖκα, ὅπως εἶχεν ἓνα κανὶ μύρον πολυτίμου, καὶ τὸ ἔχυσεν ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλαιον, ἐκεῖ ὅπως ἐκάθετον.

8 Καὶ ὡς ἂν τὸ εἶδαν οἱ μαθηταὶ τῆς, ἀδελφύνησαν, καὶ εἶπαν· Διατί ἔγινεν ὁ χαλασμός ἐτούτος;

9 Ὅπως ἡμπούρειν ἐτούτο τὸ μύρον ἵνα πωληθῇ διὰ πολλὰ, καὶ ἵνα δοθῇ εἰς τὰς πτωχὰς.

10 Καὶ γνωρίζωντάς τὸ ὁ Ἰησοῦς, λέγει τῆς· Τί πειράζει τὴν γυναῖκα; ὅπως ἔκαμε καλὸν ἔργον εἰς ἐμένα;

11 Διατί τὰς πτωχὰς τὰς ἔχετε πάντα μετὰ τὸν λόγον σου, ἀλλὰ ἐμένα πάντα δὲν με ἔχετε.

12 Βαλῆσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τῷ ἐπὶ τῇ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.

13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τῷ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τῆς ἀρχιερεῖς,

15 Εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔφησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἁζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πᾶσχα;

18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπάτε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστιν, πρὸς σε ποιῶ τὸ πᾶσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πᾶσχα.

20 Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,

12 Διατὶ ἐτότη, ὅπου περιέχουσι ἐτότο τὸ μύρον εἰς τὸ κοσμί μου, διὰ τὴν ταφήν μου τὸ ἔκαμε.

13 Λέγω σας βέβαια, ὅτι ὅπου καὶ ἂν κηρυχθῇ ἐτότο τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, θέλει λαληθῇ καὶ ἐτότο ὅπου ἔκαμεν αὐτῇ, εἰς μνημόσυρόν της.

14 Τότε ἐπῆγεν ἕνας ἀπὸ τῆς δώδεκα, ὅπου ἐλέγηνται Ἰούδας Ἰσκαριώτης, εἰς τῆς ἀρχιερεῖς,

15 Καὶ εἶπεν· Τί θέλετε με δώσει, καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς τὸν παραδώσω; Καὶ ἐκεῖνοι ἔταξαν νὰ τοῦ δώσῃ τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐγύρευε εὐκολίαν, νὰ τὸν παραδῷ.

17 Καὶ εἰς τὴν πρώτην τῶν ἁζύμων ἐπῆγαν οἱ μαθητάδες εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ λέγουν τε· Πῶς θέλεις νὰ σὺ ἐτοιμάσωμεν νὰ φᾶς τὸ πᾶσχα;

18 Καὶ ἐκεῖν· εἶπε· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπέτε τε· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρὸς μου εἶναι κοντᾶ, εἰς εἰς ἵνα θέλω νὰ κάμω τὸ πᾶσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἔκαμαν οἱ μαθητάδες τῇ καθὼς τῆς ἐπαράγγελιεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐτοίμασαν τὸ πᾶσχα.

20 Καὶ ὡς ἂν ἐβραδίασεν, ἐκάθετον μετὰ τῶν δώδεκα.

21 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐτρώγασιν, λέγει· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι

εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπήμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτις ἐγὼ εἰμι, Κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμὲ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, ὅτός με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οἳ αἱ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνω, δι' ὃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰάκωβος, ὁ παραδιδὼς αὐτὸν, εἶπε· Μήτις ἐγὼ εἰμι, ῥαββί; Λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἑσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τῆτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·

28 Τῆτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

ἓνας ἀπὸ ἑσῶς θέλει με παραδώσει.

22 Καὶ αὐτοὶ λυπήμενοι πολλὰ, ἄρχισαν ἕκαστος νὰ τῷ λέγῃ· Μήνα εἶμαι ἐγὼ, Αὐθέντη;

23 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ τὸς εἶπεν· Ἐκεῖνος ὅπῃ βετᾶ μετ' ἐμένα τὸ χεῖρι τοῦ εἰς τὸ πιτάκι, ἐκεῖνος θέλει με παραδώσει.

24 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ λόγου τοῦ· ἂμὴ ἀειλύμονον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ μέσση τοῦ ὁποῖος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλλίτερόν τοι ἦτον, νὰ μὴν ἤθελε γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος, ὅπῃ τὸν ἐπαράδωκεν, καὶ εἶπε· Μήνα ἐγὼ εἶμαι διδάσκαλε; Λέγει τοῦ· Ἐσὺ τὸ εἶπες.

26 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἔτρωγαν, ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸ ψωμί, καὶ ὡς ἀνὲυχαρίστησε, τὸ ἔκοψε, καὶ τὸ ἐδίδεν εἰς τὰς μαθητάδας, καὶ εἶπεν· Ἐπάρετε, φάγετε· τῆτο εἶναι τὸ κορμί μου.

27 Καὶ πέρνηντας τὸ ποτήριον, καὶ ὡς ἀνὲυχαρίστησε, τὸς τὸ ἔδωκεν, λέγωντας· Πίετε ἀπ' αὐτοῦ ὅλοι·

28 Διατι τῆτο εἶναι τὸ αἷμά μου τῆς καινῆς διαθήκης, ὅπῃ χύνεται διὰ τὰς πολλὰς εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ἂν μὴ πῶ ἀπ' ἄρτι ἐκ τῆς τῆ γεννήματ^ς τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίω μεθ' ὑμῶν καὶ οἶνον ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆ πατρὸς μου.

30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρε^{ος} τῶν ἱλαίων.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος^ς, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ ἂν οὐδέποτε σκανδαλισθῶμαι.

34 Ἐφ' αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος^ς· Καὶ ἐγὼ μετὰ σοὶ ἀποθάνειν, ἂν μὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτῷ, ἕως ἂν

29 Καὶ λέγω σας· ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπρὸς δὲν θέλω πίνει ἀπὸ τῆς τῆς γεννήμα τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν αὐτὸ πίω ὁμῶς με ἐσᾶς νέον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς μου.

30 Καὶ ἐξῆλθον ἐνὰ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρε^{ος} τῶν ἱλαίων.

31 Τότε τὸς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἐτάτην τὴν νύκτα ὅλοι σας θέλετε σκανδαλισθῆ εἰς ἐμένα· διατὶ εἶναι γεγραμμένοι· Ὅτι θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θέλω διασκορπισθῆ τὰ πρόβατα τῆς μάνδρας.

32 Καὶ ὑστερα ἀφ' οὐδὲν ἀνασταθῶ, θέλω ὑπάγει ἐγὼ προτίτερα ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπέν τε· Ἀν καὶ ὅλοι σκανδαλισθῶσιν εἰς ἐσένα, ἀμὴ ἐγὼ ποτὲ δὲν θέλω σκανδαλισθῆ.

34 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σὺ λέγω, ὅτι ἐτάτην τὴν νύκτα, πρὸ τῆς νῆς φωνάξῃ ὁ πετεινὸς, τρεῖς φοραῖς θέλεις με ἀρνηθῆ.

35 Λέγει τε ὁ Πέτρος^ς· Ἀν καὶ κάμῃ χρεια ἐνὰ ἀποθάνω με ἐσένα, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῆ· Τέτοιαις λογῇς εἶπαν καὶ ὅλοι οἱ μαθητάδες.

36 Τότε ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς μετ' αὐτῶν εἰς ἕνα χωρίον ὃ πᾶς τὸ ἔλεγον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τὸς μαθητάδες τε· Καθίστε

ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τὰς δύο υἱὲς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδυνατεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μέναιτε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προσελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῷ, προσευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τῆτο· πλὴν ἔχ' ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τὰς μαθητάς, καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορεῖν μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ ἔστι δυνατόν, παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τῆτο· πλὴν ἔχ' ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

43 Καὶ ἔλθων εὐρίσκει αὐτὰς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφίεις αὐτὰς ἀπελ-

αὐτῷ, ἕως ὅπου να ὑπάγω να προσευχηθῶ.

37 Καὶ ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ τὰς δύο υἱὲς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄρχισε να λυπᾶται καὶ να ἀδυνατᾷ.

38 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ λυπᾶται ἡ ψυχὴ μου μέχρι θανάτου· ἀπομείνεις ὧδε, καὶ ἀγρυπνᾶτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ ἐπῆγεν ὁμπρὸς καμπόσων, καὶ ἔπεσε πικρῶπα, καὶ ἐπροσεύχετο, καὶ ἔλεγεν· Ὁ πάτερ μου, ἂν εἴναι δυνατόν, ἄς περάσῃ ἐτοῦτο τὸ ποτήρι ἀπὸ λόγου μου· ὅμως ὅχι καθὼς θέλω ἐγὼ, ἀλλὰ καθὼς θέλεις ἐσύ.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς τοὺς μαθητάς, καὶ εὐρίσκει τὰς ὁποῦ κοιμῶνται, καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Τόσον δὲν ἐδνηθήκετε μίαν ὥραν να ἀγρυπνήσετε μετ' ἐμένα;

41 Ἀγρυπνᾶτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ να μὴ ἐμβῇτε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀμὴ ἡ σὰρκα εἶναι ἀσθενής.

42 Πάλιν δεύτερον ἐπῆγε καὶ ἐπροσεύχητο, λέγων· Ὁ πατέρα μου, ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι δυνατόν ἐτοῦτο τὸ ποτήριον να περάσῃ ἀπ' ἐμένα, ἂν δὲν τὸ πῶ, ἄς γένη τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἦλθε πάλιν, καὶ τοὺς εὐρῆκεν ὁποῦ κοιμῶνται· διατὶ ἦταν τὰ μάτια τῆς βαρεμετα.

44 Καὶ ἀφίπωντάς τας πά-

θὼν πάλιν, προσήζατο ἐκ τρίτῃ, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τῆς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδὲ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδὲ, ἤγγικεν ὁ παραδιδῶς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτῷ λαλῶντος, ἰδὲ, Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολλὸς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδῶς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Ὁ ἂν φιλήσῃ, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε ῥαββί. Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδὲ, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ

λαοῦ, ἐπήγε καὶ ἐπροσευχήθη τρίτον, λέγωντας τὸν αὐτὸν λόγον.

45 Τότε ἦλθεν εἰς τὰς μαθητάδας τῆς, καὶ λέγει τῆς· Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰὰ, ὅπῃ ἐσήμωσεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.

46 Σηκωθῆτε, ἃς ὑπάγωμεν ἀπ' ἐδῶ· ἰὰ ὅπῃ ἐσήμωσε ἐκεῖ· ὅπῃ μέλλει ἰὰ μὴ παραδώσῃ.

47 Καὶ ἀκόμι τὸ ἔλεγε, καὶ ἰὰ, ὁ Ἰούδας ἕνας ἀπὸ τῆς δώδεκα καὶ ἔφθασε, καὶ μετ' αὐτὸν πολὺ πλῆθος· μὲν σπαθία καὶ μὲ ξύλα, ἀπὸ τῆς ἀρχιερεῖς καὶ ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἐκεῖ, ὅπῃ τὸν ἐπαράδιδε, τὸς ἔδωκε σημεῖον, λέγωντας· Ἐκεῖνος ὅπῃ ἐγὼ φιλήσω, ἐκεῖ εἶναι· πιάσετε τον.

49 Καὶ παρευθὺς ἐπήγε κοντὰ εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε· Χαῖρε, διδάσκαλε· Καὶ τὸν ἐφίλησε.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· ὦ φίλε, εἰς ποῖον ἦλθες; Τότε ἐπήγαν κοντὰ εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἄπλωσαν τὰ χεῖρά τῆς ἀπάνω τῆς, καὶ ἐπιάσαν τον.

51 Καὶ ἰὰ, ἕνας ἀπ' ἐκείνης, ὅπῃ ἦταν ὁμῶς μετὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀπλώνοντας τὸ χεῖρι τῆς, εὐγαλεν τὸ μαχαίριόν τῆς· καὶ ἐκτύ-

ἀρχιερέως, ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόσρεψόν σε τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰροὶ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολῶνται.

53 Ἡ δοκεῖς, ὅτι ἐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς ἔν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι ἔτω δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λησὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθέζομην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τῷτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθιστο μετὰ τῶν ὑπηρε-

πησε τὸν δῶλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτί τε.

52 Τότε τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Γύρισε τὸ μαχαίριόν σου εἰς τὸν τόπον τε· διατὶ ὅσοι κτυπήσῃ με μαχαίριον, με μαχαίριον θέλῃ χαλασθῇ.

53 Ἡ λογιάζεις, ὅτι δὲν δύναμαι τῶρα νὰ παρακαλέσω τὸν πατέρα μου, καὶ θέλει μὲ παραστήσει περισσότερας παρὰ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς τὸ λοιπὸν θέλῃσι τελειωθῇ αἱ γραφαί, ὅτι τέτοιαις λογῇς πρέπει νὰ γένη;

55 Εἰς ἐκείνῃ τὴν ὥραν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν λαόν· Ὡσὰν εἰς λησὴν εὐγῆκετε καὶ ἦλθετε με σπαδία καὶ με ξύλα νὰ με πιάσετε· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκάθισα μετὰ σῶς διδασκωντας εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ δὲν με ἐπιάνετε·

56 Καὶ τῷτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ τελειωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν· Τότε τὸν ἀφησαν οἱ μαθητάδες ὅλοι, καὶ ἔφυγαν.

57 Καὶ ἐκεῖνοι πιάνοντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐπήγαγον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι μαζωμένοι.

58 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀκολούθει ἀπὸ μακρὰ, ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἐμβαίνωντας μέσα, ἐκάθισε ὁ μὲ

τῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι.

60 Καὶ ἔχ' εὖρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, ἔχ' εὖρον· ὑπερὺν δὲ προσελθόντες δύο ψευδομαρτυρες,

61 Εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη· τί ἔτοί σθ καταμαρτυροῦσιν;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὤψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν

μετὰ τὸς θυλευτάδας, νὰ εἰδῇ τὸ τέλος.

59 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ὅλη ἡ σύναξις ἐγύρευαν ψευδομαρτυρίαν ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσεν.

60 Καὶ δὲν εὗρήκαν· ἀγκαλὰ καὶ πολλοὶ ψευδομαρτυρες νὰ ἤλθαν, ὅμως δὲν εὗρήκαν· ἀμὴ ὕστερα ἤλθαν δύο ψευδομαρτυρες,

61 Καὶ εἶπαν· Ἐτὺτ' εἶπεν· Ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις νὰ τὸν κτίσω.

62 Καὶ ἐσηκώθη ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ λέγει τε· Δὲν ἀποκρίνεσαι· τί εἶναι ἐτῦτα ἐπεμαρτυροῦν ἐναντίον σου;

63 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσιώπαινε· Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ εἶπεν τε· Ἐξορκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, νὰ μᾶς εἴπῃς, ἂν εἶσαι ἰσὺ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Ἐσὺ τὸ εἶπες· ὅμως λέγω σας, ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπροσθὰ θέλετε εἰδῇ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθεται ἀπὸ τὴν δεξιὰν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἔρχεται ἀπάνω εἰς τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ φορέματά τε, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί χρεῖα μᾶς

ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· "Ενοχ^ο θανάτου ἐστίν.

67 Τότε ἐπέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν,

68 Λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν Χριστέ, τίς ἐστίν ὁ παίσας σε.

69 Ὁ δὲ Πέτρος^ο ἔξω ἐκάθηντο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἑκεί· Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ἑκ^ος· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐσῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ; καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δηλὸν σε ποιεῖ·

74 Τότε ἤρξατο καταναδεματίζειν, καὶ ὁμνύειν· Ὅτι οὐκ

κάμνουν πλέον μάρτυρες; ἰὰ, ὅπῃ ἀκούσετε τῶρα τὴν βλασφημίαν τῆς.

66 Τί σᾶς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν· "Ἀξι^ο εἶναι θανάτου.

67 Τότε τὸν ἐπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ τὸν ἐρράπισαν· καὶ ἄλλοι τὸν ἐκτυπῶσαν μερὰ βδία,

68 Καὶ τοῦ ἔλεγαν· Προφήτευσέ μας Χριστέ, ποῦ^ο εἶναι ὅπῃ σὲ ἐκτίπησε.

69 Καὶ ὁ Πέτρος^ο ἐκάθηνταν ἔξω εἰς τὴν αὐλήν· καὶ ἔρχεται μία θυλευτροπέλα, καὶ λέγει τῇ· Καὶ σὺ ὁμῶς ἦσθαι μετὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Γαλιλαῖον.

70 Καὶ αὐτὸς ἀρνήθηκεν ἔμπροσθὰ εἰς ὅλης, καὶ ἔλεγε· Δὲν ἰξεύρω τί λέγεις.

71 Καὶ εὐγένωντας ἔξω εἰς τὴν θύραν, τὸν εἶδεν ἄλλη, καὶ λέγει εἰς ἐκείνας ὅπῃ ἦσαν ἐκεῖ· Καὶ ἐτῷ^ο ὁμῶς ἦτον μετὰ τὸν Ἰησοῦν, τὸν Ναζωραῖον.

72 Καὶ πάλιν ἀρνήθηκε μετ' ὅρων· Ὅτι δὲν ἰξεύρω τὸν ἄνθρωπον.

73 Καὶ εἰς ὀλίγον ὕψερα ἐπῆγαν κοντὰ τῇ ἐκείνοι, ὅπῃ ἐσέκονταν ἐκεῖ, καὶ λέγειν τοῦ Πέτρου· Ἀλήθεια, καὶ σὺ ἀπ' αὐτενὺς εἶσαι· διατὶ τὸ ὁμίλημά σου σε φανερώνει.

74 Τότε ἄρχισε νὰ ἀναδεματίζῃ τοῦ λόγου τῆς, καὶ ἰὰ

εἶδα τὸν ἄνθρωπον· Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκό-
τῃ αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.
Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε
πικρῶς.

ὁμῶν· Ὅτι δὲν ἐξεύρω τὸν ἄν-
θρωπον· Καὶ παρευδὺς ἐλά-
λησεν ὁ πετεινός.

75 Καὶ ὁ Πέτρος ἐθυμῆθη
τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ὅπῃ τοῦ
εἶπεν· Ὅτι πρὸ τοῦ ναὶ λαλήσῃ
ὁ πετεινός, τρεῖς φοαῖς θέλεις
μὲ ἀρνηθῇ· Καὶ εὐγῆκεν ἔξω,
καὶ ἔκλαυσε πικρά.

Κεφ. κζ'. 27.

Πρῶτας δὲ γενομένης, συμ-
βύλιον ἔλαβον πάντες οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥς τε
θανατῶσαι αὐτόν.

2 Καὶ δῆσαντες αὐτόν, ἀπή-
γαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτόν
Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παρα-
δίδς αὐτόν, ὅτι κατεκρίθη,
μεταμεληθεὶς, ἀπέσρεψε τὰ
τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρ-
χιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέ-
ροις,

4 Λέγων· Ἡμάρτον, πα-
ραδὼς αἷμα ἀδῶν. Οἱ δὲ
εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ
ᾔφεις·

5 Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια
ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ
ἀπελθὼν, ἀπήγγεστο·

6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόν-
τες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ
ἔστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορ-

ΚΑΙ ὥσ' ἐξημέρωσεν, ἐ-
συμβελεύθησαν ὅλοι οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ,
να τὸν θανατώσῃν.

2 Καὶ δένοντές τον, τὸν ἐπῆ-
γαν, καὶ τὸν ἐπαράδωκαν εἰς τὸν
Πόντιον Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα.

3 Τότε ὥσ' εἶδεν ὁ Ἰούδας,
ὅπῃ τὸν ἐπαράδωκεν, ὅτι ἐκα-
τεκρίθη, ἐμετανόησε, καὶ ἐγύρι-
σεν ὀπίσω τὰ τριάκοντα ἀργύρια
εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς
πρεσβυτέρους,

4 Λέγων· Ἡμάρτω· Ἐσφαλα, ὅπῃ
ἐπαράδωκα αἷμα ἀδῶν· Καὶ
ἐκεῖνοι εἶπαν· Τί μᾶς μέλει
ἡμᾶς; σὺ ᾔφεις.

5 Καὶ ῥῥίξε τὰ ἀργύρια μέ-
σα εἰς τὸν ναόν, καὶ ἀνεχώρησε·
καὶ ἐπῆγε, καὶ ἐκρεμάσθη.

6 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπῆραν
τὰ ἀργύρια, καὶ εἶπαν· Δὲν πρέ-
πει ναὶ τὰ βάλλωμεν αὐτὰ εἰς
τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς ἐκ-

βαιᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι.

7 Συμβέλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμείως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖν^ο, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.

9 (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντ^ο· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτίμησαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμείως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύρι^ο.)

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔξη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόν^ο· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμῶν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτ^ο· Οὐκ ἀκείεις πόσα σε καταμαρτυροῦσι;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς ὃδὲ ἐν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ

κλησίας· ἐπειδὴ εἶναι τιμὴ αἵματ^ο.

7 Καὶ ὥσαν ἐσυμβελεύθηκαν, ἀγόρασαν μετ' ἐκεῖνα τὸ χωράφι τοῦ κεραμείως, ἵνα θάπτων τὸς ξένους.

8 Διὰ τῆτο ὠνομάσθη τὸ χωράφι ἐκεῖνο, χωράφι αἵματ^ο, ἕως τὴν σήμερον.

9 (Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο, ὅπῃ ἐλαλήθη διὰ μέσου Ἱερεμίου τῷ προφῆτῃ, λέγωντας· Καὶ ἐπῆραν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, τὸν ὁποῖον ἐτίμησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἔδωκάν τα εἰς τὸ χωράφι τοῦ κεραμείως, καθὼς με ἐπαράγγειλεν ὁ Κύρι^ο.)

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐξάδη ὁμπερὸς αἰς τὸν ἡγεμόνα, καὶ ἐρώτησέν τον ὁ ἡγεμῶν, λέγωντας· Ἐστὶ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· Σὺ εἶπας.

12 Καὶ ἐκεῖ, ὅπῃ τὸν κατηγοροῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, δὲν ἀπεκρίθηκε τίπιστες.

13 Τότε τοῦ λέγει ὁ Πιλάτ^ο· Δὲν ἀκείεις πόσα μαρτυροῦν ἐναντία σε;

14 Καὶ δὲν τοῦ ἀπεκρίθη καδὸλε εἰς κανένα λόγον· τόσον ὅπῃ ἐθαύμασεν ὁ ἡγεμὼν πολλὰ.

15 Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν εἰ-
χαν συνήθειαν, ἵνα ἐλευθερώνη

ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾔθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν.

17 Συνηγμένων ἔν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτῳ· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;

18 Ἦδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.

19 Καθημένος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκεῖνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὅσαρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐπεισαν τὴν ὄχλην, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτῳ· Τί ἔν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω.

23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισ-

ὁ ἡγεμὼν εἶνα ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς δεμένης διὰ τὸν ὄχλον, ὅποιον ᾔθελαν.

16 Καὶ τότε εἶχαν δεμένοι κάποιον ὀνομαζόν, ὃν ἔλεγονταν Βαραββᾶν.

17 Ὅταν λοιπὸν ἐσυναθροίσθησαν, λέγει τῆς ὁ Πιλάτῳ· ποῖον θέλετε ἵνα σᾶς ἀπολύσω; τὸν Βαραββᾶν, ἢ τὸν Ἰησοῦν, ὃν ἔλεγεται Χριστός;

18 Διατὶ ἔξευρεν, ὅτι ἀπὸ τὸν φθόνον τῆς τὸν ἐπαράδωκαν (οἱ ἄρχιερεῖς.)

19 Καὶ καθεζόμενος αὐτὸς εἰς τὸ κριτήριόν τε, τοῦ ἐμήνυσεν ἡ γυναῖκά τε, καὶ τῇ λέγει· Νὰ μὴν ἔχῃς ἐσὺ νὰ κάμῃς μὲ τὸν δίκαιον ἐκεῖνον· διατὶ ἐγὼ ἔπαθα πολλὰ σήμερον εἰς τὸ ὄνειρόν μου διὰ λόγον τε.

20 Καὶ οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάταπεισαν τὸν λαόν, νὰ ζητήσῃ τὸν Βαραββᾶν, καὶ τὸν Ἰησοῦν νὰ χαλάσῃ.

21 Τότε ἀπεκρίθη ὁ ἡγεμὼν, καὶ τῆς ἐρώτησε· Ποῖον θέλετε ἀπὸ τῆς δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Τὸν Βαραββᾶν.

22 Λέγει τῆς ὁ Πιλάτῳ· Ἀμὴν τὸν Ἰησοῦν, ὃν ἔλεγειαι Χριστός, τί νὰ τὸν κάμω; Λέγουσιν οἱ ὅλοι, Ἄς σταυρωθῇ.

23 Καὶ ὁ ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ τί κακὸν ἔκαμε; Καὶ ἐκεῖνοι

σῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτῳ, ὅτι ἔδεν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβῳ γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀδῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τῆς· ὑμεῖς ὄψεσθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγγελλῶσας παρέδωκεν, ἵνα σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τῇ ἡγεμονίᾳ, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνη.

29 Καὶ πλέξαντες σέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔκτυπον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα,

ἐφάναξαν περισσὰ· Ἄς σταυρωθῇ.

24 Καὶ ὡς ἂν εἶδεν ὁ Πιλάτος, ὅτι δὲν κάμνει τίποτες, ἀλλὰ περισσότερον γίνεται σύγχυσις, ἐπῆρε νερόν, καὶ ἐνίψε τὰ χεῖρά τε ὀμπροσὰ εἰς τὸν λαόν, λέγωντας· Καθαρὸς εἶμαι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου ἐτῆς· ὑμεῖς ὄψεσθε.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαός, καὶ εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἃς εἶναι ἀπάνω εἰς ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰ παιδιὰ μας.

26 Τότε τὴς ἀπόλυσε τὸν Βαραββᾶν· καὶ τὸν Ἰησοῦν ἔδωκε, καὶ τὴς τὸν ἐπαράδωκε, ἵνα σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμονίου ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐπεριμάζωξαν ἐκεῖ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν.

28 Καὶ ἐκδυσάν τον, καὶ τοῦ ἔβαλλαν κόκκινον φόρεμα.

29 Καὶ ἐπλέξαν καὶ ἓνα σέφανον ἀπὸ ἀγκάδια, καὶ ἔβαλλαν ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι τε· καὶ εἰς τὸ δεξιόν τε χεῖρ τοῦ ἔδωκαν ἓνα καλάμι· καὶ ἐγονάτιζαν ὀμπροσὰ τε, καὶ τοῦ ἔλεγαν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ πύοντες τὸν, ἐπῆραν τὸ καλάμι, καὶ τὸν ἐκτύπον εἰς τὸ κεφάλι.

31 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπαιζαν, τὸν ἐκδύσαν τὸ κόκκινον φόρεμα,

καὶ ἐπέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σαυρώσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωποι Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἰλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστὶ λεγόμενος· κρανίον τόπος,

34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος· μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γυσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτος ἔστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

38 Τότε σταυρῶνται σὺν αὐτῷ δύο λησασταί· εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ ἐναντίων.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι

καὶ τὸν ἐδύσαν· πάλιν τὰ φορέματά τε· καὶ τὸν ἐπήγειναι ἵνα τὸν σταυρώσῃ.

32 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ εὗρεναι ἔξω, εὗρεναι ἕνα ἄνθρωπον Κυρηναῖον, τὸ ὄνομά τε Σίμωνα· ἐτήρουν ἠγγάρευσαν, ἵνα σηκώσῃ τὸν σταυρὸν τε.

33 Καὶ ὥσῃς ἦλθαν εἰς τὸν τόπον, ὅπῃ ἐλέγεσθαι Γολγοθᾶ, τὸ ὅποιον θίλει ἵνα εἰπῇ κρανίον τόπος,

34 Τῷ ἔδωκαν ἵνα πιῇ ὄξος· δι' ἀνακατωμένον μὲν χολήν· καὶ ὥσῃς τὸ ἐγεόθηκε, δὲν ἤθελε ἵνα τὸ πιῇ.

35 Καὶ ὥσῃς τὸν ἐσταύρωσαν, ἐμοίρασαν τὰ φορέματά τε, ῥίχνοντες κλήρους· διὰ ἵνα τελειωθῇ ἐκεῖτο, ὅπῃ ἐλαλήθη διὰ μέσα τοῦ προφήτου· Ἐδιαμοίρασθήκασι τὰ φορέματά μου ἀνάμεσόν τε, καὶ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν μου ἔρριξαν λαχυῆς.

36 Καὶ ἐκάθισται, καὶ τὸν ἐφύλαγαν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἔβαλλαν ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι τε τὴν ἀφορμήν τε γεγραμμένην· Εἶς τοῦτος εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

38 Τότε ἐσταυρώθηκα ὁ μὲν μετ' αὐτὸν δύο λησάδες, ἕνας ἀπὸ τὴν δεξιάν τε, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὴν ζεβριάν τε.

39 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐπερνεῖ-

ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινῶντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,

40 Καὶ λέγοντες· Ὁ κα-
ταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον
σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
καταβῇδι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ
τῶν γραμματέων καὶ πρεσ-
βυτέρων, ἔλεγον·

42 Ἄλλως ἔσωσεν, ἑαυτὸν
ἐδύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν
ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν
αὐτῷ.

43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν·
ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει
αὐτόν· εἶπε γάρ· Ὅτι Θεὸς
εἰμι υἱός.

44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λη-
σαί, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ,
ὠνείδιζον αὐτῷ.

45 Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας
σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.

46 Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην
ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ
μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλι,
λαμὰ σαβαχθανί; τῆτ' ἐστὶ,
Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με
ἐγκατέλιπες;

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐσώ-
των ἀκέσαιτες, ἔλεγον· Ὅτι
Ἥλιαν φωνεῖ ἕτ'.

σαν εἰς τὴν σκάνδαλον, τὸν ἐβλασ-
φήμουν, κινῶντες τὰ κεφά-
λιά τες,

40 Καὶ λέγοντες· Ἐσὺ ὅπῃ
χαλινᾷς τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς
ἡμέραις τὸν οἰκοδομεῖς, σῶσε
τοῦ λόγου σου· ἂν εἶσαι υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, κατέβη ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοιοτρόπως καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς, παίζοντές τον ὁμοῦ
μὲ τῶν γραμματέων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων,
ἔλεγον·

42 Ἄλλως ἔσωσε, καὶ τὸν
ἑαυτόν τε δὲν δύναται νὰ σώσῃ·
ἂν εἶναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ,
ἅς κατέβη τῷρ' ἀπὸ τοῦ σταυ-
ροῦ, καὶ θέλομεν τὸν πιστεύσει.

43 Εἰς τὸν Θεὸν ἔχει τὸ
ῥάτ'· τῷρ' ἅς τὸν γλυτώσῃ
τῷρ', ἂν τὸ ἀγαπᾷ· διατί
εἶπεν· Ὅτι Θεὸς υἱὸς εἰμι.

44 Τὰ ὅμοια τὸν ὠνείδιζαν
καὶ οἱ λησάδες, ὅπῃ ἐσταυρώθη-
καν μαζὺ τες.

45 Καὶ ἀπὸ τὴν ἑκτὴν
ὥραν ἐγένετο σκότος· εἰς ὅλην τὴν
γῆν, ἕως τὴν ἐννάτην.

46 Καὶ κοντὰ εἰς τὴν ἐννά-
την ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ
μεγάλῃ φωνῇ, καὶ εἶπεν·
Ἥλι, Ἥλι, λαμὰ σαβαχ-
θανί; τῆτ' ἐστὶν, Θεέ μου,
Θεέ μου, διατί με ἄφησες;

47 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκεῖ-
νης, ὅπῃ ἐσταυρῶντο ἐκεῖ,
ὡσαν τὸ ἤκουσαν, ἔλεγον·
Ὅτι τὸν Ἥλιαν φωνάζει.

48 Καὶ εὐθὺς δραμὼν εἰς
ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον,
πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς
καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον·
Ἄφες, ἰδῶμεν, εἰ ἔρχεται
Ἡλίας σώσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν
κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε
τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἰδὼν, τὸ καταπέτα-
σμα τῷ ἰαῦ ἐσχίσθη εἰς δύο
ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ
γῆ ἐσεισθη· καὶ αἱ πέτραι
ἐσχίσθησαν·

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώ-
χθησαν· καὶ πολλὰ σώματα
τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρ-
θη.

53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων μετὰ τὴν ἡγερσιν αὐ-
τῶν, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν
πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν
πολλοῖς.

54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος
καὶ οἱ μετ' αὐτῷ, τηρῶντες
τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν
καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν
σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς
Θεὸς υἱὸς ἦν ὁῦτος.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες
πολλαί, ἀπὸ μακρόθεν θεωρεῖ-
σαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ
Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας,
διακομῆσαι αὐτῷ.

48 Καὶ παρευθὺς ἔτρεξεν
ἓνας ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπῆρεν
ἓνα σφογγάρι, καὶ γεμίζωντάς
τὸ ὄξύδι καὶ βάζωντάς το εἰς
ἓνα καλάμι, τὸν ἐπότιζεν.

49 Καὶ οἱ ἄλλοι ἔλεγον·
Ἀφῆτε, νὰ εἰδῶμεν, ἂν ἔρχε-
ται ὁ Ἡλίας νὰ τὸν γλυτώσῃ.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, πάλιν
φωιάξας μεγάλῃ φωνῇ,
ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ παρευθὺς τὸ κα-
ταπέτασμα τοῦ ἰαῦ ἐσχίσθη
εἰς δύο, ἀπ' ἐπάνω ἕως κάτω·
καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη· καὶ ἡ
πέτραις ἐσχίσθησαν·

52 Καὶ τὰ μνημόρια ἀνοι-
χθήκασιν· καὶ πολλὰ κορμῖα
τῶν ἀπιδαρμένων ἀγίων
ἀναστάθηκιν.

53 Καὶ εὐγῆκαν ἔξω ἀπὸ
τὰ μνήματα ὕστερα ἀπὸ τὴν
ἀνάστασιν τῷ Χριστῷ, καὶ ἐπῆ-
γαν εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, καὶ
ἐφάνηκαν εἰς πολλὰς.

54 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος καὶ
ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἦσαν ὁμῶς μετ' αὐ-
τόν, ὅπῃ ἐφύλαγαν τὸν Ἰησοῦν,
βλέποντες τὸν σεισμόν καὶ
ἐκεῖνα ὅπῃ ἐγίνεσθαι, ἐφοβή-
θησαν κατὰ πολλὰ, καὶ εἶπαν·
Ἀληθινὰ Θεὸς υἱὸς ἦτον ἐστὺς.

55 Καὶ ἦσαν καὶ γυναῖκαις
ἐκεῖ πολλαῖς, ὅπῃ ἔβλεπαν
ἀπὸ μακρὰ· αἱ ὁποῖαις ἀκο-
λυθεύσαν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τὴν
Γαλιλαίαν, καὶ τὸν ὑπηρετεῖ-
σαν.

56 Ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῆ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴφ μητρός, καὶ ἡ μητὴρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

57 Ὁψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν αἰθρῶπι πλέσι· ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τῆνομα Ἰωσὴφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ Ἰησοῦ.

58 Οὕτω προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ, ἐπετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ.

60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτῷ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν.

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τῷ τάφῳ.

62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν, ὅτι ἐκεῖν· ὁ πλάν· εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μιτὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

56 Ἀνάμεσα εἰς ταῖς ὁποίαις ἦτον ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσὴφ, καὶ ἡ μητέρα τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου.

57 Καὶ ὥσάν ἐβραδίασεν, ἦλθεν ἓνας ἄνθρωπος πλέσι· ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, τὸ ὄνομά τε Ἰωσὴφ, ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ αὐτὸς μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ.

58 Ἐστὼς ἐπῆγεν εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ κορμὶ τῷ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐπρόσαξε νὰ τῷ δωθῇ τὸ κορμὶ.

59 Καὶ πένωντας τὸ κορμὶ ὁ Ἰωσὴφ, τὸ ἐτύλιξε μὲ σινδόνι καθαρὸν.

60 Καὶ τὸ ἔβαλλεν εἰς τὸ καινέριόν τε τὸ μῆμα, τὸ ὁποῖον τὸ ἔσκαψεν εἰς τὴν πέτρᾳ· καὶ κυλῶντας μίαν πέτραν μεγάλην εἰς τὸ στόμα τοῦ μνημείου, ἐδιέσκηκεν.

61 Καὶ ἦταν ἐκεῖ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καὶ ἐκάθονταν ἀγνάντια τοῦ τάφου.

62 Καὶ μεθαύριον, ἡ ὁποία εἶναι ὕστερα ἀπὸ τὴν παρασκευὴν, ἐσυναθροίσθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰς τὸν Πιλάτον,

63 Λέγοντες· Αὐθέντη, ὕδμηθήκαμεν, ὅτι ἐκεῖν· ὁ πλάν· ἀκόμι ζῶντας εἶπεν· ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἀταγήνομαι.

64 Κέλευσον ὅν ἀσφαλίσθῃαι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῷ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ πλάνη χειρὶν τῆς πρώτης.

65 Ἐφῆ δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε κηρωδίας· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.

66 Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφάλισαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κηρωδίας.

64 Πρόσῃξτε λοιπὸν· νὰ σφαιλισθῇ ὁ τάφος ἕως τὴν τρίτην ἡμέραν· μήπως καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες τὴν νύκτα, καὶ τὸν κλέψωσιν, καὶ εἰπῶσιν εἰς τὸν λαόν· Ἀνεγάρθη ἀπὸ τῆς νεκρῆς· καὶ θέλει εἶσθαι ἡ ὑπερινὴ πλάνη χειρὸς ἀπὸ τῆς πρώτης.

65 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε φύλακας· σύρτε, σφαιλίσετε τοὺς καθὼς ἐξεύρετε.

66 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπῆγαν, καὶ ἐσφάλισαν τὸν τάφον, βελώνοντες τὸν λίθον, μαζὺ μὲ τῆς φύλακας.

Κεφ. κη. 28.

ὍΤΕ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκήσει εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδὼν, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανόθεν, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.

3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτῷ ὡς ἄστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών.

4 Ἀπὸ δὲ τῆ φόβῃ αὐτῷ ἐσείσθησαν οἱ τηρεῖντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

ΚΑΙ τὸ σάββατον βράδυ, ὅταν ἄρξῃσι νὰ χαράξῃ ἡ κυριακὴ, ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, νὰ εἰδῶν τὸν τάφον.

2 Καὶ νὰ, καὶ ἐγένετο μεγάλη σεισμὸς· διατὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, καὶ ἐκάθηνται ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν.

3 Καὶ ἦτο ἡ ὄψις αὐτῶν ὡς ἄστραπὴν, καὶ τὸ φόρεμά αὐτῶν ἥσπρον ὡς ἡ χιών.

4 Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτῶν ἐτρόμαξαν ἐκεῖνοι, ὅπως ἐφύλαγαν τὸν τάφον, καὶ ἐγένοντο ὡς ἀπεθαμμένοι.

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναῖξιν· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ, ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσαυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔστι ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἰδοὺ τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδὲ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδὲ, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθῆσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημεῖου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, καὶ ἰδὲ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσιλθῆσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τὰς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ με ὄψονταί.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδὲ, τινὲς τῆς κηρωδίας ἐλθόντις εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπεν εἰς ταῖς γυναῖκας· Μὴ φοβεῖσθε εἰσεῖς· διατὶ ἰξεύρω, ὅτι τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐσαυρωμένον γυρεύετε.

6 Δὲν εἶναι ἐδῶ· διατὶ ἀνεγάρθη, καθὼς εἶπεν· ἐλᾶτε, ἵα εἰδῆτε καὶ τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ὀγλίγωρα σύρτε, καὶ εἰπέτε τὴς μαθητάδες τῆ, ὅτι ἀνέστη ἀπὸ τῆς νεκρῆς· καὶ ἵα, ὅπου ὑπάγει προτίτερος ἀπὸ ἐσᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε τὸν εἰδῆ· ἵα, ὅπου σᾶς τὸ εἶπα.

8 Καὶ εὐγῆκαν ὀγλίγωρα ἀπὸ τοῦ μνήμα με φόβου καὶ με μεγάλην χαρὰν, καὶ ἔτρεξαν ἵα τὸ εἰπῶσι εἰς τὴς μαθητάδες τῆ.

9 Καὶ καθὼς ἐπήγγειναν ἵα τὸ εἰπῶν εἰς τὴς μαθητάδες τῆ, ἵα, καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ ταῖς ἀπάντησε, καὶ ταῖς εἶπε· Χαίρεσθε· Καὶ ἐκεῖναις ἐπήγγεινον τὰ, καὶ ἐπίασαν τὰ ποδάρια τῆ, καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν.

10 Τότε ταῖς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὴν φοβεῖσθε· σύρτε, μνηνσετέ το εἰς τὴς ἀδελφές μου, ἵα ἔλθω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ θέλω με εἰδῆ.

11 Καὶ καθὼς ἐπήγγειναν αὐταῖς εἰς τὴν πόλιν, ἵα, καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς σφατιῶτας, ὅπου ἐφύλαγαν, ἐπήγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπαν εἰς τὴς ἀρχιερεῖς ὅλα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβέβλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς γρατιώταις,

13 Λέγοντες· Εἴπατε, Ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἐκλείψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.

14 Καὶ ἰὰν ἀκυσθῇ τὸτο ἐπὶ τῇ ἡγεμονίᾳ, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμεῖς ἀμερίμνως ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν· καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος· ἔτι παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, ὃ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἰδίσασαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν ὁρατῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

19 Πορευθέντες ἔν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδὲ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

12 Καὶ ἐκεῖνοι ἐμαζώχθησαν μὲ τῆς πρεσβυτέρους, καὶ ἐσυμβουλευθήσαν, καὶ ἔδωκαν καμπόσα ἄσπρα εἰς τῆς γρατιώτας,

13 Λέγοντές τες· Εἰπείτε, Ὅτι οἱ μαθητάδες τε ἤλθαν τὴν νύκτα, ὅταν κοιμώμασθαι, καὶ τὸν ἐκλείψαν.

14 Καὶ ἰὰν ἀκυσθῇ τὸτο εἰς τὸν ἡγεμόνα, ἐμεῖς θέλομεν τὸν καλεῖσαι, καὶ ἰσᾶς θέλομεν κάμει ἀκινδύνως.

15 Καὶ ἐκεῖνοι, πέρνοντες τὰ ἄσπρα, ἔκαμαν καθὼς τῆς ἐδίδαξαν· καὶ διεφημίσθη ἐτὲ τοῦ λόγου εἰς τῆς Ἰουδαίους ἕως τὴν σήμερον.

16 Καὶ οἱ ἑνδεκα μαθητάδες ἐπῆγαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, ἐκεῖ ὅπῃ τῆς ἐδιώρισεν ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ αὐτοὶ βλέποντές τον, τὸν ἐπροσκύνησαν ἀμὴ κάποιοι ἀμφίβαλαν.

18 Καὶ πηγίνωντας κοντὰ ὁ Ἰησοῦς, τῆς ἐσύντυχε, καὶ τῆς εἶπεν· Μετ' ἐδόθη κάθε ἐξουσία εἰς τὸν ὁρατὸν καὶ εἰς τὴν γῆν.

19 Ὑπάγετε λοιπόν, διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες τα εἰς τὸ ὄνομα τῇ Πατρὶ καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

20 Διδάσκοντές τες ἐν φυλάττειν ὅλα ὅσα σᾶς ἐπαράγγειλα· καὶ ἰὰ, ἐγὼ ὅπῃ εἰμι ὁμῶ μετ' ἐσᾶς ὅλον τὸν καιρὸν ἕως τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤ'Α ΜΑΡΚΟΝ

ΕΥ'ΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α. 1.

ἈΡΧὴ τῷ εὐαγγελίῳ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς
προφήταις· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυ-
ρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρί-
βες αὐτοῦ.

4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτί-
ζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων
βάπτισμα μετάνοίας εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐ-
τὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ
οἱ Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπτί-
ζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογέ-
μενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος
τρίχας καμήλας, καὶ ζώην
δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐ-
τοῦ· καὶ ἰσθίον ἀκρίδας καὶ
μέλι ἄγριον.

7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων·
Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὅπι-

Ἡ Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ.

2 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον
εἰς τὰς προφῆτας· Να, ἐγὼ
ὁπῶς στέλλω τὸν ἄγγελόν μου
ἔμπροσθέν σου, ὃ ὁποῖο θέλει
ἐτοιμάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπρο-
σθόν σου.

3 Ἡ φωνὴ ἐκείνου ὁπῶς βοᾷ
εἰς τὴν ἐρημον· Ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδόν τοῦ Κυρίου, ἰσιάζετε
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

4 Ἦτον ὁ Ἰωάννης ὁπῶς
ἐβάπτιζεν εἰς τὴν ἐρημον, καὶ
ἐκήρυττεν βάπτισμα μετάνοίας
εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐπάγετο εἰς αὐτὸν
ὅλη ἡ χώρα τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ
Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπτί-
ζοντο ὅλοι εἰς τὸν Ἰορδάνην
ποταμὸν ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογέ-
μενοι ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ.

6 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον ἐν-
δυμένος ἀπὸ ταῖς τρίχαις τῆς
καμήλας, καὶ ζωνάρι δερμα-
τένιον εἰς τὴν μέσην αὐτοῦ· καὶ
ἔτρωγεν ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

7 Καὶ ἐκήρυττε, λέγωντας·
Ἐρχεται ὁ δυνατώτερός μου ὅπι-

σω με, ὃ οὐκ εἰμὶ ἱκανός, κύ-
ψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτῷ.

8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς
ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει
ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ
Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ
ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς
τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων
ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομέ-
νης τῆς οὐρανῆς, καὶ τὸ Πνεῦ-
μα ὡσεὶ περιφερόν, καθίστα-
ιν ἐπ' αὐτόν.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ
τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα
αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἡμέρας τεσσαράκοντα, πει-
ραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ·
καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ
οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆ-
ναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσειν
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ,

15 Καὶ λέγων· Ὅτι πεπλή-
ρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε,
καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

16 Περιπατῶν δὲ παρὰ

σω με, τῷ ὁποίῳ ἐγὼ δὲν εἶμαι
ἄξιός, νὰ σκύψω νὰ λύσω τὸ
λερὶ τῶν ὑποδημάτων τε.

8 Ἐγὼ σᾶς ἐβάπτισα μὲ
νερόν· ἀλλ' αὐτὸς θέλει σᾶς
βαπτίσει μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

9 Καὶ ἐγένετο ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
τῆς Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας,
καὶ ἐβαπτίσθη ἀπὸ τοῦ Ἰωάν-
νου εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ παρευθὺς ἀναβαί-
νοντας ἀπὸ τὸ νερόν, εἶδε τῆς
οὐρανῆς ὅπως ἐσχίζονταν, καὶ
τὸ Πνεῦμα ὅπως ἐκατέβαινε
ὡσαν περιφέρει ἀπάνω τε.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἀπὸ
τῆς οὐρανῆς, (ὅπως ἔλεγεν·) Ἐσὺ
εἶσαι ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπημένος,
εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύομαι.

12 Καὶ παρευθὺς τὸ Πνεῦμα
τὸν εὐγαλεῖ εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὴν
ἔρημον σαράντα ἡμέραις, καὶ
ἐπειράζετον ἀπὸ τοῦ Σατανᾶ·
καὶ ἦταν μὲ τὰ θηρία· καὶ οἱ
ἄγγελοι τὸν ὑπηρετοῦσαν.

14 Καὶ ὕστερα ἀφ' ὃ ἐπαρα-
δόθη ὁ Ἰωάννης, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκή-
ρυττε τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ,

15 Καὶ ἔλεγεν· Ὁ καιρὸς
ἐπληρώθη, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ ἐσήμεωσεν· μετανοήσετε,
καὶ πιστεύετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

16 Καὶ περιπατῶντας εἰς

τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βιάλλοντας ἀμφίβληττον ἐν τῇ θαλάσῃ· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.)

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω με, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ὡς ἐγώ πεν.

18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

19 Καὶ πρὸ βᾶς ἐπεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντάς τὰ δίκτυα.

20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναεὺμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτὸς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ ὅχι ὡς οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε,

24 Λέγων· Ἐα, τί ἡμῖν καὶ

τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν Σίμωνα καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν τε, ὅπῃ ἔρριχναν τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν· (διατὶ ἦταν ψαράδες.)

17 Καὶ λέγει τὸς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλᾶτε ὀπίσω με, καὶ θέλω σᾶς κάμει ἵνα γενήτε ψαράδες ἀνδρώπων.

18 Καὶ παρευδὺς ἀφίνοντες τὰ δίκτυά τες, τὸν ἀκολούθησαν.

19 Καὶ πηγείωντας ὀλίγον ἔμπροστίτερα, εἶδε τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν τε, καὶ ἐτάτες μέσα εἰς τὸ μονόξυλον, ὅπῃ ἐμπάλωνται τὰ δίκτυα.

20 Καὶ παρευδὺς τὸς ἔκραξε· καὶ ἐταῖοι ἄφησαν τὸν πατέρα τες τὸν Ζεβεδαῖον μέσα εἰς τὸ μονόξυλον μαζὺ μὲ τὸς ἐργάτας, καὶ ἐπῆγαν καταπόδι τε.

21 Καὶ ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὴν Καπερναεὺμ· καὶ παρευδὺς τὰ σάββατα ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐτρομάζαν εἰς τὴν διδαχὴν τε· διατὶ τὸς ἐδίδασκε ὡς ἄν τις ὅπῃ ἔχει ἐξουσίαν, καὶ ὅχι ὡς οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ εἰς τὸ συναγῶγι τες ἦτον ἓνας ἄνθρωπος, ὅπῃ εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ ἔκραξε,

24 Λέγων· Ἐφεις, τί ἔχεις

σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἤλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ.

26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

27 Καὶ ἰδαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς αὐτὸς, λέγοντας· Τί ἐστὶ τῆτο; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐδὺς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατίκειτο· πυρίσσωσα· καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

31 Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτήν, κρατήσας, τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ πυρετὸς εὐθέως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

32 Ὅψίας δὲ γενομένης, ὅτε

καὶ κάμης μετ' ἡμᾶς ὁ Ἰησοῦς Ναζαρηνέ; ἤλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς; ἐξεύρω σὲ ποῦ εἶσαι, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐπρόσβαλε μὲ ὀργὴν, καὶ εἶπε· Ἀποστομώθητι, καὶ εὗγα ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον τὸν ἰσπάραξε, καὶ ἔκραξε μεγάλην φωνὴν, καὶ ἐγῶκεν ἀπ' ἐκείνου.

27 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι, εἰς τόσους ὅπῃ ἐζητήσαν ἀνὰ μεσάτης, καὶ ἔλεγον· Τί εἶναι ἐτῆτο; τί εἶναι ἐτῆτη ἡ καινὴ ἐκείνη διδαχὴ, ὅτι μὲ ἐξουσίαν προσάσσει καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, καὶ τοῦ ὑπακούουσι;

28 Καὶ εὐδὺς ἐγῶκεν ἡ φήμη αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ περίχωρα τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ παρευθὺς, ὅπῃ ἐγῶκεν ἀπὸ τὴν συναγωγὴν, ἐπῆγαν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Σίμωνος καὶ τῶν Ἀνδρέου, μαζὺ μὲ τὸν Ἰακώβον καὶ τὸν Ἰωάννην.

30 Καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἐκείτετον θερμασμένη· καὶ παρευθὺς τοῦ εἰπάσι δι' αὐτήν.

31 Καὶ παγένουσας κοιλίας, τὴν ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χεῖρ, καὶ τὴν ἐσῆκωσε· καὶ παρευθὺς τὴν ἄφησεν ἡ θέρμη· καὶ τῆς ὑπηρεῖτα.

32 Καὶ ὥσῃ ἐβραδίασε,

ἔδω ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τὼς κακῶς ἔχουίαις καὶ τὼς δαιμονιζομένους.

33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυν-ηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἰδεράπευσε πολλὰς κακῶς ἔχοντας ποιικίλαις νόσοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ οὐκ ἦφι λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν.

35 Καὶ πρῶτ' ἐννυχον λίαν ἀνασᾶς, ἐξῆλθε· καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κακεῖ προσ-κύχετο.

36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ εὐρόντες αὐτόν, λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι πάντες ζητῶσί σε.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀγωμὲν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα κακεῖ κηρύξω· εἰς τῷτο γὰρ ἐξελέλυθα.

39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λιπρὸς, παρακαλῶν αὐτόν καὶ γορυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων αὐτῷ· Ὅτι, εἰάν θείλῃς, δύ-τασαί με καθαρίσαι.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχι-

καὶ ὁ ἥλιος ἔβασίλευε, ἔφεράν τον ὅλως τὼς ἀσθενημένους, καὶ τὼς δαιμονισμένους.

33 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἦτον μαζωμένη εἰς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἰάτρευσε πολλὰς, ὅπῃ ἦταν ἄρρωστοι ἀπὸ διάφοραις ἀσθενείαις· καὶ πολλὰ δαιμόνια εὐγαλε, καὶ δὲν τὰ ἄφινε νὰ λαλῶσιν, ὅτι τὸν ἰξεύρασι.

35 Καὶ τὸ ταχύ πολλὰ τὴν αὐγὴν ἐσηκώθη, καὶ εὐγῆ-κεν ἔξω ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπῆγεν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον, καὶ ἐκεῖ ἐπροσεύχετο.

36 Καὶ ἐπῆγε καταπόδι τῷ ὁ Σίμων καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν μαζύ τῷ.

37 Καὶ ὡσὰν τὸν ἤραν, τοῦ λέγουσιν· Ὅτι ὅλοι σὲ γυροῦν.

38 Καὶ λέγει τῷ· Ἀς ὑπᾶ-μεν εἰς ταῖς χώραις, ὅπῃ εἶναι ἐδῶ κοιτᾶ, διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ· ὅτι διὰ τῆτην τὴν ἀφορ-μὴν ἐξέβηκα.

39 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς ταῖς συναγωγαῖς τῷς, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὐγαλε τὰ δαιμόνια.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς αὐτόν ἕνας λεπρὸς, καὶ τὸν ἐπαρα-κάλει καὶ ἐγονάτισε, καὶ λέγει τῷ· Ὅτι, ἂν θείλῃς, ἡμπορεῖς νὰ με καθαρίσῃς.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐσπλαγ-

σθεῖς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
ἤψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει
αὐτῷ· Θέλω, καθαρίσθῃ.

42 Καὶ εἰπόντ' αὐτοῦ,
εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ
λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβριμῶσάμε-
ν' αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν
αὐτόν·

44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα
μηδενὶ μηδὲν εἶπῃς· ἀλλ'
ὑπάγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ
ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ
τοῦ καθαρισμοῦ σου, ὡς προσέ-
ταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς.

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο
κηρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφη-
μίζειν τὸν λόγον, ὥςτε μηκέ-
τι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς
εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω
ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρ-
χοντο πρὸς αὐτὸν πανταχό-
θεν.

χρίσθη, καὶ ἄπλωσε τὸ χί-
ρι τῇ καὶ ἐπιάσέ τοι, καὶ λέγει
τῇ· Θέλω νὰ καθαρισθῇς.

42 Καὶ ὡσὰν τὸ εἶπε,
παρευδὺς εὐγῆκεν ἀπ' ἐκείνου
ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ προσάζωντάς τοι
μὲ φοβερισμόν, παρευδὺς τὸν
εὐγαλε·

44 Καὶ λέγει τῇ· Φυλάγε
νὰ μὴν εἰπῇς εἰς κανένα τίπο-
τες· ἀλλὰ σύρε, εἰς τὸν ἱερέα
δεῖξε τοῦ λόγου σου, καὶ
πρόσφερε διὰ τὸν καθαρισμόν
σου ἐκεῖνα, ὅπῃ ἐπρόσταξεν ὁ
Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν.

45 Καὶ ἐκεῖν' ὡσὰν εὐ-
γῆκεν ἔξω, ἄρχισε νὰ κηρύττῃ
πολλὰ, καὶ νὰ εὐφημίζῃ τὸ
πρᾶγμα, τόσον ὅπῃ δὲν ἠμπο-
ρεῖ ὁ Ἰησοῦς νὰ ἔμβῃ φανερά
μέσα εἰς καμίαν πόλιν, ἀλλὰ
ἦτον ἔξω εἰς ἐρήμους τόπους·
καὶ ἤρχονταν εἰς αὐτὸν ἀπὸ
κάθε λογῆς τόπων.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ' Πάλιν εἰσῆλθεν εἰς
Καπερναὺμ δι' ἡμερῶν·
καὶ ἠκέσθη, ὅτι εἰς οἶκόν
ἐστὶ.

2 Καὶ εὐθέως συνή-
χθησαν πολλοί· ὥςτε μηκέτι
χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν
θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν
λόγον.

ΚΑΙ' Πάλιν ὑγερὸν μὲ καμ-
πόσαις ἡμέραις ἐμβῆκεν
μέσα εἰς τὴν Καπερναὺμ· καὶ
ἀκέσθη, ὅτι εἶναι εἰς τὸ σπῆτι.

2 Καὶ παρευδὺς ἐμαζώ-
χθησαν πολλοί, ὅπῃ δὲν τὰς
ἐχωρῶσαν ἡδὲ οἱ τόποι ὅπῃ
ἦταν ὀμπροσὰ εἰς τὴν θύραν·
καὶ τὰς ἐδίδασκε τὸν λόγον.

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεξέγασαν τὴν γέγην ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίσιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφίενταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σε.

6 Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

7 Τί ἔτῃ· ἔτῳ λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφίεναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός;

8 Καὶ εὐθέως ἐπιγινῶς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι ἔτῳ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, Ἀφίενταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι, καὶ ἄρῃ σε τὸν κράββατον, καὶ περιπάτει;

10 Ἴνα δὲ εἰδῇτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφίεναι

3 Καὶ ἤλθασιν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔφεραν ἓνα παράλυτον, τὸν ὁποῖον ἐσήκωναν τέσσαρες.

4 Καὶ μὴν ἠμπορῶντες νὰ τὸν σημώσῃ ἀπὸ τὸν λαόν, ἐξεξέγασαν τὸ σκέπασμα τοῦ σπητίου ἐκεῖ ὅπου ἦτο· καὶ ἀνοίξαντες ἐκρέμασαν τὸ κρεβάτι, ὅπου ἐκείτετον μέσα ὁ παράλυτος.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὥσάν εἶδε τὴν πίσιν αὐτῶν, λέγει εἰς τὸν παράλυτον· Τέκνον, σε εἶναι συγχωρημέναις αἱ ἁμαρτίαι σε.

6 Καὶ ἦταν κάποιοι ἀπὸ τῶν γραμματεῖς, ἐκεῖ ὅπου ἐκάθονταν, καὶ ἐδιαλογίζονταν μέσα εἰς ταῖς καρδίαις τῆς·

7 Τί βλασφημᾷ ἐτῇ· τέτοιας λογῆς βλασφημίαις; ποῦ· ἠμπορεῖ νὰ συγχωρήσῃ ἁμαρτίας, παρὰ μόνον ὁ Θεός;

8 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς γνωρίζωντας διὰ τοῦ πνεύματος τῆς, ὅτι ἐτῇ διαλογίζονται μέσα τῆς, λέγει τῆς· Διατί λογιάζετε τῆτα μέσα εἰς ταῖς καρδίαις σας;

9 Τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἰπῶ εἰς τὸν παράλυτον, Σε εἶναι συγχωρημέναις ἡ ἁμαρτίαις σε· ἢ νὰ εἰπῶ· Σήκο, καὶ ἔπαρε τὸ κρεβάτι σε, καὶ περιπάτει;

10 Καὶ διὰ νὰ γνωρίσετε, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξου-

ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· (λέγει τῷ παραλυτικῷ·)

σίαν νὰ συγχωρᾷ ἁμαρτίαις ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· (λέγει εἰς τὸν παράλυτον·)

11 Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

11 Ἐσὶνα λέγω, σῆκο, καὶ ἔπαρε τὸ κρεβάτι σου καὶ σύρε εἰς τὸ σπῆτί σου.

12 Καὶ ἠγέρθη εὐδίως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων· ὥστε ἐξίσασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· Ὅτι ὑδέποτε ἔτως εἶδομεν.

12 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη, καὶ ἐσήκωσε τὸ κρεβάτι του, καὶ εὐγῆκεν ἔξω ὀμπροσὰ εἰς ὅλους· ὅπῃ ὅλοι ἐτρόμαξαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγαν· Ὅτι ποτὲ δὲν εἶδαμεν τέτοιον πρᾶγμα.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

13 Καὶ πάλιν εὐγῆκεν ἔξω καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ παραγαλί· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετο εἰς αὐτόν, καὶ τὴς ἐδίδασκε.

14 Καὶ παράγων εἶδε Λευὶ τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

14 Καὶ περιῶντας ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Λευὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, ὅπῃ ἐκάθετο εἰς τὸ κυμέρκι, καὶ λέγει του· Ἀκολούθα με· Καὶ ἐσηκώθη καὶ τοῦ ἀκολούθησε.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακειῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

15 Καὶ ὅταν ἐκάθετον εἰς τὸ τραπέζι εἰς τὸ σπῆτί του, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἤρχονταν καὶ ἐκάθονταν μαζὺ μετὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ μετὰ τὴς μαθητάδες του· διατὶ ἦσαν πολλοί, καὶ τοῦ ἀκολούθησαν.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι βλέποντές τον ὅπῃ ἔτρωγε μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον εἰς τὴς μαθητάδες του· Διατὶ ἐκεῖν· τρώγει καὶ πίνει μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν;

17 Καὶ ἀκέσας ὁ Ἰησοῦς, λέ-

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκένωντάς το,

γει αὐτοῖς· Οὐ χρειάν' ἔχουσιν εἰ ἰσχύοντες ἰατρῆ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθεν καλέσθαι δικαίως, ἀλλὰ ἁμαρτωλὸς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννη καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων ἠγρυπνοῦντες· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννη καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων ἠγρυπνοῦσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ ὃ ἠγρυπνοῦσι;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τῆ νυμφῶν, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶ, ἠγρυπνεῖν; ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον, ὃ δύνανται ἠγρυπνεῖν·

20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ἔσται ἀπαρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε ἠγρυπνοῦσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ ὃδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφῃ ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ, αἶρεῖ τὸ πλήρωμα αὐτῇ τὸ καινὸν τῆ παλαιᾶ, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

22 Καὶ ὃδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκήν παλαιάν· εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος· ὁ νέος τῆς ἀσκῆς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολύνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκήν καινὴν βλητέον.

τῆς λέγει· Οἱ γερόι δὲν χρειάζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι ἄρρώστοι· ἐγὼ δὲν ἦλθα νὰ καλέσω δικαίως, ἀλλὰ τῆς ἁμαρτωλὸς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ οἱ μαθητάδες τῷ Ἰωάννῃ καὶ τῶν Φαρισαίων ἐνήγρευαν· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν· Διατί οἱ μαθητάδες τῷ Ἰωάννῃ καὶ τῶν Φαρισαίων ἠγρυπνοῦσι, καὶ οἱ μαθητάδες σε δὲν ἠγρυπνοῦσι;

19 Καὶ λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Μῆνα οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶν, ὅσον εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐτῆς, ἠμπορῆν νὰ ἠγρυπνοῦσιν; ὅσον καιρὸν ἔχουσιν μαζὺ τῆς τῶν νυμφίον, δὲν ἠμπορῆν νὰ ἠγρυπνοῦσιν·

20 Ἀμὴν θέλουσιν ἔλθῃ ἡμέραις, ὅταν παρθῇ ἀπ' αὐτῆς ὁ νυμφίος, καὶ τότε εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις θέλουσι ἠγρυπνοῦσιν.

21 Καὶ ὃδε κανένας μπαλῶνι μπαλῶμα ἀπὸ πανὶ καινέριον εἰς φόρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, τὸ καινέριον μπαλῶμα χαλᾷ ἀπὸ τὸ παλαιόν, καὶ γίνεται χειρότερον σχίσμα.

22 Καὶ ὃδε κανένας βάλλει νέον κρασί εἰς δερμάτια παλαιά· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασί σπάζει τὰ δερμάτια, καὶ χύνεται καὶ τὸ κρασί, καὶ τὰ δερμάτια χαλῶνται· ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλλῃ τινὰς νέον κρασί εἰς δερμάτια καινέρια.

23 Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τὴν γάχυναν.

24 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἰδὲ, τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν, ὃ οὐκ ἔξεστι;

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχε, καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτῷ;

26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῷ Θεῷ ἐπὶ Ἀβιάδαρ τῷ Ἀρχιερέως, καὶ τὴν ἄρτην τῆς προθέσεως ἔφαγεν, ἣς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ ἕσθαι;

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, ἔχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

28 Ὡς κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

23 Καὶ ἔτυχεν τὰ σάββατα καὶ ἐπερναί μέσα ἀπὸ τὰ σπαρτά, καὶ ἄρχισαν οἱ μαθηταὶ τὴν περιπατῶντες εἰς τὴν γράταν τὰ μαδῶσι γάχυναν.

24 Καὶ οἱ φαρισαῖοι τῷ ἔλεγον· Ἰδὲ, τί κάμνῃσι τὰ σάββατα, ἐκεῖνο ὁπῷ δὲν πρέπει;

25 Καὶ αὐτὸς τὴν ἔλεγε· Ποτί σας δὲν ἰδιαβάσετε, τί ἔκαμιν ὁ Δαβὶδ, ὅταν εἶχεν ἀνάγκην, καὶ ἐπέινασεν καὶ αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι, ὁπῷ ἦσαν μαζὺ μετ' αὐτόν;

26 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆτι τῷ Θεῷ, εἰς τὸν καιρὸν τῷ Ἀβιάδαρ τῷ Ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγεν τὰ ψωμῖα τῆς προθέσεως, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχεν ἄλλος ἐξουσίαν νὰ τὰ φάγῃ, παρὰ μοναχὰ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκεῖνους, ὁπῷ ἦσαν μαζὺ τῷ;

27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν ἔλεγε· Τὸ σάββατον ἐγίνετο διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅχι ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

28 Εἰς τίσον ὁπῷ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ' εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα.

2 Καὶ παρετήρησεν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ.

ΚΑΙ' πάλιν ἐμβῆκε εἰς τὸ συναγωγόν, καὶ ἦτον ἐκεῖ ἓνας ἄνθρωπος, ὁπῷ εἶχε τὸ χερί τῷ ξηρόν.

2 Καὶ ἐπαραφύλαγαν ἀνίσως καὶ τὸν ἱατρεύσῃ τὸ σάββατον, νὰ τὸν κατηγορήσῃ.

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένῳ ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγειραι εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξεστὶ τοῖς σάββασιν ἀγαδοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλιψάμενοι αὐτὸς μετ' ὀργῆς, συλλυπέμενοι ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὲς ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ἐξελδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εὐθέως μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν συμβῆλίου ἐποίησαν αὐτῷ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκέσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα πλοῖαριον προσκαρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 Πολλὰς γὰρ ἐδεράπευσεν· ὥς ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, ὅπῃ ἔχει τὸ χεῖρ τοῦ ξηρόν· Σῆκο εἰς τὴν μέσην.

4 Καὶ λέγει τὸς· Ἐμπορεῖ κανένας τὸ σάββατον νὰ κάμῃ καλόν, ἢ κακόν; νὰ σώσῃ ἄνθρωπον, ἢ νὰ σκοτώσῃ; Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπουν.

5 Καὶ βλέπωντάς τας μεθυσμόν, καὶ συλλυπέμενοι εἰς τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας τας, λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον· Ἀπλωσε τὸ χεῖρ σου· καὶ τὸ ἄπλωσε· καὶ ἔκατεστάθη τὸ χεῖρ τοῦ γερόντος ὡς ἂν καὶ τὸ ἄλλον.

6 Καὶ παρευδὺς οἱ Φαρισαῖοι ὡς ἂν εὐγῆκαν ἔξω, ἐσυμβηλεύθησαν μετὰς Ἡρωδιανὸς ἐναντίον τοῦ, πῶς νὰ τὸν χαλάσῃ.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰς μαθητάδες τοῦ εἰς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης· καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ ἀκολουθεῖσαν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἀπὸ τῆς πέρα μερίας τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἀπὸ τὰ περίχωρα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, πλῆθος πολὺ, ἀκέσαντες ὅσα ἔκαμνε, ἦλθαν εἰς αὐτόν.

9 Καὶ λέγει εἰς τὰς μαθητάδες τοῦ, νὰ τὸν καρτερῇ μονόξυλον διὰ τὸ πλῆθος, νὰ μὴν τὸν στεναχωρῇ.

10 Διατὶ ἰάτρευσε πολλὰς, εἰς τόσον ὅπῃ ἐπεφταν ἀπάνω

αὐτῷ ἄφωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἰδεώ-
ρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ
ἔκραζε, λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ
ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα
αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν
ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος,
καὶ προσκαλεῖται ἕς ἡθελεν
αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα,
ἵνα ᾧσι μετ' αὐτῷ, καὶ ἵνα ἀπο-
στείλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

15 Καὶ ἔχειν ἐξουσίαν
θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ
ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι
ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τῷ Ζε-
βεδαίῳ, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελ-
φὸν τοῦ Ἰακώβου· (καὶ ἐπέθη-
κει αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργεῖς,
ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ
Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον,
καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν,
καὶ Ἰάκωβον τὸν τῷ Ἀλφαίῳ,
καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα
τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰῦδαν Ἰσκαριώ-
την, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν·
καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον.

20 Καὶ συνέχεται πάλιν

τῷ, ἵνα τὸν πιάσῃ, ὅσοι
εἶχαν βλαφήματα.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ
ἀκάθαρτα, ὅταν τὸν ἑβλεπαν,
ἔπεφταν ὀμπροσὰ τῷ, καὶ
ἔκραζαν καὶ ἔλεγον· Ὅτι ἐσὺ
εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐπρό-
πιρην πολλὰ, ἵνα μὴν τὸν
φανερώουσιν.

13 Καὶ ἀνεβαίνει εἰς τὸ
ὄρος, καὶ ἐκάλεσεν ἐκείνους, ὃς
ἡθέλει· καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἔκαμε δώδεκα, ἵνα
εἶναι μετ' αὐτόν, καὶ διὰ ἡ
τῶς στείλῃ ἵνα κηρύττωσι,

15 Καὶ ἵνα ἔχουσιν ἐξουσίαν
ἵνα ἰατρεύουσιν ταῖς ἀσθενείαις,
καὶ ἵνα ἐκβάλωσιν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἔβαλεν τοῦ Σί-
μων· τὸ ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰακώβον τὸν υἱὸν
τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, (καὶ τῶς
ὀνόμασε Βοανεργεῖς, τὸ ὅποιον
δήλει ἵνα εἰπῇ υἱὸς βροντῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ
Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον,
καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν,
καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ
Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ
Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰῦδαν τὸν Ἰσκαριώ-
την, ὁ ὅποιος τὸν ἱπαράδωκε·
καὶ ἀπέκει ἡλθαν εἰς τὸ σπῆντι.

20 Καὶ πάλιν ἐμαζώχθηκεν

ὄχλῳ, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐ-
τὸς μήτε ἄρτον φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκῦσαντες οἱ παρ'
αὐτῷ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐ-
τόν· ἔλεγον γάρ· Ὅτι ἐξέστη.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ
ἀπὸ Ἱερουσολύμων κατὰβάντες,
ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβὺλ ἔχει,
καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαι-
μόνια.

23 Καὶ προσκαλεσάμεν-
αὐτὸς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν
αὐτοῖς· Πῶς δύναται σατανᾶς
σατανᾶν ἐκβάλλειν;

24 Καὶ ἰὰν βασιλεία ἐφ'
ἑαυτὴν μερισθῇ, ἢ δύναται
σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·

25 Καὶ ἰὰν οἰκία ἐφ' ἑαυ-
τὴν μερισθῇ, ἢ δύναται σταθῆ-
ναι ἡ οἰκία ἐκείνη·

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη
ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, ἢ
δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλ-
ῃ.

27 Οὐ δύναται. Ἐδεῖς τὰ
σκεῦη τῷ ἰσχυρῷ, εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν αὐτῷ, διαρπάσαι,
ἰὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν
δήσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν
αὐτῷ διαρπάσει.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
πάντα ἀφθεθήσεται τὰ ἁμαρτή-
ματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν
βλασφημήσωσιν·

πολὺς ὄχλος, τόσον ὅπῃ δὲν ἡμ-
πορεῖσαν μήτε νὰ φᾶσι ψωμί.

21 Καὶ ὥσαν τὸ ἀκῦσαν
οἱ ἰδικοὶ τε, εὐγῆκαν ἔξω νὰ
τὸν πιάσιν· διατὶ ἔλεγαν·
Πῶς εὐγῆκει ἀπὸ τὸν νῦν τε.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς, ὅπῃ
ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσα-
λήμ, ἔλεγαν· Ὅτι Βεελζεβὺλ
ἔχει· καὶ ὅτι μὲ τὸν ἄρχοντα
τῶν δαιμόνων εὐγάνει τὰ δαι-
μόνια.

23 Καὶ προσκαλῶντάς
τε, τὸς ἔλεγε μὲ παραβο-
λαῖς· Πῶς ἡμπορεῖ νὰ διώξῃ
ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν;

24 Καὶ ἰὰν μία βασιλεία
μοιρασθῇ εἰς τῷ λόγῳ της,
δὲν ἡμπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ βα-
σιλεία ἐκείνη.

25 Καὶ ἰὰν ἓνα σπῆτι μοι-
ρασθῇ εἰς τῷ λόγῳ της, δὲν ἡμ-
πορεῖ νὰ σταθῇ τὸ σπῆτι ἐκεῖνο.

26 Καὶ ἰὰν ὁ σατανᾶς ἐση-
κώδη ἑαυτῷ· εἰς τῷ λόγῳ της,
καὶ ἰδιαμοιράσθῃ, δὲν δύναται
νὰ σταθῇ, ἀλλὰ τέλ· ἔχει·

27 Καίνας δὲν δύναται νὰ
πάρῃ τὰ πράγματα τῷ ἀν-
δρειωμένῳ, ἐμβαίνοντάς εἰς τὸ
σπῆτί της, ἀν δὲν δέσῃ πρῶτον
τὸν ἀνδρειωμένον· καὶ τότε νὰ
κυστέψῃ τὸ σπῆτί της.

28 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
ὅλα τὰ ἁμαρτήματα τῶν
ἀνθρώπων θέλεις τὸς συγ-
χωρεθῇ, καὶ ἡ βλασφημίαις
ὅσαις βλασφημήσῃ.

29 Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως.

30 Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 Ἔρχονται ἔν οι ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆ· καὶ ἔξω ἱστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, φωνῶντες αὐτόν.

32 Καὶ ἐκάθητο ὅχλῳ· περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ· Ἴδε, ἡ μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοί σε ἔξω ζητοῦσί σε.

34 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστίν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τῆς περὶ αὐτὸν καθημένης, λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐστὶ ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ ἐγώ.

Κεφ. δ' 4.

ΚΑΙ· πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὅχλῳ· πολλὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάσι εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὅχλῳ· πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτὲς ἐν παραβολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκῇ αὐτῆ·

29 Ἀμὴν ὅποιος βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, δὲν τῷ συγχωρεῖται εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ κατακρίνεται αἰωνίως.

30 Διατί ἔλεγον· Ὅτι ἔχει πνεῦμα ἀκάθαρτον.

31 Ἔρχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοί τε, καὶ ἡ μητέρα τε· καὶ σεκώμενοι ἔξω ἔστειλαν εἰς αὐτόν, καὶ τὸν ἱλαλῆσαν.

32 Καὶ ὅχλῳ· πολλὺς ἐκάθονταν τρυγῶν τε· καὶ λέγου τε· Νὰ, ἡ μάνα σε καὶ τὰ ἀδελφιά σε σὲ γυρεύουν ἔξω.

33 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει τῆς· Τίς εἶναι ἡ μάνα μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ βλέπωντας ἐκείνης, ὅπῃ ἐκάθονταν τρυγῶν τε, λέγει· Νὰ ἡ μάνα μου καὶ τὰ ἀδελφιά μου.

35 Διατί ὅποιος κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐστὶ ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μάνα μου.

ΚΑΙ· πάλιν ἄρχισε νὰ διδάσκη σημά εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμαζώχθηκεν πολλὺς ὅχλῳ· εἰς αὐτόν, τόσον ὅπῃ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ μονόξυλον, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐσεκνήριαν εἰς τὸ περιγιάλι εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ τῆς ἐδίδασκε πολλὰ μὲ παραβολαῖς, καὶ ἔλεγεν τῆς εἰς τὴν διδασκῇ τε·

3 Ἀκούετε· Ἰδὲ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τῷ σπείραι.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπισεν παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τῷ ἔρανῳ, καὶ κατέφαγεν αὐτό.

5 Ἄλλο δὲ ἔπισεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπῃ οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος· γῆς·

6 Ἡλίος δὲ ἀνατείλαντος· ἱκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπισεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλο ἔπισεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδε καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα· καὶ ἔφερεν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούει, ἀκούτω.

10 Ὅτε δὲ ἐγένετο καιαμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν.

11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι μὴ δέδοται γινῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται.

12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες

3 Ἀκούετε· Νὰ, ὅπῃ εὐγῆ- κει ὁ σπορέυς νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἔσπερην, ἄλλο ἔπισεν εἰς τὴν γράτα, καὶ ἦλθαν τὰ πετεινὰ τοῦ ἔραιῳ, καὶ τὸ ἱκατάφαγαν.

5 Καὶ ἄλλο ἔπισεν εἰς τόπον πετρῶδη, ὅπῃ δὲν εἶχε πολλήν γῆν· καὶ εὐθύς ἐφύτρωσε μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ πολλήν γῆν·

6 Καὶ ὡς ἂν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἱκαυματίσθη καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπισεν εἰς τὰ ἀγκάθια· καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγκάθια, καὶ τὸ ἐπνίξαν, καὶ δὲν ἔκαμε καρπὸν.

8 Καὶ ἄλλο ἔπισεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἔκαμε καρπὸν καὶ ἀνέβη καὶ αὐξανε· καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἕνα τριάντα, καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἕνα ἐξήντα, καὶ ἄλλο τὸ ἕνα ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν τῷ· Ὅποιος ἔχει αὐτίνα νὰ ἀκῆ, ἅς ἀκῆ.

10 Καὶ ὅταν ἀπόμεινε μοναχὸς, τὸν ἐρώτησαν τὴν παραβολὴν ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἦταν τρυγίρω τε, μαζὺ μὲ τὸς δώδεκα μαθητάδες.

11 Καὶ τὸς εἶπεν· Ἐσθὺς ἐδόθη νὰ γνωρίσῃε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ εἰς ἐκείνους ὅπῃ εἶναι ἀπέξω, γίνονται ὅλα μὲ παραβολαῖς·

12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ νὰ μὴν καταλαμβά-

ἀκέσῃσι, καὶ μὴ συνῶσι· μή-
ποτε ἐπιγρέψῃσι, καὶ ἀφεθῇ
αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ
οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύ-
την; καὶ πῶς πάσας τὰς
παραβολὰς γινώσκει;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον
σπείρει.

15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδὸν, ὅπῃ σπείρεται ὁ
λόγος· καὶ ὅταν ἀκέσωσιν, εὐ-
θέως ἔρχεται ὁ σατανᾶς, καὶ
αἶρει τὸν λόγον τὸν ἰσπαρμένον
ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ ἕτοί εἰσιν ὁμοίως
οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι,
οἱ, ὅταν ἀκέσωσι τὸν λόγον,
εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνου-
σιν αὐτόν·

17 Καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν
ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰ-
σιν· εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ
διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως
σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἕτοί εἰσιν οἱ εἰς
τὰς ἀκάθαρδας σπειρόμενοι, ἕτοί
εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·

19 Καὶ αἱ μέριμναι τῆ
αἰῶνος τῆς, καὶ ἡ ἀπάτη τῆ
πλῆθους, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ
ἐπιθυμίαι ἐισπορευόμεναι συμ-
πνίγνῃσι τὸν λόγον, καὶ ἀκαρ-
πῆ γίνεται.

νοσι καὶ ἀκούοντες, ἀκέσωσι
καὶ νὰ μὴν γροικῶσι· μήπως
καὶ μετανόησεν, καὶ τῆς συγ-
χωρεθῇ τὰ ἁμαρτήματά της.

13 Καὶ λέγει τῆς· Ἐτέτην
τὴν παραβολὴν δὲν ἰξεύρετε;
καὶ πῶς θέλετε γνωρίσει ὅλκας
ταῖς παραβολαῖς;

14 Ἐκεῖνος ὅπῃ σπείρει,
σπείρει, τὸν λόγον.

15 Καὶ ἐτέτοι εἶναι ἐκεῖ-
νοι, ὅπῃ εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν
γῆν, εἰς τῆς ὑποῖας δηλον-
ότε σπείρεται ὁ λόγος· καὶ
ὅταν τὸν ἀκούσωσι, παρευθὺς
ἔρχεται ὁ σατανᾶς, καὶ σηκώ-
νει τὸν λόγον, ὅπῃ εἶναι ἰσπαρ-
μένον· μέσα εἰς ταῖς καρδίαις
της.

16 Ὅμοίως καὶ ἐτέτοι
εἶναι ἐκεῖνοι, ὅπῃ σπείρουνται
εἰς τὰ πετρώδη, οἱ ὅποιοι,
ὅταν ἀκούσῃν τὸν λόγον, εὐθύς
μετὰ χαρᾶς τὸν πέρνῃσι·

17 Ἀμὴν δὲν ἔχουσιν ῥίζαν εἰς
τοῦ λόγου της, ἀλλὰ εἶναι πρόσ-
καιροί· καὶ ἀπέκει ὥσαν γένη
θλίψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λό-
γον, παρευθὺς σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν,
ὅπῃ σπείρουνται εἰς τὰ ἀγκά-
δια, ὅπῃ ἀκούσῃ τὸν λόγον·

19 Καὶ ἡ φροντίδες τῆ κόσμου
ἐτέτη, καὶ ἡ ἀπάτη τῆ πλῆθους,
καὶ ἡ ἄλλαις ἐπιθυμίαις, ὅπῃ
ἐμβαίνουσιν μέσα της, πνίγνῃσι
τὸν λόγον, καὶ γίνεται ἀκαρ-
πῆ.

20 Καὶ ὑτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τῇ γῇ τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκήεσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται· καὶ καρποφορεῖσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτις ὁ λύχνος ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; ἔχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ;

22 Οὐ γάρ ἐστὶ τι κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· ἔδὲ ἐγέμετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ.

23 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκήειν, ἀκυσέτω.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί ἀκέετε· ἐν ᾧ μέτρω μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκέεσιν·

25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρδήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βαλῇ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς.

27 Καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρεται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ, καὶ μηκύνῃται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.

20 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν ὁπῶ ἐσπάρθησαν εἰς τὴν γῇ τὴν καλὴν, ὁπῶ ἀκήεν τὸν λόγον, καὶ τὸν δέχονται· καὶ καρποφορεῖ, τὸ ἓνα τριάντα, καὶ τὸ ἄλλο ἐξήντα, καὶ τὸ ἄλλο ἑκατόν.

21 Καὶ τὰς ἔλεγε· Μὴνα ὁ λύχνος ἔρχεται, νὰ βαλθῇ ἀπὸ κάτω εἰς τὸ μόδι, ἢ εἰς τὸ κρεβάτι; καὶ ὅχι νὰ βαλθῇ ἀπάνω εἰς τὸν λυχνοστάτη;

22 Διατὶ δὲν εἶναι κανένα κρυφόν· ὁπῶ νὰ μὴν φανερωθῇ· ἔδὲ ἔγινε κανένα ἀπόκρυφον, ὁπῶ νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὸ φανερόν.

23 Ὅποιος ἔχει αὐτιά νὰ ἀκῇ, ἄς ἀκῇ.

24 Καὶ ἔλεγεν τὰς· Ἐχετε τὸν νῦν σας εἰς ἐκεῖνα ὁπῶ ἀκέετε· μετὸ μέτρον ἐκεῖνο, ὁπῶ μετρεῖτε, δέλει σᾶς μετρηθῇ, καὶ δέλει βαλθῇ παρὰπάνω εἰς ἐσᾶς ὁπῶ ἀκέετε·

25 Ὅποιος ἔχει, δέλει τῷ δοθῇ καὶ ἄλλο· καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ ἔχει, δέλει παρθῇ ἀπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἔλεγε· Τέτοιαις λογῇς εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἂν ἓνας ἄνθρωπος, ὁπῶ νὰ ρίξῃ τὸν σπόρον εἰς τὴν γῇ.

27 Καὶ νὰ κοιμᾶται, καὶ σηκώνεται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνει, καὶ μακρύνει μετὸ τρόπον ὁπῶ αὐτός δὲν ἰξεύρει.

28 Αυτόματῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα ῥάχυν, εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ ῥάχυϊ.

29 Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπὸς, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρεπάνον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

30 Καὶ ἔλεγεν· Τίνι ὁμοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὅς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερον πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·

32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτῆς τὰ πετεινὰ τοῦ ἔρανος κατασκηῖν.

33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλάς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν.

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς ἐπέλυε πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁψίας γενομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παρελάβαντες αὐτὸν ὡς ἦν

28 Διατὶ ἡ γῆ ἀπατήτης κάμνει τὸν καρπὸν, πρῶτα χορτάρι, καὶ ὕστερα ῥάχυν, μετέπειτα γεμάτον σιτάρη τὸ ῥάχυν.

29 Καὶ ὅταν ψωμώσῃ, παρευθὺς στέλλει τὸ δρεπάνον, διατὶ ἔφθασε τὸ θέρος.

30 Καὶ ἔλεγεν· Μὲ τίνα ὁμοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ μὲ ποῖαν παραβολὴν ἢ τὴν συγκρίνωμεν;

31 Ὡς ἂν τὸ κοκκὶ τοῦ σινάπε, τὸ ὁποῖον, ὅταν σπαρθῇ εἰς τὴν γῆν, εἶναι μικρότερον ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν γῆν·

32 Καὶ ὥς ἂν σπαρθῇ, ἀνιβαίνει, καὶ γίνεται μεγαλύτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λάχανα, καὶ κάμνει κλαδία μεγάλα, εἰς τόσον ὅπῃ ἤμπορῃν, τὰ πετρίδια τοῦ ἔρανος ἢ τὰ φωλεύειν εἰς τὸν ἵσκιόν τε.

33 Καὶ μὲ τέτοιας λογιῆς πολλάς παραβολαῖς τῆς ἐλάλει τὸν λόγον, καθὼς ἐδύνανταν ἀκούειν.

34 Καὶ χωρὶς παραβολῆς δὲν τῆς ἐλάλει· καὶ καταμόνας τῆς μαθητῶδες τε τῶν τὰ ἐξεδιάλυεν ὅλα.

35 Καὶ λέγει τῆς ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν, ὥς ἂν ἐβραδιασῇ· Ἄς περάσωμεν πέραν.

36 Καὶ οἱ μαθητῶδες ἀφῆσαν τὸ πλῆθος, καὶ τὸν ἐπῆραν

ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτῆ.

37 Καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμῳ μεγάλῃ· τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι.

38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκείμενον καθεύδων· καὶ διεγερσεν αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ὃ μέλει σοι, ὅτι ἀπολλύμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θεοὶ ἐγὼ ἔγω; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ὁτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

καθὼς ἦτον μέσα εἰς τὸ μονόξυλον· καὶ ἦταν μαζύ τε καὶ ἄλλα μονόξυλα.

37 Καὶ ἔγινεν ἀνεμοταραχὴ μεγάλη· καὶ τὰ κύματα ἐκτυπῶσαν καὶ ἔμβαιναν μέσα εἰς τὸ καράδι, εἰς τόσον ὅπῃ ἐκόντεψεν νὰ γεμίση.

38 Καὶ αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν πρύμνην, καὶ ἐκοιμᾶτο εἰς τὸ προσκείμενον· καὶ τὸν ἐξύπνισαν, καὶ λέγειν τε· Διδάσκαλε, δὲν σὲ μέλει, ὅπῃ χανόμεσθε;

39 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσαξε μὲ φόβησμον τὸν ἄνεμον, καὶ τῆς θαλάσσης εἶπε· Σιώπα, ἀποσομάθητι· Καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε, καὶ ἔγινε γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ λέγει τῶν· Διατί εἶσθεν ἔττι φοβητζίαιδες; πῶς δὲν ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον ἑνας εἰς τὸν ἄλλον· Τάχα τίς νὰ εἶναι ἐτῆτος, ὅπῃ τοῦ ὑπακούουσι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα;

Κεφ. ε. 5.

Κ Αἱ ἡλδοι εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐδίας ἀπάντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἀνθρωπῶν ἐν πνεύματι ἀκαθάστῳ.

Κ Αἱ ὡσὰν ἐπύρασαι πύρα τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Εὐθύς ὅπῃ εὐγῆκεν ἀπὸ τὸ μονόξυλον, τῆς ἀπάντησεν ἑνας ἀνθρωπῶν ὅπῃ ἔρχετο ἀπὸ τὰ μνήματα, μὲ πνεῦμα ἀκάθαρτον·

3 Ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ ἔτι ἀλύσεισιν ὑδεῖς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι·

4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεισι δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτῆ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι· καὶ ὑδεῖς αὐτὸν ἰσχυε δαμάσαι.

5 Καὶ διαπαντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὅρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων, καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις·

6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμι, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ·

7 Καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε· Τί μοι καὶ σοὶ Ἰησοῦ υἱὲ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῃ; ὀρκίζω σε τὸν Θεόν, μὴ με βασανίσῃς.

8 (Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἐξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου·)

9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων· Λεγὼν ὄνομά μοι ὅτι πολλοί ἐσμεν.

10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀποσείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη.

12 Καὶ παρεκάλεισαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέ-

3 Ὁ ὁποῖος ἱκατοίκαν εἰς τὰ μνήματα, καὶ κανεὶς δὲν ἠμπόρει νὰ τὸν ἰδῇ, ἔδῃ μὲ ἀλυσίδες·

4 Διατὶ πολλάκις φοραῖς καὶ μὲ ταῖς κλάπαις καὶ μὲ ταῖς ἀλυσίδας τὸν ἰδεῖν, καὶ αὐτὸς καὶ ταῖς ἀλυσίδας ἔκοψε, καὶ ταῖς κλάπαις ἐσύτρεψεν· καὶ κανίνας δὲν ἠμπόρει νὰ τὸν δαμάσῃ.

5 Καὶ πάντοτε νύκτα καὶ ἡμέρας ἐφώναξεν εἰς τὰ μνήματα καὶ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἱκατάκοπτε τοῦ λόγου τοῦ μὲ ταῖς πέτραις·

6 Καὶ ὡσὰν εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρὰ, ἔδραμι, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε·

7 Καὶ κράξας μεγαλοφώνως, εἶπε· Τί ἔχεις ἐσὺ νὰ κάμῃς μετ' ἐμένα Ἰησοῦ υἱὲ τῷ Θεῷ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε εἰς τὸν Θεόν, μὴ μὲ βασανίσῃς.

8 (Διατὶ τῷ ἔλεγε· Ἐσὺ πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἔρχα ἀπὸ τὸν ἀνθρώπου ἐκτὸς·)

9 Καὶ τὸ ἐρώτησε· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σε; Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Λεγὼν εἶναι τὸ ὄνομά μου ὅτι εἴμεσθε πολλοί.

10 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλὰ, νὰ μὴν τὸς σείλῃ ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν.

11 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὰ ὄρη μεγάλη ἀγέλη τῶν χοίρων, ὅπῃ ἔβοσκε.

12 Καὶ τὸν ἐπαρακάλεσαν ὅλοι οἱ δαίμονες, λέγοντες·

γοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τὰς χοίρας, ἵνα εἰς αὐτὰς εἰσέλθωμεν. Καὶ ἐπίτρεψεν αὐτοῖς εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς.

13 Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τὰς χοίρας· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τὴν κρημνὴν εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι,) καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θάλασσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκοιτες τὰς χοίρας ἐφίγαν, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγρούς.

15 Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστὶ τὸ γεγονός. Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμένον, καὶ σωφρονῶντα, τὸν ἰσχυρότα τὸν λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων.

17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ἐμβάντῃ αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλεσεν αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς, ἵνα ἦ μετ' αὐτῷ.

19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὑ-

Πέμψε με εἰς τὰς χοίρας, ἵνα ἐμβῶμεν εἰς αὐτάς. Καὶ παρευδὺς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἰδούσας ἄδειαν.

13 Καὶ ὥσαν εὐγῆκαν τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἐμβῆκαν εἰς τὰς χοίρας· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη ἀπὸ τῶν ἐγκρημνῶν εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ ἦσαν ἕως δύο χιλιάδες,) καὶ ἐπνίγονται εἰς τὴν θάλασσαν.

14 Καὶ ἐκείνοι, ὅπῃ ἔβησκον τὰς χοίρας, ἐφίγαν καὶ ἀπῆλθον, καὶ τὸ εἶπαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια.

15 Καὶ οἱ αἰθροῦποι, ὥσαν τὸ ἤκουσαν, εὐγῆκαν ἵνα εἰδῶσι τί εἶναι ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγινε. Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ βλέπουν τὸν δαιμονισμένον, ὅπῃ εἶχε τὸν λεγεῶνα, καὶ ἐκάθετον ἐνδυμένον, καὶ σωφρονισμένον· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ τὸ εἶδασιν, τὰς τὸ ἐδιηγήθησαν, πῶς ἔγινεν εἰς τὸν δαιμονισμένον, καὶ διὰ τὰς χοίρας.

17 Καὶ ἄρχισαν ἵνα τὸν παρακαλέσωσι, ἵνα παγίῃ ἀπὸ τὰ σύνορά τες.

18 Καὶ ὥσαν ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ μονόξυλον, τὸν ἐπαρακάλεσεν ἐκεῖνος, ὅπῃ ἦτον προτίτερα δαιμονισμένον, ἵνα εἶναι μαζύ τες.

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν ἀφῆκεν, ἀλλὰ τῷ εἶπε· Σύρε εἰς τὸ

παγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τὰς
σὺν, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς
ὅσα σοι ὁ Κύριος ἰποίησι,
καὶ ἡλέησέ σε.

20 Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρ-
ξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπό-
λει, ὅσα ἰποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· καὶ πάντες ἰθαύμαζον.

21 Καὶ διαπεράσαντο
τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν
εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὅχλος
πολύς ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν παρὰ
τὴν θάλασσαν.

22 Καὶ ἰδὲ, ἔρχεται εἰς
τῶν ἀρχισυναγώγων, ἰούματι.
Ἰάερος· καὶ ἰδὼν αὐτόν,
πίπτει πρὸς τὰς πόδας
αὐτῆς.

23 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν
πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυγά-
τριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα
ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας,
ὅπως σωθῇ· καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτῆς
καὶ ἠκολούθη αὐτῷ ὅχλος πο-
λὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

25 (Καὶ γυνή τις ἔσα ἐν
ρύσει αἵματός· ἔτη δώδεκα,

26 Καὶ πολλὰ παθεῖσα
ὑπὸ πολλῶν ἱατρῶν, καὶ
δαπάνησασα τὰ παρ' ἑαυτῆς
πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα,
ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν
ἐλθεῖσα·

27 Ἀκούσασα περὶ τοῦ

σπῆντί σου, καὶ εἰς τὰς ἰδικάς
σου, καὶ ἐπὶ τῆς ὅσα σὺ
ἔκαμιν ὁ Κύριος, καὶ σὲ
ἐλκυμένην.

20 Καὶ ἰδὼν, καὶ ἄρχισι-
νὰ κερύττη εἰς τὴν Δεκάπολιν,
ὅσα τῷ ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς· καὶ
ὅλοι ἰθαύμαζαν.

21 Καὶ ὥσαν ἰκέρασιν ὁ
Ἰησοῦς· πέρα μὲ τὸ καραεῖ,
ἰμαζωχὴν πολλὴν λαὸς εἰς
αὐτόν· καὶ ἐκτεῖν· ἦτον εἰς
τὸ παραθαλάσσιον.

22 Καὶ ἰὰ, καὶ ἔρχεται
ἰίας ἀπὸ τῆς ἀρχισυναγωγῆς,
τὸ ὄνομά τε Ἰάερος· καὶ
ὥσαν τὸν εἶδιν, ἱπισιν εἰς τὰ
ποδάρια τε.

23 Καὶ τὸν ἱπαρεκάλει
πολλὰ, λ. γωντας· Ὅτι τὸ θυγά-
τρία μου ἱῖαι εἰς τὰ λοῖσθδια·
καὶ ἰὰ ἔλθης ἰὰ βάλλης τὰ
χείριά σου ἀπάνω της, διὰ ἰὰ
ἱατρευθῇ· καὶ θίλῃ ζήση.

24 Καὶ ἱπῆγι μαζὺ τε
καὶ τοῦ ἀκολούθων πολλὺς
ὅχλος, καὶ τὸν ἱσυναχρῆσαν.

25 (Καὶ κάποια γυναῖκα,
ὁπῶ ἦτον αἱμορροῦσα δώδεκα
χρῆτες,

26 Καὶ ἱπαθεῖ πολλὰ ἀπὸ
πολλῶν ἱατρῶν, καὶ ἱξοδ. ασε
τὰ ὑπάρχοιτά της ὅλα, καὶ
δὲν ὠφελήθη τίποτις, ἀλλὰ
περισσότερον ἱπήγενεν εἰς τὸ
χειρότερον·

27 Ἐγνωτας ἰὰ ἀκήση διὰ

Ἰησοῦ, ἰλθοῖσα ἐν τῷ ὄχλῳ
ἐπισθαι, ἤψατο τῇ ἱματίῳ
αὐτῇ·

28 Ἐλεγε γάρ· Ὅτι καὶ
τῶν ἱματίων αὐτῇ ἄψωμαι,
σωθήσονται.

29 Καὶ εὐδίως ἐξηράνθη ἡ
πηγὴ τῇ αἵματι· αὐτῆς· καὶ
ἔγνω τῇ σώματι, ὅτι ἴσται
ἀπὸ τῆς μάστιγι·

30 Καὶ εὐδίως ὁ Ἰησοῦς
ἐπιγινῶς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτῇ
δύναμιν ἐξελεῖσθαι, ἐπιστα-
φαίς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς
μὲν ἤψατο τῶν ἱματίων;

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτῇ· Βλέπεις τὸν
ὄχλον συνθλιβόντά σε, καὶ
λέγεις· Τίς μὲν ἤψατο;

32 Καὶ περιεβλέπειτο ἰδεῖν
τὴν ταῦτο ποιήσασαν·

33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα
καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γίγνεται
ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπε-
σεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ
πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύ-
γατερ, ἡ πίστις σε σέσωκέ σε·
ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι
ἰγνῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου·)

35 Ἐτι αὐτῇ λαλεῖν, ἔρχοι-
ται ἀπὸ τῆ ἀρχισυναγώ-
γης, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ
σου, ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις
τὸν διδάσκαλον;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐδίως
ἀκούσας τὸν λόγον λαλεῖν,

τὸν Ἰησοῦν, ἦλθε μέσα εἰς τὸ
πλῆθος· ὀπίσω τε, καὶ ἐπιάσει
τὸ φόρεμά τε·

28 Διατὶ ἔλεγει· Ὅτι καὶ
μόνον τὸ φόρεμά τε ἐὰν πιάσω,
δέλω ἰατρευθῆναι.

29 Καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ
τρέξιμον τοῦ αἵματός της· καὶ
ἰγνώρισεν εἰς τὸ κορμί της, ὅτι
ἰατρεύθη τὸ βάσανον ἐκεῖνον.

30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς
ἰγινώζωντας εἰς τὴν λόγον τε,
ὅτι δύναμις ἐρχομένη ἀπ' αὐτῆς,
ἰγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος, καὶ εἶ-
πε· Τίς ἐπιάσει τὸ φόρεμά σου;

31 Καὶ λέγουσιν τε οἱ
μαθηταὶ αὐτῇ· Τὸν ὄχλον
ἐλέγεις, ὅπῃ σε συναχθήσονται,
καὶ λέγεις· Τίς με ἐπιάσει;

32 Καὶ ἐβλέπει τρεχούσας
ἐὰν εἰδῇ ἐκεῖνην, ὅπῃ τὸ ἔκαμε·

33 Καὶ ἡ γυναῖκα ἐφοβήθη
καὶ ἔτρεμε, ἰξεύρουσας ἐκεῖνο
ὅπῃ ἔγινεν εἰς τὴν λόγον της,
ἦλθε καὶ τῇ ἐπρόσπεσε, καὶ
εἶπεν τε ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς λέγει· Ὡ-
ς θυγάτηρ, ἡ πίστις σε σέσωκε·
καὶ σὺ εἰς τὸ καλόν, καὶ ἄρτι-
σαι γινῆναι ἀπὸ τοῦ βασάνου σου·)

35 Καὶ ἀκόμιν αὐτὸς ἐλάλει,
καὶ ἔρχονται ἀπὸ τῆ ἀρχισυ-
ναγωγῆς, καὶ λέγουσιν τε· Ἡ θυ-
γατέρα σου ἀπέθανε· καὶ τί πει-
ράζεις πλέον τὸν διδάσκαλον;

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς παρευθὺς
ὡσὰν ἀκούσας τὸν λόγον ὅπῃ ἔλε-

λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβῆ, μόνοι πίστευι.

37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν ἔδρα αὐτῷ συνακολουθεῖσαι, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τῷ ἀρχισυναγώγῳ, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά.

39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθείδει.

40 Καὶ κατεγέλων αὐτῷ· Ὁ δέ, ἐκβαλὼν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴς μετ' αὐτῷ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπῃ ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ· Ταλιθὰ κἔμι· ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον· Τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειραι.

42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλη.

43 Καὶ διεφείλατο αὐτοῖς πολλά, ἵνα μηδεὶς γινῶ τῆτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

γαι, λέγει εἰς τὸν ἀρχισυναγώγον· Μὴν φοβᾶσθαι, μόνοι πίστευι.

37 Καὶ δὲν ἄφησι κανίνα ἰὰ τοῦ ἀκολουθήσει, παρὰ τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπῆτι τῷ ἀρχισυναγώγῳ, καὶ βλέπει σύγχυσιν, καὶ τὴς ἀνθρώπων ὅπῃ ἔκλαιαν καὶ ἰμοιρολογῆσαν πολλά.

39 Καὶ ὡσάνιμβῃκει μίσεια, τὴς εἶπε· Τί συγχίζεσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀμὴ κοιμᾶται.

40 Καὶ τὸν ἐγεῖναι· Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς εὐγαλεν ἔξω, καὶ πέρει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα τε, καὶ ἐκείνης ὅπῃ ἦταν μαζύ τε, καὶ ὑπάγει ἐκεῖ ὅπῃ ἐκείτετον τὸ κορίτζη.

41 Καὶ πιάωντάς το ἀπὸ τοῦ χέρι, τῷ λέγει· Ταλιθὰ κἔμι· τὸ ὅποῦν δέλει ἰὰ εἰπῇ· Κοράσιον (εἰσεῖνα λέγω) σήκο ἀπάνω.

42 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη ἀπάνω τὸ κοράσιον, καὶ ἐπεριπάτει· Διατὶ ἦτον δώδεκα χρονῶν· καὶ ἔγιναν ἐξεστηκοὶ ἀπὸ τὸ μέγαλον θαῦμα.

43 Καὶ τὴς ἐπαράγγειλε πολλά, κανεὶς ἰὰ μὴν τὸ ἐξεύρη· καὶ εἶπε, ἰὰ τῆς δώσεν ἰὰ φάγη.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑΙ' ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτῷ· καὶ ἀκολουθεῖσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ.

2 Καὶ γινομένην σάββατον ᾗρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Πόθεν τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἐν αὐτῷ, καὶ τινες αὐτῷ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται;

3 Οὐχ ὅτις ἐστὶν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

4 Ἐλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι οὐκ ἐστὶ προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ ἀδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν· Καὶ περιῆγε τὰς κόμας κύκλῳ, διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλεῖται τὸς δώδεκα, καὶ ᾗρξατο αὐτοῖς

ΚΑΙ' ἀπ' ἐκεῖ εὐγῆκε, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν πατρίδα τῆ· καὶ οἱ μαθητάδες τῆ τὸν ἀκολουθεῖσαν.

2 Καὶ ὡς αὐτὸς ἦλθε τὸ σάββατον, ᾗρχισε ἵνα διδάσκῃ εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες τοὺς ἐξεπλήττενται, καὶ ἔλεγαν· Ἀπὸ πῦτὲ ἦλθεν ἰσχυρὰ ἐκείνῳ; καὶ τί εἶναι ἐκείνη ἡ σοφία ὅπως τῷ ἐδόθη, ὅτι καὶ τέτοιαις λογῇς δυνάμεις γίνονται διὰ μέσου τῶν χειρῶν τῆ;

3 Δὲν εἶναι ἐκεῖνος ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσὴ καὶ τῷ Ἰούδα καὶ τοῦ Σίμωνος; καὶ δὲν εἶναι αἱ ἀδελφαὶ τῆ ἰδὼ εἰς ἡμᾶς; Καὶ ἐσκανδαλίζονταν εἰς αὐτόν.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς ἔλεγεν· Ὅτι δὲν εἶναι κανένας προφήτης ἄτιμος, παρὰ εἰς τὴν πατρίδα τῆ, καὶ εἰς τὰς ἐδικὰς τῆ, καὶ εἰς τὸ σπῆτί τῆ.

5 Καὶ δὲν ἠμπορεῖ ἐκεῖ ἵνα κάμῃ καμῖαν ἐνέργειαν, παρὰ εἰς ὀλίγους ἀρρώστους ἔθετο τὰ χεῖρά τῆ ἀπάνω τῆς, καὶ τὰς ἰάτρευσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν τῆς. Καὶ ἐκίριζε ταῖς τριχὺς τῶν κόμας, διδάσκων.

7 Καὶ ἐκάλεσε τὸς δώδεκα, καὶ ᾗρχισε ἵνα τὸς γέλλῃ δύο

ἀποσέλλειν δύο δύο· καὶ ἰδίῳ αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

8 Καὶ παρήγγειλεν αὐταῖς ἵνα μὴδὲν αἰρῶσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώην χαλκόν·

9 Ἄλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐιδύσασθαι δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἂν εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν.

11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μὴδὲ ἀκέσωσιν ὑμῶν, ἐκπορεύεσθαι ἐκεῖθεν, ἔκτινάξατε τὸν χεῖν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἃ μὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκέρυσσον ἵνα μετανοήσωσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξεβαλλὼν· καὶ ἡλείφον ἐλαίῳ πολλὰς ἀρρώστους, καὶ ἰθεράπευον.

14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ,) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν

δύο· καὶ ἰδιδέν τε· ἐξουσίαν εἰς τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα.

8 Καὶ ἱπαράγγειλίν τε, ἵνα μὴ σηκώωσι τίποτις εἰς τὴν γράταν, παρὰ μοναχὰ ῥαβδί, μητε διστάκκι, μηδὲ ψωμί, μηδὲ ἄσπρα εἰς τὰ ζωιάρια τες·

9 Ἄλλ' ὑποδημίους ὑποδήματα· καὶ ἵνα μὴν ἐιδύνονται δύο φορέματα.

10 Καὶ ἔλιγίν τε· Εἰς ὅπου σπῆτι καὶ ἂν ἱμβῇτε, ἐκεῖ μένετε ἕως, ὅπῃ ἵνα εὐγῆτε ἀπ' ἐκεῖ.

11 Καὶ ὅσοι δύνουσας διχθῶσι, μὴδὲ σᾶς ἀκέσωσιν, εὐγένοιτες ἀπ' ἐκεῖ, τινάξετε τὸν κοινορεκτὸν, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τὰ πηδάρια σας, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν· ὅτι ἐλαφροτέρα κόλασις θίλει εἶσθαι τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως εἰς τὰ Σόδομα καὶ εἰς τὰ Γόμορρα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

12 Καὶ ὥσῃ εὐγῆκαν ἐξω, ἐκέρυτταν ἵνα μετανοήσωσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ εὐγάτασι· καὶ πολλὰς ἀρρώστους ἡλείφαν λάδι, καὶ τες ἰατρεύειαν.

14 Καὶ ἤκουσεν το ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς, (διατὶ ἐφανερῶθαι τὸ ὄνομά τε,) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀνεσάνθη

ἡγέρθη, καὶ διὰ τῆτο ἐπεγῶσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἡλίας ἐστίν· Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Ὅτι προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς εἰς τῶν προφητῶν.

16 Ἀκῶσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· Ὅτι ὁ ἐγὼ ἀπικεφάλισα Ἰωάννην, ὅτός ἐστιν, αὐτὸς ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν·

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

18 Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐπιῆκεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ οὐκ ἔδυνάτο.

20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκῶσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίησεν, καὶ ἡδίων αὐτοῦ ἦκε.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας·

22 Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυ-

ἀπὸ τῆς νεκρῆς, καὶ διὰ τῆτο ἐπεγῶσιν αἱ δυνάμεις εἰς αὐτόν.

15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἡλίας εἶναι· Καὶ ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι προφήτης εἶναι, ἢ ὡς ἅν ἕνας ἀπὸ τῆς προφητίας.

16 Ἀμὴν ὡς ἅν τὸ ἄκουσεν ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· Ὅτι τὸν Ἰωάννην ἐκείνον ὅπῃ ἐγὼ ἀπικεφάλισα, ἐτῆτο εἶναι, αὐτὸς ἀνίσταται ἀπὸ τῆς νεκρῆς·

17 Διὰ τὸ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἔστειλε καὶ ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν ἔδωκεν μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τῆς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, ὅπῃ τὴν ἐγαμήρευθη.

18 Διὰ τὸ ὁ Ἰωάννης ἔλεγε τοῦ Ἡρώδῃ· Δὲν εἶναι δίκαιον ἵνα ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Καὶ ἡ Ἡρωδιάδα τὸν ἐχθρεύοντον, καὶ ἤθελε ἵνα τὸν φονεύσῃ· ἀμὴν δὲν ἠμπόρει·

20 Διὰ τὸ ὁ Ἡρώδης ἐφοβῆτο τὸν Ἰωάννην, ἐξέτιμῶντάς τον ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ τὸν εὐλαβήνται· καὶ ἀκῶντάς τον, ἔκαμνε πολλὰ, καὶ τοῦ ἦκε μετὰ χαρᾶς.

21 Καὶ ὅταν ἔγινεν μία ἡμέρα ἐπιτηδεῖα, καὶ ὁ Ἡρώδης εἰς τὰ γενέθλια ἔκαμνε φιλίαν, καὶ ἐκάλεσε τῆς ἀνδριτάδης τῆς καὶ τῆς χιλιάρχης καὶ τῆς πρώτης τῆς Γαλιλαίας·

22 Ἦλθε καὶ ἡ θυγατέρα τῆς

γατρός αὐτῆς τῆς Ἡρώδῃς, καὶ ὀρχησαμένης· καὶ ἀρυσάσης τῇ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συναγακμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἰτήσόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοί.

23 Καὶ ἄμωσιν αὐτῇ· Ὅτι ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς, δώσω σοί, ἕως ἡμίσης τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξεληθῆσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτισῆ.

25 Καὶ ἐσελθῆσα εὐθέως μετὰ σπαθῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ᾗτήσατο, λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πινάκι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτισῆ.

26 Καὶ περίλυπός γεγόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τὰς ὀρκας καὶ τὰς συναγακμένους οὐκ ἠδέλησεν αὐτὴν ἀδικῶν.

27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκελάτωρα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πινάκι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν πῇ μητρὶ αὐτῆς.

Ἡρώδῃς, καὶ ἐχόρειψε, καὶ ἄρῃσι τοῦ Ἡρώδῃ καὶ ἐκινῶν ὅπῃ ἐκάθονταν εἰς τὸ τραπέζι, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κοράσιον· Ζήτησέ μου εἴ τι θέλεις, καὶ ἐγὼ σὺ τὸ δώσω.

23 Καὶ τῆς ἄμωσιν· Ὅτι εἴ τι καὶ ἂν μὲ ζητήσῃς, ἐγὼ σὺ τὸ δώσω, ἕως τὸ ἡμισυ τῆς βασιλείας μου.

24 Καὶ ἐκίνητο ὑγῆκεν ἔξω, καὶ εἶπεν τῆς μάνας τῆς· Τίνα ζητήσω; Καὶ ἐκίνητο ἡ μάνα· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτισῆ.

25 Καὶ παρευδὺς ἐμβῆκε μέσα μὲ σπαθὴν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἐζήτησε, λέγουσα· Νὰ μὲ δώσῃς ἐτάτην τὴν ὥραν εἰς ἓνα πινάκι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτισῆ.

26 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη πολλὰ, ἀμὴν διὰ τὰς ὀρκας ὅπῃ ἔκαμε, καὶ διὰ τὰς καλεσμένους, ὅπῃ ἐκάθονταν μαζί τε, διὸ ἠδέλησε ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

27 Καὶ παρευδὺς ἔστειλε ὁ βασιλεὺς δῆμιον, καὶ ἐπρόταξε ἐν φερρῇ ἢ κεφαλῇ τε.

28 Καὶ αὐτὸς ἐπήγε, καὶ ἀπεκεφάλισέ τον μέσα εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν τε μέσα εἰς ἓνα πινάκι, καὶ ἔδωκεν τὴν τοῦ κορασίου· καὶ τὸ κοράσιον τὴν ἔδωκεν τῆς μάνας τῆς.

29 Καὶ ἀκέσαιτες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤλθον καὶ ἦσαν τὸ πτώμα αὐτοῦ, καὶ εἶδον αὐτὸ ἐν τῷ μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα εἰδίδαξαν.

31 Καὶ εἶπει αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀπαπαύσεθε ὀλίγον· Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί· καὶ ἐδὲ φαγεῖν ἤκαizen.

32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτὴς ἰπάγοντας οἱ ὄχλοι· καὶ ἐπέγινωσαν αὐτὸν πολλοί· καὶ πιζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτὴς, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτὴς πολλά.

35 Καὶ ἦδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· Ὅτι ἔρημός ἐστιν τόπος, καὶ ἦδη ὥρα πολλή·

36 Ἀπόλυσον αὐτὴς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ ἀ-

29 Καὶ ὥσαν τὸ ἄκυσαν οἱ μαθητάδες τε, ἤλθον καὶ ἐσήκωσαν τὸ κορμὶ τε, καὶ τὸ ἔβαλλαν μέσα εἰς τὸ μνημα.

30 Καὶ ἐμαζώχθησαν οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπάν τε ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔκαμαν καὶ ὅσα εἰδίδαξαν.

31 Καὶ λέγει τὴς· Ἀμέτι εἰεῖς ἀτοίσας χώριάσας εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀπαταῖδετε ὀλίγον· Διατὶ ἦταν πολλοὶ ἐκεῖνοι ὁπῷ ἐπάγειαν καὶ ὁπῷ ἤρχονταν· καὶ μηδὲ καὶ ἰὰ φάγωσιν ἀδειάζασι.

32 Καὶ ἐπῆγαν εἰς ἱνα ἔρημον τόπον μὲ καράβι ξεχωριστά.

33 Καὶ οἱ ὄχλοι τὴς εἶδαν ὁπῷ ἐπάγειαν· καὶ πολλοὶ ἐγινώρισαν τὸν Χριστόν· καὶ ἔτρεξαν πιζοὶ ἀπὸ ὅλαις ταῖς πόλαις ἐκεῖ, καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτὴς, καὶ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐτόν.

34 Καὶ εὐγένειας ἐξῷ ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ τὴς ἐσπλαγχνίσθη, ὅτι ἦταν ὥσαν πρόβατα ὁπῷ δὲν ἔχον ποιμένα· καὶ ἄρχισε ἰὰ τὴς διδάσκειν πολλά.

35 Καὶ ὥσαν ἰπέρας πολλὴ ὥρα, ἐπῆγαν κοντὰ οἱ μαθητάδες τε, καὶ λέγει τὴς· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα εἶναι πολλή·

36 Ἀπόλυσέ τὴς, ἰὰ πᾶσι τερυγύρω εἰς τὰ χωράφια καὶ

γρὸς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν
ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγω-
σιν οὐκ ἔχουσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δια-
κοσίων θηναρίων ἄρτους, καὶ
δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν·

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε
καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέ-
γουσι· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.

39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια
συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ
χόρτῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ
πρασιαί, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ
πεντήκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τὸς πέντε
ἄρτους καὶ τὸς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς τὸν ὕραν, οὐ
λόγησε, καὶ κατέκλασε τὸς
ἄρτους, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραδώσιν
αὐτοῖς· καὶ τὸς δύο ἰχθύας
ἐμέρισε πᾶσι.

42 Καὶ ἔφαγον πάντες,
καὶ ἐχορτάσθησαν.

43 Καὶ ἦσαν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ
ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες
τὸς ἄρτους, ὡσεὶ πεντακισχί-
λιοι ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασε

εἰς ταῖς χώρας, ἵνα ἀγοράσω-
σιν ψωμὶ διὰ λόγῳ τῆς· διατὶ δὲν
ἔχει τί ἵνα φάγωσι.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ λέγει τῆς· Δότε τῆς ἰσὺς
ἵνα φάγωσι. Καὶ λέγει τῆ·
Νὰ πᾶμι ἵνα ἀγοράσωμεν
διακοσίων θηναρίων ψωμὶ, ἵνα
τὲς δώσωμεν ἵνα φάγωσι.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν·
Πόσα ψωμῖα ἔχειτι; σύρτι,
εἰδεῖτε. Ἐπῆγαν καὶ εἶδαν, καὶ
λέγουσιν· Πέντε, καὶ δύο ψάρια.

39 Καὶ ἐπρόσβαξεν τῆς ἵνα
τὲς βάλλῃν ὅλῃς ἵνα καθίσαν
εἰς τὰ χλωρὰ χορτάρια, τρα-
πίζια τραπίζια.

40 Καὶ ἐκάθισαν πρα-
σίαις πρασίαις, ἀλλῷ ἀπὸ
ἑκατὸν, ἀλλῷ ἀπὸ πενήντα.

41 Καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε
ψωμῖα καὶ τὰ δύο ψάρια, καὶ
ἀτίθεισιν εἰς τὸν ὕραν, καὶ
εὐλόγησιν, καὶ κατέκοψε τὰ
ψωμῖα, καὶ ἔδωκεν τα εἰς τὸς
μαθητάδες τῆς, ἵνα τὲς τὰ βάλ-
λῃσιν ὁμπρὸς τῆς· καὶ τὰ δύο
ψάρια τὰ ἐμοίρασιν εἰς ὅλῃς.

42 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι, καὶ
ἐχορτάσθησαν.

43 Καὶ ἐσήκωσαν κομμά-
τια δώδεκα κοφίνια γιμάτια·
καὶ ἀπὸ ψάρια.

44 Καὶ ἦσαν ἐκείνοι ὅπῃ
ἔφαγαν τὰ ψωμῖα, σχεδὸν
πέντε χιλιάδες ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθὺς ἀνάγκασε

τῆς μαθητὰς αὐτοῦ ἰμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀποταξάμενθ' αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρ' προσεύξασθαι.

47 Καὶ ὁψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόν' ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτὸς βασιζομένους ἐν τῷ ἱλαύνειν (ἦν γὰρ ὁ ἄνεμ' ἰσχυρ' αὐτοῖς) καὶ περὶ τετάρτης φυλακῆς τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτὸς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ᾗδελε παρελθεῖν αὐτὸς.

49 Οἱ δὲ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατῶντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραζαν·

50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν.) Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτὸς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμ'· καὶ λίαν ἐκ περισσῆ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίστατο, καὶ ἰθαύμαζον·

52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη.

τῆς μαθητάδες τε ἰὰ ἰμβῆσιν εἰς τὸ καράβι, ἰὰ περάσιν πέρα εἰς τὴν Βηθσαϊδάν, ἕως ὅπῃ ἰὰ ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἐκεῖν' ἀφίωνιτάς τες, ἐπῆγεν εἰς τὸ ὄρ' ἰὰ προσευχηθῆν.

47 Καὶ ὥσ' ἐβραδίας, τὸ καράβι ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς ἦτον μοναχὸς εἰς τὴν γῆν.

48 Καὶ εἶδέ τες ὅπῃ ἐβασανίζονταν ἰὰ λάμειν· (διατὶ ὁ ἄνεμ' ἦτον ἐναντίος τες) καὶ τὴν τετάρτην βίγλαι τῆς νυκτὸς ἐπῆγεν εἰς ἐκείνης περιπατῶντας ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ᾗδελε ἰὰ τὸς περάσῃ.

49 Καὶ ἐκεῖνοι, ὥσ' τὸν εἶδαν ὅπῃ ἐπεριπάτει ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἰλογίζαν πῶς ἰὰ εἶναι φάντασμα, καὶ ἐφάναζαν·

50 (Διατὶ ὅλοι τὸν εἶδαν, καὶ ἐσυγχίσθησαν.) Καὶ παρευδὺς τὸς ἐσύντυχε, καὶ λέγει τες· Ἐχετε δαῖρ', ἐγὼ εἰμαι, μὴ φοβᾶσθε.

51 Καὶ ἀνέβη ἀπάνω εἰς τὸ καράβι· καὶ ὁ ἄνεμ' ἔπαυσε· καὶ πολλὰ περισσὰ ἐτρέμαζαν μέσα τες, καὶ ἰθαύμαζαν·

52 Διατὶ δὲν ἐκατάλαβαν τὸ πρᾶγμα τῶν ψωμίων· ὅτι ἡ καρδία τες ἦτοι τραχεῖα.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γενησαρέτ· καὶ προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξελδόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς ἐπιγιόντες αὐτὸν,

55 Περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τῆς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπῃ ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ.

56 Καὶ ὅπῃ ἀνείσειπορεύετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθει τὰς ἀσθενέοντας, καὶ παρεκάλων αὐτοὺς ἵνα καὶ τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπτοιντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο.

53 Καὶ ἐπέρασαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γενησαρέτ· καὶ ἔρραξαν εἰς τὸν λιμένα.

54 Καὶ ὥσῃ ἐβῆκαν αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ καράβι, εὐθὺς (ὁ λαὸς) τὸν ἐγινώρισι,

55 Καὶ ἔτρεξαν εἰς ὅλα τὰ περίχωρα ἐκεῖνα, καὶ ἄρχισαν νὰ φέρων ἀπάνω εἰς τὰ κρεββάτια ὅλους τῆς ἀρρώστιας, ὅπῃ ἤκουον ὅτι ἐκεῖ εἶναι.

56 Καὶ ὅπῃ ἤθιλι πάγῃ εἰς χωρία, ἢ εἰς πόλεις, ἢ εἰς χωράφια, εἰς τὰς φόρας τῆς ἔβαναι τῆς ἀσθενείας, καὶ τὸν ἐπαρακαλῆσαι, καὶ τὴν ἄκραν τοῦ φορίματός τε νὰ πιάσῃ· καὶ ὅσοι ἤθιλοι τὸν πιάσῃ, ἐγλίττωναι ἀπὸ τῆς ἀσθένειας·

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων·

2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ (τῶν ἑστῶν ἀνίπτους) ἐσθίωντας ἄρτους, ἐμέμψαντο.

3 (Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἰὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατῶντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων.

ΚΑΙ ἐμαζυχθήσαν εἰς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς γραμματεῖς, ὅπῃ ἦλθαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα·

2 Καὶ ὥσῃ εἶδαν κάποιους ἀπὸ τῆς μαθηταδὸς τε, ὅπῃ ἔτρεχαι μὲ μολυσμένα χεῖρα, (τῶν ἐστῶν μὲ ἄνιπτα) τὸς ἔψεξαν.

3 (Διατὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, ἂν δὲν νιπτῶσι καλὰ ἕως τὸν ἀγκῶνα, δὲν τρώγῃσι, βατῶντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων.

4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἵαν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσιν· καὶ ἄλλα πολλά ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμὸς ποτηρίων καὶ ξεσῶν καὶ χαλκίων καὶ κλυῶν.)

5 Ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέραι αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταί σου ἡ περιπατεῖς κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνιπτοὺς χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι καλῶς προεφῆτιουσιν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν· ὡς γέγραπται· Οὐτὸς ὁ λαὸς τῆς χειρὸς ἐμῆ τιμᾶ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

7 Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων·

8 Ἀφίντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμὸς ξεσῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλά ποιεῖτε.

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀδεύετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσῃτε.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, Ὁ καταλογὼν πατέ-

4 Καὶ ὅταν γυρίζῃ ἀπὸ τὸν φόρον, δὲν τρώγῃσιν, ἀνδρὶν εἶναι τὰ γ' ἰάτης πλυμένα καλὰ· καὶ ἄλλα πολλά εἶναι ὅπῃ τὰ ἐπαράλαβαν ἰὰ τὰ κρατῆσι· πλυσίματα ποτηρίων καὶ λαγνίων καὶ χαλκωμάτων καὶ κρεβάτιων.)

5 Μετὰ ταῦτα τὸν ἔρωτῆσιν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταί σου δὲν περιπατεῖς κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ τρώγῃσι ψωμί ἀνιπτα τὰ χερίά σου;

6 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τὴν· Καλὰ ἐπροφῆτευσεν ὁ Ἡσαΐας· διὰ τὸ ἐσθῆς τὴν ὑποκριτὰς· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐτετῆ· ὁ λαὸς μὲ τὸ σῶμα μὲ τιμᾶ, αὐτὴ ἡ καρδία τοῦ εἶναι μακρὰ ἀπὸ μέγα.

7 Εὐκαιρὰ μὲ τιμῆσι, μὲ τὸ ἐὰν διδάσκῃ διδασκαλίαις, παραγγελίαις ἀνθρώπων.

8 Διατὶ ἀφίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, βασιᾶτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, πλυσίματα λαγνίων καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τέτοιαις λογῇς πολλὰ κάμνετε.

9 Καὶ εἶπεν τὴν· Καλὰ χαλνᾶτε τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸ ἐὰν φυλάξετε τὴν παράδοσιν τὴν ἐδικήν σας.

10 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, Ὅποιος κατα-

ρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τιλευ-
τάτω.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν
εἴπῃ ἄνθρωπος· τῷ πατρὶ ἢ τῇ
μητρὶ· Κορβαῖν (ὃ εἰσι, δῶρον)
ὃ εἰάν ἐξ ἐμῆ ὠφελῇ.

12 Καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐ-
τὸν ἔδεν ποιῆσαι τῷ πατρὶ
αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

13 Ἀκυρῶντες τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν,
ἢ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια
τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμενος·
πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν
αὐτοῖς· Ἀκούετε μὴ πάντες,
καὶ συνίετε.

15 Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ
ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς
αὐτόν, ὃ δύναται αὐτόν κοινῶ-
σαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα
ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοι-
νοῦντα τὸν ἄνθρωπον.

16 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν,
ἀκούτω.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς
οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ
τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐ-
τω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε·
ὃ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν
εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρω-
πον

λογεῖ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέ-
ρα τῆ, γὰρ τὸν θανατώνουσι.

11 Καὶ ἰσιῖς λέγεται· Ἄν
εἴπῃ ἄνθρωπος· εἰς τὸν πατέρα
τῆ, ἢ εἰς τὴν μάτα τῆ· Κορ-
βαῖν (τὸ ὁποῖον θίλει γὰρ εἰπῇ,
δῶρον) εἶναι ἐκεῖνο, ὅπῃ θίλεις
ὠφελῇ ἀπὸ μάτα.

12 Καὶ δὲν τὸν ἀφίετε
πλέον γὰρ κάμη εἰς τὸν πατέρα
τῆ ἢ εἰς τὴν μητέρα τῆ τίποτες.

13 Κάμνοντες τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ ἄκυρον διὰ τὴν παρα-
δοσιν τὴν ἐδικήν σας, ὅπῃ ἐπα-
ραδῶκετε· καὶ ἄλλα πολλὰ
παρόμοια ὡσὰν αὐτὰ κάμνετε.

14 Καὶ ἐπροσκάλισι τὸ
πλῆθος· ὅλον, καὶ τὸς ἔλεγεν·
Ἀκούετε μὴ ὅλοι, καὶ κατα-
λαμβάνετε.

15 Δὲν εἶναι κἀνίνα πρᾶ-
γμα, ὅπῃ γὰρ ἐμβαίνει ἀπέξω
μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸ
ὁποῖον γὰρ ἡμπορῇ γὰρ τὸν μο-
λύνη· ἀλλὰ ἐκεῖνα ὅπῃ εὐγείη-
σι ἀπ' αὐτόν, ἐκεῖνα εἶναι
ὅπῃ μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

16 Ὅποιος ἔχει αὐτία
γὰρ ἀκή, ἃς ἀκή.

17 (Καὶ ὅταν ἐχώρισεν ἀπὸ
τὸ πλῆθος) καὶ ἐπῆγεν εἰς
τὸ σπῆτι, τὸν ἐρωτῆσαι οἱ
ἀπόστολοι διὰ τὴν παραβολήν.

18 Καὶ λέγει τῆς· Ἐτζι, εἰ-
σθε καὶ ἰσιῖς ἀγνωστοί· δὲν γρῆ-
κατε, ὅτι κἀδε πρᾶγμα ὅπῃ
ἐμβαίνει ἀπέξω μέσα εἰς τὸν

πον, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι;

19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα.

20 Ἐλεγε δὲ, ὅτι τὸ ἐκ τῶ ἀνθρώπου ἐκπορεύεται, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἐσθθὲν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόβοι,

22 Κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλιθ, ἀσελγεια, ὀφθαλμοὶ πορνεῖς, βλασφημία, ἱπερηφανα, ἀσυσσίη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσθθθν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνθ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, ἤδεεα ἥδελε γινῶναι· καὶ οὐκ ἤδυνήθη λαθεῖν.

25 Ἀκῦσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἥ εἶχ· τὸ θυγάτριον αὐτῆς πιεῖμα ἀκάθαρτον, ἐλθῶσα προσέπτεσε πρὸς τῆς πόδας αὐτοῦ,

26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοίνισσα τῷ γένει) καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

ἄνθρωπον, δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν μολύνῃ;

19 Διατὶ δὲν πάγει εἰς τὴν καρδίαν τε, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν τε· καὶ εὐγίνει εἰς τὸν ἀφεδρῶνα, καὶ καθαρίζει ὅλα τὰ φαγητά.

20 Καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἐκεῖνο ὅπῃ εὐγίνει ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἐκεῖνο μολύνει τὸν ἄνθρωπον.

21 Διατὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων εὐγένεσι κακοὶ διαλογισμοί, μοιχεῖαι, πορνείαι, φόβοι,

22 Κλεψίαις, πλεονεξίαις, πονηρίαις, δόλιθ, ἱπιδουαία, φθόνθ, βλασφημία, ἱπερηφάνεια, ἀγνωσία.

23 Ὅλα ἐτῦτα τὰ κακὰ ἀπὸ μέσα εὐγένεσι, καὶ μολύνεσι τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἱσηκώθη, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνθ· καὶ ἱμβαίνωντας εἰς ἕνα σπητι, δὲν ἥδελε νὰ τὸν ἱξίερε κανεῖς· ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τῆς λανδαύτη.

25 Διατὶ ὡσὰν τὸ ἄκασε μία γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἡ θυγατέρα εἶχε πιεῖμα ἀκάθαρτον, ἤλθε καὶ ἱπροσπτεσεν εἰς τὰ ποδάριά τε,

26 (Καὶ ἡ γυναῖκα ἦτον Ἑλληνισσα, τὸ γένθ Συροφοίνισσα) καὶ τὸν ἱπαρακάλει, νὰ εὐγάλλῃ τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρα της.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ·
"Ἀφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ
τέκνα· ἢ γὰρ καλὸν ἐστὶ λαβεῖν
τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ
βαλεῖν τοῖς κυνάρίοις.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ
λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· καὶ
γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς
τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ
τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε·
ἐξεληλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ
τῆς θυγατρὸς σου.

30 Καὶ ἀπελθῆσα εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον
ἐξεληλυθὸς, καὶ τὴν θυγατέρα
βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ
τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶν^Θ,
ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς
Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν
ὁρίων Δεκαπόλεως.

32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ
κνηφὸν μογιάλον· καὶ παρα-
καλῶσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ
αὐτῷ τὴν χειρᾶ.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος^Θ
αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν,
ἔβαλε τὰς δακτύλους αὐτοῦ εἰς
τὰ ὕδα αὐτοῦ· καὶ πτύσας
ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς
τὸν ὕμνον, ἐθέναξε, καὶ λέ-

27 Ἀμὴν ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν·
"Ἀφες πρῶτον ἰὰ χορτάσθην τὰ
παιδιά· δὲν εἶναι καλὸν ἰὰ πά-
ρη τινὰς τὸ ψωμὶ τῶν παιδίων,
ἰὰ τὸ ρίξῃ εἰς τὰ σκυλάκια.

28 Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη,
καὶ λέγει τε· Ναὶ, Κύριε·
διὰ τὸ καὶ τὰ σκυλάκια ἀπὸ
κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι τρώγην
ἀπὸ ταῖς τρίμμοψιχαῖς τῶν
παιδίων.

29 Καὶ λέγει τῆς· Διὰ
ἐτῆτοι τὸν λόγον σύρι· εὐγῆκε
τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τῆς θυγατέρα
σου.

30 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγειν εἰς
τὸ σπητίτης, εὐρῆκε τὸ δαιμό-
νιον ὅπῃ εὐγῆκε, καὶ τὴν θυ-
γατέρα τῆς ὅπῃ ἦτοι βαλμίνη
ἀπάνω εἰς τὸ κρεβάτι.

31 Καὶ πάλιν (ὁ Ἰησοῦς)
εὐγῆκεν ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς
Τύρου καὶ τῆς Σιδῶν^Θ, καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς
Γαλιλαίας, ἀνάμισα εἰς τὰ
σύνορα τῆς Δεκαπόλεως.

32 Καὶ τοῦ ἔφισαν ἵνα
κνηφὸν, ὅπῃ μόλις ἰσυντίχαινε·
καὶ ἐπαρακάλεσάν τον, ἰὰ
βάλλῃ τὸ χέρι τε ἀπάνω τε.

33 Καὶ ξεχωρίζωντάς τον
ἀπὸ τὸ πλῆθος^Θ κατὰ μόνας,
ἔβαλλε τὰ δάκτυλά τε εἰς τὰ
αὐτία τε· καὶ ἔπτυσσε καὶ
ἐπίασσε τὴν γλῶσσάν τε.

34 Καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν ὕμνον-
νον, καὶ ἀνεθέναξε, καὶ λέγει

γει αὐτῷ· Ἐφφαθά, ὃ ἐστι, διανοίχθητι.

35 Καὶ εὐθὺς διπλοῖχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διεγείλατο αὐτοῖς ἵνα μὴδεὶ εἴπωσι· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεγγέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσεν.

37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τῆς κωφῆς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τῆς ἀλάλῃς λαλεῖν.

τῇ· Ἐφφαθά, τὸ ἐπιτεῖν θέλει· ἵνα εἰπῇ, ἀνοιξε.

35 Καὶ παρευθὺς ἀνοιξεν ἡ ἀκοή τῇ· καὶ ἐλύθη τὸ δεσίμιον τῆς γλώσσης τῇ, καὶ ἐσύντυχεν ὀρθά.

36 Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τὴν ἐπαράγγελε, ἵνα μὴν εἰπῶσι κανινοὶς τίποτες· καὶ ὅσον ἐκεῖνοι τὴν ἐπαράγγελε, τόσον ἐκεῖνοι περισσότερον ἐκήρυσσαν.

37 Καὶ πολλὰ περισσότερον ἐξεπλήττηνται, καὶ ἔλεγαν· Καλὰ τὰ ἔκαμεν ὅλα· καὶ τῆς κωφῆς κάμνει ἵνα ἀκούειν, καὶ τῆς βεβῆς ἵνα συνιτυχαλῇ.

Κεφ. ἡ. 8.

ἘΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλῃ ὄχλῳ ὄντι, καὶ μὴ ἐχόντι τί φάγωσι, προσκαλεσάμεν· ὁ Ἰησοῦς τῆς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένει μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι.

3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτῆς νήσεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκασιν.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πεδεῖν τέτρες θυήσεται· τις ὧδε χορ-

Ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἔστωντας ἵνα ἦσαν πολλὰ πολὺ πλῆθος, καὶ ἵνα μὴν ἔχουσι τί ἵνα φῶσιν, ἐπροσκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς τῆς μαθητάδες τῇ, καὶ λέγει τῇ·

2 Σπλαγχνίζομαι τὸν ὄχλον· ὅτι σχεδὸν εἶναι τρεῖς ἡμέραις ὅπῃ μὲ καρτερεῖσι, καὶ δὲν ἔχουσι τί ἵνα φῶσι.

3 Καὶ ἂν τῆς ἀφῆσω νησικῆς ἵνα πᾶσιν εἰς τὸ σπῆντί τῇ, θέλῃαι ἀποκάμει πρὸς τὴν σφάταν· διατὶ κάποιαι ἀπ' αὐτῆς ἤλθασιν ἀπὸ μακρὰ.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῇ οἱ μαθητάδες τῇ, καὶ λέγει τῇ· Καὶ ἀπὸ πῶ ἡμπορεῖ τις ἵνα

τάσαι ἄρτων ἐπ' ἰσημίας;

5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτὸς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.

6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τὸς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαρισήσας ἔκλασε, καὶ ἰδίῃ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραδῶσι· καὶ παρέθηκεν τῷ ὄχλῳ.

7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε παραδεῖναι καὶ αὐτά.

8 Ἐφαγον δὲ, καὶ ἔχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας.

9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸς.

10 Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῷ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανυδά.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητῶντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ ὕραν, πειράζοντες αὐτόν.

12 Καὶ ἀνασινιάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθῇσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

τὸς χορτάσθη ἐτάτες ψωμί· ἐδῶ εἰς τὴν ἰσημίαν;

5 Καὶ ῥώταν τὸς· Πόσα ψωμῖα ἔχετε; καὶ λίγουν τὸ· Ἑπτά.

6 Καὶ ἐπρόσαξε τὸν λαὸν νὰ καθίσουν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ ψωμῖα, καὶ εὐχαρίστησε καὶ ἔκοψέν τα, καὶ τὰ ἰδίῃ εἰς τὸς μαθητάδεις τε, νὰ τὰ βάλλουν ὀμπροσὰ· καὶ ἔβαλλαν τὰ ὀμπροσὰ εἰς τὸν ὄχλον.

7 Καὶ εἶχαν καὶ ψαράκια ὀλίγα· καὶ εὐλόγησε, καὶ εἶπεν αὐτὰ βαλεῖν καὶ αὐτὰ ὀμπροσὰ.

8 Καὶ ἔφαγαν, καὶ ἐχορτάσαν· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια ὅπῃ ἐπερυσσυσαν, ἑπτὰ σιμπίλια.

9 Καὶ ἐκίπτοι ὅπῃ ἔφαγαν, ἦτην ἕως τέσσαρες χιλιάδεις· καὶ ὕστερα τὸς ἀπόλυσεν.

10 Καὶ παρευδὺς ἐμβῆκεν εἰς τὸ καράβι μετὰ τῶν μαθητάδεις τε, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανυδά.

11 Καὶ ἐνγῆκαν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν προβάλλωσι, ζητῶντες ἀπ' αὐτὸν σημεῖον ἀπὸ τοῦ ὕραν, δοκιμάζοντές τον.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνασινιάξας εἰς τὸ πνεῦμά τε, λέγει· Διατὶ ἡ γενεὰ αὕτη γυρεύει σημεῖον; βέβαια σᾶς λέγω, πῶς δὲν δέλει δοθῇ εἰς τὴν γενεὰν ἐτάτην σημάδι.

13 Καὶ ἀφίς αὐτῆς, ἔμβας πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπελάδοιτο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 Καὶ διετίλαιο αὐτοῖς, λέγων· Ὁραῖτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 Καὶ διαλογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν.

17 Καὶ γινῶσκει ὁ Ἰησοῦς, λέγων αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; ὅπως ποιεῖτε, ὅδε συνίετε; ἔτι πεπωρωμένη ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκρόατε; καὶ ὃ μνημονεύετε;

19 Ὅτε τῆς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τῆς πεντακισχιλίας, πόσους κοφίους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ Δώδεκα.

20 Ὅτε δὲ τῆς ἐπτὰ εἰς τῆς τετρακισχιλίας πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς ὃ συνίετε;

13 Καὶ ἄφησέν τες, καὶ ἐσέβη πάλιν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐπέρασε πέραν.

14 Καὶ ἀλησμόνησαν ἡ πάρην ψωμῖα οἱ μαθηταί, καὶ δὲν εἶχαν μαζί τες παρὰ ἕνα ψωμί εἰς τὸ καράβι.

15 Καὶ τῆς ἐπαράγγελιαι, λέγωντας· Βλέπετε, ἔχετε τὸν νῆν σας ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, καὶ ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ Ἡρώδου.

16 Καὶ ἐδιαλογίζονταν ἀνάμεσά τες, λέγοντες· Ὅτι ψωμῖα δὲν ἔχομεν.

17 Καὶ γνωρίζοντάς το ὁ Ἰησοῦς, τῆς λέγει· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε ψωμῖα; ἀκόμι δὲν γροικᾶτε, ὅδε καταλαμβάνετε; ἀκόμι ἀναίσθητος ἔχετε τὴν καρδίαν σας;

18 Μᾶτια ἔχετε καὶ δὲν βλέπετε; καὶ αὐτία ἔχετε, καὶ δὲν ἀκρόατε; καὶ δὲν ἐμνημόνευετε;

19 Ὅταν ἐκοψα τὰ πέντε ψωμῖα εἰς πέντε χιλιάδες ἀνδράπων, πόσα κομμάτια γεμάτα κομμάτια ἐσηκώσατε; Καὶ λέγουσιν τῷ· Δώδεκα.

20 Καὶ ὅταν ἐκοψα τῆς ἐπτὰ ἄρτους εἰς τῆς τέσσαρες χιλιάδες, πόσα σελπίδια γεμάτα κομμάτια ἐσηκώσατε; Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Ἐπτὰ.

21 Καὶ ἐκεῖν' τῆς ἔλεγε· Πῶς δὲν τὸ βάτετε εἰς τὸν νῆν σας;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαιδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτῷ ἄψῃται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἠρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγεν· Βλέπω τὴν ἀνθρώπου ὡς δένδρον περιπατοῦντα.

25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατεστάθη καὶ ἐπέβλεψε τελευτῶν ἅπαντες.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθης, μηδὲ εἰπῇς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππης· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἠρώτα τὸν μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ἕνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς·

22 Καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Βηθσαιδάν· καὶ φέρουσιν τε ἕνα τυφλόν, καὶ παρακαλοῦντο, ἵνα τὸν πιάσῃ.

23 Καὶ πιάσας τὸ χεῖρ τοῦ τυφλοῦ, εὐχαλὲν τον ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν· καὶ ἔπτυσεν εἰς τὰ μάτια τε, καὶ ἔβαλλεν τὰ χεῖρά τε ἀπάνω, καὶ τὸν ἠρώτα, ἂν βλέπῃ τίποτις.

24 Καὶ ἔκρινεν τὰ εἶδεν ἀπάνω, ἔλεγεν· Βλέπω τὴν ἀνθρώπου ὡσαν δένδρον περιπατοῦντα.

25 Καὶ πάλιν ἔβαλλεν τὰ χεῖρά τε ἀπάνω εἰς τὰ μάτια τε, καὶ ἔκαμιντο ἵνα ἐκταθῇ· καὶ ἐκαταστάθη καὶ εἶδεν καθαρία ὅλην.

26 Καὶ ἐστειλὲν τον εἰς τὸ σπητί τε, καὶ τῷ εἶπεν· Νὰ μὴν ἐμβῇς μέσα εἰς τὴν χώραν, μηδὲ νὰ τὸ εἰπῇς κατενὸς μέσα εἰς τὴν χώραν.

27 Καὶ ἐκκρινεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθητάδες τε εἰς ταῖς χώραις τῆς Καισαρείας τοῦ Φιλίππου· καὶ εἰς τὴν ὁδὸν ἠρώταν τὸς μαθητάδες τε, λέγωντας τε· Ποῖον μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶμαι;

28 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν· (τινὲς λέγουσι) Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι, Ἠλίαν καὶ ἄλλοι, ἕνα ἀπὸ τῶν προφητῶν.

29 Καὶ ὁ Χριστὸς τὴν λέγει·

Ἑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέ-
γει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπιτίμησεν αὐ-
τοῖς, ἵνα μηδεὶς λέγῃσι περὶ
αὐτῶ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν
αὐτὰς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ
ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων
καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκ-
τανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀναστῆναι.

32 Καὶ παρρησία τὸν
λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλα-
βόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος,
ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ
ιδὼν τὰς μαθητάς αὐτῶ, ἐπι-
τίμησεν τῷ Πέτρῳ, λέγων·
Ὑπάγε ὀπίσω με σατανά·
ὅτι ὁ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ,
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς
αὐτῶ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις
θέλει ἐπίσω με ἰλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ
ἁρᾶτω τὸν σταυρὸν αὐτῶ, καὶ
ἀκολουθείτω μοι.

35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτῶ σῶσαι, ἀπολέσει αὐ-
τήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτῶ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ
τοῦ εὐαγγελίου, ἕτερος σώσει
αὐτήν.

Ἀλλ' ἐσεῖς τίνα με λέγετε ἵνα εἴ-
μαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος,
καὶ λέγει τῷ· Εὐσεβεῖσαι ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐκείνῳ τὸς ἐπρο-
πῆρε μὲ φόβου, ἵνα μὴν
εἰπῇσι κακιοὺς τίποτες δι' αὐ-
τόν.

31 Καὶ ἄρχισεν ἵνα τὰς
διδάσκῃ, πῶς κάμνει χρεῖα
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πάσῃ
πολλὰ, καὶ ἵνα κατακριθῇ ἀπὸ
τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων
καὶ γραμματέων, καὶ ἵνα
σκοτωθῇ· καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἵνα ἀνασταθῇ.

32 Καὶ ἐδίδασκε παρρη-
σία τὸν λόγον· Καὶ πιάνων-
τάς τοις ὁ Πέτρος ἄρχισεν ἵνα
τὸν ἐπιτιμᾷ.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζων-
τας, καὶ βλέπων ἵνα τὰς μαθη-
τάδας τε, ὡς εἶδεν τὸν Πέτρον,
καὶ λέγει τῷ· Σύ γε ὀπίσω με
σατανά· ὅτι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ
Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ
πλῆθος· μὲ τὰς μαθητάδας τε,
καὶ λέγει τῷ· Ὅστις θέλει
ἵνα με ἀκολουθῇ, ἅς ἀρνηθῇ
τοῦ λόγου τε, καὶ ἅς πάσῃ
τὸν σταυρὸν τε, καὶ ἅς με
ἀκολουθήσῃ.

35 Διατί ἐπεί· θέλει ἵνα
φυλάξῃ τὴν ζωὴν τε, θέλει
τὴν χάσῃ· καὶ ὅστις χάσῃ
τὴν ζωὴν τε διὰ λόγου με καὶ
διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἕτερος
θέλει τὴν φυλάξῃ.

36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδέσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;

37 Ἡ τί δώσει ἄνθρωπον ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τὸς ἰμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

36 Διατί τί θείλει ὠφελθῇ ἄνθρωπον, ἂν κερδέσῃ ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἰὰ χάσῃ τὴν ψυχὴν τε;

37 Ἡ τί ἰὰ δώσει ἄνθρωπον ἀλλάξιαι διὰ τὴν ψυχὴν τε.

38 Διατί ὅποιον ἐντραπή εἰς ἐμένα καὶ εἰς τοὺς λόγους μου εἰς τὴν γενεάν ἐτέτην τὴν μοιχαλίδα καὶ ἁμαρτωλὴν, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θείλει ἐντραπή ἰὰ τὸν ὁμολογήσῃ, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατρὸς τοῦ μαζὺ μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ᾧδε ἱσκηότων, οἵτινες ἔ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρεον ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόουσ· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν.

3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο γίλβοιτα, λευκὰ λίαν ὡς χιών, οἷα γυαφίους ἐπὶ τῆς γῆς ἔ δύναται λευκάναι.

4 Καὶ ὥφθη αὐτοῖς Ἡλίας

ΚΑΙ ἔλεγεν τοῖς· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι κάποιον ἀπ' αὐτῶν ὅπῃ γίνονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δὲν θείλῃσι γενοθῇ θάνατον, ἕως ὅπῃ ἰὰ εἰδῶσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πῶς ἦλθε μὲ δύναμιν.

2 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ἐξ ἡμέραις ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀνέβασέν τοις εἰς ἓνα ὄρεον ὑψηλὸν ξεχωριστὰ μοναχῆς· καὶ ἐμεταμορφώθη ὁμπροσὰ τοῖς.

3 Καὶ τὰ φορέματά τοι ἐγίναναι λαμπρὰ, καὶ ἄσπρα κατὰ πολλὰ ὡσάν τὸ χιόνι, ὅπῃ βαφείας δὲν ἡμπορεῖ ἀπάτω εἰς τὴν γῆν ἰὰ τὰ λευκάνῃ.

4 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ
()

σὺν Μωσεῖ καὶ ἦσαν συλλα-
λῦντες τῷ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀπεκριθεὶς ὁ Πέ-
τρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ῥαβ-
βί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
καὶ ποιήσωμεν σκηπὰς τρεῖς,
σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν,
καὶ Ἠλίᾳ μίαν.

6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ·
ἦσαν γὰρ ἐκφοβοί.

7 Καὶ ἰγένετο νεφέλη ἐπι-
σκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα·
Οὗτός ἐστιν υἱὸς μου ὁ ἀγα-
πητός, αὐτῷ ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξάπινα περιβλε-
ψάμενοι, ἐκέτι εἶδον· εἶδον,
ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μετ'
ἐαυτῶν.

9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους, διετείλατο αὐ-
τοῖς, ἵνα μηδεὶς διηγήσωνται
ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτη-
σαν πρὸς ἑαυτὸς, συζητῶντες
τί ἐστὶ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν,
λέγοντες· Ὅτι λέγουσιν οἱ
γραμματεῖς, ὅτι Ἠλίας δεῖ
ἰλθεῖν πρῶτον·

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἔλθων

Ἠλίας μὲ τὸν Μωϋσῆν· καὶ
ἰσυντύχαιναν μετ' Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος,
καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Διδάσ-
καλι, καλὸν εἶναι ἵνα εἰμεσθῶν
ἐμεῖς ἐδώ· καὶ ἃς κάμωμεν
τρεῖς καλύβας, διὰ ἰσεία
μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν
μίαν, καὶ διὰ τὸν Ἠλίαν μίαν.

6 Διατὶ δὲ ἰξήρευεν τί τὰ εἶ-
πῃ· διατὶ ἦσαν τρομασμένοι.

7 Καὶ ἰγίνιν εἷα σύμφων
καὶ τῆς ἐσκέπασεν· καὶ ἦλθε
καὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ σύμφων,
ὅπῃ ἔλεγεν· Ἐστὺ εἶναι ὁ
υἱὸς μου ὁ ἡγαπημένος, αὐτῷ
ἀκούετε.

8 Καὶ ἕξαφια βλέποντες
τριγύρω, πλέον δὲν εἶδον κα-
νένα, παρὰ μοναχὰ τὸν Ἰησοῦν
μαζὺ μὲ τῷ λόγῳ τῆς.

9 Καὶ ὅταν ἐκατίβαναι
ἀπὸ τοῦ βουνοῦ, τῆς ἐπαράγγελιαι,
ἵνα μὴν εἰπῶσι κανεὶνός ἐκεῖνα
ὅπῃ εἶδαν, παρὰ μοναχὰ ὅταν
ἀνασταθῇ ἐκ νεκρῶν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου.

10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λό-
γον, καὶ ἀνάμεισά τῆς ἐζητῶ-
σαν, τί θέλει ἵνα εἰπῇ τὸ ἐκ
νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐρωτῶσάν τον, λί-
γοντες· Διατὶ λέγουσιν οἱ γραμ-
ματεῖς, πῶς κάμει χεῖρα ἵνα
ἔλθῃ ὁ Ἠλίας πρῶτον·

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν τῆς· Ὁ Ἠλίας ἐρχεται

πρῶτον ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθη, καὶ ἐξυδινωθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

14 Καὶ ἰδὼν πρὸς τῆς μαθητᾶς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτὰς, καὶ γραμματεῖς συζητῶντας αὐτοῖς.

15 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

16 Καὶ ἐκπρώτησε τῆς γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτὰς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον·

18 Καὶ ὅπῃ αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τὰ ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἰπον τοῖς μαθηταῖς σε ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει· Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με.

πρῶτον, νὰ ἀποκαταστήσῃ ὅλα (τὰ πράγματα) καὶ καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἔτσι πρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονηθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω σας, ὅτι καὶ ὁ Ἡλίας ἦλθε καὶ ἔκαμάν τε ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένοι δι' αὐτόν.

14 Καὶ παγίνωντας εἰς τὰς μαθητάδας τε, εἶδεν ὄχλον πολὺν· τριγύρω τῆς, καὶ τῆς γραμματεῖς ὅπῃ τῆς ἐπρόβόλλαςι ζητήματα.

15 Καὶ παρευδὺς ὡσὰν τὸν εἶδαν ὁ ὄχλος, ἐξυπάσθη, καὶ ἔτρεχαν καὶ τὸν ἰχαιριῦσαν.

16 Καὶ ἐρώτησε τῆς γραμματεῖς· Τί τῆς προβάλλετε;

17 Καὶ ἀπεκρίθη εἷας ἀπὸ τοῦ πληθοῦ, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, ἤφερα τὸν υἱόν μου εἰς εἰσίναν, ὁ ὁποῖός ἐχει πνεῦμα ἄλαλον·

18 Καὶ ὅπῃ τὸν φθάσει, τὸν κάμνει καὶ ξεσχιζέται· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τὰ δόντια τε, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα εἰς τὰς μαθητάδας σε, νὰ τὸ εὐγάλῃς, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει τῆς· Ὡ γενεὰ ἄπιστε, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μετ' εἰσᾶς; ἕως πότε νὰ σᾶς ὑπομείνω; φέρετέ τον εἰς ἐμένα.

20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως, τὸ πνεῦμα ἱσπάραξεν αὐτόν· καὶ πρὶν ἰπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἰπρωτόησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσῳ χρόνῳ ἐστὶν ὡς τὐτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόδι.

22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολίσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

24 Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Πιστεύω Κύριε· Βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω· Ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ κράξαν, καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε· καὶ ἰγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν, ὅτι ἀπέθανεν.

20 Καὶ ἤφειράν τον εἰς τὸν (Χριστόν) καὶ ὡσαν τὸν εἶδε (τὸ παιδίον,) παρευδὶς τὸ δαιμόνιον τὸ ἱσπάραξε· καὶ ἔπιση κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐκυλίετον ἀφρίζων.

21 Καὶ (ὁ Χριστός) ἐρώτησε τὸν πατέρα τε· Πόσῳ κατὸς εἶναι ὁπῶ τὸ ἔπαδε; Καὶ λίγη τε· Ἀπὸ μικρὸν παιδίον.

22 Καὶ πολλαῖς φοραῖς τὸν ἔρριξεν εἰς τὴν φωτιά καὶ εἰς τὰ νερά, διὰ τὰ τὸν χαλασῇ· ἀλλὰ ἂν δύνησαι τίποτες, βοήθησέ μας, σπλαγχνιζόμενός μας.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ λίγη· ἂν δύνησαι νὰ πιστεύῃς, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς ἐκεῖνον ὁπῶ πιστεύει.

24 Καὶ παρευδὶς κράζωντας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρύα ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε, Βοήθησέ μου εἰς τὴν ἀπιστίαν.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσαν εἶδεν ὅτι συντρέχει ὁ λαός, μετ' ὀργὴν καὶ φοβερισμόν ἐπροσάξε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, λέγωντάς τε· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγώ σε προστάζω· Εὐγα ἀπ' αὐτοῦ, καὶ πλέον μὴν ἔμβῃς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ (τὸ δαιμόνιον) ἔκραξε, καὶ πολλὰ τὸν ἱσπάραξε, καὶ εὐγῆκε· καὶ (ὁ ἀνδρωπός) ἐγένετο ὡσαν νεκρός, ὁπῶ πολλοὶ ἔλεγον, ὅτι ἀπέθανε.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς, ἤγειρει αὐτόν· καὶ ἀνέστη.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἐπηρώταν αὐτὸν κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῷτο τὸ γένος ἐν ὑδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηθείᾳ.

30 Καὶ ἐκείθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ.

31 Ἐδίδασκε γὰρ τὴς μαθητὰς αὐτῷ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενεῖσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβῶντο αὐτὸν ἐπιρωτῆσαι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναῦμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτὸς· Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;

34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.

35 Καὶ καθίσας ἰφώνησε

27 Ἀμὲν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τοῦ χέρι, καὶ ἐσήκωσέν τον· καὶ ἐσηκώθη.

28 Καὶ ὥσάν ἰμβῆκειν (ὁ Ἰησοῦς) μέσα εἰς τὸ σπῆτι, τὸν ἐρωτῶσαν οἱ μαθητάδες τε κατὰ μόνας· Διατί ἡμεῖς δὲν ἰδυνήθηκαμεν ἵνα εὐγάλωμεν αὐτό (τὸ δαιμόνιον;)

29 Καὶ λέγει τῆς· Ἐτῷτο τὸ γένος μὴ ἄλλον τρόπον δὲν ἠμπορεῖ ἵνα εὐγη, παρὰ μὴ προσευχὴν καὶ με νηθείαν.

30 Καὶ ὥσάν εὐγῆκαν ἀπ' ἐκεῖ, ἐπεριῦσαν ἀπὸ τὴν μέσης τῆς Γαλιλαίας· καὶ δὲν ἤθελε, ἵνα τὸν γνωρίσῃ τις.

31 Διατί ἐδίδασκε τὴς μαθητὰς τε, καὶ τὴς ἔλεγεν· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ θείησιν τὸν θανατώσει· καὶ ὥσάν θανατωθῇ, τὴν τρίτῃ ἡμέρᾳ θείη ἀνασταθῇ.

32 Καὶ ἐκείνοι δὲν ἠγνώριζαν τὸν λόγον, καὶ ἐφοβῶνταν ἵνα τὸν ἐρωτήσου.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Καπερναῦμ· καὶ ὥσάν ἰμβῆκειν εἰς τὸ σπῆτι, τὴς ἐρώτησι· Τί ἰδιαλέγεσθαι εἰς τὴν γράταν ἀνάμισά σας;

34 Καὶ ἐκείνοι ἐσιώπαιναν· διατί ἰδιαλέχθησαν εἰς τὴν γράταν ἀνάμεσά τῆς, ποῖος εἶναι μεγαλότερος.

35 Καὶ ὥσάν ἐκάθισεν,

τῆς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Εἴτις θέλει πρῶτον εἶναι,
ἔσται πάντων ἰσχυατός, καὶ
πάντων διάκονός.

36 Καὶ λαβὼν παῖδιον,
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν·
καὶ ἱναγκαλισάμενος αὐτὸ,
εἶπεν αὐτοῖς·

37 Ὁς ἐὰν ᾖ ἐν τῷ τοιούτῳ
παῖδι, δέχεται ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου, ἰμὶ δέχεται· καὶ ὅς
ἐὰν ἐμὶ δέξηται, οὐκ ἐμὶ δέχι-
ται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαιτά
μι.

38 Ἀπικρίθη δὲ αὐτῷ ὁ
Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε,
εἶδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὅς οὐκ
ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσα-
μεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ
ἡμῖν.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ
κωλύετε αὐτόν· ἐπεὶ γὰρ ἔστιν
ὅς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, καὶ θυθήσεται
ταχὺ κακολογῆσαί με·

40 Ὁς γὰρ οὐκ ἔστι καθ'
ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἔστιν.

41 Ὁς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς
ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου, ὅτι Χριστὸς ἔσται, ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ ἀπολέσῃ τὸν
μισθὸν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὅς ἂν σκανδαλίσῃ

ἐκάλεσε τῆς δώδεκα, καὶ λέγει
τῆς· Ὅποιός θέλει γὰρ εἶναι
πρῶτος, θέλει εἶσθαι ὑφερότε-
ρος ἀπὸ ὅλης, καὶ ὁλοῦν
ὑπηρετήσης.

36 Καὶ πιάωντας ἕνα
παῖδιον, τὸ ἔθηκεν εἰς τὴν μέ-
σην τῆς· καὶ ἀγκαλιάζωντάς
το, τῆς λέγει·

37 Ὅποιός δεχθῇ ἕνα μι-
κρόν παῖδιον ὡς ἐγώ, ἐτέτο διὰ
τὸ ὄνομά μου. ἑμένα δέχεται·
καὶ ὅποιός δεχθῇ ἑμένα, δὲν
δέχεται ἑμένα, ἀλλὰ ἐκείνον,
ὃπῶ μὲ ἔγειλιν.

38 Καὶ ὁ Ἰωάννης τῷ ἀπι-
κρίθῃ, λέγωντας· Διδάσκαλε,
εἶδαμεν κάποιον ὃπῶ εἰς τὸ
ὄνομά σου εὗγαν δαιμόνια, ὁ
ὅποιος δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ· καὶ
ἐμποδίσαμέν τον, ὅτι δὲν μᾶς
ἀκολουθεῖ.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴν
τὸν ἐμποδίζετε· διατὶ δὲν εἶναι
κανένας ὃπῶ γὰρ κάμῃ τίποτες
δύναμιν εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ
γὰρ θυθήθῃ εὐθύς γὰρ μὲ κακο-
λογήσῃ·

40 Διατὶ ἐκεῖτός, ὃπῶ
δὲν εἶναι ἐναντίός μας, εἶναι
διὰ λόγου μας.

41 Καὶ ὅποιός σᾶς ποτίσει
ἕνα ποτήριον ἱερὸν διὰ ὄνομά μου,
ὅτι εἴσθε τοῦ Χριστοῦ, βέβαια
σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὴν
πληρωμὴν τῆς.

42 Καὶ ὅποιός σκανδαλί-

ἵνα τῶν μικρῶν τῶν πιγεύοντων εἰς ἐμὴν, καλὸν ἔσιν αὐτῷ μαλ-
λον εἰ περικείται λίθῳ· μυλικὸς
περὶ τὸν τράχηλον αὐτῷ, καὶ
βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἰὰν σκανδαλίξῃ σε
ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν·
καλὸν σοι ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν
ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο
χεῖρας ἔχοντα, ἀπελθεῖν εἰς
τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ
ἄσβεστον·

44 Ὅπῃ ὁ σκώληξ αὐτῶν
ὃ τελευταῖ, καὶ τὸ πῦρ ὃ
σβέννεται.

45 Καὶ ἰὰν ὁ πῆξ σου σκαν-
δαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν·
καλὸν ἐστὶ σοι εἰσελθεῖν εἰς
τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τὰς δύο
πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς
τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ
ἄσβεστον·

46 Ὅπῃ ὁ σκώληξ αὐτῶν
ὃ τελευταῖ, καὶ τὸ πῦρ ὃ σβέν-
νεται.

47 Καὶ ἰὰν ὁ ὀφθαλμὸς σου
σκανδαλίξῃ σε, ἔκβαλε αὐ-
τόν· καλὸν σοι ἐστὶ μονόφθαλ-
μον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς
ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν
γέενναν τοῦ πυρός·

48 Ὅπῃ ὁ σκώληξ αὐτῶν
ὃ τελευταῖ, καὶ τὸ πῦρ ὃ
σβέννεται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθί-
σεται· καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ
ἁλισθήσεται.

σε ἵνα ἀπὸ τῆς μικρῆς ἐτέτης,
ὅπῃ πιγεύῃ εἰς ἐμένα, καλλί-
τερόν τε εἶναι, ἢ βαλθῇ μία
μυλόπιτρα εἰς τὸν λαιμόν σου,
καὶ ἰάριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἰὰν σε σκανδαλίξῃ
τὸ χεῖρ σου, κόψι το· καλλίτε-
ρόν σου εἶναι μὴ ἵνα χεῖρ ἢ
πάγῃς εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ ἢ
ἔχῃς δύο χεῖρια, καὶ ἢ πάγῃς
εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ
ἄσβεστον·

44 Ἐκίῳ ὅπῃ ὁ σκώληξ
αὐτῶν δὲν ἔχει τίλθον, καὶ ἡ
φωτὶα δὲν σβεῖ.

45 Καὶ ἰὰν σε σκανδαλίξῃ
τὸ ποδάρι σου, κόψι το· καλ-
λίτερόν σου εἶναι ἢ πάγῃς εἰς
τὴν ζωὴν κνηζός, παρὰ ἢ
ἔχῃς δύο ποδάρια, καὶ ἢ
πάγῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ἐκίῳ ὅπῃ ὁ σκώληξ αὐ-
τῶν δὲν τελειώνει, καὶ ἡ φωτὶα
δὲν σβεῖ.

47 Καὶ ἰὰν σε σκανδαλίξῃ
τὸ μάτι σου, εὐγαλί το· διατὶ
καλλίτερόν σου εἶναι μὴ ἵνα
μάτι ἢ ἔμβῃς εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ ἢ ἔχῃς
δύο μάτια, καὶ ἢ ἔμβῃς εἰς
τὴν γέενναν τοῦ πυρός·

48 Ἐκίῳ ὅπῃ ὁ σκώληξ αὐ-
τῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ
φωτὶα δὲν σβεῖ.

49 Διατὶ καθ' ἑνὸς μὴ
φωτὶαν δέλει ἀλατισθῆ· καὶ
κάθε θυσία μὴ τὸ ἄλας δέλει
ἀλατισθῆ.

50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἀναλοι γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

50 Καλὸν εἶναι τὸ ἅλας· ἀμὴν ἂν τὸ ἅλας γένη ἀναλοι, μὲ τί νὰ ἀλατισθῇ αὐτό; ἔχετε εἰς τῷ λόγῳ σας ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἀνάμεσά σας.

Κεφ. ι. 10.

Κ ἀπεῖδεν ἀνατὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνη· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ, ὡς εἶώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτές.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι, ἐπηρεώτησαν αὐτόν· εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι; περάζοντες αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποσασίᾳ γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην·

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσει καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτὰς ὁ Θεός.

7 Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος[⊕] τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

8 Καὶ ἴσονται οἱ δύο εἰς σάρ-

Κ Αἱ ἀπ' ἐκεῖ ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, διὰ μέση τῆς χώρας ὅπῃ εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνη· καὶ πάλιν οἱ ὄχλοι ἐπαγένασι μαζὺ εἰς αὐτόν· καὶ, καθὼς εἶχε συνήθειαν, πάλιν τὰς ἐδίδασκεν.

2 Καὶ ἔσποντας νὰ ἔλθην εἰς αὐτόν οἱ φαρισαῖοι, τὸν ἐρωτήσαν· ἂν ἔχει ἐξουσία ἄνδρας νὰ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά τη; δοκιμάζοντές τον.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπέν τες· Τί σὰς ἐπαράγγειλεν ὁ Μωϋσῆς;

4 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν ἅδεια νὰ γράψῃ διαζύγιον, καὶ νὰ τὴν ἀφίη.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὰς εἶπεν· Διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας σὰς ἔγραψε τὴν ἐντολὴν αὐτήν·

6 Ἀμὴν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, ἄρσει καὶ θῆλυ τὰς ἔκαμεν ὁ Θεός.

7 Καὶ εἶπε· Διὰ τούτο θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος[⊕] τὸν πατέρα τη καὶ τὴν μητέρα τη, καὶ θέλει προσκολληθῇ μετὴν γυναῖκά τη.

8 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο

κα μίαν· ὥστε ἔπλτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σάρξ.

9 Ὁ ἔν ὁ Θεὸς συνέζυξεν, ἄνθρωπον μὴ χωρίζτω.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἄψῃται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπιτίμων τοῖς προσφέουσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγαπάκησεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀφίετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐναγκαλισάμενοι αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, ὑλόγησεν αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτοῦ εἰς ὁδόν, προσδραμὼν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτόν, ἐπη-

εῖς μίαν σάρκα· εἰς τόσον ὅπερ δὲν εἶναι πλεον δύο, ἀλλὰ μία σάρκα.

9 Ἐκεῖνο λοιπὸν ὅπερ ὁ Θεὸς ἔσμιξεν, ἄνθρωπος ἅς μὴν τὸ χωρίζῃ.

10 Καὶ εἰς τὸ σπῆντι πάλιν οἱ μαθητάδες τε τὸν ἐρώτησαν διὰ τούτο.

11 Καὶ λέγει τῆς· Κάθε ἄνθρωπος ὅπερ ἐὰν ἀφῇσιν τὴν γυναῖκά τε, καὶ ἐὰν ὑπανδρευθῇ ἄλλην, γίνεται μοιχὸς εἰς αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν ἡ γυναῖκα ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα τῆς, καὶ ὑπανδρευθῇ μὲ ἄλλον, εἶναι μοιχή.

13 Καὶ ἔφεραν τε παιδία, διὰ ἐὰν τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μαθητάδες ἐνείδιζαν ἐκείνης ὅπερ τὰ ἔφεραν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὥσαν τὸ εἶδει, ἀδελμότησι, καὶ λέγει τῆς· Ἀφῆτε τὰ παιδία ἐρχονται εἰς ἐμένα, καὶ μὴν τα ἐμποδίζετε· διατὶ τῷ τοιούτῳ εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν θέλει δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὥσαν παιδίον, δὲν θέλει ἔμβει εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἀγκαλιάζωντάς τα, ἔβαλλε τὰ χεῖρά τε ἀπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ τὰ εὐλόγησεν.

17 Καὶ ἐγγίνωντας αὐτὸς εἰς τὴν γράτα, ἔτρεξεν ἑίας, καὶ γοισατίζοντας, τὸν ἐρώτα· Δι-

ρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω ἵνα ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ὁδεῖς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψης. Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Μὴ ἀποσερήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἰφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰμβλίψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐν σοὶ ὑπερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν ὕρῳ· καὶ δεῦρο, ἀκολουθεῖ μοι, ἄρας τὸν θάυρον.

22 Ὁ δὲ, συγιάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθεν λυπόμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται;

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἰθαμβῶντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς,

δάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἐὰν κάμω διὰ τὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν αἰώνιον;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ὁδεῖνας εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἑῶς, ὁ Θεός.

19 Ταῖς παραγγελίαις ταῖς ἱξεύρεις· Μὴν μοιχεύσης· Μὴν φονεύσης· Μὴν κλέψης. Μὴν ψευδομαρτυρεύσης· Μὴν κάμης ζημίαν τινός· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

20 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ τῷ εἶπε· Διδάσκαλε, ἐγὼ ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἀπὸ τῆς νεότητός μου.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέπωντάς τον, τὸν ἀγάπησε, καὶ εἶπεν τῷ· Ἐὰν ἀκόμι σὺ λείπεις· σύρε, καὶ ὅσα ἔχεις πῆλσέ τα, καὶ δὸς τα εἰς τὰς πτωχάς· καὶ δέλεις ἔχει θησαυρὸν εἰς τὸν ὕρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολούθημα, σηκώνωντας τὸν θάυρον.

22 Καὶ ἐκεῖνος ἔσρωντας τὰ πικραδῆ εἰς τὸν λόγον ἐκεῖνον, ἐδιέβη λυπημένος· διατὶ εἶχε πολλά πράγματα.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶδε τριγύρω, καὶ λέγει εἰς τὰς μαθητάδας τῷ· Πῶς δύσκολα ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔχουσιν τὸν πλῆτον, δέλουν ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

24 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήττηνται εἰς τὰ λόγια τῷ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀπεκρίθη,

λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τὴς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ραφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοτο, λέγοντες πρὸς ἑαυτὰς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' ἔτι παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰδὲ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολούθησαμέν σοι.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅδεῖς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου,

30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφῶς καὶ ἀδελφὰς, καὶ μητέρας καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον.

καὶ λέγει τὸ· Ὡ παιδία, πῶς δύσκολον εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔχον τὸ θάρρος τῆς εἰς τὰ ἄσπρα καὶ ἐμβῆσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκολώτερον εἶναι καὶ περὶ κάμηλα ἀπὸ τῆς τρυπά τῆς βελόνας, παρὰ ὁ πλούσιος καὶ ἐμβῆ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἐκεῖνοι περισσὰ ἐξεπλήττηνταν, καὶ ἔλεγαν ἀνάμεσα τῆς· Καὶ ποῦ δύναται να σωθῇ;

27 Καὶ ἀτεινῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτὰς, τὸς εἶπεν· Εἰς τὸς ἀνθρώπων εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' οὐκ εἰς τὸν Θεόν· διὰ τὸ ὅλα εἶναι δυνατὰ σημεῖα εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ἤρχισεν ὁ Πέτρος καὶ τοῦ λέγει· Νὰ, ἡμεῖς ὅπῃ ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὺ ἀκολούθησamen.

29 Καὶ ἀπεκρίθηκεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Βέβαια σὺς λέγω· ὅτι δὲν εἶναι κανένας ὅπῃ καὶ ἀφῆκεν σπῆντι, ἢ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα ἢ παιδίον, ἢ χωράφια, διὰ λόγου μου καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον,

30 Ὅπῃ καὶ μὴν δὲν τὰ πᾶσι ἑκατονταπλασίονα, τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἀδελφῶς καὶ ἀδελφὰς, καὶ μητέρας καὶ παιδίον, καὶ χωράφια, μετὰ διωγμῶν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἐρχόμενον ζῶν αἰώνιον.

31 Πολλοὶ δὲ ἴσονται πρῶτοι, ἴσχατοι· καὶ οἱ ἴσχατοι, πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προαγων αὐτοῦς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰθαμβύντο, καὶ ἀκολουθῦντες ἐφοβύντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τὸς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·

33 Ὅτι ἰδὼν, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακρινέσθαι αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσθαι αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι·

34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μασιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενέουσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος· καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν.

36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν;

37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δός ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σε καὶ εἰς ἐξ εὐνύμων σε καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·

31 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουσιν εἶσθαι ὑψεροί· καὶ οἱ ὑψεροὶ πρῶτοι.

32 Καὶ ἀνέβαιναν τὴν γράταν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπάγειεν ὁμπροσὰ, καὶ ἀπορῆσαν, καὶ ἀκολουθῦντες ἐφοβῶντο. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) πέρωνντας πάλιν τὸς δώδεκα, ἤρξατο λέγειν ἐκείνῳ ὅτι ἐμελλαν νὰ τῷ συνέβην·

33 Ὅτι νὰ, ὅπῃ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ θέλει παραδοθῇ εἰς τὸς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ θέλει τὸν κατακρίνει εἰς θάνατον, καὶ θέλει τὸν παραδώσει εἰς τὰ ἔθνη·

34 Καὶ θέλει τὸν ἐμπαίξει, καὶ θέλει τὸν δαίρει, καὶ θέλει τὸν σκοτώσει· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀνασταθῇ.

35 Καὶ ἐπῆγαν κιντὰ εἰς αὐτὸν ὁ Ἰάκωβος· καὶ ὁ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ λέγουσιν· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ μᾶς κάμῃς ἐκεῖνο ὅπῃ νὰ σὺ ζητήσωμεν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· Τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω;

37 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Δός μας νὰ καθίσωμεν εἰς τὴν δόξαν σου ἵνα ἀπὸ τῆς δεξιᾶς σου, καὶ ἄλλος ἀπὸ τῆς ἑξουσίας σου.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν·

Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίστε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆσθε·

40 Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μὴ καὶ ἐξ ἐναντίων μὴ, σὺν ἔσιν ἐμὸν δεῖναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασαι.

41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰωκώβου καὶ Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν, κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

43 Οὐχ ἔτι δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐστιν θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται διάκονος ὑμῶν·

44 Καὶ ὅς ἐστιν θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος.

45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακοινηθῆναι, ἀλλὰ διακοινησάιν, καὶ δεῖναι τὴν ψυχὴν αὐτῆς λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Δὲν ἱξεύρετε, τί ζητᾶτε· δύνασθαι νὰ πιῆτε τὸ ποτήριον ὅπῃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὅπῃ βαπτίζομαι, νὰ βαπτισθῆτε;

39 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἰπᾶν· Δυνόμεσθε. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπει· Ἀληθινὰ, τὸ ποτήριον ὅπῃ ἐγὼ πίνω, θέλῃτε πίει· καὶ τὸ βάπτισμα ὅπῃ βαπτίζομαι, θέλῃτε βαπτισθῆ·

40 Ἀμὴν τὸ νὰ καθίσῃτε ἀπὸ τὴν δεξιὰν καὶ ἀπὸ τὴν ἄρξιν, δεῖν εἶναι εἰς τοῦ λόγου μὴ διὰ νὰ τὸ δώσω, ἀλλὰ (θέλει δοθῇ) εἰς ἐκεῖνες διὰ τὸς ὁποῖες ἐτοιμάσθηκε.

41 Καὶ ὡσὰν τὸ ἤκουσαι οἱ δέκα, ἄρχισαν νὰ ἀδημονεῖσι διὰ τὸν Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην,

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς προσκαλὼντάς τας, τὸς λέγει· Ἰξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὅπῃ θάρρῃσι πῶς νὰ αἰδευντεῖεν τὰ ἔθνη, τὰ κατακυριεύουσι· καὶ οἱ μεγιστάνες τας ἐξουσιάζουσι αὐτά.

43 Ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς δεῖν θέλει εἶσθαι ἔττι· ἀλλὰ ὅποιος θέλει νὰ γένη μεγαλίτερος ἀπὸ σᾶς, θέλει εἶσθαι ὑπηρετὴς σας·

44 Καὶ ὅποιος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ γένη πρῶτος, ἔσται εἰσθαι δούλος ὅλων.

45 Διὰ τὴν ὃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε νὰ ἐπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ ἐπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχὴν τὴν ἐξαγορασμὰ ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐκπορευομένη αὐτὴ ἀπὸ Ἱεριχώ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτῆς, καὶ ὅχλος ἱκανῶν, υἱὸς Τιμαίῃς Βαρτίμαϊ· ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κράζειν, καὶ λέγειν· Ὁ υἱὸς Δαβὶδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ ἰπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶν μαλλόν ἐκράζει· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ φωνῶσι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγχεις· φωνεῖ σε.

50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναγὰς ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββονί, ἵνα ἀναβλέψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὑπάγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

46 Καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Ἱεριχώ· καὶ εὐγέγωντας αὐτοὺς, ἀπὸ τὴν Ἱεριχώ, καὶ οἱ μαθητάδες τε, καὶ ὅχλος ἀρκετός, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίῃς ὁ Βαρτίμαϊ· ὁ τυφλὸς ἐκάθηνταν εἰς τὴν γράτα καὶ ἐζήτη.

47 Καὶ ὡσὰν ἄκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος· εἶπαι, ἄρχισεν ἀκράζη, καὶ νὰ λέγῃ· Ὡ Ἰησοῦ υἱὲ τῷ Δαβὶδ, λυπήσῃ με,

48 Καὶ πολλοὶ τὸν ὀνειδίζαν καὶ τὸν ἀπόπειραν, νὰ σιωπήσῃ· ἀμὴ ἐκεῖν· περισσότερον ἐκράζει· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγάθηκε, καὶ εἶπε νὰ τὸν λαλήσῃ· καὶ λαλῶσι τὸν τυφλόν, λέγοντές τε· Ἐχε δάρρ·, σὺ κω ἀπάνω· κράζει σε.

50 Καὶ ἐκεῖν· ῥίχνωντας τὸ φόρεμά τε, ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τε· Τί θέλεις νὰ σὺ κάμω; Καὶ ὁ τυφλὸς τοῦ εἶπε· Διδάσκαλε, νὰ ξαναβλέψω.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· Σύρε· ἡ πίστις σου σέ εἴσωσε· Καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἀκολούθητα τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν γράτα.

·Κεφ. ιά. 11.

ΚΑΙ ὅτε ἐγγίξουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρε· τῶν

ΚΑΙ ὅταν ἐσήμωσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν εἰς τὸ ὄρε·

ἰλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθὺς εἰσπορεύόμενοι εἰς αὐτήν, εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν ἡθεῖς ἀνθρώπων κεκάδικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

3 Καὶ ἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρειᾷ· καὶ εὐθὺς αὐτὸν ἀποσελεῖ ὧδε.

4 Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὔρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδῦ, καὶ λύουσιν αὐτόν.

5 Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐσηκότῳ ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;

6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἄφηκαν αὐτὸς.

7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάδισεν ἐπ' αὐτῷ.

8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔφρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ φοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐφρώνοντο εἰς τὴν ὁδόν.

9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθεῖντες ἔκραζον, λέγοντες·

τῶν ἰλαιῶν, ἔγειλε δύο ἀπὸ τῆς μαθητάδης τῆς,

2 Καὶ λέγει τῆς· Σύρτε εἰς τὸ χωρίον ὅπῃ εἶναι ἀγνάντιας· καὶ εὐθὺς καθὼς ἐμβαίετε μέσα εἰς αὐτὸ, θέλτε εὑρεῖ ἓνα πηλᾶρι δεμένον, εἰς τὸ ὅποιον κανένας ἀνδρῶπων δὲν ἐκάδισεν ἀπάνω τῆς· καὶ λύετε καὶ φέρετέ με το.

3 Καὶ ἰάν σᾶς εἴπῃ καινῆς· Διατί τὸ κάμντε τῆτο; εἰπέτε τῆς· Ὅτι ὁ αὐθέντης τῆ το χρειάζεται· καὶ παρευθὺς θέλει τὸ γείλει ἰδῶ.

4 Καὶ ἐπῆγαν καὶ εὐρήκαν τὸ πηλᾶρι ἔξω εἰς τὴν θύραν δεμένον εἰς τὸ δίγρατον, καὶ ἔλυσάντο.

5 Καὶ κάποιοι ἀπ' ἐκείνης, ὅπῃ ἐφέκονταν ἐκεῖ, τῆς ἔλεγαν· Τί κάμντε καὶ λύετε τὸ πηλᾶρι;

6 Καὶ ἐκεῖνοι τῆς εἶπαν καθὼς τῆς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ τῆς ἄφηκαν.

7 Καὶ ἤφεραν τὸ πηλᾶρι εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔβαλλαν τὰ φορέματά τῆς ἀπάνω τῆς· καὶ ἐκάδισεν ἀπάνω εἰς αὐτὸ.

8 Καὶ πολλοὶ ἔφρωσαν τὰ φορέματά τῆς εἰς τὴν γράτα· καὶ ἄλλοι ἔκοπταν κλαδίᾳ ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ τὰ ἔφρωσαν εἰς τὴν γράτα.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐπάγονταν ὁμπροσὰ, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ

Ἰσσανά, εὐλογημένον ὃ ἐρχόμενον εἰς ὄνοματι Κυρίου.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία εἰς ὄνοματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ· Ἰσσανά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενον πάντα, ὀφίας ἥδη ἔσθης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἑπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπαύασε.

13 Καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰς αὐρά εὐρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἰλθὼν ἐπ' αὐτὴν, ἐδὲν εἶρεν εἰ μὴ φύλλα· ὃ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.

14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σὺ εἰς τὸν αἰῶνα ἔδειξ καρπὸν φάγοι· καὶ ἤκουσ οἱ μαθηταὶ αὐτῆς.

15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς πωλῶντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας

ἀκολουθῶσαν ἔκραζαν, λέγοντες· Ἰσσανά, εὐλογημένον ὃ ἐρχόμενον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία εἰς ὄνοματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ· Ἰσσανά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ βλέπωντας ὅλα τριγύρω, μὲ τὸ νὰ ἐπλησίαζε νὰ βραδείαση, εὐγῆκε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν μαζὺ μὲ τὰς δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἑπαύριον ἔταν εὐγῆκαν ἀπὸ τῆς Βηθανίας, ἐπαύασε.

13 Καὶ βλέπωντας μίαν συκιὰν ἀπὸ μακρὰ, ἣ ὅποια εἶχε φύλλα, ἐπῆγεν αὐτὴν ἐν εὐρῇ τίποτε εἰς αὐτὴν· καὶ ὥσαν ἐπῆγεν εἰς αὐτὴν, δὲν ἤυρεν ἄλλο παρὰ μοναχὰ φύλλα· διατὶ δὲν ἦτον καιρὸς τῶν σύκων.

14 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς αὐτὴν. Πλὴν νὰ μὴ φάγη κανεὶς καρπὸν ἀπὸ σένα εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἤκουσάντο οἱ μαθητάδες τε.

15 Καὶ ἐπῆγαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ἰμβαλίνοντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν ἄρχισι νὰ εὐγάνη ἱκεῖνας ὅπῃ ἐπαλῶσαν καὶ ἀγόραζαν μέσα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ταῖς τραπέζαις τῶν σαραφιδῶν, καὶ τὰ θρονία ἐκείνων, ὅπῃ ἐπαλῶ-

τῶν πωλόντων τὰς περιστεράς κατέστρεψε.

16 Καὶ οὐκ ἤφινεν ἵνα τὶς διενέγκῃ σκεῦ^Θ διὰ τῆ ἱερῆ.

17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς· Οὐ γίγραπται· Ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκ^Θ προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔδνε-
σιν· ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐ-
τὸν σπήλαιον λησῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ
ἐζήτην πῶς αὐτὸν ἀπολέσθ-
σιν· ἐφοβῶντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι
πᾶς ὁ ὄχλ^Θ ἐξεπλήσσετο
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὅτε ὁψὲ ἐγένετο,
ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ πρῶτ' παραπορευό-
μενοι, εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμ-
μένην ἐκ ῥιζῶν.

21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ
Πέτρ^Θ, λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ,
ἴδε, ἡ συκὴ ἣν κατηράσω,
ἐξηρανται.

22 Καὶ ἀπεκρίθεις ὁ Ἰησοῦς,
λέγει αὐτοῖς· Ἐχετε πίστιν
Θεῷ·

23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τέτω·
Ἀρθῇτι, καὶ βλήθῃτι εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ
πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται·
ἔσται αὐτῷ ὃ ἂν εἴπῃ.

24 Διὰ τῆτο λέγω ὑμῖν,

σαν τὰ περιτέρια, τὰ ἐγύρισεν
ἄνω κάτω.

16 Καὶ δὲν ἄφινε νὰ περά-
σῃ κανένας τίποτες ἀγγεῖον
ἀπὸ τὴν μέσση τοῦ ἱερῆ.

17 Καὶ τὰς ἐδίδασκε, λί-
γωιτας· Δὲν εἶναι γιγραμ-
μένον· Ὅτι τὸ σπητί μου θέλει
καλισθῇ σπητί τῆς προσευχῆς
εἰς ἔλα τὰ ἔδνη· καὶ ἐσεῖς
τὸ ἐκάμετε σπήλαιον λησῶν.

18 Καὶ ἄκουσάντο οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ
ἐγύριον μὲ τί τρόπον νὰ τὸν
χαλάσεν· διατὶ τὸν ἐφοβῶν-
ταν, ὅτι ὅλ^Θ ὁ ὄχλ^Θ ἐξεπλήτ-
τνται εἰς τὴν διδαχὴν τε.

19 Καὶ ὥσαν ἐβραδίασιν,
εὐγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν.

20 Καὶ τὸ ταχὺ περιῶντες
αὐτοὶ ἀπ' ἐκεῖ, εἶδασιν τὴν
συκιὰν ξερὰν ἀπὸ ταῖς ῥίζαις.

21 Καὶ ὁ Πέτρ^Θ ἔγνωιτας
νὰ ἀναδυμνηθῇ, λέγει τε·
Διδάσκαλε, νὰ, ἡ συκιὰ ὅπῃ
ἐκαταράσθης, ἐξηράνθη.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ τὰς εἶπεν· Ἐχετε πίστιν
Θεῷ·

23 Διατὶ βέβαια σᾶς λέγω,
ὅτι ὅποι^Θ εἰπέ εἰς τὸ βεῖον
ἐτῆτο· Σηκώσθ, καὶ ῥίξθ εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ νὰ μὴ ἀμφι-
βάλλῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν
τε, ἀλλὰ νὰ πισεύσῃ, ὅτι ἐκεῖνα
ὅπῃ λέγει γίνονται· θέλουν τοῦ
γίνει ὅτι καὶ ἂν εἴπῃ.

24 Διὰ τῆτο σᾶς λέγω·

πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν γήνητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν ταῖς ὑβρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, ἴδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ὑβρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱερουσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατῶντων αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς κάγω ἕνα λόγον· καὶ ἀποκριθῆτέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ ὑβρανῶ ἢ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκριθῆτέ μοι.

31 Καὶ ἰλογίζοντο πρὸς ἑαυτὸς, λέγοντες· Ἐὰν εἰπωμεν, ἐξ ὑβρανῶ, ἐρεῖ· Διατί ὅν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

32 Ἀλλ' ἵαν εἰπώμεν· Ἐξ

ὅλα ὅσα ζητᾷτε προσευχόμενοι, πιστεύετε πῶς τὰ πέρνετε· καὶ θέλειν σᾶς γένοι.

25 Καὶ ὅταν γένησθε καὶ προσεύχεσθε, συγχωρεῖσθε ἂν ἔχετε τίποτες ἑαυτῶν κακόν· διὰ τὰ σᾶς συγχωρήσῃ καὶ ὁ πατὴρ σας ὁ ἐβρανεῖ· τὰ σφάλματά σας.

26 Ἀμὴν ἵαν ἰσιῖς δὲν συγχωρᾷτε, ἴδὲ ὁ πατὴρ σας ὁ ἐβρανεῖ· θέλει συγχωρήσει τὰ σφάλματά σας.

27 Καὶ ἐπῆγαν πάλιν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα· καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐπεριπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερόν, ἡλθάνοι ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

28 Καὶ λέγουσιν· Μὲ ποῖαν ἐξουσίαν τὰ κάμνεις αὐτά; καὶ τίς σε τὴν ἰδῶκε ἰσότην τὴν ἐξουσίαν τὰ κάμνεις αὐτά;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἰπὲν τῆς· Νὰ σᾶς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον· καὶ ἀποκριθῆτέ με, καὶ θέλω σᾶς εἰπεῖ μὲ ποῖαν ἐξουσίαν τὰ κάμνω ἰσῶτα·

30 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἀπὸ τὸν ὑβρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τὸς ἀνθρώπων; ἀποκριθῆτέ με.

31 Καὶ ἰσυλογίζονται μέσα τῆς, λέγοντες· Ἐὰν εἰπῶμεν, ἀπὸ τὸν ὑβρανὸν ἦτον, θέλει εἰπεῖ· Διατί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύετε;

32 Καὶ ἀνεἰπῶμεν· Ἀπὸ τὸς

ἀνθρώπων· ἐφοβῆντο τὸν λαόν·
ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην,
ὅτι ὁὕτως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέγου-
σι τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἶδαμεν· Καὶ
ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐ-
τοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

ἀνδράπευ· ἐφοβῶνται τὸν λαόν·
διὰ τὸ ὅλοι εἶχαν τὸν Ἰωάννην,
ὅτι ἦτον βέβαια προφήτης.

33 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ
λέγουσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἰξεύ-
ρομεν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ λεγέμενος· Οὐδὲ ἐγὼ σὰς λέγω
μὴ ποῖαν ἐξουσίαν κάμνω ἐν ταῖς.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν πα-
ραβολαῖς λέγειν· Ἀμπι-
λῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ
περιέθηκε φραγμόν, καὶ ὥρυ-
ξεν ὑπολήνιον, καὶ ὠκοδόμησε
πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν
γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὰς
γεωργούς τῷ καιρῷ δέῃον, ἵνα
παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ
τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.

3 Οἱ δὲ, λαβόντες αὐτὸν,
ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κείον.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὰς ἄλλον δέῃον· καὶ
ἐκείνον λιθοβολήσαντες ἐκίψα-
λαΐωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἡτι-
μωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέ-
στειλε· καὶ ἐκείνον ἀπέκτειναν·
καὶ πολλὰς ἄλλας, τὰς μὲν
δέροντες, τὰς δὲ ἀποκτείνον-
τες.

6 Ἔτι ἔτι ἕνα υἱὸν ἔχων
ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ
αὐτὸν πρὸς αὐτὰς ἑσχατον, λέ-

ΚΑΙ ἄρχισε μὲ παραβολαῖς
ἐν ταῖς λέγειν· Ἐνας ἄνθρω-
πος ἐφύτευσεν ἀμπέλην, καὶ τὸ
ἐτρόφωσε, καὶ ἑσκαψεν εἰς αὐ-
τὸ πατητήριον, καὶ ἔκτισεν πέργον,
καὶ τὸ ἔδωκε τιμησιάρχικον εἰς
τὰς γεωργάς, καὶ ἐμίσησε.

2 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν (τοῦ
καρποῦ) ἔστειλεν ἕνα δέῃον, γὰρ
παρὰ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελῆος
ἀπὸ τὰς γεωργάς.

3 Καὶ οἱ γεωργοί, πιάνον-
τές τον, τὰς ἔδειραν, καὶ τὸν
ἔστειλαν ἑὺκαιρον.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν
ἄλλον δέῃον εἰς αὐτὰς· καὶ
ἐκείνον λιθοβολῶντές τον τὸν
ἐπλήγωσαν εἰς τὸ κεφάλιν, καὶ
τὸν ἀπέστειλαν ἀτιμασμένον.

5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν
ἄλλον· καὶ ἐκείνον τὸν ἐσκό-
τωσαν· καὶ ἄλλας πολλὰς
(ἔστειλε) καὶ ἐκεῖνοι ἄλλας
ἔδειραν, καὶ ἄλλας ἐσκότωσαν.

6 Ἀκόμι λοιπὸν ἔχωντας ἕνα
υἱὸν τοῦ ἀγαπημένου, καὶ αὐ-
τὸν ὑψέρα τὸν ἀπέστειλεν εἰς αὐ-

γυν· Ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτὰς· Ὅτι ἔστος ἐσιν ὁ κληρονόμος· διῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος·

9 Τί ἔν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τὰς γεωργὰς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην αἰέγωντε; Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες, ἔστι ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἡ ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

12 Καὶ ἐζήτηεν αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτὰς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

13 Καὶ ἀποσέλλουσι πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ ἐ μέλει σοι περὶ ἑδενός· ἐ γὰρ βλέπεις εἰς

τὰς, λέγωντας· Ὅτι δέλωσιν ἐντραπῇ τὸν υἱὸν μου.

7 Ἀμὲν ἐκεῖνοι οἱ γεωργοὶ εἶπαν ἀνάμεσά τε· Ὅτι ἐτῆτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἐλάτε, τὰ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ ἡ κληρονομία δέλει εἶσθαι ἐδική μας.

8 Καὶ πιάνοντές τον, τὸν ἐσκότωσαν, καὶ τὸν ἔρριξαν ἔξω ἀπὸ τοῦ ἀμπελίου.

9 Τί δέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐδέντης τοῦ ἀμπελῶνος; Θέλει ἔλθῃ καὶ δέλει χαλάσει τὰς γεωργὰς, καὶ δέλει δώσει τὸ ἀμπελί εἰς ἄλλας.

10 Οὐδὲ ἐτῆτην τὴν γραφὴν δὲν τὴν ἀνεγνώστε; Ὅτι τὴν πέτραν ὅπῃ ἐκαταφρόνεσαν οἱ κτισάδες, αὕτη ἐγένεν εἰς τὸ κεφάλι τῆς γωνίας·

11 Ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἐγένεν ἐτῆτο· καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τὰ μάτια μας.

12 Καὶ ἐζητῶσαν τὰ τὸν πιάσῃ· ἀμὲν ἐφειβήθησαν τὸν ὄχλον· διατὶ ἐγνώρισαν ὅτι διὰ λόγῳ τῆς εἶπε τὴν παραβολήν· καὶ ἀφισπνόντες τον ἐδιάρβηκαν.

13 Καὶ πέμπουσιν εἰς αὐτὸν τινὰς ἀπὸ τῆς φαρισαϊκῆς καὶ τῆς Ἡρωδιανῆς, διὰ τὰ τὸν παγιδέψῃ εἰς κακίαν λόγον.

14 Καὶ ἐκεῖνοι ἐς γωνίας τὰ πᾶσι τοῦ εἶπαν· Διδάσκαλε, ἔξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινός, καὶ δὲν σε μέλει διὰ κακίαν· διατὶ δὲν

πρόσωπων ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· Ἐξίσι κῆνσον Καίσαρι δύναι, ἢ ὐ; δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;

15 Ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι δηναρίον, ἵνα ἰδῶ·

16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν· Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίν' ἢ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἰθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

18 Καὶ ἔρχονται σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάγκασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε· Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι εἰάν τιν' ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἄφῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

20 Ἐπτά ὦν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἄφῃκε σπέρμα.

21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν

ἀποβλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀληθινὰ τὴν φράσιν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· Πρέπει νὰ δώσωμεν δόσιμον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὀχι; νὰ δώσωμεν, ἢ νὰ μὴν δώσωμεν;

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔγνωτας καὶ νὰ γνωρίσῃ τὴν ὑποκρίσιν τῆς, τὴς εἶπε· Τί με πειράζετε; Φέρετέ με εἷνα δηναρί, νὰ εἰδῶ.

16 Καὶ ἐκεῖνοὶ τοῦ ἔφεραν· Καὶ λέγει τῆς· Τίν' εἶναι εἰκὼν καὶ ἡ ἀπεικονισμένη; Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Τῷ Καίσαρι.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῆς· Ἀπόδοτε ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι τοῦ Καίσαρος, εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἰθαύμασαν εἰς αὐτό.

18 Καὶ ἦλθασιν καὶ σαδδουκαῖοι εἰς αὐτὸν, οἱ ὅποιοι λέγουσι πῶς δὲν εἶναι ἀνάγκαις· καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε· ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τὸν νόμον, εἰάν ἀποθάνῃ κανεὶς ἀδελφός, καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα, καὶ παιδί νὰ μὴν ἀφήσῃ, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφός τε τὴν γυναῖκά τε, νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν τε.

20 Ἐπτά ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα, καὶ ἔγνωτας νὰ ἀποθάνῃ δὲν ἄφηκε σπέρμα.

21 Καὶ ἐπῆρε τὴν ὁ δεύτε-

αὐτὴν, καὶ ἀπείδαν, καὶ ὅτι αὐτὸς ἄφκει σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος· ὡσαύτως.

22 Καὶ ἔλαβον αὐτῇ οἱ ἱπτά, καὶ οὐκ ἄφκει σπέρμα· ἰσχύατη πάντως ἀπείδαν καὶ ἡ γυνή.

23 Ἐν τῇ ᾗ ἀιάσκει, ὅταν ἀναῶσι, εἰς αὐτὴν ἔγει γυνή; οἱ γὰρ ἱπτά ἰσχει αὐτὴν γυναικα.

24 Καὶ ἀπεκρίδης ὁ Ἰησοῦς, εἰπὼν αὐτῷ· Οἱ οὐκ οἶδον τὸ πλαιᾶσθαι, μὴ ἰδοῦσι τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, ᾗτι γαμήσονται, ἢ γαμήσκονται· ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ αἰγίστει ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἢ ἐν τῇ βάτῃ ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Οὐκ ἔστι ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· ὑμεῖς ὅμως οὐκ οἶδον πλαιᾶσθαι.

28 Καὶ προσιλθὼν εἰς τὴν γαλλιλαίαν, ἀκέσας αὐτῶν συζητεῖσθαι, εἰδὼς ὅτι κατέλιπον αὐτοὺς ἀπεκρίδης, ἰπηνώθησαν

ρος, καὶ ἀπείδαν, καὶ ὅτι αὐτὸς ἄφκει σπέρμα· ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος.

22 Καὶ ἰπηνῶν τῇ καὶ οἱ ἱπτά, καὶ οὐκ ἄφκει σπέρμα· ἔστινα ἀπὸ ὅλης ἀπείδαν καὶ ἡ γυναικα.

23 Εἰς τὴν ἀιάσκει λοιπὸν, ὅταν ἀναγαθῶσι, τῇ αὐτῇ αὐτὸς δίδωμι ἰδοῦσι ἡ γυναικα; διατὶ καὶ οἱ ἱπτά τὴν ἰσχει γυναικα.

24 Καὶ ἀπεκρίδης ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰπὼν τῇ· Δὲν οἶσθι πλαιᾶσθαι, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον καὶ γινώσκετε τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Διατὶ ὅταν ἀναγαθῶσιν ἐκ νεκρῶν, ᾗτι ἰπαιδρεύσιν, ἢ ἰπαιδρεύονται· ἀλλὰ ἔστινα ἄγγελοι ὅπε ἔστινα εἰς τοὺς οὐρανοῖς.

26 Καὶ διὰ τῆς νικητῆς, ὅτι ἀναστασθῆναι, δεῖ ἰδοῦσθαι τὴν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μωυσέως, ὅπε τοῦ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν βάτῃ· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Ὁ Θεὸς οὐκ εἶμαι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν· ἰδοῦσι λοιπὸν πολλὰ πλαιᾶσθαι.

28 Καὶ ἔγνωσας ὅτι ἔλθει εἷας ἀπὸ τῆς γραμματεῖς, καὶ ἀκέωντας αὐτὸς ὅπε ἰδιολίγεται, ἰξείραντας ὅτι κατέλιπον τὴν ἀπεκρίδης, τὸν, ἐξώθησαν

αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν ἐντολῇ;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν· Ἄκου Ἰσραὴλ, Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστὶ.

30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη ἐντολῇ.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· μίζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Γραμματεὺς· Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστὶ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι ἄλλος πλην αὐτοῦ·

33 Καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνείσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς σεαυτόν, πλεονεξίαν πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νομιεῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ κε-

ποιᾶ ἐντολὴ εἶναι πρώτη ἀπὸ ὅλαις;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Ὅτι πρώτη ἀπὸ ὅλαις ταῖς ἐντολαῖς εἶναι· Ἄκου Ἰσραὴλ, Αὐθίτης, ὁ Θεὸς μας, Αὐθίτης εἷας εἶναι.

30 Καὶ ἐὰ ἀγαπήσῃς τὸν Αὐθίτην τὸν Θεόν σου μὴ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὴ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὴ ὅλην σου τὴν διάνοιαν, καὶ μὴ ὅλην τὴν δύναμίν σου· ἐντάτη εἶναι πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία μὴ ἐκείνη, εἶναι ἐντάτη· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου ὡς σεαυτὸν καὶ τοῦ λόγου σου μεγαλίτηρ ἀπὸ τούταις ἄλλη ἐντολὴ δὲν εἶναι.

32 Καὶ λίγη τε ὁ Γραμματεὺς· Διδάσκαλε, καλὰ εἶπες· ἐπ' ἀληθείας, ὅτι εἷας εἶναι ὁ Θεός, καὶ ἄλλος δὲν εἶναι ἔξω ἀπ' αὐτοῦ·

33 Καὶ ἐὰ τὸν ἀγαπᾶ τις εἷας μὴ ὅλην τε τὴν καρδίαν, καὶ μὴ ὅλην τε τὴν συνείσιν, καὶ μὴ ὅλην τε τὴν ψυχὴν, καὶ μὴ ὅλην τε τὴν δύναμιν, καὶ ἐὰ ἀγαπᾶ καὶ τὸν γείτονά τε ὡς σεαυτὸν καὶ τὸ λόγου τε, καὶ εἶναι περισσότερον ἐντάτη ἀπὸ ὅλα τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ ταῖς θυσίαις.

34 Καὶ ὡς ἐν εἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι φρόνιμα τοῦ ἀπεκρίθη, λέγει τε· Δὲν εἶσαι μακρὰ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ κε-

ἑδείς ἑκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ Δαβὶδ;

36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως, ἂν θῶ τῆς ἐχθρῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς ἔν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον· καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἠδέως.

38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτῇ· Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, τῶν θελόντων ἐν σολαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,

39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.

40 Οἱ κατεσθιόντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· ἔτσι λήφονται περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλῆσιοι ἔβαλλον πολλά.

νεὺς πλεόν δὲν ἀποκότησε ἐν τὸν ἐρωτήσῃ.

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγε, διδάσκωντας μέσα εἰς τὸ ἱερόν· Πῶς λέγουν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

36 Διατὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ μὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει· Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἡ νὰ βάλλω τῆς ἐχθρῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν λέγει κύριον· καὶ ἀπὸ πῆ εἶναι υἱὸς τῆς; Καὶ τὸ πολὺ πληθὺ τοῦ ἄκουε μετὰ χαρᾶς.

38 Καὶ τὸς ἔλεγεν εἰς τὴν διδαχὴν τῇ· Ἐχετε τὸν νῦν σας ἀπὸ τῆς γραμματεῖς· ὅπῃ θέλων νὰ περιπατῇν σολισμέτοι, καὶ νὰ τῆς χαιρετῇν εἰς τῆς φόβους.

39 Καὶ ἀγαπῇν ταῖς πρωτοκαθεδρίαις εἰς τὰ συναγωγία, καὶ νὰ προκαθίζονται εἰς τὰ δείπνα.

40 Οἱ ὁποῖσι κατατρώγῃσι τὰ σπήτια τῶν χηράδων, καὶ ἀφορμῇ πῶς κάμνῃσι μεγάλαις προσευχαῖς ἰτῆτοι θέλεσι πάρεσι περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καθίζωντας ἀγνάντια εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, ἔβλεπε πῶς ὁ ὄχλος βάλλεσι χαλκὸν εἰς τὸ κητίον τῆς ἐλεημοσύνης· καὶ πολλοὶ πλῆσιοι ἔβαλλον πολλά.

42 Καὶ ἐλθῶσα μία χήρα πτωχή ἔβαλε λεπτά δύο, ὃ ἐστὶ κοδράντης.

43 Καὶ προσκαλεσάμεν^ς τὲς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχή πλεῖον πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.

44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντ^ς αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑπερήσσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

42 Καὶ ἦλθε καὶ μία χήρα πτωχή καὶ ἔβαλε δύο φόλλαις, ἡ ὁποίαις εἶναι τὸ τέταρτον τοῦ ἄσπρου.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλισε τὰς μαθητάς τε, καὶ λέγει τῆς· Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἡ χήρα ἐτήτη ἡ πτωχή ἔβαλλε περισσότερον ἀπὸ ὅλης ἐκείνης ὅπῃ ἐβάλλασιν εἰς τὸ κητῖον.

44 Διὰ τὸ ἐκεῖνοι ὅλοι ἔβαλλαν ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ τῆς ἐπερίσσευεν· ἀμὲν αὕτη ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ εἶχε χρεῖαν, ὅλα ὅσα καὶ ἂν εἶχεν τὰ ἔβαλλεν, ὅλον τῆς τὸν βίον.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ ἐκπορευομένη αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱερῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; ἢ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς ἢ μὴ καταλυθῇ.

3 Καὶ καθημένῳ αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρ^ς τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱερῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβ^ς καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

4 Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὰ σημεῖον ὅταν

ΚΑΙ εὐγένωντας ἀπὸ τοῦ ἱερὸν ὁ Ἰησοῦς, τοῦ λέγει ἑνας ἀπὸ τῶν μαθητὰδες τε· Διδάσκαλε, γιὰ ἰδεῖς τί λογιῆς πέτραις, καὶ τί λογιῆς οἰκοδομήματα.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τῇ· Βλέπεις ἐτήταις ταῖς μεγάλαις οἰκοδομαῖς; δὲν θέλει ἀπομείναι πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν, ὅπῃ νὰ μὴν χαλασθῇ.

3 Καὶ καθηζόμεν^ς αὐτὸς εἰς τὸ ὄρ^ς τῶν Ἐλαιῶν ἀγνάντια τῷ ἱερῷ· τὸν ἐρωτῶσαν κατὰ μόνους ὁ Πέτρ^ς καὶ ὁ Ἰάκωβ^ς καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

4 Διδάσκαλε, εἰπέ μας πότε θέλουν γίνεαι ἐτῆτα, καὶ τί
ς

μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι ;

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ·

6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ πολλὰς πλανήσασιν.

7 Ὅταν δὲ ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι· ἀλλ' ὕψω τὸ τέλῳ.

8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί.

9 Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα· βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτὰς· παραδώσῃ γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγωγάς· δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σαθήσεσθε ἔνεκεν ἡμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον.

11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδίδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ

εἶναι τὸ σημάδι ὅταν μέλλουσιν ἐτέτα ὅλα νὰ τελειωθῶν ;

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔστωντας νὰ τὴς ἀποκριθῇ, ἄρχισε νὰ τὴς λέγῃ· Ἐχετε τὸν νῦν σας νὰ μὴν σᾶς πλανήσῃ κανένας·

6 Διατὶ πολλοὶ θέλουσιν ἔλθῃ εἰς τὸ ὄνομά μου, νὰ λέγουν· Ὅτι ἐγὼ εἰμαι ὁ Χριστός· καὶ θέλουν πλανήσει πολλὰς.

7 Καὶ ὅταν ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ συγχισθῇτε· διατὶ κάμνει χρεῖα νὰ γενῶσιν ἐτέτα· ἀμὴ ἀκόμι δὲν εἶναι τὸ τέλῳ.

8 Διατὶ θέλει σηκωθῇ ἔθνος ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἀπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν· καὶ θέλῃσι γένει σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ θέλῃσι γένει πείναις καὶ σύγχυσεις.

9 Ἐτέτα εἶναι ἀρχαῖς τῶν πόνων· καὶ φυλάγετε ἑσεῖς τοῦ λόγου σας· διατὶ θέλουν σᾶς παραδώσει εἰς τὰ συνέδρια, καὶ εἰς ταῖς συναγωγαῖς θέλετε δαρθῇ· καὶ θέλετε σαθῇ ὑμπροσὰ εἰς αὐθεντάδες καὶ βασιλεῖς διὰ λόγου μου, εἰς μαρτυρίαν ἐναντίον τῆς.

10 Καὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ κηρυχθῇ πᾶρτον τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

11 Καὶ ὅταν σᾶς ὑπάγωσιν νὰ σᾶς παραδώσῃ, νὰ μὴν μεριμνᾶτε προτίτερα τί νὰ εἰπῇτε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλὰ ἐκεῖνο

ὕμῳ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τὸτο λαλεῖτε· ὃ γὰρ ἐστὶ ὑμεῖς οἱ λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπανασήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσασιν αὐτούς.

13 Καὶ ἔσονται μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔσται σωθήσεται.

14 Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ ρδελυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἕως ὅπου ὃ δεῖ, (ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω,) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ἔρη·

15 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματός, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἅραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὦν, μὴ ἐπιστρέψατω εἰς τὰ ὀπίσω, ἅραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ

ὅπου σᾶς δοθῇ ἐκείνην τὴν ὥραν, τὸτο λαλεῖτε· διατὶ δὲν θέλετε εἶσθαι ἐσεῖς ὅπου λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Καὶ θέλει παραδώσει ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸν θάνατον, καὶ ὁ πατέρας τὸ παιδί τῆ· καὶ τὰ παιδιά θέλουν σηκωθῇ ἀπάνω εἰς τὰς γονεῖς τῆς, καὶ θέλουν τὰς θανατώσει.

13 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλης διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀμὴ ὅποιος ὑπομείνει ἕως τὸ τέλος, ἐκεῖνος θέλει σωθῇ.

14 Καὶ ὅταν εἰδῇτε τὸ σύγχαμα τῆς ἐρημώσεως ἐκεῖνο ὅπου εἶπεν ὁ Δανιὴλ ὁ προφήτης, νὰ σέκη ἐκεῖ ὅπου δὲν πρέπει, (ἐκεῖνος ὅπου τὸ διαβάσει ὡς γροικᾷ,) τότε ἐκεῖνοι, ὅπου εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὡς φεύγουσιν εἰς τὰ βανά·

15 Καὶ ἐκεῖνος, ὅπου εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, ὡς μὴν κατέβῃ εἰς τὸ σπῆτι, μηδὲ νὰ ἔμβῃ μέσα νὰ πάρῃ τίποτε ἀπὸ τὸ σπῆτί τῆ.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὅπου εἶναι εἰς τὸ χωράφι, ὡς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὸ φόρεμά τῆ.

17 Καὶ ἀειλύμονον εἰς ταῖς ἐγγαστρῶναις, καὶ ἐκείναις ὅπου βυζάνονται ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Καὶ παρακαλεῖτε νὰ
S 2

γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶ-
ν⁹.

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι
ἐκείναι θλίψις, οἷα ὃ γέγονε
τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως
ἧς ἔκτισεν ὁ Θεός, ἕως τῆ νῦν,
καὶ ὃ μὴ γένηται.

20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος⁹ ἐκο-
λόβωσεν τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν
ἰσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ
τῆς ἐκλεκτῆς ἧς ἐξελέξατο,
ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε εἰάν τις ὑμῶν
εἴπῃ· Ἰδὲ, ὦδε ὁ Χριστός· ἢ·
Ἰδὲ ἐκεῖ· μὴ πιστεύσητε.

22 Ἐγερθήσονται γὰρ
ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆ-
ται· καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ
τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν,
εἰ δυνατόν, καὶ τῆς ἐκλεκτῆς.

23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε·
Ἰδὲ, προεῖρηκα ὑμῖν πάντα.

24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν
ἐκείνην, ὃ ἥλιος σκοτισθήσε-
ται, καὶ ἡ σελήνη ὃ δώσει τὸ
φέγγ⁹ αὐτῆς·

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τῆ ἕραν⁹
ἔσονται ἐκπύπτοντες, καὶ αἱ
δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς ἕρανοῖς
σαλευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν

μὴν γένῃ τὸ Φευγατίον σας εἰς
τὴν ὥραν τοῦ χειμῶν⁹.

19 Διατὶ θλίψις ἔχει τὰ
γένῃ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις,
ὅπῃ τέτοια δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὴν
ἀρχὴν τῆς κτίσεως, τὴν ὁποίαν
ἔκτισεν ὁ Θεός, ἕως τῶρα, καὶ
μηδὲ τὰ γένῃ.

20 Καὶ εἰάν ὁ Κύριος⁹ δὲν
ὀλιγόσειεν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, δὲν ἤθελε σωθῇ καμία
σάρκα· ἀλλὰ διὰ τῆς δια-
λεγμένης, τῆς ὁποῖας ἐδιάλεξε,
ἐκόντεςφε ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ τότε εἰάν σᾶς εἰπέῃ
κανέννας· Νὰ, ἐδῶ εἶναι ὁ
Χριστός· ἢ· Νὰ ἐκεῖ (εἶναι)
μὴν τὸν πιστεύσετε.

22 Διατὶ θέλῃσι σηκωθῇ
ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆ-
ται· κὼι θέλῃσι κάμει σημεῖα
καὶ τέρατα, εἰς τὸ νὰ πλανῶν,
καὶ νὰ σύρῃν (ἂν ἦτον δυνατόν)
καὶ τῆς διαλεγμένης.

23 Ἀμὴν εἰεῖς ἔχετε τὸν
νῦν σας· Ὅτι νὰ, ὅπῃ σᾶς τὰ
εἶπα προτίτερα ὅλα.

24 Καὶ εἰς ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις, ὕστερα ἀπὸ τὴν θλίψιν
ἐκείνην, ὃ ἥλιος⁹ θέλει σκοτι-
νιάσει, καὶ τὸ φεγγάρι δὲν
θέλει δώσει τὸ φῶς τ⁹.

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ ἕρα-
ν⁹ θέλῃσι πέσει, καὶ αἱ δυνά-
μεις ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν ἕρανόν
θέλῃσι μετακινήθῃ.

26 Καὶ τότε θέλῃσιν εἰδῇ

υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποσелеῖ τὴς ἀγγέλους αὐτῆ, καὶ ἐπισυνάξει τὴς ἐκλεκτὰς αὐτῆ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἅκρης γῆς ἕως ἅκρης ὕραν.

28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ἦδη ὁ κλάδος ἀπαλὸς γίνηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκειτε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·

29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδῃτε γινόμενα, γινώσκειτε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν.

30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἂν μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις ὅτι πάντα ταῦτα γένηται.

31 Ὁ ὕρανός καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου ἂν μὴ παρέλθωσι.

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας ὁδεῖς οἶδεν, ἔδδ' οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν ὕρανῳ, ἔδδ' ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν.

34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτῆ, καὶ δὸς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκάςω τὸ ἔργον

τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς σύννεφα μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ δόξαν.

27 Καὶ τότε θέλει σείλει τὴς ἀγγέλους τῆ, νὰ μαζώξῃ τὴς διαλεγμένους ἀπὸ τῆς τέσσαρας ἀνέμων, ἀπὸ τὴν ἅκραν τῆς γῆς ἕως τὴν ἅκραν τοῦ ὕρανῳ.

28 Καὶ ἀπὸ τὴν συκίαν μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν μαλακίνην τὰ κλαδιά της, καὶ εὐγάλλη φύλλα, ἰξεύρετε ὅτι κοντὰ εἶναι τὸ θέρος·

29 Ἐτῆ καὶ ἐσεῖς, ὅταν εἰδῇτε ἐτῆτα ὅπῃ γίνονται, νὰ γνωρίζετε ὅτι σημά εἶναι αὐτὸς εἰς ταῖς ἡμέραις.

30 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐταῦτη, ἕως ὅτι νὰ γένῃ ἐτῆτα ὅλα.

31 Ὁ ὕρανός καὶ ἡ γῆ θέλῃσι παρέλθῃ· ἀμὴν· τὰ λόγια μου δὲν θέλῃσι παρέλθῃ.

32 Ἀμὴν διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, κανεῖς δὲν τὴν ἰξεύρει, ἔδδ' οἱ ἄγγελοι ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν ὕρανόν, ἔδδ' ὁ υἱός, παρὰ ὁ πατήρ.

33 Ἐχετε τὸν νῦν σας, ἀγρυπνᾶτε καὶ παρακαλεῖτε· διατὶ δὲν ἰξεύρετε πότε εἶναι ὁ καιρός.

34 Ὡς ἂν εἷας ἄνθρωπος, ὅπῃ ξενιτεύεται ἀφίνωντας τὸ σπῆντί τῆ, καὶ δίδει εἰς τὴς δούλους τῆ τὴν ἐξουσίαν, καὶ εἰς καθέναν

αὐτῷ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορή.

35 Γρηγορεῖτε ἔν, (οὐκ οἶδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὅψις, ἢ μεσονυκτίῳ, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωί.)

36 Μὴ ἰλθὼν ἐξαίφνης, εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.

37 Ἄ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· Γρηγορεῖτε.

τὴν δουλείαν τε, καὶ τὸν πορτά-
ρην παραγγέλλει νὰ ἀγρυπνᾷ.

35 Αγρυπνᾶτε τὸ λοιπὸν, (καὶ ἰσεῖς,) (διατὶ δὲν ἰξεύ-
ρετε πότε ἔρχεται ὁ αὐθέντης
τῷ σπητίῳ, ἀποσπερίς, ἢ τὸ
μεσάνυκτον, ἢ ὅταν λαλῇ τὸ
ὄρνιθι, ἢ τὸ ταχύ)

36 Μήπως καὶ ἔλθῃ ἑξαφ-
να, καὶ σᾶς εὕρῃ νὰ κοιμᾶσθε.

37 Καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ σᾶς
λέγω, εἰς ὅλης τὰ λέγω·
Ἐγρυπνᾶτε.

Κεφ. ιδ'. 14.

⁵ ἮΝ δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ
ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας·
καὶ ἐζητῶν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν
δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτεί-
νωσιν.

2 Ἐλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ
ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται
τῷ λαῷ.

3 Καὶ ὄντος αὐτῷ ἐν Βηθα-
νίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τῷ
λεπρῷ, κατακειμένῳ αὐτῷ,
ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβασρον
μύρου, νάρδε πιρικῆς πολυ-
τιλῆς· καὶ συντρίψασα τὸ
ἀλάβασρον, κατέχευεν αὐτῷ
κατὰ τῆς κεφαλῆς.

4 Ἦσαν δὲ τινες ἀγανα-
κτῶντες πρὸς ἑαυτῆς, καὶ
λέγουσι· Εἰς τί ἡ ἀπάλεια
αὕτη τῷ μύρῳ γίγνεται;

ΚΑΙ ἔτιρα ἀπὸ δύο ἡμέ-
ραις ἦτον τὸ πάσχα καὶ
τὰ ἄζυμα· καὶ ἐζητῶσαν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
πῶς νὰ τὸν πιάσῃ μὲ δόλον
νὰ τὸν σκοτώσῃν.

2 Καὶ ἔλεγον· Μὴ εἰς τὴν
ἑορτὴν, μήπως καὶ συγχυσθῇ
ὁ λαός.

3 Καὶ ὅταν ἦτον (ὁ Ἰησοῦς)
εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὸ σπητί-
τῷ Σίμων^Θ τοῦ λεπρῷ, ἐκεῖ
ὅπῃ ἐκάθετον, ἦλθε μία γυ-
ναῖκα καὶ ἐκράτει μέσα εἰς
ἵνα ἀγγεῖον ἀλαβάστρινον
μῦρον, νάρδον ἄκρατον πολύ-
τιμον· καὶ ἐσύντριψε τὸ ἀγ-
γεῖον, καὶ ἔχυσε τὸ μῦρον εἰς
τὸ κεφάλι τε.

4 Καὶ ἦσαν κάποιοι ὅπῃ
ἀδμονεύσαν ἀνάμεσά της, καὶ
ἔλεγον· Εἰς τί ἔγινεν ὁ χαλα-
σμός ἰτῆτ^Θ τοῦ μύρου;

5 Ἡδύνατο γὰρ τὸτο πρα-
θῆναι ἐπάνω τριακυσίων δηνα-
ρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτω-
χοῖς· καὶ ἐπιβριμῶντο αὐτῇ.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφί-
ξε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπης παρ-
έχετε· καλὸν ἔργον εἰργάσα-
το εἰς ἐμέ.

7 Πάντοτε γὰρ τὴς πτωχῆς
ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν
θέλῃτε, δύνασθε αὐτῆς εὖ
ποιῆσαι· ἐγὼ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε.

8 Ὁ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε·
προέλαβε μυρίσαι μὲ τὸ
σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπως
ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
ἐν τῷτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ
ὃ ἐποίησεν αὕτη, λαληθήσεται
εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκα-
ριώτης, εἷς τῶν δώδεκα,
ἀπῆλθε πρὸς τῆς ἀρχιερεῖς,
ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς.

11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρη-
σαν· καὶ ἐπηγγέλαντο αὐτῷ
ἀργύριον δῆναι· καὶ ἐζήτει
πῶς εὐκαιρῶς αὐτὸν παραδῶ.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ
τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα
ἔθυσον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ Πῶ θέλεις ἀπελθόν-
τες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς
τὸ πάσχα;

5 Ἡμπόρειεν ἐν τῷτο τὸ μύ-
ρον νὰ πεληθῇ ἀπάνω ἀπὸ
τριακόσια δηνάρια, καὶ νὰ
δοθῇ εἰς τῆς πτωχῆς· καὶ
τὴν ὀργίζεσθαι.

6 Ἀμὴν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
Ἀφῆτε τὴν· τί τὴν πειράζετε;
καλὸν ἔργον ἔκαμιν εἰς ἐμένα.

7 Διατὶ τῆς πτωχῆς τῆς
ἔχετε πάντοτε μαζύ σας, καὶ
ὅταν θέλετε, ἡμπορεῖτε νὰ τῆς
κάμετε καλόν· ἀμὴ ἐμένα
πάντα δέν με ἔχετε.

8 Ἐκεῖνο ὅπῃ ἐδύνετον
αὕτη, ἔκαμιν το· ἐπρόλαβε
νὰ μυρίσῃ τὸ κορμί μὲ διὰ
τὸν ἐνταφιασμόν μὲ.

9 Ἀληθινὰ σὰς λέγω, ὅπως
κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον ἐν τῷτο
εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐν τῷτο
ὅπῃ ἔκαμιν ἐν τῇ, θέλει λαλη-
θῇ διὰ μνημόσυμόν της.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαρι-
ώτης, ἓνας ἀπὸ τῆς δώδεκα,
ἐπῆγεν εἰς τῆς ἀρχιερεῖς, νὰ
τῆς τὸν παραδώσῃ.

11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀκούοντες
το ἐχάρηκαν· καὶ ἔταξάν τε
νὰ τοῦ δώσῃν ἄσπρα· καὶ
ἐζήτη μὲ τί τρόπον ἐπιτήδειον
νὰ τὸν παραδώσῃ.

12 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέ-
ραν τῶν ἀζύμων, ὅποταν ἐδυσί-
αζαν τὸ πάσχα, λέγουσιν τε οἱ
μαθηταὶ τῇ· Πῶ θέλεις νὰ
ὑπᾶμε νὰ ἐτοιμάσωμεν, νὰ
φάγῃς τὸ πάσχα;

13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτῷ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαζάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ.

14 Καὶ ὅπῃ ἂν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότη· Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Πῦρ ἐστὶ τὸ κατάλυμα ὅπῃ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν με φάγω;

15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐξρωμένον, ἔτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξηλθον οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν, καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀρὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς καθ' εἷς· Μήτι ἐγώ; καὶ ἄλλος· Μήτι ἐγώ;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τεύβλιον.

21 Ὁ μὲν υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ

13 Καὶ πέμπει δύο ἀπὸ τῶν μαθητᾶδες τε, καὶ λέγει τῷ· Σύρτε εἰς τὴν πόλιν· καὶ θέλει σᾶς ἀπαντήσῃ ἓνας ἄνθρωπος, ὁ πῦρ βαζάζει ἓνα σαμνίον νερό· καὶ νὰ τοῦ ἀκολουθήσετε.

14 Καὶ ὅπῃ ἔμβει, νὰ εἰπῇτε εἰς τὸν αὐθέντην τῷ σπητίῃ· Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Πῦρ εἶναι τὸ κονάκι, ὁ πῦρ· νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζί μὲ τῶς μαθητάδες με;

15 Καὶ ἐκεῖν· θέλει σᾶς δείξει ἓνα ἀνώγειον ἐξρωμένον, ἔτοιμον· ἐκεῖ μᾶς τὸ ἐτοιμάσειτε.

16 Καὶ εὐγῆκαν οἱ μαθητάδες τε, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὐρῆκαν καθὼς τῶς εἶπεν· καὶ ἐτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὥσ᾽ ἀν ἐβραδίασεν, ἦλθε μαζί μὲ τῶς δώδεκα.

18 Καὶ καθεζόμενοι αὐτοὶ ἐκεῖ, καὶ τρώγοντες, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἓνας ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσει, ἐκεῖν· ὁ πῦρ τρώγει μαζί με.

19 Καὶ οἱ ἀπόστολοι ἄρχισαν νὰ λυπῶνται, καὶ νὰ τοῦ λέγουν ἓνας ἓνας· Μήνα εἶμαι ἐγώ; καὶ ἄλλ· Μήνα εἶμαι ἐγώ;

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τῶς· Ἐνας (εἶναι) ἀπὸ τῶς δώδεκα, ὁ πῦρ βεβαί· μαζί με εἰς τὸ σκετάλι.

21 Καὶ ἀλήθεια ὁ υἱὸς τοῦ

ὑπάγει, καθὼς γέγραπται
περὶ αὐτῆ· καὶ δὲ τῷ ἀνδρώπῳ
ἐκεῖνῳ δὲ ὃ ὁ υἱὸς τῷ ἀνδρώπῳ
παραδίδεται· καλὸν ἦν αὐτῷ,
εἰ οὐκ ἰγενήθη ὁ ἀνδρωπῶ
ἐκεῖνῳ.

22 Καὶ ἰσθιόντων αὐτῶν,
λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογή-
σας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς,
καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε·
τῷτό ἐστὶ τὸ σῶμά μου·

23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον,
εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς·
καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Τῷτό ἐστὶ τὸ αἷμά μου τὸ
τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ
πολλῶν ἐκχυρόμενον.

25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐκέτι ἔμην πῖναι ἐκ τοῦ γεννῆ-
ματός τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ
πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῷ Θεῷ.

26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλ-
θον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλι-
σθήσιν ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ
ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πα-
τάξω τὸν ποιμένα, καὶ δια-
σκορπισθήσονται τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἰγερ-
θῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν.

ἀνδρώπῳ ὑπάγει, καθὼς εἶναι
γεγραμμένον δια λόγον τῆ·
ἀμὴ ἀιλύμονον εἰς ἐκεῖνον τὸν
ἀνδρωπον ὅπῃ διὰ μέσου τῆ
παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνδρώ-
πῳ· καλλίτερόν τῆ ἦτον, νὰ
μὴν ἦδελε γεννηθῇ ὁ ἀνδρωπῶ
ἐκεῖνῳ.

22 Καὶ ὅταν ἰτρώγασιν,
ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς ψωμί, καὶ
εὐλόγησε καὶ ἔκοψεν το· καὶ
ἔδωκεν τῆς, καὶ εἶπε· Λάβετε,
φάγετε· τῷτό εἶναι τὸ κορμί μου·

23 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήρι,
καὶ εὐχαρίστησε καὶ ἔδωκεν
τῆς· καὶ ἔπιαν ἀπ' ἐκεῖνο ὅλοι.

24 Καὶ εἶπεν τῆς· Τῷτο
εἶναι τὸ αἷμά μου, ὅπῃ εἶναι
τῆς καινῆς διαθήκης, ὅπῃ
χύνεται διὰ πολλῆς.

25 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
πλέον δὲν θέλω πῖναι ἀπὸ τὸν
καρπὸν τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν
ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν τὸ πίνω
αὐτὸ καινῆριον εἰς τὴν βασι-
λείαν τῷ Θεῷ.

26 Καὶ ὥσαν ἔφαλλαν
ὕμνον, εὐχῆκαν εἰς τὸ ὄρῳ
τῶν Ἑλαιῶν.

27 Καὶ λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς·
Ὅτι ὅλοι θέλετε σκανδαλισθῇ
διὰ ἐμένα ἐτήτην τὴν νύκτα·
ὅτι εἶναι γεγραμμένον· Θέλω
κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ
θίλιν σκορπισθῇ τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ ὕστερον ἀφ' ἑ
ἀνασθῶ, θίλω σας προλάβω
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ·
Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθή-
σονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι
σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ,
πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι,
τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.

31 Ὁ δὲ ἐκ περισσῆς ἔλεγε
μᾶλλον· Ἐάν με δὲ συναπο-
θανεῖν σοι, ἔ μὴ σε ἀπαρνή-
σομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ
πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον
ἔ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ·
Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξω-
μαι.

33 Καὶ παραλαμβάνει
τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον
καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτῶ· καὶ
ἤξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ
ἀδημονεῖν.

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου
ἕως θανάτου· μέναιτε ὧδε, καὶ
γρηγορεῖτε.

35 Καὶ προσελθὼν μικρὸν,
ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσ-
κύχeto ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι,
παρέλθῃ ἀπ' αὐτῶ ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ
πατήρ, πάντα δυνατὰ σοι·
παρέιγχε τὸ ποτήριον ἀπ'
ἐμοῦ τῷτο ἀλλ' ἔ τί ἐγὼ θέλω,
ἀλλὰ τί σύ.

29 Καὶ ὁ Πέτρος τῷ
λέγει· Ἄν καὶ ὅλοι σκανδα-
λισθῶσιν, ἀλλὰ ἐγὼ ὄχι.

30 Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς·
Βέβαια σὺ λέγῃς· ὅτι σήμερον
τὴν νύκτα ἐτήτην, πρὸ τοῦ να
λαλήσῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς,
θέλεις μὴ ἀρνηθῇ τρεῖς φοραῖς.

31 Καὶ ἐκεῖν· ἔλεγε
περισσότερον· Ἄν καὶ κάμῃ
χρεῖα να ἀποθάνω μαζύ σε,
δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῇ. Καὶ τὰ
ὅμοια ἔλεγαν καὶ ὅλοι.

32 Καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ
χωρίον τὸ Γεθσημανῆ· καὶ
λέγει εἰς τὴς μαθητάδας τῷ·
Καθίσετε ἐδῶ ἕως ἔ να
προσευχηθῶ.

33 Καὶ πέρνην τὸν Πέτρον
καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην
μαζύ τῷ· καὶ ἄρχισε να
τρομάξῃ καὶ να ἀδημονῇ.

34 Καὶ λέγει τῷ· Ἡ
ψυχὴ μου εἶναι λυπημένη
ἕως θανάτου· σταθῆτε ἐδῶ,
καὶ ἀγρυπνεῖτε.

35 Καὶ παγένωντας πα-
ρακεῖθεν ὀλίγον, ἔπεσεν ἀπάνω
εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπροσεύχετο,
ἂν εἶναι δυνατόν, να περάσῃ
ἀπ' αὐτὸν ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ
πατήρ, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς
ἐσέν· ἂς περάσῃ τὸ ποτήριον
τῷτο ἀπὸ μένα· ἀλλὰ ὄχι τὸ
ὅ, τι ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τὸ ὅ,
τι θέλεις ἐσύ.

37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει αὐτὸς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορεῖσαι;

38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

40 Καὶ ὑποσείψας εὗρεν αὐτὸς πάλιν καθεύδοντας, (ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι,) καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδὲ, παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν.

42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδὲ, ὁ παραδίδῃς με ἥγγικε.

43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτῷ λαλῶντος, παραγίνεται Ἰῦδας, εἷς ὢν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτῷ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων.

44 Διδώκει δὲ ὁ παραδίδῃς αὐτὸν σύσσημει αὐτοῖς, λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι·

37 Καὶ ὑπάγει καὶ εὐρίσκει τῆς ὁπῷ κοιμῶνται· καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Σίμων, κοιμᾶσαι; δὲν ἡμπόρεσες μίαν ὥραν ἰὰ ἀγρυπνήσης;

38 Ἀγρυπνᾶτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ ἵνα μὴν πέσετε εἰς πειρασμόν. τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀμὴν ἡ σὰρκα εἶναι ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἐπῆγε καὶ ἐπροσευχήθη, λέγωντας τὸν ὅμοιον λόγον.

40 Καὶ γυρίζοντας ἤρε τῆς πάλιν ὁπῷ κοιμῶνταν, διατὶ ἦταν τὰ μάτια τῆς βαρεμένα (ἀπὸ τὸν ὕπνου) καὶ δὲν ἔξευραν τί ἵνα τοῦ ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει τῆς· Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· σώνει, ἔφθασεν ἡ ὥρα· ἰὰ, ὁπῷ παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ χεῖρια τῶν ἀμαρτωλῶν.

42 Σηκώτε ἵνα παῖμι· ἰὰ, ἐκεῖν· ὁπῷ μὲ παραδίδει ἵστημωσε.

43 Καὶ ἀκόμι λέγωντάς το ἔρχεται ὁ Ἰῦδας, ὁ ὁποῖ· ἦτον ἕνας ἀπὸ τῆς δώδεκα, καὶ μαζὺ τε πολὺ πλῆθος· μὲ σπαθία καὶ ξύλα, ἀπὸ τῆς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ πρεσβυτέρους.

44 Καὶ ἐκεῖν· ὁπῷ τὸν ἐπαράδιδε τῆς ἔδωκε σημάδι, λέγωντας· ὅτι ὅποιον ἐγὼ θάλω

κρατήσατε αὐτόν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἰδὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ραββί, ραββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

47 Εἰς δέ τις τῶν παρισηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἔπαισι τὸν δῆλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ λησὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.

51 Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνῷ· καὶ κρατῶσιν αὐτόν οἱ νεανίσκοι.

52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

φιλήσει, αὐτὸς εἶναι· πιάσειτέ τον, καὶ ὑπάγετέ τον φυλαγμένα.

45 Καὶ ὥσ' ἢ ἦλθε, παρευδὺς ἐπῆγε κοντὰ τε, καὶ λέγει τε· Διδάσκαλε, διδάσκαλε· καὶ ἐφίλησέν τον.

46 Καὶ ἐκεῖνοι ἔβαλλαν τὰ χεῖρά της ἀπάνω τε, καὶ ἐπιάσαν τον.

47 Καὶ ἕνας κάποιος ἀπ' ἐκείνης ὅπῃ ἐσέκυνταν ἐκεῖ εὗγαλε τὸ μαχαίριον, καὶ ἐκτύπησε τὸν δῆλον τῷ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτὶ τε.

48 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπέν της· Ὡσ' ἢ εἰς ἕνα λησὴν ἦλθετε μὲ σπαθία καὶ μὲ ξύλα νὰ μὲ πιάσετε;

49 Κάδε ἡμέρα ἤμην μετ' ἱσᾶς εἰς τὸ ἱερὸν διδάσκωντας, καὶ δέν με ἱπιάσετε· ἀλλὰ τῆτο ἔγινε διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ γραφαῖς.

50 Καὶ ἀφῆνοντίς τον ἔφυγαν ὅλοι.

51 Καὶ ἕνας κάποιος νέος τὸν ἀκολούθει, ἐνδυμένος σενδόνην κατὰσαρκα· καὶ ἐπιάσαν τον οἱ νέοι.

52 Καὶ ἐκεῖνος ἀφῆνωντας τὸ σινδόνη, ἔφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτῆς.

53 Καὶ ἐπῆγαν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν ἀρχιερέα· καὶ ἱμαζώχθησαν μαζὺ μετ' αὐτόν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκραθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ δερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζητεῖν κατὰ τῷ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ ἔχοντες οὐκ εὕρισκον.

56 Πολλοὶ γὰρ ἠψευδομαρτύρουν κατ' αὐτῷ· καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.

57 Καὶ τινες ἀναγάντες, ἠψευδομαρτύρουν κατ' αὐτῷ, λέγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτῷ λέγοντος· Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τῆτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω.

59 Καὶ ὁ δὲ ἔτις ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη ὑδὲν; τί ἔτοί σὺ καταμαρτυρεῖσιν;

61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ ἐδίδιν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ

54 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀκολουθεῖν ἀπὸ μακρὰ, ἕως μέσα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἐκάθετον μαζὺ μὲ τῶν ὑπηρέτας καὶ ἐξεταίνοντο εἰς τὴν φωτίαν.

55 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ συναγωγὴ ἐγύρουν μαρτυρίαν ἐναντία τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσῃ, καὶ δὲν εὕρισκαν.

56 Διὰ τὸ πολλοὶ ἠμαρτυροῦσαν ψέμματα ἐναντία τῷ· ἀλλ' ἡ μαρτυρία τῶν δὲν ἦταν ἴσαις.

57 Καὶ ἐσηκώθησαν κάποιοι, καὶ ἠψευδομαρτυροῦσαν ἐναντία τῷ, λέγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς τὸν ἀκούσαμεν ὅτι ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν ἐτῆτον τὸν χειροποίητον, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις νὰ κτίσω ἄλλον ἀχειροποίητον.

59 Καὶ μηδὲ ἔτις ἦτον ἴση ἡ μαρτυρία τῶν.

60 Καὶ σηκωνώμενος ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε· Δὲν ἀποκρίνῃσαι τίποτε; τί εἶναι ἐτῆτα ὅτι μαρτυροῦσιν ἐτῆτοι ἐναντία σὺ;

61 Καὶ ἐκεῖνος ἐσιώπα, καὶ δὲν ἀπεκρίθη (τίποτε). Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς τὸν ἐρώτα, καὶ λέγει τῷ· Ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογημένου;

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ

εἶμι· καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ ἑρανεῦ.

63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, διαρρήξας τὰς χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;

64 Ἠκέσαστε τῆς βλασφημίας· Τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἑνοχον θανάτου.

65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται· ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον.

66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἐρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως·

67 Καὶ ἰδῶσα τὸν Πέτρον δερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τῆ Ναζαρηνῆ Ἰησοῦ ἦσθα.

68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· Οὐκ οἶδα, ὅδε ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξηλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδῶσα αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παριστηκόσιν· Ὅτι ἔστι ἐξ αὐτῶν ἑστιν.

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνήτο. Καὶ

εἶμαι· καὶ θέлите εἰδῆ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου να κάθεται ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ να ἐρχεται μετὰ τὰ σύννεφα τοῦ ἑρανεῦ.

63 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ φορέματά τε, καὶ εἶπε· Τί χρεῖαν ἔχομεν πλείον ἀπὸ μαρτύρας;

64 Ἠκέσετε πῶς ἐβλασφήμησε· Τί σᾶς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι τὸν ἐκατάκριναν να εἶναι ἄξιον θανάτου.

65 Καὶ ἀρχισαν κάποιοι να τὸν πτύουσι, καὶ να τὸν σκεπάξουν τὸ πρόσωπόν τε, καὶ να τὸν κλυπῶν, καὶ να τοῦ λέγουν· Προφήτευσε, τίς εἶναι ἐκεῖν· ὁπῶς ἐκτύπησε; καὶ οἱ ὑπηρέται τὸν ἐκτυπῶσαν ῥαπίσματα.

66 Καὶ ὄντας ὁ Πέτρος εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἦλθε μία ἀπὸ ταῖς κοπέλαις τῆ ἀρχιερέως·

67 Καὶ ὡς ἂν εἶδε τὸν Πέτρον ὁπῶς ἐξεσταμένον, ἀτένισεν εἰς αὐτὸν, καὶ λέγει· Καὶ σὺ μαζὺ ἦσθαι μετὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζαρηνόν.

68 Καὶ ἐκεῖν ἠρνήθη, λέγωντας· Δὲν ἰξεύρω τί λέγεις· Καὶ εὐγῆκεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

69 Καὶ ἡ κοπέλα ὡς ἂν τὸν εἶδε, πάλιν ἀρχισε να λίγη εἰς τὰς παρασεκάμενης· Ὅτι ἔστι ἀπ' αὐτῆς εἶναι.

70 Καὶ ἐκεῖν πάλιν ἀρ-

μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παριστῶ-
τες ἔλιγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς
ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλι-
λαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου
ὁμοιάζει.

71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεμα-
τίζειν καὶ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ
οἶδα τὸν ἄνθρωπον τῆτον ὃν
λέγετε.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ
ἐφώνησε· καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέ-
τρος τῇ ῥήματι· ἔ· εἶπεν αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκ-
τορα φωνῆσαι δις, ἀπαρνήσῃ
με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν,
ἔκλαιε.

νήθηκε. Καὶ περιώντας ὀλίγον
πάλιν οἱ παρασεκόμενοι λέ-
γουν τοῦ Πέτρου· Ἀλήθεια καὶ
σὺ ἀπ' αὐτηνῶς εἶσαι· διατὶ
καὶ σὺ Γαλιλαῖος εἶσαι, καὶ
ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.

71 Καὶ ἄρχισε νὰ ἀναθε-
ματίσῃ καὶ νὰ ὀμώῃ· Ὅτι
δὲν ἔξερω τὸν ἄνθρωπον ἐτῆτον
ὃπῃ λέγετε.

72 Καὶ ὁ πετεινὸς ἐλάλησε
δεύτερον· καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέ-
τρος τὸν λόγον ὃπῃ τοῦ εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὸ τοῦ νὰ λα-
λήσῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς,
θίλεις μὲ ἀρνηθῇ τρεῖς. Καὶ
ἄρχισε νὰ κλαίῃ.

Κεφ. ιε. 15.

ΚΑΙ' εὐθὺς ἐπὶ τὸ πρῶτον
συμβῆλιν ποιήσαντες οἱ
ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυ-
τέρων καὶ γραμματέων, καὶ
ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν
Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρέ-
δωκαν τῷ Πιλάτῳ.

2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ
Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγόρει αὐτῷ οἱ
ἀρχιερεῖς πολλά.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν
ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων·
Οὐκ ἀποκρίνη ἑδὲν; ἴδε πόσα
σου καταμαρτυροῦσιν.

ΚΑΙ' παρευδὺς ἀπὸ ταχὺ
ἐσυμβελεύθησαν οἱ ἀρ-
χιερεῖς μὲ τῆς πρεσβυτέρους
καὶ γραμματεῖς, καὶ ὅλοι τὸ
συνέδριον, καὶ ἔδωκαν τὸν Ἰη-
σοῦν καὶ ἐπῆγάν τον, καὶ ἐπα-
ράδωκάν τον εἰς τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἐρώ-
τησεν· Ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς
ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τῷ· Ἐσὺ
τὸ λέγεις.

3 Καὶ ἐκατηγορεύσαν τον οἱ
ἀρχιερεῖς πολλά. (καὶ αὐτὸς
δὲν ἀπεκρίθη τίποτες.)

4 Καὶ ὁ Πιλάτος πάλιν
τὸν ἐμαρτύρησε, λέγωντας·
Δὲν ἀποκρίνεις τίποτες; γιὰ
ἰδὲ πόσα σὺ καταμαρτυροῦσιν.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι ἔδεν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον.

6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυνεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον, ὃν περ ᾔτῃντο.

7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συγασιασῶν διδεδιμένῳ, οὔτινες ἐν τῇ γάσει φύοντι πεποιήκησαν.

8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς αἰεὶ ἐποίει αὐτοῖς.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 (Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνου παραδίδωκεσαν αὐτὸν οἱ ἄρχιερεῖς·)

11 Οἱ δὲ ἄρχιερεῖς ἀνέσπεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλάτῳ ἀποκριθεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί ἔτι θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

14 Ὁ δὲ Πιλάτῳ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησαι; Οἱ δὲ περισσotέρωσ ἔκραξαν. Σταύρωσον αὐτόν.

15 Ὁ δὲ Πιλάτος βεβλόμενος

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πλέον δὲν ἀπεκρίθη τίποτε, εἰς τόσον ὅπῃ θαυμάζειν ὁ Πιλάτῳ.

6 Καὶ κατὰ ἑορτὴν τῆς ἐλευθέρωνεν ἓνα δεμῖνον, ὅποιον ᾔδειλαν ζητήσῃ.

7 Καὶ ἦτον ἓνας, ὅπῃ τὸν ἔλεγαν Βαραββᾶν, δεμῖνον μαζὺ μὲ ἐκείνου ὅπῃ ἐσήκωσαν κεφάλι μαζὺ τῇ, οἱ ὅποιοι εἰς τὴν ἀποστασίαν εἶχαν κάμει φόνον.

8 Καὶ ὁ ὄχλῳ ἐδόθησε, καὶ ἄρχισαν νὰ ζητῶσι, (νὰ τῆς κάμῃ,) καθὼς τῆς ἔκαμε πάντῃ.

9 Καὶ ὁ Πιλάτῳ τῆς ἀπεκρίθη, λέγωντας· Θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 (Διατὶ ἔξυρξεν ὅτι διὰ φθόνου τὸν ἰπαράδωκαν οἱ ἄρχιερεῖς·)

11 Ἀμὴ οἱ ἄρχιερεῖς ἰπαράκινήσαν τὸν ὄχλον, νὰ τῆς ἀπολύσῃ τὸν Βαραββᾶν καλλίτερα.

12 Καὶ ὁ Πιλάτῳ ἀπεκρίθη πάλιν, καὶ λέγει τῆς· Λοιπὸν τί θέλετε νὰ κάμω ἐκείνου ὅπῃ λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Καὶ ἐκείνοι πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

14 Καὶ ὁ Πιλάτῳ τῆς ἔλεγε· Καὶ τί κακὸν ἔκαμε; Καὶ ἐκείνοι περισσotέρον ἔκραξαν· Σταύρωσέ τον.

15 Καὶ ὁ Πιλάτῳ δέλων

τῷ ὄχλῳ τὸ ἰκανὸν ποιῆσαι, ἀ-
πίλυσιν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν,
καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φρα-
γυλλώσας, ἵνα σταυρωθῇ.

16 Οἱ δὲ στατιῶται ἀπή-
γαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς,
ὃ ἵσι πραιτώριον· καὶ συγκα-
λῦσιν ὅλην τὴν σπιῖραν.

17 Καὶ ἐνδύσιν αὐτὸν
πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν
αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον
τίφανον.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζε-
σθαι αὐτόν· Χαῖρε βασιλεῦ
τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ ἔτυπτον αὐτὴ τὴν
κεφαλὴν καλὰ μῶ, καὶ ἐπέττυον
αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα
προσκύνουν αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐ-
τῷ ἰξίδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύ-
ραν, καὶ ἐνδύσαν αὐτὸν τὰ
ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν
αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

21 Καὶ ἀγγαρεύουσι πάρα-
γοιτὰ τινα Σίμωνα Κυρηναῖον,
(ἰσχυόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πα-
τέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥόφου),
ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ
Γολγοθᾶ τόπον· ὃ ἵσι μεθιερ-
μηιεύμενον, κρανίε τόπος.

23 Καὶ ἰδίδου αὐτῷ πιῖν

τας ἵνα κάμῃ ἐκεῖνο ὅπῃ ἄρῃσε
τοῦ λαοῦ, ἀπόλυσέν τες τὸν
Βαραββᾶν, καὶ τὸν Ἰησοῦν δέξ-
ωντας τῆς τὸν ἱπαράδωκε, ἵνα
σταυρωθῇ.

16 Καὶ οἱ στατιῶται τὸν
ἐπῆραν καὶ τὸν ἐπῆγαν μέσα
εἰς τὴν αὐλὴν, ὅπῃ εἶναι τὸ
πραιτώριον· καὶ ἱμάζωξαν ὅλον
τὸ τάγμα.

17 Καὶ ἐνδυσάν τον κόκκινον
φόρεμα, καὶ ἐπλέξαν γεφάνι
ἀκάνθινον, καὶ τὸ ἔβαλλαν εἰς
τὸ κεφάλι τῆς.

18 Καὶ ἄρχισαν ἵνα τὸν
χαιρετῇν, ἵνα τοῦ λέγην· Χαῖρε,
ὦ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ τὸν ἐκτυπῶσαν εἰς
τὸ κεφάλι μὲ καλὰ μί, καὶ τὸν
ἐπτύῶσαν, καὶ ἐγονάτιζαν καὶ
τὸν ἐπροσκυνῶσαν.

20 Καὶ ὥσαν τὸν ἐπαιξάν,
τὸν ἐκδύσαν τὸ κόκκινον φόρεμα,
καὶ τὸν ἐνδύσαν τὰ φορέματά τὰ
ἰδικά τῆς· καὶ εὐγαλάν τον (ἵνα
τὸν ὑπᾶν) ἵνα τὸν σταυρώσων.

21 Καὶ ἀγγάρευσαν κάποι-
ον Σίμωνα Κυρηναῖον, ὅπῃ
ἐπέρνα (ἀπ' ἐκεῖ) καὶ ἤρχεν-
τον ἀπὸ τὸ χωράφι, τὸν πατέρα
τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥόφου)
διὰ ἵνα σηκώσῃ τὸν σταυρὸν τῆς.

22 Καὶ ἔφεραν τὸν (Ἰησοῦν)
εἰς τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ· ὃ
ὁποῖον ἐρμηνεύεται, τόπος
κρανίε.

23 Καὶ τοῦ ἰδίδαν ἵνα πῖν

ἰσχυρισμένοι οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε.

24 Καὶ γαυρώσαντες αὐτὸν, διμερίζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἱσαύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩ Ν' ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ γαυρῶσι δύο λησᾶς· ἓνα ἐκ διξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνύμων ἐλογίσθη.

29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐαί, ὁ καταλύων τὸν ναόν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν·

30 Σῶσον σιαυτὸν, καὶ κατὰ βε ἀπὸ τοῦ γαυροῦ.

31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλης ἔσωσιν, ἑαυτὸν ἢ δύναται σῶσαι.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ γαυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πισεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεγαυρωμένοι αὐτῷ ἐνεδίδον αὐτόν.

κρασὶ ἀνακατωμένοι μὲ σμύρῃαν, ἀμὴν ἐκεῖνοι· δὲν τὸ ἐπῆρε.

24 Καὶ ὥσαν τὸν ἱσαύρωσαν, ἐκυράζαν τὰ φορέματά τε, καὶ ἔρριχναν λαχνούς, τοῖον γὰρ πάρεχεν ἕνας ἀπ' αὐτά.

25 Καὶ ἦτον ὥρα τρίτη, ὅταν τὸν ἱσαύρωσαν.

26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας τε ἦτον ἀπάνω γεγραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩ Ν' ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ μαζὺ μετ' αὐτόν ἱσαύρωσαν δύο λησᾶς· ἓνα ἀπὸ τὴν διξιάν, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὴν ζερβιάν τε.

28 Καὶ ἐτελειώθη ἡ γραφὴ ὅπῃ λέγει· Καὶ ἐλογαριάσθη μαζὺ μὲ τῶν ἀνόμων.

29 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐπερνούσαν (ἀπὸ τὴν γράταν) τὸν ἐβλασφημῶσαν, κενῶντες τὰ κεφάλιά τε, καὶ λέγοντες· Οὐαί, ἰσὺ ὅπῃ χαλᾷς τὸν ναόν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις τὸν οἰκοδομῆς·

30 Σῶσι τοῦ λόγου σε, καὶ κατίβω ἀπὸ τὸν γαυρόν.

31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παίζοντες ἀνάμισά τε μετὰ τῶν γραμματεῖς, ἔλεγον· Ἄλλης ἐγλύτῳσε, καὶ τοῦ λόγου τε δὲν δύνεται γλυτώσῃ.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὥς κατίβῃ τῷρα ἀπὸ τὸν γαυρόν, γὰρ ἰδῶμεν καὶ γὰρ πισεύσωμεν. Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν μαζὺ μετ' αὐτόν γαυρωμένοι, τὸν ἐνεδίδον.

33 Γενόμενης δὲ ὥρας ἑκτῆς, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἑνάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἑνάτῃ ἐβίβησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμμᾶ σαβαχθαί; ὃ ἐστὶ μεθερμηνυόμενον· Ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἱγκατέλιπες;

35 Καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκήσαντες, ἔλεγον· Ἰδὲ, Ἡλίαν φωνεῖ.

36 Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπύγγον ὄξους, περιθεὶς τε καλᾶμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· Ἀφίετε· ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφίεις φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.

38 Καὶ τὸ καταπίετασμα τοῦ ναῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρισηκὼς ἐξ ἰναντίας αὐτοῦ, ὅτι ἔτως κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος ὅτος υἱὸς ἦν Θεοῦ.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακροθεν θεωρεῖσαι· ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῆ Ἰακώβου τῆ μικροῦ, καὶ Ἰωσὴ μῆτηρ, καὶ Σαλώμῃ·

33 Καὶ ὅταν ἔγινεν ἑκτὴ ὥρα, ἰσκοτενιάσει ἡ γῆ ὅλη, ἕως τὴν ἑνάτην ὥραν.

34 Καὶ τὴν ἑνάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μεγάλην φωνήν, καὶ εἶπεν· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμμᾶ σαβαχθαί; τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύομενον (θέλει γὰρ εἶπῃ) Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, διατί με ἱγκατέλιπες;

35 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκείνων ὅπῃ ἐπαρασέκυνταν ἐκεῖ, ὡσὰν τὸ ἤκουσαν, εἶπαν· Νὰ, ὅπῃ φωνάζει τὸν Ἡλίαν.

36 Καὶ τρέχωντας ἕνας ἐγέμισεο ξίδι· ἕνα σφογγάρι, καὶ τὸ ἐβαλλεν εἰς καλᾶμι, καὶ τὸν ἐπότιζε, καὶ ἔλεγεν· Ἀφῆτε, γὰρ εἰδῶμεν ἂν ἔρχεται ὁ Ἡλίας γὰρ τὸν καταδάσῃ.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφίνωντας μεγάλην φωνήν, ἐξεψύχησε.

38 Καὶ τὸ βημόθυρον τοῦ ναῦ ἐσχίσθη εἰς δύο (κομμάτια) ἀπὸ πάνω ἕως κάτω.

39 Καὶ ὡσὰν τὸ εἶδεν ὁ εκατόνταρχος, ὅπῃ ἐπαρασέκυνταν ἀπὸ ἀγνάντιά τε, ὅτι τέτοιαις λογῆς κράζωντας ἐξεψύχῃσιν, εἶπεν· Ἀληθινὰ ὁ ἄνθρωπος ὁῦτος Θεοῦ υἱὸς ἦτον.

40 Ἦσαν καὶ γυναῖκαις ὅπῃ ἐβλέπασιν ἀπὸ μακρὰ· ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποίας ἦσαν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μῆτηρ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ τοῦ Ἰωσὴ, καὶ ἡ Σαλώμῃ·

41 Αἱ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθη αὐτῷ, καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναιναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱερουσόλυμα.

42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, (ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ, ὃ εἰς προσάβδατοι)

43 Ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βεβληυτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε.

45 Καὶ γινὼς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἰδωρῆσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ.

46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνέβλησε τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λεηλατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγ-

41 Αἱ ὁποίαις τὸν ἀκολουθῶσαν, καὶ ὅταν ἦτον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸν ὑπηρετεῖσαν· καὶ ἄλλαι πολλαῖς ὁπῦ ἀνέβηκαν μαζὺ μετ' αὐτὸν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.

42 Καὶ ὥσαν ἐβραδίασιν ὥραμα, (ἐπειδὴ ἦτον παρασκευὴ, ἡ ὁποῖα εἶναι προτίτερα ἀπὸ τὸ σάββατον)

43 Ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ (ὁ ὁποῖος ἦτον) ἀπὸ τῆς Ἀριμαθαίας, τίμιος βεβληυτής, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐκδέχεται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔγωντας ἐὰν ἀποκοτήσῃ ἐμβῆκε εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

44 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐθαύμασεν ἂν ἐκείνη τὴν ὥραν ἀπέθανε· καὶ καλῶντας τὸν ἐκατόνταρχον, τὸν ἐρώτησεν ἂν ἀπέθαιεν ἀπὸ πολλὴν ὥραν.

45 Καὶ ὥσαν τὸ ἔμαθεν ἀπὸ τὸν ἐκατόνταρχον, (πῶς ἀπέθανε) ἐχάρισεν εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸ κορμὶ.

46 Καὶ ἐκεῖνος ἀγόρασεν ἓνα σινδόνην, καὶ ἐκατέβασε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν γαυρὸν, καὶ τὸ ἐνέβλυξε μὲν σινδόνι· καὶ τὸ ἐβαλλεν μίση εἰς τὸ μνημα, τὸ ὁποῖον μνημα ἦτον περικημένον ἀπὸ πέτρας· καὶ ἐκύλισε μίαν πέτραν μεγάλην καὶ ἔφραξε τὸ στόμα τοῦ μνημείου.

47 Καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγ-

δαληνή καὶ Μαρία Ἰωσὴ
ἰδεσθῆναι πᾶ τίθεται.

δαληνή καὶ ἡ Μαρία ἡ τοῦ
Ἰωσήφ ἔβλεπαν πᾶ βάνεται.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ διαγειομένους τοῦ σαβ-
βάτου, Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ
Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρα-
σαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθῶσαι
ἀλείψωσιν αὐτόν.

2 Καὶ λίαν πρὸς τῆς μιᾶς
σαββάτου ἔρχονται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον, ἀνατείλονται τοῦ
ἡλίου.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς·
Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον
ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημεῖου;

4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεω-
ρῶσιν ὅτι ἀποκυλίσται ὁ λί-
θος· ἦν γὰρ μέγας σφῶδρα.

5 Καὶ εἰσιλθῶσαι εἰς τὸ
μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον κα-
θήμενον ἐν τοῖς δεξιotois, περιβε-
βλημένον σελήν λευκήν· καὶ
ἐξεθαμβήθησαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ
ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε
τὸν Ναζαρενὸν τὸν ἐσταυρωμέ-
νον· ἠγέρθη, οὐκ ἐστὶν ὧδε· ἴδε,
ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.

7 Ἄλλ' ὑπάγιτε, εἰπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ
Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
ὄψισθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθῶσαι ταχὺ,

ΚΑΙ ὥσάν ἐπέρασε τὸ
σάββατον, Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία (ἡ μή-
τηρ) τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Σα-
λώμη ἀγόρασαν μυρίσματα,
διὰ τὰ ὑπᾶσι τὰ τὸν ἀλείψην.

2 Καὶ πολλὰ ταχὺ ἀπὸ
τῆς πρώτης τῆς ἐβδομάδος
ἦλθασιν εἰς τὸ μῆμα, ὅταν
εὐγενεὶ ὁ ἥλιος.

3 Καὶ ἔλεγον ἀνάμεσά τες·
Τίς γὰρ ἡμᾶς κυλίσει τὴν πέτραν
ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημεῖου;

4 Καὶ ἔσποντας γὰρ ἀνα-
τραίσειν βλέψουσιν ὅτι ὁ λίθος
εἶναι κυλισμένος· διατὶ ἦτον
πολλὰ μεγάλος.

5 Καὶ ἐμβαίοντες εἰς τὸ
μῆμα εἶδαν ἓνα νέον ὃς πᾶ
ἐκάθιστον εἰς τὴν δεξιάν
(μερίαν) ἐνδυμένος φορεσίαν
ἄσπρην· καὶ ἐξετρόμαξαν.

6 Καὶ ἐκεῖναι ταῖς εἶπε·
Μὴν φοβεῖσθε· τὸν Ἰησοῦν
ζητεῖτε τὸν Ναζαρενὸν τὸν
ἐσταυρωμένον· ἀναστὰς, δὲν
εἶναι ἐδῶ· γὰρ, ὁ τόπος ὅπου
τὸν ἔβαλλαν.

7 Ἀμὴν σύρτε, εἰπέτε εἰς
τῆς μαθητάδες τῆς, καὶ εἰς
τὸν Πέτρον, ὅτι ὑπάγει προτί-
τερά σας εἰς τὴν Γαλιλαίαν·
ἐκεῖ θέλετε τὸν εἶδῆναι, καθὼς
σᾶς εἶπε.

8 Καὶ ἔσποντας γὰρ εὐγυσιν

ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημεῖου·
εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμου· καὶ
ἔκστασις· καὶ ἕδεν ἕδεν εἶπον·
ἐφοβῶντο γάρ.

9 Ἀναστὰς δὲ πρῶτὴ πρῶτῃ
σαββάτῃ, ἐφάνη πρῶτον Μα-
ρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς
ἐκβιβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀ-
πήγγειλε τοῖς μετ' αὐτῆς γενο-
μένοις, πειθῶσι καὶ κλαίεσι·

11 Κακεῖνοι, ἀκήσαντες
ὅτι ζῇ, καὶ ἰδεάθη ὑπ' αὐτῆς,
ἠπίσθησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν
ἐξ αὐτῶν περιπατήσιν ἐφανε-
ρώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευο-
μένοις εἰς ἀγρόν.

13 Κακεῖνοι ἀπελθόντες
ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· ἕδὲ
ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

14 Ὑστερον, ἀνακειμένοις
αὐταῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη,
καὶ ὠνειδίσει τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν·
ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν
ἐξηγερμένοι οὐκ ἐπίστευσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πο-
ρευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαν-
τα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον
πάσῃ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτι-

εῖω, ἔφυγεν ἀπὸ τοῦ μνήμῃ·
διὰ τὴν ταῖς ἰπιάσει τρομάρα
καὶ ἔκστασις· καὶ δὲν ἵπαν
καυρὸς τίποτε· διὰ τὴν ἰφο-
βῶνται.

9 Καὶ ἔσωντας τὰ ἀνασταθῇ
τὸ ταχὺ τὴν πρώτην τῆς ἐξο-
μάδος, ἐφάνη πρῶτον εἰς τὴν
Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν,
ἀπὸ τὴν ὁποῖαν εὐγαλιν ἑπτὰ
δαιμόνια.

10 Ἐκείνη ἐπῆγε καὶ τὸ
εἶπεν εἰς ἐκείνης ὁπῶς ἦσαν
(προτίτερα) μαζύ τῃ, οἱ ὁποῖοι
ἐλυπῶνται καὶ ἐκλαίαν·

11 Καὶ ἐκεῖνοι, ὡσὰν τὸ
ἤκουσαν, ὅτι πῶς ζῇ, καὶ τὸν
εἶδεν αὐτὴν, δὲν ἐπίστευσαν.

12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τῆς
ἐφανερώθη εἰς ἄλλον εἶδος· εἰς
δύο ἀπ' αὐτῆς, ὁπῶς ἐπεριπα-
τήσαν καὶ ἐπαγέναςιν εἰς τὸ
χωράφι.

13 Καὶ ἐκεῖνοι παγέοντες
τὸ εἶπαν καὶ εἰς τῆς ἄλλης·
καὶ ἕδὲ ἐκείνης ἐπίστευσαν.

14 Ὑστερον, ὅταν ἐκάθην-
ται οἱ ἑνδεκα ἐφανερώθη εἰς
αὐτῆς, καὶ ὠνειδίσει τὴν ἀπι-
σίαν, καὶ τὴν σκληροκαρδίαν
τῆς· πῶς δὲν ἐπίστευσαν ἐκεῖ-
νης ὁπῶς τὸν εἶδαν ἀναστειμένον.

15 Καὶ τῆς εἶπε· Σύρτε
εἰς ὅλον τὸν κόσμον, κηρύξατε
τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν
κτίσιν.

16 Ὁποῖος πιστεύσει καὶ

σθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπισή-
σας, κατακριθήσεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύ-
σας· ταῦτα παρακολουθήσει·
Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια
ἐκβαλεῖ· γλώσσαις λαλήσε-
σι καιαῖς·

18 Ὅφεις ἀρᾶσι· καὶ θα-
νάσιμόν τί πίνουσιν, ὃ μὴ αὐτὸς
βλάβει· ἐπὶ ἀρρώγους χεῖρας
ἐπιθήσονται, καὶ καλῶς ἔξου-
σιν.

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος· μετὰ
τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη
εἰς τὸν ἔρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ
δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες
ἐκήρυξαν πανταχῇ, τῷ Κυρίῳ
συνεργῶντι, καὶ τὸν λόγον
βεβαιῶντι· διὰ τῶν ἐπακολου-
θόντων σημείων.

βαπτισθῇ, θέλει σωθῇ· καὶ
ὅποιος δὲν πιστεύσει, θέλει
κατακριθῇ.

17 Καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ πιστεύ-
ουσιν, ἐτέτα τὰ σημάδια θέλιν
τὴς ἀκολουθήσει· Εἰς τὸ ὄνομά
μου θέλουσιν εὐγάλει δαιμόνια·
γλώσσαις θέλιν συντύχει και-
νουργίαις·

18 Φίδια θέλιν πιάσει·
καὶ φαρμάκι θανάσιμον πιῖ-
σι, δὲν θέλει τὴς βλάβει·
ἀπάνω εἰς ἀρρώγους θέλιν
βάλλει τὰ χερίά τες, καὶ
θέλουσιν ἰατρευθῇ.

19 Ὁ Κύριος· λοιπὸν ἀφόν-
τις τὴς ἐσύντυχῃ τὰ λόγια
ἐτέτα, ἀνελήφθη εἰς τὸν
ἔρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ
δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐκεῖνοι εὐγέγοντες
ἐκήρυξαν εἰς κάθε τόπον τὸν
λόγον, συνεργῶντι τοῦ Κυρίου,
καὶ βεβαιῶντι τὸν λόγον διὰ
μέσῃ τῶν σημείων ὅπῃ τὴς
ἀκολουθῶσαν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥ' ΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπιχειρή-
ρησαν ἀνατάξασθαι διή-
γησιν περὶ τῶν πεπληροφορη-
μένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,

2 Καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπιχειρή-
σθηκαν νὰ βάλλουσιν εἰς
τάξιν τὴν διήγησιν τῶν πρα-
γμάτων ὅπῃ ἐπληροφορηθή-
καμεν,

2 Καθὼς μᾶς τὰ ἱκανάδω-

οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ἰπηρεῖται γενόμενοι τοῦ λόγου·

3 Ἔδοξε καὶ μοι, παρηκολυθηκότι ἀνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτις Θεόφιλε·

4 Ἴνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερέυς τις οὐνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυναὶ αὐτῆ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἑλισάβετ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοι.

7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἑλισάβετ ἦν γεῖρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεῦσιν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτῆ ἑναντι τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τῇ θυμιάσαι, εἰσιλθὼν εἰς τὸν ναὸν τῷ Κυρίῳ.

10 Καὶ πᾶσι τὸ πλῆθος τῷ

καὶ ἐκείνοι ὅπῃ τὰ εἶδαν μὴ τὰ μάτια τῆς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ ἔγνωσαν ὑπηρεῖται τοῦ λόγου·

3 Ἐφάνη καὶ ἐμένα, ὅπῃ ἀκολούθησα ἀπὸ τὴν ἀρχῆς εἰς ἔλα, ὃ κράτις Θεόφιλε, ἵνα σὺ τὰ γράψω καταλιπτῶς κατατάξιν·

4 Διὰ ἵνα γνωρίσης τὸ βέβαιον ἐκείνων τῶν πραγμάτων ὅπῃ ἰδιόχθους.

5 Εἰς ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἦτον κάποιος ἱερεὺς, τὸ ὄνομά τε Ζαχαρίας, ἀπὸ τὴν ἐφημερίᾳ τῇ Ἀβιά· καὶ ἡ γυναῖκά τε ἦτον ἀπὸ ταῖς θυγατέρας τῇ Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομά της ἦτον Ἑλισάβετ.

6 Καὶ ἦσαν καὶ οἱ δύο τῆς δίκαιοι ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐπεριῦσαν εἰς ὅλαις ταῖς παραγγιλίαις καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τῷ Κυρίῳ χωρὶς κακίαν κατηγορίαν.

7 Καὶ δὲν εἶχαν παιδίον, διατὶ ἡ Ἑλισάβετ ἦτον γεῖρα· καὶ οἱ δύο τῆς ἦσαν περασμένοι ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς.

8 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ αὐτὸς ἱερατεῦεν εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐφημερίας τε ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν,

9 Κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἱερατείας, ἔλαχε ἵνα θυμιάσῃ, ἰμβαίνωντας εἰς τὸν ναὸν τῷ Κυρίῳ.

10 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τῷ

λαὺ ἢν προσεχόμενοι ἔξω τῇ
ἄρᾳ τοῦ θυμιάματῳ.

11 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
κυρίου, ἰσὺς ἐκ δεξιῶν
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιά-
ματῳ.

12 Καὶ ἱταράχθη Ζαχα-
ρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέ-
πεσεν ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ
ἄγγελος· Μὴ φοβῆσαι Ζαχαρία·
διότι ἐισηκόςθη ἡ δέησίς σου·
καὶ ἡ γυναῖκά σου Ἐλισάβετ γεν-
νήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσται χαρὰ σοι
καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ
ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρή-
σονται.

15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώ-
πιον τοῦ κυρίου· καὶ οἶνον καὶ
σίκερα ἔσται πίνων· καὶ πνεύμα-
τος ἁγίου πλησθήσεται· ἔτι
ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

16 Καὶ πολλὰς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπιγρήψαι ἐπὶ κύριον
τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς προεισέλθαι
ἐν ὕπνῳ αὐτοῦ ἐν πνεύματι
καὶ δυνάμει· Ἡλίου, ἐπιγρήψαι
καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα,
καὶ ἀπειθεῖς εἰς φρονήσας δι-
καίων, ἵτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν
κατασκευάσμενον.

λαὺ ἦτον ἔξω ὅπῃ ἐπροσεύχε-
τον εἰς τὴν ἄραν τοῦ θυμιά-
ματῳ.

11 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτόν
ἄγγελος κυρίου, στεκόμενος
ἀπὸ τῆς δεξιᾶς μεριᾶς τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματῳ.

12 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδεν ὁ
Ζαχαρίας, ἐταράχθη, καὶ φό-
βος μεγάλος τὸν ἐπλάκωσε.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ
εἶπε· Μὴν φοβᾶσαι Ζαχαρία·
διατὶ ἀκηκόσθη ἡ δέησίς σου· καὶ
ἡ γυναῖκά σου ἡ Ἐλισάβετ
θέλει σὺ γεννήσῃ υἱόν, καὶ
θέλεις καλέσῃ τὸ ὄνομά τῃ
Ἰωάννην.

14 Καὶ θέλει σὺ εἶσθαι
χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ
πολλοὶ θέλουν χαρεῖν εἰς τὴν
γέννησίν σου.

15 Διατὶ θέλει εἶσθαι μέ-
γας ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν·
καὶ κρατὶ καὶ σίκερα γὰρ μὴν
πίνων· καὶ θέλει γεμίσει ἀπὸ
πνεύματος ἁγίου, ἀκόμι ἀπὸ τῆς
κοιλίας τῆς μάνας σου.

16 Καὶ θέλει γυρίσει πολ-
λὰς ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ
εἰς τὸν Αὐθέντην τὸν Θεόν σου.

17 Καὶ αὐτὸς θέλει ὑπά-
γει ὁμπροσὰ σου μετὰ πνεῦμα καὶ
δύναμιν· Ἡλίου, καὶ θέλει γυρί-
σει ταῖς καρδίαις τῶν πατέρων
εἰς τὰ παιδία, καὶ τὰς ἀπειθεῖς
εἰς τὴν φρονιμάδα τῶν δικαίων,
γὰρ κατασκευάσῃ λαὸν ἑτοιμον
εἰς τὸν Αὐθέντην τὸν Θεόν.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τῦτο ; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε, καὶ εὐαγγελίσασθαι σοι ταῦτα.

20 Καὶ ἰδὼν, ἔση σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμειν λαλῆσαι, ἄχρι ἥς ἡμέρας γένηται ταῦτα· αἰδ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἰθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἰώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανοῶν αὐτοῖς· καὶ διέμεινε κωφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἑλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα·

25 Ὅτι ἔτω μοι πιποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπι-

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Καὶ πῶς νὰ τὸ γνωρίσω τῦτο ; διατὶ ἐγὼ εἰμαι γέροντας, καὶ ἡ γυναῖκά μου περασμένη ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπέν τε· Ἐγὼ εἰμαι ὁ Γαβριήλ ὁπῃ παραστέκομαι ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐστάληκα νὰ λαλήσω εἰς ἐσένα, καὶ νὰ σὲ εὐαγγελίσω ἱτῦτα.

20 Καὶ νὰ, ὁπῃ θέλεις εἶσθαι βεβός, καὶ νὰ μὴν ἡμπορῆς νὰ συντύχης, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁπῃ νὰ γένην ἱτῦτα· διατὶ δὲν ἐπίστευσες τὰ λόγια μου, τὰ ὁποῖα θέλουν τελειωθῇ εἰς τὸν καιρὸν τῆς.

21 Καὶ ὁ λαὸς ἐξέκειον καὶ ἀνάμειν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἰθαύμαζαν πῶς ἀργῶσι μέσα εἰς τὸν ναόν.

22 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκε δὲν ἡμπορῶσι νὰ τῆς συντύχη· καὶ ἐγνώρισαν ὅτι ὀπτασίαν εἶδε μέσα εἰς τὸν ναόν· καὶ αὐτὸς τῆς ἐννευε· καὶ ἀπόμεινε βεβός.

23 Καὶ ὡσὰν ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας τῆς, ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῆτί τῆς.

24 Καὶ ὕστερον ἀπ' ἐκείναις ταῖς ἡμέραις συνέλαβεν ἡ Ἑλισάβετ ἡ γυναῖκά τῆς· καὶ ἔκρυβε τοῦ λόγου τῆς πέντε μῆνες, καὶ ἔλεγεν.

25 Ὅτι τέτοιας λογῆς μὲ ἔκαμιν ὁ Αὐθέντης μου εἰς ταῖς

δὲν ἀφελῆν τὸ ὄνειδος μὴ ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἣ ὄνομα Ναζαρέτ,

27 Πρὸς παρθένον μεμνησεν-μὴν ἄνδρὶ ὃ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ.

28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδὼσα διαταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διλογίζετο, ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς ὅτ·

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβῆ Μαριάμ· ὑῆρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.

31 Καὶ ἰδὼ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

32 Οὗτος ἔσται μίγας, καὶ υἱὸς ἐψίγῃ κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

ἡμέραις ταῖς ὁποίαις ἐπέβλεψεν εἰς ἑμένα ἵνα εὐγάλῃ τὸ ὄνειδος μὴ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

26 Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εἶναι Ναζαρέτ,

27 Εἰς μίαν παρθένον ἀρραβωνιασμένην μὲ ἄνδρα, τὸ ὄνομά τε Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ σπῆντι τοῦ Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.

28 Καὶ ὥσάν ἐμβῆκεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἰσὺ εἶσαι εὐλογημένη ἀνάμεσα εἰς ταῖς γυναῖκες.

29 Καὶ ἐκείνη ὥσάν τὸν εἶδεν ἐσυγχύσθη εἰς τὰ λόγια τε· καὶ ἐσυλλογίζετο, τί λογιῆς εἶναι ἐτέ· ὁ χαιρετισμὸς.

30 Καὶ λέγει τῆς ὁ ἄγγελος· Μὴν φοβᾶσαι Μαριάμ· διατὶ ἡῆρες χάριν σημά εἰς τὸν Θεόν.

31 Καὶ θέλεις ἐγγασφρωθῇ, καὶ θέλεις γενήσῃ υἱόν· καὶ ἑὰ καλίσσης τὸ ὄνομά τε Ἰησοῦν.

32 Ἐτέ· θέλει εἶσθαι μίγας, καὶ θέλει καλεσθῇ υἱὸς ἐψίγῃ· καὶ ὁ Αὐθέντης ὁ Θεὸς θέλει τοῦ δώσει τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς τε.

33 Καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τὸ σπῆντι τοῦ Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία τε δὲν θέλει ἔχει τέλος.

34 Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τῷτο, ἵππει ἄνδρα ὃ γινώσκω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος· εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπιλεύσεται ἐπὶ σε, καὶ δύναμις ὑψίστη ἐπισκιάσει σοί· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σὺ ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδὼν, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σε, καὶ αὐτὴ συνελθούσα υἱὸν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ ἔτ'· μὴν ἔκτ'· ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλεσμένῃ γείρει.

37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.

38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδὼν ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σε. Καὶ ἀπήλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἵπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπεδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ ἐσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ἰγένιτο ὡς ἤκεσιν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἰσκέτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·

34 Καὶ ἡ Μαριάμ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς θέλει εἶσθαι ἐτῷτο, ὅπῃ ἐγὼ ἄνδρα δὲν γνωρίζω;

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος· καὶ εἶπεν τῇ· Πνεῦμα ἅγιον θέλει ἔλθῃ εἰς εἰσῖνα, καὶ δύναμις τοῦ ὑψίστου θέλει σε ἐπισκιάσει· διὰ τῷτο καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ μέλλεινὰ γεννηθῆ ἀπὸ σῖνα ἅγιον, θέλει καλεσθῇ υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ νὰ, καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σε, ὅπῃ συνελθεῖν καὶ αὐτὴ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας τῆς· καὶ μὴ τῷτον τὸν μῆνα ἔχει ἔξ μῆνες ἐγγαστρωμένη, αὐτὴ ὅπῃ ἦτον γείρα.

37 Διατὶ σημά εἰς τὸν Θεὸν κανένα πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύνατον.

38 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Νὰ, ἡ δούλη τῷ Κυρίῳ· καὶ ἄς μῦ γίνη κατὰ τὸν λόγον σε· Καὶ ἐδιέβη ἀπ' αὐτὴν ὁ ἄγγελος.

39 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐσηκώθη ἡ Μαριάμ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν ὄρεινὴν μὲ σπυδὴν, εἰς πόλιν τοῦ Ἰούδα.

40 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ σπήτι τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἐχαίρειτῃ τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ὡς ἂν ἤκεσιν ἡ Ἐλισάβετ τὸν χαιρετισμὸν τῆς Μαρίας, ἐπήδησε τὸ βρέφος μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·

42 Καὶ ἀνέφώνησε Φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πόθει μοι τῆτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με·

44 Ἴδὼν γάρ, ὡς ἰγύνετο ἡ Φωνὴ τοῦ ἀσπασμῶ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφῳ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πισεύσασα· ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς λαλεημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ ἡγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· Ἴδὼν γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριῶσί με πᾶσαι αἱ γυναῖκες·

49 Ὅτι ὑποήσέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενιὰς γενιῶν τοῖς φοβημένοις αὐτόν·

51 Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διस्कόρπισεν ὑπερηφάνους διατείλα καρδίας αὐτῶν.

42 Καὶ ἐξεφώνησε Φωνὴ μεγάλην, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη εἶσαι ἐσὺ μέσα εἰς ταῖς γυναῖκαίς, καὶ εὐλογημένῳ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ ἀπὸ πᾶ μὲ εἶναι ἰτῆτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Αὐθέντη μου εἰς ἐμένα·

44 Διατὶ εὐδὺς ὅπῃ ἤλθεν ἡ Φωνὴ τοῦ χαιρετισμῶ σου εἰς τὰ αὐτία μου, τὸ βρέφῳ ἐπήδῃσεν ἀπὸ τὴν χαράν τε μέσα εἰς τὴν κοιλίαν μου.

45 Καὶ καλότυχη εἶναι ἐκείνη ὅπῃ ἐπίστευσεν· ὅτι θέλῃσι τελειωθῇ ἐκεῖνα ὅπῃ ἐλαλήθη· καὶ εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸν Κύριον.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἡγαλλίασεν ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· Καὶ νῦν, ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπροσὰ θέλῃν μὲ καλοτυχῆσαι ὅλαις αἱ γενεαῖς·

49 Διατὶ ὁ δυνατὸς ἔκαμεν εἰς ἐμένα μεγάλα θαύματα, καὶ τὸ ὄνομά τε εἶναι ἅγιον·

50 Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τε εἶναι εἰς γενεὰν εἰς ἐκείνης ὅπῃ τὸν φοβῶνται.

51 Ἐκαμὲ δύναμιν μὲ τὸ χερί τε· διस्कόρπισεν ὑπερηφάνους μὲ τὴν διάνοιαν τῆς καρδίας των.

52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

53 Πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλεθύντας ἐξάπείσειλε κενούς·

54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἰλίου,

55 (Καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τῆς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἐμεῖνε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἑλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τικεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

59 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδὲν ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι ὁδεῖς ἐσὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

52 Ἐκατέβασι δυνάστα, ἀπὸ τὰ θρόνιά της, καὶ ὕψωσε ταπεινούς·

53 Τὴς πεινασμένους ἐχορέισεν ἀγαθὰ, καὶ τὴς πλεσίους εὐγαλίει καὶ τὴς ἔσθλιν εὐκαιρίας·

54 Ἐβοήθησεν τὸν Ἰσραὴλ τὸ παιδί του, νὰ ἐνδυμηθῇ τὴν ἐλεημοσύνην του,

55 (Καθὼς τὸ ἔταξε εἰς τὴς πατέρας μας, εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ εἰς τὸ σπέρμα του) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἔμεινε μαζὺ μὲ τὴν Ἑλισάβετ ἕως τρεῖς μῆνες· καὶ ὑστερον ἐγύρισεν εἰς τὸ σπῆντί της.

57 Καὶ ἐπλήρωσεν ὁ καιρὸς τῆς Ἑλισάβετ νὰ γενήσῃ· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἄκουσαν οἱ γειτόνοι της καὶ οἱ συγγενεῖς της, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος της μετ' αὐτῆς· καὶ τὴν ἰσυχάζονταν.

59 Καὶ εἰς ταῖς ὀκτὼ ἡμέραις ἦλθαν νὰ περιτεμήσῃ τὸ παιδίον, καὶ τὸ ἔκραζαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς του Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ μάνα του, καὶ εἶπεν· Ὁχι Ζαχαρίας· ἀλλὰ Ἰωάννης δίδει καλεῖσθαι.

61 Καὶ λέγουσιν της· Ὅτι κανεὶς δὲν εἶναι εἰς τὴν γινίαν σου, ὅπῃ νὰ καλεῖται μὴ τὸ ὄνομα τούτο.

62 Ἐγένετο δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν φίλοι καλεῖσθαι αὐτόν·

63 Καὶ αἰτήσας πινακίδα, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἰθαύμασαι πάντες.

64 Ἀνέχθη δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἰλάλει καὶ ἐλογεῖ τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἰγένετο ἐπὶ πάντας φόβος· τῆς περιεκκέντας αὐτὸς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διηλαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἴδοντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου· καὶ προφήτευσεν, λέγων·

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·

69 Καὶ ἤγειρε κίρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·

70 Καθὼς ἰλάλησιν διὰ σώματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος· προφητῶν αὐτοῦ,

71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν

62 Καὶ ἔννευεν καὶ τὸν πατέρα τῆ, τί θέλει γὰρ τὸν καλέσεν.

63 Καὶ ἐζήτησε πινακίδα, καὶ ἔγραψε, λέγωντας· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομα τῆ. Καὶ ἰθαύμασαν ὅλοι.

64 Καὶ παρενδύς ἀνέοιχθη τὸ σῶμα τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἡ γλῶσσά τῆ· καὶ ἰλάλει καὶ ὑμνεῖ τὸν Θεόν.

65 Καὶ φόβος ἦλθεν εἰς ὅλης ὁπῆ ἐκατοικῆσαν τρυγύρω τῆς· καὶ εἰς ὅλα τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας ἐδιηλαλῆνταν ὅλα τὰ λόγια ἐκείνα.

66 Καὶ ὅλοι τὰ ἔβαλλον μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς ὅσοι τὰ ἤκουσαν, καὶ ἔλεγαν· Τί ἄρα θέλει εἶσθαι τὸ παιδίον ἐκεῖνο; Καὶ τὸ χεῖρ τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτό.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ τῆ ἐπληρώθη Πνεῦμα ἅγιον· καὶ ἐπροφήτευσεν, λέγωντας·

68 Ἄς εἶναι εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαόν τῆ·

69 Καὶ ἐσήκωσε δύναμιν σωτηρίας εἰς τὸ σπῆντι τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς τῆ·

70 Καθὼς τὸ εἶπε διὰ μέσθ τοῦ σώματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος· τῶν προφητῶν τῆ,

71 Σωτηρίαν ἀπὸ τῆς ἐχ-

ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν μισούντων ἡμᾶς·

72 Ποιῆσαι ἔλι· μετὰ τῶν
πατέρων ἡμῶν, καὶ μιησθῆναι
διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ·

73 Ὅρκιοι ὃν ὥμοσι πρὸς
Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν,
τῷ δῆναι ἡμῖν,

74 Ἀφύβως, ἐκ χειρὸς
τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας,
λατρεῖν αὐτῷ,

75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-
σύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, προ-
φήτης ὑψίστη κληθήσῃ· προ-
πορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου
Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδὸν αὐ-
τοῦ,

77 Τῷ δῆναι γινῶσιν σωτη-
ρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφίσει
ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

78 Διὰ σπλάγχχια ἰλίεως
Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπίσκεψατο
ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψους·

79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει
καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις,
τοῦ κατευθύναι τὴν πόδαν
ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ἠύξαν
καὶ ἐκραταιῆτο πνεύματι· καὶ
ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέ-

δρὸς μας, καὶ ἀπὸ τὸ χεῖρ
ἐλκόντων ἐκείνων ὅπῃ μᾶς μι-
σῶσι·

72 Νὰ κάμῃ ἔλι· μετὰ
τῶν πατέρων μας, καὶ νὰ
ἐνδυμηθῇ τῆς ἀγίας τῆ δια-
θήκης·

73 Τὸν ὅρκον ἐκείνου ὅπῃ
ὥμοσεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα μας, νὰ μᾶς δώσῃ,

74 Νὰ ἰλευθιωθῶμεν ἡμεῖς
χωρὶς φόβου ἀπὸ τὰ χεῖρια τῶν
ἐχθρῶν μας, νὰ τὸν λατρεύω-
μεν,

75 Μὲ ἀγιωσύνην καὶ
δικαιοσύνην ὁμπροσὰ τῷ, εἰς
ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς
μας.

76 Καὶ ἐσὺ, παιδίον, θείλεις
καλεσθῇ προφήτης τοῦ ὑψίστου·
διὰ τὸ θείλεις ὑπάγει ὁμπροσὰ
εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, νὰ
ἐτοιμάσῃς ταῖς γράταις τῷ,

77 Νὰ δώσης γινῶσιν σω-
τηρίας εἰς τὸν λαόν τῷ, εἰς
ἄφεισιν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν·

78 Διὰ τὴν εὐσπλαγχτίαν
τῆς ἐλεημοσύνης Θεοῦ ἡμῶν, μὲ
τὰ ὅποια μᾶς ἐπίσκειψεν ἡ
ἀνατολὴ ἀπὸ ὑψηλᾶ·

79 Νὰ φέγῃ εἰς ἐκείνους
ὅπῃ κάθενται εἰς τὸ σκότ·
καὶ εἰς τὴν σκιάν τοῦ θανάτου,
νὰ σιάσῃ τὴν πόδαν μας εἰς
τὴν γράταν τῆς εἰρήνης.

80 Καὶ τὸ παιδίον ἠύξανι,
καὶ ἰδυναμώνειον κατὰ τὸ πνεῦ-
μα· καὶ ἦτον εἰς ταῖς ἐρημίαις

ρας ἀναδείξῃς αὐτῷ πρὸς τὸν
Ἰσραήλ.

ἕως τὴν ἡμέραν ὅπῃ ἔπρεπε ἵνα
φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. 6'. 2.

Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα
παρὰ Καίσαρος Αὐγύστου, ἀπο-
γραφῆσθαι πᾶσαν τὴν οἰκυ-
μένην.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ
πρώτη, ἐγένετο ἡγεμονεύοντι
τῆς Συρίας Κυρηναίῃ.)

3 Καὶ ἰσχυρίζοντο πάντες
ἀπογραφῆσθαι, ἕκαστος εἰς
τὴν ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Να-
ζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς
τὴν πόλιν Δαβὶδ ἣτις καλεῖται
Βηθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν
ἐξ οἴκου καὶ πατρίδος Δαβὶδ,)

5 Ἀπογράψασθαι σὺν
Μαριὰμ τῇ μεμνησμένην
αὐτῷ γυναικί, ἥσθ ἐγκύω.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι
αὐτὸς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι τοῦ τοκεύειν αὐτήν.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν
αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ
ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ
ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτιγῃ·
διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος· ἐν
τῷ καταλύματι.

ΚΑΙ ἔγινεν εἰς ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, καὶ εὐγῆκεν ὁρι-
σμός ἀπὸ τοῦ Καίσαρος τὸν
Αὐγύστου, ἵνα ἀπογραφῇ ὅλη
ἡ οἰκυμένη.

2 (Ἐτέτη ἡ ἀπογραφὴ
ἔγινε πρώτη, αὐθεντεύοντι
τῷ Κυρηναίῃ τὴν Συρίαν.)

3 Καὶ ἐπήγεσαν ὅλοι ἵνα
ἀπογράφωνται, πᾶσα ἕνας
εἰς τὴν ἰδικήν τε πόλιν.

4 Καὶ ἀνέβη καὶ ὁ Ἰωσήφ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἀπὸ τῆς
πόλεως τῆς Ναζαρέτ, εἰς τὴν
Ἰουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τῆς
Δαβὶδ ἥ ὅποια καλεῖται Βηθ-
λεὲμ (μὲ τὸ ἵνα εἶναι αὐτὸς
ἀπὸ τοῦ σπῆτι καὶ ἀπὸ τῆς
φαιμελίας τῆς Δαβὶδ,)

5 Ἴνα ἀπογραφῇ μαζὺ μὲ
τὴν Μαριὰμ ὅπῃ τὴν εἶχεν
ἄρραβωνιασμένην διὰ γυναικά
την, ἥ ὅποια ἦτον ἐγγαστρο-
μένη.

6 Καὶ ὅταν ἦτα αὐτοὶ
ἐκεῖ, ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραις
ἵνα γεννήσῃ αὐτή.

7 Καὶ ἐγέννησε τὸν υἱὸν
τῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ τὸν
ἐτύλιξε, καὶ τὸν ἐπλαγίασεν
εἰς τὸ παχύ· διὰ τὸ δὲν
εἶχαν αὐτοὶ τόπον εἰς τὸ
κονάκει.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλῶντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδὼν ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψε αὐτούς· καὶ ἰφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδὼν γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ.

11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ.

12 Καὶ τῆτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὐρήσετε βρέφος ἱσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτιν.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος γρατιᾶς ἑρανίου, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν ἑρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἀνθρώποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τῆτο τὸ γεγιὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

8 Καὶ ἦσαν καὶ ποιμένες εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὅπῃ ἰμένασιν ἔξω εἰς τὰ χωράφια, καὶ ἰφύλαγαν τὴν νύκτα τὸ κοπάδι τῆς.

9 Καὶ παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτούς, καὶ δόξα Κυρίου ἔλαμψε τετυγῶς τῆς· καὶ ἰφοβήθησαν μέγαν φόβον.

10 Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου τῆς εἶπε· Μὴν φοβᾶσθε· διατὶ σᾶς εὐαγγελίζω χαρὰν μεγάλην, ἣ ὅποια θίλει εἶσθαι εἰς ὅλον τὸν λαόν·

11 Ὅτι σᾶς ἐγενήθη σήμερον σωτὴρ, ὃ ὅποιος εἶναι Χριστὸς Αὐθέντης, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβίδ.

12 Καὶ τῆτο εἶναι τὸ σημάδι· Ὅτι θίλετε εὐρεῖν βρέφος τυλιγμένον, νὰ κείνται μίσα εἰς τὸ παχύ.

13 Καὶ παρευθὺς μαζὺ μὲ τὸν ἄγγελον εὐρέθη πλῆθος γρατιύματος ἑρανίου, ὅπῃ ὑμῖν ἔσαν τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγον·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ὡς ἀνὰ ἰπέρασαν ἀπ' αὐτῆς οἱ ἄγγελοι καὶ ἰπῆγαν εἰς τὸν ἑρανόν, οἱ ποιμένες εἶπαν ἀνάμισά τῆς· Γιὰ ἅς πᾶμεν λοιπὸν ἕως τὴν Βηθλεὲμ, νὰ εἰδῶμεν τὸ πρᾶγμα τῆτο ὅπῃ ἔγινε, τὸ ὅποῖον ὁ Κύριος ἔκαμε νὰ γνωρίσωμεν.

16 Καὶ ἤλθοι σπιύσαντες, καὶ ἀνιῦροι τὴν τι Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφῳ[Ⓢ] κείμενον ἐν τῇ φάτῃ.

17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τῷ ῥήματι[Ⓢ] τῷ λαληθέντι[Ⓢ] αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδὸς τούτου.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκήσαντες ἰθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.

19 Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, σμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπῆρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνῶντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

21 Καὶ ὅτι ἐπλήσθησαν ἡμέραι ἑκτῷ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθῆν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτι ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς, κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ,

23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιος τῷ Κυρίῳ κληθήσεται.)

24 Καὶ τοῦ δῆναι θυσίαν,

16 Καὶ ἐπῆγαν γλίγωρα, καὶ εὗρηκαν τὴν Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφῳ[Ⓢ] ὅπῃ ἐκείτετον εἰς τὸ παχύ.

17 Καὶ ὥσ᾽ ἐίδαν εὐφρόνησαν τὸν λόγον ὅπῃ τῆς εἶπαν διὰ τὸ παιδί ἐτέτο.

18 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ ἤκουσαν ἰθαύμασαν εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ τῆς εἶπαν οἱ ποιμένες.

19 Καὶ ἡ Μαριάμ ἐφύλαττεν ἑαυτὰ ὅλα τὰ λόγια, βάλλοντάς τα μέσα εἰς τὴν καρδίαν της.

20 Καὶ οἱ ποιμένες ἐγύρισαν, δοξάζοντες καὶ ὑμῶντες τὸν Θεὸν εἰς ὅλα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδαν, καθὼς ἐλαλήθη.

21 Καὶ ὥσ᾽ ἐτελειώθησαν ἑκτῷ ἡμέραις νὰ περιτεμῆσθαι τὸ παιδίον, καὶ τὸ ὠνόμασαν Ἰησοῦν, καθὼς τὸ ὠνόμασεν ὁ ἄγγελος[Ⓢ], πρὸ τοῦ νὰ συλληφθῇ αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.

22 Καὶ ὅταν ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ της, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, τὸν ἀνέβασαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ τὸν παραστήσῃ εἰς τὸν Θεόν,

23 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου· ὅτι κάθε ἄρσενικὸν ὅπῃ ἀνοίγει μήτραν, θέλει καλεσθῇ ἅγιον εἰς τὸν Θεόν.)

24 Καὶ νὰ δώσῃ θυσίαν,

κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσὸς περιστερῶν·

25 Καὶ ἰδὲ, ἦν ἄνθρωπος· ἐν Ἱερουσαλὴμ ὃ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔτος δίκαιος· καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένος ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίῳ.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τῆς γονεὺς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τῷ ποιῆσαι αὐτὸς κατὰ τὸ εἰδισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ,

28 Καὶ αὐτὸς εἰδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ ἐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·

30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

31 Ὁ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἰθιῶν, καὶ δόξαν λαῷ σου Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ μητέρα αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ ταῖς λαλουμενοῖς περὶ αὐτοῦ.

καθὼς τὸ λέγει εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἕνα ζευγάρι τρυγόνια, ἢ δύο περιγεροπούλια.

25 Καὶ τότε ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ ὄνομά τε Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐτετος ἦτον δίκαιος· καὶ εὐλαβὴς, καὶ ἀπαντήχαινε παρηγορίαν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦτον εἰς αὐτόν.

26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτόν προφητευμένος ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, νὰ μὴ νεῖδῃ θάνατον, πρὶν νὰ εἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίῳ.

27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐμβάζασιν οἱ γονεῖς τὸ παιδίον τὸν Ἰησοῦν, νὰ κάμῃ αὐτοὶ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου δι' αὐτὸ,

28 Καὶ αὐτὸς τὸ εἰδέχθαι μέσα εἰς ταῖς ἀγκάλαις τε, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Τῶρα ἐλυτρώσεις τὸν δούλον σου, Ἀιδέντη, μὲ εἰρήνην, κατὰ τὴν λόγον σου·

30 Διατὶ τὰ μάτια μου εἶδαν τὸ σωτήριόν σου,

31 Τὸ ὅποιον ἡτοίμασας ὁμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον ὅλων τῶν λαῶν·

32 Φῶς νὰ φωτίσῃ τὰ ἴθιη, καὶ δόξαν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μητέρα τε θαύμαζαν εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἐλέγχονταν δι' αὐτό.

34 Καὶ εὐλόγησιν αὐτὲς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδὲ, ἔτῃ· κίῃται εἰς πτωσὶν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλιγόμενοι·

35 (Καὶ σὲ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία·) ὥπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φαινὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἑτὴ μὲτὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδοήκοντα τισσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, τηγείαις καὶ διήσεις λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν·

38 Καὶ αὕτη αὕτῃ τῇ ὥρᾳ ἰπισᾶσα ἀνωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδιχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

39 Καὶ ὡς ἰτέλισαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ἐπίστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον νύξαι,

34 Καὶ ὁ Συμεὼν τὴς εὐλόγησεν, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαριὰμ τὴν μητέρα τε· Νὰ, ἐτῇ· κίῃται εἰς πείσιμον καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ὅπῃ ἐναντιεῖται·

35 (Ἀμὴν ἐσένα, καὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ψυχὴν σε θέλει περάσει σπαθί·) διὰ τὰ ξεσκεπασθῆσι διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν.

36 Καὶ (τότε) ἦτον καὶ ἡ Ἄννα ἡ προφῆτις ἡ θυγατέρα τοῦ Φαινὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ· καὶ αὕτη περασμένη πολλῶν χρόνῳ, ἔζωντας τὰ ζήση ἑπτὰ χρόνης μὲ τὸν ἄνδρα ἀφόντις ἐπανδρεύθη.

37 Καὶ ἐτῇ ἦτον χήρα ὥς ὀγδοήκοντα τισσάρων χρόνῳ, ἡ ὅποια ποτὲ δὲν ἐμάκρυνεν ἀπὸ τὸ ἱερόν, ἔζωντας τὰ λατρεύη τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέραν μὲ τηγείαις καὶ μὲ διήσεις·

38 Καὶ ἐτῇ ἔζωντας τὰ ἔλθῃ ἐκείνην τὴν ὥραν ἀνταποκριτομένη ἐδόξαζεν τὸν Θεόν, καὶ ἰλάλει διὰ τὸ παιδίον εἰς ὅλης ἐκείνης ὅπῃ ἀναμένεσιν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

39 Καὶ ὡς ἂν ἰτελείωσαν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν ὀπίσω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν τῆς τὴν Ναζαρέτ.

40 Καὶ τὸ παιδίον ἤξαι,

καὶ ἐκραταιῆτο πνεύματι, πληρῆμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεῷ ἦν ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἰσχυροῦντο οἱ γονεῖς αὐτῷ κατ' ἔτος· εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τῷ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἰγένετο ἱτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς·

43 Καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑπογρίφειν αὐτῆς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῷ.

44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτην αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν, ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητῶντες αὐτόν.

46 Καὶ ἰγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτῆς.

47 Ἐξίσαντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτῷ, ἐπὶ τῇ συνίσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτῷ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτῷ εἶπε· Τίκνον, τί

καὶ ἐδιναμάνετον κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπληρῆτο σοφίας· καὶ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτον εἰς αὐτό.

41 Καὶ ἐπήγειναι οἱ γονεῖς τε κάθε χρόνον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν ἑορτὴν τῷ πάσχα.

42 Καὶ ὅταν ἔγινε δώδεκα χρῶτων, ἀνέβηκαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἑορτῆς·

43 Καὶ τελειώνοντες ταῖς ἡμέραις, ἐκεῖ ὅπῃ ἐγύριζαν ἐκεῖνοι, ἀπόμεινε τὸ παιδίον ὃ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μητέρα τε δὲν τὸ ἔξευραν.

44 Ἀμὲν λογιάζοντες πῶς γὰρ εἶναι μὴ τὴν συνοδίαν, ἦλθον μιᾶς ἡμέρας ὁδόν· καὶ τὸν ἀναζήτησαν εἰς τῆς συγγενεῖς καὶ εἰς τῆς γνωρίμους.

45 Καὶ μὴ τὸ γὰρ μὴν τὸν εὗρον, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, γυριούσας τον.

46 Καὶ ὥσαν ἐπέρασαν τρεῖς ἡμέραις, τὸν εὗρήκαν μέσα εἰς τὸ ἱερόν ὅπῃ ἐκάθετον ἀνάμιστα εἰς τῆς διδασκάλης, καὶ τῆς ἄκται, καὶ τῆς ἱρώτα.

47 Καὶ ἰθαύμαζαν ὅλοι ὅσοι τὸν ἤκουσαν, εἰς τὴν γινῶσιν τε καὶ εἰς ταῖς ἀποκρίσεις τε.

48 Καὶ ὥσαν τὸν εἶδαν ἐξεπλάγησαν· καὶ λίγει τε ἡ μητέρα τε· Παιδί μου, διατί με

ἰποίησας ἡμῖν ἔτως; ἰδὼ ὁ πατήρ σε ἀγὼ ὀδυώμενοι ἰζητῶμίν σοι.

49 Καὶ ἰπί πρὸς αὐτῆς· τί ὅτι ἰζητιῷτέ μοι; οὐκ ἤδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου δι' εἰπαί μοι;

50 Καὶ αὐτοὶ ὁ συνηκαν τὸ ῥῆμα ὁ ἰλάλησιν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατίβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενῃ αὐτοῖς· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὀιετῆρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

ἔκαμιν ἔτς; γὰρ, ὁ πατήρ σε καὶ ἐγὼ λυπόμενοι σὲ ἐγυρεύαμεν.

49 Καὶ ἰπέν τς· Διατί μὲ γυρεύετε; δὲν ἰξεύρετε πῶς κάμνει χρεία γὰρ εἶμαι εἰς τὰ πράγματα τοῦ πατρὸς μου;

50 Καὶ ἐτῷτοι δὲ ἐγροίκησαν τὸν λόγον ὁ πῶς τς εἶπε.

51 Καὶ ἐκατίβη μαζύ τς, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ· καὶ τς ὑποτάσσειτον· καὶ ἡ μήτηρ τς ἐφύλαττεν ὅλα τὰ λόγια ἐτῷτα μέσα εἰς τὴν καρδίαν τς.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπρόκοπτε καὶ αὔξανεν καὶ εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς τὴν χάριν σημά εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἀνθρώπων.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ ἴτι δὲ πνιτικαὶ δικάτω τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντο Ποντίας Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχόντο τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδης, Φίλιππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχόντο τῆς Ἰτεραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίης τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχόντο,

2 Ἐπ' ἀρχιερίων Ἀννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννῃ τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱόν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.

ΚΑΙ εἰς τὴν δεκαπέντε χρόνους τῆς αὐθεντίας τοῦ Τιβερίου Καίσαρος, ὅταν αὐδέντευεν ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὅταν ὁ Ἡρώδης ἦτον τετραρχῆς τῆς Γαλιλαίας καὶ ὁ ἀδελφός τς ὁ Φίλιππος τετραρχῆς τῆς Ἰτεραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίας τετραρχῆς τῆς Ἀβιληνῆς,

2 Εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἀρχιερίων Ἀννα καὶ Καϊάφα, ἦλθε λόγος Θεοῦ εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου μέσα εἰς τὴν ἐρήμον.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαι τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν·

4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βυθὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδὸς λαίας·

6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλεγεν ὅτι τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἰχθυῶν, τίς ὑπιδείξιν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μιλλύσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε ὅτι καρπὸς ἀξίος τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἀρξήσθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἰσχυρεῖται τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

9 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίη πρὸς τῆς ῥίζαν τῶν δένδρων κείται· πᾶν ἐν δένδρῳ μὴ ποιῶν καρπὸν

3 Καὶ ἰπῆγεν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν·

4 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν λόγων τοῦ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, ὅπου λέγει· Φωνὴ ἐκείνη ὅπου βοᾷ· Μίσα εἰς τὴν ἐρήμον· Ἐτοιμάσετε τὴν σάταν τοῦ Κυρίου, κάμψτε ἴσους τὰς δρόμους τῆς.

5 Κάθε λαγκαδί θάλει γεμίσει, καὶ κάθε ὄρος καὶ βυθὸς θάλει ταπεινωθῆ· καὶ τὰ σκαβὰ θάλυσιν ἰσότησι, καὶ ἡ κακοπεριπάτηταις σάταις· θάλην γίνεῃ ἴσας·

6 Καὶ κάθε ἄνθρωπος θάλει εἰδῆ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλεγε λοιπὸν εἰς τὴν ὄχλῳ ὅπου ἔρχονται νὰ βαπτισθῶσιν ἀπ' αὐτόν· Παιδιά τῆς ὀχεντρας, τίς σᾶς εἰδείξε νὰ φέγετε ἀπὸ τὴν ὀργὴν ὅπου μέλλει νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμψτε τὸ λοιπὸν καρπὸς ὅπου νὰ εἶναι ἄξιοι μετανοίας· καὶ μὴν ἀρχίζετε νὰ λέγτε ἀνάμισά σας· Ἐμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται ἀπὸ ταῖς πέτραις ἐνέταις νὰ ἐξαναστήσῃ παιδιά εἰς τὸν Ἀβραάμ.

9 Καὶ νὰ καὶ τὸ πελέκι ὅπου κείται εἰς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων· κάθε δένδρον ὅπου δὲν κάμψῃ

καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

10 Καὶ ἐπρωτῶν αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί ὅν ποιήσομεν;

11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιέτω.

12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;

13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸς· Μηδὲν πλὴον παρὰ τὸ διαταγμένοι ὑμῖν πράσσετε.

14 Ἐπρωτῶν δὲ αὐτὸν καὶ γρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμῖς τί ποιήσομεν; καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸς· Μηδένα διασείσῃτε, μηδὲ συκοφαντήσῃτε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀφυνίοις ὑμῶν.

15 Προσδοκῶντες δὲ τῷ λαῷ, καὶ διαλογιζόμενων πάντων ἰν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός,

16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἅπασιν λέγων· Ἐγὼ μὲν ἔδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, ὃ οὐκ εἰμι ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς

καλὸν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάνεται εἰς τὴν φωτιά.

10 Καὶ οἱ ὄχλοι τὸν ἐρωτῶσαν καὶ τῷ ἔλεγον· Τί γὰρ κάμωμεν λοιπόν;

11 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τῆς· Ἐκεῖν· ὅπῃ ἔχει δύο φορέματα, ἃς δώσῃ τὸ ἓνα ἐκείνῃ ὅπῃ δὲν ἔχει· τὸ αὐτὸ ἃς κάμῃ καὶ ἐκεῖν·, ὅπῃ ἔχει φαγητά.

12 Καὶ ἦλθον καὶ οἱ τελῶναι γὰρ βαπτισθῆσι, καὶ λέγουσιν τῷ· Διδάσκαλε, τί γὰρ κάμωμεν;

13 Καὶ τῆς εἶπε· Τίποτες περισσότερον μὲν ζητᾷτε ἔξω ἀπὸ τοῦ διατεταγμένοι σας.

14 Ἐρωτῶσάν τον καὶ οἱ γρατιῶται, καὶ ἔλεγον· Ἀλλ' ἡμῖς τί γὰρ κάμωμεν; καὶ εἶπεν τῆς· Κανένα γὰρ μὴν διασείσῃτε, μηδὲ γὰρ συκοφαντήσῃτε· καὶ γὰρ εἴσθε εὐχαριστημένοι εἰς τὴν ῥώγαν σας.

15 Καὶ ἐλπίζοντας ὁ λαός, καὶ διαλογιζόμενοι ὅλοι μέσα τῆς διὰ τὸν Ἰωάννην, μήπως καὶ ἤθελεν εἶσθαι αὐτὸς ὁ Χριστός,

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης εἰς ὅλους, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω μὲν νερόν· ἀλλ' ἔρχεται ὁ δυνατώτερός μου, τοῦ ὁποῖου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξι· γὰρ λύσω τὸ λεγόν τῶν ὑποδημάτων τῶν αὐ-

βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ,
καὶ πυρί.

17 Οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαρεῖ
τὴν ἅλωνα αὐτῷ· καὶ συνάξει
τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην
αὐτῷ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύ-
σει πυρὶ ἀσβέσῳ.

18 Πολλὰ μὲν ἔτι καὶ
ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζε-
το τὸν λαόν.

19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χος, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ,
περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε
πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,

20 Προσέειπεν καὶ τῷτο
ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν
Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπ-
τισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν,
καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ
προσευχομένου, ἀνεψυχῆναι τὸν
ἑρηνόν·

22 Καὶ καταβῆναι τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς
εἶδει, ὡσεὶ περιφεραν, ἐπ'
αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐξ ἑρηνῶ
γενέσθαι, λίγυσαν· Σὺ εἶ ὁ
υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ
κρίθηκα.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς
ὡσεὶ ἑτὼν τριάκοντα ἔτερός,
ὧν (ὡς ἰνομίζετο) υἱὸς
Ἰωσήφ, τῷ Ἠλί,

τὸς θέλει σᾶς βαπτίσει μὲν
Πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὲν φωτίαν.

17 Εἰς τοῦ ὁποῖου τὸ χεῖρ
εἶναι τὸ φτυάρι· καὶ θέλει
καθαρίσει τὸ ἅλωνα τῷ· καὶ
θέλει μαζώξει τὸ σιτάρι εἰς τὸ
ἀμπάρι τῷ· καὶ τὸ ἄχυρον
θέλει τὸ κατακαύσει μὲν
φωτίαν ὅπῃ δὲν σβεί ποτί.

18 Καὶ ἄλλα πολλὰ
παρακινῶν εὐαγγελίζε
τὸν
λαόν.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χος, ἔχοντας τὰ ἐλέγχοντες ἀπ'
αὐτόν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν
γυναῖκα τῷ ἀδελφῷ τῷ τοῦ
Φιλίππου, καὶ διὰ ὅλα ἐκεῖνα
τὰ κακὰ ὅπῃ ἔκαμεν ὁ Ἡρώδης,

20 Ἐπρόσδισι καὶ τῷτο
ἅπανω εἰς ὅλα, καὶ ἐσφάλισι
τὸν Ἰωάννην μέσα εἰς τὴν
φυλακὴν.

21 Καὶ ὅταν ἐβαπτίζετον
ὅλον ὁ λαὸς, ἐκί· ὅπῃ ἐβα-
πτίσθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπροσεύ-
χεται, ἀνοίχθησαν οἱ ἑρηνοί·

22 Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐκατέει· μὲν σωματικόν εἶδος,
ὡσαν περιφέρει, ἅπανω εἰς
αὐτόν· καὶ νᾶ, καὶ ἦλθε φωνὴ
ἀπὸ τὸν ἑρηνόν, ὅπῃ ἔλεγεν·
Ἐστὶ εἰσαὶ υἱὸς μου ὁ ἀγαπημέ-
νος, εἰς ἰσὶνα ἀναπαύομαι.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς
ἦτον ὡσαν τὰ ἄρχιζε τριάκοντα
χρονί, καὶ ὡς ἐλογιάζετον τὰ
εἶναι υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ὁ
Ἰωσήφ τοῦ Ἠλί.

24 Τοῦ Ματθαί, τοῦ
Λευί, τῷ Μελχί, τῷ Ἰαννά,
τῷ Ἰωσήφ,

25 Τῷ Ματθαδίῳ, τῷ
Ἀμώς, τῷ Ναὺμ, τῷ Ἑσλί,
τῷ Ναγγαί,

26 Τῷ Μαάθ, τῷ Ματ-
ταδίῳ, τῷ Σιμίῳ, τῷ Ἰωσήφ,
τῷ Ἰύδα,

27 Τῷ Ἰωανᾷ, τῷ Ῥησά,
τῷ Ζοροβάβελ, τῷ Σαλαδιήλ,
τῷ Νηρί,

28 Τῷ Μελχί, τῷ Ἀδδί,
τῷ Κωσάμ, τῷ Ἐλμωδάμ,
τῷ Ἡρ,

29 Τῷ Ἰωσὴ, τῷ Ἐλιέ-
ξερ, τῷ Ἰωρεὶμ, τῷ Ματ-
θαί, τῷ Λευί,

30 Τῷ Συμιών, τῷ Ἰύδα,
τῷ Ἰωσήφ, τῷ Ἰωάν, τῷ
Ἐλιακίμ,

31 Τῷ Μελιᾷ, τῷ Μαϊ-
νάν, τῷ Ματθαδά, τῷ Να-
δά, τῷ Δαβίδ,

32 Τῷ Ἰησοαί, τῷ Ὠβήδ,

24 Καὶ ὁ Ἠλὶ τῷ Ματθαί·
καὶ ὁ Ματθαί τῷ Λευί· καὶ
ὁ Λευὶς τοῦ Μελχί· καὶ ὁ
Μελχὶς τοῦ Ἰαννά· καὶ ὁ
Ἰαννά τῷ Ἰωσήφ.

25 Καὶ ὁ Ἰωσήφ τοῦ Ματ-
ταδίου· καὶ ὁ Ματταδίας τοῦ
Ἀμώς· καὶ Ἀμώς τῷ Ναὺμ·
καὶ Ναὺμ τοῦ Ἑσλί· καὶ ὁ
Ἑσλὶς τῷ Ναγγαί.

26 Καὶ ὁ Ναγγαί τῷ
Μαάθ· καὶ Μαάθ τῷ Ματ-
ταδίῳ· καὶ Ματταδίας τῷ
Σιμί· καὶ Σιμίς τῷ Ἰωσήφ·
καὶ Ἰωσήφ τῷ Ἰύδα.

27 Καὶ Ἰύδας τῷ Ἰωανᾷ·
καὶ Ἰωανᾶς τῷ Ῥησά· καὶ
Ῥησᾶς, τῷ Ζοροβάβελ· καὶ
Ζοροβάβελ τῷ Σαλαδιήλ· καὶ
Σαλαδιήλ τῷ Νηρί.

28 Καὶ Νηρὶς τῷ Μελχί· καὶ
Μελχὶς τῷ Ἀδδί· καὶ Ἀδδὶς τῷ
Κωσάμ· καὶ Κωσάμ τῷ Ἐλ-
μωδάμ· καὶ Ἐλμωδάμ τῷ Ἡρ.

29 Καὶ Ἡρ τοῦ Ἰωσή· καὶ
Ἰωσὴ τῷ Ἐλιέξερ· καὶ Ἐλιέξερ
τῷ Ἰωρεὶμ· καὶ Ἰωρεὶμ τῷ Ματ-
θαί· καὶ Ματθαί τῷ Λευί.

30 Καὶ Λευὶς τῷ Συμιών· καὶ
Συμιών τῷ Ἰύδα· καὶ ὁ Ἰύδας
τῷ Ἰωσήφ· καὶ Ἰωσήφ τῷ Ἰω-
νάν· καὶ Ἰωνάν τῷ Ἐλιακίμ.

31 Καὶ Ἐλιακίμ τῷ Με-
λιᾷ· καὶ Μελιᾶς τῷ Μαϊνάν·
καὶ Μαϊνάν τῷ Ματθαδά·
καὶ Ματθαδάς τῷ Ναδά·
καὶ Ναδάν τῷ Δαβίδ.

32 Καὶ Δαβὶδ τῷ Ἰησοαί· καὶ
Ἰησοαὶ τῷ Ὠβήδ· καὶ Ὠβήδ

τῷ Βοόζ, τῷ Σαλμών, τῷ
Ναασσών,

33 Τῷ Ἀμιναδάβ, τῷ
Ἀράμ, τῷ Ἑσρώμ, τῷ Φαρίς,
τῷ Ἰύδα,

34 Τῷ Ἰακώβ, τῷ Ἰσαάκ,
τῷ Ἀβραάμ, τῷ Θάρα, τῷ
Ναχώρ,

35 Τῷ Σαρούχ, τῷ Ρα-
γαῦ, τῷ Φαλίκ, τῷ Ἐβίερ,
τῷ Σαλά,

36 Τῷ Καϊνάν, τῷ Ἀρφα-
ξάδ, τῷ Σήμ, τῷ Νῶι, τῷ
Λάμειχ,

37 Τῷ Μαθυσάλα, τῷ
Ἐνώχ, τῷ Ἰαρίδ, τῷ Μαλι-
λεήλ, τῷ Καϊνάν,

38 Τῷ Ἐνὼς, τῷ Σήθ,
τοῦ Ἀδάμ, τῷ Θιῦ.

τῷ Βοόζ· καὶ Βοόζ τῷ Σαλμών.
καὶ Σαλμών τῷ Ναασσών.

33 Καὶ Ναασσών τῷ Ἀμιν-
αδάβ· καὶ Ἀμιναδάβ τῷ Ἀράμ·
καὶ Ἀράμ τῷ Ἑσρώμ· καὶ
Ἑσρώμ τῷ Φαρίς· καὶ Φαρίς
τῷ Ἰύδα.

34 Καὶ Ἰύδας τῷ Ἰακώβ· καὶ
Ἰακώβ τῷ Ἰσαάκ· καὶ ὁ Ἰσαάκ
τῷ Ἀβραάμ· καὶ Ἀβραάμ τῷ
Θάρρα· καὶ Θάρρας τῷ Ναχώρ·

35 Καὶ Ναχώρ τῷ Σαρούχ·
καὶ Σαρούχ τῷ Ραγαῦ· καὶ
Ραγαῦ τῷ Φαλίκ· καὶ Φαλίκ
τῷ Ἐβίερ· καὶ Ἐβίερ τῷ Σαλά.

36 Καὶ Σαλά τῷ Καϊνάν·
καὶ Καϊνάν τῷ Ἀρφαξάδ· καὶ
Ἀρφαξάδ τῷ Σήμ· καὶ Σήμ
τῷ Νῶι· καὶ Νῶι τοῦ Λάμειχ.

37 Καὶ Λάμειχ τῷ Μαθυσά-
λα· καὶ Μαθυσάλα τῷ
Ἐνώχ· καὶ Ἐνώχ τῷ Ἰαρίδ·
καὶ Ἰαρίδ τῷ Μαλιλεήλ· καὶ
Μαλιλεήλ τῷ Καϊνάν.

38 Καὶ Καϊνάν τῷ Ἐνὼς·
καὶ Ἐνὼς τοῦ Σήθ· καὶ Σήθ τῷ
Ἀδάμ· καὶ Ἀδάμ τῷ Θιῦ.

Κιφ.

ἸΗΣΟΥΣ δὲ Πνεῦματος ἁγίου
πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῷ
Ἰορδάνη· καὶ ἦγιντο ἐν τῷ
Πνύματι εἰς τὴν ἔρημον,

2 Ἡμέρας τισσαράκοντα
περὰ τὸν ποταμὸν ὑπὸ τοῦ διαβόλου·
καὶ οὐκ ἔφαγεν ἕδὴν ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελι-

δ. 4.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς γιμάτῃ
Πνῦμα ἅγιον ἐγύρισεν
ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην· καὶ ἐφίρει-
τον διὰ μίση τῷ Πνύματῃ
εἰς τὴν ἔρημον,

2 Καὶ ἐπηρεάζετο ἀπὸ τὸν
διάβολον σαράντα ἡμέραις· καὶ
τίποτες δὲν ἔφαγεν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις· καὶ ὡσὰν ἐτιλειώθη.

σθεσίων, αὐτῶν, ὑγίειν ἐπί-
κασε.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβο-
λος· Εἰ υἱὸς εἶ τῷ Θεῷ, εἰπέ τῷ
λῶθω τέτρω ἵνα γένηται ἄρτος.

4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
πρὸς αὐτὸν, λέγων· Γέγρα-
πται, ὅτι ἐκ ἐπ' ἄρτου μόνω
ζῆσται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
πατρὶ ῥήματι Θεῷ.

5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ
διάβολος εἰς ὕψος ὑψηλόν, ἔ-
δειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασι-
λείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμή
χρόνου.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβο-
λος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν
ταύτην ἅπασαι, καὶ τὴν δό-
ξαν αὐτῶν· ὅτι ἐνὶ παραδέ-
δοται καὶ ᾧ ἰὰν θέλω, δίδωμι
αὐτήν.

7 Σὺ ἔν ἰὰν προσκυνήσῃς
ἐνώπιόν μου, ἔσαι σὺ πάντα.

8 Καὶ ἀπεκριθεὶς αὐτῷ,
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε ὀπίσω
με Σατανᾶ· γέγραπται γάρ·
Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν
σε, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύ-
σεις.

9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτερόν τῷ ἱερῷ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τῷ
Θεῷ, βάλε σιαντὸν ἐντιῦδι
κάτω·

10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς

σαιν αὐταῖς αἱ ἡμέραις, ὑγίειν
ἐπιίνασι.

3 Καὶ λέγει τῷ ὁ διάβολος·
Ἄν εἴσαι υἱὸς τῷ Θεῷ, εἰπέ τῆς
πέτρας ἐτέτης νὰ γένη ψωμί.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Εἶναι γε-
γραμμένον, ὅτι ὄχι μόνον μέ
ψωμί νὰ ζῇ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ-
ὰ καὶ μέ κάδε λόγον Θεῷ.

5 Καὶ ἀνιέζωντάς τον ὁ
διάβολος εἰς ἓνα ὑψηλὸν ὄρος,
τῷ ἔδειξεν ὅλαις ταῖς βασι-
λείαις τοῦ κόσμου εἰς μίαν
στιγμὴν καιρῷ.

6 Καὶ εἶπέν τε ὁ διάβο-
λος· Ἐσένα θέλω δώσει ἐτέ-
την τὴν ἐξουσίαν ὅλην, καὶ
τὴν δόξαν τῆς· ὅτι ἐμένα
ἐπαραδόθη, καὶ οὐτινᾷ θέλω,
τὴν δίδω.

7 Ἐὰν ἐσύ λοιπὸν με προσ-
κυνήσῃς ὁμπροσὰ με, θέλων
εἶσθαι ὅλα ἐδικὰ σε.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπέν, τε· Ὑπαγε ὀπίσω με
Σατανᾶ· διατὶ εἶναι γεγραμ-
μένον· Θέλεις προσκυνήσῃς τὸν
Αὐθέντην τὸν Θεόν σε, καὶ
αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει.

9 Καὶ ἔφερε τον εἰς τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἔστησεν τον ἀπά-
γω εἰς τὴν ἄκρην τῷ ἱερῷ· καὶ
εἶπέν τε· Ἐὰν εἴσαι υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ρίξε τῷ λόγῳ σε ἀπ' ἐδῶ
κάτω·

10 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον·

ἀγγέλοις αὐτῷ ἐντελεῖται
περὶ σε, τῷ διαφυλάξαι σε.

11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν
ἀρῶσί σε, μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἴηταί· Οὐκ
ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

13 Καὶ συντελίσας πάντα
πειρασμὸν, ὁ διάβολος ἀπὸ
ἐκείνου αὐτῷ ἄχρι καιρῷ.

14 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς
ἐν τῇ δυνάμει τῷ Πνεύματος
εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη
ἐξηλθε καθ' ὅλης τῆς περι-
χώρου περὶ αὐτῷ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν,
δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρέτ, ἃ ἦν τετραμμένον· καὶ
εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτοῦ,
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων,
εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἀνέστη
ἀναγνῶναι.

17 Καὶ ἐπιδόθη αὐτῷ βι-
βλίον Ἡσαΐου τῷ προφῆτῃ· καὶ
ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε
τὸν τόπον ὃ ἦν γεγραμμένον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ,
ὃ ἐποίησέν μοι· εὐαγγελί-
ζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με,
ἰάσασθαι τὰς συντριμμένας
τῇ καρδίᾳ, κηρύξαι αἵμα-

· Ὅτι θέλει προσάξει τὰς ἀγγέ-
λους τοῦ διὰ λόγου σου, ἵνα σὺ
διαφυλάξῃς.

11 Καὶ ἵνα σὺ φέρῃς ἀπάνω
εἰς τὰ χεῖρά σου, διὰ ἵνα μὴ
σκοπτάῃς εἰς τὴν πίτταν τὸ
ποδάρι σου.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
λέγει τοῦ Ἑβραίου· Δὶν θίλεις
δοκιμάσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

13 Καὶ τελιώνωντας καθὼς
πειρασμὸν, ὁ διάβολος ἐμά-
κρυνεν αὐτὸν ἕως και-
ρῶν.

14 Καὶ ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς
μὲ τὴν δύναμιν τῷ Πνεύματι·
εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἡ
φήμη ἐυγῆκεν εἰς ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν διὰ λόγου τοῦ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν
εἰς ταῖς συναγωγαῖς τοῦς, δοξα-
ζόμενος ἀπὸ ὅλης.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρέτ, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ἀναδρεμ-
μένον· καὶ ἐμβῆκε κατὰ τὴν
συνήθειάν τοῦ τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου εἰς τὴν συναγωγὴν·
καὶ ἰσηκώθη ἵνα διαβάσῃ.

17 Καὶ τοῦ ἰδῶσαν τὸ βιβλίον
τοῦ Ἡσαΐου τῷ προφῆτῃ· καὶ
ἀνοίγων τὸ βιβλίον, εὗρεκε τὸν
τόπον ὅπου ἦτον γεγραμμένον·

18 Τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐ-
πάνω εἰς ἐμὲ, καὶ διὰ τοῦτο μὲ
ἐποίησεν· καὶ μὲ ἐστάλη διὰ ἵνα
εὐαγγελίσω τοῦς πτωχοῦς, ἵνα ἰα-
τρεύσω ἐκεῖνοις ὅπου ἔχουν καρ-

λάτως ἄφισιν, καὶ τυφλοῖς
ἀνάβλεψιν, ἀπογεῖλαι τι-
θραυσμένους ἐν ἀφίσῃ,

19 Κηρύξαι ἑαυτὸν Κυ-
ρίῳ δικτὸν.

20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον,
ἀπιδὼς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε·
καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ
ἰσθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες
αὐτῷ.

21 Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς
αὐτούς· Ὅτι σήμερον πεπλή-
ρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς
ὠσὶν ὑμῶν.

22 Καὶ πάντες ἑμαρτύρουν
αὐτῷ, καὶ ἰθαύμαζον ἐπὶ τοῖς
λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπο-
ρευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ,
καὶ ἔλιγον· Οὐχ ὅτις ἐστὶν ὁ
υἱὸς Ἰωσήφ·

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θερά-
πεισοι σιαντάν· ὅσα ἠκέσα-
μεν γινόμενα ἐν τῇ Καπερ-
ναὕμ, ποιήσοι καὶ ὧδε ἐν τῇ
πατρίδι σου.

24 Εἶπε δὲ Ἀμὴν λέγων
ἑμῷ, ὅτι ὑδὲς προφήτης
δικτὸς ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ.

25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγων
ἑμῷ, πολλάκις χῆραι ἦσαν ἐν
ταῖς συναγωγαῖς· Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι ἐκλείσθη ὁ ὕμνος

διὰν ῥαγισμένην, ἵνα κηρύξω
ἐλευθερίαν εἰς τὰς σκλαβω-
μένους, καὶ ξανάβλεψιν εἰς τὰς
τυφλὰς, ἵνα πέμψω με συγχώ-
ρησιν τὰς πληγωμένους,

19 Νὰ κηρύξω χρόνον Κυ-
ρίῳ γερόντον.

20 Καὶ σφαλῶντας τὸ
βιβλίον, καὶ δίδωντάς το τῷ
ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ τὰ μά-
τια ὁλοῦν ὅπῃ ἦταν εἰς τὸ
συναγωγήν ἀτενίζαν εἰς αὐτόν·

21 Καὶ ἄρχισε ἵνα τὰς
λέγῃ· Ὅτι σήμερον ἐτελειώθη
ἡ γραφὴ ἐν τῇ εἰς τὰ αὐτὰ
σας.

22 Καὶ ὅλοι ἑμαρτυροῦσαν
εἰς αὐτόν, καὶ ἰθαύμαζαν εἰς
τὰ λόγια τὰ χαριτωμένα, ὅπῃ
εὐγιναν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐ-
τοῦ, καὶ ἔλιγαν· Δὲν εἶναι ἐν τῷ
υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ·

23 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς·
Ἐξάπαντως θέλετε μὴ εἰπεῖν
τὴν παραβολὴν ἐν τῇ· Ἰατρὲ,
θεράπευσε τῷ λόγῳ σου· ὅσα
ἀκέσαμεν ὅπῃ εὐγιναν εἰς τὴν
Καπερναὕμ, κάμει τα καὶ
ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα σου.

24 Καὶ εἶπε· Βέβαια σὰς
λέγω, ὅτι ὑδὲ καίνας προφή-
της εἶναι δικτὸς εἰς τὴν πατρί-
δα αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σὰς
λέγω, πολλάκις χῆραι ἦσαν εἰς
τὸν καιρὸν τοῦ Ἠλίου εἰς τὸ γένος
τοῦ Ἰσραὴλ, ὅταν ἐσφάληται

ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαι τὴν γῆν·

26 Καὶ πρὸς ὑδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λιπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ ὑδαὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νειμάν ὁ Σύρος·.

28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμῷ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα.

29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύς· τῷ ὄρει, ἐφ' ἧς ἡ πόλις αὐτῶν ἀκοδόμητο, εἰς τὸ καίλακρημνίσαι αὐτόν.

30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέση αὐτῶν, ἵπορεύετο.

31 Καὶ κατήλθεν εἰς Καπερναὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτὸς ἐν τοῖς σάββασιν.

32 Καὶ ἐξιπλήσσοιτο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἔξυσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ αἰετοῦ φωνῇ μεγάλην,

34 Λέγων· Ἐα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρενὶ; ἡλθες ἀ-

ὁ ὑραῖος τοῖς ἡμῖσι χρόνις, εἰς τόσον ὑπὲρ ἵγιναι μεγάλη πύσσα εἰς ὅλην τὴν γῆν.

26 Καὶ εἰς ὑδὲ καμίαν ἀπ' αὐταῖς ἐγάλθη ὁ Ἡλίας, παρὰ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, εἰς γυναῖκα χήρα.

27 Καὶ πολλοὶ λιπροὶ ἦσαν εἰς ταῖς ἡμέραις τῷ Ἐλισσαίῳ τῷ προφῆτῃ εἰς τὸ γένος τῷ Ἰσραὴλ· καὶ κανένας ἀπ' αὐτῶν δὲν ἐκαθαρίσθη, παρὰ Νειμάν ὁ Σύρος·.

28 Καὶ ὅλοι ἐγέμισαν θυμὸν εἰς τὸ συναγῶγι, ἀκούοντες τὰ λόγια αὐτοῦ.

29 Καὶ ἰσχυρώθησαν καὶ ἰδιωξαί τον ἔξω ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ ἐπῆγαν τον ἕως εἰς τὸ ὀφρύδι τῷ ὄρει, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ πόλις των κτισμένη, διὰ τὰ τὸν ἐκρημνίσουν.

30 Ἀμὲν αὐτὸς ἐπείρασιν ἀπὸ τὴν μέσην των, καὶ ἰδίῳ.

31 Καὶ ἐκατίβη εἰς τὴν Καπερναὺμ ἡ ὁποῖα εἶναι πόλις τῆς Γαλιλαίας· καὶ τὸς ἰδιδασκε εἰς τὰ σάββατα.

32 Καὶ ἐξιπλήττειται εἰς τὴν διδαχὴν τε· ὅτι τὰ λόγια τε ἦταν ἐξυσιαστικά.

33 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν ἦτον ἄνθρωπος· ὅστις εἶχε πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἐφώναξε μὲν μεγάλην φωνὴν,

34 Καὶ εἶπεν· Ἄφες ὦ Ἰησοῦ Ναζαρενὶ, τί ἔχεις ἐὰν κάμης

πολίσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς
εἶ· ὁ ἅγιος τῷ Θεῷ.

35 Καὶ ἐπιτίμησιν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, λίγων· Φιμώθητι,
καὶ ἔξιλθι ἐξ αὐτοῦ. Καὶ
ρίψαι αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς
τὸ μίσην, ἐξῆλθιν ἀπ' αὐτοῦ,
μηδὲν βλάψαι αὐτόν.

36 Καὶ ἰγένετο θάμβος
ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάβειν
πρὸς ἀλλήλους, λίγοντες· Τίς
ὁ λόγος ὅτος, ὅτι ἐν ἑξυσίᾳ
καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς
ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ
ἔξερχεται;

37 Καὶ ἐξικουρίετο ἡχος
περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον
τῆς περιχώρου.

38 Ἀναστὼς δὲ ἐκ τῆς συ-
ναγωγῆς, εἰσῆλθιν εἰς τὴν οἰ-
κίαν Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ
τῷ Σίμωνι ἦν συνηχομένη
πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν
αὐτοὶ περὶ αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπ' αὐτὴν αὐ-
τῆς, ἐπιτίμησιν, τῷ πυρετῷ,
καὶ ἄφηκεν αὐτήν· παραχρῆ-
μα δὲ ἀναστᾶσα διηκόει αὐ-
τοῖς.

40 Δύοιοτος δὲ τῷ ἡλίῳ,
πάντες ὅσοι ἴχον ἀσθενήσας
νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐ-
τὸς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐν ἑκάσῳ
αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς,
ἰδιεάπυσεν αὐτούς.

41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμό-

μι τῷ λόγῳ μας; ἦλθες ἐν
μας χαλάσης; ἔξιέρω παῖ-
εἶσαι· ὁ ἅγιος τῷ Θεῷ.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν·
Ἀπογομώσω, καὶ εὖγα ἀπ'
αὐτόν. Καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν
ἐρρίξεν εἰς τὴν μίσην, καὶ εὐ-
γῆκεν ἀπ' αὐτόν, καὶ δὲν τὸν
ἐβλάψε τίποτες.

36 Καὶ μεγάλη τρομάρα
τῆς ἐπίαςιν ὅλης· καὶ ἐσυν-
τύχαιναν ἀνάμεισά τες, καὶ
ἔλεγαν· Τί εἶναι ἐτῆτο τὸ
πρῶγμα, ὅτι μὲ ἐξυσίαν καὶ
δύναμιν προσάσσει τὰ ἀκά-
θαστα πνεύματια, καὶ εὐγένεσι;

37 Καὶ ἡ φήμη τε εὐγῆ-
κειν εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς
περιχώρου.

38 Καὶ σηκωνώμενος ἀπὸ
τὴν συναγωγῆς, ἐμβῆκεν εἰς τὸ
σπῆτι τῷ Σίμωνι· καὶ ἡ
πενθερὰ τῷ Σίμωνι ἐκρατειέτο
ἀπὸ μεγάλῃν θέρμην· καὶ ἐπα-
ρακάλεσάν τον δι' αὐτήν.

39 Καὶ ἔσωντας ἐν πάγῃ
ἀπάσῃ τῆς ἐν γαθῇ, ἐπρόσβαξε
τὴν θέρμην, καὶ ἄφησέν την·
καὶ παρρυθὺς ἐσηκώθη καὶ
τῆς ὑπερήτα.

40 Καὶ ὅταν ἐβασίλειεν ὁ
ἡλιος, ὅλοι ὅσοι εἶχαν ἀσθε-
νημένους ἀπὸ διαφοραῖς ἀσθένει-
αις, τῆς ἔφεραν εἰς αὐτόν· καὶ
αὐτὸς βάωντας ἀπ' αὐτῶν εἰς κα-
δίνα τὸ χεῖρι τε, τῆς ἰάτρευε.

41 Καὶ εὐγεναν καὶ πολλὰ
Υ

ναι ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἰπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἵπορεύθη εἰς ἐρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτην αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἱτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τῆτο ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, ὅπῃ ἔκραζαι καὶ ἔλιγαι· Ὅτι ἰσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· Καὶ με ἐργὴν τὰ ἐπρόσθε, καὶ δεῖ τὰ ἄφινι νὰ λαλῶσιν, ὅτι ἔξινυσαι πῶς εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός.

42 Καὶ ὡς ἂν ἐξημέρῳσεν εὐγῆκε καὶ ἐδιέβη εἰς ἓνα ἐρημον τόπον, καὶ τὸ πλῆθος τὸν ἐζήτει, καὶ ἐπῆγαν ἕως ἐκεῖ· καὶ τὸν ἱμπρόδιζαν νὰ μὴ παγίνη ἀπ' αὐτῆς.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς εἶπεν· Ὅτι καὶ εἰς ταῖς ἄλλαις πόλεις κάμνει χρεῖα νὰ εὐαγγελίσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι διὰ τῆτο ἐστάλθηκα.

44 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ι. 5.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικυῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἐς ὥς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἱπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τὴς ὄχλους.

ΚΑΙ ὅταν ὁ ὄχλος τὸν ἐπλάκυσεν νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἐγένετο εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο μονόξυλα ὅπῃ ἐγένετο εἰς τὴν λίμνην· καὶ οἱ ψαράδες εὐγέγοντες ἀπὸ τὰ μονόξυλα ἐξέπλυνον τὰ δίκτυα.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ μονόξυλα, τὸ ὅποιον ἦτο τοῦ Σίμωνος, καὶ τὸν ἱπανακάλισεν νὰ τὸν μακρύνῃ ὀλίγον ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐκάθισεν καὶ ἐδίδασκεν τὴς ὄχλους ἀπὸ τοῦ μονόξυλου.

4 Ὡς δὲ ἰπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπαγάγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, εἰπὼν αὐτῷ· Ἐπιτάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἔλαβομεν· ἐπὶ δὲ τῇ ῥηματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τῷτο ποιήσαντες, συνέκλησαν ἰχθύων πλῆθος πολύ· διῆρξήγιντο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.

7 Καὶ κατίηυσαι τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῇ ἐτέρῃ πλοίῳ, τῷ ἰλδόντας συλλαβίσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥςτις βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσίπισι τοῖς γόνασι τῷ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε·

9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαβον·

10 Ὅμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννην, υἱὸς Ζιβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωτοὶ τῷ Σίμωνι· Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβῆ· ἀπὸ τῷ νῦν ἀνδρώπης ἔσθι ζωγρῶν.

4 Καὶ ὥσ' ἰπαύσει ἐν τῇ λαλῇ, εἶπεν εἰς τὸν Σίμωνα· Πάγιε βαθύτερα, καὶ ῥίξτε τὰ δίκτυά σας ἐν τῇ ψαρέψετε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ λέγει τῷ· Διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιάσαμεν, καὶ δὲν ἐπιάσαμεν τίποτε· ἀλλὰ τῷρα μὲ τὸν λόγον σου ἐν τῷ ῥίξω τὸ δίκτυ.

6 Καὶ ὥσ' ἔκαμαν ἐτῷτο, ἐσφάλισαν πολὺ πλῆθος ψαριῶν, ὅπ' τὸ δίκτυ τῆς ἐσχίζονταν.

7 Καὶ ἐνέψαν τὴς συντροφῆς τῆς ὅπ' ἦσαν εἰς τὸ ἄλλο μονόξυλον, ἐλθὼν ἐν τῇ βοηθήσεν· καὶ ἦλθον, καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο μονόξυλα, τόσοις ὅπ' ἤθελαν ἐν βολίσεν.

8 Καὶ ὥσ' εἶδεν ἐτῷτο ὁ Σίμων Πέτρος, ἔπιπεν εἰς τὰ γόνατα τῷ Ἰησοῦ, λέγων· Ἄψιδίτη, εὐχα ἀπὸ μένα, ὅτι ἐγὼ εἰμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός·

9 Διατὶ τὴς ἐπιάσει τρομάρα, καὶ αὐτὸν τὸν Πέτρον καὶ τὴς ἄλλης ὅλης ὅπ' ἦσαν μαζύ τε, διὰ τὸ κυνέγι τῶν ψαριῶν ὅπ' ἐπιάσαν·

10 Ὅμοίως καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, τῆς υἱὸς τῷ Ζιβεδαίῳ, οἱ ὅποιοι ἦσαν σύντροφοι μὲ τὸν Σίμωνα· Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα· Μὴ φοβᾶσαι· ἀπὸ τῷρα καὶ ὁμπροσθὰ θήλεις πιάνει ἀνθρώπους ζωταίους.

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφίεντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἰγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδὼς, αἰὴρ πλήρης λίπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πιστῶν ἐπὶ πρόσωπον, ἰδιήθη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἵαν θύλης, δύνασαι με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἰκτίνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτῷ, ἐπιών· Θέλω, καθαρίσῃτι. Καὶ εὐθὺς ἡ λίπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῷ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ ἐπιῖν· ἀλλὰ ἀπλῶν διῆξον σιαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσέιπκε περὶ τῷ καθαρισμῷ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνέχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκέειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

17 Καὶ ἰγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ ἱεροδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐκ τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλὴμ·

11 Καὶ ὥσαν εὐγαλαὶ τὰ μοῦξυλα εἰς τὴν γῆν, τὰ ἄφλεκαν ὅλα, καὶ τῷ ἀκολούθησαν.

12 Καὶ μίαν φοράν εὗρισκόμην· εἰς μίαν πόλιν, ἤλθιν ἱσας ἄνθρωπος γιμάτος λίπρα· καὶ ὥσαν ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἵππισι κατὰ πρόσωπον, καὶ τὸν ἐπαρακάλει, λέγων· Αἰθένη, ἵαν θύλης, δύνασαι νὰ μὴ καθαρίσης.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπλωσεν τὸ χεῖρ τε, καὶ τὸν ἐπάσει, καὶ ἐπι· Θέλω, καθαρίσῃ. Καὶ παρευθὺς εὐγῆκεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λίπρα.

14 Καὶ αὐτὸς τῷ ἐπαράγγειλε νὰ μὴν ἐπιῇ κανὼς τίποτες· ἀλλὰ τῷ ἐπι· Πάγι· διῆξιν τῷ λόγῳ σου εἰς τὸν ἱερεῖα, καὶ πρόσφειρε τὸ δῶρόν σου διὰ τὸν καθαρισμόν σου, καθὼς ἐπρόσαξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτοῦν.

15 Καὶ ἡ φήμη τε περισσώτερον ἐπάγιεν τευγύρω· καὶ ἐμαζώνευνται ὄχλοι πολλοὶ νὰ ἀκέειν, καὶ νὰ ἰατρεύηται ἀπ' αὐτοῦ ἀπὸ ταῖς ἀσθενείαις τες.

16 Ἀμὴν αὐτὸς ἐπαραμύριζεν εἰς ἐρημίαις, καὶ ἐπροσιύχοντον.

17 Καὶ ἦν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐδίδασκε· καὶ ἐκάθονταν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἱεροδιδάσκαλοι, οἳ ὅποιοι ἤλθασιν ἀπὸ καθὲ τόπον τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλὴμ·

ρησαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου
ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτές.

18 Καὶ ἰδὼ, ἄνδρες φέρον-
τες ἐπὶ κλίνης ἀνθρώπου ὃς ἦν
παρὰλελυμένος· καὶ ἰζήτην
αὐτὸν εἰσινεγκεῖν, καὶ θεῖναι
ἐν ὥπῳ αὐτῷ.

19 Καὶ μὴ εὐρόντις διὰ
ποίας εἰσινεγκωσιν αὐτὸν, διὰ
τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ
δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθή-
καν αὐτὸν σὺν τῷ κλιιδίῳ
εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ
Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίσιν
αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ· Ἀνθρώπε,
ἀφίονται σοι αἱ ἁμαρτίαι
σου.

21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζε-
σθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν
ὁτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας;
τίς δύναται ἀφίναί ἁμαρτίας,
εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ Θεός;

22 Ἐπιγιγὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τῆς
λαλοῦσας αὐτῶν, ἀπεκρι-
θεὶς εἶπε πρὸς αὐτές· Τί
διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν;

23 Τί ἐστιν εὐκολώτερον,
εἰπεῖν· Ἀφίονται σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι
καὶ περιπάτει;

24 Ἴσα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἔξουσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς

καὶ δύναμις τοῦ Κυρίου ἦτον εἰς
τὸ νὰ ἰατρεύωνται αὐτοί.

18 Καὶ νὰ, καὶ (ἔρχονται)
ἄνδρες καὶ ἐσήκωναν ἄνθρωπον
ἀπάνω εἰς κρεβάτι, ὁ ὁποῖος
ἦτον παράλυτος· καὶ ἐγύ-
ρευαν νὰ τὸν ἐμβάσῃ μέσα,
καὶ νὰ τὸν βάλῃ ὁσπρὸς τῆς.

19 Καὶ ἔγωντας νὰ μὴ εὕρῃ
ἀπὸ πῦρ νὰ τὸν ἐμβάσῃ, διὰ
τὸν ὄχλον, ἀνέβηκαν ἀπάνω
εἰς τὸ δῶμα, καὶ ἀπὸ τὰ
κεραμίδια τὸν ἐκατάβασαν
μαζὺ μὲ τὸ κρεβάτι εἰς τὴν
μέσῃ καὶ ἔβαλλάν τον ὁμ-
πρὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν εἶδε
τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπεν εἰς τὸν
παράλυτον· Ἀνθρώπε, σὺ εἶναί
συγχωρημέναις ἡ ἁμαρτίαις σου.

21 Καὶ ἄρχισαν οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι νὰ διαλο-
γίζεσθαι, καὶ νὰ λέγῃ· Τίς εἶναι
ἐκεῖτος ὁπῶ βλασφημᾷ; τίς
δύναται νὰ συγχωρήσῃ ἁμαρ-
τίαις, παρὰ μόνον ὁ Θεός;

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων-
τας τῆς διαλογισμὸς τῆς,
ἀπεκρίθη, καὶ τῆς εἶπε· Τί
διαλογίζεσθε μέσα εἰς ταῖς
καρδίαις σας;

23 Τί εἶναι εὐκολώτερον,
νὰ εἰπῇ τις· Σὺ εἶναι συγ-
χωρημέναις ἡ ἁμαρτίαις σου·
ἢ νὰ εἰπῇ· Σήκω ἀπάνω καὶ
περιπάτει;

24 Ἀλλὰ διὰ νὰ εἰδῆτε ὅτι ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἔξουσίαν

γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας, (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ) Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον σου, πορεύε εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἔκτασις ἔλαβιν ἅπαντας, καὶ ἰδοῦντες τὸν Θεόν καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες· Ὅτι εἶδμεν παράδοξα σήμερον.

27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ ἰθείασατο τιλῶνιν ὀνόματι Λευὶν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τιλῶνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

29 Καὶ ἐποίησι δοχὴν μεγάλην ὁ Λεὺς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τιλῶν πολλὸς, καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.

30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τῆς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες· Διατί μετὰ τιλῶν καὶ ἀκαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ χρειαν ἔχουσιν οἱ υἱοὶ αἰνούντες ἰατροὺς, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐλήλυθα καλεῖσαι

ἐν συγχωρῇ ἁμαρτίαις ἅπαντας εἰς τὴν γῆν, (λέγει εἰς τὸν παράλυτον)· Ἐσθία λέγω, σῆκω, καὶ σηκωνώντας τὸ κρεβάτι σου, σύρι εἰς τὸ σπῆτι σου.

25 Καὶ παριυθὺς ἰσχύθη ὁμπροσὰ τῆς, καὶ ἰσῆκωσεν ἐκίῃα ὅπῃ ἐκίετο μίσα, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῆτί τῃ, εὐχαριστῶντας τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἰτόμαξαν ὅλοι, καὶ ἰδοῦντες τὸν Θεόν καὶ ἐγίμισαν ὅλοι φόβου, λέγοντες· Ὅτι σήμερον εἶδαμεν παράδοξα.

27 Καὶ ὕστερον εὐγῆκεν ἔξω, καὶ εἶδεν ἕνα κημερκιάρην, τὸ ὄνομά τῃ Λεὺ, ὅπῃ ἐκάθετον εἰς τὸ κημέρκι, καὶ εἶπεν τῷ· Ἀκολούθα με.

28 Καὶ ἐκείνος ἀφίνωνίαις ὅλα, ἰσηκώθη καὶ τὸν ἀκολούθησεν.

29 Καὶ ὁ Λεὺς τοῦ ἔκαμε μεγάλην φιλίαν εἰς τὸ σπῆτι τῷ· καὶ ἦταν ὄχλος πολλὸς τῶν κημερκιάρων, καὶ ἄλλων οἱ ὅποιοι ἐκάθενταν εἰς τὸ τραπίζι μετ' αὐτοῦ.

30 Καὶ ἐγόγγυζαν οἱ γραμματεῖς τῆς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τῆς μαθητάδιστῃ, καὶ ἐλεγαν· Διατί τρώγεται καὶ πίνει μετ' αὐτοῦ τιλῶν καὶ ἀκαρτωλῶν;

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τῆς εἶπεν· Ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι γινώσκοντες τὸν Θεόν, ἀλλὰ οἱ ἀσυνήμεινοι.

32 Ἐγὼ δὲν ἦλθα ἐν καλεῖσαι

δικαίως, ἀλλὰ ἁμαρτωλὺς εἰς μιτανοίαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννη ἡγεύουσι πυκνὰ, καὶ δέησεις ποιεῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δόξασθαι τῆς υἱὸς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστίν, ποιῆσαι ἡγεύειν;

35 Ἐλιύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε ἡγεύσεσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

36 Ἐλεγεν δὲ καὶ παραβολὰς πρὸς αὐτούς· Ὅτι ἔδωκεν ἐπίβλημα ἱματίου καινῷ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ ἐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινῷ.

37 Καὶ ἔδωκεν βάλαι οἶνον ἰνὸν εἰς ἀσκήν παλαιάν· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ ἰνὸς οἶνος τῆς ἀσκῆς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολῶνται.

38 Ἀλλὰ οἶνοι ἰνὸν εἰς ἀσκήν καινὴν βλητίον· καὶ ἀμφοτέροι συντηρῶνται.

39 Καὶ ἔδωκεν πινόν παλαιόν, εὐθέως θέλει ἰνόν· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

τῆς δικαίης, ἀλλὰ τῆς ἁμαρτωλῆς, νὰ μιτανοήσῃ.

33 Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπαν· Διατί οἱ μαθητὰδες τῷ Ἰωάννη ἡγεύουσι πυκνὰ, καὶ κάμνου δέησεις, καὶ οἱ μαθητὰδες τῶν Φαρισαίων ὁμοίως, καὶ οἱ ἐδικοί σου τρώγῃ καὶ πίνῃ;

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Μήνα ἡμπορεῖτε νὰ κάμετε νὰ ἡγεύων οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐτούς;

35 Ἀλλὰ θέλουσιν ἔλθῃ ἡμέραις ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῆς ὁ νυμφίος, καὶ τότε ἐκείναις ταῖς ἡμέραις θέλουσιν ἡγεύουσι.

36 Καὶ εἶπεν τῷ καὶ μίαν παραβολήν· Ὅτι κανέναν ἄνδρῳ δὲν βάνει μπάλωμα καινέριον εἰς φόρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, καὶ τὸ καινέριον σχίζει, καὶ εἰς τὸ παλαιόν δὲν συμφωνεῖ τὸ μπάλωμα τὸ καινέριον.

37 Καὶ μὴδὲ κανέναν βάλλει κρασὶ νέον εἰς ἀσκίαν παλαιάν· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασὶ καὶ τὰ ἀσκία θέλει σπάσῃ, καὶ τὸ κρασὶ θέλει χυθῇ, καὶ τὰ ἀσκία χαλῶσιν.

38 Ἀλλὰ τὸ νέον κρασὶ κάμει χρειὰ νὰ τὸ βάλλωμεν εἰς καινέριον ἀσκίαν· διὰ νὰ φυλαχθῶσιν καὶ τὰ δύο.

39 Καὶ μὴδὲ κανέναν ὅπῃ πίνει παλαιὸν κρασὶ, εὐθέως θέλει καινέριον· διὰ τὸ λέγει· Ὁ παλαιὸς εἶναι καλλίτερος.

Κεφ. ς'. 6.

Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ
 δευτεροπρώτῳ διαπορεύε-
 σθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων·
 καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
 τῆς γάχυας, καὶ ἥσθιοι,
 ψάλλοντες ταῖς χερσὶ.

2 Τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων
 εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὁ
 οὐκ ἔξεσι ποιεῖν ἐν τοῖς σάβ-
 βασι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
 αὐτὸς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οἶδὲ
 τὴτο ἀνέγνωτε ὁ ἐποίησε Δα-
 βιδ, ὁπότε ἐπεινάσιν αὐτὸς
 καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες;

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ Θεῦ, καὶ τῆς ἄρτης τῆς
 προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε,
 καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ'
 αὐτοῦ· ἅς οὐκ ἔξεσι φαγεῖν
 εἰ μὴ μόνης τῆς ἱερῆς.

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι
 κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ
 σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
 τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν·
 καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἦ
 χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.

7 Περιτήρην δὲ αὐτὸν οἱ
 γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι,
 ἵνα τῷ σαββάτῳ διεμπύκτι-

ΚΑΙ τὸ πρῶτον σάββατον,
 ἀπὸ τὴν δεύτερον ἡμέραν
 τοῦ πάσχα, ἔτυχεν καὶ ἐπιε-
 νῆσαν ἀπὸ μίση ἀπὸ τὰ
 σπαρτά· καὶ οἱ μαθηταὶ
 τῷ ἀσπῆσαν γάχυα, καὶ
 τὰ ἔτριβαν μὴ τὰ χεῖρά
 τῆς, καὶ ἔτρωγαν.

2 Καὶ κάποιος ἀπὸ τῆς
 φαρισαίων τῆς εἶπεν· Διατί
 κάμντε ἐκεῖνο ὅπῃ δὲν πρέπει
 νὰ γίνῃται τὸ σάββατον;

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
 καὶ τῆς εἶπεν· Οὐδὲ τὴτο δὲν
 ἀνιγνώσῃτε, τὸ ὁποῖον ἔκαμιν
 ὁ Δαβὶδ, ὅταν ἐπεινάσιν
 αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν
 μαζύ τῆς;

4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆ-
 τι τοῦ Θεῦ, καὶ ἐπῆρε καὶ
 ἔφαγε τὰ ψωμῖα τῆς προθέ-
 σεως, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκεῖνης
 ὅπῃ ἦταν μαζύ τῆς· τὰ ὁποῖα
 δὲν εἶχαν ἐξουσίαν νὰ τὰ φάσιν
 ἄλλοι παρὰ μοναχὰ οἱ ἱερεῖς.

5 Καὶ ἔλεγεν τῆς· Ὅτι ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐδέι-
 τῆς καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Καὶ πάλιν ἄλλο σάβ-
 βατον ἔτυχεν νὰ ἐμβῇ μίση εἰς
 τὴν συναγωγὴν, καὶ ἰδίδασκεν·
 καὶ ἦτον ἐκεῖ ἓνας ἄνθρωπος,
 καὶ τὸ ἵνα τῆς τὸ χεῖρ, τὸ
 δεξιόν, ἦτον ξηρόν.

7 Καὶ τὸν ἐπαρὰ φύλαγον
 οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι,
 ἀνὰ τὸν ἱατριεύση τὸ σάββατον·

ἵνα εὕρωσι κατηγορίας αὐτοῦ.

8 Αὐτὸς δὲ ἤδει τὰς διαλογισμὸς αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὸν ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγείραι, καὶ σῆδι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναγὰς ἔστη.

9 Εἰπὺν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὰς· Ἐπιρωτήσω ὑμᾶς τι· Ἐξίς τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολίσαι;

10 Καὶ περιβλεψάμενοι πάντας αὐτὰς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτείνει τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν ὅτω· καὶ ἀποκατεγάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὲς ὡς ἡ ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν αἰσίας· καὶ διέλάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί αὐτοὶ ποιήσονται τῷ Ἰησοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτεριῦν ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅτι ἐγένετο ἡμέρα, προσφώνησι τὰς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλιξάμενοι ἀπ' αὐτῶν δώδικοι, ὡς καὶ ἀποσόλως ὠνόμασι·

14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασι Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον

διὰ τὰ εὖρην κατηγορίας ἵνα τὰ τε.

8 Ἀμὴν αὐτὸς ἔξευρε τὰς διαλογισμὸς των, καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἀνθρώπον ὃπῃ εἶχε τὸ χεῖρ τὴν ξηρόν· Σῆκω ἀπάνω, καὶ γάσθῃ εἰς τὴν μέσην. Καὶ ἐκείνῳ σηκωνώμεν ἐγάδη.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τὰς εἶπεν· Θίλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω ἵνα λόγον· Τί πρέπει τὰ σάββατα, νὰ κάμνη κανίς, καλόν, ἢ κακόν; νὰ σώσῃ ψυχὴν, ἢ νὰ τὴν χαλάσῃ;

10 Καὶ σηκώνωντας τὰ μάτια τὰ νὰ εἶδῃ ὅλους τρυγύρω, εἶπεν εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον· Ἀπλῶσι τὸ χεῖρ σου. Καὶ ἐκεῖνός τὸ ἀπλῶσι· καὶ ἀπεκαταγάθη τὸ χεῖρ τὴν γυρρόν ὡσάν καὶ τὸ ἄλλον.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐγέμισαν μαρίαν· καὶ ἐσυντύχαιναν ἀνάμισά της, τί νὰ ᾔδειαν κάμνη τὸν Ἰησοῦ.

12 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐυγῆκεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ· καὶ ἐνυκτέριεν εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσιν, ἐλάλησι τὰς μαθητάδεις τὰ· καὶ ἐδιάλειξεν ἀπ' αὐτὰς δώδικοι, τὰς ὁποίας καὶ ἀποσόλως ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, τὸν ὁποῖον ὠνόμασι Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν τῆς, Ἰάκωβον καὶ

καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλέμειον Ζηλωτὴν.

16 Ἰέδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰέδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης·)

17 Καὶ καταβάς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπῳ πεδινῷ· καὶ ὤχλησεν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πληθύνοντο πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίης Τύρου καὶ Σιδωνῶν, οἱ ἦλθον ἀκῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθεῖναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·

18 Καὶ οἱ ὀχλόμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων καὶ ἰδεραιπύοντο.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτην ἅπτεσθαι αὐτοῦ ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τῆς ὀφθαλμῆς αὐτοῦ εἰς τὴν μαθητῶν αὐτοῦ, ἔλεγεν· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμῖν ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελᾶσιν.

Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν ὀποῖον ἐκράζαν Ζηλωτὴν·

16 Ἰέδαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ Ἰέδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὁ ὁποῖος ἐγένετο προδότης·)

17 Καὶ καταβαίνοντας μετ' αὐτῆς, ἐστάθη εἰς ἴσα τόποις ὅπου ἦτον κάμπος· καὶ ὤχλησεν τῶν μαθητῶν τε, καὶ πολὺν πληθύνοντο τοῦ λαοῦ ἀπὸ ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τῶν περιγιάλιον τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδωνῶν, οἱ ὅποιοι ἦλθον νὰ τοῦ ἀκῦσιν, καὶ νὰ ἰατρευθῶσιν ἀπὸ ταῖς ἀρρώστιας τῆς·

18 Καὶ ἐκείνοι ὅπου ἐκινεράζοντο ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα ἤρχοντο καὶ ἰδεραιπύοντο.

19 Καὶ ὁ ὄχλος ὁ ὄχλος ἐζήτην νὰ τὸν πιάσῃ· ὅτι δύναμις ἐγενετο ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἰάτρειν ὅλους.

20 Καὶ αὐτὸς σηκώνοντας τὰ μάτια τε εἰς τὴν μαθητῶν τε, ἔλεγεν· Καλότυχοι ἰσχυροὶ οἱ πτωχοί· ὅτι ἰδική σας ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Καλότυχοι ἰσχυροὶ νῦν· ὅτι χορτάσιν. Καλότυχοι ἰσχυροὶ ὅπου κλαίετε νῦν· ὅτι θιλάτε γελᾶτε.

22 Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς ποιηρὸν, ὅτι κα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίρειτε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σήμετέσαστε· ἰδὲ γάρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ ἔθρει· κατὰ ταῦτα γὰρ ἵποιοι τοῖς προφῆταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν ὑαὶ ὑμῖν τοῖς πλησίτοις· ὅτι ἀπέχεται τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἱμπερισταίνοι· ὅτι πεινάσει· Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελοῦντες νῦν· ὅτι κωιδήσεται καὶ κλαύσει.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ἱμᾶς· ἔπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἵποιοι τοῖς ψευδοπροφῆταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἄλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούτοις· Ἀγαπᾶτε τὴς ἱχθῆς· ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τὴς καταρεμένους ὑμῖν· καὶ προσεύχου· ὑπὲρ τῶν ἱπηρεζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπτοιτίσι ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πᾶριχι καὶ τὴν ἄλλαι· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου

22 Καλότυχοι θέλετε ἱσθαι, ὅταν σᾶς μισῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν σᾶς ἀφορίσιν, καὶ σᾶς ἐκιδίσιν, καὶ εὐγάλην τὸ ὄνομά σας ὡς κακόν, διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαρεῖτε ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ κηδᾶτε· διατὶ κα, ἡ πληρωμή σας ἵναι πολλὴ εἰς τὸν ἔθρειν· διατὶ τὰ ὅμοια ἱκαμαι οἱ πατέρες τες εἰς τὴς προφῆτας.

24 Ὅμως ἀειλύμονον εἰς ἱσᾶς τὴς πλησίους, ὅτι ἐπήρειτε τὴν παρηγορίαν σας.

25 Ἀειλύμονον εἰς ἱσᾶς τὴς χορτά της· ὅτι θέλετε πεινάσει· Ἀειλύμονον εἰς ἱσᾶς ὅπῃ γελατε τῶρα· ὅτι θέλετε λυπηθῇ καὶ θέλετε κλαύσει.

26 Ἀειλύμονον εἰς ἱσᾶς ὅταν σᾶς καλολογῶσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι· διατὶ τὰ ὅμοια ἱκαμαι εἰς τὴς ψευδοπροφῆτας οἱ πατέρες τες.

27 Ἀλλὰ λέγω εἰς ἱσᾶς ὅπῃ ἀκούετε· Ἀγαπᾶτε τὴς ἱχθῆς σας· κάμνιτε καλὸν εἰς ἐκείνης ὅπῃ σᾶς μισῶσιν.

28 Εὐλογεῖτε ἐκείνης ὅπῃ σᾶς καταρεῖνται· παρακαλεῖται διὰ ἐκείνης ὅπῃ σᾶς πειράζεν.

29 Ἐκίῃν· ὅπῃ σῷ κτυπήσει εἰς τὸ ἵνα μάγυλον, γύρισέ τε καὶ τὸ ἄλλον· καὶ ὅπῃ

τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα
μὴ κωλύσης.

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτῶντι
σε, δίδε· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντο
τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θίλεται ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ
ὁμοίως ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾷτε τὴν
ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν
χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ τὴν ἀγαπῶντας αὐτὴν
ἀγαπῶσι.

33 Καὶ εἰ ἀγαδοποιεῖτε
τὴν ἀγαδοποιῶντας ὑμᾶς ποία
ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιῶσι.

34 Καὶ εἰ δανίζητε παρ'
ῶν ἰλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία
ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανί-
ζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ
ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾷτε τὴν
ἐχθρὸν ὑμῶν, καὶ ἀγαδο-
ποιεῖτε, καὶ δανίζετε μηδὲν
ἀπὸ ἰλπίζοντες· καὶ ἵνα ὁ
μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ
ἵνα υἱοὶ τοῦ ὑψίστου ᾖτε· ὅτι
αὐτοὶ χρεῖστοι εἰσιν ἐπὶ τὴν
ἀχαρίστην καὶ πονηρίαν.

36 Γίνεσθε ὡς οἰκτίρμοι,
καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκ-
τίμων ἐστὶ.

πάρει τὸ φόρεμά σου, ἄφυσί-
τη καὶ τὸ ὑποκαμισόν σου.

30 Καὶ εἰς καθ' ἕνα ὅπου
σε ζητᾷ, δίδε· καὶ ἀπ' ἐκείνου
ὅπου πέρνει τὰ ἰδικά σου, μὴ
τὰ ζητᾷς ὀπίσω.

31 Καὶ καθὼς θίλεται διὰ
τὰς ὁμοίων οἱ ἄνθρωποι,
ἵτις κάμνουν καὶ ἰσοῖς εἰς
ἐκείνους.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾷτε ἐκεί-
νους ὅπου ὁμοίως ἀγαπᾷτε, τί
χάριν ἔχετε; διὰ καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀγαπᾷτε ἐκείνους
ὅπου τὴν ἀγαπᾷ.

33 Καὶ εἰ κάμνουν καλὸν
εἰς ἐκείνους ὅπου ὁμοίως κάμνουν κα-
λὸν, τί χάριν ἔχετε; διὰ καὶ
οἱ ἁμαρτωλοὶ αὐτὸ κάμνουν.

34 Καὶ εἰ δανίζετε εἰς
ἐκείνους ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἔχετε
δάρρ· ἵνα τὰ πάρειτε πάλιν,
τί χάριν ἔχετε; διὰ καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλοὺς
δανίζουσιν, διὰ ἵνα ἀπολάβωσιν
τὰ ἴσα.

35 Ἀλλὰ ἰσοῖς ἀγαπᾷτε
τὴν ἐχθρὸν σας, καὶ κάμνουν
καλὸν, καὶ δανίζετε καὶ
μὴ ἰλπίζετε τίποτε ἀπὸ
τῆτο· καὶ θίλει ἵνα ὁ
μισθὸς σας πολλὸς, καὶ
ἵνα υἱοὶ τοῦ ὑψίστου ᾖτε·
ὅτι αὐτοὶ εἰσιν ἀγαδοὶ εἰς
τὴν ἀχαρίστην καὶ πονηρίαν.

36 Γίνεσθε λοιπὸν καὶ
ἰσοῖς ἐλεήμονες, καθὼς ἵνα
ἐλεήμων καὶ ὁ πατὴρ σας.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ ὑμεῖς μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ ὑμεῖς μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε.

38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένοι καὶ σισαλευμένοι καὶ ἐπιρικχυόμενοι δώσεσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; ἢ καὶ ἀμφοτέροις εἰς βόθυνον πιεῖσθαι;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τοῦ διδάσκαλου αὐτοῦ· κατηρτισμένῳ δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ὑμεῖς καταραίεσθε;

42 Ἡ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφε, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν ἢ βλέπει; Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ

37 Μὴν κρίνετε, καὶ δὲν κρίνετε κριθῆ· καὶ μὴν κατακρίνετε, καὶ δὲν κρίνετε κατακριθῆ· συγχωρεῖτε, καὶ θίβετε συγχωριθῆ.

38 Δίνετε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆ· μέτρον καλόν, καὶ πατημέριον καὶ σεισμένον, καὶ ὅπῃ γὰρ χύνεται θέλει σᾶς δώσει εἰς τὸν κόρπον σας· διατὶ μὴ τὸ αὐτὸ μέτρον ὅπῃ μετράτε, θέλει μετρηθῆ καὶ εἰς ἑσᾶς.

39 Καὶ εἰπὲν τῆς καὶ μίαν παραβολὴν· Μήνα ἡμπορεῖ ὁ τυφλὸς γὰρ δείκνῃ τὴν ῥάττα τοῦ τυφλοῦ; δὲν θέλει πιεῖσαι καὶ οἱ δύο εἰς τὸν λάκκον;

40 Δὲν εἶναι μαθητὴς παραπάνω ἀπὸ τοῦ διδάσκαλον τε· ἀμὴν καὶ μαθητὴς τελειωμένῳ, θέλει εἶσθαι ὡς αὐτὸς ὁ διδάσκαλός τε.

41 Καὶ τί βλέπεις τὸ ξυλαράκι ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου· καὶ τὸ παλόνκι ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ μάτι σου δὲν τὸ βάνεις εἰς τὸν νοῦν σου;

42 Ἡ πῶς ἡμπορεῖς γὰρ εἰπῆς τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφε, ἄφες με γὰρ ἐκβάλω τὸ ξυλαράκι ὅπῃ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου· καὶ ἐσὺ δὲν βλέπεις τὸ παλόνκι ὅπῃ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου; Ὑποκριτὰ, εὐγαλε πρῶτα τὸ παλόνκι ὅπῃ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου· καὶ

ση· καὶ τότε διαβλίψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφον· τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σε.

43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλόν, ποιῶν καρπὸν σαπρόν· ἔδδ· δένδρον σαπρόν, ποιῶν καρπὸν καλόν.

44 Ἐκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· ἔ· γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγῃσι σῦκα, ἔδδ· ἐκ βάτου τρυγῶσι σαφύλην.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆ ἀγαθῆς θησαυρῆ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ ποιηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆ ποιηρῆς θησαυρῆ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ποιηρόν· ἐκ γὰρ τῆ περισσιύματι τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ σῶμα αὐτοῦ.

46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε· καὶ ἔ· ποιῶντι ἅ λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτοὺς, ὑποδείξω ἑμῖν τίνι ἔστιν ὅμοιος.

48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομῶντι οἰκίαν, ὃς ἴσκαψι καὶ ἰβάθυσι, καὶ ἰῥηκε διμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γινομένης, προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσι σαλιῦσαι αὐτήν· τι διμελιώτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

ὑστερα θέλεις εἰδῆ· νὰ εὐγάλης τὸ ξυλαράκι ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σε.

43 Διατὶ δὲν εἶναι κανένα δένδρον καλόν, ὅπῃ νὰ κάμη καρπὸν σάπιοι· μηδὲ δένδρον σάπιοι, ὅπῃ νὰ κάμη καλὸν καρπόν.

44 Διατὶ κάδι δένδρον ἀπὸ τὸν καρπὸν τε γινώρίζεται· διατὶ ἀπὸ τὰ ἀγκάδια δὲν μαζώνῃσι σῦκα, ἔδδ· ἀπὸ τῆς βάτους τρυγῶσι σαφύλια.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας τε εὐγάνει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ ποιηρὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν ποιηρὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας τε εὐγάνει τὸ ποιηρόν· διατὶ ἀπὸ τὰ περισσιύματα τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ σῶμα.

46 Τί με κράζετε, Αὐδίτη, Αὐδίτη· καὶ ἐκίῃα ὅπῃ λέγω δὲν κάμνεις;

47 Κάδι ἄνθρωπος ὅπῃ ἔρχεται εἰς ἐμένα, καὶ ἀκούει τὰ λόγια μου, καὶ τὰ κάμνει, νὰ, σᾶς δείξω τίνα ὁμοιάζει.

48 Εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον ὅπῃ οἰκοδομᾷ σπηῆτι, ὁ ὅποιος ἴσκαψι καὶ ἰβάθυσι, καὶ ἰβαλλε διμέλιον ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν· καὶ ὅταν ἔγῃσι πλημμύρα, ἐκτύπησιν ὁ ποταμὸς τὸ σπηῆτι ἐκίῃο, καὶ δὲν ἡμπόρισι νὰ τὸ σαλίψῃ· διατὶ ἦτον διμελιωμένον εἰς τὴν πέτραν.

49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποίσας, ὁμοίως ἴσιν ἀνθρώπων ἐκδομήσασιν οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίον· ἣ προσέρχεται ὁ ποταμός· καὶ εὐθὺς ἵπτισι, καὶ ἰγύντο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

49 Ἀμὴ ἐκεῖ· ὅπῃ ἀκῆσει καὶ δὲν κάμνει, ὁμοιάζει ἓνα ἄνθρωπον ὅπῃ ἔκτισε τὸ σπῆτί τε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν χωρὶς θεμέλιον· τὸ ὅποιοι τὸ ἐκτύπησεν ὁ ποταμός· καὶ παρυσυὺς ἔπεσε, καὶ τὸ πέσιμον τοῦ σπητίος ἐκείνου ἔγινε μεγάλον.

Κεφ. ζ'. 7.

Εἶπει δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, ἐπορεύθη εἰς Καπριναῦμ.

2 Ἐκατοντάρχης δέ τις· δούλος κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἱστίμ·.

3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἡγετῶν αὐτὸν, ὅπως ἰδῶν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ.

4 Οἱ δὲ παραγινόμενοι πρὸς τοῦ Ἰησοῦ, παρικήθη αὐτὸν σπυδαίως, λέγοντες, ὅτι ἀξίός ἐστιν ὃ παρίξῃ τῷτο·

5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ἐκδομήσει ἡμῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπαυτίσθη σὺν αὐτοῖς· ἔδωκε δὲ αὐτοῖς ὁ μακρὰν ἀπέχοντο ἀπὸ τῆς οἰκίας

ΚΑΙ· ἐπειδὴ ἐτιλείψουν ὅλα τε τὰ λόγια εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, ἐμβῆκεν εἰς τὴν Καπριναῦμ.

2 Καὶ κάποιος ἑκατοντάρχης δούλος ἦτον ἄρρωστος, καὶ ἤμελλε νὰ ἀποθάνῃ, τὸν ὅποιον ἔχον ὁ αὐδήτης τε πολλὰ ἀκριβόν.

3 Καὶ ὡς ἂν ἄκῃσι διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἔστειλεν εἰς αὐτὸν τέως πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, νὰ τὸν παρακαλέσῃ, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ βοηθήσῃ τὸν δούλον τε.

4 Καὶ ἐκεῖνοι ὡς ἂν ἐπηγαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐπαρακαλῶσαν μὲ μεγάλην σπυδὴν, λέγοντες, ὅτι εἶναι ἄξιον νὰ τῷ κάμῃς τὴν καλωσύνην αὐτῇ·

5 Διατὶ ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος μας, καὶ τὸ συναγωγή μας αὐτὸς τὸ ἔκτισε.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπάγειν μαζὺ μετ' αὐτῶν· καὶ σχεδὸν δὲν ἦτον μακρὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι, καὶ

ἔπειμψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἱκατοῖ-
ταρχ^Θ, φίλος, λέγων αὐτῷ·
Κύριε, μὴ σκύλλῃς· ὃ γὰρ
εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν γέφυ-
ραν εἰσέλθῃς·

7 Διὸ ἔδδ' ἐμαυτὸν ἡξίωσα
πρὸς σοὶ εἰλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὶ
λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς
μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός
εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμεν^Θ,
ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας·
καὶ λέγω τέτῳ· Πορεύθητι,
καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ·
Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ
δούλῳ μου· Ποίησον τῷτο, καὶ
ποιεῖ.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ
Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ
γραφίς, τῷ ἀκολουθῶντι αὐ-
τῷ ὄχλῳ εἶπεν· Λέγω ὑμῖν,
ἐδδ' ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην
πίστιν εὑρόν.

10 Καὶ ὑπογρέψαντες οἱ
πειροφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εἶρον
τὸν ἀσθενήσαντα δούλον ὑγιαίνον-
τα.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς,
ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλημῆνιν
Ναὶν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ
ὄχλος πολὺς.

12 Ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πόλει
τῆς πόλεως, καὶ ἰδὼν, ἐξικομύ-

ἔπειμψεν ἄλλος φίλος ὁ ἱκατοῖ-
ταρχ^Θ, λέγωντάς τε· Λύ-
σιτε, μὴν πειράζισαι· διατὶ
δὲν εἶμαι ἄξι^Θ· γὰρ ἔλθῃς εἰς
τὸ σπῆτί μου·

7 Διὰ τῷτο ἐδδ' τοῦ λόγου
μου δὲν ἔκρινα ἄξιον γὰρ εἶλθαι
εἰς ἰδίαν· ἀλλὰ εἰπὶ μοναχὰ
λόγον, καὶ θίλει ἱατρευθῆναι ὁ
δουλιότης μου.

8 Διατὶ καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄν-
θρωπ^Θ· ὅπῃ εἶμαι ἀπὸ κατῶ
εἰς ἐξουσίαν ὑποτασσόμεν^Θ,
καὶ ἔχω καὶ ἐγὼ ἀπὸ κατῶ
μου στρατιώτας· καὶ λέγω εἰς
τέτῳ· Σύρε, καὶ παγίνει· καὶ
εἰς ἄλλον· Ἐλα, καὶ ἔρχεται·
καὶ εἰς τὸν δουλιότην μου· Κάμει
τῷτο, καὶ τὸ κάμνει.

9 Καὶ ὡσὰν ἄκουσιν ὁ
Ἰησοῦς ἑτῷτα, τὸν ἐθαύμασι·
καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος·
ὅπῃ τοῦ ἀκολούθα, καὶ εἶπεν·
Λέγω σας, ὅτι ἐδδ' εἰς τὸ γέν^Θ
τῷ Ἰσραὴλ δὲν εὑρήκα τέσπην
μιγάλην πίστιν.

10 Καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω οἱ
ἀπειθαλμένοι εἰς τὸ σπῆτι, καὶ
εὑρήκαν τὸν ἀσθενήσαντα δούλον
γιγῶρον.

11 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἐπῆγεν εἰς μίαν πόλιν ὅπῃ τὴν
Ἰλιγαν Ναὶν· καὶ μαζὺ μετ'
αὐτὸν ἐπάγειναν καὶ μαθητάδης
ἀκριτοὶ, καὶ ὄχλ^Θ πολὺς.

12 Καὶ ὡσὰν ἐσήμευσιν εἰς
τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως, γὰρ, καὶ

ζῆτο τιθῆναι, υἱὸς μονογενὲς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη χήρα· καὶ ὄχλῳ τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ ἔειπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖς.

14 Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σαρῆ, (οἱ δὲ βαρύνοντες ἴστανται,) καὶ εἶπε· Νεινίσκει, σοὶ λέγω, ἰγέρῃ.

15 Καὶ αἰκάζουσι ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἰδὼκεν αὐτοὺς τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

16 Ἐλαβὶ δὲ φόβῳ ἄπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι προφῆτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπισκίψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος αὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγηλεν Ἰωάννης οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.

19 Καὶ προσκαλεσάμενοι δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἐπιμψι πρὸς τοὺς Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἡγούμενος, ἢ ἄλλοι προσδοκῶμεν;

εὐγάνασιν ἕνα ἀπεθαμμένον ὁποῖον ἦτον υἱὸς μονογενὲς τῆς μάνας τε, καὶ ἐκείνη χήρα· καὶ ὄχλῳ ἀρκετὸς τῆς πόλεως ἦτον μαζὺ μετ' αὐτήν.

13 Καὶ ὥσάν τὴν εἶδει ὁ Κύριος, τὴν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ λέγει τῆς· Μὴν κλαίεις.

14 Καὶ ἐπῆγεν κοντὰ καὶ ἐπίασεν τὸ κρεββάτι, (καὶ ἐκείνοι ὅπῃ τὸ ἐβαρύνον ἐσάδθηκαν) καὶ ἐπὶ εἰς τὸν ἀπεθαμμένον· Ὡ νεινίσκει, ἰσεία λέγω, σήκω ὑπάνω.

15 Καὶ ὁ νεκρὸς ἐσηκώθη καὶ ἐκάθισεν, καὶ ἄρχισεν νὰ λαλῇ καὶ ἰδὼκεν τὸν τῆς μάνας τε.

16 Καὶ φόβῳ μεγάλῳ τὸς ἐπίασεν ὅλης, καὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι μέγας προφῆτης ἐσηκώθη εἰς τὸ γένος μας, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἐπισκίψατο τὸν λαόν τε.

17 Καὶ ἡ φήμη ἐτέθη εὐγῆκεν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν διὰ λόγον τε, καὶ εἰς ὅλα τὰ περὶ χώρα.

18 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἰωάννην οἱ μαθητάδες τε διὰ ὅλα ἰτέτα.

19 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐπροσκάλεισε δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ τῶς ἐπιμψι εἰς τὸν Ἰησοῦν, νὰ τοῦ εἰπῇ· Ἐσὺ εἶσαι ἐκείνος ὁπῇ μέλλεις νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλοι ἀπαιτίχομεν;

20 Παραγινόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σι, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἰδεράπειυσε πολλὰς ἀπὸ νόσων καὶ μαρτίων καὶ πνευμάτων πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἰχαρίσατο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγεῖλατι Ἰωάννῃ ἃ εἶδτε καὶ ἤκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατῶσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·

23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὁ ἰὼν μὴ σκανδαλισθῆναι ἐν ἑμοί.

24 Ἀπειλθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννης ἤρξατο λέγειν πρὸς τὰς ὄχλους περὶ Ἰωάννης· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον διασασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμῳ σαλινόμεον;

25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδὲ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑμᾶς χοντίζοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσιν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε

20 Καὶ παγίνοντες οἱ ἄνδρες εἰς αὐτὸν, τοῦ εἶπαν· Ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μᾶς ἔσταλκεν εἰς ἰσίν, καὶ λέγει· Ἐσὺ εἶσαι ἰκκῖν· ὁπῶ μίλλει νὰ ἰλθῃ, ἢ ἄλλον ἀπαντέχομεν;

21 Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ἱατρεῖυσε πολλὰς ἀπὸ ἀσθενειῶν καὶ ἀπὸ μάστιγας καὶ ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα· καὶ πολλὰς τυφλὰς τὰς ἰχαρίσει τὸ φῶς τῆς.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν πρὸς· Σύρτε καὶ εἰπῖτε εἰς τὸν Ἰωάννην ἰκκῖνα ὁπῶ εἶδτε, καὶ ἰκκῖνα ὁπῶ ἀκούσατε· ὅτι τυφλοὶ βλέπουσι, κωτσοὶ περιπατῶσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἀναστήνουνται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

23 Καὶ καλότυχος εἶναι ἰκκῖν· ὁπῶ δὲν σκανδαλισθῇ εἰς ἑμίνα.

24 Καὶ ὡσὰν ἰδίβηκαν οἱ ματατοφόροι τοῦ Ἰωάννης, ἄρχισιν νὰ λέγῃ εἰς τὸν ὄχλον διὰ τὸν Ἰωάννην· Τί εὐγῆκτε εἰς τὴν ἔρημον νὰ εἰδῇτε; καλάμι ὁπῶ κηκίτον ἀπὸ τὸν αἶμον;

25 Ἀλλὰ τί εὐγῆκτε νὰ εἰδῇτε; ἄνθρωπον ἐνδυμένον μὴ μαλακὰ φορέματα; νὰ, ἰκκῖνοι ὁπῶ φορεῖσιν ὁμορφα φορέματα καὶ τρυφῆσιν, εἶναι εἰς τὰ σπήτια τῶν βασιλείων.

26 Ἀλλὰ τί εὐγῆκτε νὰ εἰ-

ιδίῳ; προφήτῃ; καὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότεροι προφήται.

27 Οὗτός ἐστι περὶ ἧς γέγραπται· Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποσέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅς κατασκευάσῃ τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γυναικοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννης τοῦ βαπτιστῆς ὁδῆς ἱστῖ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτῷ ἐστίν.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελεῶναι, ἰδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθῆντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

30 Οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βυλὴν τοῦ Θεοῦ ἠδέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθῆντες ὑπ' αὐτοῦ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἔν ἐν ὁμοιώσει τῆς ἀνθρώπου τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίς ἐστὶν ὅμοιος;

32 Ὅμοιοί ἐσσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσι ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν· Ἡλύθησάμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἤρχησασθε· ἰθρηήσαμιν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλάσατε.

33 Ἐλήλυθι γὰρ Ἰωάννης ὁ

δῆτε; προφήτῃ; καὶ, σᾶς λέγω, καὶ περισσότεροι προφήται.

27 Ἐπεὶ τοῦτο εἶναι ἐκεῖνον διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφη· Νὰ, ἐγὼ ὅπῃ σέλλω τὸν ἄγγελόν μου ὁμπροσὰ εἰς τὸ πρόσωπόν σου, ὁ ὁποῖος θέλει κατασκευάσῃ τὴν ὁδὸν σου ὁμπροσὰ σου.

28 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι εἰς ἐκεῖνος ὅπῃ ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυναικάς μεγαλότερος προφήτης δὲν εἶναι κανένας, παρὰ ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· ἀλλ' ὁ μικρότερος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἶναι μεγαλότερος ἀπ' αὐτόν.

29 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὡσὰν τὸν ἤκουσαν, καὶ οἱ τελεῶναι, ἰδικαίωσαν τὸν Θεόν, μετὰ τὸ νὰ ἱεραποσθῆσαν τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

30 Ἀλλ' οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ ἀδέτησαν τὴν βυλὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τοῦ λόγου τῆς, μετὰ τὸ νὰ μὴ βαπτισθῶσιν ἀπ' αὐτόν.

31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὲ τί λοιπὸν θέλω ὁμοιάσει τῆς ἀνθρώπου τῆς γενεᾶς ἐκείνης; καὶ τί ὁμοιάσεις;

32 Ὅμοιάσεις παιδίᾳ ὅπῃ κάθηται εἰς τὸν φόρον, καὶ πράττειν ἑνάς εἰς τὸν ἄλλον, καὶ λέγουσιν· Σᾶς ἱπαίξαμεν, καὶ δὲν ἱχορήγετε· σᾶς ἐμυρολογῆσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύετε.

33 Διατὶ ἦλθεν ὁ Ἰωάννης

βαπτισῆς μήτε ἄρτον ἰσθίων, μήτε οἶνον πίνων· καὶ λίγιτι· Δαιμόνιοι ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἰσθίων καὶ πίνων καὶ λίγιτε· Ἰδὲ, ἀνδραπτοφάγοι καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλοι καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἰδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

36 Ἡρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγη μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπισθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνελκίδη.

37 Καὶ ἰδὼν, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἣτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνῶσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου·

38 Καὶ γὰρ παρα τὴς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίεσα, ἤρξατο βρέχειν τὰς πόδας αὐτῷ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τὰς πόδας αὐτῷ, καὶ ἤλεψεν τὸ μῦρον.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλίσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἅπτεται αὐτῷ· ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστίν.

ὁ βαπτισῆς, μηδὲ τρώγωντας ψωμί, μηδὲ πίνωντας κρασί καὶ λίγιτι· Δαιμόνιοι ἔχει.

34 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τρώγει καὶ πίνει· καὶ λίγιτι· Νὰ, ἀνδραπτοφάγοι καὶ οἰνοπότης, φιλοκωμικιαρῶν καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Ἀλλὰ ἰδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ ὅλα τῆς τὰ παιδείας.

36 Καὶ κάποιος ἀπὸ τῶν Φαρισαίων τὸν ἱπαρακάλει νὰ φάγη μαζὺ μετ' αὐτόν· καὶ ἐπῆγει εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Φαρισαίου, καὶ ἐκάδισι.

37 Καὶ νὰ, καὶ μία γυναῖκα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἡ ὁποῖα ἦτον ἁμαρτωλὴ, καὶ ἤμαδι πῶς ἐκάδιτον εἰς τὴν τρέπιζαν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Φαρισαίου, καὶ ἐπῆρει ἵνα κατὰ μῦρον·

38 Καὶ ἐξάδη ὀπίσω τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔκλαιεν, καὶ ἄρχισεν νὰ βρέχῃ τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ μετὰ τὰ δάκρυά της, καὶ μετὰ τὰ μαλλιά της κεφαλῆς της τὰ ἰσφύγγιζεν, καὶ ἐκαταφίλει τὰ ποδάρια της, καὶ τὰ ἄλειψεν μῦρον.

39 Καὶ ὁ Φαρισαῖος ἐκτενέως ὅπως τὸν ἐκάλυσεν εἰς τὸ σπῆτι της, ὥσταν ἰδὼν, εἶπεν· Μίση της, λίγωντας· Ἐτεῦτο ὁ ἀνδραπτο, ἂν ἦτον προφήτης, ἤθελεν γνωρίσῃ ποῖα εἶναι καὶ τί λογῆς γυναῖκα εἶναι ἡ αὐτὴ τὸν πιάσει· ὅτι ἵνα ἁμαρτωλὴ.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἔπει πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοὶ τὸ εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησὶ· Διδάσκαλε, ἐπί.

41 Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δαιεισῇ τινι· ὁ εἰς ὥφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πενηκοντα.

42 Μὴ ἰχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῖαι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· Τίς ὦν αὐτῶν, ἐπεὶ πλείων αὐτὸν ἀγαπήσει;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ὃ τὸ πλείων ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινας.

44 Καὶ γραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ἔδωκε ἡμεῖς τὴν πόδα μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβριξε μου τὰς πόδας, καὶ ταῖς ἔσκιζε τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαζε.

45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, ἐδούλωκε καταφιλοῦσά μου τὰς πόδας.

46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἔλειψας· αὕτη δὲ μύρον ἔλειψέ μου τὰς πόδας.

47 Οὐ χάριν, λέγω σοι,

40 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τῷ ὦ Σίμων, ἔχω σοὶ εἰπεῖν. Λέγει ὁ Σίμων· Διδάσκαλε, ἐπί.

41 Δύο χρεωφειλέται ἐχρεωσθῶσαν κάποιῳ δαιεισῷ· ὁ ἑνας ἐχρεώσθη πεντακόσια δηνάρια· καὶ ὁ ἄλλος πενήντα.

42 Καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἔχον καὶ οἱ δύο τὰ δώσων, τὰ ἐχάρισεν καὶ τῶν δύο· ἐπεὶ μὴ λοιπὸν, ποῦτος ἀπὸ τῆς δύο τῶν θείλει τὸν ἀγαπήσει περισσότερο;

43 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπεν· Λογιάζω ὅτι ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου αὐτὸς ἐχάρισεν τὸ περισσότερο. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· Καλὰ τὸ ἔκρινες.

44 Καὶ γυρίζοντας εἰς τὴν γυναῖκα, λέγει εἰς τὸν Σίμονα· Βλέπεις ἐτήτην τὴν γυναῖκα; ἐγὼ ἐμβῆκα εἰς τὸ σπῆντί σου, καὶ (καὶ) νερόν εἰς τὰ ποδάρια μου δὲν ἔχυσας, καὶ ἐτήτη μὲ τὰ δάκρυά της ἔβρεξε τὰ ποδάρια μου, καὶ μὲ τὰ μαλῖα τῆς κεφαλῆς της τὰ ἐσφύγγισεν.

45 Ἐσὺ δὲν μοι ἐφίλησας· καὶ ἐτήτη, ἀπὸ τὴν ὥραν ὅπου ἐμβῆκα, δὲν ἔλειψεν ἐνὰ φίλην τὰ ποδάρια μου.

46 Ἐσὺ μὲ λάδι τὸ κεφάλι μου δὲν τὸ ἔλειψας· καὶ ἐτήτη ἔλειψεν μὲ μύρον τὰ ποδάρια μου.

47 Διὰ τούτην τὴν ἀφορ-

ἀφίονται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς· αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησεν πολὺ· ἢ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφίονται σοι αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνακαίμειοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς ἔτος ἴσιν ὅς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σίσωσί σοι· πορεύου εἰς εἰρήνην.

μὴ σὺ λέγω, ἵναὶ συγχωρημαῖς αἱ ἁμαρτίαις τῆς αἰπολαιῆς, ὅτι ἀγάπησεν πολὺ· ἀλλ' ἵπται· συγχωρεῖται ὀλίγοι, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Καὶ ἵπτιν τῆς Συγχωρημαῖς ἵναὶ αἱ ἁμαρτίαις σου.

49 Καὶ ἄρχισαν ἐκείνοι ὁπῶ ἐκαθέταν μαζὺ ἵα λέγειν μίσα τῆς· Τίς ἄνθρωπος· ἵναὶ ἱτῦτ· ὁπῶ συγχωρᾷ ἁμαρτίαις;

50 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἵπτιν· Ἡ πίστις σου σὶ ἴσωσι· σύρι εἰς τὸ καλόν.

Κεφ. ἡ. 8.

ΚΑΙ ἰγίνετο ἐν τῷ καθιεῖς, καὶ αὐτὸς δίδωει κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος· τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ,

2 Καὶ γυναῖκίς τινες αἱ ἦσαν τιδιραπιεῖται ἀπὸ πνευμάτων ποιηρῶν καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλυμαίνη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπὶ ἐξελήλυθεν,

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χυζᾶ ἐπιτρώπη· Ἡρώδη, καὶ Σησάννα, καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

ΚΑΙ ὕγιον ἀπὸ τῆτο ἱπριπάτει ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, καὶ ἀπὸ χώρας εἰς χώρας, καὶ ἐκήρυττε καὶ εὐαγγέλιζε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα μαθητάδεις μαζὺ τῆς,

2 Καὶ κάποιαις γυναῖκεις, αἱ ὁποῖαις ἱατρεύθηκαν ἀπὸ πνεύματα ποιηρὰ καὶ ἀσθενειαις· ἡ Μαρία ὁπῶ ἐκαλιῖτον Μαγδαληνὴ, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ἐγῆκασιν ἐπὶ τὰ δαιμόνια,

3 Καὶ ἡ Ἰωάννα ἡ γυναῖκα Χυζᾶ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἱπίτρωπος τοῦ Ἡρώδη, καὶ ἡ Σησάννα, καὶ ἄλλαις πολλαῖς, αἱ ὁποῖαις τὸν ἱδιακοιῦσαν ἀπὸ τὰ πράγματά τῆς.

4 Συμίοτε δι' ὅχλῳ πολλῷ, καὶ τῷ κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένῳ πρὸς αὐτόν, εἶπε διὰ παραβολῆς·

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν τοὺς σπόρους αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὁ μὲν ἔπιει παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ κατιπατήθη, καὶ τὰ σιτεῖνὰ τοῦ ἔρειθε κατίφαγεν αὐτό.

6 Καὶ ἄλλοι ἔπιει ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ φεὶν ἐξηράνη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱμάδα·

7 Καὶ ἄλλοι ἔπιει ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφύττει· αἱ ἀκανθαὶ ἀπικνίζουσι αὐτό·

8 Καὶ ἄλλοι ἔπιει ἐν τῇ γῇ τὴν ἀγαθὴν, καὶ φεὶν ἰσχύσει καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνη· Ὁ ἔχων ἄτα ἀκούει, ἀκούει.

9 Ἐπρωτόν δι' αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη;

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δίδεται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνῴσιν.

11 Ἐγὼ δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος, εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ ἔγνωτας τὰς συντρίχας πολλὰς ὅχλου, καὶ τὰς πηγύουσιν εἰς αὐτόν ἀπὸ ἐκείνης ὅπου ἦσαν εἰς ταῖς πόλεις, εἶπε μὲν παραβολὴν·

5 Εὐγῆκεν ἔξω ὁ σπορευὺς διὰ τὰς σπείρειν τὸν σπόρον τε· καὶ ἐκεῖ ὅπου ἔσπερνε, ἄλλοι ἔπιει ἐν τῇ γράτῃ, καὶ ἑκαταπατήθη, καὶ τὰ σιτεῖνὰ τοῦ ἔρειθε τὸ ἑκατάφαγεν·

6 Καὶ ἄλλοι ἔπιει ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ ἀφόντις ἐφύτρωσιν ἐξηράνη, μὴ τὸ ἔχειν ἱμάδα·

7 Καὶ ἄλλοι ἔπιει μέσα εἰς τὰ ἀγκάδια, καὶ μὴ τὸ ἔχειν φυτρώσιν μαζὺ τὰ ἀγκάδια τὸ ἐπικνίζαν·

8 Καὶ ἄλλοι ἔπιει εἰς τὴν γῇ τὴν καλὴν, καὶ ἐφύτρωσιν καὶ ἔκαμιν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐτέτα διδάσκωντας ἐφώνη· Ὅποιος ἔχει αἰτία διὰ τὰς ἀκούει, ἄς ἀκούει.

9 Καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸν ἰρωτῶσαν, καὶ εἶπαν· τί θέλει τὰς εἰπεῖν ἡ παραβολὴ ἐκείνη;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐσθ' ἰδοὺ τὰ γνωρίζετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' εἰς τὰς λοιπὰς λαλῶ μὲν παραβολαῖς διὰ τὰς τὴν βλέποντων βλέποντας, καὶ ἀκούοντες τὰ μὴ ἀκούουσιν.

11 Καὶ ἡ παραβολὴ ἐκείνη εἶναι· Ὁ σπόρος, εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκήστοι· ἵνα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πύτραις, οἱ ὅταν ἀκήσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ ἔτσι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν κερῶν πειρασμῷ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκαΐδας πεισὸν, ἔτσι εἰσιν οἱ ἀκήσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλῆτε καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ ἔτσι τελισφορεῖσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, ἔτσι εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκήσαντες τὸν λόγον, κατέχουσιν, καὶ καρποφορεῖσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδὲις δὲ λύχνος ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σκίει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ ὑποκαταμένοι βλέπωσι τὸ φῶς.

12 Καὶ ἱκεῖνοι ὅπου εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν γράται, εἶναι ἱκεῖνοι ὅπου ἀκήσῃ· ἵππῃτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ σηκώνει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας τῆς, διὰ τὰ μὴ πιστεύσῃ καὶ σωθῇσι.

13 Καὶ οἱ ἄλλοι ὅπου εἶναι ὑποκαταμένοι εἰς τὴν πύτταν, εἶναι ἱκεῖνοι οἱ ὅποιοι ὅταν ἀκήσῃ, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· ἀμὴ ἐπὶ τοῖς ρίζαν δὲ ἔχουσιν, οἱ ὅποιοι εἰς ὀλίγον καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ὅταν ἔλθῃ πειρασμός μακρύνουσι.

14 Καὶ ἱκεῖνο ὅπου ἵππῃσι εἰς τὰ ἀκαΐδια, εἶναι ἱκεῖνοι ὅπου ἀκήσαν τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ ταῖς φροντίδεις τοῦ κόσμου, καὶ ἀπὸ τὸν πλῆτε, καὶ ἀπὸ ταῖς ἡδοναῖς τῆς ζωῆς σπνίγονται, καὶ δὲ τελισφορεῖσι.

15 Καὶ ἱκεῖνο ὅπου ἵππῃσι εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἱκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀκήσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κρατῇσι μίσα εἰς τὴν καρδίαν τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν, καὶ μὴ τὴν ὑπομονὴν καρποφορεῖσι.

16 Καὶ κανίνας δὲ ἀνάπτει τὸν λύχνον, καὶ τὸν σκίπτει μὴ ἀγγίξῃ, ἢ τὸν βάλλει ἀπὸ κάτω εἰς τὴν κλίνην· ἀλλὰ τὸν βάλλει εἰς τὸν λυχνοστάτην, διὰ τὰ βλέπειν τὸ φῶς ἱκεῖνοι ὅπου ἱκεῖνοι.

17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν ὃ ἔφαιρόν γενησεται· ὑδὲ ἀπόκρυφον ὃ ἔγνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

18 Βλέπτετε ὅπως ἀκούετε· ὅς γάρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκίμῃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Περιγίνοιτε διὰ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύνατο συντυχῆν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλλῃ αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σὺ θέλοντις.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου, ὅτι οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιῶντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐβίβη εἰς σκαῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνέχθησαν.

23 Πλείοντες δὲ αὐτῶν ἀφ' ὧν ἦσαν κατέβη λαίλαψ αἰέμου εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπληρύντο, καὶ ἐκινδύνουν.

24 Προσιλθόντες δὲ διήγει-

17 Διατὶ δὲ εἶναι κανένα κρυφόν ὅπῃ ἵα μὴν φανερωθῇ· ὑδὲ ἀπόκρυφον ὅπῃ ἵα μὴ γνωρισθῇ, καὶ ἵα εὐγῇ εἰς τὸ φανερόν.

18 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε· διατὶ ὅποιος ἔχει (τίποτις χάρισμα) δέλει τοῦ δοθῆν καὶ ἄλλο περισσότερον· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει (χάρισμα) καὶ ἐκείνο ὅπῃ φαίνεται πῶς ἵα ἔχη, δέλει παρδῆ ἀπ' αὐτόν.

19 Καὶ ἐπήγασιν εἰς αὐτόν ἡ μάνα τε καὶ οἱ ἀδελφοί τε, καὶ δὲν ἠμπορεῖσαν ἵα τοῖς σμίξῃν ἀπὸ τοῦ πλῆθους.

20 Καὶ κάποιος τοῦ εἶπεν· Ὅτι ἡ μάνα σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στήκονται ἔξω, καὶ θέλουν ἵα σὺ ἰδῇν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τῇς· Ἡ μάνα μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου, ἐτέτοι εἶναι ὅπῃ ἀκούει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κάμειν.

22 Καὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐβίβη μέσα εἰς καράβιν, καὶ οἱ μαθηταὶς τε μαζί· καὶ εἶπεν τῇς· Ἀς περάσωμεν πέρα ἀπὸ τὴν λίμνην. Καὶ ἐσηκώθησαν.

23 Καὶ ἐκινδύνουν ἄρμενίζαν· ὁ Ἰησοῦς ἐκοιμήθη· καὶ ἐκατέβη ἀνιμογράφος εἰς τὴν λίμνην· καὶ τὸ καράβιν ἐγέμιζε, καὶ ἐκινδύνειαν.

24 Καὶ οἱ μαθηταὶς ἐπὶ τῇ-

ραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιστά-
τα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα·
Ὁ δὲ ἰγερθεὶς ἐπιτίμησε τῷ
ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ
ὑδατος· καὶ ἔπαύσαντο, καὶ
ἐγένετο γαλήνη.

25 Εἶπὶ δὲ αὐτοῖς· Πῦ
ἔστιν ἡ πείσις ὑμῶν; Φοβηθεί-
τες δὲ ἰθαύμασαν, λέγοντες
πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ὕτος
ἔστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις
ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ
ὑπακούουσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλυσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,
ἣτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς
Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ
τὴν γῆν, ὑπήντησιν αὐτῷ ἀνὴρ
τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαι-
μόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ
ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ
ἐν οἰκίᾳ ἔκ ἔμινιν, ἀλλ' ἐν
τοῖς μνήμασιν.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἀνακράξας, προσέπεισιν
αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν·
Τί ἔμοι καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὸ τοῦ
Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σε
μή με βασανίσῃς.

29 Παρήγγηλε γὰρ τῷ
πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξιλ-
θεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολ-
λοῖς γὰρ χρόνοις συνεπάκει
αὐτόν· καὶ ἰδεδιμεῖτο ἀλυσίδας
καὶ πένθαις φυλασσόμενος· καὶ

γαὶ κοιτᾷ καὶ τὸν ἐξύπνισαι,
λέγοντις· Διδάσκαλι, διδά-
σκαλι, χαϊνόμισθι· Καὶ ὁ
Ἰησοῦς ἰσηκώδη καὶ ἰπρόσαξι
τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν ταραχὴν
τῷ ἡρῷ· καὶ ἔπαυσαν, καὶ
ἔγει γαλήνη.

25 Καὶ εἶπὶ τῆς· Πῦ
εἶναι ἡ πείσις σας; Καὶ ἀπὸ
τῶν φόβων τῆς ἰθαύμασαν,
λέγοντις ἀνάμισά τῆς· Τίς
εἶναι λοιπὸν ἰσχυρῶς, ὅπῃ
προσάσσει καὶ τῆς ἀνέμους καὶ
τὰ ἡρᾶ, καὶ τοῦ ὑπακούουσιν;

26 Καὶ ἐκατέπλυσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἡ
ὁποῖα εἶναι ἀντίπερα τῆς
Γαλιλαίας.

27 Καὶ ὡς ἂν εὐγῆκεν ἔξω
εἰς τὴν γῆν, τὸν ἀπάντησεν ἰσχυρῶς
ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν πόλιν, ὁ
ὁποῖος εἶχε δαιμόνια ἀπὸ
πολλὰς χρόνους, καὶ φόρεμα δι-
εδύκετο, καὶ εἰς τὸ σπῆντι δὲ
ἔμινιν, ἀλλὰ εἰς τὰ μνήματα.

28 Καὶ ὡς ἂν ἰδοὺ τὸν
Ἰησοῦν, ἰφώνησεν, καὶ ἰπῆγεν
καὶ ἔπεισεν εἰς τὰ ποδάρια
αὐτοῦ, καὶ μὴ μεγάλην φωνὴν
εἶπεν· Ἰησοῦ υἱὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ
ὑψίστου, τί ἔχεις ἐν ἐμέ; καὶ
μετ' ἑμένα; παρακαλῶ σε
μή με βασανίσῃς.

29 Διατὶ ἐπαρήγγηκεν εἰς
τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐν
εὐγῇ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· διατὶ
πολλὰς χρόνους τὸν ἐπάκει
καὶ ἰδεδιμεῖτο μὴ ἀλυσίδας καὶ
μὴ κλάπαις τὸν ἰφύλαγεν·

διαρρέσσει τὰ δισμὰ, ἡλαύντο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἱρήμους.

30 Ἐπρώτησι δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λίγων· Τί σοί ἰσιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λιγιών· ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσῆλθιν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρικάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπιλθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγίλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρικάλει αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνης εἰσιλθεῖν. Καὶ ἐπὶ τρέψιν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθιν εἰς τὴν χοίρην· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγίλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γιγνημῖον, ἔφυγον· καὶ ἀπιλθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγρούς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδίῳ τὸ γιγνημῖον· καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονούντα παρὰ τὴν πόλιν τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἰσχυρώσαντες.

36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς.

ἀμὴν ἐκεῖ· ἔκοπτε τὰ δεσμάτα, καὶ ἐδιώχοντο ἀπὸ τὸν δαίμονα εἰς τὰς ἱρήμους (τόπους.)

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐρώτησε, καὶ εἶπε· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ ἐκεῖ· εἶπε· Λιγιών· ὅτι πολλά δαιμόνια ἐμῶν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ τὸν ἐπαρκαλεί· ἵνα μὴ τὴν προσάξῃ ἵνα πάσιν εἰς τὴν ἄβυσσον.

32 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρει· ἦτον ἀγίλη τῶν χοίρων ὅπῃ ἔβασκε· καὶ τὸν ἐπαρκαλῶσαν ἵνα τὴν δώσῃ ἄδειαν ἵνα ἔμβει εἰς ἐκείνης. Καὶ τὴν ἔδωκε.

33 Καὶ ὡς ἐν εὐγῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἐμῶν εἰς τὴν χοίρην· καὶ ἐκίνησεν ἡ ἀγίλη ἐκείνη ἀπὸ τοῦ ἰγκριμνὸν εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἐπνίγη.

34 Καὶ ὡς ἐν εἶδαν οἱ βοσκοὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγινεν, ἔφυγαν· καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια καὶ ἐπῆγαν το.

35 Καὶ οἱ ἄνθρωποι εὐγῆκαν ἵνα εἶδον ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγινε· καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὐγῆκαν τὸν ἄνθρωπον ὅπῃ ἐκάθιστον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον εὐγῆκαν τὰ δαιμόνια, ἐνδυμένον καὶ σωφρονισμένον εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἰσχυρώσαντες.

36 Καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ τὸ εἶδαν τὸ εἶπαι εἰς αὐτὴν, πῶς ὁ δαιμονισμὸς ἐκινῶν.

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ σκεπτόμενοι αὐτὸς δι' ἐμβᾶς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέσχετο.

38 Ἐδίδετο δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος, ἀφ' οὗ ἐξελθούσης τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

39 Ὑπόσχετο εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγῶ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησιν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑπογράφει τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδίξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδὼν, ἦλθεν ἄνθρωπος ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν· καὶ πισὼν παρὰ τῆς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ·

42 Ὅτι θυγάτηρ μοι γενέσθῃ· ἦν αὐτῷ ὡς ἑπτὰ ἔτη, καὶ αὕτη ἀπέθνησκει. (Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπιπτον αὐτόν.)

43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἐκείνης προσαναλυσά-

37 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλοι τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἐπαρεκάλεισαν τὸν Ἰησοῦν, ἵνα ἐλθῇ ἵνα πάσῃ ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι εἶχαν μέγαν φόβον· καὶ αὐτὸς ἐμβῆκεν εἰς τὸ καράβιον, καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω.

38 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος, ἀπὸ τῶν ὁποῖον ἐγῆκεν τὰ δαιμόνια, ἐπαρεκάλει τὸν Ἰησοῦν, ἵνα εἴσῃ μαζί του· ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπέλυσε, λέγωντας·

39 Γύρισε εἰς τὸ σπῆντί σου, καὶ διηγῶ ὅσα σὺ ἔκαμες ὁ Θεός. Καὶ ἐπῆγεν εἰς ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἐκηρύττει ὅσα τοῦ ἔκαμες ὁ Ἰησοῦς.

40 Καὶ ὅταν ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἐδιέχθηκεν ὁ ὄχλος· διὰ τὸ ὅτι τὸν ἀνάμειναν.

41 Καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἦλθεν ἕνας ἄνθρωπος τὸ ὄνομα του Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἦτον ἄρχων τῆς συναγωγῆς· καὶ ἔπισεν εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸν ἐπαρεκάλει ἵνα πάσῃ εἰς τὸ σπῆντί του·

42 Ὅτι εἶχε μίαν θυγατέραν μοιγενέσθαι, ἥτις ἑπτὰ ἔτη ἦν, καὶ ἐκείνη ἀπέθανεν. (Καὶ ἐκείνῃ ὁπῶς ἐπάγειν ὁ Ἰησοῦς τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸν ἐκίνοιο χωρῆσαι.)

43 Καὶ μία γυναῖκα ἡ ὁποία εἶχε κίνησιν αἵματος· δύο ἔτη, καὶ ἐξοδίασιν

σα ὅλοι τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσιν
ἐπ' οὐδινός θιραπιυθῆναι·

44 Προσιλβύσα ἔπισθεν,
ἤφατο τοῖς κρασπίδιν τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα
ἰστῆρίσις τῷ αἵματι αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς
ὁ ἀψάμιός μου; Ἀρτυμένω δὲ
πάντῃ, εἶπεν ὁ Πέτρος· καὶ
οἱ μετ' αὐτῶ· Ἐπιτάτα, οἱ
ἔχλοι συνίχεσίν σοι καὶ ἀπο-
θλίβουσι, καὶ λίγης· Τίς ὁ
ἀψάμιός μου;

46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἦφατό μου τις· ἰγὼ γὰρ
ἴγων δύναμις ἐξελθῆσαι ἀπ'
ἐμοῦ.

47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι
οὐκ ἔλαθι, τρίμευσα ἦλθι, καὶ
προσπιστοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν
αἰτίαν ἤφατο αὐτοῦ, ἀπήγ-
γχετο αὐτῷ ἰσώπειοι πατὴρ
τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παρα-
χρῆμα.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Θάρσει θύγατερ, ἡ σίγῃς
σου σίσυγκέ σοι· παρῆναι εἰς
ἐρήνην.)

49 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχι-
συναγώγου, λίγων αὐτῷ· Ὅτι
τίθηναι ἡ θυγάτηρ σου μὴ
σεύλλει τὸν διδάσκαλον.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ

ὅλον της τὸν βίον εἰς τῆς
ιατρῆς, καὶ δὴν ἡμπόρεσεν
ἀπὸ κανίνα νὰ ἱατρευθῇ·

44 Σημάνοντάς ὀπίσω τε,
ἐπίασε τὴν ἄκραν τοῦ φορέ-
ματός τε· καὶ παρευδὺς ἐτά-
θη τὸ τρέξιμον τῷ αἵματός της.

45 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Ποῖος
εἶναι ἐκεῖνος ὅπῃ μὲ ἐπίασε;
Καὶ ἰπεὶ δὴ ὅλοι ἀρτυνῶνται, λέγει
ὁ Πέτρος· καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦσαν
μὲ τὸν Πέτρον· Διδάσκαλε,
οἱ ὄχλοι σὲ σφίγγουσι καὶ σὲ
γενοχωρῶν, καὶ λίγεις· Ποῖος
εἶναι ὅπῃ μὲ ἐπίασε;

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε·
Κάποιος μὲ ἐπίασε· διατὶ
ἰγὼ ἐγροίκησα δύναμιν ὅπῃ
ἐγὼ ἴκηναι ἀπὸ λόγου μου.

47 Καὶ ὥσάν εἶδεν ἡ γυναικί-
κα ὅτι δὴν τὸν ἔλαθεν, ἦλθε τρο-
μασμένη, καὶ ἔπαισιν εἰς τὰ πο-
δάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ ποῖαν
ἀφορμὴν τὸν ἐπίασε, τοῦ τὸ
εἶπεν ὁμπροσὰ εἰς ὅλον τὸν λαόν,
καὶ πῶς ἱατρεύθη παρευδὺς.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν·
Ὡ θύγατερ ἔχει θάρρος, ἡ
σίγῃς σου σὲ ἐλευθέρωσι· σύρει
εἰς τὸ καλόν.)

49 Καὶ ὅταν ἀκόμι ὁ Ἰη-
σοῦς ἔλιγι τὸν λόγον, ἔρχεται
ἷας ἀπὸ τὸν ἀρχισυναγώγων,
καὶ λέγει τε· Ὅτι ἀπέθανεν
ἡ θυγάτηρ σου· μὴν πειράζης
τὸν διδάσκαλον.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὥσάν τὸ
ἤκουσιν, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τε·

φοβοῦ· μόνοι πίσιτι, καὶ σωθήσεται.

51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἄφῃκει εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἐκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

53 Καὶ κατιγίλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἰφώνησεν, λέγων· Ἡ παῖς, ἰγίρεθ.

55 Καὶ ἐπίσκριψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνίστη παρὰ χρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοῦναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἐξέγησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγιλλεν αὐτοῖς μηδεὶ ἐπιτεῖν τὸ γιγνόμενον.

Μὴν φοβεῖσθαι· μόνοι πίσιτι, καὶ θίλει γλυτώσει.

51 Καὶ ὡς ἂν ἰμβήκειν εἰς τὸ σπῆτι, δὴν ἄφηκε κανίαν ἐν ἱμβῇ μίσα, παρὰ μόνοι τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς κορασίδας καὶ τὴν μητέρα.

52 Καὶ ἔκλαιον ὅλοι καὶ ἰλυπνῦνται. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπει· Μὴ κλαίετε· δὴν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.

53 Καὶ τὸν ἱκαταγυλῶσαν, ἰξιύροντις πῶς ἀπέθανεν.

54 Καὶ αὐτὸς ἐυγάλωντάς τες ἔξω ὄλης, καὶ πσιάνωντάς τιν ἀπὸ τὸ χέρι τῆς, ἰφώναξι· Ὡ κορασίδα, σήκω ἀπάν.

55 Καὶ τὸ πνεῦμά τῆς ἰγύρισιν εἰς αὐτήν, καὶ παρρυθὺς ἰσηκώθη· καὶ εἶπει ἐν τῆς δῶσιν ἐν φάγῃ.

56 Καὶ οἱ γονεῖς τῆς ἰτρομαξάν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς ἰπαράγγιλλεν ἐν μὴν ἐπιπῶσι κανινδὲς ἐκείνο ὅπῃ ἔγινεν.

Κιφ. 9. 9.

ΣΥγκαλίσάμην· δὲ τῆς δῶδικα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἰξυσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θιραπιεύειν.

2 Καὶ ἀπίσιλλεν αὐτὲς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τὲς ἀσθενήσας.

3 Καὶ εἶπει πρὸς αὐτὴς·

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς προσκαλῶντας τῆς δῶδικα μαθητάς τε, τῆς ἔδωκε δύναμιν καὶ ἰξυσίαν ἐς ὅλα τὰ δαιμόνια, καὶ ἐν ἰατρείῃσιν ἀσθενήσας.

2 Καὶ τῆς ἔγειλεν ἐν κηρύττειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ἰατρείῃσιν τῆς ἀσθενήσας.

3 Καὶ λίγει τας· Μὴν σηκῶ

Μηδὲν αἵρετε εἰς τὴν ἰδὸν, μή-
τε ῥάβδους, μήτε πηραι, μήτε
ἄρτοι, μήτε ἀργύριον· μήτε
αἰὰ δύο χιτῶνας ἔχειν·

4 Καὶ εἰς ἣν ἀνοικίαν εἰσ-
έλθετε, ἐκεῖ μείντε, καὶ ἐκεῖθεν
ἐξέρχισθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δίδωται
ἐμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πό-
λεως ἐκείνης, καὶ τὸν κοινορτὸν
ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινά-
ξαι, εἰς μαρτύριον ἱπ' αὐτῆς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχον-
το κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγι-
λιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες
πανταχῶ.

7 Ἦκουσι δὲ Ἡρώδης ὁ τι-
τράρχης τὰ γινόμενα ἱπ' αὐ-
τοῦ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ
τὸ λίσσασθαι ἰπὸ τινος, ὅτι
Ἰωάννης ἰγνύεσθαι ἐκ νεκρῶν·

8 Ὑπὸ τινος δὲ, ὅτι Ἠλίας
ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφήτης
εἰς τῶν ἀρχαίων ἀνίστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης·
Ἰωάννης ἰγὼ ἀπικεφάλισα·
τίς δὲ ἰγὼ ὑπὸ· περὶ ὃ ἰγὼ
ἀκὺν τοιαῦτα; Καὶ ἐζητεῖ
ιδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ υπογράφαντες οἱ
ἀπέλαιοι διηγήσαντο αὐτῷ
ὅσα ἰσώθησαν· καὶ παραλα-
βὼν αὐτῆς, ἐπιχώρησεν κατ'
ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως
καλωμένης Βηθσαϊδᾶ.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γινώσκοντες, ἤκο-

ντες τίποτες εἰς τὴν γράταν·
μηδὲ ῥάβδῳ, μηδὲ σακκῶλι,
μηδὲ ψωμί, μηδὲ ἀσῆμι· μηδὲ
ἰὰ ἔχειτι ἀπὸ δύο φορέματα·

4 Καὶ εἰς ὅποιον σπῆντι ἐμ-
βῆντι, ἐκεῖ μείντε, καὶ ἀπ'
ἐκεῖ ἰὰ εὐγίνεσθαι ἔξω.

5 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι,
εὐγίνοντες ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκεῖ-
νην, καὶ τὸν κοινορτὸν τινάξετε
ἀπὸ τὰ ποδάρια σας, ἵνα εἶναι
διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτῆς.

6 Καὶ ὅταν εὐγεναν ἐπεριβῶ-
σαν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ χώρια,
κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ
ἰατρούοντες εἰς κάθε τόπον.

7 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης
ἤκουσεν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ἐγίνηκαν
ἀπ' αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπό-
ρει· διατὶ ἔλεγετο κάποιος, ὅτι
ὁ Ἰωάννης ἀνίστη ἐκ νεκρῶν·

8 Καὶ κάποιος, ὅτι ὁ Ἠλί-
ας ἐφάνη· καὶ ἄλλοι, ὅτι ἕνας
προφήτης ἀπὸ τῆς παλαιᾶς
ἀνίστασθαι.

9 Καὶ ὁ Ἡρώδης εἶπεν· Ἐγὼ
ἀπικεφάλισα τὸν Ἰωάννην· καὶ
ποῖον εἶναι ἱπὸ τοῦ, διὰ τὸν
ὅποιον ἰγὼ ἀκὺν τέτοια; Καὶ
ἐζήτησεν ἵνα τὸν ἰδῇ.

10 Καὶ συρίζοντες οἱ ἀπόστο-
λοι εἰς τὸν Ἰησοῦν τῇ ἰδιωγήθη-
σαν ὅσα ἔκαμαν· καὶ ἐκεῖνος τῆς
ἐπῆρει, καὶ ἀνεχώρησεν ξεχωρι-
στὰ εἰς ἕνα ἔρημον τόπον τῆς πό-
λεως ὅπῃ ἐκαλεῖτο Βηθσαϊδᾶ.

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ὡσάν τὸ

λάβησαν αὐτῶ· καὶ διεξάμειβον αὐτὺς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῶ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπειλθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τὰς ἀγρὰς, καταλύσωσι, καὶ εὐρωσιν ἐπισιτισμένον· ὅτι ὥδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἴσμεν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύεις, εἰ μὴ τι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τῆτον βρώματα.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι· εἶπε δὲ πρὸς τὴς μαθητὰς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτὺς κλισίας ἀπὸ πεντήκοντα.

15 Καὶ ἰποίησαν ἕτω· καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τὴς πίτις ἄρτους καὶ τὴς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν ὕρατον, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέκλασε, καὶ ἰδίδια τοῖς μαθηταῖς, παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἰχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἦρθεν τὸ περισσιῦσαι αὐτοῖς κλασμάτων, κοφίνοι δώδεκα.

ἰγνώρισαν, τὸν ἀκολούθησαι· καὶ ἔγνοντας ἵνα τὴς διχθῇ, τὴς ἐλάλει διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκείνης ὅπῃ ἰχρηάζονται θεραπείαν τὴς ἰατρικῆς.

12 Καὶ ἡ ἡμέρα ἄρχισιν ἵνα βραδιάξῃ· καὶ ἐρχόμενοι οἱ δώδεκα, τοῦ εἶπαν· Ἀπόλυσιν τὸν ὄχλος, διὰ ἵνα ὑπᾶσιν τραγέω εἰς τὰς χώρας καὶ εἰς τὰ χωράφια, ἵνα κοιίψων, καὶ ἵνα εὐρην καὶ φαγητόν· ὅτι ἰδῶ ἡμῖσθιν εἰς ἐρημον τόπον.

13 Λίγει τες· Δότε τες ἰσοῖς ἵνα φᾶσιν. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Ἐμῖς δὲν ἔχομεν περισσότερον ἀπὸ πέντε ψωμῖα καὶ δύο ψάρια, ἔξω παρὰ ἵνα ὑπᾶμεν, ἵνα ἀγοράσωμεν φαγητὰ διὰ ὅλον τὸν λαὸν ἰτέτον·

14 Διατὶ ἦσαν ἄνδρες ἕως πέντε χιλιάδεις· καὶ εἶπιν εἰς τὴς μαθητάδεις τῷ· Βάλλιτέ τες εἰς τάξιν ἵνα καθίσουν ἀπὸ πνιήντα.

15 Καὶ ἔτξιν ἕκαμαν· καὶ τὴς ἐκάδισαν ὅλης.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πένιωντας τὰ πέντε ψωμῖα καὶ τὰ δύο ψάρια, ἀτίνησιν εἰς τὸν ὕρατον, καὶ τὰ εὐλόγησιν· καὶ τὰ ἐκατάκοψιν, καὶ ἰδιδύν τὰ εἰς τὴς μαθητάδεις τῷ, ἵνα τὰ βάλλωσιν εἰς τὸν ὄχλον.

17 Καὶ ἔφαγαν, καὶ ἰχόρτασαν ὅλοι· καὶ ἰσήκωσαν τὰ κομμάτια ὅπῃ ὑπερίσσεισαν, δώδεκα κοφίνια.

18 Καὶ ἰγνίτο ἐν τῷ
ῥήματι αὐτὸν προσευχόμενον
κατακλίνει, στήθεσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταί· καὶ ἰπτερύτησιν
αὐτὸς, λέγων· Τίνα με
ἐλγουν οἱ ὄχλοι ἰῆμαι;

19 Οἱ δὲ ἀπεκρίθοντες,
ἔπει· Ἰωάννη τὸν βαπτιστήν·
ἄλλοι δὲ Ἡλίας· ἄλλοι δὲ,
ἐπὶ προφῆτης τις τῶν ἀρχαίων
ἰῆσει.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγετε ἰῆμαι;
Ἀπεκρίθεις δὲ ὁ Πέτρος,
εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ ἰπιτιμήσας
αὐτοῖς, παρεγγεῖλε μὴδεὶ
ἑπὶ τούτο.

22 Εἰπὼν· Ὅτι διὰ τὸν
τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ
παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ πάντων περιουτιῶν καὶ
ἀρχιερέων καὶ γραμματέων,
καὶ ἀποκταθῆναι, καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἠγερθῆναι.

23 Ἐλθὺν δὲ πρὸς πάντας·
ἐπεὶ τις θέλει ὀπίσω με ἰλθεῖν,
ἀποποιήσάτω ἑαυτὸν, καὶ
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν,
καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

24 Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτῆς σῶσαι, ἀπολί-
σσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολίση
τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἵκεν ἡμᾶς,
ὅπως σώσῃ αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται

18 Καὶ ὅταν ἐπροσύχει-
τον κατὰ μόνας, ἦταν μαζὺ
οἱ μαθητάδεις τε· καὶ τὸς
ἐρώτησι· Ποῖον μὲ λέγουσιν οἱ
ὄχλοι ἰᾶ ἵμαι;

19 Καὶ ἐκείνοι ἀπεκρίθη-
σαν, καὶ εἶπαν· Ἄλλοι λέγου-
σιν ὡς ἰᾶ ἵσαι ὁ Ἰωάννης ὁ
βαπτιστής· καὶ ἄλλοι, ὁ
Ἡλίας· καὶ ἄλλοι, ὅτι κατέ-
ρας προφῆτης ἀπὸ τῶν πα-
λαιῶν ἀνίστασθαι.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς·
Ἀμὴν εἰσὶς ποιεῖ· λέγετε ἰᾶ ἵ-
μαι; Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος,
καὶ εἶπεν· Ὁ Χριστὸς τῷ Θεῷ.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς ἐφοβί-
ρισι, καὶ τὸς ἐπαρῆγγελε κα-
νὼς ἰᾶ μὴ τὸ ἐπύθῃσι ἰτῆτο·

22 Λέγωντας· Ὅτι κάμνει
χρεία ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἰᾶ
πάσῃ πολλὰ, καὶ ἰᾶ ἀποδοκι-
μασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμμα-
τέων, καὶ ἰᾶ σκοτωθῆναι, καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἰᾶ ἀνασταθῆναι.

23 Καὶ ἔλεγεν εἰς ὅλους·
Ἐὰν καί τις θέλει ἰᾶ ἔλθῃ
καταπόδι μου, ὅς ἀρνηθῇ τῷ
λόγῳ τῷ, καὶ ὅς σηκώσῃ τὸν
σταυρὸν τῷ κάθῃ ἡμέραν, καὶ
ὅς με ἀκολουθεῖ.

24 Διατὶ ὅποιος θέλει ἰᾶ
φυλάξῃ τὴν ζωὴν τῇ, θέλει
τὴν χάσῃ· καὶ ὅποιος χάσει
τὴν ζωὴν τῇ διὰ λόγον μου,
ἰτῆτο· θέλει τὴν κερδέσει.

25 Διατὶ τί διάφοροι ἵναι

ἄνθρωποι· κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολίσας, ἢ ζημιωθείς;

26 Ὁς γὰρ ἂν ἰπαισχυιθῇ με καὶ τὴς ἐμῆς λόγης, τῷ οὐκ οὐκ τῷ ἀνθρώπῳ ἰπαισχυιθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῇ καὶ τῷ πατρὶ, καὶ τῶν ἁγίων ἁγγέλων.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἳ ἔτι μὴ γινώσκονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τῆς λόγης τῆς αὗτης ὥστε ἡμεῖς ὁκτώ, καὶ παραλαβόντες τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεος προσεύχασθαι.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχασθαι αὐτὸν τὸ εἶδεν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἑτέροι, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕως ἁγίων.

30 Καὶ ἰδὼν, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας.

31 Οἱ ὀφθίοντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληρῆν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βιβαρμένοι ὑπὸ διαγενηγορήσαντες· διὰ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τῆς δύο ἀνδρῶν τῆς συνομιλίας αὐτῷ.

εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἂν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τῷ λογῇ τῷ ἐὰν χάσῃ, ἢ ἐὰν ζημιωθεί;

26 Διὰ τὸ ὅποιον ἑστραπῇ εἰς ἑμένα καὶ εἰς τῆς λόγης με, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου διὰ ἐστραπῇ δι' αὐτὸν, ὅταν ἴδῃ εἰς τὴν δόξαν τῇ καὶ εἰς τῇ δόξαν τοῦ πατρὸς τῇ, μαζὺ μὲ τῆς ἁγίους ἁγγέλους.

27 Καὶ λέγω σας ἀληθινὰ, εἶναι κάποιον ἀπὸ ἐκείνους ὅπῃ γίνονται ἰδῶν, οἱ ὅποιοι διὰ διέλθῃ ἀποθάνει, ἕως ὅπῃ ἐὰν εἶδῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τῆς λόγης τῆς αὗτης, ἕως ὅπῃ ἡμεῖς, ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεος προσευχῇ.

29 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐπῆρε προσεύχεται, τὸ εἶδεν τοῦ προσώπου τῇ ἕνῃ ἄλλης λογῆς, καὶ τὰ φορέματα τῇ λευκὰ καὶ ἕως ἁγίων.

30 Καὶ ἐὰν, καὶ δύο ἄνδρες τοῦ ἰσυνύχαιναν, οἱ ὅποιοι ἦσαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἠλίας.

31 Ὅπῃ ἐφάνηκαν μὲ δόξαν, καὶ ἔλεγον τὸ ἐξαίμα τῇ, τὸ ὅποσον ἔμελλε ἐὰν πληρωσῇ μίσα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

32 Καὶ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἑτεροὶ ὅπῃ ἦσαν μαζὺ τῇ ἦσαν βιβαρμένοι ἀπὸ τοῦ ὕπνου· καὶ ὥσαν ἐξύπνισαν εἶδαν τὴν δόξαν τῇ, καὶ τῆς δύο ἀνδρῶν ὅπῃ γίνονται μαζὺ τῇ.

33 Καὶ ἰγύντο ἐν τῷ δια-
μαρτυριζομένῳ αὐτῶς ἀπ' αὐτῆ,
ἵπτι ὁ ΠίτερⓈ πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν· Ἐπιστάτα, καλοὶ εἰναι ἡ-
μῶς ὕδὲ εἶναι· καὶ ποιήσωμεν
σκηπὰς τρεῖς, μίαν σοὶ, καὶ
Μωϋσῶ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίας·
μὴ εἰδὼς ὁ λόγος.

34 Ταῦτα δὲ αὐτῷ λέγον-
τες, ἰγύντο ἡφίλη, καὶ ἵπι-
στούσιν αὐτῶς· ἰφοβήθησαν
δὲ ἐν τῷ ἐκίονος εἰσιλθῶν εἰς
τὴν ἡφίλην.

35 Καὶ φωνὴ ἰγύντο ἐκ
τῆς ἡφίλης, λέγουσα· Οὗτός
ἐστὶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός,
αὐτὸ ἀκούει.

36 Καὶ ἐν τῷ γινίσθαι
τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς
μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ
ὕδὲ ἀπήγγελλον ἐν ἐκίοναίς
ταῖς ἡμέραις ὕδὲ ὅτι ἐν ἡμέραις
αὐτοῖς.

37 Ἐγύντο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς
ταύτῃ, κατελθόντων αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήτησιν αὐ-
τῷ ὄχλος πολὺς.

38 Καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ἀπὸ τῷ
ὄχλου ἀνέβησεν, λέγων· Δι-
δάσκαλε, δέομαί σου, ἵπι-
στούσιν ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι
ἐκείνου ἐστὶν ἡ ψυχή μου.

39 Καὶ ἰδὼν, πεινῶμα λαμ-
βαίνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κρά-
ζει, καὶ σπαράσσει αὐτόν μετὰ

33 Καὶ ἐκείνῳ ὅπῃ ἐχώριζαν
αὐτοὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν, εἶπεν ὁ
ΠίτερⓈ εἰς τὸν Ἰησοῦν· Διδάσ-
καλε, καλὸν εἶναι ἵνα εἴμισθω
ἡμῖν ἰδῶν· καὶ θέλωμεν κάμει
τρεῖς καλύβεις, ἰσένα μίαν,
καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ
διὰ τὸν Ἡλίαν μίαν· μὴ ἐξεύ-
ρωντας τί λῆγει.

34 Καὶ λέγοντας ἐτάτα
τὰ λόγια ὁ ΠίτερⓈ, ἤλθεν ἵνα
σύμφοι, καὶ τὴς ἐσκέπασιν·
καὶ οἱ μαθηταὶ ἐφοβήθησαν
ὅταν ἰμῶντο ἐκείνοι μέσα εἰς
τὸ σύμφοι.

35 Καὶ φωνὴ ἀκήσθη ἀπὸ
μίσσα ἀπὸ τὸ σύμφοι, ὅπῃ
ἔλεγεν· Ἐστῶ· εἶναι ὁ υἱὸς μου
ὁ ἀγαπημένος, αὐτῷ ἀκούει.

36 Καὶ ὅταν ἐγινεν ἡ φωνὴ,
εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μοναχός· καὶ
αὐτοὶ τὰ ἐσιώπησαν, καὶ δὲν
εἶπαν κανὲν τίποτες ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις ἀπὸ ἐκείνου ὅπῃ
ἔδασιν.

37 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν,
ὥσαν ἱκατέθησαν ἀπὸ τὸ ὄρος,
τὸν ἀπάντησι πολὺς ὄχλος.

38 Καὶ ἵνα, ἵνας ἀνδρωπⓈ
ἀπὸ μίσσα ἀπὸ τὸ πλῆθος·
ἐβόησεν, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε,
παρακαλῶ σε, ἐσχάσω εἰς τὸν
υἱόν μου, ὅτι μὴ εἶναι μονογενής.

39 Καὶ πιάνει τὸν τὸ δαι-
μόνιον, καὶ παρευδὺς κράζει,
καὶ τὸν σπαράσσει μὲ ἀφ' ἑαυτοῦ,

ἀφ' ἑ, καὶ μόλις ἀποχρεῖ
ἀπ' αὐτῆ, συντρίβον αὐτοί.

40 Καὶ ἐδίδθη τῶν μαθη-
τῶν σὺ ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτο,
καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ὡ γυνὰ ἄπιστος καὶ
δυσπραμμένη, ἕως ποῦ ἵσται
πρὸς ὑμᾶς, καὶ αἰίζομαι
ὑμῶν; προσάγαγε ἔδω τὸν
υἱόν σου.

42 Ἐτι δὲ προσιερχομένη
αὐτῆ, ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαι-
μόνιον, καὶ συνσπάραξεν·
ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνιύ-
ματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰά-
σατο τὸν παῖδα· καὶ ἀπείδω-
κεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτῆ.

43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες
ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τῇ Θεῷ·
πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ
παῶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,
εἶπε πρὸς τὴς μαθητάς αὐτῆ·

44 Θέσθε ὑμῖς εἰς τὰ
ἔθνη ὑμῶν τὴς λόγους τῆς·
ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει
παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀν-
θρώπων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα
τῆτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμέ-
νη ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰσθάν-
ται αὐτό· καὶ ἰφοβῶντο ἐρω-
τῆσαι αὐτὸν περὶ τῆ ῥήματος
τῆτος.

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισ-
μὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη
μίζων αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν δια-
λογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν,

καὶ μόλις τὸν ἀφίκει συν-
τρίβοντάς τον.

40 Καὶ ἱπαρακάλιστα τὴν
μαθητάδεις σὺ ἵνα τὸ εὐαγγέλιον,
καὶ διὲν ἡμπόρεσαι.

41 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· Ὡ γυνὰ ἄπιστος
καὶ δυσπραμμένη, ἕως ποῦ θίλω
εἶσθαι μετ' ἐσᾶς, ἕως ποῦ
θίλω σᾶς ὑπομένει; φερε τοὺς
ἰδῶ τὸν υἱόν σου.

42 Καὶ ἐρχομένη ὁ εἰς τὴν
τὸν ἱπίασι τὸ δαιμόνιον, καὶ
ἱσχισί τον καὶ τὸν ἱσπάραξεν·
καὶ ὁ Ἰησοῦς μετ' ἑρῆν ἱερ-
γαξεν τὸ πνιῦμα τὸ ἀκαθάρτον,
καὶ ἱάτρευσε τὸ παιδίον· καὶ
τὸ ἱδῶκεν ὀπίσω τῷ πατρί τῷ.

43 Καὶ ὅλοι ἱξεπλήττονται
εἰς τὴν μεγαλιότητα τῷ Θεῷ·
καὶ ἐγνωσας ὁ λαὸς ἵνα θαυμάζω
εἰς ἐκείνην ὁπῆ ἱκαμιν ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν εἰς τὴς μαθητάδεις τῷ.

44 Τὰ λόγια ἱτῆτα βάλ-
λιτί τα μέσα εἰς τὰ αὐτιά
σας· διατί ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
μέλλει ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰ
χείρια τῶν ἀνθρώπων.

45 Καὶ ἐκείνοι δὲν ἱγνώρι-
ζαν τὸν λόγον ἱτῆτοι, καὶ ἱπ-
σκεπασμίν ἀπ' αὐτῶν, διὰ
ἵνα μὴν τὸν γροικῆσαν· καὶ
ἱφοβῶνται ἵνα τὸν ἱρωτῶσιν
διὰ τὸν λόγον ἱτῆτοι.

46 Καὶ ἱδιαλογίζονται
ἵνας μετ' ὁν ἅλλοι, τὸ, τίς ἂν
εἴη μεγαλίστη ἀπ' αὐτῶν.

47 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγνωσας ἵνα
ἱδῇ τὴς διαλογισμὸς τῆς καρ-

ἐκλαβὼν αὐτὸ παῖδι, ἔθηκεν αὐτὸ παρ' ἑαυτοῦ·

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅς ἐστι διέχεται τὸ παῖδιον ὑπὸ τοῦ οἰκονομοῦ, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅς ἐστι ἐμὲ διέχεται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πάνσιν ἐστὶν ὑπάρχων, ὅτος ἔσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιτάτα, εἶδομί τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐμβάλλοντα τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκλύσαμεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μετ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὅς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἔστι.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπόσει αἱ ἡμέρας τῆς ἀναλήψεώς τε, καὶ αὐτὸς τοὺς προσώπων αὐτοῦ ἐξήρξατο τῷ παρακλίνεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ.

52 Καὶ ἀπέστειλε ἀγγέλους αὐτοῦ προεῖπαι αὐτῷ· καὶ πορευθέντες εἰσέλθοι εἰς κώμην Σαμαριτῶν, ὅτι ἵτοιμάσαι αὐτῷ.

53 Καὶ οὐκ ἰδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν περιόμιον εἰς Ἱερουσαλὴμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπαν· Κύριε, θέλεις εἰπωμὴν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ

διασθῆναι ἐπ' αὐτῶν, ἵνα ἵνα παιδί, καὶ ἔρησιν το κοινὰ τε·

48 Καὶ εἰπὴν τῶν· Ὅποιος δέχῃ ἐν τῷ παιδίον διαδομά με, ἐμένα δέχεται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον ὅπερ μὲ ἔστειλε· διατὶ ἐκεῖν· ὅπερ εἶναι μικρότερος ἀνάμισά σας, ἐκεῖνος θέλει εἶσθαι μεγαλότερος·.

49 Καὶ ἔρωτας τὰ ἀποκριθῇ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Διδάσκαλε, εἶδαμεν κάποιον ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ὄνομά σου εὔγανει δαιμόνια· καὶ τὸν ἐμποδίσαμεν διατὶ δὲν ἀκολουθεῖ μετ' ἐμᾶς.

50 Καὶ λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Μὴν τὸν ἐμποδίζετε· διατὶ ὅποιος δὲν εἶναι ἐναντίος μας, ἐκεῖνος εἶναι διὰ λόγῳ μας.

51 Καὶ ὅταν ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραις τῆς ἀναλήψεώς τε, καὶ αὐτὸς ἐγύρισε καὶ ἐξήρξατο τὸ πρόσωπόν τε τὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

52 Καὶ ἔστειλε μαντατοφόρους ὀμπροσὰ εἰς τὸ πρόσωπόν τε· καὶ ἐπῆγαν καὶ ἐμβῆκαν εἰς μίαν χώραν τῶν Σαμαριτῶν, διὰ τὰ τοῦ ἵτοιμάσθαι τόπον.

53 Καὶ δὲν τὸν ἰδέχθησαν, ὅτι τὸ πρόσωπόν τε ἦτον τὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

54 Καὶ ὥσαν εἶδαν οἱ μαθητάδες τε, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, εἶπαν· Αὐθέντη, θέλεις τὰ εἰπῆμε τὰ κατεῖχον

ἀναλῶσαι αὐτὸς, ὥς καὶ Ἡλίας ἐποίησε ;

55 Στραφεῖς δὲ ἐπιτίμησαι αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἶδατε οἷον πνεύματός ἐστι ἐμεῖς·

56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλιὰς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ ἔρανος, κατασκευάσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πᾶν τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούθει μοι· Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τὸς νεκρὸς θάψαι τὰς ἑαυτῶν νεκρὰς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν

φωτίαν ἀπὸ τὸν ἕρανόν, ἵνα τὸς χαλάσῃ, καθὼς ἔκαμε καὶ ὁ Ἡλίας ;

55 Καὶ γυρίζοντας ὁ Ἰησοῦς τῆς ὠνείδισι, καὶ εἶπε· Δὲν ἐξεύρετε τί λογῆς πνεύματος εἰσθι εἰσιῖς·

56 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε ἵνα χαλάσῃ ψυχὰς ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἵνα σώσῃ. Καὶ ἐπῆγαν εἰς ἄλλην χώραν.

57 Καὶ ἐκίῃ ὁπῆ ἐπάγειναι εἰς τὴν γράτα, τοῦ εἶπε κάποιος· Αὐθέντη, θίλω σοι ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν πάγῃς.

58 Καὶ λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Ἡ ἀλωπεῖδες ἔχουσι φωλιάς, καὶ τὰ πετρία τοῦ ἔρανος, κατοικίαις· ἀμὴ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει πᾶν ἵνα κλίσῃ τὸ κεφάλι τε.

59 Καὶ λέγει εἰς ἄλλον· Ἀκολούθα με· Καὶ ἐκίῃνος εἶπεν· Αὐθέντη, συγχώρησέ με πρῶτον ἵνα πάγω ἵνα θάψω τὸν πατέρα μου.

60 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· Ἄφῃσε τὸς νεκρὸς ἵνα θάψῃν τὸς ἐδικὰς τὸς νεκρὰς· ἀμὴ ἐσὺ σὺν καὶ διαλάλῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Καὶ ἄλλος εἶπεν· Αὐθέντη, θίλω σοι ἀκολουθήσει· ἀμὴ πρῶτα ἵνα μὴ συγχωρήσῃς ἵνα ἐπάγω ἵνα ἀποχαιρετήσω ἐκείνης ὅπου εἶναι εἰς τὸ σπῆτί μου.

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· Μηδὲ κανίνας ὅπου βάλλει τὸ

χειρα αὐτῆ ἐπ' ἄρτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὐθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τῆ Θεῷ.

χέρι τε εἰς τὸ ἀλῆτρι, καὶ βλέπει ὀπίσω, εἶναι ἄξιον διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι. 10.

ΜΕΤΑ' δὲ ταῦτα αἰδέειν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρας ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτῷ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον ὃ ἔμελλεν αὐτὸς ἐρχομαι.

2 Ἐλεγει ὁ πρὸς αὐτὸς· Ὁ μὲν θηρισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἰργάται ὀλίγοι· διέθητε ὅν τῷ Κυρίῳ τοῦ θηρισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἰργάτας εἰς τὸν θηρισμὸν αὐτῷ.

3 Ὑπάγειτε· ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βασιάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδὲνα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσσοσθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἰὰν μὴ ἦ ἐκεῖ υἱὸς τῆς εἰρήνης, ἰπαιναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἢ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἰφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένιτε, ἰσθιοντες καὶ πίνοτες τὰ παρ' αὐτῶν ἄξιον γὰρ ὁ ἰργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτῷ ἐστίν. Μὴ μεταβαίνειτε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

ΚΑΙ' ὕστερον ἀπὸ τῶντα ὁ Ἰησοῦς ἐκατάστησεν ἄλλας ἑβδομήκοντα μαθητάδες, καὶ τὸς ἔστειλεν ἀπὸ δύο ὀμπροσὰ εἰς τὸ πρόσωπόν τε, εἰς κάθε πόλιν καὶ τόπον, ὃ πᾶς ἔμελλεν αὐτὸς ἐλθεῖν.

2 Καὶ τὸς ἔλεγει· Ὁ θηρισμὸς εἶναι πολὺς, ἀλλ' οἱ ἰργάται εἶναι ὀλίγοι· παρακαλεῖσθε λοιπὸν τὸν Αὐθεντὴν τοῦ θηρισμοῦ, διὰ τὸ εὐγάλλῃ ἰργάταις εἰς τὸ θέρος τε.

3 Σύρετε, γὰρ, ὃ πᾶς ὥσας ἄρνας εἰς τὴν μέσην τῶν λύκων.

4 Μὴν βασιάζετε πυργίον, μηδὲ σακκὺν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ κανένα εἰς τὴν σφάταν γὰρ μὴν τὸν χαιρετήσετε.

5 Καὶ εἰς ὅποιον σπῆτι ἐμβῆτε, πρῶτον γὰρ λέγετε· Εἰρήνη εἰς τὸ σπῆτι τούτο.

6 Καὶ ἰὰν εἶναι ἐκεῖ υἱὸς τῆς εἰρήνης, θέλει ἀναπαυθῆ ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν εἰρήνην σας· εἰ δὲ μὴ, θέλει γυρίσει εἰς ἐσῶς.

7 Καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπῆτι μένιτε, καὶ τρώγετε καὶ πίνετε ἀπὸ τὰ φαγητά της· διατὶ ἄξιον εἶναι ὁ ἰργάτης τῆς πληρωμῆς της. Μὴ μεταπορεύεσθε ἀπὸ ἑνὸς σπῆτι εἰς ἄλλο.

8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν.

9 Καὶ θεραπεύετε τὰς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς. Ἠγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴπατε·

11 Καὶ τὸν κοινορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τῷτο γινώσκετε, ὅτι ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σόδομοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαὶ σοι Χοραζὶν, οὐαὶ σοι Βηθσαϊδᾶ· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ Καπερναὺμ ἕως τοῦ ἔρανος ὑψωθείσα, ἕως ἃς καταβιβασθῇ.

16 Ὁ ἀκύνῳ ὑμῶν, ἐμὲ

8 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἐμβαίnete, καὶ σᾶς δέχωνται, ἐκείνα ὅπῃ σᾶς βάνουσιν ὁμ-
προσὰ τρώγετε.

9 Καὶ ἰατρεύετε τὰς ἀσθενή-
μενους τῶν· καὶ λέγετέ της· Ἐσήμε-
ωσεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἐμβαί-
νετε, καὶ δὲν σᾶς δέχον-
ται, εὐγέροντες εἰς τὰ πλατώ-
ματά της, λέγετε·

11 Καὶ τὸν κοινορτὸν ὅπῃ
μῶς ἐκόλλησεν ἀπὸ τῆν πόλιν
σας, νὰ, ὅπῃ σᾶς τὸν τινάζω-
μεν· ὅμως τῷτο ἱξεύρετε, ὅτι
ἐσήμεωσεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ λέγω σας, ὅτι
πλέον συμπαθίον θέλει εἶσθαι
τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὰ
Σόδομα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν
ἐκείνην.

13 Ἀειλύμονον εἰς ἐσῆνα
Χωραζὶν, ἀειλύμονον εἰς ἐσῆνα
Βηθσαϊδᾶ· διατὶ ἂν ἐγίνονταν
εἰς τὴν Τύρην καὶ εἰς τὴν Σιδῶ-
να αἱ δυνάμεις ὅπῃ ἐγίνηκαν
εἰς ἐσᾶς, ἀπὸ πολὺν καιρὸν ἡ-
θέλαν μετανοήσῃ καθεζόμεναι
μὲ σακκία καὶ μὲ σάκταις.

14 Ὅμως πλέον συμπα-
θίον θέλει εἶσθαι εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τῆς κρίσεως εἰς τὴν Τύρον
καὶ Σιδῶνα, παρὰ εἰς ἐσᾶς.

15 Καὶ σὺ Καπερναὺμ
ὅπῃ ὑψώθης ἕως τὸν ἔρανον, θέ-
λεις καταβιβασθῇ ἕως τὸν ἄδην.

16 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἀκύνει ἐσᾶς,

ἀκεί· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς,
ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν,
ἀθετεῖ τὸν ἀποσεύλαντά με.

17 Ὑπέγραψαν δὲ οἱ ἐβδο-
μήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγον-
τες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια
ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώ-
ρουν τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀσραπὴν,
ἐκ τοῦ ἑρηνῆ πισόντα.

19 Ἰδὲ, δίδωμι ὑμῖν τὴν
ἐξουσίαν τῇ πατεῖν ἐπάνω
ῥέων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ·
καὶ ἔθεν ὑμᾶς ἐν μὴ ἀδική-
σει.

20 Πλὴν ἐν τῷ μὴ χαί-
ρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν
ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ
μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα
ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς ἑρηνῶν.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλ-
λιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· Ἐξομολογῆμαί σοι,
πάτερ, κύριε τοῦ ἑρηνῆ καὶ τῆς
γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα
ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ
ἀπεκάλυψας αὐτὰ ἡπείροις·
καὶ ὁ πατὴρ, ὅτι ἔτως ἐγένετο
ἐνδοκία ἐμπροσθέν σου.

22 Πάντα παρεδόθη μοι
ἐπὶ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἔδειξ
γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ
πατὴρ· καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατὴρ,

ἐμένα ἀκεί· καὶ ὅπῃ ἀθετεῖ
ἐσᾶς, ἐμένα ἀθετεῖ· καὶ ἐκεῖ-
ν· ὅπῃ ἀθετεῖ ἐμένα, ἀθετεῖ
ἐκείνον ὅπῃ με ἔγειλε.

17 Καὶ ἐγύρισαν οἱ ἐβδο-
μήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες·
Αὐθέντη, καὶ τὰ δαιμόνια
μᾶς ὑποτάσσονται διὰ ὀνομά-
σου.

18 Καὶ εἶπεν τῆς· Ἐβλεπα
τὸν Σατανᾶν, ὅπῃ ἔπесен ἀπὸ
τὸν ἑρηνὸν ὡσαν ἀσραπὴν.

19 Νὰ, ὅπῃ σᾶς δίδω τὴν
ἐξουσίαν νὰ πατῆτε ἀπάνω εἰς
τὰ φίδια καὶ εἰς τὰς σκορπίους,
καὶ εἰς ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ
ἐχθροῦ· καὶ κανένα πρᾶγμα
δὲν θέλει σᾶς βλάψει.

20 Ὅμως εἰς τῷ μὴ
χαίρεσθε, ὅτι σᾶς ὑποτάσ-
σονται τὰ πνεύματα· ἀλλὰ
χαίρεσθε, ὅτι τὰ ὀνόματά
σας ἐγράφηκάν εἰς τὸν ἑρηνόν.

21 Ἐκείνην τὴν ὥραν ἐχά-
ρηκε κατὰ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· Εὐχαριστῶ σε, πά-
τερ, αὐθέντη τοῦ ἑρηνῆ καὶ
τῆς γῆς· ὅτι ἐτῆτα τὰ
ἐκρυψες ἀπὸ τῆς σοφῆς καὶ
γνωστῆς, καὶ τὰ ἐφάνέρωσες
εἰς μικρὰ παιδία· ναὶ βέβαια,
ὦ πάτερ, ὅτι ἐτῆ· σὺ ἄρρεσε·
καὶ γυρίζωντας εἰς τὰς μαθη-
τάδες εἶπεν·

22 Ὅλα μὲν τὰ ἐπαράδω-
κεν ὁ πατὴρ μου· καὶ κανένας δὲν
γνωρίζει τίς εἶναι ὁ υἱός, παρὰ
ὁ πατὴρ· καὶ τίς εἶναι ὁ πατὴρ,

εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βέληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ γραφεὶς πρὸς τῆς μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκῆσαι ἃ ἀκέετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδὼν, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπαιράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τῆτο ποίει, καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ, θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μὲ πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς,

παρὰ ὁ υἱὸς, καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ υἱὸς νὰ τοῦ τὸ ἀποκαλύψῃ.

23 Τότε ἐγύρισεν εἰς τῆς μαθητάδες ξεχωριστά, καὶ τῆς εἶπε· Καλότυχα εἶναι τὰ μάτια ὅπῃ βλέπεσιν ἐκεῖνα ὅπῃ βλέπετε ἑσεῖς.

24 Διατὶ σὰς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν νὰ εἰδῶν ἐκεῖνα ὅπῃ ἑσεῖς βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδαν· καὶ νὰ ἀκήσουν ἐκεῖνα ὅπῃ ἀκέετε, καὶ δὲν ἤκουσαν.

25 Καὶ παρευθὺς ἐσκώθη ἓνας νομοδιδάσκαλος, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγει· Διδάσκαλε, τί νὰ κάμω νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Εἰς τὸν νόμον τί ἐγράφηκε; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Νὰ ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν· καὶ τὸν γείτονά σου ὡς αὐτὸν καὶ τοῦ λόγου σου.

28 Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Καλὰ ἀπεκρίθης· ἐτῆτο κάμε, καὶ θέλεις ζῆσαι.

29 Καὶ ἐκεῖνος, θέλωντας νὰ δικαιώσῃ τῷ λόγῳ τῷ, εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ποῖος εἶναι ὁ γείτονάς μου;

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς διαδιξάμενος τὸν λόγον, εἶπεν· Ἐνας

εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαι-
 νεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ,
 καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ
 ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς
 ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες
 ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς
 τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεῖ-
 νῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπα-
 ρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης,
 γενόμενος κατὰ τὸν τόπον,
 ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλ-
 theoretical.

33 Σαμαρείτης δὲ τις
 ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ
 ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν κατέδη-
 σε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπι-
 χέων ἐλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβά-
 σας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος,
 ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον,
 καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον
 ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια
 ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν
 αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ
 ὃ, τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ
 ἐν τῷ ἐπανέρχешοδαί με ἀποδώ-
 σω σοι.

36 Τίς ἦν τῶν τῶν τριῶν
 δοκιῇ σοι πλησίον γενοῖναι τῷ
 ἐμπισόντι· εἰς τὴν λησεί;

ἄνθρωπος· ἐκατέβαινεν ἀπὸ
 τὴν Ἱερουσαλὴμ, εἰς τὴν Ἱερι-
 χὼ, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια τῶν
 ληστῶν· οἱ ὅποιοι τὸν ἐξεγύμνω-
 σαν καὶ τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν
 ἄφησαν μισαποδαμμένον καὶ
 ἐδιάβηκαν.

31 Καὶ κατὰ τύχην ἓνας
 ἱερεὺς ἐκατέβαινεν εἰς τὴν
 γράταν ἐκείνην· καὶ βλέπωντάς
 τον, ἐπέρασε ἀπαγνάντια.

32 Ὁμοίως καὶ κάποιος λε-
 υίτης, περυνῶνίας ἀπὸ τὸν τόπον
 ἐκεῖνον, ἐπῆγε καὶ τὸν εἶδε, καὶ
 ἐπέρασε ἀπαγνάντια.

33 Ἀμὴν κάποιος· Σαμα-
 ρεῖτης περιπατῶντας τὴν γρά-
 ταν ἐκείνην, ἐπῆγεν εἰς αὐτὸν,
 καὶ ὥσάν τὸν εἶδεν, τὸν ἐσπλαγ-
 χνίσθη.

34 Καὶ ἐπῆγε κοντὰ καὶ ἔδε-
 σε ταῖς πληγαῖς τε, χύνωνίας
 ἀπάνω λάδι καὶ κρασί· καὶ τὸν
 ἔβαλλεν ἀπάνω εἰς τὸ κτῆνός
 τε, καὶ τὸν ἐπῆγεν εἰς τὸ ξενοδο-
 χεῖον, καὶ τὸν ἐπιμελήθηκε.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ὅταν
 εὐγῆκε νὰ πηγένη, εὐγάλε δύο
 δηνάρια καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν ξενο-
 δόχον, καὶ εἶπέν τε· Ἐπιμελή-
 σθε ἐτῆτον τὸν ἄνθρωπον· καὶ εἴ-
 τι ἐξοδιάσης παραπάνω, ἐγὼ ὡ-
 σάν γυρίσω θέλω σὲ τὰ δώσει.

36 Ποῖος λοιπὸν ἀπὸ ἐτέ-
 τος τῆς τρεῖς σὲ φαίνεται νὰ
 ἔγινε γείτονας εἰς ἐκεῖνον ὁ πῦρ
 ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια τῶν ληστῶν;

37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλε^ο μετ' αὐτῷ. Εἶπεν ἔν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖς ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτῆς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλεσμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τῆς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, ἐμέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μὲ μόνον με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ ἔν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά.

42 Ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις, οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

37 Ὁ νομικὸς εἶπεν· Ἐκεῖν^ο ὅπῃ τῷ ἔκαμε τὴν ἔλεημοσύνην. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Σύρε λοιπὸν, καὶ ἐσὺ κάμε ὁμοίως.

38 Καὶ ὅταν ἐπήγεναν εἰς τὴν γράταν, ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς μίαν χώραν· καὶ κάποια γυναῖκα τὸ ὄνομά της Μάρθα τὸν ἐδέχθηκεν εἰς τὸ σπῆτὶ της.

39 Καὶ ἐτέτη εἶχεν ἀδελφὴν ὅπῃ τὴν ἔλεγαν Μαρίαν, ἣ ὅποῖα ἐπῆγε καὶ ἐκάθισε κοντὰ εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἄκουε τὰ λόγια τα·

40 Ἀμὴ ἡ Μάρθα ἐνοχλῶνταν ἀπὸ ταῖς πολλαῖς ὑπηρεσίαις· καὶ πάγει καὶ λέγει τα· Αὐθέντη, δέν σε μέλει τίποτες ὅπῃ μὲ ἄφησεν ἡ ἀδελφὴ μὲ μοναχὴν νὰ ὑπηρετῶ; εἰπὶς της λοιπὸν νὰ μὲ βοηθήσῃ.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν της· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ συγχύζεσαι διὰ πολλά.

42 Ἀλλὰ ἓνα κάμνει χρεία· ἀμὴ ἡ Μαρία ἐδιάλεξε τὸ καλὸν μερικόν, τὸ ὁποῖον δὲν δέλει παρθεῖν ἀπ' αὐτήν.

Κεφ. ια. 11.

ΚΑΙ Ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἰπαύσατο, εἶπε τίς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ ἰω-

ΚΑΙ μίαν φορὰν ὅταν ἦτον εἰς κάποιον τόπον καὶ ἐπροσεύχετον, ὡσὰν ἔπαυσε, λέγει τα ἓνας ἀπὸ τῆς μαθητᾶδες τα· Αὐθέντη, δίδαξέ μας νὰ προσευχόμεσθε, καθὼς καὶ ὁ

άννης ἐδίδαξε τὸς μαθητὰς αὐτοῦ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ὕρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενήθῃ τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ὕρανῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιύσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν·

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίαις ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὁφείλουτι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσεnéγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἔχει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίῳ, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρησόν μοι τρεῖς ἄρτους·

6 Ἐπειδὴ φίλος μὲν παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·

7 Κακεῖνος ἔσθω ἐν ἀποκριθεὶς εἶπῃ· Μὴ μοι κόπης πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παῖδιά μὲ μετ' ἐμῶν εἰς τὴν κοίτην εἰσὶν· ὃ δύναμαι ἀνασᾶς δῶναί σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ ὃ δώσῃ αὐτῷ ἀνασᾶς, διὰ τὸ εἶναι αὐτῷ φίλον· διὰ γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγενεῖς δόσει αὐτῷ ὅσων χρήζει.

Ἰωάννης ἐδίδαξε τὸς μαθητάς δις τε.

2 Καὶ λέγει τὸς· Ὅταν προσεύχεσθε, λέγετε· Ω ΠΑΤΕΡ ἈΜΑΣ ὅπῃ εἶσαι εἰς τὸς ὕρανοὺς, ὥς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου· ὥς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου, ὥς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν ὕρανόν, ἔτῃ καὶ εἰς τὴν γῆν.

3 Τὸ ψωμί μᾶς τὸ καθημερινὸν δός μᾶς το σήμερον·

4 Καὶ συγχώρεσέ μᾶς ταῖς ἁμαρτίαις μᾶς· διατὶ καὶ ἐμεῖς συγχωροῦμεν κάδε· ἵνα ὅπῃ μᾶς χρεωσέῃ· καὶ μὴ μᾶς βάλλῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μᾶς ἀπὸ τὸν πονηρόν.

5 Καὶ εἶπέν τὸς· Ποῦ· ἀπὸ σᾶς νὰ ἤθελεν ἔχῃ φίλον, καὶ νὰ ἤθελε ὑπάγῃ εἰς αὐτὸν τὴν ὥραν τοῦ μεσονυκτίου, νὰ τοῦ εἴπῃ· Ω φίλε, δάεισέ με τρεῖς ἄψωμιά·

6 Ἐπειδὴ φίλος· μὴ ἤλθεν ἀπὸ γράτα, καὶ δὲν ἔχω τί νὰ τοῦ βάλλω ὀμπροστὰ τε·

7 Καὶ ἐκεῖν· νὰ ἤθελεν ἀποκριθῇ ἀπὸ μέσα νὰ εἴπῃ· Μὴ με πειράζῃς, ὅτι τῶρα ἡ θύρα μὲ ἐσφάλισε, καὶ τὰ παῖδιά μὲ κοιμῶνται μαζύ μὲ· καὶ δὲν ἤμπορῶ νὰ σηκωθῶ νὰ σοῦ δώσω.

8 Λέγω σας, ἀγκαλὰ καὶ δὲν θέλει σηκωθῇ νὰ τοῦ δώσῃ διὰ τὴν φιλίαν· ὅμως διὰ τὴν ἀδαιτροπίαν τε θέλει σηκωθῇ νὰ τοῦ δώσῃ ὅσον χρειάζεται.

9 Καὶ ἐγὼ ἐμὶν λέγω· Αἰτεῖ-
τε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε,
καὶ εὑρήσετε· κρᾶτε, καὶ ἀνοι-
γήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
βάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρᾶντι ἀνοίγησεται·

11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα
αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτοι, μὴ λίθον
ἐπιδώσῃ αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθὺν,
μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσῃ
αὐτῷ;

12 Ἡ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὠν,
μὴ ἐπιδώσῃ αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ ἔν ὑμεῖς ποιητοὶ ὑπ-
άρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δό-
ματα δίδοναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν
πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ
ἐρανεῦ, δώσει Πνεῦμα ἅγιον
τοῖς αἰτῶσιν αὐτόν.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμό-
νιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο
δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος,
ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμα-
σαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
εἶπον· Ἐν Βεελζεβὺλ ἄρ-
χοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει
τὰ δαιμόνια.

16 Ἔτεροι δὲ πειράζοντες,
σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτην ἐξ
ἐρανεῦ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν
τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς·

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Ζητᾶ-
τε, καὶ δέλει σᾶς δοθῇ· γυρεύε-
τε, καὶ δέλετε· εὔρει· κρᾶτε,
καὶ δέλει σᾶς ἀνοιχθῇ.

10 Διατὶ ὅποιος ζητᾷ, πέρ-
νει· καὶ ὅποιος γυρεύει, εὑρί-
σκει· καὶ ὅποιος κρᾶει, δέλει
τῷ ἀνοιχθῇ.

11 Καὶ ἀποτ' ἐσᾶς ποῖος νὰ
ἦτον πατέρας, καὶ νὰ τῷ ζηήσῃ
ὁ υἱός τε ψωμί, μῆνα ἥδελε τῷ
δώσῃ πέτραν; καὶ ἐὰν (ἥδελε
τοῦ ζητήσῃ) ψάρι, μῆνα ἀντὶ
ψάρι ἥδελε τοῦ δώσει φίδι;

12 Ἡ καὶ ἂν ἥδελε ζητήσῃ
αὐγὸν, μῆνα ἥδελε τοῦ δώσει
σκορπίον;

13 Ἄν τὸ λοιπὸν ἐσεῖς ὅπῃ
εἴσδε ποιητοὶ, ἐξεύρετε νὰ διδέτε
καλὰ δοσίμαλα εἰς τὰ παιδία
σας, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ
ἐράνιος δέλει δώσει Πνεῦμα ἅ-
γιον εἰς ἐκείνους ὅπῃ τῷ ζητῶσι;

14 Καὶ τότε εἶχεν εὐγάλει
ἕνα δαιμόνιον, τὸ ὅποιοι ἦτον
βεβός· καὶ ὅταν εὐγῆκε τὸ δαι-
μόνιον, ἐλάλησεν ὁ βεβός· καὶ
οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν.

15 Καὶ κάποιος ἀπ' αὐτῶν
εἶπαν· Μὲ τὸν Βεελζεβὺλ τὸν
ἄρχοντα τῶν δαιμονίων εὐγάει
τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἄλλοι τὸν ἐπειράζαν,
καὶ ἐζητῶσαν ἀπ' αὐτὸν
σημάδι ἀπὸ τὸν ἐράνιον.

17 Καὶ αὐτὸς γνωρίζωντας
τὴς διαλογισμὸς τὴς, τὴς εἶπεν·

Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημῆται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμέρισθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τῆτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένῳ φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἔσιν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἣ ἐπιποῖται, καὶ τὰ σκύλα αὐτοῦ διαδίδωσιν.

23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἔσιν· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὗρίσκον, λέγει· Ὑποστέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον.

Κάθε βασιλεία ὅπου νὰ διαμοιρασθῇ εἰς τὴν λόγῃ της ἐρημῶνεται, καὶ τὸ σπῆτι (ἂν μοιρασθῇ) εἰς τὴν λόγῃ της πέφτει.

18 Καὶ ἂν ὁ Σατανᾶς διεμοιρασθῇ εἰς τοῦ λόγῃ της, πῶς θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία της; διατὶ λέγετε, ὅτι μετὸν Βεελζεβὺλ εὐγάλω τὰ δαιμόνια.

19 Καὶ ἂν ἐγὼ εὐγάνω τὰ δαιμόνια μετὸν Βεελζεβὺλ, οἱ υἱοὶ σας μετὰ τὰ εὐγάνωσι; διὰ τῆτο αὐτοὶ θέλουν γένεαι κριτάδες σας.

20 Ἀμὲν ἂν ἐγὼ εὐγάνω τὰ δαιμόνια μετὸν δάκτυλον τοῦ Θεοῦ, ἔφθασε λοιπὸν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ δυνατὸς ἀρματωμένῳ φυλάγῃ τὴν αὐλήν της, εἶναι εἰρήνη εἰς τὰ ὑπάρχοντά της.

22 Ἀμὲν ὅπου ἐλθῇ ὁ δυνατώτερός της καὶ τὸν νικήσῃ, πείρει τὴν ἀρματωσίαν της, εἰς τὴν ὁποίαν ἤλπιζε, καὶ διαμοιράζει τὰ κερσεύματά της.

23 Ἐκεῖνῳ ὅπου δὲν εἶναι μετ' ἐμένα, εἶναι ἐναντίῳ μου· καὶ ἐκεῖνῳ ὅπου δὲν μαζώνει μαζὺ μετ' ἐμένα, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα εὐγῇ ἔξω ἀπὸ τὸν ἀνδρῶν, περιγᾷ ἀπὸ μέσα ἀπὸ ἀνδρῶν τόπων, καὶ γυρεύει ἀνάπαυσιν· καὶ ὡς δὲν εὕρει, λέγει· Ἄς γυρίσω εἰς τὸ σπῆτί μου, ἀπ' ἐκεῖ ὅπου εὐγῆκα.

25 Καὶ ἰλθὼν εὐρίσκει σε-
σαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται καὶ
παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα
πνεύματα πονηρότερα ἑαυτῷ,
καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ·
καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ χείρονα τῶν
πρῶτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν
αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις
γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν
αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ
βασάσασά σε, καὶ μαστοὶ ὅς
ἐθήλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενῶνγε
μακάριοι οἱ ἀκέοντες τὸν λό-
γον τῷ Θεῷ, καὶ φυλάσσοντες
αὐτόν.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροί-
ζομένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ γε-
νεὰ αὕτη πονηρὰ ἐστὶ σημεῖον
ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον ὃ δοθή-
σεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον
Ἰωάνᾳ τοῦ προφήτου.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰω-
νᾶς σημεῖον τοῖς Νινευίταις,
ὕτως ἔσαι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασίλισσα νότῃ ἐγερεθί-
σεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν
ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ
κατακρινεῖ αὐτὴς· ὅτι ἦλθον
ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκῶ-
σαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος·
καὶ ἰδὼν, πλεῖον Σολομῶντος
ᾧ δε.

32 Ἄνδρες Νινευὶ ἀναστήσον-

25 Καὶ ὡσὰν ἔλθῃ καὶ τὸ
εὖρε σαρωμένον καὶ γολισμένον.

26 Τότε πάγει καὶ πέρνει
ἄλλα ἑπτὰ πνεύματα πονη-
ρότερα ἀπὸ λόγου τῆς, καὶ ἔρ-
χονται καὶ ἰμβαίνουσιν καὶ κα-
τοικῶν ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ
ὑστερα τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ χει-
ρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

27 Καὶ ὅταν ἔλεγεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἑτάτα, μία γυναῖκα ἀπὸ
τὸ πλῆθος ἐσήκωσε φωνὴν,
καὶ εἶπεν τῷ· Καλότυχῃ ἡ κοι-
λία ὅπῃ σὲ ἐβάσταξε, καὶ τὰ
βυζία ὅπῃ ἐβύζασες.

28 Καὶ αὐτὸς εἶπεν· Μᾶλ-
λον περισσότερον καλότυχον
εἶναι ἐκεῖνον ὅπῃ ἀκῶν τὸν λό-
γον τῷ Θεῷ, καὶ τὸν φυλάττην.

29 Καὶ συμμαζωνόμενον τὸ
πλῆθος ἄρχισε νὰ τὴς λέγῃ· Ἡ
γενεὰ ἐταύτη εἶναι πονηρὴ καὶ
γυρεύει σημάδι, καὶ σημάδι δὲν
θέλει τῆς δοθῆ, παρὰ μοναχὰ τὸ
σημάδι τῷ Ἰωάνᾳ τῷ προφῆτῃ.

30 Διατὶ καθὼς ἐγένετο Ἰωάνης
σημάδι εἰς τὴς Νινευίτας, ἐτῆ
θέλει εἶσθαι καὶ ὁ υἱὸς τῷ ἀν-
θρώπῳ εἰς τὴν γενεὰν ἐταύτην.

31 Βασίλισσα τῷ νότῃ θέλει
σηκωθῆ εἰς τὴν κρίσιν μετὰ τῶν
ἀνθρώπων τῆς γενεᾶς ἐταύτης,
καὶ θέλει τὴς κατακρίνει· ὅτι
ἦλθεν ἀπὸ ταῖς ἀκραις τῆς γῆς
νὰ ἀκῶσῃ τὴν σοφίαν τῷ Σολο-
μῶντι· καὶ νὰ, ἐδῶ περισσό-
τερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευὶ θέλυ-

ται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινῶσιν αὐτήν· ὅτι μετινόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωᾶ· καὶ ἰδὼ, πλείον Ἰωᾶ ᾧδε.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνος ἄψας, εἰς κρυπτὴν τίθησιν, ἔδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλὰ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σε ἀπλῶς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σε φωτεινόν ἐστὶν· ἐπὰν δὲ ποικηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σε σκοτεινόν.

35 Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοί, σκότος ἐστὶν.

36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σε ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχῃ τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινόν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἡρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως ἀριζήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέτισεν.

38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἰθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου.

σιν ἀνασταθῇ εἰς τὴν κρίσιν μετὰ τὴν γενεάν ἐτέτην, καὶ θέλων τὴν κατακρίνει· ὅτι ἐκεῖνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωᾶ· καὶ νῦν, ἰδὼ περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωᾶ.

33 Καὶ κανένας δὲν ἀνάπλει λύχνον, καὶ τὸν βάνει εἰς κρυφόν τόπον, ἔδὲ τὸν βάνει ἀπὸ κάτω εἰς τὸ μόδι, καὶ τὸν σκεπάζει, ἀλλὰ τὸν βάνει εἰς τὸν λυχνόστατον, διὰ τὸ βλέπειν τὸ φῶς ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐμβαίνειν μέσα.

34 Ὁ λύχνος τοῦ κορμίου εἶναι τὸ μάτι· ὅταν εἶναι τὸ μάτι σε καθαρὸν, καὶ ὅλον τὸ κορμί σε εἶναι φωτεινόν· ἀμὴν ὅταν εἶναι διεφθαρμένον, καὶ τὸ κορμί σε εἶναι σκοτεινόν.

35 Στοχάσῃ λοιπὸν, μήπως τὸ φῶς ὅπῃ εἶναι εἰς ἐσένα, εἶναι σκότος.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλον σε τὸ κορμί εἶναι φωτεινόν, καὶ δὲν ἔχει κανένα μέρος σκοτεινόν, θέλει εἶσθαι ὅλον φωτεινόν ὡς ἂν ὅταν ὁ λύχνος σὺ φέγγῃ μετὰ τὴν λάμψιν τε.

37 Καὶ ὡς ἂν ἐλάλησέ τὸν λόγον, ἕνας Φαρισαῖος τὸν ἐπαρακάλει νὰ πάγῃ νὰ φάγῃ μετ' αὐτόν· καὶ πηγέτωτας ἐκάθισε.

38 Καὶ ὁ Φαρισαῖος ἀσάσας τὸν εἶδεν ὅτι δὲν ἐνίφθη πρῶτον πρὸ τοῦ νὰ φάγῃ, ἰθαύμασε.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τῆς ποτηρίας καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ ποτηρίας.

40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποιήσει·

41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδὼ, πάντα καθαρά ὑμῖν ἔσιν.

42 Ἄλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατῆτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, καὶ ἐκεῖνα μὴ ἀφίεναι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἐστὶ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἶδασιν.

45 Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Ὁ δὲ εἶπεν· Καὶ ὑμῖν τοῖς

39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἔσεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος πασρεύετε· ἀμὴν τὸ μέσα σας εἶναι γεμάτον ἀπὸ ἀρπαγαῖς καὶ ποτηρίαις.

40 Ὡς ἄγνωστοι, ἐκεῖν ὅπῃ ἔκαμε τὸ ἔξω, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ μέσα·

41 Μὴ ὅλον τῆτο ἐκεῖνα ὅπῃ ἔχετε δότε τα ἐλεημοσύνην, καὶ ὅλα σας δέλει εἶσθαι καθαρά.

42 Ἀλλὰ ἀειλύμονον εἰς ἰσᾶς τῆς Φαρισαίης, ὅτι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ κάθε λάχανον, καὶ ἀφίνετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ἐτῆτα ἔπρεπε νὰ κάμετε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνετε.

43 Ἀειλύμονον εἰς ἰσᾶς τῆς Φαρισαίης, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὰ συναγώγια, καὶ τῆς ἀσπασμὸς εἰς τῆς φόρους.

44 Ἀειλύμονον εἰς ἰσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι εἶσθε ὡς τὰ μνημόρια ὅπῃ δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατῶσι ἀπάνω καὶ δὲν ἰξεύουσιν.

45 Ἀπεκρίθη ἱσας ἀπὸ τῆς νομικῆς, καὶ λέγει τῇ Διδάσκαλε, ἐσὺ λέγωντας ἐτῆτα καὶ ἐμᾶς ὑβρίζεις.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀει-

νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐν τῶν δακτύλων ὑμῶν ἐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτὸς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα.

49 Διὰ τῆτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν Ἄποσελῶ εἰς αὐτὸς προφήτας, καὶ ἀποσόλης, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖσι καὶ ἐκδιώξουσιν.

50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,

51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίας, τῷ ἀπολομένῳ μεταξὺ τοῦ θυσιαστήριου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τὸς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

53 Λίγωνι δὲ αὐτοῦ ταῦτα

λύμονον καὶ εἰς ἰσᾶς τῆς νομικῆς, ὅτι φορτώνετε τὴς ἀνθρώπου φορτία δυσκολοσῆκωτα, καὶ ἰσεῖς κἂν μηδὲ μὲ ἓνα δάκτυλον δὲν θέλετε νὰ τ' ἀγγίξῃτε.

47 Ἀειλύμονον εἰς ἰσᾶς, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, καὶ οἱ πατέρες σας τὴς ἐσκότωσαν.

48 Τὸ λοιπὸν μαρτυρεῖτε, καὶ συμφωνεῖτε εἰς τὰ καμώματα τῶν πατέρων σας ὅτι αὐτοὶ τὴς ἐσκότωσαν, καὶ ἰσεῖς κτίζετε τὰ μνημεῖά τῆς.

49 Διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ· Θέλω φείλει εἰς αὐτὸς προφήτας καὶ ἀποσόλης, καὶ θέλων σκοτώσει ἀπ' αὐτὸς, καὶ θέλων διώξει.

50 Διὰ νὰ ζητηθῇ τὸ αἷμα ὁλοῶν τῶν προφητῶν, ὅπῃ ἐχύθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἀπὸ τὴν γενεὰν ἐτέτην,

51 Ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἀβελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου, ὅπῃ ἐσκοτώθη ἀνάμεσα εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἰς τὸ σπήτι (τοῦ Θεοῦ) βέβαια σᾶς λέγω, ἀπὸ τὴν γενεὰν ἐτέτην θέλει ζητηθῇ.

52 Ἀειλύμονον εἰς ἰσᾶς τῆς νομικῆς, ὅτι ἰσηκώσετε τὸ κλειδὸν τῆς γνώσεως· καὶ ἰσεῖς δὲν ἐμβήκετε, καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ἐμβαιναι τὴς ἐμποδίζετε.

53 Καὶ λίγωνι εἰς ταῦτα τὰ

πρὸς αὐτὸς, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, καὶ ἀποσοματίζειν αὐτὸν περὶ ὧλεϊόνων·

54 Ἐνεδριύοντες αὐτὸν, καὶ ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

λόγια ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτὸς, ἄρχισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νὰ τὸν ἐχθρεύονται πικρὰ, καὶ νὰ τὸν ἐρωτῶν διὰ πολλὰ, θέλοντες νὰ τὸν παγιδέψω.

54 Καὶ ἐγύρευαν νὰ πάρω ἀπὸ τὸ σῶμα τῆ λόγον, διὰ νὰ τὸν κατηγορήσω.

Κεφ. ιβ'. 12.

ἘΝ οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥς καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τὴς μαθητάς αὐτοῦ· Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκησθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ ἕς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐκ τῶν δωματίων.

4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκλειόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων πεισσότερόν τι ποιῆσαι.

5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φο-

ἈΝάμεσα εἰς τῆτα (τὰ λόγια) ἐσυναχθήσαν μυριάδες ὄχλου, εἰς τόσους, ὅπῃ ἐκαταπατῶσαν ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τὴς μαθητάδας τῆ· Πρῶτον ἔχετε τὸν νῦν σας ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν Φαρισαίων, ἡ ὁποῖα εἶναι ὑπόκρισις.

2 Καὶ δὲν εἶναι κανένα σκεπασμένον ὅπῃ νὰ μὴν ξισκεπασθῇ· καὶ κρυφόν, ὅπῃ νὰ μὴν γνωρισθῇ.

3 Διὰ τῆτο ὅσα εἶπετε εἰς τὰ σκοτεινὰ, θείλῃσιν ἀκησθῇ εἰς τὸ φῶς· καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐλαλήσιτε κρυφὰ εἰς τὸ αὐτὶ εἰς ταῖς καμαραῖς σας, θείλει κηρυχθῇ εἰς τὰ δώματα.

4 Καὶ λέγω εἰς ἰσᾶς τὴς φίλης μου· Μὴν φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνης ὅπῃ σκοτώνει τὸ κορμὶ, καὶ ὕστερον δὲν ἡμπορῶν νὰ κάμω τίποτες περισσότερον.

5 Ἀμὴ ἐγὼ νὰ σᾶς δείξω τί-

βηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἰμβαλιῖν εἰς τὴν γέενναν· καὶ λέγω ὑμῖν, τῷτοι φοβήθητε.

6 Οὐχὶ πέντε γρηθία πωλείται ἄσφαρίων δύο, καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμένοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ;

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡρίθμυνται· μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν γρηθίων διαφέρετε.

8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἀνὴρ ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφιδήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημῶσιν οὐκ ἀφιδήσεται.

11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογησῆσθε, ἢ τί εἴπητε·

ἵνα νὰ φοβηθῆτε· φοβηθῆτε ἐκεῖνον ὅπῃ ἀφόντισ σκοτώσει, ἔχει ἐξουσίαν νὰ βάλλῃ εἰς τὴν γέενναν· καὶ βέβαια σᾶς λέγω, τῷτοι φοβηθῆτε.

6 Δὲν πωλῶνται πέντε πελῖα δύο φόλλαις, καὶ τὸ ἓνα ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶναι ἀληθμονημένοι ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν.

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς σας ὅλαις εἶναι μετρημέναι· μὴν φοβηθῆτε λοιπόν· ἀπὸ πολλὰ πελῖα διαφέρετε.

8 Καὶ λέγω σας· Ὅτι ὅποιος μὲ ὁμολογήσῃ ὁμπροσὰ εἰς τὰς ἀνθρώπους, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει τὸν ὁμολογήσει ὁμπροσὰ εἰς τὰς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἐκεῖν^{ος} ὅπῃ μὲ ἀρνηθῇ ὁμπροσὰ εἰς τὰς ἀνθρώπους, θέλει τὸν ἀρνηθῇ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμπροσὰ εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ κάθε ἓνας ὅπῃ θέλει εἰπεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, θέλει τοῦ συγχωρηθῆ· ἀμὴν ἐκεῖν^{ος} ὅπῃ βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον δὲν θέλει συγχωρηθῆ.

11 Καὶ ὅταν ᾤσιν φέρωσιν ὁμπροσὰ εἰς ταῖς συναγωγαῖς καὶ εἰς ταῖς ἀρχαῖς καὶ εἰς ταῖς ἐξουσίαις, μὴν ἔχετε ἔννοιαν πῶς ἢ τί λογιῆς νὰ ἀποκριθῆτε, ἢ τί θίλετε εἰπεῖ·

12 Τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

13 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὶ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνθρώπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν ἡμεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν· Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστίν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.

16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτὸν, λέγων· Ἀνθρώπε τινὸς πλευσίῳ εὐφρόησιν ἡ χώρα.

17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω; ὅτι οὐκ ἔχω πῶς συνάξω τὰς καρπὸς μου.

18 Καὶ εἶπε· Τὸτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μίξοντας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γινηήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου.

19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

12 Διατὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα θείλει ὥς διδάξει εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, ἐκεῖνα ὅπῃ κάμνῃ χρεῖα ἵνα εἰπῇτε.

13 Καὶ κάποιος ἀπὸ τὸν ὄχλον τοῦ εἶπε· Διδάσκαλε, εἰπὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἵνα μοιράσῃ μαζί μου τὴν κληρονομίαν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· ὦ ἄνθρωπε, καὶ τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μοιραστὴν εἰς ἐσᾶς;

15 Καὶ λέγει τὸν· Βλέπτετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν· διατὶ ἀγκαλὰ καὶ περισσεύειν τινὸς τὰ ὑπάρχοντά του, ἡ ζωὴ του δὲν εἶναι ἀπ' ἐκεῖνα.

16 Καὶ εἰπὴν τὸν μίαν παραβολὴν, λέγωντας· Ἐνὸς ἀνθρώπου πλευσίῳ εὐτύχησαν τὰ χωράφιά του.

17 Καὶ ἐδιαλογίζεσθαι μίσα του, καὶ ἔλεγεν· Τί θείλω κάμει; ὅπου δὲν ἔχω ποῦ ἵνα μαζώξω τοὺς καρπούς μου.

18 Καὶ εἶπεν· Ἐτὸτο θείλω κάμει· θείλω χαλάσει ταῖς ἀποθήκαις μου, καὶ θείλω ταῖς κάμει μεγαλίταιραις· καὶ θείλω μαζώξει ἐκεῖ ὅλα τὰ γινηήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου.

19 Καὶ θείλω εἰπεῖν εἰς τὴν ψυχὴν μου· ὦ ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ὅπῃ κίτνεται εἰς πολλὰς χρόνους· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

20 Εἰπὶ δὲ αὐτῷ ὁ Θεός·
Ἄφροι, ταῦτα τῇ νυκτὶ τὴν
ψυχὴν σε ἀπαιτῶσιν ἀπὸ
σῆ· ἀ δὲ ἡτοίμασας, τίτι
ἔσαι;

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων
ἐαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλε-
τῶν.

22 Εἰπὶ δὲ πρὸς τὴς μαθη-
τάς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο ὑμῖν
λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ
ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ
σώματι, τί ἐνδύσῃτε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ
τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα, τοῦ
ἐνδύματος.

24 Κατανοήσατε τὴς κό-
ρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν,
οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι
ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ
Θεὸς τρέφει αὐτάς· πόσω μάλ-
λον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πιτει-
νῶν;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μερι-
μνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ
τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ· πῆχυν
εἶνα;

26 Εἰ οὖν ἔτε ἰλάχιτον
δύνασθαι, τί περὶ τῶν λοιπῶν
μεριμνᾶτε;

27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα,
πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ
κίθαι· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ
Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
αὐτοῦ περιβάλλετο ὡς ἐν
τούτων.

20 Ἀμὴν ὁ Θεὸς τοῦ εἶπεν·
Ὡ ἄγινωσι ἄνθρωποι, ἐπέστη
τὴν νύκτα ζητῶσι τὴν ψυχὴν
σε ἀπὸ σείνα· καὶ ἐκεῖνα
ὅπῃ ἡτοίμασας, τίτι δέλυσιν
εἶσθαι;

21 Ἐτς γίνεται εἰς ἐκεῖ-
νον ὅπῃ θησαυρίζει εἰς τοῦ
λόγου τε, καὶ δὲν πλετεῖ εἰς
τὸν Θεόν.

22 Καὶ εἶπεν εἰς τὴς μαθη-
τάδες τε· Διὰ τοῦτο λέγω,
μὴ ἐννοιάξεσθε διὰ
τὴν ζωὴν σας, τί νὰ φάτε·
μηδὲ διὰ τὸ κορμί σας, τί νὰ
ἐνδυθῇτε.

23 Ἡ ψυχὴ εἶναι περισ-
σότερη ἀπὸ τὸ φαγί, καὶ τὸ
κορμί, ἀπὸ τὸ φόρεμα.

24 Καταλάβετε τὴς κόρα-
κας, ὅτι οὐδὲ σπείρουσιν, οὐδὲ
θερίζουσιν· οἱ ὅποιοι οὐδὲ κελλάρι
ἔχουσιν, οὐδὲ ἀμπάρι, καὶ ὁ
Θεὸς τὴς τρέφει· πόσω μάλ-
λον διαφέρετε ἐσεῖς ἀπὸ τὰ
πιτεινά;

25 Καὶ ποῖ· ἀπὸ λέως
φροντίζοντας, ἡμπορεῖ νὰ βάλ-
λῃ παραπάτω εἰς τὴν ἡλικίαν
τε καὶ μίαν πῆχυν;

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν δὲν δύνε-
σθαι διὰ τὸ πολλὰ μικρὸν, τί
ἐννοιάξεσθε διὰ τὰ λοιπά;

27 Καταλάβετε τὰ κρίνα,
πῶς ἀναθρέφονται· καὶ δὲν
κοπιᾷτε, οὐδὲ κίθουσι· καὶ
λέγω σας, οὐδὲ ὁ Σολομὼν με-
ῶλην τε τὴν δόξαν ἐνδύθη
ὡς ἐν εἶνα ἀπὸ τοῦτα.

28 Εἰ δὲ τὸν χορτόν ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ Θεὸς ἔτις ἀμφιένυσσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίνητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ εἶδεν ὅτι χρεῖζετε τούτων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβῆ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησιν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην· Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιάμενα, θησαυρὸν ἀνέκλεπτον ἐν τοῖς ὕρανοις· ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἰγγίζει, ἐδὲ σὴς διαφθείρει.

34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν ἔσται.

35 Ἐξωσαν ὑμῶν οἱ ὀσφύες περιεζωσμένας, καὶ οἱ λύχιοι κασιόμενοι·

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν

28 Καὶ ἀνίσως τὸ χορτάρι ὅπῃ εἶναι σήμερον εἰς τὸ χωράφι, καὶ αὐριον τὸ βάλλουσιν εἰς τὸν φέρνον ὁ Θεὸς ἔτις τὸ ἐνδύει, πόσῳ μᾶλλον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ἰσεῖς μὴν γυριέεσθε τί νὰ φᾶτε, ἢ τί νὰ πιῇτε· καὶ μὴν ὑψηλοφρονεῖτε.

30 Διατὶ ἑτῆτα ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου τὰ ζητοῦσιν· ἀμὴ ὁ πατέρας ὁ ἐδικός σας ἰξεύρει ὅτι τὰ χρειάζεσθαι ἑτῆτα.

31 Μάλιστα ζητᾶτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἑτῆτα ὅλα θέλων σᾶς προστεθῇ.

32 Μὴν φοβᾶσαι, ὃ μικρὸν ποίμνιον ὅτι ὁ πατὴρ σε ἡδέλησε νὰ ᾤσῃ τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσετε τὰ ὑπάρχοντά σας, καὶ δότε ἐλεημοσύνην· κάμειτε εἰς τοῦ λόγου σας σακελῖα ὅπῃ δὲν παλαιώνων, θησαυρὸν εἰς τὸν ἕρανὸν ὅπου νὰ μὴν λείπει ποτέ· ἐκεῖ ὅπου οὐδὲ κλέπτῃς φθάνει, οὐδὲ σκελῆκι χαλᾷ.

34 Διατὶ ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδιά σας.

35 Ἄς εἶναι ἡ μίσαις σας ἐζωσμέναις, καὶ οἱ λύχιοι σας ἄς ἀνάπτων·

36 Κάμειτε καὶ ἰσεῖς ὡσὰν τῆς ἀνθρώπου ἐκείνης ὅπῃ ἀναμένει τὸν ἀνένειπτον της, πότε

γάμων· ἵνα ἰδόντες· καὶ κρῖσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.

37 Μακάριοι οἱ δῦλοι ἐκεῖνοι, ἃς ἰδὼν ὁ κύριος· εὐρήσει γεηγοῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινῶ αὐτὸς, καὶ παριλθὼν διακονήσει αὐτοῖς.

38 Καὶ ἰὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὐρὴ ἔτω, μακάριοί εἰσιν οἱ δῦλοι ἐκεῖνοι.

39 Τῷτο δὲ γινώσκιτε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ εἰκοδισπότης ποῖα ὥραν ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἰγρηγώρησιν ἂν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνισθε ἑτοιμοί· ὅτι ἢ ὥραν ἢ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἰσὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος· καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς διακονίας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον;

43 Μακάριος ὁ δῦλος

ἡ γυρίσῃ ἀπὸ τῆς γάμης· καὶ ὁπόταν ἔλθῃ καὶ κτυπήσῃ ἡ τῷ ἀνοίξῃν παρευδύς.

37 Καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δῦλοι, τῆς ὁποίας ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τῆς ἡ τῆς εὐρὴ ξυπνιτής· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῇ, καὶ θέλει τῆς καθίσει, καὶ θέλει περάσει ἡ τῆς ὑπηρετήσῃ.

38 Καὶ ἰὰν ἔλθῃ εἰς τὴν δευτέραν βίγλαν, καὶ εἰς τὴν τρίτην βίγλαν, καὶ τῆς εὐρὴ ἔτῃ, καλότυχοι εἶναι οἱ δῦλοι ἐκεῖνοι.

39 Καὶ τῷτο ἰξεύρετε, ὅτι ἂν ἰξευρεῖ ὁ αὐθέντης τοῦ σπητιῶ ποῖαν ὥραν ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἢ θελεῖν ἀγρυπνήσῃ, καὶ δὲν ἢ θελεῖν ἀφίσῃ ἡ τῆς τρυπήσῃ τὸ σπητί τῆς.

40 Καὶ ἐσεῖς λοιπὸν γίνεσθε ἑτοιμοί· ὅτι τὴν ὥραν ὁπῶ δὲν δαρρείτε, ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

41 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν· Αὐθέντη, διὰ λόγου μας λέγεις τὴν παραβολὴν ἐτήτην, ἢ καὶ εἰς ὅλους;

42 Καὶ εἰπὺν τῆς ὁ Κύριος· Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς οἰκονόμος· καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον θέλει καταστήσει ὁ Κύριος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς, ἡ δὲ διδῇ τοῦ καθεὶς εἰς τὸν καιρὸν τὸ μερτικὸν τῆς τροφῆς τῆς;

43 Καλότυχος εἶναι ὁ

ἐκεῖνⓄ, ὃν ἔλθων ὁ κύριⓄ αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα ἑτάως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δῦλⓄ ἐκεῖνⓄ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χροίζει ὁ κύριός με ἔρχεσθαι· καὶ ἄρξῃται τύπτειν τὰς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι.

46 Ἦξει ὁ κύριⓄ τοῦ δῦλⓄ ἐκεῖνⓄ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐν προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ οὐ γνώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων ῥήσει.

47 ἘκεῖνⓄ δὲ ὁ δῦλⓄ ὁ γινῶν τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἐτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς·

48 Ὁ δὲ μὴ γινῶν, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας· παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέδεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσασιν αὐτόν.

49 Πῦρ ἤλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἥδη ἀνήφθη;

δῦλⓄ ἐκεῖνⓄ, τὸν ὁποῖον ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τῆ καὶ τὸν εὐρεῖ ἐν κάμῃ ἔτιζι.

44 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι θέλει τὸν καταστήσει εἰς ὅλα τῆ τὰ ὑπάρχοντα.

45 Ἀμὴν ἂν εἴπῃ ὁ δῦλⓄ ἐκεῖνⓄ· μίσα εἰς τὸν λογισμόν τῆ· Ὁ αὐθέντης μὲ ἀργεῖ ἐν ἔλθῃ· καὶ ἀρχίσῃ ἐν δέσῃ τῆς δουλευτάδης καὶ ταῖς δουλεύτραις, ἐν τρώγῃ, ἐν πίνῃ, καὶ ἐν μεθῇ.

46 Θίλει ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ δῦλⓄ ἐκεῖνⓄ μίαν ἡμέραν ὅπῃ δὲν ἀπαντεχαίνει, καὶ εἰς ὥραν ὅπῃ δὲν γνωρίζει· καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος τῆ θέλει τὸ βάλλει μετὰ τῆς ἀπίστας.

47 Καὶ ἐκεῖνⓄ ὁ δῦλⓄ ὅπῃ γνωρίζει τὸ θέλημα τοῦ αὐθεντός τῆ, καὶ δὲν ἐτοίμασε τοῦ λόγου τῆ ἐν τὸ κάμῃ, θέλει δαρθῇ πολλὰς (ξύλιαῖς·)

48 Ἀμὴν ἐκεῖνⓄ ὅπῃ δὲν τὸ γνωρίζει, καὶ κάμνει πράγματα ὅπῃ, εἶναι ἄξια ἐν δαρθῇ, θέλει δαρθῇ ὀλίγαις· καὶ καθ' ἑνὸς ὁποῦ τοῦ ἐδόθη πολὺ, θέλει ζητηθῇ καὶ πολὺ ἀπὸ λόγου τῆ· καὶ ἐκεῖνοῦ ὁποῦ ἄφησαν πολὺ, θέλῃσι τοῦ ζητήσῃ περισσότερον.

49 Φωτῖα ἤλθα ἐν βάλλω εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω, ἐπειδὴ ὥραμά ἂν αὐτῆ τῶρα;

50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνήχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ;

51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; ἔχι, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμὸν.

52 Ἔσοιται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐν διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί.

53 Διαμερισθήσεται πατρὴς ἰφ' υἱῶ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς.

54 Ἐλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἴδῃτε τὴν νεφέλην ἀνατίλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε· Ὁμβρός ἐρχεται· καὶ γίνεται ὕψω.

55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε· Ὅτι καύσων ἔσται· καὶ γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡρανεῦ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν πῶς οὐ δοκιμάζετε;

57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα,

50 Καὶ ἔχω βάπτισμα νὰ βαπτισθῶ, καὶ πῶς συνήχομαι ἕως οὗ νὰ τελειωθῇ;

51 Λογιάζετε ὅτι ἤλθα νὰ δώσω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν; ὄχι, ὡς λέγω, ἀλλὰ χωρισμὸν.

52 Διατὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπροσὰ θέλουν εἶσθαι πέντε εἰς ἓνα σπῆτι χωρισμένοι· οἱ τρεῖς θέλουν φιλονεικεῖν μὲ τῶν δύο, καὶ οἱ δύο μὲ τῶν τρεῖς.

53 Ὁ πατὴρ θέλει χωρισθῇ ἀπὸ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς ἀπὸ τὸν πατέρα· ἡ μάνα θέλει χωρίσει ἀπὸ τὴν θυγατέρα, καὶ ἡ θυγατέρα ἀπὸ τὴν μητέρα· ἡ πενθερὰ ἀπὸ τὴν νύμφην, καὶ ἡ νύμφη ἀπὸ τὴν πενθερὰν της.

54 Καὶ ἔλεγεν εἰς τῶν ὄχλων· Ὅταν εἰδῇτε τὴν νεφέλην ὅπῃ ἀνατίλλει ἀπὸ τὴν δύσιν, παρευθὺς λέγετε· Ὅτι ἐρχεται βροχὴ· καὶ ἔτχι γίνεται.

55 Καὶ ὅταν εἰδῇτε ὅπῃ φυσᾷ ὁ νότος, λέγετε· Ὅτι καῦμα θέλει γένει· καὶ ἔτχι γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡρανεῦ ἱξεύρετε νὰ δοκιμάζετε· καὶ τὸν καιρὸν ἐνθάτον πῶς δὲν τὸν δοκιμάζετε;

57 Καὶ διατὶ ἀπὸ λόγου σας δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Διατὶ ὅταν ὑπαγένης μὴ τὸν ἀντίδικόν σου εἰς τὸν

ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλ-
λάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε
κατασύρη σε πρὸς τὸν κριτὴν,
καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ
πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε
βάλλῃ εἰς φυλακὴν.

59 Λέγω σοι, ἂν μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν ἕως ἧ καὶ τὸ ἴσχατον
λεπτὸν ἀποδῷς.

ἄρχοντα, εἰς τὴν γράτα κάμε
κάθε λογῆς τρόπον νὰ γλι-
τώσῃς ἀπ' ἐκείνου· μήπως καὶ
σὲ ὑπάγῃ εἰς τὸν κριτὴν, καὶ
ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὰ
χέρια ἐκείνου ὅπῃ ζητᾷ τὰ
δικαιώματα, καὶ ἐκεῖν^{ος} σὲ
βάλλῃ εἰς τὴν φυλακὴν.

59 Λέγω σοι, πῶς δὲν
θέλεις εὐγεῖ ἀπ' ἐκεῖ, ἕως ἧ
νὰ πληρώσῃς τὸ χρέ^{ος} σοι
ὅλον, ἕως μίαν φόλλαν.

Κεφ. ιγ'. 13.

Πᾶρῃσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ
τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλον-
τες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων,
ὡς τὸ αἷμα Πιλάτ^{ου} ἔμιξε
μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς. Δοκεῖτε ὅτι οἱ
Γαλιλαῖοι ἔτοι ἀμαρτωλοὶ
παρὰ πάντας τὰς Γαλιλαίας
ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πιπόν-
θασιν·

3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ'
ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες
ὡσαύτως ἀπολειψθε.

4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ
ὀκτώ, ἐφ' ἧς ἔπεσεν ὁ πύργ^{ος}
ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέκ-
τεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι
ἔτοι ὀφειλᾶται ἐγένοντο παρὰ
πάντας ἀνθρώπους τοὺς

ΚΑΙ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν
ἦταν παρῶν καὶ κάποιοι,
οἱ ὅποιοι ἔλεγαν εἰς τὸν
Ἰησοῦν διὰ τὰς Γαλιλαίας,
τῶν ὁποίων Γαλιλαίων τὸ
αἷμα ὁ Πιλάτ^{ος} τὸ ἀνα-
κάτωσε μὴ ταῖς θυσίαις
των.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν τῆς· Λογιάζετε ὅτι
ἐτῆτοι οἱ Γαλιλαῖοι νὰ ἐγένη-
καν ἀμαρτωλότεροι ἀπὸ ὅλης
τῆς Γαλιλαίας, διατὶ ἐπάθα-
σιν τέτοιαις λογῆς·

3 Ὅχι, σᾶς λέγω· ἀλλὰ
καὶ ἰσοῦς ἂν δὲν μετανοήσιτε,
ὅλοι ἔττι θέλετε ἀφανισθῆ.

4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ,
εἰς τὰς ὁποίας ἔπεσεν ὁ πύργ^{ος}
εἰς τὸ Σιλωὰμ, καὶ τὰς ἰσκό-
τωσε, λογιάζετε ὅτι ἐκεῖνοι
ἐγένηκαν ἀμαρτωλότεροι παρὰ
ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὅπου

κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ;

5 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἰὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως ἀπολλύσθε.

6 Ἐλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν· Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένη· καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἔχ· εὗρεν.

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδὲ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ ἔχ· εὐρίσκω· ἔκκοψοι αὐτήν· ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;

8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τῆτο τὸ ἔτος, ἕως ὅπου σκάψω περὶ αὐτήν, καὶ βάλλω κοπρίαν·

9 Καὶ μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι.

11 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντιλῆς.

12 Ἰδὼν δὲ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολύσαι τῆς ἀσθενείας σου.

13 Καὶ ἐπίβηκεν αὐτῇ τὰς

κάδυνται μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ;

5 Ὅχι, σᾶς λέγω· ἀλλὰ ἰὰν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι τίτοιας λογῆς θέλετε ἀφαισθῆ.

6 Καὶ ἔλεγεν ἐτάτην τὴν παραβολὴν· Κάποιος ἀνδρωποῦ εἶχε μίαν συκιὰν εἰς τὸ ἀμπέλι τῆ φυτεμένην· καὶ ἐπῆγεν εἰς ἐκείνην νὰ γυρεύῃ καρπὸν, καὶ δὲν εὗρηκε.

7 Καὶ εἶπε τῷ ἀμπελουργῷ· Νὰ, τρεῖς χρόνους ἔχω τῷρα ἀπ᾽ ἔρχομαι καὶ γυρεύω καρπὸν εἰς τὴν συκιὰν ἐτάτην, καὶ δὲν εὐρίσκω· κόψε την· διατί ἐμποδίζει καὶ τὴν γῆν;

8 Καὶ ὁ ἀμπελουργὸς ἀπεκρίθη καὶ λέγει τῷ· Αὐθέντη, ἄφυσέ την ἀκόμι καὶ τῆτον τὸν χρόνον, ἕως ὅπου νὰ σκάψω τρυγύρω, νὰ βάλλω κοπρίαν·

9 Καὶ ἂν κάμῃ καρπὸν καλὰ· εἰ δὲ μὴ, τοῦ χρόνου θέλεις τὴν κόψαι.

10 Καὶ ἐδίδασκεν εἰς ἓνα συναγῶγι τὰ σάββατα.

11 Καὶ ἐκεῖ ἦτον καὶ μία γυναῖκα ἡ ὁποῖα εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτὼ χρόνους· καὶ ἐκαμπηργίασε, καὶ δὲν ἠμπόρει καθόλου νὰ ἰσάσῃ τοῦ λόγου της.

12 Καὶ ὡσὰν τὴν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, τῆς ἐλάλησε, καὶ τῆς εἶπεν· Ὡ γύναι, ἡλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν ἀσθενείαν σου.

13 Καὶ ἔβαλλεν τὰ χεῖρά της

χειρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρ-
θώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχι-
συνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι
τῷ σαββάτῳ ἰδεράπευσεν ὁ
Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ
ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργά-
ζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχό-
μενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ
Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτὰ,
ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ
λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον
ἀπὸ τῆς φάττης, καὶ ἀπαγα-
γὼν ποτίζει;

16 Ταύτην δὲ, θυγατέρα
Ἀβραάμ ἦσαν, ἣν ἔδωκεν ὁ
Σατανᾶς ἰδὼς δέκα καὶ ὀκτὼ
ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ
δεσμῶ τέττε τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου,

17 Καὶ ταῦτα λέγοντος
αὐτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ
ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ'
αὐτοῦ.

18 Ἐλεγε δέ· Τίτι ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ;
καὶ τίτι ὁμοιώσω αὐτήν;

19 Ὅμοία ἐστὶ κόκκῳ σινά-
πειας, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβα-
λεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ᾤ-
κησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον

ἀπάνω της· καὶ παρευδὺς ἰσά-
σθη, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχι-
συνάγωγος, ἀδημονῶν δια-
τὶ τὸ σάββατον ἰάτρευεν ὁ
Ἰησοῦς, καὶ ἔλεγεν εἰς τὸ πλῆ-
θος· Ἐξ ἡμέραις εἶναι ὁπῦ πρέ-
πει νὰ θελεύῃν οἱ ἄνθρωποι·
εἰς τέτταις λοιπὸν ταῖς ἡμέραις
ἐρχεσθαι νὰ ἰατρεύεσθε, καὶ
ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

15 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀπε-
κρίθη, καὶ εἶπέν τε· Ὑποκριτὰ,
καθένας ἀπὸ σᾶς τὸ σάββα-
τον δὲν λύει τὸ βόδι τε ἢ τὸν
γάϊδαρόν γε ἀπὸ τὸ παχνί γε,
καὶ πάγει καὶ τὸ ποτίζει;

16 Καὶ ἐτέθη ὁπῦ εἶναι θυ-
γατέρα τῇ Ἀβραάμ, τὴν ὁποί-
αν ἔδωκεν ὁ Σατανᾶς τῷ ἡ-
μερᾶς χρόνῳ, δὲν ἔπρεπε νὰ
λυθῇ ἀπὸ τὸ δέσιμον ἐτέτο
τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ λέγωντας αὐτὸς ἐτε-
τα τὰ λόγια, ἐντροπιάζονταν
ὅλοι ἐκεῖνοι ὁπῦ ἐναντιοῦνταν·
καὶ ὁ ὄχλος ἰχάρηκεν εἰς
ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐνδοξὰ ὁπῦ ἐγί-
νονταν ἀπ' αὐτόν.

18 Καὶ ἔλεγε· Μὲ τί ὁμοι-
άζει ἡ βασιλεία τῇ Θεῷ; καὶ
μὲ τί νὰ τὴν ὁμοιάσω;

19 Ὅμοιάζει τὸ κοκκὶ τοῦ
συναπίου, τὸ ὁποῖον τὸ ἐπῆρειν
ἕνας ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἴσπειρεν
εἰς τὸ περιβόλι γε· καὶ αὐξήνη,
καὶ ἔγινεν ὡς ἄν δένδρον μεγα-

μίγα, καὶ τὰ πειτηνὰ τοῦ ἕρανῦ κατισκηνώσιν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίني ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεῦ;

21 Ὅμοία ἐστὶ ζύμη, ἣν λαβῆσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλείφειν σάτα τρία, ἕως ἢ ἐξυμῶδη ὅλον.

22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορεύαντο ποιοῦμενοι εἰς Ἱερουσαλήμ.

23 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν·

24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοὶ, λίγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύουσιν.

25 Ἀφ' ἧς ἂν ἰγερθῇ ὁ οἰκοδισπύτης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξῃσθε ἔξω ἐστάναι, καὶ κρῆναι τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἰρεῖ ὑμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πότεν ἰστέ.

26 Τότε ἄρξῃσθε λίγειν· Ἐφάγομεν ἰνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ ἰρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πότεν ἰστέ· ἀπὸς ἧς

λον, καὶ τὰ πειτηνὰ τοῦ ἕρανῦ ἐφωλίασαν εἰς τὰ κλαδιά τε.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Μὲ τί νὰ ὁμοιάσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεῦ;

21 Ὅμοιάζει προζύμη, τὸ ὁποῖον μία γυναῖκα τὸ ἐκρύψε μέσα εἰς τρία κοιλὰ ἀλεύρι, ἕως ὅπῃ ἐξυμῶδη ὅλον.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέραν ἀπὸ μέσα ἀπὸ ταῖς χώραις καὶ ἀπὸ τὰ χωριὰ διδάσκωντας, καὶ πηγένωντας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

23 Καὶ κάποιος τῷ λέγει· Αὐδέντη, ἂν εἶναι ὀλίγοι ἐκεῖνοι ὅπῃ σώζονται; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν·

24 Ἀγωνίζεσθε νὰ ἐμβῇτε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν θύραν· ὅτι πολλοὶ, σὰς λέγω, θέλουν ζητήσῃ νὰ ἐμβῇ, καὶ δὲν θέλουν ἔμφορεῖ.

25 Ἀφόντις σηκωθῇ ὁ οἰκοκίρης, καὶ σφαλίσῃ τὴν θύραν, καὶ ἀρχίσετε νὰ σέκεσθε ἔξω, καὶ νὰ κτυπᾷτε τὴν θύραν, νὰ λίγει· Αὐδέντη, Αὐδένη, ἀνοιξέ μας· Καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀποκριθῇ, νὰ σὰς εἰπῇ· Δέν σας ἰξεύρω, ἀπὸ πῶς εἰσθε.

26 Τότε θέλετε ἀρχίσει νὰ λίγει· Ἐφάγαμεν, καὶ ἐπίαμεν ὁμπροσὰ σου, καὶ εἰς τὰ πλατώματά μας ἐδίδαξες.

27 Καὶ ἐκεῖνος θέλει εἰπεῖ· Λέγω σας, δὲν σὰς ἰξεύρω ἀπὸ

ἀπ' ἑμῦ πάντες οἱ ἰργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὕψησθε Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντας τῆς προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.

29 Καὶ ἔξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδὲ, εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσι πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι.

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ· Ἐξελθε, καὶ πορεύε ἐν τεύθει· ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδὲ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τιλειῶμαι.

33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχθρῇ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολίσσθαι ἔξω Ἱερουσαλὴμ.

34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τῆς προφῆτας, καὶ λιθοβολῶσα τῆς ἀπι-

πῦ εἰσδε· παγέnete ἀπὸ μεία ὅλοι οἱ ἰργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν εἰδῇτε τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὅλους τῆς προφῆτας μίσα εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐσᾶς εὐγαλμένους ἔξω.

29 Καὶ θίλουσιν ἔλθῃ ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν, καὶ ἀπὸ τὸν βορρᾶν καὶ ἀπὸ τὸν νότον· καὶ θίλυν καθίσει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ νὰ, κάποιοι ὅπῃ εἶναι ὑστεινοὶ καὶ θίλυν γίνει πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι θίλυν γίνει ὑστεινοί.

31 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἤλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν κάποιοι Φαρισαῖοι, καὶ τοῦ ἔλεγαν· Εὐγα, καὶ πάγετε ἀπ' ἐδῶ, ὅτι ὁ Ἡρώδης θέλει νὰ σὲ φονεύσῃ.

32 Καὶ εἶπεν τοῖς· Σύρτε καὶ εἰπέτε τῆς ἀλεπῆς ἐτέτης· Νὰ, ὅπῃ εὐγάζω δαιμόνια, καὶ ἱατρεύω σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τιλειώνομαι.

33 Ὅμως πρὸς τῇ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν ἄλλην κάμει χρεῖα νὰ πηγίνω· ὅτι δὲν ἡμπορεῖ νὰ χαλασθῇ πρὸς τῇ τῆς ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ.

34 Ὡς Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ὅπῃ σκοτώνεις τῆς προφῆτας, καὶ λιθοβολᾷς τῆς ἀπι-

σταλμένους πρὸς αὐτήν, πο-
σάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι
τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις
τὴν ἑαυτῆς ἰοσσιάν ὑπὸ τὰς
πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠδέλη-
σατε ;

35 Ἰδὼν, ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν ἔρημος. ἀμὴν δὲ
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐ μὴ με ἴδῃτε
ἕως ἂν ἤξῃ ὅτε εἶπητε· Εὐλο-
γημένον ὁ ἐρχόμενον ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου.

σταλμένους εἰς ἰσεία, πόσαις
φοαῖς ἠθέλησα νὰ μαζώξω
τὰ παιδιὰ σου, καθὼς ἡ ὄρ-
νις μαζώνει τὰ πτερίδια της
ἀπὸ κάτω εἰς ταῖς πτερύγαις
της, καὶ δὲν ἠδέλησете ;

35 Νὰ, τῶρα ὁπῶς σὰς
ἀφίεται τὸ σπήτιόν σου ἔρημον·
καὶ λέγω σοι, ὅτι δὲν θέλετε
μὲ εἰδῆ πλεόν, ἕως ὅπῃ νὰ,
ἔλθῃ καιρὸς, ὁπῶς νὰ εἰπῇτε·
Εὐλογημένον ὁ ἐρχόμενον ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑλθεῖν
αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν
ἀρχόντων τῶν φαρισαίων σαβ-
βάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ
ἦσαν παρατηρημένοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδὼν, ἀνθρωπὸς τις ἦν
ὕδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς τὰς νομικὰς καὶ
φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξετε
τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν ;

4 Οἱ δὲ ἠσύχασαν. Καὶ
ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν,
καὶ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐ-
τὰς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄν ἡ
βυς εἰς φρέαρ ἱμπεσιῖται, καὶ
οὐκ εὐθὺς ἀνασπάσει αὐτόν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ;

ΚΑὶ ὅταν ἐπῆγεν εἰς ἕνα
σπήτι κάποιον ἀπὸ τῶν
ἀρχόντων τῶν φαρισαίων τὸ
σάββατον νὰ φάγῃ ψωμί, καὶ
αὐτοὶ τὸν ἐπαραφύλαγαν.

2 Καὶ νὰ, καὶ ἕνας ἀνθρω-
πος ὕδρωπικὸς ὁμπροσὰ τοῦ.

3 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν εἰς τὰς νομικὰς καὶ
εἰς τὰς φαρισαίους, λέγωντας·
Ἄν εἴναι ἐξουσία τὸ σάββατον
νὰ ἰατρεύῃ τινὰς ;

4 Καὶ ἐκείνοι ἠσύχασαν.
Καὶ ὁ Ἰησοῦς πιάνων τὸν τὸν
ἰάτρευσε, καὶ τὸν ἀπόλυσε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν
αὐτὰς· Ἄν ἤθελεν πύση τινὰς γαί-
δαρος ἢ βόδι εἰς πηγάδι, πα-
ρευθὺς δὲν ἤθελε τὸ εὐγάλει
τὸ σάββατον ;

6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ ταῦτα.

7 Ἐλεγε δὲ πρὸς τὰς πεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτάς.

8 Ὅταν κληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός σε ἢ κεκλημένος ᾖ π' αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλίσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς τέττω τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἑσχατον τόπον κατέχειν.

10 Ἄλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἑσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσαι σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοί.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

12 Ἐλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκώτῳ αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τὰς φίλους σου, μηδὲ τὰς ἀδελφούς σου, μηδὲ τὰς συγγενεῖς σου, μηδὲ

6 Καὶ δὴν ἠμπόρισαν ἐὰν τοῦ ἀποκριθῆναι εἰς ἐτέτα.

7 Καὶ εἶπεν καὶ μίαν παραβολὴν εἰς τὰς καλεσμένους, ἵππειδὴ ἐβλεπε πῶς ἐδιάλεγαν ταῖς πρωτοκαθεδραῖς, λέγωντάς τας·

8 Ὅταν καλεσθῇς ἀπὸ καίνα εἰς τὸν γάμον, μὴν πάγης ἐὰν καθίσῃς εἰς τὸν πρῶτον τόπον· μήπως καὶ εἶναι ἄλλος καλεσμένος τιμιώτερός σε·

9 Καὶ ἔλθῃ ἐκεῖνος ὅπῃ ἐκάλεσε καὶ ἐσένα καὶ ἐκεῖνον, καὶ θέλει εἰπεῖ· Δὸς ἐτέττω τόπον· καὶ τότε θέλεις ἀρχίσει μὲ ἐντροπὴν ἐὰν κρατῇς τὸν παρακάτω τόπον.

10 Ἀμὲν ὅταν καλεσθῇς, σύρε κάθισε εἰς τὸν κατώτερον τόπον· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὅπῃ σε ἐκάλεσε, καὶ σὺ εἰπεῖ· Ὡ φίλε, ἀνέβα παραπάνω· τότε θέλει εἶσθαι τιμὴ σου ὁμπροσὰ εἰς ἐκείνους ὅπῃ κάθονται μαζί σου.

11 Ὅτι κάθε ἕνας ὅπῃ ὑψώνει τοῦ λόγου τοῦ, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ταπεινώνει τοῦ λόγου τοῦ, θέλει ὑψωθῇ.

12 Καὶ εἶπεν εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ τὸν ἐκάλεσεν· Ὅταν κάμνης γεῦμα ἢ δεῖπνον, μὴν καλεῖς τὰς φίλους σου, μηδὲ τὰς ἀδελφούς σου, μηδὲ τὴν γινεῖάν σου,

γείτονας πλεσίς· μήποτε καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλίσωσι, καὶ γίνηται σοὶ ἀνταπόδομα.

13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς, τυφλοὺς·

14 Καὶ μακάρι· ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γὰρ σοὶ ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάρι· ὅς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπος τις ἐποίησε δεῖπνον μίγα, καὶ ἐκάλισε πολλούς.

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τῇ δεύτῃ εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἐρχισθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτιῶσαι πάντες. Ὁ πρῶτος· εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρόν ἡγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν, καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἔρω τῷ σι, ἔχει με παρητημένον.

19 Καὶ ἕτερος· εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πίτι, καὶ ποριύομαι δοκιμάσαι αὐτά·

μηδὲ τῶς γειτόνης σου τῶς πλεσίς· μήπως καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλέσων, καὶ σὺ τὸ ἀνταποδώσῃς.

13 Ἀμὴν ὅταν κἀμίνης κἀλισμα, κάλει σὲ τῶς πτωχοὺς, τῶς βλαμμένους, τῶς κατξῶς, τῶς τυφλοὺς·

14 Καὶ θέλεις εἶσαι καλότυχ· διατὶ δὲν ἔχων ἐὰν σὺ τὸ ἀνταποδώσῃς· καὶ θέλεις σὺ ἀνταποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν δικαίων.

15 Καὶ ὡσὰν τὰ ἤκουσεν ἓνας ἀπ' ἐκείνων ὁπῶς ἐκάλετο μαζὺ ἐκείνα τὰ λόγια, τοῦ εἶπεν· Καλότυχ· εἶναι ἐκεῖνος ὁπῶς φάγει ψωμὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· Ἐνας ἄνθρωπος· ἔκαμε μεγάλον δεῖπνον, καὶ ἐκάλεσε πολλούς.

17 Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ δεῖπνου ἔστειλε τὸν δαυευτὴν τε ἐὰν εἰπῇ εἰς τῶς καλεσμένους· Ἐλᾶτε, ὅτι τῶρα εἶναι ὅλα ἔτοιμα.

18 Καὶ ἄρχισαν ὅλοι μὲ μίαν γνώμην ἐὰν παραιτῶνται. Καὶ ὁ πρῶτος· τοῦ εἶπε· Χωράφι ἀγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐὰν πάγω ἐὰν τὸ εἰδῶ· παρακαλῶ σι, ἔχει με παρητημένον.

19 Καὶ ἄλλος· εἶπε· Πέντε ζευγάρια βόδια ἀγόρασα, καὶ ὑπάγω ἐὰν τὰ δοκιμάσω· καὶ

ἔρωτῶ σε, ἔχει με παρητημένον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τῆτο ἔδυναμαι ἔλθεῖν.

21 Καὶ παραγεγόμενον ὁ δῦλ· ἐκεῖνον ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τῆς πτωχῆς καὶ ἀναπήρης καὶ χωλῆς καὶ τυφλῆς εἰσάγαγε ὧδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δῦλ· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπον ἔστί.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδὸς καὶ φραγμῆς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔδειξεν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταιί μου τοῦ δείπνου.

25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῶ ὄχλοι πολλοί· καὶ γραφεῖς εἶπε πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ ἔμισέ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τῆς ἀδελφῆς, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἔδυναταί μου μαθητὴς εἶναι.

παρακαλῶ σε, ἔχει με παρητημένον.

20 Καὶ ἄλλος εἶπεν· Ἐγὼ ἱπανδρεύθηκα, καὶ δὲν ἤμπορῶ νὰ ἔλθω.

21 Καὶ ἐπῆγεν ὁ δουλευτὴς ἐκεῖνον, καὶ εἶπεν τοῦ αὐθέντη τῇ ἐκείνῃ. Τότε ἐδυμῶθη ὁ οἰκοκύρης ἐκεῖνον, καὶ εἶπεν τοῦ δούλου· Ἐύγα ἔξω ὀγλίγωρα εἰς τὰ πλατώματα καὶ εἰς ταῖς ῥύμαις τῆς χώρας, καὶ τῆς πτωχῆς καὶ βλαμμένης καὶ κατῆς καὶ τυφλῆς φέρε τῆς ἐδῶ.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δουλευτὴς· Αὐθέντη, ἔγινε καθὼς ὥρισες, καὶ ἀκόμι εἶναι τόπον ἄδειον.

23 Καὶ λέγει ὁ αὐθέντης εἰς τὸν δούλον· Εὔγα ἔξω εἰς ταῖς στεῖλαις καὶ εἰς τῆς φραγμῆς, καὶ ἀνάγκασέ τῆς νὰ ἔλθῃν μέσα νὰ γεμίσῃ τὸ σπῆτί μου.

24 Διατί λέγω σας, ὅτι μηδὲ κανένας ἀπὸ τῆς ἀνδρας ἐκείνης τῆς καλεσμένης θέλει γεματίσει τὸ δείπνόν μου.

25 Καὶ ὄχλοι πολλοὶ ἐπηγάσιν μαζὺ μὲ τὸν Χριστόν· καὶ ὁ Χριστὸς ἐγύρισε καὶ τῆς εἶπεν·

26 Ἀνίσως καὶ κανένας ἔρχεται εἰς ἐμένα, καὶ δὲν μισεῖ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα τῆς, καὶ τὴν γυναῖκά τῆς καὶ τὰ παιδιὰ τῆς, καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς καὶ ταῖς ἀδελφαῖς τῆς, ἀκόμι καὶ τὴν ζωὴν τῆς, δὲν ἤπορεῖ νὰ εἶναι μαθητὴς μου.

27 Καὶ ὅς τις ἔ βαράζει
τὸν γαυρόν αὐτῷ, καὶ ἔρχεται
ἐπίσω μου, ἔ δύναταί μου
εἶναι μαθητής.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν,
θίλων πύργον οἰκοδομῆσαι,
ἔχι πρῶτον καθίσας ψηφίζει
τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς
ἀπαρτισμόν;

29 Ἴνα μήποτε θέντῃ
αὐτῷ θεμίλιον, καὶ μὴ ἰσχύον-
τῇ ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεω-
ρεῖντες ἄρξωνται ἐμπαΐζειν
αὐτῷ,

30 Λέγοντες· Ὅτι ἔτος ὁ
ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν,
καὶ οὐκ ἴσχυσιν ἐκτελέσαι.

31 Ἡ τίς βασιλεὺς πορευό-
μιτος συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασι-
λεῖ εἰς πόλεμον, ἔχι καθίσας
πρῶτον βελεύεται εἰ δυνατός
εἶναι ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆ-
σαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων
ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήτι, ἔτι αὐτῷ
πόρρω ὄντῃ, πρὸς βίαν ἀπο-
στείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως ἔν, πᾶς ἐξ ὑμῶν
ὅς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς
ἑαυτῷ ὑπάρχουσιν, ἔ δύναταί
μου εἶναι μαθητής.

34 Καλὸν τὸ ἄλας· ἰὰν δὲ
τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι
ἀρτυθήσεται;

35 Οὐτε εἰς γῆν, ἔτι εἰς
κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν· ἔξω

27 Καὶ ὅποιος δὲν βαράῃ
τὸν γαυρόν τε, καὶ ἰὰ ἔρχεται
καταπόδι μου, δὲν ἡμπορεῖ ἰὰ
εἶναι μαθητής μου.

28 Διατὶ ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς,
θίλωντας ἰὰ κτίσῃ ἕνα πύργον,
δὲν καθίζει πρῶτον καὶ λογαρι-
άζει τὴν ἐξοδόν, ἂν ἔχη ἰὰ τὸν
τελειώσῃ;

29 Μήπως καὶ βάλει
θεμίλιον, καὶ δὲν ἡμπορέσει
ἰὰ τὸν τελειώσῃ, καὶ ἀρχίσουν
ὅλοι ὅσοι τὸν βλέπουν ἰὰ τὸν
περιπαΐζην,

30 Λέγοντες· Ὅτι ἐτῷ τῷ ὁ
ἄνθρωπος ἄρχισε ἰὰ κτίσῃ, καὶ
δὲν ἡμπορέσει ἰὰ τὸ τελειώσῃ.

31 Ἡ ἕνας βασιλεὺς ὁπῷ
πάγει ἰὰ κτυπηθῇ μὲ ἄλλον
βασιλέα εἰς πόλεμον, δὲν
καθίζει πρῶτον καὶ συμβε-
λεύεται, ἂν ἡμπορῇ μὲ δέκα
χιλιάδες ἰὰ ἀπαντήσῃ ἐκείνῳ
ὁπῷ ἔρχεται ἀπάνω τε μὲ
εἴκοσι χιλιάδες;

32 Εἰ δὲ μή, καὶ δὲν ἡμπορεῖ,
ἀκόμι ὄντας ἐκείνῃ μακρὰ,
τίλλει παρακαλεσάδες, καὶ
παρακαλεῖ (ἰὰ κάμη) εἰρήνην.

33 Ἐτῷ λοιπὸν καὶ κάθε
ἕνας ἀπὸ σᾶς, ὁπῷ δὲν ἀποτάσ-
σεται ὅλα τε τὰ ὑπάρχοντα,
δὲν δύναται ἰὰ εἶναι μαθητής
μου.

34 Καλὸν τὸ ἄλας· ἀμὴ
ἰὰν τὸ ἄλας γένη ἀνάλατον,
μὲ τί ἰὰ ἀλατισθῇ;

35 Οὐδὲ διὰ τὴν γῆν, ἔδὲ
διὰ τὴν κοπρίαν εἶναι καλόν·

βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκέειν, ἀκέτω.

ἀλλὰ τὸ ρίχνουσιν ἔξω· Ὁ ποιεῖ ἔχει αὐτία νὰ ἀκῆ, ὡς ἀκῆ.

Κεφ. ιε. 15.

Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκέειν αὐτῷ.

2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι ἔτος ἁμαρτωλὺς προσδέχεται, καὶ συν-εσθίει αὐτοῖς.

3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων·

4 Τίς ἀνθρώπου· ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, ἢ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐνεία ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό;

5 Καὶ εὕρὼν ἐπιτίθουσιν ἐπὶ τῆς ὤμης αὐτοῦ χαίρων;

6 Καὶ ἰλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τὸς φίλους καὶ τὸς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλὸς.

7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ ἑβραῶν ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοῶντι, ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐνεία δικαίοις, οἵτινες οὐ χρειᾶν ἔχουσιν μετανοίας.

8 Ἦ τίς γυνή, δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἵαν ἀπολέσῃ ἀχμὴν μίαν, ἢ ἄπει

ΚΑΙ ὅλοι οἱ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἰπάγεναν καὶ ἐσήμεναν, νὰ τοῦ ἀκῆσθ.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς ἐγόγγυζαν, καὶ ἔλιγαν· Ὅτι ἰτέτω ἁμαρτωλὺς ἀνθρώπου δέχεται, καὶ τρώγει μαζύ της.

3 Καὶ εἶπεν της τὴν παραβολὴν ἐτήτην, λέγωντας·

4 Ποῦ· ἀποτ' ἐσῶς νὰ εἶχεν ἑκατὸν πρόβατα, καὶ νὰ ἤθελε χάσῃ ἓνα ἀπ' αὐτὰ, δὲν ἀφίνει τὰ ἐνενήκοντα ἐνεία εἰς τὴν ἐρημον, καὶ πάγει εἰς τὸ χαμένον, ἕως ὅπῃ νὰ τὸ εὕρῃ;

5 Καὶ ὡσὰν τὸ εὕρῃ τὸ βάνει ἀπάνω εἰς τῆς νώμης της καὶ χαίρεται.

6 Καὶ ὡσὰν ἔλθῃ εἰς τὸ σπῆτί της, κράζει τῆς φίλης καὶ τῆς γειτόνης, καὶ λέγει της· Χαρεῖτε καὶ ἰσεῖς μετ' ἐμένα, ὅτι εὗρηκα τὸ χαμένον μου πρόβατον.

7 Λέγω σας, ὅτι τέτοιαις λογῆς χαρὰ δίδει ἴσθαι εἰς τὸν ἑβραῖον διὰ ἓνα ἁμαρτωλὸν ὅπῃ μετανοῖ, παρὰ εἰς τῆς ἐνενήκοντα ἐνεία δικαίους, οἱ ὁποῖοι δὲν χρειάζονται μετάνοια.

8 Ἦ καμία γυναικα, ὅπῃ νὰ ἔχῃ δέκα δραχμὰς, ἀν' ἥδε-λε χάσῃ μίαν δραχμὴν, δὲν

λίχυν, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν,
καὶ ζητεῖ ἱπιμελῶς, ἕως ὅτε
εὔρη;

9 Καὶ εὐρῆσα συγκαλιῖται
τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας,
λέγουσα· Συγχαρήτε μοι, ὅτι
εὐρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλε-
σα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ
γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων
τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῶ
μετανοῶντι.

11 Εἶπε δὲ Ἀνθρωπός
τις εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος
αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός
μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς
ἐσίας. Καὶ διῆλιν αὐτοῖς τὸν
βίον.

13 Καὶ μετ' ἡ πολλὰς
ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ
νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς
χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διε-
σκορπίσεν τὴν ἐσίαν αὐτῇ, ζῶν
ἀσωτως.

14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτῇ
πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς
κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ
αὐτὸς ἤρξατο ὑγερεῖσθαι.

15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη
ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας
ἐκείνης· καὶ ἱπιμψεν αὐτὸν
εἰς τὴν ἀγρὴν αὐτῇ βόσκειν
χοίρους.

16 Καὶ ἐπιθύμει γιμίσαι
τὴν κοιλίαν αὐτῇ ἀπὸ τῶν

ἀνάπτει λυχιν, καὶ σαρώνει
τὸ σπῆντι, καὶ γυρεύει ἐπι-
μελῶς, ἕως ὅπῃ νὰ τὴν εὔρη;

9 Καὶ ὥσάν τὴν εὔρει,
κράζει ταῖς φιλενάδες καὶ
ταῖς γειτομισσαῖς τῆς, καὶ
λέγει· Χαρήτε καὶ ἐσεῖς μετ'
ἐμένα, ὅτι εὐρῆκα τὴν δραχ-
μὴν ὅπῃ ἔχασα.

10 Τέτοιαις λογῆς, σας
λέγω, χαρὰ γίνεται ὁμπροσὰ
εἰς τὴν ἀγγελίαν τοῦ Θεοῦ διὰ
ἓνα ἀμαρτωλὸν ὅπῃ μετανοεῖ.

11 Καὶ εἶπε· Κάποιος
ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ μικρότερος
ἀπ' αὐτῆς εἰς τὸν πατέρα τῆ·
ὦ πάτερ, δός μου τὸ μερικὸν
ὅπῃ μὲ τυχαίνει τῆς κληρονο-
μίας. Καὶ ἐχώρισεν τῆς τὸν
βίον τῆ.

13 Καὶ εἰς ἐλίγαις ἡμέραις
ἐμάζωξεν ὅλα ὁ μικρότερος
υἱός, καὶ ἐμίσειεν εἰς χώραν
μακράν· καὶ ἐκεῖ ἐσκορπίσεν
τὰ πράγματά τῆ, ζῶντας
ἀσωτως.

14 Καὶ ὥσάν τὰ ἐξοδίασεν
αὐτὸς ὅλα, ἐγένετο πείνα μεγά-
λη εἰς τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ
αὐτὸς ἄρχισεν νὰ γίνηται
ἐνδεής.

15 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκόλ-
ησεν εἰς ἓνα ἀπὸ τῆς πο-
λίτας τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ
ἐπιμψέ τον εἰς τὰ χωράφιά
τῆ, νὰ βόσκη τῆς χοίρους.

16 Καὶ ἐπιθύμα νὰ γιμίσῃ
τὴν κοιλίαν τῆ ἀπὸ τὰ ξυλοκί-

κερατίων ὧν ἥσδιον οἱ χοῖροι·
καὶ ἡδεῖς εἰδὶδα αὐτῶν.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν,
εἶπε· Πόσοι μίσδιοι τοῦ πατρὸς
μὲ περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ
λιμῶ ἀπόλλυμαι;

18 Ἀναστὰς πορεύσομαι
πρὸς τὸν πατέρα μὲ, καὶ ἐρῶ
αὐτῷ· Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν
ὕρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με
ὥς ἵνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς
τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ
αὐτῷ μακρὰν ἀπέχοντο,·
εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
καὶ ἐσπλαγχνίθη· καὶ δραμὼν
ἐπέπισεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός·
Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν ὕρανόν
καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι
εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς
τῆς θούλης αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε
τὴν γολὴν τὴν πρώτην, καὶ
ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακ-
τύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
ὑποδήματα εἰς τῆς πόδας·

23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν
μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε·
καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν.

24 Ὅτι ἔτος ὁ υἱός μὲ
νικρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησι· καὶ ἀπο-

ρατα ὅπῃ ἔτρωγαν οἱ χοῖροι·
καὶ κανένας δὲν τοῦ εἶδιδε.

17 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν εἰς
τὸν ἑαυτὸν τε, εἶπι· Πόσοι
γειχητοὶ τοῦ πατρὸς μὲ
περισεύουσι ψωμί, καὶ ἐγὼ
χαίνομαι ἀπὸ τὴν πίνα;

18 Ἀς σηκωθῶ καὶ ἄς
πάγω εἰς τὸν πατέρα μὲ, καὶ
θίλω τῷ ἐπιπῷ· Ὡ πάτερ,
ἡμαρτον εἰς τὸν ὕρανόν, καὶ
ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ δὲν εἶμαι ἄξι-
ος κλησθῶ υἱός σου· κάμει με
καὶ ἰμένα ὡσὰν ἵνα ἀπὸ τῆς
γειχητῆς σου.

20 Καὶ σηκωνώμενος ἦλθεν
εἰς τὸν πατέρα τε. Καὶ
ἀκόμι ὄντας μακρὰ, τὸν εἶδεν
ὁ πατὴρ τε, καὶ τὸν ἐσπλαγ-
χνίσθη· καὶ ἔτρεξε καὶ ἔπισεν
εἰς τὸν λαιμόν τε, καὶ τὸν
ἐκατεφίλησε.

21 Καὶ λέγει τε ὁ υἱός·
Ὡ πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν
ὕρανόν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ
πλῖον δὲν εἶμαι ἄξιος κλη-
σθῶ υἱός σου.

22 Καὶ ὁ πατὴρ εἶπεν εἰς τῆς
δελευτάδες τε· Εὐγάλετε τὴν
φορίσαι τὴν πρώτην, καὶ ἐν-
δύσετέ τον, καὶ δότε καὶ δακτυ-
λίδιον εἰς τὸ χεῖρι τε, καὶ ὑπο-
δήματα εἰς τὰ ποδάρια τε·

23 Καὶ φέριτε καὶ τὸ μο-
σχάρι τὸ θριπτὸν καὶ σφά-
ξιτε· ἵνα φῶμε, ἵνα χαρῶμεν·

24 Ὅτι ἐτῆτος ὁ υἱός μὲ
ἦλον νικρὸς, καὶ ἀνέζησι· καὶ χα-

λωδως ἦν, καὶ εἰρένη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν.

26 Καὶ προσκαλισάμενος ἕνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτιυτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

28 Ὁργίσθη δὲ, καὶ ἐκ ἠθέλει εἰσελθεῖν. Ὁ ἔν πατὴρ αὐτῷ ἐξιληθὼν παρικάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδὼ, τοσαῦτα ἔτη θαλεύω σοι, καὶ ὑδέποτε ἐντολήν σου παρεῆλθον, καὶ ἐμοὶ ὑδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μὴ εὐφρανθῶ.

30 Ὅτι δὲ ὁ υἱὸς σου ἔτῃ, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτιυτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τίνοι, σὺ πάντοτε μετ' ἐμῷ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμά, σὰ ἴσιν.

μένος, καὶ εἰρένη. Καὶ ἄρχισαν νὰ εὐφραίνωνται.

25 Καὶ ὁ μεγαλύτερος τῶν υἱδς ἦτον εἰς τὸ χωράφι· καὶ καθὼς ἤρχετο καὶ ἐσήμωσει εἰς τὸ σπῆτι, ἤκουσε τραγῳδία καὶ χορῆς.

26 Καὶ ἐλάλησεν ἕνα ἀπὸ τῶν θαλευτάδης τῶν, καὶ ἐρώτησε τί θέλει νὰ εἶναι αὐτά.

27 Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπεν· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε· καὶ ὁ πατήρας σου ἔσφαξε τὸ μόσχάρι τὸ θρεπτόν, διατὶ τὸν ἀπόλαυσε γερόν.

28 Καὶ ὠργίσθη, καὶ δὲν ἠθέλει νὰ ἔμβῃ μέσα. Ὁ πατήρ τῶ λοιπὸν εὐγέγωντας ἔξω τὸν ἐπαρακάλει.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τῷ πατρός τῶ· Νὰ, τόσους χρόνους ὅπῃ σε θαλεύω, καὶ ὑδὲ ποτέ δὲν ἐπαρέηκυσσα τὴν ἐντολήν σου, καὶ ἐμένα καμίαν φορὰν δὲν μὲ ἔδωκες ἕνα κατζίκι, νὰ εὐφρανθῶ καὶ ἐγὼ μὲ τῶ φίλῶς μου.

30 Καὶ τῶρα διατὶ ἦλθεν ὁ υἱός σου ἐτῇ, ὅπῃ ἐκατάφαγι τὸν βίον σου μὲ ταῖς πόρνοις, ἔσφαξες τὸ μωσχάρι τὸ θρεπτόν διὰ τὴν ἀγάπην τῶν.

31 Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπεν· Ὡ παιδί μου, ἰσὺ πάντοτε μετ' ἐμένα εἶσαι, καὶ ὅλα τὰ ἰδικά μου, ἰδικά σου εἶναι.

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἕτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὗρέθη.

32 Ἀμὴν ἔπρεπε νὰ χαρῶμεν καὶ νὰ εὐφρανθῶμεν, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἐτῆτο· ἦτον νεκρὸς, καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμείνη, καὶ εὗρίθη.

Κεφ. ις'. 16.

ἜΛΕΓΕ δὲ καὶ πρὸς τὰς μαθητὰς αὐτῶ· Ἄνθρωπος τις ἦν πλῆσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ ἕτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τῷτο ἀκῶω περὶ σοῦ; ἀπόρρο· τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· ἐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.

4 Ἐγὼν τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῇ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τὸς οἶκος αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλίσάμενος· ἵνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλιτῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, εἶπεν τῷ πρῶτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν βάτας ἐλαίην. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Λέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ κα-

ΚΑΙ· ἔλεγεν εἰς τὰς μαθητάδας τῶν ὁ Χριστός· Κάποιος ἀνδρωπὸς πλῆσιος· εἶχεν ἕνα οἰκονόμον· καὶ διεβόληθη εἰς αὐτὸν, πῶς σκορπίζει τὰ ὑπάρχοντά τῶν.

2 Καὶ φωνάζωντάς τον, τοῦ εἶπε· Τί εἶναι ἐτῆτα ὁπῶ ἀκῶω διὰ λόγου σου; δὲς μου λογαριασμὸν διὰ τὴν οἰκονομίαν ὁπῶ ἕκαμες· διατὶ δὲν θέλεις ἡμπορέσει πλεόν νὰ οἰκονομῇς.

3 Καὶ ὁ οἰκονόμος· εἶπε μέσα τῶν· Τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ πέρνει ὁ αὐθέντης μου τὴν οἰκονομίαν ἀπὸ τοῦ λόγου μου; νὰ σκάπτω δὲν δύνομαι· νὰ ζητῶ ἐντρέπομαι.

4 Ἰξεύρω τὶ θέλω κάμει, διὰ νὰ μὴ δεχθῶσι τινὲς εἰς τὰ σπήτιά τῶν, ὅταν ἀλλαχθῶ ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν.

5 Καὶ προσκαλῶντας κάθε ἕνα ἀπὸ τῶν χρεωφειλίτας τοῦ αὐθεντός τῶν, εἶπεν εἰς τὸν πρῶτον· Πόσα χρεωγεῖς τοῦ αἰθεντός μου;

6 Καὶ ἐκείν· εἶπεν· Ἐκατὸν μίτρα λάδι. Καὶ λέγει τῶν· Ἐπὰρ τὴν ἀπόδοξίν σου, καὶ

θίσας ταχίως γράψον πεντήκοιτα.

7 Ἐπτα ἰτέρω εἶπεν· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν κόβας σίτη. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σε τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοιτα.

8 Καὶ ἐπήρισιν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τέττα φρονιμώτεροι ὑπὲρ τῆς υἱὸς τοῦ φωτός εἰς τὴν γινεάν τὴν ἑαυτῶν ἰστοί.

9 Καγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατι ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκλίπηται, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὁ πιστὸς ἐν ἱλαχίῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστὶ· καὶ ὁ ἐν ἱλαχίῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν.

11 Εἰ μὲν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγίνεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγίνεσθε, τὸ ὑμῖν τις ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδὲις οἰκέτης δύναται δυοὶ κυρίους δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἑνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνός

κάδιση γλίγωρα καὶ γράψεν πενήντα.

7 Καὶ εἰς τὸν ἄλλον εἶπεν· Καὶ ἰσὺ πόσα χρεωστῆς; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐκατὸν κοιλὰ σιτάρι. Καὶ λέγει τῷ· Ἐπαρετὴν ἀποδείξιν σε, καὶ γράψεν ὀγδοήκοιτα.

8 Καὶ ἐπαίνισεν ὁ αἰδέντης τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρόνημα ἐπορεύθηκε· διατὶ οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τέττα εἶναι φρονιμώτεροι περισσώτερον ἀπὸ τῆς υἱὸς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τῆς.

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Κάμετε φίλους εἰς τοῦ λόγου σας ἀπὸ τὸν πλῆτον τῆς ἀδικίας· καὶ ὅποταν ἀποθάνετε, θέλουν σᾶς δεχθῇ εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι ἐμπιστευμένον εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ ἐμπιστευμένον εἶναι· καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι ἄδικος εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ ἄδικος εἶναι.

11 Ἄν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον πλῆτον δὲν ἐγενήκετε ἐμπιστευμένοι, ποῦ θέλει σᾶς ἐμπιστευθῇ τὸν ἀληθινόν;

12 Καὶ ἂν εἰς τὰ ξένα δὲν ἐγενήκετε ἐμπιστευμένοι, τὸν ἰδικόν σας πλῆτον τίς θέλει σᾶς τὸν δώσει;

13 Κανένας δουλεὺς δὲν δύναται ἐνὰ δουλεύῃ δύο αὐθιγὰς· διατὶ ἢ τὸν ἑνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον

ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἱτέρου καταφρονήσει· ὃ δὲ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωναῖ.

14 Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτοί.

15 Καὶ εἶπιν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτὰς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλόν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκολώτερον δὲ ἐστὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτῆ, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολειμμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει.

19 Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλέσιος, καὶ ἐνιδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο

θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἑαυτοῦ θέλει διαλέξει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσει· δὲν δύνασθε τὰ δουλεύετε Θεὸν καὶ πλῆτον.

14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἤκουσαν ἑτέτα ὅλα, καὶ τὸν ἐγελῶσαν· διατὶ ἦταν φιλάργυροι.

15 Καὶ λέγει τῆς· Ἐσεῖς εἴπατε ὅτι δικαιοῦντε τοῦ λόγου σας ὁμολογεῖτε τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλ' ὁ Θεὸς γνωρίζει ταῖς καρδίαις σας· διατὶ ἐκεῖνο ὅτι ὑμεῖς ὑψηλὸν ὁμολογεῖτε εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι συγκασιᾶ ὁμολογεῖτε εἰς τὸν Θεόν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως τὸν καιρὸν τοῦ Ἰωάννου ἦταν· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ κάθε ἀνδρῶν εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκολώτερον εἶναι τὸ παρελθεῖν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, παρὰ τὸ πείσῃ ἀπὸ τὸν νόμον μία ἄκρη.

18 Κάθε ἀνδρῶν ὅτι ἀφήσει τὴν γυναῖκά τῆ, καὶ πανδρευθῇ ἄλλην, εἶναι μοιχὸς· καὶ κάθε ἑνας ὅτι πανδρεύεται γυναῖκα ἀπολειμμένην ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς, μοιχεύει.

19 Καὶ κάποιος ἀνδρῶν ἦτον πλέσιος, καὶ ἐνδύνετον κόκκινον καὶ βύσσινον φορέματα, καὶ εὐφραίνετον καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Καὶ ἦτον καὶ ἑνας πτωχὸς τὸ ὄνομά τῆ Λάζαρος, ὃ

πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτῷ ἡλκω-
μένος.

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτα-
σθῆναι ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης
τῷ πλεσίῳ· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες
ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη
αὐτῷ.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν
τὸν πτωχόν, καὶ ἀπειχθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς
τὸν κόλπον τῷ Ἀβραάμ· ἀπέ-
θανε δὲ καὶ ὁ πλεσίῳ, καὶ
ιτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ἄθῃ ἐπά-
ρας τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτῷ,
ἐπέρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ
τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν,
καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις
αὐτῷ.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας
εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ ἐλέη-
σόν με, καὶ σέμψον Λάζα-
ρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τῷ
δακτύλῳ αὐτῷ ὕδατος, καὶ
καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου·
ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ
ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ·
Τίκνον, μήσῃτι ὅτι ἀπί-
λαβις σὺ τὰ ἀγαθὰ σὺ ἐν τῇ
ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως
τὰ κακά· ἵν' ὁδὶ παρα-
καλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πάνσι τέτοις,

ὁποῖον ἦτον ἐρριμμένον ὁμ-
προσὰ εἰς τὴν θύραν τοῦ
πληγωμένου.

21 Καὶ ἐπεθύμα ἵνα χορ-
τάσῃ ἀπὸ ταῖς ψυχαῖς ὅπῃ
ἐπέφτασιν ἀπὸ τὴν τραπέζαν
τοῦ πλεσίῳ· ἀλλὰ καὶ οἱ
σκύλοι ἤρχονταν καὶ ἔγλυφαν
ταῖς πληγαῖς τοῦ.

22 Καὶ ἦλθε καιρὸς καὶ
ἀπέθανεν ὁ πτωχός, καὶ ἐπῆ-
ράν τον οἱ ἄγγελοι, καὶ ἐπῆ-
γάν τον εἰς τὸν κόλπον τοῦ
Ἀβραάμ· καὶ ἀπέθανε καὶ ὁ
πλεσίῳ καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ μέσα εἰς τὸν ἄθῃν,
εὕρισκόμενον εἰς τὰ βάσανα,
εἰσῆκωσε τὰ μάτια τοῦ, καὶ
εἶδε τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρὰ,
καὶ τὸν Λάζαρον εἰς τῆς κόλ-
πης τοῦ.

24 Καὶ αὐτὸς ἐφώνηξε,
καὶ εἶπεν· ὦ πάτερ Ἀβραάμ
λυπήσῃ με, καὶ σέμψε τὸν
Λάζαρον, ἵνα βυτήσῃ τὴν
ἄκραν τοῦ δακτύλου τοῦ εἰς
τὸ νερὸν, ἵνα δροσίσῃ τὴν
γλῶσσάν μου· διατὶ βασανί-
ζομαι μέσα εἰς τὴν φλόγαν
ἐτήτην.

25 Καὶ ὁ Ἀβραάμ τῷ
εἶπεν· ὦ παιδί μου, ἐνδυμή-
θησθ, ὅτι ἐσὺ ἀπόλαυσες τὰ
ἀγαθὰ σὺ εἰς τὴν ζωὴν σου, καὶ
ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά·
καὶ τῶρα ἐτήτῃ παρακαλεῖ-
ται, καὶ ἐσὺ λυπᾷσαι.

26 Καὶ ἀπάνω εἰς ὅλα ἐτῷ-

μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἱμῶν χάσμα μέγα ἐστίκεται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δὲ Ἐρωτῶ ὑνισι, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·

28 Ἐχω γὰρ πίντε ἀδελφές, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς βασιλείας.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχουσι Μωσέα καὶ τὴς προφῆτας· ἀκυσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἵάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτὸς, μετανοήσουσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσῆς καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκήσουσιν, ὑδὲ ἵάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

τα, ἀνάμισα εἰς ἰσᾶς καὶ εἰς ἱμᾶς εἶναι μέγαλον χάσμα, διὰ τὰ μὴ δύνωνται ἐκεῖνοι ὅπῃ θέλουν περάσθαι ἀπ' ἐδῶ εἰς ἰσᾶς, μηδὲ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι ἀπ' ἐκεῖ, τὰ περνεῖσιν εἰς ἱμᾶς.

27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Παρακαλῶ· σι λοιπὸν, ὦ πάτερ, τὰ τὸν πέμψῃς εἰς τὸ σπῆτι τοῦ πατρός μου·

28 Διὰ τὸ ἔχω πίντε ἀδελφές, διὰ τὰς μαρτυρήσῃ ἐν ταῖς, διὰ τὰ μὴ ἔλθουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον ἐν τῇ βασιλείας.

29 Λέγει τῷ ὁ Ἀβραάμ· Ἐχουσι τὸν Μωϋσέα καὶ τὴς προφῆτας· ἂς ἀκήσων αὐτὸς.

30 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὁχι, πάτερ Ἀβραάμ· ἀμὴ ἂν πάγῃ κανένας ἀπὸ τῆς νεκρῆς εἰς ἐκεῖνους, θέλουν μετανοήσῃ.

31 Καὶ ὁ Ἀβραάμ τοῦ εἶπεν· Ἄν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὴς προφῆτας δὲν ἀκήσουσιν, ὑδὲ ἂν ἀνασταθῇ κανένας ἀπὸ τῆς νεκρῆς, θέλουν τὸν πιστεύσει.

Κεφ. 17.

Εἶπε δὲ πρὸς τὴς μαθητάς· Ἀνευδεκτόν ἐστι μὴ ἔλθεῖν τὰ σκάνδαλα· ἐὰν δὲ δι' ὑμῶν ἔρχεται.

2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ ἐν μύλῳ· οἰκὸς περικείται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς

ΚΑΙ εἶπεν εἰς τὴς μαθητάς· δις τῇ· Ἀδύνατον εἶναι τὰ μὴ ἔλθουν τὰ σκάνδαλα· ἀμὴ ἀνελύμενον εἰς ἐκεῖνον, διὰ μίσου τοῦ ὁποῖον ἔρχονται.

2 Καλλίτερόν τε εἶναι, τὰ εἶναι μία μυλῶπιτρα τρυγύρω εἰς τὸν λαιμόν τε, καὶ τὰ ῥιφθῇ

τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίση ἵνα τῶν μικρῶν τέτων.

3 Προσίχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἰὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

4 Καὶ ἰὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτη εἰς σέ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σοι, λέγων· Μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ.

5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν ψίγιν.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴχετε ψίγιν ὥς κόκκοι σινάπιδος, ἐλέγχετε ἂν τὴν συκαμίνω ταύτῃ· Ἐκριζώθητι, καὶ φυτευθήθη ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἠπήκυσεν ἂν ὑμῖν.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ· εὐθέως· Παρελθὼν ἀνάπαισαι·

8 Ἄλλ' ἔχι ἐρεῖ αὐτῷ· Ἐτοιμάσου τί δειπνήσω, καὶ περιζώσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγισαι καὶ πίηςαι σύ·

9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ τοῦ κυρίου, ὅτι ἵπταται τὰ διαταχθέντα αὐτῷ· ἢ δοκῶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν

εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ τὴν σκανδαλίση ἵνα ἀπὸ τῆς μικρῆς ἐτέτης.

3 Ἐχετε τὸν νῦν σας. Καὶ ἰὰν σφάλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς ἰσένα, ἐπιτίμησέ τον· καὶ ἰὰν μετανοήσῃ, συγχώρεσέ τε.

4 Καὶ ἂν σὺ σφάλῃ ἑπτὰ φοραῖς τὴν ἡμέραν, καὶ εἰς ταῖς ἑπτὰ νὰ γυρίσῃ εἰς ἑσένα νὰ εἰπῇ· Μετανοῶ· νὰ τοῦ συγχωρέσῃς.

5 Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν εἰς τὸν Κύριον· Αὕξησέ μας ψίγιν.

6 Καὶ ὁ Κύριος· εἶπεν· Ἐὰν ἔχετε ψίγιν ὥσάν τὸ κοκκί τοῦ συναπίου, ἠθέλετε εἰπῇ εἰς ἐτέτην τὴν συκαμιναίαν· Ξερζώσῃ, καὶ φυτεύσῃ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἠδελεῖ σᾶς ὑπακῆση.

7 Καὶ ποῦ· ἀπὸ ἐσᾶς ἔχοντας δούλους ὅπῃ νὰ κάμῃ τὸ ἀλέτρι, ἢ νὰ βόσκη τὰ πρόβατα, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἔλθῃ μέσα εἰς τὸ σπῆτι ἀπὸ τὸ χωράφι, τῷ λέγει παρευδύς· Πέρασι κάθισι·

8 Καὶ δὲν θέλει τῷ εἰπεῖ· Ἐτοιμάσε τίποτις νὰ δειπνήσω, καὶ περιζώσῃ καὶ ὑπηρετά με, ἕως ὅπῃ νὰ φάγω· καὶ νὰ πίω· καὶ ὕστερον θέλεις φάγῃ καὶ θέλεις πιῇ καὶ ἐσύ·

9 Τάχα εὐχαριστᾷ τὸν δούλον ἐκεῖνον, ὅτι ἔκαμιν ἐκεῖνα ὅπῃ τὸν ἐδιόλαξεν· δὲν λογιάζω.

10 Ἐτῆ καὶ ἐσεῖς, ὅταν κά-

ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγεται· Ὅτι δέλοι ἀχρεῖοί ἴσμεν· ὅτι ὁ ὑφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μίση Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομένῳ αὐτῷ εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνήν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλίσσον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορεύθέντες ἐπιδείξατέ μοι τὰς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτῆς, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἔπαισεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τὴς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα πῦ;

18 Οὐχ εὗρίθησαν ὑποστρίφαντες δέξαι τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογιγὴς ἔστι;

μετεῖλα ἐκεῖνα, ὅπῃ σᾶς ἐδικατάχθησαν, νὰ λέγῃτε· Ὅτι ἄχρηστοι δαυλετάδες εἴμεσθαι· ὅτι ἐκεῖνο ὅπῃ ἐχρεώσυσταμεν νὰ κάμωμεν, ἐκάμαμεν.

11 Καὶ ὅταν αὐτὸς ἐπάγειν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐπέρα διὰ μίση τῆς Σαμαρείας καὶ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμβαίνοντες εἰς κώμην, ἀπάντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ὅποιοι ἐστάθησαν ἀπὸ μακριᾶ.

13 Καὶ εὐγαλαὶ φωνήν, καὶ εἶπαν· Ὡ διδάσκαλε Ἰησοῦ, λυπήσῃ μας.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὴς εἶδεν, εἶπεν· Ἀμῖν, δείξετε τοῦ λόγου σας εἰς τὴς ἱερεῖς. Καὶ αὐτοὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐπάγειαν ἐκαθαρίσθησαν.

15 Καὶ ἓνας ἀπ' αὐτῆς, ὡσὰν εἶδεν πῶς ἰατρεύθη, ἐγύρισεν, (εἰς τὸν Χριστόν,) μὴ μεγάλαις φωναῖς δοξάζωντας τὸν Θεόν;

16 Καὶ ἔπαισεν πρὸς πρόσωπον εἰς τὰ πόδια αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμαρείτης.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Δὲν ἐκαθαρίσθησαν καὶ οἱ δέκα; ἀμὴν οἱ ἐννέα πῦ εἶναι;

18 Δὲν εὗρίθησαν νὰ γυρίσῃ νὰ δώσῃ δόξαν τῷ Θεῷ, παρὰ μοναχὰ ἰστῇ· ὁ ἀλλογιγὴς;

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνα-
στὰς πορεύου· ἡ πείσις σου
σίσωκέ σε.

20 Ἐπιρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν
Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη
αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρ-
χεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
μετὰ παρατηρήσεως·

21 Οὐδὲ ἔρχουσιν· Ἰδὲ ὧδε,
ἡ, ἰδὲ ἐκεῖ· Ἰδὲ γὰρ, ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς
ὑμῶν ἐστίν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τὰς
μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι,
ὅτε ἐπιθυμήσεται μίαν τῶν
ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψισθαι.

23 Καὶ ἔρχουσιν ὑμῖν· Ἰδὲ
ὧδε, ἡ, ἰδὲ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθου-
τε, μηδὲ διώξητε.

24 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀγραπὴ
ἡ ἀσφάπτουσα ἐκ τῆς ὑπὲρ
ὕψους, εἰς τὴν ὑπὲρ ὕψους
λάμπει· ὕψους ἔσται καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
αὐτῇ.

25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν
πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀπο-
δοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν
ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ὕψους
ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἦσαν οἱ, ἔπινον, ἐγά-

19 Καὶ λέγει τῷ Σῴκῳ
πάγειν· ἡ πείσις σου σε
ἔσωσει.

20 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι
τὸν ἐρώτησαν· Πότε ἔρχεται
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Ἀπε-
κρίθη, καὶ εἶπέν τῃς· Δὲν ἔρ-
χεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
μετὰ φύλαξιν·

21 Οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖν· Νὰ
ἰδῶ, ἡ, νὰ ἐκεῖ εἴη· διατὶ νὰ,
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσα
σας.

22 Καὶ εἰς τὰς μαθητάδας
εἶπεν· Θέλουσιν ἔλθῃ ἡμέραις,
νὰ ἐπιθυμήσετε μίαν ἀπὸ ταῖς
ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
νὰ εἰδῇτε, καὶ δὲν θέλετε τὴν εἰδῆναι.

23 Καὶ θέλουν σᾶς εἰπεῖν·
Νὰ ἰδῶ εἶναι· νὰ ἐκεῖ εἶναι·
καὶ ἰσοῖς νὰ μὴν ὑπάτε, μηδὲ
νὰ τὰς ἀκολουθήσετε.

24 Διατὶ καθὼς ἡ ἀγραπὴ
ὅπου ἀσφάπτει ἀπὸ τὴν μίαν με-
ραίαν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν ὕψους,
λάμπει ἕως τὴν ἄλλην μεραίαν
ἀπὸ κάτω εἰς τὸν ὕψους· τέτοι-
ας λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἡμέραν τῇ.

25 Καὶ πρῶτα κάμνει χρεῖαν
νὰ πάθῃ πολλά, καὶ νὰ κατα-
φρονεθῇ ἀπὸ τὴν γενεάν ἐτά-
την.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο εἰς
ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ἔτι θέ-
λει εἶσθαι καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἔτρωγον καὶ ἔπινον,

μεν, ἔξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.

28 Ὅμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἦσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλεν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν·

29 Ἡ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθε Λώτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' ἑρανῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας·

30 Κατὰ ταῦτα ἔσαι ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἀποκαλύπτεται.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς ἔσαι ἐπὶ τοῦ δώματός, καὶ τὰ σκεύη αὐτῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.

33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῇ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν, ζωογονήσῃ αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἴσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφιεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθεσαι ἐπὶ

ἐκείνης, εἰς ἓν καὶ ἐπανδρεύσονται, ἵως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπῃ ἐμβῇκεὶ ὁ Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ τὲς ἐχάλασεν ὅλῃς,

28 Τέτοιαις λογῆς ἀκόμι ὡς κατ'ὸς ἐγίνει εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Λώτ· ἔτρωγαν καὶ ἔπιναν, ἀγόραζαν, ἐπελεῦσαν ἐφύτειαν, ἔκαμναν σπήτια·

29 Καὶ τὴν ἡμέραν ὅπῃ εὐγῇκεν ὁ Λώτ ἀπὸ τὰ Σόδομα, ἔβρεξε φωτιά καὶ θειάφι ἀπὸ τοῦ ἑρανόν, καὶ τὲς ἐχάλασεν ὅλῃς·

30 Τὰ ὅμοια θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπῃ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ θέλει φανερωθῇ.

31 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὅποιος θέλει εἶσθαι ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, καὶ τὰ ἀγγεῖα ὅπῃ ἔχει μέσα εἰς τὸ σπήτί τε, νὰ μὴν κατέβῃ νὰ τὰ πάρῃ· καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ χωράφι, ὁμοίως ἂς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω.

32 Καὶ ἰνδυμᾶσθε τὴν γυναικὰ τῇ Λώτ.

33 Ὅποιος ζητήσῃ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν τε, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν χάσει, θέλει τὴν φυλάξει.

34 Λέγω σας, εἰς ἐκείνην τὴν νύκτα θέλουσιν εἶσθαι δύο εἰς ἓνα κρεβάτι· καὶ ὁ ἓνας θέλει παρῇ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφιεθῇ.

35 Δύο θέλουσιν ἀλίσθῃ εἰς

τὸ αὐτό· ἡ μία παραληφθήσε-
ται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.

36 Δύο ἴσονται ἐν τῷ ἀγρῷ·
ὁ εἰς παραληφθήσεται, καὶ ὁ
ἕτερος ἀφεθήσεται.

37 Καὶ ἀποκριθέντις λέ-
γουσιν αὐτῷ· Πῦ, Κύριε; Ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπως τὸ
σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ
αἰτοί.

μίαν μεραίαν· καὶ ἡ μία θέλει
παρῇ, καὶ ἡ ἄλλη θέλει ἀφεθῇ.

36 Δύο θέλουν εἶσθαι εἰς τὸ
χωράφι· ὁ ἓνας θέλει παρῇ,
καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθῇ.

37 Καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ
λέγουσιν τῷ· Πῦ, Κύριε; Καὶ ὁ
Ἰησοῦς τῆς εἶπεν· Ὅπως εἶναι τὸ
πτῶμα, ἐκεῖ θέλουν μαζωχθῇ
καὶ οἱ αἰτοί.

Κεφ. ιη. 18.

ἘΛΕΓΕ δὲ καὶ παραβιὼν
αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάν-
τοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ
ἰκκακεῖν·

2 Λέγων· Κριτὴς τις ἦν ἐν
τινὶ πόλει τὸν Θεὸν μὴ φο-
βόμενος, καὶ ἄνθρωποι μὴ
ἐντρέπονται·

3 Χήρα δὲ τις ἦν ἐν τῇ
πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με
ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ ὅτε ἠθέλησεν ἐπὶ
χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν
ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν ὁ
φοβῶμαι, καὶ ἄνθρωποι οὐκ
ἐντρέπονται.

5 Διάγει τὸ παρῆχαι μοι
κόποι τὴν χήραν ταύτην, ἐκ-
δικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέ-
λος ἐρχομένη ἐπωπιάξῃ με.

6 Εἶπεν δὲ ὁ Κύριος· Ἀκού-
σατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας
λέγει·

7 Ὁ δὲ Θεὸς ὁ μὴ ποιήσει

ΚΑὶ ἔλεγεν τῆς καὶ παρα-
βολὴν, πῶς πρέπει πάντα
να προσεύχωνται, καὶ να μὴν
ὀκνεῖσι.

2 Λέγωντας· Ἦσαν ἓνας
κριτὴς εἰς μίαν χώραν, καὶ
μηδὲ τὸν Θεὸν ἐφοβῶνταν, μη-
δὲ τὰ ἄνθρώπους ἐντρέπενταν.

3 Ἦτον καὶ μία χήρα εἰς
τὴν πόλιν ἐκείνην· καὶ ἤρχετο
εἰς τὸν κριτὴν, καὶ
ἔλεγεν· Ἀνδρέστη, ἐκδίκησέ με
ἀπὸ τὸν ἐναντίον μου.

4 Καὶ δὲν ἠθέλησεν εἰς μερι-
κὸν καιρὸν· ὕστερα εἶπεν μέσα
τῷ· Ἀγκαλὰ καὶ τὸν Θεὸν δὲν
φοβῶμαι, καὶ ἄνθρωποι δὲν
ἐντρέπονται·

5 Ὅμως διατὶ να μὲ πειρά-
ξῃ ἡ χήρα ἐγώ, ἃς τὴν ἐκ-
δικήσω· διὰ να μὴ ἐρχεται
ἕως τὸ τέλος καὶ μὲ θλίβῃ.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἀκού-
σιτε τί λέγει ὁ κριτὴς τῆς
ἀδικίας·

7 Καὶ ὁ Θεὸς, πῶς να μὴν

τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῷ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;

8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει· πολλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὐρήσει τὴν πίσιν ἐπὶ τῆς γῆς;

9 Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινὰς τῆς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξηθενῶντας τῆς λοιπῆς, τὴν παραβολὴν ταύτην·

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἰς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήχητο· Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς ἕτος ὁ τελώνης.

12 Νησιεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.

13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐξῶς οὐκ ἤθελεν ὑδὲ τῆς ὀφθαλμοῦς εἰς τὸν ἕρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπται εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω ἡμῖν, κατέβη ἕτος δειδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐ-

κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν διαλεγμένων τε ὁπῶ βοῶν εἰς αὐτὸν ἡμέρα καὶ νύκτα, καὶ ὁπῶ μακροθυμεῖ εἰς αὐτὸς;

8 Λέγω σας ὅτι θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν γλίσγωρα· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὡσαύτως· ἔλθῃ, τάχα θέλει εὐρεῖ τὴν πίσιν ἀπᾶν εἰς τὴν γῆν;

9 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς κάποιους, ὁπῶ ἐπίστευαν εἰς τοῦ λόγου τῆς πῶς εἶναι δίκαιοι, καὶ ἐκαταφροῦνσαν τῆς ἄλλης, ἐτήτην τὴν παραβολήν·

10 Δύο ἄνθρωποι ἀνέβηκαν εἰς τὸ ἱερὸν νὰ προσευχηθῶσιν· ὁ ἓνας Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἄλλος κυμμερκιάρχης.

11 Ὁ Φαρισαῖος ἔγνωτας νὰ σταθῇ εἰς τῆς λόγου τε ἐπροσέυχετο· ἰτῆτα τὰ λόγια· Ὁ Θεὲ, εὐχαριστῶ σε, διὰ τὸ δὲν εἶμαι ἐγὼ ὡσὰν οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ὁπῶ εἶναι ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡσὰν ἰτῆτος ὁ κυμμερκιάρχης.

12 Νησιεύω δύο φοραῖς τὴν ἐβδομάδα, ἀποδεκατίζω ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχω.

13 Καὶ ὁ κυμμερκιάρχης ἐξέκλειτον ἀπὸ μακρὰ, καὶ δὲν ἤθελεν ὑδὲ τὰ μάτια τε νὰ τὰ σηκῶσιν εἰς τὸν ἕρανόν· ἀλλὰ ἐκτύπα τὸ στήθος τε, καὶ ἔλεγεν· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω σας· ἰτῆτος ἐκατέβη δειδικαιωμένος εἰς τὸ σπῆ-

τῷ, ἢ ἐκεῖν· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

15 Προσέφειρον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπιτίμησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμεν· αὐτὰ, εἶπεν· Ἀφιετε τὰ παιδιὰ ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐστιν ἡ δόξα τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, ὃ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ὁδοὺς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψης· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Ὁ δὲ εἶπεν· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰη-

τί τῷ, παρὰ ἐκεῖν· διατί κάδε ἄνθρωπος· ὅπῃ ὑψώνεται, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὅποιος ταπεινῶνται τῷ λόγῳ τῷ, θέλει ὑψωθῇ.

15 Καὶ ἔφεραν τε καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ, νὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μαθητάδες τε ὡσάν εἰδάν τοὺς ὠνείδισαν ἐκείνης ὅπῃ τὰ ἔφεραν.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐπροσκάλεσε, καὶ εἶπεν· Ἀφῆτε τὰ παιδιὰ νὰ ἔρχωνται εἰς ἐμένα, καὶ μὴν τὰ ἐμποδίζετε· διατί τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῷ Θεῷ.

17 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ ὡσάν παιδί, δὲν θέλει ἔμβει εἰς αὐτήν.

18 Καὶ κάποιος ἄρχωντας τὸν ἐρώτησε, καὶ εἶπεν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί νὰ κάμω νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Τί με λέγεις ἀγαθόν; κανέναν δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἓνας, ὁ Θεός.

20 Ταῖς παραγγελίαις ταῖς ἐξεύρεις· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψης· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Καὶ ἐκεῖν· εἶπεν· Ἐγὼ ταῖς ὅλας τὰς ἐφυλάξα ἀπὸ τῆς νεότητός μου.

22 Καὶ ἀκούωντάς τὰς τὸ Ἰη-

σῆς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἔν σοι
λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις
πώλησον, καὶ διάδω· πτωχοῖς,
καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν ἑραινῷ·
καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα,
περίλυπός· ἐγένετο· ἦν γὰρ
πλῆσι· σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
περίλυπον γενόμενον, εἶπε·
Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα
ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκολώτερον γὰρ ἐστὶ
κάμηλον διὰ τρυμαλιῶς ῥαφί-
δος· εἰσελθεῖν, ἢ πλῆσιον εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελ-
θεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες·
Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύ-
νατα παρὰ ἀνθρώποις, δυ-
νατὰ ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος·
Ἰδὲ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα,
καὶ ἠκολυθήσασμέν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς
ἐστὶν ὃς ἀφήκειν οἰκίαν, ἢ γονεῖς,
ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ
τίκνα, ἵνα εἰσὶν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ,

30 Ὃς ἔμὴ ἀπολάβῃ πολ-
λαπλάσια ἐν τῷ καιρῷ τού-
τῳ.

σῆς, τῷ εἶπεν· Ἀκόμι εἶνα σὺ
λείπει· ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχης
πώλησέ τὰ, καὶ μοίρασέ τὰ εἰς
τὴς πτωχούς, καὶ θείης ἀποκ-
τήσῃ θησαυρὸν εἰς τὸν ἑραινόν·
καὶ ἔλα, ἀκολούθα με.

23 Καὶ ἐκείνους, ὡσάν τὸ
ἤκουσεν, ἐλυπήθη πολλὰ· διατὶ
ἦτοί πολλὰ πλῆσι.

24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσάν τὸν
εἶδεν πῶς ἐλυπήθη πολλὰ,
εἶπεν· Πῶς ἐκείνοι ὅπῃ ἔχον
τὰ χρήματα, δύσκολα θείον
ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῷ
Θεῷ.

25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ
περάσῃ ἢ κάμηλος ἀπὸ τὴν
τρύπα τῆς βελόνας, παρὰ ὁ
πλῆσι· νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν
βασιλείαν τῷ Θεῷ.

26 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ τὸ
ἤκουσαν, εἶπαν· Καὶ τίς δύνε-
ται νὰ σωθῇ;

27 Καὶ ἐκεῖνους· εἶπεν·
Ἐκείνα ὅπῃ εἶναι ἀδύνατα
σημὰ εἰς τὴς ἀνθρώπων, εἶναι
δυνατὰ σημὰ εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ὁ Πέτρος· εἶπεν·
Νὰ, ἡμεῖς ὅπῃ ἀφήκαμεν ὅλα,
καὶ σὺ ἠκολυθήσασμεν.

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς εἶπεν·
Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι
καίνιας ὁποῖός· ἄφηκε σπῆτι,
ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖ-
κα, ἢ τίκνα, διὰ τὴν βασι-
λείαν τῷ Θεῷ,

30 Ὃπῃ νὰ μὴν τὰ ἀπο-
λαίσῃ πολλαπλάσια εἰς τὸν

τω, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχο-
μίῳ ζῶν αἰώνιοι.

31 Παραλαβὼν δὲ τὰς
δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτάς· Ἰδὲ,
ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερσόλυμα,
καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ
γινγασμένα διὰ τῶν προφη-
τῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ
τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσε-
ται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ
πτυσθήσεται·

33 Καὶ μαρτυροῦντες
ἀποκτινύσιν αὐτόν· καὶ τῇ
ἐμίᾳ τῇ τρίτῃ ἀναθήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ ὑδὲν τέτων
συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τῆτο
κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ
οὐκ ἰγίνωσκει τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγί-
ζει αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼν, τυφλὸς
τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν
τρισυταίων.

36 Ἀκούσας δὲ ὄχλος δια-
πορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη
τῆτο.

37 Ἀπήγγελλαν δὲ αὐτῷ,
ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος πα-
ρίρχεται.

38 Καὶ ἰβόησει, λέγων·
Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἰλήσόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες
ἐπιστήμωνι αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ·
αὐτὸς δὲ πολλῶν μᾶλλον

καιρὸν ἐτήτο, καὶ εἰς τὸν
ἐρχόμενον αἰῶνα ζῶν αἰώνιον.

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πένοντας
τὰς δώδεκα μαθητάδας, τὰς
εἶπε· Νὰ, ὁπῶ ἀναβαίνομεν εἰς
τὰ Ἱερσόλυμα, καὶ θέλει
τελεωθῇ ὅλα ὅσα εἶναι γραμ-
μένα ἀπὸ τὰς προφῆτας, διὰ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

32 Διατὶ θέλει παραδοθῇ
εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἐμπαιχ-
θῇ, καὶ θέλει ὑβρισθῇ, καὶ
θέλει πτυσθῇ·

33 Καὶ ὡσὰν τὸν δείξεν
θέλει τὸν σκοτώσει· καὶ τὴν
τρίτην ἡμέραν θέλει ἀνασταθῇ.

34 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγροῖκη-
σαν τίποτε ἀπὸ τῆτα· καὶ
ἐτῆτο· ὁ λόγος· ἦτον κρυμ-
μένον ἀπ' αὐτὰς, καὶ δὲν
ἐγνώριζαν ἐκεῖνα ὁπῶ ἐλέγε-
ταν.

35 Καὶ ὅταν ἐσήμωκεν εἰς
τὴν Ἱεριχὼν, ἐκάθονταν ἕνας
τυφλὸς εἰς τὴν ἑρᾶτα καὶ
ἐζῆτα.

36 Καὶ ὡσὰν ἄκουσεν ὁπῶ
ἐπικρῖαν τὸ πληθύνον, ἐρώτησε
τί εἶναι ἐτῆτο·

37 Καὶ εἰπὼν τε, ὅτι ὁ
Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος περὶ αὐτόν.

38 Καὶ ἐβόησει, καὶ εἶπεν·
ὦ Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ,
λυπήσῃ με.

39 Καὶ οἱ ἐκείνοι ὁπῶ ἐπάγεσαν
ὁμπροσθὰ, τὸν ἀποπικρῖαν διὰ
τὰ σιωπήσῃ· καὶ αὐτὸς πολ-

ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἰλήσόν με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντες δὲ αὐτῷ ἐπηρώτησιν αὐτόν,

41 Λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

λά περισσότερον ἔκραζεν· Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἰλήσόν με.

40 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰσάθῃ καὶ ἐπρόσαξε ἰὰ τοῦ τὸν φέρει· καὶ ὡσὰν ἰσήμευσιν αὐτὸς, τὸν ἐρώτησι,

41 Καὶ εἶπεν· Τί θέλεις ἰὰ σὺ κάμω; Καὶ ἐκείνους εἶπεν· Αὐθιγνῆ, ἰὰ εἰδῶ.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ἰδὲ· ἡ πίστις σου σε ἴσωσι.

43 Καὶ παρὺς εἶδε, καὶ τοῦ ἀκολούθησι δοξάζωντας τὸν Θεόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὡσὰν τὸ εἶδαν, εὐχαρίστουν τὸν Θεόν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ' εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερουσόλῃμ.

2 Καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ὀνόματι καλέμινος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ ἔτι· ἦν πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτην ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.

4 Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορείαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμιλλε διέρχισθαι.

5 Καὶ ὡς ἤλθιν ἐπὶ τὸν τόπον,

ΚΑΙ' ὡσὰν ἐμβῆκεν μέσα ἐπὶ ἑνα ἀπὸ τὴν μίσση τῆς Ἱερουσόλῃμ.

2 Καὶ ἰὰ, καὶ ἵνας ἀνδρῶν ὅπῃ τὸν ἔκραζαν τὸ ὄνομά τῃ Ζακχαῖον· καὶ ἵπῃ τῷ ἦτον πρῶτῷ κυμεικίᾳ, καὶ πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτην ἰὰ εἰδῇ τὸν Ἰησοῦν ποῦ εἶναι· καὶ δὲν ἰδύμιτον ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὅτι ἦτον κοντὸς εἰς τὸ κορμί.

4 Καὶ ἔτρεξεν ὀμπροσθὰ, καὶ ἀνέβη ἀπάνω εἰς μίαν συκομορείαν, διὰ ἰὰ τὸν εἰδῇ· ὅτι ἀπὸ ἐκείνην τὴν γράταν ἤμιλλε ἰὰ περάσῃ.

5 Καὶ ὡσὰν ἤλθιν ὁ Ἰησοῦς

ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατέβη· δι' σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μέναι.

6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπιδέξατο αὐτὸν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διγύγγωροι, λίγοντες· Ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλύσαι.

8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδὲ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἰ τινὸς τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλῆν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἰγίειτο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.

10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

11 Ἀκούοντες δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παραβολήν, διὰ τὸ ἰγγύς αὐτόν εἶναι Ἱερουσαλὴμ, καὶ δοκεῖν αὐτοῦς ὅτι παραχερῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.

12 Εἶπεν ἔν· Ἄνθρωπος τις εὐγενὴς ἰποριύθη εἰς χώραν μακράν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑπογρέψαι.

13 Καλίσας δὲ δίκαι δούλους

εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἀπέτισε καὶ εἶδεν τον, καὶ εἶπεν· Ζακχαῖε, κατέβη ὀγλίγωρα· διὰ τὸ σήμερον κάμνει χρεία νὰ μένω εἰς τὸ σπῆντί σου.

6 Καὶ ἐσπέδασε καὶ ἐκάτιβη, καὶ τὸν ἰδέχθηκε χαρῆμενος.

7 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδαν ὅλοι ἰγόγγυζαν, καὶ ἔλεγαν· Ὅτι εἰς ἀνθρωποὺς ἀμαρτωλὸν ἐπῆγε νὰ κοιήσῃ.

8 Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἐξάδη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Κύριον· Νὰ, Αὐδέντη, τὰ ἡμισυ τῶν ὑπαρχόντων μου δίδω εἰς τὸς πτωχοῦς· καὶ ἂν ἐσυκοφάντησα τινὸς τίποτες, τὸ δίδω ὅπίσω τετράδιπλον.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ὅτι σήμερον ἐγίνε σωτηρία εἰς τὸ σπῆντι ἐτέτο, εἰς ὅσον εἶναι καὶ ἐτῆτος υἱὸς τῷ Ἀβραάμ.

10 Διὰ τὸ υἱὸς τῷ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ χαμένον.

11 Καὶ ἀκούοντες ἐκεῖνοι ἐτῆτα, ἐπρόσθεσε καὶ εἶπε μίαν παραβολήν, μὲ τὸ νὰ εἶναι κοντὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ νὰ λογιάζων, ὅτι παρευδὺς μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νὰ ἀναφανῇ.

12 Λοιπὸν εἶπεν· Ἔνας ἄνθρωπος εὐγενὴς ἰπῆγεν εἰς χώραν μακράν, νὰ πάρῃ διὰ λόγου τῆ βασιλείαν, καὶ νὰ γυρίσῃ.

13 Καὶ ἔπραξε δίκαια τῷ δε-

ἑαυτῷ, ἔδωκεν· αὐτοῖς δέκα μιᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴς· Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτῷ ἐμίσην αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτῷ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τῷτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἰν τῇ ἰπαρθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τῆς δόξης τύτης, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γινῶ τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μιᾶ σου προσεργάσατο δέκα μιᾶς.

17 Καὶ εἶπιν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὲ δούλε· ὅτι ἰν ἱλαχίσω πιγὸς ἐγένεθ, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἰπάνω δέκα πόλιν.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μιᾶ σου ἐποίησι πέντε μιᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τέτῳ· Καὶ σὺ γίνω ἰπάνω πέντε πόλιν.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδὲ, ἡ μιᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σιδαρίῳ.

21 Ἐφοβέμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἵρεις ὁ οὐκ ἔθηκες, καὶ θιρίζεις ὁ ἂν ἴσπηρες.

ληντάδες, καὶ τὴς ἔδωκε δέκα μιᾶς, καὶ τὴς εἶπε· Νὰ πραγματεύεσθε ἕως ὅπῃ νὰ ἔλθω.

14 Καὶ οἱ πολῖταις τε τὸν ἐμισῶσαν, καὶ ἔστειλαν πρέσβεις ἀποπίσω τε, καὶ ἔλιγαν· Δὲν τὸν θέλομεν νὰ βασιλεύσῃ εἰς ἡμᾶς.

15 Καὶ ὅταν ἰγύρισε καὶ ἰπῆρε τὴν βασιλείαν, εἶπε νὰ τῷ λαλήσουν τὴς δαλυτάδες ἐκείνης, εἰς τὴς ὁποῖας ἔδωκε τὸ ἀσήμεν· διὰ νὰ μάθῃ τὸ ἐκέρδισιν κάδι ἕνας εἰς τὴν πραγματείαν τε.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπεν· Αὐθέντη, ἡ μία σου μιᾶ ἔκαμε παραπάνω δέκα μιᾶς.

17 Καὶ λέγει τε· Ὑγιᾶσον, δούλε ἀγαθὲ· ἐπειδὴ εἰς τὸ ὀλίγον ἔγινες ἰμπισευμένον, ἔχε ἐξουσίαν ἀπάνω εἰς δέκα πόλεις.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, καὶ εἶπεν· Αὐθέντη, ἡ μιᾶ σου ἔκαμιν ἄλλαις πέντε μιᾶς.

19 Καὶ εἶπιν καὶ εἰς ἰτῷτον· Καὶ σὺ νὰ γίνης ἐξουσιαστὴς ἀπάνω εἰς πέντε πόλεις.

20 Καὶ ὁ ἄλλος ἦλθε, καὶ εἶπεν· Αὐθέντη, νὰ, ἡ μιᾶ σου, ὅπῃ τὴν εἶχα βαλμένην εἰς τὸ μανδύλιον.

21 Διατὶ σὺ ἰφοβέμην, ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς· σηκῶνεις ἐκείνο ὅπῃ δὲν ἔβαλεις, καὶ θιρίζεις ἐκείνο ὅπῃ δὲν ἴσπηρες.

22 Λίγη δὲ αὐτῷ· Ἐκ τῆ γόματός σε κρινῶ σε, ποιηρὲ δὴλε· ἦδεις ὅτι ἐγὼ ἀνδρωπῶ· αὐστηρὸς εἰμι, αἶρων δ' οὐκ ἔδωκα, καὶ θερίζων δ' οὐκ ἴσπειρα.

23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργυρίον μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἰλθὼν σὺν τόκῳ αὖ ἐπραξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεγῶσιν εἶπεν· Ἄρατι ἀπ' αὐτῷ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοιτι.

25 Καὶ εἶποι αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς·

26 Λίγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοιτι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοιτος, καὶ ὁ ἔχει, ἀρθθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τὸς ἰχθρὺς μου ἐκείνης, τὸς μὴ θελήσαντάς μου βασιλιῦσαι ἐπ' αὐτὸς, ἀγάγητε ὧδε, καὶ καλαιοφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἵπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἰγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρη· τὸ καλῶμενον Ἑλαιῶν, ἀπίγει διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

22 Καὶ λέγει τῷ ἀνδρὶ τῆς γόμας· Ἀπὸ τοῦ γόμα σε θάλω σε κρινεῖν, ποιηρὲ δὴλε· ἔξευρες ὅτι ἐγὼ εἰμαι ἀνδρωπῶ· αὐστηρὸς, σηκώνω ἐκεῖνο ὅπῃ δὲν ἔβαλα, καὶ θερίζω ἐκεῖνο ὅπῃ δὲν ἴσπειρα.

23 Καὶ διατί δὲν ἔδωκες τὸ ἀργυρίον μου εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ὥσάν ἤρχεμην ἡδεῖλα τὸ πάρη μὲ τὸν κάματον;

24 Καὶ εἰς ἐκείνης ὅπῃ ἵπαρασκήνουνται ἐκεῖ, εἶπεν· Ἐπάρετε ἀπ' αὐτὸν τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῇ ἐκείνῃ ὅπῃ ἔχει τὰς δέκα μνᾶς.

25 Καὶ λίγην τῷ Αὐθέντῃ, ἔχει δέκα μνᾶς·

26 Διατί ἐγὼ σᾶς λέγω, κάδε ἵνας ὅπῃ ἔχει, θέλει τῷ δοθῇ· καὶ ἀπὸ ἐκείνου ὅπῃ δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἔχει, θέλει παρδῇ ἀπ' αὐτόν.

27 Καὶ ἀπέειπε τὸς ἰχθρὺς μου ἐκείνης, ὅπῃ δὲν ἠθέλησαν νὰ βασιλεύσω εἰς αὐτὸς, φέρετέ μου τὴν ἰδῶ, καὶ καλαιοφάξιτέ μου ὅμπροσθέν μου.

28 Καὶ ὥσάν εἶπεν ἐτῆτα ὁ Ἰησοῦς, ἐπάγειν ὅμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ὥσάν ἐσήμωσιν εἰς τὴν Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, εἰς τὸ ὄρη· τὸ καλῶμενον Ἑλαιῶν, ἔγειλε διὰ τῶν μαθητῶν τῶν.

30 Εἰπὼν Ὑπάγει εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ἣ εἰσπορευόμενοι εὐρήσειτε πῶλον διδόμενον, ἐφ' ὃν ὑδεῖς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἴαν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· Διὰ τί λύετε; Οὕτως ἐριῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτῷ χρεῖαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσφαλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Λύοντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτῷ πρὸς αὐτὸς· Τί λύετε τὸν πῶλον;

34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐτῷ χρεῖαν ἔχει.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἐπιρρίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπιβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορευομένη δὲ αὐτῷ, ἐπισφάννουν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγίζοντες δὲ αὐτῷ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμειν,

38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν

30 Καὶ εἶπεν· Σύρτε εἰς τὸ χωρίον ὅπῃ εἶναι ἀγνάντια· καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐμβαίετε εἰς αὐτὸ θίλετε εὖρεϊ ἵνα πυλᾶρι διδόμενον, εἰς τὸ ὁποῖον καίνας ἀνδρῶν· ἀκόμι δὲν ἐκάθισε· καὶ λύσετε καὶ φέρετέ με το.

31 Καὶ ἂν σᾶς ἐρωτήσῃ καίνας· Διατί τὸ λύετε; Νὰ, τῷ εἰπῆτε ἔτζι· Ὅτι ὁ Αὐθέντης τῷ τὸ χρειάζεται.

32 Καὶ ὥσαν ἐπῆγαν οἱ ἀπεσφαλμένοι, εὐρήκαν καθὼς τὸς εἶπε.

33 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἔλυναν τὸ πυλᾶρι, τὸς εἶπαν οἱ αὐθεντάδες τῷ· Διατί λύετε τὸ πυλᾶρι;

34 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Ὅτι ὁ Αὐθέντης τῷ τὸ χρειάζεται.

35 Καὶ ἤφεραν τὸ πυλᾶρι εἰς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἔβαλλαν ἅπαν τὰ φορέματά τῃς, καὶ ἐκάθισαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐπέρα, ἐσφάσαν ἀπὸ κάτω τὰ φορέματά τῃς εἰς τὴν γράταν.

37 Καὶ ὥσαν ἐσήμωσιν ὡράμῃ εἰς τὸν κατῆφορον τῷ βηνῶ τῶν Ἐλαιῶν, ἄρχισαν ὅλοι τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν καὶ ἔχαιρυνται, καὶ ὑμνῶσαν τὸν Θεὸν μὲν μεγάλην φωνὴν διὰ ὅλων ταῖς δυνάμειν, ὅπῃ εἶδαν.

38 Καὶ ἔλεγαν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν

ἰσμάτι Κυρίου· εἰρήνη ἰν ὑρα-
νῷ, καὶ δόξα ἰν ὑψίσοις.

39 Καί τινες τῶν φαρισαίων
ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν·
Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς
μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἰὰν
ὑτοὶ σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι
κηράζονται.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν
τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἰπ' αὐτῇ,

42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνων
καὶ σὺ, καὶ γὰρ ἰν τῇ ἡμέρᾳ
σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην
σου· ἰὺν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ
ὀφθαλμῶν σου.

43 Ὅτι ἤξεσιν ἡμέραι ἰπὶ
σου, καὶ περιβαλῶσιν οἱ ἐχθροὶ
σου χάρακά σοι, καὶ περικυ-
κλώσουσί σοι, καὶ συνέξουσίν σοι
ταῖς ταῖσιν·

44 Καὶ ἰδαφιῶσί σοι, καὶ
τὰ τέκνα σου ἰν σοί· καὶ οὐκ
ἀφήσουσιν ἰν σοί λίθον ἰπὶ
λίθῳ· αἰθ' ὅν οὐκ ἔγνων τὸν
καιρὸν τῆς ἰπισκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ
ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς
πυλῶντας ἰν αὐτῷ καὶ ἀγο-
ράζοντας,

46 Λέγων αὐτοῖς· Γέ-
γραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶ-
κός· προσευχῆς ἔσιν· ὑμεῖς δὲ

ἰν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἰν
ὑρανῷ καὶ δόξα ἰν ὑψίσοις.

39 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τὰς
φαρισαίων ἀπὸ μέσου ἀπὸ τὸ
πλῆθος· τῷ εἶπαν· Διδάσκαλε,
φοβέρισε τὰς μαθητάδες σου.

40 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν
τὸς· Λέγω σας, ὅτι ἰὰν αὐτοὶ
σιωπήσωσιν, ἡ πέτρας θέλει
λαλήσει.

41 Καὶ ὡς ἂν ἐσήμωσεν εἶ-
δε τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἔκλαυσε,

42 Λέγων· Ὅτι ἂν ἐγνώ-
ριξες καὶ ἐσὺ, καὶ εἰς τὴν ἡμέ-
ραν σου τέτην, τὰ πράγματα
ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν εἰρήνην σου·
ἀλλ' ἰμὴ τῶρα ἐκρύφθη ἀπὸ τὰ
μάτια σου·

43 Ὅτι θέλει σὺ ἔλθῃ
ἡμέραις, καὶ οἱ ἐχθροὶ σου θέ-
λωσι βάλλειν τρυγύρω σου χαν-
τάκι, καὶ θέλωσι σὲ τρυγυ-
ρῆσαι, καὶ θέλωσι σὲ θλίψει
ἀπὸ κάδε τόποι·

44 Καὶ θέλῃ σὲ ξεπατώσει
ἕως τὰ θεμέλια, καὶ τὰ παιδιὰ
σου θέλῃ χαλάσει μέσα εἰς
ἰσεία· καὶ δὲν θέλῃ σὺ ἀφήσει
πέτραν ἀπάνω εἰς τὴν πέ-
τραν· διατὶ δὲν ἐγνώρισες τὸν
καιρὸν τῆς ἰπισκοπῆς σου.

45 Καὶ ὡς ἂν ἐμῶνκε μέσα
εἰς τὸ ἱερόν, ἄρχισεν νὰ εὐχάνη
ἔξω ἐκείνης ὅπῃ ἐπευθῶσαν μέ-
σα καὶ ἀγόραζαν,

46 Λέγωντάς τὸς· Εἶναι γι-
γραμμένοι· Ὅτι τὸ σπῆτήμι εἶ-
ναι σπῆτι προσευχῆς· καὶ ἰσείας

αὐτὸν ἐποιήσατε σπῆλαιον λεγόν.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολίσσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἔχοντες εὗρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

τὸ ἐκείνους σπῆλαιὰ τῶν κλιπτῶν.

47 Καὶ ἐδίδασκεν καθεύρας εἰς τὸ ἱερόν· καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐγύμναζον ἐν τῷ χαλάσῃ, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ δὲν εὗρισκαν τὸ τί ἐν ᾗ θύειαν τοῦ κάμῃ· διὰ τὸ ὅτι ὁ λαὸς ἐκρέμετο ἀπ' αὐτὸν ἐν τῷ ἀκούῃ.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντες αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένους, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπέ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσία ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ θεός σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ εἷνα λόγον· καὶ εἰπατέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ ὕδατος ἢ ἐξ ἁνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνιλογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι ἰὰν εἰπώμιν· Ἐξ ὕδατος· ἰσχύει· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσαμεν αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἰπώμιν· Ἐξ ἁνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπησμένοις

ΚΑΙ' μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντας τὸν λαὸν εἰς τὸ ἱερόν καὶ εὐαγγελίζοντας, ἀπροσδοκήτως ἐπήγαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἡ γραμματεὺς μαζὺ μετὰ τῆς πρεσβυτέρας,

2 Καὶ εἰπὼν τε· Εἰπέ μας μετὰ ποίαν ἐξουσίαν κάμεις ταῦτα; ἢ ποῖον εἶναι ἐκεῖνον· ὅπως σὺ ἴδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἰπὼν τῆς· Νὰ σὰς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ εἷνα λόγον· καὶ εἰπέτε μοι·

4 Τὰ βάπτισμα Ἰωάννου ἀπὸ τῶν ὕδατων ἢ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου;

5 Καὶ ἐκείνοι ἐσυλλογίζονταν μετὰ τῆς, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ἂν εἰπῶμιν· Ἀπὸ τῶν ὕδατων· θίσει ἐπὶ· Διὰ τὸ λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύοιτε;

6 Ἄν εἰπῶμιν· Ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου· ὅτι ὁ λαὸς θίσει ἡμᾶς λιθάσει· διὰ τὸ εἶναι κατὰ

γὰρ ἐστὶν Ἰωάννης προφήτης
εἶναι·

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ
εἶδέναι πόδιν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν
ποίᾳ ἔξοχα ταῦτα ποιῶ.

9 Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν
λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην·
Ἄνθρωπος τις ἐφύτευσε ἀμ-
πελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν
γεωργοῖς· καὶ ἀπιδήμεσι χρό-
νις ἰκανός.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε
πρὸς τὰς γειτοὺς δούλους, ἵνα
ἀπὸ τοῦ καρπῷ τοῦ ἀμπελῶνος
δώσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γειτοὶ
διερατίζοντες αὐτόν, ἐξαπέστειλαν
κενὰ.

11 Καὶ προσέειπε πῖμψαι
ἕτερον δῦλον· οἱ δὲ κακέϊπον
διόραντες καὶ ἀτιμάσαντες
ἐξᾠπείσθησαν κινόν.

12 Καὶ προσίθετο μίμψαι
τρίτον· οἱ δὲ καὶ τῆτον τραυ-
ματίσαντες ἰξίβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τῷ ἀμ-
 πλιῶν· Τί ποιήσω; κίμῳ
 τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἵ-
 σως τῷτον ἰδόντες ἐντραπήσου-
 ραι.

14 Ἰδοῦντες δὲ αὐτὸν οἱ γεω-
ργοί, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτὰς,
λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρο-

πεισμένῳ, πῶς ὁ Ἰωάννης νὰ
εἶναι προφήτης.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν πῶς
δὲν ἰξεύρωσιν ἀπὸ τοῦ εἶναι.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν·
Οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν
ἐξουσίαν τὰ κάμνω ἐνθάδε.

9 Καὶ ἄρχισι νὰ λέγῃ εἰς
τὸν λαὸν ἐτάτην τὴν παραβο-
λὴν· "Ενας ἄνθρωπος ἐφύτευ-
σεν ἀμπέλι, καὶ τὸ ἔδωκεν
ἔξω εἰς τὰς θμερωγὰς νὰ τὸ
ἀμπιλωγῇ· καὶ ἐδιέβη καὶ
ἔλαψεν χρόνους μερικὰς.

10 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν
ἀπέστειλε θυλευτὴν εἰς τῆς
γεωργίας, νὰ τῷ δώσῃ ἀπὸ τὸν
καρπὸν τοῦ ἀμπελίου· καὶ οἱ
γεωργοὶ τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν
ἔστειλαν ἐν καιρῷ.

11 Καὶ πάλιν ἀπέστειλαν
ἄλλον δῦλον· καὶ οἱ γεωργοὶ
τὸν ἴδιον καὶ ἐκείνον, καὶ
τὸν ἀτίμασαν καὶ τὸν ἐξαπέ-
στειλαν ἑκάκιστον.

12 Καὶ πάλιν ἔπεμψεν
ἀπόμει καὶ τρίτον· καὶ ἐκεῖνοι
καὶ τὸν τὸν ἐπλήρωσαν καὶ
τὸν εὐγαλαν ἔξω.

13 Καὶ ὁ αὐθιγὴς τῇ ἀμπι-
λίῃ· τί νὰ κάμω; ἃς πέμ-
ψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπη-
μένον· καὶ ἂν τύχη ὡς ἂν τὸν
εἰδῶσι θάλασι τὸν ἐντραπιῖ.

14 Ἀλλὰ οἱ γεωργοὶ ὥσαν
τὸν ἰῖδαν, ἑσιλλογίζονταν μίσα
της, καὶ ἔλιγαν· ἐτέτ- ἵλαι δ

νόμῳ· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἰκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσῃ αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολίσσει τὰς γεωργὰς τύτης, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἰμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον τῷτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες, ὅτῳ ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πιστὸν ἐπ' ἐκείνῳ τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πείσῃ, λικμήσῃ αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· καὶ ἰφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτὰς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπει.

20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπίστελαι ἰγκαδίτης, ὑποκρυμμένως ἑαυτὰς δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτῷ λόγῳ, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν

κληρονόμῳ· ἑλάττε, καὶ ὅς τὸν σκοτώσωμεν, διὰ τὰ γίνῃ ἡ κληρονομία τῇ ἰδικῇ μας.

15 Καὶ εὐγαλάν τοι ἔξω ἀπὸ τοῦ ἀμπελίου, καὶ τὸν ἐσκότῳσαν. Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου εἰς ἐκείνης τῆς γεωργίας;

16 Θέλει ἔλθῃ καὶ θέλει χαλάσῃ τὰς γεωργὰς ἐκείνης, καὶ τὸ ἀμπέλι θέλει τὸ δώσει εἰς ἄλλης. Καὶ ἐκεῖνοι ὥσαν τὸ ἥκουσαν, εἶπαν· Μὴ γένοιτο.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν καὶ τὰς εἶδε, καὶ εἶπε· Τί εἶναι λοιπὸν ἐκείνο τὸ γεγραμμένον· Ὅτι ἡ πέτρα τὴν ὁποίαν ἱκαταφρόνησαν οἱ κτιστάδες, ἐκείνη ἔγινε κεφάλι τῆς γωνίας;

18 Καὶ ὅποιος πίσει ἀπάνω εἰς αὐτὴν τὴν πέτραν, θέλει συντριφθῇ· καὶ εἰς ὅποιον πίσει, θέλει τὸν λικμήσῃ.

19 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἠθέλησαν ἐκείνην τὴν ὥραν ἐκείνην ἐπιβάλλειν τὰ χεῖρά της ἀπάνω τῷ ἀμπελὶ ἰφοβήθησαν τὸν λαόν· διὰ τὸ ἔγνωσαν, ὅτι διὰ λόγου της εἶπεν τὴν παραβολὴν ἐκείνην.

20 Καὶ παραφυλάγοντες τοὺς ἔργους ἀνθρώπων ἐπιβόλως, οἱ ὅποιοι ἰμῖα πλάττειναι ἐκείνην εἶναι δίκαιοι· διὰ τὰ πάρεσθαι ἀπ' αὐτὸν λόγον, ἐκείνην παραδώσῃ εἰς τὴν αὐθεντίαν,

τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμονίου.

21 Καὶ ἐπηρώτησαι αὐτὸν, λίγοντις· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ὁρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ ἡ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἐξίςιν ἡμῖν Καίσαρι φόροι δοῦναι, ἢ ὐ·

23 Κατακούσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί με πειράζετε;

24 Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνα εἶχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθεῖντες δὲ εἶπον· Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρι· Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβίσθαι αὐτοῦ ῥήματι· ἰατρίον τοῦ λαοῦ καὶ θαυμάσαις ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἰσήμενον.

27 Προσιλθόντες δὲ τινες τῶν Σαδδουκαίων (οἱ ἀντιλίγοντις ἀνάσσειν μὴ εἶναι) ἐπερώτησαν αὐτὸν,

28 Λίγοντις· Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐὰν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ ὕτ' ἄτικ' ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς

καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμονίου.

21 Καὶ τὸν ἐρώτησαν, καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, ἱξείρομεν ὅτι καλὰ λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ δὲν ἀποβλέπεις εἰς πρόσωπον, ἀλλὰ ἐπ' ἀληθείας τὴν γράταν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἡμποροῦμεν ἡμεῖς νὰ δώσωμεν χαράτζι εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὐχι;

23 Καὶ γνωρίζωντας τὴν πανουργίαν τῆς, τῆς λέγει· Τί με πειράζετε;

24 Δείξετέ μοι ἓνα δηνάριον· τίνα εἰκόνα ἔχει καὶ ἀπάνω γραμμή; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν· Τοῦ Καίσαρος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν· Ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ πράγματα τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.

26 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν πιάσουν εἰς λόγον ὁμολογῶν εἰς τὸν λαόν· καὶ θαύμασαν εἰς τὴν ἀπόκρισίν τε, καὶ ἐσιώπησαν.

27 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς Σαδδουκαίης, ὅπως ἐναντιῶνται πῶς νὰ μὴ εἶναι ἀνάσσεις, ἐπηγάγον κοινὰ, καὶ τὸν ἐρώτησαν,

28 Καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τὸν νόμον· Ἐὰν ἀποθάνῃ κανεὶς ἀδελφός, ὅπως νὰ ἔχῃ γυναῖκα, καὶ ἰτοῦτ' νὰ ἀποθάνῃ

αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξα-
ναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ.

29 Ἐπτά οὖν ἀδελφοὶ
ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος, λαβὼν
γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα, καὶ ἔτι ἀπέ-
θανεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν
αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ
ἑπτὰ· καὶ ἐκατέλιπον τέκνα,
καὶ ἀπέθανον.

32 Ὑστερον δὲ πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει,
τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή;
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν
γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ
αἰῶνος τέτε γαμῶσι καὶ
ἐγκαμίσκονται.

35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες
τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, καὶ
τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν,
ἔτε γαμῶσιν, ἔτε ἐγκαμίσκοι-
ται·

36 Οὔτε γὰρ ἀποθάνειν
ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ
εἰσι· καὶ υἱοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ,
τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὅτις.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νε-
κροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ
τῆς βάτης, ὡς λέγει Κύριος τὸν

ἄτεκνος, ἵνα πάρῃ ὁ ἀδελφός
τε τὴν γυναῖκά τε, ἵνα ἐξα-
ναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελ-
φόν τε.

29 Ἐπτά λοιπὸν ἦσαν
ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε
γυναῖκα, καὶ ἀπέθανεν ἄτι-
κνος.

30 Καὶ ἐπῆρεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπέθανε
καὶ ἐκεῖνος ἄτεκνος.

31 Καὶ ἐπῆρén τὴν ὁ
τρίτος· ὁμοίως καὶ οἱ ἑπτὰ·
καὶ δὴν ἄφησαν παιδία, καὶ
ἀπέθαναν.

32 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὅλης
ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

33 Τίνος λοιπὸν ἀπ' αὐτῆς
ὅλης εἰς τὴν ἀνάστασιν θέλει
εἶσθαι ἡ γυναῖκα; διατὶ τὴν
εἶχαν καὶ οἱ ἑπτὰ γυναῖκα.

34 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπέν τε· Οἱ υἱοὶ τοῦ
αἰῶνος τέτε πανδρεύουσιν καὶ
πανδρεύονται.

35 Ἀμὴν ἐκεῖνοι ὁπῃ κατα-
ξιωθῶσι ἵνα τύχῃ τοῦ αἰῶνος
ἐκεῖνου, καὶ τῆς ἀναστάσεως
τῶν νεκρῶν, ἔτε πανδρεύουσιν,
ἔτε πανδρεύονται·

36 Οὔτε ἡμπορῶσι πλῆον
ἵνα ἀποθάνουσιν· διατὶ εἶναι
ἴσα μὲ τῆς ἀγγέλους· καὶ εἶναι
υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ υἱοὶ τῆς
ἀναστάσεως.

37 Καὶ ὅτι οἱ ἀποθαμνίνοι
σηκώνονται, καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ
ἰσημάνειν εἰς τὴν βᾶτον, ἐκεῖ

Θιὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζῶντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσι.

39 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλι, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπιρωτᾶν αὐτὸν ἕδεν.

41 Εἶπι δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγετε τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἔως ἂν θῶ τὴς ἐχθρῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

44 Δαβὶδ οὖν Κύριος αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστι;

45 Ἀκούοις δὲ πάντες τοῦ λαοῦ, εἶπι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν δολόντων περιπατεῖν ἐν γολαῖς, καὶ φιλούντων ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγγραῖς, καὶ πρωτοκαθιδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ

ὅπῃ λέγει Κίριον εἶναι τὸν Θεόν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

38 Καὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι νεκρῶν Θεός, ἀλλὰ ἐκεινῶν ὅπῃ ζῶσι· διατὶ ὅλοι εἰς αὐτὸν ζῶσι.

39 Καὶ ἀπεκρίθησαν κάποιοι ἀπὸ τῆς γραμματεῖς καὶ εἶπαν· Διδάσκαλι, καλῶς εἶπας.

40 Καὶ πλείον δὲν ἀποκοιτῶσαν ἵνα τὸν ἐρωτήσιν τίποτες.

41 Καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους· Πῶς λέγετε τὸν Χριστὸν ἵνα εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ψαλμῶν λέγει· Εἶπεν ὁ Αὐθέντης εἰς τὸν Αὐθέντην μου· Κάθου ἀπὸ τῆς δεξιᾶς μου,

43 Ἔως ὅπῃ ἵνα βάλλω τὴς ἐχθρῆς σου ἀπὸ κάτω εἰς τὰ ποδάρια σου.

44 Ὁ Δαβὶδ τὸ λοιπὸν τὸν κράζει Αὐθέντην, καὶ πῶς εἶναι υἱὸς τῆς;

45 Καὶ ἀκέωντας ὅλος ὁ λαός, εἶπεν εἰς τὴς μαθητάδεις τῆς·

46 Ἔχετε τὸν νοῦν σας ἀπὸ τῆς γραμματεῖς ὅπῃ θέλουν ἵνα περιπατῆσι μὴ γολαῖς, καὶ ἀγαπῆν τὴς χαριτισμὸς εἰς τὴς φόρμης, καὶ ταῖς πρωτοκαθιδρίαῖς εἰς τὰ συναγωγία, καὶ

πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δίο-
πνοις.

47 Οἱ κατισθίνοσι τὰς
εἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προ-
φάσει μακρὰ προσιύχονται·
ἔτσι λήφονται περισσότερον
κρίμα.

τὰ προκαθίζονται εἰς τὰ διό-
πνια.

47 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι
τὰ σπήτια τῶν χηρῶν, καὶ
κάμνουν ἀφορμὴν πῶς προσιύ-
χονται μεγάλας προσυχαῖς·
ἐν τῷ θένει πᾶρι περισσό-
τερον κρίμα.

Κιφ. κἀ. 21.

Ἀναβλίσας δὲ εἶδε τῆς
βάλλοντας τὰ δῶρα
αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον
πλεσίστης.

2 Εἶδε δὲ καὶ τινα χήραν
πενιχεράν βάλλεσθαι ἐκεῖ δύο
λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ
πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων
ἔβαλεν·

4 Ἀπαντες γὰρ ἔτσι ἐκ τοῦ
περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον
εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη
δὲ ἐκ τοῦ ὑπερήματος αὐτῆς
ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν
ἔβαλε.

5 Καί τινων λιγόντων περὶ
τοῦ ἱερῆ, ὅτι λίθοις καλοῖς
καὶ ἀναθήμασι κοσμήσονται,
εἶπε·

6 Ταῦτα ἂν διωρεῖτε,
ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ
ἀφιδήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ
ὅς ἂν καταλυθῇσεται.

ΚΑΙ ἄτίσιν ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶδε πλεσίς ἐπὶ ἔβα-
λαν τὰ δῶρά της εἰς τὸ κατίον
τῆς ἐλεημοσύνης.

2 Καὶ εἶδε καὶ κάποιαν
χήραν πτωχήν, ἡ ὁποῖα
ἔβαλλε δύο φύλλα.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθινὰ σᾶς
λέγω, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ
ἐν τῇ ἔβαλλε περισσότερον
ἀπὸ ὅλης·

4 Διατὶ ὅλοι ἐν τῷ ἔβαλαν
εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἐκεί-
νο ἐπὶ της ἐπείρσιν· ἀμὴν
αὕτη ἀπὸ τὸ πτωχικόν της
ὅλοι της τὸν βίον ὅσον καὶ ἂν
εἶχεν τὸν ἔβαλλε.

5 Καὶ διὰ κάποιος ἐπὶ
ἐλεγειν διὰ τὸ ἱερὸν, ὅτι εἶναι
κοσμημένον μὲ πύτραις ὁμορ-
φαις καὶ μὲ ἀφιερῶματα,
εἶπεν·

6 Αὐτὰ ὅπῃ βλέπετε, θεί-
λαν ἔλθῃ ἡμέραις, ὅπῃ τὰ
μὴν ἀπομείνῃ πέτρα ἀπάνω
εἰς τὴν πύτραν, ὅπῃ τὰ μὴν
χαλασθῇ.

7 Ἐπηρεώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε ἐν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπεται μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκέσῃτε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· διὸ γὰρ ταῦτα γίνεσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθὺς τὸ τέλος·.

10 Τότε ἔλγει αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται Ἰδοῦ· ἐπὶ Ἰδοῦ, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν.

11 Σεισμοὶ τι μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ ἔσονται, θετρά τι καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.

12 Πρὸ δὲ τούτων ἀπάντων ἱπιβαλῶσιν ἰφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδίδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἵνα κτείνωσιν τὸ ὄνοματός μου.

13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριοι.

14 Θίσει οὖν εἰς τὰς καρ-

7 Καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλῃ γενεῖ ἑτά; καὶ τί εἶναι τὸ σημάδι ὅταν μέλλῃ νὰ γενῇ ἑτά;

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Βλέπεται νὰ μὴν πλανηθῇτε· διατὶ πολλοὶ θέλουσιν ἔλθῃ εἰς τὸ ὄνομά μου, νὰ εἰπῶσιν· Ὅτι ἐγὼ εἰμαι· καὶ ὁ καιρὸς ἐσῆμωσι· μὴν πᾶτε λοιπὸν ὀπίσω τῆς.

9 Καὶ ὅταν ἀκέσειτε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴν φοβηθῆτε· διατὶ κάμνει χρεία νὰ γένῃ ἑτά πρῶτα· ἀλλὰ δὲν εἶναι παρῆντος τὸ τέλος·.

10 Τότε τὸς ἔλγει· Θίλει σηκωθῇ ἑνα ἔθνος· ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἀπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν·

11 Καὶ θέλῃ γενεῖ σεισμοὶ μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ πειναις, καὶ πανέκλαις, καὶ πράγματα ὅπῃ νὰ δίδῃ φόβον καὶ σημεῖα μεγάλα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν θέλουσιν εἶσθαι.

12 Καὶ προτίτερα ἀπὸ τῶτα ὅλα θέλῃ ἀπλώσῃ τὰ χεῖρά της ἀπάνω σας, καὶ θέλῃ σᾶς κατατρέχει, νὰ σᾶς παραδώσῃ εἰς συναγωγὰς καὶ εἰς φυλακαῖς, νὰ σᾶς πᾶσιν εἰς βασιλεῖς καὶ αὐθεντάδεις, διὰ ὄνομά μου.

13 Ἀμὴ θέλει σᾶς εὐγεῖ εἰς μαρτύριοι.

14 Βάλλετε λοιπὸν εἰς τὴν

δίας ὑμῶν, μὴ προμελιτᾶν ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν γόμα καὶ σοφίαν, ἥ ἔστι δυήσονται ἀντειπεῖν, ἐδὲ ἀντιση-
ναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δι' καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανατώσεσιν ἐξ ὑμῶν·

17 Καὶ ἴσισθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἔσται μὴ ἀπόβληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδῃτε κυκλωμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλὴμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγετωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρεῖτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχίσθωσαν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταὶ εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἰχέουσιν, καὶ ταῖς θηλαζούσαις

καρδίαν σας, νὰ μὴν προμελιτᾶτε τί νὰ ἀποκριθῇτε.

15 Διατὶ ἐγὼ δώσω σᾶς δώσει γόμα καὶ σοφίαν, ὅπως νὰ μὴν ἡμπορέσῃν νὰ σᾶς ἐναντιωθῇν, μηδὲ νὰ ἀντισταθῇν ὅλοι οἱ ἐναντίοί σας.

16 Καὶ θίλειτι παραδοθῆναι καὶ ἀπὸ γονεῖς, καὶ ἀπὸ ἀδελφῶν, καὶ ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φίλων· καὶ θίλειτι θανατώσει μερικὲς ἀπὸ σᾶς.

17 Καὶ θίλειτι εἶσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλης διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Ἀμὴν τρίχα ἀπὸ τοῦ κεφάλι σας διὲν θίλει χαθῇ.

19 Μίστην ὑπομονὴν σας θίλειτι ἀποκλήσει ταῖς ψυχαῖς σας.

20 Καὶ ὅταν εἰδῇτε τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ εἶναι τρυγυρισμένη ἀπὸ φεσάτα, τότε νὰ γνωρίζετε ὅτι ἐσήμεωσιν ἡ ἐρήμωσίς της.

21 Τότε ἐκίῃνοι ὅπως εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὡς φεύγουσιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ ἐκίῃνοι ὅπως εἶναι εἰς τὴν μέσην της, ὡς ἀναχωρήσῃν· καὶ ἐκίῃνοι ὅπως εἶναι εἰς ταῖς χώραις, ὡς μὴν ἐμβῶσιν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι αὐταῖς εἶναι ἡμέραις ἐκδικήσεως, νὰ πληρωθῇν ὅλα τὰ γεγραμμένα.

23 Καὶ ἀσπλύνουσιν εἰς ταῖς ἰγγραμμείαις, καὶ ἐκείναις

ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις·
ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ
τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ
τότῳ.

24 Καὶ πισϋνται γόματι
μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτι-
σθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ Ἰερουσαλὴμ ἔσται πατεμμένη
ἐπὶ ἰθιῶν, ἄχρι πληρωθῶσι
καῖροι ἰθιῶν.

25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν
ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστροις·
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συιοχὴ ἰθιῶν
ἐν ἀπορίᾳ, ἡχέσης θαλάσσης
καὶ σάλης·

26 Ἀποφυχόντων ἀνδρά-
πων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας
τῶν ἐπιερχομένων τῇ οἰκυμένη·
αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν ἑραινῶν
σαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
νεφέλῃ μετὰ δυνάμει καὶ
δόξαν πολλήν.

28 Ἀρχομένοι δὲ τότε
γίνεσθαι, ἀτακύνετε καὶ
ἐπάραιτε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν·
ὅτι ἰγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις
ὑμῶν.

29 Καὶ εἰπὶ παραβολὴν
αὐτοῖς· Ἰδίτε τὴν συκὴν καὶ
πάντα τὰ δένδρα·

ὅπῃ βυζάνονται εἰς ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· διατὶ θέλει
εἶσθαι μεγάλη ἀνάγκη ἅπαντι
εἰς τὴν γῆν, καὶ ὀργὴ μεγάλη
εἰς τὸν λαὸν ἐτῆτον.

24 Καὶ θέλει πέσει εἰς τὸ
γόμα τοῦ σπαθίου, καὶ θέλει
σκληρωθῇ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·
καὶ ἡ Ἰερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι
καταπατημένη ἀπὸ τὰ ἔθνη,
ἕως ὅπῃ νὰ τελειωθῶσιν οἱ και-
ροὶ τῶν ἰθιῶν.

25 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι
σημεῖα εἰς τὸν ἥλιον, καὶ εἰς
τὸ φεγγάρι, καὶ εἰς τὰ ἄστρα·
καὶ γενοχωρία ἰθιῶν ἅπαντι
εἰς τὴν γῆν, ἡ θάλασσα νὰ
εὐγάζη ἤχον καὶ ταραχήν.

26 Νὰ ἀποδαίνων οἱ
ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν φόβον τῆς,
καὶ ἀπὸ τὴν προσδοκίαν
ἐκεινῶν τῶν πραγμάτων ὅπῃ
ἐρχονται εἰς τὴν οἰκυμένην·
διατὶ αἱ δυνάμεις τῶν ἑραινῶν
θέλουσιν σαλευθῇ.

27 Καὶ τότε θέλουσιν εἶδῃ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ
ἐρχεται εἰς σύννεφον, μὲ δύνα-
μιν καὶ δόξαν πολλήν.

28 Καὶ ὅταν ἀρχίσων
ἰτῆτα νὰ γίνωνται, σηκώτε
ἅπαντι, καὶ σηκώσετε τὰ
κεφάλιά σας· διατὶ σημῶνει
ἡ ἰλιυθρία σας.

29 Καὶ εἰπὲν τῆς καὶ
παραβολὴν· Εἰδίτε τὴν συκιάν,
καὶ ὅλα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν προβάλῃσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γνωσκειτε, ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θίρε^Θ ἐστίν·

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, γνώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔμὴ παρέλθῃ ἡ γυνὴ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται.

33 Ὁ ἕρηνός καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μὴ ἔμὴ παρέλθωσι.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέθῃ, καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδι^Θ ἐφ' ὑμᾶς ἐπιςτῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπιλείπεται ἐπὶ πάντας τῆς κερήμενος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παντὶ καιρῷ διόμειοι, ἵνα καταξιώσῃτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμεν^Θ περιελάμβανεν εἰς τὸ ὄρ^Θ τὸ καλύμειον Ἑλαιῶν.

30 Ὅταν ἀνοίξῃν, τότε βλέποντες γνωρίζετε ἀπὸ λόγου σας, ὅτι σημά ἐῖναι τὸ θίρε^Θ.

31 Ἐτ³¹ καὶ ἐσεῖς, ὅταν ἴδῃτε ἱεῖτα ὅλα πῶς γίνονται, γνωρίζετε ὅτι σημά ἐῖναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Βίβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θίλει περάσει ἡ γυνὴ ἐτέτη, ἕως ὅπῃ νὰ γινῇ ἱεῖτα ὅλα.

33 Ὁ ἕρηνός καὶ ἡ γῆ θίλεισι παρέλθῃ, ἀμὴ τὰ λόγια μὴ δὲν θίλειν παρέλθῃ.

34 Καὶ ἔχετε τὸν νοῦν σας μήπως καὶ καμίαν φορὰν βαρυνθῶν ἡ καρδίαις σας εἰς τὴν σπατάλην καὶ εἰς τὴν μέθην καὶ εἰς φροντίδες κοσμικαῖς, καὶ ἔλθῃ ἕξαφια εἰς ἱσᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Διατὶ ὥσῃν παγίδα θίλει ἔλθῃ εἰς ὅλης ὅπῃ κάθενται ἀπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε τὸ λοιπὸν, καὶ παρακαλεῖτε κάθε καιρὸν, νὰ ἀξιώσῃτε νὰ φύγετε ἱεῖτα ὅλα ὅπῃ μέλλῃν νὰ γινῶν, καὶ νὰ σταθῇτε ὁμπροσὰ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

37 Καὶ τὴν ἡμέραν ἰδίδα-σκει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τὴν νύκτα εὐγίνειν ἔξω καὶ ἔμειναι εἰς τὸ ὄρ^Θ ὅπῃ κράζεται Ἑλαιῶν.

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐρριζι πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούσιν αὐτοῦ.

38 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐσηκώετο εἰς τὸν ὄρθρον καὶ ἰπάγειν εἰς τὸ ἱερὸν ἵνα τοῦ ἀκούσων.

Κιφ. κβ'. 22.

ἮΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λειτουργία Πάσχα.

2 Καὶ ἐζήτου οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ, πῶς ἀίλωσιν αὐτόν· ἰφοβῶντο γὰρ τὸν λαόν.

3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδα· τὸν ἱπικαλόμενον Ἰσκαριώτην, ὅτι ἐκ τοῦ ἀπὸ τῶν δώδεκα.

4 Καὶ ἀπιδὼν συλλάλῃσι τοῖς ἀρχιερεῖσι καὶ τοῖς γρατῆγοις, τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς.

5 Καὶ ἰχάρησαν· καὶ συνίδιντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.

6 Καὶ ἐωμολόγησι· καὶ ἔπει ἐκαίριον τῷ παραδῶναι αὐτὸν αὐτοῖς ἅτις ὄχλε.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἴδει θύσθαι τὸ πάσχα.

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν· Πορευθέντες ἱτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

ΚΑΙ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ὅπῃ ἐλέγετο Πάσχα, ἐσήμανε.

2 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζητῶσαν, μὴ τί τρόπον ἵνα τὸν σκοτώσων· διατὶ ἰφοβῶνταν τὸν λαόν.

3 Καὶ ὁ Σατανᾶς ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸν Ἰούδα ὅπῃ ἐκράζετο Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν τῶν δώδεκα.

4 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐσύντυχε μὴ τῶς ἀρχιερεῖς καὶ μὴ τῶς γρατῆγος, τὸ, πῶς ἵνα τῶς τὸν παραδῶσιν.

5 Καὶ ἰχάρηκαν· καὶ ἐσυμφώνησαν ἵνα τοῦ δώσουν ἀργύριον.

6 Καὶ αὐτοὶ ἔταξε (ἵνα τὸ κάμῃ) καὶ ἐζήτη εὐκολίαν ἵνα τῶς τὸν παραδῶσιν χωρὶς σύγχυσι.

7 Καὶ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ὅπῃ ἔκαμι χρεια ἵνα θυσιάσων τὸ πάσχα.

8 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἔπειλε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ἱτοιμάσιτί μας διὰ ἵνα φάγωμεν τὸ πάσχα.

9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Πῦθίλεις ἰτοιμάσωμεν;

10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συιαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος· βαγάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν ἣ εἰσπορεύεται.

11 Καὶ ἐρίητε τῷ οἰκοδισπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Πῦθίς ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν με φάγω;

12 Κάκειν· ὑμῖν δείξῃ ἀνώγειν μέγα ἰσχυμένον· ἐκεῖ ἰτοιμάσατε.

13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, αἰέπεσι, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπιθύμησα τῆτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκίτι ἐ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτε πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ διξάμεν· ποτήριον, εὐχαριστήσας ἱπὶ· Λάβετε τῆτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς·

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐ μὴ

9 Καὶ ἐκείνοι τοῦ εἶπαν· Πῦθίλεις νὰ ἰτοιμάσωμεν;

10 Καὶ ἐκεῖνος τὸς εἶπεν· Εὐθύς ὁπῶ ἐισίῃς ἐμβῆτε εἰς τὴν πόλιν, θίλει σᾶς ἀπαντήσῃ ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὑποῖ· σηκώσει ἕνα· λαγήνη νερό· καὶ ἀκολουθήσῃτε τε ἕως εἰς τὸ σπῆτι ὁπῶ ἐμβαλεῖ.

11 Καὶ θίλει εἰπεῖ εἰς τὸς οἰκοκύριον τῆ σπητί· Ὁ διδάσκαλος· σῶ λέγει· Πῦθίς ἐστι τὸ κατοίκημα, ὁπῶ μίλλων νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζὺ μὴ τὸς μαθητάδεις με;

12 Καὶ ἐκεῖν· θίλει σᾶς δείξῃ ἀνώγειν μιγάλον στρωμένον· ἐκεῖ ἰτοιμάσιτε.

13 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν, εὐρῆκαν καθὼς τὸς εἶπε· καὶ ἰτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισι, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μαζὺ μετ' αὐτόν.

15 Καὶ εἰπὶν τῆς· Μὴ μιγάλην ἐπιθυμίαν ἐπιθύμησα νὰ φάγω τῆτο τὸ πάσχα μετ' ἐσᾶς, πρὸ τοῦ νὰ πάθω.

16 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θίλω φάγει ἀπ' αὐτὸ, ἕως ὁπῶ νὰ τιλειωθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐπῆρε ποτήριον, καὶ εὐχαρίστησιν καὶ εἶπεν· Ἐπάρειτε τῆτο, καὶ διαμοιρασθῆτε το ἀνάμισά σας·

18 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι

πίω ἀπὸ τοῦ γινήματι^Θ τῆς ἀμπέλου, ἵως ὅτε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τῆτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τῆτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἡμῇ ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δοκιῆσαι, λέγων· Τῆτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.

21 Πλὴν ἰδὼ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος^Θ με μετ' ἑμὲ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὀρισμένον· πολλὴν ἑαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ἧς παραδίδεται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τῆτο μέλλων πράσσειν.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζονται αὐτῶν· ἐν ἐργαίῳ καλοῦνται.

26 Ὑμῖς δὲ ἔχ' ἕτως· ἀλλ'

δὲν θέλω πίνειν ἀπὸ τοῦ γένημα τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅπῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ πέρνηντας ψωμί, καὶ εὐχαριστῶντας τὸ ἔκοψε· καὶ τὸς ἔδωκε, καὶ εἶπε· τῆτο εἶναι τὸ κορμὶ μου, ὅπῃ δίδεται διὰ λόγου σας· ἐτῆτο κάμειτε εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.

20 Ὁμοίως ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον, καὶ τὸς τὸ ἔδωκε, ὑψοῖον ἀφ' ὧντος ἐδείκνυσε, λέγοντας· Τῆτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη εἰς τὸ αἷμά μου, τὸ ὅποιον χύνεται διὰ λόγου σας.

21 Ὅμως νῦν, τὸ χεῖρ ἐκείνου ὅπῃ μὴ παραδίει, εἶναι μαζύ μου εἰς τὸ τραπέζι.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παγίνει καθὼς εἶναι ὀρισμένον· ὅμως ἀειλύμνον εἰς τὸν ἀνθρωπον ἐκείνον, διὰ μέσων τοῦ ὁποῖου παραδίδεται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν νῦν γυρεύειν ἀνάμεσα τῶν, τὸ, ποῖος ἄρα νῦν εἶναι ἀπ' αὐτῶν ὅπῃ μέλλει νῦν κάμῃ ἐτῆτο.

24 Καὶ ἐγένετο καὶ φιλονεικία εἰς αὐτούς, τὸ, ποῖος^Θ ἀπ' αὐτῶν νῦν εἶναι ὁ μεγαλύτερος^Θ.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτὰ τὰ ἔθνη· καὶ ἐκείνοι ὅπῃ τὰ ἐξουσιάζουσιν κράζονται· ἐν ἐργαίῳ.

26 Ἀλλ' ἰσοῖς δὲν εἶσθε

ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; ὅχι ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν μεσῷ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δὲ ἴτε οἱ διαμνησκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.

29 Καγὼ διατίθωμαι ὑμῖν, καθὼς διέδιδό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν·

30 Ἴνα ἰσθῇτε καὶ πίνετε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδὲ, ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τῷ σιναῖσαι ὡς τὸν σῖτον·

32 Ἐγὼ δὲ ἰδεῖν περὶ σε, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, γήριζον τὴν ἀδελφὴν σου.

33 Ὁ δὲ ἰππιναυτῶν· Κύριε, μετὰ σὺ ἵτοιμός εἰμι καὶ εἰς

ἔττι· ἀλλὰ ὁ μεγαλύνει· ἀνάμισά σας, ὡς γίνετο ὡσάν ὁ μικρότερος· καὶ ὁ προεστὴς, ὡσάν ὁ ὑπηρέτης.

27 Διατὶ ποῖ· εἶναι μεγαλύνει, ἐκεῖν· ὅπου καθίσταται, ἢ ἐκεῖν· ὅπου ἐπιτετα; δὲ εἶναι μεγαλύνει· ἐκεῖν· ὅπου καθίσταται; ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι εἰς τὴν μέσσην σας ὡσάν ἐκεῖνος ὅπου ὑπηριτα.

28 Καὶ ἰσθῆς ἰσθῆς ἐκεῖνος ὅπου ἐμῖνιτε πάντοτε μαζύ μου εἰς τὴν πειρασμὸς μου.

29 Καὶ καθὼς ὁ πατήρ μου διέδισιν εἰς ἐμῖνα τὴν βασιλείαν, ἔττι καὶ ἐγὼ διαδίτω ἐκεῖνην εἰς ἰσθῆς·

30 Νὰ τρώγῃτε καὶ νὰ πίνετε εἰς τὸ τραπέζι μου εἰς τὴν βασιλείαν μου· καὶ νὰ καθίσῃτε εἰς τὴν θρόνους, νὰ κρίνετε τὰς δώδεκα φυλὰς τῆ Ἰσραὴλ.

31 Καὶ ὁ Κύριος· εἶπε· Σίμων, Σίμων, νὰ, ὁ σατανᾶς ὅπου σᾶς ἐζήτησι νὰ σᾶς κοσκινίσῃ ὡσάν ὅπου κοσκινίζον τὸ σιτάρι·

32 Καὶ ἐγὼ ἱπαρακάλῃσα διὰ λόγῳ σου, διὰ νὰ μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ ἰσθῆς τότε ὡσάν γυρίσης, γήριξε τὴν ἀδελφὴν σου.

33 Καὶ ὁ Πέτρος· τῷ εἶπει· Αὐδίντη, ἵτοιμος εἶμαι μετὰ

φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον
πορεύσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι,
Πέτρε, ἂ μὴ φωνῇσαι σήμερον
ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρ-
ήσῃ μὴ εἶδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι
ἀπίστελα ὑμᾶς ἅτιρ βαλαιν-
τίη, καὶ πῆρας, καὶ ὑποδη-
μάτων, μὴ τινὲς ὑστερήσῃ·
Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδὲν.

36 Εἶπεν ἔτι αὐτοῖς· Ἀλλὰ
ἴδω, ὃ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω,
ὁμοίως καὶ πῆρας· καὶ ὃ μὴ
ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον
αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαι-
ραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ἴτι τῷτο τὸ γεγραμμένον διΐ-
τιλισθῆναι ἐν ἡμῖν, τό· Καὶ
μὲτὰ ἀνόμων ἐλογιάσθη· Καὶ
γὰρ τὰ περὶ ἡμῶν τέλῃ
ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδὼ
μάχαιραν· ἔστι δύο. Ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη
κατὰ τὸ ἴθος εἰς τὸ ὄρε· τῶν
Ἑλλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Γινόμενῃ δὲ ἐπὶ τοῦ
τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· Προσιύ-
χισθε μὴ εἰσιλθεῖν εἰς πειρασ-
μόν.

εἶνα ἡ πάγῃ καὶ εἰς τὴν
φυλακὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον.

34 Καὶ ἐκεῖν· ταῦ εἶπεν·
Λέγω σοι, Πέτρε, ὅτι πρὸ τῆ
ἡ λαλήσῃ ὁ πειτεινὸς σήμε-
ρον, θέλεις ἀρνηθῆ τρεῖς φοραῖς
πῶς δὲν με ἰξεύρεις.

35 Καὶ εἶπεν τῷ· Ὅταν
σᾶς ἔγῃλα χωρὶς πυγγί, καὶ
σακκῆλι, καὶ ὑποδήματα,
μήνα ὑστερηθήκετι τίποτες·
Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπαν· Τίποτες
δὲν μας ἔλειψι.

36 Εἶπεν τῷ λοιπόν· Ἀλλὰ
τῷρα, ὅποι· ἔχει πυγγί, ἅς
τὸ πάρει· τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ
ὅποι· ἔχει σακκῆλι, ἅς τὸ
πάρει· καὶ ὅποι· δὲν ἔχει
σπαδί, ἅς πωλήσει τὸ φόρεμά
του, καὶ ἅς ἀγοράσει σπαδί.

37 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι
ἀκόμι ἐτῷτο τὸ γεγραμμένον
κάμει χρεῖα ἡ τελειωθῆ εἰς
ἡμένα, τό· Πῶς ἐλογαριάσθη
μὲ τῷς ἀνόμων. Διατὶ ἐκεῖνα
ἐπῆ εἶναι γεγραμμένα διὰ λόγῃ
μη τιλειώνηται.

38 Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπαν·
Αὐδέντη, ἡ ἐδῶ δύο σπαδία.
Καὶ ἐκεῖν· τῷ εἶπεν· Φθάνει.

39 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκεν ἔξω
ἐδίβη κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς
τὸ ὄρε· τῶν Ἑλλαιῶν· καὶ
ἀκολούθησάν τον καὶ οἱ μαθη-
τάδες του.

40 Καὶ παγίνοντας εἰς
τὸν τόπον, τῷ εἶπεν· Προσιύ-
χισθε ἡ μὴ πείσῃτε εἰς
πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπισπᾶσθαι ἀπ' αὐτῶν ὥσπερ λίθον βολῆν, καὶ θεῖς τὰ γόνατα προσπύχοντο,

42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βύλῃ παρεννεγκῇ τὸ ποτήριον τῆτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω.

43 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος· ἀπ' οὐρανοῦ ἐπισχύοντι αὐτόν.

44 Καὶ γινόμενος ἐν ἁγυνίᾳ, ἐκτενέστερον προσπύχοντο· ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτῷ ὥσπερ θρόμβοι αἵματός· καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἰθὺν πρὸς τὴς μαθητάς αὐτῷ, ἔβριεν αὐτὸς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθαι, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν.

47 Ἔτι δὲ αὐτῷ λαλῶντος, ἰδὼν ὄχλον, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δωδεκά, προσερχέτο αὐτῶν, καὶ ἡγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλεῖν αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φίλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἰσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε,

41 Καὶ αὐτὸς ἀνιχώρησι μακρὰ ἀπ' αὐτῶν ὥς μίαι πετροβολίαν τόπον· καὶ γενετισσώμενος ἐπροσεύχετο,

42 Λέγοντας· ὦ πάτερ, ἂν θέλῃς, τὰ περάσῃ τῆτο τὸ ποτήρι· ἀπὸ λόγου μου· ὅμως ὄχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν σου ὡς γίνοι.

43 Καὶ ἰφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος· ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ὁ ὁποῖος τὸν ἰδυνάμωκε.

44 Καὶ ἔγνωτας τὰ ἔλθῃ εἰς γενωχρίαν, ἐπροσεύχετο πλέον σφοδρότερον· καὶ ὁ ἰδρῶς τῷ ἔγενεν ὥσπερ κόμποι αἵματος· καὶ ἔπιφταν εἰς τὴν γῆν.

45 Καὶ ὥσπερ ἰσηκῶθη ἀπὸ τὴν προσευχῆν, ἦλθεν εἰς τὴς μαθητάδης τῷ, καὶ τὴς ἔβριεν ὅπῃ ἐκοιμῶνταν ἀπὸ τὴν λύπην τῆς.

46 Καὶ τὴς εἶπεν· Τί κοιμᾶσθε; σηκῶτε, προσεύχεσθαι, διὰ τὰ μὴν ἐμβῆτε εἰς πειρασμόν.

47 Καὶ ἀκόμι ἐκεῖ ὅπῃ τὸ ἔλγει, καὶ τὰ ὄχλον καὶ ἔφθασιν, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας ἵνας ἀπὸ τῆς δωδεκά ἐπάγειν ὁμπροσὰ ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἰσήμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὰ τὸν φιλήσῃ.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· ὦ Ἰούδα, μὴ φίλημα παραδίδεις τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπῳ;

49 Καὶ ὥσπερ ἰδαν ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν τευγύρῳ τῷ ἐκεῖνο

ὡς πατάξομεν ἐν μαχαί-
(1)

50 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τις
ἐξ αὐτῶν τὸν δῦλον τοῦ ἀρχιε-
ρέως, καὶ ἀφαιῖλιν αὐτῷ τὸ ὕ-
τὸ διξίον.

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ἐὰν ἴωσ τέττα. Καὶ
ἀψάμιος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ,
ἔκαστο αὐτόν.

52 Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τὸς παραγινόμενες ἐπ' αὐτὸν
ἀρχιερεῖς καὶ γρατηγὸς τοῦ
ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς
ἐπὶ λησὴν ἐξελθούθατι μετὰ
μαχαίρων καὶ ξύλων;

53 Καθ' ἡμέραν ὄντομεν
μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξε-
τίματε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμὴν·
ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἴσιν ἡ ὥρα,
καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Συλλαβοίτις δὲ αὐτὸν
ἤγαγον, καὶ ἐσῆγαγον αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως·
Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μα-
κρόθεν.

55 Ἀψάιτων δὲ πῦρ ἐν
μίσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκα-
θίσαιτων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ
Πέτρος ἐν μίσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδῶσα δὲ αὐτὸν παι-
δίσκη τις καθήμενος πρὸς τὸ
φῶς, καὶ ἀτίσισασα αὐτῷ,
εἶπεν· Καὶ ἔστι σὺ ἐν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρώησατο αὐτὸν,
λίγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐ-
τί.

ὅπῃ ἔμελλε νὰ γίνη, λίγων· τὸ
Αὐθέντη, θέλεις νὰ κτυπήσω-
μεν μὲ τὸ σπαδί;

50 Καὶ ἵνας ἀπ' αὐτῶν
ἐκτύπησε τὸν δῦλον τοῦ ἀρχιε-
ρέως, καὶ ἀφαιρέσει τὸ αὐτί-
τῃ τὸ διξίον.

51 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν· Ἀφῆτε, φθάσει ἔως
ἰδῶ. Καὶ ἐπίασε τὸ αὐτί τῃ,
καὶ τὸν ἰάτρευσε.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς
τὸς ἀρχιερεῖς καὶ τὸς γρατηγὸς
τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὸς πρεσβυτέρους,
ὅπῃ ἤλθαν ἀπάνω τῇ· Ὡσὰν
εἰς λησὴν εὐγύνεστε εἰς ἐμένα
μὲ σπαδία καὶ μὲ ξύλα;

53 Καθ' ἡμέραν ἦμεν μετ'
ἱσοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν ἀπλώ-
σιτε τὰ χεῖρά σας ἀπάνω
μεν· ἀμὴ ἐτότη εἶναι ἡ ὥρα
σας, καὶ ἡ ἐξουσία τῷ σκότους.

54 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐπίασαν,
ἤφεραν καὶ ἐμβασάν τὸν εἰς τὸ
σπῆντι τῷ ἀρχιερέως. Καὶ ὁ
Πέτρος ἀκολουθεῖ ἀπὸ μα-
κρά·

55 Καὶ ἔσωντας νὰ ἀνάψεν
φωτὶα εἰς τὴν μέσην τῆς αὐλῆς,
ἐκάθισαν μαζὺ, καὶ ὁ Πέτρος
ἐκάθιστον εἰς τὴν μέσην τῆς.

56 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδε μία
κοπίλα ὅπῃ ἐκάθιστον αὐτὸς
εἰς τὴν φωτὶα, καὶ ἀτίσισεν
εἰς αὐτόν, εἶπεν· Καὶ ἐστὶ σὺ
μαζὺ μετ' αὐτὸν ἦτον.

57 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν
ἠρώηθη, λίγωντας· Ὡ γυναι-
κα, δὲν τὸν ἐξέγινω.

58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἔτις^Θ ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος^Θ εἶπεν· Ἀνθρώπε, οὐκ εἰμί.

59 Καὶ διαγάζεις ὥσπερ ὕρας μιᾶς, ἄλλ^Θ τις διίσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ ἕτος μετ' αὐτῷ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος^Θ. Ἀνθρώπε, οὐκ οἶδα ὁ λέγεις. Καὶ παραχερῆμα, ἔτι λαλῶν^Θ αὐτῷ, ἰφώησιν ὁ ἐλέκτωρ.

61 Καὶ γραφεὶς ὁ Κύριος^Θ ἐνέβληψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπὸ μνήσῃ ὁ Πέτρος^Θ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρήσῃ με τρεῖς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος^Θ ἔκλαυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνίχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνίπαιζον αὐτῷ, δέροντες.

64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἔτυπον αὐτῷ τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Προφήτευσον τίς ἐστιν ὁ παίσας σι.

65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημῶντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἰγίνετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνίδριον ἑαυτῶν.

67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ

58 Καὶ ὥσπερ ἰτίρασι ὀλίγοι, τὸν ἰδεῖν ἄλλ^Θ, καὶ εἶπεν· Καὶ σὺ ἀπ' αὐτῶν εἶσαι. Καὶ ὁ Πέτρος^Θ εἶπεν· Ὁ ἄνθρωπε, δὴν εἶμαι.

59 Καὶ περιῶντας ὥς μιᾶς ὕρας, κάποι^Θ ἄλλ^Θ τὸ ἐμβαίῳσι, καὶ ἔλιγιν· Ἐπ' ἀληθείας καὶ ἰτέτ^Θ μετ' αὐτὸν ἦτον· διατὶ Γαλιλαῖ^Θ εἶναι.

60 Καὶ ὁ Πέτρος^Θ εἶπεν· Ἀνθρώπε, δὴν ἐξίεν τι λέγεις. Καὶ παρευθὺς, ἀκόμι ἐκτὶ ὅπῃ τὸ ἔλιγι, καὶ ὁ πιτηνὸς ἰλάλησι.

61 Καὶ γυρίζοντας ὁ Κύριος^Θ εἶδε εἰς τὸν Πέτρον· καὶ ὁ Πέτρος^Θ ἀναδυμήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅπῃ τῷ εἶπεν· Ὅτι πρὸ τῷ να λαλήσῃ ὁ πιτηνὸς, δέλεις μὲ ἀρηθῇ τρεῖς φοραῖς.

62 Καὶ ἐνγῆκιν ἔξω ὁ Πέτρος^Θ καὶ ἔκλαυσε πικρὰ.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες ὅπῃ ἐκρατῶσαν τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἀνίμπαιζαν καὶ τὸν ἔδριαν.

64 Καὶ σκιπάζοντίς τον, τοῦ ἐκτυπῶσαν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ ἔλιγαν· Προφήτευσί τίς εἶναι ὅπῃ σὺ ἐκτύπησι.

65 Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασφημῶντες ἔλιγαν εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὥσπερ ἐξημέρῳσιν, ἱμαζώχθησαν τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαῦ, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἀνέβασάν τον εἰς τὴν σύναξίν τες,

67 Καὶ τοῦ ἔλιγαν· Εἰπέ

Χριστός; εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, ὑμεῖς μὴ πιστεύετε·

63 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, ὑμεῖς μὴ ἀπεκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσῃτε.

69 Ἀπὸ τοῦ νῦν εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμειος τοῦ Θεοῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ εἶ, εἰ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἰγὼ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; πολλὰ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματός σου.

μας, ἂν ἰσὺ εἶσαι ὁ Χριστός; Καὶ λέγει τὸς· Ἐὰν σᾶς εἴπω, δὲν θέλετε μὲ πιστεύσει.

68 Καὶ ἰὰν καὶ σᾶς ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μὲ ἀποκριθῆ, μηδὲ θέλετε μὲ ἀπολύσει.

69 Ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπροσθέν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει καθίζει ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμειος τοῦ Θεοῦ.

70 Καὶ ὅλοι εἶπαν· Ἐσὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Καὶ ἐκεῖνος τὸς εἶπεν· Ἐσεῖς τὸ λέγετε, ὅτι ἰγῶμαι.

71 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Τί χρείαν ἔχομεν πλείον μαρτυρίας; αὐτοὶ ἐμεῖς τὸ ἀκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματός σου.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἄναγὰν ἄπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

2 Ἦρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτῷ, λέγοντες· Τῷτον εὐρομεν διαγρίφοιτα τὸ ἱερόν, καὶ κτλόνοντα Καίσαρι φόρους δίδουσι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπερώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀπεκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους·

ΚΑΙ σηκωνόμενοι ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων, τὸν ἔφεραν εἰς τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ ἄρχισαν ἐὰν τὸν κατηγορεῖσι, ἐὰν λέγῃσιν· Ἐμεῖς εὐρέκαμεν ἐτῷτον ὅπως ἐγύριζε τὸ ἱερόν, καὶ ἐμπόδιζε τοὺς ἐὰν δίδουσι δόσιμον τῷ Καίσαρι, λέγοντας τῷ λόγῳ σου, πῶς ἐὰν εἶναι Χριστὸς βασιλεὺς.

3 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἐρώτησε, καὶ εἶπεν· Ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τῷ· Ἐσὺ τὸ λέγεις.

4 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τὸν ὄχλον·

Οὐδὲν εὗρίσκω αἴτιον ἐν τῷ
ἄνθρωπῳ τήτῳ.

5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες·
"Οτι ἀναστήσει τὸν λαόν, διδά-
σκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας,
ἐξέσται ἀπὸ τῆς Γαλι-
λαίας ἕως ᾧδε.

6 Πιλάτος δὲ ἀκέσας
Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ
ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἐπιγινῶς ὅτι ἐκ τῆς
ἐξουσίας Ἡρώδης ἐστίν, ἀνέπιμ-
ψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, οὔτα
καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν
ταύταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν
Ἰησοῦν, ἰχάρη λίαν· ἦν γὰρ
θέλων ἐξ ἱκανῶ ἰδεῖν αὐτὸν,
διὰ τὸ ἀκέειν πολλὰ περὶ
αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον
ἰδεῖν ἐκ αὐτοῦ γινόμενον.

9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν
λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ ἐδὶν
ἀπικρίνατο αὐτῷ.

10 Εἰσήκουσαν δὲ οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐυτόμως
κατηγοροῦντες αὐτῶ.

11 Εξεθνήσας δὲ αὐτὸν
ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς γρατιού-
μασι αὐτοῦ, καὶ ἱμπαῖξας,
περιβαλὼν αὐτὸν ἰσθῆτα
λαμπρὰν, ἀνέπιμψεν αὐτὸν
τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὁ, τι
Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν

Ἐγὼ δὲ εὗρίσκω τίποτες ἄφορ-
μὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἰδεῖν.

5 Ἀμὴν ἐκείνοι φιλοεικέν-
τες δυνατώτερα ἱκαναπονεῦ-
σαι, λέγοντες· "Οτι συγχύζει
τὸν λαόν, διδάσκωντας εἰς
ἰσθὴν τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζωντας
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἰδῶ.

6 Καὶ ὁ Πιλάτος ὥσάν
ἤκουσιν Γαλιλαίαν, ἐρωτήσιν,
ἂν ὁ ἄνθρωπος εἴηαι Γαλι-
λαῖος.

7 Καὶ ὥσάν ἱμαδίαν πῶς
εἴηαι ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ
Ἡρώδου, τὸν ἐπιμψεν εἰς τὸν
Ἡρώδην, ὁ ὅποιος ἦταν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις εἰς τὴν
Ἱεροσολύμην.

8 Καὶ ὁ Ἡρώδης, ὥσάν
εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἰχάρη κατὰ
πολλὰ· διατὶ ἤθελεν ἀπὸ
πολὺν καιρὸν ἰὰ τὸν εἶδῃ·
διατὶ ἤκουε πολλὰ πρᾶγματα
ἐκ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζε ἰὰ εἶδῃ
τίποτες σημεῖον ὅπως ἰὰ γινῇ
ἐκ αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐρωτήσιν τοι εἰς
πολλὰ λόγια· ἀμὴν αὐτὸς δὲν
τοῦ ἀπικρίθη τίποτες.

10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς ἐτίκνυνται καὶ
τοὶ ἱκανηγορεῖσαν δυνατά.

11 Καὶ ὁ Ἡρώδης μαζὺ
μὲ τῶν γρατιώτας τῶ τὸν
ἀτίμασι, καὶ τὸν ἱμπαίξει,
καὶ ἐνδύωντάς τον ἵνα φόρεμα
λαμπρὸν, τὸν ἵσκει πάλιν
εἰς τὸν Πιλάτον.

12 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν
ἐγένηκαν φίλοι ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ

αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μιτ' ἀλλήλων·
προὔπῃρχον γὰρ ἐν ἰχθερα
ὄντις πρὸς ἑαυτούς.

13 Πιλάτος δὲ, συγκαλεσά-
μιν· τὰς ἀρχιερεῖς, καὶ τὰς
ἀρχοντας, καὶ τὸν λαόν,

14 Εἶπεν πρὸς αὐτούς· Προσ-
τίθηκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τού-
τον, ὡς ἀπογράφουσα τὸν λαόν·
καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐν ὀπίσσω ἰμῶν ἀνα-
κρίνας, ἐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώ-
πῳ τούτῳ αἰτίον, ὃν κατηγορεῖ-
τε κατ' αὐτῷ.

15 Ἀλλ' ἐδὲ Ἡρώδης· αἰτί-
τιμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν,
καὶ ἰδοὺ, ἐδὲν ἄξιον θανάτου
ἰσὶ πικραγμένοι αὐτῷ.

16 Παιδεύσας ἔν αὐτὸν
ἀπολύσω.

17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπο-
λύειν αὐτοῖς κατὰ ἱερτὴν
ἵνα.

18 Ἀνίστασθαι δὲ παμπλη-
θεῖ, λέγοντες· Αἶρε τούτον,
ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραβ-
βᾶν·

19 Ὅστις ἦν διὰ στάσει
τινὶ γινομένην ἐν τῇ πόλει
καὶ φόβον, βιβλημένοι· εἰς
φυλακὴν.

20 Πάλιν ἔν ὁ Πιλάτος·
προσιφώνησε, θέλων ἀπολύσαι
τὸν Ἰησοῦν.

21 Οἱ δὲ ἐπιφώνουν, λέγον-

Πιλάτος· ἕνας μὲ τὸν ἄλλον·
διατὶ προτίτερα εἶχαν ἰχθερα
ἀνάμεσόν τες.

13 Καὶ ὁ Πιλάτος· ἐμάζω-
ξε τὰς ἀρχιερεῖς, καὶ τὰς ἀρ-
χοντας, καὶ τὸν λαόν,

14 Καὶ εἶπεν τες· Ἐσεῖς μὲ
ἰφέρετε τὸν ἄνθρωπον ἐταῦτον,
ὥσαν ὅπῃ διασρέφει τὸν λαόν·
καὶ νᾶ, ἐγὼ ὅπῃ ὀμπροσὰ σας
τὸν ἐξέταξα, καὶ δὲν εὗρηκα
τίποτες ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον
ἀπὸ ἐκείνου ὅπῃ τὸν κατηγορεῖτε.

15 Ἀλλὰ μηδὲ ὁ Ἡρώδης
εὗρηκε τίποτες· διατὶ ἐγὼ ἐπὶ
τούτῃ σᾶς ἔπεμψα εἰς αὐτόν,
καὶ νᾶ, ὅπῃ δὲν ἔκαμε τίποτες
ὅπῃ νᾶ εἶναι ἄξιον θανάτου.

16 Νᾶ τὸν παιδεύσω λοι-
πὸν καὶ νᾶ τὸν ἀπολύσω.

17 Εἶχεν καὶ ἀνάγκην εἰς
τὴν ἱερτὴν, νᾶ τὰς ἀπολύσῃ
ἵνα φυλακωμένοι.

18 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος·
ἐκραξαν, λέγοντες· Εὐγάλε
τέτον ἀπὸ τὴν μέσην, καὶ ἀπό-
λυσέ μας τὸν Βαραββᾶν.

19 Ὁ ὅποιος· βαραββᾶς
ἦτον βυλμεί· εἰς τὴν φυλα-
κὴν, διὰ κάποιαν διχοφασίαν
ὅπῃ ἔγινεν εἰς τὴν πόλιν καὶ
διὰ φόβον.

20 Θέλωντας λοιπὸν ὁ Πι-
λάτος· νᾶ ἀπολύσῃ τὸν Ἰησοῦν,
τὰς ἰλάλησε πάλιν.

21 Ἀμὴ ἐκείνοι ἐφώναζαν

τες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.

22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτάς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησιν οὗτος; Ἐδὲν αἴτιον θανάτου εὑρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας ἔνι αὐτὸν ἀπολύσω.

23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτῆμιοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρισε γενέσθαι τὸ αἶτημα αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσεν δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ θάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν ὃν ἤτῃεντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρῆδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου τῷ ἐρχομένῳ ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρόν, φέρειν ὅπισθιν τοῦ Ἰησοῦ.

27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τῷ λαῷ καὶ γυναικῶν· αἱ καὶ ἰκόποντο καὶ ἰθρήνουν αὐτόν.

28 Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν. Θυγατέρις Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἰπ' ἐμὲ, πλὴν ἰπ' ἑαυτάς κλαίετε, καὶ ἰπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν·

29 Ὅτι ἰδὲ, ἔρχονται ἡμέ-

καὶ ἔλιναν· Σταύρωσι, σταύρωσί τον.

22 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε τρίτον εἰς ἐκείνους· Καὶ τί κακὸν ἔκαμιν ἰθῆτος ὁ αἰδεμαπος; ἐγὼ δὲν εὑρήκα εἰς αὐτὸν ἔδὲ μίαν ἀφορμὴν θανάτου· γὰρ τὸν παιδεύσω λοιπὸν, καὶ γὰρ τὸν ἀπολύσω.

23 Καὶ ἐκείνοι ἐπέμειναν φωνάζοντες μεγάλαις φωναῖς, ζητῶντες γὰρ σταυρωθῆναι· καὶ ἡ φωναὶς αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων ἱκαταπονεῦσαν.

24 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀποφάσισιν γὰρ γίνῃ τὸ ζήτημά τις.

25 Καὶ τὴς ἀπολύσειν ἐκείνον ὃν ἐζητῶσαν· ὁ ὁποῖος ἦτον βαλμένος μέσα εἰς τὴν φυλακὴν διὰ διχοφασίας· καὶ διὰ φόνον· καὶ τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱπαρᾶδωκε εἰς τὸ θελήμα τις.

26 Καὶ ὡσαν τὸν ἐπάγειαν, ἐπίασαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον ὁ ὁποῖος ἤρχετο ἀπὸ τὸ χωράφι, καὶ ἔβαλαν ἀπάνω τε τὸν σταυρόν γὰρ τὸν σηκῶν ἐπίσω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν.

27 Καὶ ἀκολουθῶσαν τὸν Χριστὸν πολὺ πλῆθος τῷ λαῷ καὶ τῶν γυναικῶν· αἱ ὁποῖαις τὸν ἰλυπῆνταν καὶ τὸν ἔκλαιαν.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν εἰς αὐταῖς, καὶ ταῖς εἶπεν· Ὡ θυγατέρις τῆς Ἱερουσαλὴμ, μὴν κλαίετε ἐμένα, ἀλλὰ κλαίετε ἑαυτὰς, καὶ γὰρ παιδιά σας·

29 Ὅτι γὰρ, ὃν ἐρχονται

ραι ἐν αἷς ἱεῦσι· Μακάριαι αἱ γείραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαῖοι οἱ οὐκ ἐθάλασαν.

30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι Πίστιτι ἰφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς· Καλύψατι ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὕγρῳ ξύλον ταῦτα ποιῶσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γίνεται·

32 Ἦγοντο δὲ καὶ ἑτεροὶ δύο κακῆργοι σὺν αὐτῷ ἀναιριθῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλύμειον Κράνιοι, ἐκίψαντες ἐγαύρωσαν αὐτοὺς καὶ τὸς κακῆργους· ὃν μὲν ἐκ διξιάς, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· ἡ γὰρ οἶδας τί ποιῶσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῷ, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἰσῆκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξιμνησθήκει δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλως ἴσωσι, σωσάτω ἑαυτοὺς, εἰ ὅτις ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἱκλικτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ γρατιῶνται, προσιερχόμενοι, καὶ ὄξ· προσφέροντες αὐτῷ,

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσαι σεαυτόν.

ἡμέραις εἰς ταῖς ὑποταῖς θέλουν ἐπιτί· καλότυχαις ἢ γείραις, καὶ ἡ κοιλίαις ὅπῃ δὲν ἐγέννησαι, καὶ τὰ βυζία ὅπῃ δὲν ἐθάλασαν.

30 Τότε θέλουν ἀρχίσαι τὰ λέγειν εἰς τὰ ὄρη· Πίστιτε ἀπάνω μας· καὶ τὰ βουνά· Σκεπάσιντί μας.

31 Ὅτι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν ξύλον κάμνησιν αὐτὰ, εἰς τὸ ξερὸν τί θέλει γέναι·

32 Καὶ ἰφῆρουνταν καὶ ἄλλοι δύο κακῆργοι ἵνα σκοτωθῶσι μαζὺ μὲν τὸν Ἰησοῦν.

33 Καὶ ὅταν ἐπῆγαν εἰς τὸν τόπον ὅπῃ ἐκράζετον Κράνιοι, ἐκίψαντες ἐγαύρωσαν, καὶ τὸς κακῆργους· τὸν ἑνα ἀπὸ τῆς διξιάς, καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸ τῆς ἀριστερῆς.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν· ὦ πάτερ, συγχώρησί της· διατὶ δὲν ἐξιύρην τί κάμνησι. Καὶ διαμοιράζοντες τὰ φορέματά της, ἔρριχον λαχινύς.

35 Καὶ ὁ λαὸς ἐτίκειτον καὶ ἔβλεπον· καὶ μαζὺ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες τὸν ἐγελῶσαν, καὶ ἔλεγον· Ἄλλως ἴσωσιν, ἂς σώσει καὶ τῷ λόγῳ της, ἂν εἶναι ἰσχύς· ὁ Χριστὸς ὁ διαλεγμέν· τοῦ Θεοῦ.

36 Καὶ τὸν ἀνέμπαιζαν καὶ οἱ γρατιῶνται, ἐρχόμενοι κοντὰ, φέροντες της ξύδι,

37 Καὶ ἔλεγον· Ἄν ἰσὺ ἴσῃς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσαι της λόγῳ σε.

38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ
γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γεγραμ-
σιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς
καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτος
ἔστιν ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων.

39 Εἰς δὲ τῶν κρεμασ-
θέντων κατέβησαν ἑβλασθῆσαι
αὐτόν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ
Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ
ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἴτερος
ἐπιτίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ
φοβῆ σὲ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ
αὐτῷ κρίματι εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως·
ἄξια γὰρ ὣν ἐπράξαμεν ἀπο-
λαμβάνομεν· ὁ δὲ ἐδὶν
ἄτοπον ἐπράξει.

42 Καὶ ἔλεγεν τῷ Ἰησοῦ·
Μηθήσθητί μου, Κύριε, ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον
μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παρα-
δείσῳ.

44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη,
καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν, ὥς ὥρας ἑνῆατης.

45 Καὶ ἰσκοτίσθη ὁ ἥλιος,
καὶ ἰσχίσθη τὸ κατὰ πείσασμα
τοῦ καὶ μίσου.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μι-
γάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ,
εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ

38 Ἦτον καὶ ἡ ἀπαγραφὴ
γεγραμμένη ἀποπάνω τῆς με-
γαλῆς ἑλληνικῆς καὶ Ῥω-
μαϊκῆς καὶ Ἑβραϊκῆς· Ἐτοῦ-
τος εἶναι ὁ βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων.

39 Καὶ ἵνας ἀπὸ τῆς κακο-
ποιῆς τῆς κρεμασθῆναις ἑβλασ-
θήσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγιν·
Ἐάντισται ἰσὺς ὁ Χριστὸς, γλύτω-
σι καὶ τῷ λόγῳ σου καὶ ἡμᾶς.

40 Καὶ ὁ ἄλλος ἀπικρίθη
καὶ τῷ ἀποκρίσει, καὶ τῷ ἰσοῦ·
Δὴν φοβᾶσαι τὸν Θεόν, ὅτι
ἰσὺς εἶσαι εἰς τὸ αὐτὸ κρίμα;

41 Καὶ ἡμεῖς δικαίως τὰ
παράδομεν διατι ἀπολαμβάνο-
μεν ἄξια ἰκετῶν ὅπῃ ἰκά-
μαμεν· ἀμὴν ἰτερος· καί τις
ἄτοπον δὴν ἔκαμε.

42 Καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν Ἰησοῦ·
Αὐθιγὴ, ἐνδυμήσῃ με ὅταν
ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.

43 Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς·
Βίβλια σὺ λέγω, σήμερον μετ'
ἐμένα θίλεις εἶσαι μίση εἰς
τὸν παράδεισον.

44 Καὶ ἦτον κοντὰ ἕκτη
ὥρα τῆς ἡμέρας, καὶ ἔγενε
σκοτάδι εἰς ὅλην τὴν γῆν, ὥς
τὴν ἑνῆατην ὥραν.

45 Καὶ ὁ ἥλιος ἰσκοτίσθη,
καὶ τὸ σκίπασμα τῷ καὶ
ἰσχίσθη εἰς τὴν μίσση.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησε·
Φωνὴν μεγάλην καὶ εἶπεν· Ὁ
πάτερ, εἰς τὰ χεῖρά σου παρα

πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα
εἰπὼν ἐξέπνυσιν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος
τὸ γινόμενον, ἰδοῦξας τὸν Θεόν,
λέγων· Ὅτις ὁ ἄνθρωπος
οὗτος δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συμπα-
ραγινόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
θειράν ταύτην, θεωρῶντες τὰ
γινόμενα, τύπτοις ἑαυτῶν
τὰ γήθη ὑπέγραφον.

49 Εἰσῆκυσαν δὲ πάντες
οἱ γυνεὶς αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ
γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι
αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας,
ἰδεῖν αὐτά.

50 Καὶ ἰδὼς αὐτὴς ὀνόματι
Ἰωσήφ, βουλευτὴς ὑπάρχων,
αὐτὴς ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

51 (Οὗτος οὐκ ἦν συγκα-
τατιθεμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ
πράξει αὐτῶν) ἀπὸ Ἀριμα-
θαίας πόλιος τῶν Ἰουδαίων· ὃς
καὶ προσεδίχαστο καὶ αὐτὸς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὗτος προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ, ῥήτησατο τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ
ἐντύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μίῃματι λα-
ξεντῷ, ὃ οὐκ ἦν ὑδέπω ὑδαὶς
κείμενον.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρα-
σκευῇ, καὶ σάββατον ἐπίφω-
σκει.

ἰδὼν τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ὥσάν
εἶπεν ἐτέτα, ἐξεψύχισι.

47 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος
ὥσάν εἶδεν ἐκεῖνον ὅπῃ ἔγινεν,
ἰδοῦξας τὸν Θεόν, λέγωντας·
Βέβαια ἐτύτος ὁ ἄνθρωπος
ἦτον δίκαιος.

48 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὅπῃ
ἐπῆγει μαζὺ εἰς τὴν θειράν
ἐκείνην, βλέπωντας ἐκεῖνα ὅπῃ
ἐγίνεταν, κτυπῶντας τὰ γήθη
της ἐγύριζαν.

49 Καὶ ἐτέκνενταν ὅλοι οἱ
γινόμενοι τε ἀπὸ μακρὰ, καὶ
γυναῖκαις ἡ ὁποῖαις τὸν ἀκο-
λουθῆσαν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν,
καὶ ἔβλεπαν ἐτέτα.

50 Καὶ νὰ, καὶ ἦτον ἕνας ἄν-
θρωπος, τὸ ὄνομά τε Ἰωσήφ,
ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,
ὁ ὁποῖος ἦτον βουλευτής·

51 Ἐτέτος δὲν ἰσυμφώνη-
σιν εἰς τὴν βουλὴν καὶ εἰς τὴν
πράξιν αὐτῶν· ὁ ὁποῖος ἦτον
ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν πόλιν τῶν
Ἰουδαίων, καὶ ἐπροσεδίχισον καὶ
αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Ἐτέτος ἐπῆγεν εἰς τὸν
Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ κορμὶ
τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ τὸ ἑκατέβασε καὶ τὸ
ἐτύλιξεν μὲν ἕνα σινδόνη, καὶ τὸ
ἔβαλλεν εἰς ἕνα μίῃμα πελεκυ-
τὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκόμι κανεὶς
δὲν ἦτον βαλμένος.

54 Καὶ ἡ ἡμέρα ἦτον παρα-
σκευῇ, καὶ ἰσημῶνε τὸ σάβ-
βατον.

55 Κατακοιμηθήσασαι δι καὶ γυναῖκες, αἷτινες ἦσαν συνιληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἰδιαίασαίτο τὸ μνημῖον, καὶ ὡς ἰτίθη τὸ σῶμα αὐτῶ.

56 Ὑπογρίψασαι δι ἡτοίμασαν ἁρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὴν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἰστολήν.

55 Καὶ ἔγνωις ἡ ἀκολουθήσασιν καὶ γυναῖκες, ἡ ὁποῖαις ἰχασιν ἔλθῃ μαζὺ μετ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἰδῶσι τὸ μνημα, καὶ πῶς ἰβάλλῃ τὸ σῶμά τε ἐκίῃ.

56 Καὶ γυρίζοντες ἡτοίμασαν ἁρώματα καὶ μύρα· καὶ ἡσύχασαν τὸ σάββατον κατὰ τὴν ἰστολήν.

Κεφ. κδ'. 24.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθύος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημα φέρεσαι ἃ ἡτοίμασαν ἁρώματα· καὶ τις σὺν αὐταῖς.

2 Εὗρον δι τὸν λίθον ἀποκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.

3 Καὶ εἰσιλθῶσαι ἔχοντες εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδὼν δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἰσθήσεσιν ἁγραπύσαις·

5 Ἐμφόβων δι γεινομίην αὐτῶν, καὶ κλινεσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὥδε, ἀλλ' ἠγέρθη. Μνήσθητι ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ὅτι ὡς ἐστὶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

Ἄμην· τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, σίνεχρα, ἦλθαν εἰς τὸ μνημα αἱ γυναῖκες ἐκίῃσαι, καὶ ἔφεραν τὰ ἡδύσματα ὅπῃ ἡτοίμασαν· καὶ κάποιαις ἄλλαις μαζὺ μετ' αὐταῖς.

2 Καὶ εὗρηκαν τὴν πέτραν κυλισμένην ἀπὸ τοῦ μνηματος.

3 Καὶ ἰμβαλίνοντες μίσα δι εὗρηκαν τὸ κορμὶ τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐκίῃ ὅπῃ ἀπορεῖσαν διὰ τούτου τὸ πρᾶγμα, ἡ, καὶ δύο ἄνδρες καὶ ἦλθαν εἰς αὐταῖς μὴ φορέματα ὅπῃ ἁγραπταί.

5 Καὶ ἔγνωις ἡ φοβηθῶσιν ἐκίῃσαι, καὶ ἡ βάλλειν τὸ πρόσωπόν της κάτω εἰς τὴν γῆν, ταῖς εἶπαν· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μὴ τῶν νεκρῶν;

6 Διὲν εἶναι ἰδῶν, ἀλλ' ἀναγάρθῃ· Ἐνθυμηθῆτι καθὼς σᾶς εἶπε τότε, ὅταν ἀκόμιν εὗρίσκετον εἰς τὴν Γαλιλαίαν,

7 Λέγων· Ὅτι δι' τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ γαυρωθήσεται· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.

9 Καὶ ὑπογρίψασαι ἀπὸ τοῦ μημίου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκά καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαгдаληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλτιγον πρὸς τὴν πόλιν ταῦτα.

11 Καὶ ἰφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν, ὥστε λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίευν αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἰδραμὶ ἐπὶ τὸ μημίου· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀνόματα πείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἐαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδὼν, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν κορυμβοιοὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· οἱς κύμην ἀπὶ χερσὶν ἀγιδεύοντες ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, εἰς ὄνομα Ἑμμανὺς.

14 Καὶ αὐτοὶ ἠμύλιν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τέττων.

7 Λέγωντας· Ὅτι κάμνει χρεῖα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐὰν παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐὰν γαυρωθῇ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐὰν ἀνασταθῇ.

8 Καὶ ἐδυμήθησαν τὰ λόγια τοῦ.

9 Καὶ ὥσαν ἐγύρισαν ἀπὸ τὸ μημῆμα, τὰ εἶπαν ὅλα ἑτῆτα εἰς τὴν ἑνδεκά, καὶ εἰς ὅλες τὴν ἐπιλοίπην.

10 Καὶ ἦσαν ἡ Μαгдаληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἡ ἐπιλοίπαις μαζὺ μετ' αὐταῖς, ἡ ὁποῖαις ἔλτιγαν εἰς τὴν ἀποστέλες ἑτῆτα.

11 Καὶ ἰφάνηκαν ὁμπροσὰ τοῦ ὥσαν φλυαρία τὰ λόγια τοῦ, καὶ δὲν ταῖς ἐπίστεισαν.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἔτρεξεν καὶ ἦλθεν εἰς τὸ μημῆμα· καὶ σκύπλει καὶ βλέπει μοναχὰ τὰ σινδόρια ὁπῶ ἐκείνῃται· καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ ἰθαύμαζε μέσα τοῦ ἐκείνῃ ὁπῶ ἔγεινε.

13 Καὶ ἐὰν, καὶ δύο ἀπ' αὐτῶν ὁπῶ ἐπηγείνασιν αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς μίαν χώραν, ἡ ὁποῖα εἶναι μακρὰ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴν ἐξῆντα στάδια, τὸ ὄνομα τοῦ Ἑμμανὺς.

14 Καὶ ἑτῆτοι ἰσχυρίζονται ἀνάμεσά τοῦ διὰ ὅλα ἑτῆτα ὁπῶ ἰσχυρίζονται.

15 Καὶ ἰγίνετο ἐν τῷ ὄμιλῳ αὐτὸς καὶ συζητοῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατῆντο τοῦ μὴ ἐπιγινῶναι αὐτόν.

17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸς· Τί ναι οἱ λόγοι ἔτοιϋς ἀλιβάλλειτε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐπε σκυθρωποί;

18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς ὃ ὄνομα Κλιόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γινόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἰγίνετο ἀνὴρ προφῆτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

20 Ὅπως τε παρίδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ μελλων λυτρεῖσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γινετο σὺν πᾶσι τέτοις, τρίτῃ ταύτῃ ἡμέρᾳ ἄγε σήμερον ἀφ' ἧς ταῦτα ἰγίνετο.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκίς τινας

15 Καὶ ἰκεῖ ὁπῇ ἰσυνωμολῆσαν καὶ ἰδιαλιγῶνται, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἰσήμεως καὶ ἰπάγει μετ' αὐτῆς.

16 Καὶ τὰ μάτια τῆς ἐμποδίζονταν καὶ μὴ τὸν γινώσκον.

17 Καὶ εἶπεν τῆς· Τί εἶναι τὰ λόγια αὐτὰ ὁπῇ συνευχαρίστησας μὴ τὸν ἄλλον ἰδῶ ὅπου περιπατεῖτε, καὶ ἰσῶθι σκυθρωποί;

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ εἰς, τὸ ὄνομα τῆ Κλιόπας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐσὺ κατοικῶντας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, μὴ οὐκ ἐγνώκεινα ὁπῇ ἰγίνηκαν μίσα εἰς αὐτὴν εἰς ταῖς ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ λέγει τῆς· Ποῖα; Καὶ ἰκεῖνοι τῇ εἶπαν· Τὰ πράγματα ὁπῇ ἰγίνηκαν διὰ τοῦ Ἰησοῦ τὸν Ναζωραῖον· ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἀνθρώπου προφῆτης, δυνατὸς καὶ εἰς ἔργα καὶ εἰς λόγια ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν.

20 Καὶ πῶς τὸν ἰπαράδωκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες μας εἰς κρίμα θανάτου, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν.

21 Καὶ ἡμεῖς ἠλπίζαμεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ἰκεῖν· ὁπῇ μέλλει καὶ ἐλευθιρῶσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ὁμῶς μὴ τέτα ὅλα τρεῖς ἡμέραις μὴ τέτην τὴν ἡμέραν ἔχῃ σήμερον, ἀφόντις ἰγίνηκαν ἰτῦτα.

22 Ἀλλὰ καὶ κάποιαις γυναῖ-

ἐξ ἡμῶν ἐξίησιν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄφθαι ἐπὶ τὸ μνημιῶν·

23 Καὶ μὴ εὐρεῖσθαι τὸ σῶμα αὐτῷ, ἦλθοι, λίγυσθαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγίλῃν ἰσρακίταις, οἱ λίγυσιν αὐτὸν ζῆν.

24 Καὶ ἀπὸ τῶν τινος τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημιῶν, καὶ εὐρεῖσθαι καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε τοῖς ἀκούουσιν· Ὡς ἀνέηλοι καὶ βραδείας τῇ καρδίᾳ τῇ πνεύματι ἐπὶ πᾶσιν οἱ ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Οὐχὶ ταῦτα ἴδεν παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτῷ;

27 Καὶ ἀρχαίμους ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτῷ.

28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην ἣν ἰσχυροῦντο· καὶ αὐτὸς προσποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι.

29 Καὶ περιβιάσαντο αὐτὸν, λίγοντες· Μιῦτοι μετ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἰσπέραν ἰσθί, καὶ κίελλιν ἡμέρα. Καὶ εἰσέλθον τοῦ μῆναι σὺν αὐτοῖς.

30 Καὶ ἰγίνετο ἐν τῇ κατα-

καις ἀπὸ ταῖς ἰδικαῖς μας μᾶς ἐξετρώμαζαν, αἱ ὁποῖαις ἐπῆγαν τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνημα·

23 Καὶ μετὰ τὸ νὰ μὴν εὐρεῖσθαι τὸ κορμὶ τῷ Ἰησοῦ, ἦλθαν καὶ εἶπαν πῶς νὰ εἶδασιν καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἱ ἵπτοι· ἀγγελοὶ λίγυσιν αὐτὸν πῶς νὰ ζῇ.

24 Καὶ ἐπῆγαν κάποιοι ἀπ' ἐκείνης ὁπῃ ἦταν μαζὺ μετ' ἡμᾶς εἰς τὸ μνημα, καὶ εὐρηκαν ἔτι καθὼς εἶπαν καὶ αἱ γυναῖκες· ἀμὴ αὐτὸν δὲν τὸν εἶδαν.

25 Καὶ αὐτὸς τὸς εἶπεν· Ὡς ἄγνωστοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ εἰς τὸ νὰ πιστεύετε εἰς ἐκεῖνα ὅλα ὁπῃ ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ πάθῃ ἰσθῆτα ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν Μωϋσέα καὶ περιῶντας ἀπὸ ὅλης τῆς προφῆτας, τὸς ἐξηγήσεν τὰ πράγματα ὁπῃ ἐγράφησαν διὰ λόγου αὐτοῦ εἰς ὅλαις ταῖς γραφαῖς.

28 Καὶ ἐσήμωσαν εἰς τὴν χώραν ὁπῃ ἐπάγειαν· καὶ αὐτὸς ἐκαμώθη πῶς πάγει μακρότερα.

29 Καὶ τὸν ἐβίασαν, λέγοντες· Μῖτοι μετ' ἡμᾶς, ὅτι βραδιάζει, καὶ ἰσπέρασιν ἡ ἡμέρα. Καὶ ἐμβῆκε μίση νὰ μείνῃ μετ' αὐτοῦ.

30 Καὶ ὅταν ἐκάθισεν αὐ-

κλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδε αὐτοῖς.

31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδιά ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διηνοίγειν ἡμῖν τὰς γραφάς;

33 Καὶ ἀνασάίτες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέγραψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὖρον συνηθροισμένης τῆς ἑνδεκά καὶ τῆς σὺν αὐτοῖς,

34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὡς οὗτος, καὶ ὥφθη Σίμωνι.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῶντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγινώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλόντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔφη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμβοροι γενόμενοι ἐδόκην πνεῦμα θεωρεῖν.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τιταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

τὸς μετ' αὐτῆς, ἐπῆρε τὸ ψωμί, καὶ τὸ εὐλόγησε, καὶ ἔκοψε καὶ τὰς ἔδιδε.

31 Καὶ τότε ἀνοίχθησαν τὰ μάτια τῆς, καὶ τὸν ἐγνώρισαν· καὶ αὐτὸς ἐγένετο ἄφαντος ἀπ' αὐτῆς.

32 Καὶ εἶπαν ἀνάμεσά τῆς· Δὲν ἦτοί ἡ καρδιά μας καίμενη εἰς ἡμᾶς, ὅταν μᾶς ἐλάλει εἰς τὴν γράτα, καὶ ὅταν μᾶς ἐξηγαν ταῖς γραφαῖς;

33 Καὶ αὐτοὶ σηκωνώμενοι, ἐκείνην τὴν ὥραν ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρηκαν μαζωμένης τῆς ἑνδεκά, καὶ τῆς ἄλλης ὁπῷ ἦταν μαζὺ μετ' αὐτῆς,

34 Ὅπῃ ἔλεγαν· Ὅτι ὁ Κύριος ἀνεσάθη βέβαια, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σίμωνα.

35 Καὶ αὐτοὶ οἱ δύο ὁπῷ ἤλθον ἐδιηγῶνται τὰ πράγματα ὁπῷ ἐγιναν εἰς τὴν γράταν· καὶ πῶς τὸν ἐγνώρισαν ἐκεῖ ὁπῷ ἔκοπτε τὸ ψωμί.

36 Καὶ ἐκεῖ ὁπῷ ἔλεγαν αὐτοὶ αὐτὰ τὰ λόγια, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐσάθη εἰς τὴν μέσην τῆς, καὶ λέγει τῆς· Εἰρήνη εἰς ἑσᾶς·

37 Καὶ ἔσῳις νὰ φοβηθῆσι δυνατὰ καὶ νὰ τρομάξῃ, τῆς ἐφαίνετον νὰ βλέπῃ πνεῦμα.

38 Καὶ λέγει τῆς· Διατί εἶσθε συγχυσμένοι; καὶ διατί λογισμοὶ ἀναβαίνουσιν εἰς ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἰδὲτε τὰς χεῖράς μου καὶ τὰς πόδας μου· ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστά οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμεῖ διωρεῖτε ἔχοντα.

40 Καὶ τῆτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας.

41 Ἐτι δὲ ἀπισθύνων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμάζοντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχέτε τι βρώσιμον ἐνθάδε;

42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύν· ὅπῃ μέρῃ, καὶ ἀπὸ μελισσῶν κηρίον.

43 Καὶ λαβάν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγε.

44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι ἕς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὡν σὺν ὑμῖν, ὅτι δι' πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμεῖ.

45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν ἰσθμὸν, τοῦ συνίεναι τὰς γραφάς·

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἔγωγε γέγραπται, καὶ ἔτως ἴδω παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,

47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφισιν ἁμαρτιῶν εἰς

39 Ἰδὲτε τὰ χεῖρά μου καὶ τὰ ποδάρια μου· ὅτι αὐτὸς εἰμαι ἐγὼ· ψηλαφήσετέ μου· καὶ ἴδετέ με· διατὶ τὸ πνεῦμα σὰρκα καὶ κόκαλα δὲν ἔχει, καθὼς βλέπετε ἐμένα ὅπῃ ἔχω.

40 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτῆτο, τὰς ἐδείξε τὰ χεῖρια καὶ τὰ ποδάρια.

41 Καὶ ἔξωλης νὰ ἀπισθύν ἀκόμι ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς, καὶ νὰ θαυμάζων, τὰς εἶπεν· Ἐχέτε τίποτε φαγισερὸν ἐδῶ;

42 Καὶ ἐκεῖνοι τῷ ἔδωκαν ἓνα κομμάτι ψάρι ψητόν, καὶ ἀπὸ μελόπηκτα.

43 Καὶ ἐπῆρεν ὀμπροσὰ τῆς καὶ ἔφαγε.

44 Καὶ εἶπεν τῆς· Ἐτῆτα εἶναι ἐκεῖνα ὅπῃ σὰς ἐλάλησα ἀκόμι ὥλης μετ' ἐσᾶς, ὅτι πῶς κάμνει χρεῖα νὰ πληρωθῇ ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον τῷ Μωυσέως, καὶ εἰς τὰς προφῆτας, καὶ εἰς τὰς Ψαλμοὺς διὰ λόγου μου.

45 Τότε τῆς ἀνοιξεν τὸν ἰσθμὸν τῆς, νὰ καταλάβει ταῖς γραφαῖς.

46 Καὶ εἶπεν τῆς· Ὅτι ἔτῃ εἶναι γεγραμμένοι· καὶ τέτοιαις λογῆς ἔκαμνει χρεῖα νὰ πάθῃ ὁ Χριστός· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀνασταθῇ ἀπὸ τῆς νεκρῆς·

47 Καὶ νὰ κηρυχθῇ εἰς τὸ ὄνομα τῷ μετάνοια καὶ ἄφισις ἁμαρτιῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη,

πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.

48 Ὑμεῖς δὲ εἰσε μάρτυρες τῶν.

49 Καὶ ἰδὼ, ἐγὼ ἀποσέλω τὴν ἐπαγγελίαν τῷ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως ἃ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους.

50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς.

51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν ὕρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης.

53 Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

48 Καὶ ἰσεῖς εἴσθε μάρτυρες ἐκείτων.

49 Καὶ νῦν, ἐγὼ ὅπως σέλω τὸ τάξιμον τοῦ πατρός μου εἰς ἱσᾶς· καὶ ἰσεῖς καθίσατε εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, ἕως ἃ νῦν ἐνδύητε δύναμιν ἀπὸ πάντων.

50 Καὶ εὐγαλὲν τὴν ἔξω ἕως εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ ἐσήκωσε τὰ χεῖρά τε, καὶ τὴν εὐλόγησε.

51 Καὶ ἐκεῖ ὅπως αὐτὸς τὴν εὐλογεῖν, ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐφέρετον ἀπάνω εἰς τὸν ὕρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ ὥσαν τὸν ἐπροσκύνησαν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρὰν μεγάλην.

53 Καὶ ἐνείσκηνταν πάντοτε εἰς τὸ ἱερόν, ὑμνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Τὸ ΚΑΤὰ Ἰωάννην

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α. 1.

ἘΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἕδὲ ἐν ᾧ γέγονεν.

4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ ἔκατέλαβεν.

6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

8 Οὐκ ἦν ἐκεῖν· τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦτον μὲ τὸν Θεόν· καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος.

2 Ἐτεῦτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ τὸν Θεόν.

3 Ὅλα (τὰ πράγματα) διὰ μέσων τοῦ (λόγου) ἐγέννηκαν, καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἐγένε καίνα ἀπὸ ὅσα ἐγιναν.

4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ· καὶ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 Καὶ τὸ φῶς εἰς τὴν σκοτίαν φέγγει, καὶ ἡ σκοτία δὲν τὸ ἐκατάλαβε.

6 Ἐγένετο ἓνας ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τὸ ὄνομά τε Ἰωάννης.

7 Ἐτεῦτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ ἵνα πιστεύσεν ὅλοι διὰ μέσων αὐτοῦ.

8 Δὲν ἦτον ἐκεῖν· τὸ φῶς, ἀλλὰ ἵνα μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς.

9 Ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὅποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὅπῃ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

10 Εἰς τὸν κόσμον ἦτον· καὶ

κόσμῳ δι' αὐτοῦ ἰγένετο· καὶ ὁ κόσμῳ αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν ἔπαρέλαβον.

12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

13 Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, ἔδδ' ἐκ θελήματος σαρκὸς, ἔδδ' ἐκ θελήματ' ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγῳ σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός,) πλήρης χάριτ' καὶ ἀληθείας.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λέγων· Οὗτ' ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μὲ ἐρχόμεν', ἐμπροσθέν μὲ γέγονεν· ὅτι πρῶτός μὲ ἦν.

16 Καὶ ἐκ τῶ πληρώματ' αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτ'.

17 Ὅτι ὁ νόμῳ διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἰγένετο.

18 Θεὸν ἔδδεις ἐώρακε πῶποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁ ὢν εἰς

ὁ κόσμῳ διὰ μέση αὐτοῦ ἔγινεν· ἀμὴν ὁ κόσμῳ δὲν τὸν ἐγνώρισεν.

11 Εἰς τὰ ἰδικά τε ἦλθεν, καὶ οἱ ἰδικοί τε δὲν τὸν ἐδέχθησαν·

12 Καὶ ὅσοι τὸν ἐδέχθησαν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν νὰ γενοῦν τέκνα Θεοῦ, (τῷτ' ἐστίν,) εἰς ἐκείνους ὅπῃ πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομά τε·

13 Οἱ ὁποῖοι ἐδδ' ἀπὸ αἱμάτων, ἐδδ' ἀπὸ τοῦ θελήματος τῆς σαρκὸς, ἐδδ' ἀπὸ τοῦ θελήματος τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγῳ ἔγινε σὰρξ, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς ἡμᾶς, καὶ εἶδαμεν τὴν δόξαν τε, δόξαν ὡσάν (υἱῶ) μονογενοῦς ἀπὸ τὸν πατέρα, γεμάτος χάριν καὶ ἀλήθειαν.

15 Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε δι' αὐτὸν, καὶ ἐκραζε, λέγων· τας· Ἐτῷτ' εἶναι ἐκεῖν' τὸν ὁποῖον σᾶς εἶπα· Ὅτι ἐκεῖν' ὅπῃ ἐρχεται ὀπίσω μὲ, ἔγινεν ὀμπροσὰ μὲ· ὅτι ἦτον προτιτερός μὲ.

16 Καὶ ἀπὸ τοῦ πληρώματός τε ἡμεῖς ὅλοι ἀπεπλαύσαμεν, καὶ ἐπήραμεν χάριν ἀπάνω εἰς χάριν·

17 Ὅτι ὁ νόμῳ ἐδόθη διὰ μέση τοῦ Μωϋσέως· (ἀμὴν) ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἔγινε διὰ μέση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Τὸν Θεὸν ἐδδ' κανένας ποτὶ δὲν τὸν εἶδεν· ὁ μονογενὴς

τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖν[Ⓞ]
ἐξηγήσατο.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρ-
τυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτι ἀπέσει-
λαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων
ιερεῖς καὶ λευίτας, ἵνα ἐρωτή-
σωσιν αὐτὸν· Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ὠμολόγησε, καὶ
οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὠμολόγη-
σιν· Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ
Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν·
Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σὺ; Καὶ
λέγει· Οὐκ εἰμι. Ὁ προφή-
της εἶ σὺ; Καὶ ἀπεκρίθη·
Οὐ.

22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς
εἶ; ἵνα ἀποκρισὶν δῶμεν τοῖς
πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις
περὶ σιαυτοῦ;

23 Ἐφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶν-
τος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνετε
τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν
Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι
ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων·

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν,
καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν
βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ
Χριστός, ἔτι Ἠλίας, ἔτι ὁ
προφήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπ-
τίζω ἐν ὕδατι· μίς[Ⓞ] δὲ

υἱὸς, ὃς ἔστιν εἰς τὸν κέρφον
τοῦ πατρὸς, ἐκεῖν[Ⓞ] τὸν ἐξη-
γήθη.

19 Καὶ ἐτάτη εἶναι ἡ μαρ-
τυρία τοῦ Ἰωάννου, ὑπόταν
ἀπέσειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὰ
Ἱεροσόλυμα ἱερεῖς καὶ λευί-
τας, να τὸν ἐρωτήσουν· Ἐσὺ
ποι[Ⓞ] εἶσαι;

20 Καὶ ὠμολόγησε, καὶ
δὲν τὸ ἀρνήθη· ὠμολόγησε,
λέγωντας· Ὅτι δὲν εἰμαι ἐγὼ
ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἐρώτησάν τον· Τί
εἶσαι λοιπόν; Ἠλίας εἶσαι
ἐσὺ; Καὶ λέγει· Δὲν εἰμαι.
Ὁ προφήτης εἶσαι; Καὶ
ἀπεκρίθη· Ὁχι.

22 Καὶ λέγειν τε· Ποῖ[Ⓞ]
εἶσαι λοιπόν; διὰ να δώσωμεν
ἀποκρισὶν εἰς ἐκείνης ὃς ἔμ[Ⓞ] μᾶς
ἐπέμψασιν· τί λέγεις διὰ λόγ[Ⓞ]
σε;

23 Εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ἡ
φωνὴ ἐκείνης ὃς ἔμ[Ⓞ] βοᾷ μέσα εἰς
τὴν ἐρημόν· Ἰσιάσατε τὴν
σράταν τοῦ Κυρίου· καθὼς
εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι
ἦταν ἀπὸ τῆς Φαρισαίας.

25 Καὶ ἐρώτησάν τον, καὶ
εἶπάν τε· Διατί λοιπόν βαπ-
τίζεις, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶσαι
ἐσὺ ὁ Χριστός, ἔτι Ἠλίας, ἔτι
ὁ προφήτης;

26 Ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη,
λέγωντας· Ἐγὼ βαπτίζω εἰς
νερόν· ἀμὴ ἐκεῖν[Ⓞ] γίνεται εἰς

ὑμῶν ἔσχηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε·

27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ἢ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματός·

28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἁμὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτός ἐστι περὶ ὃ ἐγὼ εἶπον· Ὁπίσω μου ἔρχεται ἄνθρωπος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

31 Καὶ ἐγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τὸτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι τιθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Καὶ ἐγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκείνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, ὅτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

τὴν μέσσην σας, τὸν ὑποῖον· ἐστὶς δὲν τὸν γνωρίζετε·

27 Αὐτὸς εἶναι ὅπῃ ἔρχεται ὀπίσω μου, ὁ ὅποιός ἐστιν ἔμπροσθέν μου· τοῦ ὁποῖου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος, νὰ λύσω τὸ λυρίον τοῦ ὑποδημάτου τε.

28 Ἐτέτα ἐγένετο εἰς τὴν Βηθαβαρὰν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖ ὅπῃ ὁ Ἰωάννης ἐβαπτίζει.

29 Τὴν αἰριουσινὴν (ἡμέραν) βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ ἤρχοντον εἰς αὐτόν, καὶ λέγει· Νὰ ὁ ἁμὸς τοῦ Θεοῦ ὅπῃ σηκώνει καὶ εὐγάνει τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Ἐτέτος εἶναι (ἐκεῖνος) διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶπα· Ἄνθρωπος ἔρχεται ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἐστὶν ἔμπροσθέν μου· ὅτι ἦτον πρῶτός μου.

31 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἔξευρα· ἀμὴ διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τὸτο ἦλθα ἐγὼ βαπτίζοντας εἰς τὸ νερό.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης, λέγωντας· Ὅτι εἶδα τὸ Πνεῦμα ὅπῃ ἐκατέβαινεν ὡσὰν περιστερὴ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἀπάνω τε.

33 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἐγνώριζα· ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπῃ μὲ ἐπέμψεν νὰ βαπτίζω εἰς τὸ νερόν, ἐκεῖνος μὲ εἶπεν· Εἰς ὅποιον καὶ ἂν εἶδῃς τὸ Πνεῦμα ὅπῃ νὰ καταβαῖνῃ καὶ νὰ μένῃ εἰς αὐτόν, ἐτέτος εἶναι ὅπῃ βαπτίζει με Πνεῦμα ἅγιον.

34 Καὶ γὰρ ἰώρακα, καὶ μιμαρτίρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰσῆκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἰδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ διασάμειος αὐτὸς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς.

39 Τί ζητιῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, (ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον, Διδάσκαλε,) πῦ μένεις;

40 Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε· Ἦλθεν καὶ εἶδον πῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.

41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννη, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

42 Εὗρίσκει ὕτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἰδίον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὗρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον ὁ Χριστός·

43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς

34 Καὶ ἐγὼ τοι εἶδα, καὶ ἐμαρτίρησα, ὅτι ἐστὶν εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ τὴν αὐριοσινὴν ἡμέραν πάλιν εἰσέκειτο ὁ Ἰωάννης, καὶ ἀπὸ τῆς μαθητάδες τε δύο.

36 Καὶ βλέπωντας τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ ἐπεριπάτει, λέγει· Ἰδὲς ἰὰ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσάν τοι οἱ δύο τε μαθητάδες ὅπῃ τὸ εἶπε, καὶ ἀκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυριζωντας, καὶ βλέπωντάς τες ὅπῃ τὸν ἀκολουθεῖσαν, λέγει τες·

39 Τί γυρεύετε; Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Ῥαββὶ, (τὸ ὁποῖον ἑλεῖ ἰὰ εἰπεῖ μεταγλωττιζόμενον, Διδάσκαλε,) πῦ μένεις;

40 Καὶ λέγει τες· Ἐλᾶτε καὶ εἰδῆτε. Ἦλθαν καὶ εἶδαν πῦ μένει· καὶ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην σημὰ τε· καὶ ἦτον ὡς δεκάτη ὥρα (τῆς ἡμέρας.)

41 Ἦτον ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρου, ἑνας ἀπὸ τῆς δύο, ὅπῃ ἤκουσαν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνον τὸν λόγον, καὶ ἀκολουθήσασιν τοῦ Χριστοῦ.

42 Καὶ ἐστὶν πρῶτος· εὔρει τὸν ἰδίον τε ἀδελφὸν τὸν Σίμωνα, καὶ λέγει τε· Εὗρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸ ὁποῖον μεταγλωττιζόμενον ἑλεῖ ἰὰ εἰπεῖ ὁ Χριστός·

43 Καὶ ἔφερεν τον εἰς τὸν

τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.

44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαιᾶ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὐρέκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχε καὶ ἴδε.

48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὅντα ὑπὸ τὴν συκῇν, εἶδόν σε.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ

Ἰησοῦν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὥσάν τὸν εἶδεν, εἶπεν· Ἐσὺ εἶσαι ὁ Σίμων ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνᾶ· ἐσὺ θέλεις καλεσθῇ Κηφᾶς, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ Πέτρος.

44 Καὶ τὴν αὐριόσιν ἡμέραν πάλιν ἠθέλησεν (ὁ Ἰησοῦς) νὰ εὕγῃ ἔξω εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει τὸν Φίλιππον καὶ λέγει τῇ Ἀκολούθῳ με.

45 Καὶ ὁ Φίλιππος ἦεν ἀπὸ τὴν Βηθσαιᾶ, ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Ὁ Φίλιππος ἤρε τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει τῇ Ἐκεῖνον ὁ πῦ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον καὶ οἱ προφῆται εὐρέκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ.

47 Καὶ λέγει τῇ ὁ Ναθαναὴλ· Ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ ἡμπορεῖ νὰ εἶναι τίποτες καλόν; Λέγει τῇ ὁ Φίλιππος· Ἐλα καὶ ἴδε.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Ναθαναὴλ ὁ πῦ ἤρχουντον εἰς αὐτόν, καὶ εἶπε δι' αὐτόν· Ἴδὲ ἀληθινὰ Ἰσραηλῆτης, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι δόλος.

49 Λέγει τῇ ὁ Ναθαναὴλ· Ἀπὸ πῦ μὲ γινώριζεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῇ· Πρὸ τοῦ νὰ σε λαλήσῃ ὁ Φίλιππος, ὁ πῦ ἦσεν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν συκιάν, σὲ εἶδα.

50 Ὁ Ναθαναὴλ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τῇ· Διδάσκαλε,

υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
εἶπέν αὐτῷ· Ὅτι εἰπὸν σοι·
Ἰδὼν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς,
πιστεύεις· μείζω τάων ὄψαι.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ'
ἄρτι ὤφειδες τὸν ἕρανον ἀνεω-
γότα, καὶ τῆς ἀγγέλης τοῦ
Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ κατα-
βαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
ἄνθρωπου.

ἐσὺ εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· ἐσὺ
εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπέν τε· Διατὶ σὺ εἶπα πῶς
σὺ εἶδα ἀπὸ κάτω εἰς τὴν
συκιάν, πιστεύεις; μεγαλότερα
ἀπὸ τῶτα θέλεις εἶδῃ.

52 Καὶ λέγει τε· Βέβαια
βέβαια σὰς λέγω· ἀπὸ τῶρα
καὶ ὁμπροσὰ θέλετε εἶδῃ τοῦ
ἕρανον ἀνοικτὸν, καὶ τῆς ἀγ-
γέλης τοῦ Θεοῦ ὅπῃ νὰ ἀνα-
βαῖνυσιν καὶ νὰ καταβαῖνυσιν
εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
γάμῳ ἐγένετο ἐν Κανᾷ
τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ
μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν
γάμον.

3 Καὶ ὑπερέσαντο οἶνον,
λέγει ἡ μήτηρ τῷ Ἰησοῦ πρὸς
αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσιν.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Τί ἰμοὶ καὶ σοί, γύναι; ὕψω
ἤκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτῇ τοῖς
διακόνοις· Ὁ, τι ἂν λέγῃ
ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαί
λίθιναι ἑξ, κείμεναι κατὰ τὸν
καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων,

ΚΑΙ τὴν τρίτην ἡμέραν
ἔγινε γάμῳ εἰς τὴν
Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ
ἐκεῖ ἦτον ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἐκάλεσαν καὶ τὸν
Ἰησοῦν, καὶ τῆς μαθητάδες
τε εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ἔσποντας νὰ λείψῃ
κρασί, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν
ἡ μητέρα τε· Κρασί δὲ
ἔχουσιν.

4 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Ὡς
γυναῖκα, τί ἔχεις (νὰ κάμῃς);
ἐσὺ μετ' ἐμένα; ἀκόμι δὲν
ἤλθεν ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μητέρα τε εἰς
τῆς ὑπηρέτας· Ὁ, τι καὶ ἄ:
σὰς εἰπεῖ, κάμετέ το.

6 Καὶ ἦταν ἐκεῖ πιθάρια
πίτρινά ἑξ, ὅπῃ ἐκείτουσαν
διὰ καθαρισμὸν (κατὰ τὴν

χωρῆσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ
τρεις.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατι.
Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀν-
τλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ
ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν.

9 Ὡς δὲ ἐγύστατο ὁ ἀρχι-
τρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενη-
μένοιον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν·
οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντλη-
κότες τὸ ὕδωρ,) φωνεῖ τὸν θυμ-
φίον ὁ ἀρχιτρικλίνος,

10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς
ἄνθρωπος· πρῶτον τὸν καλὸν
οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν με-
θυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω·
σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον
ἕως ἄρτι.

11 Ταύτην ἐποίησε τὴν
ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς
ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ
ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ·
καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ τῆτο κατέβη εἰς
Καπερναῦμ, αὐτὸς καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοί
αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἕξι πολλὰς
ἡμέρας.

13 Καὶ ἰγγὺς ἦν τὸ πάσχα
τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς
Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τὰς
πωλεῦντας βόας καὶ πρόβατα

συνήθειαν) τῶν Ἰουδαίων· τὰ
ὅποια (πιθάρια) ἔχωρῆσαν
ἀπὸ δύο καὶ τρία μέτρα.

7 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Γε-
μίσετε τὰ πιθάρια νερό. Καὶ
τὰ ἐγέμισαν ὡς ἅπαντα.

8 Καὶ λέγει τῆς· Εὐγάλτε
τῶρα, καὶ φέρετε εἰς τὸν κελ-
λάρην. Καὶ ἔφεραν.

9 Καὶ ὡσὰν τὸ ἐγεύθηεν
ὁ κελλάρης τὸ νερὸν ὅπῃ ἔγινε
κρασί, (καὶ δὲν ἔξευρεν ἀπὸ
πῶς εἶναι· ἀμὴ οἱ ὑπηρέται
ὅπῃ ἀνάστυραν τὸ νερὸ τὸ
ἔξευραν,) ἐλάλησε τὸν γαμ-
βρόν,

10 Καὶ λέγει τῆς· Κάθε
ἄνθρωπος· πρῶτα βάνει τὸ
καλὸν κρασί, καὶ ὡσὰν μεθύ-
σουν (βάνει) τὸ ἀχαμνόν· καὶ
εἰς ἐφύλαξις τὸ καλὸν κρασί
ἕως τῶρα.

11 Ἐτέτην τὴν ἀρχὴν τῶν
σημείων ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὴν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας,
καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν τῆς·
καὶ ἐπίστευσαν οἱ μαθητάδες
τῆς εἰς αὐτόν.

12 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τῆτο
ἐκατέβη εἰς τὴν Καπερναῦμ,
αὐτὸς καὶ ἡ μητέρα τῆς, καὶ
οἱ ἀδελφοί τῆς, καὶ οἱ μαθη-
τάδες τῆς· καὶ δὲν ἐστάθησαν
ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἦτον σημεῖον τὸ πά-
σχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὁ Ἰη-
σοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

14 Καὶ εὗρε μίσα εἰς τὸ
ἱερόν ἐκεῖνους ὅπῃ ἐπηλῶσαν

καὶ περιστράς, καὶ τὸς κερματιγὰς καθημένους.

15 Καὶ ποιήσας φραγέλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τῆ ἱερῆ, τὰ τε πρόβατα καὶ τὸς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχει τὸ κίεμα, καὶ τὰς τραπίδας ἀνέστρεψε.

16 Καὶ τοῖς τὰς περιστράς πωλῆσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντιῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τῆ πατρὸς μου οἶκον ἱμπερίᾳ.

17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· Ὁ ζῆλος τῆ οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τῆτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἰγερῶ αὐτόν.

20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τίς σαράνουντα καὶ ἐξ ἑτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς ὕψους, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἰγερεῖς αὐτόν;

21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν περὶ τῆ ναὸς τῆ σώματος αὐτοῦ.

22 Ὅτι οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ

βόδια καὶ πρόβατα καὶ περιστέρια, καὶ ἐκεῖνης ὁπῶ ἄλλαζαν τὰ ἄσπρα καθημένους.

15 Καὶ κἀμινοντας ἵνα φραγγέλι ἀπὸ σχοινία, τὸς εὐγαλεν ἔξω ὅλης ἀπὸ τῆ ἱερῆ, μὲ τὰ πρόβατα καὶ μὲ τὰ βόδια· καὶ τὰ ἄσπρα τῶν σαραφιδῶν ἔχυσε, καὶ ταῖς τράπεζαις τῆς ταῖς ἐγύρισει ἀνω κάτω.

16 Καὶ εἰς ἐκεῖνης ὁπῶ ἐπυλῶσαν τὰ περιστέρια, εἶπε· Σηκώτέ τα αὐτὰ ἀπ' ἐδῶ· καὶ μὴ κἀμινετι τὸ σπῆτι τοῦ πατρὸς μου σπῆτι πραγματείας.

17 Καὶ οἱ μαθητάδες τῆ ἐνθυμήθηκαν, πῶς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπαν· Τί σημάδι μᾶς δείχνεις, ὅτι κἀμινεις ἱεῖστα;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῆς· Χαλάσετε ἱεῖστον τὸν ναὸν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις θέλω τὸν σηκώσαι.

20 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν εἶπαν· Ὁ ναὸς ἱεῖστος ἐκτίσθη εἰς σαρανταεξὶ χρόνους, καὶ ἐσὺ εἰς τρεῖς ἡμέραις ναὶ τὸν οἰκοδομήσης;

21 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε διὰ τὸν ναὸν τοῦ κορμίου τῆς.

22 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἀνέσθη ἐκ νεκρῶν, ἐνθυμήθηκαν οἱ

αὐτῷ, ὅτι τῷτο ἔλεγεν αὐτοῖς·
καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ
τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύ-
μοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ,
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ
σημεῖα ἃ ἐποίει.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ
ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ
αὐτὸν γινώσκειν πάντας.

25 Καὶ ὅτι ἔχρειαν εἶχεν
ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
ἄνθρωπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε
τί ἦν ἐν τῷ ἄνθρωπῳ.

μαθητάδες τε, ὅτι ἐτῷτο τὸς
ἔλεγε· καὶ ἐπίστευσαν τὴν γρα-
φὴν, καὶ τὸν λόγον ὃν εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ὅταν ἦσαν εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ
πάσχα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
τὸ ὄνομά τε, βλέποντες τὰ
σημεῖα ὃν εἶκαμ.

24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν
ἐπιστεύετον τοῖς λόγοις τε εἰς
αὐτὸς, διατὶ αὐτὸς ἔξευρεν
ὅλους.

25 Καὶ ὅτι δὲν εἶχε χρεῖαν
να μαρτυρήσῃ κανεῖς διὰ τὸν
ἄνθρωπον· διατὶ αὐτὸς ἐγνώ-
ριζε τί ἦτον εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Κεφ. γ'. 3.

ἮΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν
Φαρισαίων, Νικόδημος
ὄνομα αὐτοῦ, ἄρχων τῶν
Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Ῥαββί, οἶδαμιν ὅτι
ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδά-
σκαλος· ἡμεῖς γὰρ ταῦτα τὰ
σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ
ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἡ ὁ Θεὸς μετ'
αὐτοῦ.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνω-
θεν, ἔσθι δύναται ἰδεῖν τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικό-
δημος· Πῶς δύναται ἄνθρω-

ΚΑΙ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος
ἀπὸ τῶν Φαρισαίων, τὸ
ὄνομά τε Νικόδημος, ἄρχων-
τας τῶν Ἰουδαίων.

2 Ἐτῷτος ἦλθε τὴν νύκτα
εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν τε·
Διδάσκαλε, ἔξεύρομεν ὅτι ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ ἦλθες διδάσκαλος·
διατὶ αὐτὰ τὰ σημεῖα ὃν εἶ
κάνεις ἐσὺ, κανεῖς δὲν ἡμπο-
ρεῖ να τὰ κάμη, ἂν δὲν εἶναι
ὁ Θεὸς μετ' αὐτόν.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν τε· Βέβαια βέβαια σοῦ
λέγω, ἀνίσως καὶ κανεῖς δὲν
γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν ἡμπορεῖ να
εἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει τοῦ ὁ Νικόδημος
Πῶς ἡμπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος

πῶς γινηθῆναι γέρον ὦν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γινηθῆναι;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γινηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, ὃ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σὰρξ ἐστὶ καὶ τὸ γιγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος, πνεῦμά ἐστι.

7 Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γινηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνίῃ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούς, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ πῶς ὑπάγει· ὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γινέσθαι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα ὃ γινώσκεις;

11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὃ ἰωράκαμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν ὃ λαμβάνετε.

12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ ὃ πιστεύετε πῶς, ἐὰν

ὁπῶς εἶναι γέροντας νὰ γινηθῇ; μῆνα ἤμπορεῖ δεύτερον νὰ ἔμβῃ μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μάνας τε νὰ γινηθῇ;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σὺ λέγεις, ὅτι ὅποιος δὲν γινηθῇ ἀπὸ νερό καὶ Πνεῦμα, δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Ἐκεῖνο ὁπῶς ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν σάρκα, εἶναι σάρκα· καὶ ἐκεῖνο ὁπῶς ἐγεννήθη ἀπὸ πνεῦμα, εἶναι πνεῦμα.

7 Μὴν θαυμάσης διατὶ σὺ εἶπα· Ἀνάγκη εἶναι νὰ γινηθῇτε ἑσεῖς ἄνωθεν.

8 Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσᾷ· καὶ τὴν φωνὴν τε ἀκούς, ἀμὴν δὲν ἰξεύρεις πόθεν ἔρχεται καὶ πῶς ὑπάγει· τέτοιας λογῆς εἶναι κάθε ἓνας ὁπῶς ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα.

9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τε· Πῶς ἤμποροῦν νὰ γένουν ἑτάτα;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τε· Ἐσὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν τὰ ἰξεύρεις ἑτάτα;

11 Βέβαια βέβαια σὺ λέγεις, ὅτι ἡμεῖς ἐκεῖνο ὁπῶς εἶδαμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν μας δὲν τὴν πιάνετε.

12 Ἀνίσως καὶ σᾶς εἶπα τὰ ἐπίγεια, καὶ δὲν πιστεύετε·

εἶπω ὑμῖν τὰ ἱερὰνία, πιστεύ-
σινε;

13 Καὶ ἑδεῖς ἀναβέβηκεν
εἰς τὸν ἕρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ
ἕρανῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ ἕρανῷ.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς
ὑψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου.

15 Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ'
ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἡγάπησιν ὁ
Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν
αὐτοῦ τὸν μονογεῖν ἔδωκεν, ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ
ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν
αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπιστελεῖ ὁ
Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν
κόσμον, ἵνα κρίνη τὸν κόσμον,
ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι
αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν,
ὃ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων,
ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευ-
κεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς
υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις,
ἣτι τὸ φῶς ἰλήλυθεν εἰς τὸν
κόσμον, καὶ ἡγάπησαν οἱ
ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος,
ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ ποτηρὰ
κύντων τὰ ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσ-

πως θέλετε πιστεύσει, ἂν σᾶς
εἶπω τὰ ἱερὰνία;

13 Καὶ κανένας δὲν ἀνέβη-
κεν εἰς τὸν ἕρανόν, παρὰ
ἐκεῖ· ὁπῦ ἐκατέβη ἀπὸ τοῦ
ἕρανόν, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
ὁπῦ εἶναι εἰς τὸν ἕρανόν.

14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς
ὑψωσε τὸ φίδι εἰς τὴν ἐρημον,
τέτοιαις λογιῇς κάμνει χρεῖα καὶ
ὑψωθῇ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

15 Διὰ τὰ μὴν χαθῇ κάθ'
ἕνας ὁπῦ πιστεύει εἰς αὐτὸν,
ἀλλὰ τὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

16 Διατὶ τέτοιαις λογιῇς
ἀγάπησιν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον,
ὁποῦ ἔδωκε τὸν υἱόν τε τὸν
μονογεῖν, διὰ τὰ μὴν χαθῇ
κάθ' ἕνας ὁπῦ πιστεύει εἰς
αὐτὸν, ἀλλὰ τὰ ἔχη ζωὴν
αἰώνιον.

17 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν ἔστειλε
τὸν υἱόν τε εἰς τὸν κόσμον διὰ
τὰ τὸν κατακρίνη, ἀλλὰ διὰ
τὰ σωθῇ ὁ κόσμος διὰ μέσθ
αὐτοῦ.

18 Ὅποι· πιστεύει εἰς
αὐτὸν, δὲν κατακρίνεται· ἀμὴ
ὅποι· δὲν πιστεύει, ἀπὸ τῶρα
ἐκατακρίθη, ὅτι δὲν ἐπίστευσιν
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ ἡ κατάκρισις
ἐτέθη εἶναι, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν
εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι
ἀγάπησαν περισσότερον τὸ
σκότος, παρὰ τὸ φῶς· διατὶ
τὰ ἔργα τῆς ἦταν κακά.

20 Καὶ κάθ' ἕνας ὁπῦ κά-

σων, μισοῖ τὸ Φῶς· καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ Φῶς, ἵνα μὴ ἰλιγχθῇ τὰ ἔργα αὐτῆ.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ Φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτῇ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἴσιν ἐργασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν.

23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν, ἐγγύς τῃ Σαλειμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Οὕτω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννη μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ.

26 Καὶ ἦλθοι πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· Ραββί, ὅς ἐστιν μετὰ σὲ πέραν τῆ Ἰορδάνου, ὃ σὺ μεμαρτίσκειας, ἰδε, ὅτι ἐκεῖ βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οἱ δύναται ἀνθρώποι· λαμβάνειν ὕδιν· ἵνα μὴ ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐκ τῆ ἕρανῃ.

28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ

μνη κακὰ, μισῶ τὸ Φῶς, καὶ διὸν ἔρχεται εἰς τὸ Φῶς, διὰ τὰ μὴν ἰλιγχθῶσι τὰ ἔργα τῆ.

21 Ἀμὲν· ἐκεῖ· ὅπῃ κάμνει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς τὸ Φῶς, διὰ τὰ φανερωθῆν τὰ ἔργα τῆ, ὅτι τὰ ἔκαμε εἰς τὸν Θεόν.

22 Ὑστερον ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ τῆ εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκεῖ ἐδιέτριβεν μετ' αὐτῆς καὶ ἐβάπτιζε.

23 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦεν εἰς τὴν Αἰνῶν, κοντὰ εἰς τῇ Σαλειμ, καὶ ἐβάπτιζεν, ὅτι ἐκεῖ ἦταν πολλὰ νερά· καὶ ἐπάγεσαν καὶ ἐβαπτίζονταν.

24 Διατὶ ὁ Ἰωάννης ἀκόμι τότε διὸν ἦτον βαλμέν· εἰς τὴν φυλακὴν.

25 Ἐγενε λοιπὸν ζήτησις ἀπὸ τῆς μαθητάδες τῇ Ἰωάννη μετ' αὐτῆς Ἰουδαίης διὰ τὸν καθαρισμόν·

26 Καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπαν τῇ Διδάσκαλε, ἐκεῖ· ὅπῃ ἦτον μαζὺ μετ' ἐσῆνα πέραν τῇ Ἰορδάνου, τὸν ὁποῖον ἐσὺ ἱμαρτίσκειας, ἰδε, ὅπῃ ἐκεῖ βαπτίζει, καὶ ὅλοι πηγίνουσιν εἰς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· Δὲν ἡμῶν ἐστὶν ἀνθρώπων· νὰ πάρῃ τίποδες ἀνδρῶν· ἵνα δομένον ἀπὸ τὸν ἕρανόν.

28 Ἐστὶς ἀτοί σας μὲ μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπα· Δὲν εἶμαι ἐγὼ

Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλ-
μέν^{ος} εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκεί-
νου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νόμφην,
συμφί^{ος} ἐστίν· ὁ δὲ φίλ^{ος} τοῦ
συμφί^{ου} ὁ ἱσηκῶς καὶ ἀκύν^{ος}
αὐτοῦ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν
φωνὴν τῆς συμφί^{ας}. Αὕτη οὖν ἡ
χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται.

30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν,
ἐμὲ δὲ ἐλαττῆσθαι.

31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχομεν^{ος},
ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ
τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστίν, καὶ
ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τῆς
ἕραν^{ος} ἐρχόμεν^{ος}, ἐπάνω πάν-
των ἐστίν.

32 Καὶ ὁ ἰώρακε καὶ
ἤκουσε, τῷτο μαρτυρεῖ· καὶ
τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ἑδείς
λαμβάνει.

33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν
μαρτυρίαν, ἰσφράγισεν ὅτι ὁ
Θεὸς ἀληθής ἐστιν.

34 Ὅν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ
Θεός, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ
λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου
δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱόν, καὶ πάντα δίδωκεν ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπει-

ὁ Χριστός, ἀλλὰ ὅτι εἶμαι
ἀπεσταλμέν^{ος} ὁμπροσὰ ἀπ'
ἐκείνου.

29 Ἐκεῖν^{ος} ὁπῶς ἔχει τὴν
νόμφην, εἶναι γαμβρός· καὶ ὁ
φίλ^{ος} τοῦ γαμβροῦ ὁπῶς στίκει
καὶ τῷ ἀκύν^{ος}, χαίρεται πολλὰ
διὰ τὴν φωνὴν τοῦ γαμβροῦ.
Αὕτη λοιπὸν ἡ χαρὰ ἡ ἰδική
μου ἐπληρώθηκεν.

30 Ἐκεῖν^{ος} εἶναι ἀνάγκη
νὰ αἰξάλη, καὶ ἐγὼ νὰ ὀλιγο-
στεύω.

31 Ἐκεῖν^{ος} ὁπῶς ἐρχεται
ἀπὸπάνω, εἶναι ἀπάνω εἰς
ὅλους· ἐκεῖν^{ος} ὁπῶς εἶναι ἀπὸ
τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν γῆν εἶναι,
καὶ ἀπὸ τὴν γῆν λαλεῖ·
ἐκεῖν^{ος} ὁπῶς ἐρχεται ἀπὸ τὸν
ἕρανόν, εἶναι ἀπάνω ἀπὸ ὅλους.

32 Καὶ ἐκεῖνο ὁπῶς εἶδε
καὶ ἤκουσεν, ἐκεῖνο μαρτυρεῖ·
καὶ τὴν μαρτυρίαν τὴ κατεῖς
δὲν τὴν πιάνει.

33 Ἐκεῖν^{ος} ὁπῶς πιάσει
τὴν μαρτυρίαν τὴν, ἐβεβαίωσεν
ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινός.

34 Διατὶ ἐκεῖνον ὁπῶς ἔσει-
λεν ὁ Θεός, ἐκεῖν^{ος} τὰ λόγια
τῷ Θεῷ λαλεῖ· διατὶ ὁ Θεὸς δὲν
τῷ δίδει τὸ πνεῦμα μὲ μέτρον.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱόν, καὶ ὅλα τὰ ἔδωκεν εἰς
τὰ χεῖρά τὴν.

36 Ἐκεῖν^{ος} ὁπῶς πιστεύει
εἰς τὸν υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
ἀμήν ἐκεῖν^{ος} ὁπῶς δὲν πείθεται

Θῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ἔψεται
ζῶν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τῷ Θεῷ
μένει ἐπ' αὐτόν.

τοῦ υἱοῦ, δὲν θίλει εἰδὴ ζῶν,
ἀλλὰ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει
εἰς αὐτόν.

Κεφ. δ'. 4.

Ως οὖν ἔγνω ὁ Κύριος^Θ ὅτι
ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι
ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθη-
τὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ
Ἰωάννης,

2 (Καί τοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς
οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν,
καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.

4 Ἐκεῖ δὲ αὐτοὶ διέρχουσιν
διὰ τῆς Σαμαρείας.

5 Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν
τῆς Σαμαρείας λεγομένην
Σιχάρ, πλησίον τῆ χωρῆς ὃ
ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ
αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τῇ Ἰα-
κώβ· ὃ οὖν Ἰησοῦς κικοπισακῶς
ἐκ τῆς ὁδοπορίας, ἐκαδέζιτο
ἔτις ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν
ὥσιν ἔκτη.

7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς
Σαμαρείας ἀντλησαι ὕδωρ·
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι
πιῖν.

8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτῷ
ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν,
ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.

9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ

ἸΩΑΝΝΕΣ ἔγνωρίσεν λοιπὸν ὁ
Κύριος^Θ ὅτι ἤκουσαν οἱ
Φαρισαῖοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς περισ-
σότερης μαθητάδεις κάμνει καὶ
βαπτίζει, παρὰ ὁ Ἰωάννης.

2 (Ἀγκαλὰ καὶ αὐτὸς ὁ
Ἰησοῦς δὲν ἐβάπτιζεν, ἀλλὰ οἱ
μαθητάδεις τε)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ
ἐπῆγε πάλιν εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν.

4 Καὶ ἔκαμνε χρεια ἵνα
περάσῃ ἀπὸ τὴν μέσην τῆς
Σαμαρείας.

5 Ἦλθε λοιπὸν εἰς μίαν
πόλιν τῆς Σαμαρείας ὅπῃ τὴν
ἔλεγον Σιχάρ, σημά εἰς τὸν
τόπον ὅπῃ ἔδωκεν ὁ Ἰακώβ τῇ
Ἰωσήφ, τῷ υἱῷ τε.

6 Καὶ ἐκεῖ ἦτον πηγάδι τῷ
Ἰακώβ· ὃ Ἰησοῦς λοιπὸν κο-
πιασμέν^Θ ἀπὸ τὴν ἡμέραν,
καὶ ἔτξ· ἐκαδέσειν εἰς τὸ πη-
γάδι· καὶ ἦτον ὥσαν ἔκτη
ῥα.

7 Ἦλθε λοιπὸν μία γυναῖ-
κα ἀπὸ τὴν Σαμαρείαν ἵνα
ἀνασύρῃ νερό· καὶ λέγει τῆς ὁ
Ἰησοῦς· Δός με ἵνα πίω.

8 Διατὶ οἱ μαθητάδεις τε
ἔχον πάγει εἰς τὴν πόλιν,
διὰ ἵνα ἀγοράσωσι φαγητά.

9 Λέγει τε λοιπὸν ἡ γυναῖ-

Σαμαρείτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖα ὦν παρ' ἐμὲ πιεῖν αἰτεῖς, ἣς τῆς γυναικὸς Σαμαρείτιδος; ἡ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πιεῖν· σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κίριε, ἔτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τῆ ὕδατος τῆς τῆς, διψήσει πάλιν.

14 Ὃς δ' ἂν πίνη ἐκ τῆ ὕδατος ἡ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, ἡ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος· ἀλλομένη εἰς ζωὴν αἰῶνον.

15 Λίγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή·

καὶ ἡ Σαμαρείτισσα· Πῶς ἰσχύοντες Ἰουδαῖοι ζητᾶς ὡς πηγὴς ἀπὸ μίνα, ὅπῃ εἶμαι γυναῖκα Σαμαρείτισσα; διὰ τὸ οἱ Ἰουδαῖοι δὲν σμίγονται μὴ τῆς Σαμαρείτας.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῆς· Ἀν' ἱερείς τὴν δωρεάν τῷ Θεῷ, καὶ ποῦ εἶσαι ἰκεῖν· ὅπῃ σὺ λέγεις· Δός μοι νὰ πίνω· ἰσχύοντες τοῦ ζητήσης, καὶ ἡδίλις σὺ δώσῃ νερὸ ζωντανόν.

11 Λίγει τῇ ἡ γυναῖκα· Αὐδίντη, ἰσχύοντες ἀνασχετάρη δὲν ἔχεις· καὶ τὸ πηγάδι εἶναι βαθύ· ἀπὸ πῦ λοιπὸν ἔχεις τὸ νερὸ τὸ ζωντανόν;

12 Μῆνα ἰσχύοντες εἶσαι μιγαλίτερ· ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἰακώβ, ὅπῃ μᾶς ἔδωκε τὸ πηγάδι, καὶ ἔπιε καὶ αὐτὸς ἀπ' αὐτὸ, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῆς· Κάθ' ἕνα ὅπῃ πίνει ἀπὸ τὸ νερὸν ἐκ τῆς, θέλει διψάσει πάλιν·

14 Ἀμὴν ὅποιος πίνει ἀπὸ τὸ νερὸν ὅπῃ θέλω τοῦ δώσῃ ἐγὼ, δὲν θέλει διψάσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ νερὸν ὅπῃ θέλω τοῦ δώσῃ, θέλει γίνῃ εἰς αὐτὸν βρύσις νερῷ ὅπῃ νὰ ἀναβρῇ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰῶνον.

15 Λίγει τῇ ἡ γυναῖκα· Αὐ-

Κύριε, δός μοι τὸ τῦτο τὸ ὕδωρ,
ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι
ἐνθάδε αἰτλιῦν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ὑπάγε, φώτισον τὸν ἄνδρα σου,
καὶ ἰλθὶ ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ
εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα· Λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας.
Ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω.

18 Πίντε γὰρ ἄνδρας ἔσχετε·
καὶ νῦν ὃν ἔχετε, οὐκ ἔστι
σε ἀνὴρ· τῦτο ἀληθὺς εἴ-
ρηκας.

19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
Κύριε, διωρῶ ὅτι προφῆτης
σὺ·

20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
τῷ τῷ ὅρει προσεκύνησαν·
καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱερο-
σολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου
δεῖ προσκυνεῖν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύ-
ναι, πίσευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται
ᾠρα, ὅτε ἔτι ἐν τῷ ὅρει τῷ
ἔτι ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυ-
νήσετε τῷ πατρί.

22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ
οὐκ ἔδατε· ἡμεῖς προσκυνῶμεν
ὃ οἶδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ
τῶν Ἰουδαίων ἐστίν.

23 Ἀλλ' ἔρχεται ᾠρα, καὶ
νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ
προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι
τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ
ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ

δέστη, δός μοι ἐτῆς τὸ νερό,
διὰ τὰ μὴν διψῶ, μηδὲ τὰ
ἔρχωμαι ἐδῶ τὰ ἀνασύρηνω.

16 Λέγει τῇ ὁ Ἰησοῦς· Σύρε,
λάλησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ
ἔλα ἐδῶ.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυναῖκα,
καὶ εἶπε· Δὲν ἔχω ἄνδρα· Λέ-
γει τῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλὰ εἶπες,
Ὅτι δὲν ἔχεις ἄνδρα.

18 Διατὶ πέντε εἶχες· καὶ
τῶρα αὐτὸν ὅπῃ ἔχεις, δὲν εἴ-
ναι ἄνδρα σου· ἐτῆς ἀλήθεια
τὸ εἶπες.

19 Λέγει τῇ ἡ γυναῖκα·
Αὐθέντη, βλέπω ὅτι προφῆτης
εἶσαι.

20 Οἱ πατέρες μας εἰς τὸ
ὄρ^θ τῷ τῷ ἐπροσκύνησαν· καὶ
ἐσεῖς λέγετε, ὅτι εἰς τὰ Ἱεροσό-
λυμα εἶναι ὁ τύπος ὅπου κά-
μνει χρεῖα τὰ προσκυνῶμεν.

21 Λέγει τῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ γυ-
ναῖκα, πίσευσόν μου, ὅτι ἔρχε-
ται ᾠρα, ὅπῃ ἔτι εἰς τὸ ὄρος τῷ-
τὸ, ἔτι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέ-
λιντε προσκυνήσει τὸν πατέρα.

22 Ἐσεῖς προσκυνᾶτε ἐ-
κεῖνο ὅπῃ δὲν ἰξεύρετε· ἡμεῖς
προσκυνῶμεν ἐκεῖνο ὅπῃ ἰξεύ-
ρομεν· ὅτι ἡ σωτηρία εἶναι
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας.

23 Ἀλλὰ ἔρχεται ᾠρα, καὶ
τῶρα εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ
προσκυνηταὶ θέλιντε προσκυ-
νήσει τὸν πατέρα μὲ πνεῦμα
καὶ μὲ ἀλήθειαν· διατὶ καὶ ὁ

τοιάτης ζητεῖ τὴς προσκυνού-
τας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ
τὴς προσκυνούντας αὐτόν ἐν
πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ διὲ
προσκυνεῖν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ
λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ
ἐκεῖν, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάν-
τα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ εἰμὶ, ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, καὶ ἰθαύ-
μασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς
ἐλάλει· ἐδεῖς μὲντοι εἶπε·
Τί ζητεῖς; ἢ, τί λαλεῖς μετ'
αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν
αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπηῆλθεν
εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς
ἀνθρώποις.

29 Δεῦτε, ἴδτε ἄνθρωπον
ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα· μήτι ἕτός ἐστιν ὁ
Χριστός;

30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς
πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς
αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώ-
των αὐτόν οἱ μαθηταί, λί-
γοντες· Ῥαββὶ, φάγε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ

πατὴρ τέτοιος ζητᾷ ἐκείνης
ὁπῶ τὸν προσκυνῶσιν.

24 Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα·
καὶ ἐκεῖνοι ὁπῶ τὸν προσκυνῶσι,
κάμνει χρεῖα νὰ τὸν προσκυνῶ-
σιν μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλή-
θειαν.

25 Λέγει τῇ ἡ γυναῖκα·
Ἰξεύρω ὅτι ἔρχεται Μεσσίας,
ὁ λεγόμενος Χριστός· καὶ ὅταν
ἔλθῃ ἐκεῖν, δέλει μᾶς τὰ
εἰπεῖ ὅλα.

26 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ ὁπῶ σοῦ λαλῶ, εἰμαι
ἐκεῖν.

27 Καὶ ἀπάνω εἰς τούτο
ἦλθαν οἱ μαθητάδεις τῇ, καὶ
ἐθαύμασαν πῶς ἐσυντύχαιεν
μὲ γυναῖκα· ὅμως κανεῖς δὲν
εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, τι συ-
τυχάειεις μετ' αὐτήν;

28 Ἀφῆκε λοιπὸν τὸ λα-
γόν τῆς ἡ γυναῖκα, καὶ ἐπῆ-
γεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει
εἰς τὴς ἀνθρώπους·

29 Ἐλᾶτε, νὰ εἰδῇτε εἷα
ἄνθρωπον ὁπῶ μὲ εἶπεν ὅλα
ὅσα ἔκαμα· μήπως καὶ εἶναι
ἐκεῖν ὁ Χριστός;

30 Εὐγῆκαν λοιπὸν ἀπὸ
τὴν πόλιν, καὶ ἤρχονταν εἰς
αὐτόν.

31 Καὶ ἀνάμιστα εἰς
τοῦτο τὸν ἱπαρακαλῶσαν οἱ
μαθητάδεις, καὶ τῷ ἔλιγαν
Διδάσκαλι, φάγε.

32 Ἀμὴ ἐκεῖν τὴς εἶπεν·

βρωσιν ἔχω φαγεῖν, ἢ ὑμεῖς οὐκ οἶδατε.

33 Ἐλιγον οὖνοι μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μήτις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρωμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θιρσμός ἐρχεται; Ἰδὲ, λέγω ὑμῖν, ἰπάρατε τῆς ὀφθαλμῆς ὑμῶν, καὶ διάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θιρσμόν ἤδη.

36 Καὶ ὁ θιρίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμῶς χαίρῃ, καὶ ὁ θιρίζων.

37 Ἐν γὰρ τέτῳ ὁ λόγος· ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θιρίζων.

38 Ἐγὼ ἀπίστευτα ὑμᾶς θιρίζω· ὁ ἔχ ὑμεῖς κικοπιάκασι· ἄλλοι κικοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν ἰσιληλύδατε.

39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός, μαρτυρήσης· Ὅτι ἐπὶ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.

Ἐγὼ ἔχω φαγεῖν ἵνα φάγω, τὸ ὅποιον ἐσθίει δὲν τὸ ἱερεύετε.

33 Ἐλιγαν λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ἀνήμεσά τες· Μήπως καὶ τῷ ἔφει κανεῖς ἵνα φάγῃ;

34 Λέγει τες ὁ Ἰησοῦς· Ἐδικόν με φαγεῖν εἶναι, ἵνα κάμω τὸ θέλημα ἐκείνου ὁπῶς με ἔπεμψεν, καὶ ἵνα τελειώσω τὴν δουλείαν τε.

35 Δὲν λέγετε ἐσθίει, ὅτι ἀκόμι τέσσαρες μῆνεις εἶναι ἔως τὸ θέρος; Νὰ, ὁπῶς σᾶς λέγω· σηκώσετε τὰ μάτιά σας ἀπάνω, καὶ εἰδῆτε τὰ χωράφια, ὅτι εἶναι ἄσπρα ὠραμάνη διὰ θέρος.

36 Καὶ ἐκεῖνος ὁπῶς θιρίζει, πέρνει πληρωμένην, καὶ μαζώνει καὶ καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· διὰ ἵνα χαίρεται μαζὺ ἐκεῖνος ὁπῶς σπέρνει, καὶ ἐκεῖνος ὁπῶς θιρίζει.

37 Διατὶ εἰς τεῦτο (τὸ πρᾶγμα) ἀληθινός εἶναι ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁπῶς σπέρνει, καὶ ἄλλος ὁπῶς θιρίζει.

38 Ἐγὼ σᾶς ἔγειλα ἵνα θιρίζετε ἐκεῖνον, διὰ τὸ ὅποιον δὲν ἐκοπιάσει· ἄλλοι ἐκοπιάσασιν, καὶ ἐσθίει ἥλθετε καὶ ἰμβήκετε εἰς τὸν κόπον τες.

39 Καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτας ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός, ὁπῶς ἰμαρτύρησιν (λέγυσαν)· Ὅτι ἐπὶ με ὅλα ὅσα ἔκαμα.

40 Ὡς οὖν ἦλθοι πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαριῖται, ἡρώτων αὐτὸν μέναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλῶν πλείους ἐπίστυσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.

42 Τῇ τε γυναικὶ ἱλιγον· Ὅτι ἔκείτι διὰ τὴν σὴν λαλίαν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἕτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφῆτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.

45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἰωρακότις αἱ ἐποίησιν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἰορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθοι εἰς τὴν ἰορτήν.

46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικός, ὃς ὁ υἱὸς ἦσθιεν ἐν Καπερναέμ.

47 Οὗτος ἀκήσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἡρώτα αὐτὸν, ἵνα κα-

40 Ὡσὰν ἦλθάν λοιπὸν οἱ Σαμαριῖται εἰς αὐτὸν, τὸν ἵπαξακαλεσαν ἵνα ἀπομείνη εἰς αἰτέας· καὶ ἀπόμεινε δύο ἡμέραις.

41 Καὶ πολλὰ περισσότεροι ἐπίστυσαν διὰ τὰ λόγια τῆς.

42 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἱλιγον· Ὅτι πλείον δὲν πιστεύομεν διὰ τὰ λόγια τὰ ἰδικά σου· διατὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἀκήσαμεν καὶ εἶδαμεν, ὅτι ἐστὶ τοῦτο εἶναι ἀληθινὰ ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Καὶ ὕψιστον ἀπὸ δύο ἡμέραις εὐγῆκεν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Διατὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφῆτης εἰς τὴν πατρίδα τῆς δὲν ἔχει τιμὴν.

45 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τὸν ἐδίχθησαν οἱ Γαλιλαῖοι, ὅπῃ εἶδαν ὅλα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἰορτήν· διατὶ καὶ αὐτοὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἰορτήν.

46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὅπῃ ἔκαμε τὸ νερὸ κρασί. Καὶ ἦτον κάποιος βασιλικός, τοῦ ὁποῖου ὁ υἱὸς ἦτον ἀσθενὴς εἰς τὴν Καπερναέμ.

47 Ἐστὶν ὡσὰν ἤκουσιν, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐπῆγεν εἰς ἐκεῖνον, καὶ τὸν ἵπα-

ταβῆ καὶ ἰάσπται αὐτῷ
τὸν υἱόν· ἤμιλλε γὰρ ἀποθνή-
σκειν.

48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς
αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημειῖα καὶ
τέρατα ἴδῃται, ὃ μὴ πισεύσῃ.

49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βα-
σιλικός· Κύριε, κατὰ βῆθι πρὶν
ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ποιῦν· ὁ υἱός σου ζῇ· Καὶ
ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος· τῷ
λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς,
καὶ ἵππευέτο.

51 Ἦδη δὲ αὐτῷ καθαβαίνον-
τος, οἱ δούλοι αὐτῷ ἀπήνησαν
αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λί-
γοῖσι· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.

52 Ἐπύθιστο οὖν παρ' αὐ-
τῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κομψότι-
ξεν ἰσχύι· καὶ εἶπον αὐτῷ·
Ὅτι χθὲς ὥραν ἐβδόμην
ἄφηκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

53 Ἐγὼ οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐν
ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ.
καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ
οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τῷτο πάλιν δεύτερον
σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἰλ-
θὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.

ρακάλει, ἐὰν κατέβῃ ἐὰν ἰαλεῖ-
σῃ τὸν υἱόν σου· διατὶ ἔμιλλε
ἐὰν ἀποθάνῃ.

48 Εἶπεν τῷ λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐὰν δὲν εἰδῇτε σημειῖα καὶ
τέρατα, δὲν θέλετε πισεύσει.

49 Λέγει τῷ ὁ βασιλικός·
Αὐθέντη, κατέβα πρὸ τοῦ ἐὰν
ἀποθάνῃ τὸ παιδί μου.

50 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς·
Σύρι, καὶ ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ
ὁ ἄνθρωπος· ἐπίστευσε τὸν
λόγον ὃν αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
καὶ ἵπάγετε.

51 Καὶ ἐκεῖ ὃν ἐκατέβαι-
νεν, τὸν ἀπάντησαν οἱ δούλευτά-
δες σου, καὶ εἶπαν τῷ· Ὅτι τὸ
παιδί σου ζῇ.

52 Ἐρώτησε λοιπὸν αὐτὸς
τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν
ἔγινε καλλίτερα· καὶ τῷ εἶ-
παν· Ὅτι ἐχθὲς τὴν ἐβδό-
μην ὥραν τὸν ἄφηκεν ἡ
θέρμη.

53 Ἐγνώρισεν λοιπὸν ὁ πα-
τήρ τοῦ παιδίου, ὅτι ἐκείνην τὴν
ὥραν ὃν αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς,
Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ, ἐκείνην τὴν
ὥραν τὸν ἄφηκεν ἡ θέρμη·
καὶ ἐπίστευσεν αὐτός, καὶ
ὅλον σου τὸ σπῆτι.

54 Ἐτῷτο πάλιν ἔκαμεν ὁ
Ἰησοῦς δεύτερον σημεῖον, ἀφ' ὃ
ἦλθεν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς
τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ι'. 5.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

2 Ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἣ ἐπικλιγομένη Ἑβραϊστὶν Βηθσεδαΐ, πέντε σταδία ἔχουσα.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πληθὺν πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.

4 Ἀγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὃς ἦν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τῷ ὕδατι, ὑγιὲς γίνετο ὃς δὴποτε κατέτιγχετο νοσήματι.

5 Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκὶ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.

6 Τῷτοι ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γινέσκει ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θίλεις ὑγιὲς γενέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωποι ἔκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.

ΚΑΙ ὕψισεν ἀπὸ τούτων ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

2 Καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν προβατικὴν (ἀγορὰν) ἦτον κολυμβήθρα, ἣ ὁποῖα ἐλέγεται Ἑβραϊκὰ Βηθσεδαΐ, ἣ ὁποῖα ἔχει πέντε καμάραις.

3 Μῆσα εἰς αὐταῖς ἐκίετο πολὺ πληθὺν ἀσθενούντων, τυφλῶν, κηλῶν, ξηρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκπεριεῖσαν τὴν ἀνακάτωσιν τοῦ νεροῦ.

4 Διατὶ ἀγγελὸς εἰς καιροῦν κατέβαινεν εἰς τὴν κολυμβήθραν, καὶ ἐτάραττε τὸ νερό· καὶ ὁ πρῶτος λοιπὸν ὅπῃ ἤδειν ἐμβῆ ὕψισεν ἀπὸ τῆς ταραχῆς τῷ νερῷ, γίνετο ὁλόγιερρος, ἀπὸ ὅ, τι λογιῆς ἀσθεῖναι ἤδειν κρατιέται.

5 Καὶ ἐκίετο ἓνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔχει τριακοντὸν χρόνους ἀσθενημένους.

6 Ὡσὰν τὸν ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς ὅπῃ ἐκίετο, καὶ γνωρίζοντας ὅτι ἔχει πολλοὺς χρόνους ἀσθενημένους, λέγει τῷ· Θίλεις γένεσθαι καλά;

7 Καὶ ὁ ἀσθενημένος τοῦ ἀπεκρίθη· Ἀδέντη, ἄνθρωποι δὲν ἔχω, ὅταν ταραχθῇ τὸ νερό, γὰρ μὴ βάλλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν· καὶ τὴν ὥραν ὅπῃ ἔρχομαι ἐγώ, καταβαίνει ἄλλος προτίτερα ἀπὸ μένα.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγεραι, ἄρει τὸν κράββατόν
σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ εὐθὺς ἐγένετο ὑγι-
ης ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἤρει τὸν
κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπά-
τει· ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ.

10 Ἐλεγοι ἦν οἱ Ἰουδαῖοι
τῷ τιθεραπεμίῳ· Σάββατόν
ἴσιν, οὐκ ἔξιγί σοι ἄρει τὸν
κράββατον.

11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ
ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖτός μοι
εἶπεν· Ἄρει τὸν κράββατόν
σου, καὶ περιπάτει.

12 Ἠρώτησαν ἦν αὐτοί·
Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών
σοι· Ἄρει τὸν κράββατόν σου,
καὶ περιπάτει;

13 Ὁ δὲ ἰαθὺς οὐκ
ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς
ἐξήκουσιν ὅχλου ὅτιος ἐν τῷ
τόπῳ.

14 Μετὰ ταῦτα εὕρισκει
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὶ, ὑγιὴς γέγο-
ρας· μηκέτι ἁμάρταν, ἵνα μὴ
χειρόν τι σοι γίνηται.

15 Ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος,
καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις,
ὅτι Ἰησοῦς ἴστιν ὁ ποιήσας
αὐτὸν ὑγιῆ.

16 Καὶ διὰ τῆτο ἰδίωκει τὸν
Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζητεῖν

8 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Σήκω,
ἵπαρι τὸ κρεβδάτι σου, καὶ
περιπάτει.

9 Καὶ παρευδὺς ἔγινε
γεγρὸς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἐσή-
κωσε τὸ κρεβδάτι τέ, καὶ
ἐπεριπάτει· καὶ ἐκείνην τὴν
ἡμέραν ἦτον σάββατον.

10 Ἐλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι εἰς τὸν ἰατρευμένον· Σάβ-
βατον εἶναι, καὶ δὲν σὺ πρέπεις
νὰ σηκῶνς τὸ κρεβδάτι σου.

11 Ἀπεκρίθη τες· Ἐκεῖν·
ὅπῃ μὲ ἰάτρευσεν, ἐκεῖν· μὲ
εἶπε· Σήκωσε τὸ κρεβδάτι σου,
καὶ περιπάτει.

12 Ἐρώτησάν τοι λοιπόν·
Ποῖ· εἶναι ὁ ἄνθρωπος· ὅπῃ
σὺ εἶπε· Σήκωσε τὸ κρεβδάτι
σου, καὶ περιπάτει;

13 Καὶ ἐκεῖν· ὅπῃ
ἰατρεύθη δὲν ἔξευρε ποῖ·
εἶναι· διατὶ ὁ Ἰησοῦς με τὸ
νὰ εἶναι πληθ· πολὺ εἰς τὸν
τόπον ἐκείνον, ἐγράφηκεν ἔξω.

14 Καὶ ὕστερα τὸν ἠῤῥεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ εἶπον τέ·
Νὰ, ὅπῃ ἔγινες ὁλόγεγρὸς· πλέον
νὰ μὴν ἁμαρτανῆς, διὰ νὰ μὴν
σὺ γένη τίποτες χειρότερος.

15 Ἐπῆγει ὁ ἄνθρωπος,
καὶ εἶπέν το εἰς τες Ἰουδαίους,
ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὅπῃ τὸν
ἐκαμε γεγρόν.

16 Καὶ διὰ τήτην τὴν
ἀφορμὴν ἱνατάτρεχαν τὸν Ἰη-
σοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐγύρευαν νὰ

αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἔποιε ἐν σαββάτῳ.

17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.

18 Διὰ τῆτο ἦν μᾶλλον ἐζητεῖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι ἔμνησκον ἔλκει τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλκει τὸν Θεόν, ἵσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.

19 Ἀπεκρίνατο ἦν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἔδυνται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἅφ' ἑαυτοῦ ἔδιν, ἵαν μὴ τι βλέπη τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἅ γὰρ ἃ ἐκείνους ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιῇ.

20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιῇ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

21 Ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, ἔτω καὶ ὁ υἱὸς ὅς θείκει ζωοποιεῖ.

22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει ἕθνη, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δίδωκε τῷ υἱῷ.

23 Ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα· ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν, ἔτιμᾶ τὸν πατέρα τὸν τίμψαντα αὐτόν.

τὸν σκοτώσῃ, ὅτι τὸ σάββατον ἔκαμιν ἰτῆτα.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς ἀπεκρίθη· Ὁ πατὴρ μου ἐργάζεται ἕως τῶρα, καὶ ἐργάζομαι καὶ ἐγώ.

18 Διὰ τῆτο λοιπὸν περισσότερον τὸν ἐζητῆσαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ τὸν σκοτώσῃ, διατὶ ἔχκει μόνον ἔλκει τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλκει τὸν Θεόν, κάμνωνας τοῦ λόγου τοῦ ἴσου μὲ τὸν Θεόν.

19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῆς· Βίβαια βίβαια σᾶς λέγω, δὲν δύνεται ὁ υἱὸς νὰ κάμῃ τίποτες ἀπὸ λόγου τοῦ, ἂν δὲν βλέπη τὸν πατέρα νὰ τὸ κάμῃ· διατὶ ἐκείνους ὅπῃ κάμνει ἐκείνους, αὐτὰ (τὰ ἴδια) ὁμοίως κάμνει καὶ ὁ υἱός.

20 Διατὶ ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ ὅλα τῇ τὰ δέχκει ἐκείνους ὅπῃ κάμνει αὐτός· καὶ μεγαλύτερα ἀπὸ τῆτα θείκει τῇ δέξει, διὰ νὰ θαυμάζετε ἐσεῖς.

21 Διατὶ καθὼς ὁ πατὴρ ἀναστήκει τῆς νεκρῆς καὶ τῆς ζωοποιεῖ, ἔτζει καὶ ὁ υἱὸς ὅποιους θείκει ζωοποιεῖ.

22 Διατὶ ὁ πατὴρ δὲν κρίνει κανένα, ἀλλὰ ὅλην τὴν κρίσιν τῇ ἔδωκε τοῦ υἱοῦ.

23 Διὰ νὰ τιμῶσιν ὅλοι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσιν τὸν πατέρα· ἐκείνους ὅπῃ δὲν τιμᾷ τὸν υἱόν, δὲν τιμᾷ τὸν πατέρα ὅπῃ τὸν ἐτίμψκει.

24 Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἔτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαιτί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τῆ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

25 Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἴσιν, ὅτι οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τῆ υἱοῦ τῆ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.

26 Ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἰδῶκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ.

27 Καὶ ἕξουσιν ἰδῶκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιῆν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἰστί.

28 Μὴ θαυμάζετε τῆτο· ἔτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ·

29 Καὶ ἰκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιῆν ἅπ' ἑαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἰστί· ὅτι ὁ ζητῶ τὸ δόλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ δόλημα τῷ πέμψαιτός με πατρός.

24 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἰκεῖνος ὁπῦ ἀκούει τὸν λόγον μου, καὶ πιστεύει εἰς ἰκεῖνον ὁπῦ μὲ ἔπεμψεν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὴν κρίσιν, ἀλλὰ ἐμετέθη ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν.

25 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ τῶρα εἶναι, ὅταν οἱ νεκροὶ θέλῃν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τῆ Θεοῦ· καὶ ἰκεῖνοι ὁπῦ τὴν ἀκὴσιν θέλῃσι ζῆσει.

26 Διατὶ καθὼς ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν εἰς τοῦ λόγου τῆ, ἔτσι ἔδωκε καὶ τοῦ υἱοῦ νὰ ἔχη ζωὴν εἰς τοῦ λόγου τῆ.

27 Καὶ ἔδωκεν τῇ ἕξουσιν καὶ νὰ κάμῃ κρίσιν, καὶ ὅτι εἶναι υἱὸς ἀνθρώπου.

28 Μὴν θαυμάζετε τῆτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα εἰς τὴν ὁποῖαν ὅλοι ὁπῦ εἶναι εἰς τὰ μνήματα θέλῃσιν ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῆ·

29 Καὶ θέλῃσιν εὐγεῖ ἔξω ἰκεῖνοι ὁπῦ ἔκαμαν τὰ ἀγαθὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς ζωῆς· καὶ ἰκεῖνοι ὁπῦ ἔκαμαν τὰ κακὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς κατακρίσεως.

30 Δὲν δύνομαι ἐγὼ νὰ κάμω ἀπὸ λόγου μου τίποτις· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις μου εἶναι δίκαια· διατὶ δὲν ζητῶ τὸ δόλημα τὸ ἰδικόν μου, ἀλλὰ τὸ δόλημα τῷ πατρός μου ὁπῦ μὲ ἔπεμψεν.

31 Ἐὰν ἰγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

32 Ἄλλοι ἔστιν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμῶ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἑμῶ.

33 Ὑμεῖς ἀπιστάτε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.

34 Ἐγὼ δὲ ἔπαρά ἀνθρώπων τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.

35 Ἐκεῖνοι ἦν ὁ λύχνος ὁ καίόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠδελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα αὐτοῦ ἰδὼς μοι ὁ πατὴρ ἵνα τιλειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἑμῶ ὅτι ὁ πατὴρ με ἀπέσταλκε.

37 Καὶ ὁ πίμψας με πατὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἑμῶ· ὅτι φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόασι πάντες, ὅτι εἶδον αὐτὸν ἰωράκατε.

38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μίοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι οἱ ἀπέστειλεν ἐκεῖνοι, τῷ τῷ ὑμῖς ἐπιστεύετε.

39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκιεῖτε ἐν αὐταῖς

31 Ἄν ἰγὼ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου, ἡ μαρτυρία μου δὲν εἶναι ἀληθινή.

32 Ἄλλοι εἶναι ὅπῃ μαρτυρᾷ διὰ λόγου μου, καὶ ἐξείρω ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία ὅπῃ μαρτυρᾷ διὰ λόγου μου.

33 Ἐσθὺς ἐξείλτε εἰς τὸν Ἰωάννην, καὶ ἐκεῖνοι ἑμαρτύρησι τὴν ἀλήθειαν.

34 Ἀμὴ ἰγὼ δὲν πείρω ἀπὸ ἀνθρώπων τὴν μαρτυρίαν· ἀλλὰ σὰς λέγω ἐτῆτα, διὰ τὰ σωθῆτε ἐσθὺς.

35 Ἐκεῖνοι ἦσαν ὁ λύχνος ὅπῃ ἐκαίετον καὶ ἔφειγγε καὶ ἐσθὺς ἠδελήσετε πρὸς ὥραν ἐὰν χαρῆτε εἰς τὸ φῶς τῆς.

36 Ἀμὴ ἰγὼ ἔχω μαρτυρίαν μεγαλίτερην (ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν) τῇ Ἰωάννη· διὰ τὸ τὰ ἔργα ὅπῃ μὲ ἰδῶκεν ὁ πατὴρ διὰ τὰ ἐὰν τιλειώσω, αὐτὰ τὰ ἔργα ὅπῃ ἐκείνου ἐγὼ, μαρτυρῶν διὰ λόγου μου, ὅτι ὁ πατὴρ με ἀπέστειλε.

37 Καὶ ὁ πατὴρ ὅπῃ με ἐπίμψεν, αὐτὸς ἑμαρτύρησε διὰ λόγου μου· ἐδὲ τὴν φωνὴν τῆς ἀκέσιτε ποτὶ, ἐδὲ τὸ εἶδος τῆς εἶδτε.

38 Καὶ τὸν λόγον τῆς δὲν τὸν ἔχετε ὅπῃ ἐὰν μὲν εἰς ἐσθὺς· ὅτι δὲν πιστεύετε τῷ τῷ, τὸν ὅποσον ἐκεῖνοι· σὰς ἔσθλιν.

39 Ἐξετάζετε ταῖς γραφαῖς, ὅτι ἐσθὺς λογιάζετε ἐὰν

ζωὴν αἰώνιον ἔχει· καὶ ἐκεῖναί
εἰσι αἱ μαρτυροῦσαι περὶ
ἐμοῦ.

40 Καὶ ὃ θέλτε ἰλθεῖν
πρὸς με, ἵνα ζῶν ἔχητε.

41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων
ὃ λαμβάνω·

42 Ἄλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς,
ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἔκ
ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.

43 Ἐγὼ ἤλθυδα ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ
ὃ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος
ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ,
οὐκ ἐλάττω.

44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς
πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλή-
λων λαμβάνοντες· καὶ τὴν
δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μότου Θεοῦ
ὃ ζητεῖτε;

45 Μὴ δοκιεῖτε ὅτι ἐγὼ
κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν
πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν
ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς
ἐλπίζετε.

46 Εἰ γὰρ ἰπιστεύετε
Μωσῇ, ἰπιστεύετε αἱ ἐμοί·
περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγρα-
ψεν.

47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γραμ-
μασιν ὃ πιστεύετε, πῶς τοῖς
ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύετε;

ἔχετε εἰς αὐταῖς ζωὴν αἰώ-
νιον· καὶ ἐκεῖναις αἱ γραφαὶς
εἶναι ὅπῃ μαρτυρεῖν διὰ λόγον
μου.

40 Ἀμὴν ἰσοῖς δὲν θέλετε
να ἰλθῇτε εἰς ἐμένα, διὰ να
ἔχετε ζῶν.

41 Ἐγὼ δόξαν ἀπὸ ἀνθρώ-
πων δὲν πέρνω·

42 Ἀλλὰ σᾶς ἐγνώρισα,
ὅτι τὴν ἀγάπην τῷ Θεῷ δὲν
τὴν ἔχετε εἰς τοῦ λόγον σας.

43 Ἐγὼ ἦλθα εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ πατρὸς μου, καὶ δὲν
με δέχισθε· ἐὰν ἔλθῃ ἄλλος
εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἰδικόν τε,
ἐκεῖνον θέλετε δεχθῆ.

44 Πῶς ἡμπορεῖτε ἰσοῖς να
πιστεύετε, ὅπῃ πέρνετε δόξαν
ἱνας ἀπὸ τὸν ἄλλον; καὶ τὴν
δόξαν ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν μότον
Θεὸν δὲν τὴν γυρεύετε.

45 Μὴν λογιάζετε, ὅτι
ἐγὼ θέλω σᾶς κατηγορήσει εἰς
τὸν πατέρα· εἶναι ὁ Μωϋσῆς
ὅπῃ σᾶς κατηγορεῖ, εἰς τὸν
ὅποιον ἰσοῖς ἐλπίζετε.

46 Διατὶ ἂν ἰπιστεύετε εἰς
τὸν Μωϋσῆν, ἡθέλετε πιστεύει
καὶ εἰς ἐμένα· διατὶ ἐκεῖνος
διὰ λόγον μου ἔγραψε.

47 Καὶ ἀνίσως καὶ ἐκεῖνος
τὰ γράμματα δὲν πιστεύετε,
πῶς θέλετε πιστεύει τὰ ἰδικὰ
μου λόγια;

Κιφ. ς'. 6.

ΜΕΤΑ' ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος.

2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἰώρων αὐτῷ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

3 Ἀπῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Ἦν δὲ ἰγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐπάρας ἦν ὁ Ἰησοῦς τὴς ὀφθαλμῆς, καὶ διασάμειν· ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

6 (Τῷτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἐμελλοῖ ποιεῖν.)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι ἐκ ἀρκῆσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἰς ἕκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρίας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·

9 Ἐστὶ παῖδάριον ἦν ὡδε ὁ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνης καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἴσιν εἰς τόσους;

10 Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιῆσατε τὴς ἀνθρώπου ἀναπιστοῦν.

ΚΑΙ ὕψιρον ἀπὸ τῶτα ἐπήγει ὁ Ἰησοῦς πέραν ἀπὸ τῆς θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος·

2 Καὶ τὸν ἀκολουθῶσιν ὄχλος πολὺς, διατὶ ἔβλεπαι τὰ σημεῖα ὅπῃ ἔκαμιν εἰς τὴς ἀσθενούντας.

3 Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ μὲ τῶν μαθητάδης τε.

4 Καὶ ἦτοί σημά τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων·

5 Ἐσήκωσι λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὰ μάτια τε, καὶ ὡσὰν εἶδεν ὅτι πολὺς λαὸς ἔρχεται εἰς αὐτόν, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον· Ἀπὸ πῶ νὰ ἀγοράσωμεν ψωμῖα, διὰ νὰ φάωσι ἱκανοὶ;

6 Καὶ τῷτο τὸ εἶπεν δοκιμάζωντάς τον· διατὶ αὐτὸς ἔγνωε τί ἐμελλοῖ νὰ κάμῃ.

7 Ἀπεκρίθη τε ὁ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ψωμῖα δὲν τῶν φθάνει, νὰ πάρῃ κάθι ἑῖνας ἀπὸ κομματάκι.

8 Λέγει τε ἑῖνας ἀπὸ τῶν μαθητάδης τε, Ἀνδρίας ὁ ἀδελφὸς τῷ Σίμωνι· τῷ Πέτρῳ·

9 Εἶναι ἰδῶ ἑῖνας παιδὶ ὅπῃ ἔχει πέντε ψωμῖα κριθαρίνια καὶ δύο ψάρια· ἀλλὰ τί ἴσται αὐτὰ εἰς τόσους ἀνθρώπου;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Κάμιτι τὴς ἀνθρώπου νὰ καθί-

Ἦν δὲ χόρτος πολλὸς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεισοι οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς εἰ πεντακισχίλιοι.

11 Ἐλαβὶ δὲ τὸς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαρισήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὑψαρίων ὅσοι ἤθελον.

12 Ὡς δὲ ἐμπλήσθησαν, λίγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ· Συναγάγετε τὰ περισσείοντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπώληται.

13 Συνήγαγον ὅν, καὶ ἰγίμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσειον τοῖς βιβρωκόσιν.

14 Οἱ ὅν ἄνθρωποι ἰδόντες ὁ ἐπὶ τῷ σκηνῷ ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι ὅτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

15 Ἰησοῦς ὅν γινῶς ὅτι μέλλουσιν ἔρχισθαι, καὶ ἄρπάξιν αὐτοὶ ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλεία, ἀνιχώρησι πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὅψια ἰγίμιτο, κατίβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἰμβάντες εἰς τὸ πλῆθος, ἤρχοιτο πέραν τῆς

σαν. Καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἦτον πολὺ χορτάρη. Ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες κοινὰ πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμὸν.

11 Καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμῖα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαρίστησε καὶ τὰ ἐμοίρασε εἰς τὸς μαθητάδης τῷ καὶ οἱ μαθητάδες (τὰ ἐμοίρασαν) εἰς ἐκεῖνης ὅπῃ ἐκάθηνταν· ἔτρε καὶ ἀπὸ τὰ ψάρια ὅσον ἤθελαν.

12 Καὶ ὡσὰν ἐχόρετσαν, λέγει εἰς τὸς μαθητάδες τῷ· Μαζώξετε τὰ κομμάτια ὅπῃ ἐπερίσσεισαν, ἵνα μὴν χαθῇ τίποτες.

13 Ἐμάζωξαν λοιπὸν, καὶ ἰγίμισαν δώδεκα κοφίνια κομμάτια ἀπὸ τὰ πέντε ψωμῖα τὰ κριθῖνα, τὰ ὅπῃ ἐπερίσσεισαν ἀπ' ἐκεῖνης ὅπῃ ἔφαγαν.

14 Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ὡσὰν εἶδαν τὸ θαῦμα ὅπῃ ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ἐτῷτῷ εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης ὅπῃ ἐμελλε ἵνα ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.

15 Ὡσὰν ἰγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι μελλεν ἵνα ἔλθῃ ἵνα τὸν ἀρπάξῃ ἵνα τὸν κάμιν βασιλεία, ἀνιχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Καὶ ὡσὰν ἔβραδ' αἰσιν, ἱκατίβησαν οἱ μαθητάδες τῷ εἰς τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἰμβήσαντες εἰς τὸ καράβη, καὶ ἐπικενῶσαν πέραν ἀπὸ

θαλάσσης εἰς Καπιρναῦμ· καὶ σκοτία ἤδη ἐγγιγόνει, καὶ οὐκ ἔληλύθει πρὸς αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς.

18 Ἦτε θάλασσα, ἀνέμω μεγάλη πνέοντος, διηγίγριτο.

19 Ἑλληγκότες ἦν ὡς σαδίας εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα, διερχόμενοι τὸν Ἰησοῦν περιπατῶντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἰγγὺς τῷ πλοίῳ γινόμενοι· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἦθειλον ἦν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἰσραηλῶν πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο ἔκ τῆς ἐκεῖ, εἰ μὴ ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃ ἐβίβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, καὶ ὅτι ἐσυνιστήλθαι τοῖς μαθηταῖς· αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἀπῆλθον·

23 Ἄλλα δὲ ἦλθεν πλοῖα ἑκατὶ Τιβεριάδῃ· ἰγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου.

24 Ὅτι ἦν ἰδὼν ὁ ὄχλος· ὅτι Ἰησοῦς ἔκ τῆς ἐκεῖ, ἐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, ἐβίβησαν καὶ

τὴν θάλασσαν εἰς τὴν Καπιρναῦμ· καὶ ὥρα μάν ἐσκοτεινίασιν, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὴ ἤθιλε ὑπάγει εἰς αὐτῆς.

18 Καὶ ἡ θάλασσα ἰφύσκωνει, διατὶ ἰφύσα μεγάλη· αἰέμῃ.

19 Λοιπὸν ὥσαν ἔλαμναι εἰκοσιπέντε ἢ τριάντα σάδια, βλέψαντες τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ ἐκρίπεται ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἦλθεν κοντὰ εἰς τὸ καράβι· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἰπεῖν· Ἐγὼ εἰμαι, μὴν φοβεῖσθε.

21 Ἦθειλαν λοιπὸν γὰρ τὸν πᾶρον εἰς τὸ καράβι· καὶ παριυθὺς τὸ καράβι εὐρέθη εἰς τὴν γῆν ὅπῃ ἐσπύδαζαν (τὰ πᾶσιν.)

22 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ λαὸς ὅπῃ ἐτίκτετο πρὸς ἀπὸ τὴν θάλασσαν, βλέποντας ὅτι ἄλλο καράβι δὲν εἶναι ἐκεῖ, παρὰ εἶνα ἐκείνῳ εἰς τὸ ὅποῖον ἐμβῆκαν οἱ μαθητάδεις τῷ, καὶ ὅτι δὲν ἐμβῆκε μαζὺ μὲ τῆς μαθητάδεις τῷ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ καράβι, ἀλλὰ μοναχοὶ οἱ μαθητάδεις τῷ ἐβίβησαν·

23 Καὶ ἦλθαν καὶ ἄλλα μικρὰ καράβια ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, κοντὰ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅπῃ, εὐχαριστῶντας ὁ Κύριῳ, ἔφαγον τὸ ψωμί.

24 Καὶ ὅταν λοιπὸν εἶδαν τὸ πλῆθος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, ἐδὲ οἱ μαθητάδεις τῷ,

αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναὺμ, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ὑπὸντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββί, πότε ἔδει γίγνομαι;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Αὐτὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με ὅχι ὅτι εἰδότε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγισι ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορτάσθητε.

27 Ἐργάζισθε μὴ τῇ βρωσὶν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τῇ βρωσὶν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τῆτον γὰρ ὁ πατὴρ ἰσφράγισιν, ὁ Θεός.

28 Εἶπον ἔνι πρὸς αὐτόν· Τι ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τὸτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πισύσητε εἰς ὃν ἀπίστευεν ἰκεῖνον.

30 Εἶπον ἔνι αὐτῷ· Τί ἔνι ποιῆς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ τι πισύσωμεν; τί ἐργάζῃ;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάνα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν ἔνι αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δίδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν

ἐμβῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ καράβια, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Καπερναὺμ, γυρεύοντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ὥσαν τὸν ἦραν πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, εἶπάν τε· Διδάσκαλε, πότε ἦλθες εἰδῶ;

26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῷ· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, μὲ γυρεύετε, ὅχι διατί εἰδετε σημεῖα, ἀλλὰ ὅτι ἐφάγετε ἀπὸ τοῦ ψωμοῦ, καὶ ἐχορτάσσετε.

27 Μὴ θηλεύετε διὰ τὸ φαγεῖν ὅπῃ φθείρεται, ἀλλὰ διὰ τὸ φαγεῖν ὅπῃ μένει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὸ ὅποσον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δέλει σᾶς τὸ δώσει· διατί τῆτον ὁ πατὴρ ὁ Θεὸς ἰσφράγισιν.

28 Εἶπάν τε λοιπὸν· Τί γὰρ κάμωμεν, διὰ γὰρ κάμωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῷ· Τῆτον εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, γὰρ πισύσετε εἰς ἰκεῖνον ὅπῃ ἔσειλεν αὐτός.

30 Εἶπάν τε· Τί σημεῖον λοιπὸν κάμνεις ἐσὺ, γὰρ εἰδόμεν, γὰρ σὶ πισύσωμεν; τί κάμνεις;

31 Οἱ πατέρες μας ἔφαγαν τὸ Μάνα εἰς τὴν ἐρημον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἄρτον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὴν ἔδωκε γὰρ φαγεῖν.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· Ὅτι ὅχι ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὸ ψωμὶ ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ἀλλὰ ὁ

ἡμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ ἔρχεσθαι
τὸν ἀληθινόν.

33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ
ἐστίν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ
ὕρανος, καὶ ζῶν διδὼς τῷ
κόσμῳ.

34 Εἶπον ἔν πρὸς αὐτόν·
Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν
ἄρτον τῆτον.

35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, ὃ
μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιεύων
εἰς ἐμὲ, ὃ μὴ διψήσῃ πώ-
ποτε.

36 Ἄλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ
ἰωράκατέ με, καὶ ὃ πιεύετε.

37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ
πατήρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν
ἐρχόμενον πρὸς με ὃ μὴ
ἐκβάλω ἔξω.

38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ
τοῦ ὕρανος, ὃχι ἵνα ποιῶ τὸ
θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ
θέλημα τῷ πέμψαντός με.

39 Τῆτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με πατρός,
ἵνα πᾶν ὃ δίδωκέ μοι, μὴ
ἀπολίσω ἔξ αὐτοῦ, ἀλλὰ
ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἰσχύτι
ἡμέρα.

40 Τῆτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ
θιερῶν τὸν υἱόν, καὶ πιεύων
εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον·
καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ
ἰσχύτι ἡμέρα.

πατήρ με σᾶς δίδει τὸ φωμί
τὸ ἀληθινὸν ἀπὸ τὸν ὕρανό.

33 Διατὶ τὸ φωμί τοῦ
Θεοῦ εἶναι ἐκείνο ὃπῃ κατα-
βαίνει ἀπὸ τὸν ὕρανό, καὶ
δίδει ζῶν ἐἰς τὸν κόσμον.

34 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν·
Αἰδέντη, δὸς μας πάντοτε τὸ
φωμί ἐτῆτο.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν·
Ἐγὼ εἶμαι τὸ φωμί τῆς ζωῆς·
ἐκεῖνο ὃπῃ ἐρχεται εἰς ἐμένα,
δὲν θίλει πεινάσαι· καὶ ὅποιον
πιεῖ εἰς ἐμένα, δὲν θίλει
διψάσαι ἔδὲ ποτί.

36 Ἀλλὰ εἶπά σας, ὅτι
καὶ εἰδέτε με, καὶ δὲν πιεῖτε.

37 Ὅλον ἐκεῖνο ὃπῃ μὲ
δίδει ὁ πατήρ, θίλει ἔλθῃ εἰς
ἐμένα· καὶ ἐκεῖνο ὃπῃ ἐρχι-
ται εἰς ἐμένα, δὲν θίλω τὸν
εὐγάλει ἔξω.

38 Διατὶ ἐγὼ ἐκατίβηκα
ἀπὸ τὸν ὕρανό, ὃχι νὰ κάμω τὸ
θέλημα τὸ ἐδικόν με, ἀλλὰ τὸ
θέλημα ἐκεῖνο ὃπῃ μὲ ἐπέμψι.

39 Καὶ τῆτο εἶναι τὸ
θέλημα τῷ πατρός ὃπῃ μὲ
ἐπέμψι, νὰ μὴν χάσω κανένα
ἀπ' ἐκεῖνα ὃπῃ μὲ ἔδωκεν,
ἀλλὰ νὰ τὸ ἀναστήσω εἰς τὴν
ὑστερινὴν ἡμέραν.

40 Διατὶ τῆτο εἶναι τὸ
θέλημα ἐκεῖνο ὃπῃ μὲ ἐπέμψι,
ὅτι κάθε ἕνας ὃπῃ βλέπει τὸν
υἱόν καὶ πιεῖ εἰς αὐτόν, νὰ
ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ νὰ
τὸν ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν
ἡμέραν.

41 Ἐγόγγυζον οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

42 Καὶ ἱλεγοῖ· Οὐχ ἔτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμῖς οἶδαμιν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς ἔτι λέγει ἔτος· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβίβηκα;

43 Ἀπεκρίθη ἔτι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

44 Οὐδὲις δύναται ἰλθεῖν πρὸς με, ἰὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἰληύσῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἰσχύτι ἡμέρα.

45 Ἐστὶ γεγραμμένον ἐν ταῖς προφῆταις· Καὶ ἴσονται πάντες διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ· Πᾶς ὅστις ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρὸς με.

46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τίς ἰώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ· ἔτι ἰώρακε τὸν πατέρα.

47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὴν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.

50 Οὐτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ

41 Ἐγόγγυζαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτόν, ὅτι εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ὁ ἄρτος, ὃν ἐκατίσθηκεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

42 Καὶ ἱλεγαν· Δὲν εἶναι ἰθὺτ· ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ ὁποῖον ἡμεῖς ἰξεύρομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς λοιπὸν λέγει ἰθὺτ· Ὅτι ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐκατίσθηκα;

43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῆς· Μὴν γογγύζετε ἀνάμεισά σας.

44 Κανίνας δὲν δύνεταί ιὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἀνίσως καὶ ὁ πατὴρ ὃν μὲ ἔστειλε δὲν τὸν σύρει, καὶ ἐγὼ δέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὕστερινὴν ἡμέραν.

45 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τῆς προφῆτας· Καὶ ὅλοι δέλωσι γένει διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ· Κάδε ἕνας (ἄνθρωπος) τὸ λοιπὸν, ὃν ἀκούσει ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ μάδε, ἔρχεται πρὸς ἐμένα.

46 Ὅχι πῶς κανεῖς εἶδε τὸν πατέρα, παρὰ ἐκεῖν· ὃν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ἰθὺτ· εἶδε τὸν πατέρα.

47 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖν· ὃν πιστεύει εἰς ἐμένα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμαι τὸ ψωμὶ τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγαν τὸ Μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἀπέθαναν.

50 Ἐτῷτο εἶναι τὸ ψωμὶ
2 M 2

τοῦ ἔρανθ καταβαίνειν, ἵνα
τις ἐξ αὐτῆ φάγη καὶ μὴ
ἀποθάνῃ.

51 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ
ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ ἔρανθ καταβάς·
ἐὰν τις φάγη ἐκ τούτου τοῦ
ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ ὁ ἄρτος· διὸ ἐγὼ δώσω,
ἢ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ
δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο ἔν πρὸς
ἑλληθες οἱ Ἰουδαῖοι, λίγον-
τες· Πῶς δύναται ἕτοι· ἡμῖν
δέναι τὴν σάρκα φαγεῖν;

53 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγηται τὴν
σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου,
καὶ πίνηται αὐτῆ τὸ αἷμα, οὐκ
ἔσται ζῶν ἐν ἑαυτοῖς.

54 Ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα, ἔχει ζῶν αἰώνιον· καὶ
ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχά-
τῃ ἡμέρᾳ·

55 Ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀλη-
θῶς ἐστὶ βρωσίς, καὶ τὸ αἷμά
μου ἀληθῶς ἐστὶ πόσις.

56 Ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ
ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπίστευέ με ὁ
ζῶν πατήρ, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν

ὁπῶ καταβαίνει ἀπὸ τὸν ἔρα-
νθ, διὰ τὰ μὴν ἀποθάτῃ
ὅποι· τὸ φάγει.

51 Ἐγὼ εἰμαι τὸ ψωμί
τὸ ζωντανόν, ὁπῶ ἐκατίβηκεν
ἀπὸ τὸν ἔρανθ· καὶ ὅποι·
φάγει ἀπὸ τούτου τὸ ψωμί,
δίλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ τὸ ψωμί ὁπῶ δίλω δώσει
ἐγὼ, εἶναι ἡ σὰρκα μου, τὴν
ὁποῖαν ἐγὼ δίλω τὴν δώσει διὰ
τὴν ζῶν τοῦ κόσμου.

52 Ἐμάχονταν λοιπὸν
ἀνάμισά της οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ
ἔλιγαν· Πῶς ἡμπορεῖ ἰτετ·
ἐὰ μᾶς δώσῃ τὴν σάρκα τε ἐὰ
τὴν φάμεν;

53 Εἶπεν της λοιπὸν ὁ
Ἰησοῦς· Βίβαια βίβαια σᾶς
λέγω, ἐὰν δὴν φάτῃ τὴν σάρκα
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐὰ
πιῇ τὸ αἷμά της, δὴν ἔσται
ζῶν εἰς τοῦ λόγου σας.

54 Ἐκείν· ὁπῶ τρώγει
τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ
αἷμά μου, ἔχει ζῶν αἰώνιον·
καὶ ἐγὼ δίλω τὸν ἀναστήσει
εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν·

55 Διατὶ ἡ σὰρκα μου
εἶναι ἀληθινὸν φαγεῖν, καὶ τὸ
αἷμά μου εἶναι ἀληθινὸν
πιετόν.

56 Ἐκείν· ὁπῶ τρώγει
τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ
αἷμά μου, μένει εἰς ἐμένα, καὶ
ἐγὼ εἰς αὐτόν.

57 Καθὼς ὁ ζῶν πατήρ με
ἀπίστευε, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν

πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, καί ἐκείνῳ ζήσεται δι' ἐμέ.

58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ ἔρανος καταβάς· ὃ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα, καὶ ἀπίθαιον· ὁ τρώγων τῆτοι τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναῦμ.

60 Πολλοὶ ἦν ἀκήσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῷ, εἶπον· Σκληρός ἐστιν ἔτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτῷ ἀκῆειν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγίζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, εἶπεν αὐτοῖς· Τῆτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἐὰν ἦν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ἐπεὶ ἦν τὸ πρότερον;

63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιεῖν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ ἕδιν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ ἐστιν.

64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ ὃ πιστεύουσιν· ἥδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσει αὐτούς.

65 Καὶ ἔλεγεν· Διὰ τῆτο

πατέρα· ἔτι καὶ ἐκεῖνῳ ὅπῃ μὲ τρώγει, θέλει ζῆσει καὶ ἐκεῖνῳ διάτ' ἐμένα.

58 Ἐτῆτο εἶναι ὁ ἄρτος ὅπῃ ἐκατέβηκεν ἀπὸ τοῦ ἔρανον· ὅχει καθὼς ἔφαγαν οἱ πατέρες σας τὸ Μάννα, καὶ ἀπίθαιαν· ἐκεῖνῳ ὅπῃ τρώγει ἐτῆτο τὸ ψωμί, θέλει ζῆσει εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ἐτῆτα εἶπεν εἰς τὴν συναγωγὴν, διδάσκωντας εἰς τὴν Καπερναῦμ.

60 Πολλοὶ λοιπόν ἀπὸ τῆς μαθητάδες τε ὅπῃ ἄκουσαν ἐτῆτον τὸν λόγον, εἶπαν· Σκληρὸς εἶναι ἐτῆτο ὁ λόγος· τίς ἡμπορεῖ νὰ τῷ ἀκῆη;

61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζωντας εἰς τῷ λόγῳ τε, ὅτι γογγύζουσιν οἱ μαθητάδες τε διὰ τῆτον τὸν λόγον, τῆς εἶπε· Τῆτο σᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἄν λοιπὸν ἠθέλετε εἰδῆ τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπῳ νὰ ἀναβαίῃ ἐκεῖ ὅπῃ ἦτον εἰς τὴν ἀρχήν;

63 Τὸ Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο ὅπῃ ζωοποιεῖ· ἡ σὰρξ δὲν ὠφελεῖ τίποτε· τὰ λόγια ὅπῃ σᾶς λαλῶ ἐγὼ, εἶναι πνεῦμα καὶ ζωή.

64 Ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ ἐσᾶς κάποιοι ὅπῃ δὲν πιστεύουσι· διατὶ ὁ Ἰησοῦς ἔξευρεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ποιοὶ εἶναι ὅπῃ δὲν πιστεύουσι, καὶ ποῖοι εἶναι ἐκεῖνῳ ὅπῃ μέλλει νὰ τὸν παραδώσῃ.

65 Καὶ ἔλεγεν· Διὰ τῆτο

ἔρηκα ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς δύναται ἰλθῆναι πρὸς με, ἵαν μὴ ἢ διδομένοιον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς μου.

66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτῷ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἕκτι μιτ' αὐτῷ περιπατήν.

67 Εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλειτε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη ὁ αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπειλυσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις.

69 Καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τὴν δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν;

71 Ἐλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην· ὅτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδιδόαι, εἰς ὃν ἐκ τῶν δώδεκα.

σᾶς εἶπα, ὅτι καίνας δὲ δύνεται νὰ ἴλθῃ εἰς ἐμένα, ἀνδρὶ δὲ ἵνα διδομένοιον εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

66 Ἀπὸ τούτου πολλοὶ ἀπὸ τῆς μαθητάδης τῇ ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ πλείον δὲ ἐπικρατῆσαι μιτ' αὐτόν.

67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τῆς δώδεκα· Μῆνα θέλειτε καὶ ἐσεῖς νὰ παύητε;

68 Ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ ἀποκρίθηκιν· Αὐδέντη, εἰς τίνα νὰ παῶμεν, ἰσὺ ἔχεις λόγια ζωῆς αἰωνίου.

69 Καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅτι ἰσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπεκρίθη· Δὲν ἐδιόλεξα ἐγὼ ἐσεῖς τῆς δώδεκα, καὶ ἀπὸ σᾶς εἶναι ἓνας διάβολος;

71 Καὶ τοῦτο τὸ εἶλεγε διὰ τὸν Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος· τὸν Ἰσκαριώτην· διὰτὶ ἐκείνῳ ἤμελλεν νὰ τὸν παραδώσῃ, ὁ ὅποιος ἦτοι ἓνας ἀπὸ τῆς δώδεκα.

Κιφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ περιπατεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἠθέλην ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζητοῦν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.

2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἱερὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ σκηνοπηγία.

ΚΑΙ ὕψιστον ἀπὸ τούτου ἐπικρατεῖ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· διὰτὶ δὲν ἠθέλην νὰ περιπατῇ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι τὸν ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν φοιύσων.

2 Καὶ ἡ ἱερὴ τῶν Ἰουδαίων τῆς σκηνοπηγίας ἦτοι κοιτᾶ.

3 Εἶπον ὦν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Μετάβηθι ἐν-
τιῦθιν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σε
ἐκμαθεύσιν τὰ ἔργα σου ἀποκρί-
σας·

4 Οὐδὲς γὰρ ἐν κρυπτῷ
τί ποιῶ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν
παρήσῳ εἶπαι· οἱ ταῦτα
ποιῶντες, φαιέρωσιν σιαυτὸν τῷ
κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει ὦν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ὁ καιρὸς ὁ ἰμὸς ἔγω πάρεστιν·
ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε
ἵσιν ἔτοιμος·.

7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος
μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὶ δὲ μισεῖ,
ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ,
ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιεῖ κακῶς·

8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν
ιορτὴν ταύτην· ἐγὼ ἔγω ἀνα-
βαίνω εἰς τὴν ἰορτὴν ταύτην,
ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἰμὸς ἔγω
παίρωμαι.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐ-
τοῖς, ἔμνην ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐ-
τὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἰορτὴν, ὅχι
φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.

11 Οἱ ὦν Ἰουδαῖοι ἐζήτην
αὐτὸν ἐν τῇ ἰορτῇ, καὶ εἶ-
πον· Πῶ ἵσιν ἰκεῖν·;

12 Καὶ πολλοὶ γογγυσμὸς πολλὸς

3 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ τοῦ
εἶπαν· Εὐγὰ ἀπ' ἐδῶ, καὶ
σύρε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ τὰ
εἰδῶσιν οἱ μαθητάδες σου τὰ
ἔργα ὅπῃ κάμνεις·

4 Διατὶ ὁδὲ κανένας κάμνει
τίποτις κρυφᾶ, καὶ αὐτὸς
ζητεῖ τὰ φανερωθῆ· ἐπειδὴ
καὶ κάμνεις ἐτῆτα, φανέρωσε
τῷ λόγῳ σου εἰς τὸν κόσμον.

5 Διατὶ ὁδὲ οἱ ἀδελφοὶ
σου δὲν ἐπίστευαν εἰς αὐτόν.

6 Λέγει τοῖς λοιποῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμι
δὲν ἦλθεν· ἀμὴν ὁ ἐδικός σας
πάντοτε εἶναι ἔτοιμος·.

7 Ὁ κόσμος ἐσᾶς δὲν ἡμι-
πορεῖ τὰ σᾶς μισῆ· ἀμὴν ἐμένα
μὲ μισᾷ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ
δὲ αὐτόν, ὅτι τὰ ἔργα τοῦ
εἶναι κακά·

8 Ἐσεῖς ἀνέβατε εἰς τὴν
ιορτὴν· ἐγὼ ἀκόμι δὲν ἀνα-
βαίνω εἰς τὴν ἰορτὴν ἐτήτην,
ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμι
δὲν ἔφθασιν.

9 Καὶ ὡσὰν τοῖς εἶπεν
ἐτῆτα τὰ λόγια, αὐτὸς ἀπό-
μνην εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

10 Καὶ ὡσὰν ἀνέβησαν οἱ
ἀδελφοὶ τοῦ, τότε ἀνέβη καὶ
αὐτὸς εἰς τὴν ἰορτὴν, ὅχι
φανερᾶ, ἀλλὰ ὡσὰν κρυφᾶ.

11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν τὸν
ἐζήτησαν εἰς τὴν ἰορτὴν, καὶ
εἶπον· Πῶ εἶναι ἰκεῖν·;

12 Καὶ πολλὸς γογγυσμὸς

περὶ αὐτῷ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθὸς ἐστὶν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὐ· ἀλλὰ πλατῆ τὸν ὄχλον.

13 Οὐδεὶς μὲντοι παρρησία ἔλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μισέσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ ἰθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς ἔτος γράμματα οἶδε, μὴ μιμηθῆκώς;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.

17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότιρον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

18 Ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν, ἔστι· ἀληθὲς ἐστίν, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

19 Οὐ Μωσῆς δίδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ ὑμεῖς ἐξ ἡμῶν ποιῶ τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

ἦτοι μίσα εἰς τὸν ὄχλον διὰ λόγον τοῦ ἄλλοι ἔλεγον· Καλὸς εἶναι· ἄλλοι ἔλεγον· Ὁχι· ἀλλὰ πλατῆ τὸν ὄχλον.

13 Ὅμως κανένας παρρησία δὲν ἔλάλει διὰ λόγον τοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Καὶ ὡραμάνη ὅταν ἰμίσασαι ἡ ἑορτὴ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἰθαύμαζαν, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἰξιύρει ἰτέτ· γράμματα, ὅπῃ δὲν ἴμαδι;

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῖς εἶπεν· Ἡ διδαχὴ μου δὲν εἶναι ἰδική μου, ἀλλὰ ἐκείνου ὅπῃ μὲ ἔπεμψε.

17 Καὶ ἀνίσως καὶ καιὶς θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θέλει γνωρίσει, ἰὰν ἀπὸ τὸν Θεὸν εἶναι ἰτέττῃ διδαχῇ, ἢ ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου λαλῶ.

18 Ἐκεῖν· ὅπῃ λαλεῖ ἀπὸ λόγου τοῦ, γυρεύει τὴν ἰδικὴν τοῦ δόξαν· ἀμὴ ἐκεῖν· ὅπῃ ζητᾷ τὴν δόξαν ἐκείνου ὅπῃ τὸν πέμψαντος, καὶ ἀδικία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

19 Δὲν σᾶς ἰδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον, καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν κάμει τὸν νόμον; διατί γυρεύετε νὰ με σκοτώσετε;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε γυρεύει νὰ σε σκοτώσῃ;

21 Ἀπικρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργον ἰποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 Διὰ τῆτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν, (ὅχι ὅτι ἐκ τοῦ Μωσείως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων,) καὶ ἐν σαββάτῳ περιτίμνεται ἄνθρωποι.

23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσείως, ἱμοὶ χολᾷτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῇ ἰποίησα ἐν σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἐλεγον ὅτι τίς ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ ὅτός ἐστιν ὃν ζητῶσιν ἀποκτεῖναι;

26 Καὶ ἰδοὺ, παρρησίᾳ λαλῶ, καὶ ὑδὲν αὐτῷ λίγνσι· μή ποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι ὅτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τῆτοι οἶδαμιν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, ὑδὲς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

28 Ἐκραξεν ὅτι ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λίγνσι· Καὶ οἶδατε, καὶ οἶδατε πόθεν εἰμὶ· καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστίν ἀλη-

21 Ἀπικρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸς εἶπεν· Ἐνα ἔργον ἔκαμα, καὶ ὅλοι σᾶς θαυμάζετε.

22 Διὰ τῆτο ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἰδῶκε τὴν περιτομὴν, (ὅχι διατὶ εἶναι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἀλλ' ἀπὸ τὸς πατέρας,) καὶ ἐσεῖς τὸ σάββατον περιτίμνεται ἄνθρωποι.

23 Ἄν τὸ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος περιτίμνεται τὸ σάββατον, διὰ τὰ μὴν χαλᾷσθαι ὁ νόμος· τῷ Μωϋσείῳ, πῶς μὴ ὀργίζεσθαι διατὶ ἔκαμα ὅλον τὸν ἄνθρωπον γερῶν τὸ σάββατον;

24 Μὴν κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἐλεγον λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ τὸς Ἱεροσολυμίτας· Δὲν εἶναι ἐτῆς· ἐκεῖν· ὅπῃ γυρεύειν τὰ χαλᾷσθαι;

26 Καὶ τὰ, ὅπῃ συντυχαίνει παρρησίᾳ, καὶ δὲν τοῦ λίγνσι τίποτες· μή πως τάχα οἱ ἄρχοντες ἐγνώρισαν ἀληθινὰ, ὅτι ἐτῆς εἶναι ἀληθινὰ ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ ἐμεῖς τῆτον τὸν ἱερέαμιν, ἀπὸ πῶ εἶναι· καὶ ὁ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, κανένας δὲν ἱερεύει ἀπὸ πῶ εἶναι.

28 Ἐκραξεν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἐκεῖ ὅπῃ ἐδίδασκε, καὶ εἶπε· Καὶ ἐμένα ἱερεύετε, καὶ ἀπὸ πῶ εἶμαι· ἐγὼ ἀπὸ λόγου με δὲν ἤλθα, ἀλλὰ εἶναι ἀλη-

θινός ὁ πίμπας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτῷ εἰμι, καὶ κἀκεῖνός με ἀπερσεύειν.

30 Ἐζήτην ἦν αὐτοὶ πιάσαι· καὶ ἑδίδε ἐπίβαλιν ἐπ' αὐτὸν τὴν χειρὰ, ὅτι ἔκω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτῷ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστεισαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλιγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μῆτι πλείονα σημεῖα τῶν ποιήσῃ ἢ ἔστι· ἐποίησεν;

32 ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γιγγύζοντος περὶ αὐτῷ ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν ἦν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πίμπαντά με.

34 Ζητήσιντέ με, καὶ ἔχ' εὐρήσιντε· καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ, ὑμεῖς ἔδύνασθε ἐλθεῖν.

35 Εἶπον ἦν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Πῦθ ἕτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς ἔχ' εὐρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τὴν Ἑλληνικὴν;

36 Τίς ἐστὶν ἕτος ὁ λόγος· ὃν

θινός ἐκεῖνός· ὅπου μὲ ἐπιπλάττει, τὸν ὁποῖον δὲν τὸν ἐξεύρειτε.

29 Ἀμὴν ἐγὼ τὸν ἐξεύρω, ὅτι ἀπ' ἐκεῖνον εἶμαι, καὶ ἐκεῖνός με ἔσται.

30 Ἐζητήσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι τὸν πιάσαι· ἀμὴν κανένας δὲν ἄπλωνεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν χεῖρα, διατὶ ἀκόμι δὲν εἶχεν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτοῦ.

31 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοῦ πληθοῦ ἐπίστεισαν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλιγαν· Ὅτι Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μῆτι θείον κάμει περισσότερα ἀπὸ τῶν σημεῖων ὅπου ἔκαμιν ἰδοῦτος;

32 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν ἤκουσαν τὸ πληθὺν ὅπου ἐγόγγυζαν ἰδοῦτα διὰ λόγου αὐτοῦ· καὶ ἔστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα τὸν πιάσωσιν.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μετ' ὑμῶν, ἔπειτα ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὅπου μὲ ἐπιπλάττει.

34 Θέλιντε μὲ γυρίψαι, καὶ δὲν θέλιντε μὲ εὐρεῖν· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶμαι ἐγὼ, ἡμεῖς δὲν ἡμποροῦντε νὰ ἐλθιντε.

35 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπαν ἀνὰ μισθὰ αὐτοῦ· Ποῦ μέλλει νὰ ὑπάγῃ ἰδοῦτος, ὅπου ἡμεῖς δὲν θέλομεν τὸν εὐρεῖν; μῆτι εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει νὰ ὑπάγῃ, νὰ διδάσκῃ τὴν Ἑλληνικὴν;

36 Τί θέλιν νὰ εἰπῇ ἰδοῦτος·

εἶπει· Ζητήσιντέ με, καὶ ἔχ
εὐρήσιντε· καὶ ὅπου εἰμι
ἐγώ, ὑμεῖς ἔ δύνισθε εἰλ
θῖν·

37 Ἐν δὲ τῇ ἰσχάτῃ ἡμέρᾳ
τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰσῆκει
ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων·
Ἐάν τις διψῇ, ἐρχέσθω πρὸς
με, καὶ πινέτω.

38 Ὁ πισύων εἰς ἐμὲ, κα
θὼς εἶπιν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ
ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύουσιν
ὕδατος ζωίτης.

39 (Τοῦτο δὲ εἶπει περὶ
τοῦ Πνεύματος ἃ ἔμελλον
λαμβάνειν οἱ πισύοντες εἰς
αὐτόν· ὅπως γὰρ ἦν Πνεῦμα
ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὑδέπω
ἰδοξάσθη.)

40 Πολλοὶ ἦν ἐκ τοῦ
ἔχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον,
ἐλθοι· Οὐτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ
προφῆτης.

41 Ἄλλοι ἔλθοι· Οὐτός
ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ ἔλ
θοι· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλι
λαίας ὁ Χριστός ἐρχεται;

42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπιν,
ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ,
καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώ
μης ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστός
ἐρχεται;

43 Σχίσμα ἦν ἐν τῷ ἔχλῳ
ἐγίνετο δὲ αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν
πιάσει αὐτόν· ἀλλ' ὑδεὶς ἐπί
βαλιν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖ
ρας.

ὁ λόγος· ὅπου εἶπει· Θέλιντε με
ζητήσιν, καὶ δὲν θέλιντε με
εὐρεῖ· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἰμαι ἐγώ,
ἰσεῖς δὲν δύνισθε νὰ ἐλθῖν;

37 Καὶ εἰς τὴν ὑπερῖν
ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς
εἰσέκιντο ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε,
καὶ εἶπιν· Ἐάν, διψᾷ κανένας,
ἃς ἐλθῇ εἰς ἐμένα, καὶ ἃς πίη.

38 Ἐκεῖν· ὅπως πισύει εἰς
ἐμένα, καθὼς εἶπιν ἡ γραφὴ,
ποταμοὶ νερῷ ζωντανῷ θέλινσι
τρέξει ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς.

39 (Καὶ τοῦτο τὸ εἶπει διὰ
τὸ Πνεῦμα ὅπου ἔμελλαν νὰ
πάρην οἱ πισύοντες εἰς αὐ
τόν· διὰτὶ ἀκόμι δὲν ἦτον δο
μένον Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ
Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν ἰδοξάσθη.)

40 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τὸ
πλῆθος, ὡσάν ἀκουσαν ἰθῦτα
τὰ λόγια, ἔλεγαν· Ἐτοῦτος
εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφῆτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγαν· Ἐτῦτος
εἶναι ὁ Χριστός· καὶ ἄλλοι ἔλε
γαν· Μὴν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν
ἐρχεται ὁ Χριστός;

42 Δὲν εἶπιν ἡ γραφὴ, ὅτι
ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ,
καὶ ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τὴν
χώραν ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ
Δαβὶδ, ὁ Χριστός ἐρχεται;

43 Διχογραφία λοιπὸν ἐγί
νιν εἰς τὸ πλῆθος δι' αὐτόν.

44 Καὶ κάποιον ἀπ' αὐτῶν
ἤθελαν νὰ τὸν πιάσιν· ἀλλὰ
κανεὶς δὲν ἄπλωνε ἀπάνω τῆ
χείρια.

45 Ἦλθον ἦν οἱ ὑπερί-
πρὸς τὰς ἀρχιερεῖς καὶ φα-
ρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκείνοι·
Διὰ τί ἔκ ἡγάγιστε αὐτοῖς;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπερί-
παι· Οὐδέποτε ἔως ἐλάλησιν
ἄνθρωπος, ὥς ἔτος ὁ ἄνθρω-
πος.

47 Ἀπεκρίθησαν ἦν αὐτοῖς
οἱ φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς
πεπλάνησθε;

48 Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων
ἐπίστειυσιν εἰς αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν
φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος ἔτος ὁ
μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικα-
τάρατοί εἰσι.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς
αὐτὸς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς
αὐτὸν, εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν.

51 Μὴ ὁ νόμος ὑμῶν κρίνει
τὴν ἄνθρωπον, ἰὰν μὴ ἀκύση
παρ' αὐτῷ πρότερον, καὶ γινῶ
τί ποιῇ;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον
αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλι-
λαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδῃ
ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλι-
λαίας οὐκ ἐγγύγισται.

53 Καὶ ἰπορεύθη ἑκάστος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

45 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ ὑπε-
ρίπαι εἰς τὰς ἀρχιερεῖς καὶ φα-
ρισαίους· καὶ ἐκείνοι τὰς εἶπαν·
Διὰ τί δὴν τὸν ἰφίρειτε;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπε-
ρίπαι· Οὐδὲ καμῖαν φορὰν
τίτοιας λογιῆς ἐλάλησιν καμῖα;
ἄνθρωπος, ὥσαι ὅπως ἐλάλησιν
ἐν τῷ ὁ ἄνθρωπος.

47 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν
τὰς ἀπεκρίθησαν· Μήπως καὶ
ἐπλανηθήκατε καὶ ἰσαῖς;

48 Μῆνα καμῖας ἀπὸ τὰς
ἀρχοντας ἐπίστειυσιν εἰς αὐ-
τὸν, ἢ ἀπὸ τὰς φαρισαίων;

49 Ἀλλὰ ἐν τῷ ὁ ὄχλος
ὅπως δὴν γνωρίζει τὸν νόμον,
εἶναι καταραμένους.

50 Λέγει τὸς ὁ Νικόδημος·
ὁ ὅποιος εἶχιν ὑπάγει τὴν
νύκτα εἰς αὐτὸν ὥντας ὥας
ἀπ' αὐτῆς.

51 Μῆνα ὁ νόμος μας κρί-
νει τὸν ἄνθρωπον, ἂν δὴ ἀκύση
προτίτερα αὐτὸν, καὶ ἰὰ γιν-
ώριση τί κάμνει;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶ-
πάν τε· Μῆνα εἶσαι καὶ ἰσὶ
ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; ἐξίγαξι
καταλιπτῶς καὶ ἴδῃ, ὅτι προ-
φήτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν δὴν
ἰσηκώδη.

53 Καὶ πᾶσα ἵνας ἰπῆγει
εἰς τὸ σπητί τη.

Κεφ. ν'. 8.

ΙΗΣΟΥΣ δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν.

2 Ὁρθρὺ δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3 Ἄγροι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναικὰ ἐν μοιχείᾳ καταλημμένην· καὶ γήσαντες αὐτὴν ἐν μίσῳ,

4 Λίγυσιν αὐτῇ· Διδάσκαλι, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη ἑαυτοφώρῳ μοιχευομένη·

5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐντείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολιῆσθαι· σὺ ἔτι τί λέγεις;

6 Τῷτο δὲ ἱλιγοὶ περάζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχουσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς δὲ ἐπίμεινον ἱερῶντις αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὁμῶν, περὶ τὸν λίθον ἵπ' αὐτῇ βαλίτω.

8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλογχόμενοι, ἐξήρχετο εἰς καθ' ἑἷς,

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἐπήγειν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν.

2 Καὶ πάλιν τὴν ὥραν τοῦ ὀρθροῦ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ὁ λαὸς ἤρχεσθαι εἰς αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἐκάθισεν καὶ τὴς ἐδίδασκεν.

3 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐφέρασι μίαν γυναικὰ εἰς αὐτόν ὅπῃ τὴν ἐπιάσαν εἰς μοιχείαν· καὶ τὴν ἔστησαν εἰς τὴν μέσην,

4 Καὶ λέγουσιν τῷ Διδάσκαλι, ἐτέτην τὴν γυναικὰ ἐπιάσαμεν ἅπαντες εἰς τὸ κακὸν ὅπῃ ἐμοιχεύετο·

5 Καὶ εἰς τὸν νόμον ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἐπαρήγγειλεν, ἡ τέτοιαις γυναικίς ἐὰν λιθοβολῶνται· λοιπὸν ἰσὺ τί λέγεις;

6 Καὶ τῷτο τὸ ἐλεγον δοκιμάζοντές τον, διὰ ἵνα ἔχουν ἀφορμὴν ἐὰν τὸν κατηγορῶσιν. Ἀμὴν ὁ Ἰησοῦς ἔσκυψε κάτω, καὶ μὴ τὸ δάκτυλόν τε ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Καὶ ὥσαν ἀνήμεναν ἱερῶντις τον, ἐσηκώθη ἅπαντες καὶ εἶπεν τῷ· Ὅποιος ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχει ἁμαρτίαν, ἐκεῖνος πρῶτος ἂς ρίξῃ πῖτραν εἰς αὐτήν.

8 Καὶ πάλιν ἔσκυψε κάτω, καὶ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὥσαν τὸ ἤκουσαν, ἐλογχόμενοι ἀπὸ τῆς συνειδήσεώς της, εὐγιναν ἕνας

ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἰσχυάτων· καὶ κατελιφθὴ μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μίῳ ἡμέρᾳ.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδένα διασάμειος πλην τῆς γυναίκης, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, πῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; ὅδεῖς σε κατίκρινον;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεῖς, Κύριε. Εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· περὶού, καὶ μηκέτι ἀμάρταναι.

12 Πάλιν ὅτε ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησεν, λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ ὃ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτὴ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθιν ἦλθον, καὶ πῦ ἐπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθιν ἔρχομαι, καὶ πῦ ἐπάγω.

15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ ὃ κρίνω ὕμῃνα.

16 Καὶ ἂν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι

ἵνας ἔξω, ἀρχίζοντες ἀπὸ τῆς γιροτοτέρας ἕως τῆς ὑτέρας· καὶ ἀπόμεινεν ὁ Ἰησοῦς μοναχός, καὶ ἡ γυναῖκα ὅπῃ ἐγένετο εἰς τὴν μέσην.

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰσηκώθη, καὶ ὡσάν δὲν εἶδε κανίαν, παρὰ τὴν γυναῖκα, εἶπεν τῇ· Ὡ γυναῖκα, πῦ εἶσαι ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; κανίαν δὲν σε κατίκρινον;

11 Καὶ ἐκίνη εἶπεν· Οὐδὲ κανίαν, Αὐθίτη. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπεν· Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· σύρι, καὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπροσὰ πλῖον ἐὰ μὴ ἀμαρτάνης.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τῇ ἐλάλησεν, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ἐκεῖν· ὅπῃ μὴ ἀκολουθῇ, δὲν θέλει περιπατήσῃ εἰς τὴν σκοτίαν, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τοῦ εἶπαν· Ἐσὺ μαρτυρᾷς διὰ λόγου σου· ἡ μαρτυρία σου δὲν εἶσαι ἀληθινή.

14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῇ· Καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου, ἀληθινὴ εἶσαι ἡ μαρτυρία μου· διατὶ ἐξήλθω ἀπὸ πατρὸς, καὶ παρ' ἐπάγω· ἀμὴ εἰπὺς δὲν ἐξείρεται ἀπὸ πατρὸς ἔρχομαι, καὶ παρ' ἐπάγω.

15 Ἐσὺς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ δὲν κρίνω κατὰ.

16 Καὶ ἂν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἐδική μου εἶσαι ἀληθινὴ·

μῶς οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πῖμψας με πατὴρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δι τῷ ἐμὲ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθὴς ἐστίν.

18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πῖμψας με πατὴρ.

19 Ἐλεγον ὅτι αὐτῷ Πῦ ἐστι ὁ πατὴρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐτι ἐμὶ οἶδατε, ἥτις τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὶ ᾔδατε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδατε αἱ.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησιν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἑδοῖς ἐπίασιν αὐτοὺς, ὅτι ὅπου ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 Εἶπεν ὅτι πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσέτε με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανήσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμῖς ἔδύσασθε ἐλθόντι.

22 Ἐλεγον ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι· Μὴτι ἀποκτενέῃς σεαυτόν, ὅτι λέγεις· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμῖς ἔδύσασθε ἐλθόντι;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστὲ, ἐγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

διατὶ δὲν εἶμαι μοναχὸς, ἀλλὰ εἶμαι ἐγὼ, καὶ ὁ πατὴρ ὅπου μὲ ἐπιμψι.

17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τὸν ἐδικόν σας εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή.

18 Εἶμαι ἐγὼ ὅπου μαρτυρῶ διὰ λόγου μου· καὶ μαρτυρεῖ καὶ ὁ πατὴρ ὅπου μὲ ἐπιμψι.

19 Ἐλεγάτε τοις λοιποῖς· Πῦ εἶναι ὁ πατὴρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐμένα ἰξεύρετε, ἑδὲ τὸν πατέρα μου· ἂν ἰξεύρετε ἐμένα, ἠδέεσθε ἰξεύρετε καὶ τὸν πατέρα μου.

20 Ἐταῦτα τὰ λόγια ἐλάλησιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, διδάσκωντας εἰς τὸ ἱερόν· καὶ κανίνας δὲν τὸν ἐπίασιν, ὅτι ἀκόμι δὲν εἶχεν ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ.

21 Εἶπεν τοῖς πάλιν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ θέλετε με ζητήσῃ, καὶ εἰς τὴν ἀμαρτίαν σας θέλετε ἀποθάνει· καὶ ἐκεῖ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθῃτε.

22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλεγον· Μήπως καὶ θέλει σκοτώσῃ τοῦ λόγου τοῦ, καὶ διὰ τούτου λέγεις· Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθῃτε;

23 Καὶ εἶπεν τοῖς· Ἐσεῖς ἴσθε ἀπὸ τῆς κάτω, ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τῆς ἀπάνω· ἐσεῖς ἴσθε ἀπὸ τῶν κόσμων ἐκ τούτου, ἐγὼ δὲ εἶμαι ἀπὸ τῶν κόσμων ἐκ τούτου.

24 Εἶπον ἔν ὑμῖν ὅτι ἀποθανῆσθαι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἵνα γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανῆσθαι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἐλθόντες εἰς αὐτῶν· Σὺ τίς εἶ; Καὶ ἵπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστὶ καὶ ἡκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

28 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ἐψώσῃτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθαι ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἅπ' ἑμαυτῷ ποιῶ ὑδὶν, ἀλλὰ καθὼς ἑδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστὶν· οὐκ ἄφηκέ με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρετὰ αὐτοῦ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτῷ λαλῆντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλεγεν ἔν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τῶν πιστιευόντων αὐτῷ Ἰουδαῖος· Ἐὰν ὑμεῖς μνηστὴ ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστέ·

32 Καὶ γνώσεσθαι τὴν ἀλή-

24 Εἰπά σας λοιπὸν, ὅτι θέλειτε ἀποθάναι εἰς ταῖς ἁμαρτίαις σας· διὰ τὸ ὅτι ἐν πιστεύετε, ὅτι ἐγώ εἰμαι, θέλειτε ἀποθάναι εἰς ταῖς ἁμαρτίαις σας.

25 Ἐλθόντες λοιπὸν· Καὶ ποῦ εἶσαι ἰσὺ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς ἵπεν· Ἐκκὺν εἰμαι ὑπὸ σα, λαλῶ ἀπὸ τὴν ἀρχῆς.

26 Πολλὰ ἔχω ἵνα εἰπῶ καὶ ἵνα κρίνω διὰ λόγου σας· ἀλλὰ ἐκκὺν ὅπῃ με ἐπιμψι εἶναι ἀληθινός· καὶ ἐγὼ ἐκκὺν ὅπῃ ἤκουσα ἀπ' αὐτόν, αὐτὰ λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.

27 Δὲν ἔγνωσαν ὅτι διὰ τὸν πατέρα τὸς ἔλεγεν.

28 Εἰπὲν τὸς λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ἐψώσῃτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θέλειτε γινώσκειν, ὅτι ἐγώ εἰμαι, καὶ ἀπὸ λόγου μου δὲν κάμω τίποτε, ἀλλὰ καθὼς με ἰδὼν λαλεῖ ὁ πατήρ μου, ἐτῆτα λέγων.

29 Καὶ ἐκκὺν ὅπῃ με ἐπιμψι, μετ' ἐμένα εἶναι· καὶ δὲν με ἄφηκε μοναχὸν ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ κάμω πάντοτε ἐκκὺν ὅπῃ τῷ ἀρετῶν.

30 Λέγωντας αὐτὸς ἐτῆτα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλεγεν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τῶν Ἰουδαίων ὅπῃ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· Ἐὰν ἰσὺς μνηστὴ εἰς τὸν λόγον τὸν ἰδικόν μου, ἀληθῶς μαθητὰς μου εἶσθαι·

32 Καὶ θέλειτε γινώσκειν τὴν

ἵσαι, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθε-
ρώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
Σπέρμα Ἀβραάμ ἴσμεν, καὶ
ἐδὼν διδουσκᾶμεν πόποτε·
πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλευθεροί
γίνεσθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν
ἁμαρτίαν, δούλος ἐστὶ τῆς
ἁμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δούλος ὃ μένει ἐν
τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐὰν ὦν ὁ υἱὸς ὑμᾶς
ἐλευθέρωση, βέβαιον ἐλευθεροί
ἴσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα
Ἀβραάμ ἐστὶ· ἀλλὰ ζητιῷ-
μι ἀποκτιῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ
ἰμὸς ὃ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὁ ἰσάρακ παρὰ
τῷ πατρὶ μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς
οἱ ὁ ἰσάρακ παρὰ τῷ πατρὶ
ὑμῶν, ποιῆτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβρα-
άμ ἐστὶ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε,
τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἴποιντι
ὑμεῖς.

40 Νῦν δὲ ζητιῷτε μὴ
ἀποκτιῖναι, ἄνθρωπον ὅς τινι
ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν
ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τῷτο
Ἀβραάμ οὐκ ἴποιήσιν.

41 Ὑμεῖς ποιῆτε τὰ ἔργα

ἀλήθειαν· καὶ ἡ ἀλήθεια
δέλει σᾶς ἐλευθερώσει.

33 Ἀπεκρίθηκάν τε· Ἐμεῖς
εἴμεσθε σπέρμα τῷ Ἀβραάμ,
καὶ κανίνα δὲν ἰδουσκᾶμεν
ποτέ· πῶς ἐσὺ λέγεις· Ὅτι
δέλεις ἐλευθερωθῆ;

34 Ἀπεκρίθη τὸς ὁ Ἰησοῦς·
Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
κάδε ἄνθρωπος ὅπῃ κάμνει
τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι δούλος
τῆς ἁμαρτίας.

35 Καὶ ὁ δούλος δὲν μένει
εἰς τὸ σπῆτι παντοτεῖνα· ὁ
υἱὸς μένει πάντοτε.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὁ υἱὸς σᾶς
ἐλευθέρωση, βέβαια ἐλεύθεροι
δέλεις ἴσθαι.

37 Ἰξύρω ὅτι σπέρμα τῷ
Ἀβραάμ εἴσθε· ἀλλὰ γυρεύετε
ἐὰ μὴ φοιῦσιτε, ὅτι ὁ λόγος ὁ
ἰδικὸς μὲν δὲν χωρεῖ εἰς ἴσας.

38 Ἐγὼ ἐκεῖνο ὅπῃ εἶδα
σημὰ εἰς τὸν πατέρα μὲν,
λαλῶ· καὶ ἐκεῖς λοιπὸν ἐκεῖνο
ὅπῃ εἶδτε ἀπὸ τὸν πατέρα
σας, κάμνιτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν
τε· Ὁ πατέρας μας εἶναι ὁ
Ἀβραάμ. Λέγει τὸς ὁ Ἰησοῦς
Ἀνῆσθαι παιδία τοῦ Ἀβρα-
άμ, ἡδέλεις κάμνη τὰ ἔργα
τοῦ Ἀβραάμ.

40 Ἀμὴν τῷρα ζητᾷτε ἐὰ
μὴ φοιῦσιτε, ἄνθρωπον ὅπῃ
σᾶς ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν,
ὅπῃ ἤκουσα ἀπὸ τὸν Θεόν· ἴτη-
το ὁ Ἀβραάμ δὲν τὸ ἴκαμε.

41 Ἐσῖς κάμνιτε τὰ ἔργα

τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπεν ὁ αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας ἔγγεννημένοι· ἓνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Εἶπεν ὁ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἅν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἐκ τῆς κοίτης· ὁ δὲ γὰρ ἀπ' ἑμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπίστευε.

43 Διατί τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν ὑμεῖς γινώσκετε; ὅτι ὑμεῖς δύνασθε ἀκῶν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστε, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ἐμῶν θελετε ποιεῖν· ἐκεῖνός ἀνθρωποκτοῦν ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔφη· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, ὑμεῖς πιστεύετε μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλίσσκει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς ὑποκρίνεσθε μοι;

47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ.

48 Ἀπεκρίθησαν ὁμοῦ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ

τοῦ πατρὸς σας. Εἶπέν τε· Ἐμεῖς ἀπὸ πορνείας διὲν ἐγεννηθήκαμεν· ἓνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· Ἄν ὁ Θεὸς ἦτοίς ὁ πατὴρ σας, ἠδύλιτι ἀγαπᾶ ἑμὲ· διατί ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐλήλυθα καὶ ἐκ τῆς κοίτης· ὁ δὲ γὰρ ἀπ' ἑμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἔστι.

43 Διατί διὲν γινώσκετε τὴν λαλίαν μου; ἐπειδὴ διὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἀκούετε τὰς ἐμὰς λόγιας.

44 Ἐστὶς ἴσθις ἀπὸ τοῦ πατρὸς σας τὸν διάβολον, καὶ δίδετε νὰ κάμνῃτε ταῖς ἐπιθυμίαις τοῦ πατρὸς σας· ἐκεῖνός ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἦτοίς ἀνθρωποκτόνος, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν διὲν ἐλάθητε· διατί ἀλήθεια εἰς αὐτὸν διὲν ἴσθις· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἀπὸ τῶν ἰδικῶν τε λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἴσθις, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους.

45 Ἐγὼ διατί λέγω τὴν ἀλήθειαν, διὲν με πιστεύετε;

46 Ποῦς ἀπὸ πάντων μὲ ἐλίσσκει περὶ ἁμαρτίας; ἀλλ' ἂν ἐγὼ λέγω ἀλήθειαν, διατί ἴσθις διὲν με πιστεύετε;

47 Ἐκεῖνός ὅπῃ ἴσθις ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἀκούει τὰς ἐμὰς λόγιας τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἴσθις διὲν ἀκούετε, διατί διὲν ἴσθις ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

48 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπέν τε· Διὲν λέ-

καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με.

50 Ἐγὼ δὲ ὃ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὃ ζητῶν καὶ κρίνων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἰὰν τις τὸν λόγον τὸν ἰμὸν τηρήσῃ, θάνατος ἐν μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἰποὺν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἰγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, ἐν μὴ γίνεσθαι θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μὴ σὺ μίζῃς ἐν τοῦ πατρὸς ἡμῶν· Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σίαυτὸν σὺ ποιεῖς;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐάν ἰγὼ δοξάζω ἑμαυτὸν, ἡ δόξα μου ὅδῃ ἐστιν· ἔστιν ὁ πατὴρ μου ὃ δοξάζων με, ὃς ὑμεῖς λέγετε, ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστίν.

55 Καὶ οὐκ ἰγνώκατε αὐτόν· ἰγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἰὰν εἶπω ὅτι ἐκ οἶδα αὐτόν, ἴσομαι ὁμοίως ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα

γομεν ἡμεῖς καλὰ ὅτι Σαμαρείτης εἶσαι, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ἰσοῖς με ἀτιμάζετε.

50 Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· εἶναι ἐκεῖν· ὅπερ τὴν ζητᾷ καὶ κρίνει.

51 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος φυλάξει τὸν λόγον μου, δὲν θέλει εἰδῆ θάνατος εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἰπὼν τε λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Τῶρα ἰγνωρίσαμεν πῶς ἔχεις δαιμόνιον· ὁ Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ ἰσὺ λέγεις· Ὅποιος φυλάξει τὸν λόγον μου, δὲν θέλει γευθῆ θάνατος εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μὴνα εἶσαι ἰσὺ μεγαλῆτιρος ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἀβραάμ; ὁ ὁποῖος ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται ἀπέθαναν· ποῖον κάμνεις ἰσὺ τῷ λόγῳ σου;

54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἄν ἰγὼ δοξάζω τῷ λόγῳ μου, ἡ δόξα μου δὲν εἶναι τίποτες· ὁ πατέρας μου εἶναι ὅπερ με δοξάζει, τὸν ὁποῖον ἰσοῖς λέγεις, ὅτι εἶναι Θεὸς σας.

55 Καὶ δὲν τὸν ἰγνωρίσιτε· ἀμὴ ἐγὼ τὸν ἰξεύρω· καὶ ἂν εἶπῶ, πῶς δὲν τὸν ἰξεύρω, θάλω ἴσθαι καὶ ἰγὼ μιᾶς λυγῆς ὥσαν καὶ ἰσᾶς, ψεύστης· ἀλλὰ τὸν ἰξεύρω,

αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.

56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Εἶπεν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πειθήκοιτα ἔτη ἔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας;

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.

59 Ἦσαν οὖν λίθες ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσων αὐτῶν καὶ παρῆγεν ἕτως.

καὶ φυλάττω τὸν λόγον τε.

56 Ἀβραὰμ ὁ πατήρας σας χαρὰ τὸ εἶχε, ἵνα εἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐδικήν μου καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶπαν· Ἀκόμι πενήντα χρόνῶν δὴν εἶσαι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ;

58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπε· Βέβαια βέβαια σὺς λέγω, πρὸ τῆς ἐμῆς γενεῆς ὁ Ἀβραὰμ, ἐγὼ εἰμαι.

59 Ἐσήκωσαν λοιπὸν πίτταις ἵνα ῥίξουν ἀπάνω τε· ἀμὴν ὁ Ἰησοῦς ἐκρυβήθη, καὶ ἐυγῆκεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, περιῶντας ἀπὸ τὴν μίσην τῶν καὶ ἔτχι ἐπέρασι καὶ ἰδίεβη.

Κεφ. 9.

ΚΑΙ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενιτῆς.

2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββὶ τίς ἡμαρτεν, ὅπως ἡ οἱ γοιῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐ τι ἔτε ἡμαρτεν, ὅτι οἱ γοιῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

4 Ἐμε δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας

ΚΑΙ περιῶντας εἶδεν ἕνα ἄνθρωπον ὃς ἦτον τυφλὸς ἀφόντις ἐγεννήθη.

2 Καὶ τὸν ἐρώτησαν οἱ μαθητάδες τε, καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, ἵνα ἡ οἱ γοιῖς τε, ἵνα γεννηθῇ τυφλός;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἔτε ἡμαρτεν, ἰδὲ οἱ γοιῖς τε· ἀλλὰ (ἐγεννήθη τυφλός) διὰ ἵνα φανερωθῶν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

4 Ἐμένα πρέπει ἵνα κέμνω τὰ ἔργα ἐκείνη ὃς μὴ ἐπιμψῶν ἕως ὃς εἶναι ἡμέρας ἔρ-

ἰσὶν ἔρχεται νύξ, ὅτι ἔδεις
δύναται ἐργάζισθαι.

5 Ὅταν ἰν τῷ κόσμῳ ᾧ,
φῶς εἴμι τοῦ κόσμου.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσσε
χαμαί, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ
τῆ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε
τὸν πηλὸν ἐπὶ τῆς ὀφθαλμῶς
τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὑπαγε,
νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν
τοῦ Σιλωάμ, (ὃ ἐρμηνεύεται,
ἀπεσταλμένον·) Ἀπῆλθεν οὖν
καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέ-
πων.

8 Οἱ οὖν γείτοτες καὶ οἱ
θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον
ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ
ἄτός ἐστιν ὁ καὶ δὴ μιν· καὶ
προσαιτῶν;

9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι ἔτός
ἐστιν ἄλλοι δέ· Ὅτι ὅμοιοι
αὐτῷ ἐσιν. Ἐκείν· ἔλεγεν·
Ὅτι ἐγὼ εἴμι.

10 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ Πῶς
ἀνέωχθησάν σοι οἱ ὀφθαλμοί;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖν·, καὶ
εἶπεν Ἀνδρῶπ· λεγόμεν·
Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ
ἐπέχρισέ με τῆς ὀφθαλμῶς,
καὶ εἶπε μοι Ὑπαγε εἰς τὴν
κολυμβήθραν τῆ Σιλωάμ, καὶ
νίψαι· Ἀπὸ λὺν δὲ καὶ νιψά-
μιν·, ἀνέβλεψα.

12 Εἶπον οὖν αὐτῷ Πῶ
ἐστιν ἐκεῖν·; Λέγει· Οὐκ
οἶδα.

13 Ἀγνοοῖ αὐτὸν πρὸς

χεται νύκτα, ὅποταν ἔδὲ κα-
νέας δὲν δύναται νὰ ἐργάζηται.

5 Ὅταν εἴμαι εἰς τὸν
κόσμον, εἴμαι φῶς τοῦ κόσμου.

6 Ἐτῦτα εἶπε, καὶ ἔπτυσσε
κάτω, καὶ ἔκαμε πηλὸν ἀπὸ
τὸ πτύσμα τῆ, καὶ ἔχρισε τὸν
πηλὸν εἰς τὰ μάτια τοῦ
τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν τῷ Σύρε,
νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ
Σιλωάμ· (τὸ ὅποῖον θέλει νὰ
εἰπῇ, ἀπεσταλμένον·) Ἐπῆγε
λοιπὸν καὶ ἐνίψθη, καὶ ἐγύ-
ρισε βλέπωντας.

8 Οἱ γεῖτόνοι λοιπὸν καὶ
ἐκεῖνοι ὅπῃ τὸν ἔβλεπαν προ-
τίτερα ὅτι ἦτον τυφλός, ἔλε-
γαν· Δὲν εἶναι ἐτῦτ· ὅπῃ
ἐκάθετον καὶ ἐζῆτα;

9 Ἄλλοι ἔλεγαν· Ὅτι ἐτῦ-
τος εἶναι ἄλλοι ἔλεγαν. Τῷ
ὁμοιάζει· Καὶ ἐκεῖν· ἔλεγεν·
Ὅτι ἐγὼμαι.

10 Ἐλεγάν τῷ Καὶ πῶς
λοιπὸν ἀνοιξαν τὰ μάτια σε;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖν·, καὶ
εἶπεν· Ἐνας ἀνδρῶπος ὅπῃ
τὸν λέγουσιν Ἰησοῦν, ἔκαμε πη-
λὸν, καὶ ἔβαλλεν ἀπάνω εἰς
τὰ μάτια μου, καὶ εἶπέ μου·
Σύρε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ
Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Καὶ ἐπῆγα
καὶ ἐνίψθηκα, καὶ εἶδα.

12 Εἶπάν τῷ Καὶ πῶ
εἶναι ἐκεῖνος; Λέγει τῷ· Δὲν
οἶδω.

13 Καὶ ἔφεραν εἰς τῆς

τὴς φαρισαίης, τὸν ποτε τυφλόν.

14 Ἦν δὲ σάββαλον ὅτι τὸν πηλὸν ἰποίησει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τὴς ὀφθαλμῆς.

15 Πάλιν οὖν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέδηκεν ἐπὶ τὴς ὀφθαλμῆς μου, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.

16 Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινίς· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον ἐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἡνοιξέ σε τὴς ὀφθαλμῆς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης ἐστίν.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτε ἐφώνησαν τὴς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος.

19 Καὶ ἡρώτησαν αὐτὴς, λέγοντις· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, ὃν ἡμεῖς λέγεται ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;

20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἴδαμεν

φαρισαῖς ἱκεῖνον, ὃπῃ ἦτον εἶναι καιρὸν τυφλός.

14 Καὶ ὅταν ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς τὸν πηλόν, καὶ ἄνοιξε τὰ μάτια τῆς, ἦτον σάββατον.

15 Πάλιν λοιπὸν τὸν ἔρω-
τῶσαν καὶ οἱ φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψε, καὶ ἱκεῖν τὴς εἶπε· Πηλὸν ἔβαλλεν ἅπάνω εἰς τὰ μάτια μου, καὶ ἐνίφθηκα, καὶ βλέπω.

16 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τὴς φαρισαίης ἔλεγαν· Ἐτῆρ ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, διατὶ δὲν φυλάγει τὸ σάββατον. Ἄλλοι ἔλεγαν· Πῶς δίνεται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς νὰ κάμῃ τέτοιας λογῆς σημεῖα; Καὶ ἦταν διχοφασία ἀνάμεσά τῆς.

17 Λέγουσι πάλιν τοῦ τυφλοῦ· Ἐσὺ τί λέγεις διάτ' αὐτὸν, ὅτι ἄνοιξε τὰ μάτια σου; Καὶ ἱκεῖν εἶπεν· Ὅτι προφήτης εἶναι.

18 Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτὸν, ὅτι ἦτον τυφλὸς καὶ εἶδεν, ἕως ὅπῃ ἐλάλησαν τὴς γονεῖς ἱκεῖν ὃπῃ ἀνέβλεψε.

19 Καὶ ἐρώτησάν τῆς, καὶ εἶπαν· Ἐτῆρ εἶναι ὁ υἱὸς σου, ὃπῃ λέγεται ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς λοιπὸν τῶρα βλέπει;

20 Οἱ γονεῖς τῆς ἀπεκρί-
θηκαν καὶ εἶπαν· Ἰξεύρομεν ὅτι

ὅτι ἔτος ἐστὶν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη.

21 Πῶς δὲ οὖν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἥνοιξεν αὐτοῦ τὰς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρώτησατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τὰς Ἰουδαίας· ἥδη γὰρ συνιέειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα εἰάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγωγῃ γίνηται.

23 Διὰ τῆτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔστι· ἀμαρτωλὸς ἐστίν.

25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὦν, ἄρτι βλέπω.

26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ποίησά σοι; πῶς ἥνοιξέ σε τὰς ὀφθαλμούς;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς. Εἶπον ὑμῖν ἥδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκοῦν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;

ἐστὶν· εἶναι ὁ υἱὸς μας, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη·

21 Ἀμὴν τῶρα πῶς βλέπει, δὲν ἰξεύρομεν· ἢ τίς ἀνοιξέ τὰ μάτια τῆ, ἐμεῖς δὲν ἰξεύρομεν· αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς διὰ λόγου τῆ θείας σᾶς εἰπεῖ.

22 Ἐτῆτα εἶπαν οἱ γονεῖς τῆ, διατὶ ἐφοβύνταν τὰς Ἰουδαίας· διατὶ καὶ προτίτερα ἰσυμφώνησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὅποιος ὁμολογήσει αὐτὸν πῶς εἶναι Χριστὸς, γὰ τὸν διώχουν ἀπὸ τὸ συναγωγή.

23 Διὰ τῆτο εἶπαν οἱ γονεῖς τῆ· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσετε.

24 Ἐλάλησαν λοιπὸν δευτερον τὸν ἄνθρωπον, ὃπῃ ἦτον τυφλός, καὶ εἶπάν τῆ· Δόξασε τὸν Θεόν· ἐμεῖς ἰξεύρομεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος· ἐστὶν εἶναι ἀμαρτωλός.

25 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄν εἶναι ἀμαρτωλός, δὲν ἰξεύρω· ἔνα μόνον ἰξεύρω, ὅτι ἀπ' ἐκεῖ ὃπῃ ἤμουν τυφλός, τῶρα βλέπω.

26 Καὶ πάλιν εἶπάν τῆ· Τί σὺ ἔκαμε; πῶς ἀνοιξε τὰ μάτια σὺ;

27 Τὰς ἀπεκρίθη· Προτίτερα σᾶς τὸ εἶπα, καὶ δὲν ἀκούσετε· τί πάλιν θέλετε γὰ ἀκοῦσετε; μῆνα θέλετε καὶ ἰσιῖς γὰ γενῆτε μαθητάδες τῆ;

28 Ἐλοιδόγησαν οὖν αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί.

29 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωσῇ λελάληκεν ὁ Θεός· τῷ-
τον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τέ-
τῳ θαυμασόν ἐσιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνέωξέ μιν τῆς ὀφθαλμοῦς.

31 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρ-
τωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκύνει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ᾦ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τότε ἀκύνει.

32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκύνθη, ὅτι ἠνοιξέ τις ὀφθαλ-
μὸς τυφλοῦ γεγεννημένου.

33 Εἰ μὴ ἦν ἔτι παρὰ Θεῷ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὕ-
διν.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεν-
νήθης ὁλῶ, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὐρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιγύ-
εις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς ἐγώ, Κύριε, ἵνα πιγύσω εἰς αὐτόν;

28 Ὑβρισάν τὸν λοιπὸν, καὶ εἶπαν· Ἐσὺ εἶσαι μαθητὴς ἐκείνου· ἀμὴ ἐμῆς ἐμεισθε μα-
θητάδες τοῦ Μωϋσέως.

29 Ἐμῆς ἱξεύρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐσύντυχε μὲ τὸν Μωϋ-
σῆν· ἀμὴ ἐτῆτον, δὲν τὸν ἱξεύ-
ρομεν πόθεν εἶναι.

30 Ἀπεκρίθη ὁ αἰθροπος, καὶ εἶπεν τῆς· Ἐτῆτο εἶναι τὸ θαυμαστόν, ὅτι ἐσεῖς δὲν ἱξεύ-
ριτε πόθεν εἶναι, καὶ ἀνοιξε τὰ μάτια μου.

31 Ὅμως ἱξεύρομεν ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς δὲν ἀκύνει· ἀλλὰ ἂν εἶναι κανέναν ὅπῃ σέβεται τὸν Θεόν, καὶ κάμνει τὸ θέλημά τε, ἐτῆτε ἀκύνει.

32 Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου δὲν ἀκύνθηκεν, ὅτι κα-
νέναν νὰ ἀνοιξε μάτια κανενῷ, ὅπῃ νὰ ἐγεννήθηκε τυφλός.

33 Ἄν δὲν ἦτο ἐτῆτο ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν ἠμπόρει νὰ κάμῃ τίποτες.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν τῷ· Ἐσὺ ὁλῶ ἐγεννήθης εἰς ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ ἐσὺ μᾶς διδάσκεις; Καὶ τὸν εὐγα-
λαν ἔξω.

35 Ἦκουσιν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι τὸν εὐγαλαν ἔξω· καὶ ὥσαν τὸν νῦρι, τοῦ εἶπεν· Πιγύεις ἐσὺ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τῷ· Καὶ ποῖ εἶναι, Ἀν-
δίντη, νὰ πιγύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Καὶ ἰώρακας, αὐτὸν, καὶ ὁ
λαλῶν μετὰ σέ, ἐκεῖνός ἐστιν.

38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω,
Κύριε· καὶ προσκύνῃσιν αὐ-
τῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον
τῆτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέ-
ποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέ-
ποντες τυφλοὶ γένωνται.

40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν
Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντις
μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐ-
τῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ
ἴσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ τυφλοὶ ἦτι, οὐκ ἂν εἶχίτε
ἁμαρτίαν· ἵν δὲ λέγετε·
Ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία
ὑμῶν μένει.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν·
Καὶ τὸν εἶδες, καὶ ἐκεῖνος εἶναι
ὁπῶ συντυχαίνει μετ' ἐσένα.

38 Καὶ ἐκεῖν^{ος} εἶπεν· Πι-
στεύω, Ἀυθέντη· καὶ τὸν ἐπρο-
σκύνησε.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ
εἰς κρίσιν ἦλθα εἰς τῆτον τὸν
κόσμον· διὰ τὰ εἰδοῦν ἐκεῖνοι
ὁπῶ δὲν βλέπουν, καὶ ἐκεῖνοι
ὁπῶ βλέπουν τὰ γενοῦν τυφλοί.

40 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπῶ ἦταν
μετ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς Φαρισαϊσῆς,
τὰ ἤκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια,
καὶ εἶπάν τε· Μῆνα καὶ
ἡμεῖς τυφλοὶ εἴμεσθε;

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς
εἶπεν· Ἄν ἦσθαι τυφλοὶ, δὲν
εἶχετε ἁμαρτίαν· ἀμὴ τῶρα
λέγετε· Ὅτι βλέπομεν· ἡ
ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

Κεφ. ι'. 10.

ἈΜΗΝ ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὁ μὴ εἰσερχόμεν^{ος} διὰ
τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν
προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων
ἀλλαχόθεν, ἐκεῖν^{ος} κλέπτης
ἐστὶ καὶ ληστής.

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμεν^{ος} διὰ
τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν
προβάτων.

3 Τῷ τῷ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει,
καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκροῖ· καὶ τὰ ἴδια
πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα,
καὶ ἰσχύει αὐτά.

ΒΕΒΑΙΑ βέβαια σᾶς λέγω,
ἐκεῖν^{ος} ὁπῶ δὲν ἐμβαίνει
ἀπὸ τὴν θύραν εἰς τὴν αὐλὴν
τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀνα-
βαίνει ἀπ' ἄλλῃ, ἐκεῖν^{ος}
εἶναι κλέπτης καὶ ληστής.

2 Ἀμὴ ἐκεῖν^{ος} ὁπῶ ἐμ-
βαίνει ἀπὸ τὴν θύραν, ἐκεῖν^{ος}
εἶναι βοσκὸς τῶν προβάτων.

3 Ἐπειδὴ ὁ πορτάρης τῷ
ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκρο-
εἰν τὴν φωνὴν τε· καὶ τὰ ἴδια
πρόβατα κράζει κατὰ τὸ ὄνομά
της, καὶ τὰ εὐγάνει ἔξω.

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

5 Ἀλλοτρίῳ δὲ ὃ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἢ ἐλάλει αὐτοῖς.

7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμῆ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λησαί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

9 Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα· δι' ἐμῆ εἰάν τις εἰσελθῇ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὕρησει.

10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

11 Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, ὃ οὐκ εἰσὶ τὰ πρό-

4 Καὶ ὅταν εὐγάλῃ ἔξω τὰ ἴδια πρόβατα, παγίει ὁμπροστὰ τῆς· καὶ τὰ πρόβατα τοῦ ἀκολουθεῖν, ὅτι ἰξίურσι τὴν φωνὴν τῆς.

5 Ἀμὴ τῇ ξένῃ δὲν θέλου τοῦ ἀκολουθήσει, ἀλλὰ θέλουν φύγει ἀπ' αὐτόν· ὅτι δὲν γνωρίζουν τῶν ξένων τὴν φωνήν.

6 Ἐτάτην τὴν παροιμίαν τῆς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώρισαν, τί ἦταν ἐκεῖνα ὁπῶ τῆς ἐλάλει.

7 Εἶπεν τῆς πάλιν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐγῶ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Ὅλοι ὅσοι ἦλθαν προτίτερα ἀπὸ μένα, εἶναι κλέπται καὶ λησάδες· ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν τῆς ἤκουσαν.

9 Ἐγὼ εἰμαι ἡ θύρα· εἰάν ἐμβῇ τινὰς διὰ μέση τοῦ λόγου μου, θέλει σωθῇ· καὶ θέλει ἔμβει καὶ θέλει εὕγει, καὶ θέλει εὕρει βοσκήν.

10 Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, παρὰ διὰ νὰ κλέψῃ, καὶ νὰ σφάξῃ, καὶ νὰ χαλάσῃ· ἐγὼ ἦλθα διὰ νὰ ἔχουν ζῶν, καὶ νὰ ἔχουν καὶ εὐπορίαν περισσήν.

11 Ἐγὼ εἰμαι ὁ ποιμὴνας ὁ καλός· ὁ ποιμὴνας ὁ καλὸς βάνει τὴν ζῶν τῆς διὰ τὰ πρόβατα.

12 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁπῶ εἶναι ποιμὴν, καὶ δὲν εἶναι ποιμὴν,

βατα ἰδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἄρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστίν, καὶ ὃ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14 Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἱμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἱμῶν.

15 Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κακεῖνά με δεῖ ἀγαγῆναι· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι καὶ γινήσεται μία ποίμνη, ἴς ποιμήν.

17 Διὰ τῆτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

18 Οὐδεὶς αἶρει αὐτὴν ἀπ' ἑμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἑμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐπιτολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου.

19 Σχίσμα οὐκ ἔστι πάλιν

τοῦ ὁποῖου δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἰδικά τε, ὅταν βλέπῃ τὸν λύκον ὁπῶς ἐρχεται, ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἄρπάζει καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Καὶ ὁ σοιχητὸς φεύγει, ὅτι εἶναι σοιχητὸς, καὶ δὲν τὸν μέλει διὰ τὰ πρόβατα.

14 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμένας ὁ καλὸς, καὶ γνωρίζω τὰ ἰδικά μου, καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἰδικά μου.

15 Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ πατήρ, γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν πατέρα· καὶ βάνω τὴν ψυχὴν μου διὰ τὰ πρόβατα.

16 Ἐχω καὶ ἄλλα πρόβατα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἐτέστην· καὶ κάμνει χρεῖα νὰ τὰ μαζώξω· καὶ ἐκεῖνα νὰ ἀκούσουσι τὴν φωνὴν μου· καὶ θέλει γένει μία ποίμνη, καὶ εἷας ποιμένας.

17 Διὰ τῆτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ βάνω τὴν ψυχὴν μου, διὰ νὰ τὴν πάρω πάλιν.

18 Κανένας δὲν τὴν πέρνει ἀπὸ μένα· ἀλλὰ ἐγὼ τὴν βάνω ἀπὸ λόγου μου· ἔχω ἐξουσίαν νὰ τὴν θέσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν πάλιν νὰ τὴν πάρω· ἐτέστην τὴν παραγγελίαν ἐπὶ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πατρὸς μου.

19 Καὶ ἔγινε πάλιν διχο-

ἐγίνετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τῆς λόγου τέτης.

20 Ἐλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔσι δαιμονιοζομένα· μή δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἑκαίηνα ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμὼν ἦν.

23 Καὶ περιπατεῖ ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ σοᾷ τοῦ Σολομῶντ.

24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἐως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν κίρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν καὶ ὑπὸ πίστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

26 Ἀλλ' ὑμεῖς ὑποπιστεύετε· ὑμεῖς γάρ ἴστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμά τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ ἐγὼ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθεῖσίν μοι.

28 Καὶ ἐγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ ὑμῶν ἀπολλύονται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὑμεῖς ἀρπάσσετε αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου.

στασία ἀνάμιστα εἰς τῆς Ἰουδαίης διὰ τὰ λόγια ἱεῖτα.

20 Καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτῆς ἔλεγαν· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ λωλαίνεται· τί τοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγαν· Ἐτεῖτα τὰ λόγια δὲν εἶναι δαιμονιοζομένα· μήνα τὸ δαιμόνιον δύναται νὰ ἀνοίγῃ τὰ μάτια τῶν τυφλῶν;

22 Καὶ τότε ἐγένετο ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις τὰ ἑκαίηνα καὶ ἦτον χειμῶνας.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπεριπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερόν, εἰς τὴν καμάραν τοῦ Σολομῶντ.

24 Ἐπεγύρισάν τον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τῷ ἔλεγαν· Ἐως πότε ἔχεις κρεμασμένην τὴν ψυχὴν μας; ἂν εἶσαι ἰσὺ ὁ Χριστὸς, εἰπέ μας το παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη τῆς ὁ Ἰησοῦς· Εἰπά σας, καὶ δὲν πιστεύετε· τὰ ἔργα ὅπῃ ἐγὼ κάμνω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου, αὐτὰ μαρτυροῦν διὰ λόγου μου.

26 Ἀλλὰ ἰσεῖς δὲν πιστεύετε· διατί δὲν ἴσθαι ἀπὸ τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου, καθὼς εἶπα·

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου ἀκούει τὴν φωνὴν μου· καὶ ἐγὼ τὰ γνωρίζω, καὶ μετ' ἀκολουθεῖν.

28 Καὶ ἐγὼ τῶν δίδω ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν θίλουν χαλασθῇ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ κανένας δὲν θέλει τὰ ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ χεῖρά μου.

29 Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μίζων πάντων ἐγὶ· καὶ ἐδοῖς δύναται ἀρπάξαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ εἰς ἰσμιν.

31 Ἐβάσασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετε με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλῶν ἔργων ἃ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστέ;

35 Εἰ ἐκείνης εἶπεν θεός, πρὸς ἧς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἰγίνετο, καὶ ἃ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή·

36 Ὅτι ὁ πατήρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶποι, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;

37 Εἰ ἃ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι·

38 Εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἡμεῖς μὴ

29 Ὁ πατήρ μου ὁπῶ μὲ τὰ ἔδωκεν, εἶναι μεγαλότερον ἀπὸ ὅλης· καὶ κανένας δὲν δύναται νὰ τὰ ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ εἶνα εἴμισθεν.

31 Καὶ πάλιν ἐπίασαν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, νὰ τὸν λιθάσωσιν.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν ἀπεκρίθη· Πολλὰ καλὰ ἔργα σὰς ἔδειξα ἀπὸ τὸν πατέρα μου· διὰ ποῖον ἔργον ἀπὸ τῶντα μὲ λιθάζετε;

33 Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν τῷ· Διὰ καλὸν ἔργον δὲν σε λιθάζομεν, ἀλλὰ διὰ βλασφημίαν· ὅτι ἐσὺ ὢντας ἄνθρωπος· κάμνεις τοῦ λόγου σε Θεόν.

34 Ὁ Ἰησοῦς τὴν ἀπεκρίθη· Δὲν εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον σας· Ὅτι ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστέ;

35 Ἐὰν ἐκείνης εἶπεν θεός, εἰς τὴν ὁποίαν ἔγινεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ γραφή δὲν ἠμπορεῖ νὰ λυθῇ·

36 Ἐκεῖνον ὁπῶ ὁ πατήρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ἐσεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς, διὰ τὸ σὰς εἶπα, ὅτι υἱὸς εἶμαι τοῦ Θεοῦ;

37 Ἀν δὲν κάμνω τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ με πιστεύετε·

38 Ἀλλ' ἂν τὰ κάμνω, καὶ

πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γινῶτε καὶ πιστεύσῃτε ὅτι ἐν ἑμοὶ ὁ πατὴρ καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

39 Ἐξήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημειῖον ἐποίησεν ὑμῖν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τέττε, ἀληθὴ ἦν.

42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

ἐμένα δὲν πιστεύετε, τὰ ἔργα μου πιστεύετε· διὰ τὰ γνωρίζετε, καὶ τὰ πιστεύετε, ὅτι ὁ πατὴρ εἶναι εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν πατέρα.

39 Ἐξητῶσαν λοιπὸν πάλιν τὰ τὸν πιάσουν· ἀμὴ ἐξέβη ἀπὸ τὰ χερίά της.

40 Καὶ ἐπῆγε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπῃ ἦτον Ἰωάννης πρῶτα καὶ ἐβάπτιζι· καὶ ἐσάθη ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθασιν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Ἰωάννης δὲν ἔκαμε κανένα σημειῖον· ἀμὴ ὅλα ὅσα εἶπεν ὁ Ἰωάννης διὰ ἐτεῖτον, εἶναι ἀληθινά.

42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια'. 11.

ἮΝ δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος· ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας, καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω, καὶ ἐκμάξασα τῆς ποδῶς αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς· ἥς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος· ἡσθίνει.)

3 Ἀπίστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν, λέγουσαι· Κύριε, ἴδε, ὃν φιλιῖς, ἀσθίνει.

ἮΤΟΝ καὶ κάποιος ἀσθενὴς Λάζαρος· ἀπὸ τῆς Βηθανίας, ἀπὸ τὸ χωρίον τῆς Μαρίας καὶ τῆς Μάρθας τῆς ἀδελφῆς της.

2 Καὶ ἡ Μαρία ἦτον ὅπῃ ἄλειψε τὸν Κύριον μύρον, καὶ μὴ τὰ μαλιά της ἐσφύγγισε τὰ ποδάρια τῷ τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἦτον ἀσθενής.

3 Ἐγειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελφαὶ ἴη εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Αὐθίγη, ἰδὲ ἐκείνον ὅπῃ ἀγαπᾷς, ἐκείνός ἀσθίνει.

4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀὐτὴ ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἴμηνεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας.

7 Ἐπειτα μετὰ τῷτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ πάλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ῥαββί, νῦν ἐζητήθη σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; ἴαν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὃ προσκόπτει ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τὴν ὥρην βλέπει.

10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστι ἐν αὐτῷ.

11 Ταῦτα εἶπεν καὶ μετὰ τῷτο λέγει αὐτοῖς· Λάzaρ^{ος} ὁ φίλος^{ος} ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ περιεύμαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταί

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὥσάν τὸ ἤκουσεν, εἶπεν· Ἐτάτη ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι διὰ θάνατον, ἀλλὰ εἶναι διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διὰ μέσων αὐτῆς.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀγάπα τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡσάν ἤκουσε λοιπὸν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε ἐξῆλθεν εἰς τὸν τόπον ὁπῶς ἦτο, δύο ἡμέραις.

7 Μετὰ ταῦτα ὕστερον ἀπὸ τῷτο λέγει εἰς τὰς μαθητάδας· Ἄς παῦμε πάλιν εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ.

8 Λέγουσιν οἱ μαθητάδες· Διδάσκαλε, ἀπὸ τῶρα σὲ ἐζητήσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα σὲ λιθάσαν, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Δὲν εἶναι δώδεκα ὥραις τῆς ἡμέρας; ὅποιος^{ος} περιπατεῖ τὴν ἡμέραν, δὲν σκοτᾷται· ὅτι βλέπει τὸ φῶς τῆς ὥρας ἐν τῇ ὥρᾳ.

10 Ἀμὲν ὅποιος^{ος} περιπατεῖ τὴν νύκτα, σκοτᾷται· ὅτι δὲν ἔχει τὸ φῶς εἰς τοῦ λόγου τῆς.

11 Ἐτάτη εἶπεν καὶ ὕστερον ἀπὸ τῷτο τὰς λέγει· Λάzaρ^{ος} ὁ φίλος^{ος} μας ἐκοίμηται καὶ πηγένω ἵνα τὸν ἐξυπνίσω.

12 Καὶ οἱ μαθητάδες

αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κοιμήνται, σωθήσεται.

13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάξαρ· ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς (ἵνα πιστεύσητε) ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὔρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σαδίων δεκαπέντε·)

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθῶνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ᾗκεσιν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ἐπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθίστο.

21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ᾧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτίθηται·

ἵπαι· Αὐθέντη, ἂν ἐκοιμήθη, θίλει σφικωθῇ.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἴπε διὰ τὸν θάνατον τε· καὶ ἐκεῖνος τῆς ἐφάνη, ὅτι διὰ τὸ κοίμησμά τοῦ ὕπνου λέγει.

14 Τότε λοιπὸν τῆς εἴπε παρρησίᾳ· Λάξαρ· ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρομαι διὰ τ' ἰσᾶς, (διὰ τὰ πιστεύετε) ὅτι ἐγὼ δὲν ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄς πᾶμεν εἰς αὐτόν.

16 Καὶ ὁ Θωμᾶς ὅπῃ ἐλέγετο Δίδυμος, εἶπεν εἰς τῆς συμμαθητάδης τε· Ἄς πᾶμεν καὶ ἐμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτόν.

17 Ὅταν λοιπὸν ἐπῆγει ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἤρην ὅπῃ εἶχεν ὥραμῃ τέσσαρες ἡμέραις εἰς τὸ μνῆμα.

18 Καὶ ἡ Βηθανία ἦτον κοντὰ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἑως δεκαπέντε σάδια.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐπήγασιν εἰς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα ταῖς παρεγορήσων διὰ τὸν ἀδελφόν της.

20 Ἡ Μάρθα λοιπὸν ὡσὰν ᾗκεσιν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἐπροὔπαντησιν· ἀμὴ ἡ Μαρία ἐκαθίτει εἰς τὸ σπήτι.

21 Ἡ Μάρθα λοιπὸν εἶπεν τοῦ Ἰησοῦ· Αὐθέντη, ἂν ἦσεν ἰδῶ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἦθελεν ἀποθάη·

22 Ἀλλὰ καὶ οὖν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀιαγήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ὅτι αἰαγήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἰσχύτι ἡμέρα.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἂν ἀποθάνῃ, ζήσειται.

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὃ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τῆτο;

27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰπῶσα ἀπῆλθεν, καὶ ἐφώνησι Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰπῶσα· Ὁ διδάσκαλος πάρισι, καὶ φωνῇσι.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὕτω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήνητησιν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὅτις μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθόμενοι αὐτὴν, ἰδόντες

22 Ἀλλὰ καὶ τῶρα ἰξεύρω, ὅτι ὅσα ζητήσεις ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς δέλει σὺ τὰ δώσει.

23 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Θέλει ἀνασταθῇ ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει τῇ ἡ Μάρθα· Ἰξεύρω ὅτι δέλει ἀνασταθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν εἰς τὴν ὑπερινῆν ἡμέραν.

25 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμένα, ἂν καὶ ἀποθάνῃ, δέλει ζῆσαι.

26 Καὶ κάθε ἀνδρῶν· ὅπῃ ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν ἀποθάνει εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τῆτο;

27 Λέγει τῇ ἡ Μάρθα· Ναὶ Αὐθέντη· ἐγὼ ἐπίστευσα, ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

28 Καὶ ὡς ἂν εἶπεν ἰτῆτα, ἐπῆγε καὶ ἐλάλησε τὴν Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν τῆς κρυφᾶ, καὶ τῆς εἶπεν· Ὁ διδάσκαλος εἶναι ἐδῶ, καὶ σὲ κρᾶζει.

29 Ἐκείνη ὡς ἂν τὸ ἤκουσεν, ἰσηκώθη γλίσγωρα, καὶ ἐπῆγεν εἰς αὐτόν.

30 (Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν εἶχεν ἔλθῃ εἰς τὸ χωρίον, ἀλλὰ ἦτον εἰς τὸν τόπον ὅπῃ τὸν ἀπάντησεν ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ὅπῃ ἦταν μετ' αὐτὴν εἰς τὸ σπῆτι, καὶ τὴν ἰπαρηγορεῖσαν, ὡς ἂν

τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνίστη
καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν
αὐτῇ, λέγοντες· Ὅτι ὑπάγει
εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ
ἐκεῖ.

32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν
ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδῆσα αὐτὸν,
ἔπισιν εἰς τὰς πόδας αὐτοῦ,
λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς
ὦδε, οὐκ ἂν ἀπείδαιέ με ὁ
ἀδελφός.

33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν
αὐτὴν κλαίεισαν, καὶ τὰς
συνελδόντας αὐτῇ Ἰουδαίους
κλαίοντας, ἐμβριμήσατο τῷ
πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυ-
τόν·

34 Καὶ εἶπεν· Πῦ τί θεί-
κατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ·
Κύριε, ἔρχε καὶ ἴδι.

35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι·
Ἰδὲ πῶς ἐφίλει αὐτόν.

37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
εἶπον· Οὐκ ἠδύνατο ὅτι, ὁ
ἀνοίξας τὰς ὀφθαλμοὺς τοῦ
τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ ὅτι
μὴ ἀποδάνῃ;

38 Ἰησοῦς ἔτι πάλιν ἐμβρι-
μώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται
εἰς τὸ μνημεῖον· Ἦν δὲ
σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο
ἐπ' αὐτῷ.

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀρατι
τὸν λίθον. Λίγει αὐτῷ ἡ
ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος· Μάρ-

θα, τὴν Μαρίαν ὅτι ἐσηκώθη
γλυγρυρα καὶ εὐγῆκεν ἔξω,
τὴν αὐτὴν ἔπαινον, λογιάζοντες·
Ὅτι πάγει εἰς τὸ μνημα, διὰ
τὸ κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ Μαρία λοιπὸν ὡς ἦν
ἐπ' αὐτῇ ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Ἰησοῦς,
καὶ τὸν εἶδεν, ἔπισιν εἰς τὰ
ποδάρια τῆς, λέγοντάς τῃ·
Αὐδίτη, ἵαν ἥσουν ἰδῶ, δὲν
ἦθελιν ἀποδάνῃ ὁ ἀδελφός
με.

33 Ὁ Ἰησοῦς ὡς ἦν τὴν
εἶδεν ὅπου ἔκλαιεν, καὶ τὰς
Ἰουδαίους ὅπου ἦταν μαζὺ καὶ
ἐκλακον, ἐπόνεισιν ἡ ψυχὴ τῆς,
καὶ ἰσχυρόσθη.

34 Καὶ εἶπεν· Πῦ τὸν
ἐβάλλετε; Ἀἰνεῖτε· Αὐδίτη,
ἴλα καὶ ἴδι.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδά-
κρυσεν.

36 Ἐλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι· Ἰδὲ πῶς τὸν ἀγάπα.

37 Καὶ κάποιος ἀπ' αὐτῶν
εἶπεν· Ἐπ' αὐτῷ ὅπου ἀνοίξει τὰ
μάτια τοῦ τυφλοῦ, δὲν ἰδύνη-
τον ἵνα κάμῃ, (καὶ ἰθὺτο,) ἵνα
μὴ ἀποδάνῃ ἰθὺτο;

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν
βρυχώμενος μέσα τῆς, ἐπῆγεν
εἰς τὸ μνημεῖον· Καὶ ἦτον
σπήλαιον, καὶ ἀπάνω εἰς
αὐτὸ ἐκίετο λίθος.

39 Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς·
Σηκώσιν τὴν πέτραν. Λέγει
τῇ ἀδελφῇ τοῦ ἀποδαμνένου

θα· Κύριε, ἤδη ὄζει· τεταρ-
ταῖς γάρ ἐστι.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Οὐκ εἰπὸν σοι ὅτι ἰὰν πιγεύσης,
ἔψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἦσαν οὖν τὸν λίθον, ὃ
ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος· Ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἦρε τὴς ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ,
καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ
σοι ὅτι ἤκουσάς με.

42 Ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάν-
τοτί με ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν
ὄχλον τὸν περιεσῶτα εἶπον,
ἵνα πιγεύσωσιν ὅτι σύ με
ἀπίστευκας.

43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν,
φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε·
Λάζαρε, δεῦρο ἔξω.

44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνη-
κὼς, διδιδόμενος τὴς ποδᾶς καὶ
τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ
ὄψις αὐτοῦ σudaρίῳ περιδέ-
διτο· Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Λύσατε αὐτόν, καὶ ἄφίτε
ἰπάγειν.

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν
Ἰουδαίων οἱ ἰλδοῖτες πρὸς τὴν
Μαρίαν, καὶ διασάμεινοι αὐ-
τοῖς εἶπον ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν.

46 Τινὲς δὲ ἐκ αὐτῶν
ἀπῆλθον πρὸς τὴς Φαρισαίους,
καὶ εἶπον αὐτοῖς αὐτοῖς εἶπον ὅτι
Ἰησοῦς.

ἡ Μάρθα· Αὐθέντη, ὡραμάν
βρωμαῖ· διατὶ ἔχει τίσσαις
ἡμέραις.

40 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Δὲν
σὺ εἶπα, ὅτι ἰὰν πιγεύσης,
θήλεις εἰδῆ τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ;

41 Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὴν
πέτραν ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπῃ ἐκείτε-
τον ὁ ἀποθαμμένος· Καὶ ὁ
Ἰησοῦς ἐσήκωσε τὰ μάτια τε
ἀπάνω, καὶ εἶπε· Πάτερ,
εὐχαριστῶ σε, ὅτι μὲν ἄκουεις.

42 Καὶ ἐγὼ ἔξευρα ὅτι
πάντοτε μὲν ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ
τὸν λαὸν ὅπῃ γέκει τρυγύρω
εἶπα, διὰ τὸ ἵνα πιγεύσῃν ὅτι
ἰσὺ μὲ ἐξεῖλες.

43 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτῶτα,
μὲ μεγάλῃν φωνῇ ἐκραξε·
Λάζαρε, εὐγα ἔξω.

44 Καὶ εὐγῆκεν ὁ ἀπο-
θαμμένος, δεμένα τὰ ποδά-
ριά τε καὶ τὰ χεῖριά τε μὲ
φασκίαις· καὶ τὸ πρόσωπόν
τε μὲ μανδύλι δεμένον· Λέγει
τῆς ὁ Ἰησοῦς· Δύσσετέ τον, καὶ
ἀφῆτε τον ἵνα ὑπάγῃ.

45 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῆς
Ἰουδαίας ὅπῃ ἦλθαν εἰς τὴν
Μαρίαν, καὶ εἶδαν ἐκεῖνα ὅπῃ
ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς
αὐτόν.

46 Ἀμὴν κάποιοι ἀπὸ
αὐτῶν ἐπῆγαν εἰς τὴς Φαρι-
σαίους, καὶ εἶπαν τῆς ἐκεῖνα
ὅπῃ ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς,

47 Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιῶμεν; ὅτι ἔτ· ὁ ἄνθρωπ· πολλά σημεῖα ποιεῖ.

48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν ἔτω, πάντες πιστεύουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀρῶσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθν·.

49 Εἰς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε ἕδεν·

50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθν· ἀπόλινται.

51 Τῷτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλ' ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους·

52 Καὶ ἔχ· ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ δισκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἑν·

53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβηλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

47 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς λοιπὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔκαμαν σύνοδον, καὶ ἔλεγον· τί νὰ κάμωμεν; ὅτι ὁ ἄνθρωπ· ἐτῷτ· κάμνει πολλά σημεῖα.

48 Ἄν τὸν ἀφῶσωμεν ἔτζι, ὅλοι θίλιν πιστεύσει εἰς αὐτόν· καὶ θίλιν ἔλθῃ οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ θίλιν χαλάσει καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθν· μας.

49 Καὶ κάποι· ἵνας ἀπ' αὐτῶν, Καϊάφας, ὁ ὁποῖ· ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, τῶς εἶπεν· Ἐσιῖς δὲν ἰξεύρετε τίποτες·

50 Οὐδὲ βάνετι εἰς τὸν νοῦν σᾶς, ὅτι καλλίτερόν μας εἶναι, νὰ ἀποθάνῃ ἵνας ἄνθρωπ· ἀντὶς διὰ τὸν λαόν, καὶ νὰ μὴν χαλασθῇ ὅλον τὸ ἔθν·.

51 Καὶ τῷτο δὲν τὸ εἶπεν ἀπὸ λόγου τῆ· ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀρχιερεὺς τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, ἐπροφήτευσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὸ ἔθν·.

52 Καὶ ὅχι μόνον διὰ τὸ ἔθν·, ἀλλὰ διὰ νὰ μαζώξῃ εἰς ἑνὰ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ δισκορπισμένα.

53 Ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν λοιπὸν ἰσυμβελεύθησαν, νὰ τὸν χαλάσῃ.

54 Ἰησοῦς οὖν οὕτως ἔτι παρρησίᾳ περιπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραΐμ λεγομένην πόλιν· κακεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἀγίσωσιν ἑαυτούς.

56 Ἐζητοῦν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλιγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῇ ἱερῇ ἐγκύκλιος· τί δοκεῖ ἡμῖν, ὅτι ὃ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Διδάσκουσιν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἑαυτοὺς, ἵνα ἴάν τις γινῶ πῶς ἴσῃ, μνηύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

54 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν πλείον παρρησίᾳ δὲν ἐπεριπάτει εἰς τῆς Ἰουδαίας, ἀλλὰ ἐπῆγεν ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν χώραν ὅπου εἶναι κοντὰ εἰς τὴν ἔρημον, εἰς πόλιν ὅπου λέγεται Ἐφραΐμ· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετῆς μαθητὰς τε.

55 Καὶ ἦτον σημεῖ τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβηκαν πολλοὶ ἀπὸ τὴν χώραν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα προτίτερα ἀπὸ τὸ πάσχα, διὰ τὰ καθαρίσκει τοῦ λόγου τῆς.

56 Καὶ ἐζητῶσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλιγαν ἵνας μετὰ τοὺς ἄλλους, ἐκεῖ ὅπου ἐρέκουνται εἰς τὸ ἱερόν· τί σᾶς φαίνεται, ὅτι (τάχα) τὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔδωκαν παραγγελίαν, ἀνίσως καὶ γνωρίσῃ κανένας πῶς εἶναι, τὰ τῆς τὸ εἰπῆ, διὰ τὰ τὸν πιάσουν.

Κιφ. 12. 12.

() ἐν Ἰησοῦς πρὸ ἐξ ἡμερῶν τῷ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἐξ ἡμερῶν προτίτερα ἀπὸ τὸ πάσχα ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Λάζαρος ὁ ὅπου ἀπέθανε, τὸν ὁποῖον ἀνάστησιν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν ἔν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ.

3 Ἡ ἔν Μαρία, λαβῆσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμης, ἥλεψε τῆς ποδᾶς τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τῆς ποδᾶς αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τῆ μύρου.

4 Λέγει ἔν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμων· Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι·

5 Διατί τῷτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

6 Εἶπεν δὲ τῷτο, ἔχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελει αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

7 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμῆ μὴ τῆρήκειν αὐτό.

8 Τῆς πτωχῆς γὰρ πάντοτε ἔχῃτε μὴδ' ἑαυτῶν, ἐμὶ δὲ ὃ πάντοτε ἔχῃτε.

9 Ἔγνω ἔν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἔστι· καὶ ἦλθον· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦ μένειν, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἠγείρειν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐκαμίαν τε λοιπὸν δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ἐπηρεταν· καὶ ὁ Λάζαρος ἦτον ἑίας ἀπ' ἐκείνης ὅπῃ ἐκάθονταν εἰς τὴν τράπεζαν μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

3 Ἡ Μαρία λοιπὸν ἐπῆρε μίαν λίτραν μύρον ἀπὸ νάρδου ὑγρὸν πολυτίμητον, καὶ ἥλεψε τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μὲ τὰ μαλιά της τὰ ἰσφύγγισι· καὶ τὸ σπῆτι ἐγύμισεν ἀπὸ τὴν μυροδιὰν τοῦ μύρου.

4 Λέγει λοιπὸν ἑίας ἀπὸ τῆς μαθητάδης τε, Ἰούδας ὁ υἱὸς τοῦ Σίμων· ὁ Ἰσκαριώτης, ὅπῃ ἔμιλλε νὰ τὸν παραδώσῃ·

5 Διατί δὲν ἐπληρώθη ἐπὶ τὸ τὸ μύρον διὰ τριακόσια δηνάρια, νὰ δοθῇ εἰς τῆς πτωχῆς;

6 Καὶ τῷτο τὸ εἶπεν, ὅχι πῶς τὸν ἔμιλλε διὰ τῆς πτωχῆς, ἀλλὰ διατί ἦτον κλέπτης, καὶ ἐβάστα τὸ πηγγίον, καὶ ἐκράτει ἐκεῖνα ὅπῃ ἐβάνασι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφες τὴν· (ὅτι) τὸ ἐφύλαξεν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμῆ μὴ.

8 Διατί τῆς πτωχῆς τῆς ἔχῃτε πάντοτε μαζύ σας, ἐμὴ ἰμίνα πάντοτε δὲν με ἔχῃτε.

9 Καὶ πολὺς ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ἔμαθον ὅτι ἐκεῖ ἔστι· καὶ ἦλθον ὅχι μοναχὰ διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ νὰ εἰδῶσι καὶ τὸν Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνάγησιν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβηλεύσατο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν·

11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίσταντο εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἑπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἰλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκήσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνόματι, ἐκάδισιν ἐπ' αὐτὸ, καθὼς ἐτι γιγναμμένοι·

15 Μὴ φοβῆ θύγατερ Σιών· ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σε ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτι ἰδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γιγναμμένα, καὶ ταῦτα ἰποίησαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρει ἦν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἰφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐβηλεύθησαν, ἵνα σκοτώσῃ καὶ τὸν Λάζαρον·

11 Διὰ τὸ πολλοὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας διὰ τὸν (Λάζαρον) παρακινέμενοι ἐπήγεον, καὶ ἐπίσταντο εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ πολὺς ὄχλος ὅπῃ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἑορτὴν, ὥσταν ἀκέσαν, ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐπῆραν τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ εὐγῆκαν ἵνα τὸν ἀπαντήσῃ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά, εὐλογημένον ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἤρξεν ἵνα γαῖδουράκι, καὶ ἐκάδισιν ἀπάνω τε, καθὼς εἶναι γιγναμμένοι·

15 Ὡ θύγατερ Σιών μὴν φοβᾶσαι· ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σε ὅπῃ ἐρχεται καθυάλης ἀπάνω εἰς τὸ πελάρι τῆς γαϊδάρας.

16 Καὶ ἐτέτα δὲν τὰ ἠγνώρισαν οἱ μαθηταὶς τε εἰς τὴν ἀρχήν· ἀλλὰ ὅταν ἰδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἠθυμήθησαν, ὅτι ἐτέτα ἦσαν γεαμμένα δι' αὐτόν, καὶ ἐτέτα ἔκαμαν εἰς αὐτόν.

17 Τὸ πλῆθος λοιπὸν ἠμαρτύρα ὅπῃ ἦταν μετ' αὐτόν, ὅτι ἰλάλησεν τὸν Λάζαρον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τῆτο καὶ ὑπή-
τησιν αὐτῷ ὁ ὄχλος· ὅτι
ἤκουσι τῆτο αὐτὸν πεπειηκέ-
ναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ ἦν Φαρισαῖοι εἶπον
πρὸς ἑαυτὰς· Θιωρεῖτε ὅτι
οὐκ ὠφελεῖτε ὑδὲν· ἴδε, ὁ
κόσμος ὀπίσω αὐτῷ ἀπῆλ-
θιν.

20 Ἦσαν δέ τινες Ἑλληνες
ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προ-
σκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.

21 Οὗτοι ἦν προσῆλθον
Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαῖδᾶ
τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων
αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλο-
μεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

22 Ἐρχεται Φίλιππος καὶ
λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν
Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι
τῷ Ἰησοῦ·

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπικρί-
νατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν
ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου.

24 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου
πισῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάῃ,
αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ
ἀποθάῃ, πολὺν καρπὸν
φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν
αὐτῷ, ἀπολίσει αὐτήν· καὶ ὁ
μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἐν τῷ
κόσμῳ τέτε, εἰς ζωὴν αἰώνιον
φυλάξει αὐτήν.

26 Ἐὰν ἰμοὶ διακοῖ τις,

18 Καὶ διὰ τῆτο τὸν
ἀπάντησι τὸ πλῆθος· ὅτι
ἤκουσι πῶς ἔκαμιν αὐτὸς
ἐν τῷτο τὸ σημεῖον.

19 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν
εἶπαν ἀνάμισά της· Βλέπτε
πῶς δὲν ὠφελεῖτε τίποτε·
ἰὰ, ὁ κόσμος ὅλος ὅπῃ
ἐπῆγει κατόπιν της.

20 Ἦσαν καὶ κάποιοι Ἑλλη-
νεις ἀπὸ ἐκείνης ὁπῷ ἀνέβαιναν
ἵνα προσκυνήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ·

21 Ἐτῆτοι λοιπὸν ἐπῆγαν
εἰς τοὺς Φίλιππον ὁπῷ ἦτον ἀπὸ
τὴν Βηθσαῖδᾶ (ἡ ὁποῖα εἶναι
πῶλις) τῆς Γαλιλαίας, καὶ
τὸν ἐρωτῆσαν, καὶ εἶλγαν·
Αἰδέντη, θέλομεν ἵνα ἰδῶμεν
τὸν Ἰησοῦν.

22 Ἐρχεται ὁ Φίλιππος
καὶ λέγει το εἰς τὸν Ἀνδρέαν·
καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος
πάλιν τὸ εἶπαν εἰς τὸν Ἰησοῦν·

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς της
ἀπικερίθη, καὶ εἶπεν· Ἦλθον
ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου.

24 Βίβαια βίβαια σὰς
λέγω· ἐὰν δὲν πῖση τὸ σπινθὶ
τοῦ σιταρίου εἰς τὴν γῆν ἵνα
ἀποθάῃ, αὐτὸ μιναχοὶ ἀπο-
μείνῃ· ἀμὲν ἂν ἀποθάῃ,
φέρει πολὺν καρπὸν.

25 Ἐκεῖνος ὁπῷ ἀγαπᾷ
τὴν ζωὴν της, θέλει τὴν χάσει·
καὶ ὁποῖος τὴν μισᾷ εἰς τὸν
κόσμον ἐν τῷτο, θέλει τὴν φυλά-
ξει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ἐὰν μὲ ὑπηρετᾷ καὶ

ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω· καὶ ὅπως εἰμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος· ὁ υἱὸς ἔσται· καὶ ἴαν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου τιτάσσεται· καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τῆτο ἦλθον ἵς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δόξασόν σε τὸ ὄνομα. Ἦλθιν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἰδοῦσα, καὶ πάλιν δοξάσω.

29 Ὁ ὢν ὁ ἄρχων· ὁ ἐξ ὧς καὶ ἀκήσας, ἔλιγι βροντὴν γιγνομένην. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἀγγιλοῦ αὐτῷ λειπάληκιν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐδὲ ἐμὶ αὕτη ἡ φωνὴ γίγνεται, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

31 Νῦν κρίσις ἐστὶ τῷ κόσμῳ· τῷτ'· νῦν ὁ ἀρχὼν τῷ κόσμῳ τῷτ' ἐκκληθήσεται ἔξω.

32 Καὶ γὰρ, ἴαν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλευσὼν πρὸς ἑαυτὸν.

33 (Τῷτ' δι' ἔλιγι, σημαίνει ποῖω θανάτῳ ἡμιλλιν ἀποδίδωσιν.)

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ ἰόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν ἡτ' ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

νας, ἃς μὲν ἀκολουθεῖ· καὶ ὅπως εἶμαι ἐγώ, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ὑπηρέτης ὁ ἰδικός μου· καὶ ἂν μὲν ὑπηρετῶ κατένας, θέλει τὸν τιμήσει ὁ πατήρ.

27 Τῶρα ἡ ψυχὴ μου εἶναι παραγμένη· καὶ τί νὰ εἶπω; Ὡ πάτερ, ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τὴν ὥραν ἐτέτην· ἀλλὰ διὰ τῆτο ἦλθα εἰς τὴν ὥραν ἐτέτην.

28 Ὡ πάτερ, δόξασον τὸ ὄνομά σε. Φωνὴ ἦλθεν λοιπὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν (λέγουσα)· Καὶ τὸ ἰδοῦσα, καὶ πάλιν θέλω τὸ δοξάσει.

29 Ὁ ὄχλος· λοιπὸν ὅπως ἐξέκυνται καὶ ἄκουαν, ἔλεγαν νὰ εἶναι βροντὴ. Ἄλλοι ἔλεγαν· Ἀγγιλοῦ τοῦ ἐσίντυχε.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐτάτη ἡ φωνὴ δὲν ἐγινε διὰ λόγου μου, ἀλλὰ διὰ λόγου σας.

31 Τῶρα εἶναι ἡ κρίσις τοῦ κόσμου τέτ'· τῶρα ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τέτ' θέλει ῥιχθῆ ἔξω.

32 Καὶ ἴαν ὑψωθῶ ἀπὸ τὴν γῆν, θέλω σύρει ὅλης εἰς τοῦ λόγου μου.

33 (Καὶ τῆτο τὸ ἔλεγε σημαίνοντας μὲν τὴν λογὴς θανάτου ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ.)

34 Ὁ ὄχλος· τοῦ ἀπεκρίθη· Ἐμεῖς ἀκούσαμεν ἀπὸ τὸν ἰόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις, κάμνει χρεῖα νὰ ὑψωθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; ποῖος εἶναι ἡτ' ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν πῶς ὑπάγει.

36 Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πειγνύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθι. Ταῦτα ἐλάλησιν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπειλῶν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.

37 Τοσαῦτα δὲ αὐτῷ σημεῖα πεποιηκότῃ ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν·

38 Ἴνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃς εἶπεν· Κύριε, τίς ἐπίστευσι τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τῆτο οὐκ ἠδύναντο πειγνύν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40 Τιτύφλωκεν αὐτῶν τὰς ὀφθαλμοὺς, καὶ περιώρων αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιγρῶσιν, καὶ ἰάσωμαι αὐτές.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ.

42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τῆς φαρισαίων ἐχ ὁμολόγησιν, ἵνα μὴ ἀποσιναγωγοί γέινωσι.

35 Εἶπεν τῆς (πάλιν) ὁ Ἰησοῦς· Ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἴμαι μετ' ἐσᾶς· πορπαλεῖτε ἕως ὅπῃ ἔχετε τὸ φῶς, διὰ ἵα μὴ σᾶς πλακώσῃ τὸ σκοτάδι· καὶ ὅπου πορπαλεῖ εἰς τὸ σκοτάδι, δὲν ἰξεύρει πῶς ὑπάγει.

36 Ἔως ὅπῃ ἔχετε τὸ φῶς, πειγνύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ ἵα γινηῖται υἱοὶ τοῦ φωτός. Ἐτῆτα ἐλάλησιν ὁ Ἰησοῦς, ἔπειτα ἐπῆγε καὶ ἐκρυβήθη ἀπ' αὐτῆς.

37 Καὶ τόσα σημεῖα ὅπῃ ἔκαμιν ὁμπροσὰ τῆς, δὲν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·

38 Διὰ ἵα πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὅπῃ εἶπεν· Αὐθέντη, τίς ἐπίστευσι τὸ κήρυγμά μας; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τῆτο δὲν ἠμπερῆσαι ἵα πειγνύσων, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40 Ἐτύφλωσι τὰ μάτια τῆς, καὶ ἰσκληρύνει τὴν καρδίαν τῆς· διὰ ἵα μὴν εἰδῶσι μὴ τὰ μάτια τῆς, καὶ νοήσων μὴ τὴν καρδίαν τῆς, καὶ γυρίσων, καὶ τῆς ἰατρεύσων.

41 Ἐτῆτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅταν εἶδεν τὴν δόξαν τῆς καὶ ἐλάλησιν διὰ τὸν Χριστόν.

42 Ὅμως ἀκόμι καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχοντας πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τῆς φαρισαίων δὲν τὸν ὁμολογῆσαι, διὰ ἵα μὴν διωχθῆσιν ἀπὸ τὸ συναγωγή·

43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τῷ Θεῷ.

44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὃ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με.

45 Καὶ ὁ διωρῶν ἐμὲ, διωρεῖ τὸν πέμψαντά με.

46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἰλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἢν τῇ σκοτίᾳ μὴ μένη.

47 Καὶ ἴαν τις με ἀκήσῃ τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἰγὼ ὃ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

48 Ὁ ἀδιδῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥηματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρίνει αὐτόν ἢν τῇ ἰσχύτι ἡμεῖς·

49 Ὅτι ἰγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὃ πέμψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἴπω καὶ τί λαλήσω.

50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνος δὲ ὃν λαλῶ ἰγὼ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατήρ, ὅτῳ λαλῶ.

43 Διατὶ ἠγάπησαν περισσότερον τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, παρὰ τὴν δόξαν τῷ Θεῷ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ἐκεῖνος ὃπῃ πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν πιστεύει εἰς ἐμένα, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὃπῃ μὲ ἔπεμψε.

45 Καὶ ἐκεῖνος ὃπῃ βλέπει ἐμένα, βλέπει ἐκεῖνον ὃπῃ μὲ ἔπεμψε.

46 Ἐγὼ ἦλθα φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ τὰ μὴν μένη εἰς τὸ σκότος· ἐκεῖνος ὃπῃ πιστεύει εἰς ἐμένα.

47 Καὶ ὅποιος ἀκήσῃ τὰ λόγια μου, καὶ δὲν τὰ πιστεύσει, ἰγὼ δὲν τὸν κρίνω. Διατὶ δὲν ἦλθα τὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ τὰ τὸν σώσω.

48 Ἐκεῖνος ὃπῃ μὲ καταφρονᾷ, καὶ δὲν πιάσῃ τὰ λόγια μου, ἔχει ἐκεῖνον ὃπῃ τὸν κρίνει· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἰγὼ, ἐκεῖνος θέλει τὸν κρίνει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν·

49 Ὅτι ἰγὼ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἐλάλησα· ἀλλὰ ὁ πατήρ ὃπῃ μὲ ἔπεμψεν, αὐτός μὲ ἐπαράγγειλε τί τὰ εἴπω, καὶ τί τὰ λαλήσω.

50 Καὶ ἔξεύρω ὅτι ἡ ἐντολὴ τῇ εἶναι ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνος λοιπὸν ὃπῃ ἰγὼ λαλῶ, καθὼς μὲ τὰ εἶπει ὁ πατήρ, ἔτῃ τὰ λαλῶ.

Κιφ. γ'. 13.

ΠΡΟ' δὲ τῆς ἑορτῆς τῆς πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἰλήλυθεν αὐτῷ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τὴν ἰδίαν τὴν ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτήν.

2 Καὶ δείπνῃ γινομένῃ, (τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰῦδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῷ·)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δίδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει·

4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν.

5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νεπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τὰς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λιντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένῳ.

6 Ἐρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκκλίνε· Κύριε, σύ τε νίπτεις τὰς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ γὰρ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρετι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ

ΚΑΙ περαιότερα ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τῆς πάσχα, ἐξιύρνοντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤλθει ἡ ὥρα ἵνα εὐγῇ ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον καὶ πάγῃ εἰς τὸν πατέρα, μὴ τὸ καὶ ἀγαπήσῃ τὴν ἰδικὴν τὴν ὅπῃ ἦταν εἰς τὸν κόσμον, ἕως τὸ τέλος τῆς ἀγάπης·

2 Καὶ ὥσπερ ἔγινε τὸ δείπνον, (ἔγοντας καὶ ἔβαλεν ὠραμαῖ· ὁ διαβόλος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰῦδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος Ἰσκαριώτου, καὶ τὸν παραδώσῃ·)

3 Ἐξιύρνοντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα τὰ ἔδωκεν ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἦλθε, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὑπάγει.

4 Σηκώνεται ἀπὸ τοῦ δείπνου, καὶ βάνει κάτω τὰ φορέματά του, καὶ περιωλίας φελά, ἐζώσθη.

5 Καὶ ἀπείκει ἔβαλε νερὸν εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἄρχισεν καὶ νίπτει τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ καὶ τὰ σφουγγίζῃ μετὰ τὸν φετὰ ὅπῃ ἦτον ζωσμένῳ.

6 Ἐρχεται λοιπὸν εἰς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον· καὶ ἐκκλίνε· τοῦ εἰπε· Αὐθιγῆ, ἰσὺ νίπτεις τὰ ποδάρια μου;

7 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· Ἐκκλίνε ὅπῃ κάμνω ἐγὼ, ἰσὺ τῶρα δὲν τὸ γνωρίζεις, ἀλλ' ὅτερον θίλεις τὸ γνωρίζεις.

8 Λέγει τε ὁ Πέτρος· Νὰ

μὴ νύψῃς τὰς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νύψω σι, ἔκ ἔχεις μέγῃς μετ' ἐμῆ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τὰς πόδας μου μόνοι, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λευμίνῃς ἡ χεῖράν ἔχει ἢ τὰς πόδας νύψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' ὡχὶ πάντες.

11 Ἦιδε γὰρ τὸν παραδίδόντα αὐτόν· διὰ τῆτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστέ.

12 Ὅτι ὅν ἐνιψί τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτῷ, ἀναπιστὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί ποιήκα ὑμῖν·

13 Ὑμεῖς φωνήτε με· Ὁ διδάσκαλός καὶ ὁ κύριός καὶ καλῶς λέγεται· ἐγὼ γάρ.

14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τὰς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλός, καὶ ὑμεῖς ὀφείλτε ἀλλήλων νύπτειν τὰς πόδας.

15 Ὑπόδηγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ὅδ' ἀπόστολός μείζων τοῦ κτίσαντός αὐτόν.

μὴν νύψῃς τὰ ποδάρια μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Ἄν δὲν σι νύψω, δὲν ἔχεις μερικὸν μετ' ἐμένα.

9 Λέγει τῷ ὁ Σίμων Πέτρος· Αὐθέντη, ὅχι μοναχὰ τὰ ποδάρια μου, ἀλλὰ καὶ τὰ χεῖρά μου, καὶ τὸ κεφάλι μου.

10 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λευμίνος δὲν ἔχει χεῖραν παρὰ τὰ νύψῃ τὰ ποδάρια τῷ, ἀλλὰ εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ ἐστέ καθαροὶ εἶσθε, ἀλλ' ὅχι ὅλοι·

11 Διὰ τὸ ἔξευρεν ἐκείνον ὅπῃ τὸν ἐπαράδιδε· διὰ τῆτο εἶπε· Δὲν εἶσθε ὅλοι καθαροί.

12 Ὅταν ἐνίψῃ λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπῆρε τὰ φορέματά τῷ, ἐκάθισεν πάλιν, καὶ λέγει τῷ· Γινώριζετε τί σᾶς ἔκαμα·

13 Ἐστέ μὲ κρᾶζέτε· Ὁ διδάσκαλός καὶ ὁ αὐθέντης· καὶ καλὰ λέγετε, ὅτι εἶμαι.

14 Ἄν ἐγὼ λοιπὸν ὁ αὐθέντης καὶ ὁ διδάσκαλός ἐνίψα τὰ ποδάρια σας, χρεωσέτε καὶ ἐσεῖς ἕνας τὸν ἄλλον τὰ νύπτειν τὰ ποδάρια.

15 Διὰ τὸ παράδειγμα σᾶς ἔδωκα, διὰ τὰ κάμει καὶ ἐσεῖς, καθὼς ἔκαμα ἐγὼ εἰς ἐσᾶς.

16 Βίβαια βίβαια σᾶς λέγω, δὲν εἶναι κανένας δουλοῦς μεγαλίτερος ἀπὸ τοῦ αὐθέντη τῷ, ὅδ' ἀπισταμένός μεγαλίτερος ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ τὸν ἐκτίμη.

17 Εἰ ταῦτα οἶδατε, μακάριοί ἐστε ἵαν ποιῆτε αὐτά.

18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἰγὼ οἶδα ὅς ἐξιλιξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμὲ τὸν ἄρτον ἐπῆρει ἐπ' ἐμὲ τὴν πτίρναν αὐτῆ.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τῆ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γίνηται, πιστεύσητε ὅτι ἰγὼ εἰμι.

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων ἵαν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἱταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἑμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Ἐβλιπον ὅν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορῆμιοι περὶ τίνος λέγει.

23 Ἦν δὲ ἀνακειμένοι· εἰς τῶν μαθητῶν αὐτῆ ἐν τῷ κέλῳ τῆ Ἰησοῦ, ὃν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Νύκει ὅν τέτῳ Σίμων Πέτρος· πυθέσθαι τίς αὐτῶν εἶη περὶ ὃ λέγει.

25 Ἐπισπισὼν δὲ ἰκεῖν· ἐπὶ

17 Ἐὰν ἐξιύριτε ἰθῦτα, καλοπτοχοὶ θίλετε ἰσοθε, ἀνσωσ καὶ τὰ κάμνιτε.

18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλες σας· διατὶ ἐξιύρω ἰκεῖνς ὅπῃ ἰδιάλιξα· ἀλλὰ διὰ ἰὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ (ὅπῃ λέγει·) Ἐκεῖνς ὅπῃ τρώγει ψωμί μετ' ἐμένα ἰσῆκωσι ἰνατιὰ με τὴν πτίρναν τε.

19 Ἀπὸ τῶρα σᾶς τὸ λέγω πρὸ τοῦ ἰὰ γίγη, διὰ ἰὰ πιστεύσιτε ὅταν γίγη, ὅτι ἰγὼ εἰμαι.

20 Βίβαια βίβαια σᾶς λέγω· Ὅτι ἰκεῖνς ὅπῃ δίχεται ἰκεῖνς ὅπῃ θίλω πέμψει, ἐμένα δίχεται· καὶ ἰκεῖνς ὅπῃ δίχεται ἐμένα, δίχεται ἰκεῖνς ὅπῃ με ἐπιμψει.

21 Ἐτῦτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἱταράχθη εἰς τὴν ψυχὴν τε, καὶ ἱμαρτύρησε, καὶ εἶπε· Βίβαια βίβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἱας ἀπὸ σᾶς θίλει με παραδώσει.

22 Καὶ οἱ μαθητάδες ἱβλιπαν ἱας εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἀπορῆσαν διὰ ποῖον λέγει.

23 Καὶ ἱας ἀπὸ τῆς μαθητάδες τε ἡτοι πλαγιασμένοι· εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ Ἰησοῦ· τὸν ὁποῖον ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος· τοῦ ἱνιψι ἰὰ τὸν ἱρωτήση, ποῖος· εἶναι ἰκεῖνς· διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.

25 Καὶ ἰκεῖνς· ἱπισει εἰς τὸ

τὸ γῆθ^{ον} τῷ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐγὼ;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκείνός ἐστι ὃ ἰγὰ βάψας τὸ ψωμίον ἐπίδωκε. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰῶδᾳ Σίμωνι· Ἰσκαριώτῃ.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε ἐσηλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σαταναῖς. Λέγει ὅτι αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ ποιῖς, ποιήσου τάχιστα.

28 Τῷτο δὲ ἐδίς· ἔγνω τῶν αἰακημένων πρὸς τί ἵπιν αὐτῷ.

29 Τίς γὰρ ἰδοκεν, ἵπιν τὸ γλωσσόκομον ἔχει ὁ Ἰῶδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρεῖαι ἔχομεν εἰς τὴν ἰορτὴν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τί δῶ.

30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖν^{ον}, εὐθὺς ἐξηλθεν· ἦν δὲ ἰξ.

31 Ὅτι ὅτε ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν ἰδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνδρώπε καὶ ὁ Θεὸς ἰδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἰδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

33 Τικρία, ἵτι μικρὸν μεθ'

γῆθ^{ον} τοῦ Ἰησοῦ, καὶ λέγει τε· Αὐδίτη, ποῦ^{ον} εἶναι;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει τε· Ὅποις ἐγὼ δέλω δώσει τὸ ψωμάκιον ὅπῃ βετίσω, ἐκεῖν^{ον} εἶναι. Καὶ βετῶντας ἵνα ψωμάκιον, τὸ ἔδωκε τῷ Ἰῶδᾳ τῷ Ἰσκαριώτῃ τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνι^{ον}.

27 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ ψωμάκιον, ἐμβῆκεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σαταναῖς. Καὶ λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Ὁ, τι ἔχεις νὰ κάμῃς, κάμε το γλίσγωρα.

28 Καὶ ἐδίς κατέλας ἀπ' ἐκείνης ὅπῃ ἦταν ἐκεῖ καθήμειοι δὲν τὸ ἐγνώρισαν διατὲ ἵπιν ἐτῷτο εἰς τὸν Ἰῶδαν.

29 Διατὲ κάποιοι ἐλόγιαζαν, ἐπειδὴ ὁ Ἰῶδας εἶχε τὸ πυγγίον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἵπιν· Ὅτι ἀγόρασε ἐκεῖνα ὅπῃ χρειαζόμεσθαι εἰς τὴν ἰορτὴν· ἢ διὰ νὰ δώσῃ τίποτε εἰς τὴς πτωχάς.

30 Ἐκεῖν^{ον} λοιπὸν ὡσαν ἵπῃρη τὸ ψωμίον, παρευθὺς εὐγῆκεν ἔξω καὶ ἦτον νύκτα.

31 Ὅταν λοιπὸν εὐγῆκεν, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τῶρα ἰδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνδρώπε, καὶ ὁ Θεὸς ἰδοξάσθη εἰς αὐτόν.

32 Ἐὰν ὁ Θεὸς ἰδοξάσθη εἰς αὐτόν, καὶ ὁ Θεὸς δέλει τὸν δοξάσει εἰς τῷ λόγῳ τε, καὶ παρευθὺς δέλει τὸν δοξάσει.

33 Παιδάκιά μου, ἀκόμη ἕλιγον καιροὶ εἶμαι μετ' ἑσᾶς·

ὕμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς ἐ δύνασθε ἰλθίῃν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.

34 Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

35 Ἐν τῷ τῷ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ εἰσι, ἵαν ἀγάπην ἔχητε ἰν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πῶς ὑπάγεις; Ἀπικρίθῃ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἰπάγω, ἐ δύνασάι μοι ἵν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί ἐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σε θέσω.

38 Ἀπικρίθῃ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμῷ θέσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐ μὴ ἀλίκτως φηθήσῃ ἕως ἢ ἀπαρήσῃ με τρεῖς.

Θέλιτε μὴ ζητήσῃ, καὶ καθὼς εἶπα εἰς τῆς Ἰουδαίους· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἰσθῆς δὲν ἡμπορεῖτε νὰ ἔλθῃτε· καὶ πρὸς ἰσᾶς τῶρα λέγω.

34 Καινέριαν ἐντολὴν σᾶς δίδω, νὰ ἀγαπᾶτε ἑας τὸν ἄλλον· καὶ καθὼς σᾶς ἀγάπησα, ἵτῃ καὶ ἰσθῆς νὰ ἀγαπᾶτε ἑας τὸν ἄλλον.

35 Μὴ τῷτο θέλῃ σᾶς γνωρίσει ὅλοι πῶς ἰσθῆς μαθητάδες μου, ἵαν ἔχητε ἀγάπην ἑας μὴ τὸν ἄλλον.

36 Λέγει τῷ ὁ Σίμων Πέτρος· Αὐδέντη, πῶς ὑπάγεις; Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπικρίθῃ· Ἐκὶ ἰπῶς ὑπάγω ἐγὼ, ἰπῶ τῶρα δὲν ἡμπορεῖς νὰ μὲ ἀκολουθήσης, ἀμὴ ὕστερα θέλῃς μὲ ἀκολουθῆσαι.

37 Λέγει τῷ ὁ Σίμων Πέτρος· Αὐδέντη, διατί δὲν δύνομαι νὰ σὺ ἀκολουθήσω τῶρα; τὴν ζωὴν μου νὰ βάλλω διὰ λόγον σου.

38 Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπικρίθῃ· Τὴν ζωὴν σου νὰ βάλλῃς διὰ λόγον μου; Βίβαια βίβαια σὺ λέγω, ὁ πῖταινός δὲν θέλει λαλήσῃ, ἕως ὅπῃ νὰ μὴ ἀρετῆς τρεῖς φορᾶς.

Κιφ. ιδ'. 14.

Μὴ ταρασσίσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.

Ἀς μὴν ταράσσεται ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, πιστεύετε καὶ εἰς ἐμένα.

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου αἱ πολλαὶ εἰσὶν· εἰ δὲ μὴ, εἶποι ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἵτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἵαν πορευθῶ, καὶ ἵτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήφωμαι ὑμᾶς πρὸς ἑαυτοὺς· ἵνα ὅτε εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ᾗτε.

4 Καὶ ὅτε ἐγὼ ὑπάγω ὁδοῦναι, καὶ τὴν ὁδὸν οἰδοῦναι.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμιν πῶς ὑπάγεις· καὶ πῶς δυάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· ὅστις ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

7 Εἰ ἠγνώκετέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἠγνώκετε ἂν· καὶ ἅπ' ἅρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἰωράκατε αὐτοί.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τεσθῆτον χρόνος μετ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἔτι ἠγνώκας με; Φίλιππε, ὁ ἰωρακὴς ἐγώ, ἰωρακεὶ τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λίγης; Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί;

2 Εἰς τὸ σπῆναι τοῦ πατρὸς μου εἶναι πολλαῖς κατοικίαις· καὶ ἵαν δὲν ἦταν, ἤθελα σᾶς εἰπεῖν· ἐγὼ πάγω ἵνα σᾶς ἵτοιμάσω τόπον προτίτερα.

3 Καὶ ἵαν πάγω, καὶ σᾶς ἵτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ θέλω σας πάρει εἰς τοῦ λόγου μου διὰ τὴν εἰσθῆναι καὶ ἰσοῖς ἐκεῖ ὅπῃ εἶμαι καὶ ἐγώ.

4 Καὶ ὅτε ὑπάγω ἐγώ, ἰσοῖς τὸ ἱερεύετε, καὶ τὴν γράταν ἱερεύετε.

5 Λέγει τε ὁ Θωμᾶς· Αὐδέντη, δὲν ἱερεύομεν πῶς ὑπάγεις· καὶ πῶς ἠμποροῦμεν ἵνα ἱερεύομεν τὴν γράταν;

6 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ἡ γράτα, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· κανένας δὲν ἔρχεται εἰς τὸν πατέρα, παρὰ διὰ μέσου ἐμοῦ.

7 Ἄν ἠθέλητε γνωρίζη ἱμένα, ἠθέλητε γνωρίζη καὶ τὸν πατέρα μου· ἀπὸ τῶρα τὸν γνωρίζετε, καὶ τὸν εἶδετε.

8 Λέγει τε ὁ Φίλιππος· Αὐδέντη, δεῖξί μας τὸν πατέρα, καὶ σώσει μας.

9 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Τόσον καιρὸν εἶμαι μετ' ἐσᾶς, καὶ δὲν με ἠγνωρίσας; Φίλιππε, ἐκεῖ ὅπῃ εἶδιν ἱμένα, εἶδε τὸν πατέρα· καὶ πῶς ἐσὺ λίγης; Δεῖξί μας τὸν πατέρα;

10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ

ἔστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτοῦ ἔλαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἱμοῖς μένει, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύτέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἱμοῖς ἔστι· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύτέ μοι.

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, καὶ κείνῳ ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μὴ ἔρχομαι.

13 Καὶ ὁ, τι ἂν αἰτήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου, τούτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ.

14 Ἐάν τι αἰτήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐὰν ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε.

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλοι παρακλητοὶ δώσω ὑμῖν, ἵνα μὴ μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

17 Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος ἔδυναται λαβεῖν, ὅτι ἔδωκεν αὐτό, ἔδιδε γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ἡμῶν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

πατέρας εἶναι εἰς ἐμένα; τὰ λόγια ὅπῃ σᾶς λέγω, ἀπὸ λόγου μου δὲν τὰ λέγω· ἀλλὰ ὁ πατὴρ ὅπῃ εὐρίσκεται εἰς ἐμένα, αὐτὸς κάμνει τὰ ἔργα.

11 Μὴ πιστεύετε ὅτι ἐγὼ ἔμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατὴρ εἶναι εἰς ἐμένα; εἰ δὲ μὴ, δι' αὐτὰ τὰ ἔργα πιστεύετε μοι.

12 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐκεῖνός ὅπῃ πιστεύει εἰς ἐμένα, τὰ ἔργα ὅπῃ κάμνω ἐγὼ, θέλει τὰ κάμει καὶ ἐκεῖνός, καὶ θέλει κάμει καὶ μεγαλότερα ἀπὸ τούτων·

13 Ὅτι ἐγὼ παγίω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ὁ, τι καὶ ἂν ζητήσῃτε εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλω τὸ κάμει, διὰ τὸ δοξασθῇ ὁ πατὴρ εἰς τὸν υἱόν.

14 Ἐὰν ζητήσῃτε τίποτε εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ θέλω τὸ κάμει.

15 Ἐὰν μὲ ἀγαπᾷτε, ταῖς παραγγιλίαις μου φυλάξτε.

16 Καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλῆσαι τὸν πατέρα, καὶ θέλει σᾶς δώσει ἄλλους παράκλητους, διὰ τὸ ἐμεῖς ἔσμεν μετ' ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

17 (Δηλαδή) τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας· τὸ ὅπῃ ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ τὸ βλέπει, ἔδιδε γινώρίζει· ἀμὴν ἵσαίς τὸ γνωρίζετε, ὅτι εἰς ἡμᾶς εὐρίσκεται, καὶ εἰς ἡμᾶς θέλει ἵσθαι.

18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος^Θ με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσισθε.

20 Ἐν ἰκίῃῃ τῇ ἡμέρᾳ γνωρίσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μὲν, καὶ ὑμεῖς ἐν ἱμοῖς, ἵνα γινώσκῃτε ὅτι ἐγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μὲν, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἰκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ἐκ τῆς πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἑμφανίσω αὐτῷ ἱμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, ὃς ἔχει τὸ Ἰσκαριώτης· Κύριε, τί γίγνεται ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἑμφανίζειν σιαυτόν, καὶ ἔχει τὴν κόσμον;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μὲν τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἰλευσόμεθα, καὶ μοιῆν παρ' αὐτῷ.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τὰς λόγους μὲν ἔχει, καὶ ὁ λόγος οὐκ ἀκούει, οὐκ ἔστι ἐν ἑμοῖς, ἀλλὰ τοῦ πείψαντός με πατρὸς.

18 Καὶ δὲν θέλω σᾶς ἀφήσει ὀρφανούς· ἐρχομαι (πάλιν) εἰς ἑσᾶς.

19 Ἀκόμι ὀλίγον, καὶ ὁ κόσμος^Θ πλέον δὲν με βλέπει· ἀλλ' ὑμεῖς με βλέπετε· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς θέλετε ζῆσαι.

20 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε γνωρίσαι ἑσᾶς, ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ἑσᾶς εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἑσᾶς.

21 Ἐκεῖν^Θ ὅπῃ ἔχει ταῖς ἐντολαῖς μου, καὶ ταῖς φυλάττει, ἐκεῖν^Θ εἶναι ὅπῃ με ἀγαπᾷ· καὶ ἐκεῖν^Θ ὅπῃ με ἀγαπᾷ, θέλει ἀγαπηθῆναι ἀπὸ τοῦ πατέρα μου· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλω φανερώσει τοῦ λόγου μου εἰς αὐτόν.

22 Λέγει τῷ ὁ Ἰούδας, (ὃς ἔχει τὸ Ἰσκαριώτης) Αὐθιγνῆ, τί ἔγινε ὅτι μέλλεις ἵνα φανερώσης τοῦ λόγου σου εἰς ἐμᾶς, καὶ ὅχι εἰς τὸν κόσμον.

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῷ· Ἄν μὴ ἀγαπᾷ τινὰς, θέλει φυλάξῃ τὸν λόγον μου· καὶ ὁ πατήρ θέλει τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλομεν ἔλθῃ εἰς αὐτόν, καὶ θέλομεν κάμει κατοικίαν εἰς αὐτόν.

24 Ἐκεῖν^Θ ὅπῃ δὲν μοὶ ἀγαπᾷ, δὲν φυλάττει τὰς λόγους μου· καὶ ὁ λόγος ὅπῃ ἀκούει, δὲν εἶναι ἰδικός μου, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς ὅπῃ μὴ ἐπιμύσει.

25 Ταῦτα λαλάληκα ὑμῖν
παρ' ὑμῖν μένων·

26 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψῃ ὁ
πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου,
ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα,
καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ
εἶπον ὑμῖν.

27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν,
εἰρήνην τὴν ἰμὴν δίδωμι ὑμῖν,
ὥς καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν,
ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ ταρασ-
σίσθω ὑμῶν ἡ καρδιά, μηδὲ
δειλιάτω.

28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχο-
μαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπή-
ατε, ἰχάρετε ἅν ὅτι εἶπον,
πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα·
ὅτι ὁ πατὴρ μου μείζων μου
ἐστίν.

29 Καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν
πρὶν γινέσθαι· ἵνα ὅταν γίνη-
ται, πιστεύσητε.

30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω
μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ
κόσμου τῆς ἄρχων, καὶ ἐν
ἐμοὶ οὐκ ἔχει εὐδίν.

31 Ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος
ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ
καθὼς ἐντείλατό μοι ὁ πατὴρ,
ἔτω τοῦ· ἰγίρισθε, ἄγωμαι
ἐντιῶθιν.

25 Ἐπεὶ ταῦτα σᾶς ἐλάλησα
ἐρισκόμενος εἰς ἰσᾶς·

26 Καὶ ὁ παράκλητος, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πᾶς μέλλει
ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος
διδάξει (ἰσῶτα) ὅλα, καὶ
θίλει σᾶς ἀναθυμίσει ὅλα
ἰσᾶ σᾶς εἶπα.

27 Εἰρήνην σᾶς ἀφίω,
τὴν εἰρήνην τὴν ἐδικήν μου
σᾶς δίδω, ὅχι καθὼς δίδει
ὁ κόσμος, ἐγὼ σᾶς δίδω·
καὶ ἅς μὴν ταρασσεῖται ἡ
καρδιά σας, μηδὲ ἐὰν φοβᾶ-
ται.

28 Ἀκούετε ὅτι ἐγὼ σᾶς
εἶπα· Ὑπάγω καὶ πάλιν
ἔρχομαι εἰς ἰσᾶς. Ἄν με
ἀγαπήσετε, ἠδίλιτε χαρῇ,
ὅτι εἶπα, παγίνω εἰς τὸν
πατέρα· ὅτι ὁ πατὴρ μου εἶναι
μειγαλίτερός μου.

29 Καὶ τῶρα σᾶς τὸ
εἶπα πρὸ τοῦ ἐὰν γίνη· διὰ ἐὰν
πιστεύετε ὅταν γίνη.

30 Πλέον δὲν θέλω συ-
τίχει πολλὰ (λόγια) μὲ τῷ
λόγῳ σας· διατὶ ἔρχεται ὁ
ἄρχων ἰσῶθιν τοῦ κόσμου,
καὶ δὲν ἔχει τίποτις εἰς
ἐμένα.

31 Ἀλλὰ διὰ ἐὰν γνωρίση
ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν
πατέρα· καὶ καθὼς με ἐπα-
ράγγιλλει ὁ πατὴρ, ἔτζι
κάμω· σηκωθῆτε ἐὰν πᾶμιν
ἀπ' ἰδῶ.

Κιφ. ιβ'. 15.

ΕΓΩ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἐστίν.

2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἰμοὶ μὴ φέροι καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.

3 Ἦδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν ἀκούσατε ἐμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἰμοῖ, καὶ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα ὃ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἵαν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἁμπέλῃ· ὅπως ὑδὲ ὑμεῖς, ἵαν μὴ ἐν ἰμοῖ μείνητε.

5 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἁμπέλῃς, καὶ τὰ κλήματα ἃ ἐκείνῃ ἐν ἰμοῖ, καὶ ἐν αὐτῇ, ὅτι φέροι καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ ὃ δύνασθαι ποιῶν ἐδίδου.

6 Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἰμοῖ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συναγρῶσιν αὐτὸ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσιν, καὶ καίεται.

7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἰμοῖ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἵαν θέλητε αἰτήσασθαι, καὶ γίνοσθαι ὑμῖν.

8 Ἐν τούτῳ ἰδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν

ΕΓΩ εἶμαι ἡ ἁμπέλῃς ἡ ἀληθινή· καὶ ἰστέως τὰ κλήματα· καὶ ὁ πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός.

2 Κάθε κλῆμα ὅπῃ δὲν κάμνει καρπὸν εἰς ἐμένα, τὸ κόπτει καὶ τὸ ῥίχνει· καὶ κάθε κλῆμα ὅπῃ κάμνει καρπὸν, τὸ καθαίρει, διὰ τὸ καμῆ περισσότερον καρπὸν.

3 Τῶρα ἰστέως καθαροὶ εἴσθε διὰ τὸν λόγον ὅπῃ σᾶς εἶπα.

4 Μείνετε εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσᾶς· καθὼς τὸ κλῆμα δὲν ἡμπορεῖ νὰ καμῇ καρπὸν ἀπὸ λόγου τοῦ, ἂν δὲν γαδῇ εἰς τὸ ἁμπέλῃ· ἔτ' εἰς ὑδὲ ἰστέως, ἂν δὲν μένετε εἰς ἐμένα.

5 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἁμπέλῃς, ἰστέως τὰ κλήματα· ἐκεῖν· ὅπῃ μένει εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν, ἐκεῖν· κάμνει πολὺν καρπὸν· ὅτι χωρὶς ἐμένα δὲν ἡμπορεῖτε νὰ κάμντε τίποτε.

6 Ἐὰν δὲν μείνῃ κανένας εἰς ἐμένα, ἐρρίχθη ἔξω ὡς ἂν τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ τὰ μαζώνουσιν, καὶ τὰ βάνουσιν εἰς τὴν φωτιά, καὶ καίονται.

7 Ἐὰν εὐρίσκῃτε εἰς ἐμένα, καὶ τὰ λόγια μου εὐρίσκονται εἰς ἐσᾶς, ὃ, τι πρᾶγμα θέλετε ζητήσαι, δίδωμι ὑμῖν.

8 Εἰς τούτῳ ἰδοξάσθη ὁ πατήρ μου, διὰ τὸ καρποφορή-

Φέρετε· καὶ γενήσισθε ἱμοὶ μαθηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς· μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μείνῃτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου τηρήκα, καὶ μένω αὐτῷ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπην ἡδεῖς ἔχει, ἵνα τίς τὴν ψυχὴν αὐτῆς θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτῆς.

14 Ὑμεῖς φίλοι μου εἰσὲ, εἰάν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δέλης, ὅτι ὁ δέλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτῷ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου, ἠγνώρισα ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκεν ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρετε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν

στεῖ πολὺ· καὶ ἔτι δέelite γενεὴ μαθητὰς μου.

9 Καθὼς μὲ ἠγάπησεν ὁ πατήρ, ἠγάπησα καὶ ἐγὼ ἐσᾶς· μένετε εἰς τὴν ἀγάπην μου.

10 Ἐὰν φυλάξετε ταῖς παραγγελίαις μου, θέelite μείνῃ εἰς τὴν ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα ταῖς παραγγελίαις τοῦ πατρὸς μου, καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ.

11 Ἐτῶτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ τὸ μείνῃ ἡ χαρὰ μου εἰς ἐσᾶς, καὶ ἡ χαρὰ σας νὰ πληρωθῇ.

12 Ἐτῶτη εἶναι ἡ παραγγελία ἡ ἐδική μου, νὰ ἀγαπᾶτε ἕνα τὸν ἄλλον, καθὼς σᾶς ἀγάπησα.

13 Μεγαλότερην ἀπὸ τή-την τὴν ἀγάπην καίνεας δὲν ἔχει, ἀπὸ τοῦ νὰ βάλλῃ κανεῖς τὴν ζωὴν τοῦ διὰ τῆς φίλης τοῦ.

14 Ἐσεῖς φίλοι μου εἰσθε, ἂν κάμνῃτε ὅσα σᾶς παραγγέλλω.

15 Δέν σας λέγω πλέον δέλης, ὅτι ὁ δέλος δὲν ἐξεύρει τί κάμνῃ ὁ αὐθέντης τοῦ· ἀμὴ ἐσᾶς σᾶς εἶπα φίλης, ὅτι ὅλα ὅσα ἤκουσα ἀπὸ τὸν πατέρα μου, σᾶς τὰ ἐφάνέρωσα.

16 Ἐσεῖς δέν με ἐδιαλέξετε, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιάλειξα, καὶ σᾶς ἐβαλ्ला, διὰ τὸ πᾶντε ἐσεῖς, καὶ φέρετε καρπὸν, καὶ ὁ καρπὸς σας νὰ μείνῃ· διὰ τὸ

μείνη· ἵνα ὅ, τι ἂν αἰτήσητε
τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί
μου, δῶ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν,
ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ,
γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν
μισήσῃκεν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ
κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι
δὲ ἐκ τοῦ κόσμου ἔκ ἐστί, ἀλλ'
ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ
κόσμου, διὰ τὸτο μισεῖ ὑμᾶς
ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τῷ λόγῳ
ὃ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι
δύλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
εἰ ἐμὲ ἰδῶξαν, καὶ ὑμᾶς
διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου
ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον
τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα
ποιήσασιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνο-
μά μου, ὅτι ἔκ οἶδαςι τὸν
πέμψαντά με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλά-
λησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ
εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ
ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν
πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἰποίησα ἐν
αὐτοῖς ἃ ἕδεις ἄλλος πεποίηκεν,
ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ

σᾶς δώσῃ ὁ πατήρ, ὁ, τι καὶ
ἂν τοῦ ζητήσετε διὰ τὸ ὄνομά
μου.

17 Ἐτέτα σᾶς παραγ-
γέλιω, ἵνα ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν
ἄλλον.

18 Ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μι-
σᾷ, ἱξεύρετε ὅτι ἐμένα ἐμίση-
σεν προτίτερα ἀπο σᾶς.

19 Ἄν ἦσαν ἀπὸ τὸν
κόσμον, ὁ κόσμος ἠδὲλεν
ἀγαπήσῃ τὸ ἴδιόν τε· ἀλλὰ
διατ. δινεῖσθε ἀπὸ τὸν κόσμον,
ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιалаξα ἀπὸ
τὸν κόσμον, διὰ τὸτο σᾶς
μισᾷ ὁ κόσμος.

20 Ἐνθυμᾶσθε τὸν λόγον
ὃπῃ σᾶς εἶπα· Δὲν εἶναι θε-
λευτῆς μεγαλίτερ· ἀπὸ τὸν
αὐθέντην τε· ἂν ἐμένα ἐδίαξαν,
καὶ ἴσας θέλῃν διώξῃ· ἂν
ἐφύλαξαν τὸν λόγον μου, καὶ
τὸν ἐδικόν σᾶς θέλῃν φυλά-
ξει.

21 Ἀλλὰ ἐτέτα ὅλα θέ-
λῃν σᾶς τὰ κάμει διὰ τὸ ὄνομά
μου· διατὶ δὲν ἱξεύρῃσιν ἐκεῖ-
νον ὃπῃ μὲ ἔπεμψεν.

22 Ἐὰν δὲν ἦδελα ἔλθῃ,
καὶ δὲν ἦδελα τῆς λαλήσῃ,
ἁμαρτίαν δὲν εἶχαν· ἀμὴ τῶ-
ρα πρόφασιν δὲν ἔχουσι διὰ
τὴν ἁμαρτίαν τῆς.

23 Ἐκεῖν· ὃπῃ μισᾷ ἐμί-
να, μισᾷ καὶ τὸν πατέρα μου.

24 Ἄν δὲν ἔκαμα τὰ ἔργα
ἐκεῖνα εἰς αὐτῆς, τὰ ὃποῖα
ἄλλ· κανέναν δὲν τὰ ἔκαμε,

ἐσάρακας, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμεὶ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με ὡσεὶ ἀν.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται,) ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔσε.

Κεφ. ια'. 16.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποσυναγωγῆς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα ὃδὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ἐκ εἶπον, ὅτι μετ' ὑμῶν ἤμην.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὑδεῖς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Πῶς ὑπάγεις;

δι' εἶχα ἁμαρτίαν· ἀμὴν τῶρα καὶ εἶδασι, καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμένα καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀμὴν διὰ τὸ πληρωθῇ ὁ λόγος ὅτι εἶναι γεγραμμένον μέσα εἰς τὸν νόμον τῆς· Ὅτι ὡσεὶ ἀνὰ μὲ ἐμίσησαν.

26 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς θέλω πέμψαι ἀπὸ τοῦ πατέρα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, (τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τοῦ πατέρα,) ἐκεῖνο θέλει μαρτυρῆσαι διὰ λόγου μου.

27 Ἀλλὰ καὶ ἰσεῖς μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μετ' ἐμένα εἶσθε.

Ἐγὼ τα σᾶς ἐλάλησα, διὰ τὸ μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Θέλον σᾶς διώξει ἀπὸ ταῖς συναγωγαῖς· ἀλλὰ καὶ θέλει ἔλθῃ ὥρα, ὅπῃ κἀθ' ἑνας ὑπὸ σᾶς σκοτάσει, τὰ τῆ φαιῆ πῶς φέρει θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ ἐγὼ τα θέλον σᾶς τὰ κάμει, διατὶ δὲν ἐγνώρισαν τὸν πατέρα, ὃδὲ ἐμένα.

4 Ἀλλὰ ἐγὼ τα σᾶς τὰ εἶπα, διὰ τὸ ἐνθυμᾶσθαι, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι ἐγὼ σᾶς τὰ εἶπα· καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν σᾶς τὰ εἶπα, διατὶ ἤμην μετ' ἰσᾶς.

5 Ἀμὴν τῶρα ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ μὲ ἔπεμψε· καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν με ἐρωτᾷ· Πῶς παγίνεις;

6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλή-
ρωκει ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν
λέγω ὑμῖν, συμφέρεῖ ὑμῖν ἵνα
ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ
ἀπέλθω, ὁ παράκλητος ἕκ
ἐλθούσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ
πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς
ὑμᾶς.

8 Καὶ ἰδὼν ἐκεῖνος, ἐλέγ-
ξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας
καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ
κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι
ὁ πιστεύσιν εἰς ἐμέ·

10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι
πρὸς τὸν πατέρα μὴ ὑπάγω,
καὶ ἕκ ἔτι θεωρεῖτέ με·

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ
ἄρχων τοῦ κόσμου ἐτέθη ἐκρίναι.

12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν
ὑμῖν, ἀλλ' ὃ δύνασθι βαρύνει
ἄρτι.

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος,
τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν
ἀλήθειαν· ὃ γὰρ λαλήσει ἀφ'
ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκήσῃ,
λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα
ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνος ἰμὲ δοξάσει,
ὅτι ἐκ τοῦ ἱμῶ λήψεται,
καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πα-
τήρ, ἰμά ἐστὶ· διὰ τοῦτο εἶπον

6 Ἀλλὰ διατὶ σᾶς ἐλάλησα
ἐτέτα, ἡ λύπη ἐγέμισε τὴν
καρδίαν σας.

7 Ἀλλ' ἐγὼ σᾶς λέγω τὴν
ἀλήθειαν, ὠφέλιμον εἶναι εἰς
ἐσᾶς, ἵνα ὑπάγω ἐγώ· διατὶ
ἂν ἐγὼ ὑπάγω, ὁ παρά-
κλητος δὲν θέλει ἔλθῃ εἰς
ἐσᾶς· ἀμὴ ἂν ὑπάγω, θέλω
σᾶς τὸν πέμψει.

8 Καὶ ἐκεῖνος ὡσὰν ἔλθῃ,
θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ
ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης
καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας, διατὶ
δὲν πιστεύσιν εἰς ἐμένα.

10 Περὶ δικαιοσύνης, ὅτι
ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μὴ,
καὶ πλεόν δὲν θέλετε μὲ εἰδῆ·

11 Καὶ περὶ κρίσεως, ὅτι ὁ
ἄρχων τοῦ κόσμου ἐτέθη ἐκρίνῃ.

12 Ἀκόμι πολλὰ ἔχω ἵνα
σᾶς εἰπῶ, ἀμὴ τῶρα δὲν ἡμ-
πορεῖτε ἵνα τὰ βαρύνῃτε.

13 Ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖ-
νος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
θέλει σᾶς ὁδηγήσει εἰς ὅλην
τὴν ἀλήθειαν· διατὶ δὲν θέλει
λαλήσει ἀπὸ λόγου τοῦ, ἀλλ'
ὅσα καὶ ἂν ἀκήσῃ, θέλει λα-
λήσει, καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ μέλλεν
ἵνα ἔλθῃν θέλει σᾶς τὰ εἰπεῖ.

14 Ἐκεῖνος θέλει δοξάσει
ἐμένα, ὅτι θέλει πάρει ἀπὸ τὸ
ἰδικόν μου, καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.

15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ,
ἰδικά μου εἶναι· διὰ τοῦτο εἶπα

ὅτι ἐκ τοῦ ἐμῷ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16 Μικρὸν, καὶ ἔθωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψισθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.

17 Εἶπον ἂν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῷ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστὶν τῷτο ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ ἔθωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψισθέ με· καί· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;

18 Ἐλεγον ἔν· Τῷτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ μικρὸν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ.

19 Ἐγὼ ἔν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ ἔθωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψισθέ με;

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος[⊕] χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ὑμεῖς ἔν λύπην μὲν

ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐδικόν μου πέρνει, καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.

16 Θέλει περάσει ὀλίγον[⊕] καιρὸς, καὶ δὲν θέλετε με εἰδῆ· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε με εἰδῆ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου.

17 Εἶπαν λοιπὸν (κάποιοι) ἀπὸ τῆς μαθητάδης τῆ ἀνάμيسά της· Τί εἶναι ἐτῷτο ὃπῃ λέγει· Ὀλίγον, καὶ δὲν με βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε με εἰδῆ· καί· Ὅτι ἐγὼ παγύωεις τὸν πατέρα μου;

18 Ἐλεγον λοιπὸν· Τί εἶναι ἐτῷτο ὃπῃ λέγει, τὸ ὀλίγον; δὲν ἰξεύρομεν τί λαλεῖ.

19 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτῆσαι, καὶ εἶπεν τῆς· Διὰ τούτου ζητᾶτε ἀνάμिसά σας, ὅτι εἶπα· Ὀλίγον, καὶ δὲν με βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θελήει με εἰδῆ;

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλετε κλαύσει ἰσοῖς καὶ θέλετε θρηνήσει, ἀμὴ ὁ κόσμος θέλει χαρεῖ· καὶ ἰσοῖς θέλετε λυπηθῆ, ἀλλὰ ἡ λύπη σας θελεῖ γένει εἰς χαρὰν.

21 Ἡ γυναῖκα ὅταν γεννᾷ, ἔχει λύπην, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα της· ἀμὴ ὅταν γεννήσῃ τὸ παιδίον, πλέν, δὲν ἰνδυμᾶται τῇ λύπην, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος[⊕] εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ἰσοῖς λοιπὸν τῶρα

ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν ὑδεῖς αἶρει ἀφ' ὑμῶν.

23. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε ἔδωκεν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

24 Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε ὑδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμαῖς λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν.

26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ περὶ τοῦ πατρὸς περὶ ὑμῶν.

27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πιστεύετε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.

28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίγω τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Ἰδε, ἔνθα παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν ὑδεμίαν λέγεις.

ἔχετε λύπην· ἀμὴν πάλιν θέλω σᾶς εἰδῆναι, καὶ ἡ καρδία σας θέλει χαρεῖ· καὶ τὴν χαρὰν σας κανεῖς δὲν θέλει τὴν πᾶρει ἀπὸ λόγου σας.

23 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐμένα δὲν θέλετέ με ἐρωτήσῃ τίποτες. Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ζητήσετε ἀπὸ τοῦ πατρὸς εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλει σᾶς τὰ δώσει.

24 Ἔως τῶρα δὲν ἐζητήσατε τίποτες εἰς τὸ ὄνομά μου· ζητᾶτε, καὶ θέλει πᾶρει, διὰ τὸ εἶναι ἡ χαρὰ σας τελειωμένη.

25 Μὲ παροιμαῖς σᾶς ἐλάλησα· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, ὅπῃ δὲν θέλω σᾶς λαλήσει πλέον μὲ παροιμαῖς, ἀλλὰ θέλω σᾶς λαλήσει παρρησίᾳ διὰ τὸν πατέρα.

26 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε ζητήσῃ εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ δὲν σᾶς λέγω ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν πατέρα διὰ λόγου σας.

27 Διὰ τὸ αὐτὸς ὁ πατὴρ σᾶς ἀγαπᾷ, ὅτι ἐσεῖς ἀγαπήσατε ἐμένα, καὶ ἐπιστεύετε ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγῆκα.

28 Εὔγηκα ἀπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ἦλθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίγω τὸν κόσμον, καὶ παγένω εἰς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Νᾶ, τώρα ὅπῃ λαλεῖς παρρησίᾳ, καὶ δὲν λέγεις καμίαν παροιμίαν.

30 Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ ἔχρεις ἵνα τίς ἐρωτᾷ· ἐν τῷ πειεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.

31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πειεύετε·

32 Ἴδὲ, ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.

33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

30 Τῶρα ἱξείρομεν, ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζεις, καὶ δὲν κάμει χρεία νὰ σὲ ἐρωτᾷ τινὰς· εἰς τὸ πειεύομεν, ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες.

31 Ἀπεκρίθη τῆς ὁ Ἰησοῦς· Τῶρα πειεύετε·

32 Νὰ, ὁπῦ ἔρχεται ὥρα, καὶ τῶρα ἦλθεν, νὰ σκορπισθῇτε κάθε ἕνας εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμένα νὰ ἀφῆσετε μοναχόν· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μοναχός, ὅτι ὁ πατήρ με εἶναι μετ' ἐμένα.

33 Ἐτέτα σὰς τὰ εἶπα, διὰ κα ἔχετε εἰρήνην εἰς ἐμένα, εἰς τὸν κόσμον θέλετε ἔχει θλίψιν· ἀλλὰ ἔχετε θάρρος, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΤΑῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τὰς ὀφθαλμούς αὐτοῦ εἰς τὸν ἔρανόν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δόξασῃ σε·

2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινόν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σε ἰδοῦσά σε ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἰτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.

Ἐτέτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσήκωσε τὰ μάτια τῆ εἰς τὸν ἔρανόν, καὶ εἶπεν· ὦ Πατέρ, ἦλθεν ἡ ὥρα, δόξασε τὸν υἱόν σου, διὰ νὰ σὲ δόξάσῃ καὶ ὁ υἱός σου·

2 Καθὼς τῷ ἔδωκας ἐξουσίαν κάθε σάρκα, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς ὅλης ὅσας τῷ ἔδωκας.

3 Ἐτέτη εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος, νὰ γνωρίζουσιν ἐμένα τὸν μόνον ἀληθινόν Θεόν, καὶ ἐκείνον ὁπῦ ἔστειλες τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σε ἰδοῦσά σε ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ὁπῦ μὲ ἔδωκας διὰ νὰ κάμω, τὸ ἰτελείωσα.

5 Καὶ νῦν δόξασόν με σύ πάτερ, παρὰ σιαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι, παρὰ σοί.

6 Ἐφάνευσά σε τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις ἃς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν, καὶ ἰμοὶ αὐτὰς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σε τετηρήκασι.

7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σὺ εἶσι·

8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σὺ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἰρωτῶ· ἔτι περὶ τοῦ κόσμου ἰρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι.

10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ εἶσι, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ οὐκ ἔτι ἐμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἔτσι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὺ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτὰς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἃς δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς.

12 Ὅτι ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρησα αὐτὰς ἐν τῷ ὀνόματί σου· ἃς δέδωκάς

5 Καὶ τῶρα, ὦ Πάτερ, ἐσύ δόξασέ με σημεῖα σου τῇ δόξαν, ὅπῃ εἶχα εἰς ἐσένα πρῶτίτερα παρὰ νὰ γένῃ ὁ κόσμος.

6 Ἐφάνευσά τὸ ὄνομά σου εἰς ἐκείνους τῆς ἀνθρώπων ὅπῃ μὲ ἔδωκες ἀπὸ τοῦ κόσμου· ἐδικαί σου ἦσαν, καὶ μὲ τῆς ἔδωκες, καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου.

7 Τῶρα ἐγνώρισαν, ὅτι ὅλα ὅσα μὲ ἔδωκες ἀπὸ λόγου σου εἶναι·

8 Ὅτι τὰ λόγια ὅπῃ μὲ ἔδωκες, τῆς ἔδωκα· καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπῆραν, καὶ ἐγνώρισαν ἀληθινὰ, ὅτι ἀπὸ ἐσένα εὐγῆκα, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἐσύ με ἀπέστειλες.

9 Ἐγὼ δὲ αὐτὰς παρακαλῶ· ὅχι διὰ τὸν κόσμον παρακαλῶ, ἀλλὰ διὰ ἐκείνους ἐπὶ μὲ ἔδωκες, διατὶ εἶναι ἐδικαί σου.

10 Καὶ τὰ ἐδικά μου ὅλα, ἐδικά σου εἶναι, καὶ τὰ ἐδικά σου, ἐδικά μου· καὶ ἐδοξάσθηκα εἰς αὐτὰς.

11 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ' ἐτάσσει εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς ἐσένα. Πάτερ ἅγιε, φύλαξέ τῆς εἰς τὸ ὄνομά σου, ἐκείνους ὅπῃ μὲ ἔδωκες, διὰ νὰ εἶναι εἶα ὡτὰν καὶ ἐμεῖς.

12 Ὅταν ἤμην μετ' αὐτὰς εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τῆς ἐφύλαγα εἰς τὸ ὄνομά σου· ἐκείνους

μοι ἐφύλαξα, καὶ ὑδεῖς ἐξ αὐ-
τῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρὸς σε ἔρχο-
μαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ
κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν
τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν
αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν
λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίση-
σεν αὐτὸς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ
κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ
τοῦ κόσμου.

15 Οὐκ ἔρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐ-
τὸς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τη-
ρήσῃς αὐτὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ,
καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου ἔκ
εἰμὶ.

17 Ἀγιάσον αὐτὸς ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλή-
θειά ἐστι.

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέσειλας
εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέ-
σειλα αὐτὸς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ
ἀγιάζω ἑμαυτὸν, ἵνα καὶ
αὐτοὶ ᾧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀλη-
θείᾳ.

20 Οὐ περὶ τέτων δὲ ἔρωτῶ
μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
πιστευσόντων διὰ τοῦ λόγου αὐ-
τῶν εἰς ἐμέ·

21 Ἴνα πάντες ἐν ᾧσι, κα-
θὼς σὺ, πάτερ, ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν

ἐπὶ μὲ ἐδωκῇς τὸς ἐφύλαξα,
καὶ κατεῖχας ἀπ' αὐτῶν δὲ ἐχά-
θη, παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας·
διὰ τὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ.

13 Ἀμὴν τῶρα ἔρχομαι εἰς
εἰσὶνα, καὶ λαλῶ ἐν ταῖς εἰς τὸν
κόσμον, διὰ τὰ ἔχουσιν τὴν χα-
ρὰν τὴν ἐδικήν μου τιλεῖν εἰς
τοῦ λόγου της.

14 Ἐγὼ τὸς ἐδωκα τὸν λόγον
σου, καὶ ὁ κόσμος τὸς ἐμίσησει,
διατὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον,
καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ
τόν κόσμον.

15 Δὲν παρακαλῶ τὰ τὸς
σηκώσης ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ
τὰ τὸς φυλάξης ἀπὸ τὸν πονηρόν.

16 Ἐκεῖνοι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν
κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν
εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

17 Ἀγιάσε της εἰς τὴν ἀλή-
θειάν σου· ὁ λόγος ὁ ἐδικός σου
εἶναι ἀλήθεια.

18 Καθὼς ἔσειλεις ἐμένα εἰς
τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔσειλα
αὐτὸς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ διὰ ταυτὸς ἀγιάζω
ἐγὼ τὸς λόγου μου, διὰ τὰ εἶναι
καὶ αὐτοὶ ἀγιασμένοι εἰς τὴν
ἀλήθειαν.

20 Καὶ ὅχι μόνον διὰ τέτης
παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ ἐκεί-
νης ὅτῃ μέλλουσιν τὰ πιστεύουσιν
διὰ μέσου τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
ἐμένα·

21 Διὰ τὰ εἶναι ὅλοι ἵνα, κα-
θὼς εἶσαι καὶ ἐσὺ, πάτερ, εἰς

σοι, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν
ᾧ εἰσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ
ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν
δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς·
ἵνα ὥσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν
ἐσμεν.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ
ἐν ἱμοῖ, ἵνα ὥσι τετελειωμένοι
εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ
κόσμος ὅτι σὺ με ἀπέστειλας,
καὶ ἡγάπησας αὐτὸς, καθὼς
ἐμε ἡγάπησας.

24 Πάτερ, ὅς δέδωκάς
μοι, θέλω ἵνα ὅπῃ εἰμὶ ἐγὼ,
καὶ ἐκεῖνοι ὥσι μετ' ἐμῶ· ἵνα
θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν
ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς
με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ
κόσμος· σὲ οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ
σε ἔγνω, καὶ ἔτσι ἔγνωσαν
ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς
τὸ ὄνομά σου, καὶ γνώρισω·
ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς
μι, ἐν αὐτοῖς ᾗ, καὶ ἐγὼ ἐν
αὐτοῖς.

ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσένα, νὰ
εἶναι καὶ αὐτοὶ ἕνα εἰς
ἐμᾶς· διὰ νὰ πιστεύῃ ὁ κόσμος
ὅτι ἐσὺ με ἀπέστειλες.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν
δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς·
ἵνα ὥσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν
ἐσμεν.

23 Ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτὸς,
καὶ ἐσὺ εἰς ἐμένα, διὰ νὰ
εἶναι καὶ αὐτοὶ τετελειωμένοι
εἰς ἕνα, καὶ διὰ νὰ γινώσκῃ
ὁ κόσμος· ὅτι ἐσὺ με ἀπέ-
στειλες, καὶ τὴν ἀγάπην σου,
καθὼς ἀγάπησας ἐμένα.

24 ὦ πάτερ, ἐκεῖνος ὅπῃ
μοῦ ἔδωκες, θέλω ἐκεῖ
εἶμαι ἐγὼ, νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνοι
μετ' ἐμένα· διὰ νὰ βλέπῃ
τὴν δόξαν τὴν ἐδικήν μου ὅπῃ
μὲ ἔδωκες, ὅτι με ἀγάπησες
πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς
κόσμου.

25 ὦ πάτερ δίκαιε, ὁ
κόσμος· δὲν σε ἐγνώρισε, ἀλλ'
ἐγὼ σε ἐγνόησα, καὶ ἔτσι
ἐγνώρισαν ὅτι ἐσὺ με ἀπέστει-
λες.

26 Καὶ ἔκαμα νὰ γινώσκῃ
τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀκόμι θέλω
τὸ κάμει γνώριμον εἰς αὐτὸς·
διὰ νὰ εὐρίσκειται εἰς αὐτὸς
ἡ ἀγάπη ὅπῃ με ἀγάπησες,
καὶ ἐγὼ νὰ εὐρίσκομαι εἰς
αὐτὸς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΤΑῦΤΑ Εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε ὢν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κήπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἦν δὲ καὶ Ἰέδας ὁ παραδιδὼς αὐτὸν, τὸν τόπον· ἔτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3 Ὁ οὖν Ἰέδας λαβὼν τὴν σπιῆραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων.

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. Εἰσῆκει δὲ καὶ Ἰέδας ὁ παραδιδὼς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀτήλθον εἰς τὰ ἑπίσω, καὶ ἔπισον χαμαί.

7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἰ-

Ὡς ἂν εἶπεν ἰτέτα ὁ Ἰησοῦς, εὐγῆκε μαζὺ μὲ τὸς μαθητάδες τε (καὶ ἐπῆγι) πέρ' ἀπὸ τὸ ποτάμι ὅπῃ λέγεται Κέδρων, ἐκῷ ὅπῃ ἦτον κῆπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβῆκε μίσα αὐτὸς καὶ οἱ μαθητάδες τε.

2 Καὶ ὁ Ἰέδας ὅπῃ τὸν ἐπαράδιδεν, ἔξευρε τὸν τόπον· διατὶ πολλάκις φορεαῖς ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγειν ἐκεῖ μαζὺ μὲ τὸς μαθητάδες τε.

3 Ὁ Ἰέδας λοιπὸν ἐπῆρε τὸ τάγμα τῶν γρατιωτῶν, καὶ ὑπηρέτας ἀπὸ τὸς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους, καὶ ἦλθεν ἐκεῖ μὲ φανὲς καὶ λαμπάδες καὶ ἄρματα.

4 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ὡς ἂν εἶδεν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ἤρχονταν ἀπάνω τε, εὐγῆκεν ἔξω καὶ λέγει τῶς· Τίνα ζητᾶτε;

5 Τῷ ἀπεκρίθησαν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει τῶς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμαι. Καὶ ἐξέκιστον μετ' αὐτῆς καὶ ὁ Ἰέδας ὅπῃ τὸν ἐπαράδιδεν.

6 Ὡς ἂν τῶς εἶπεν λοιπὸν· Ὅτι ἐγὼ εἰμαι, ἐσύρθησαν ὑπίσω, καὶ ἔπισαν κάτω.

7 Καὶ πάλιν τῶς ἐμιτερώτησε· Τίνα ζητᾶτε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ὁ Ἰησοῦς τῶς ἀπεκρίθη·

ποιεῖν ἡμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἡμὶ ζῆτιῖτε, ἄφῃτε τέτῃς ὑπάγειν.

9 Ἴνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· Ὅτι ἔς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλιστα ἐξ αὐτῶν ἐδόξα.

10 Σίμων οὖν Πέτρος· ἔχων μάχαιραν, εἴηκεσεν αὐτῇ, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δέλου, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δέλῳ Μάλχος·.

11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλὲ τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην. τὸ ποτήριον ὃ δίδωκέ μοι ὁ πατήρ, ἔ μὴ πῖω αὐτό;

12 Ἡ οὖν σπιῖρα καὶ ὁ χιλίαςρχος καὶ οἱ ὑπηρεταὶ τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδωσαν αὐτόν.

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πεινθερός τοῦ Καϊάφα, ὅς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἱναυτοῦ ἐκείνου.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέροι ἵνα ἀνδρωπον ἀπολίσσεται ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ

Εἶπά σας ὅτι ἐγὼ εἶμαι· ἵνα λοιπὸν ζητᾷτε ἐμένα, ἀφῆτε τέτῃς νὰ παῖσιν.

9 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον εἶπεν· Ὅτι ἐκεῖνος ὁπῶ μὲ ἔδωκες, δὲν ἔχασα ἀπ' αὐτῆς κανένα.

10 Ὁ Σίμων Πέτρος· λοιπὸν εἶχε σπαδί, καὶ εὐγαλέντο, καὶ ἐκτύπησε τὸν δέλον τῷ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτί τῷ δεξιόν· καὶ τὸ ὄνομα τέτῃ δέλῳ ἦτον Μάλχος·.

11 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπε τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὸ σπαδί σου εἰς τὸ θηκάρι. τὸ ποτήριον ὁπῶ μὲ ἔδωκεν ὁ πατήρ μου, νὰ μὴν τὸ πῖω;

12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ γρατιωτικὸν καὶ ὁ χιλίαςρχος, καὶ οἱ δουλευτάδες τῶν Ἰουδαίων ἐπιάσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδωσαν τον.

13 Καὶ τὸν ἐπῆγαν πρῶτον εἰς τὸν Ἀνναν· διατὶ ὁ Ἀννας ἦτον πεινθερός τοῦ Καϊάφα· ὁ ὁποῖος ἦτον ἀρχιερεὺς τῷ χρόνῳ ἐκεῖνῳ.

14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦτον ὁπῶ ἐσυμβούλευε τῆς Ἰουδαίας, ὅτι συμφέροι ἵνας ἀνδραπὸν νὰ χαλασθῇ διὰ τὸν λαόν.

15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἀκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν. καὶ ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦτον γνωστὸς.

Ἐπιστῆλθαι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἰσῆκει πρὸς τὴν θύραν ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρῶρι, καὶ εἰσάγαγε τὸν Πέτρον.

17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρῶρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί.

18 Εἰσῆκισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνδρακιὰν πεποικηκότας, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐδερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἕως καὶ δερμαινόμενος.

19 Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῇ ἱερῇ, ὅπως πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἑνέρεχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα ὑδὲν·

21 Τί με ἰπερωτᾷς; ἰπερώ-

τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐμὸς μεῖσα μὲ τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ἀμὴν ὁ Πέτρος ἐξέκουντον ἔξω εἰς τὴν θύραν. εὐγῆκε λοιπὸν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἦτον γνώριμος τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇς πορτάρισσας, καὶ ἔβαλλε μεῖσα τὸν Πέτρον.

17 Λέγει λοιπὸν ἡ δαυλιούτρα ἡ πορτάρισσα τῷ Πέτρῳ· Μῆτις εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ τῆς μαθητάδης τῆ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Δίς εἶμαι·

18 Καὶ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἐξέκουνταν καὶ ἀναπταν ἀνθρακοφωτιὰν, ὅτι ἦταν κρύο καὶ ἐξεγαίνονταν· καὶ ἐξέκειτον καὶ ὁ Πέτρος μαζὺ μετ' αὐτῆς καὶ ἐξεγαίνετο.

19 Ὁ ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν διὰ τῆς μαθητάδης τῆς, καὶ διὰ τῆς διδαχῆς τῆς.

20 Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα εἰς τὸν κόσμον· ἐγὼ πάντα ἐδίδαξα εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπως πάντοτε μαζώνονται οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ κρυφὰ τίποτες διὲν ἐλάλησα·

21 Τί με ἰρωτᾷς; ἐρώτησε

τησον τὴς ἀκηκούτας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς; Ἰδοὶ, ἔτσι εἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτῷ εἰπόντι, εἰς τῶν ὑπηρέτων παρεστηκώς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ;

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

24 Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἰσθὺς καὶ δερμαινόμενος· εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρώσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.

26 Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγειῆς ὢν ἔ' ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν ἠρώσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθὺς ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28 Ἄγασιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. ἦν δὲ πρῶτον· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον·

ἐκεῖνης ὁπῷ μὲ ἄκουσαν, τί τὴς ἐλάλησα· ἰδὲ, ἔτῃτοι ἰξεύρουσιν ἐκεῖνα ὁπῷ εἶπα ἐγώ.

22 Καὶ ὥσ' ἂν εἶπεν ἐτῆτα, ἓνας ἀπὸ τὴς ὑπηρέτας ὁπῷ ἱπαρασέκουιται ἐκεῖ, τῷ ἐκτύπησε ῥάπισμα, καὶ εἶπεν· Ἐτζ, ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν ἀρχιερέα;

23 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Ἄν ισύντυχα κακά, μαρτύρησε διὰ τὸ κακόν· ἀμὴ ἂν (ισύντυχα) καλὰ, τί με δέρνεις;

24 Ὁ Ἄννας λοιπὸν τὸν ἔστειλε δεδεμένον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἐσέκετον καὶ ἐξεσαίνουilon· καὶ λέγουσι τῷ· Μῆνα εἶσαι καὶ ἰσὺ ἀπὸ τὴς μαθητάδες τῷ; Καὶ ἐκεῖνος ἀρνήθη, καὶ εἶπε· Δὲν εἶμαι.

26 Λέγει ἓνας ἀπὸ τὴς δουλευτάδες τοῦ ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἦτον συγγειῆς ἐκεῖνος ὁπῷ ἐκοψε ὁ Πέτρος τὸ αὐτί τῷ· Δὲν σε εἶδα ἐγὼ εἰς τὸν κῆπον μετ' αὐτόν;

27 Πάλιν λοιπὸν ἀρνήθηκεν ὁ Πέτρος, καὶ παρευδὺς ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

28 Φέρουσιν λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· καὶ ἦτον ταχύ· καὶ αὐτοὶ δὲν ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὸ πραιτώριον, διὰ τὰ μὴν μιαν-

οἱ, ἵνα μὴ μισανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτὰς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

30 Ἀπεκριθῆσαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν ἕτῃ κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.

31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι ἑδένα.

32 Ἰσα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῆ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποῶν θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν.

33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τῷτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκαν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;

36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆ κοσμικῆς τύτης· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου

θῆσιν, ἀλλὰ διὰ τὰ νὰ φῶσιν τὸ πάσχα.

29 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πιλάτος εἰς αὐτὰς, καὶ εἶπεν· Τί κατηγορίαν ἔχετε ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου ἐτούτου;

30 Ἀπεκριθῆσαν καὶ εἶπαν· Ἄν δὲν ἦτον ἐτούτος ὁ ἄνθρωπος κακοποιός, δὲν ἡθέλαμεν σὺ τὸν παραδώσῃ.

31 Εἶπεν τῆς λοιπὸν ὁ Πιλάτος· Ἐπάρτε τον ἐστῆς, καὶ κατὰ τον νόμον σας κρίνετε τον. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶπαν· Ἐμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ σκοτώσωμεν ἑδένα.

32 Διὰ τὰ πληρωθῆ ὁ λόγος τῷ Ἰησοῦ, τὸν ἐποιοῦν εἶπε σημαδεύοντας μὲ τὴ θάνατον ἡμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

33 Ἐμβῆκε λοιπὸν πάλιν ὁ Πιλάτος εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἔκραξε τὸν Ἰησοῦν· καὶ εἶπεν τῷ· Ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη· Ἀπὸ λόγου σε τὸ λέγεις ἐτούτο, ἢ ἄλλος σὺ τὸ εἶπε διὰ λόγου μου;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μῆνα ἐγὼ εἶμαι Ἰουδαῖος; τὸ ἔθνος τὸ ἐδικόν σε καὶ οἱ ἀρχιερεῖς σὶ ἐπαραδῶκαν εἰς ἐμένα· τί ἔκαμες;

36 Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη· Ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτούτον· ἂν ἦτον

τούτω ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἰμὴ, οἱ ὑπερέται αὐτῷ οἱ ἱμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ ταῖς Ἰουδαίοις· οὗν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἰμὴ οὐκ ἔστιν ἐντιϋθεῖν.

37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς τῷτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τῷτο ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τῷτο εἰπὼν, πάλιν ἐξηλθε πρὸς τὰς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ ὑδὲμίαι αἰτίαι εὐρίσκω ἐν αὐτῷ.

39 Ἔστι δὲ Συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἵνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πασχα· βέλυσθι οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τῷτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

ἡ βασιλεία ἡ ἰδική μου ἀπὸ τοῦ κόσμου ἐτέτο, οἱ ὑπερέται μου ἤθελαν ἀγωνίζεσθαι ἵνα μὴ παραδοθῶ εἰς τὰς Ἰουδαίους· ἀμὴ τῷρα ἡ βασιλεία ἡ ἰδική μου δὲν εἶναι ἀπ' ἐδῶ.

37 Ὁ Πιλάτος· τῷ εἶπε· Τὸ λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐσὺ τὸ λέγεις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι βασιλεὺς· ἐγὼ διὰ τῷτο ἐγεννήθηκα, καὶ διὰ τῷτο ἦλθα εἰς τὸν κόσμον, διὰ ἵνα μαρτυρήσω τὴν ἀλήθειαν. Ἐκεῖνος ὁ πᾶς εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, ἀκούει τὴν φωνὴν μου.

38 Λέγει τῷ ὁ Πιλάτος· Τί εἶναι ἀλήθεια; Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτῷτο, πάλιν εὐγῆκεν ἔξω εἰς τὰς Ἰουδαίους, καὶ λέγει τῆς· Ἐγὼ δὲν εὐρίσκω καμίαν ἀφορμὴν εἰς αὐτόν.

39 Καὶ εἶναι Συνήθεια εἰς ἱσᾶς, διὰ ἵνα σᾶς ἀπολύσω ἵνα εἰς τὸ πάσχα· Θέλετε λοιπὸν ἵνα σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Καὶ πάλιν ἔκραξαν ὅλοι καὶ εἶπαν· Μὴ ἐτῷτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· καὶ ὁ Βαραββᾶς ἦτον ἵνας ληστής.

Κιφ. ιθ'. 19.

ΤΟΤΕ οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος· τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἱμαρίωσι.

2 Καὶ οἱ γρατιῶται πλῆξαν· τὸς γίφαιον ἐξ ἀκαθῶν, ἐπί-

ΤΟΤΕ λοιπὸν ἐπίασεν ὁ Πιλάτος· τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδερε.

2 Καὶ οἱ γρατιῶταις ἔπλεξαν ἵνα γίφαιον ἀπὸ ἀγκάδια,

θηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν.

3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἰδίδουν αὐτῷ ραπισματα.

4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτῳ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γινῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω.

5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάθιστον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκελεύσασαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτῳ· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἱαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησιν.

8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτῳ τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη.

9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἰ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸν ἵδυσαν ἵνα φόρεμα κόκκινον.

3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὸν ἰδεραν.

4 Εὐγῆκε πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτῳ, καὶ λέγει τῆς· Νὰ, ὁποῦ σᾶς τὸν φέρω ἔξω, διὰ τὰ γνωρίσεις, ὅτι εἰς αὐτὸν δὲν εὐρίσκω ἔδὲ καμίαν αἰτίαν.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὐγῆκεν ἔξω, καὶ ἔφερε τὸ ἀκάθιστον στέφανον, καὶ τὸ φόρεμα τὸ κόκκινον. Καὶ λέγει τῆς ὁ Πιλάτῳ· Νὰ ὁ ἄνθρωπος.

6 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδαν λοιπὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώναξαν, καὶ εἶπαν· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει τῆς ὁ Πιλάτῳ· Ἐπάρτε τον ἱσῖς, καὶ σταυρώσατε τον· διατὶ ἐγὼ καμίαν ἀφορμὴν δὲν εὐρίσκω εἰς αὐτόν.

7 Οἱ Ἰουδαῖοι τῇ ἀποκρίθησαν· Ἐμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ κατὰ τὸν νόμον μας χρεωστῖν ἀποθάνειν ὅτι ἔκαμιν τοῦ λόγου τε υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

8 Ὅταν λοιπὸν ἤκουσιν ὁ Πιλάτῳ ἱτῶτον τὸν λόγον, περισσότιρον ἐφοβήθη.

9 Καὶ ἐμβῆκε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ἀπὸ πῦ εἶσαι ἱσύ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τῷ ἀπεκρίθη.

10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ ἐλαλιῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἑξυσίαν ἔχω σαυρώσαι σι, καὶ ἑξυσίαν ἔχω ἀπολύσαι σι;

11 Ἀπικρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔχεις ἑξυσίαν ὑδεμίαν κατ' ἐμῷ, εἰ μὴ ἦ σοι δεδομένοι ἄνωγε· διὰ τῆτο ὁ παραδιδῶς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τῆτε ἰζηται ὁ Πιλάτος· ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἱκράζουσι· Λίγοιτις· Ἐὰν τοῦτοι ἀπολύσης, οὐκ εἰ φίλος τοῦ Καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλεία αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκήσας τοῦτοι τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιδόγρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ.

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχχα, ὥρα δὲ ὥσιν ἔκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἰδοὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρει, ἄρει, σαύρωσον αὐτόν· Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλεία ὑμῶν σαυρώσω; Ἀπικρίθησαν οἱ ἄρ-

10 Λέγει τε ὁ Πιλάτος· Μετ' ἐμένα δὲν λαλεῖς; δὲν ἐξείρεις ὅτι ἔχω ἑξυσίαν· ἐὰν σὶ σαυρώσω, καὶ ἔχω ἑξυσίαν· ἐὰν σὶ ἀπολύσω;

11 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Οἶδεμίαν ἑξυσίαν δὲν ἤδελες ἔχη ἐναντία μου, ἂν δὲν σὺ ἦτον δεδομενον ἀποπάνω· διὰ τοῦτο ἐκείνῳ ὁποῦ μὴ ἐπαράδωκε εἰς ἰστένα, ἔχει μεγαλύτερη ἁμαρτίαν.

12 Ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὥραν ἰζητα ὁ Πιλάτος· ἐὰν τὸν ἀπολύσῃ αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἱκράζαν, καὶ ἔλγαν· Ἀναπόλύσης ἐστὺν τον, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος· κάδε ἄνθρωπος ὁπῶ κάμνει τῷ λόγῳ τε βασιλεία, ἐναντιοῦται τὸν Καίσαρα.

13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ὥσαν ἄκουσεν ἰτοῦτα τὰ λόγια, εὐγαλεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, εἰς ἓνα τόπον ὁπῶ τὸν λέγουν Λιδόγρωτον, καὶ Ἑβραϊκᾶ Γαββαθᾶ.

14 Καὶ ἦτον ἡ παρασκευὴ τῷ πάσχχα, κατὰ ἔκτη ὥρα· καὶ λέγει εἰς τὴς Ἰουδαίους· Νὰ ὁ βασιλεὺς σας.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώνεξαν· Σήκωσι, σήκωσι, σαύρωσέ τον. Λέγει τες ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλεία σας ἐὰν σαύρωσω; Ἀπικρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς

χειρεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλείαν εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα ραιωθῇ. παρίλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βαράζων τὸν ραυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίη τόποι, ὅς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ.

18 Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλης δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλοι ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῷ ραυρῷ. ἦν δὲ γεγραμμένος ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΪΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἰγγύς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησὺς· καὶ ἦν γεγραμμένος Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ἑβραϊστὶ.

21 Ἐλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφῃ· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεὺς εἰμὶ τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·

καὶ εἶπεν· Ἐμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλείαν παρὰ τὸν Καίσαρα.

16 Τότε λοιπὸν τῆς τὸν ἐπαρέδωκεν διὰ νὰ ραιωθῇ. καὶ ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐπάγειναι.

17 Καὶ ἐσήκωκε τὸν ραυρὸν τῆ καὶ εὐγῆκεν ἔξω εἰς τὸν τόπον ὅπῃ ἐλέγιτο τοπὸς Κρανίου, ὁ ὁποῖός λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ.

18 Ἐκὶ ὅπῃ τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτὸν ἄλλης δύο, ἵνα ἀπὸ τὴν μίαν μεριάαν, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὴν ἄλλην, καὶ εἰς τὴν μέσην τὸν Ἰησοῦν.

19 Καὶ ὁ Πιλάτος ἔγραψε καὶ ἀπανωγραφὴν, καὶ ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὸν ραυρὸν. καὶ ἦτον γεγραμμένη ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΪΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Ἐτέτην τὴν ἀπανωγραφὴν πολλοὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας τὴν ἀνάγνωσαν· διατὶ ἦτον κοντὰ εἰς τὴν πόλιν ὁ τόπος ὅπῃ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησὺς· καὶ ἦτον γραμμένη Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, καὶ Λατινιστὶ.

21 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ἔλεγαν εἰς τὸν Πιλάτον· Μὴ γράφῃς· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεὺς εἰμὶ τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·

Ὁ γίγραφα, γίγραφα.

23 Οἱ οὖν γρατιῶνται, ὅτι ἐγαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστω γρατιῶτῃ μέρος,) καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφός, ἐκ τῶν ἀνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλης.

24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίς· ἴσται· ἴσα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγεσα· Διμερίσαντες τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν γρατιῶνται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἰσῆλθοντες δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ.

26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν περισῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτῇ· Γύναι, ἰδὲ ὁ υἱός σου.

27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδὲ ἡ μήτηρ σου· Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

Ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγραψα, ἔγραψα.

23 Ὅταν λοιπὸν ἐγαύρωσαν οἱ γρατιῶνται τὸν Ἰησοῦν, ἐπῆραν τὰ φορέματά τε, (καὶ ἑκαμὴν τα τέσσαρας μερτικά, καθ' ἑνὸς γρατιῶτε τὸ μερικόν τε,) καὶ τὸν χιτῶνα. καὶ ὁ χιτῶν ἦτον ἄρραφός, ἀποπάνω ἕως κάτω ὅλης.

24 Εἶπαν λοιπὸν ἀνάμεσά τους· Ἄς μὴν τὸν σχίσωμεν, ἀλλὰ ἅς ῥίξωμεν λαχύς δι' αὐτὸν, τίς· θέλει εἶσθαι· διὰ τὴν πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὅπῃ λέγει· Ἐμοίρασαν τὰ φορέματά μου ἀνάμεσά τους, καὶ εἰς τὴν φορεσίαν μου ἔρριξαν λαχύς. Οἱ γρατιῶνται λοιπὸν ἑκάμασιν ἐν ταῖς.

25 Καὶ ἐσέκουνται κοντὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μητέρα τε καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς τε, Μαρία ἡ γυναῖκα τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ.

26 Ὅσῃν εἶδε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὴν μητέρα τε, καὶ τὸν μαθητὴν ὅπῃ ἀγάπα ὅπῃ ἐσέκουνται σημεῖα, λέγει εἰς τὴν μητέρα τε· Ὡ γύναι, ἰδὲ ὁ υἱός σου.

27 Ἀπείκει λέγει εἰς τὸν μαθητὴν· Ἰδὲ ἡ μητέρα σου· Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας τὴν ἐπῆρει ὁ μαθητὴς ἐκείν· εἰς τὸ σπητιόν τε.

28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελεωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ.

29 Σκιῦ· ὃν ἔκειτο ὄξυς μιστόν· οἱ δὲ, πλείοντες σπόγγον ὄξυς, καὶ ὑσώπων περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτῷ τῷ σώματι.

30 Ὅτε ἔν ἔλαβε τὸ ὄξυ· ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ ἔν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεργῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.

32 Ἦλθον ἔν οἱ γρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τῷ ἄλλῳ τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ.

33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἰλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸς ἤδη τεθνηκότα, ἔκατέαξαν αὐτῷ τὰ σκέλη·

34 Ἀλλ' εἷς τῶν γρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξέ, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.

28 Καὶ ὕφερον ἀπὸ τούτου, ὡς αὖν εἶδιν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὥρα μὲν πάντα ἐτελειώθησαν, διὰ τὰ πληρωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ.

29 Λοιπὸν ἐκίετο ἐκὶ ἀγγεῖον γιμάτον ὀξύδι· καὶ ἐκεῖνοι γιμίζοντες τὸ σφογγάριον ὀξύδι, καὶ ἐμπήγοντίς τὸ εἰς τὸ καλάμι, τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ.

30 Ὅταν λοιπὸν ἐπῆρε τὸ ὀξύδι ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐτελειώθη· καὶ σκύπλωνίαν τὸ κεφάλιν αὐτοῦ, ἐπαράδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ τὰ μὴν μείνῃσι τὰ κορμία ἀπάνω εἰς τὸν σταυρὸν τὸ σάββατον, ἐπειδὴ ἦτον παρασκευὴ, (καὶ ἡ ἡμέρα αὐτῷ σαββάτῳ ἐκείνῃ ἦτον μεγάλη,) ἐπαρακάλουν τὸν Πιλάτον, διὰ τὰ τρεῖς σκέλη αὐτοῦ, καὶ τὰ τῶν σηκώσῃ ἀπίκει.

32 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ γρατιῶται, καὶ τοῦ πρώτου ἐτράκισαν τὰ σκέλη αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἄλλου ὁποῦ ἐσταυρώθη μαζὺ μετ' αὐτόν.

33 Καὶ ἴφωνα τὰ ἔλθον καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὡς αὖν εἶδαν ὁποῦ ἦτον ἀποθαμνίσαι, δὲν ἐτράκισαν τὰ σκέλη αὐτοῦ·

34 Ἀλλὰ εἷας ἀπὸ τῶν γρατιωτῶν ἐκίνησιν τὴν πλευρὰν αὐτοῦ μὴ λόγχῃ, καὶ παριούσης ἐνυξέ αἷμα καὶ νερόν.

35 Καὶ ὁ ἰσρακὺς μεμαρ-
τύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτῷ
ἴσιν ἡ μαρτυρία· καὶ αὐτοὺς
εἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα
ὁμοῖς πιστεύσῃ.

36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα
ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ·
Ὅσοι οὖν ἐσυντρίβησιν αὐ-
τοῦ.

37 Καὶ πάλιν ἑτέρα
γραφὴ λέγει· Ὅσοι εἰς τὸν
ἐξέκιντησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώ-
τασε τὸν Πιλάτος ὁ Ἰωσήφ
ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὃν μα-
θητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κρυμμένος
διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,
ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ·
καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος·
ἦλθεν οὖν καὶ ἔρε τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε δὲ καὶ Νικό-
δημος, (ὁ ἰθὺς πρὸς τὸν
Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον,
φέρων μίγμα σμύρνης καὶ
ἀλόης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν.

40 Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ
ἐδοῖοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων,
καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις
ἐταφιάζειν.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ
ὅπου ἐταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν
τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν
ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτίθει.

35 Καὶ ἐκεῖν· ὅπῃ τὸ εἶδε
τὸ ἑμαρτύρησε, καὶ ἀληθινὴ
εἶναι ἡ μαρτυρία τῆ· καὶ ἐκεῖ-
ν· τὸ ἐξεύρει ὅτι ἀλήθεια λέ-
γει, διὰ τὰ πιστεύετε ἐμοῖς.

36 Διατὶ ἐταῦτα ἔγνω
διὰ τὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὅπῃ
λέγει· Κόκκαλον δὲν θέλει
τῆανισθῇ ἀπ' αὐτόν.

37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ
λέγει· Θέλει εἰδῆ εἰς ἐκείνον
ὅπῃ ἐκίνησαν.

38 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τῶντα ὁ
Ἰωσήφ ὅπῃ ἦτον ἀπὸ τῆν
Ἀριμαθαίαν, (ὁ ὅποιον ἦτον
μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, ἀμὴ ἦτον
κρυμμένον· διὰ τὸν φόβον τῶν
Ἰουδαίων,) ἐζήτησιν ἀπὸ τὸν
Πιλάτον, ἵνα σηκώσῃ τὸ κορμὶ
τῷ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος· τοῦ
ἔδωκεν ἄδειαν· ἐπῆγε λοιπὸν
καὶ ἐσήκωσε τὸ κορμὶ τῷ Ἰησοῦ.

39 Καὶ ἦλθε καὶ ὁ Νικόδη-
μος, (ὁ ὅποιον ἦλθε τὸ πρῶ-
τον εἰς τὸν Ἰησοῦν νύκτα,) καὶ
ἔφερεν ἓνα μίγμα, σμύρνα καὶ
ἀλόην ὡς ἑκατὸν λίτρας.

40 Ἐπῆραν λοιπὸν τὸ
κορμὶ τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἔδωκαν
τὸ μὲ σινδόνα μαζὺ μὲ τὰ
μυρισματικά, καθὼς εἶναι συή-
θια εἰς τὰς Ἰουδαίας.

41 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον
ὅπῃ ἐταυρώθη ὁ Ἰησοῦς ἦτον
κήπος, καὶ μέσα εἰς τὸν κή-
πον ἦτον ἓνα μνημεῖον καινόν,
εἰς τὸ ὅποιον ἀκόμη κανένας
δὲν ἐβάλλθη.

42 Ἐκεί οὖν διὰ τὴν
 παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων,
 ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον,
 εἶθ' ἦσαν τὸν Ἰησοῦν.

42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἔβαλαν
 τὸν Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν
 τῶν Ἰουδαίων, διατὶ ἦτον τὸ
 μῆμα κοντὰ.

Κεφ. κ'. 20.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων
 Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ
 ἔρχεται πρῶτ', σκοτίας ἔτι
 ὄψης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ
 βλέπει τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ
 τοῦ μνημεῖου.

2 Τρέχει ὅν καὶ ἔρχεται
 πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς
 τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἰφίλει ὁ
 Ἰησοῦς· καὶ λέγει αὐτοῖς·
 Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ
 μνημεῖου, καὶ οὐκ οἶδ' αὖτε πῶς
 εἶθ' ἦσαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν ὅν ὁ Πέτρος
 καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ
 ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἐτρέχαν δὲ οἱ δύο
 ἑμῆ, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς
 πρὸδραμι τάχιον τοῦ Πέτρου,
 καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ
 μνημεῖον.

5 Καὶ παρακύψας βλέπει
 κείμενα τὰ ὀνόματα· ὃ μόντοι
 εἰσῆλθον.

6 Ἐρχεται ὅν Σίμων
 Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῶν, καὶ
 εἰσῆλθον εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
 θεωρεῖ τὰ ὀνόματα κείμε-
 να,

7 Καὶ τὸ σκεῦος ὃ ἦν ἐπὶ
 τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὃ μετὰ τῶν

Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν
 τῆς ἑβδομάδος, ἔρχεται
 Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ τὴν αἰ-
 γὴν, ὅπῃ ἦτον ἀκόμη σκοτάδι,
 εἰς τὸ μῆμα· καὶ βλέπει τὴν πέ-
 τραν σηκωμένην ἀπὸ τοῦ μῆμα.

2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται
 πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον,
 καὶ τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὅπου
 ἀγάπαι ὁ Ἰησοῦς· καὶ λέγει
 τῆς· Ἐσῆκωσαν τὸν Κύριον
 ἀπὸ τοῦ μῆμα, καὶ δὴν
 ἰξυύρομεν πῶς τὸν ἔβαλαν.

3 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πέ-
 τρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς,
 καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μῆμα.

4 Καὶ ἔτρεχαν καὶ οἱ δύο
 μαζὺ, ἀμὴ ὁ ἄλλος μαθητὴς
 ἐπρὸδραμι γλιγνώτερα ἀπὸ
 τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος
 εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ σκύπτωντας βλέπει
 ὅπῃ ἐκείμενα τὰ σκεύη· ὁ μόνος
 δὴν ἐμβῆκε (μῆσα.)

6 Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων
 Πέτρος ἀκολουθῶντάς τιν, καὶ
 ἐμβῆκεν μῆσα εἰς τὸ μνημεῖον,
 καὶ βλέπει τὰ σκεύη ὅπῃ
 ἐκείμενα,

7 Καὶ τὸ μαῖνυλιν, τὸ ὁποῖον
 ἦτον ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλιν αὐτοῦ,

ἰθύνων κείμενοι, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιτυλιγμένοι εἰς ἓνα τόπον.

8 Τότε ὃν ἐσῆλθι καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν.

9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον ὃν πάλιν πρὸς ἑαυτὸς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἰσῆκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίονσα ἔξω· ὡς ὃν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον.

12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθήμενους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπως ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα πῶς ἔθηκαν αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα εἰπῶσα, ἐγράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα· καὶ ἔκ ἤθις ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἵσται.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκίνη, δοκῶσα ὅτι ὁ κηρυχὸς ἵσται, λέγει αὐτῇ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάπτισας αὐτόν, εἰπέ μοι πῶς

ἔστι μὴ τὰ σενδόνια κείμενον, ἀλλὰ χώρια τυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.

8 Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε μίσα καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὅπως ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημα, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσε.

9 Διατὶ ἀκόμι δὲν ἔξευραν τὴν γραφὴν, ὅτι κάμνει χρεῖα αὐτὸς πρὸς ἀνασταθῆν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐγύρισαν πάλιν οἱ μαθηταὶ εἰς τὰς ἰδικὰς τας.

11 Καὶ ἡ Μαρία ἐκένυται ἔξω εἰς τὸ μνημα, καὶ ἔκλαιεν· ὡς ὃν ἔκλαιε λοιπὸν, ἵπαράσχυεν εἰς τὸ μνημα.

12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους ὅπως ἐκάθονταν μὲν ἄσπρα φορέματα, ἓνα εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἓνα εἰς τὰ ποδάρια, ἐκεῖ ὅπως ἐκείονταν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν τῇ ἐκεῖνοι· Ὡ γυναικα, τί κλαίεις; Λέγει τας· Ὅτι ἐσῆκωσαν τὸν Αὐθέντην μου, καὶ δὲν ἔξεύρω πῶς τὸν ἔβαλαν.

14 Καὶ ὡς ὃν εἶπεν ἱστῶτα, ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν ὅπως ἔστηκε· καὶ δὲν ἔξευρεν ὅτι ἵσται ὁ Ἰησοῦς.

15 Λέγει τας ὁ Ἰησοῦς· Ὡ γυναικα, διατί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκίνη, λογιᾶζωνας ὅτι ἵσται ὁ περιβολάρχης, τῷ λέγει· Αὐθιγή, ἰὰν ἰσὺ τὸν ἰπίασις,

αὐτὸν ἔθηκες· καὶ γὰρ αὐτὸν ἄρῃ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββονί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μὲν ἅπτε· ἔγω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τὰς ἀδελφάς μου, καὶ εἰπὶ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν.

18 Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὕτως ὡν ἐβίβας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

20 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλιυρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν ὡν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

21 Εἶπεν ὡν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἐ-

εἰπὶ μὲ πᾶσι τὸν ἑβραϊστὴν καὶ ἰγὼ θίλω τὸν σηκώσαι.

16 Λέγει τῇ· ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Ἐκείνη ἐγύρισε, καὶ λέγει τῷ Ῥαββονί· τὸ ὁποῖον θίλει· γὰρ εἰπὴν, διδάσκαλε.

17 Λέγει τῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ με πιάσεις· διατὶ ἀκόμει δὲν ἀνέβηκα εἰς τὸν πατέρα μου· ἀμὴ σύρει εἰς τὰς ἀδελφάς μου, καὶ εἰπὶ τῇς· Ἀναβαίνω εἰς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα σας, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν σας.

18 Ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ εἶπεν ἰθὺτα εἰς τὰς μαθητάδας, ὅτι εἶδε τὸν Κύριον, καὶ πῶς τῇς εἶπεν αὐτὰ τὰ λόγια.

19 Ὡσὼν ἐβραδίασε λοιπὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος, ὅντις ἡ θύραις σφαισμέναις, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν οἱ μαθητάδες μαζωμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει τῇς· Εἰρήνη εἰς ὑμᾶς.

20 Καὶ ὥσων εἶπεν ἰθὺτον τὸν λόγον, τῇς ἔδειξε τὰ χεῖρά του καὶ τὴν πλιυράν του. Καὶ οἱ μαθητάδες ἐχάρησαν ὥσων εἶδαν τὸν Κύριον.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τῇς εἶπεν· Εἰρήνη εἰς ὑμᾶς· καθὼς με ἔστειλεν ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ ὥσων εἶπεν ἰθὺτε,

φύσσει, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἄν τινων ἀφῆτι τὰς
ἁμαρτίας, ἀφῆνται αὐτοῖς·
ἂν τινων κρατῆτε, κρατήθη-
ται.

24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτι ἦλθεν
ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλιγον ἦν αὐτῷ οἱ
ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμιν
τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς
χειρσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν
ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν
μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ
βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν
πλευράν αὐτοῦ, ὃ μὴ πι-
στεύσω.

26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ
πάλιν ἦσαν ἴσω οἱ μαθηταί
αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐ-
τῶν ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν
θυρῶν κλεισμένων, καὶ ἔστη
εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν·
Εἰρήνη ὑμῖν.

27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ·
Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἔδε, καὶ
ἴδε τὰς χειράς μου· καὶ φέρε
τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς
τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ
γίνῃ ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θω-
μᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ
Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅτι ἰώρακός με, Θωμᾶ, πι-

στεφύσῃς εἰς αὐτὸς, καὶ
εἶπε· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Καὶ ὅποιον ἁμαρτίας
συγχωρήσετε, εἶναι συγχωρη-
μέναις· καὶ ὅποιον κρατῆτε,
εἶναι κρατημέναις.

24 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγό-
μενος Δίδυμος, ἕνας ἀπὸ τῆς
δώδεκα, δὲν ἦτον ἐκεῖ μετ' αὐ-
τοῦ, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγάν τε λοιπὸν οἱ
ἄλλοι μαθητάδες· Εἶδαμεν
τὸν Κύριον. Καὶ ἐκεῖνός τις
εἶπεν· Ἄν δὲν εἴδω εἰς τὰ χέ-
ριά τε τὰ σημάδια τῶν καρ-
φίων, καὶ ἂν δὲν βάλλω τὸν
δάκτυλόν μου εἰς τὰ σημάδια
τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλλω
τὸ χεῖρι μου εἰς τὴν πλευράν
τε, δὲν θέλει πιστεύσει.

26 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀκτὼ
ἡμέραις, πάλιν ἦσαν οἱ μαθη-
τάδες μέσσα, καὶ ὁ Θωμᾶς
μετ' αὐτῶν· καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς
ὄντις ἡ θύραις σφραλισμέναις,
καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ
εἶπεν· Εἰρήνη εἰς ἑσᾶς.

27 Ἀπέκει λέγει εἰς τὸν
Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου
ἰδὼ, καὶ ἴδε τὰ χεῖρά μου· καὶ
φέρε τὸ χεῖρ σου, καὶ βάλλε το
εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ
γίνῃσαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς,
καὶ εἶπεν τε· Ὁ Κύριός μου,
καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Δια-
τὶ μὲ εἶδες, Θωμᾶ, ἐπίστευ-

πίστευκας· μακάριοι, οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν ἔν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῇ βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

σεις· καλότυχοι εἶναι ἰκεῖνοι ὅπῃ θὺν ἰδοὺν, καὶ ἐπίστευσαν.

30 Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς ὁμπροσὰ εἰς τὰς μαθητάς τε, τὰ ὅποια δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.

31 Καὶ ἰτέτα ἐγράφηκαν, διὰ τὰ πισύσετε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰ ἔχετε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομά τε.

Κεφ. κα'. 21.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἰφάνερωσιν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἰφάνερωσι δὲ ὕτως.

2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

3 Λίγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοι. Ἐξῆλθον, καὶ αἰβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐδύς, καὶ ἐν ἰκείνῃ τῇ νυκτὶ ἰπίασαν ἔδει.

4 Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· ὃ μόντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.

ΚΑΙ ὕγερον ἀπὸ τούτων πάλιν ἰφάνερωσι τοῦ λόγου τοῦ Ἰησοῦς εἰς τὰς μαθητάς τε εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος· καὶ ἰφάνερωσι τέτοιαις λυγῆς.

2 Ἦσαν μαζὺ ὁ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὅπῃ ἐλέγετον Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὅπῃ ἦτον ἀπὸ τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι δύο ἀπὸ τῆς μαθητάς τε.

3 Λίγει τὸς ὁ Σίμων Πέτρος· Ἐγὼ πάγω νὰ ψαρεύω. Λίγειν τε οἱ ἄλλοι· Ἐρχόμεσθε καὶ ἡμεῖς μαζὺ σὺ. Εὐγῆκαν ἔξω, καὶ ἰμῶθηκαν εἰς τὸ μερόφυλον εὐδύς, καὶ ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἰπίασαν τίποτες.

4 Καὶ ὅταν ἰφίγξιν, ἰγάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ παραγαλόν· ὅμως οἱ μαθητάς δὲν ἔξιυραν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέγει ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἰλαθῆτα, μη τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ.

6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βά- λετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοῖου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρή- σιτε. Ἐβαλον ἔν, καὶ οὐκ εἶτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχ- θύων.

7 Λέγει ἔν ὁ μαθητὴς ἐκείνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων ἔν Πέτρος, ἀκήσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπειδύτην διζώσατο, (ἦν γὰρ γυμνός,) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον. (ὁ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων,) σύρον- τες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς ἔν ἀπέβηται εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνδρακιὰν κει- μένην, καὶ ὀψάριοι ἐπικείμε- νοι, καὶ ἄρτοι.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνίγκατι ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε ὑν.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρῳ, καὶ ἐλκύσει τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μισθὸν ἰχθύων μεγά- λων ἑκατὸν πενηντατριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἴσ- χίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

5 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Παί- δια, μῆνα ἔχειτε τίποτες προσ- φάγι; Ἀπεκρίθηκάν τε· Ὁχι.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπε· Ῥίξτε τὸ δίκτυον εἰς τὴν δεξιὰν μερίαν τῷ μονοξύλῳ, καὶ θέλειτε εὐρεῖ. Ἐρρίξαν το λοι- πόν, καὶ πλείον δὲν ἠμπορεῦσαν ἰὰ τὸ σύρουσιν ἀπὸ τὸ πλη- θῶ τῶν ψαρίων.

7 Ὁ μαθητὴς λοιπὸν ἐκεί- νῳ ὅπῃ ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς, λί- γει τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριῳ εἶναι. Καὶ ὁ Σίμων Πέτρῳ, ὡσὰν ἤκουσιν ὅτι ὁ Κύριῳ εἶναι, ἐζώσθη τὸ ὑποκάμισον, (διατί ἦτον γυμνός,) καὶ ἔρριξε τὴ λόγῃ τε εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ δεξ ἦσαν με ἐν μυτοῦσιν, (οἷον δὲν ἦταν μακρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλὰ ἔως διακοσίαις πήχαις,) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ψαρίων.

9 Ὡσὰν εὐγῆκαν λοιπὸν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνδρα- κοφωτιὰν ὅπῃ ἐκείτετο, καὶ ψάρι ὅπῃ ἐκείτετο ἀπάνω εἰς τὴν ἀνδρακοφωτιὰν, καὶ ψωμί.

10 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Φέριτε ἀπὸ τὰ ψάρια ὅπῃ ἐπιάσατε τῶρα.

11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέ- τρῳ, καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, γιμάτοι ψάρια μεγάλα ἑκατὸν πενήντα τρία· καὶ τόσα ὅπῃ ἦταν, δὲν ἴσχίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλᾶ-

Διῦτε, ἀριθῆσατε. Θιδῖς δὲ ἰτόλμα τῶν μαθητῶν ἱξετάσαι αὐτὸν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

13 Ἐρχίαι ἔν ὁ Ἰησῆς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ διδασιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.

14 Τῷτο ἤδη τρίτον ἵφανερῶδη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἰγερθεῖς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτι ἔν ἡρίθησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωῆ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τέτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν διῦτερον· Σίμων Ἰωῆ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινι τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωῆ φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησῆς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἥς νεώτερος, ἰζώνουσιν σε αὐτὸν, καὶ περιπάτις ὅπῃ ἤθιλις· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτινῆς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσιν, καὶ θῶσι ὅπῃ ὁ θείλις.

τι, φᾶτι. Καὶ κανέναις δὲ ἀποκίται ἀπὸ τῆς μαθητάδης ἐὰν τὴν ἱξετάξη, Ἐσὺ ποῖος εἶσαι; ἱξεύροιτες ὅτι ἦτον ὁ Κύριος.

13 Ἦλθι λοιπὸν ὁ Ἰησῆς, καὶ ἐπῆρε τὸ ψωμὶ, καὶ τῆς τὸ ἰδασι, καὶ τὸ ψάρι ὁμοίως.

14 Ἐτάτη ἦτον τότε τρίτη φορά ἐπῆ φανερῶδη ὁ Ἰησοῦς εἰς τῆς μαθητάδης τῇ, ἀφόνις ἀναγάδη ἐκ νεκρῶν.

15 Ἀφόνις λοιπὸν ἵφαγαν, λέγει ὁ Ἰησῆς εἰς τὸν Σίμονα Πέτρον· Ὡ Σίμων (υἱὲ τῇ) Ἰωῆ, ἀγαπᾷς με περισσύτερον ἀπὸ τέτῃς; Λέγει τῷ· Ναὶ Αὐθενή· ἰσὺ ἱξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Λέγει τῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει τῇ πάλιν διῦτερον· Ὡ Σίμων (υἱὲ τῇ) Ἰωῆ, ἀγαπᾷς με; Λέγει τῇ· Ναὶ Αὐθενή· ἰσὺ ἱξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Λέγει τῇ· Ποίμαινι τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει τῇ τὸ τρίτον· Ὡ Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωῆ, φιλεῖς με; Ἐλεπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι τοῦ εἶπεν τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ λέγει τῇ· Αὐθενή, ἰσὺ ἱξεύρεις ὅλα· ἰσὺ γνωρίζεις ὅτι σὶ ἀγαπῶ. Λέγει τῇ ὁ Ἰησῆς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

18 Βέβαια βέβαια σὺ λέγω, ὅταν ἦσιν νεώτερος, ἰζώνουσιν, καὶ ἐπεριπάτις ὅπῃ ἤθιλις· ἀμὴν ὅταν γηράσης, θείλις ἀπλώσι τὰ χεῖρά σου, καὶ ἄλλος θείλι σε ζώσι, καὶ θείλις πάλιν ἐκὶ ὅπῃ δὲν θείλις.

19 Τὸτο δὲ εἶπεν, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τὸτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι.

20 Ἐπιγραφὰς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθῶντα, ὃς καὶ ἀνίπσιον ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ γῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐγὼ ὁ παραδιδόμενος;

21 Τῷτοι ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, ὅσας δὲ τί;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σι; σὺ ἀκολουθε μοι.

23 Ἐξῆλθεν ὁ λόγος ὁτοῦτο εἰς τὰς ἀδελφάς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ'· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σι;

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τῶντων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οὐδὲν ἔτι ἀληθὲς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

25 Ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἔσοι ποίησιν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἵαν γράφεται καθ' ἑν, ὅδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμος χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

19 Καὶ τὸτο τὸ εἶπε, σημαίνωντας μὲ τί λογῆς θανάτου θείει δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτῷτο, λέγει τῷ· Ἀκολύθα με.

20 Καὶ γυρίζωντας ὁ Πέτρος βλέπει ὁποῦ ἀκολύθαν ὁ μαθητὴς ὁποῦ ἀγάπαν ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῦ· ἐπέσειν εἰς τὸ γῆθός τε εἰς τὸν δείπνοι, καὶ εἶπεν· Αὐδέιτη, ποῦ εἶναι ὁπῶ σὲ παραδίδει;

21 Ὡσὰν εἶδεν ὁ Πέτρος ἐτοῦτον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Αὐδέιτη, ἀμὴ ἐτοῦτ· τί (θείει γένει);

22 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ ῥίκη αὐτὸς ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθω, τί σὲ μέλει εἰσῖνα; ἐσὺ ἀκολύθα με.

23 Εἰγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ λόγος· ἐτῷτος εἰς τὰς ἀδελφάς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἀποδνήσκει· ἀμὴ δὲν τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν ἀποθαίνει· ἀλλὰ· Ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ εὐρίσκειται ἕως ὁπῶ νὰ ἔλθω, τί σε μέλει εἰσῖνα;

24 Ἐτοῦτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὁποῦ μαρτυρᾷ διὰ ἐτοῦτα, καὶ ὁπῶ ἔγραψεν ἐτῷτα· καὶ ἐξέυρομεν ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία τε.

25 Καὶ εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα ἵαν γράφεται καθ' ἑνα, λογιᾶζω ὅδ' αὐτὸς ὁ κόσμος ἡδέει χωρῖση τὰ βιβλία ὁπῶ ἡθελαν γραφῇ. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ ΑΓΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κιφ. α'. Ι.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον
ἰποισάμην περὶ πάντων,
ὦ Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς
ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,

2 Ἀχρι ἧς ἡμέρας ἐνιειλά-
μενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ
Πνεύματῳ ἁγίῳ, ὅς ἐξε-
λέξατο, ἀνελήφθη.

3 Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυ-
τὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν
αὐτόν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις,
δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὁπ-
τανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων
τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ.

4 Καὶ συναλιζόμενοι πα-
ρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱερο-
σολύμων μὴ χωρίζεσθαι,
ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγ-
γελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκέ-
σατέ μου·

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτι-
σεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθή-
σισθι ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ὃ
μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν ὅν συνελθόντες,
ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες·
Κύριε, εἰ ἐν τῇ χροίῳ τούτῳ

ἔγω, ὦ Θεόφιλε, ἔγραψα
τοὺς πρῶτον λόγον διὰ ὅλας
ἐκκλησίας, ὅπως ἄρχισιν ὁ Ἰησοῦς
ἐν ἀμνη καὶ ἐν διδασκῇ,

2 Ἐως τὴν ἡμέραν ἐκείνην
ὅπως ἀνελήφθη, ἔγνωίης καὶ ἐν
ἐπρόσῳ τοὺς ἀποστόλους διὰ
μῆσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
τὸς ὁποῖους ἰδιόαλιξιν.

3 Εἰς τὸς ὁποῖους καὶ ἐπαρά-
στησιν τοῦ λόγου τε ζῶνταιν
ὑστερα ἀπὸ τὸ πάθος, μὲν
πολλὰ σημάδια, σαράντα
ἡμέραις φαίνονται· εἰς αὐτὸς,
καὶ λέγοντας τὰ πράγματα
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναντιφόμενοι
μετ' αὐτὸς τὸς ἐπαράγγειλεν,
ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ ἐν μὲν
χωρίσιν, ἀλλὰ ἐν προσμί-
ναι τὸ τάξιμον τῷ πατρὸς, τὸ
ὁποῖον ἀκούσιτι, ὅπως σὺς εἴ-
πα·

5 Ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισιν
μὲν ὕδατι, ἀμὲν ἐσὶς θείλιν
βαπτισθῇ μὲν Πνεῦμα ἁγίον,
εἰς ὀλίγαις ἡμέραις.

6 Οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἔγνω-
τας ἐν μαζωχθῶσιν εἰς μίαν
μίριαν, τὸν ἐρωτῶσαν, λέγον-

ἀποκαθαίρει τὴν βασιλείαν
τῷ Ἰσραὴλ;

7 Εἶπὶ δὲ πρὸς αὐτούς·
Οὐχ ἱμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνος
ἢ καιρὸς ἕς ὃ πατὴρ ἔθιτο ἐν
τῇ ἰδίᾳ ἐκκυσίᾳ.

8 Ἀλλὰ λήψισθε δύναμιν
ἐπιθλόντε τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματ· ἐφ' ἱμᾶς· καὶ ἔσεσθε
καὶ μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ
καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ
Σαμαρίᾳ, καὶ ἕως ἰσχύατε
τῆς γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλι-
ποῦντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ
ἐφίλη ἐπίλαβεν αὐτοὺς ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ὡς ἀτινίζοντες
ἦσαν εἰς τὸν ἕρανόν, πορευο-
μένη αὐτῷ, καὶ ἰδὼν, ἄνδρες
δύο παρεστήκεισαν αὐτοῖς ἐν
ἰσθμῇ λευκῇ.

11 Οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες
Γαλιλαῖοι, τί ἐσθήκατι ἐμβλί-
πτειν εἰς τοὺς ἕρανον; ἔτι ὁ
Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἱμῶν
εἰς τὸν ἕρανόν, ὥτως ἐλεύσι-
ται ὅν τρόπον ἰδιαίασασι
αὐτοὺς πορευόμενοι εἰς τὸν
ἕρανόν.

12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ἔρης τοῦ

τις· Αὐθίγη, τάχα εἰς τὸν
χρόνον τῆτοι ἀποκατασταίνας
τὴν βασιλείαν εἰς τὸ γένος
τοῦ Ἰσραὴλ;

7 Καὶ λέγει τῆς· Δὲν
εἶναι ἐδικόν σας νὰ γνωρίζετε
χρόνος ἢ καιρὸς, τῆς ὁποίας ὁ
πατὴρ τῆς εἴδωσι εἰς τὴν
ἐκκυσίαν τῆς.

8 Ἀλλὰ ὡσὰν ἔλθῃ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς, θέ-
λιτε πάρει δύναμιν ἀπ' αὐτό·
καὶ θέλιτε εἶσθαι μάρτυρες
μεν, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν,
καὶ εἰς τὴν Σαμάρειαν, καὶ
ἕως εἰς τὴν ἄκραν τῆς γῆς.

9 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐκείνα,
βλέποντες ἐκεῖνοι, ὑψώθη,
καὶ ἵνα σύνεφον τὸν ἐπῆρην
ἀπ' ὀμπροσὰ ἀπὸ τὰ μάτια
τῆς.

10 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐγένον-
ταν καὶ ἔβλεπαν ἀπάνω
εἰς τὸν ἕρανόν, πηγίνωντας
ἐκεῖνοι, καὶ νὰ, καὶ δύο
ἄνδρες καὶ ἐσάθησαν σημεῖα εἰς
αὐτῆς μὲ φορέματα ἄσπρα.

11 Οἱ ὁποῖοι καὶ εἶπαν·
Ὡ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, διατί
ἐκίσθαι βλέποντες εἰς τὸν
ἕρανόν; ἐκείνος ὁ Ἰησοῦς ὅπῃ
ἀνελήφθηκεν ἀπὸ παρὲς εἰς τὸν
ἕρανόν, τίτοιαις λογῆς θέλει
ἔλθῃ πάλιν, καθὼς τὸν εἶδαι
πηγίνοντα εἰς τὸν ἕρανόν.

12 Τότε ἐγύρισαν εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ ὅπου ὅπῃ

καλυμένῃ Ἐλαιῶν, ὃ ἱστῶ
ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτῃ
ἔχον ὁδόν.

13 Καὶ ὅτι εἰσῆλθον, ἀνέ-
βησαν εἰς τὸ ὑπερῶν, ὃ ἦσαν
καταμένοντες, ὃ, τε Πέτρος
καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης,
καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ
Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ
Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαῖου
καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ
Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Οὗτοι πάντες ἦσαν
προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν
τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διήσει,
σὺν γυναίξιν, καὶ Μαρίας τῇ
μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῆς.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν
μίσθῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν·
(ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν.)

16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἴδετε
πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύ-
την ἣν προσέειπε τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ,
περὶ Ἰούδα τοῦ γινόμενου
ἡγετῆς τοῖς συλλαβῆσι τὸν
Ἰησοῦν·

17 Ὅτι κατηριθμημένος
ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν
κλῆρον τῆς διακονίας ταύ-
της.

18 Οὗτος μὲν ἔνι ἐκτέθη

ἐκράζετο Ἐλαιῶν, τὸ ὅποιον
ἐστὶ σημεῖον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,
ἔχοντα διάστημα σάββατον
βάτης.

13 Καὶ ὡς ἂν ἐμβῆκαν εἰς τὸ
σπήτι, ἀνέβησαν εἰς τὸ ἀνώ-
γειον, ὅπῃ ἐκάθοντο ὁ Πέτρος
καὶ ὁ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης
καὶ Ἀνδρέας, καὶ Φίλιππος
καὶ ὁ Θωμᾶς, καὶ Βαρθολο-
μαῖος καὶ ὁ Ματθαῖος, Ἰά-
κωβος Ἀλφαῖου καὶ Σίμων ὁ
Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Ἐτέτοι ὅλοι ἐπροσκαρ-
τεροῦσαν ὁμοψύχως εἰς τὴν
προσευχὴν καὶ εἰς τὴν διήσιν,
μαζὺ μὴ ταῖς γυναῖκες, καὶ μὴ
τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα τοῦ
Ἰησοῦ, καὶ μὴ τὰς ἀδελφὰς αὐ-
τῆς.

15 Καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις
τάταις ἐσηκώθη ὁ Πέτρος εἰς
τὴν μίσθον τῶν μαθητῶν, καὶ
εἶπεν· (καὶ ἦτον πληθὺς, εἰς
μῆσαν μισαίαν, ὡς ἑκατὸν εἴκοσι
ὀνόματοι.)

16 Ὡς ἄνδρες ἀδελφοί,
ἔκαμνι χρεῖα νῦν πληρωθῇ ἡ
γραφὴ ἐκείνη, τὴν ὅποιαν
ἐπροέειπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
διὰ στόματος τοῦ γόματος τοῦ
Δαβὶδ, διὰ τὸν Ἰούδα ἐπὶ
ἡγούμενον ὁδηγὸς εἰς ἐκείνους ὅπῃ
ἐπίσταν τὸν Ἰησοῦν·

17 Διὰ τὸ ἦτον συαριθ-
μημένος μετ' ἡμῶν, καὶ ἐπῆρε
τὸν κλῆρον τῆς ὑπηρεσίας
ἐκείνης.

18 Ἐτέτοι λοιπὸν ἀπόκτη-

χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας· καὶ πρηγῆς γινόμενῳ· ἰλακῆσι μισθῷ, καὶ ἐξιχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

19 Καὶ γνωστὸν ἰγίνετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Ἱερουσαλὴμ, ὥτε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκειδαμὰ, τετίσι, χωρίον αἵματός·.

20 Γίγρεται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἵπταυλις αὐτῷ ἱερμῷ, καὶ μὴ ἴγω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῷ. Καὶ· Τὴν ἱπισκοπὴν αὐτῷ λάβοι ἑτιρες.

21 Διὶ ἔν τῶν συμπλοῖ-
ται· ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παιτὶ
χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθι καὶ
ἐξῆλθι ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος·
Ἰησοῦς,

22 Ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ
βαπτίσματος· Ἰωάννης ἰως
τῆς ἡμέρας· ἧς ἀνελήφθη ἀφ'
ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως
αὐτοῦ γινέσθαι σὺν ἡμῖν ἵνα
τεταται.

23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ
τὸν καλεῖται Βαρσαβῶν, ὃς
ἱπικλήθη Ἰῦς, καὶ Ματ-
θαῖον.

24 Καὶ προσευξάμενοι
εἶπον· Σὺ Κύριε καρδιογιῶγα

σεν ἕνα χωράφι ἀπὸ τὴν πλη-
ρωμὴν τῆς ἀδικίας· καὶ ἔπεσε
προύμητα, καὶ ἔσκασεν εἰς τὴν
μίσην, καὶ ἐχύθησαν ἔξω ὅλα
τὰ ἐντόσδιά τε.

19 Καὶ τῷτο ἰγνωρίσθη εἰς
ὅλους ἐπὶ κατοικῶν εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ, τόσον ὅπῃ ἱκα-
λέσθη τὸ χωράφι ἐκεῖνο εἰς
τὴν γλῶσσαν τὴν ἐδικὴν τῆς,
Ἀκειδαμὰ, ὡσάν ἡ εἰπῆς,
χωράφι αἵματος·.

20 Διατὶ εἶναι γραμμένον
εἰς τὸ βιβλίον τῶν ψαλμῶν· Ἄς
γένει ἡ κατοικία τε ἱερμῷ,
καὶ ἄς μὴν εἶναι καίνας,
ὅπῃ ἡ κατοικῆ εἰς αὐτήν.
Καὶ· Τὸ ἀξίωμα τέ, ἄς τὸ
πάρεθ ἄλλῳ·.

21 Κάμνει χρεῖα λοιπὸν
ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἀνδρας ὅπου
ἦλθαν μετ' ἡμᾶς εἰς ὅλον τὸν
καιρὸν, ὅπου ἐμβῆκε καὶ εὐγῆ-
κιν εἰς ἡμᾶς ὁ Αὐθέντης ὁ
Ἰησοῦς,

22 Ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ
βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη ἕως
τὴν ἡμέραν ὅπῃ ἀνελήφθη ἀπὸ
ἡμᾶς, ἵνας ἀπὸ τέττης μαζὸς
μετ' ἡμᾶς ἡ γένῃ μάρτυρας
τῆς ἀναστάσεώς τε.

23 Καὶ ἱβαλλαν δύο, τὸν
Ἰωσήφ ὅπῃ ἱκαλιῖτον Βαρσα-
βᾶς, ὁ ὅποιος ὀνομάζεται
Ἰῦς, καὶ τὸν Ματθαῖον.

24 Καὶ προσευχόμενοι ἱ-
παν· Ἐσὺ, ὁ Αὐθέντης, ὅπῃ γιω-

πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων
τῶν δύο ἵνα ὁ ἐξελεῖται,

25 Λαβεῖν τὸν κληρὸν
τῆς διακονίας ταύτης καὶ
ἀποβολῆς, ἐξ ἧς παρίβη
Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν
τόπον τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους
αὐτῶν, καὶ ἔπεισεν ὁ κληρὸς
ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατε-
ψηφίσθη μετὰ τῶν ἰνδικα
ἀποστόλων.

ρίζεις ταῖς καρδίαις ὁλοῶν,
φαιερῶσι ἐκεῖνον ὅπῃ ἰδιάλεξι:
ἀπὸ τούτου τὸς δύο τὸν ἵνα,

25 Να πάγη τὸν λαχὸν
τῆς ὑπηρεσίας ἐκείτης καὶ τῆς
ἀποβολῆς, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν
ἐπαρίβη ὁ Ἰούδας, νὰ πάγη
εἰς τὸν τόπον τῆ τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔρριξαν λαχνοὺς,
καὶ ἔπεισεν ὁ λαχὸς εἰς τὸν
Ματθίαν, καὶ συναριθμήθη
μαζὺ μὴ τὸς ἰνδικα ἀποστό-
λους.

Κεφ. β. 2.

ΚΑΙ ἐν τῷ συμπληρῆσθαι
τὴν ἡμέραν τῆς Πεντη-
κοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυ-
μαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ
ἑρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομέ-
νης πλοῆς βιαίας, καὶ ἐπλή-
ρωσεν ὅλον τὸν οἶκον ὃ ἦσαν
καθήμενοι.

3 Καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς
διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ
πυρὸς, ἐκάδισί τι ἐφ' ἵνα
ἕκαστον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαν-
τες Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ
ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσ-
σαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἰδίῳ
αὐτοῖς ἀποφθίγγισθαι.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ
κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες
εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους

ΚΑΙ ὅταν ἦλθιν ἡ ἡμέρα
τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν
ὅλοι μαζωμένοι ὁμοψύχως εἰς
ἓνα τόπον.

2 Καὶ παρυσθὺς ἔγινε μία
βοὴ ἀπὸ τὸν ἑρανοὺ ὡσανὶ νὰ
ἔρχοντο φυσισματῖα δυνατὰ,
καὶ ἐγίμισιν τὸ σπῆντι ἐκί ὅπῃ
ἐκάδουσαν.

3 Καὶ τὲς ἐφάνησαν γλώσ-
σαις ὅπῃ ἰδιαμοιράζονταν
ὡσαν φωτῖα, καὶ ἐκάδισιν
ἀπάνω εἰς κάθ' ἵνα ἀπ'
αὐτές.

4 Καὶ ἐγίμισαν ὅλοι
Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἄρχισαν
νὰ λαλοῦν ξέναις γλώσσαις,
καθὼς τὸ Πνεῦμα τὲς ἰδίῳ
νὰ λαλοῦν.

5 Καὶ ἐκατοικῶσαν εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ ἄνδρες Ἰουδαῖοι
εὐλαβεῖς, ἀπὸ κάθε λαοῦ

τῶν ὑπὸ τὸν ἑραϊόν.

6 Γινομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, σιῆθη τὸ πλῆθος, καὶ συνιχύθη· ὅτι ἤκουοι εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

7 Ἐξίγαντο δὲ πάντες καὶ ἰθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδὼ πάντες ἔτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἢ ἰγνιζήσμεν;

9 Πάρδοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μισσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἰπιδημοῦντις· Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρήτις καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἐξίγαντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλου λέγοντις· Τί ἂν θίλοι τῷτο εἶναι;

ἔθνη· ὅπῃ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν ἑραϊόν.

6 Καὶ ὡσὰν ἰγνιζῇ ἡ φωνὴ ἐκείνη, ἰμαζύχθη τὸ πλῆθος, καὶ ἐσυχύσθη· ὅτι ἤκουε κάθ' ἑνας ὅπῃ ἐσυντυχαίαν τὴν γλῶσσάν τε.

7 Καὶ ἐτρόμαζαν ὅλοι καὶ ἰθαύμαζαν, καὶ ἔλεγαν ἑνας εἰς τὸν ἄλλον· Δὴν εἶναι ὅλοι ἐτῆτοι ὅπῃ συντυχαίουν Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς τὴς ἀκούομεν πᾶσα ἑνας τὴν ἰδικήν μας γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἰγνιζήσκαμεν;

9 Πάρδοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ κατοικῶσι τὴν Μισσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Τὴν Φρυγίαν καὶ Παμφυλίαν, τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης, ὅπῃ εἶναι ἀγνάντια εἰς τὴν Κυρήνην, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ξῖνοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρητικοὶ καὶ Ἀράπιδες, γροικῶμεν ὅπῃ λέγουσιν αὐτοὶ μὲ ταῖς γλώσσαις ταῖς ἰδικαῖς μας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ὅλοι ἰθαύμαζαν περισσὰ καὶ ἀπορῶσαν, λέγοντες ἑνας εἰς τὸν ἄλλον· Τί θίλει γὰρ εἶναι ἐτῆτο;

13 Ἄλλοι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον· Ὅτι γλεύκεις μεμψωμένοι εἰσὶ.

14 Σταθεῖς δὲ Πέτρος· σὺν τοῖς ἑνδεκά, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τῷτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἰνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.

15 Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ἀπολαμβάνετε, ὅτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τῷτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, (λέγει ὁ Θεός,) ἐκχεῖω ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται.

18 Καὶ γὰρ ἐπὶ τὴν δόλυν μου καὶ ἐπὶ τὰς δόλυν μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῖω ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσει.

19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ ἔρειπῳ αὐτῷ, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνῷ.

13 Καὶ ἄλλοι ἀναμπαλίζοντες ἔλεγον· Ὅτι εἶναι μεμψωμένοι.

14 Καὶ ὁ Πέτρος· ἐγάρημαζὺ μὴ τὴν ἑνδεκά, καὶ ἐσήκωσι τὴν φωνὴν τῇ, καὶ τὴν εἶπεν· Ὡς ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ ἐσὶς ὅλοι ὅπῃ κατοικᾷτε τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἃς εἶναι γνωρίζοντες ἴσθε εἰς τοῦ λόγου σας, καὶ ἀκούσιτε τὰ λογία μου.

15 Διὰ τὸ ὅχι, καθὼς ἐσὶς λογιάζιτε, ἰσθῆτοι μεθύσι· διὰ τὸ ἀκόμι τρίτη ὥρα εἶναι τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τῷτό εἶναι ἐκείνο ὅπῃ ἰλαλήθη διὰ μίση τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ εἰς ταῖς ὑστερίαις ἡμέραις, (λέγει ὁ Θεός,) θίλω χύσει ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου εἰς πᾶσαν σάρκα· καὶ θίλου προφητεύσει οἱ υἱοὶ σας καὶ αἱ θυγατέρες σας, καὶ οἱ νεανίσκοι σας θίλου εἰδῇ ὁράσεις, καὶ οἱ γερωντώτεροί σας θίλου ἐνυπνιασθῇ ἐνύπνια.

18 Καὶ θίλω χύσει ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἰς τὴν δόλυν μου καὶ εἰς ταῖς δόλυν μου, καὶ θίλου προφητεύσει.

19 Καὶ θίλω δώσω τέρατα ἀπάνω εἰς τὸν ἔρειπον, καὶ σημεῖα κάτω εἰς τὴν γῆν, αἷμα καὶ φντῖα καὶ ἀτμίδα καπνῷ.

20 Ὁ ἥλιος μίσησγράφησται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἰλθῆναι τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφαιή.

21 Καὶ ἴσται, πᾶς ὃς ἀν ἐπικαλίσσεται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τὰς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεικνυμένοι εἰς ὑμᾶς δυνάμει καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἶδατε,

23 Τοῦτον τῇ ὀρισμίῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδοτον λαβοῦντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαυτες ἀνίσταται.

24 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησεν, λύσας τὰς ῥυτίδας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.

25 Δαβὶδ γὰρ λίγη εἰς αὐτόν· Προφύμην τοὶ Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παιτὸς, ὅτι ἐν δεξιῶν μου ἔστιν, ἵνα μὴ σαλευθῇ.

26 Διὰ τῆτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάξξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἱλπίδι,

20 Ὁ ἥλιος θίλει γυρίσει εἰς σκότος, καὶ τὸ φηγγάρι εἰς αἷμα, πρὸ τοῦ παρὰ τὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ λαμπρά.

21 Καὶ θέλει εἶσθαι, ὅποιος ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα Κυρίου, θέλει σωθῇ.

22 Ὡ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούετε ἱτέτη τὰ λόγια· τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα φανερωμένον εἰς ἐσᾶς ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ δύνάμει καὶ μὲ τέρατα καὶ μὲ σημάδια, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμε διὰ μέσῳ αὐτῷ ἀνάμεισα εἰς ἐσᾶς, καθὼς τὰ ἱξεύρετε καὶ ἐσεῖς·

23 Ἐτῆτον δεδομένον μὲ τὴν ὀρισμίῃ βουλῇ καὶ μὲ τὴν πρόγνωσην τῷ Θεῷ πιάνοντες τον ἱστίς, καὶ διὰ μέσῳ ἀνόμων ἀνδρῶν γαυρώντες τον τὸν ἱσκοτώσετε·

24 Τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν, λύωντας τὰς πόνους τοῦ θανάτου, εἰς ὅσον δὲν ἦτον δυνατὸν ἐν τὴν κρατῇ ὁ θάνατος.

25 Διατὶ καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει δι' αὐτόν· Ἐπρόβλεπα τὸν Αἰδίντην πάντοτε ὀμπερσὰ μου, ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν δεξιάν μου, διὰ τὰ μὴν σαλευθῶ.

26 Διὰ τῆτο ἡ καρδία μου εὐφράνθη, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἠγαλλιάσθη· καὶ ἀκόμι καὶ τὸ κορμί μου θέλει κατοικίσει ἐπ' ἱλπίδα·

27 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψης τὴν ψυχὴν μὴ εἰς ἄδην, ὑδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδίῳ διαφθοράν.

28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδὸς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἰξὼν εἰπὼν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἰτελιύτησι καὶ ἱτάφη, καὶ τὸ μῆμα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Προφῆτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρεω ὤμοσιν αὐτῷ ὁ Θεὸς, ἐκ καρπῆς τῆς ὁσφύς αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρεκα ἀναστήσειν τὸν Χριστὸν, καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,

31 Προϊδὼν ἰλάλησι περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἡ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδην, ὑδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.

32 Τῷτο τὸν Ἰησοῦν ἀνίστησιν ὁ Θεὸς, ὃ πάντες ἡμεῖς ἴσμεν μάρτυρες.

33 Τῇ διξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ἐψωδείς, τὴν τι ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἰξίχει τῷτο ὃ νῦν ὑμῖς βλέπτε καὶ ἀκούτε.

34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς

27 Διατὶ δὲν θέλεις ἀφήσῃ τὴν ψυχὴν μὴ εἰς τὸν ἄδην, ὑδὲ θέλεις δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδίῳ διαφθοράν.

28 Ἐκαμὶς μοι ἵνα γνωρίσω ταῖς γράταις τῆς ζωῆς· δέλεις μὲ γιμίσει χαρὰν διὰ μέσοι τοῦ προσώπου σου.

29 Ὡ ἄνδρες ἀδελφοί, ἡμποροῦμεν ἵνα εἰποῦμεν μετὰ παρρησίας εἰς ἱσᾶς διὰ τὸν πατριάρχην Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἀπέθανε καὶ ἰθάπτη, καὶ τὸ μῆμά του εἶναι εἰς ἡμᾶς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Ὡς λοιπὸν προφῆτης, καὶ ἰξιύρωντας ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ ὤμοσιν ὄρεον, ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς μέσης του ἵνα ἀναστήσῃ τὸν Χριστὸν κατὰ σάρκα, καὶ ἵνα τὸν καθίσῃ εἰς τὸν θρόνον του,

31 Προγνωρίζωντας ἰλάλησει διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἀπόμεινε ἡ ψυχὴ του εἰς τὸν ἄδην, ὑδὲ τὸ κορμὶ του εἶδε διαφθοράν.

32 Ἐτοῦτο τὸν Ἰησοῦν ἀνίστησιν ὁ Θεὸς, τοῦ ὁποῖου ὅλοι ἡμεῖς εἰμεσθε μάρτυρες.

33 Ἐκὶν λοιπὸν ἔγωντας ἵνα ἐψωδῇ μὲ τὴν διξιάν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πάρῃ ἀπὸ τὸν πατέρα τὸ τάξιμον τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἰξίχειν ἱτῷτο ὁπῶς βλέπτε καὶ ἀκούτε ἰσῖς τῷρα.

34 Διατὶ ὁ Δαβὶδ δὲν ἀ-

τὴς ἑραιᾶς· λέγει δὲ αὐτός·
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 Ἔως ἂν θῶ τὴς ἰχ-
θρῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
σου.

36 Ἀσφαλῶς οὖν γνωσκέ-
τω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι
Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν
ὁ Θεὸς ἐποίησι, τῆτοι τὸν
Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσαυρώ-
σατι.

37 Ἀκήσαντις δὲ κατινύ-
γῃσαι τῇ καρδίᾳ, εἰπὲν τι
πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τὴς
λοιπῆς ἀποστόλους· Τί ποιή-
σομεν, ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς
αὐτούς· Μιταιοῦσατι, καὶ
βαπτισθῆτω ἕκαστος ὑμῶν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς ἄφισιν ἁμαρτιῶν· καὶ
λήψισθι τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου
Πνεύματος·

39 Ὑμῖν γὰρ ἰσὺν ἡ ἰσαγγι-
λία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ
πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους
ἂν προσκαλέσῃται Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν.

40 Ἐτίροις τι λόγοις
πλείοσι διαμαρτύριτο, καὶ
παρικάλει, λέγων· Σώθητι
ἀπὸ τῆς γενιᾶς τῆς σκοπιᾶς
ταύτης.

41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως
ἀποδιξάμενοι τοὺς λόγους αὐτοῦ,

εἴβη εἰς τὴς ἑρανίας· ἀμὲν αὐ-
τὸς λέγει· Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς
τὸν Κύριόν μου· Κάθου ἐκ
δεξιῶν μου,

35 Ἔως ὅπῃ τὰ βάλλω τὴς
ἰχθρῆς σου ἀποκατωπάτημα
εἰς τὰ ποδάριά σου.

36 Ἄς γνωρίζῃ λοιπὸν
ὅλοι τὸ σπῆτι τῷ Ἰσραὴλ μὲ
ἀσφάλεια, ὅτι ἐτούτοι τὸν
Ἰησοῦν τὸν ὁποῖον ἰσοῖς ἐσαυ-
ρώσῃσι ὁ Θεὸς τὸν ἔκαμεν
Αὐθέντην καὶ Χριστόν.

37 Καὶ ὥσῃ τὸ ἤκουσαν
ἐκαταιύχθη ἡ καρδία τῆς,
καὶ εἶπαν εἰς τὸν Πέτρον καὶ
τὴς λοιπῆς ἀποστόλους· Τί γὰρ
κάμωμεν, ὧ ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Καὶ ὁ Πέτρος τὴς εἶπε·
Μιταιοῦσιτε, καὶ ἂς βαπ-
τισθῇ καὶ ἕκαστος ἀπὸ σᾶς εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
συγχώρησιν ἁμαρτιῶν· καὶ
δέλῃσι πάρει τὴν δωρεάν τοῦ
ἁγίου Πνεύματος·

39 Διατὶ εἰς ἰσῶς εἶναι ἐδὲ
τάξιμοι καὶ εἰς τὰ παιδιὰ
σας, καὶ εἰς ὅλους τὴς μα-
κρυῆς, ὅσους ἂν προσκαλέσῃ
Κύριος ὁ Θεὸς μας.

40 Καὶ μὴ ἄλλα λόγια
πρισσότερα τὴς ἐμαρτύρα,
καὶ τὴς ἰπαρακίνα, λέγωντας·
Φυλαχθῆτι ἀπὸ τὴν γενεάν
ἐτήτην τὴν διεσραμμένην.

41 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἐδύχθη-
σαν καὶ τὸν λόγον τῷ μετὰ χαρᾶς,

ἰβαπτίσθησαν· καὶ προσετίθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἑκατὴν ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλια.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς.

43 Ἐγένετο δὲ πάση ψυχῇ φόβος· πολλά τι τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων γίνετο.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά.

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διμερίζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι ἂν τις χρεῖαν εἴχῃ.

46 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτοι, μετιλάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας,

47 Αἰνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τὰς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ἰβαπτίσθησαν· καὶ τὴν ἡμέραν ἑκατὴν ἰπροτίθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν κοινὰ τρεῖς χιλιάδεις ψυχαῖς.

42 Καὶ ἱκαρτερῶσαν εἰς τὴν διδαχὴν τῶν ἀποστόλων, εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὸ κόψιμος τοῦ ψωμίου, καὶ εἰς ταῖς προσευχαῖς.

43 Καὶ καθὲ ψυχὴ φόβου· καὶ πολλὰ τέρατα καὶ σημεῖα γίνονται διὰ μέσων τῶν ἀποστόλων.

44 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐπίστεισαν ἦταν εἰς ἓνα τόπον, καὶ εἶχαν ὅλα κοινά.

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ ὑπάρχοντά της τὰ ἐπηλύσαν, καὶ τὰ ἰμοίραζαν εἰς ὅλους, ὅ, τι καὶ ἂν ἤθελον χρειασθῇ καθὲ ἑνὸς.

46 Καὶ πᾶσα ἡμέρα ἰγίνονται εἰς τό ἱερὸν ὁμοψύχως, καὶ κύπτοντες ψωμὶ ἀπὸ σπῆτι εἰς σπῆτι, ἰμεταλαμβάνον τροφὴν μὲ χαρὰν καὶ μὲ ἀπλήν καρδίαν.

47 Ὑμνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες παρρησίαν καὶ χάριν εἰς ὅλον τὸν λαόν. Καὶ ὁ Κύριος ἰπρόσκειν πᾶσα ἡμεῖρα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἰν ἰν, ὅπῃ ἰμίλλαν ἰὰ σωθῆσι.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΠὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ
Ἰωάννης ἀνίσταται εἰς τὸ
ἰεῖν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευ-
χῆς τὴν ἑνάτην.

2 Καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ
κειλίας μητρὸς αὐτοῦ ἰπάζ-
χων, ἰβασαζέτο· ὃν ἰτίθουν
καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν
τοῦ ἱερῷ τὴν λεγομένην Ὁρταί-
αν, τοῦ αἰτεῖν ἰλημοσύνην
παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς
τὸ ἱερόν.

3 Ὁς ἰδὼν Πίτρεν καὶ
Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιῖναι
εἰς τὸ ἱερόν, ἤρώτα ἰλημοσύνην
λαβῆν.

4 Ἀντίσας δὲ Πέτρος εἰς
αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε·
Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

5 ὁ δὲ ἰππῖχιν αὐτοῖς,
προσδουκῶν τι παρ' αὐτῶν
λαβούν.

6 Εἰπε δὲ Πίτρος Ἀγγέ-
λοι· καὶ χρεῖστέ· ἔχ' ἰσχύει
μοι· ὁ δὲ ἔχω, τὺτο σοι
δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἵστασαι
καὶ περιπάτη.

7 Καὶ πᾶσαι αὐτὸς
τῆς δόξης χάρις ἔσται·
παραχρῆμα δὲ ἰσχυρῶσαν
αὐτῷ αἱ βάσεις καὶ τὸ
σφύρα.

ΚΑΙ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνέβαιναν μαζὺ εἰς τὸ ἱερόν εἰς τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἑνάτην.

2 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος,
ὃς ἦτον κυττὸς ἀπὸ τῆς
κοιλίας τῆς μάας τε, τὸν
ἐσήκωναν· τὸν ὁποῖον τὸν
ἔβαναν κάθε ἡμέραν εἰς τὴν
θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην
Ἰερυαίαν, νὰ ζητᾷ ἐλεημοσύνην
ἀπ' ἐκείνης ὃς ἐμβαίνασιν
εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὁ ὁποῖος ὡς ἂν εἶδε τὸ
Πέτρον καὶ Ἰωάννην, ὅπῃ
ἐμέλλασιν ἅ ἐμβῶσιν εἰς τὸ
ἱερόν, ἐζήτησεν ἐλεημοσύνην.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπεκρί-
νωσας εἰς αὐτὸν μαζὺ με-
τὸν Ἰωάννην, εἶπε· Στοχάσου
εἰς ἡμᾶς.

5 Καὶ ἰκῆνος εἶχε τὰ
ματία τῷ εἰς αὐτὸς, ἀνα-
μίνοντας τὰ πάνη τίποτες
ἀπ' αὐτῆς.

6 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν·
 Ἀσήμε καὶ χριστάφι, δὲν ἔχω·
 ἀμὴν ἰησοῦ ὅπου ἔχω, ἰησοῦ σου
 δίδω· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σήκω
 ἀπάνω καὶ περιπάτη.

7 Καὶ πιάνωτάς τον ἀπὸ
τὸ διζύον χεῖρ τὸν ἰσῆκωσ·
καὶ περιθύς ἱερῶθηκαν ἡ
παύταις τῇ, καὶ οἱ ἄφραγά-
λοι τῇ.

8 Καὶ ἐξαλλόμενοι ἔστη, καὶ περιπάτου· καὶ εἰσῆλθον σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενοι, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν·

10 Ἐπιγίνωσκόν τι αὐτὸν ὅτι ἕτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἑλισσομένην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὠραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱερῦ· καὶ ἐπλήσθησαν θάμβης καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

11 Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλὸς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνίδραμι πρὸς αὐτὸς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ γοᾷ τῇ καλημένῃ Σολομῶντος· ἐκθαμβοί.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτιμίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ ἐνδεείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἰδόξασι τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδύκατε, καὶ ἐκείνησθε αὐτὸν κατὰ προσωπὸν Πιλάτου,

8 Καὶ πηδῶντας ἐστάθη, καὶ ἐπεριπάτη· καὶ ἐμβῆκε μαζὺ μετ' αὐτὸς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶντας καὶ ὑμνῶντας τὸν Θεόν.

9 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς τὸν εἶδεν ὅπῃ ἐπεριπάτει καὶ ὕμνηε τὸν Θεόν·

10 Καὶ τὸν ἐγνώριζαν πῶς ἦτοι ἐκεῖτος ὅπῃ ἐκάθοντο εἰς τὴν Ὠραίαν πύλην τοῦ ἱερῦ ζητῶντας ἑλισσομένην· καὶ πολλὰ ἰθαύμασαν, καὶ ἔγιναν ἐκστατικοὶ εἰς ἐκείνον ὅπῃ τοῦ ἰσυνίβη.

11 Καὶ ὁ κητξὺς ὅπῃ ἰατρεῖδῃ ἔμεινεν ἀχώριστος ἀπὸ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ ὁ λαὸς ὅλος ὢντας ἐκπεπληγμένους ἔτρεξιν εἰς αὐτὸς εἰς τὴν καμάραν ὅπῃ ἐκράζοντο τοῦ Σολομῶντος·

12 Καὶ ὁ Πέτρος ὥσαν εἶδεν· ἐκεῖνος, εἶπεν εἰς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε εἰς ἐκεῖνον, ἢ τί ἀτιμίζετε εἰς ἡμᾶς, ὥσαν καὶ τὸ ἐκάμαμι μὴ δύναμιν ἢ ἐνδεΐαν ἰδικὴν μας καὶ περιπατῇ αὐτός;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἰδόξασι τὸν παιδίον τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἰσοῖς τὸν ἰπαραδύκατε, καὶ τὸν ἀρηθῆκατε ὁμπροσὰ εἰς τὸ

κρίναντ^Θ· ἐκεῖνου ἀπολύ-
αι.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ
δίκαιον ἠρώσασθε, καὶ ἡτήσα-
σθε αἰδεῖσθαι φοβέσθαι
ἐμῇ.

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς
ζωῆς ἀπικτινίσαι, ὃν ὁ Θεὸς
ὑγίαιν ἐκ νεκρῶν, ἃ ἡμεῖς
μάρτυρές ἐσμεν·

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ
ὀνόματ^Θ· αὐτοῦ, τῷτον, ὃν
γνωρίζετε καὶ οἴδατε, ἐγερῶσι
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ
δι' αὐτοῦ ἰδῶκεν αὐτῷ τὴν
ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπίσαντι
πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοί,
οἶδα ὅτι κατὰ ἁγιοιαν ἐπρά-
ξατε ὡσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες
ἐμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκα-
τήγγηκε διὰ γόματ^Θ· πάν-
των τῶν προφητῶν αὐτοῦ,
παθεῖν τὸν Χριστὸν, ἐπλήρωσεν
ἐσθ.

19 Μετανοήσατε οὖν καὶ
ἐπιγρίψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφ-
θῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας·
ὥπως ἂν ἴλθωσι καιροὶ ἀνα-
ψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ
Κυρίου.

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν πνεύ-

μῶν τοῦ Πιλάτου, ὃπῃ
ἔκρινεν ἐκεῖν^Θ· ἵνα τὸν ἀπολύ-
σῃ.

14 Ἀμὴν εἰσεῖς ἀρτηθήκετε
τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον, καὶ
ἐζητήσετε ἵνα σᾶς χαρίσων
ἵνα ἄνδρα φοβέαι.

15 Καὶ ἐκεῖνον ὃπῃ εἶναι
ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς τὸν ἐσκο-
τώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς τὸν
ἀνάστησεν ἀπὸ τῆς νεκρῆς·
τοῦ ὁποῖου ἡμεῖς εἰμεσθ^ε μάρ-
τυρες·

16 Καὶ εἰς τὴν πίσιν τοῦ
ὀνόματός τε, τὸ ὄνομά τε
ἐγερῶσιν ἐτῷτον, τὸν ὁποῖον
βλέπετε καὶ ἰξεύρετε· καὶ ἡ
πίστις ὃπῃ εἶναι δι' αὐτοῦ τοῦ
ἰδῶκεν ἐτέτην τὴν ὑγιείαν ὅλη
τοῦ σώματ^Θ· ὁμπροσὰ εἰς
ὅλης σας.

17 Καὶ τῶρα, ἀδελφοί,
ἰξεύρω, ὅτι μὴν ἰξεύροντες τὸ
ἐκάμετε, καθὼς καὶ οἱ ἄρχον-
τές σας.

18 Ἀμὴν ὁ Θεὸς ἐκεῖνα
ὃπῃ ἐπροεῖπε διὰ μέσση τῇ
γόματ^Θ· ὅλων τῶν προφητῶν
τε, ἵνα πάδη ὁ Χριστὸς, ἔτξ^ι
τὰ ἐτελείωσιν.

19 Μετανοήσετε λοιπὸν
καὶ γυρίσετε, διὰ ἵνα ἐξαλειφ-
θῶν ἡ ἁμαρτία σας· διὰ
ἵνα ἴλθουν καιροὶ παρηγορίας
ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ Κυ-
ρίου.

20 Καὶ ἵνα στείλῃ ἐκεῖν^{ον}

κεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦ.
Χριστὸν,

21 Ὅτι οἱ οὐρανοὶ μὴν
δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀπο-
καταστάσεως πάντων ἂν ἰά-
λησιν ὁ Θεὸς διὰ σώματος
πάντων ἀγίων αὐτοῦ προφη-
τῶν ἀπ' αἰῶν.

22 Μωσῆς μὴν γὰρ πρὸς
τὴς πατέρας εἶπεν· Ὅτι προ-
φήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος·
ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκή-
σειθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν
λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς·

23 Ἔσται δὲ, πᾶσα ψυχὴ,
ἣτις ἂν μὴ ἀκήσῃ τοῦ προ-
φήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσε-
ται ἐκ τοῦ λαοῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφη-
ται ἀπὸ Σαμὴλ καὶ τῶν καθε-
ξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ προκα-
τήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἴτε υἱοὶ τῶν
προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς
διέδετο ὁ Θεὸς πρὸς τὴς πατέ-
ρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβρα-
άμ· Καὶ τῷ σπέρματί σου
ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ
πατριαὶ τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς
ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰη-
σοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐυλογῆ-
ταί μᾶς, ἐν τῷ ἀποστείλαι κα-
θεῖναι ἀπὸ τῶν ποιηριῶν ὑμῶν.

ὅπως ἦτος προτίτερα κηρυ-
γαντες εἰς ἰσᾶς, τὸν Ἰησοῦν.
Χριστόν,

21 Τὸν ὁποῖον εἶναι ἀναγ-
καῖον ἐὰν τὸν ἔχῃ ὁ ἕραιος, ἕως
τὸν καιρὸν ὅπως ἐὰν ἀποκαταστα-
θῶν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ
ὅποια ἰάλλησιν ὁ Θεὸς διὰ σώ-
ματος ὅλων τῶν ἀγίων αὐτοῦ
προφητῶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν.

22 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν
εἰς τὴς πατέρας· Ὅτι ὁ Αὐ-
θίτης ὁ Θεὸς σας θίλει σᾶς
ἀναστήσει ἵνα προφήτην ἀπὸ
τὴς ἀδελφῆς σας, ὥσπερ ἐμέ·
αὐτὸν ἐὰν ἀκήσειτε εἰς ὅλα
ὅσα λαλήσῃ εἰς ἰσᾶς·

23 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ὅπως
ἐὰν μὴ ἀκήσῃ τῇ προφῆτῃ
ἐκείνῃ, θίλει ἐξολοθρευθῆ ἀπὸ
τὸν λαόν.

24 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται
ἀπὸ τὸν Σαμὴλ καὶ ἰδῶθαι,
ὅσοι ἐλάλησαν, ἐπροῖπαν καὶ
ταῖς ἡμέραις ἐτέταις.

25 Ἔσις ἴσθαι υἱοὶ τῶν
προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης
ὅπως ἔκαμιν ὁ Θεὸς εἰς τὴς
πατέρας μας, λέγωντας εἰς τὸν
Ἀβραάμ· Καὶ εἰς τὸ σπέρ-
μα σου θίλιν ἐυλογηθῇ ὅλαις ἡ
γυναικὶς τῆς γῆς.

26 Ὁ Θεὸς πρῶτον ἀνίστη-
σιν εἰς ἰσᾶς τὸ παιδί τὸν
Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔστειλεν ἐὰν
ἐυλογᾷ, γυρίζοντας καθεῖνας
ἀπὸ ταῖς ποιηρίαις σας.

Κεφ. Ἢ. 4.

Λ αλύνονται δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπίστηται αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ γραττηγὸς τοῦ ἱερῦ καὶ οἱ σαδδευκαῖοι,

2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτὸς τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπιβάλοι αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔδιντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἰσπέρα ἦδη.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκροάοντων τὸν λόγον ἐπίστυσαν· καὶ ἐγινήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς ἐκ χιλιάδης πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συαχθῆναι αὐτῶν τὴς ἀρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλὴμ·

6 Καὶ Ἄναν τὸν ἀρχιερεῖα καὶ Καϊάφαι καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικῦ.

7 Καὶ εἰσήσαντι αὐτὸς ἐν τῷ μίσῳ, ἐπειθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τῆτο ἔργον;

8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου εἶπε πρὸς

Κ ΑΙ' ἐκεῖ ὅπῃ ἰσυντύχαισαν αὐτοὶ ἑτάτα τὰ λόγια εἰς τὸν λαόν, ἔφθασαν εἰς αὐτὸς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ γραττηγὸς τοῦ ἱερῦ καὶ οἱ σαδδευκαῖοι,

2 Λυπημένοι πολλὰ διατὶ ἐδίδασκαν αὐτοὶ τὸν λαόν, καὶ ἐκήρυτταν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὴν ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἔβαλαν τὰ χεῖρά της ἀπάνω της, καὶ τὴς ἐφυλάκωσαν ἕως τὴν αὔριον· διατὶ τότε ἦτον βράδυ.

4 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνης ὁποῦ ἤκουσαν τὸν λόγον ἐπίστυσαν· καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀνδρῶν ἐγένετο ἕως πέντε χιλιάδες.

5 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμαζύχθησαν οἱ ἄρχοντές της καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ·

6 Καὶ Ἄνας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσοι ἦσαν ἀπὸ γένους ἀρχιερατικόν.

7 Καὶ ἔσησαν της εἰς τὸ μίσην, καὶ τὴς ἐρωτήσαν· Μὲ ποίαν δυνάμιν ἢ εἰς ποῖον ὄνομα ἐκάμετε τῆτο ἔργον;

8 Τότε ὁ Πέτρος ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου, καὶ τὴς

αὐτῆς· Ἀρχοντες τοῦ λαοῦ,
καὶ πρισβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Εἰ ἡμῖς σήμερον ἀνα-
κρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀν-
θρώπου ἀσδινῆς, ἢ ἐν τίνι ἔτῳ
σέσωται·

10 Γνωστὸν ἔγω πάνσιν ὑμῖν
καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ,
ἔτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
τῷ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐsau-
ρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν
ἐκ νεκρῶν, ἢ ἐν τῷ ἔτῳ
παρέστηκεν ἰνώπιον ὑμῶν
ὑγιής.

11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ
ἐξυμνηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν
οἰκοδομούντων, ὁ γινόμενος εἰς
κεφαλὴν γωνίας·

12 Καὶ οὐκ ἔστι ἐν ἄλλῳ
ὑδενὶ ἢ σωτηρία· ὅτι γὰρ
ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν
ὕρανόν τὸ δεδομένον ἢ ἀν-
θρώποις, ἢ ᾧ δεῖ σωθῆναι
ἡμᾶς.

13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ
Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου,
καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄν-
θρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ
ιδιωταί, ἰθαύμαζον, ἐπιγίνω-
σκόν τι αὐτῆς ὅτι σὺν τῷ
Ἰησοῦ ἦσαν·

14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέ-
ποντες σὺν αὐτοῖς ἐξῶτα τὸν
τιθιραπιυμένον, ὃδὲν εἶχον
ἀντιπεῖν.

ἵπτι· Ἀρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ
πρισβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Ἐπειδὴ ἡμῖς σήμερον
ἐξεταζόμεσθε διὰ εὐεργεσίαν
ἀνθρώπου ἀσδινῆς, μὴ τί
τρόπον ἰσχύος ἰατρικῆς·

10 Ἄς εἴηαι γνώριμον εἰς
ὅλους ἰσᾶς καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν
τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Ναζωραίου,
ὅπῃ ἰσχύς ἐsauρώσεται, τὸν
ὅποιον ὁ Θεὸς ἀνάστηκεν ἐκ
νεκρῶν, εἰς τῷτο (λίγῳ) τὸ
ὄνομα ἰσχύος παρατίθεται
γιγνῆς ὁμολογία σας.

11 Ἐτῷτος εἴηαι ἰκίῳτος ὁ
λίθος ὅπῃ ἰκαταφρονῆθη ἀπὸ
σᾶς τῆς οἰκοδόμης, καὶ ἔγινε
κεφαλὴ τῆς γωνίας.

12 Καὶ δὲν εἴηαι σωτηρία
εἰς ἄλλον κανίνα· διατὶ δὲν
εἴηαι ἄλλο ὄνομα ἀποκάτω εἰς
τὸν ὕρανόν ὅπῃ νὰ ἰδῶθῃ εἰς
τῆς ἀνθρώπης, εἰς τὸ ὅποιον
κάμειν χρεία νὰ σωθῶμεν.

13 Καὶ βλέποντες ἰκίῳτοι
τῆς παρρησίας τῷ Πέτρου καὶ
Ἰωάννου, καὶ καταλαμβάνον-
τες ὅτι εἴηαι ἄνθρωποι ἀγράμ-
ματοί καὶ ιδιωταί, ἰθαύμα-
ζαι, καὶ ἐγνώρισάν τῆς πῶς
εἶχαν γαδῇ προτίτερα μαζὺ
μὴ τὸν Ἰησοῦν.

14 Καὶ βλέποντες τὸν
ἄνθρωπον τὸν ἰατριμένον ὅπῃ
ἐτίθειτο μαζὺ μετ' αὐτῆς,
δὲν ἠμπορεῖσαν νὰ ἰσαντιωθῶσι
τίποτις.

15 Κιλιύσαιτις δὲ αὐτὴς
ἐν τοῖς σινοδοῖς ἀπειλεῖν,
συμβέβηκεν πρὸς ἀλλήλους,

16 Λέγοντις· Τί ποιήσο-
μεν τοῖς ἀνδράποισ τέτοις;
ὅτι μὴ γὰρ γινώσκον σημεῖον
γίνεσθαι δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς
κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανε-
ρὸν, καὶ οὐ δυνάμιδα ἀρνή-
σασθαι.

17 Ἄλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ
πλείον' διαιμηθῇ εἰς τὸν
λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα
αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τέτῳ μηδεὶ ἀνδρώ-
την.

18 Καὶ καλίσαντις αὐτὴς,
παρήγγηλαι αὐτοῖς τὸ καθόλου
μὴ φθιγγισθαι μηδὲ διδάσκειν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

19 Ὁ δὲ Πέτρος· καὶ
Ἰωάννης ἀποκριθεῖντις πρὸς
αὐτὰς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν
ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ,
κρίνατε·

20 Οὐ δυνάμιδα γὰρ
ἡμεῖς, ἀ εἶδαμεν καὶ ἠκούσα-
μεν, μὴ λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ προσαπειλητά-
μενοι ἀπειλῶσαι αὐτὰς, μηδὲν
ἐπισκοποῦντες τὸ πῶς κολάσων-
ται αὐτὰς, διὰ τὸν λαόν·
ὅτι πάντες ἰδοῦντες τὸν Θεόν
ἐπὶ τῇ γιγνομένῃ·

15 Ἀμὴν ἔχοντες ἵνα τῆς
προσάξουν ἵνα εὐγεν ἔξω ἀπὸ
τῆς σύνοδου, ἐσυμβουλευθήσαν
ἀνάμισά τας,

16 Λέγοντις· Τί ἵνα τῆς
κάμωμεν τῆς ἀνθρώπου ἐτέ-
της; διατὶ, ὅτι πῶς ἵνα ἔγινε
διὰ μίσην αὐτῶν σημάδι γνώ-
ριμον, εἰς ὅλους εἶναι φανερόν
ἐτέτης ὅπῃ κατοικοῦν εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲν ἡμποροῦ-
μεν ἵνα τὸ ἀρνηθῶμεν·

17 Ἀλλὰ διὰ ἵνα μὴν δια-
σκορπισθῇ περισσότερον τὸ
πρᾶγμα εἰς τὸν λαόν, ἵνα τῆς
φοβερίσωμεν ἵνα μὴν λαλῶσι
πλείον εἰς τὸ ὄνομα ἐτέτο εἰς
καίνα ἀνδρῶπων.

18 Καὶ ἔκραξάν τας, καὶ
τῆς ἐπαράγγειλαι καθόλου
μηδὲ ἵνα λέγῃσι, μηδὲ ἵνα διδά-
σκῃσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

19 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὁ
Πέτρος· καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ
τῆς εἶπαν· Ἄν εἶναι δίκαιον
ὁμολογῆναι εἰς τὸν Θεόν, ἵνα
ἀκούωμεν ἐσᾶς περισσότερον
παρὰ τὸν Θεόν, κρίνετέ το·

20 Ἐμεῖς δὲν ἡμποροῦμεν,
ἵνα μὴν λαλῶμεν ἐκείνα, ὅπῃ
εἶδαμεν καὶ ἀκούσαμεν.

21 Καὶ ἐκεῖνοι ἔχοντες ἵνα
τῆς μεταφοβερίσουν τῆς ἀπό-
λυσαν, διατὶ δὲν εὐρισκῶσιν
τιποτεῖς ἀφορμὴν πῶς ἵνα τῆς
τιμωρήσων διὰ τὸν λαόν· ὅτι
ὅλοι ἰδοῦντες τὸν Θεόν εἶς
ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγινε·

22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλείων
τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος·
ἰφ' ὃν ἐγιγόνει τὸ σημεῖον
τῷτο τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον
πρὸς τὰς ἰδίους, καὶ ἀπήγγει-
λαν ὅσα πρὸς αὐτὰς οἱ ἀρχι-
ρεῖς καὶ οἱ πρισβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκέσαντες, ὁμο-
θυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν
Θεόν, καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ
ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν ἕρανόν
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θά-
λασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐταῖς·

25 Ὁ διὰ φόματ'· Δαβὶδ
τοῦ παιδὸς σου εἰπών· Ἰνα τί
ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἰμι-
λίτησαν κινά·

26 Παρίστησαν οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συν-
ήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ
τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ
Χριστοῦ αὐτοῦ.

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ'
ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά
σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώ-
δης τε καὶ Πόντιος· Πιλάτος,
σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσ-
ραὴλ,

28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ
σου καὶ ἡ βελὴ σου προῦρισ-
θέναι.

22 Διατὶ ὁ ἄνθρωπος, εἰς
τὸν ὁποῖον ἔγινε τὸ σημεῖον
ἐκτὸς τῆς ἰατρείας, ἦτορ περισ-
σότερον παρὰ σαράντα χρο-
νῶν.

23 Καὶ ὡς ἀν ἀπολύθησαν
ἦλθαν εἰς τὰς ἰδικάς τας, καὶ
εἶπαν ὅσα τὰς εἶπαν οἱ ἀρχι-
ρεῖς καὶ οἱ πρισβύτεροι.

24 Καὶ ἐκείνοι ὡς ἀν τὸ
ἄκουσαν, ὅλοι μὲν μίαν ψυχὴν
ἐτήκωσαν φωνὴν εἰς τὸν Θεόν,
καὶ εἶπαν· Ὁ Δέσποτα, ἐσὺ
ὁ Θεὸς ὁπῶ ἔκαμες τὸν ἕρανόν
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατ-
σαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα
εἰς αὐτά·

25 Ἐσὺ ὁπῶ εἶπες διὰ
μέσου τοῦ φόματος τοῦ Δαβὶδ
τοῦ παιδὸς σου· Διατί ἐν γ-
χύσθησαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ
λαοὶ ἰμελιτήσασιν εὐκαιρα·

26 Ἐπαραστάθησαν οἱ βα-
σιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχον-
τες ἰμαζώχθησαν ἰπιταυτοῦ
ἰναντίον τοῦ Κυρίου καὶ ἰναν-
τίον τοῦ Χριστοῦ τῆς.

27 Διατὶ ἐπ' ἀληθείας
ἰμαζώχθησαν εἰς τὴν πόλιν
ἐκτὸς τῆς ἰναντίας τοῦ ἁγίου παι-
δὸς σου τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον
ἔχρισας, καὶ ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ
Πόντιος ὁ Πιλάτος, μὲν τὰ
ἔθνη καὶ μὲν τὰς λαὸς τοῦ
Ἰσραὴλ,

28 Νὰ κάμωσιν ὅσα προ-
ῦρισεν τὸ χεὶρ σου καὶ ἡ βελὴ
σου τὰ γίνου.

29 Καὶ τὰ νῦν Κύριε ἰπὶ ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὲ τοῖς δέλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖς τὸν λόγον σου,

30 Ἐν τῇ τῇ χεὶρὰ σου ἐκτίθῃσι σε εἰς ἴασι, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ.

31 Καὶ διηδύνει αὐτῶν ἰσαλιύθῃ ὁ τόπος· οἱ ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἰλάλου τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας.

32 Τῷ δὲ πλήθει τῶν περυσσάμενων ἢ ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ ἕδ' εἰς τι τῶν ἐπαρχόντων αὐτῶν ἔλεγεν εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.

33 Καὶ μεγάλη δυνάμει ἀπιδίδου τὸ μαρτύριον οἱ ἀποστόλοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

34 Οὐδὲ γὰρ ἰδιῆς τις ἐπῆρχεν αὐτοῖς· ἴσοι γὰρ ἦσαν ἅπαντες· ἡ δὲ οὐκ ἐπῆρχον, πωλοῦντες ἑφῆρον τὰς τιμὰς τῶν πικρασκομίων,

35 Καὶ ἰτίθου παρὰ τὰς πόδας τῶν ἀποστόλων διδύ-

29 Καὶ τῶρα, Αὐθέντη, εὐχάσῃ εἰς τὰς φοβερικὰς τῆς, καὶ δὲ εἰς τὰς δέλους σου ἐὰν λαλῇσι τὸν λόγον σου μὴ κάδι λογιῆς παρρησίαν,

30 Ἀπλώνωνίαν τὸ χεῖρ σου εἰς ἰατρείαν, καὶ ἐὰν γίνονται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου παιδὸς σου τοῦ Ἰησοῦ.

31 Καὶ ὥσαν ἐπαρακάλεσαν, ὁ τόπος ὅλος ἰσαλιεύθη ἐκεῖ ὅπῃ ἦταν μαζωμένοι· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἰλάλου τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μὴ παρρησίαν.

32 Καὶ τὸ πλῆθος ὅπου ἐτίθουσιν, ἦταν ἡ καρδία τῆς καὶ ἡ ψυχὴ τῆς μία· καὶ ἕδὲ κανίνας ἀπὸ τὰ ἐπαρχοντά τῶν ἔλεγεν ἐῖναι τίποτες ἰδικόν τῶν, ἀλλὰ ὅλα ἦταν εἰς αὐτοὺς κοινά.

33 Καὶ οἱ ἀπόστολοι μὲ μεγάλην δυνάμει ἐπαξάειδαν τὸ μαρτύριον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ χάρις μεγάλη ἦτον εἰς ὅλους αὐτούς.

34 Διατὶ ἕδὲ κανίνας ἦτον ἰδιῆς εἰς αὐτούς· καὶ ὅσοι ἦταν κήτορες τόπων ἢ σπητιῶν, ἐπυλῆσαι καὶ ἔφεραν ταῖς τιμαῖς ἐκείνων ἐπὶ ἐπυλούταν.

35 Καὶ τὰ ἑρρίχον εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων· καὶ

δοτο δὲ ἐκάσῳ καθότι ἂν τις
χρεῖαν εἶχιν.

36 Ἰωσῆς δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς
Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων,
(ὅς ἐστι μετρεμνηνόμενος, υἱὸς
παρακλήσεως,) Λευΐτης, Κύ-
πρι^Θ τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοιτ^Θ αὐτῷ
ἀγρῷ, πωλήσας ἥνιγκι τὸ
χρῆμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τῆς
πόδας τῶν ἀποστόλων.

ιδίδυταν εἰς καθίνα καθά;
τῷ ἱκαμι χρεία.

36 Καὶ ὁ Ἰωσῆς, ὁ πῦ ἱκα-
λίσθη ἀπὸ τῆς ἀποστόλης Βαρ-
νάβας, (τὸ ὁποῖον μετρεμνηύ-
εται υἱὸς παρηγορίας,) ὄντας
Λευΐτικ, τὸ γέν^Θ τε Κύπρι^Θ,

37 Εἶχιν ἓνα χωράφι, καὶ
τὸ ἐπέλθσι, καὶ ἴφριε τὰ
ἄσπρα, καὶ τὰ ἔβαλινσημά εἰς
τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

Κιφ. ι'. 5.

Ἀνὴρ δὲ τις Ἀνανίας ὀνό-
ματι, σὺν Σαπφείῃ
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησι
κτῆμα·

2 Καὶ ἰσοφίσατο ἀπὸ
τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς
γυναικὸς αὐτῆς· καὶ ἐνέγκας
μέρος τι, παρὰ τῆς πόδας
τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πίτερ^Θ Ἀνα-
νία, διατί ἐπλήρωσιν ὁ Σα-
τανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψευ-
σασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον, καὶ ἰσοφίσασθαι ἀπὸ
τῆς τιμῆς τοῦ χωρεῖς;

4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἴμινε,
καὶ πρᾶθιν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ
ἐπῆρχι; τί ὅτι ἔθθι ἐν τῇ
καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τῷτο;
οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ
σῷ Θεῷ.

ΚΑΙ ἡ κάποι^Θ αἰδρω^Θ
τὸ ὄνομά τε Ἀνανίας,
μαζὺ μὴ τὴν γυναῖκά τε τὴν
Σαπφείαν ἐπέλθσι χωράδι·

2 Καὶ ἐχώρισι διὰ λόγῳ
τε μερικὰ ἄσπρα ἀπὸ τῆν
τιμὴν τε, καὶ τὸ ἔξιυρι καὶ ἡ
γυναῖκά τε· καὶ ἴφριε ἓνα
μέρ^Θ, καὶ τὸ ἔβαλλιν εἰς τὰ
ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

3 Καὶ ὁ Πίτερ^Θ τῷ εἶπει·
Ἀνανία, διατί ἐγίμισιν ὁ
Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ἵα
ἐπῆς ψέμματα εἰς τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον, καὶ ἵα ἐξιχωρίσης
διὰ λόγῳ σου ἀπὸ τὴν τιμὴν
τοῦ χωραφίθ;

4 Ἄν τὸ ἐκράτης, διὲν ἦτοι
εἰς ἐξουσία; καὶ ὡσάν ἐπῆλθθι,
διὲν ἦτοι εἰς τὴν ἐξουσίαν σου;
διὰ τί ἔβαλλις τοῦτο τὸ
πρᾶγμα μίσα εἰς τὴν καρδίαν
σου; διὲν ἐγίλασις ἀνθρώπων,
ἀλλὰ τὸν Θεόν.

5 Ἀκούων δὲ Ἀναΐας τὴς ἑταίρας τέτης, πρὸν ἐξιψύ-
ξεν· καὶ ἰγένετο φόβος μέγας
ἐπὶ πάντας τὰς ἀκούσας
ταῦτα.

6 Ἀναγάντις δὲ οἱ νεώτε-
ροι, συνίεσαν αὐτὸν, καὶ
ἐξαιγόρευον ἰθαψάν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρην
τῶν δάσχημα, καὶ ἡ γυνὴ
αὐτῇ μὴ ἰδούσα τὸ γιγνόμενον
ἐπέλθιν·

8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ
Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτη
τὸ χωρὶς ἀπίδοσθι; Ἡ δὲ
εἶπε· Ναὶ, τόσῃ.

9 Ὁ δὲ Πέτρος· εἶπε
πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνι-
εσθὲν ὑμῖν περᾶσαι τὸ
πνεῦμα Κυρίου; ἰδὼ οἱ πόδες
τῶν ἰθαψάντων τὸν ἄνδρα σου,
ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσίν
σε.

10 Ἐπισει δὲ παραχρῆμα
παρὰ τὴς πόδας αὐτῆς, καὶ
ἐξιψύξεν· ἐπισελθόντες δὲ οἱ
μαρτύροι εὗρον αὐτὴν νεκράν,
καὶ ἐξαιγόρευον ἰθαψάντων
τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἰγένετο φόβος μέ-
γας ὅφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν,
καὶ ἐπὶ πάντας τὰς ἀκούσας
ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν
ἀποστόλων ἰγένετο σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν τῇ λαῷ πολλά·

5 Καὶ ὁ Ἀναΐας ὡσάν
ἄκουσεν ἰτέτα τὰ λόγια, ἐπισει
καὶ ἐξιψύχθη· καὶ ἔγινε
μεγάλος φόβος· εἰς ὅλους
ἐκείνους ὅπῃ τὰ ἄκουσαν,

6 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ νέοι,
καὶ τὸν ἐσυμάζωξαν, καὶ
εὐγαλάν καὶ ἐπῆγαν καὶ
ἰθαψάν τον.

7 Καὶ ἐπέρασαν ἕως τρεῖς
ἡμέραι, καὶ ἡ γυναῖκά τε μὴ
ἐξεύρωντας ἐκείνην ὅπῃ ἔγινεν
ἐμβῆκε μίση.

8 Καὶ ὁ Πέτρος τῆς
εἶπεν· Εἰπέ με, ἂν ἐπελήσεται
τὸ χωράφι τόσα ἄσπρα; Καὶ
ἐκείνη εἶπε· Ναὶ, τόσα.

9 Καὶ ὁ Πέτρος τῆς εἶπε·
Διατί ἐπισυνωμνήσετε ἐσεῖς; ἰὰ
πειράξετε τὸ πνεῦμα τῆς Κυ-
ρίου; ἰὰ, τὰ ποδάρια ἐκείνων
ὅπῃ ἰθαψαν τὸν ἄνδρα σου,
εἰς τὴν θύραν, καὶ θύουσιν
εὐγάλει καὶ ἰσμία.

10 Καὶ παρὺς ἐπισει
εἰς τὰ ποδάρια τε, καὶ ἐξι-
ψύχθη· καὶ ὡσάν ἐμβῆκαν
μίση οἱ νέοι, τὴν ἐρῆκαν
ἀπειθαμένην, καὶ εὐγαλάν καὶ
ἐκείνην καὶ τὴν ἰθαψαν κοιτᾶ
εἰς τὸν ἄνδρα τῆς.

11 Καὶ ἔγινε φόβος μέγα-
λος· εἰς ὅλην τὴν ἐκκλησίαν,
καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους ὅπου
ἄκουσεν ἰτέτα.

12 Καὶ πολλὰ σημεῖα
καὶ τέρατα ἐγένοντο εἰς τὸν
λαὸν διὰ τῶν χειρῶν τῶν

(καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες
ἐν τῇ σοφίᾳ Σολομῶντος.

13 Τῶν δὲ λοιπῶν υἱαῖς
τοῦ λαοῦ καλλᾶσθαι αὐτοὺς·
ἀλλ' ἰμειγάλουν αὐτοὺς ὁ
λαός.

14 Μᾶλλον δὲ προστί-
θειτο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ,
πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυ-
ναικῶν.)

15 Ὡς κατὰ τὰς πλα-
τείας ἐκφέρειν τὴν ἀσθιनीν,
καὶ τιθεῖναι ἐπὶ κλισίων καὶ
κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου
Πέτρου καὶ ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ
τινὶ αὐτῶν.

16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ
πλῆθος τῶν περὶ πόλιν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθι-
νίαν καὶ ὀχλημένους ὑπὸ πνευμά-
των ἀκαθάρτων· οἵτινες ἰδι-
ορραπειύοντο ἅπαντες.

17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς
καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, (ἡ
ἔσσα αἵρισις τῶν σαδδουκαίων,)
ἐπληροθῆσαν ζήλου·

18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἀποστόλην,
καὶ ἔθιτο αὐτὴς ἐν τῇ ἐκκ-
κλησίᾳ.

19 Ἀγγεῖλος δὲ Κυρίου διὰ
τῆς νυκτὸς ἠνοιξε τὰς θύρας
τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγόν τε
αὐτὴς, εἶπε·

ἀποδόλων· (καὶ μὴ μίαν ψυ-
χὴν ὅλοι εὐρίσκονται εἰς τὴν
καμάραν τοῦ Σολομῶντος·)

13 Καὶ ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς
καίνιας δὲν ἀποκόταν ἐν πάγῃ
ἐν τῇ κοίτῃ τῆς· ἀλλὰ ὁ
λαὸς τῆς ἐτίμα μὲγαλως.

14 Καὶ περισσώτεροι αὐ-
ξάνουσιν τὸ πλῆθος τῶν ἀν-
δρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, ὅτε
ἐπίστανται εἰς τὸν Κύριον.)

15 Εἰς τόσον ὅπου ἐγγί-
σιν ἔξω τῆς ἀσθινίης εἰς ταῖς
πλατείας γράταις, καὶ τὴν
ἔδραν εἰς μικραῖς κλισίαις καὶ
κρεβάτιας, διὰ τὴν ἐπισκιάσιν
καὶ εἰς κανίαν ἀπ' αὐτῆς ὁ
ἴσκιος τῆς Πέτρου ὅταν περᾷ.

16 Καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέ-
λων ὅτε ἦσαν τριγύρω ἱμα-
ζώνονται εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐκφέρουσιν τοὺς ἀσθινίης,
καὶ ἐκείνους ὅτε ἐπεράζονται
ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα· οἱ
ὅποιοι ὅλοι ἰατρεύονται.

17 Καὶ ἰσηκώθη ὁ ἀρχι-
ερεὺς καὶ ὅλοι ἐκείνοι ὅτε ἦσαν
μαζύ τε, (ὅτε ἦσαν ἡ αἵρισις
τῶν σαδδουκαίων,) καὶ ἐγί-
μισαν φθόνον·

18 Καὶ ἄπλωσαν τὰ χεῖ-
ριά τῆς εἰς τὴν ἀποστόλην,
καὶ ἔβαλάν τῆς εἰς φυλακὴν
κοινήν.

19 Ἀμὲν ἄγγελος Κυρίου
τὴν νύκτα ἠνοιξε ταῖς θύραις
τῆς φυλακῆς· καὶ ἐγαλὶν τῆς
ἔξω, καὶ εἶπε·

20 Πορεύσθε, καὶ καθέ-
τις λαλήτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ
πάντα τὰ ῥήματα τῷ ζῶντι
ταύτης.

21 Ἀκούσαίτις δὲ ἐσθλήθον
ὑπὸ τοῖς ὀρθροῖς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ
ιδιῶτασθον. Παραγινόμενοι δὲ
ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ,
συνεκάλισαν τὸ συνέδριον καὶ
πᾶσαι τῇ γιουσίᾳ τῶν
εἰσὶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπίστευαν
οἱς τὸ δισμωτήριον, ἀχθῆναι
αὐτοῖς.

22 Οἱ δὲ ὑπερέταί παρα-
γινόμενοι ἔχοντες αὐτοὺς ἐν
τῇ φυλακῇ· αἰατρίζαντες δὲ
ἀπῆγγαλιν,

23 Λίγοντες· Ὅτι τὸ μὲν
ἐν τῇ φυλακῇ εὐρύκειν κεναι-
σμίην ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ,
καὶ τὴν φύλακας ἔξω ἐγῶτας
πρὸ τῶν θυρῶν ἀνοίξαντες δὲ,
ἴσμεν ὅτι εὐρύκειν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τὴν λόγον
ταύτην ὁ, τε ἱερὺς καὶ ὁ γρατ-
ηγὸς τῷ ἱερῷ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
διεπόρουν περὶ αὐτῶν, τί αὖ
γίνοιτο τούτο.

25 Παραγινόμενοι δὲ τις
ἀπῆγγαλιν αὐτοῖς, λίγων·
Ὅτι ἰδὼν, οἱ ἄνδρες ἡμεῖς ἴθισθαι
ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ
ἱερῷ ἐγῶτας, καὶ διδάσκοντες
τοὺς λαοὺς.

26 Τότε ἀπικλῶν ὁ γρατ-

20 Παγίνετε, καὶ καθέτις
λαλήσετε εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὸν
λαὸν ὅλα τὰ λόγια ἐκείνης τῆς
ζωῆς.

21 Καὶ ὥσάν τὸ ἄκουσαν,
ἀπὸ τῆς αὐγῆς ἐμβῆκαν εἰς τὸ
ἱερὸν, καὶ ἰδιδάσκον. Καὶ ὥσάν
ἐπῆγειν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ἐκεῖνοι
ὅπῃ ἦταν μαζὺ μετ' αὐτόν,
ἐκάλισαν τὸ συνέδριον καὶ ὅλην
τὴν σύναξιν τῶν γερόντων τῶν
υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔβησαν
ἀνδρώπης εἰς τὴν φυλακὴν, ἵνα
τὴν φέρων.

22 Καὶ οἱ ὑπερέταί ὥσάν
ἐπῆγαν, δὲν τὴν εὐρήκαν εἰς
τὴν φυλακὴν· ἀμὴν γυρίζοντες
ἀντίθετον,

23 Λίγοντες· Ὅτι τὴν φυ-
λακὴν τὴν εὐρήκαμεν σφαλι-
σμένην πολλὰ φυλαγμένην,
καὶ τὴν φύλακας ἔξω ὅπου
ἐσκήνουν ὁμπροσθὰ εἰς ταῖς
θύρας· ἀμὴν ὥσάν ἀνοίξαμεν,
δὲν εὐρήκαμεν μέσα καίεναν.

24 Καὶ ὥσάν ἄκουσαν τὰ
λόγια ἐκείνητα οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ γρα-
τηγὸς τε ἱερῷ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
ἀπορούσαν δι' αὐτὴν πῶς δέλει
καὶ αὐτὴ εἰς τὸ (τὸ πρῶτον).

25 Καὶ κάποιος ἐπῆγει καὶ
τὴν εἶπε· Ὅτι τὴν ἀνδρώπης
ὅπῃ ἐβάλλετο εἰς τὴν φυλα-
κὴν, ἵνα τὴν ὅπῃ εἶναι μέσα
εἰς τὸ ἱερὸν καὶ σκήνεται καὶ
διδάσκειν τὸν λαόν.

26 Τότε ἐπῆγει ὁ γρατηγὸς

γὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγα-
γιν αὐτὸς, ἔπειτὰ βίας· (ἰφο-
βῆντο γὰρ τὸν λαὸν ἵνα μὴ
λιθασθῶσιν.)

27 Ἀγαγόντις δὲ αὐτὸς ἔστη-
σαν ἐν τῷ συνιδρίῳ· καὶ ἐπὶ κη-
ρυσεν αὐτὸς ὁ ἀρχιερεὺς,

28 Λέγων· Οὐ παραγγιλία
παραγγιλίλαμεν ὑμῖν μὴ διδά-
σκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ·
καὶ ἰδὲ, πεπληρώκατε τὴν
Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν,
καὶ βέλυσθε ἱπαγαγιῶν ἐφ'
ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου
τούτου.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος·
καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον· Πειθαρ-
χεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώ-
ποις.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃς ὑμῖς,
διεχειρίσασθε κριμάσαις ἐπὶ
ξύλῳ.

31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρ-
χηγὸν καὶ σωτῆρα ὑψώσει τῇ
δεξιᾷ αὐτοῦ, δύναι μετάνοιαι
τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἄφισιν
ἀμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμῖς ἴσμεν αὐτῷ
μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων,
καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, ὃ
ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχῶσιν
αὐτῷ.

33 Οἱ δὲ, ἀκέσαντες διεπρί-
οντο, καὶ ἐβηλούοντο ἀνελθεῖν
αὐτῶν·

μαζὺ μὲν τῶν ὑπηρέτας, καὶ
τῶν ἱφίρι, ὅχι γαικῶς· (δια-
τὶ ἰφοβύνταν τὸν λαόν, ἵνα μὴ
τῶν λιθάσων.)

27 Καὶ ὥσαν τῶν ἱφίρι,
τῶν ἔστησαν εἰς τὸ συνιδρίον·
καὶ τῶν ἐρώτησιν ὁ ἀρχιερεὺς,

28 Καὶ εἶπεν· Δὲν σα·
ἱπαγαγγιλίλαμεν ὑμῖς παι-
τελεῖς ἵνα μὴ διδάσκειτε εἰς τὸ
ὄνομα τούτου· καὶ ἵνα, ἰστοῖς ὤρα-
μάη ἰγιμίστιτε τὴν Ἱερουσαλὴμ
ἀπὸ τῆς διδαχῆς σας, καὶ
βέλυσθε ἵνα ῥίξιτε ἀπάνω μας
τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου ἱούτου.

29 Καὶ ἀπικρίθη ὁ Πέτρος·
καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ εἶπαν·
Κάμει χρῆμα περισσότερον
ἵνα ὑπακούῃ τιναὶ τοῦ Θεοῦ
παρὰ τῶν ἀνθρώπων.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας
ἀνάστησι τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον
ἰστοῖς τὸν ἰσκοτώσιτε, μὲν τὸ ἵνα
τὸν κριμάσιτε εἰς τὸ ξύλον.

31 Ὁ Θεὸς ἐύθυνεν τὸν ὑψω-
σε μὲν τὴν δεξιάν σου (καὶ τὸν
ἱκαμιν) ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα, ἵνα
δύσῃ μετάνοιαι εἰς τὸν Ἰσραὴλ,
καὶ συγχώρησιν ἀμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμῖς ἐῖμισθιν μάρ-
τυρες αὐτῶν ἐκ τῶν λόγων,
καὶ ἀκόμιν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
ἐπεὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἱκίνας
ὁπῶς τοῦ ὑπακούσων.

33 Καὶ ἱκίνοι ὥσαν τὰ
ἄκυσαν, ἔτριξαν τὰ δότικα
της, καὶ ἱσυμβηλεύονταν ἵνα
τῶν φοιούσων.

34 Ἀναγὰς δέ τις ἐν τῷ συνέδριῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος, τίμιος πάντι τῷ λαῷ, ἐκίλευσεν ἱκανῶς ἀποφύγεσθαι τὴν ἀποβολήν·

35 Εἰπὶ τι πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσίχθιτε μοι αὐτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, τί μέλλετε πράσσειν.

36 Πρὸ γὰρ τούτοις τῶν ἡμερῶν ἀνίστη Θιουδᾶς, λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν, ὃ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσπερ τιτρακοσίων· ὃς ἀνῆλθεν, καὶ πάντες ὅσοι ἐπίθοντο αὐτῷ, διελύθησαν, καὶ ἐγένετο εἰς ἄδιον.

37 Μετὰ τούτοις ἀνίστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστη λαὸν ἰκαίον ὀπίσω αὐτῷ· κἀκὶν ἀπώλειτο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπίθοντο αὐτῷ, διελύθησαν.

38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπέσται ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἰάσατο αὐτούς· ὅτι ἴαν ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τούτου, ἐκείνην ποιεῖται·

39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἴσιν, ἢ δύνασθαι καταλύσαι αὐτὸ, μήποτε καὶ θιωμαχοὶ εὐρίδῃτε.

34 Ἀλλὰ ἰσηκώθη μίσα εἰς τὴν σύναξιν ἱσας Φαρισαῖος, τὸ ὄνομά τε Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος, τιμημένος εἰς ὅλον τὸν λαόν, καὶ ἐπρόσβαλεν νὰ εὐγάλην ἐξω καμψόσον τὴν ἀποφύγεσθαι.

35 Καὶ εἰπὲν τῶν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, σοχασθῆτε, τί μέλλετε νὰ κάμειτε εἰς τὴν ἀνθρώπων ἐπέτης.

36 Διὰ τὴν προτίτερα ἀπὸ τούτοις ταῖς ἡμέραις ἰσηκώθη ὁ Θιουδᾶς, λέγωντας τῷ λόγῳ τε, πῶς νὰ εἶναι κάποιος μέγας, εἰς τὸν ὅποιον ἐκολλήθηκαν ἄνδρες ἕως τετρακόσιοι τὸν ἀριθμόν· ὁ ὅποιος ἰσχυρώθη, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστυαν, ἐσκορπίσθησαν, καὶ ἐγένετο ἄδελφι πόλις.

37 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τούτοις ἰσηκώθη ὁ Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἔστυε λαὸν ἀρκιτὸν ὀπίσω τε· καὶ ἐχάλασθη καὶ ἐκινῆσθαι, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστυαν, ἐσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τῶρα σᾶς λέγω, λείπει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἀφῆτε τῶν· καὶ αἱ εἶναι ἢ βουλὴ ἐπέτης ἢ τὸ ἔργον ἐπέτης ἀπὸ ἀνθρώπων, εἴη χαλασθῇ.

39 Ἀμὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, εἰν ἡμπορεῖτε νὰ τὸ χάλασῃτε, μήπως καὶ εὐρίδῃτε καὶ θιωμαχοί.

40 Ἐπίσθηνσαν δὲ αὐτῷ καὶ προσκαλισάμενοι τοὺς ἀποστόλους, δείραντες παρεγγυῆσαι μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.

41 Οἱ μὲν ὅν ἐν ἰσχυρίστο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι.

42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον ἔκ ἑπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελίζομενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

40 Καὶ ἱκαταπίσθηνσαν εἰς αὐτόν· καὶ ἱκάλισαν τὺς ἀποστόλους, καὶ τὺς ἱδνραι, καὶ τὺς ἱπαράγγυλαι νὰ μὲν λαλῶν πλίοις εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὺς ἀπόλυσαν.

41 Καὶ οἱ ἀπόστολοι λοιποὶς ἱπάγειαν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς συνδου μὴ χαρὰν, ὅτι ἱκαταξιωδηναν νὰ ἀτιμασθῶν ἐπὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

42 Καὶ ὅλαις ταῖς ἡμέραις δὲν ἱπαναν νὰ διδάσκων, καὶ νὰ εὐαγγελίζωντοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εἰς τὰ σπήτια.

Κιφ. 5'. 6.

ἘΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμός τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθιωρῶντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν.

2 Προσκαλισάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀριστὸν ἐστὶν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις.

3 Ἐπισκίψασθι ὅν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρημένους ἐπὶ τῇ πλῆρει πνεύματος καὶ σοφίας, οἱ καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης.

4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ

ΚΑΙ ταῖς ἡμέραις ἱκίταις ὡσάν ἱκλήθυαν οἱ μαθητάδες, ἐγογγίζαν οἱ Ἑλληνισταὶ εἰς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι αἱ χῆραις τῆς ἱπαρὰλίπνιταν εἰς τὴν καθημερινὴν ἱπηρεσίαν.

2 Καὶ οἱ δώδεκα ἱπροσκάλιναν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, καὶ ἱπαν· Δὲν μᾶς πρέπει νὰ ἀφίνωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, νὰ ἱπηρετῶμεν τραπέζαις.

3 Προμηθίσυτε λοιποὶς ἀπὸ λόγου σας ἱπτὰ ἄνδρας, ἀδελφοί, ὅπως νὰ ἱῖναι μαρτυρημενοί, γιμάτοί ἀπὸ πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίαν, τὺς ὁποῖους θίλομεν καταστήσει εἰς τὴν χρείαν ἱτάτην.

4 Καὶ ἱμεῖς θίλομεν εὐρί

καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου
προσκαρτεροῦσιν.

5 Καὶ ἤρισιν ὁ λόγος
τοῦ κυρίου πάντες τὸ πλῆθος
καὶ ἐξελίξαντο Στίφανον,
ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ
πνεύματι ἁγίῳ, καὶ Φί-
λιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ
Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ
Παρμενῆαν, καὶ Νικόλαον προ-
σκελευόμενον Ἀντιόχεια.

6 Οὓς ἔγρησαν ἰσχύϊον
τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευ-
ξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς
χειρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
ἐξῆεν, καὶ ἐπληθύνθη ὁ
ἄριθμός τῶν μαθητῶν ἐν
Ἱερουσαλὴμ σφόδρα· πολὺς τε
ὁ ὄμιλος τῶν Ἰσραελινῶν ἐπὶ
ἡμέρας.

8 Στίφανος δὲ πλήρης
πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει
τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα
ἐν τῷ λαῷ.

9 Ἀείψουσαν δὲ τινος τῶν
ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λι-
γυρίτης Λιβερτίων, καὶ Κυ-
ρηναίου, καὶ Ἀλεξανδρίων,
καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ
Ἀσίας, συζητῶντις τῷ Στι-
φάνῳ.

10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀν-
τιπῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ
πνεύματι ᾧ ἱλάλη.

11 Τότε ἐπέβαλον ἄνδρας

σκιεῖν εἰς τὴν προσευχὴν καὶ
εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου.

5 Καὶ ἄριστοι ὁ λόγος
ὁμπροσὰ εἰς ὅλον τὸ πλῆθος
καὶ ἰδιάλιξαν τὸν Στίφανον,
ἄνδρες ποιοῦντες γιμᾶτοι ἀπὸ πίστεως
καὶ πνεῦμα ἁγίον, καὶ τὸν
Φίλιππον, καὶ τὸν Πρόχορον,
καὶ τὸν Νικάνορα, καὶ τὸν
Τίμωνα, καὶ τὸν Παρμενῆαν,
καὶ τὸν Νικόλαον τὸν Ἀν-
τιοχίαν τὸν προσήλυτον.

6 Τῶς ὁποῖους ἔγρησαν ὁμ-
προσὰ εἰς τὰς ἀποστόλους· καὶ
ὡσαν ἐπροσευχήθησαν, ἔβαλ-
λαν ἀπάνω τῆς τὰ χεῖράς τῆς.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
ἐξῆεν, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μα-
θητῶν ἐπληθύνειν κατὰ πολλὰ
μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ
πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς ἰσραὴλ
ἐπακέασιν εἰς τὴν πίστιν.

8 Καὶ ὁ Στίφανος μὲν τὸ
ἐν εἶναι γιμᾶτος πίστεως καὶ
δύναμιν ἔκαμιν μεγάλα ση-
μεῖα καὶ τέρατα εἰς τὸν λαόν.

9 Καὶ ἐσηκώθησαν κάποιοι
ἀπὸ τῆς συναγωγῆς ὅπῃ ἐλί-
γιστοι τῶν Λιβερτίων, καὶ ἀπὸ
τῆς συναγωγῆς τῶν Κυρηναίων,
καὶ Ἀλεξανδρίων, καὶ ἀπὸ
ἐκείνων ὅπῃ ἦσαν ἀπὸ τῆς Κι-
λικίας καὶ Ἀσίας, καὶ ἐφίλο-
νηκῶσαν μὲν τὸν Στίφανον.

10 Καὶ δὲν ἰδύμενταν ἐν
ἀντιπαθέσει τὴν σοφίαν καὶ τὸ
πνεῦμα μὲν τὸ ὁποῖον ἱλάλη.

11 Τότε ἔβαλλαν κρυφὰ ἄν-

λίγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτῷ λαλῆντος ἐρήματα βλάβη· σφῆμα εἰς Μωσῆν καὶ τὸν Θεόν.

12 Συνεκίνησάν τι τοὺς λαοὺς καὶ τῆς πρεσβυτέρους καὶ τῆς γραμματεῖς· καὶ ἐπιτάγαντες συνέσπασαν αὐτὸν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον.

13 Ἐγρησάν τι μάρτυρας ψευδεῖς, λίγοντας· Ὁ ἄνθρωπος ὅτος ἐ παύεται ἐρήματα βλάβη· λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τέτυκται καὶ τοῦ νόμου.

14 Ἀκηόαμεν γὰρ αὐτῷ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὅτος καταλύσῃ τὸν τόπον, τῆτον, καὶ ἀλλάξῃ τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ὑμῖν Μωϋσῆς.

15 Καὶ ἀτινίσαντες εἰς αὐτὸν ἄπαιτες οἱ καθιζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτῷ ὡς πρῶτον ἀγγέλου.

δρας ὅπῃ ἔλιγαν, ὅτι ἀκήσασιν ἀπ' αὐτὸν ὅπῃ ἔλαλε λόγια βλάβη· σφῆμα εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Θεόν.

12 Καὶ ἐπαρακίνησαν τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τῆς γραμματεῖς· καὶ ἔταξαν καὶ τὸν ἄρπαξαν, καὶ τὸν ἵφισαν εἰς τὴν σύναξιν.

13 Καὶ ἔβαλλον μάρτυρας ψεύσαις, ὅπῃ ἔλιγαν· Ἐτάτος ὁ ἄνθρωπος· διὸ παύει τὰ λαλῆ λόγια βλάβη· σφῆμα εἰς τὴν τῷ ἁγίῳ τόπῳ ἰσχύει, καὶ τῷ νόμῳ.

14 Διὰ τὸ ἀκήσασιν αὐτὸν ὅπῃ ἔλιγει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἰσχυτῶ ὁ Ναζωραῖος· διὸ καταλύσῃ τὸν τόπον, καὶ διὸ ἀλλάξῃ ταῖς τάξαις ὅπῃ μᾶς ἱπαράδωκεν ὁ Μωϋσῆς.

15 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐκάθονταν εἰς τὴν σύναξιν, ἀνιστράνισαν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶδαν τὸ πρόσωπόν τι ὡς πρῶτον ἀγγέλου.

Κιφ. ζ. 7.

Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς·
Εἰ ἄρα ταῦτα ὅτως ἔχῃ;

2 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκήσασθε· Ὁ Θεὸς τῆς δοξῆς ἔφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ· ἔτι ἐν τῇ Μισσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρὰν·

ΚΑΙ ὁ ἀρχιερεὺς ἰπνιστὶς τὸν Στίφανον· Ἀνίσους καὶ τάχα εἶναι τέτοιαις λογιῇς ἰσχύει;

2 Καὶ ὁ Στίφανος· ἰπνιστὶς· Ὁ ἀνδρὲς ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκήσασθε· Ὁ Θεὸς τῆς δοξῆς ἔφθη τῷ πατρί ἡμῶν Ἀβραάμ (ἀκόμι) ὅταν ἦτορ εἰς τὴν Μισσοποταμίαν, πρὶν παρὰ τὴν κατοικῆσθαι εἰς τὴν Χαρρὰν·

3 Καὶ ἵπτι πρὸς αὐτόν·
ἔξωθεν ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ
τῆς συγγενείας σου, καὶ διέβη
εἰς γῆν ἣν αἰ σοὶ δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς
Χαλδαίων, κατέκησιν ἐν Χαρ-
ρᾶν. Κάκιθιν, μετὰ τὸ ἀπο-
θανῆναι τὸν πατέρα αὐτοῦ,
μετήκισιν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν
ταύτην εἰς ἣν ὑμῖς νῦν
κατοικεῖτε.

5 Καὶ ὅκ ἔδωκεν αὐτῷ
κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, ὅδὲ
εἶμα ποδῶν· καὶ ἰσηγγέλαιο
αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάσχισιν
αὐτῆς, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οἷκ οὔτε
αὐτῷ τιμῆς.

6 Ἐλάλησεν δὲ ὕτως ὁ
Θεός· Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα
αὐτοῦ πάροιθεν ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ,
καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ
παρώσουσιν ἰτη τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἴδιον, ὃ ἰὰν δου-
λεύουσι, κρινῶ ἰγῶν, ἵπτι ὁ
Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύ-
σεται, καὶ λατρεύουσίν μοι
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθή-
κην περιτομῆς· καὶ ὕτως ἐγέν-
ετο τὸν Ἰσαὰκ, καὶ περιτίμειν
αὐτοὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐγδοῇ· καὶ
ὁ Ἰσαὰκ τοῦ Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰα-
κώβ τῶν δωδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζή-
λυσαντες, τὸν Ἰωσήφ ἀπέδωκε

3 Καὶ ἵπτι τῷ Εὐγα
ἀπὸ τῆς γῆς σου καὶ ἀπὸ
τῆς γυναικὸς σου, καὶ ἔλα εἰς
τὴν γῆν ἣν ὁ κύριός σου δείξει.

4 Τότε ἐγγίνωντας ἀπὸ
τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων, ἐκα-
τοίκησιν εἰς τὴν Χαρρᾶν.
Καὶ ἀπικνῶ, ὕστερα ἀφόντις
ἀπέδαν· ὁ πατέρας τῶν, τὸν
ἰμιτακατοίκισιν ὁ Θεὸς εἰς τὴν
γῆν ἐτήτην, εἰς τὴν ὁποίαν
ἰσοῖς κατοικᾷτε τῶρα.

5 Καὶ διὰ τοῦ ἔδωκεν εἰς
αὐτὴν κληρονομίαν, ὅδὲ ἵνα
πάτημα· ποδαρίον· καὶ τοῦ
ἵταξι ἐὰν τοῦ τῆς δώσῃ διὰ
κληρονομίαν, καὶ εἰς τὸ σπέρμα
τῶν ὕστερα ἀπ' αὐτόν, μὴ
ἔχοντας αὐτὸς παῖδί.

6 Καὶ ὁ Θεὸς τῷ ἵπτι ἔτξιν·
Ὅτι τὸ σπέρμα σου δέλει εἰσθαι
παρώκιν· ἐξέτην γῆν, καὶ βέλην
το σκληρώσει, καὶ ἐὰν τὸ ταλαι-
παρήσῃ τετρακόσις χρόνους.

7 Καὶ τὸ ἴδιον, ὅπερ θέ-
λων δουλεύσει, ἰγῶν θέλων τὸ
κρίνει, ἵπτι ὁ Θεός· καὶ ὕστερα
δέλυσιν ἐγγενεῖ, καὶ θέλων μὲ
λατρεύσει εἰς τὸν τόπον ἐτήτων.

8 Καὶ ὁ Θεὸς τῷ ἔδωκεν δια-
θήκην περιτομῆς· καὶ ἔτξιν ἐγέν-
ετο τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἰς ταῖς
ἐνταλόν περιτομῆς καὶ ὁ Ἰσαὰκ
(ἐγγίνετο ὁ Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰα-
κώβ τῶν δωδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ἐζήλευ-
σαν τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸν ἐπέλω-

εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῷ·

10 Καὶ ἐξείλιτο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλεως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτῆς.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ ἔχ' εὗρισκεν χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ακούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τὰς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνιγνώρισθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκάλισατο τὸν πατέρα αὐτῆς Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτῆς, ἐν ψυχαῖς ἐβδόμηκοντα πέντε.

15 Κατίβη δὲ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν πύτος καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μετιτίθησαν εἰς Συχίμ, καὶ ἐτίθησαν ἐν τῷ μνηματί, ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἰακώβ τοῦ Συχίμ.

σαν (ἐὰν φερῇ) εἰς τὴν Αἴγυπτον· ἀμὴν ὁ Θεὸς ἦτον μετ' αὐτόν·

10 Καὶ ἐλυθέρωσέν τοι ἀπὸ ὅλας ταῖς πίκραις τῆς, καὶ ἔδωκεν τῇ χάριτι καὶ σοφίᾳ ὁμπροσὰ εἰς τὸν Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν ἐκατέστησεν ἡγούμενον εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς ὅλην τὴν τὸ σπῆτι.

11 Καὶ ἦλθε πείρα εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ μεγάλη εἰσχωρία· καὶ οἱ πατέρες μας δὲν εὗρισκαν φαγητά.

12 Καὶ ὁ Ἰακώβ ὥσαν τὸ ἄκουσι πῶς εἶναι σιτάρι εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔστειλε τὰς πατέρας μας πρῶτα.

13 Καὶ τὴν δεύτερην φορὰν ἐγινώρισθη ὁ Ἰωσήφ εἰς τὰς ἀδελφάς τῆς, καὶ ἐφανερώθη τὸ γένος τῷ Ἰωσήφ εἰς τὸν Φαραὼ.

14 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἐπροσκάλισεν τὸν πατέρα τῆς τὸν Ἰακώβ, καὶ ὅλην τὴν γυναιάν, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἔως ἐβδόμητα πέντε ψυχῆς.

15 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἐκατίβη εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν αὐτός καὶ οἱ πατέρες μας.

16 Καὶ τὰς ἐμμετάοπισαν εἰς τὴν Συχίμ, καὶ τὰς ἐβάλλαν εἰς τὸ μνήμα ὃ πῦ ἀγόρασεν ὁ Ἀβραὰμ μὴ ἀσῆμι ἀπὸ τῆς υἱὸς τοῦ Ἐμμὸρ τοῦ Συχίμ.

17 Καθώς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἐξήκουσεν ἡμεῖς καὶ ἐπληθύθη ἐν Αἰγύπτῳ,

18 Ἄχρις ἣ ὤϊσθη βασιλεὺς ἑτέρος ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ·

19 Οὗτος κατασφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τὴν πατέρα ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκδιτα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀγαπῶν τῷ Θεῷ, ὃς ἀνιέρθη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

21 Ἐκτιθέμενος δὲ αὐτὸν, ἀνέβλεπε αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἀνέβλεψεν αὐτὸν αἰσθητῶς εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληρῆτο αὐτῷ τισσαρακοστόν χρόνον, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκίψασθαι τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν υἱὸς Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἰδὼν τινα ἀδικήματα, καὶ αἰσθάνων, καὶ ἐποιεῖν ἐκδίκησιν τῷ καταπονεμένῳ, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον.

17 Καὶ καθὼς ἐσόμενον ὁ χρόνος τοῦ ταξιδίου τοῦ ὁποῖου ὤμοσεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ, αὐξήσει ὁ λαὸς, καὶ ἐπληθύνη ἐν τῇ Αἰγύπτῳ,

18 Ἔως ὅπῃ ἐσηκώθη ἄλλος βασιλεὺς εἰς τὴν Αἰγύπτῳ, ὁ ὁποῖος δὲν ἐγινώριζε τὸν Ἰωσήφ.

19 Ἐτῷτος ἐκατατέχνευσε τὸ γένος μας, καὶ ἐκακοποίησε τὴν πατέρα μας, μὴ τὸ νὰ κάμῃ νὰ ῥίχνῃσι τὰ βρέφη τῆς, νὰ μὴν ζωογονεῖται.

20 Εἰς τὸν ὁποῖον καιρὸν ἐγεννήθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ εἶχε θείαν εὐμορφίαν, ὁ ὁποῖος ἀνιέρθη τρεῖς μῆνες εἰς τὸ σπῆτι τοῦ πατρὸς τῆς.

21 Καὶ ὡς ἂν τὸν ἔρριξαν, τὸν ἐπῆρην ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ, καὶ τὸν ἀνέδρεψε διὰ υἱόν τῆς.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη ὁ Μωϋσῆς εἰς κάθε λογῆς σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς λόγια καὶ ἔργα.

23 Καὶ ὡς ἂν ἐτελείωσε τὸν τισσαρακοστὸν χρόνον, ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν τῆς, νὰ πάγῃ νὰ εἰδῇ τὴν ἀδελφὴν τῆς, τὴν υἱὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἴδωντας νὰ εἰδῇ κάποιον ἀπὸ τὸ γένος τῆς ὅπῃ ἀδικεῖτον, τῷ ἐβόηθη, καὶ ἐκαίει τὴν ἐκδίκησιν εἰς τὸν καταπονούμενον, φονεύοντας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Ἐνόμιζε δὲ συνίηαι τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτῆς δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ ἔσυνιῆκαν.

26 Τῇ δὲ ἐπιύσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν αὐτὴς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν· Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐγὼ ὑμεῖς, ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπώσατο αὐτόν, εἰπὼν· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀνελίῃν με σὺ θείας, ὃν τρόπον ἀνείλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Ἐφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, ἃ ἐγέννησεν υἱὸς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἱτῶν τισσαράκοιτα, ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτης.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἰθαύμασι τὸ ὄραμα· προσιρχομένη δὲ αὐτὴ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν·

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ

25 Καὶ ἐλογιάζει πῶς ἐὰν γροικῇ οἱ ἀδελφοί τε, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ μίσου τῆς χειρὸς αὐτοῦ θείει ἐὰν τῆς δόξης σωτηρίαν· ἀμὴ ἐκείνοι δὲν τὸ ἐγροικῆσαν.

26 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐφάνη εἰς αὐτὴς ὅπῃ ἐμάχονταν, καὶ τὴς ἀνάγκασεν διὰ τὰ κάμει εἰρήνην, λέγωντάς της· Ὡς ἀδελφοί, ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους; διατί ἀδικᾷ ἡμεῖς τὸν ἄλλον;

27 Καὶ ἐκίχθη ὅπῃ ἀδικῇσι τὸν γείτονά τε, τὸν ἄμψωσι, καὶ ἰπὶ· Ποῦς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ κριτὴν ἀπάνω εἰς ἡμᾶς;

28 Μήνα θείεις ἐὰν μὴ σκοτώσης καὶ ἐμένα, καθὼς ἐσκοτώσεις ἐχθρὸς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὡσὰν ἄκουσι τὸν λόγον ἐτῆτον ἰφύγει, καὶ ἔγινε πάροικος εἰς τὴν γῆν Μαδιάμ, ἐκεῖ ὅπῃ ἐγέννησε δύο υἱούς.

30 Καὶ ὡσὰν ἰτελειώσαν οἱ σαράντα χρόνοι, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτὸν μίση εἰς τὴν ἐρημον τῆς ὄρης τοῦ Σινᾶ, εἰς τὴν φλόγα τῆς φωτιᾶς τῆς βάτης.

31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὡσὰν ἰῶν, τὸ ὄραμα ἰθαύμαζε· καὶ πηγέωντας κοντὰ ἐὰν καταλάβῃ ἐτῆτο, τοῦ ἡλθε φωνὴ Κυρίου ὅπῃ τῆ ἐλθῇ.

32 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς τοῦ

Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἐντρομέου δὲ γινόμενου Μωσῆς ἐκ ἰτόλμα κατακτεῖται.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λῦσαι τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἴσθαι, γῆ ἁγία ἴστιν.

34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τῷ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στυγαγμῆ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξιλεῖσθαι αὐτούς· καὶ νῦν διῶρε, ἀποσιλῶσι εἰς Αἴγυπτον.

35 Τῷτοι τὸν Μωϋσῆν ὅτι ἤρῃσαντο, εἰπόντις· Τίς σε κατίσθαι ἄρχοντα καὶ δικαστή; τῷτοι ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ βάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἵτη τισσαράκοιτα.

37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· Προφῆτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος· ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμὶ· αὐτὸς ἀναστήσει.

38 Οὗτός ἐστιν ὁ γινόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλεῖντος αὐτῷ ἐν τῇ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅς ἐδίδ-

ῶντο, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐτρόμαξε, καὶ δὲν ἀποκόπησι τὰ ἀτεινίσῃ τὰ εἶδη.

33 Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε· Λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδάρια σου· διὰ τὸ ὅτι τόπος ἐκὼ γένοιται, εἶναι γῆ ἁγία.

34 Εἶδα εἶδα τὴν κακοπάθειαν τοῦ λαοῦ μου ὅπῃ εἶναι ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἤκουσα τὴν στεναγμὸν τῶν, καὶ ἐκατίσθαι τὰ τὴν ἐλευθερίῳ· καὶ τῶρα ἴλα, τὰ σὲ γείλω εἰς τὴν Αἴγυπτον.

35 Ἐτῷτον τὸν Μωϋσῆν τὸν ὑποῖον ἀρνήθησαν, λέγοντες· Τίς σε κατίσθαι ἄρχοντα καὶ δικαστή; ἐτῷτον ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν μὲ τὸ χεῖρ τοῦ ἀγγέλου ὅπῃ τοῦ ἐφάνη εἰς τὴν βάτον.

36 Ἐτῷτ τὸν εὐγαλει, μὲ τὸ τὰ κάμη τέρατα καὶ σημεῖα εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν ἐρημον, σαράντα χρόνους.

37 Ἐτῷτ εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὅπῃ εἶπεν εἰς τὴν υἱὸς τῷ Ἰσραὴλ· Ὅτι Αὐθεντὴς ὁ Θεός σας θείλει σᾶς ἀναστήσει προφῆτην ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σας ὡς ἐμὶ· αὐτεὺς τὰ ἀκῆσει.

38 Ἐτῷτ εἶναι ὅπῃ ἦτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἐρημον, μαζὺ μὲ τὸν ἀγγέλον ὅπῃ τῷ ἰσχυρίζονται εἰς τὸ ὅς τὸ Σινᾶ, καὶ μαζὺ μὲ τὴν πατέ-

ἔατο λόγια ζῶντα, δοῦναι ἡμῖν.

39 Ὡς οὐκ ἠθέλησαν ἐπι-
-σευχέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν,
ἀλλ' ἀπώσαντο, καὶ ἐγράφη-
σαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς
Αἴγυπτον,

40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρών·
Ποίησον ἡμῖν θεὸς ὃ προσ-
εξίσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωσῆς
ἔτ' ὅς ἐξηγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, οὐκ οἶδμεν τί
γίγνηται αὐτῷ.

41 Καὶ ἰμυοσχοποίησαν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνέ-
γαγον θυσίας τῷ εἰδώλῳ, καὶ
εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἐφριψε δὲ ὁ Θεὸς, καὶ
παρέδωκεν αὐτῆς λατρείαν τῇ
στρατιᾷ τοῦ Ἑρανεῦ· καθὼς
γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προ-
φητῶν· Μὴ σφάγια καὶ θυ-
σίας προσπνέγκατέ μοι ἔτη
τισσαράκοιτα ἐν τῇ ἐρήμῳ,
οἶκος Ἰσραὴλ·

43 Καὶ ἀνιλάβετε τὴν
σκηνὴν τοῦ Μολόχ, καὶ τὸ
ἄστρον τῷ θεῷ ὑμῶν Ῥεμφάν,
τῆς τύπης ἧς ἐποίησατε προ-
σκυνῆν αὐτοῖς· καὶ μεταοικίω
ὑμᾶς ἐπὶ κίονα Βαβυλῶν.

44 Ἡ σκηνὴ τῷ μαρτυρίῳ
ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λα-

ρὸς μας, ὁ ὁποῖος ἐδίχθηκε λό-
για ζωνταῖα ἐν ἡμῶν τὰ δόση.

39 Τῷ ὁποίῳ δὲν ἠθέλη-
σαν οἱ πατέρες μας ἐν τῷ
ὑπακῆσθαι, ἀλλὰ τὸν ἀπειδί-
ξαι, καὶ ἰγύρισαν μὲν τὴν καρ-
δίαν τὴν εἰς τὴν Αἴγυπτον,

40 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν
Ἀαρών· Κάμει μας Θεὸς,
ὅπως ἐὰν πηγένῃ ὑμῖν πρὸς ἡμᾶς·
διὰ τὸ ὅτι Μωϋσῆς ἐπέτ' ὅπως
ἡμᾶς ἐξαγαγεῖν ἀπὸ τῆς Αἴγυ-
πτου, δὲν ἰξυρόμεν τί ἔγινεν
εἰς αὐτόν.

41 Καὶ ἔκαμαν δαμάλι
εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ
ἰδυσίασαν εἰς τὸ εἶδωλον, καὶ
εὐφραίνονται εἰς τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν τῆς.

42 Καὶ ὁ Θεὸς ἰγύρισε τὸ
πρόσωπόν τε ἀπ' αὐτῆς, καὶ
τῆς ὑπαράδωκε ἐν λατρείᾳ
τὴν στρατιάν τῷ Ἑρανεῦ· καθὼς
ἔστιν γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον
τῶν προφητῶν· Ὡς σπῆτι τῷ
Ἰσραὴλ, μῆνα μὲν ἰφίριτε
σφακτὰ καὶ θυσίαις σαράντα
χρόιους μίση εἰς τὴν ἔρημον·

43 Ἀλλὰ ἐπήρατι τὴν
σκηνὴν τῷ Μολόχ καὶ τὸ ἄστρον
τῷ Θεῷ σας Ῥεμφάν, τῆς
τύπης τῆς ὁποῖας ἐκάμετε ἐν
τῆς προσκυνᾶτε· καὶ δίδω σᾶς
μετακατοικίσει παραπάνω
ἀπὸ τῆς Βαβυλῶνα.

44 Ἡ σκηνὴ τῷ μαρτυρίῳ
ἦτορ μὲν τῆς πατέρες μας εἰς
τὴν ἔρημον, καθὼς ἐκεῖν· ὅπως

λῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐ-
τὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν
ἰωράκει.

45 Ἦν καὶ εἰσάγαγον
διαδοξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν
μιτὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει
τῶν ἰθιῶν, ὡς ἔξωσιν ὁ Θεὸς
ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων
ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δα-
βίδ·

46 Ὃς εὖρε χάριν ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡτήσατο
εὖρεῖν σκῆνωμα τῷ Θεῷ
Ἰακώβ·

47 Σολομῶν δὲ ἠκοδόμησεν
αὐτῷ οἶκον.

48 Ἄλλ' ἔχ' ὁ ὕψιστος ἐν
χαρισματικοῖς καὶ κατοικῷ,
καθὼς ὁ προφῆτης λέγει·

49 Ὁ ὕψιστος μοι θρόνος,
καὶ ὁ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
μου· Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ
μοι, λέγει Κύριος· ἢ τίς
τόπος τῆς καταπαύσεώς
μου;

50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου
ἐποίησε ταῦτα πάντα;

51 Σκληροτράχηλοι, καὶ
ἀπειρήνιστοι τῇ καρδίᾳ καὶ
τοῖς ὤσιν, ὑμεῖς αἰὶ τῷ
Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπί-
πτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν
καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῷ προφῆτῳ οὐκ

ἐλάλει μὲ τὸν Μαΐσῃν ἐδιά-
ταξε, νὰ τὴν κάμῃ κατὰ τὸν
τύπον ὃν ἔβλεπε.

45 Τὴν ὁποίαν σκηνὴν
ἔσωντας νὰ τὴν διαδεχθῶσιν
οἱ πατέρες μας μαζὺ μὲ τὸν
Ἰησοῦν τὴν ἐμβυχται μέσα εἰς
τὸν τόπον ὃν ἐκυρίευσαν καὶ
εἶχαν τὰ ἔδρα, τὰ ὁποῖα τὰ
ἐξώρισεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸ πρό-
σωπον τῶν πατέρων μας, ἕως
ταῖς ἡμέραις τοῦ Δαβὶδ·

46 Ὁ ὁποῖος εὗρε χάριν
ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν, καὶ
ἐζήτησε νὰ εὖρῃ κατοικίαν διὰ
τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

47 Καὶ ὁ Σολομῶν τοῦ ἔκα-
μει ἵνα σπῇτι.

48 Ἀλλὰ ὁ ὕψιστος δὲν
κατοικᾷ εἰς ναὸς ὃν γίνονται
μὲ χεῖρια, καθὼς λέγει ὁ προ-
φῆτης·

49 Ὁ ὕψιστος εἶναι θρόνος
μου, καὶ ἡ γῆ εἶναι ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν μου· Ποῖον σπῇτι
δέλιτε μὲ κάμει, λέγει Κύ-
ριος· ἢ ποῖος τόπος εἶναι τῆς
ἀναπαύσεώς μου;

50 Ἐτέτα ὅλα δὲν τὰ
ἔκαμει τὸ χεῖρ μου;

51 Ὡς σκληροτράχηλοι,
καὶ ὃν δὲν ἔχετε περιτομὴν
τῆς καρδίας καὶ τῶν αὐτίων,
ἐστὶς πάντοτε ἐναντιῶσθαι τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς
οἱ πατέρες σας ἔτῃ καὶ
ἰστίς.

52 Ποῖον ἀπὸ τῆς προφῆτας

εἰδῶξαν οἱ πατέρες ὑμῶν· καὶ ἀπέκτειναν τὴν προκαταγγείλαντα· περὶ τῆς ἰλιύσειως τοῦ δικαίου, ὃ ἦν ὑμῖς προδότης καὶ φοιῖς γιγίνεσθαι·

53 Οἷτινες ἱλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγίλων, καὶ ἔκ ἰφυλάξασι.

54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρουχον τὴν ὀδόντας ἐπ' αὐτόν.

55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτιτίσας εἰς τὸν ἕρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ·

56 Καὶ εἶπεν· Ἰδὼ, θεωρῶ τὴν ἕρανὸς ἀνεωγμένης, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ.

57 Κράξαντες δὲ Φωίῃ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν.

58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἰλιθοβόλην· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθιπον τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τὴν πόδας νεανίᾳ καλεσμένῳ Σκύλλῃ,

59 Καὶ ἰλιθοβόλην τὸν Στίφανον, ἱπικαλέμμενον καὶ λί-

δὲν εἰδῶξαν οἱ πατέρες σας· καὶ ἐσκότωσαν ἰκεῖνους ὅπῃ ἰπρεῖπαι διὰ τὸν ἐρχομὸν ἰσχυρῶ τῷ δικαίῳ, τῷ ὁποίῳ τῶρα ἰσιῖς ἰγινέκεται προδότης καὶ φοιῖας·

53 Οἱ ὁποῖοι (ἰσιῖς) ἰπῆρετε τὸν νόμον, διὰ μίσην τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀγγίλων, καὶ διὲν τὸν ἰφυλάξετε.

54 Καὶ ἰκεῖνοι ὥσαν ἄκταν ἰσχυρῶ, ἐσκόπτηναι ἡ καρδίαις τῆς, καὶ ἰτρεζαν εἰς ἰκεῖνοι τὰ δότια τῆς.

55 Καὶ ἰκεῖνος μὴ τὸ νὰ εἶναι γιμάτος ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου ἀτίτισιν εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶδε καὶ τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ ἐξέκετον ἀπὸ τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ·

56 Καὶ εἶπε· Νὰ, ὅπῃ βλέπω τὴν ἕρανὸς ἀνοικτῆς, καὶ τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπῳ, ὅπῃ γίκεται ἀπὸ τὴν δεξιάν τῷ Θεῷ.

57 Καὶ κράζοντες μεγάλην φωνήν, ἰφραξαν τὰ αὐτία τῆς, καὶ ὤρμησαν ὅλοι μὴ εἶναι θυμὸν ἀπάνω τῆς.

58 Καὶ τὸν εὐγαλαὶ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ τὸν ἰλιθοβολῶσαν· καὶ οἱ μάρτυρες εὐγαλαὶ καὶ ἰθισαν τὰ φορέματα τῆς εἰς τὰ ποδάκια κάποιου νέου, ὅπῃ ἐκράζοντες Σκύλλῃ.

59 Καὶ ἰλιθοβολῶσαν τὸν Στίφανον, ὃ ὁποῖος ἰπρεσιύ-

γοῖτα· Κύριε Ἰησοῦ, δίξαι τὸ πνῦμά μου.

60 Θις δὲ τὰ γόνατα, ἠνέχε· φωνὴ μεγάλη· Κύριε, μὴ γέσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τῷτο ἔπαυεν, ἰκοιμηθεῖς.

χετον καὶ ἔλεγεν· Ὁ Αὐθέντης Ἰησοῦ, δέξαι τὴν ψυχὴν μου.

60 Καὶ γονατίζων, ἤνευ· ξέ με μεγάλην φωνὴν καὶ εἶπεν· Κύριε, μὴ τὴς λογαριάσης τὴν ἁμαρτίαν ἐτήτην. Καὶ ὡσαν εἶπιν ἐτῷτον τὸν λόγον, ἰκοιμήθη.

Κιφ. κ'. 8.

Σ Αὐλῷ δὲ ἦν συνιουδοῦν τῇ ἀιαιρίσει αὐτῷ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαγμός μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱερουσολύμοις· πάντες τι διασπαρίσαντες κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.

2 Συνέκομισαν δὲ τὸν Στίφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἰποήσαντο κοπιτὲς μέγα ἐπ' αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἰλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τὴς οὐκ ἐπιστομωμένους, σείρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρίδδον εἰς φυλακὴν.

4 Οἱ μὲν ὦν διασπαρίντες διήλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς οὐκ ἐπιστομωμένους, ἐκείνην ἡμέραν εὐαγγελισσάμενος αὐτοῖς τὸν Χριστόν.

6 Προσείχον τε αἱ ὄχλοι

Κ Αὶ ὁ Σαῦλος ἦτον συμφορημένος εἰς τὸν φόρον τοῦ Στεφάνου. Καὶ ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἔγινε μεγάλῳ διαγμός εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπῃ ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὅλοι ἐσκορπίσθησαν εἰς ταῖς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, ἔξω ἀπὸ τῆς ἀποστόλων.

2 Καὶ ἄνδρες εὐλαβεῖς ἔφεραν εἰς τὸ μῆμα τὸν Στίφανον, καὶ ἔκαμαν μεγάλον θρήνον εἰς αὐτόν.

3 Καὶ ὁ Σαῦλος ἐκαταρῆμαζεν τὴν ἐκκλησίαν, ἐμβάινωντας μίσα εἰς τὰ σπῆτια, καὶ σύρωντας ἄνδρες καὶ γυναῖκας, τὴς ἰπαράδιδεν εἰς τὴν φυλακὴν.

4 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅπῃ ἰδιασκορπίσθησαν (ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ) ἐτερεύοντες, εὐαγγελίζοντες τὸν λόγον τῷ Θεῷ.

5 Καὶ ὁ Φίλιππος ἐκατέβη εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, καὶ ἐκεῖ τὴς ἐκήρυττε τὸν Χριστόν.

6 Καὶ τὸ πλῆθος ἐποχάζετο

τοῖς λειγομένοις ὑπὸ τῷ Φίλιππῳ ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῷ ἀκῆσαι αὐτὸς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἰχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλη φωνῇ ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλιυμένοι καὶ χωλοὶ ἰθεραπιύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων, προῦπηρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιγῶν τὸ ἔθν^{ον} τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν.

10 Ὅτι προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικρῆ ἕως μεγάλης, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.

11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ἰκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξισκίναί αὐτὸς.

12 Ὅτι δὲ ἐπίστυσαι τῷ Φίλιππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ἑωκλήτου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἰβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστυσαι, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φίλιππῳ· διωρῶν τε ση-

ζυται ὅλοι ὁμοφύχως εἰς ἐκείνα ὅπῃ ἔλιγεν ὁ Φίλιππος, μὲν τὸ ἐὰν ἀκῆσιν αὐτοὶ καὶ ἐὰν βλέψουσιν τὰ σημεῖα ὅπῃ ἔκαμνι.

7 Διατὶ πολλὰ πνεύματα ἀκάθαρτα εὐγένεασιν ἀπ' αὐτὸς, ὅπῃ τὰ εἴχασιν, μὲν μεγάλῃ φωνῇ φωνάζοντας· καὶ πολλοὶ παράλυτοι καὶ κνηστῶντες ἰεσθαι.

8 Καὶ μεγάλη χαρὰ ἔγενετο εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν.

9 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος, τὸ ὄνομά τε Σίμων, ἦτον ἀπὸ προτίτερα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰμάγει καὶ εὐγαζει τὸ ἔθ^{νος} τῆς Σαμαρείας, ἐπὶ τὸν αὐτὸν λέγωντας τοῦ λόγου τε ἐὰν εἶναι κατένας μεγάλους.

10 Εἰς τὸν ἰποῖν ὅλοι ἀπὸ μικρῆ ἕως μεγάλης εἴχαι τὸν αὐτὸν, καὶ ἔλιγαν· Ἐστῆτος ἔιναι ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ ἀπόδλιπαν εἰς αὐτὸν, διατὶ τὸς εὐγαλιν ἀπὸ τὸν αὐτὸν τὸς ἀρεκίτον καιρὸν μὲν ταῖς μαγείαις τε.

12 Ἀμὴ ὅταν ἐπίστυσαι εἰς τὸν Φίλιππον, ὅπῃ εὐαγγελίζει τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἰβαπτίζονται ἄνδρες καὶ γυναῖκαις.

13 Καὶ αὐτὸς ὁ Σίμων ἐπίστυσαι, καὶ ὡσαν ἰβαπτίσθη, ἐγέκετον μαζὺ μὲν τὸν Φίλιππον· καὶ βλέπωντας

μῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας
γιομίαις, ἐξίγατο.

τὰ σημεῖα καὶ ταῖς μεγά-
λαις δυνάμει, ὅπῃ ἐγένετα
ἀπ' αὐτὸν, ἐθαύμαζε κατὰ
πολλὰ.

14 Ἀκούσαιτις δὲ οἱ ἐν
Ἱερουσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι
δίδικται ἡ Σαμάρεια τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπίσκειαν
πρὸς αὐτὸς τὸν Πέτρον καὶ
Ἰωάννην·

14 Καὶ ὥσαν ἄκουσαν οἱ
ἀπόστολοι ὅπῃ ἦσαν εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἡ Σαμάρεια
ἐδίχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
ἔκειαν εἰς αὐτὸς τὸν Πέτρον
καὶ Ἰωάννην·

15 Οἷτις καταβάντις
προσηύξαντο περὶ αὐτῶν,
ὅπως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον.

15 Οἱ ὅποιοι ὅταν ἐκατέ-
βηκαν ἱεροσυνήθησαν διὰ τ'
αὐτὲς, διὰ τὰ λάβωσι Πνεῦμα
ἅγιον.

16 (Οὐκ γὰρ ἦν ἰπ'
ὑδὲν αὐτῶν ἐπιτιπτικὸς,
μῖτοι δὲ βιβαπτισμῖτοι ἰπῆρ-
χοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.)

16 (Διατὶ ἀκόμι δὲν εἶχεν
πίσει εἰς κανένα ἀπ' αὐτὲς,
ἀμὴ μοναχὰ ἦταν βαπτι-
σμῖτοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.)

17 Τότε ἐπιτίθεν τὰς
χεῖρας ἰπ' αὐτὲς, καὶ ἰλάμ-
βαντο Πνεῦμα ἅγιον.

17 Καὶ τότε ἔβαιαν τὰ
χεῖριά της ἀπάνω εἰς αὐτὲς,
καὶ ἔπειαν Πνεῦμα ἅγιον.

18 Θιασάμηντο δὲ ὁ Σίμων
ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
χερῶν τῶν ἀποστόλων δόδοται
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσή-
μκειν αυτοῖς χεῖματα,

18 Καὶ ὥσαν εἶδεν ὁ Σί-
μων, ὅτι μὴ τὸ τὰ βάνειν οἱ
ἀπόστολοι τὰ χεῖριά της ἀπάνω,
δίδεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
τὲς ἔφειν ἄσπρα.

19 Λέγων· Δότε καὶ μοὶ τὴν
ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ὡς ἰάν
ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνη
Πνεῦμα ἅγιον.

19 Λέγωντας· Δότε με καὶ
ἐμένα τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν, εἰς
ὑποιοιβάλλω τὸ χεῖρ με ἀπά-
νω τε, τὰ πέρη Πνεῦμα ἅγιον.

20 Πέτρος δὲ ἔπει πρὸς
αὐτὸν· Ὁ ἀργύριόν σε σύν-
σει εἶη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν
ἐξουσίαν τοῦ Θεοῦ ἰσόμεσας διὰ
χερῶν κτάσθαι.

20 Καὶ ὁ Πέτρος τῷ εἶπε·
Τὰ ἄσπρα σε ἂς εἶναι μαζὺ
μετ' ἐσῖα εἰς ἀπώλειαν, δια-
τὶ ἰλογίαςεις ὅτι ἡ δουρεὶα τοῦ
Θεοῦ τὰ ἀποκταῖται μὴ ἄσπρα.

21 Οὐκ ἐστὶ σοὶ μερίς ὑδὲ
ἐκέρως ἐν τῷ λόγῳ ταύτῃ· ἡ γὰρ

21 Διὲ ἔχαις ἐσὺ μερικὸν
ὑδὲ κληρονομίαν εἰς τὸ πρᾶ-

καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεία
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

22 Μιταιόησεν ὃν ἀπὸ
τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ
δείθητι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα
ἀφιεθήσεται σοι ἡ ἱπίνουα τῆς
καρδίας σου.

23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας
καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε
ὄντα.

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σί-
μων εἶπε· Δείθητε ὑμῖς ὑπὲρ
ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως
μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὶ ὧν
εἶρήκατε.

25 Οἱ μὲν ὃν, διαμαρτυ-
ράμενοι, καὶ λαλήσαντες τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν
εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλὰς τε
κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγ-
γελίσαντο.

26 Ἀγγελῶ δὲ Κυρίου
ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέ-
γων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου
κατὰ μισημβρίαν, ἐπὶ τὴν
ὁδὸν τὴν καταβαίνειν ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη
ἐστὶν ἔρημῶς.

27 Καὶ ἀναστὰς ἵκοντο
καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ Αἰθιοπίας εὐνῆχος,
δυνατὴς Κανδάκης τῆς βασι-
λείας Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ
πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὃς
ἐληλύθει προσκυνῆσων εἰς
Ἱερουσαλὴμ.

γὰρ τὸτο· διατὶ ἡ καρδία
σου δὲν εἶναι ἴσια ὁμροσὰ εἰς
τὸν Θεόν.

22 Μιτανήσῃ λοιπὸν ἀπὸ
τάτης τὴν κακίαν σου, καὶ
παρακάλισι τὸν Θεόν, ἂν
τύχῃ νὰ σὺ συγχωρηθῇ ὁ
λογισμὸς τῆς καρδίας σου.

23 Διατὶ βλέπω πῶς εἶσαι
εἰς χολὴν πικρίας καὶ εἰς τὸν
δυσμὸν τῆς ἀδικίας.

24 Ἀπικρίθῃ ὁ Σίμων καὶ
εἶπε· Παρακαλίσιτε ἑαυτοὺς τὸν
Κύριον διὰ λόγου μου, διὰ νὰ
μὴν ἔλθῃ τίποτις κακὸν εἰς
ἐμένα ἀπ' ἐκείνου ὅπου εἶπτε.

25 Ἐκεῖνοι λοιπὸν, ἀφεί-
τις ἡμαρτυρήσαν, καὶ ἐλάλησαν
τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ, ἰγύρισαν
εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς
πολλαῖς χώραις τῶν Σαμαρει-
τῶν ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον.

26 Καὶ ἄγγελῶ Κυρίου
ἐλάλησιν εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ
εἶπε· Σήκω καὶ πάγει εἰς τὸ
μέρος τῆς μισημβρίας, εἰς τὴν
στράταν ὅπου κατιβαίνει ἀπὸ
τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Γάζαν·
καὶ αὕτη εἶναι ἔρημῶς.

27 Καὶ ἰσηκώθῃ καὶ
ἐπῆγει· καὶ νὰ, ἵνας αἰθιωπὸς
ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας εὐνῆχῶς,
δυνατὴς τῆς Κανδάκης τῆς
βασιλείσσης τῶν Αἰθιοπῶν, ὁ
ἵκοιτο ἦτον προεγὼς εἰς ὅλον
τὸν πλῆτον αὐτῆς τῆς βασι-
λίσσης, καὶ ἦλθιν νὰ προ-
σκυνήσῃ εἰς τὸν Ἱερουσαλὴμ.

28 Ἦν τι ὑπογράφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τῷ ἄρματός αὐτοῦ, καὶ ἀνιγνώσκει τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

29 Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα τῷ Φίλιππῳ· Πρόσλθι, καὶ κληθήσῃ τῷ ἄρματι τούτῳ.

30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτῷ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἄρα γε γινώσκεις ἀναγινώσκεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν διαίμην, ἰὰν μή τις ὁδηγήσῃ με; Παρακάλεις τε τὸν Φίλιππον ἀναβαίνειν καθίσαι εἰς αὐτῷ.

32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνιγνώσκεις, ἦν αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῇ ἔχθῃ· καὶ ὡς ἀμὸς ἱναγτίον τοῦ κείρου· αὐτὸν ἄφωτον, ὅπως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθε· τὴν δὲ γυναιὰ αὐτοῦ τις διηγείται· ὅτι αἰετίζεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐεῦχ· τῷ Φίλιππῳ, εἶπεν· Διόμας, περὶ τοῦ· ὁ προφήτης λέγει τούτο; περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός;

35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρχάμην·

28 Καὶ γυρίζοντας ἐκάθηντο ἀπ᾿ αὐτοῦ εἰς τὸ ἀλογάμαξόν τε, καὶ ἐδιάβαζε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

29 Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶπε εἰς τὸν Φίλιππον· Σύρε κοντά, καὶ κόλλησε εἰς τὸ ἀλογάμαξον τούτο.

30 Καὶ ὁ Φίλιππος· ἴδραμι καὶ τὸν ἄκουσεν ὅπῃ ἐδιάβαζε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Τάχα γνωρίζεις αὐτὰ ὅπου διαβάσεις;

31 Καὶ ὁ εὐεῦχ· εἶπε· Πῶς ἤθελα ἠμπορέσῃ, ἰὰν δὲν μὲ δείξῃ κανεὶς τὴν σφάταν; Καὶ παρακάλεσε τὸν Φίλιππον ἰὰ ἀνέβῃ καθίσῃ μετ' αὐτόν.

32 Καὶ τὸ μέρος τῆς γραφῆς ὅπῃ ἐδιάβαζε, ἦτο· ἔτετο· Ὡσαὶ πρόβατον ἐφίρδη εἰς τὴν σφαγὴν· καὶ ὡσὰν κριάρι θμυροῦ εἶναι ἄφωτον, τέτοιας λογῆς δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα τε.

33 Εἰς τὴν ταπεινώσιν τε ἐσηκώθη ἡ κρίσις τε· ἀμὴ τὴν γυναιὰν τε τίς ἠμπορεῖ ἰὰ τὴν διηγῆθῃ; διὰ τούτο σηκώνεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ τε.

34 Καὶ ὁ εὐεῦχ· ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· Παρακαλῶ σε, ὁ προφήτης διὰ ποῖον τὸ λέγει ἐτούτο; διὰ λόγον τε, ἢ διὰ ἄλλον κανένα;

35 Καὶ ὁ Φίλιππος· ἀνοίξει τὸ στόμα μου, καὶ ἀρχιζήσας ἀπὸ

ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐαγγε-
λιέσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

36 Ὡς δὲ ἰποριέοντο κατὰ
τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπὶ τι ὕδωρ·
καὶ φησιν ὁ εὐνῆχ^Θ· Ἰδὲ
ὕδωρ· τί κωλύει με βαπ-
τισθῆναι;

37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος·
Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας, ἔξισιν· Ἀποκριθεὶς
δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν υἱὸν
τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν
Χριστόν.

38 Καὶ ἐκίλισε γῆραι τὸ
ἄρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφό-
τεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ, τι Φίλιπ-
πος καὶ ὁ εὐνῆχ^Θ· καὶ ἐβά-
πτισιν αὐτόν.

39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τῆ
ὑδατ^Θ, Πνεῦμα Κυρίου ἤρπα-
σε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ
εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνῆχ^Θ·
ἰπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
χαίρων.

40 Φίλιππ^Θ δὲ εὐρέθη
εἰς Ἀζωτον· καὶ διερχόμεν^Θ
εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πά-
σας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς
Καισάρειαν.

τὴν γραφὴν ἐτάτην, τῷ εὐαγ-
γελισί τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ καθὼς ἰπριπατῶ-
σαι εἰς τὴν γράταν, ἐπήγασι
εἰς ἵνα ιερὸν· καὶ λέγει ὁ
εὐνῆχ^Θ· Νὰ ιερὸν· τί με
ἰμπυδιζει νὰ βαπτισθῶ;

37 Καὶ ὁ Φίλιππ^Θ εἶπει·
Ἄν πιστεύης μὲ ὕλην σου τὴν
καρδίαν, ἡμποριῖς· Καὶ ἐκί-
λ^Θ· ἀπικρίθη καὶ εἶπε· Πιστεύω
τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπαι
ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

38 Καὶ ἐπρόσβαξε νὰ γαθῇ
τὸ ἀλογάμαξόντη· καὶ ἐκατί-
βηκαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ ιερὸν,
καὶ ὁ Φίλιππ^Θ καὶ ὁ εὐνῆ-
χ^Θ· καὶ τὸν ἐβάπτισιν.

39 Καὶ ὅταν εὐγῆκαν
ἀπὸ τὸ ιερὸν, Πνεῦμα Κυρίου
ἄρπαξε τὸν Φίλιππον, καὶ
ἐκίλ^Θ· εὐνῆχ^Θ δὲ οὐκ εἶδεν αὐτόν·
καὶ ἐπάγει τὴν γράτα τῆ
χαρῆμιν^Θ.

40 Καὶ ὁ Φίλιππ^Θ εὐρέθη
εἰς τὴν Ἀζωτον· καὶ πικρῶν-
τας διὰ μέισιν εὐαγγελίζι ταῖς
πόλεις ὅλαις, ἕως νὰ πάγη εἰς
τὴν Καισάρειαν.

Κεφ. θ'. 9.

Ὁ δὲ Σαῦλ^Θ ἔτι ἰμπύων
ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τὰς
μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν
τῷ ἀρχιερεῖ,

2 Ἠτήσατο παρ' αὐτῷ ἐπι-
τολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς

ΚΑΙ ὁ Σαῦλ^Θ ἀκόμι πρί-
ωντας φοβερισμὸς καὶ
φόβος ἐναντία τῶν μαθητῶν τοῦ
Κυρίου, ἐπῆγει εἰς τὸν ἀρχιερεῖα,

2 Καὶ ἐζήτησιν ἀπ' αὐτοῦ
ἐπιτολὰς εἰς τὰ συναγώγια

συαγωγὰς, ὅπως ἴάν τις αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ὄντας ἀνδράς τι καὶ γυναῖκας, διδιδόμενους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.

3 Ἐν δὲ τῇ πορεύεσθαι, ἰγίνετο αὐτὸν ἰγγίζεν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περὶ ἑαυτοῦ αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ·

4 Καὶ πιστὸν ἰπὶ τῇ γῇ, ἤκουσεν φωνὴν λέγεσθαι αὐτῷ· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώκεις;

5 Εἶπε δὲ· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος· εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακταίνεις.

6 Τρέμων τι καὶ θαμβῶν εἶπεν· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστηθι καὶ ἵσθι, εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, ἐπήκουσαν ἱπποὶ, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδεὶς δὲ θεωρῶντες.

8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνιψγμίσθω δὲ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ, ἔδειξεν ἰβλῆναι· χειραγωγῶντες δὲ αὐτόν, ἐπήγαγον εἰς Δαμασκόν.

ὅπῃ ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκὸν ἂν εὖρη ἐκεῖ τις ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τῆς αἵρεσιν αὐτὴν ἄνδρες καὶ γυναῖκας, ἵνα τὴν φέρῃ διδόμενους εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ παγένωντας, ἐκεῖ ὅπῃ ἐσήμωσεν εἰς τὴν Δαμασκὸν, ἐξαίφνης ἔγραψε τρυγῶν τε ἵνα φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανοῦ·

4 Καὶ πέφτωιτας εἰς τὴν γῆν, ἤκουε φωνὴν ὅπῃ τοῦ εἰλεγε· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώκεις;

5 Καὶ αὐτὸς εἶπε· Ποῦ εἶσαι ἰσὺ, Αὐθέντη; Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπεν· Ἐγώ εἰμαι ὁ Ἰησοῦς ὅπῃ ἐσὺ κατατρέχεις· κακόν σε εἶναι ἵνα κλοτῶς εἰς τὰ κεντρίδια.

6 Καὶ ὁ Σαῦλ τρέμωντας καὶ ἀπορῶντας εἶπεν· Αὐθέντη, τί με ὀρίζεις ἵνα κάμω; Καὶ ὁ Κύριος τῷ εἶπε· Σήκω καὶ ἔμβα μέσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ δέξει σὺ λαληθῆν, τί κάμνει χρεῖα ἵνα κάμης.

7 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ὅπῃ τὸν ἰσχυρόναι, ἐξέκυνταν (ἐξεγῆκοτες καὶ) ἄφρονες, ἔσωντας ἵνα ἀκώσῃ τὴν φωνὴν, καὶ κανίνα ἵνα μὴ βλέψῃσι.

8 Καὶ ὁ Σαῦλος· ἐσηκώθη ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ εἶχε τὰ μάτια τῇ ἀνοικτὰ, ἀμὴ κανίνα ἄνθρωπον δὲν ἔβλεπε· καὶ οἱ σύντροφοί τε βαρύντες τοὺς ἀπὸ τὸ χεῖρ, τὸν ἔμβασαν μέσα εἰς τὴν Δαμασκόν.

9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν, ὡδὶ ἔπιεν.

10 Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδὼ ἐγὼ, Κύριε.

11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλεσμένην, Εὐθεΐαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσία· ἰδὼ γὰρ προσεύχεται.

12 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλὴμ·

14 Καὶ ὡδὲ ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τὴς ἐπικαλεσάμενης τὸ ὄνομά σου.

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Περιεὺς, ὅτι σκιῷ ἐκλογῆς μοι εἰς τὸν ἔθνος, τοῦ βασιλεῖος τοῦ Ἰσραὴλ· πῶς οὖν ἰθιῶν, καὶ βασιλεύων, εἰῶν τι Ἰσραὴλ.

9 Καὶ ἔκαμει τρεῖς ἡμέραι· ὅπῃ δὲν ἔβλεπεν· καὶ μὴ ἔφαγεν, μηδὲ ἔπιεν.

10 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Δαμασκὸν ἦτον ἓνας μαθητὴς τὸ ὄνομά τε Ἀνανίας, καὶ εἶπεν τε ὁ Κύριος δι' ὁράματός· Ὁ Ἀνανία. Καὶ ἰδοὺ εἶπεν· Νά με ἰδῶ, Αἰδιότη.

11 Καὶ λέγει τε ὁ Κύριος· Σέσω καὶ σύρε εἰς τὴν γράμιν ὅπῃ κεν ζῇ· ἰδοὺ ζήτησι εἰς τὸ σπῆντι τοῦ Ἰούδα κάποιον τὸ ὄνομά τε Σαῦλον, ὅπῃ εἶναι Ταρσίος· διατὶ τέτην τὴν ὥραν προσεύχεται.

12 Καὶ ὁ Σαῦλος εἶδεν διὰ μίση ὁράματός· ἵνα ἀνδρωπὸν τὸ ὄνομά τε Ἀνανίαν, ὅπῃ ἐμβῇκε μίση, καὶ ἔβαλλεν ἀπάνω τε τὸ χεῖρ τε, διὰ ἵα ξαναβλέψῃ.

13 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀπεκρίθη· Αὐδέκτη, ἤκουσα ἀπὸ πολλῆς διὰ τὸν ἄνδρα τούτον, πῶσα κακὰ ἔκαμει εἰς τὴς ἁγίους σου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ·

14 Καὶ ἰδὼ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς ἀρχιερείς, ἵα δίσση ὅλης, ὅσας ἐπικαλεῖται τὸ ὄνομά σου.

15 Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπεν· Σύρε, ὅτι ἰδοὺ εἶναι ἀγγεῖον μὴ διαλεγμένον, ἵα βασιλεύῃ τὸ ὄνομά μὴ ὅμπροσθ' εἰς τὰ ἰθιῇ, καὶ εἰς τῆς βασιλείς, καὶ εἰς τῆς υἱὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δι' αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ἰσμάτος μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ ἐπέσπλυνεν αὐτὸν ἐν ὕδατι καὶ ἐπέθηκε αὐτῷ τὰς χεῖρας, ἰπτι· Σαὺλ ἀδελφε, ὁ Κύριος ἀπέσταλκεν με, (Ἰησοῦς ὁ φῶς σου ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἤρχου,) ὅπως ἀναβλύψῃς, καὶ πληρώσῃς Πνεύματος ἁγίου.

18 Καὶ εὐθὺς ἀπίπιστον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥσπερ λιπίδες, ἀνέβλυψεν τὸ παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ λαβὼν τροφὴν ἠνέχετο· ἔρχοντο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς.

20 Καὶ εὐθὺς ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Ἐξίγαντο δὲ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλιγον· οὐχ ὅτι ἐστὶν ὁ πορθέσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τὰς ἐπικαλυμμένας τὸ ὄμμα τῆτο· καὶ ὧδε εἰς τῆτο ἐληλύθει ἵνα διδμήνῃς αὐτὸς· ἀγάγη ἰπὶ τῆς ἀρχιερεῖς;

22 Σαῦλος δὲ μάλλον ἐκδιώκετο, καὶ συνέχοντο τὸν Ἰουδαῖον τὸν κατοικῆοντα ἐν

16 Διατὶ ἐγὼ θέλω τοῦ δείξει, ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ αὐτὸς διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἐπήγει, καὶ ἐμύνηκε μίση εἰς τὸ σπῆναι ἐκείνον· καὶ βάζοντας τὰ χεῖρά του ἀπάνω εἰς αὐτὸν, εἶπεν· Σαὺλ ἀδελφε, ὁ Κύριος, (ὁ Ἰησοῦς, ὁ πῦρ σου ἐφάνη εἰς τὴν γράταν ὅπῃ ἤρχου,) μὴ ἴσχειν, διὰ νὰ ξαναεβλύψῃς, καὶ νὰ γεμισθῇς Πνεύμα ἅγιον.

18 Καὶ παρὺς ἐπέσαν κάτω ἀπὸ τὰ μάτια του ὥσπερ λίθια, καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἠνέχετο· καὶ ὥσπερ ἐσηκώθη, ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ τρώγωντας φαγὰ ἰδυναμῶσι τοῦ λόγου του· Καὶ ἔκαμιν καμπόσαις ἡμέραις ὁ Σαῦλος· ἐκείναι μὲν τὰς μαθητάδας, ὅπῃ ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκόν.

20 Καὶ παρὺς μίση εἰς τὰ συναγώγια ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν, ὅτι ἰτέτο· εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἔκοναν ἐδιωκίζονταν, καὶ ἔλιγον· Δὲν εἶναι ἰτέτο· ὅπῃ ἐκέρχοντο εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκείνην ὅπῃ ἐπικαλύβοντο τὸ ὄμμα ἰτέτο· καὶ διὰ τῆτο ἦλθεν καὶ ἰδῶ, διὰ νὰ τὸν πάγη διμήνῃς εἰς τὸν ἀρχιερεῖς;

22 Καὶ ὁ Σαῦλος περισσότητες ἰδυναμῶνιτο, καὶ ἰσχυροῦντο τὸν Ἰουδαῖον ὅπῃ

Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι
αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἐπληρῆντο ἡμέ-
ραι ἱκαναί, συνεβελύσαντο οἱ
Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.

24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλ
ἡ ἐπιβελή αὐτῶν· παριτήρη-
σαι τὰς πόλεις ἡμέρας τι καὶ
νυκτὸς, ὅπως αὐτὸν ἀήλωσι.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ νυκτὸς καδῆκαν διὰ
τῆς τείχους, χαλάσαντες ἐν
σπυρίδι.

26 Παραγινόμενος δὲ ὁ
Σαῦλ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἠπνε-
ρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθη-
ταῖς· καὶ πάντες ἐφοβῶντο
αὐτόν, μὴ πωγεύοντες ὅτι ἐστὶ
μαθητῆς.

27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβύ-
μενος αὐτόν, ἤγαγε πρὸς τῆς
ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο
αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε
τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἱλάλησεν
αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ
ἐπαρρήσιασάτο ἐν τῷ ὀνόματι
τῷ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰς-
πορευόμενος· καὶ ἐκπορευό-
μενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Ἐλάλει τι καὶ σινη-
ζήτη πρὸς τῆς Ἑλληνιστάς·
οἱ δὲ ἐπιχίρουν αὐτὸν ἀνι-
λεῖν.

30 Ἐπιγινόντες δὲ οἱ ἀδελ-

ἐκάθηνταν εἰς τὴν Δαμασκὸν,
βεβαιώνοντες ὅτι ἰσχυρὸς ἦ-
ται ὁ Χριστός.

23 Καὶ ὥσπερ ἐπείρασεν ἡμι-
ρας πόλεις, ἐπὶ νυκτὶ
οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν τὸν σκοτήσιν.

24 Ἀλλ' ὁ Σαῦλ ἰμαδι-
τὴν ἐπιβελήντης· καὶ ἐπαρε-
φύλαγαν ταῖς πόρταις ἡμέρας
καὶ νύκτα, διὰ τὸ τὸν σκοτῆσαι.

25 Ἀλλ' οἱ μαθηταὶ
πῶροντες τὸν τὴν νύκτα τὸν
ἴδουσαν εἰς ἕνα κοφίον, καὶ τὸν
ἐκατίσθασαν ἀπὸ τὸν τείχους.

26 Καὶ ὥσπερ ἐπῆγεν ὁ
Σαῦλ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,
ἐδοκίμαζε ἐὰν κολλήσῃ μὴ τῶς
μαθητάδης· καὶ ὅλοι τὸν
ἐφοβῶνταν, διατὶ δὲν ἐπίγειναι
ὅτι εἶναι μαθητῆς.

27 Ἀλλ' ὁ Βαρνάβας πεί-
ρωντάς τον, τὸν ἐπῆγεν εἰς τῆς
ἀποστόλους, καὶ τῶς ἐδιηγήθη,
πῶς εἰς τὴν ὁδὸν εἶδε τὸν
Κύριον, καὶ ὅτι ἰσχύοντι μετ'
αὐτόν, καὶ πῶς εἰς τὴν Δα-
μασκὸν ἐπαρρήσιασάσθαι εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἐσυναγαγόμενος
μετ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἐπαρρησιαζόμενος εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Καὶ ἐλάλει καὶ ἐφιλο-
νεύετα μὴ τῶς Ἑβραίων· ὅπου
ἐλλήνιζαν· καὶ
μαζαν ἐὰν τὸν σκοτῶσιν.

30 Ἀλλ' οἱ ἀδελφοὶ ὥσπερ

φοὶ κατήγαγον αὐτοὺς εἰς Και-
σάρηαι, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐ-
τοὺς εἰς Ταρσόν.

31 Αἱ μὲν ὅν ἐκκλησῖαι
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ
Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας
εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομῶνται
καὶ ποριζομέναι τῷ φόβῳ τοῦ
Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει
τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύν-
ονται.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερ-
χόμενον διὰ πάντων, κατελ-
θεῖν καὶ πρὸς τὰς ἀγίας τὰς
κατοικοῦντας Λύδαν.

33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρω-
πὸν τινα Αἰνίαν ὀνόματι, ἐξ
ἑσπέρου κατακείμενον ἐπὶ
κρεβάτι, ὃς ἦν παραλελυ-
μένος.

34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
Πέτρος· Αἰνίκα, ἰάταί σοι
Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ
στῆθι ἐπὶ τοῦ κρεβάτι. Καὶ ἐν-
δόξως ἐκείνην ἡμέραν.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάν-
τες οἱ κατοικοῦντες Λύδαν
καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες
ἐπεγρέψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν
μαθήτρια ὀνόματι Ταβιδά,
ἣ διεμνημονεύεται λέγεται Δορ-
κά· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν
ἔργων καὶ ἐλεημοσυῶν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέ-

ταις ἐκεῖνοις, τὸν ἔφεραν εἰς
τὴν Καισάρηαι, καὶ ἀπ' ἐκεῖ
τοὺς ἐστειλαν εἰς τὴν Ταρσόν.

31 Αἱ ἐκκλησῖαι λοιπὸν
ὅπου ἦσαν εἰς ὅλην τὴν Ἰου-
δαίαν, καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
καὶ εἰς τὴν Σαμαρείαν, εἶχαν
εἰρήνην, καὶ οἰκοδομῶνται, καὶ
ἐπάγειναι μὲν τὸν φόβον τοῦ
Κυρίου, καὶ μὲν τὴν παραγορίαν
τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπλη-
θύνονταν.

32 Καὶ περιῶντας ὁ Πέ-
τρος διὰ μέσην ἰσοῦν, ἐκα-
τίβη καὶ εἰς τὰς ἀγίας ὅπου
ἐκατοικῶσαν εἰς τὴν Λύδαν.

33 Καὶ ἐκεῖ εὗρεκεν ἕνα
ἄνθρωπον τὸ ὄνομα τοῦ Αἰνίαν,
ὅπου ἐκείτετο ἀπὸ ὀκτὼ χρό-
νων εἰς τὸ κρεβάτι, καὶ ἦτον
παράλυτος.

34 Καὶ εἶπεν τοῦ Πέτρος·
Αἰνίκα, ὁ Ἰησοῦς Χριστός σοι
ἰατρίην· στήκω ἀπάνω, καὶ
στῆθι ἐπὶ τοῦ κρεβάτι σου. Καὶ
παρευδὺς ἐσηκώθη.

35 Καὶ εἶδαν τὸν ὅλοι
ἐκεῖνοι ὅπου ἐκατοικῶσαν Λύδ-
αν καὶ τὸν Σάρωνα, οἱ ὅποιοι
ἐγύρισαν εἰς τὸν Κύριον.

36 Καὶ εἰς τὴν Ἰόππην
ἦτον κάποια μαθήτρια, τὸ
ὄνομα τοῦ Ταβιδά, ἣ ὅποια
μεταγλωττιζομένη λέγεται
Ζαρκάδι· ἐκείνη ἦτον γεμάτη
ἀπὸ καλῶν ἔργων καὶ ἀπὸ
ἐλεημοσυῶν ὅπου ἔκαμε.

37 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκεῖ-

ραις ἐκείναις ἀσθενήσαντα· αὐτὴν ἀπελάνει· λαοαίτις δὲ αὐτὴν ἔθηκεν ἐν ὑπερώῳ.

38 Ἐγγὺς δὲ ἔσσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος· ἰσθὶ ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτόν, παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθῆναι ἕως αὐτῶν.

39 Ἀναγὰς δὲ Πέτρος· συνήλθεν αὐτοῖς· ὁν παρὰ χεῖρ-
μενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερώον· καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίεισαι, καὶ ἐπιδοκνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἵποιοι μετ' αὐτῶν ἔσα ἡ Δορκάς.

40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος, θύει τὰ θύρατα προσηύατο· καὶ ἐπιστρίψας πρὸς τὸ σῶμα, ἱστῶν· Ταβιδά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τὰς ὀφθαλμούς αὐτῆς, καὶ ἰδῶσα τὸν Πέτρον, ἀνικάδισι.

41 Δὲς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνίστησιν αὐτήν· φωνήσας δὲ τὰς ἀγίας καὶ τὰς χήρας, παρέστησιν αὐτὴν ζῶσαν.

42 Γνωστὸν δὲ ἰγίνετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μῆναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ

καὶ ἰσυνίβη καὶ ἀσθέησι καὶ ἀπίθανι· καὶ ὥσαν τὴν ἔλυσαι τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ ἀνώγει.

38 Καὶ μὴ τὸ εἶναι σημὰ εἰς τὴν Ἰόππην ἢ Λύδδα, οἱ μαθηταὶς ὥσαν ἀκούσαντες, ὁ Πέτρος· εἶναι εἰς τὴν Λύδδα, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτόν, παρακαλοῦντες τὸν μὴ ὀκνήσῃ γὰρ ἔλθῃ ἕως εἰς αὐτὴς.

39 Καὶ ὁ Πέτρος· ἰσχυρῶς καὶ ἦλθε μετ' αὐτῶν· ὁποῖ· ὥσαν ἦλθε τὸν ἀνίστα-
σαι εἰς τὸ ἀνώγει· καὶ ἐγάθη-
και τρυγύρω τε ὅλαις ἢ χή-
ραις, καὶ ἱκλαίαν, καὶ τοῦ ἰδοῦναι τὰ ὑποκαταστα καὶ τὰ φορεματα ὅπου ἱκαίεσται ἦτον μετ' αὐταῖς ἡ Δορκάς.

40 Καὶ ὁ Πέτρος· τὸς εὐ-
γαλιν ὅλης ἔξω, καὶ γυατί-
ζωντας ἐπροσευχῆθη· καὶ ἱσ-
ρῖσιν εἰς τὸ κορμί, καὶ ἱστῶν·
Ταβιδά, σηκω ἀπάνω. Κα-
ικείνη ἄνοιξι τὰ μάτιας της,
καὶ ὥσαν ἰδὲ τὸν Πέτρον,
ἀνικάδισι.

41 Καὶ δίδοντάς της τὸ
χέρι της, τὴν ἰσῆκωσι. καὶ
ἐλάλησι τὰς ἀγίας, καὶ ταῖς
χήραις, καὶ τὰς τὴν ἱπα-
ράστησι ζῶσαντες.

42 Καὶ ἱμαθητεύθη ἱεῖς το
εἰς ὕλην τὴν Ἰόππην· καὶ πολ-
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.

43 Καὶ αὐτὸς ἀνίστησιν
ἀρκιταῖς ἡμέραις εἰς τὴν Ἰόπ-

παρά τινι Σίμωνι βυρσιῦ.

πην, σημά εἰς κάποιον Σίμονα
γιαφία.

Κεφ. ι'. 10.

ΑΝΗΡ δὲ τις ἦν ἐν Καισα-
ρείᾳ, ονόματι Κορνήλιος,
ἐκατόνταρχος ἐκ σπείρης τῆς
καλεσμένης Ἰταλικῆς,

2 Εὐσεβὴς καὶ φοβόμενος
τὸν Θεόν, σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, ποιοῦν τι ἐλεημοσύνας
πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δίδομενος
τοῦ Θεοῦ διαπαντός·

3 Εἶδεν ἐν ὄραματι φαιερῶς,
ὅτι ὤρει ἐνώπιόν τῆς ἡμέρας,
ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐσσιλεύοντα
πρὸς αὐτόν, καὶ ἰκόντα αὐ-
τῷ Κορνήλιον.

4 Ὁ δὲ ἀτιθείσας αὐτῷ,
καὶ ἰμφοβόμενος, εἶπε·
Τί ἴσι Κύριε; Εἶπε δὲ αὐ-
τῷ Αἰ προσευχαί σὺ καὶ
αἱ ἐλεημοσύναι σὺ ἀνέβησαν
εἰς μετάνοιοι ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ.

5 Καὶ ἰὼν πέμψας εἰς
Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετά-
τιλψαι Σίμονα ἐκ ἐπικαλεῖ-
ται Πέτρος.

6 Οὗτος ἔτιζενται παρὰ
τινι Σίμωνι βυρσιῦ, ὃ ἴσιν
εἰς ἀπὸς παρὰ θάλασσαν· ὅτε
λαλήσει σοι τί σὺ διῶ
ταῦτα.

ΚΑΙ κάποιος ἄνθρωπος
ὅπῃ ἦτον εἰς τὴν Καισάρ-
ειαν, τὸ ὄνομά τε Κορνήλιος,
ἐκατόνταρχος ἀπὸ τοῦ τάγματος
ὅπῃ ἐκράζοντο Ἰταλικόν,

2 Εὐσεβὴς καὶ φοβόμενος
τὸν Θεόν, μὲ ὅλον τε τὸ σπῆτι,
κάμινοντας ἐλεημοσύναις πολ-
λαῖς εἰς τὸν λαόν, καὶ παρα-
καλῶντας τὸν Θεὸν πάντοτε·

3 Εἶδεν εἰς τὸ ὄραμά τε
φαιερὰ, σημά εἰς τὴν ἐνώπιον
ὤρειν τῆς ἡμέρας, ἕνα ἄγγελον
τοῦ Θεοῦ ὅπῃ ἦλθεν εἰς αὐτόν,
καὶ τοῦ εἶπεν· Ὁ Κορνήλιε.

4 Καὶ ἐτῆτος ἀτίθεισιν εἰς
αὐτόν, καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν
τῷ· Τί εἶναι, Αὐδέντη; Καὶ ὁ
ἄγγελος τῷ εἶπε· Αἱ προσευ-
χαί σὺ καὶ ἐλεημοσύναι σὺ
ἀνέβησαν εἰς μετάνοιοι ὁμ-
προσὰ εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ τῷρα πέμψας εἰς
τὴν Ἰόππην ἄνδρας, καὶ προ-
σκάλεσι κάποιον Σίμονα ὁ
ὁποῖος κράζεται Πέτρος.

6 Ἐτῆτος εὐρίσκειται ση-
μά εἰς κάποιον Σίμονα για-
φία, τῷ ὁποῖον τὸ σπῆτι εἶναι
εἰς τὸ παραγιάλι καὶ αὐτὸς
θέλει σὺ εἰπεῖ τί κάμνει χρεῖα
ἐὰν κάμεις

7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἀγγελοῦς ὁ λαλῶν τῷ Κορινθίῳ, Φωὴ-
σας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ,
καὶ γρατιώτην εὐσιβῆ τῶν
προσκαρτερούντων αὐτῷ,

8 Καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς
ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτὸς εἰς
τὴν Ἰόππην.

9 Τῇ δὲ ἱπαύριον ὁδοιπο-
ρούντων ἐκείνων, καὶ τῇ πόλει
ἐγγιζόντων, αἰέβη Πέτρος ἐπὶ
τὸ δῶμα προσεύξασθαι, περὶ
ᾧ ὥραν ἔκτην.

10 Ἐγένετο δὲ πρόσκει-
νθαι, καὶ ἤθελε γεύσασθαι·
παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων,
ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστα-
σις·

11 Καὶ θεωρεῖ τὸν ἑρατὸν
ἀνιωγμένον, καὶ καταβαίνει
ἐπ' αὐτὸν σκιῶς τι ὡς ὁδὸς
μεγάλῃ, τέσσαρσιν ἀρχαῖς
δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ
τῆς γῆς·

12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα
τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ
τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπιδά
καὶ τὰ πετεινά τοῦ ἑρατοῦ.

13 Καὶ ἰγένετο Φωὴ πρὸς
αὐτόν· Ἀναγὰς, Πέτρι, θύσον
καὶ φάγε.

7 Καὶ ὡς ἂν ἰδίβῃ ὁ ἀγ-
γελοῦς ἐπὶ ἱλάλει εἰς τὴν Κε-
νήλιον, αὐτὸς ἱλάλησεν δύο ἀπὸ
τῆς δευτεράδος τῆς, καὶ ἵνα
γρατιώτην εὐσιβῆ ἀπὸ ἐκεί-
νης ὅπῃ ἰσέκονται πάντα
μετ' αὐτόν,

8 Καὶ ἰδιηγῆθηκεν τῆς
ὅλα τὰ πράγματα, καὶ τῆς
ἵσταλιν εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
σφιρικατῶντες αὐτοὶ, καὶ σπ-
μῶνεντες εἰς τὴν πόλιν, αἰέβῃ
ὁ Πέτρος εἰς τὸ δῶμα ἵνα πρὸς-
ευχῇ, κοντὰ εἰς τὴν ἔκτην
ᾧραν.

10 Καὶ ἔσωντας ἵνα πεινάσῃ,
ἤθελεν ἵνα γευσθῇ· καὶ ἔσων
ᾧραν ἰτοίμαζαι οἱ ἄνθρωποι
τῷ σπητιῷ φαγητόν, ἵπσιν
εἰς αὐτὸν ἔκστασις·

11 Καὶ βλέπει τὸν ἑρατὸν
ἀνιωκτόν, καὶ ἵνα ἀγγίξῃ
ἐπὶ ἱκατίβαινεν εἰς αὐτόν,
ὡς ἂν σινδόνι μεγάλῳ, δεμένῳ
ἀπὸ ταῖς τέσσαρσις ἀκραις,
καὶ καταβαζόμενον ἀπάνω εἰς
τὴν γῆν·

12 Εἰς τὸ ὅποσον σινδόνι
ἦταν ὅλα τὰ τετράποδα τῆς
γῆς, καὶ ὅλα τὰ θηρία, καὶ
ὅλα τὰ ἑρπιδά, καὶ ὅλα τὰ
πατεινά τῷ ἑρατῷ.

13 Καὶ Φωὴ ἦλθεν πρὸς
αὐτόν καὶ ἔλεγεν· ὦ Πέτρι,
σῆκω, σφάξε καὶ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρος· εἶπεν·
Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι ὑδίποτε
ἔφαγον πᾶς κοινοὶ ἢ ἀκάθαρ-
τοι.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ
δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἄ ὁ Θεὸς
ἐκαθάρισεν, σὺ μὴ κοῖνῃς.

16 Τοῦτο δὲ ἰγένετο ἐπὶ
τρὶς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ
σκῆτος· εἰς τὸν ἕραιόν.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διη-
πόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη
τὸ ὄραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδὼ,
οἱ ἄνδρες οἱ ἀπειθαλμῆνοι
ἀπὸ τοῦ Κορινθίου, διερω-
τῆσαιτις τὴν οἰκίαν Σίμων-
ος, ἐπίστησαν ἐπὶ τὸν πυ-
λωνα·

18 Καὶ φωνήσαιτις ἔπυ-
δάνετο εἰ Σίμων ὁ ἐπικα-
λόμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενί-
ζεται.

19 Τῷ δὲ Πέτρῳ ἐνδυμμένῳ
περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν
αὐτῷ τὸ Πνεῦμα· Ἰδὼ, ἄνδρες
τρεῖς ζητεῖτε σί·

20 Ἀλλὰ ἀπαγὰς κατὰ βῆδι,
καὶ πορεύεσθαι αὐτοῖς, μηδὲν
διακριτέον· διότι ἐγὼ ἀπί-
σταλκα αὐτός.

21 Καταβάς δὲ Πέτρος· πρὸς
τὴς ἀνδρας τὴς ἀπειθαλμῆους
ἀπὸ τοῦ Κορινθίου πρὸς αὐ-
τόν, εἶπεν· Ἰδὼ, ἐγὼ εἰμι ὁ

14 Καὶ ὁ Πέτρος· εἶπεν·
Ὅχι, Ἀυθιότη· διατὶ ποτὶ δὲν
ἔφαγα τίποτις συγχαμίον
καὶ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ πάλιν δεύτερον
τοῦ ἤλθι φωνὴ καὶ ἔλε-
γει· Ἐκεῖνα ὅπου ὁ Θεὸς
ἐκαθάρισεν, ἐσὺ μὴν τὰ συγ-
χαίσειςαι.

16 Καὶ τοῦτο ἔγινε τρεῖς
φοαῖς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη
τὸ ἀγγεῖον ἐκεῖνο εἰς τὸν
ἕραιόν.

17 Καὶ ἀπορῶντας ὁ Πέ-
τρος· εἰς τῷ λόγῳ τῆ τι νὰ
ἤθελιν εἶσθαι τὸ ὄραμα ὅπῃ
εἶδε, καὶ νὰ, οἱ ἄνδρες ὅπῃ
ἦταν ἀπειθαλμῆνοι ἀπὸ τὸν
Κορινθίον, κατερωτῶντες τὸ
σπῆτι τῷ Σίμωνος, καὶ ἤλθαν
εἰς τὴν θύραν·

18 Καὶ κρᾶζοντες ἐρώτη-
σαν ἀνίσως ὁ Σίμων ὅπῃ κρᾶ-
ζεται Πέτρος εἶναι κοινεμένος
εἰδῶ.

19 Καὶ ὁ Πέτρος ἐνδυμέ-
μιος τὸ ὄραμα, τοῦ εἶπε τὸ
Πνεῦμα· Νὰ, τρεῖς ἄνδρες ὅπου
σε ζητεῖσι·

20 Καὶ σήκω καὶ κατέβα,
καὶ σύρε μετ' αὐτῆς, καὶ
τίποτις νὰ μὴν ἀμφιβάλλης·
διατὶ ἐγὼ τῆς ἔστηκα.

21 Καὶ ἐκατίβη ὁ Πέτρος
εἰς τῆς ἄνδρας ὅπου ἦταν
ἀπειθαλμῆνοι ἀπὸ τὸν Κορινθίον
εἰς αὐτόν, καὶ εἶπεν· Νὰ, ἐγὼ

ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

22 Οἱ δὲ ἱποὶ Κορινθίῳ· ἑκατοντάρχης, αἰὲρ δίκαιος· καὶ φοβέμενος τὸν Θεὸν μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλων τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἰχνηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἀγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκῆσαι ῥήματα παρὰ σοῦ.

23 Εἰσκαλυσάμενος οὖν αὐτὸς ἐξείησιν. Τῇ δὲ ἑπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ·

24 Καὶ τῇ ἑπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν· ὁ δὲ Κορινθίος ἦν προσδοκῶν αὐτούς, συγκαλυσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τὴν ἀναγκαίαν φίλην.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσιλθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορινθίος, πιστὸν ἰπὶ τῆς ποδῆς, προσεκίνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αἰτὸν ἤγαγε, λέγων· Ἀνάστηθι· καὶ γὰρ αὐτὸς ἄνθρωπος εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε, καὶ ἐρίσκει συνεκλυθότας πολλὰς.

ἔμαι ἐκεῖ· ὁποῦ ζητεῖτε εἶναι ἡ ἀφορμὴ ὑπὸ ἧλδοιτο ἰδῶ;

22 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Ὁ Κορινθίος ὁ ἑκατονταρχος, ἄνθρωπος δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρούμενος ἀπὸ ὅλων τῶν ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐπροσάχθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ μίσση ἰσθὺς ἀγίου ἀγγέλου, ἵνα σὺ προσκαλίσῃ εἰς τὸ σπῆτί τε, καὶ ἵνα ἀκῆσῃ λόγια ἀπὸ λόγου σου.

23 Ὁ Πέτρος λοιπὸν προσκαλῶντάς τοὺς μίσση τοὺς ἰκόνεψι. Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ Πέτρος εὐγῆκε μαζὺ μὴ αὐτὸς, καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς ὁποῦ ἦταν ἀπὸ τῆς Ἰόππης ἐπῆγαν μετ' αὐτόν·

24 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμβῆκασιν εἰς τὴν Καισάρειαν· καὶ ὁ Κορινθίος τῆς ἰκαρτεῖας, προσκαλυσάμενος ὁμοῦ τοὺς συγγενεῖς τε καὶ τῆς φίλης τε τῆς ἀναγκαίης.

25 Καὶ ὥσαν ἐμβῆκιν ὁ Πέτρος, τὸν ἰσυναπάντησιν ὁ Κορινθίος, καὶ ἔπισιν εἰς τὰ ποδάρια τε, καὶ τὸν ἐπροσκίνησι.

26 Ἀμὴν ὁ Πέτρος τὸν ἰσκησσι, καὶ εἶπι· Σῆκω ἀπάνω· καὶ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμαι.

27 Καὶ συνομιλῶντας μετ' αὐτόν, ἐμβῆκε μίσση, καὶ εὐγῆκε πολλὰς συμμαζόμεναι.

28 Ἐφ' ἧς τὸ πρὸς αὐτὸς·
Ἰδοὺ ἐπεσθὲν ὡς ἀδελφὸν
ἐν αὐτῷ. Ἰδοὺ καὶ καταστὰς
προσυχθεὶς ἀλλήλων
καὶ ἀγαπᾶσθαι. Οὕτως ἰδοὺ
καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου ἡ ἀκάθαρτον
λίγειν ἐλθόντων.

29 Διὸ καὶ ἀντιτιγρήτως
ἐλθὲν μιταπιμψθεῖς. Πυιδά-
σκειαι οὖν, τίς λόγῳ μετεπίμ-
ψαθὲν;

30 Καὶ ὁ Κορινθίῳ· ἔφη·
Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι
ταύτης τῆς ὥρας ἡμεῖς ἠσπύ-
ζομεν καὶ τῆς ἐννάτης ὥρας προσυ-
χνομεν· ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν
ἐσθῇ λαμπρᾷ·

31 Καὶ φησὶ· Κορινθίαι,
ἐπισκέσθητε μου ἡ προσυχή,
καὶ αἱ ἰλημοσύναι μου ἐμ-
ποδίζονται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην,
καὶ μιτακάλῃσαι Σίμωνι,
ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρον· ὅτε
ἐλθόντων ἐν αὐτῇ ἡμερᾷ
ἔξωσιν παρὰ θάλασσαν·
εἰς παραγιγόμενον· λαλήσει
αὐτοῖς.

33 Ἐξαιτῆς οὖν ἐπιμψα
πρὸς σὺν τι καλῶς ἐποίησας
παραγιγόμενον· οὖν οἷον πάν-

28 Καὶ τὸς εἶπεν· Ἐστὶς
ἐξυμῶν καλὰ ὅτι εἶναι
ἀγαπᾶ εἰς ἀνδρῶν· Ἰδοὺ
ἐν συγκολλίται ἡ ἐν σμίγῃ
μὴ ἀλλόφυλον ἀνδρῶν·
ἀλλὰ ὁ Θεὸς μὲν τὸ ἰδοὺ
ἐν μὴν λίγῳ κατέκασκεν ἀνδρῶν
συγχαντὸν ἡ ἀκάθαρτον.

29 Διὰ τοῦτο μὴ τὸ ἐν
προσκαλισθῶ ἡλθα χωρεῖς
ἀντιλογίαν. Ἐρωτῶ σας λοι-
πὸν, διὰ ποῖον λογαριασμὸν
μὴ ἐπιδρομῆτε;

30 Καὶ ὁ Κορινθίῳ· εἶπεν·
Ἀπιδῶ καὶ τέσσαρες ἡμέραις
ἕως ἐτέτην τὴν ὥραν ἐν-
συνα, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν
ἐπιδρομῶν εἰς τὸ σπῆντί
μου· καὶ ἐν, ἕνας ἀνδρῶν
καὶ ἐξάθη ἐμπροσθὰ μου μὴ
φύριμα λαμπρόν·

31 Καὶ λίγει· ὦ Κορινθίαι,
ἡ προσυχή μου ἐπισκέσθη, καὶ
αἱ ἰλημοσύναι μου ἀνεδυμῶ-
σθαι ἐμπροσθὰ εἰς τὸν Θεόν.

32 Πέμψε λοιπὸν εἰς τὴν
Ἰόππην, καὶ προσκάλεσε τὸν
Σίμωνι, ὃ ὁποῖος κρέζεται
Πέτρος· ἐν τῷ εἶναι κοι-
μῆτος εἰς σπῆντι κάποιον Σί-
μωνις γραφία ὅτι εἶναι εἰς
τὸ παραγιάλι· καὶ ἐκείνος
ὡς ἐλθὼν θέλει σοῦ συν-
τῆσαι.

33 Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας
ἐπιμψα τοὺς ἀνδρῶν εἰς
ἐπίστα· καλὰ ἔκαμιν καὶ ἐσὺ·

τες ἡμῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
πάρισμι, ἀκῆσαι πάντα τὰ
προστιταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ.

34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ
στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας
καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι
προσωπολήπτης ὁ Θεός·

35 Ἀλλ' ἐν παντὶ ἴδιον
ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐρ-
γαζόμενος δικαιοσύνην, δικτὸς
αὐτῷ ἔστι.

36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέειπε
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζο-
μενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ· ἔτος ἔστι πάντων
Κύριος.

37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γινό-
μενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς
Ἰουδαίας, ἀρχάμενοι ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, μετὰ το βάπ-
τισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·

38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζα-
ρετ, ὡς ἔχρισιν αὐτὸν ὁ Θεὸς
Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει,
ὃς διῆλθεν ἐνεργειῶν καὶ
σημείων πάντας τὰς κατα-
δυναστευομένας ὑπὸ τοῦ δια-
βόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ'
αὐτοῦ.

39 Καὶ ἡμεῖς ἴσμεν μάρ-
τυρις πάντων ὧν ἐποίησιν
ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων
καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ· ὃν ἀνι-
στον κριμάσασαί τις ἐπὶ ξύ-
λου.

ὅπῃ ἤλθει· τῷρα λοιπὸν ἡμεῖς
ἔλοι ἐυρισκόμεθα ἰδῶ ὁμολογῶ-
ντες εἰς τὸν Θεόν, τὰ ἀκῆσωμεν ὅλα
ἡμεῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

34 Καὶ ὁ Πέτρος ἀνοίξει τὸ
στόμα τῷ, καὶ εἶπεν· Ἐπ' ἀλη-
θείας γνωρίζω, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν
ἀποβλήτη εἰς πρόσωπα·

35 Ἀλλὰ εἰς κάδι ἴδιον·
ἐκείνους ὅπῃ τὸν φοβᾶται, καὶ
κάνει δικαιοσύνην, τὸν ἰδίχι-
ται.

36 Κατὰ τὸν λόγον ὅπῃ
ἔειπεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ
Ἰσραὴλ εὐαγγελίζωντας πάντας,
διὰ μίση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἱεῖς τοῦ Αὐθέντη ὅλων.

37 Ἐστὶς ἐξιούρι τὸ πρᾶ-
γμα ὅπῃ ἔγινεν εἰς ὅλην τὴν
Ἰουδαίαν, ἀρχίζοντας ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, ὕψιρα ἀπὸ τοῦ βά-
πτισμα ὅπῃ ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάννης·

38 Τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ ἦτο,
ἀπὸ τὴν Ναζαρετ, πῶς τὸ ἱ-
χρισεν ὁ Θεὸς μὴ Πνεῦμα ἅγιον
καὶ μὴ δύναμιν, ὃ ὁποῖος ἐπί-
ρασει ἐνεργειῶντας καὶ ἰατροί-
ωντας ὅλης ἐκείνης ὅπῃ ἐτεταν-
νοῦνται ἀπὸ τὸν διάβολον, καὶ
τὶ ὁ Θεὸς ἦταν μετ' αὐτόν.

39 Καὶ ἡμεῖς ἴμισθι μάρ-
τυρις ὅλων τῶν πραγμάτων
ὅπῃ ἔκαμιν, καὶ εἰς τὴν χώ-
ραν τῶν Ἰουδαίων καὶ εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ· τὸν ὁποῖον ἐκείνους
τὸν ἰφόνισαν κριμάζοντες
τὸν εἰς τὸ ξύλον.

40 Τῷτοι ὁ Θεὸς ἤγειρε τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἰμφανῆ γενέσθαι·

41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μαρτυροῖται τοῖς χειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀνάσῃαι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

42 Καὶ παρηγγελιν ἡμῖν πρὸς τὸν λαόν, καὶ διαμαρτυρεῖσθαι ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ κρίσιμος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν.

43 Τῷτοι πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ὅτι οἱ ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

44 Ἐτι λαλοῦντο τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπίπυσεν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τὰς ἀκούοντας τὸν λόγον.

45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνεῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ῥήματα τῆς δωρεᾶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκκίχυνται·

46 Ἦκουον γὰρ αὐτῶν λαλοῦντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπικρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μὴτι τὸ ὕδωρ κωλύσαι διαταγὰς τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς;

40 Ἐτῷτοι ὁ Θεὸς τὸν ἀνάσῃαι τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ τὸν ἔκαμε νὰ φανερωθῇ·

41 Ὅχι εἰς ὅλον τὸν λαόν, ἀλλὰ εἰς ἡμᾶς ὅπῃ εἴμεσθαι μάρτυρες προτίτερα χειροτονημένοι ἀπὸ τὸν Θεόν, οἱ ὁποῖοι ἡμεῖς ἐσυνεφάγαμεν καὶ ἐσυνεπίσαμεν μετ' αὐτόν, ὕστερα ἀφ' ὧντος ἀνίστασθαι ἐκ νεκρῶν.

42 Καὶ μᾶς ἐπαράγγειλε, νὰ κηρύξωμεν εἰς τὸν λαόν καὶ νὰ μαρτυρήσωμεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ κρίσιμος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν.

43 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἐτῷτοι μαρτυροῦσιν, ὅτι κάθε ἕνας ὅπῃ πιστεύει εἰς αὐτόν πέριτι τὴν ἄφισιν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν διὰ τὸ ὄνομά τῶν.

44 Καὶ ἀκόμι ὁ Πέτρος ἰλάλει ἐτῷτα τὰ λόγια, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔπιειν ἅπανω εἰς ὅλες ἐκείνας ὅπῃ ἤκουαν τὸν λόγον.

45 Καὶ ὅσοι πιστοὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἦλθαν μαζὺ μετὰ τὸν Πέτρον, ἐτρόμαξαν, ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκχύθηκε καὶ εἰς τὰ ἔθνη·

46 Διατὶ ἤκουαν αὐτὸς ὅπῃ ἰλαλῆσαι γλώσσαις, καὶ ἰμυγάλυναι τὸν Θεόν. Τότε ἀπικρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μὴνα ἡμπορεῖ κανένας νὰ ἰμποδίσῃ τὸ νερὸν νὰ μὴν βαπτισθῶσιν ἐτῷτοι, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὥσαν καὶ ἡμεῖς;

48 Προσείταξί τι αὐτὸς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

48 Καὶ ἐπρόσαξε ἰὰ βαπτισθῆν αὐτοῖς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τότε τὸν ἱπαρακάλισαν, ἵα ἀπομείνῃ καμπόσαις ἡμέραις.

Κεφ. ια'. 11.

ἮΚεσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,

3 Λέγοντες· "Ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκροβυσίαν ἔχοντας εἰσῆλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.

4 Ἀρξάμεν δὲ ὁ Πέτρος, ἐξετίθειτο αὐτοῖς καθεξῆς, λέγων·

5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος· καὶ εἶδον ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκιῷς τι ὡς ὁδόν μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένῃ ἐν τοῦ ἔρανθ, καὶ ἔλθον ἄρχοντες ἡμῶν·

6 Εἰς ἣν ἀτεινίσας κατιόνουν· καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἱρπιτὰ, καὶ τὰ πτερυγία τῷ ἔρανθ.

ΚΑΙ ἤκεσαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὅπῃ ἦσαν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέχθησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος ἀνέβῃ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, ἐφιλονηκῶσαν μετ' αὐτὸν ἐκκῖνοι ὅπῃ εἶχαν περιτομήν,

3 Καὶ ἔλεγον· "Ὅτι μὲ ἀνδράπης ὅπῃ ἔχουν ἀκροβυσίαν ἐπῆγες, καὶ ἔφαγες μετ' αὐτάς.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἀρχισι, καὶ τὴς ἐδίδασκε τὰ πρᾶγματα κατὰ τάξιν, καὶ ἔλεγεν·

5 Ἐγὼ ἤμουν εἰς τὴν πόλιν τὴν Ἰόππην καὶ ἐπροσιύχουν· καὶ εἶδα εἰς τὴν ἔκστασιν μὲ εἶνα ὄραμα, εἶνα ἀγγεῖον ὡσαν σινδόνι μεγάλῳ κρεμασμένῳ ἀπὸ ταῖς τέσσαρες ἄκραις, καὶ ἐκατίβαιναν ἀπὸ τὸν ἔρανθ, καὶ ἦλθεν ἕως ἡμῶν·

6 Εἰς τὸ ὁποῖον ἀναντράνισα καὶ ἐσοχάσθηκα· καὶ εἶδα ἴλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἱρπιτὰ, καὶ τὰ πτερόμινα τοῦ ἔρανθ.

7 Ἦκουσα δὲ φωνῆς λιγέ-
σης μοι· Ἀνασᾶς, Πίτρε,
Θῦστον καὶ Φάγι.

8 Εἶπον δὲ· Μηδαμῶς,
Κύριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκά-
θαρτον ἐδέχεται εἰσῆλθαι εἰς
τὸ σῶμα μὲ.

9 Ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ
ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ ἑρανεῦ·
Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισται, σὺ μὴ
κοίνῃ.

10 Τῷτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
τρεις· καὶ πάλιν ἀνеспάσθη
ἅπαντα εἰς τὸν ἑρανό.

11 Καὶ ἰδὼ, ἐξαυτῆς
τρεις ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ
τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἦμην, ἀπε-
σταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας
πρὸς με.

12 Εἶπε δὲ μοι τὸ Πνεῦ-
μα συνηλθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν
διακρινόμενον· ἦλθον δὲ σὺν
ἐμοὶ καὶ οἱ ἑξ ἀδελφοὶ ἔτσι,
καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀνδρός.

13 Ἀπήγγελλέ τι ἡμῖν πῶς
εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ σταδίοντα καὶ ἐπόνοντα
αὐτῷ· Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην
ἄνδρας καὶ μετὰπειψαι
Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον
Πέτρον,

14 Ὃς λαλήσει ῥήματα
πρὸς σὲ, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ

7 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐπὶ
μὲ εἰλεγειν· Ὡ Πίτρε, σῆκω
καὶ σφάξε καὶ φάγι.

8 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Ὁχι,
Αὐθέντη· ὅτι κανένα συγχα-
μένον ἢ ἀκάθαρτον ἐδὲ καμία
φορὰ δὲν ἐμβῆκεν εἰς τὸ σῶμα
μὲ.

9 Καὶ μὲ ἀπεκρίθη μία
φωνὴ δεύτερον ἀπὸ τὸν ἑρα-
νό· Ἐκεῖνα ὅπῃ ὁ Θεὸς ἐκα-
θάρισεν, ἐσὺ μὴν τὰ συγκαί-
νεσε.

10 Καὶ τῷτο ἔγινε τρεῖς
φοραῖς· καὶ πάλιν ἐσύρθησαν
ὅλα εἰς τὸν ἑρανό.

11 Καὶ νᾶ, πάραυτα
τρεις ἄνδρες καὶ ἦλθαν εἰς
τὸ σπῆτι ὅπῃ ἦμου, ἀπε-
σταλμένοι ἀπὸ τὴν Καισαρείαν
εἰς ἐμένα.

12 Καὶ τὸ Πνεῦμα μὲ
εἶπε νᾶ πάγω μετ' αὐτῆς,
καὶ νᾶ μὴν ἀμφιβάλλω τίπο-
τες· καὶ ἦλθαν μεζύ μὲ καὶ
οἱ ἑξ ἐτῶτοι ἀδελφοί, καὶ
ἐπήγαμεν καὶ ἐμβήκαμεν εἰς
τὸ σπῆτι τοῦ ἀνδρώπῃ
ἐκεῖνῃ.

13 Καὶ ἐκεῖν[Ⓞ] μᾶς εἶπε
πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον εἰς τὸ
σπῆτί τε ὅπῃ ἐστάθη, καὶ τοῦ
εἶπεν· Στείλει ἀνδρώπῃς εἰς
τὴν Ἰόππην, καὶ προσκάλεισε
τὸν Σίμωνα, ὅπῃ κρᾶζεται
Πέτρο[Ⓞ],

14 Ὁ ὅποι[Ⓞ] θέλει σὲ
εἰπεῖ λόγια, διὰ μίση τῶν

καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαι με λαλεῖν, ἐπέπισε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῆς, ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματός· Κυρίῳ, ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε ὕδατι, ἡμεῖς δὲ βαπτισθῆσισθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Εἰ οὖν τὴν ἴσιν δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλύσαι τὸν Θεόν;

18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν.

19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντις ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, διήλθοι ἑως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδεὶς λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνοι Ἰουδαίους.

20 Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κερνηαῖοι, οἵτινες ἀπέλθοντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τῆς Ἑλληνιστᾶς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

ἐποίωι θείας σωθῇ ἐσὺ καὶ ὁλοι σου τὸ σπῆντι.

15 Καὶ ἰκίῃ ὅπῃ ἄρχισα ἐγὼ γὰρ τῆς λαλῶ, ἔπισιν ἀπάτω τῆς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡσὰν ἔπισι καὶ εἰς ἐμᾶς εἰς τὴν ἀρχήν.

16 Καὶ ἐδυμήθηκα τὸν λόγοι τοῦ Κυρίου, ὅπῃ ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισι μὲ νερόν, ἀμὴ ἰσιῖς θείλιτε βαπτισθῇ μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

17 Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Θεὸς αὐτῆς ὅπῃ ἐπίσεισαι εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τῆς ἔδωκε τὴν ἴσιαν χάριν ὡσὰν καὶ ἐμᾶς, ἐγὼ τί ἦσουι δυνατὸς γὰρ ἐμποδίσω τὸν Θεόν;

18 Ὡσὰν ἄκουσαν ἐτῆτα ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγαν· Ὁ Θεὸς λοιπὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη ἔδωκε μετάνοιαν εἰς ζωὴν.

19 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅπῃ ἐδιασκορπίσθησαν διὰ τὴν θλίψιν ὅπῃ ἔγινεν εἰς τὸν Στέφανον, ἐπέρασαν ἕως τὴν Φοινίκην καὶ Κύπρον καὶ Ἀντιόχειαν, καὶ δὲν ἐλαλῶσαν εἰς κανένα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, παρὰ μοναχὰ εἰς τῆς Ἰουδαίους.

20 Καὶ κάποιοι ἄνδρες ἀπ' αὐτῆς ἦταν Κύπριοι καὶ Κερνηαῖοι, οἱ ὅποιοι ὡσὰν ἐμῇ-και εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἐλαλῶσαν εἰς τῆς Ἑλληνιστᾶς, καὶ εὐαγγέλιζαν τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέτριψεν ἐπὶ τὸν Κύριον.

22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὤτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπίσειλαν Βαρνάβαν διελθῆναι ἕως Ἀντιοχείας.

23 Ὃς παραγινόμενος, καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἰχάρη, καὶ παρικάλει πάντας τῇ προδίσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ.

24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προστεθήσεται ὅχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐξῆλθον δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὗρὼν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.

26 Ἐγένετο δὲ αὐτῆς ἰναὶ τοὶ ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὅχλον ἰκανόν, χρηματίζειν τε πρῶτον ἐν Ἀντιόχειᾳ τῆς μαθητῶν Χριστιανῶν.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Ἀναγὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαβός, ἰσήμεν διὰ

21 Καὶ τὸ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτῆς· καὶ πολὺς ἀριθμὸς (ἀνθρώπων) ἐπίστευσε καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸν Κύριον.

22 Καὶ ἡ φήμη τῆς ἀκούςθης εἰς τὰ αὐτίκα τῆς ἐκκλησίας ὅπου ἦταν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔσειλαν τὸν Βαρνάβαν ἵνα ἔλθῃ ἕως εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23 Ὁ ὁποῖός, ὡς ἀνέπηγε, καὶ εἶδε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἰχάρη, καὶ ἐνεδέταν ὅλης ἵνα γέκουνται γερτοὶ εἰς τὸν Κύριον μετὰ τὴν ὀρεξίν τῆς καρδίας τῆς.

24 Διατὶ ἦτον ἀνθρωπος ἀγαθὸς καὶ γεμάτος Πνεῦμα ἅγιον καὶ πίσιν· καὶ πολὺ πλῆθος αὐξήνηθη εἰς τὸν Κύριον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας εὐγῆκε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Ταρσὸν ἵνα ἀναγυρέψῃ τὸν Σαῦλον· καὶ ὡς ἀντὶ τὸν εὗρεν τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

26 Καὶ ἔσαν χρόνον σωσόν ἰσυνάζονταν αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐδίδαξαν πλῆθος πολὺ, καὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν οἱ μαθητάδες ὀνομάσθησαν Χριστιανοί.

27 Καὶ εἰς ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις ἐκατέβησαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

28 Καὶ ἰσηκώθη ἕνας ἀπ' αὐτοῦν τὸ ὄνομα τῆς Ἀγα-

τοῦ Πνεύματος, λιμὸν μέγα·
μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν
οἰκουμενὴν· ὅς τις καὶ ἰγύνετο
ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος.

29 Τῶν δὲ μαθητῶν, κα-
θὼς ἠὲ ὑπορεῖτό τις, ὥρισαν
ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν
πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς·

30 Ὁ καὶ ἐποίησαν, ἀπο-
στείλαντες πρὸς τὰς πρεσβυτέ-
ρας διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ
Σαύλου.

ρος, καὶ ἐφανέρωσε διὰ τοῦ
Πνεύματος, πῶς μέλλει ἐν
γῆτι μεγάλη πείνα εἰς ὅλην
τὴν οἰκουμενὴν· ἣ ὅποια καὶ
ἔγινεν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κλαυ-
δίου τοῦ Καίσαρος.

29. Καὶ κάθε ἕνας ἀπὸ
τῶν μαθητᾶδων ὥρισαν,
καθὼς ἠμποροῖεν κάθε ἕνας
ἐν πέμψῃ διακονίαν εἰς τὰς
ἀδελφὰς ὅπῃ ἐκείνουσαν εἰς
τὴν Ἰουδαίαν·

30 Τὸ ὅποῖον τὸ ἕκαστος,
ἀποστέλλοντίς τὴν εἰς τὰς
πρεσβυτέρας διὰ μέσου τῶν
χειρῶν τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ
Σαύλου.

Κεφ. 12. 12.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν
ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βα-
σιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι
τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλη-
σίας.

2 Ἀντίοχος δὲ Ἰάκωβον τὸν
ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρει.

3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρετὴν ἐστὶ
τοῖς Ἰουδαίοις, προσεδέτο συλ-
λαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ
ἡμέραι τῶν ἀζύμων·)

4 Ὁ καὶ πιάσας ἔδειξεν εἰς
φυλακὴν, παραδὼς τέσσαρσι
τετραδίοις γρατιωτῶν φυλάσ-
σειν αὐτόν· βεβλόμενος μετὰ

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν
ἔβαλε τὰ χεῖρά του ὁ
Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐν κα-
κοποιήσῃ μερικῇ τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν.

2 Καὶ ἐφόνευσεν τὸν Ἰάκω-
βον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου
μὴ σπαδί.

3 Καὶ ὥσῃ ἰδὼν ὅτι
ἐτὸ ἀρετὴν εἰς τὰς Ἰουδαίας,
ἐπρόσδεξε καὶ τὸν Πέτρον·
(καὶ ἔλαχαν καὶ ἦσαν ἡμέραις τῶν ἀζύ-
μων·)

4 Τὸν ὅποῖον ὥσῃ τὸν ἐπία-
σε τὸν ἔβαλλεν εἰς τὴν φυλα-
κὴν, παραδιδωντάς τον εἰς δι-
καίαν γρατιώτας ἐν τὸν φυλά-

τὸ πάσχα ἀεγαγεῖν αὐτὸν
τῷ λαῷ.

5 Ὁ μὲν οὖν Πίτρος ἰτη-
ρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ
δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ
τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν
ὑπὲρ αὐτοῦ.

6 Ὅτι δὲ ἔμιλλαι αὐτὸν
προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ ἢ ὁ Πίτρος κοιμώμενος
μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, διδι-
μένῳ ἀλύσεισι δυσὶ, φύλακές
τι πρὸ τῆς θύρας ἰτῆρουν τὴν
φυλακὴν.

7 Καὶ ἰδὼ, ἄγγελος Κυ-
ρίου ἐπίστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν
ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ
τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγει-
ρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν
τάχει. Καὶ ἐξέπισσι αὐτοῦ
αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.

8 Εἰπὶ τι ὁ ἄγγελος πρὸς
αὐτόν· Περιῖψαι, καὶ ὑπόδη-
σαι τὰ σαιδάλιά σου. Ἐποίησε
δὲ ὕπνῳ. Καὶ λέγει αὐτῷ· Πε-
ριβαλὼ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ
ἀκολούθει μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἀκολούθει
αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀλη-
θὴς ἦν τὸ γινώσκον διὰ τοῦ
ἁγγέλου· ἰδοὺ δὲ ὄραμα βλέ-
παι.

10 Διελθόντες δὲ πρώτην
φυλακὴν καὶ διυτίραν, ἦλθον

γῆσι· θέλωντας ὑπερᾶ ἀπὸ τὸ
πάσχα νὰ τὸν φέρῃ ἔξω εἰς
τὸν λαόν.

5 Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἰφυ-
λάττετο εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ
ἡ ἐκκλησία ἐπροσεύχετο κατὰ
πολλὰ πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν
διὰ λόγου τοῦ.

6 Καὶ ὁπότεν ὁ Ἡρώδης
ἔμελλε νὰ τὸν ὑπάγῃ εἰς τὸν
λαόν, τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέ-
τρος ἐκοιμᾶτο ἀνάμεσα εἰς
δύο στρατιώταις, δεμένῳ μὲ
δύο ἀλυσίδες, καὶ ἐφύλαγαν
καὶ φυλακάτορες ὁμπροσὰ εἰς
τὴν θύραν τῆς φυλακῆς.

7 Καὶ νὰ, καὶ ἦλθεν ἄγ-
γελος Κυρίου, καὶ φῶς ἔλαμψε
ἐκτὸς οἴκου, καὶ ἐκτύ-
πησε τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου,
καὶ τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε·
Σῆκω γλίγωρα. Καὶ αἱ ἀλυσί-
δες ἔπισαν ἀπὸ τὰ χεῖρά του.

8 Καὶ εἶπεν του ὁ ἄγ-
γελος· Ζῶσθ καὶ βάλλε τὰ
σαιδάλιά σου. Καὶ ἔκαμιν
ἔνδον. Καὶ λέγει του· Βάλλε
τὸ ἀπανωφόρεμά σου, καὶ
ἀκολούθευ με.

9 Καὶ ἐγὼκιν ἔξω καὶ
τοῦ ἀκολούθει, καὶ δὲν ἔγνω-
ριζε ὅτι εἶναι ἀληθινὸν ἐκεῖνος
ὁπῶς ἰγίνετο ἀπὸ τὸν ἄγγελον·
ἀλλὰ τοῦ ἰφαίνετο νὰ βλέπῃ
ὄραμα.

10 Καὶ ὡς ἀνέβησαν εἰς τὴν
πρώτην φύλαξιν καὶ τὴν διύ-

ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτῃ ἡνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν· καὶ εὐδίως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπεν· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπίγειαι Κύριος τὸν ἄγγελόν αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλεσμένου Μάρκου, ὃ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

13 Κρέσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακύνουσα, ὀνόματι Ῥόδη·

14 Καὶ ἐπιγνῶσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμῶσα δὲ ἀπήγγειλεν ἰσθῆναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος.

15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίη. Ἡ δὲ διίσχυρίζετο

τῆσαν, ἔφθασαν εἰς τὴν θύραν τὴν σιδηρίαν, ὅπου πάγει εἰς τὴν πόλιν, ἡ ὁποῖα μοιχῇ τις τῆς ἡνοίχθη· καὶ ὥσαν εὐγῆκαν ἐπῆγαν ὁμπροσθὰ εἰς μίαν ῥύμην· καὶ παρῆντις ὁ ἄγγελος ἐδιέβη ἀπ' αὐτόν.

11 Καὶ ὁ Πέτρος ὥσαν ἰσχυράθη, εἶπεν· Τῶρα ἱξιύρω ἀληθινὰ, ὅτι ὁ Κύριος ἐξαπίγειαι τὸν ἄγγελόν τε, καὶ μὴ ἐλευθέρωσιν ἀπὸ τὰ χεῖρια τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἀπὸ ὅλης τὴν ἐλπίδα τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Καὶ ὥσαν ἰγνώρισιν, ἦλθεν εἰς τὸ σπῆντι τῆς Μαρίας, τῆς μάνας τοῦ Ἰωάννου, ὁ ὅποιος ἐκράζετον Μάρκου, ἐκεῖ ὅπῃ ἦταν καὶ ἀρκετοὶ ἀδελφοὶ μαζωμένοι καὶ ἐπρὸς εὐχονται.

13 Καὶ ὥσαν ἐκτύπτεισιν ὁ Πέτρος τὴν θύραν τοῦ προαυλίου, ἐπῆγει μία κοπέλα, τὸ ὄνομά της Ῥόδη, ἵνα ἀφῃχερασθῇ τίς εἶναι·

14 Καὶ γνωρίζοντας τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς τῆς δὲν ἄνοιξε τὸ προαύλιον, ἀμὴν ἔδραμι μίσα καὶ εἶπεν πῶς γίνεται ὁ Πέτρος ὁμπροσθὰ εἰς τὸ προαύλιον.

15 Καὶ ἐκείνοι τῆς εἶπαν· Λωλή εἶσαι. Καὶ ἐκείνη τὸ

ἄτως ἔχεν. Οἱ δ' ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἔστιν.

16 Ὁ δὲ Πέτρος· ἰπόμενοι κεύων· ἀνοιξαντις δὲ εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐξέησαν.

17 Κατασίσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγαῖν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δὲ· Ἀπαγγέilate Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξιλθὼν ἰπορεύθη εἰς ἑτερον τόπον.

18 Γινομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος· οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἔγινετο

19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν, καὶ μὴ εὗρων, ἀνακρίνας τὴν φύλακα, ἐκέλευσιν ἀπαχθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισαρείαν, δέξεται.

20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἤτουντο εἰρήνην· διὰ τὸ τρέφισθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.

21 Ταυτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ

ἰβιβαῖωνι πῶς νὰ εἶναι τέλει λογῆς. Καὶ ἐκεῖνοι ἐλέγαν· Ὁ ἄγγελός τε εἶναι.

16 Καὶ ὁ Πέτρος· ἐξέκετον καὶ ἐκτύπαν· καὶ ὡσὰν ἀνοιξαν καὶ τὸν εἶδαν, ἐξεπλάγησαν.

17 Καὶ μὲ τὸ χεῖρ τε τῆς ἴσσει νὰ σιωπήσουν, καὶ τῆς ἰδιηγῆθαι πῶς ὁ Κύριος τὸν οὐγάλει ἀπὸ τῆν φυλακῆν· καὶ τῆς εἶπεν· Εἰπῆτε ἑτάτα εἰς τὸν Ἰακώβον καὶ εἰς τῆς ἀδελφός. Καὶ εὐγῆκεν ἔξω καὶ ἐδιέβη εἰς ἄλλον τόπον.

18 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρυσεν ἔγινε μεγάλη σύγχυσις εἰς τῆς στρατιώτας, τὸ, τί νὰ ἔγινεν ὁ Πέτρος.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης τὸν ἐζήτησε, καὶ ὡσὰν δὲν τὸν ἤρειν, ἐξέταξε τῆς φυλακάτορας, καὶ ἐπρόσβαξε νὰ πᾶσιν νὰ τῆς χαλάσουν· καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης καταβαίνωντας ἀπὸ τῆν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Καισαρείαν, διέτριβεν ἐκεῖ.

20 Καὶ ὁ Ἡρώδης ἦτον ἐχθραίμενος εἰς τῆς Τυρίης καὶ Σιδωνίους· καὶ ἐκεῖνοι ἤλθον συμφωνημένοι εἰς αὐτὸν, καὶ μὲ τὸ νὰ καταπέισουν τὸν Βλάστον τὸν κρεββατοφύλακα τοῦ βασιλέως, ἐξητῶσαν εἰρήνην· διατὶ ἡ χώρα τῆς ἐδρέφετο ἀπὸ τῆν βασιλικῆν (χώραν.)

21 Καὶ τὴν διατεταγμένην

Ἡρώδης ἰδισάμενος ἐσθλὰ βασιλικήν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἰδημηγόρει πρὸς αὐτὸς.

22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπιφώνει·
Θεὸ φωνή, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, αἰθ' ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γειόμενος σκολιόφρωτος ἐξεψύχεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤξαν καὶ ἐπληθύνετο.

25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθῆντα Μάρκον.

ἦσαν δὲ Ἡρώδης ἰδουμένη, τὴ βασιλικὴν φορεμα ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον τῆς, καὶ τῆς ἰδιδασκε.

22 Καὶ ὁ λαὸς ἰφώναζι·
Θεὸ φωνή, καὶ ὅχι ἄνθρώπου.

23 Καὶ παρηνδὺς τὸν ἐκτεπκεσιν ἄγγελος Κυρίου, διατὶ διὲν ἔδωκε τὴν δόξαν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἔγωντας νὰ σκοληκοφαγαθῇ ἐξεψύχηση.

24 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ αὐξαν καὶ ἐπληθύνετον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος τελειώνοντες τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐγύρισαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, (εἰ τὴν Ἀντιόχειαν,) καὶ ἐπῆραν μαζὺ καὶ τὸν Ἰωάννην ὁπῷ ἐκράζιτον Μάρκος.

Κιφ. ιγ'. 13.

Ἦσαν δὲ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν ἔσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὃ, τι Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλεμειος Νίγερ, καὶ Λύκιος ὁ Κυρηναῖος, καὶ Μαιαὴν τι Ἡρώδης τοῦ τιτράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος.

2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐκτινύοντων, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν τι Βαρ-

ΚΑΙ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁπῷ ἦτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἦταν κάποιον προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Συμεὼν ὁπῷ ἐκράζιτον Νίγερ, καὶ ὁ Λύκιος ὁπῷ ἦτον ἀπὸ τὴν Κυρήνην, καὶ ὁ Μαιαὴν ὁ σύντροφος τοῦ Ἡρώδης τοῦ τιτράρχου, καὶ ὁ Σαῦλος.

2 Καὶ ὡσαν ὑπηρετῶσαν ἐτῆτοι τὸν Κύριον καὶ ἐκτινύαν, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Χωρίσιτέ μὲν τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν

λάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκλήμαί αὐτός.

3 Τότε ἠρτίσαντες καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιδέοντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.

4 Οὗτοι μὲν οὐκ ἐκπεμφθέντες ἐπὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατήλθον εἰς τὴν Σιλεύκειαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ γινόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγιλλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· ἔχον δι καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Διελθόντες δι τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα μάγον φειδοπροφήτην Ἰουδαίου, ὃ ὄνομα Βαρισηῦς,

7 ὅς ἦν σὺν τῷ ἀνδύπατῳ Σέργῳ Παύλῳ, ἀπὸ συντηγῆς ἐπὶ προσκαλιταμένῳ Βαριάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπιζήτησιν ἀκῆσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀντίστατο δι αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος (ὅτι γὰρ μεθελκόμενος τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ζητῶν διαστρέφαι σὺν ἀνδύπατῳ ἀπὸ τῆς πίστεως.

9 Σαῦλος δι (ὃ καὶ Παῦλος) πλησθεὶς Πνεύματος

Σαῦλον, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅπῃ τὸς ἐκάλεσα.

3 Τότε ἐήρτισαν καὶ ἐπροσευχήθησαν, καὶ ἐβαλαν τὰ χεῖρά της ἀπάνω της, καὶ της ἀπόλυσαν.

4 Ἐτῆτοι λοιπὸν πεμπόμενοι ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, ἐκατέβηκαν εἰς τὴν Σελεύκειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ ὡσὰν ἔφθασαν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἐδίδασκαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ συναγώγια τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔχον καὶ τὸν Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὸ νησὶ ἕως τὴν Πάφον, ἤρξαν ἐκεῖ κάποιον μάγον φειδοπροφήτην Ἰουδαῖον, τὸ ὄνομά τε Βαρισηῦς,

7 ὁ ὁποῖός ἦτον μαζὺ μὲ τὸν Σέργιον Παῦλον τὸν ἀνδύπατον, ὁ ὁποῖός ἦτον ἄνθρωπος φρόνιμος· ἐτῆτος ἐπροσκάλισε τὸν Βαριάβαν καὶ τὸν Σαῦλον, καὶ ἐζήτησε νὰ ἀκῆσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀμὲν τὸς ἐναντιῆτον ὁ Ἐλύμας ἤγειν ὁ μάγος (διὰ τὴν τέτοιαν λογιὴν ἐρμηνεύεται τὸ ὄνομά τε) ζητῶντας νὰ γυρίσῃ τὸν ἀνδύπατον ἀπὸ τὴν πίστιν.

9 Καὶ ὁ Σαῦλος (ὅπῃ ὠνομάσθη Παῦλος) ἐγέμισ

ἁγίῃ, καὶ ἀντίστας εἰς αὐτόν,

10 Εἶπεν· Ὡ πλῆρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ἐκδιεργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, ὃ παύσῃ διασφύρων τὰς ὁδούς Κυρίου τὰς εὐθείας;

11 Καὶ νῦν ἰδὺ, χεῖρ τοῦ Κυρίου ἐπὶ σε· καὶ ἔση τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ· Παραχρῆμα δὲ ἐπίτισιν ἐπ' αὐτὸν ἄχλὺς καὶ σκότος· καὶ περιάγων ἰζητοὺ χειραγωγῶς.

12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνδύπατος τὸ γεγονός, ἐπίγειυσεν, ἐκπλησόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερσόλυμα.

14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγίνοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσιλθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν,

Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἀτίσιν εἰς αὐτόν,

10 Καὶ εἶπεν· Ὡ υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ ὅλης τῆς δικαιοσύνης, γιμάτε καθελογῆς δολιότητα καὶ καθελογῆς ποιηρίαν, δὲν δίλεις παύσῃ νὰ ξανασφύρῃς ταῖς ἴσαις φρεταῖς τοῦ Κυρίου;

11 Καὶ τώρα νὰ ὅπῃ ἴφθασιν εἰς ἴσηνα τὸ χεῖρ τοῦ Κυρίου· καὶ δίλεις εἶσθαι τυφλός, νὰ μὴν βλέπῃς τὸν ἥλιον ἕως καιροῦ· Καὶ παρευδὺς ἐπίτισιν ἀπάνω τῇ θαμπάδα καὶ σκότος· καὶ ἐγύριζε τριγύρω καὶ ἐγύρευεν (ἀνθρώπου) νὰ τὸν βατοῦν ἀπὸ τὸ χεῖρ.

12 Τότε ὡσὰν εἶδεν ὁ ἀνδύπατος ἐκείνῳ ὅπῃ ἔγινεν, ἐπίγειυσι, καὶ ἔξιπλήττειτο εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν τρυγέρω τῇ ἰσηκαθήκαν ἀπὸ τὴν Παφον, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας· ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης ἀποχώρησιν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐγύρισιν εἰς τὰ Ἱερσόλυμα.

14 Καὶ αὐτοὶ ἐπίρασαν ἀπὸ τὴν Πέργην, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας· καὶ ὡσὰν ἐμβῆκαν εἰς τὴν συναγωγὴν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, ἐκάθισαν.

15 Καὶ ἀφόντις ἔγινεν ἡ συνηθισμένη ἀνάγνωσις τοῦ

ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυναγωγοὶ
πρὸς αὐτὸς, λίγοιτις. Ἄνδρες
ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν
ὑμῖν παρακλήσις πρὸς τὸν
λαόν, λήγιτε.

16 Ἀναγὰς δὲ Παῦλος,
καὶ κατασεύσας τῇ χειρὶ,
εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται,
καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν,
ἐκέσσετε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ
τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τὴν
πατέρα ἡμῶν, καὶ τὸν
λαόν ὑψωσεν ἐκ τῆ παρρηκία
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ
βραχυποῦ ἐψηλὲ ἐξηγαγὲν
αὐτὸς ἐξ αὐτῆς.

18 Καὶ ὡς τισσαρακοι-
ταιτῇ χρόνῳ ἐτροποφύησεν
αὐτὸς ἐν τῇ ἱρήμῳ.

19 Καὶ καθελὼν ἔθνη
ἱκτὰ ἐν γῇ Χαιαὰν, κατε-
κληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν
αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς
ἔτισι τετρακοσίσις καὶ πεν-
τήκοιτα ἔδωκε κριτὰς ἕως
Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Καὶ ἐκείνῳ ἡτήσαντο βα-
σιλεία, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ
Θεὸς τὸν Σαὺλ υἱὸν Κίς,
ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμίν,
ἐπὶ τισσαράκοιτα.

ἰόμεν καὶ τῶν προφητῶν, οἱ
ἀρχισυναγωγοὶ ἀπέστειλαν
ἀνθρώπων εἰς αὐτοὺς, καὶ
εἶπαν· Ὡς ἄνδρες ἀδελφοί,
ἂν ἔχετε τίποτες λόγον ἐν
ὑμῖν ἐκείνῳ τὸν λαόν, λήγιτε
τον.

16 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Παῦλος,
καὶ ἔθηκε τὸ χεῖρ του, καὶ
εἶπεν· Ὡς ἄνδρες Ἰσραηλῖται,
καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν,
ἀκέσσετε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ
τούτου Ἰσραὴλ ἐδιάλεξε τὴν
πατέρα μας, καὶ ὑψωσε
τὸν λαόν ἐκεῖ ὅπῃ ἦταν πά-
ροικοι εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου,
καὶ μὲ χεῖρ ὑψηλὴν τὴν
εὐγαλιν ἀπὸ μίσα ἀπὸ τὴν
Αἰγύπτου.

18 Καὶ σαράντα χρόνους
τὴν ἔθρεφε μίσα εἰς τὴν
ἐξημον.

19 Καὶ ἔγωντας ἐν χα-
λάσῃ ἱκτὰ ἔθνη εἰς τὴν γῆν
τοῦ Χαιαὰν, τὴν ἔδωκε κλη-
ρονομίαν τὴν γῆν ἐκείνων.

20 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦ-
τα ἕως τετρακοσίους πε-
νήντα χρόνους ἔδωκε κριτὰς
ἕως τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προ-
φήτου.

21 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἔδωκε
ἐξήτησαν βασιλεία, καὶ τὴν
ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Σαὺλ, τὸν
υἱὸν τοῦ Κίς, ἄνδρα ἀπὸ τὴν
φυλὴν τοῦ Βενιαμίν, σαράντα
χρόνους.

επισκομίας, κρίαντες, ἐπλήρυσαν.

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν βαίαντε ἰρόντες, ἤτήσαντο Πιλάτον ἀναιριθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτίλησαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γιγεαμμένα, καθιλόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

31 Ὃς ὥρθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναιαβῶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τῆς πατέρας ἰπαγγελίαν γειοκίτην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπιπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

33 Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ διυτέρῳ γέγραπται· Τίός με εἶ σὲ, ἐγὼ σήμερον γένησιν καὶ σὲ.

34 Ὅτι δὲ ἀνίστησι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ἐπιζητεῖν εἰς διαφθοράν, ὅπως εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ἡμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ, τὰ πικρά.

φωναῖς τῶν περιφτηῶν ὑπὲρ ἀναγιγνώσκονται κάθε σάββατον.

28 Καὶ ἀγκαλὰ καὶ δὲν εὐρήκαν καμίαν ἀφορμὴν θανάτου, ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Πιλάτον νὰ σκοτωθῇ.

29 Καὶ ὥσαν ἐτελείωσαν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ἦταν γραμμένα δι' αὐτόν, τὸν καθιλόσαν ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ τὸν ἔβαλλαν εἰς τὸ μνημεῖον.

30 Ἀμὴν ὁ Θεὸς τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

31 Καὶ αὐτὸς πολλαῖς ἡμέραις ἐφάνη εἰς ἐκείνους ὅπου ἀνέβαιναν μαζὺ μετ' αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ὅποισι εἶναι καὶ μάρτυρές τε εἰς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς σᾶς εὐαγγελίζομεν τὸ τάξιμον ὅπῃ ἐγενετο εἰς τῆς πατέρας, ὅτι ὁ Θεὸς τὸ ἐτελείωσεν εἰς ἡμᾶς ὅπῃ εἰμιοδε παιδία τῆς, μὲ τὸ νὰ ἀναστήσῃ τὸν Ἰησοῦν.

33 Καθὼς εἶναι γραμμένοι καὶ εἰς τὸν διυτέρον Ψαλμόν· Τίός με εἶσαι ἐσὺ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

34 Καὶ ὅτι τὸν ἀνάστησιν ἐκ νεκρῶν, καὶ πλείον δὲν μέλλει νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν διαφθοράν, τέτοιας λογιῆς εἶπεν· Ὅτι θείλω σᾶς δώσειν τὰ ὅσια ἐκεῖνα ὅπῃ ἔταξε εἰς τὸν Δαβὶδ τὰ πικρά.

35 Διὸ καὶ ἐν ἰτέρῳ λῆγει·
Οὐ δώσεις τὸν ὁσίον σου ἰδίῳ
διαφθοράν.

36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ
γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ
Θεοῦ βασιλῇ, ἐκποιμήθη, καὶ
προσετέθη πρὸς τοὺς πατέ-
ρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφ-
θοράν.

37 Ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρει,
ὃς εἶδε διαφθοράν.

38 Γνωστὸν ἔν ἐγὼ ὑμῖν,
ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τῆ-
τος ὑμῖν ἄφesis ἁμαρτιῶν
καταγγέλλεται.

39 Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν
οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ
Μωσείῳ δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ
πᾶς ὁ πιστεύων δικαιεῖται.

40 Βλέπτετε ἔν μὴ ἐπίλθῃ
ἐφ' ὑμᾶς, τὸ εἰρημεῖν ἐν τοῖς
προφῆταις.

41 Ἰδέτε οἱ καταφρονηταὶ,
καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανί-
σθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργά-
ζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν,
ἔργον ᾧ ὃ μὴ πισεύσητε, ἵνα
τις ἐκδιηγῇται ὑμῖν.

42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συνα-
γωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρικάλαν
τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον

35 Διὰ τούτο καὶ εἰς
ἄλλον Ψαλμὸν λῆγει· Δὴν θεί-
λης ἀφήσει τὸν ὁσίον σου ἵνα
εἰδῇ διαφθοράν.

36 Διὰ τὸ ὁ Δαβὶδ ἔγνωσας
ἵνα ὑπηρετήσῃ τὴν βουλὴν τοῦ
Θεοῦ εἰς τὸν χρόνον τῆς ζωῆς
τε, ἐκποιμήθῃ, καὶ ἐβάλθῃ εἰς
τὴς πατέρας τε, καὶ εἶδε
διαφθοράν.

37 Ἀμὴν ἐκείνῳ τὸν ὁποῖον
ὁ Θεὸς ἀνάστησι, δὴν εἶδε δια-
φθοράν.

38 Ὡς ἄνδρες ἀδελφοί, ὡς
εἶναι λοιπὸν γνώριμον εἰς ἰσᾶς,
ὅτι διὰ μίση ἐν τούτῳ κηρύττειται
εἰς ἰσᾶς ἡ συγχώρησις τῶν
ἁμαρτιῶν.

39 Καὶ ἀπ' ἐκείνη ὅλα
ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὴν ἠδυνήθητε
εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσείως ἵνα
δικαιωθῆτε, εἰς τούτον κάθι
ἄνθρωποι· ὅπῃ πιστεύει δι-
καιωνοῦνται.

40 Βλέπτετε λοιπὸν μή-
πως καὶ ἐλθῇ εἰς ἰσᾶς ἐκείνο
ὅπῃ ἠλαλήθη εἰς τοὺς προ-
φῆτας.

41 Ἰδέτε ἰσοῦς οἱ καταφρο-
νηταὶ, καὶ θαυμάσιτε, καὶ
ἀφανίσθητε· ὅτι ἐγὼ ἐργάζομαι
ἔργον εἰς ταῖς ἡμέραις σας,
ἔργον τὸ ὁποῖον δὴν θέλειτε τὸ
πιστεύσει, ἂν σᾶς τὸ διηγηθῇ
τινάς.

42 Καὶ ὅταν αὐτοὶ εὐχραι
ἀπὸ τοῦ συναγωγῆ τῶν Ἰουδαίων,
τὰ ἔθνη τὴς ὑπαρακαλῶσαι ἵνα

λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.

43 Λυθείσης δι τῆς συναγωγῆς, ἐκκληθέσαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σιβυρίων προσλῖταν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῃ· οἵτινες προσλαλῶντες αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτὸς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ.

44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχιδὸν πᾶσα ἡ πόλις συήχθη ἀκῆσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τὴν ὄχλυν, ἐπλήσθησαν ζήλῳ, καὶ ἀντιτίλινον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λογομένοις, ἀντιτίλοισι καὶ βλασφημῶντες.

46 Παρρησιασάμενοι δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας, εἶπον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀξίως κρίνιτε αὐτὸς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδὲ, γριφόμιθα εἰς τὰ ἔθνη.

47 Οὕτω γὰρ ἐντίταλται ἡμῖν ὁ Κύριος· Τίθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἰσαῖ σε εἰς σωτηρίαν ἵως ἐσχάτη τῆς γῆς.

48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, καὶ ἰδοξαζοι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευον ὅσοι ἦσαν τιταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

τῆς διηγηθῆναι αὐτὰ τὰ λόγια τὸ ἄλλο σάββατον.

43 Καὶ ἔστωντας ἐν τῇ συναγωγῇ, πολλοὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ τῆς ξείνης ὁπῃ ἦσαν εὐσεβεῖς ἀκολούθησαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν· οἱ ὅποιοι συντυχαιοῦντές τες, τῆς ἔπειθον ἐν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ τὸ ἐρχόμενον σάββατον παρολίγον ὅλη ἡ πόλις ἱμαζώχθη ἐν ἀκῆσει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὥσπερ εἶδαν τὸ πλῆθος, ἐπλήσθησαν φθόνου, καὶ ἐναντιόνταν ἐκεῖνα ὁπῃ ἔλεγεν ὁ Παῦλος, ἐναντιόμενοι καὶ βλασφημῶντες.

46 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπαρρησιασθήσαν, καὶ εἶπαν· Ἀναγκαῖον ἦτοί πρῶτον ἐν λαλῆθῃ εἰς ἰσθμὸν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸν ἀποδιώχουσι, καὶ δὲν κρίνιτε τῷ λόγῳ σας ἀξίως τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἐν ὁπῇ γυρίζομεν εἰς τὰ ἔθνη.

47 Διὰ τὴν ἐξ ἐμοῦ ἐπαράγγελειν ὁ Κύριος· (λεγωντας·) Ἔβαλά σε διὰ ἐν εἰσαῖ φῶς τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν σωτηρίαν, ἵως εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς.

48 Καὶ τὰ ἔθνη ὥσπερ ἠκούσαν ἐκείνα τὰ λόγια ἐχαίρουν, καὶ ἰδοξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν διαθιμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Διεφίετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σιβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας, καὶ τὲς πρῶτες τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὲς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἰκτιναζάμενοι τὸν κοινορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτὲς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληρῆντο χαρᾶς καὶ Πνεύματος ἁγίου.

49 Καὶ ὁ λόγος τῷ Κυρίῳ διεφίετο διὰ μέσου ὅλης τῆς χώρας.

50 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐπαρμήκισαν ταῖς γυναῖκαῖς ὅπως ἔχαι ἐλάθειαν εἰς τὴν ὀρθοκίαν τῆς, καὶ ταῖς ἱερημίαις, καὶ τὲς πρῶτες τῆς πόλεως, καὶ ἐσήκωσαν διωγμὸν εἰς τὸν Παῦλον καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἔβαν εὐγαλαὶ ἀπὸ τὰ ὅριά τῆς ἔξω.

51 Καὶ ἰτῆτοι ἰκτιναζαν εἰς ἰκίους τὸν κοινορτὸν ἀπὸ τὰ ποδάρια τῆς, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Ἰκόνιον.

52 Καὶ οἱ μαθητάδες ἐγίμιναν χαρὰν καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Κιφ. ιδ. 14.

ἘΓέμετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτὲς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι ἕτως ὥς πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθῆντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἰθιῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.

3 Ἰκανὸν μὲν ἦν χρόνον διέτριψαι παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυρεῖν τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ δοθεῖν σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

ΚΑὶ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ Ἰκόνιον, ὁμοίως ἐπῆγαν εἰς τὸ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐλάλησαν τέτοιαις λογῆς ὥς ὅπως πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἑλλήνας ἐπίστυσαν.

2 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὅπως δὲν ἱκαταπίσθησαν, ἐπαρμήκισαν εἰς κακὸν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἰθιῶν ἐναντία εἰς τὲς ἀδελφές.

3 Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν διέτριψαν ἐκεῖ ἀρκετὸν καιρὸν, καὶ ἐπαρρησιάζονταν μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου, ὅπως ἱμαρτύρουν τὸν λόγον τῆς χάριτός τοῦ, καὶ ἰδίδια γίνονται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τῶν χειρῶν αὐτοῦ.

4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν Ἰουδαίων τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχησιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς,

6 Συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον·

7 Καὶ οὗτοι ἦσαν εὐαγγελιστοὶ.

8 Καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστραις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς ὑδέποτε περιπιπατήκει.

9 Οὗτος ἦκει τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτεινίσας αὐτόν, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι,

10 Εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἀνάστη ἐπὶ τῆς πόδας σου ὁρμός. Καὶ ἤλλιστο, καὶ περιπατά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπήρσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονικοὶ λίγυοις· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατίσθαι περὶ ἡμᾶς.

12 Ἐκάλεσε τὸν μὲν Βαρνάβαν

4 Καὶ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἐσχίσθη· καὶ μερικοὶ ἦσαν μαζὺ μὲ τῶν Ἰουδαίων, ἄλλοι ἦσαν μαζὺ μὲ τῶν ἀποστόλων.

5 Καὶ ὡς ἂν ἐγενεῖτο ὁρμὴ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Ἰουδαίων μαζὺ μὲ τῶν ἄρχοντάς τῶν, νὰ ὑβρίσῃν τῶν ἀποστόλων καὶ νὰ τῶν λιθοβολήσῃν,

6 Ὡς ἂν τὸ εἶδαν οἱ ἀπόστολοι ἔφυγον καὶ ἐπῆγαν εἰς ταῖς πόλεις τῆς Λυκαονίας, εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὴν Δέρβην, καὶ εἰς τὰ περίχωρα·

7 Καὶ ἐκεῖ εὐαγγελίζαν.

8 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος εἰς τὴν Λύστραν ἀδύνατος εἰς τὰ ποδάρια ἐκάθητο, ὃ ὅποιος ἦτο κατὰ τὴν κοιλίαν τῆς μάνας τοῦ, καὶ ποτὶ δὲν ἐπεριπάτησε.

9 Ἐτεῦτος ἄκουε τὸν Παῦλον ὅπῃ ἐλάλει· ὃ ὅποιος ὡς ἂν ἀτίσῃσιν εἰς αὐτόν, καὶ εἶδεν ὅτι ἔχει πίστιν νὰ σωθῇ,

10 Εἶπε μὲ μεγάλην φωνήν· Σῆκω ὁρμός ἀπάνω εἰς τὰ ποδάρια σου. Καὶ ἐκείντος ἐπήρθη, καὶ ἐπεριπάτει.

11 Καὶ τὸ πλῆθος ὡς ἂν εἶδαν ἐκεῖνο ὅπῃ ἔκαμιν ὁ Παῦλος, ἐσῆκωσαν τὴν φωνὴν τῆς Λυκαονικῆς, καὶ εἶπαν· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθήκαν μὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκατίσθησαν εἰς ἡμᾶς.

12 Καὶ ἐκαλεῖται τὸν Βαρνάβαν

νάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον,
Ἑρμῆν· ἐπεὶ δὴ αὐτὸς ἦν ὁ
ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς
τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως
αὐτῶν, ταύρους καὶ γέμματα
ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας,
σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

14 Ἀκῶσαντες δὲ οἱ ἀπό-
στολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος,
διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν
ὄχλον, κρίζοντες,

15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες,
τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς
ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄν-
θρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς
ἀπὸ τέτων τῶν ματαίων
ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν
ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν ἕραιον
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θά-
λασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς·

16 Ὁς ἐν ταῖς παρω-
χημέναις γυναικὶς εἴασε πάντα
τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ τοι γε οὐκ ἀμάρ-
τυροι ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγα-
θοποιῶν, ἕραιόθεν ἡμῖν ὑετὴς
δίδως καὶ καιρὸς καρποφόρης,
ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐ-
φροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.

18 Καὶ ταῦτα λέγουσιν,

ἑαυτὸν Δία· καὶ τὸν Παῦλον,
τὸν ἑκράζαν Ἑρμῆν· ἐπεὶ δὴ
αὐτὸς ἦτον ὁ ἡγούμενος τοῦ
λόγου.

13 Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς,
τῷ ὄντι ὁ ναὸς ἦτον ὁμπροσὰ
εἰς τὴν πόλιν, ἔφερε ταύρους
καὶ γιφάνια εἰς τὸ προαύλιον,
μαζὺ μὲν τὸ πλῆθος, καὶ
ἤθελε ἐὰν θυσιάσῃ.

14 Ἀμὴν οἱ ἀπόστολοι ὁ Βαρ-
νάβας καὶ ὁ Παῦλος, ὥσπερ τὸ
ἔκρησαν, ἔσχισαν τὰ φορεμα-
τά τε, καὶ ἐπήδησαν μέσα
εἰς τὸ πλῆθος, καὶ ἑκράζαν,

15 Καὶ ἔλεγαν· Ὁ ἄνδρες
ἀδελφοί, διατί κάμνετε ἐτέτα;
καὶ ἡμεῖς ἄνθρωποι ὁμοιοπα-
θεῖς εἴμεσθε ὥσπερ καὶ ἰσοῖς,
καὶ σὰς εὐαγγελίζομεν ἐὰν θυ-
ρίσῃτε ἀπὸ τέτα τα ψεύτικα
εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς
ἔκαμε τὸν ἕραιον καὶ τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα
ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά·

16 Ὁ ὅποιος εἰς ταῖς πι-
ρασμέναις γυναικὶς ἄφησιν ὅλα
τὰ ἔθνη ἐὰν περιπατῇ ταῖς
στράταις τῆς.

17 Ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἄφηκεν
ἀμαρτύρητον τοῦ λόγου τῆς
κάμνωτας καλωσύνην, καὶ
δίδωντάς μας ἀπὸ τὸν ἕραιον
βροχαῖς καὶ καιρὸς, καρ-
ποφόρης, χορταίνωντας φα-
γητὰ καὶ εὐφροσύνην ταῖς
καρδίαις μας.

18 Καὶ λέγουσιν ἐτέτα,

μόλις κατίπαυσαι τὸς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

19 Ἐπὶ ἡλθοι δὲ ἀπὸ Ἀντιόχειας καὶ Ἰκόνιῃ Ἰεδαῖοι, καὶ πείσαντες τὸς ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τιθιάναι.

20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, αἰσθὰς εἰσῆλθαι εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἱπαύρειον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.

21 Εὐαγγελισάμενοί τι τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν·

22 Ἐπισηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλῶντες ἑαυτοὺς ἐν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χειροτομήσαντες δὲ αὐτοὺς περισβυτέρως κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ ἡμεῶν, παρέδιδτο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πισπιστεύουσιν.

24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν·

25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέρ-

μόλις ἱκατάπαυσαι τὸ πλῆθος· ἵνα μὴ τὸς θυσιάσῃ.

19 Καὶ ἦλθαν ἀπὸ τῆν Ἀντιόχειαν καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰκόνιον Ἰεδαῖοι, καὶ ἱκατάπεισαν τὸ πλῆθος, καὶ ἐλιθοβόλησαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔσυραν ἔξω ἀπὸ τῆν πόλιν, λογιάζοντες τὸν ἵνα ἀπόδαναι.

20 Ἀμὴν ὥσαν τὸν ἐτριγύρισαν οἱ μαθητάδες, ἐσηκώθη καὶ ἦλθε μέσα εἰς τὴν πόλιν· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εὐγῆκε μαζὺ μὲ τὸν Βαρνάβαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Δέρβην.

21 Καὶ εὐαγγέλισαν τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ ὥσαν ἔμαθαν πολλὰς, ἐγύρισαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν·

22 Καὶ ἐσερίωναν ταῖς ψυχαῖς τῶν μαθητῶν, διδάσκοντες τὸς ἵνα ἐκινῶνται εἰς τὴν πίσιν, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων κάμνει χρεια ἵνα ἑμῶμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Καὶ τὸς ἐχειροτόνησαν περισβυτέρως εἰς κάθε ἐκκλησίαν, ἔγνωτας ἵνα προσευχῶντο μὴ ἡσθίαν, καὶ τοὺς ἐσύστησαν εἰς τὸν Κύριον εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσαν.

24 Καὶ ἐπέρασαν τὴν Πισιδίαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Παμφυλίαν·

25 Καὶ ἔγνωτας ἵνα λαλήσωσιν

γῇ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν.

26 Κάκειῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν· ὅθι ἦσαν παραδιδόμενοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρυσαν.

27 Παραγινόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀτήγγειλαν ὅσα ἐποίησιν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.

28 Διέτριβον δὲ ἐκίχ' χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

εἰς τὴν Πέργην τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ, ἱκατίβηκαν εἰς τὴν Ἀττάλειαν.

26 Καὶ ἀπ' ἐκίχ' ἐπλευσαν εἰς τὴν Ἀντιόχην· ἐκίχ' ὅπῃ ἦσαν παραδιδόμενοι εἰς τὴν χάριν τῷ Θεῷ εἰς τὸ ἔργον ὅπῃ ἐτίλειώσαν.

27 Καὶ ὡς ἀν' ἐπῆγαν ἐκίχ' καὶ ἰμάζωξαν τὴν ἐκκλησίαν, εἶπαν ὅσα πράγματα ὁ Θεὸς ἔκαμι διὰ μίση τῶν, καὶ ὅτι ἄνοιξε καὶ εἰς τὰ ἔθνη θύραν τῆς πίστεως.

28 Καὶ ἐκίχ' διέτριψαν πολὺν καιρὸν μαζὺ μὴ τῶς μαθητάδης.

Κιφ. ιβ. 15.

ΚΑΙ ἑστίν τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδιδασκοντοὺς ἀδελφούς· Ὅτι ἰὰν μὴ περιτέμνηται τῷ Ἰσὺ Μωϋσείως, οὐ δύνασθαι σωθῆναι.

2 Γνωμῆς ἦν γάσιως καὶ συζητήσιως ἐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτὸς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τὰς ἀπογόλως καὶ πρισβυτήρης, εἰς Ἱερουσαλὴμ, περὶ τοῦ ζητήματος· τύτου.

3 Οἱ μὲν ἦν προπιμφθῆναις ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν,

ΚΑΙ κάποιοι ὅπῃ ἱκατίβηκαν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, ἐδιδασκοντοὺς ἀδελφούς, (λίγοις) Ὅτι ἂν δὲν περιτέμνηται κατὰ τὴν τάξιν τῷ Μωϋσείως, δὲν ἡμποριῖται νὰ σωθῇ.

2 Καὶ ἔγνωτας νὰ γίνῃ μεγάλη φιλονικία καὶ ζήτησις τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ μετ' ἐκείνης, ἔβαλλαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν καὶ κάποιους ἄλλους ἀπ' αὐτῶν νὰ ἀνίβουν εἰς τὰς ἀπογόλως καὶ εἰς τὰς πρισβυτήρης ὅπῃ ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τὸ ζήτημα· ἰτύτου.

3 Ἐκείνοι λοιπὸν ἴστωντας νὰ συμπροπιμφθῶσι ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ἐπερῆσαν τὴν Φοι-

ἐκδιηγέμεναι τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἰθῶν· καὶ ἰποῖον χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.

4 Παραγινόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπιδέχθησαν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγελλάν τι ὅσα ὁ Θεὸς ἰποίησι μετ' αὐτῶν.

5 Ἐξαίρεσαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευότες, λέγοντες· Ὅτι δι' περιτέμνειν αὐτὸς, παραγγέλλει τι τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.

7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γινομένης, ἀνέστας Πέτρος· εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίσαοθι ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκούσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῖν.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δὲς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν·

9 Καὶ ἐδὴν δίκρην μεταξὺ ἡμῶν τι καὶ αὐτῶν, τῇ πίσει

ἰσκήναι καὶ τὴν Σαμάρειαν, καὶ ἐκδιηγέμεναι πῶς ἐγύρισαν τὰ ἔθνη (εἰς τὴν πίσιν)· καὶ ἔδιδαν χαρὰν μεγάλην εἰς ὅλους τὺς ἀδελφούς.

4 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγει εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, τὺς ἀποδέχθηκεν ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ αὐτοὶ εἶπαν ὅσα θαύματα ἔκαμεν ὁ Θεὸς διὰ μέσῃ τῶν.

5 Καὶ κάποιοι ὅπερ ἦσαν ἀπὸ τῆς αἵρεσιν τῶν Φαρισαίων καὶ ἐπίστευσαν, ἰσκηώθηκαν, λέγοντες· Ὅτι κάμνει χρεία ἵνα περιτέμνηται τὰ ἔθνη ὅπερ ἐπίστευσαν, καὶ ἵνα τὺς παράγγελλει ἵνα φυλάττῃ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.

6 Καὶ ἐσυναχθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἵνα ἰδοῦσι διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

7 Καὶ ἔσποντας ἵνα ἔγινε μεγάλη ἐξέταξις, ἰσκηώθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν τὴς· Ὡς ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ εἶδετε ὅτι ἀπὸ ἡμέραις παλαιαῖς ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀτάμιστά μας μὴ ἰδιόλιξι, ἵνα ἀκούσῃ τὰ ἔθνη διὰ μέσῃ τῷ στόματός μου τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, ἵνα πιστεύσῃ.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς τὺς ἐμαρτύρησεν, μὴ τὸ ἵνα τὺς δώσῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς·

9 Καὶ ἐνὶ ἰσχωρίσι τίποτες· ἀναμιταξὺ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς

καθαρίσας τὰς καρδίας αὐ-
τῶν.

10 Νῦν ἔν τί περάζετε
τὸν Θεόν, ἰπιθῆναι ζυγόν
ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μα-
θητῶν, ὃν ἔτι οἱ πατέρις
ἡμῶν ἔτι ἡμεῖς ἰσχύσαμεν
βατάσαι;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν
σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κα-
κεῖνοι.

12 Ἐσίγησι δὲ πᾶν τὸ
πλῆθος, καὶ ἤκουσεν Βαρνάβαν
καὶ Παύλον ἐξηγούμενους ὅσα
ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐ-
τῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι
αὐτὸς ἀπεκρίθη Ἰάκωβος,
λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκού-
σατέ με.

14 Συμειὼν ἐξηγήσατο κα-
θὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπισκέ-
ψατο λαβεῖν ἐξ ἰθιῶν λαὸν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

15 Καὶ τέτω συμφωνῶσιν
οἱ λόγοι τῶν προφητῶν κα-
θὼς γέγραπται·

16 Μετὰ ταῦτα ἀνα-
γρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν
σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτω-
κυῖαν, καὶ τὰ κατισκαμμένα
αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ
ἀνορθώσω αὐτήν·

17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ

αὐτοὶ, ἔγνωτας νὰ καθαρίσῃ
ταῖς καρδίαις τῶν διὰ μίση
τῆς πίστεως.

10 Τῶρα λοιπὸν τί περάζε-
τε τὸν Θεόν, βάλλοντες ζυγόν
ἀπάνω εἰς τὸν τράχηλον τῶν
μαθητῶν, τὸν ὑποῖον ἐδὲ οἱ
πατέρες μας ἐδὲ ἡμεῖς ἠμπορε-
σαμεν νὰ τὸν βατάξωμεν;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν
νὰ σωθῆμεν, κατὰ τὸν τρόπον
ὅπως (ἰσώθηκα) καὶ ἐκεῖνοι.

12 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος
εἰσίγησι, καὶ ἤκουεν τοῦ Βαρ-
νάβαν καὶ τοῦ Παύλου ὅπως
ἐξηγῆνται ὅσα σημεῖα καὶ
τέρατα ἔκαμιν ὁ Θεὸς εἰς τὰ
ἔθνη διὰ μίση των.

13 Καὶ ὕψιστον ἀφόστις
ἰσιώπησαν αὐτοὶ, ἀπεκρίθη ὁ
Ἰάκωβος, καὶ εἶπεν· Ὁ
ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ με.

14 Ὁ Συμειὼν ἐξηγήθηκε,
πῶς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπρομηδύ-
θη νὰ πάρῃ λαὸν ἀπὸ τὰ ἔθνη
εἰς τὸ ὄνομά τε.

15 Καὶ εἰς τῆτοι λό-
γοι (ὅπως εἶπεν ὁ Πέτρος) συμ-
φωνῶσιν οἱ λόγοι τῶν προ-
φητῶν καθὼς γέγραπται·

16 Ὑψιστε ἀπὸ τῆτα θείων
γυρίσει πάλιν, καὶ θείων μι-
τακάμει τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ
τὴν καταπισχημένην, καὶ τὰ
χαλασμένα της θείων τὰ
μεταοικοδομήσει καὶ θείων τὴν
σηκώσει·

17 Διὰ νὰ γυρίψεν οἱ ἀπο-

κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἰφ' ἑς ἐπικύληται τὸ ὄνομά μου ἰπ' αὐτῆς· λίγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γινώσκει ἅπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἰθιῶν ἐπιγέφυσις ἰπὶ τὸν Θεόν.

20 Ἀλλὰ ἐπιτεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχισθαι ἀπὸ τῶν ἀλισθημάτων τῶν ἰδῶλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τὴν κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἰδοὺ τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας, ἐξ αὐτῶν πέμψαντες εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγεμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·

23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν ταῦτα· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, τις κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν

δέλοιποι ἄνθρωποι τὸν Κύριον, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὅποια ἐκαλίσθη τὸ ὄνομά μου εἰς αὐτῆς· λίγει Κύριος ὁ πῦ κάμνει ἰτῆτα ὅλα.

18 Γνωρισμένα εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν Θεὸν ὅλα τὰ ἔργα.

19 Διὰ τῆτο ἐγὼ κρίνω νὰ μὴ δίδωμεν περισσὸν εἰς ἐκείνης ὅπῃ γυρίζουσι ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸν Θεόν.

20 Ἀλλὰ νὰ τὴν γράψωμεν νὰ φυλάττωνται ἀπὸ ταῖς μιμιασμέναις (θυσίαις) τῶν ἰδῶλων, καὶ ἀπὸ πορνείας, καὶ ἀπὸ πικτῶν, καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα.

21 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς ἔχει ἀπὸ παλαιαῖς γενεαῖς εἰς κάθε πόλιν ἄνδρας ὅπῃ τὸν κηρύττεσιν, ἔχοντας νὰ διαβάξεται κάθε σάββατον εἰς τὰ συναγώγια.

22 Τότε ἐφάνη εἰς τὴν ἀποστόλους καὶ εἰς τὴν πρεσβυτέρεν μαζὺ μὲ ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, νὰ διαλέξουν ἄνδρας ἀπ' αὐτῶν νὰ πέμψουν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν μαζὺ μὲ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν ἡγου τὸν Ἰούδαν ὅπῃ κράζεται Βαρσαβᾶς, καὶ τὸν Σίλαν, ἀνδρώπης ἡγεμένους εἰς τὴν ἀδελφές·

23 Καὶ ἔγραψαν καὶ ἔστειλαν διὰ μίσθ τῆς χειρὸς αὐτῶν ἰτῆτα· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, εἰς ἐκείνης ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν

ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἰθιῶν, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τιτὺς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντις ἰτάραξαι ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκεινάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι, καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς ἡ διςκολάμεθα·

25 Ἐδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένοις ἀνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ,

26 Ἀνθρώποις παραδεδοκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπιστάλαμεν ὅτι Ἰούδαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

28 Ἐδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλεονέπιτίδισθαι ὑμῖν βάρυν πλὴν τῶν ὑπάνταγκας τέτων·

29 Ἀπέχισθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματός καὶ πικνῶ καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηρεῖταις ἑαυτοὺς, εὖ πράξιτε. Ἐξέσωθε.

30 Οἱ μὲν ὅτι ἀπελυθίετε

Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν καὶ ἀδελφοὺς ἐπὶ εἶναι ἀπὸ τὰ Ἱθιῶν, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἀκούσαμεν ὅτι κάποιοι εὐγύιοιτις ἀπὸ ἡμᾶς ἦλθαν καὶ σᾶς ἰτάραξαν μὴ λόγια, χαλῶντις ταῖς ψυχαῖς σας, καὶ λέγοντις ἵνα περιτέμνησθε, καὶ ἵνα φυλάττετε, τὸν νόμον, τῆς ὁποίας ἡμεῖς δὲ τὲς ἐπροστάξαμεν ἰδοῦ.

25 Ἐφάνη εἰς ἡμᾶς ὅπῃ ἰσυναχθήκαμεν μὴ μίαν ψυχὴν, ἵνα διαλέξωμεν ἵνα πέμψωμεν εἰς ἰσᾶς ἀνδρας, μαζὺ μὴ τῆς ἀγαπητῆς μας τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Παῦλον,

26 Οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄνθρωποι ἐπὶ ἐπαράδωκαν ταῖς ψυχαῖς τῆς διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπιστεῖλαμεν λοιπὸν τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Σίλαν, οἱ ὁποῖοι θίλῃσιν εἰπεῖν μὴ λόγους τὰ αὐτά (ὅπῃ γράφομεν.)

28 Διατὶ ἰφάνη εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ εἰς ἡμᾶς, τίποτις περισσότητι βάρυν ἵνα μὴν βάλλωμεν εἰς ἰσᾶς ἔξω ἀπὸ τῶν ταῦτα τὰ ἀναγκάων·

29 Νὰ ἀπέχισθε ἀπὸ τὰ εἰδωλόθута καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ ἀπὸ τὰ πικνὰ καὶ ἀπὸ τὴν πορνείαν· ἀπὸ τὰ ὁποῖα φυλάττετις τοῦ λόγου σας, θίλιτε πειράσει καλὰ. Ἐξέσωθε.

30 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἔγνωτα·

ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπίδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Ἀγαγόντες δὲ, ἠχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

32 Ἰούδας δὲ καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγῳ πολλῷ περικάλισαν τὴς ἀδελφῆς, καὶ ἐπιτήρησαν.

33 Ποιήσαντες δὲ χρέον, ἀπιδύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τὴς ἀπογέλης.

34 Ἐδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμιῖναι αὐτῷ.

35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἰτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μετὰ δὲ τινος ἡμέρας ἔπι Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιγρίψαντες δὲ ἱπποκρίψματα τὴς ἀδελφῆς ἡμῶν κατὰ πᾶσαι πόλιν, ἐν αἷς κατηγγέλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι.

37 Βαρνάβας δὲ ἰβυλιύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλῆμειον Μάρκα.

38 Παῦλος δὲ ἠξίω, τὸν ἀποστάτη ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον,

ἵνα συμπροεπιμνησθῶσιν ἦλθαι εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· καὶ ἐμάχωντο τὸ πλῆθος, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Καὶ ἐκείνοι ὥσαν τὴν ἀνάγνωσαν, ἠχάρησαν εἰς τὴν παρακλήσιν.

32 Καὶ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Σίλας, ἔσωντας ἵνα εἶναι καὶ αὐτοὶ προφῆται, μὲ πολλὰ λόγια ἐνεδίτησαν τὴς ἀδελφῆς, καὶ τὴς ἐστήριξαν.

33 Καὶ ὥσαν ἕκαμαν ἐκεῖ καμπόσοι καιρὸν, ἐσυμπροενοδῆθησαν πάλιν μὲ εἰρήνην ἀπὸ τὴς ἀδελφῆς εἰς τὴς ἀπογέλης.

34 Ἀμὲν ἐφάνηκε τοῦ Σίλα ἵνα ἀναμείνῃ ἐκεῖ.

35 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας διέτριβαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου μαζὺ μὲ ἄλλης πολλῆς.

36 Καὶ ὕστερα μὲ καμπόσαις ἡμέραις ἔπιν ὁ Παῦλος εἰς τὸν Βαρνάβαν· Ἄς γυρίσωμεν ἵνα πᾶμε ἵνα εἰδῶμεν τὴς ἀδελφῆς μας, πῶς εὐρίσκονται, εἰς κάθε πόλιν, εἰς ταῖς ὁποίαις ἐδιδάξαμεν τὸν λόγον τὸν Κυρίου.

37 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐσυμβυλιύθη ἵνα πάρῃ μαζὺ τὸν Ἰωάννην ὅπῃ ἐκράζιστο Μάρκος.

38 Ἀμὲν ὁ Παῦλος ἐκρίνει ἄξιον, ἐκεῖνον ὅπῃ ἰχώρησι ἀπ' αὐτῆς ἀπὸ τὴν Παμφυλίαν, καὶ διὲν ἰπῆγεν μαζὺ μετ'

μὴ συμπαράλαβεῖν τοῦτον.

39 Ἐγένετο ἦν παροξυσμὸς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτὴς ἀπ' ἀλλήλων· τὸν τι Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.

40 Παῦλος δὲ ἐπιλιξάμενος Σίλαν ἐξῆλθι, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

αὐτὰς εἰς τὸ ἔργον, ἵνα μὴν τὸν πάρεσιν.

39 Μιγάλη λοιπὸν πίκρα ἵγνι, εἰς τόσον ὅπῃ ἵνα ἀποχωρισθῶσιν ἵνας ἀπὸ τὸν ἄλλοι· καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπῆρε τὸν Μάρκον, καὶ ἔπλευσεν εἰς τὴν Κύπρον.

40 Καὶ ὁ Παῦλος ἰδιάλιξε τὸν Σίλαν καὶ εὐγῆκεν, ἔγωντας ἵνα παραδοθῇ εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.

41 Καὶ ἐπέραν τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, βεβαιώνοντας ταῖς ἐκκλησίαις.

Κιφ. ις'. 16.

ΚΑΤῆντησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν· καὶ ἰδὼν, μαθητῆς τις ἦν ἐκ τοῦ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἑλλήνου.

2 Ὃς ἰμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

3 Τῷτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν καὶ λαβὼν περιέτιμιν αὐτὸν, διὰ τῆς Ἰουδαίας τῆς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἡδεῖσαι γὰρ ἅπαντι τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἑλλήν ὑπῆρχεν.

4 Ὡς δὲ διπορούοντο τὰς πόλεις, παριδίδυι αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κειμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ

ΚΑΙ ἰκατάντησεν εἰς τὴν Δέρβην καὶ τὴν Λύστραν· καὶ ἰδὼν, καὶ ἦτον κάποιος μαθητὴς, τὸ ὄνομά τε Τιμόθεος, υἱὸς κάποιας γυναίκας Ἰουδαίας πιστῆς, ἀμὴ ἀπὸ πατέρα Ἑλλήνου.

2 Ὁ ὁποῖος ἰμαρτυρεῖτο διὰ καλὸς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὅπῃ ἦταν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον.

3 Ἐτῷτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος ἵνα πάγῃ μαζύ τε καὶ ὥσαν τὸν ἐπῆρε τὸν ἐπιρίτμησι, διὰ τῆς Ἰουδαίας ὅπῃ ἦταν εἰς τῆς τόπης ἐκείνης· διατὶ ὅλοι ἔξευραν τὸν πατέρα τε ὅτι ἦτον Ἑλλήνας.

4 Καὶ ὥσαν ἐπιρνεύσαν ταῖς πόλεις, ταῖς ἐπαράδιδαν ἵνα φυλάγῃν τὰ δόγματα ὅπῃ ἦταν ἀποφασισμένα ἀπὸ τῆς

τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐγερῶντο τῇ πίσει, καὶ ἐπίρριπτοι τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

6 Διαλθόντες δὲ τῇ Φρυγίᾳ καὶ τῇ Γαλατικῇ χώραν, κωλυέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν, ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἶασιν αὐτὸς τὸ Πνεῦμα.

8 Παριλθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

9 Καὶ ὄραμα δὲ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· Ἄνθρωπος τις ἦν Μακεδὼν ἰσως, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθὺς ἐζητήσαμεν ἐξιελθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκίληται ἡμᾶς ὁ Κύριος· εὐαγγελίσασθαι αὐτός.

11 Ἀναχθόντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εὐδυσδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε ἐπιόδῳ εἰς Νεάπολιν·

12 Ἐκτείνοντες τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς

ἀποπόλεως καὶ ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρως ὅπως ἦταν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ἐγερῶντο εἰς τὴν πίσιν, καὶ πᾶσα ἡμέρα ἐπέρριπτοι εἰς τὸν λογαριασμόν.

6 Καὶ ὡς ἐπείρασαν τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν χώραν τὴν Γαλατικὴν, ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἵνα λαλήσωσι τὸν λόγον εἰς τὴν Ἀσίαν,

7 Καὶ ὡς ἐπὶ ἤλθασιν εἰς τὴν Μυσίαν, ἐδοκίμαζαν ἵνα πάντες εἰς τὴν Βιθυνίαν· ἀμὴν τὸ Πνεῦμα δὲν τὴν ἄφησε.

8 Καὶ ὡς ἐπείρασαν τὴν Μυσίαν, ἐκατέβηκαν εἰς τὴν Τρωάδα.

9 Καὶ ἐφάνη τὴν νύκτα εἰς τὸν Παῦλον ὄραμα· Ἐξέκλιτον ἕνα· ἄνθρωπος· Μακεδὼν, ὁ ὁποῖός· τὸν ἐπαρακάλει, λέγωντας· Πέρασε εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ βοήθησέ μας.

10 Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Παῦλος· τὸ ὄραμα, παρευθὺς ἐζητήσαμεν ἵνα πάντες εἰς τὴν Μακεδονίαν, σημαδεύοντες ἀπὸ τῆτο πῶς μᾶς ἐκάλεσει ὁ Κύριος, ἵνα τὴν εὐαγγελίσωμεν.

11 Ἐμισέψαμεν λοιπὸν μὲ καράβιν ἀπὸ τῆς Τρωάδας, καὶ ἐπὶ ἡγάμεν ἴσα εἰς τὴν Σαμοθράκην, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Νεάπολιν·

12 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Φιλίππους, ἥ ἐστὶ πρώτη

μερίδ^Θ τῆς Μακεδονίας πό-
λεις, κολώνια· ἡμεῖς δὲ ἐν ταύτῃ
τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας
τινάς.

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαβ-
βάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς
πόλεως παρὰ ποταμόν, ὃ
ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι· καὶ
καθίσαντες ἱλασθῆναι ταῖς
συνελθούσαις γυναῖξί.

14 Καὶ τις γυνὴ ὀνόματι
Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως
Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεόν,
ἤκει· ἥς ὁ Κύρι^Θ διήτοιξε
τὴν καρδίαν, προσέχεν τοῖς
λαλημένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου.

15 Ὡς δὲ ἰβαπτίσθη, καὶ
ὁ εἶκ^Θ αὐτῆς, παρεκάλει,
λέγουσα· Εἰ κερρίκατι με-
πισθὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰς-
ελθόντις εἰς τὸν οἶκόν μου,
μείνατι. Καὶ περιβιάσατο
ἡμᾶς.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων
ἡμῶν εἰς προσευχὴν, παιδί-
σκην τιὰ ἔχουσιν πνεῦμα Πύ-
δαν^Θ, ἀπαντῆσαι ἡμᾶς, ἵτις
ἐρχοίσθαι πολλὴν παρεῖχον τῇς
κυρίοις αὐτῆς μαντινομίῃ.

17 Αὕτη κατακολυθῆσατα
τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραξε,
λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι,
δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν,

πρώτη πόλις τῆς μερίας τῆς
Μακεδονίας, καὶ εἶναι κολών-
ια· καὶ ἰμισθᾶν εἰς αὐτὴν
τὴν πόλιν, καὶ ἱκάμαμιν
καμπούσαις ἡμέραις.

13 Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου εὐγῆκαμιν ἔξω ἀπὸ
τὴν πόλιν εἰς τὸ παραπότα-
μον, εἰς εἷα τόπον ὅπῃ ἦτον
σιναῖα ἵα προσείχονται·
καὶ ὥσαν ἱκαδίσαμιν ἰσυν-
τυχαίναμιν μὴ ταῖς γυναῖ-
καις ὅπῃ ἱμαζώχθηκα.

14 Καὶ κάποια γυναῖκα,
τὸ ὄνομά της Λυδία, ὅπῃ ἱερα-
γματιέετον πορφυρὰ πανία,
ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Θυατείρων,
καὶ ἐσίβιτον τὸν Θεόν, ἄκει
τὸν λόγον· τῆς ὁποίας τὴν
καρδίαν ἀνοιξεν ὁ Κύρι^Θ, ἵα
ἔχη τὸν ἰὼν τῆς εἰς ἐκεῖνα
ὅπῃ ἱάλαει ὁ Παῦλ^Θ.

15 Καὶ ὥσαν ἰβλαπτίσθη
αὐτὴ καὶ ἡ φανιλία τῆς ὄλης,
τῆς ἱπαρακάλισι καὶ ἱπτι·
Ἄν μὴ κέρνιτι πῶς εἶμαι πιστὴ
εἰς τὸν Κύριον, ἱλάτι ἵα μί-
νιτι εἰς τὸ σπῆτί μου. Καὶ
μᾶς ἱβίασι.

16 Καὶ ὅταν ἱπηγίναμιν
εἰς τὴν προσευχὴν, μᾶς ἀπάν-
τησι μία δουλεύτρια ὅπῃ ἱχι
πνεῦμα Πύδαν^Θ, ἡ ὁποία
μαντεύωντας ἱδίδει πολὺ διά-
φορον εἰς τῆς αὐθιγιάδεις της.

17 Ἐτάτη ἀκολύθησι τοῦ
Παύλου καὶ ἡμῶν, καὶ ἔκραξ· λέ-
γουσα· Ἐτέτοι οἱ ἄνθρωποι εἶ-
ναι δουλιιάδεις τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψί-

οἷτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Τὸτο δὲ ἰποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας· διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιγρέψας, τῷ πνύματι εἶπεν· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξέλθῃν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἱλπίς τῆς ἑλευσίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἵλυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τῶν ἄρχοντας.

20 Καὶ προσαγαγόντες αὐτὸς τοῖς γερατηγοῖς, εἶπεν· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ἐπαρχοντες·

21 Καὶ καταγγέλλουσιν ὅτι ἂν ἐξίγιν ἡμῖν παραδίστασθαι, ἐδὲ ποιῶν, Ῥωμαῖοι ἐσσι.

22 Καὶ συνήγαγε ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ γεραργοὶ περιεζήτησαν αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκίλιον ῥαβδίζον.

23 Πολλὰς τε ἱπιθύνοντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγέλλοντες τῷ ἐκφυλάκῃ ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς.

24 Ὁ παραγγέλλων τοι-

ς, οἱ ὁποῖοι σᾶς διδάσκουσιν γράταν τῆς σωτηρίας.

18 Καὶ τὸτο τὸ ἔκαμιν πολλαῖς ἡμέραις· καὶ βαρέως φέροντας ὁ Παῦλος, γυρίζωντας εἶπεν εἰς τὸ πνεῦμα· Προσάξω σοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ εὕγῃς ἀπ' αὐτὴν. Καὶ ἐκείνη τὴν ὥραν εὐγῆκεν.

19 Καὶ ὥσ᾽ ἐίδαν οἱ αὐθεντάδες τῆς, ὅτι ἔχασαν τὴν ἱλπίδα τοῦ κέρδους τῆς, ἐπίμασαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, καὶ τὲς εἵσυσαν εἰς τὸ κρητήριον εἰς τῶν ἄρχοντας.

20 Καὶ ὥσ᾽ ἐπῆγαν εἰς τῶν γερατηγῶν, εἶπαν· Ἐτῆτοι οἱ ἄνθρωποι συγχύζον τὴν πόλιν μας, ὄντες Ἰουδαῖοι·

21 Καὶ μᾶς λέγουσιν τάξαις ταῖς ἐποίαις δὲν πρέπει νὰ ταῖς διχόμεσθαι, μηδὲ νὰ ταῖς κάμωμεν, ἡμεῖς ὁπῶ ἐμμεσθαι Ῥωμαῖοι.

22 Καὶ τὸ πλῆθος ἐμαζώχθη καὶ ἰσηκώθησαν ἐναντία αὐτῶν· καὶ οἱ γεραργοὶ ἴσχισαν τὰ φορέματά τῆς, καὶ ἐπρόσαξαν νὰ τῶν δέξων.

23 Καὶ δέροντες τῶν πολλὰς ῥαβδίαις, τῶν ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἐπαράγγειλαν ἐκίλῃν ὁπῶ ἐφυλάγει τῶν διμύους, νὰ τῶν φυλάγῃ παρατηρημένα.

24 Ὁ ὁποῖος ὥσ᾽ ἐπῆρε

αὐτὴν εἰληφώς, ἔβαλεν αὐτὴς εἰς τὴν ἰσωτίραν φυλακὴν, καὶ τὴς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μισοῦντιον Παῦλῳ καὶ Σίλας προσευχόμενοι ἔμνην τὸν Θεόν· ἐπηρεῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι.

26 Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλιευθῆναι τὰ δεμίλια τοῦ δισμωτηρίου· ἀνέχθησαν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πάνται, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέδη.

27 Ἐξυπνοὶ δὲ γινόμενοι ὁ δισμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεγμένης τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπιφυγῖναι τὴς δισμίας.

28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλῳ, λέγων· Μηδὲν πρᾶξης σιαυτῷ κακόν· ἅπαντες γάρ ἴσμεν ἐνθάδε.

29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομον γινόμενον προσέειπε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ.

30 Καὶ προαγαγὼν αὐτὴς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ ἵπον· Πίσυσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

τίτοιαν παραγγιλίαν, τὴς ἔβαλεν μίσα εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὰ ποδάρια τὴς τὰ ἔβαλεν εἰς τὸ ξύλον.

25 Καὶ τὰ μισάνυκτα ὁ Παῦλῳ καὶ ὁ Σίλας ἐπροσύχονται καὶ ὑμνῶσαν τὸν Θεόν· καὶ τὴς ἄκουαν ἱκεῖνοι ὅπῃ ἦταν δεμίνοι.

26 Καὶ παρυθὺς ἔγινε μεγάλῳ σεισμῷ, τόσοι ὅπῃ ἰσαλιύθησαν τὰ δεμίλια τῆς φυλακῆς· καὶ παρυθὺς ἄνοιξαν ἡ θύραις ὅλαις, καὶ τὰ δισίματα ὁλονῶν ἰλύθησαν.

27 Καὶ ἱκεῖνοι ὅπῃ ἐφύλαγι τὴς δεμίας ἐξύπνισι, καὶ ὥσαν ἰδὲ ταῖς θύραις τῆς φυλακῆς ἀνοικταῖς, ἔγαλε τὸ μαχαίρι νὰ σκοτώσῃ τῷ λόγῳ, λογιάζωντας πῶς ἔφυγον ἱκεῖνοι ὅπῃ ἦταν δεμίνοι.

28 Ἀμὴν ὁ Παῦλῳ τοῦ ἐφώνησε μὴ μεγάλην φωνήν, καὶ ἵπεν· Μὴν κάμης τίποτις κακὸν τοῦ λόγου σου· διατὶ ἡμεῖς ὅλοι ἔμεινεν ἰδῶ.

29 Καὶ ἐζήτησε φῶς καὶ ἐπήδησε μίσα, καὶ τρομασμένῳ ἵπσιν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Παύλου καὶ τῷ Σίλᾳ.

30 Καὶ ἔγαλιν τὴς ἔξω, καὶ ἵπεν· Αὐθιγάδες, τί κάμει χρεία νὰ κάμω νὰ σωθῶ;

31 Καὶ ἱκεῖνοι τῷ ἵπεν· Πίσυσε εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ θίλεις σωθῆ ἰσὺ καὶ τὸ σπῆτί σου.

32 Καὶ ἱλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ.

33 Καὶ παραλαβὴν αὐτὸς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτός, ἦλθεν ἀπὸ τῶν πληγῶν· καὶ ἰβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτῷ πάντι παραχρῆμα.

34 Ἀιαγαγόν τι αὐτὸς εἰς τὸν οἶκον αὐτῷ, παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο παλαικὴ πικισικῶς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γιομένης ἀπίσταν οἱ γρατηγοὶ τὴν ῥαβδόχην, λίγοντες. Ἀπόλυτοι τὴν ἀνδρώπην ἐκίנים.

36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δισμοφιλαξ τὴν λόγον τέτῃς πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπιστάκασιν οἱ γρατηγοί, ἵνα ἀπολυθῇ· νῦν ἔν ἐξελδοίτες, φορεύου ἐν ἰρήν.

37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Διόρατες ἡμᾶς δουλείᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνδράπην Ῥωμαίους ἐπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; οὐ γάρ· ἀλλὰ ἰλδοίτες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγίωσαν.

38 Ἀπήγγειλε δὲ τοῖς γρατικοῖς οἱ ῥαβδόχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἰφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοι εἰσι.

32 Καὶ τῷ ἱλάλησαν τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ, καὶ εἰς ὅλης ὅσας ἦταν μέισα εἰς τὸ σπῆτί τε.

33 Καὶ τὴν ἐπῆρην ἐκείνην τὴν ὥραν τῆς νύκτας, καὶ τὴν ἦλθεν ἀπὸ ταῖς λαβωματιαῖς· καὶ ἰβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ ἰδικοί τε ὅλοι παρευδύς.

34 Καὶ τὴν ἀίεβασιν εἰς τὸ σπῆτί τε, καὶ τὴν ἔβαλλεν ἔμπροσθὰ τραπέζι, καὶ εὐφράνθη μὲ ὅλον τε τὸ σπῆτι πῶς ἐπίγεισεν εἰς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρῳσεν, οἱ γρατηγοὶ ἔστειλαν τὴν ῥαβδόχην, καὶ ἔλιγαν· Ἀπόλυσε τὴν ἀνδρώπην ἐκίנים.

36 Καὶ ὁ δισμοφιλαξ εἶπεν τὰ λόγια ἐτέτα εἰς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἔστειλαν οἱ γρατηγοί, ἵνα σᾶς ἀπολύσωμεν· τῶρα λοιπὸν εὐγένιουτες, σύρτε εἰς τὸ καλόν.

37 Καὶ ὁ Παῦλος τὴν εἶπεν· Ἀφόντις μᾶς ἔδειραν παρρησίᾳ, χωρὶς κρίσιν, ὅπῃ εἰμιοδὲν ἀνδράποιοι Ῥωμαῖοι, καὶ μᾶς ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακὴν, τῶρα μᾶς εὐγάζουν κρυφά; δὲν (γίνεται τέτο) ἔτξ· ἀλλὰ ἂς ἰλδυν αὐτοὶ καὶ ἂς μᾶς εὐγάλῃσι.

38 Καὶ οἱ ῥαβδόχοι ἐπῆγαν καὶ εἶπαν τὰ λόγια ἐτέτα εἰς τὴν γρατηγὸς· καὶ οἱ γρατηγὸι ὡσὰν ἄκουσαν πᾶς εἶπαι Ῥωμαῖοι, ἰφοβήθησαν.

39 Καὶ ἰλθόντες παρεκά-
λισαν αὐτὲς, καὶ ἐξαγαγόν-
τις ἡρώτων ἐξελθῆν τῆς
πόλεως.

40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς
φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν
Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τὴς ἀδελ-
φούς, παρεκάλισαν αὐτὲς, καὶ
ἐξῆλθον.

39 Καὶ ὥσ᾽ ἐν ἡλθαι τὴς
ἱπαρηγόρησαι, καὶ τὴς εὐγα-
λαν ἔξω καὶ τὴς ἱπαρακάλι-
σαι ἰὰ εὐγυν ἀπὸ τὴν πόλιν
τὴς.

40 Καὶ ὥσ᾽ ἐν εὐγῆκαι ἀπὸ
τὴν φιλακὴν ἐπῆγαν μίσα εἰς
τὸ σπῆτι τῆς Λυδίας· καὶ
ὥσ᾽ ἐν ἰδαι τὴς ἀδελφούς, τὴς
ἐνθῆτῆσαν, καὶ εὐγῆκαι ἀπὸ
τὴν πόλιν καὶ ἰδιέβηκαν.

Κεφ. ιζ'. 17.

Διοδεύσαιτες δὲ τὴν Ἀμφί-
πολιν καὶ Ἀπολλωνίαν,
ἦλθον εἰς Θεισσαλονίκην, ὅπου
ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰου-
δαίων.

2 Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ
Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὲς,
καὶ ἐπὶ σάββατα τρία δι-
λέγεται αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γρα-
φῶν,

3 Διανοίγων καὶ παρατι-
θέμην· ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει
παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ
νεκρῶν, καὶ ὅτι ἕτός ἐστιν ὁ
Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγ-
γέλλω ὑμῖν.

4 Καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν
ἐπίεισθησαν, καὶ προσεκύνη-
θησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ
Σίλᾳ, τῶν τε σιβομέων Ἑλ-
λήνων πολὺ πλεονῶν, γυναι-
κῶν τε τῶν πρώτων οὐκ
ὀλίγαι.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπει-
θῆντες Ἰουδαῖοι, καὶ προσλα-

ΚΑΙ ὥσ᾽ ἐν ἐπέρασαι τὴν
Ἀμφίπολιν καὶ τὴν
Ἀπολλωνίαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν
Θεισσαλονίκην, ἐκί· ὅπου ἦτο
ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν
ὅπου εἶχεν ὁ Παῦλος· ἐμβῆκεν
εἰς αὐτὲς, καὶ τρία σάββατα
ἰδιαλέγεται μετ' αὐτὲς ἀπὸ
ταῖς γραφαῖς,

3 Ἐξηγῶντας καὶ ἀποδι-
χνοῦντας, ὅτι ἔκαμιν χρῆμα ἰὰ
παθεῖν ὁ Χριστὸς, καὶ ἰὰ ἀναστα-
σῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι ἐστὶ
ἰῆσαι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὅπου ἐγὼ
(λίγη) σᾶς κηρύττω.

4 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτῶν
ἐκαταπέισθησαν, καὶ ἐκολλη-
θησαν μετ' τὸν Παῦλον καὶ μετ'
τὸν Σίλαν, καὶ πολὺ πλεονῶν
ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν τὴς εὐσι-
βεῖς, καὶ πολλαῖς γυναικαῖς
ἀπὸ ταῖς πρώταις.

5 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὅπου δὲ
ἐπίειθοντο ἐφθόνησαν, καὶ

βρίμναι τῶν ἀγροαίων τιὰς ἀνδρας ποιηρῆς, καὶ ἐχλοποιήσαιτες, ἰδορυθεὶν τὴν πόλιν· ἰπιγάντες τι τῇ οἰκίᾳ ἸάσοιΘ, ἰζήτῃ αὐτῆς ἀγαγιῶν εἰς τὸν δῆμον.

6 Μὴ εὐρόντες δι αὐτῆς, ἰσυροι τὸν Ἰάσοια καὶ τιὰς ἀδελφῆς ἰπὶ τῆς πολιτάρχας, βρωῖτες· Ὅτι οἱ τῇ οἰκῇ μῆν ἀναγατῶσαντες, ἔτοι καὶ ἰνδὰδε πάρεισιν,

7 Οὐς ὑποδίδικται Ἰάσων· καὶ ἔτοι πάντες ἀπίαντι τῶν δογμάτων ΚαίσαρΘ· πρᾶτ-
τουςι, βασιλία λίγοντες ἴτι-
ροι εἶναι, Ἰησῶν.

8 Ἐτάραξαι δι τὸν ὄχλον καὶ τῆς πολιτάρχας ἀκού-
τας ταῦτα·

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσοιος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπίλυσαι αὐτῆς.

10 Οἱ δι ἀδελφοὶ εὐδῶς διὰ τῆς νυκτὸς ἐξίπιμψαν τό τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν· οἷτινες παραγιό-
μιοι, εἰς τῇ συιαγωγῇ τῶν Ἰουδαίων ἀπῆσαν.

11 Οὗτοι δι ἦσαν εὐ-
χρίστοι τῶν ἰν Θεισσαλο-
οικῇ, οἷτινες ἰδῆξαντο τὸν
λόγον μετὰ πάσης πρῶθυ-
μίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνα-

ἐμάζωξαν κάποιους ἀνδρας
ποιηρῆς φοροπλαναμένους, καὶ
ἔκαμαν ὄχλον, καὶ ἰσύγχυζαν
τῇ πόλιν· καὶ ἐρχόμενοι εἰς
τὸ σπῆντι τῷ ἸάσοιΘ, ἰζητῆ-
σαν τὸν Παῦλον καὶ ἰκείνους
ὅπῃ ἦταν μαζί τε γὰ τῆς
φῆρην εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ὡσὰν δὲν τῆς ἡῤραν,
ἰσυροι τὸν Ἰάσοια καὶ κάποιους
ἀδελφῆς εἰς τῆς ἄρχοντας τῆς
πόλιως, φωνάζοντες· Ὅτι ἰκεί-
νοι ὅπῃ ἤφειραν ἄνω κάτω τὴν
οἰκῇ μῆν, ἰτῆτοι ἦλθαν καὶ
ἰδῶ,

7 Τῆς ὁποῖους τῆς ἀποδέ-
χθηκει ὁ Ἰάσων· καὶ ἰτῆτοι
ἰλοι κάμινσιν ἐναντία τῶν
δογμάτων τοῦ ΚαίσαρΘ,
λίγοντες· Νὰ εἶναι ἄλλΘ
βασιλιὺς ὁ Ἰησῶς.

8 Καὶ ἰσύγχυσαν τὸ
πλῆθΘ καὶ τῆς ἄρχοντας
τῆς πολιτείας ὅπῃ ἄκθαν
ἰτῆτα·

9 Καὶ ὡσὰν εὐχαρισήθη-
καν ἀπὸ τὸν Ἰάσοια, καὶ ἀπὸ
τῆς λοιπῆς, τῆς ἀπόλυσαν.

10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ παρι-
δῶς τὴν νύκτα ἔσκησαν ἔξω τὸν
Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς τὴν
Βέροιαν· οἱ ὅποιοι ὡσὰν ἰφθα-
σαι, ἰπῆγαν εἰς τὴν συιαγωγῇ
τῶν Ἰουδαίων.

11 Καὶ ἰτῆτοι (οἱ Βεροῖω-
ται) ἦταν πλῆον εὐγενικώτεροι
παρὰ τῆς Ἰουδαίας τῆς Θεισ-
σαλονίκης, καὶ ἰδῆχθησαν τὸν
λόγον μὲ καδί λογῆς προδυ-
3 C 2

κρίνοιτις τὰς γραφὰς, εἰ ἔχοι
ταῦτα ἔτως.

12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ
αὐτῶν ἐπίστεισαν, καὶ τῶν
Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν
εὐσχημόνων, καὶ ἀνδρῶν οὐκ
ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἴγνωσαν οἱ
ἀπὸ τῆς Θισσαλονίκης Ἰου-
δαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βιροίᾳ
κατηγγίλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κακεῖ,
σαλεύοντες τὴν ὄχλῳ.

14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν
Παῦλον ἐξαπίστειλαν οἱ ἀδελ-
φοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν
θάλασσαν· ὑπέμεινον δὲ ὁ, τι
Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος· ἐκεί.

15 Οἱ δὲ καδιγῶνιτις τὸν
Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως
Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντις ἐν-
τολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ
Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχις α
ἰλθωσι πρὸς αὐτόν, ἐξήι-
σαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις
ἐκδιχομένῳ αὐτῆς τοῦ Παύλου,
παρῶνιτο τὸ πνεῦμα αὐτῷ
ἐν αὐτῷ, διωρῆντι κατείδωλον
ἔσαν τὴν πόλιν.

17 Διελίγιτο μὲν οὖν ἐν
τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις
καὶ τοῖς σιβομένοις, καὶ
ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαι

μῖαν, ἐξετάζοιτις κάδι ἐμί-
ραν ταῖς γραφαῖς, ἃν ἰδῶτα
εὐρίσκοιται τέτοιας λογῆς.

12 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπ’
αὐτῆς ἐπίστεισαν, καὶ ἀπὸ
ταῖς Ἑλληνίδας γυναικαῖς
ταῖς τιμημέναις, καὶ πολλοὶ
ἀπὸ τῆς ἀνδρας.

13 Καὶ ὡσὰν ἴμαθαι οἱ
Ἰουδαῖοι οἱ Θισσαλονικεῖς, ὅτι
καὶ εἰς τὴν Βίροϊαν ἐκρηχθη
ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ
Παύλου, ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖ,
κινῶντις τὸ πλῆθος.

14 Καὶ παριυδὺς οἱ ἀδελ-
φοὶ ἔσταλιν τὸν Παῦλον ἐν
πάγῃ ὡσὰν ἀπὸ τὴν θάλασ-
σαν· καὶ ἀπόμειναν ἐκεῖ ὁ
Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐχρει-
σῶσαν ἐὰ φυλάξεν καὶ ἐὰ
πᾶσιν τὸν Παῦλον παρα-
τηρημένοι, τὸν ἐπῆγαν ἕως
εἰς ταῖς Ἀθήναις· καὶ πέρ-
ιοιτις παραγγιλίαν ἀπ’ αὐ-
τὸν διὰ τὸν Σίλαν καὶ διὰ
τὸν Τιμόθεον, ἐὰ ἰλθωσι
πολλὰ γλίγωρὰ εἰς αὐτόν,
εὐγῆκαν.

16 Καὶ καρτερῶντάς τας
ὁ Παῦλος· εἰς ταῖς Ἀθήνας,
ἐπικραίνετο μῖσα τὸ πνεῦμα
τε, βλέπωντας τὴν πόλιν
ὅπῃ ἦτον ὅλη γιμάτη εἰ-
δωλα.

17 Καὶ ἰσυνιτόχαινοι εἰς τὴν
συναγωγὴν τῆς Ἰουδαίας, καὶ
ἐκείνης ὅπῃ ἦταν εὐσιβεῖς εἰς
τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν

ἡμέραι πρὸς τοὺς παρατυ-
χάντας.

18 Τίς δὲ τῶν Ἐπικυ-
ρειῶν καὶ τῶν Στωϊκῶν φι-
λοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ·
καὶ τινες ἱλιγοί· Τί ἂν θέλοι
ὁ σπερμολόγος ἕως λέγει;
Οἱ δὲ· Εἶπαν δαιμονίων δοκεῖ
καταγγιλιῦς εἶναι· ὅτι τὸν
Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐ-
τοῖς ἐγγυλιζέτω.

19 Ἐπιλαβόμενοι τι αὐ-
τοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον
ἔραγον, λέγοντες· Διαμέμβα
γινῶσαι τίς ἡ καιρὴ αὕτη
ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη δι-
δαχή;

20 Ζηίζοντα γάρ τινα
ἐσφίρεις εἰς τὰς ἀκτὰς
ἡμῶν· βουλόμεθα ἔν γινῶ-
σαι τί ἂν θέλοι ταῦτα
εἶναι.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες
καὶ οἱ ἐπιδημιῶντες ξένοι
εἰς ὧν ἴτερον ἐκείρου· ἢ
λέγουσι τι καὶ ἀκῆνι κεινό-
τεροι.)

22 Σταθὺς δὲ ὁ Παῦλος
ἐν μίσῳ τοῦ Ἄρειου πάγου,
εἶπεν· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ
πάντα ὡς δεισιδαιμονίστες
ἡμᾶς θεωρεῖ.

23 Διευχόμενος γάρ καὶ
ἀναθεωρῶν τὰ σιβάσματα

ἐδίδασκεν κάθε ἡμέραν ὅσας
ἤθελεν εὐχῇ.

18 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς
Ἐπικυρεῖας, καὶ ἀπὸ τῆς
Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἐδιαλέ-
γυνταν μετ' αὐτόν· καὶ κά-
ποιοι ἱλιγαν· Τί τάχα θέλει
ἐὰν μὴ ἑτέτος ὁ σπερμολόγος;
Καὶ ἄλλοι ἱλιγαν· Φαίνεται
ἐὰν εἶναι μνηστὴς ξένων Θεῶν·
διατὶ τῆς ἐναγγέλιζε τὸν
Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

19 Καὶ πιάνοντές τὸν, τὸν
ἐπῆγαν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον,
καὶ εἶπαν· (Τάχα) ἤμπορεῖ-
μεν ἐὰν μάθωμεν, ποῖα εἶναι
ἐκτὴ ἡ καινὴ διδαχή,
ὅπῃ λέγεις εἰς;

20 Διατὶ φέρεις κάποια
παράξενά πράγματα εἰς τὰ
αὐτὰ μας· καὶ θέλωμεν λοι-
πὸν ἐὰν μάθωμεν, τί θέλει ἐὰν
εἶναι αὐτά.

21 (Καὶ ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι
καὶ οἱ ξένοι ὅπῃ ἐκατοικῆσαν
ἐκεῖ, εἰς ἄλλο τίποτες δὲν
εἶχαν ἐὰν κάμην, παρὰ ἐὰν
λέγουσι καὶ ἐὰν ἀκῆνι τίποτες
καινέριον.)

22 Καὶ ὁ Παῦλος ἐς ἁδὴν
εἰς τὴν μίσην τοῦ Ἄρειου
πάγου, καὶ εἶπεν· Ὁ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, ἐγὼ καθολικὰ σᾶς
βλέπω πῶς ἔσδε εἰς κάποιον
τρόπον ἐλαβεῖς περισσότητες
ἂν ἐκεῖτο ὅπῃ πρίπει.

23 Διατὶ περιῶντας καὶ
βλέποντας τὰ σιβάσματα

θμῶν εὖρον καὶ βωμόν, ἐν
ᾧ ἐπιγέγραπτο· Ἀγιάστω
Θεῷ. Ὅν ἔν ἄγνοῦντες εὐ-
σεβείῃτι, τῆτον ἰγὼ καταγ-
γέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας
τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτῷ, ἔτθ· ἔρανθ καὶ
γῆς Κύριθ· ὑπάρχων, οὐκ ἐν
χειροποιήτοις ἰανοῖς κατοι-
κεῖ·

25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀν-
θρώπων διεσπένεται, πρὸς-
δεόμενός τινθ, αὐτὸς διδὼς
πᾶσι ζῶην καὶ πνοὴν καὶ τὰ
πάντα.

26 Ἐποίησέ τι ἐξ ἰνὸς
αἵματθ· πᾶν ἔδνθ· ἀνθρώ-
πων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας
προτεταγμείθς καιρὸς, καὶ
τὰς ὁροδισίας τῆς κατοικίας
αὐτῶν·

27 Ζητιῖν τὸ Κύριον, εἰ
ἄρα γι ψηλαφήσῃαν αὐτὸν
καὶ εὖροιθ· καὶ τοι γι ὁ
μακρὰν ἀπὸ ἰνὸς ἰκάστθ
ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμιθ,
καὶ κινύμιθα, καὶ ἱσμιθ·
ὡς καὶ τινις τῶν καθ' ὑμᾶς
ποιητῶν εἰρήκασι· Τῷ γὰρ
καὶ γένθ· ἱσμίν.

29 Γίνθ· ἔν ὑπάρχοντες τῷ
Θεῷ, οὐκ ὀφείλομεν ἐκρίζειν
χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λιθῷ, χα-
ράγματι τέχνης καὶ ἰσθν-

σας εὖρηκα καὶ βωμόν, εἰς τὸν
ἐπιγέγραπτο ἀπαιωγίγραμμενθ·
Ἀγιάστω Θεῷ. Ἐτῆστοι τῷ Θεῷ
τὸν ὁποῖον ἰσθίς μὴ ἱξίεροιτες
λατρεύετι, ἱτῆστοι ἰγὼ σᾶς
καταγγέλλω.

24 Ὁ Θεὸς ὁπῷ ἔκαμι τὸν
κόσμον καὶ ὅλα ἰκίῖνα ὁπῷ ἱῖναι
μία εἰς αὐτόν, ἱτῆτθ· ἱσθ-
τα ἰᾶ ἱῖναι Κύριθ· τῇ ἔρανθ
καὶ τῆς γῆς, διν κατοικεῖ εἰς
ἰανθ ὁπῷ γίνονται μὲ χέριθ·

25 Οὐδὲ λατρεύεται ἀπὸ
χέριθ ἀνθρώπων, ὡσᾶν ἰᾶ
χρειάζεται τίποτις, διδων-
τας αὐτὸς εἰς ὅλα τὴν ζῶην
καὶ τὴν πνοὴν, καὶ τὰ ὅλα.

26 Καὶ ἀπὸ ἱῖνα αἶμα
ἔκαμιν ὅλα τὰ ἱῖθη τῷ
ἀνθρώπων, ἰᾶ κατοικεῖσιν
ἀπάνθ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς, καὶ ἰχώρισι καιρὸς
(διωρισμένης) καὶ τὰ ὁροδισία
τῆς κατοικίας των·

27 Νᾶ ζητῆσι τὸν Κύριον,
ἰᾶν εἰς κάποιον τρόπον ψηλα-
φῶντις θέλεσι τὸν ἱῖθ· ἄγ-
καλὰ καὶ διν ἱῖναι μακρὰ
ἀπὸ κάδε ἱῖνα ἀπὸ ἱμᾶς.

28 Διατὶ εἰς αὐτὸν ζῶμιθ,
καὶ κινύμιθα, καὶ ἱῖμισθ·
καθὼς καὶ μιρικοὶ ἀπὸ τῆς
ἰδικῆς σας τῆς ποιητᾶς ἱῖκασι·
Ὅτι τοῦ Θεῷ γένθ· ἱῖμισθ.

29 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἱῖμισθ
γίνθ· τῷ Θεῷ, διν χρειάζονται
ἰᾶ λογιάζμει πῶς ὁ Θεὸς ἱῖναι
ἰμοιθ· χρυσάφι ἢ ἀσήμι ἢ

μίσην ἀνθρώπων, τὸ θεῖον
εἶναι ὅμοιον.

30 Τῆς μὲν ἔν χρόνῳ τῆς
ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς,
ταῦτ' παραγγέλλει τοῖς ἀν-
θρώποις πᾶσι πανταχῶ με-
τανοῆν.

31 Διότι ἔστιν ἡμέραν ἐν
ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην
ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ᾗ ὁ ὢρισι,
τῶν παρασχωὶ πᾶσιν ἀνα-
στήτας αὐτοὶ ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνα-
γασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύ-
αζον, οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσά-
μιθά σου πάλιν περὶ τού-
του.

33 Καὶ ὅτως ὁ Παῦλος
ἐξηλλθὲν ἐκ μίσου αὐτῶν.

34 Τοῖς δὲ ἀνδρὶς καλλι-
στῶν αὐτῶν, ἐπίεισαν· ἐν
οἷς καὶ Διογύσιος ὁ Ἀριστοπα-
γίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι
Δάμαρις, καὶ ἴτεροι σὺν αὐ-
τοῖς.

πέτραις, ἢ τὰ χαράγματα
ὅπως εἶναι ἔργα τῆς τέχνης καὶ
τῆς ἱπποσίας τοῦ ἀνθρώπου.

30 Διατὶ τῆς χρόνῳ τῆς
ἀγνοίας ὁ Θεὸς ἔγωντας καὶ
ἐὰν τὴν παραβλέψῃ, τῶρα πα-
ραγγέλλει εἰς ὅλους τῆς ἀν-
θρώπων καὶ πανταχῶ ἐὰν
μετανοήσῃ.

31 Διατὶ ἰδιώρισε μίαν
ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποίαν μέλλει
ἐὰν κρίνῃ, τὴν οἰκουμένην ἐν
δικαιοσύνῃ, διὰ μίσου ἀνθρώπων,
τὸν ὁποῖον ὢρισι, καὶ τῷτο τὸ
ἐπίγνωσι φανερὰ εἰς ὅλους, ἔγων-
τας ἐὰν τὸν ἀναστήσῃ ἐκ νεκρῶν.

32 Καὶ ὥσάν ἄκουσαν
ἀνάγασιν νεκρῶν, ἄλλοι τῷ
ἐπιγίλασαν, ἄλλοι εἶπαν·
Θέλομεν σὺ ἀκούσει πάλιν
διὰ τῷτο τὸ πρᾶγμα.

33 Καὶ τέτοιαις λογῆς ὁ
Παῦλος· ἐνῆκεν ἀπὸ τὴν
μίσου τῆς.

34 Καὶ κάποιον ἄνδρες τὸν
ἐκολλήθησαν, καὶ ἐπίειψαν·
ἀνάμισα εἰς τῆς ὁποίας ἦτον
καὶ ὁ Διογύσιος ὁ Ἀριστοπαγί-
της· καὶ μία γυναῖκα τὸ
ὄνομά της Δάμαρις, καὶ
ἄλλοι μαζὺ μετ' αὐτῆς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΜΕΤΑ' δὲ ταῦτα χαρισθεὶς
ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν,
ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

ΚΑΙ ὅστερον ἐχώρισεν ὁ
Παῦλος ἀπὸ ταῖς Ἀθή-
ναις, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κόριν-
θον.

2 Καὶ εὗρὼν τινα Ἰουδαίον ὀνόματι Ἀκύλαν, Πορτικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτῆς, (διὰ τὸ διατεταχῆναι Κλαύδιον χρεῖσθαι πάντας τὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης,) προσῆλθεν αὐτοῖς·

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμότιχοι εἶναι, ἔμεινε παρ' αὐτοῖς, καὶ ἐργαζέτο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 Διελγέτο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἑκαστὸς τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων.

5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνίχθη τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυρούμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιτασσομένοι δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημῶντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν καθαρὸς ἰγὼ, ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβὰς ἐκίϋθιν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου, σιβομένην τὸν Θεόν, ἣ ἡ

2 Καὶ εὗρίσκοντας κάποιον Ἰουδαῖον τὸ ὄνομά τε Ἀκύλαν, Μαυροθαλασσίτην τὸ γένος, ὁ ὁποῖός τις ἦλθε τότε κοιτᾶ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, μὴ τὴν Πρίσκιλλαν τὴν γυναῖκά τε, (διὰ τὸ ἐπρόταξιν ὁ Κλαύδιος, νὰ ἀναχωρήσιν οἱ Ἰουδαῖοι ὅλοι ἀπὸ τὴν Ῥώμην,) ἴσμιξι μὲτ' αὐτῆς·

3 Καὶ διὰ νὰ εἶναι συνιχνίτης, εὗρίσκειτον σημά εἰς αὐτῆς, καὶ ἰδύλιν· διὰ τὴν ἡ τέχνη τους ἦσαν νὰ κάμνουν σκηνάς.

4 Καὶ κάθι σάββατον ὠμίλει εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἑκαστὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Ἑλλήνων.

5 Καὶ ὡσὰν ἑκαστὸς ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεός τις, ἐξαναχωρῶνται ὁ Παῦλος εἰς τὴν ψυχὴν καὶ ἑμαρτύρειν εἰς τῶν Ἰουδαίων πὼς νὰ εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

6 Καὶ ἰπύτοι ἐρίκνεται ἰναντίον καὶ ἐβλασφημῶνται, καὶ ὁ Παῦλος τινάζοντα· τὰ φορέματά τε, τῶν εἶπε· Τὸ αἷμά σας ἄς εἶναι εἰς τὸ κεφάλι σας· ἰγὼ καθάριός εἶμαι, ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπροσθέν· Δίλω πάγει εἰς τὰ ἔθνη.

7 Καὶ μεταποτίζοντα· ἀπὸ ἰκίϋ, ἰπῆγειν εἰς ἵνα σπῆτι κάποιον τὸ ὄνομά τε Ἰούστου, ἐπὶ

οικία ἢ συναγωγῇ τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δι' ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίγειται τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούσι· ἐπίγειται, καὶ ἱερακτίζονται.

9 Εἶπεν δὲ ὁ Κύριος· δι' ὁράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβῆ, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ ὅσοις ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαι σὶ· διότι λαός ἐστὶν μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐκάθισέ τι ἑαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίωνος δὲ ἀντιστατοῦ τῆς Ἀχαΐας, κατεπεσάντο ἑαυτοῦ οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα.

13 Λέγουσι· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον ὅτος ἀντιστάει τῷ ἀνθρώπῳ σέβισθαι τὸν Θεόν.

14 Μίλλοντες δὲ τοῦ Παύλου ἀνίστηναι τὸ στόμα, ἔπειθ' ὁ Γαλλίων πρὸς τῶν Ἰουδαίων· Εἰ μὴ ἔστι ἢ ἀδικημά τι ἢ ραδιούργημα

ἐφοβᾶτον τὸν Θεόν, τῷ ὅποιον τὸ σπῆντι ἦτον σύμπληροι μὲ τὸ συναγαγεῖν.

8 Καὶ ὁ Κρίσπος ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίγειται εἰς τὸν Κύριον μὲ ὅλον τὴν τὸ σπῆντι· καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῆς Κορινθίας ἀκούοντες ἐπίγειαν, καὶ ἱερακτίζονταν.

9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον τὴν νύκτα εἰς τὸ ὄραμά τε· Μὴ φοβᾶσαι, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴν σιωπήσῃς·

10 Διατὶ ἐγὼ εἰμαι μετ' ἐσῆα, καὶ καίνας δὲν θέλει βάλλῃ χερί ἀπάνω σε, νὰ σε κακοποιήσῃ· διατὶ πολὺς λαός με εἶναι εἰς ἐτήτην τὴν πόλιν.

11 Καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν Κόρινθον ἕνα χρόνον καὶ ἕξ μῆνας, διδάσκοντας εἰς αὐτὰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Ἀμὴν ὅταν ὁ Γαλλίων ἰγνεν ἀνδράπατος τῆς Ἀχαΐας, ἰσηκώθησαν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι μὲ μίαν γνώμην ἐναντία τοῦ Παύλου, καὶ ἔφεραν τὸν εἰς τὸ κριτήριον,

13 Καὶ ἔλεγον· Ἐπεὶ ὁ ἀνδρῶπος καταπέθει τῆς ἀνθρώπου νὰ σέβηται τὸν Θεόν· ἔξω ἀπὸ τὸν νόμον.

14 Καὶ ἐκείνῳ ὅπῃ ἔμελλεν ὁ Παῦλος νὰ ἀνίστη τὸ στόμα τε, ἔπειθ' ὁ Γαλλίων εἰς τῶν Ἰουδαίων· Ἀνίστως καὶ ἤτω, ὦ Ἰουδαῖοι, τίποτις ἀδικημά, ἢ κάμνυμα

πεινῆν, ὡς Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἡισχύμην ὑμῶν·

15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὁψισθε αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τέτων ἔβουλομαι εἶναι.

16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτὴς ἀπὸ τοῦ βήματος.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθίην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυκτον ἑμπροσθὲν τοῦ βήματος· καὶ ἔδεν τέτων τῷ Γαλλίῳ ἔμελεν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν· καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κιγχραιῖς· εἶχε γὰρ εὐχήν.

19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἔφισον, κακίῃνυς κατέλιπεν αὐτῷ· αὐτὸς δὲ εἰσιλθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

20 Ἐρωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπίειυσιν.

21 Ἀλλ' ἀπειτάξατο αὐτοῖς, εἰπὼν· Δοῖμι πάντως τὴν ἰορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱερσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνα-

κακόν, ἤθελον σᾶς ὑπομείνῃ κατὰ τὸ δίκαιον·

15 Ἀμὲν ἰκεῖν καὶ εἶναι ζήτημα διὰ λόγου καὶ ἐνόμματα, καὶ νόμον τὸν ἰδικόν σας, ἰσοῖς θείετε τὰ εἰδῆ· ἐγὼ δὲν θείω ἐὰν γινῶ κριτὴς ἰσῆται τῶν πραγμάτων.

16 Καὶ τὸς ἰδίωξεν ἀπὸ τοῦ κριτήριον.

17 Καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες· πιάννιτις τὸν Σωσθίην τὸν ἀρχισυνάγωγον, τὸν ἰδριαν ὀμπροσὰ εἰς τὸ κριτήριον· καὶ διὰ τῆτο τὸ πρᾶγμα τὸν Γαλλίωνα δὲν τὸν ἔμιλει τίποτις.

18 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπόμεινεν ἐκεῖ ἀκόμι ἀρχιταῖς ἡμέραις, ἐν τὰ ἰχαιρίτησι τὸς ἀδελφῆς, καὶ ἔπλιυσιν εἰς τὴν Συρίαν· καὶ μετ' αὐτὸν μαζὺ ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, καὶ ὁ Ἀκύλας ἐκυρεύθη εἰς ταῖς Κιγχραιῖς· διατὶ εἶχε ἀπάνω τε τάξιμον.

19 Καὶ ὁ Παῦλος ἰκατάντησιν εἰς τὴν Ἔφισον, καὶ ἐκεῖνυς τὸς ἄφησιν ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἰμβαινῶντας εἰς τὸ συναγῶγι, ἰδιαλίγειτο μὴ τὸς Ἰουδαίους.

20 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἰπαρκαλεῦσαν ἐὰν σαθῇ σημά εἰς αὐτὸς περισσότερον καιρὸν, ἀλλὰ δὲν ἔκλινον.

21 Ἀλλὰ μισιύωντας τὸς ἰχαιρίτησι, καὶ εἶπε· Χρεία εἶναι βίβαια, τὴν ἐρχομένην ἰορτὴν ἐὰν τὴν κάμω εἰς τὰ

κάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ
δίδωτος. Καὶ ἀνέχθη ἀπὸ
τῆς Ἐφίσου.

22 Καὶ κατελθὼν εἰς
Καيسάρειαν, ἀναβὰς, καὶ
ἀσπασάμεν^Θ τὴν ἐκκλησίαν,
κατίβη εἰς Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον
τινὰ, ἐξῆλθι, διερχόμεν^Θ
καθιξῆς τὴν Γαλατικὴν χώ-
ραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων
πάντας τὴς μαθητάς.

24 Ἰουδαῖ^Θ δέ τις Ἀπολ-
λῶς ἐνόματι, Ἀλεξανδρεὺς
τῷ γένει, αἰνὴ λόγι^Θ, κα-
τήτησιν εἰς Ἐφισον, δυνατὸς
ἐν ἰσχυραῖς γραφαῖς.

25 Οὗτ^Θ ἦν κατηχημέν^Θ
τῇ ἐδιδότῃ τοῦ Κυρίου καὶ ζῶν
τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ ἐδί-
δασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ
Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ
βάπτισμα Ἰωάννου.

26 Οὗτός τι ἤρξατο παρ-
ρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ.
Ἀκούσαιτις δὲ αὐτῷ Ἀκύλας
καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβου-
τε αὐτόν, καὶ ἀκριβέστερον
αὐτῷ ἐξίδιδοντο τὴν τοῦ Θεοῦ
ἐκκλησίαν.

27 Βυλομένῃ δὲ αὐτῷ διελ-
θῆναι εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προει-
ψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν

Ἱεροσόλυμα καὶ πάλιν ἐν
δύλῃ ὁ Θεός, δίδω γυρίσει
εἰς ἰσᾶς. Καὶ εὐγῆκε μὲ τὸ
καράδι ἀπὸ τῆς Ἐφίσου.

22 Καὶ ἐκατίβη εἰς τὴν
Καيسάρειαν, ἔπειτα ἀνέβη εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐχαίρειτῃ
τὴν ἐκκλησίαν, ἔπειτα ἐκατί-
βη εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ὥσαν ἔκαμεν ἐκεῖ
καμπόσοι καιροὶ, εὐγῆκε, καὶ
ἤρχοντο τρυγῶν ἀράδα τὸν
τόπον τῆς Γαλατίας καὶ τὴν
Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων ὅλους τὴς
μαθητάδες.

24 Καὶ κάποι^Θ Ἰουδαῖ^Θ
τὸ ὄνομά τε Ἀπολλῶς, Ἀλεξ-
ανδρεὺς τὸ γέν^Θ, αἰδρωπ^Θ
λόγι^Θ, ἐκατάντησιν εἰς τὴν
Ἐφισον, καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς
ταῖς γραφαῖς.

25 Ἐν τῷ^Θ ἦτον διδαγμέ-
ν^Θ τῇ γράτῃ τῷ Κυρίῳ καὶ
θερμότατ^Θ κατὰ τὸ πνεῦμα,
καὶ ἐλάλει καὶ ἐδίδασκε κατα-
λεπτῶς τὰ πράγματα τοῦ
Κυρίου, ἐξιύρυντας μόνον τὸ
βάπτισμα τῷ Ἰωάννῃ.

26 Ἐτοῦτ^Θ ἄρχισιν ἐν
παρρησιάζεται εἰς τὴν συνα-
γωγὴν. Καὶ ἀκούοντες τὸν ὁ
Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα,
τοὶ ἠπῆσαν εἰς τὴν λόγῃ τῆς,
καὶ τὸν ἐδιδάξαν ἀκριβεστέρον
τὴν γράτῃ τοῦ Θεοῦ.

27 Καὶ θέλωντας αὐτοὺς ἐν
πάγῃ εἰς τὴν Ἀχαΐαν, τὸν ἱπα-
ρακίνησαν καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ

τοῖς μαθηταῖς ἀποδίδασκει· αὐτόν· ὃς παραγινόμενος, συνεβάλετο πολὺ τοῖς πιστευούχοις διὰ τῆς χάριτος.

28 Εὐτόμως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνύς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

γραφῆσαι εἰς τὴν μαθητῶν· ἵνα τὸν διχθῶσιν· ὁ ὁποῖος παγίνωντας εἰς ἐκείνους, ἰδοῦνθαι πολλὰ ἐκείνους ὅπως ἐπίγειναι διὰ μίση τῆς χάριτος.

28 Διατὶ ἱλιγχι δυνατὰ τὴς Ἰουδαίας παρρησία, διήκωντας ἀπὸ ταῖς γραφαῖς, πῶς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

Κιφ. ιθ'. 19.

Ἐγένετο δὲ ἰν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἰν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, εἰσεῖν εἰς Ἐφισον· καὶ εὗρῶν τινας μαθητάς,

2 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πνεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' ὑδὲ οἱ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν.

3 Εἰπὶ τι πρὸς αὐτούς· Εἰς τί ἔν ἱεραπίσθητι; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.

4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἱεραπτίσει βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πνεύσωσι, τητίστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Ἀκούσαντες δὲ ἱεραπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

ΚΑΙ ὅταν ἦεν ὁ Ἀπολλὼς εἰς τὴν Κόρινθον, ὁ Παῦλος ἐπείρασε τὰ ἀπάνω μέρη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἐφισον· καὶ εὗρεκε κάποιους μαθητάς,

2 Καὶ εἰπὶν τὴς· Ἐλάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ὅταν ἐπιγεύσανται; Καὶ ἐκείνοι τοῦ εἶπαν· Ἀλλὰ ὑδὲ αἱ εἶναι Πνεῦμα ἅγιον, ἀκήσαμεν.

3 Καὶ ἐκείνους τὴς εἶπεν· Εἰς τί λοιπὸν ἱεραπτίσθητε; Καὶ ἐκείνοι εἶπαν· Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

4 Καὶ ὁ Παῦλος· Ὁ Ἰωάννης ἱεραπτίσει βάπτισμα μετανοίας, λέγωντας εἰς τὸν λαόν, διὰ ἵνα πνεύσωσι εἰς ἐκείνον ὅπως ἐρχεται καταπόδι ἀπ' αὐτοῦ, τητίστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἐκείνοι ὅπως τὸ ἀκούσαν ἱεραπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιθίοντο αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἤλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλου τι γλώσσαις, καὶ προφήτευον.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσὶ δεκάδύο.

8 Εἰσιλθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος· καὶ πείδων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Ὡς δὲ τινες ἰσκληρόντο καὶ ἠπειθου, κακολογούντες τὴν ὁδὸν ἰσώπειον τοῦ πλήθους, ἀποὰς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρισι τὴς μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τύραϊν τινος.

10 Τῷτο δὲ ἰγίνετο ἐπὶ ἵνα δύο· ὥγε πάντας τὴς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκῆσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας.

11 Δυνάμεις τε ἂν τὰς τυχέσας ἵποισι ὁ Θεὸς διὰ τοῦ χειρὸς Παύλου·

12 Ὡς καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενέτας ἐπιφέρει· ἀπὸ τοῦ χρητὸς αὐτῷ σουδάριον ἢ σωμακίδα, καὶ ἀπαλάσσει· οὐδα ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τὰ

6 Καὶ ὡσὰν ἔβαλεν ὁ Παῦλος τὰ χεῖρά τε ἀπάνω τῆς, ἤλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς αὐτούς· καὶ ἐς τι γλῶσσαις, καὶ ἐπροφήτευαν.

7 Καὶ ὅλοι ἦσαν ἕως δώδεκα ἄνδρες.

8 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπάγειν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐπαρρησιάζοντο, εἰς τρεῖς μῆνες διαλεγόμενος· καὶ πείδωντάς τας εἰς τὰ ἔργα ματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἐπειδὴ κάποιοι ἰσκληρόνουνται καὶ δὲν ἐπείθονται, ἀμὴν ἐκακολογῶσαν τὴν πίσιν τοῦ Χριστοῦ ὁμπερὸς εἰς τὸ πλῆθος, μακρύνοντας ἀπ' αὐτῆς, ἐχώρισι τὴς μαθητάδας, καὶ ἰδιαλέγουνοι κάδε ἡμέραν εἰς σχολαῖον κάποιον ὁπῷ ἐλέγετον Τύραι·.

10 Καὶ τῷτο ἰγίνετον δύο χροῖες· εἰς νόσον ὁπῷ ὅλοι ὅσοι ἐκατοικῶσαν τὴν Ἀσίαν, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες, ἄκυσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

11 Καὶ διὰ μίσου τῶν χειρῶν τοῦ Παύλου ὁ Θεὸς ἐκαμι δυνάμεις πολλὰ μιγάλας·

12 Εἰς τόσον ὁπῷ ἰφίρναςιν εἰς τὴς ἀσθενήμας ἀπὸ τοῦ καμμί τοῦ μαιδύλια ἢ ποδίας, καὶ ἰλευθιρῶνουνται αὐτοὶ ἀπὸ ταῖς ἀσθένειας,

τε πνεύματα τὰ ποιηρὰ ἐξίρ-
χισθαι ἀπ' αὐτῶν.

13 Ἐπιχείρησαν δὲ τινες
ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰου-
δαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ
τῆς ἔχουσας τὰ πνεύματα τὰ
ποιηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ, λίγοντες· Ὁρκίζομαι
ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὁ Παῦ-
λ^{ος} κηρύσσει.

14 Ἦσαν δὲ τινες υἱοὶ
Σκιυᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἱπ-
τά, οἱ τῷτο ποιοῦντες.

15 Ἀπεκρίθην δὲ τὸ πνεῦ-
μα τὸ ποιηρὸν, εἰπὶ· Τὸν Ἰη-
σοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦ-
λον ἐπίσταμαι· ὑμῖς δὲ τίνας
εἰσὶ;

16 Καὶ ἰφασσόμενοι· ἐπ'
αὐτὰς ὁ ἄνδρωπ^{ος} ἐν ᾧ ἦν τὸ
πνεῦμα τὸ ποιηρὸν, καὶ κα-
τακυριεύσας αὐτῶν, ἴσχυσε
κατ' αὐτῶν, ὥς γυμνὸς καὶ
τετραυματισμένος ἐκφυγεῖν ἐκ
τοῦ οἴκου ἐκείνου.

17 Τῷτο δὲ ἰγνίετο γνω-
στὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ
Ἕλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν
Ἔφeson· καὶ ἐπίπισι φόβ^{ος}
ἐπὶ πάντας αὐτὰς, καὶ ἰμι-
γαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ.

18 Πολλοὶ τε τῶν περιερχο-
νόντων ἤρχοντο, ἰσομολογού-

καὶ τὰ ποιηρὰ πνεύματα
εὐγιναι ἀπ' αὐτῆς.

13 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς
Ἰουδαίας ἐξορκιστῶν ὅτε ἤρ-
χονται τρυγῶν ἀρχίζειν
τὰ ὀνομάζουσι τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ εἰς ἐκείνους ὅτε
ἔχουσιν τὰ ποιηρὰ πνεύματα,
λίγοντες· Σὺς ὀρκίζομαι εἰς
τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὑποῖον ὁ
Παῦλ^{ος} κηρύττει.

14 Καὶ ἐκείνοι ὅτε ἰκα-
μαν ἰτῷτο, ἦσαν οἱ ἱπτά υἱοὶ
Ἰουδαίου ἀρχιερέως, τὸ
ὄνομα τε Σκιυᾶ.

15 Καὶ τῆς ἀπεκρίθη
τὸ πνεῦμα τὸ ποιηρὸν, καὶ
εἰπὶ· Ἐγὼ τὸν Ἰησοῦν τὸν
γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον
τὸν ἐπίσταμαι· ἀμὴ εἰσὶς ποῖοι
εἰσθεῖς;

16 Καὶ ἰπήδησιν ἀπάιν
τοὺς ὁ ἄνδρωπ^{ος} εἰς τὸν
ὅποιον ἦτον κατοικημένοι τὸ
πνεῦμα τὸ ποιηρὸν, καὶ
ἰδυναμῶδη ἰναίτια τῆς, τοσού-
του ἔφυγαν γυμνοὶ καὶ
πληγωμένοι ἀπὸ τοῦ σπῆτι
ἐκείνου.

17 Καὶ τῷτο τὸ ἰμαδαῖ
ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες
ὅτε ἰκατοικῶσαι τὴν Ἔφι-
son· καὶ μιγάλ^{ος} φόβ^{ος}
ἔπισιν εἰς αὐτὰς ὅλης, καὶ
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
ἰμιγαλίσσονται.

18 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους
ὅτε ἰπίστους ἤρχονται, καὶ

μειοι καὶ ἀναγγέλλοιτες τὰς πράξεις αὐτῶν.

19 Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ πρῶτον πραξάντων, συνεύχαιτο· τὰς βιβλους, κατέκαιον ἰνώπιοι πάντων· καὶ συνήψισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὖροι ἀργυρίου μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω κατὰ κράτος· ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἤξανε καὶ ἐγένετο.

21 Ὡς δὲ ἰπλερώθη ταῦτα, ἴδιτο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπὼν· Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δι' ἡμῶν καὶ Ῥώμης ἰδίῳ.

22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόδιον καὶ Ἐραστον, αὐτοὺς ἐπέσχεο χροῖον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνοι ταραχὴ οὐκ ὀλίγη περὶ τῆς οἰκίας.

24 Δημήτριος γάρ τις ἱεροποιῶν, ἀργυροκόπος, ποιῶν εἰκόντας Ἀρτεμιδος, παρίσχετο τοῖς τιχύνταις ἐργασίας οὐκ ὀλίγης.

25 Οὗς συναθροίσας, καὶ

ἑξομολογοῦνται, καὶ ἔλεγον τὰ καμώματά της.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνης ὁπῷ ἔκαμαν τὰ μαγικά πράγματα, ἐμάζωξαν καὶ ἔφεραν τὰ βιβλία της, καὶ τὰ ἑκατον ὀμπεροῦς εἰς ὅλης· καὶ ἰλογάρισαν τὴν τιμὴν της, καὶ εὗρηκαν καὶ ἄχριζαν πικνῆτα χιλιάδες ἀργυρία.

20 Τίτοιαις λογιῇς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου αὖξανε δυνατὰ, καὶ ἰδυναμύνετον.

21 Καὶ ὡς ἂν ἐτελεσθῇσαν ἑρῆτα, ὁ Παῦλος ἐβαλλεν εἰς τὸν ἰὺν τη, γυρίζοντας τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀχαΐαν, ἰὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, λεγόντας· Ὅτι ἀφόντισ πάγῃ ἐκεῖ, κάμει χρεῖα ἰὰ εἰδῶ καὶ τὴν Ῥώμην.

22 Καὶ ἔστειλε δύο ἀπ' ἐκείνης ὁπῷ τὸν ὑπηρετῆσαν, τὸν Τιμόδιον καὶ τὸν Ἐραστον, εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ αὐτοὺς ἐστάθη καμπόσον καιρὸν εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἔγεινε ταραχὴ μεγάλη διὰ τὴν ἐργασίαν (τῆς πίστεως.)

24 Διατὶ κάποιος τὸ ἑῷα τῇ Δημήτρῳ, ἀργυροκόπος, κάμνωντας ἑῷς ἀσημειῖας τῆς Ἀρτεμιδος, ἔδιδε εἰς τὴς τιχύντας μεγάλοι διάφοροι.

25 Τῆς ἐποίης τιχύντας, καὶ

τὴς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, ἵπνιν· Ἄνδρες, ἐπίσασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστὶ·

26 Καὶ διωριῖται καὶ ἀκύνει ὅτι ἔμνοιον Ἐφίσου, ἀλλὰ σχιδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος ἔτῃ πείσας μετέστησιν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

27 Οὐ μόνον δὲ τὸτο κινδυνεύει ἡμῶν τὸ μέρος εἰς ἀπειλεγμὸν ἰλδιῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς ὑδὲν λογισθῆναι, μέλλειν τι καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητά αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμενὴ σέβεται.

28 Ἀκούσαντες δὲ, καὶ γινόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔμαζον, λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἀρτιμις Ἐφισίων.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσιως· ἄρμψαν τι ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θιάτρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνελθόντες τοῦ Παύλου.

30 Τῷ δὲ Παύλῳ βελομένῳ

ἐργάτας ὅπῃ ἦσαν εἰς τίτῳε πράγματα, τοὺς ἰμάζωξε, καὶ ἵπνιν· Ὡς ἄνδρες, ἐξεύριτε καλὰ ὅτι ἀπὸ τούτης τῆς δουλείαν εἶναι τὸ κέρδος τῆς ζωῆς μας·

26 Καὶ τῶρα βλέπειτι καὶ ἀκύνει, ὅτι ὄχι μόνον τὴν Ἐφισον, ἀλλὰ ὠραμάν ὅλην τὴν Ἀσίαν ἐτέτῃ ὁ Παῦλος ἵπνισι καὶ ἰμιταγίρισι πολλὸν λαόν, μὴ τὸ ἐὰν λίγη πᾶς δὲν εἶναι Θεοὶ ἱκανοὶ ὅπῃ γίνονται μὴ χεῖρα.

27 Καὶ ὄχι μόνον εἶναι κίνδυνος εἰς ἡμᾶς ἐὰν ἰλιγχεθῇ τὸτο τὸ μέρος τῆς τέχνης, ἀλλὰ κινδυνεύει καὶ τὸ ἱερὸν τῆς μεγάλης Θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, ἐὰν μὴν ψηφᾶται πλέον διὰ ὑδιτίποτες, καὶ μέλλει ἐὰν χαλασθῇ τὸ μεγαλιότης της, τὴν ὁποίαν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμενὴ τιμᾷ.

28 Καὶ ἱκύνει ὡσαν τὸ ἀκουσαν, ἰθύμωσαν καταπολλά, καὶ ἰφώιαζαν καὶ ἱλιγαν· Ἡ Ἀρτιμις τῶν Ἐφισίων εἶναι μεγάλη.

29 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἰγίμισι σύγχυσιν· καὶ ἄρμψαν μαζὺ ὅλοι εἰς τὸ θιάτρον, καὶ ἄρπαξαν μαζὺ τὸν Γάϊον καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τῶς Μακεδονίτας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν σύντροφοι τοῦ Παύλου.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἦθιλι

εἰσιλθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ
εἶπεν αὐτοὺς οἱ μαθηταί.

31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν
Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι,
πέμψαιτες πρὸς αὐτοὺς, παρι-
κάλου μὴ δοῦναι ἑαυτοὺς εἰς τὸ
διάτρον.

32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι
ἐκραζόν· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία
συγκυχυμένη, καὶ ὁ πλείους
οὐκ ᾔδεισαν τίνοι· ἐνέκειν
συλληλύθισαν.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προ-
εβασαν Ἀλέξανδροι, προ-
βαλλόντων αὐτοὺς τῶν Ἰου-
δαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος
κατασίσσας τὴν χεῖρα, ᾗθειν
ἀπολογισθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιγινώσκοντες δὲ ὅτι
Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἰγνέτο
μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας
ἑκατομμυρίων· Μεγάλη ἡ
Ἀρτιμία Ἰφισίων.

35 Καταγείλας δὲ ὁ γραμ-
ματιὺς τὸν ὄχλον, φησὶν·
Ἄνδρες Ἐφίσιοι, τίς γάρ
ἐστι ἀνδρωπῶς ὃς ὠ γινώσκει
τὸν Ἐφισίον πόλιν νεώτερον
ἔσθαι τῆς μεγάλης Διᾶς
Ἀρτίμιδος, καὶ τοῦ Διοπι-
στῆς;

ἐὰν ἔμβη μέσα εἰς τὸ πλῆθος,
ἀμὴν οἱ μαθητάδες δὲν τὸν
ἔφθηκαν.

31 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς
ἄρχοντας τῆς Ἀσίας, οἱ
ὁποῖοι ἦσαν φίλοι τε, ἐγενῆσαν
εἰς αὐτὸν ἀνδρώπης, καὶ τὸν
ἰπαρακαλῶσαι ἐὰν μὴν δώσῃ
τοῦ λόγου τε εἰς τὸ διάτρον.

32 Ἄλλοι λοιπὸν ἐφώναζαν
ἄλλο τι καὶ ἄλλοι ἄλλο· διατὶ
ἡ σύνομις ἦτον συγκυχυμένη,
καὶ οἱ περισσότεροι δὲν ᾔδει-
σαν διὰ ποῖαν ἀφορμὴν ἐμα-
ζώχθησαν.

33 Καὶ ἀπὸ τὸν ὄχλου
εὐγαλαν καὶ ἐπροβίβασαν
τὸν Ἀλέξανδρον, ἔγωντας ἐὰν
τὸν προβάλλουν οἱ Ἰουδαῖοι·
καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔσχεσε τὸ
χεῖρι τε, καὶ ᾗθειν ἐὰν ἀποκρι-
θῇ εἰς τὸν λαόν.

34 Ἀμὴν ὡσὰν ἰγνώρισαν
ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος, ἰγνέ μία
φωνὴ ἀπὸ ὅλης, οἱ ὁποῖοι
ἐφώναζαν ἕως δύο ὥραις· Ἡ
Ἀρτιμία τῶν Ἐφισίων εἶναι
μεγάλη.

35 Καὶ ὁ γραμματεὺς
ἔγωντας ἐὰν καταπαύσῃ τὸ
πλῆθος, εἶπεν· Ὁ ἄνθρωπος
Ἐφισίσι, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος
ὁ ἀνδρωπῶς, ὅπως δὲν ἰξεύρει
τὴν πόλιν τῶν Ἐφισίων, πῶς
εἶναι τοῖς γένεσι τοῦ ναῦ τῆς
μεγάλης Θεᾶς τῆς Ἀρτέ-
μιδος, καὶ τοῦ (ἰδῶλυ) ὅπως
ἵπται ἀπὸ τὸν Δία;

36 Ἀναντιρρήτων οὖν ἔσ-
των τέτων, διοι ἐς ἡμᾶς
κατεσθλμένοις ὑπάρχειν, καὶ
μηδὲν προσπιτὲς περὶ αὐτῶν.

37 Ἠγάγετε γὰρ τὴς
ἀνδρας τέτας, ἕτι ἱεροσύλως,
ἕτι βλασφημοῦντας τὴν θεῶν
ἡμῶν.

38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριον
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τιχῶνται
πρὸς τινα λόγον ἔχουσιν,
ἀγοραῖοι ἀγονται, καὶ ἀδύ-
στατοί· εἰσιν· ἐγκαλείτωσαν
ἀλλήλοις·

39 Εἰ δέ τι περὶ ἰτέρων
ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐνομῇ
ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.

40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν
ἐγκαλεῖσθαι γάσιως περὶ τῆς
σήμερον, μηδεὶος αἰτίᾳ ὑπάρ-
χοντος· περὶ ᾧ δυνησόμεθα
ἀποδοῦναι λόγον τῆς συζροφῆς
ταύτης. Καὶ ταῦτα εἰπὼν,
ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἰτέτα
εἶναι ἀναντιρρήτα, περὶ αὐ-
τοῖς ἐὰν ἡσυχάζετε, καὶ ἐὰν
μὴν κάμειτε τιποτις ἀποκο-
τεῖ.

37 Διατὶ ἰφίεῖτε ἰτέτης
τῆς ἀνδρας, οἱ ὅποιοι ἕτι
ἱεροσυλοὶ εἶναι, ἕτι τῇ θεῶν
σας βλασφημῶσιν.

38 Ἀνὴρ ὁ Δημήτριος
καὶ οἱ αὐτοῖς ὅπως εἶναι μαζὶ
μετ' αὐτὸν οἱ συντιχῶνται τε,
ἔχουσιν μὴ κανίᾳ κρῖναι, εἶναι
ἐν τῇ ἐνομῇ γινώσκοντες,
καὶ εἶναι καὶ ἀδύστατοι· ὥς
ἐγκαλισθῶσιν ἑαυτοὺς μὴ τὸν
ἄλλον.

39 Ἀμὴν ἀνίσως καὶ ζη-
τᾷτε διὰ ἄλλα, δέλυσιν λυθῇ
εἰς τὴν σύνοδον τὴν διαπ-
ταγμῆν.

40 Διατὶ κινδυνεύομεν μή-
πως καὶ ἐγκαλισθῶμεν πᾶς
ἐκάμαμεν σήμερον στάσι,
ὅπως δὲν ἦτον τίποτις ἀφορμὴ,
διὰ τὴν ὅποιαν ἐὰν ἱμπερῶ-
μεν ἐὰν δώσωμεν λογαριασμὸν
ἐτέτης τῆς συνδρομῆς. Καὶ
ὥσαν ἵππιν ἰτέτα, ἔλυσε τὴν
σύναξιν.

Κεφ. κ'. 20.

ΜΕΤΑ' δὲ τὸ παύσασθαι
τὸν θόρυβον, προσκαλι-
σάμεν· ὁ Παῦλος τῆς μα-
θητᾶς καὶ ἀσπασάμεν,
ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν
Μακεδονίαν.

ΚΑΙ' ὕστερον ἀφόρις ἔπαν-
σιν ἡ σύγχυσις, ἱεροσά-
λισιν ὁ Παῦλος τῆς μαθητά-
δης, καὶ τῆς ἰχαιρίτης καὶ
ἐγγὺς ἐὰν πάγη εἰς τὴν Μακε-
δονίαν.

2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλίσας αὐτὸς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3 Ποιήσας τι μῆνας τρεῖς, γινώσκοντες αὐτῷ ἐπιβελῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλουσι ἀναγίσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἰγίειτο γινώμη τοῦ ὑπογεῖφθαι διὰ Μακεδονίας.

4 Συνίπιτο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βιροιαῖος· Θισσαλονικῖοι δὲ, Ἀρίσαρχος καὶ Σικεῦνδος καὶ Γαῖος· Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχικός καὶ Τρόφιμος.

5 Οἷτοι προιλθόντες ἔμεινον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμῖς δὲ ἐξῆπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτὸς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, καὶ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ.

7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμένοι τῶν μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτοι, ὁ Παῦλος διελίγειτο αὐτοῖς, μέλλον ἐξῆναι τῇ ἑσπέρῃ· παρίσταί τε τὸν λόγον μέχρι μεσσημερίας.

2 Καὶ ἰπέρασιν ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ μὴ πολλὰ λόγια τὸς ἐνεδίτησι, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3 Καὶ ἔκαμιν ἐκεῖ τρεῖς, μῆνας, καὶ ἔξωντας ἵνα γένη ἐπιβελὴ ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς αὐτὸν, ὅπῃ ἔμελλε ἵνα πάγῃ μὴ καράβι εἰς τὴν Συρίαν, ἰσυμβυλεύθη ἵνα γυρίσῃ διὰ μέσου τῆς Μακεδονίας.

4 Καὶ τὸν ἀκολουθεῖν ἕως τὴν Ἀσίαν ὁ Σωσίπατρος· ὁ Βιροιαῖος· καὶ ἀπὸ τῶν Θισσαλονικεῖς, ὁ Ἀρίσαρχος καὶ ὁ Σικεῦνδος, καὶ Γαῖος· Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος· καὶ ἀπὸ τῶν Ἀσιανῶν, ὁ Τυχικός καὶ ὁ Τρόφιμος.

5 Καὶ ἰτῆτοι ἔξωντας ἵνα πᾶσι προτίτιρα μᾶς ἀνάμειναν εἰς τὴν Τρωάδα.

6 Καὶ ἡμεῖς ὕστερα ἀπὸ ταῖς ἡμέραις τῶν Ἀζύμων ἐμβήκαμεν εἰς τὸ καράβι ἀπὸ τῶν Φιλίππων, καὶ ἤλθαμεν εἰς αὐτὸς εἰς πέντε ἡμέραις εἰς τὴν Τρωάδα, καὶ ἐκεῖ ἐκάμαμεν ἑπτὰ ἡμέραις.

7. Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ἐκεῖ ὅπῃ ἦταν μαζωμένοι οἱ μαθητάδες ἵνα κόψουσιν ψωμί, ὁ Παῦλος τὸς ἐδιαλίγουντο, μέλλοντας ἵνα εὕγῃ ἐπὶ τῇ αὔριον· καὶ ἐμάκρυνε τὸν λόγον ἕως τὸ μεσσημεριαν.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπέρῳ ὃ ἦσαν συνηγμένοι.

9 Καθήμιος δέ τις μαρίας ὀνόματι Εὐτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπὸ βαθεῖ, διαλιγόμενος τοῦ Παύλου ἐπὶ πλῆθον, κατειχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑπνῳ, ἔπισιν ἀπὸ τοῦ τριγύου κάτω· καὶ ἤρθη νεκρός.

10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπισιν αὐτῷ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ δορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν.

11 Ἀναβὰς δὲ, καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γινυσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τι ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς, ἔτως ἐξῆλθεν.

12 Ἦγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρικλήθησαν ὁμιτρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνέχθημεν εἰς τὴν Ἀσσον, ἰκίθει μίλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παύλον· ἔτω γὰρ ἦν διατιταγμένος, μέλλον αὐτὸς πιεῖν.

14 Ὡς δὲ συνίβαλιν ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην.

8 Καὶ ἦταν καὶ πολλαῖς λαμπάδες ἀναμμέναις εἰς τὸ ἀνῳγον, ἰκίει ὅπῃ εἴμασθαι.

9 Καὶ κάποιος υἱός, τὸ ὄνομά τε Εὐτυχος, ἐκάθισεν εἰς τὸ παράθυρον, καὶ ἰκομένων βαθεῖα, καὶ ὁ Παῦλος διαλιγόμενος περισσότερος, ὁ υἱὸς ἔγυρεν ἀπὸ τὸν ὑπνῳ, καὶ ἔπισιν ἀπὸ τὸ τρίπατον κάτω· καὶ τὸν ἰσκήσας νεκρόν.

10 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπατίβη καὶ ἔπισιν ἀπάειν τε, καὶ ἀγκάλιασέ τον, καὶ εἶπε· Μὴ συγχύξισθε· διατὶ ἡ ψυχὴ τε εἶναι μέσα τε.

11 Καὶ ἀνιβη, καὶ ἐκψιψωμί καὶ ἔφαγε, καὶ ἔγνωτας ἵα ὁμιλήσῃ ἀρκιτὰ ἕως τὴν αὐγὴν, τίτοιαις λογῆς ἐύγηκε.

12 Καὶ ἔφειραν τὸ παιδὶ ζωντανόν, καὶ ἱπαρηγορήσαν καὶ πολλὰ.

13 Καὶ ἡμεῖς ἐπήγαμεν ὁμπροσὰ εἰς τὸ καράβι, καὶ ἡμισεύσαμεν εἰς τὴν Ἀσσον, μέλλοντες ἀπ' ἰκίει ἵα πάρειν τὸν Παύλον· διατὶ ἔτθι εἶχεν παραγγελίαν, μέλλοντας αὐτὸς ἵα πάγη διὰ ξηρᾶς.

14 Καὶ ὥσῃ μῦς ἴσμιξι εἰς τὴν Ἀσσον, τὸν ἐπήγαμεν καὶ ἤλθαμεν εἰς τὴν Μιτυλήνην.

15 Κάκειδεν ἀποπλεύσαι-
τες, τῇ ἐπιστά κατατεταμένῃ
ἀντικρὺ Χίω· τῇ δὲ ἑτέρα
κατατεταμένῃ εἰς Σάμον· καὶ
μείνωμεν ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ
ἐχομένῃ ἡλδομεν εἰς Μίλη-
τον.

16 Ἐκρινι γὰρ ὁ Παῦλος
παραπλεύσαι τὴν Ἐφισον,
ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρο-
ματρίβησαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
ἐσπιυθεὶ γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν
αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεν-
τηκοστής γενέσθαι εἰς Ἱερου-
σόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου
πέμφας εἰς Ἐφισον, μετκα-
λίσσατο τὴς πρεσβυτέρους τῆς
ἐκκλησίας.

18 Ὡς δὲ παριγένετο
πρὸς αὐτοὺς, εἶπεν αὐτοῖς·
Ἐμῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης
ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπιβηὶ εἰς τὴν
Ἀσίαν, πῶς μετ' ἡμῶν τὸν
λόγον ἔχοντες ἐγενήμεν·

19 Δυλιῶν τῷ Κυρίῳ
καὶ ἐν ἡμῖν ταπεινοφροσύνης,
καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πει-
ρασμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰου-
δαίων·

20 Ὡς ἔδιν ὑπερεκτάμην
τοῖς συμφερόσιν, τοῦ μὴ
ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδά-
ξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ
ἐντὶ οἴκῳ·

15 Καὶ ἀπ' ἐκτὶ εὐγέκα-
μεν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἐκατατετήσαμεν ἐναντία τῆς
Χίω· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἐξάξαμεν εἰς τὴν Σάμον· καὶ
ἔστωντας ἐὰν μείνωμεν εἰς τὸ
Τρωγύλλιον, τὴν ἄλλην ἡλθα-
μεν εἰς τὴν Μίλητον.

16 Διατὶ ὁ Παῦλος ἀπο-
φάσις ἐὰν περάσωμεν τὴν
Ἐφισον, μήπως καὶ τῷ γένει
ἐμπόδιον καὶ ἀργήσῃ εἰς τὴν
Ἀσίαν· διατὶ ἐσπύδαζε ἂν
ἠμπορῇ τὴν ἡμέραν τῆς Πεν-
τηκοστής ἐὰν εὐρεθῇ εἰς τὰ
Ἱερουσόλυμα.

17 Καὶ ἀπὸ τὴν Μίλητον
ἐπέμφεν ἄνθρωπον εἰς τὴν
Ἐφισον, καὶ ἐπροσκάλισεν τὰς
πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Καὶ ὥσ᾽ ἡλθασιν εἰς
αὐτοὺς, τὴς εἶπεν· Ἐσεῖς ἐξεύ-
ριτε ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέ-
ραν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπάτησα
εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς ἤμουν
ὅλον τὸν καιρὸν μετ' ἰσᾶς·

19 Δυλιῶντας τὸν Κύριον
μὴ κάδε λογῆς ταπεινοφρο-
σύνην, καὶ μὴ πολλὰ δάκρυα
καὶ μὴ πολλὰς πειρασμῶς,
ὅπῃ μὲ ἐσυνέβηκαν ἀπὸ ταῖς
ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων·

20 Καὶ πῶς μηδὲ κανένα
ἀπὸ ἐκείνων ὅπῃ ἦταν ὠφέλη-
μα δὲν εἴη ἐν ἐμοί, ἐὰν μὴν
σᾶς τὸ εἰπῶ, καὶ ἐὰν σᾶς τὸ
διδάξω, καὶ παρρησίᾳ καὶ εἰς
τὰ σπήτια·

21 Διαμαρτυρόμην· Ἰουδαίοις τι καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετανοίαν, καὶ πίσι τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ἰδὲ, ἐγὼ δεδιμῆν· τῷ πνεύματι, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοιτά μοι μὴ εἰδώς·

23 Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται, λέγον· ὅτι δισμὰ καὶ θλίψεις μένουσιν.

24 Ἀλλ' ἕδειός μοι λόγον ποιῆσαι, ὅδε ἔχω τὴν ψυχὴν μου τιμίαν ἑαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ νῦν ἰδὲ, ἐγὼ οἶδα ὅτι ἐκίτι ὀψισθεὶς τὸ πρόσωπόν μου ὑμῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων.

21 Διαμαρτυρόμην· εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἵνα μετανοήσουσιν εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἵνα πιστεύουσιν εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ τῶρα ἵνα ὅπως πάγω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὧντας διμῖνος ἀπὸ τοῦ Πνεύματος, καὶ δὲν ἰξίστημι τί με θίλουν μὴ συνίβῃ·

23 Παρὰ μοιχὰ, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μὴ διαμαρτύρεται εἰς καθὲν πόλιν, λέγωντας, ὅτι δισμὰ καὶ θλίψεις μὴ ἀναμένουσιν.

24 Ἀμὴν ἐγὼ κατὰ πρᾶγμα δὲν μετρώ, ὅδε ἔχω τὴν ζωὴν μου τόσοις τιμημένην εἰς τοῦ λόγου μου, ὥσταν ὅπως ἔχω ἵνα τελειώσω τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν υπηρεσίαν ὅπως ἔλαβα ἀπὸ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἵνα μαρτυρήσω τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ τῶρα ἵνα, ἐγὼ ὅπως ἰξίστημι ὅτι πλῆσι δὲ θίλῃτε εἰδῆ τὸ πρόσωπόν μου ὅλοι ἰσθίς, τοὺς ὁποίους ἐπέγρασα κηρύττωντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὰ τὴν οὖν σῆς τι μαρτυρῶ τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅτι εἶμαι ἄθωτος ἀπὸ τοῦ αἵματος ὁλονῶν.

27 Οὐ γὰρ ἐπιτελέαμεν τοῦ μὴ ἀπαγγίλαι ὑμῖν πᾶσαι τῇ βουλῇ τοῦ Θεοῦ.

28 Προσέχιτι οὖν ἑαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμένῳ, ἵνα ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἴδωτο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.

29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τῦτο, ὅτι ἐισιλεύσονται μετὰ τῇ ἀφίξί μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φερόμενοι τοῦ ποιμένῳ.

30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀνέστησαν λαλοῦντες διαγραμμαί, τοῦ ἀπιστᾶντες μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.

31 Διὸ γρηγορεῖτε, μη-
μοσύνητις ὅτι τριτταὶ νύκτα καὶ ἡμέραι οὐκ ἵκασάμεν, μετὰ δακρύων ἰσχυρῶν ἵνα ἴσταται.

32 Καὶ ταῦν παρατίθι-
μαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἰσχυρο-
δοῦναι καὶ δοῦναι ὑμῖν κλη-
ρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις αἵματι.

33 Ἀργεῖον ἢ χερσίον ἢ ἰσχυρισμὸν ὑμῶν ἐπιθύμη-
σα.

34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκοντες ὅτι τοῖς χεῖμασι μὴ καὶ τοῖς ὕσσι

27 Διατὶ ἐγὼ δὲν ἐστέρεθκα ὀπίσω ἵνα μὴ σᾶς εἰπῶ ὅλην τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐχίτε ἔννοιαν λοιπὸν, καὶ τοῦ λόγου σας καὶ ὅλη τοῦ ποιμένῳ, εἰς τὸ ὅποιον ποιμῆνιον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σᾶς ἱθαλλῇ ἐπισκόπους, ἵνα ποι-
μάνετε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν τὴν ἀπόκτησε μὲ τὸ ἰδίον τὸ αἷμα.

29 Διατὶ ἐγὼ ἐξέυρω ἑαυτῶ, ὅτι ἀφόνητις πάγῳ θείῳ εἰσιν ἔλθῃ λύκοι κακοὶ εἰς ἐσᾶς, ἵνα μὴ λυπηθῶσι τὸ ποίμ-
νιον.

30 Καὶ ἀπ' ἐσᾶς τῆς ἰδίας θείῳ σπικωθῇ ἄνδρες ὅπῃ ἵνα λαλοῦν διαγραμμαί λόγια, διὰ ἵνα σῶνουν ὀπίσω τὴς τῆς μαθητάδης.

31 Διὰ τῦτο ἅς ἐσθῇ ἐπιπύ, ἐνδεύμενοι, ὅτι τρεῖς χρόνους νύκτα καὶ ἡμέ-
ραι δὲν ἵκασα μὲ δάκρυα ἵνα ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν ἵνα ἴσταται.

32 Καὶ τῶρα, ἀδελφοί, σᾶς συγγνω εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτός τε, ὅπῃ δύνηται ἵνα αὐξήσῃ τὴν οἰκοδομὴν σας, καὶ ἵνα σᾶς δώσῃ κληρονομίαν, μαζὺ μὲ ὅλης τῆς ἡγιασμένης.

33 Ἀσῆμι ἢ χερσάφι, ἢ ἰσχυρισμὸν ὑμῶν ἐπιθύμη-
σα.

34 Καὶ ἰσῆς ἀτοί σας τὸ ἐξέριτε, ὅτι τὰ χεῖρια ἑαυτῶ

μετ' ἑμὲ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι ἔγωγε κοπιῶντας δι' ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύοντι τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς ἔπει· Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσήξατο.

37 Ἰκανὸς δὲ γένητο κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐκίπινοντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουσιν αὐτόν·

38 Ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι ἔκετι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θειρεῖν· προέπιμποι δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

ὑπηρέτησαν εἰς ταῖς χεῖραις μου, καὶ εἰς ἐκείνας ὅπως ὅταν μαζὺ μετ' ἑμένα.

35 Εἰς ὅλα σᾶς εἰδείξα, ὅτι τέτοιαις λογῇς πρέπει νὰ κοπιᾶζωμεν διὰ νὰ βοηθῶμεν τῶν ἀσθενεῖς, καὶ νὰ ἰδυμέμισταθαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅπου ἔπει· Μακάριον ἐστὶ μᾶλλον νὰ δίδῃ τινὰς παρὰ νὰ πείρῃ.

36 Καὶ ὡς ἂν εἶπιν ἰθὺτα, ἰγοιάτισιν μὲ ὅλης αὐτῆς, καὶ ἐκίπινοντες χεῖρας.

37 Καὶ μεγάλῳ κλαυθμὸς ἔγειν ὁλοῶν· καὶ ἔπισαν ὅλοι ἀπάνω εἰς τὸν λαιμόν τε καὶ τὸν ἐφιλῶσαν·

38 Καὶ ἰλυποῦνταν περισσότεροι εἰς τὸν λόγον ὅπου τῶν εἶπιν, ὅτι δὲν μέλλουν πλείον νὰ ἰδῶν τὸ πρόσωπόν τε· καὶ τὸν συνεπροιουόθησαν ἕως εἰς τὸ καράβι.

Κιφ. κα'. 21.

Ως δὲ γένητο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐδυσδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, ἀκακῶδιν εἰς Πάταρα·

2 Καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπυρῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνηχθημεν.

ΚΑὶ ὡς ἂν ἰχωρίσαμεν ἀπ' αὐτῆς, εὐγήκαμεν εἰς τὸ πύλαγρον, καὶ ἔξωντας νὰ κάμωμεν δρόμον ἴσον, ἤλθαμεν εἰς τὴν Κῶν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰ Πάταρα·

2 Καὶ ἐκεῖ ἔξωντας νὰ εὐρέμεν καράβι ὅπου ἰπείραν εἰς τὴν Φοινίκην, ἰμβήκαμεν μίσα, καὶ εὐγήκαμεν εἰς τὸ πύλαγρον.

3 Ἀναφανίτες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμοι, ἐπλίομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσι γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτίζομενοι τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνιυρόντες τῆς ἡμέρας, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ· οἷτις τῷ Παύλῳ ἱλιγοὶ διὰ τοῦ Πνέματός, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

5 Ὅτι δὲ ἰγίνετο ἡμᾶς ἐξατίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προσπιπτόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ δέτις τὰ γόατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, προσπυξάμεθα.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ἐπέκριψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διαύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατητήσαμεν εἰς Πτολιμαῖδα· καὶ ἀσπασάμενοι τὸς ἀδελφούς, ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ δὲ ἑπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσιλθόντες εἰς τὸν οἶκον

3 Καὶ εἶδαμεν τὴν Κύπρον, καὶ τὴν ἀφῆκαμεν ξιβὰ, καὶ ἐπλίομεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἦλθαμεν εἰς τὴν Τύρον· διατὶ ἐκεῖ ἤθελε τὸ καράβι τὰ ξεφορτώσῃ τὸ φέρωμά τε.

4 Καὶ ἔσωντας τὰ εὐεῖμεν τῆς μαθητάδης, ἐσαθήκαμεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέραις· καὶ οἱ μαθηταὶ ἐλεγαν εἰς τὸν Παῦλον διὰ μέσσω τοῦ Πνέματός, τὰ μὴ ἀνέβῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

5 Καὶ ὅταν ἐτελειώσαμεν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις, εὐγήκαμεν καὶ ἐπαγέναμεν, καὶ μᾶς συμπρόπιεμπαν ὅλοι μὲ γυναῖκαις καὶ μὲ παιδιὰ, ἕως ἔξω ἀπὸ τῆς πόλιν· καὶ γοατίζοντες ἐκεῖ εἰς τὸ παραγιάλι, ἐπρὸς εὐχρηθήκαμεν.

6 Καὶ ἐχαιρετηθήκαμεν ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ καράβι· καὶ ἐκεῖνοι ἐγύρισαν εἰς τὰ σπήτιάς τες.

7 Καὶ ἡμεῖς τελειώνοντες τὸ πλεύσιμον, ἀπὸ τῆς Τύρου ἐκαταντήσαμεν εἰς τὴν Πτολιμαῖδα· καὶ ἐχαιρετήσαμεν τῶς ἀδελφούς, καὶ ἐσαθήκαμεν εἰς ἐκεῖνους μίαν ἡμέραν.

8 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εὐγῆκεν ὁ Παῦλος· καὶ ἡμεῖς ὅπῃ εἴμασθαι μὲ τὸν Παῦλον, καὶ ἐπήγαμεν εἰς τὴν Και-

Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστῆ, (τοῦ οὗτος ἐκ τῶν ἑπτά,) ἰμίναμιν παρ' αὐτῷ.

9 Τέτρω δὲ ἦσαν θυγατέρες παρδίνου τέσσαρες προφητεύσαι.

10 Ἐπιμιόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἀγαβός·

11 Καὶ ἰδὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώην τοῦ Παύλου, δῆσας τι αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας, εἶπεν· Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, ὃς ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, ἔτω δέσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ὧν.

12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρικαλῆμεν ἡμεῖς τι καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ συνδρῦπτοντές μιν τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ ὃ μόνον διδῶμαι, ἀλλὰ καὶ ἀποδάσκειν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἑτοιμῶς· ἐγὼ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

σάρεσαι· καὶ ἰμβήκαμεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστῆ, (ὃ ὁποῖος ἦτον ἱσας ἀπὸ τῶν ἑπτά διακόιων,) καὶ ἰμίναμιν εἰς αὐτόν.

9 Καὶ ἰτέτω· εἶχε τέσσαρες θυγατέρας παρδίναις, καὶ ἱεροφῆτιναι.

10 Καὶ ὥσαν εὐρισκόμασθαι ἐκὼ πολλαῖς ἡμέραις, κατέβη κάποιος ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης, τὸ ὄνομα τε Ἀγαβός·

11 Καὶ ἦλθιν εἰς ἡμᾶς, καὶ ἱπῆρε τὸ ζωνάρι τοῦ Παύλου, καὶ ἰδῖσι τὰ χεῖρά τε καὶ τὰ ποδάριά τε, καὶ εἶπεν· Ἐτέτα λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ὅτι ἴτζι δέλουν δίσει οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ζώνη ἰτέτη, καὶ δέλουν τὸν παραδώσει εἰς τὰ χεῖρια τῶν ἰδιῶν.

12 Καὶ ἡμεῖς ὥσαν τὰ ἀκούσαμεν, τὸν ἱπαρακαλέσαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐντόπιοι, νὰ μὴν ἀνέβῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

13 Ἀμὴν ὁ Παῦλος· ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· Τί κάμνιτε ὥσαν κλαῖναι καὶ συντρίβειν τὴν καρδίαν μου; ἐγὼ εἶμαι ἑτοιμός· ὅχι μόνον νὰ διδάω, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποδάσκω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Μὴ παρομίνῃ δὲ αὐ-
τοῦ, ἡσυχάσαμεν, ἐιπόντες·
Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γε-
νίσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας
ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνε-
βάντες εἰς Ἱερουσαλὴμ.

16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ Καταρίνας σὺν
ἡμῖν, ἄγοιτις παρ' ᾧ ἐξισθῶ-
μεν, Μιᾶσσί τιτι Κυπρίῳ,
ἐκκλησιαστικῷ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς
Ἱερουσόλυμα, ἀσμένως ἐδίξαντο
ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῇ δὲ ἐπιύσῃ εἰσῆκει ὁ
Παῦλος· σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκω-
βον· πάντες τι παριγένοντο οἱ
πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ἀσπασάμενοι αὐ-
τὸν, ἐξηγιῖτο καθ' ἑνὲς
ἐκάστῳ ὃν ἐποίησιν ὁ Θεὸς
ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακο-
νίας αὐτοῦ.

20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἰδο-
ξάζον τὸν Κύριον· εἰπὼν τι
αὐτῷ· Θιωρίδης, ἀδελφεῖ, πό-
σαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαῖοι
τῶν πεπισκυκότων· καὶ πάν-
τες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρ-
χουσι.

21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ
οὗ, ὅτι ἀπεργασίαν διδάσκεις

14 Καὶ ὥσαν δὲν μᾶς
ἄκουιν, ἡσυχώσαμεν, καὶ
εἵπαμεν· Τὸ θέλημα τοῦ
Κυρίου ἅς γένηται.

15 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις ἐξωντας νὰ
πάρωμεν τὰ ῥῆχά μας ἀνα-
βαίναμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

16 Καὶ ἦλθαν κάποιοι
μαθητάδες ἀπὸ τῆν Καί-
σάρειαν μαζὺ μετ' ἐμᾶς, καὶ
ἔφεραν καὶ ἕνα ἄνθρωπον εἰς
τὸν ὁποῖον ἔκαμε χρεῖα νὰ
κονέψωμεν, τὸ ὄνομά τε
Μιᾶσων, Κυπρίότης, παλαιὸς
μαθητής.

17 Καὶ ὥσαν ἐπήγαμεν
εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ἀδελ-
φοὶ μᾶς ἐδέχθησαν μὲ χαράν.

18 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἐμβῆκεν ὁ Παῦλος· μαζὺ μετ'
ἐμᾶς εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ἰακώβου·
καὶ ἦσαν παρὼν καὶ ὅλοι οἱ
πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ὥσαν τὸς ἐχαιρί-
τησι, τὸς ἐδιηγούντον καθ'
ἕνα ἀπ' ἐκείνων ὅπῃ ἔκαμεν ὁ
Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου
τῆς διακονίας τε.

20 Καὶ ἐκείνοι ὥσαν τὸ
ἄκουσαν ἰδοξάζον τὸν Κύριον·
καὶ εἶπαν εἰς τὸν Παῦλον· Βλέ-
πεις, ἀδελφεῖ, πόσαις μυριάδεις
εἶναι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ὅπῃ
ἐπιστεύσαν· καὶ ὅλοι εἶναι
ζηλωταὶ τοῦ νόμου.

21 Καὶ ἡμαδα διὰ λόγου
σου, ὅτι διδάσκεις ὅτις τὸς

ἀπὸ Μωσείως τῆς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγει μὴ περιτέμνειν αὐτὲς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθνεσι περιπατεῖν.

22 Τί οὖν ἔστι; πάντως δεῖ πληθεῖν συνελθεῖν· ἀκούονται γὰρ ὅτι ἰλήλυδας.

23 Τῷτο οὖν ποίησον ὅ σοι λέγομαι· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες· τίσσαρις εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν.

24 Τέτῃς παραλαβὼν, ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ θαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρῆσονται τὴν κεφαλὴν· καὶ γινῶσι πάντες ὅτι ὦν κατήχηνται περὶ σοῦ ἕδῃ ἔστιν, ἀλλὰ φοιχεῖς καὶ αὐτοὺς τὸν νόμον φυλάσσων.

25 Περὶ δὲ τῶν πιπριευσκῶτων ἰθὺν ἡμεῖς ἐπιειλάμεν, κρίναντες μηδὲν τοιῦτον τηρεῖν αὐτὲς, εἰ μὴ φυλάσσεισθαι αὐτὲς, τὸ τι ἰδωλόθυτοι, καὶ τὸ αἶμα, καὶ πνικτὸν, καὶ πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος· παραλαβὼν τῆς ἀνδρας, τῇ ἰχομείῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγινεθῆς εἰσῆλθαι εἰς τὸ ἱερὸν, διαγ-

Ἰουδαίους ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λέγειν ἵνα χωρήσουσιν ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἵνα μὴ περιτέμνουν τὰ παιδία τῆς, μηδὲ ἵνα περιπατῶσι κατὰ ταῖς συνήθειαις.

22 Τί λοιπόν; βίβαιοι κάμει χρεία ἵνα μαζωχθῶσι πληθεῖ· διατὶ δέλουν τὸ ἀκούσει πῶς ἤλθεις.

23 Ἐτῷτο λοιπόν· κάμει ὅπῃ σὺ λέγομαι· Ἐδῶ εἶναι τίσσαρις ἄνδρες ὅπῃ ἔχουσι ἀπάνω τῆς τάξιμον (Ναζηραίοι.)

24 Ἐπαρὶ τῆς τέτῃς, καὶ καθάρισεν μαζὺ μετ' αὐτῆς, καὶ ἐξωδίασε εἰς αὐτὲς, ἵνα ξυρίσουσιν τὴν κεφαλὴν τῆς· καὶ ἵνα γνωρίσουσιν ὅλοι, ὅτι ἰκίῃα ὅπῃ ἄκουσαι διὰ λόγου σου δὲν εἶναι τίποτες, ἀλλὰ περιπατεῖς καὶ ἰσὺν φυλάττωντας τὸν νόμον.

25 Καὶ διὰ τὰ ἔθνη ὅπῃ ἐπιειευσαν, ἡμεῖς ἰγράψαμεν καὶ ἀποφασίσαμεν, ἵνα μὴ φυλάττουν κανίνα πρᾶγμα τίποτας λογῆς, παρὰ μοιαχὰ ἵνα φυλάσσονται αὐτοὶ ἀπὸ τὰ ἰδωλόθυτα, καὶ τὸ αἶμα, καὶ τὸ πνικτὸν, καὶ τὴν πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος· ἰπῆρε τῆς ἀνδρας, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκαθάρίσθη μετ' αὐτῆς, καὶ ἰμβῆκεν εἰς τὸ ἱερὸν,

γίλλων τὴν ἐκπλήρυσιν τῶν
προσπύχθη ὑπὲρ ἑὸς ἐκάστου
αὐτῶν ἡ προσφορὰ.

27 Ὡς δὲ ἔμιλλοι αἱ
ἐπὶ τὰ ἡμέραι συντιλιῖσθαι, οἱ
ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι δια-
σάμιοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ,
συνίχιοι πάντα τοὺς ὄχλους,
καὶ ἐπίβαλον τὰς χεῖρας ἐπ'
αὐτόν·

28 Κράζοντες· Ἄνδρες
Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· ὁ ὑπὸς
ἡμῶν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ
τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου
καὶ τόπου τήτου πάν-
τας πανταχῶ διδάσκων· ἔτι
τι καὶ Ἑλλήνας εἰσήγαγεν
εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κειοῖσκε τὸν
ἅγιον τόπον τήτον.

29 (Ἦσαν γὰρ προει-
ρηκότις Τρέφσιμοι τὸν Ἐφί-
σιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ,
ὅτι ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερόν
εἰσέγαγεν ὁ Παῦλος·)

30 Ἐκινήθη τι ἡ πόλις
ὅλη, καὶ ἰγένετο συνδρομὴ τοῦ
λαοῦ· καὶ ἐπιδραβόμενοι τοῦ
Παύλου, ἔλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ
ἱεροῦ· καὶ ὑδαῖος ἐκλείσθησαν
αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν
ἀπειτιῖσθαι, ἀνέβη φάσις τῷ
χιλίαρχῳ τῆς σπειρῆς, ὅτι
ὅλη συγκίχεται Ἰερουσα-
λὴμ.

32 Ὃς ἐξαυτῆς παραλα-
βὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρ-

λέγοντας φανερὰ τῇ τελευτῇ-
σιν τῶν ἡμερῶν τῷ καθαρισμῷ,
ἕως ὅπῃ ὁ ἐφέρθη διὰ κάθε
ἵνα ἀπ' αὐτῆς προσφορὰ.

27 Καὶ ὡς αὖ ἐμιλλαι ἐν
τελειωθῇ ἡ ἐπὶ τὰ ἡμέραις, οἱ
Ἰουδαῖοι ὅπῃ ἦσαν ἀπὸ τῆς
Ἀσίας ὡς αὖ τὸν εἶδαν εἰς τὸ
ἱερόν, ἐσύγχυσαν ὅλον τὸ
πλῆθος, καὶ ἄπλωσαν τὰ
χεῖρά της ἀπάνω τε·

28 Καὶ ἔκραζαν· Ὁ ἄνδρες
Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· ἐτέθη
εἶναι ἐκείνῳ ὁ ἄνθρωπος ὅπῃ
διδάσκει ὅλους εἰς κάθε τόπον
ἐναντία τοῦ λαοῦ ἐτέθη, καὶ
τοῦ νόμου, καὶ τοῦ τόπου·
καὶ ἀκόμι ἔμβασι· Ἑλλήνας
μῆσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐβελή-
λωσον τὸν ἅγιον ἐτέθον τόπον.

29 (Διατὶ εἶδασιν προτίτερα
τὸν Τρέφισμον ὅπῃ ἦσαν ἀπὸ
τῆς Ἐφισοῦ μῆσα εἰς τὴν
πόλιν μαζὺ μετ' αὐτόν, τὸν
ὁποῖον ἐλόγιαζαν ὅτι ὁ Παῦλος
τὸν ἔμβασι εἰς τὸ ἱερόν.)

30 Καὶ ἐκινήθη ὅλη ἡ
πόλις, καὶ ἔγινε σύναξις τοῦ
λαοῦ· καὶ ἐπίασαν τὸν Παῦ-
λον, καὶ τὸν ἔσυραν ἔξω ἀπὸ
τοῦ ἱεροῦ· καὶ παρευθὺς ἐσφά-
λησαν αἱ πόρταις.

31 Καὶ ἐγύριον αὖ τὸν
σκοτώσων, καὶ ἀνέβη ὁ λόγος
εἰς τὸν χιλιάρχον τοῦ στρα-
τεύματος, ὅτι ὅλη Ἰερουσαλὴμ
ἐσυγκίχθη.

32 Ὁ ὁποῖος παρευθὺς
ἐπῆρε στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρ-

χης, κατέδραμιν ἐπ' αὐ-
τάς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χι-
λῖαρχον καὶ τῆς γερατιώ-
τας, ἱπαύσαντο τύπτοιτις
τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἰγγίσας ὁ χι-
λῖαρχος ἐπιλάβετο αὐτὸν, καὶ
ἐκέλευσε διδῆναι ἀλύσισι
δυσί· καὶ ἔπυνθάνετο, τίς αὖ
εἴη, καὶ τί ἐστὶ πεποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι
ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυ-
νάμιμος δὲ γινῶναι τὸ ἀσ-
φαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέ-
λευσιν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν
παρεμβολήν.

35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τῆς
ἀναβαθμῆς, συνέβη βασιλεύ-
σθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν γερατιωτῶν
διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου·

36 Ἐκλόθευ γὰρ τὸ πλῆ-
θος τοῦ λαοῦ, κρέζον· ἄγει
αὐτόν.

37 Μίλλων τι εἰσάγεσθαι
εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ Παῦ-
λος, λέγει τῷ χιλίαρχῳ·
Εἰ ἔξεσί μοι εἰπεῖν τι πρὸς
σὶ; Ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ
γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ
Αἰγύπτι· ὁ πρὸ τέτων
τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ
ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τῆς
τιτρακισχιλίας ἄνδρας τῶν
σικαρίων;

39 Εἴπι δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ
ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος·

χης καὶ ἔτρεξιν ἀπάν-
τους. Καὶ ἱκεῖνοι ὥσαν εἶδαν
τὸν χιλῖαρχον καὶ τῆς γερα-
τιώτας, ἱπαύσαντο ἵνα διδῶν
τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἰσήμεν οὐ χι-
λῖαρχος καὶ τοὶ ἱπῖασι, καὶ
ἱπρόγαξι ἵνα διδῶν μὴ δύο
ἀλυσίδας· καὶ ἐρώτησι ποῖ-
εἶναι, καὶ τί ἔκαμει.

34 Καὶ ἄλλοι ἰφώαζαν ἄλ-
λο, καὶ ἄλλοι ἄλλο μίσα εἰς τὸ
πλῆθος· καὶ μὴ ἡμπορῶντας
ὁ χιλῖαρχος ἀπὸ τὴν σύγχυσι
ἵνα μάθῃ τὸ βίβαιον, ἱπρόγαξι
ἵνα τὸν πᾶσιν εἰς τὸ κάστρον.

35 Καὶ ὅταν ὁ Παῦλος
ἰφθασιν εἰς τὴν σκάλα, ἀπὸ
τὴν βίαν τῷ ὄχλῳ τὸν ἰσηκνῶναι
οἱ γερατιῶται·

36 Διατὶ ἀκολῶθαι τὸ
πλῆθος τῷ λαῷ, καὶ ἱκραζοι·
Εὐγαλί τον ἀπὸ τὴν μίσην.

37 Καὶ ἱκεῖ ὁ πῦς ἱμῖλαι
ἵνα ἐμβάσῃ τὸν Παῦλον εἰς τὸ
κάστρον, λέγει ὁ Παῦλος εἰς
τὸν χιλῖαρχον· Ἄν εἶναι δυ-
νατὸν ἵνα σὺ εἰπῶ ἵνα λόγος;
Καὶ ὁ χιλῖαρχος εἰπῶ·
Ἰξίύεις Ἑλληνικά;

38 Δὲν εἶσαι ἰσὺ ὁ Αἰ-
γύπτι· ὁ πῦς ἀνακάτωσις
προτίτιρα ἀπὸ τέταις ταῖς
ἡμέραις, καὶ εὐγαλὲς εἰς τὴν
ἐρημον τίσσαρις χιλιάδας ἄν-
δρας ἄρματωμένους μὴ τὰ τι-
λίτα;

39 Καὶ ὁ Παῦλος εἰπῶ·
Ἐγὼ εἰμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος,

Ταρσεὺς, τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσήμεν πόλιος πολίτης· δέομαι δὲ σὺ, ἐπίτριψόν μοι ῥήματα πρὸς τὸν λαόν.

40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτῷ, ὁ Παῦλος ἰσὺς ἐπὶ τῶν ἀκαταπίπτων κατίσσει τῇ χερὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ ἐστὶν ὑμενίς, περισφύσσει τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, λέγει·

Ταρσεὺς, ἀπὸ τὴν Κιλικίαν, πολίτης πόλεως ἑξακκοσμίας· καὶ παρακαλῶ σε, δὺς μὴ ἄδειαν ἅ λαλήσω εἰς τὸν λαόν.

40 Καὶ ἴστωντας ἰὰ τῷ δόσῃ ἄδειαν, ὁ Παῦλος ἐξάδη εἰς τὰ σκαλοπατήματα, καὶ ἴσσει τὸ χέρι τῷ εἰς τὸν λαόν· καὶ ὡσάν ἰσίγησαι, ἰσύντυχι μὲ τὴν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, λέγοντας·

Κιφ. κβ'. 22.

Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρις, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας·

2 (Ἀκούσαίτις δὲ ὅτι τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, περισφύσσει αὐτοῖς, μᾶλλον παρίσχει ἡσυχίαν· καὶ φησιν·)

3 Ἐγὼ μὲν εἰμι αἰὲρ Ἰουδαῖος, γιγνημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατιθεαμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τῆς πόδας Γαμαλιήλ, ἐκπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστέ σήμερον·

4 Ὃς ταύτῃ τῇ ὁδῷ ἰδὼν· ἔσθ' ἡμεῖς ἀπὸ τῆς Ἑβραϊκῆς διαλέκτου εἰς ῥωμαϊκὴν ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας.

5 Ὃς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρῶ μοι, καὶ πάν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' οὗ καὶ ἐπιβολὰς διξάμην· πρὸς τὴν

Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρις, ἀκούσιτε τὴν ἀπολογίαν ὅπῃ ἔχω ἰὰ σᾶς ἀποκριθῶ·

2 (Καὶ ὡσάν ἄκουσαν, ὅτι τὴς ἰσύντυχι μὲ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, περισσότεροι τοῦ ἰδίδαι ἡσυχίαν· καὶ λέγει·)

3 Ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, καὶ ἐγεννήθηκα εἰς τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἀναθρεμμένος εἰς τὴν πόλιν ἐτήτην εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Γαμαλιήλ, καὶ ἐκπαιδεύθηκα κατὰ τὴν ἀκρίβειαν τὸν πατρικὸν νόμον, ἔχωντας ζῆλον τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἔχετε καὶ ἐσεῖς ὅλοι σήμερον·

4 Καὶ ἱκατάτρεξα ἐτήτην τὴν πῖσιν ἕως θανάτου, δίνωλας καὶ παραδίδοντας εἰς φυλακαῖς καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκας.

5 Καθὼς μὲ τὸ μαρτυρᾶ καὶ ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ ὅλοι τὸ πρεσβυτέριον· ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡπῆρα καὶ ἐπιβολαῖς διὰ τῆς

ἀδελφές, εἰς Δαμασκὸν ἰπο-
ρευόμεν, ἄξων καὶ τὴν ἐκείνῃ
όντας, διδιδόμενος εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν.

6 Ἐγένετο δὲ μοι πο-
ρευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ
Δαμασκῷ περὶ μισημβρίαν,
ἐξαίφνης ἐκ τοῦ ὕρανῦ πι-
ριασθῆναι φῶς ἰκαίον περὶ
ἐμέ.

7 Ἐπισὼν τι εἰς τὸ
ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς
λεγούσης μοι· Σαῦλ, Σαῦλ,
τί με διώκεις;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην·
Τίς εἶ, Κύριε; Εἶπέ τε
πρὸς με· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς
ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώ-
κεις.

9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες
τὸ μὲν φῶς εἰδεάσαντο, καὶ
ἔμβροτοί ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν
οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦτός
μοι.

10 Εἶπον δὲ· Τί ποιήσω,
Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε
πρὸς με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς
Δαμασκόν· καὶ ἐκείνῃ σοι λαλη-
θήσεται περὶ πάντων ἃν
τίτακταί σοι ποιῆσαι.

11 Ὡς δὲ οὐκ ἐμβλι-
πον, ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ
φωτός ἐκείνου, χειραγωγώ-
μενοι ὑπὸ τῶν σινοῦντων
μοι, ἤλθομεν εἰς Δαμασκόν.

12 Ἀνατίνας δὲ τις, ἀνὴρ

ἀδελφούς, καὶ ἰπάγναια εἰς
τὴν Δαμασκόν, μέλλοντα·
ἐὰν εἶδον ἐκείνης τῆς Χριστιανῆς
ὅπου ἦταν ἐκείνῃ, διμείψας εἰς
τὴν Ἱερουσαλήμ, διὰ τὰ τι-

6 Καὶ ἐκείνῃ ὅπου ἰπάγναια
καὶ ἰσήμενα εἰς τὴν Δα-
μασκόν, μὲν ἰσυνέβη εἰς τὴν
μίσσην τῆς ἡμέρας ἄξαφνα ἐὰν
ἀγράφῃ τρυγῆν μὲν φῶς
πολὺ ἀπὸ τοῦ ὕρανῳ.

7 Καὶ ἔπειτα κάτω εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἄκουσα φωνὴν ὅπου
μὲν ἔλεγεν· Σαῦλ, Σαῦλ,
διατί με διώκεις;

8 Καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθηκα·
Ποῦ εἶσαι ἰσὺ, Αἰδιότης;
Καὶ μὲν ἔλεγον· Ἐγὼ εἰμαι
ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τὸν
ὅποιον ἰσὺ διώκεις.

9 Καὶ ἐκείνοι ὅπου ἦταν
μαζὺ μὲν εἶδαν τὸ φῶς, καὶ
ἐφοβήθησαν· ἀμὴν τὴν φωνὴν
ἐκείνης ὅπου μὲν ἰσυνέβησαν,
δὲν τὴν ἄκουσαν.

10 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Τί ἐὰν
κάμω, Αἰδιότης; Καὶ ὁ Κύριος
μὲν ἔλεγε· Στήκω, πάγινε εἰς τὴν
Δαμασκόν· καὶ ἐκείνῃ θέλει σὺ
λαληθῇ ὅλα ἐκείνα ὅπου σὺ
εἶναι ὀρδινασμένα ἐὰν κάμῃ.

11 Καὶ ὥσπερ δὲν ἔβλεπα
πλείον ἀπὸ τὴν δόξαν ἐκείνης
τῇ φωτὶς, βαρβαρίζοντες ἀπὸ
τὸ χεῖρ ἀπὸ ἐκείνης ὅπου
ἦταν μαζὺ μὲν, ἤλθομεν εἰς τὴν
Δαμασκόν.

12 Καὶ κάποιος Ἀνατίνας,

εὐσιβὲς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρήμην· ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίῳ,

13 Ἐλθὼν πρὸς με, καὶ ἱσιγᾶς ὑπὲρ μοι· Σαὺλ ἀδελφί, ἀνάβλιψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλιψα εἰς αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδίῳ τὸν δικαίον, καὶ ἀκῆσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·

15 Ὅτι ἴση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους εἰ ἰσραήλ καὶ ἥκωσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀπαρᾶς βάπτισαι, καὶ ἀπόλυσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλισάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποσφίψασι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχεμένῳ μὲν ἐν τῷ ἱερῷ γινώσθαι με ἐν ἐκτάσει,

18 Καὶ ἰδίῳ αὐτοῖς λέγοντά μοι· Σπύῃσοι, καὶ ἐξέλθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλὴμ· διότι ὁ παραδίξεται σε τῇ μαρτυρίᾳ τὴν ἐν ἐμοί.

19 Κἀγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φιλακίζων καὶ δένων κατὰ τὰς συναγωγὰς τῆς περιούσιας ἐπὶ σε.

ἀνδρῶν· εὐλαδὲς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρημὲν· ἀπὸ ὅλης τῆς Ἰουδαίας ὅπῃ ἐκατοικῶσαν εἰς τὴν Δαμασκόν,

13 Ἦλθιν εἰς ἡμένα, καὶ ἐστάθη ἀπάνω μου καὶ μὲν εἶπεν· Σαὺλ ἀδελφί, ἀνάβλιψι. Καὶ ἐγὼ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλιψα εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἐκεῖν· εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας σὲ προῦρισε διὰ τὸ γινώσῃς τὸ θέλημά τε, καὶ τὸ εἰδῆς τὸν δίκαιον, καὶ τὸ ἀκῆσῃς φωνὴν ἀπὸ τοῦ στόματός τε·

15 Διὰ τὸ εἶσαι μάρτυράς τε εἰς ὅλης τῆς ἀνθρώπων, ἐκινῶν τῶν πραγμάτων ὅπῃ εἶδες καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ τῶρα τί ἀργεῖς; σηκώσά κεν, βάπτισον, καὶ λύσει ταῖς ἁμαρτίαις σου, ἐπικαλέμην· τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Καὶ ὅταν ἐγύρισα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπροσεύχεμην εἰς τὸ ἱερὸν, μὲν ἰσχυρίζομαι ἐκστάσις,

18 Καὶ εἶδα τὸν Χριστὸν ὅπῃ μὲν εἶλε· Σπάδασε, καὶ εὐγα γλίγωρα ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ· διὰ τὸ δὲν θέλῃ διχθῇ τὴν μαρτυρίαν σου διὰ λόγον μου.

19 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Κύριε, αὐτοὶ ἐξεύρουν ὅτι ἐγὼ ἱφουλῶνα, καὶ ἱδύνα εἰς τὰς συναγωγὰς ἐκείνης ὅπῃ ἐπίνυναι εἰς ἐσῆνα.

20 Καὶ ὅτι ἰξίχιϋτο τὸ αἷμα Στεφάνου τῷ μαρτυροῦντι σε, καὶ αὐτὸς ἤμην ἰφισῶς, καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσσωι τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρέντων αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρὸς με· Πορεύου· ὅτι ἰγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελλῶ σι.

22 Ἦκουον δὲ αὐτῷ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· ὃ γὰρ καθῆκον αὐτὸν ζῆν.

23 Κραυγαζοῦντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτόντων τὰ ἱμάτια, καὶ κοινορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν αἶρα,

24 Ἐκίλευσεν αὐτὸν ὁ χιλιάρχος ἄγισθαι εἰς τὴν παρεμβολήν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνιτάξισθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγινῶ δι' ἣν αἰτίαν ὕτως ἐπιφώνουν αὐτῷ.

25 Ὡς δὲ προΐττειν αὐτὸν τοῖς ἱμάσι, εἶπε πρὸς τὸν ἰσῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωποι Ῥωμαῖοι καὶ ἀκατάκριτοι ἔξεσιν ὑμῖν μάστιξιν;

26 Ἀέσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσελθὼν ἀπήγγελλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων· Ὅρα τί μέλλεις ποιῆν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος ὕτος Ῥωμαῖός ἐστι.

20 Καὶ ὅταν ἰχύντοισι τὸ αἷμα τοῦ Στεφάνου τῷ μαρτυροῦντι σε, ἐστενημην παρὰν, καὶ ἐκὼν συμφωνημένος εἰς τὸν φόβον τοῦ, καὶ ἐφέλαγα τὰ φορέματα ἱκεῖν ὅπως τὸν ἰσχυρότατον.

21 Καὶ μὲν εἶπε· Πάγει· ὅτι ἰγὼ θέλω σὲ γείνει εἰς ἔθνη μακράν.

22 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἕως εἰς τούτου τὸν λόγον ἄκουον τοῦ Παύλου, καὶ ἀπείκει ἐσήκωσαι τὴν φωνήν της, καὶ εἶπαν· Εὐχαλὶ ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον (ἰσχυρότον) διατὶ δὴν πρέπει νὰ ζῇ.

23 Καὶ κράζοντες ἱκεῖν, καὶ ῥίχνοντες τὰ φορέματά της, καὶ βάλλοντες κοινορτὸν εἰς τὸν αἶρα,

24 Ἐπρόσταξεν ὁ χιλιάρχος νὰ συρῇ ὁ Παῦλος εἰς τὸ κάστρον, καὶ εἶπε νὰ τὸν ξιτάξιν μετὰ ξυλίας· διὰ νὰ γινώσκω διὰ ποίαν ἀφορμὴν ἰφιστάσαι τοιοῦτας λεγῆς ἐναντία τυ.

25 Καὶ ὥσάν τὸν ἐξάπλωσαι καὶ τὰ ἱμάτια ἐκτεθεῖν νὰ τὸν δείρην, εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν ἑκατόνταρχον ὅπως ἰδέκοντο ἱκεῖν· Ἄν ἔχῃ τις ἰσχυρία νὰ δεινὸν ἀνέστην Ῥωμαῖον χωρὶς κρίσεως;

26 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ὥσάν τὸ ἀκούσιν, ἐπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς τὸν χιλιάρχον, λέγωντας· Βλέπει τί μέλλεις νὰ κάμῃς· διατὶ ὁ ἄνθρωπος ἰσχυρός ἐῖναι Ῥωμαῖος.

27 Προσιλθὼν δὲ ὁ χι-
λίαςρχος· εἶπεν αὐτῷ· Λίγι
μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; Ὁ
δὲ εἶπεν· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη τι ὁ χι-
λίαςρχος· Ἐγὼ πολλῷ κε-
φαλαιῳ τὴν πολιτείαν ταύτην
ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος·
εἶπεν· Ἐγὼ δὲ καὶ γιγί-
σκωμαι.

29 Εὐθὺς ἦν ἀπίσῃσαι
ἀπ' αὐτῷ οἱ μέλλοντες αὐτὸν
ἀνιτάξαι· καὶ ὁ χιλίαςρχος
δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγινῶς ὅτι Ῥω-
μαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν
διδικώς.

30 Τῇ δὲ ἡμέρῃ βω-
λόμην· γινῶται τὸ ἀσφαλές,
τὸ, τί κατηγορεῖται παρὰ
τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν
ἀπὸ τῶν δισμῶν, καὶ ἐκέ-
λευσεν ἰλθῆναι τὴν ἀρχιερεῖς
καὶ ὅλοι τὸ συνέδριον αὐτῶν·
καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον,
ἔστησεν εἰς αὐτὴς.

27 Καὶ ὁ χιλίαςρχος· ἐπῆγε
κοιτὰ εἰς τὸν Παῦλον, καὶ λίγι-
ται· Εἰπέ μου, ἂν εἶσαι Ῥωμαῖ-
ος; Καὶ ὁ Παῦλος· εἶπεν· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη ὁ χιλίαςρχος·
καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ἀπόκτησα
ἐτήτην τὴν πολιτείαν μὴ πολ-
λὴν ἔξοδον. Καὶ ὁ Παῦλος·
εἶπεν· Ἀμὴ ἐγὼ εἶμαι πολίτης
(τῆς Ῥώμης) ἀπὸ γεννήσεώς.

29 Καὶ παρευδὺς ἐδιέβησαν
ἀπ' αὐτὸν ἐκίπτοι ὅπῃ ἔμελ-
λαν ἐὰν τὸν ἐξετάξουν· καὶ ὁ
χιλίαςρχος ὥσαν ἔμαθε πῶς
εἶναι Ῥωμαῖος, ἐφοβήθη, ὅτι
τὸν ἔδισιν.

30 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
δίλωνας ἐὰν γνωρίσῃ τὸ βέ-
βαιον, τὸ, τί κατηγορεῖται
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, τὸν ἔλυσεν
ἀπὸ τὰ δισμὰ, καὶ ἐπρόσβαξε
ἐὰν ἔλθουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
ὅλη ἡ σύναξις τῆς· καὶ ἐκα-
τίβασιν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν
ἔστησεν εἰς αὐτῆς.

Κιφ. κγ'. 23.

ΑΤΕΙΣΑΣ δὲ ὁ Παῦλος·
τῷ συνεδρίῳ, εἶπεν· Ἀν-
δρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ
συνεδήσει ἀγαθῇ πεπολί-
τιμμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης
τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνα-
ρίας ἐπτάξει τοῖς παριγῶ-
σιν αὐτῷ τύπται αὐτῷ τὸ
σῶμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐ-

ΚΑΙ ὁ Παῦλος ἀτειζών-
τας εἰς τὴν σύναξιν,
εἶπεν· Ὡς ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ
ἰπολιτεύθηκα εἰς τὸν Θεὸν
ἕως ἐτήτην τὴν ἡμέραν, μὴ
κάδε λογῆς συνείδησιν καλήν.

2 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ὁ Ἀνα-
ρίας ἐπρόσβαξεν ἐκείνους ὅπῃ
ἰπαρασέκονταν ἐκεῖ σημά τῷ,
ἐὰν κτυπῶσιν τὸ σῶμα τῷ.

3 Τότε ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς

τὸν ἵππιν· Τύπτειν σι μέλλει ὁ Θεός, τοῖχι κεκονιαμένοι· καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παριγῶντες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς;

5 Ἐφη τι ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδων, ἀδελφοί, ὅτι ἐγὼ ἀρχιερεύς· γίγρεται γάρ· Ἀρχοῖτα τοῦ λαοῦ σὺ οὐκ ἐρίεις κακῶς.

6 Γινῶς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐγὼ σαδδουκαῖον, τὸ δὲ ἔτερον Φαρισαῖον, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἀδελφοί ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἱλπίδου καὶ ἀναστάσιως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τῷτο δὲ αὐτῷ λαλήσαντος, ἐγίνετο γάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων· καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασις, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάτες οἱ γραμματεῖς τῷ μέρει τῶν Φαρισαίων διμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ

ἐκείνῳ· Ὡ τοῖχι ἀσβεγμένοι, ὁ Θεὸς μέλλει ἐὰν σὺ δέη· ἐσὺ κάθισαι ἐὰν μὴ κρίνης κατὰ τὸν νόμον, καὶ παραβαίνοντας τὸν νόμον προσάξῃς ἐὰν μὴ δέησι;

4 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἵπαρατίκεται ἵπαν· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ ἔδριζες;

5 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Δὴν τὸ ἴξινρα, ἀδελφοί, ὅτι εἶμαι ἀρχιερεύς· διατὶ εἶναι γραμμένοι· Ὅτι ἀρχοῖτα τῷ λαῷ σὺ ἐὰν μὴν κακελογῆσης.

6 Καὶ ὁ Παῦλος ὥσαν ἰγνώρισεν, ὅτι τὸ εἶμα μέρος· εἶναι τῶν σαδδουκαίων, καὶ τὸ ἄλλο εἶναι τῶν Φαρισαίων, ἔκραξεν εἰς τὸ συνέδριον· Ὡ ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ εἶμαι Φαρισαῖός, υἱὸς Φαρισαίου· καὶ κρίνομαι περὶ ἱλπίδου καὶ ἀναστάσιως νεκρῶν.

7 Καὶ ὥσαν εἶπεν ἐτῷτο, ἔγινε φιλονεικία τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων· καὶ τὸ πλῆθος ἐχώρισεν εἰς δύο.

8 Διατὶ οἱ σαδδουκαῖοι λέγουσι πῶς δὲν εἶναι ἀνάστασις, μηδὲ ἄγγελος, μηδὲ πνεῦμα· ἀμὴ οἱ Φαρισαῖοι ὁμολογοῦσι καὶ τὰ δύο.

9 Καὶ ἔγινε μεγάλη βοή· καὶ ἐσηκάθησαν οἱ γραμματεῖς ὅπῃ ἦσαν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Φαρισαίων, καὶ ἐμάχοντο καὶ ἔλιγαν· Καίτινα κακὸν δὲν εὐρίσκομεν εἰς τὸν ἄνθρωπον

τέτῳ· εἰ δὲ πνῦμα ἰλάλησιν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γιομένης γάσιως, ὑλαβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκίλευσι τὸ γράτιυμα καταβὰν ἀρκέσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγει τι εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἑπταύτῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλι· ὡς γὰρ διμαρτύρω τὰ περὶ ἡμῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτῳ σι δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γιομένης δὲ ἡμέρας, πηήσαίτις τινες τῶν Ἰουδαίων συγροφῇ, ἀνιδιμάτισαι ἑαυτὰς λίγοιτις μήτι φαγιῖν μήτι πιῖν ἕως ὅτε ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τισσαρέκοιτα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πιποιηκότις.

14 Οἵτινες προσελθόντις τῷ ἀρχιερεὶ καὶ τοῖς πρισβυτέροις, εἶπον· Ἀναδιματίσαιμεν ἑαυτὰς, μηδὲν γίνεσθαι ἕως ὅτε ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Κῦν δὲ ὑμῖς ἐμφανίσαι τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνδριῷ ὅτι αἱρεῖ αὐτὸν καταγά-

πον ἐτῷτον· ἀμὴν ἀνίσως καὶ ἰλάλησιν εἰς αὐτὸν ἢ πνεῦμα ἢ ἄγγελος, μὴν θεομαχῶμεν.

10 Καὶ ὥσαν ἔγινε πολλὴ φιλονεικία, φοβούμενος ὁ χιλιάρχος μήπως καὶ ξισκισθῇ ὁ Παῦλος ἀπ' αὐτῆς, ἐπρόσταξε τὸ γράτιυμα νὰ κατέβῃ νὰ τὸν ἀρπάξῃ ἀπὸ τὴν μέσην τῆς, καὶ νὰ τὸν ὑπᾶσῃ εἰς τὸ κάτρον.

11 Καὶ τὴν ἔρχομένην νύκτα ἰφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ εἶπε· τῷ· Ἐχιδάρρος, Παῦλι· διατὶ καθὼς ἱμαρτύρησις τὰ ἰδικά μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔττι κάμνει χρεία νὰ τὰ μαρτυρήσῃς καὶ εἰς τὴν Ῥώμην.

12 Καὶ ὥσαν ἐξημέρωσι, κάποιοι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίως ἱκαμαν σύναξι, καὶ ἀναδιμάτισαι τῷ λόγῳ τῆς, καὶ εἶπαν μηδὲ νὰ φάγωσι μηδὲ νὰ πιῇσι, ἕως ὅπῃ νὰ σκοτώσῃσι τὸν Παῦλον.

13 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἱκαμαν ἰτάτην τὴν ὀρκωμοσίαν, ἦταν περισσύτεροι ἀπὸ σαράντα.

14 Οἱ ἐποιοὶ ἐπῆγαν εἰς τῆς ἀρχιερεὶς καὶ εἰς τῆς πρισβυτέρως, καὶ εἶπαν· Ἐμεῖς ἀναδιματίσαιμεν τῷ λόγῳ μας, νὰ μὴν φᾶμεν τίποτις ἕως ὅπῃ νὰ σκοτώσωμεν τὸν Παῦλον.

15 Τῷρα λοιπὸν ἰσοῖς φαιρώσι τῷ χιλιάρχῳ μετῷ μὲ τὴν σύναξιν, διὰ νὰ τὸν κα-

γη πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοιτας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτῷ· ἡμεῖς δὲ, πρὸ τοῦ ἰγγίσει αὐτὸν, ἵτοιμοὶ ἐσμεν τοῦ ἀνελθεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἰδεῖναι, παραγενόμενος· καὶ εἰσιλθὼν εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπηγγεῖλε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλισάμενος δὲ ὁ Παῦλος· ἵνα τῶν ἱκατοτάρχων, ἔφη· Τὸν ναύαρχον τῶτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον· ἔχει γὰρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν ἔν παρελαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, καὶ φησιν· Ὁ δέσμιος Παῦλος· προσκαλισάμενός με ἠρώτησε τῶτον τὸν ναύαρχον ἀγγεῖν πρὸς σι, ἔχοιτά τι λαλῆσαί σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπιυδάμετο· Τί ἔστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι;

20 Εἰπὶ δὲ· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνίδουσιν τοῦ ἱρωτῆσαί σοι ὅπως αὐρίον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοιτίς τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.

21 Σὺ ἔν μὴ πεσοῦν αὐτοῖς· ἰνδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν

τιθάσῃ αὐρίον εἰς ἰσᾶς, ὥσπερ μέλλοιτες τάχα νὰ γινώσκῃτε καλλίτερα τὰ πράγματα ταῦτα· καὶ πρὸ τοῦ νὰ σημωθῇ αὐτός, ἡμεῖς ἐμίσθην ἵτοιμοι νὰ τὸν σκοτώσωμεν.

16 Καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Παύλου ἄκουσεν τὴν ἐπιβουλὴν ἐκείνην, καὶ ἐπήγει καὶ ἠμύνθη μίσα εἰς τὸ κάρποι, καὶ τὸ εἰπὶ τοῦ Παύλου.

17 Καὶ ὁ Παῦλος· ἐπροσκάλισιν ἵνα ἀπὸ τῆς ἱκατονταρχεῖς, καὶ εἰπὼν τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ πάγει ἐκεῖτον τὸν ἵκον εἰς τὴν χιλιάρχον· διατί ἔχει κάτι τινὰ τοῦ εἰπῆ.

18 Καὶ ὁ ἱκατόνταρχος· τὸν ἐπήγει, καὶ τὸν ἐπήγει εἰς τὸν χιλιάρχον, καὶ εἰπὼν· Ὁ δέσμιος ὁ Παῦλος· μὴ ἰλάλῃσι καὶ μὴ ἱπαρακάλισιν νὰ φερῶ ἐκεῖτον τὸν ἵκον εἰς ἰσῖνα, καὶ ἔχει κάτι τί νὰ σὺ λαλήσῃ.

19 Καὶ ὁ χιλιάρχος· τὸν ἐπίασιν ἀπὸ τὸ χεῖρ, καὶ ἐπήγει ξεχωριστά, καὶ τοῖς ἐρώτησι· Τί εἶναι ἐκεῖνο ὅπερ ἔχεις νὰ μὲ εἰπῇς;

20 Καὶ εἰπὼν· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἰσυμφωνοῦσι νὰ σὺ παρακαλέσῃν νὰ κατεῖναι αὐρίον τὸν Παῦλον εἰς τὸν σύναξιν, ὥσπερ μέλλοιτίς τάχα νὰ ἱρωτήσῃν τίποτε καλλίτερα διὰ λόγῳ τοῦ.

21 Εὐὺ λοιπὸν νὰ μὴ καταπεθῇς εἰς αὐτούς· διατί

αἰδεις πλείους τισσαράκοντα, οἵτις ἀνιδματίζαι ἑαυτὸς μήτε φαγιῶν μήτε πιῶν ἕως ἢ ἀίλωσιν αὐτόν· καὶ οὗν ἱτοιμοὶ εἶσι, προσδixόμενοι τῇ ἀπὸ σὺ ἰσαγγιλίᾳ.

22 Ὁ μὲν ὅν χιλιάρχος ἀπίλυσεν τὸν καιῖαν, παραγγίλλας μηδὲν ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐμφάσις πρὸς με.

23 Καὶ προσκαλίσάμενος δὲς τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν· Ἐτοιμάσατε γρατιώτας διακοσίους, ὅπως περιυδῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἰππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβης διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός·

24 Κτήνη τι παρασῆσαι, ἵνα ἐπιβασάντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα·

25 Γράψας ἐπιστολὴν πείριχευσαι τὸν τύπον τούτου·

26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίτῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρει.

27 Τὸν ἄνδρα τῷτον συλλαβέντα ὑπὸ τῷ Ἰουδαίῳ, καὶ μέλλοντα ἀναιριῶσθαι ἐκ αὐτοῦ, ἰππεῖς σὺν τῷ γρατιώτῃ ἐξεδόμην αἰτῶν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

περισσότεροι ἀπὸ σαράντα ἄνδρες ἀπ' αὐτῆς τὸν ἐπιβουλεύονται, οἱ ὅποιοι ἀναδεμάτισαν τῷ λόγῳ τῆς μηδὲν ἰὰ φάγῶσι μηδὲν ἰὰ πιῶσιν, ἕως ὅπῃ ἰὰ τὸν ἰσκοτώσουσι· καὶ τῷρᾳ εἶναι ἱτοιμοὶ καὶ ἀναμένεσθαι, ἵνα ἀκούσῃ τί θέλεις τάξει.

22 Ὁ χιλιάρχος λοιπὸν ἀπόλυσεν τὸν καιῖον, καὶ ἐπαγγελέν τε λέγωντας· Νὰ μὴν τὸ εἰπῆς καινὸς πῶς με τὰ ἐφανέρωσις ἐτέτα.

23 Καὶ ἐπροσκάλισεν δύο κάποιους ἀπὸ τῆς ἑκατοντάρχης, καὶ εἶπεν· Ἐτοιμάσατε διακοσίους γρατιώτας, διὰ ἵνα ὑπᾶσιν ἕως εἰς τὴν Καισαρείαν, καὶ ἑβδομήκοντα καβαλάρηδες, καὶ διακοσίους σωματοφύλακας, ἀπὸ τὴν τρίτην ὥραν τῆς νύκτας·

24 Καὶ ἵνα φέριτε καὶ ζῶα, διὰ ἵνα βάλλιτε ἀπάνω τὸν Παῦλον, ἵνα τὸν ὑπᾶτε σῶον εἰς τὸν Φήλικα τὸν ἡγεμόνα·

25 Καὶ ἔγραψεν καὶ ἐπιστολὴν, ἣ ὁποῖα ἐπεριείχεν ἐταῖον τὸν τύπον·

26 Κλαύδιος ὁ Λυσίας τῷ κρατίτῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Ἐτῷτος ὁ ἄνθρωπος ἐπιάσθη ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἔμιλλεν ἵνα φοιυδῇ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἰπῆγα μετὰ τὸ γράτιυμα καὶ τὸν εὐγαλα ἀπὸ τὰ χεῖρά τῆς, μετὰ τὸ ἵνα μάθω πῶς εἶναι Ῥωμαῖος.

28 Βυλόμενος δὲ γινῶσαι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἰνικάλει αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν·

29 Ὅτι εὗρον ἰγκαλῦμειοι περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιοι θανάτου ἢ δισμῶν ἔγκλημα ἔχοντα.

30 Μνησθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλαν ἴσισθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἑξαυτῆς ἔπιμψα πρὸς σὺ παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λῆγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σὺ Ἑρῶσο.

31 Οἱ μὲν ἔν γεπιῶνται, κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἱππύριον ἰάσαντες τὴν ἱππὶν πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

33 Οἵτινες εἰσιλθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναθέντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγούμενῳ, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνὼς δὲ ὁ ἡγούμενος, καὶ ἐπιρωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶ, καὶ πυνθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας·

28 Καὶ θύλωντας τὰ μάζω τὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν ἐποῖαν τὸν ἰγκαλῦσαι, τὸν ἔφισα εἰς τὴν σύναξιν τῆς·

29 Τὸν ὁποῖον τὸν εὗρεκα ὁπῶ ἰγκαλιῖτον διὰ ζητήματα τοῦ νόμου τῆς, καὶ διὸν εἶχε κανίνα ἔγκλημα ἄξιον θανάτου, ἢ δισίματος.

30 Καὶ μὴ τὸ γὰρ μὴ ἐμνήθη ἐπιβουλῇ, ὅπου μνησθαι γὰρ γίνη ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὸν ἄνδρα ἰτῦται, εὐδὲς τὸν ἔπιμψα εἰς ἰσίναν· καὶ ἐπαράγγειλα εἰς τῆς κατηγορίας γὰρ ἐπύσιν ἐμπροσθὰ σὺ ἰκίνα ὁπῶ ἔχουσιν εἰς αὐτοὺς. Ἑρῶσο.

31 Οἱ γρατιῶνται λοιπὸν, καθὼς ἦσαν παραγγιγμένοι, ἐπῆραν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔφισαν τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἄφησαν τὴν καθαλάρηδιν γὰρ πᾶσιν μετ' αὐτοῖς, καὶ ἰκίνοι οἱ γρατιῶνται ἰγύρσαι εἰς τὸ κάστρον.

33 Καὶ οἱ καθαλάρηδιν ἐπῆγαν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἰδῶσαν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἡγούμενον, καὶ τῷ ἐπαράσθαι καὶ τὸν Παῦλον.

34 Καὶ ὁ ἡγούμενος ὤσαν ἀνάγνωσι τὴν ἐπιστολὴν, ἐρώτησι τὸν Παῦλον ἀπὸ ποίας ἐπαρχίας εἶναι, καὶ ὤσαν ἰμαθῖν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν Κιλικίας·

35 Διακύσομαί σε, ἰφθ, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σε παραγίωται. Ἐκείνοί τι αὐτοὶ ἐν τῷ περικτυρῶν τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεισθαι.

35 Εἴπι· Θέλομεν σὺ ἀκύσει, ὅταν ἔλθῃ οἱ κατήγοροί σε. Καὶ ἐπρόσαξε ἰὰ φύλάττεται εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Ἡρώδου.

Κιφ. κδ'. 24.

ΜΕΤὰ δὲ πύτι ἡμέρας κατίβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἕτερος Τερτυλλῆς τῆς, οὕτως ἐμφάνισαι τῷ ἡγιμῶνι πατὰ τοῦ Παύλου.

2 Κληδίτ· δὲ αὐτῷ, ἤρατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλ·, λίγων·

3 Πολλῆς εἰρήνης τυχεύουσιν διὰ σὺ, καὶ κατορθωμάτων γιομίνωι τῷ ἴδιῳ τάτῃ διὰ τῆς σῆς προοίας, πάντῃ τι καὶ παταχῷ ἀποδιχόμεθα, κράτις Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

4 Ἰνα δὲ μὴ ἐπὶ πλιῖν σὶ ὀγρόπῃ, παρακαλῷ ἀκῦσαί σὶ ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἰπικαῖα.

5 Εὐρόντις γὰρ τὸν ἄνδρα τῶτον λοιμὸν, καὶ κινῶντα γάσῃ πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τῆς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτογάτῃ τι τῆς τῶν Ναζωραίων αἰρίσιως·

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ πέντε ἡμέραις ἱκατίεθ ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μὴ τῆς πρεσβυτέρης, καὶ μὴ κάποιον ῥήτορα Τέρτυλλον, οἱ ὅποιοι ἐφανίσθησαν εἰς τὸν ἡγιμῶνα ἐναντίον τοῦ Παύλου.

2 Καὶ ὥσαν ἱκάλισαι τὸν Παῦλον, ἀρχισιν ὁ Τέρτυλλ· ἰὰ τὸν κατηγορῆν, λίγωντας·

3 Ὡ κράτις Φῆλιξ, ἐμῆς ἔσωνίας ἰὰ ἔχωμεν πολλὴν εἰρήνην διὰ μίσθ σε, καὶ τῶν κατορθωμάτων ἐπὶ γίνεται εἰς τὸ ἴδι· ἐτέτο, διὰ μίσθ τῆς ἰδικῆς σε προμηδείας, ἰὰ γνωρίζομι ἐτῆτα, καὶ σὺ εὐχαρισῶμι κατὰ πάντα, καὶ εἰς κάθε τόπον.

4 Καὶ διὰ ἰὰ μὴν σὶ παραβασῶ περισσύτερον, παρακαλῷ σὶ ἰὰ μᾶς ἀκῦσης συντόμως, κατὰ τὴν καλυσύνην σε.

5 Διατὶ ἔσωνίας ἰὰ εὐρωμεν ἰτῶτον τὸν ἄνδρα φθουροποιόν, καὶ παρακινῶντα διχοφασίαν εἰς ὅλες τῆς Ἰουδαίας ἐπὶ εἶναι εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ εἶναι πρωτογάτης τῆς αἰρίσιως τῶν Ναζωραίων·

6^{ος} καὶ τὸ ἱερὸν ἐπιείρασι βεβηλώσαι, ὃν καὶ ἐκρατῆσαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμίτερον νόμον ἠδικήσαμεν κρίνειν.

7 Παριλθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχ^{ος}, μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε·

8 Κιλιύσας τὸς κατηγόρους αὐτῷ ἔρχισθαι ἐπὶ σὶ παρ' ἧς δυνήσῃ αὐτὸς ἀπακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγινῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτῷ.

9 Συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοιτες ταῦτα ὕτως ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νύσαντ^{ος} αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἱστῶν ὅντα σὶ κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον τὰ περὶ ἑμαυτῷ ἀπολογεῖμαι·

11 Δυναμῖν σε γινῶναι ὅτι ἔπλείους εἰσὶ μοι ἡμέραι ἢ δικάδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσω ἐν Ἱερουσαλῇ.

12 Καὶ ὅτι ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγόμενον, ἢ ἐπισύεσθαι ποιῶντα ὄχλον, ὅτι ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ὅτι κατὰ τὴν πόλιν·

13 Οὐτε παραγεῖναι δύνανται περὶ ὧν οὐκ κατηγοροῦσιν.

6 Ὁ ὁποῖος ἰδικίμασι καὶ μιάνη καὶ τὸ ἱερὸν, τὸν ἐπιείρασιν, καὶ κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰδικόν μας ἰδικήσαμεν καὶ τὸν κρίνωμεν.

7 Ἀμὴν περιώντας ὁ Λυσίας ὁ χιλίαρχ^{ος}, τὸν ἐπὶ ἡγετονικῶς ἀπὸ τὰ χεῖρά μας·

8 Καὶ ἐπρόταξεν ἐκείνους ὅπως τὸν κατηγορεύσαν καὶ ἔλθον εἰς εἰσὶα· διὰ καὶ ἡθελίς ἡμπορίση καὶ γνωρίσης ἐξισταζωντάς τοι ὅλα ἐκείνα ὅπως ἐμεῖς τοῦ κατηγορεύμεν.

9 Καὶ μὴ τὸν Τέρτυλλον ἰσυμφώνησαν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες ἱστῶντα ἱστῶντα.

10 Καὶ ὁ Παῦλος, ὡς αὐτῷ ἐννέψιν ὁ ἡγεμὼν καὶ μιλῶν, ἀπεκρίθη (καὶ ἱππιν)· Ἐγὼ ἐξεύροντας πῶς ἰσὺ ἰσθαι κριτῆς ἀπὸ πολλῆς χρόνους εἰς τὸ ἔθνος ἱστῶτο, μὴ καλλίτερον καρδίαν ἀπολογεῖμαι διὰ λόγον μου·

11 Ἠμπορῶντας ἰσὺ καὶ γνωρίσης, ὅτι δὲν ἔχον, παρὰ δώδεκα ἡμέραις, ἀφόρτις ἀνέβηκα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ προσκυνήσω.

12 Καὶ ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν μὴ εἴρηκαν ὅπως καὶ διαλέγωμαι καὶ ἐκείνα, ἢ ὅπως καὶ ἕκαστα συναξίαν πλήθους, ὅτι εἰς ταῖς συναγωγαῖς, ὅτι εἰς τὴν πόλιν·

13 Οὐδὲ δύνονται καὶ βιβαιώσιν ἐκείνα ὅπως κατηγορεύσιν τῶρα.

14 Ὁμολογῶ δὲ τὸτό σοι,
ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν
αἵρεσις, ὅτω λατρεύω τῷ
πατρὶ Ὡ, πιστεύω πᾶσι
τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ
ἐν τοῖς προφήταις γιγραμ-
μένους·

15 Ἐλπίδα ἔχω ἐν τῷ
Θεῷ, ἥ καὶ αὐτοὶ ὅτι
προσδοχονται, ἀνάσσει μίλ-
λον ἰσισθαι νικῶν, δικαίων
εἶ καὶ ἀδίκων.

16 Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς
ἀσπῶ, ἀπρόσκοποι συνειδήσει
ἔχει πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν
ἀνθρώπων διαπαντός·

17 Δι' ἐγὼ δὲ πλησίον πα-
ρηγορημὸν ἱεροσυσίας ποιή-
σω ἐν τῷ ἴδιῳ μου καὶ
προσφοράς.

18 Ἐν οἷς εὐρὸν μὲ ἡγν-
σμένοι ἐν τῷ ἱερῷ, ὃ μετὰ
ἔχλω, ὃ δὲ μετὰ θυρῶν,
τοὺς ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰου-
δαίου.

19 Οὓς ἴδὼ ἐπὶ σὺ πα-
ρεῖναι, καὶ κατηγορεῖν εἴ τι
ἔχωμι πρὸς με.

20 Ἡ αὐτοὶ ὅτι εἰπά-
τωσαν εἴ τι εὐρὸν ἐν ἱμοὶ
ἀδικημα, γὰρ τοῦ μου ἐπὶ τοῦ
αὐτοῦ.

21 Ἡ περὶ μιᾶς ταύτης
φυνῆς, ἥ ἐκράξα ἰσὺς ἐν
αὐτῇ· Ὅτι περὶ ἀναστάσεως

14 Καὶ τὸτο σὺ ὁμολογῶ,
ὅτι κατὰ τὸν τρόπον (τῆς
θρησκείας) τὴν ὁποῖαν λέγουσιν
(ἐγὼ τοι) αἵρεσιν, ἔτσι λατρεύω
τῷ πατρὶ Ὡ, καὶ πιστεύω
εἰς ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι
γιγραμμένα εἰς τὸν νόμον καὶ
εἰς τὴν προφήτας·

15 Καὶ ἔχω ἐλπίδα εἰς
τὸν Θεόν, τὴν ὁποίαν καὶ
αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προσδοχονται,
πῶς μίλλει νὰ γένη ἀνάστασις
τῶν νικῶν, καὶ τῶν δικαίων
καὶ τῶν ἀδίκων.

16 Καὶ εἰς τὸτο σπῆ-
δάω, νὰ ἔχω συνειδήσιν εἰς
τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἀνθρώ-
πων ἀσκαιδάλισον·

17 Καὶ ὕψιστον ἀπὸ πολ-
λῆς χρόνης ἦλθα εἰς τὰ ἱερο-
σόλυμα μίλλωντας νὰ κάμω
ἐλεημοσύνας εἰς τὸ ἴδιον μου
καὶ προσφοράς.

18 Ἀνάμισα εἰς τὰ ὁποῖα
μὲ ἦσαν καθαρισμένοι εἰς τὸ
ἱερὸν, ὅχι μὲ πληθύνω, ὃ δὲ μὲ
σύγχυσιν, κάποιον Ἰουδαῖον
ἀπὸ τῆς Ἀσίας.

19 Οἱ ὁποῖοι ἔπειτα νὰ
εἶναι ἰδῶ παρὼν ὁμπροσὰ σοῦ,
καὶ νὰ κατηγορεῖσιν, ἂν ἔχωσι
τίποτες ἐναντία μου.

20 Ἡ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἂς τὸ
εἰπῶσιν ἂν εὐρήκασιν εἰς ἱμένα
τίποτες ἀδικίαν, ὅταν ἐγὰδη-
κα εἰς τὴν σύναξιν·

21 Παρὰ ἂν διὰ εἶναι διὰ
ἰσα λόγοι ἐγὼ τοι καὶ μόνοι,
ὅπῃ ἐγὰδην καὶ εἰπα ἀνά-

ικρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον
ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ
Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτὸς, ἀκρι-
βέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ,
εἰπὼν· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλι-
αρχὸς καταβῇ, διαγνώσομαι
τὰ κατ' ὑμᾶς.

23 Διαταξάμενός τι τῷ
ἱκατοιτάρχει τηρεῖσθαι τὸν
Παῦλον, ἔχειν τι ἄριστον, καὶ
μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίῳ αὐτῷ
ὑπηρετιῶν, ἢ προσέρχεσθαι
αὐτῷ.

24 Μιτὰ δὲ ἡμέρας τινας
παραινόμενι· ὁ Φῆλιξ σὺν
Δρεσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτῇ
ἔσθῃ Ἰουδαία, μιτιπίμψατο
τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσιν
αὐτῷ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν
πίστεως.

25 Διαλεγόμενι δὲ αὐτῷ
περὶ δικαιοσύνης καὶ ἡγκρα-
τείας καὶ τοῦ κρίματι· τοῦ
μίλλοιτο· ἴσισθαι, ἔμφοβο·
γινόμενι· ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη·
Τὸ νῦν ἔχον πορεύεσθαι· καίροι δὲ
μιταλαβῶν μετακαλίσσομαι
σί·

26 Ἀμα δὲ καὶ ἰλπίζων ὅτι
χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ
τοῦ Παύλου, ἔπος λύσῃ αὐτόν·
δὲ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μετα-
σιμπόμενι, ὡμίλει αὐτῷ.

27 Διητίας δὲ πληρωθεῖσας

μισά της· Ὅτι ἐγὼ σήμερον
ἐξιτάζομαι ἀπὸ σῶς περὶ
ἀναστάσις τῶν ικερῶν.

22 Καὶ ὁ Φῆλιξ ὡσαύ-
τως ἄκουσιν ἰτῶτα τὰ λόγια ἀπὸ
τὸν Παῦλον, ἀνίβαλλε τὴν
ὑποδισιν εἰς ἄλλην ἡμέραν,
ἐξιύρωιτάς τὴν καταλιπτῶς,
λίγωνιτάς· Ὅταν κατίβῃ ὁ
Λυσίας ὁ χιλιάρχος, θίλω
γνωρίσει καλλίτερον τὴν ὑπό-
δισιν σας.

23 Καὶ ἱπαράγγελει τοῦ
ἱκατοιτάρχει, νὰ φυλάγῃ τὸν
Παῦλον, καὶ νὰ τοῦ δίδῃ ἄρι-
στον, καὶ κανένα ἀπὸ τῶς ἰδικῆς
τινὰ μὴν ἐμποδίζῃ νὰ τὸν ὑπη-
ριτᾶ, ἢ νὰ παγίῃ εἰς αὐτόν.

24 Καὶ μὴ καμπόσαις
ἡμέραις ἤλθιν ὁ Φῆλιξ μὴ τὸν
Δρεσίλλην τὴν γυναικᾶ τῆ, ἢ
ὁποῦα ἦται Ἰουδαία, καὶ ἱπρο-
σκάλισι τὸν Παῦλον, καὶ τοῦ
ἄκουσιν ὅπῃ ἴλιγιν διὰ τὴν
πίστιν τὴν εἰς τὸν Χριστόν.

25 Καὶ διαλεγόμενι· ὁ
Παῦλος περὶ δικαιοσύνης καὶ
ἡγκρατείας, καὶ περὶ τῆς
κρίσεως ὅπῃ μίλλει νὰ γίῃ,
ἱφυβήθη ὁ Φῆλιξ καὶ ἀπεκρί-
θη· Διὰ τὴν ὥραν σύρε· καὶ
ὡσὰν εὖρω καίροι θίλω σὶ
μιταπροσκαλίσαι·

26 Θαρξῶντας ἀκόμι πῶς
θίλει τοῦ δώσει ὁ Παῦλος
ἄσπρα νὰ τὸν ἀπολύσῃ· διὰ
τῆτο τὸν ἱπροσκάλει πυκνότε-
ρον, καὶ τοῦ ἱσυνιτύχαισι.

27 Καὶ ὡσὰν ἱτιληνῶθε-

ἵλαβι διάδοχοι ὁ Φῆλιξ Πόρκιοι Φῆγοι· δίδωσι τὴν χάριτας καταδίσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον διδιδόμενον.

καὶ δύο χρόνοι, ἄφησε διάδοχοι ὁ Φῆλιξ τὸν Πόρκιοι τὸν Φῆγοι· καὶ δίδωντας ἐὰν κάμη χάρις εἰς τῆς Ἰουδαίης ὁ Φῆλιξ, ἄφησε τὸν Παῦλον διδιδόμενον.

Κιφ. ιβ'. 25.

Φῆς· ὅτι ἐπιβὰς τῇ ἵπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱερουσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐμφάνισαι δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρικόλουν αὐτὸν,

3 Λίθυμοι χάριν κατ' αὐτῷ, ὅπως μεταπέμψῃται αὐτοὶ εἰς Ἱερουσαλήμ· ἰδεῖν ποιῶντες ἀνελθόντες αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν.

4 Ὅ μιν ὅτι Φῆγοι ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλει ἐν τάχει ἱκνομένους εἶναι.

5 Οἱ ὅτι δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φασί, συγκαταβάντες, εἴ τι ὀρεῖ ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορεῖσθαι αὐτῷ.

6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισαρείαν, τῇ ἑπαύρῳ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκίλισε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

Ὁ Φῆς· λοιπὸν ὥσάν ἐμβῆκεν εἰς τὴν ἵπαρχίαν, ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέραις ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τῆς Καισαρείας.

2 Καὶ ἐφάνηκεν εἰς αὐτὸν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἵνα τῷ Παύλῳ, καὶ τὸν ἱπαρακλῆσαν,

3 Τυρεῖνοις χάριν ἵνα τῷ τῷ, ἐὰν τὸν κραζῇ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· κάμνοντες ἐπιβελόντες, ἐὰν τὸν σκοτῶσιν εἰς τὴν γράταν.

4 Ἀμὴν ὁ Φῆς· ἀπεκρίθη ὅτι ἐὰν φυλάγῃται ὁ Παῦλος εἰς τὴν Καισαρείαν, καὶ ὅτι αὐτὸς τῷ μέλλει ἐὰν πάγῃ ἐκεῖ τὸ γλιγωρώτερον.

5 Ἐκείνοι λοιπὸν ὅπως εἶπαι ἀπὸ σᾶς δυνατοὶ, εἶπεν, ἅς κατέβην μαζὺ, καὶ ἂν εἶναι τίποτις ἄτοποι εἰς τὸν ἄνδρα ἰσχυροί, ἅς τὸν κατηγορήσῃ ἐκεῖ.

6 Καὶ ἔγνωτας ἐὰν διατρίψῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ περισσότεραις παρὰ δέκα ἡμέραις, ἱκατίβη εἰς τὴν Καισαρείαν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἱκάδισιν εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἱπρόσβασι ἐὰν φέρῃσι τὸν Παῦλον.

7 Παραγινόμενοι δὲ αὐτῷ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ὃ οὐκ ἴσχυον ἀποδιῆξαι·

8 Ἀπολογούμενος αὐτῷ· Ὅτι ἔτι εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, ἔτι εἰς τὸ ἱερόν, ἔτι εἰς Καίσαρά τι ἤμαρτον.

9 Ὁ Φῆς· δὲ τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς, ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμῷ;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τοῦ βήματός· Καίσαρος· ἐγὼς εἰμι, ὃ μὲ δεῖ κρίνεσθαι· Ἰουδαίους ἔδδην ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, ὃ παραιτῆμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ ἔδδην ἔστιν ὃν ἔτοι κατηγορεῖσσί μου, ὑδείς μὲ δύναται αὐτοῖς χάρισσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλεῖμαι.

12 Τότε ὁ Φῆς·, συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλη-

7 Καὶ ὥσάν ἤλθον αὐτοὺς, ἐγάθησαν τρυγύρῳ ἐκείνῳ οἱ Ἰουδαῖοι ὅπῃ ἐκατίβηκαν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλιγαν ἐναντία τοῦ Παύλου πολλαῖς καὶ βαρεῖαις κατηγορίαις, ταῖς ὁποῖαις δὲν ἤμπορῆσαι ἐὰν ταῖς ἀποδιῆξεν·

8 Ὅτι ὁ Παῦλος ἀπολογῶνται, λέγωντας· Οὐτι εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, ἔτι εἰς τὸ ἱερόν, ἔτι εἰς τὸν Καίσαρα ἴσφαλα τίποτες.

9 Ἀμὲν ὁ Φῆς· θέλωντας ἐὰν κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Θέλεις ἐὰν ἀνέβης εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐὰν κριθῇς ἐκεῖ διὰ τούτων ὁμπεροῦντά μου;

10 Καὶ ὁ Παῦλος· εἶπεν· Ἐγὼ ζήκομαι εἰς τὸ κριθῆναι τοῦ Καίσαρος· ἐκεῖ ὅπῃ κάμνῃ χρειά ἐὰν κριθῶ· ἐγὼ τῆς Ἰουδαίας τίποτες δὲν τοὺς ἀδικήσα, καθὼς τὸ γνωρίζεις καὶ ἐσὺ καλά.

11 Διατὶ ἂν ἀδικῶ, καὶ ἕκαμα τίποτες ὅπῃ ἐὰν εἴμαι ἄξιον θανάτου, δὲν φεύγω τὸ θάνατον· ἀμὲν ἀνίσως καὶ δὲν εἴμαι τίποτες ἀπὸ ἐκείνων ὅπῃ ἐτῆτοι μὲ κατηγορεῖσι, καμῖς δὲν δύναται ἐὰν μὲ χάρισθαι εἰς αὐτούς· ἐπικαλεῖμαι τὸν Καίσαρα.

12 Τότε ὁ Φῆς·, ἔγνωτας ἐὰν συντύχῃ μὴ τὸ συμβῆλαι, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Καίσαρα

σαι· ἐπὶ Καίσαρα πορεύ-
σθαι.

13 Ἡμεῖς δὲ διαγινόμε-
νοι τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασι-
λεὺς καὶ Βερίκη κατήχησαν
εἰς Καισάρηαι, ἀσπασόμενοι
τὸν Φῆγον.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας
διετριβὼν ἐκεῖ, ὁ Φῆς τῷ
βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν
Παῦλον, λέγων· Ἀιὲς τις ἐγὶ
καταλαβόμενος ὑπὸ Φηλικῶ
δίσμος·

15 Περὶ ὧ, γινόμενον μὲν
εἰς Ἱερουσόλυμα, ἐμφάνισαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτε-
ροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτύνοντες
αὐτὸ αὐτῷ δίκην.

16 Πρὸς ἧς ἀπεκρίθη, ὅτι
οὐκ ἴσθαι ἐγὼ Ῥωμαίοις χαρί-
ζομαι· τινα ἄνθρωπον εἰς
ἀπολεῖν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορε-
μὸς κατὰ πρόσωπον ἔχει
τῆς κατηγορίας, τότεν τε
ἀπολογίας λάβει περὶ τοῦ
ἰγκλήματός.

17 Συνιλλόμενοι ὅτι αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ἀναβλέποντος μηδὲν
ποιεσάμενος, τῇ ἰξῆς καθί-
σας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκίλισα
ἐχθρῶναι τὸν ἄνδρα.

18 Περὶ ὧ γαδίτις οἱ
κατηγοροὶ ἐδίδμαν αἰτίαι

ἐπικάλισις· εἰς τὸν Καίσαρα
δίλεις ὑπάγει.

13 Ὡς αὖ ἐπέρασαν καμ-
πόσαις ἡμέραις, ὁ Ἀγρίππας
ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βερίκη
ἤλθασιν εἰς τὴν Καισάρηαι,
μίλλοντες ἐὰν χαιρετήσῃ τὸν
Φῆγον.

14 Καὶ ὥσαν ἐδιάτριβαν
ἐκεῖ πύλαις ἡμέραις, ὁ Φῆς
ἀνέφερε εἰς τὸν βασιλέα τὰ
πράγματα τοῦ Παύλου, καὶ
εἶπεν· Ἐνας ἄνθρωπος εἶναι
ἐδῶ δεμένος, ὅπῃ τὰς ἄφῃσιν
ὁ Φηλῖξ·

15 Διὰ τὸν ὅποῖον, ὅταν
ἐπῆγα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐνε-
φάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, καὶ
ἐζήτησαν ἐὰν τιμωρηθῇ.

16 Εἰς τῆς ὁποίας ἐγὼ
ἀπεκρίθηκα, ὅτι δὲν εἶναι
συνήθεια εἰς τῆς Ῥωμαίους ἐὰν
χαρίζεν κανένα ἄνθρωπον διὰ
χάλασμον, πρὶν παρὰ ἐὰν ἔχη
ἐκεῖνος ὅπῃ κατηγορεῖται
ἐμπροσθὰ εἰς τὸ πρόσωπόν τε
τῆς κατηγορίας τε, καὶ ἐὰν
δικηθῇ ἐὰν ἀπολογηθῇ διὰ τὸ
ἰγκλήματά τε.

17 Καὶ ἐπαυθὲν ἤλθασιν μαζὺ
μας καὶ αὐτοὶ ἐδῶ, δὲν ἕκαστα
καυίαν ἄργητα, ἀλλὰ τὴν
ἀλλαν ἡμέραν ἐκάδιστα εἰς τὸ
κρίτηριον καὶ ἐπρόσταξα ἐὰν
φύξῃ ὁ ἄνθρωπος ἐμπροσθὰ.

18 Διὰ τὸν ὅποῖον ἔγνωντας
ἐὰν γαδῶσιν οἱ κατηγοροὶ δὲν

ἐπέφερον ὧν ἐπενόουν ἰγῶ·

19 Ζητήματα δὲ τινὰ περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας ἔχον πρὸς αὐτὸν, καὶ περὶ τοῦ Ἰησοῦ τεθηγκότου, οἱ ἔφασκιν ὁ Παῦλος ζῇ.

20 Ἀπορέμειν δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλθον εἰ βύλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, κακεῖ κρινεῖσθαι περὶ τούτων.

21 Τῷ δὲ Παύλῳ ἱπικαλεσαμένῳ τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σιβαρῆ διάγνωσιν, ἐκίλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἵως ἢ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τοὺς Φῆγον ἔφη· Ἐβυλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνδρώπῃ ἀκῦσαι. Ὁ δὲ Αὔριον, φησὶν, ἀκύσῃ αὐτῷ.

23 Τῇ ὅν ἱπαύριον ἰλθόντες τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερενίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσιλθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε τοῖς χιλιάρχοις, καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν ὕσι τῆς πόλεως, καὶ κειύσαντο τοῦ Φῆγου, ἦρχθη ὁ Παῦλος.

24 Καὶ φησιν ὁ Φῆγος· Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπάροντες ἡμῖν ἄνδρες, διαρεῖτε τούτου, περὶ ἧς πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων

ἀνέφικαν καμία ἀφορμὴ ἀπ' ἐκείναις ὅπῃ ἰλογιάζα·

19 Ἀλλὰ ἔχον ἰσακτίαν τι κάποια ζητήματα διὰ τὴν ἰδίαν τῆς δεισιδαιμονίας, καὶ ὅτι κάποιοι Ἰησοῦν ὅπῃ ἀπείδαν, τὸν ὁποῖον ἔλιγιν ὁ Παῦλος πῶς ἰὰ ζῇ.

20 Καὶ ἀπορῶντας ἰγῶ εἰς τὴν ζήτησιν ἰθύτης τῆς υποδίστης, ἵπα ἂν θίλῃ ἰὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκὶ ἰὰ κριθῇ διὰ τῆτα.

21 Ἀμὴ ὁ Παῦλος ἔρω-τας ἰὰ ζητήσῃ ἰὰ τὸν φυλάξῃ ἰὰ κριθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σιβαρῆ, ἱπρόσαξα ἰὰ φυλάγεται, ἵως ὅπῃ ἰὰ τὸν πέμψῃ εἰς τὸν Καίσαρα.

22 Καὶ ὁ Ἀγρίππας ἵπι τοῦ Φῆγου· Ἡδεῖα καὶ ἰγῶ ἰὰ ἀκῦσω αὐτῷ τοῦ ἀνδρώπῃ. Καὶ ὁ Φῆγος ἵπι· Αὔριον θίλεις τῷ ἀκῦσαι.

23 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦλθιν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερενίκη μετὰ πολλὴν φαντασίαν, καὶ ἱμβήκασιν μίση εἰς τὸ ἀκροατήριον μαζὺ μετὰ τῶν χιλιάρχων, καὶ ἐξαιρίτως ἀνδρῶν τῆς πόλεως, καὶ προτάζοντας ὁ Φῆγος, ἱφίχθη ὁ Παῦλος.

24 Καὶ λίγει ὁ Φῆγος· Ὁ βασιλεῦ Ἀγρίππα, καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἱσθδὶ συμπάροντες μετ' ἡμῶν, βλέπιτε ἰθύτον, διὰ τὸν ὁποῖον

ἔπειτα μοι ἐν τῇ Ἱερουσα-
λοιμῇ καὶ Ἰουδαίᾳ, ἐπιβάντες
μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μημίτι.

25 Ἐγὼ δὲ καταλαβό-
μην μὴδὲν ἄξιον θανάτου
αὐτὸν πιπραχίαι, καὶ αὐ-
τῷ δὲ τότε ἐπικαλισαμίην
τὸν Σιβαρόν, ἔκρια πέμπειν
αὐτόν.

26 Περὶ ὃ ἀσφαλὲς τι
γράψαι τῷ Κυρίῳ οὐκ ἔχω·
διὸ προήγαγον αὐτὸν ἰφ'
ἐμῶν, καὶ μάλιγα ἐπὶ σὺ,
Βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς
ἀδικήσεως γινομένης σχῶ τι
γράψαι.

27 Ἄλογοι γάρ μοι δοκεῖ,
πυμποῦντα δίστοιχοι, μὴ καὶ
τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶ-
ναι.

ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων
μὲ ἐνόχλησαν, καὶ εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ καὶ ἰδὼ, φωνά-
ζοιτες πῶς αὐτὸς δὲν κρέπαι
πλίοι νὰ ζῇ.

25 Καὶ ἐγὼ ἔστωντας νὰ
καταλάβω πῶς δὲν ἔκαμι
κακίαν πρᾶγμα ἄξιον θανάτου,
καὶ ἔστωντας νὰ ἐπικαλισθῇ
αὐτὸς ἀτός τε τὸν Σιβα-
ρόν, ἀποφάσισα νὰ τὸν
πέμψω.

26 Διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἔχω
νὰ γράψω τίποτε βέβαιον εἰς
τὸν Λυδίτην· διὰ τῆτο τὸν
ἔφερα ὁμπροσὰ σας, καὶ
περισσότερον, ὃ βασιλεῦ
Ἀγρίππα, ὁμπροσὰ εἰς ἐσῖα,
διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐξέταξις, καὶ
ἴτζι νὰ ἔχω τι νὰ γράψω.

27 Διὰ τὴν μὲ φαίνεται
παράλογον, νὰ πέμψω ἕνα
δεμίον, καὶ νὰ μὴ φανερῶσω
ταῖς ἀφορμαῖς τε.

Κεφ. κς'. 26.

ἈΓρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦ-
λον ἔφη· Ἐπιτρέπιταί
σοι ἐπὶρ σιαυτοῦ λίγειν.
Τότε ὁ Παῦλος ἀπilogιῖτο,
ἐκτίνας τὴν χιῖρα·

2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκα-
λῶμαι ἐπὶ Ἰουδαίῳ, βασιλεῦ
Ἀγρίππα, ἡγῆμαι ἑμαυτὸν
μακάριον μέλλον ἀπολογεῖ-

ΚΑΙ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν
εἰς τὸν Παῦλον· Νὰ ὁπῆ
σὺ ἰδῶθαι ἐξουσία νὰ μιλήσῃς
διὰ λόγου σου. Τότε ὁ Παῦλος
ἄπλωσε τὸ χεῖρ τε καὶ ἀπο-
λογεῖται (λίγωντας·)

2 Ἐγὼ, ὃ βασιλεῦ Ἀγρίπ-
πα, μιλλόντας νὰ δώσω σήμε-
ρον ἀπολογίαν ὁμπροσὰ σοι
διὰ ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ἐγκα-

σθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον·

3 Μάλισα γνώσῃ ὅτι
σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους
ἰδῶν τι καὶ ζητημάτων· διὸ
δύομαί σε, μακροδύμως ἀκῶ-
σαί με.

4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου
τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ’
ἀρχῆς γινομένην ἐν τῷ ἔθνει
μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι
πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

5 Προγινώσκοντές με ἄνω-
θεν, (ὡς δόλωσι μαρτυρεῖν,) ὅτι
κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην
αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρη-
σκείας ἔζησα φαρισαῖος.

6 Καὶ νῦν ἐπ’ ἰλπίδι τῆς
πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελί-
ας γινομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
ἔζηκα κρινόμενος·

7 Εἰς ἣν τὸ δωδικάφυλον
ἡμῶν ἐν ἰκτενείᾳ νύκτι καὶ
ἡμέραν λατρεῖον ἰλπίζει κα-
ταντῆσαι· περὶ ἧς ἰλπίδος
ἐγκαλεῖμαι, βασιλεῦ Ἀγρίπ-
πα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Τί; ἄπιστον κρίνεται
παρ’ ὑμῖν εἰ ὁ Θεὸς νεκρὸς
ἰγίρει;

9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἑμαυ-
τῷ πρὸς τὸ ὄνειμα Ἰησοῦ τοῦ

λοῦμαι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,
λογιάζω νὰ εἶμαι κατὰ το-
χον·

3 Μάλισα ὅπου ἐξείρεν
πῶς γινώσκεις τὰ ἥδη καὶ τὰ
ζητήματα τῶν Ἰουδαίων· διὰ
τοῦτο παρακαλῶ σε, μὴ ὑπο-
μοῆν νὰ μὴ ἀκούσης.

4 Τὴν ἀπὸ τὴν νεότητά
μου ζωὴν, ὅπου ἔζησα ἀπὸ
τὴν ἀρχὴν, εἰς τὸ ἔθνος
μου μίσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,
ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι τὴν ἐξεί-
ρουν·

5 Προγινώσκοντές με ἀπὸ
τὴν ἀρχὴν, (ὡς δόλωσι καὶ
μαρτυρησῶσιν,) ὅτι ἐγκαλεῖμαι,
κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν
τῆς θρησκείας μας, φαρι-
σαῖος.

6 Καὶ τῶρα κρίνομαι καὶ
κρίνομαι διὰ τὴν ἐλπίδα τῆ
ταξίματος· ὅπου ἔταξεν ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας μας·

7 Εἰς τὸ ὅποιοι τάξιμοι
ἰλπίζει νὰ καταντῆσῃ τὸ
γένος μας τὸ δωδικάφυλον,
λατρεύοντα παντοτοίᾳ νύκτι
καὶ ἡμέραν τῷ Θεῷ· διὰ
τὴν τὴν ἐλπίδα, ὃ βασιλεῦ
Ἀγρίππα, ἐγκαλεῖμαι ἀπὸ
τῆς Ἰουδαίας.

8 Τί; ἄπιστον κρίνεται
σημὰ εἰς ἰσᾶς, ὁ Θεὸς νὰ
ἀναστήνῃ νεκρὸς;

9 Ἐγὼ ἐλογιάζα μίση μου
πῶς πρέπει νὰ κάμω ποῦνα

Ναζωραίου διὲν πολλὰ ἰαντία
περᾶξει.

10 Ὁ καὶ ἰποίησα ἐν
Ἱεροσολύμοις· καὶ πολλὰς
τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς
κατέκλησα, τὴν παρὰ τῶν
ἀρχιερίων ἰουδαίαν λαβὼν·
ἀιαιρουμένοι τι αὐτῶν κατή-
μιγα ψῆφοι·

11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς
συναγωγὰς πολλὰς τιμωρῶν
αὐτὸς, ἠνάγκαζον βλασφη-
μίην, περισσῶς τι ἰμμαινό-
μιν· αὐτοῖς, ἰδῶκεν ἕως καὶ
εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

12 Ἐν οἷς καὶ πορευό-
μιν· εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ'
ἰουδαίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς
παρὰ τῶν ἀρχιερίων,

13 Ἡμέρας μίσος, κατὰ
τὴν ὁδὸν ἰδοὶ, βασιλεῦ,
ἐραϊδὸν ὑπὲρ τὴν λαμπρό-
τητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαι
μὲ φῶς καὶ τὴς σὺν ἰμοὶ
πορευομένης.

14 Πάινυν δὲ καταπισό-
εν· ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα
φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με,
καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ
διαλέκτῳ· Σαῦλ, Σαῦλ, τί
μὲ διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς
αἵματα λακτίζου.

ἰαντία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ
τοῦ Ναζωραίου.

10 Τὸ ὁποῖον καὶ τὸ
ἔκαμα μέσα εἰς τὰ Ἱεροσό-
λυμα· καὶ πολλὰς ἀπὸ τῆς
ἀγίας τῆς ἰσφάλισα μέσα
εἰς ταῖς φυλακαῖς, πέρωντας
τὴν ἰουδαίαν ἀπὸ τῆς ἀρχιε-
ριῶν· καὶ ὅταν τῆς ἰσκότωναι,
ἰδῶκα καὶ ἐγὼ τὴν ψῆφόν
με·

11 Καὶ εἰς ὅλα τὰ συνα-
γωγία πολλὰς φοραῖς τῆς
ἰτιμώρουν, καὶ τῆς ἀνάγκαζα
νὰ βλασφημῶσι, καὶ πολλὰ
ἰδαιμονίζουμι εἰς αὐτὸς, καὶ
τῆς ἰδῶχνα ἕως εἰς ταῖς ἔξω
πόλεις.

12 Ἀναμιταξὺ εἰς τὰ
ὁποῖα κακὰ ὁπῶ τῆς ἔκαμα
ἰπάγειν εἰς τὴν Δαμασκὸν με
ἰουδαίαν καὶ ἐπιτροπὴν τῶν
ἀρχιερίων.

13 Καὶ εἰς τὴν μέσση τῆς
ἡμέρας, ἰδοὺ εἰς τὴν σάταν,
ὡ βασιλεῦ, φῶς ἀπὸ τὸν ἑρα-
νόν, ὁπῶ ἔλαμπε τρυγύρω με
περισσότερον ἀπὸ τὴν λαμ-
πρότητα τοῦ ἡλίου, καὶ τρυ-
γύρω εἰς ἐκείνης ὁπῶ ἐπεριπα-
τῶσαι μαζί με.

14 Καὶ βλέποντες ὅλοι
κάτω εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα
φωνὴν ὁπῶ μὲ ἔλεγεν μὲ
Ἑβραϊκῇ γλῶσσῃ· Σαῦλ,
Σαῦλ, τί μὲ διώκεις; κακόν
σου εἶναι νὰ κλοτζᾶς εἰς τὰ
καὶ με.

15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ,
Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι
Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ
ἐγῆθι ἐπὶ τὴς πόδας σου· εἰς
τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχει-
ρίσασθαι σε ὑπηρέτην καὶ
μάρτυρα ᾧ τι εἶδεις, ᾧ τι
ἐφθόμομαί σοι·

17 Ἐξαιρέμενός σε ἐκ τοῦ
λαοῦ καὶ τῶν ἰθιῶν, εἰς ἧς νῦν
σε ἀποστέλλω,

18 Ἀνοίξαι ὀφθαλμούς
αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ
σκοτῆς εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξου-
σίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν
Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτὰς ἄφι-
στι ἁμαρτιῶν, καὶ κληροῖ ἐν
τοῖς ἁγιασμένοις, ὥσπερ τῇ εἰς
ἐμὲ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίπ-
πα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ
ἐρασίῳ ὀπτασίᾳ·

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμα-
σκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύ-
μοις, εἰς πᾶσάν τι τὴν χώραν
τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνε-
σιν, ἀπήγγειλλον μετανοεῖν,
καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν,
ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα
πράσσοντας.

15 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Ποῦθ·
εἶσαι ἰσὺν, Αὐδίντη; Καὶ
ἐκείν· εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι
ὁ Ἰησοῦς ὃν περ κατατρέχεις
ἰσὺν.

16 Ἀμὴν σήκω ἀπάμω,
καὶ ῥάσω εἰς τὰ ποδάρια σου·
διατὶ ἐπιταυτοῦ ἐφάνηκα εἰς
ἰστίαν, ἵνα σὲ κάμω ὑπηρέτην
καὶ μάρτυρα ἐκείνων ὅπερ
εἶδεις, καὶ ἐκείνων ὅπερ θάλω
σοῦ διείξιν·

17 Εὐγάζωντάς σε ἀπὸ
τῶν λαῶν τῶν Ἰουδαίων, καὶ
ἀπὸ τὰ ἔθνη, εἰς τὰς ὁποίας
τῶρα σὲ στέλλω,

18 Νὰ ἀνοίξης τὰ μάτια
της, καὶ ἵνα τὴς γυρίσης ἀπὸ
τὸ σκοτ· εἰς τὸ φῶς, καὶ
ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ
εἰς τὸν Θεόν, ἵνα ᾠάρισσι τὴν
ἄφισιν τῶν ἁμαρτιῶν της, καὶ
κληρονομήσιν μαζὺ μὲ τὴς
ἁγιασμένους, διὰ μέσου τῆς
εἰς ἐμένα ὥσπερ.

19 Διὰ τὴν ὁποῖαν ἀφορ-
μὴν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δὲν
ἐγέννηκα ἀπειθὴς εἰς τὴν
ὀπτασίαν ἐκείνην τὴν ἐρα-
σίαν.

20 Ἀλλὰ πρῶτα ἐκήρυξα
εἰς ἐκείνους ὅπερ ἦσαν μέσα εἰς
τὴν Δαμασκόν, καὶ εἰς τὰ
Ἱεροσολύμα, καὶ εἰς ὅλα τὰ
χωρία τῆς Ἰουδαίας, καὶ εἰς
τὰ ἔθνη, ἵνα μετανοήσουσι, καὶ
ἵνα γυρίσουσι εἰς τὸν Θεόν, καμ-
νοῦντες ἔργα ἄξια μετανοίας.

21 Ἐνκα τέτουν με οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐκρηῦντο διαχειρίσασθαι.

22 Ἐπικηρίας οἱ τυγῶν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔσκηκα, μαρτυρούμενοι μικρῷ τι καὶ μεγάλῳ ὑδὶν ἐκτὸς λέγων ὅτι εἰ προφῆται ἐλάλησαι μὴ λόγῳ γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς.

23 Εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτον ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῇ λαῷ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις.

24 Ταῦτα δὲ αὐτῷ ἀπολογούμενος, ὁ Φῆς μεγάλην τῇ φωνῇ ἔφη· Μαίη, Παῦλε· τὰ πολλὰ σὺ γράμματα εἰς μάταιον περιτρίβῃ.

25 Ὁ δὲ Οὐ μαίνομαι, φησὶ, κράτις, Φῆς, ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθίγγομαι.

26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς οὗ καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λαοθάλη γὰρ αὐτόν τι τάττει ὡς πείδομαι ὑδὶν· ὃ γὰρ ἴστω ἐν γνώμῃ πιπραγμένον τούτου.

27 Πιστεύεις βασιλεῦ Ἀγρίππα τοῖς προφήταις; ἢ οὐκ ἐπίσταται.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν

21 Διὰ τήν τὴν ἀφορμὴν οἱ Ἰουδαῖοι μὴ ἐπίασαν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἰδοκίμασαν νὰ μὴ σκοτώσονται.

22 Ἀμὴν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐγλίτωσα, καὶ γένομαι ἕως τὴν σήμερον, μαρτυρῶντας εἰς μικρὸν καὶ εἰς μέγαν, καὶ δὲν λέγων τίποτες ἔξω ἀπ' ἐκείνου ὅπερ ἐπροείπαν οἱ προφῆται καὶ ὁ Μωϋσῆς, πῶς μέλλουσι νὰ γεινοῦνται.

23 Ὅτι ὁ Χριστὸς μέλλει νὰ πάθῃ, καὶ ὅτι αὐτὸς ἔσονται νὰ ἀνασταθῇ πρῶτον ἐκ νεκρῶν, μέλλει νὰ καταγγίλῃ φῶς εἰς τοὺς λαὸν καὶ εἰς τὰ Ἰουδαῖα.

24 Καὶ ἀπολογούμενος ὁ Παῦλος ἰσχυρῶς, εἶπε μὲ μεγάλην φωνὴν ὁ Φῆς· Παῦλε· τὰ πολλὰ γράμματα σὺ λωλαίνεις.

25 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ὡς κράτις Φῆς, δὲν εἶμαι λωλὸς, ἀλλὰ λέγω λόγια ἀληθινὰ καὶ σωφροισμένα.

26 Διατὶ καὶ ὁ βασιλεὺς, εἰς τοὺς ὁποῖον λαλῶ παρρησίᾳ, τὰ ἐξιύρει· καὶ πιστεύω νὰ μὴν τοὺς λαοθάλη τίποτες ἀπὸ τούτου· διατὶ ἰσχυρῶς δὲν ὄγινεν εἰς καμίαν γνώμην.

27 Βασιλεῦ Ἀγρίππα, πιστεύεις τὴν προφήτας; ἐξιύρει ὅτι πιστεύεις.

28 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶ-

Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με
πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν·
Εὐχαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν
ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ ἢ μένει
σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τὺς
ἀκούοντας μου σήμερον, γείσθαι
τοῦτῃς ὁποῖος καὶ γὰρ εἰμι,
παρεκτὸς τῶν δισμῶν τούτων.

30 Καὶ ταῦτα εἰπὼντος
αὐτοῦ, ἀνίστη ὁ βασιλεὺς
καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἡ τε Βερνίκη,
καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐ-
τοῖς.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες
ἐλάλουν πρὸς ἑλληγες, λί-
γοντες· Ὅτι ἐδὶν θανάτου
ἄξιον ἢ δισμῶν πράσσει ὁ
ἄνθρωπος ὕτος.

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φή-
σῳ ἔφη· Ἀπολιύσθαι ἰδύ-
νατο ὁ ἄνθρωπος ὕτος, εἰ
μὴ ἐπικέκλητο Καίσαρα.

πιν τοῦ Παύλου· Παρ' ὀλίγοι,
μὲ πείθεις ἵνα γίνω Χριστι-
ανός.

29 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν·
Ἐγὼ παρακαλῶ τὸν Θεόν, ἔχι
μοταχὰ ἐς τὸν Θεόν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι
μὲ ἀκούουν σήμερον, ἵνα εἶμαι
τίτοιαις λογῆς ὡς ἂν εἶμαι καὶ
ἐγὼ, καὶ εἰς ὀλίγον καὶ εἰς πολὺ,
ἔξω ἀπὸ τούτων τὰ δισμὰ.

30 Καὶ ὡς ἂν εἶπεν ὁ Παῦ-
λος ἱκετά, ἰσηκώθη ὁ βασι-
λεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἡ
Βερνίκη, καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἐκά-
θονταν μαζὺ τῆς.

31 Καὶ ὡς ἂν ἀνιχώρησαν,
ἰσυνύχαιναν ἀνάμιστα τῆς,
καὶ ἔλεγαν· Ὅτι ἱκετός ὁ
ἄνθρωπος δὲν κάμνει τίποτις
ὅπῃ ἵνα εἶναι ἄξιος διὰ θά-
νατον, ἢ ἵνα διδῇ.

32 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν
εἰς τὸν Φῆσον· Ἄν δὲν ἡδύλι
προσκαλισθῇ τὸν Καίσαρα,
ἡμπόρκει ἵνα ἀπολυθῇ ἱκετός
ὁ ἄνθρωπος.

Κιφ. κζ'. 27.

ἮΝ δὲ ἐκρίθη τῷ ἀποπλεῖν
ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν,
παριδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ
τινας ἑτέρας δισμώτας ἱκατον-
τάρχη, οὐνόματι Ἰουλίῳ, σπιεί-
νης Σιβαστῆς.

ΚΑΙ ὡς ἂν ἀποφασίσθῃ ἵνα
ταξιδεύσωμεν εἰς τὴν
Ἰταλίαν, ἱπαράδωκαν τὸν
Παῦλον καὶ κάποιους ἄλλους
ὅπῃ εἶχαν διμένους εἰς τὸν
ἱκατόνταρχον, τὸ ὄνομά τε
Ἰούλιον, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀπὸ τοῦ
τάγμα Σιβαστῶν.

2 Ἐπιβάντις δὲ πλοῖον Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοιτες πλεῖν τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, αἰχθέμεν, ὅτε· σὺν ἡμῖν Ἀρίσάρχῃ Μακεδόνης Θεσσαλονικεύς.

3 Τῇ τι ἰτέρα κατήχθημεν ὡς Σιδῶνα· φιλάνδρως τι ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπιτρέψας πρὸς τὴν φίλῃς πορευδύντα ἱππιμαλίας τυχεῖν.

4 Κάκιδιν ἀναχθίστις ἐπιπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τὴν ἀνέμους εἶναι ἰσχυροῦς.

5 Τό, τι πέρα· τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπελάσσοντες, κατηλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Κάκι· ὡρὴν ὁ ἱκατόνταρχος πλοῖον Ἀλιξανδρινὸν πλεῖν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπιβίβατο ἡμᾶς εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις γιγνώσκοντες κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσιὼντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ἐπιπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμόνην.

8 Μόλις τι παραλιγόμενοι αὐτῇ, ἤλθομεν εἰς τόπον τινα

2 Καὶ ὡς ἀνέμωκαμεν εἰς κάποιον παράβι· Ἀδραμυττηνὸν, μέλλοιτες γὰρ πλεύσωμεν κατὰ τὰς τόπους τῆς Ἀσίας, εὐγέκαμεν εἰς τὸ πέραλος, καὶ ἦτον μαζὺ μετὰ μᾶς ὁ Ἀρίσάρχος ὁ Μακεδὼν ὁ Θεσσαλονικεύς.

3 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἤλθαμεν εἰς τὴν Σιδῶνα· καὶ ὁ Ἰούλιος φιλάνδρως ἐφέριτο εἰς τὸν Παῦλον, καὶ ἔδωκεν ἄδουαν γὰρ πάγῃ εἰς τὴν φίλῃς τε γὰρ τὸν κοιτάξουν.

4 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ παράβι, καὶ ἐταξιδεύσαμεν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν Κύπρον, μὴ τὸ γὰρ εἶναι οἱ ἄνεμοι ἐναντίοι.

5 Καὶ περιῶντες τὸ πέραλος ὅπῃ εἶναι σημεῖα εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν, ἤλθαμεν εἰς τὰ Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Καὶ ἐκεῖ εὐρίσκοντες ἱκατόνταρχος ἵνα παράβι Ἀλιξανδρινὸν, τὸ ὁποῖον ἐπάγειν εἰς τὴν Ἰταλίαν, μᾶς ἔβαλλεν μέσα εἰς αὐτό.

7 Καὶ πολλαῖς ἡμέραις πλοῖντες ἀργά, καὶ μετὰ βίας σημύσαντες εἰς τὴν Κνίδον, διατὶ δὲ μᾶς ἄφινεν ὁ ἄνεμος, ἐπλεύσαμεν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν Κρήτην, ὁμπροσὰ εἰς τὴν Σαλμόνην.

8 Καὶ μετὰ βίας περιῶντες κοντὰ ἀπ' αὐτῇ, ἐπήγαμεν εἰς

καλέμενον Καλῆς λιμένας,
ὃ ἰγγύς ἦν πόλις Λασαία.

9 Ἰκαίῤ δὲ χρόνῳ διαγινόμειν, καὶ οὐτῷ ἤδη ἐπισφαλῆς τοῦ πλοῦς, διὰ τὸ καὶ τὴν ηγεσίαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρῆναι ὁ Παῦλῷ,

10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβριως καὶ πολλῆς ζημίας ἔμóνοι τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοῦς, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλει ἴσθαι τὸν πλῆν.

11 Ὁ δὲ ἱκατόνταρχῷ τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλέρῳ ἐπέειπετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λιγόμενοις.

12 Ἀνεδίεθ δὲ τοῦ λιμένῳ ὑπάρχοντῷ πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἴδιον βουλὴν ἀναχθῆναι κάκειθεν, εἴ πως δύναιντο καταστήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ Λίβα καὶ κατὰ Χῶρον.

13 Ὑποπιεύσαντῷ δὲ Νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κινρατηκίαι, ἄρατις Ἄτ-

κάποιον τόπον ὅπῃ τὸν ἐκράζασι Καλῆς λιμενῶνας· εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον κοντὰ ἡ πόλις Λασαία.

9 Καὶ ἴγνοντας ἰὰ πειράσῃ πολὺς καιρὸς, καὶ τὸ πλείσιμον ἰὰ εἶναι ἄραμάν κινδυνυμένοι, διατὶ καὶ ἡ ηγεσία τότε ἦτον πειρασμένη, ὁ Παῦλῷ τὴς ἰουδίται,

10 Καὶ τὴς ἰλιγιν· Ὡς αἰδρεῖ, ἰγὼ βλέπω, ὅτι μέλλει ἰὰ γίνῃ ἰτῦτο τὸ ταξίδι μὴ πειρασμὸν καὶ πολλὴν ζημίαν, ἔχι μόνον τῷ φορτώματῷ καὶ τοῦ καραβίου, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς μας.

11 Ἀμὴν ὁ ἱκατόνταρχῷ περισσότερον ἐπίσιει τὸν τιμωιέρην καὶ τὸν ναύκληρεν, παρὰ ἐκεῖνα ὅπῃ ἰλιγιν ὁ Παῦλῷ.

12 Καὶ διὰ ἰὰ μὴν εἶναι ὁ λιμένας ἐπιτήδειῳ διὰ ξιχειμάσμα, οἱ περισσοτερι εἰσμβηλιύθησαν ἰὰ σηκαθῶμιν ἀπ' ἐκεῖ, ἀν ἡμπορίσωμιν εἰς κανίνα τρόποι ἰὰ καταστήσωμιν εἰς τὴν Φοινίκα, ἰὰ ξιχειμάσωμιν, ὁ ὁποῖῷ εἶναι λιμένας τῆς Κρήτης, καὶ βλέπει εἰς δύο ἀνέμους, εἰς τὸν Λίβα καὶ εἰς τὸν Χῶρον.

13 Καὶ ἰγωνίας ἰὰ φύσῃ ὁ νότῷ, ἰλογίασαν ὅτι ἔσυχαι τῷ σκοπῷ, καὶ κάμνοις ἄρματα

σοι παρλίγοιτο τὴν Κρή-
την.

14 Μιτ' ὅ πολὺ δὲ ἔβαλε
κατ' αὐτῆς αἷμ^ο τυφω-
πὺς, ὃ καλῶμιν^ο Εὐροκλύ-
δων.

15 Συναρπασθέντ^ο δὲ τῷ
πλοίῳ, καὶ μὴ δυιαμένῳ ἀν-
τορδαμῶν τῷ αἵμῳ, ἰπι-
δόντες ἰφιδόμεθα.

16 Νησίον δέ τι ὑποδρα-
κτικῶς καλεῖσθαι Κλαύδην,
μέλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς
γινώσθαι τῆς σκάφης·

17 Ἦν ἄραιτις, βοηθείαις
ἰχθεῖντο ὑποζυγνύντες τὸ πλοῖ-
ον· φοβόμενοι τι μὴ εἰς τὴν
Σέρτιν ἐκπίσωσι, χαλάσαντες
τὸ σκιῦ^ο, ὥτως ἰφιδόντο.

18 Σφιδρῶς δὲ χημαζομί-
οντ ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐμβολὴν
ἰπιδόντο.

19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτό-
χρησι τὴν σκιὴν τῷ πλοίῳ
ἰφιδάμιν.

20 Μήτι δὲ ἡλίῳ, μήτι
ἄστρῳ ἰπιφαινόντων ἰπὶ πλείο-
ναι ἡμέρας, χειμῶνός τι οὐκ

ἰπιδόνσαι ἀπὸ κοντὰ ἀπὸ τὴν
Κρήτην.

14 Καὶ δὴν ἰπέρασι πολ-
λὴ ὥρα καὶ ἔβαλεν αἷμ^ο
ἰναντία τῆς Κρήτης ἀνι-
μοσφόιλ^ο παραχῶδης, ὃ
ὁποῖ^ο κράζεται Εὐροκλύ-
δων.

15 Καὶ ἔγωντας νὰ ἀρπα-
χθῇ τὸ καράβι, καὶ νὰ μὴν
δύνεται νὰ περάσῃ ἰναντία
εἰς τὸν αἶεμον, ἔγωντας νὰ
ἀφήσωμεν τὸ καράβι εἰς τὸν
αἶεμον ἰφιδόμεσαν.

16 Καὶ ἔγωντας νὰ περᾶ-
σωμεν κάποιον ἰησί, τὸ ὁποῖον
ἐκράζετον Κλαύδην, μετὰ βίας
ἠμπορέσαμεν νὰ πάρωμεν τὴν
βάρκαν.

17 Τὴν ὁποίαν ἔγωντας νὰ
τὴν σηκώσουν καὶ νὰ τὴν
βάλουν μέσα εἰς τὸ καράβι,
ἔκαμαν βοηθείαις, καὶ ἐζώ-
νασι τὸ καράβι· φοβόμενοι
μήπως καὶ πίσησιν εἰς τὴν
ξίρην, καὶ ἐκατέβασαν τὰ ἄρ-
μια, καὶ τέτοιας λογῆς ἰφίρ-
ιουταν.

18 Καὶ ἰπιδὸν ἰχημαζύ-
μασθαι δυνατὰ, τὴν ἄλλην
ἡμέραν ἔκαμαν χύσιν.

19 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέ-
ραν μὴ τὰ ἰδιά μας χέρια
ἰφιδάμιν τὴν ἀρπατῶσιν τῷ
καράβι.

20 Καὶ μηδὲ ἡλι^ο μηδὲ
ἄστρα ἰφιδούνταν πολλαῖς
ἡμέραις, καὶ χειμῶνας πο-

ὀλίγω ἐπικειμένῳ, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἱλπίς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε γαδρὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, περὶ παραχῆσαντάς μοι, μὴ ἀναγείναι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ ταῦν παραινῶ ἡμᾶς· εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς ἐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοῦς.

23 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὃ εἶμι, ὃ καὶ λατρεύω,

24 Λέγων· Μὴ φοβῆ, Παῦλι· Καίσαρές σοι διὰ παρασηῆται· καὶ ἰδὼ, κηχάρισαί σοι ὁ Θεὸς πάντας τὰς πλείοντας μετὰ σοῦ.

25 Διὸ εὐθυμιῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι ἕως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λιλάληταί μοι.

26 Εἰς ἣσον δὲ τινα δι' ἡμᾶς ἐκπιστῖν.

27 Ὡς δὲ τισσαρισκαδικάτη νύξ ἰγίνετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ

λὺς μᾶς ἐπλάκωσε, τότε ὅπῃ δὴν ἀπόμεινεν καὶ ἱλπίδα σωτηρίας.

21 Καὶ διὰ τὰ ἔχοντι πολλαῖς ἡμέραις ἡσυχίας, ἐγάθη ὁ Παῦλος εἰς τὴν μίσσην τῆς, καὶ εἶπεν· Ὡ ἄνδρες, ἔπρεπε γὰρ μὴ πιστεύεσθαι, γὰρ μὴν σηκωθῆναι ἀπὸ τῆς Κρήτης, γὰρ ἔχοντι διαφορὰν καὶ τὸν πηρασμὸν καὶ τὴν ζημίαν ἐν τῇ.

22 Καὶ τῶρα σᾶς ἐνδιδὼ γὰρ ἔχοντι καλὴν καρδίαν· διατὶ κανίνας ἀπὸ σᾶς διὰ δίδει χάσει τὴν ζωὴν τῇ, παραμιαχὰ τὸ καράβι (βλ. χαλασθῇ.)

23 Διατὶ ἐν τῇ τὴν νύκτα ἦλθιν εἰς ἡμᾶς ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποῦν εἶμαι, καὶ ὅπῃ λατρεύω,

24 Καὶ μὴ εἶπεν· Ὡ Παῦλι, μὴ φοβᾶσαι· καὶ ἡμετέρα γὰρ γαδρὶς ὁμπροσθὰ εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ γὰρ, ὅπῃ σὺ ἰχάρισιν ὁ Θεὸς ὅλους αὐτοὺς ὅπου πλείουν μαζὶ σὺ.

25 Διὰ τῆτο γαδρὶς μὴ καλὴν καρδίαν, ὦ ἄνδρες· διατὶ πιστεύω εἰς τὸν Θεόν, ὅτι ἔτι δίδει ἰδοῦναι καθὼς μὴ ἰλαλήθη.

26 Καὶ κάμνει χρεὶα γὰρ πίσωμιν ἔξω εἰς κάποιον ποῖ.

27 Καὶ ὡς ἂν ἦλθιν ἡ τισσαρισκαδικάτη νύκτα, ὅπῃ ἰπαρακυλίμασθαι εἰς τὸ πύ-

μίσει τῆς νκτὸς ἐπιόουν· οἱ
καὶ ταῖς πρεσβύταις τιτὰ αὐτοῖς
χώραι.

28 Καὶ βολίσαιτις, εἴροι
ἐγγυῖας εἴκοσι· βραχὺ δὲ
ἐπετέσαντις, καὶ πάλιν βολί-
σαιτις, εἴροι ὀργυῖας δεκα-
πίτι.

29 Φιβύμιοί τι μήπως
εἰς τραχιῆς τόπους ἐκπίσωσι,
ὡς πρύμνης ῥήφαντις ἀγκύρας
πρυμνίαι, πύχυντο ἤρξαν
γυλίσθαι.

30 Τῶν δὲ καὶ ταῦν ζητούν-
ται φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ
γὰρ ἀσπασαὶ τὴν σκάφη· εἰς
τὴν θάλασσαν, περιφάσει ὡς
καὶ πύχυνται μίλλονται ἀγκύρας
καταβῆναι,

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῇ
ἐκατοντάρχῃ καὶ τοῖς γρα-
τιώταις· Ἐὰν μὴ ὑτοὶ μεί-
νεσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς
συνῶμαι ὁ δὲ διασθεῖ.

32 Τότε οἱ γρατιῶται
ἀπικοψαν τὰ σχοινία τῆς
σκάφης, καὶ ἵασαν αὐτὴν
ἐκπεσεῖν.

33 Ἀχρὶ δὲ ὁ ἱμιλλῶν
ἐκείνη γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ
Παῦλος ἀπαιτῶν μεταλαβῆναι
τὸ πλοῖον· Τίτσαρισκαὶ
ἐκατὶ σημεροὶ ἡμέραι προσ-
βύται, ἵνα διασθῇται,
καὶ πρὸς ἀποφυγῇ.

λαγ· τὸ Ἀδρία, τὰ μι-
σάνυκτα οἱ καὶ ταῖς ἐλογιάζαν
τὰ σημώουσιν εἰς κάποιαν
χώραν.

28 Καὶ ὡσαν ἔρριξαν τὸ
σκαπτάλι εὐρήκασιν εἴκοσι
ὀργυῖαι· καὶ ὡσαν ἐπῆγαν
καυπόσου παρακεῖθε, πάλιν
ἰβόλισαν, καὶ εὐρήκασιν δεκα-
πίτι ὀργυῖαι.

29 Καὶ φοβόμενοι μήπως
καὶ πέσωσι εἰς τόπους δύσκολους,
ἔρριξαν τέσσαρες ἀγκυρες ἀπὸ
τῆς πρύμνης, καὶ ἱπαρακαλῶ-
σαν πότε τὰ ξημερώση.

30 Καὶ οἱ καὶ ταῖς ἐγγύριαν
τὰ φύγασιν ἀπὸ τοῦ καράβι,
καὶ ἐκατίβασαν τὴν βάρκαν
εἰς τὴν θάλασσαν, ἀφωρμῇ
πῶς μίλλουσι ἀπὸ τῆς πλώρης
τὰ ρίξουσι τὰ σίδερα,

31 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν
εἰς τοὺς ἐκατοντάρχου καὶ τῆς
γρατιώτας· Ἄν δὲν ἀπομεί-
νουσι ἐν τῷ μέσῳ εἰς τὸ
καράβι, ἐσθῆς δὲν ἡμπορεῖτε
τὰ γλιτώσι.

32 Τότε οἱ γρατιῶται
ἐκοψαν τὰ σχοινία τῆς βάρ-
κας, καὶ τὴν ἄφησαν τὰ πύση
εἶναι.

33 Καὶ ὡς ὁπῶς τὰ ξημερώ-
σιν, ὁ Παῦλος τῆς ἱπαρακίνα
ἐκείνη τὰ φῶσι φωμὶ, λέγωντάς
τῶν· Δικατίσσοις ἡμέραις
ἔχομεν μὴ τὴν σημερινὴν, καὶ
ἵσθαι κατὰ τοὺς, ἐπεὶ δὲν ἐγινε-
τίσθαι τίποτε·

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· τὸτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμιτέρας σωτηρίας ὑπάρχει· ἔθινός γάρ ὑμῶν θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πισυῖται.

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτοι, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν.

36 Εὐθυμοὶ δὲ γινόμενοι πάντις, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς.

37 Ἡμεῖν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί, διακόσισαι ἐβδομήκοντα ἕξ.

38 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκέφριζον τὸ πλοῖον, ἐμβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.

39 Ὅτι δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπιγίνωσκον· κόλπον δὲ τινα κατειόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἔβηλείσαιντο, εἰς δύναιτο, ἐξᾶσαι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες ἦσαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα αὖτις τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ὑπάραντες τὸν ἀρτίμοιον τῇ πωτίσῃ, κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

41 Περιπιστόντες δὲ εἰς τό-

34 Διὰ τὸτο σᾶς παρακαλῶ ἵνα φᾶτε· διατὶ ἰτούτο ἵται διὰ τὴν σωτηρίαν σας· διατὶ καινός τρῖχα ἐν διελθῇ βλαφθῇ ἀπὸ τὸ κεφάλι τε.

35 Καὶ ὥσαν ἵππιν ἰτοῦτα, ἱπῆρι ψωμί, καὶ εὐχαρίστησι τὸν Θεόν ὁμπροσὰ εἰς ὅλης, καὶ ἱκοψι καὶ ἀρχισι ἵνα τρώγῃ.

36 Καὶ ὥσαν ἱκαλοαῖρδισαν ὅλοι, ἱπίασαν καὶ αὐτοὶ ἵνα τρώσι.

37 Καὶ ἱμισθαὶ εἰς τὸ καράβι ὅλαις ἡ ψυχαῖς διακόσαις ἐβδομήντα ἕξ.

38 Καὶ ὥσαν ἱχόρτασαν φαγί, ἱχυναι τὸ σιτάρι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἱτς, ἱξιλάφρυναι τὸ καράβι.

39 Καὶ ὅταν ἱξημίρωςι, δὲν ἱγιώριζαν τὴν γῆν· μοναχὰ ἱβλιψαν κάποιον κέρφοι ὁπᾶ ἱῆχι παραγιαλί, εἰς τὸν ὁποῖον ἱσυμβηλεύουσαι, ἂν ἱμπορίσουν, ἵνα ῥίξουσι τὸ καράβι.

40 Καὶ ἱγωντας ἵνα ἀνασπάσουν ταῖς ἀγκυρις, τὸ ἀφῆσαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀντάμα ἱλυσαι καὶ τὰ δισίματα τῶν τιμωτίων· καὶ ἱσῆκωσαν τὸ ἀρτιμίην εἰς τὸν καιρὸν ὁπᾶ ἱφῦσα, καὶ ἱκρατῦσαν τὸ παραγιαλί.

41 Καὶ ἱγωντας ἵνα πίσου

τοι διθάλασσοι ἐπέκλειαι τὴν
γαῖν· καὶ ἡ μὲν σφύρα ἐρί-
σασα ἱμνῶνι ἀσάλυτο, ἡ
δὲ σφύρα ἐλύτο ἐπὶ τῆς
εἰας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ γρατιῶτῶν
ἀλλ' ἰγίνετο ἵνα τὸς δισμύ-
τας ἀπακτίῳσι, μὴ τις
καταλυμβήσας διαφίγοι.

43 Ὁ δὲ ἱκατόνταρχος,
ἐπειδὴ διασῶσαι τοὺς
Παῦλον, ἐκέλευσιν αὐτὸς τοῦ
θελήματός, ἐκέλευσέν τε τὸς
ἐκείνους καταμαρῶν, ἀπαρ-
ξίψαντας σφύρας ἐπὶ τῇ
γῇ ἐξίειν·

44 Καὶ τὸς λοιπὸς, ὅς
εἰν ἐπὶ σανάσι, ὅς δὲ ἐπὶ
τοιῦ τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου·
καὶ ὅσος ἰγίνετο πάντας
διασῶσαι ἐπὶ τῇ γῇ.

εἰς ἵνα τόπον ὅπῃ εἴχε δύο
θάλασσαις, ἔρριξαν ἔξω τὸ
καράδι· καὶ ἡ μὲν πλώρη τε
ἔσωντας ἐὰν καθίσῃ εἰς τὴν
γῆν ἐγείκοντο ἀσάλυτο,
ἀμὴ ἡ σφύρα ἐσυντρίβεται
ἀπὸ τὴν βίαν τῶν κυμάτων.

42 Καὶ οἱ γρατιῶται
ἐσιμβελείδθηκαν ἐὰν φονεί-
σου τὸς δεμίους ὅπῃ εἴχαν,
διὰ ἐὰν μὴν κολυμβήσῃ κανί-
ας τὸς καὶ φύγῃ.

43 Ἀμὴ ὁ ἱκατόνταρχος
θέλωντας ἐὰν γλιτώσῃ τὸν
Παῦλον, τὸς ἐμπάδισεν ἀπὸ
τῇ βελῇ τῆς, καὶ ἐπρόσαξε
ἐκεῖνοι ὅπῃ ἤμποροῦν ἐὰν κο-
λυμβῶν, ἐὰν πείσουσιν πρῶτοι
εἰς τὴν θάλασσαν ἐὰν εὐγυν
εἰς τὴν γῆν·

44 Καὶ οἱ λοιποὶ, ἄλλοι
ἀπάνω εἰς τὰ σανάδια, ἄλλοι
ἀπάνω εἰς τίποτες τοῦ παρα-
βίου ἐὰν εὐγῶσιν ἔξω· καὶ
τέτοιαις λογῆς ὅλοι ἐγλίτωσαν
εἰς τὴν γῆν.

Κιφ. κή. 28.

ΚΑΙ ἀποκαθίστας, τότε
ἐπίγινωσεν ὅτι Μελίτη
ἡ νῆος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ Βάρβαροι περιῆχον
ἐπὶ τοῦ πλοίου φιλανθρωπῶν
καὶ ἀνέφευγον γὰρ πέραν,
πρὸς τὸν τόπον πάντας ἡμᾶς,
ἐὰν τοὺς τοῦ πλοίου τοῦ φερόντος,
καὶ διὰ τὸ φύχον.

ΚΑΙ ὡς ἐγλίτωσαν, τότε
ἐγνῶρισαν ὅτι ἡ νῆος
πράζεται Μελίτη.

2 Καὶ οἱ Βάρβαροι μᾶς
ἐκάμην μεγάλην φιλανθρω-
πῶν· διατὶ ἀναφαν φωτίαν,
καὶ μᾶς ἐδέχθησαν ὅλης, διὰ
τὴν βροχὴν ὅπῃ ἐβρεχει, καὶ
διὰ τὸ κρύον.

3 Συσφρίψαντο· δι' τοῦ Παύλου φρυγάνωνι πλεῖστον, καὶ ἐπιδύοντο ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἐκ τῆς δέρμης ἐξελθῆσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φοβεύς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος· ἥτοι, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασιν.

5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν ἕδιν κακόν.

6 Οἱ δὲ προσιδόντες αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον Θεὸς αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκίῳον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίω, ὃς ἀναδιξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξέτισιν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυριτοῖς καὶ θυσιῇσι· εἰς συνήχοντο κατακτείνεσθαι.

3 Καὶ μαζώνοντα· ὁ Παῦλος πολλὰ φρύγανον, καὶ βάλλοντάς τὰ ἄκραν εἰς τὴν φωτίαν, μία ἔχιδνα ἀπὸ τῆς ζίγης ἐγῆκε, (ἀπὸ τὰ ξύλα,) καὶ ἰδάγκασεν τὸ χεῖρ τι.

4 Καὶ ὡς αὖν εἶδαν οἱ βάρβαροι τὸ ὄφιδι ὅπῃ ἐκρέμετο· εἰς τὸ χεῖρ τι, ἔλεγον ἵνας μὴ τὸν ἄλλον· Βίβλαια φοβέας εἶναι ἰσχυρόν· ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἰσχυρὸς ἔχοντα· καὶ γλυττώσῃ ἀπὸ τῆς θάλασσης, ἡ δικαιοσύνη (τοῦ Θεοῦ) δὲν τὸν ἀφίει· καὶ ζῇ.

5 Ὁ Παῦλος λοιπὸν ἐτίναξεν τὸ θηρίον μέσα εἰς τὴν φωτίαν, καὶ τίποτις κακὸν δι' ἑπαθεν.

6 Καὶ ἐκίῳον ἀνέμενον· καὶ πρὸς τὴν Πάπλιον ὁ Παῦλος, ἡ καὶ πρὸς τὴν κάτω παριουδὺς ἀποδαμνέμενος. Καὶ πολλὴν ὥρην ἀνέμενον· τρεῖς, ὡς αὖν εἶδαν ὅπῃ δὲ ἑπαθεν τίποτις κακὸν, ἐγῆκεσαν καὶ ἔλεγον πῶς εἶναι αὐτὸς Θεός.

7 Καὶ τρυγύρῳ εἰς τὸν τόπον ἐκίῳον εἶχε χωρία ὁ πρῶτος τοῦ νησιῦ, τὸ ὄνομα τι Πόπλιος, ὁ ἰσχυρὸς μᾶς ἰδίχθη, καὶ μὴ φιλικῶς διάδοσιν μᾶς ἐκόντο· τρεῖς ἡμέραις.

8 Καὶ ἔτυχε καὶ ὁ πατήρ τοῦ Ποπλίου καὶ ἐκίῳοντο ἀπὸ τῆς θάλασσης καὶ κοιλίας· εἰς τὸν

πρὸς δὲ ὁ Παῦλος εἰσιλθὼν, καὶ προσευχάμενος, ἐπίθεις τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τύτῳ οὖν γινώσκουσιν, καὶ εἰ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ ἰήσῃ, προσήρχοντο καὶ ἰατρεύοντο.

10 Οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀπαγομένους ἐπιδίδουσι τὰ πρὸς τὸν χεῖρας.

11 Μιτὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνέχθημεν ἐν πλοίῳ παρακλιμακώτε ἐν τῇ ἰήσῃ, Ἀλεξανδρίῳ, παρασήμερον Διοσκύρειος.

12 Καὶ καταχθίντις εἰς Συρακῆσας, ἐπιμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὁ δὲ οὕτως περιελθόντες κατήλθυσαν εἰς Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγινώσκουσιν οὕτως, διευτιραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλως.

14 Οὗ εὐρόντις ἀδελφοί, παραλήθημεν ἐκ αὐτῶν ἐπιμείναι ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ ὕστερ εἰς τὴν Ῥώμην ἐλθόντες.

15 Καὶ οὕτως οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον ἡμῶν ἀπαντῶντες ἡμῖν ἐλθόντες.

ὁποῖον ἐρχόμενος ὁ Παῦλος, ἐπροσυχθήθη, καὶ ἔβαλε τὰ χεῖρά του ἀπάνω του, καὶ τὸν ἰάτρεισεν.

9 Καὶ ὥσπερ ἔγινεν ἐν τούτῳ, ἤρχονται καὶ οἱ ἄλλοι ὅπως ἦσαν ἀσθενημένοι εἰς τὸ ἰησὶ, καὶ ἰατρεύονται.

10 Οἱ ὅποιοι ἡμᾶς ἐτίμησαν πολλαῖς τιμαῖς, καὶ ὅταν ἠθέλαμεν ἵνα ἐμδοῦμεν εἰς τὸ καράβι, ἡμᾶς ἔκαμαν ὅλαις μας ταῖς ἐξοδαῖς.

11 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μῆνες ἐμβήκαμεν εἰς ἓνα καράβι Ἀλεξανδρινόν, ὅπως ἐξιέλμασιν ἐκεῖ εἰς τὸ ἰησὶ, καὶ ἔρχομαι τὴν σημαίαν τῶν Διοσκωρίων.

12 Καὶ ἐκατιβήκαμεν εἰς ταῖς Συρακῆσας, καὶ ἐσαθήκαμεν τρεῖς ἡμέραις.

13 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον τόπον γυρίζοντες ἐκαταστήσαμεν εἰς τὸ Ῥήγιον· καὶ ὕστερα ἀπὸ μίαν ἡμέραν ἔσωντας ἵνα σηκωθῇ νότος, τὴν δευτέραν ἤλδαμεν εἰς τὰς Ποτιόλως.

14 Εἰς τὸν ὁποῖον τόπον εὐρήκαμεν ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι ἡμᾶς ἐπαρακάλεσαν ἵνα σταθῶμεν εἰς ἐκεῖνους ἑπτὰ ἡμέραις· καὶ ἔπειτα ἀπ' ἐκεῖ ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ῥώμην.

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ οἱ ἀδελφοὶ ὥσπερ ἀκούσαν διὰ λόγου μας, ἐγῆκαν ἵνα ἡμᾶς ἀπαντήσουσι.

Ἀππίου φόρου καὶ Τρεῶν τα-
βερνῶν ὅς ἰδὼν ὁ Παῦλος,
εὐχαρισήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβεν
θάλασσαν.

16 Ὅτι δὲ ἤλθομεν εἰς
Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος πα-
ρίδωκε τὴν δισμύνην τῷ γρα-
τοπειδάρχη· τῷ δὲ Παύλῳ
ἐπιτρέπη μείνει καθ' ἑαυτὸν,
σὺν τῷ φυλάσσειν αὐτὸν
γρατιώτη.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέ-
ρας τρεῖς συγκαλίσσασθαι τὸν
Παῦλον τὴν ὄντας τῶν Ἰουδαίων
πρώτους. Συνελθόντων δὲ αὐ-
τῶν, ἔλεγεν πρὸς αὐτούς· Ἄν-
δρες ἀδελφοί, ἐγὼ ὕδιν ἐπα-
τίοι ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς
ἴδιοις τοῖς πατέροισι, δέσμιος
ἐξ Ἱερουσολύμων παρεδόθη εἰς
τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἵτινες ἀνακρίναντίς
με ἐβέβηκον ἀπολύσαι, διὰ
τὸ μηδμίαν αἰτίαν θανάτου
ὑπάρχειν ἐν ἐμοί.

19 Ἀντιλογίζονται δὲ τῶν
Ἰουδαίων, ἡναγκάσθην ἐπικα-
λίσσασθαι Καίσαρα· ὅχι ὡς
τοῦ ἔθνους μὴ ἔχον τι κατη-
γορήσαι.

20 Διὰ ταύτην ὤν τὴν
αἰτίαν· παρεκάλεσα ὑμᾶς
ἰδίῳ καὶ προσλαλῆσαι· ἵνα
ὅτι γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ
Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην
περίκειμαι.

ὡς τὸν φόρον τοῦ Ἀππίου καὶ
εἰς ταῖς τρεῖς Ταβέρναις· τὴν
ὁποίαν ὡς αὐτὴν ἰδὼν ὁ Παῦ-
λος, εὐχαρίστησεν τὸν Θεόν, καὶ
ἐπῆρε θάλασσαν.

16 Καὶ ὅταν ἐπῆγαμεν εἰς
τὴν Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος
ἐπαράδωκεν ὅλην τὴν δισμύνην
εἰς τὸν μέγα γρατηγόν· ἀλλ' ὁ
Παῦλος ἐσυγχαρίσθη καὶ ἐπι-
τρέχεται ἑξωχρισθῆναι, μαζὺ μὴ
τὸν γρατῆγιον ὅπου τὸν ἐφύλαγε.

17 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τριῶν
ἡμέραις ὁ Παῦλος ἐκάλεσεν
τὴν πρῶτην τῶν Ἰουδαίων. Καὶ
ὡς αὐτοὶ ἐμαζώχθησαν, τὴν ἑλέ-
γει ὁ Παῦλος· Ἐγὼ, ὡς ἀδελφοί
ἀδελφοί, δὲν ἱκανὰ κατεπα-
νάντιον εἰς τὸν λαόν, ἢ εἰς ταῖς
τάξαις ταῖς πατρικαῖς, καὶ
μὴ ἐπαράδωκεν δισμύνην ἀπὸ
τὰ Ἱερουσόλυμα εἰς τὰ χεῖρας
τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἱ ὅποιοι ἔγνωσαν ὅτι
μὴ ἐξετάξην ἡδὲ λαὸν καὶ μὴ
ἀφήσων, διὰ τὸ δὲν ἦτοί καμία
ἀφορμὴ θανάτου εἰς ἐμένα.

19 Καὶ ἐγνωσάμενοι ὅτι ἐπαι-
τῶνται οἱ Ἰουδαῖοι, ἀναγκάσθησαν
καὶ ἐπικαλίσθω τὸν Καίσαρα·
ὅχι ἔχοντες καὶ κατηγορεῖσθαι
τίποτις τοῦ ἔθνους μας.

20 Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν
ἀφορμὴν ἐζήτησα καὶ σᾶς
εἰδῶ καὶ ἵνα σᾶς συνιᾶτε·
διὰ τὸ ἐγὼ διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ
Ἰσραὴλ εἶμαι δισμύνης· ἵνα
τὴν ἄλυσίδα.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτοὺς εἶπον· Ἡμεῖς ὅτι γράμματα περὶ σὺ ἐδέξαμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· ὅτι παραγιγνόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἡ ἐλεησὶ τι περὶ σοῦ ποιεῖν.

22 Ἀξίωμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκούσαι ἃ φροῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρίσεως ταύτης γνωστὸν ἔστι ἡμῖν ὅτι και-
ταχὺ ἀντιδικεῖται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἦκου πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ἡμέραν πλείους· οἱ ἐξ-
εἴτε διαμαρτυροῦντο τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, πείθον τε αὐτὸς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τοῦ λόγου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρῶ-
τῶς ἕως ἰσπίρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπιεί-
δυτο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἔπαιον.

25 Ἀσέμφοι δὲ ὅτις πρὸς αὐτὸν ἦσαν, ἀπέκλιτο, εἰποι-
το τε Παύλῳ ῥῆμα ἰν, ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλει διὰ Ἡσαΐου τῷ προ-
φῆτῃ πρὸς τὴν πατρίδα σου,

26 Λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαόν τούτοις, καὶ εἰπὶ· Ἀκούετε ἀκούσιτι, καὶ ἔ μὴ συνῶντι· καὶ βλέποντες βλέ-
ψιτι, καὶ ἔ μὴ ἴδῃσι.

21 Καὶ ἐκείνοι τῷ εἶπαν· Ἡμεῖς ἐδὲ γράμματα ἰδεχ-
θήκαμεν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας διὰ λόγου σου· ἐδὲ ἦλθε κα-
ρίας ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὅπῃ ἐλθέσει· ἢ νὰ εἰπῇ τί-
ποτες κακόν διὰ λόγου σου.

22 Καὶ παρακαλῶμεν νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ λόγου σου τί γνώμῃ ἔχῃς· διατὶ διὰ ἐθέ-
τη τῆς αἵρεσιν ἐξεύρομεν, ὅτι και-
ταχὺ ἐναντιῖται.

23 Καὶ ἔσυντας νὰ τοῦ διωρίσῃν μίαν ἡμέραν, οἱ πι-
ρισσότεροι ἤλθασιν εἰς τὸ σπῆντί-
τυ· τῆς ὁποίας ἐδίδασκε μαρ-
τυρῶντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταπειθοντάς τας τὰ πράγματα τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ τὸ ταχὺ ἕως τὸ βράδι.

24 Καὶ ἄλλοι ἐκαταπεί-
θοντες εἰς ἐκείνα ὅπῃ ἔλεγεν, ἄλλοι ἀπιστοῦσαν.

25 Καὶ διὰ νὰ μὴν συμ-
φοῖν ἀνάμισά τας, ἀνα-
χωρῶσαν, μὴ τὸ νὰ εἰπῇ ὁ Παῦλος· ἴνα λόγῳ, ὅτι καλὰ εἶπεν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου εἰς τὴν πατρίδα μας,

26 Λέγωντας· Σύρε εἰς τὸν λαόν τούτοις, καὶ εἰπέ· Μὴ τὴν ἀκοὴν θέλειτε ἀκούειν, καὶ δὲν θέλειτε γροικῆσαι· καὶ μὴ τὰ μάτια θέλειτε βλέπειν, καὶ δὲν θέλειτε ἰδεῖν.

27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαῦ τέτῃ· καὶ τοῖς ὡς βαρέως ἤκουσαν, καὶ τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάλυπ-
σαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς, καὶ τοῖς ὡς ἀκού-
σωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι,
καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι
αὐτούς.

28 Γινώσκον ἔν ἔγω ὑμῖν
ἔτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ
ἀκούσονται.

29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ
εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι,
πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς
συζήτησιν.

30 Ἐμεν δὲ ὁ Παῦ-
λος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισ-
θώματι· καὶ ἀπεδίχιστο πάν-
τας τὸς εἰσπορευομένους πρὸς
αὐτόν·

31 Κηρύσσει τὴν βασιλεί-
αν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκει τὰ
περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
μετὰ πάσης παρρησίας, ἀκω-
λύτως.

27 Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ
καρδία τοῦ λαῦ ἐτέτῃ· καὶ
μὴ τὰ αὐτία τῆς βαρέως ἤκου-
σαν, καὶ τὰ μάτια τῆς ἰσ-
φάλησαν· μήπως καὶ εἰδῶσι
μὴ τὰ μάτια τῆς, καὶ μὴ τὰ
αὐτία τῆς ἀκούσῃ, καὶ μὴ τῇ
καρδίᾳ τῆς γροικῇσιν, καὶ
γυρίσῃ, καὶ τὸς ἰατρίωσιν.

28 Γινώρίζετε λοιπὸν, ὅτι
ἐγὼ τὸ ἔθνος ἀπεστάλην ὡς
σωτήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ
δίλυν τὴν ἀκῆσιν.

29 Καὶ ὡς αὐτὸς εἶπεν ἐτέτῃ
ὁ Παῦλος, ἐδίβησαν οἱ Ἰου-
δαῖοι, ἔχοντες πολλὴν φιλο-
νηκίαν ἀνάμισά τες.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἔμεινεν
ἐκεῖ δύο χρόνους σκευὴς εἰς ἑα-
σπῆντι ὅπῃ τὸ ἐπλήρυνεν ἀπὸ
λόγου τῆς καὶ ἐδίχιστον ὅλως
ἐκείνης ὅπῃ ἐπάγειαι αὐτοῦ.

31 Κηρύττωντας τὴν βασι-
λείαν τῷ Θεῷ, καὶ διδάσκωντας
τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ, μὴ καθεστῶτος παρρη-
σίας χωρὶς κανόνα ἐμπόδιοι.

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ
ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Δευτέρον μέρος,

*Περιέχον τὰς Ἐπιστολάς καὶ τὴν
Ἀποκάλυψιν.*

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΤΗ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κιφ. α'. 1.

Π ΑΥΛΟΣ ΔΟΥΛΟΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀποστόλης, ἡμεῖς πάντες εἰς ὑμᾶς γράψωμεν.

2 (Ὁ προειρηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτῷ ἐν γραφαῖς ἀγίαις.)

3 Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ γνησίου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Τῷ ὁρισθέντι υἱῷ Θεοῦ ἰσχυροῦ, κατὰ πνεῦμα ἁγιοσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν,) Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

5 (Δι' ἣν ἰλάσθωμεν χάριν καὶ ἀποβολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὅτις τῷ ὀνόματι αὐτοῦ

6 Ἐν οἷς ἐγὼ καὶ ὑμεῖς, εὐχαριστοῦμεν Ἰησοῦ Χριστῷ·)

7 Πᾶσι τοῖς ὕσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπῶντες Θεοῦ, κλητοὺς ἁγίας· Χάρis ὑμῖν καὶ εἰρήνη

Π ΑΥΛΟΣ ΔΕΛΤΟΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καλεσμένοι ἀπίστοι, χωρισμένοι εἰς τὸ ἐν κηρύξῳ τοῦ εὐαγγελίου τῷ Θεῷ,

2 (Τὸ ὁποῖον τὸ ἔταξε προτίτερα ὁ Θεός, διὰ μέσου τῶν προφητῶν τῷ, εἰς ταῖς ἀγίαις γραφαῖς,)

2 Διὰ τὸν υἱόν τῷ τὸν Κενοῦ μας Ἰησοῦν Χριστόν, (ὁ ὁποῖος ἐγενήθη ἀπὸ τὸ σπέρμα τῷ Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Καὶ ἰφαιρώθη υἱὸς Θεοῦ μὴ δύναν, κατὰ πνεῦμα ἁγιοσύνης, διὰ τῆς ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν.

5 Διὰ μέσου τῷ ὁποῖου ἰλάσθωμεν χάριν καὶ ἀποβολὴν, διὰ τὸ ὄνομα τῷ, εἰς ὑπακοὴν τῆς πίστεως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·

6 Ἀνάμιστα εἰς τὰ ὁποῖα εἰσθὲ καὶ ἐσθῆς, καλεσμένοι ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·)

7 Εἰς ὅλους ὅπῃ εἶναι μίσα εἰς τὴν Ῥώμην, τὴς ἀγαπημένως τῷ Θεῷ, καλισμένως

ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίσις ὑμῶν καταγράφεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

9 Μάρτυς γάρ με εἰς τὸ Θεός, ὃ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνησθῆναι ὑμῶν ποιεῖμαι.

10 Πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου διόμιμι, εἰπὼς ἤδη ποτὶ εὐδοκῆσομαι ἐν τῷ θιλήματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

11 Ἐπιποθῶ γάρ ἰδίῳ ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ στεριχθῆναι ὑμᾶς.

12 Τῷτο δὲ εἰς, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῶν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίσις, ὑμῶν τε καὶ μου.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, (καὶ ἐκωλύθη ἄρχι τὸ δεῖν,) ἵνα καρπὸν τινα σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἐλπίσῃτε καὶ βαρβά-

αἰνέσαι Ἄς εἶναι χάρις εἰς ἰσᾶς, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ ὅλης σας, ὅτι ἡ πίσις σας κηρύττεται εἰς ὅλοι τοὺς κόσμοι.

9 Διατὶ μάρτυς με εἶναι ὁ Θεός, τὸν ὅποιον ἐγὼ λατρεύω μὲ ὅλην με τὴν ψυχὴν, εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ υἱοῦ τοῦ, ὅτι σωτοτεχνᾷ σᾶς ἐνδυσμαῖς.

10 Παρακαλῶντας πάντοτε εἰς ταῖς προσευχαῖς μου, αἰσως καὶ καμίας φορὰν θέλω κατινδοθῆ με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἔλθω εἰς ἰσᾶς.

11 Διατὶ ἔχω μεγάλης ἀγάπην ἐὰν σᾶς εἰδῶ, διὰ ἐὰν σᾶς μεταδώσω τίποτες χάρισμα πνευματικόν, εἰς τὸ ἐὰν στεριχθῇτε ἰσῃς.

12 Καὶ τῷτο εἶναι συμπαραγορηθῆμεν εἰς ἰσᾶς, διὰ τὴν πίσις τὴν ἰδικὴν μου καὶ τὴν ἰδικὴν σας, ὅπῃ ἔχουμε ἀνάμυσά μας.

13 Καὶ θέλω ἐὰν τὸ ἐξουρετι, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις φορᾷς ἐβάλθην ἐὰν ἔλθω εἰς ἰσᾶς, (ἀμὴ ἰσχυρὸς ὁ Θεός,) διὰ ἐὰν ἀπολαίσω τίποτες καρπὸν καὶ εἰς ἰσᾶς, καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἔθνη.

14 Ἐγὼ εἶμαι χριότης καὶ

ραι, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις
ὀφθαλτικῇ ἐμὴ·

13 Οὕτω τὸ κατ' ἐμὴ
πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν
Ῥώμῃ παραγγέλλομαι.

16 Οὐ γὰρ ἰπαισχύομαι
τὸ εὐαγγέλιον τῷ Χριστοῦ·
δύναμις γὰρ Θεοῦ ἴστω· εἰς
κατακρατεῖν τοῦ πικροῦ,
καὶ τὸ πρῶτον καὶ Ἑλ-
λην.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ
ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ
πίστεως εἰς πίσιν· καθὼς γέ-
γραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ
πίστεως ζῶσιν.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ
ἐν αὐτῷ ἀπ' ἑραῶν ἐπι-
πάσσει ἀσίστην καὶ ἀδικίαν
ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν
εἰς ἀδικίαν καταχέοντων·

19 Διότι τὸ γινώσκον τῷ
Θεῷ, φανερόν ἴστω ἐν αὐτοῖς·
ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἰφανί-
σκει.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτῷ
ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς
σημαῖς καὶ λόγοις κηρύσσονται,
ὅτι ἡ δυνάμις καὶ θεότης
αὐτοῦ εἰς τὸ εἶναι αὐ-
τῶν ἀποκαλύπτεται·

21 Διότι γνώτις τὸν Θεόν,
οὐκ ὡς Θεὸς ἰδέσθαι, ἢ ἐν-

τὴς Ἑλληνας καὶ εἰς τὴς Βαρ-
βάρους, καὶ εἰς τὴς σοφῆς καὶ
εἰς τὴς ἀνοήτους·

15 Ἐτζ, εἶμαι πρόθυμος·
ὅσον τὸ κατὰ δύναμιν μου ἐὰν
εὐαγγελίσω καὶ εἰς ἰσᾶς ὅπῃ
ἴσθαι μέσα εἰς τὴν Ῥώμην.

16 Διατὶ ἐγὼ δὲν ἐντρέπο-
μαι διὰ τὸ εὐαγγέλιον τῷ Χρι-
στῷ· διατὶ εἶναι δύναμις τῷ
Θεῷ εἰς σωτηρίαν, εἰς κάθε ἕνα
ὅπῃ πιστεῖ, πρῶτον εἰς τὸν
Ἰεσσαῖον, ἵνα εἰς τὸν Ἑλληνα.

17 Διατὶ ἡ δικαιοσύνη τῷ
Θεῷ φανερώνεται διὰ μέσα τῷ
(εὐαγγελίῳ) ἀπὸ πίστεως εἰς
πίστιν, καθὼς εἶναι γεγραμμέ-
ιον· Ὁ δίκαιος ζήλει ζήσει
ἀπὸ τὴν πίστιν.

18 Διατὶ ἡ ὁργὴ τῷ Θεῷ
φανερώνεται ἀπὸ τὸν ἑραῶν εἰς
κάθε ἀσίβητον καὶ ἀδικίαν τῶν
ἀνθρώπων, ὅπῃ κατακρατεῖσι
τὴν ἀλήθειαν εἰς ἀδικίαν·

19 Διατὶ ἰκίνο ὅπῃ ἡμπο-
ρεῖ ὁ ἀνθρώπος· ἐὰν γινώσκῃ
πρὸς τῷ Θεῷ, εἶναι φανερόν
εἰς αὐτὸς· διατὶ ὁ Θεὸς τὴς
τὸ ἰφανίσκει.

20 Διατὶ τὰ πράγματα
τῷ Θεῷ, ὅπῃ εἶναι ἀόρατα,
ἦγον ἡ παντοκρατορὴ τῇ δύ-
ναμει καὶ θεότητι, βλέπονται
φανερὰ εἰς τὰ ποιήματα τῶν,
ἀπὸ τὴν κτίσιν τῷ κόσμῳ, ἐξι-
σταζόμενα μὴ τὸν ἑαυτῶν· διὰ τὸ
μὴ ἰσθαι ἐν αὐτοῖς ἀποκαλύπτεται·

21 Διατὶ ἴσθαι τὸν Θεόν,
οὐκ ὡς Θεὸν ἰδέσθαι, ἢ ἐν-

χαρίσθησαν· ἀλλ' ἰματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἰσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.

22 Φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἰμωράνθησαν·

23 Καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τῷ ἀφθάρτῳ Θεῷ ἐν ὁμοιώματι εἰκότος φθαρτῷ ἀνθρώπῳ, καὶ πιτενῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὸ καὶ παρίδωκεν αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τῷ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς·

25 Οἳ τινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τῷ Θεῷ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τὰς αἰῶνας· ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο παρίδωκεν αὐτὸς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵ τι γὰρ δήλῃαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

27 Ὅμοίως τι καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξηκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσεινης ἐν ἄρσιν τὴν ἀσχημοσύνην κατιργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἴδου, τῆς

ἐδὲ τὸν εὐχαρίσθησαν ὡς αὐτοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ ἰματαιώθησαν εἰς τὰς συλλογισμὸς τῆς, καὶ ἰσκοτίσθη ἡ ἄγνωγός τῆς καρδία.

22 Καὶ λέγοντες πῶς εἶναι σοφοί, ἰμωράνθησαν·

23 Καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τῷ ἀφθάρτῳ Θεῷ εἰς ὁμοίωμα εἰκότων φθαρτῶν ἀνθρώπων, καὶ πιτενῶν καὶ (ζώων) τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὰ τοῦτο τῆς ἱπαράδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν τῆς ἐὰ καμῆσιν ἀκαθαρσίαν καὶ, χρίζοντες τὰ κορμιά τῆς ἀνάμυσά τῆς.

25 Οἱ ὅποιοι ἥλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τῷ Θεῷ μετὰ ψέμμα, καὶ ἐτίμησαν καὶ ἐλάτρευσαν τὸ κτίσμα περισσώτερον παρὰ ἐκτίον ὅπῃ τὸ ἐκτίειν, ὁ ὅποιος εἶναι εὐλογημένος εἰς τὰς αἰῶνας· ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο τῆς ἱπαράδωκεν ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἐντροπιασμένα· διατὶ αἱ γυναῖκες τῆς ἥλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

27 Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ ἄνδρες ἑσθλὰς ἐὰ ἀφήσιν τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῇ θηλυκῇ, ἐξηκάηκαν εἰς τὴν ὀρεξίαν τῆς, ἵνας μὴ τὸν ἄλλον, κάμνοντες τὴν ἀσχημοσύνην οἱ ἀρσενικοὶ εἰς τὰς ἀρσενικὰς, καὶ ἐτὶ τὴν πληρωμὴν, (ὅπῃ ἔπρεπε ἐὰ

πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀποκαλύπτουσιν.

28 Καὶ καθὼς οὐκ ἰδοίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρίδωκεν αὐτὴς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον ἔργον, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·

29 Πιπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, ποτηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μιστὲς φόνου, φόβου, ἱριδοῦ, δόλου, κακοηθείας·

30 Ψιθυριστὰς καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστὰς, ἐπισηφάνους, ἀλαζύνους, ἐπισηφάνους κακῶν, γοιῦσι ἀπειθεῖς,

31 Ἀσυνίτους, ἀσυνιδίτους, ἀγόργους, ἀσπόνδους, ἀπειθήμονας.

32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγινώσκουσιν, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσουσιν ἄξιον θανάτου εἶναι,) ὁ μόνον αὐτὰ ποιῶσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδελῶσι τοῖς πράσσουσιν.

πληρωθῶσιν,) τῆς πλάνης τῆς, τὴν ἀπολαμβάνουσιν εἰς τοῦ λόγου τῆς.

28 Καὶ καθὼς δὲν ἰδοίμασαν ἵνα γνωρίσουν μὴ πῶς τὸν Θεόν, ἔτι τῆς ἐπαράδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον ἔργον, ἵνα κάμνουσιν ἐκεῖνα ὅπερ δὲν πρέπει·

29 Γεμάτους κάθε λογῆς ἀδικίας, πορνείαν, ποτηρίαν, πλεονεξίαν, κακίαν· γεμάτους φόνου, φόβου, φιλονεικίαν, δόλου, κακὰ ἔργα·

30 Παραμυθευομένους, καταλάλους, θεομισσητάς, ὑβριστάς, ἐπισηφάνους, κενόδοξους, ἐπισηφάνους κακῶν, ἀνυποτάκτους εἰς τὴν γοῆν τῆς,

31 Ἀγνώστους, ἀσυμφώνους, ἀσπλάγχχους, ἀφιλιώτους, ἀπειθήμονας.

32 Οἱ ὅποιοι ἔσονται ἵνα γνωρίσουν τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, (ὅτι ἐκεῖνοι ὅπερ κάμνουσιν τὰ τοιαῦτα πράγματα εἶναι ἄξιοι θανάτου,) ὅχι μόνον αὐτοὶ τὰ κάμνουσιν, ἀλλὰ καὶ συμφωνοῦσιν μὴ ἐκείνης ὅπερ τὰ κάμνουσιν.

Κιφ. β. 2.

Δ 10' ἀναπολόγητο· εἶ, ὃ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων, ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἑτερον, σιναυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων.

2 Οἶδμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα

Δ 1Α' τοῦτο, ὃ ἄνθρωπε, ὅποιος καὶ ἂν εἴσαι, ὅπερ κρίνεις τὸν ἄλλον, εἴσαι ἀναπολόγητο· διὰ τὸ εἰς ἐκεῖνο ὅπερ κρίνεις τὸν ἄλλον, τῷ λόγῳ σε κατακρίνεις· διὰ τὸ εἶναι ὅπερ κρίνεις, τὰ ὅμοια κάμνεις.

2 Καὶ ἵκνυμεν ὅτι ἡ κρί-

τοῦ Θεοῦ ἴσι κατὰ ἀλήθειαν
ἐπὶ τῆς τὰ τοιαῦτα πράσ-
σουσας.

3 Λογίζῃ δὲ τῆτο, ὃ ἀν-
θρώπι ὁ κρίνων, τῆς τὰ τοι-
αῦτα πράσσουσας, καὶ ποιῶν
αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφύξῃ τὸ
κρίμα τοῦ Θεοῦ;

4 Ἡ τοῦ πλέτε τῆς χρη-
στότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀνο-
χῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας
καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ
χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετά-
νοιάν σε ἄγει;

5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρό-
τητά σου καὶ ἀμετανόητον
καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ
ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ
ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας
τῷ Θεῷ.

6 Ὃς ἀποδώσει ἰκασμὸν
κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

7 Τοῖς μὲν καθ' ὑπομοιήν
ἔργα ἀγαθῶ, δόξαν καὶ τιμὴν
καὶ ἀφθαρσίαν ζητῶσι, ζῶντες
αἰῶνιον.

8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ
ἀπειθοῦς μὲν τῇ ἀληθείᾳ,
πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ,
θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Θλίψις καὶ στενοχωρία
ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου
τῇ κατιργαζομένη τὸ κακόν,
Ἰουδαῖοι τε πρῶτοι καὶ Ἕλλη-
ν.

σις τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ ἀλή-
θειαν εἰς ἰκίμους ὅπου κάμ-
νουσι τὰ τοιαῦτα.

3 Καὶ λογιάζεις ἐν τῷτο,
ὃ ἀνθρώπι, ἐστὶν ὅπῃ κρίνεις
ἰκίμους ὅπου κάμνουν τὰ τοι-
αῦτα, καὶ κάμνεις τὰ αὐτὰ,
ὅτι θίλεις φύγει ἐστὶν τὴν
κρίσιν τοῦ Θεοῦ;

4 Ἡ καταφρονεῖς τὴν πολ-
λὴν τὴν καλωσύνην, καὶ τὴν
ὑπομοιήν, καὶ τὴν μακρο-
θυμίαν, μὴν ἐξέρωντας ὅτι
ἡ καλωσύνη τοῦ Θεοῦ σὶ σύρῃ
εἰς μετάνοιαν;

5 Ἀλλὰ κατὰ τὴν σκλη-
ρότητά σου καὶ ἀμετανόητον
καρδίαν, θησαυρίζεις εἰς τὴν ὀργὴν
σου ὀργὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς
ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως τῆς
δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ.

6 Ὃ ὅποιος θίλει ἀποδώσει
εἰς κάδι εἶνα κατὰ τὰ ἔργα τῷ

7 Ἐκείνους μὲν ὅπῃ ζητῶσι
δοῦξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρ-
σίαν, μὲ τὴν ὑπομοιήν τῶν
καλῶν ἔργων, θίλει τῶς δόσει
ζῶντες αἰῶνιον.

8 Ἀμὲν εἰς τῶς φιλοεικίας,
καὶ ὅπῃ δὲν ὑπακούουσιν εἰς
τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὑπα-
κούουσιν εἰς τὴν ἀδικίαν, θίλει
εἶσθαι θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Θλίψις (λέγω) καὶ στενο-
χωρία εἰς κάδι ψυχὴν ἀν-
θρώπου ὅπῃ κάμνουν τὸ κακόν,
πρῶτον Ἰουδαῖοι (εἶτα) καὶ
Ἕλλην.

10 Δόξα δι'καὶ τιμὴ καὶ εὐφροσύνη παντὶ τῷ ἰσχυρομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι.

11 Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.

12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἡμαρτοῖ, ἀνόμως καὶ ἀπολείπεται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμαρτοῖ, διὰ νόμου κριθῆσονται.

13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀπραταὶ τῷ νόμῳ δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τῷ νόμῳ δικαιωθήσονται.

14 Ὅταν γὰρ ἴθῃ τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τῷ νόμῳ ποιῇ, ἔτι τοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμοι.

15 Οἷτις ἐνδείκνυται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρήσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῷ λογισμῷ κατηγορήσονται, ἢ καὶ ἀπολογου-

16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτι κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ ἐυαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

17 Ἰδὲ, σὺ Ἰουδαίε· ἰπο-

10 Ἀμὴν δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη θέλει ἀκολουθήσει εἰς κάθε ἵνα ὅπῃ κάμνῃ τὸ καλόν, πρῶτον εἰς Ἰουδαίῳ (εἴτα) καὶ εἰς Ἑλληνα.

11 Διατὶ σημά εἰς τὸν Θεὸν δὲν εἶναι προσωποληψία.

12 Διατὶ ὅσοι ἀμάρτησαν χωρὶς νόμον, θέλει χαλασθῇ χωρὶς νόμον· καὶ ὅσοι ἀμάρτησαν ἔχοντες τὸν νόμον, θέλει κριθῇ διὰ μίση τοῦ νόμου,

13 (Διατὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀκούον τὸν νόμον, δὲν εἶναι δίκαιοι σημά εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ὅπῃ κάμνουν ἐκεῖνα ὅπῃ ὀρίζει ὁ νόμος, θέλει δικαιωθῇ.

14 Διατὶ ὅταν τὰ ἔθνη ὅπῃ δὲν ἔχουν τὸν νόμον, κάμνουν φυσικὰ τὰ ἴδια τοῦ νόμου, ἔτι τοι ἔσονται ἵνα μὴν ἔχουν νόμον, εἶναι αὐτοὶ νόμοι εἰς τοῦ λόγου της.

15 Οἱ ὅποιοι δεῖχνουν τὸ ἔργον τῷ νόμῳ γραπτὸν εἰς ταῖς καρδίαις της, ἔσονται ἵνα συμμαρτυρῇ καὶ συνείδησίς της, καὶ ἵνα κατηγορῶσιν οἱ λογισμοὶ της ἵνα τὸν ἄλλον, ἢ καὶ ἵνα ἀπολογῶνται ἀντιμέτωπός της.)

16 Εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς τὴν ὅποian ὁ Θεὸς θέλει κρῖναι τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, διὰ μίση τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, κατὰ τὸ ἐυαγγέλιόν μου.

17 Νὰ, ἰσὺ ὀνομάζεται

νομάζει, καὶ ἱπαναπαύη τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,

18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχέμεν· ἐκ τῷ νόμῳ·

19 Πέποιθάς τε σιαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει,

20 Παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον ἡπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.

21 Ὁ ὅν διδάσκω ἕτερον, σιαυτὸν ἢ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτει, κλέπτεις;

22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμεν· τὰ εἰδῶλα, ἱεροσυλεῖς;

23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τῷ νόμῳ τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα τῷ Θεῷ δι' ἡμᾶς βλασφημιῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γίγρεται.

25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελῇ, ἰὰν ἡμῶν πρᾶσσῃ· ἰὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖ, ἡ περιτομὴ σὺ ἀκροβυστία γίνεται.

26 Ἐὰν ὅν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τῷ νόμῳ φυλάσσει,

Ἰεδαῖ·, καὶ ἀναπαύσαι εἰς τὸν νόμον, καὶ καυχᾶσαι εἰς τὸν Θεόν,

18 Καὶ γνωρίζεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ διακρίνεις τὰ διάφορα πράγματα, ἐδάσκει· ἀπὸ τοῦ νόμου.

19 Καὶ πιστεύεις τῷ λόγῳ σου ἰὰ εἶσαι ὁδηγὸς τῶν τυφλῶν, φῶς ἰκινῶν ὅπου εἶναι εἰς τὸ σκοτάδι,

20 Παιδευτὴς τῶν ἀγνῶτων, διδάσκαλ· τῶν ἡπίων, καὶ ἰὰ ἔχῃς μόρφωσιν γνώσεως καὶ ἀληθείας εἰς τὸν νόμον.

21 Ἐσὺ λοιπὸν ὅπῃ διδάσκεις ἄλλον, τοῦ λόγου σὺ δὲν διδάσκεις; ἐσὺ ὅπου κηρύττεις ἰὰ μὴν κλέπτειν, κλέπτεις;

22 Ἐσὺ ὅπῃ λίγεις ἰὰ μὴν μοιχεύειν, μοιχεύεις; ἐσὺ ὅπῃ σιχαίνεσαι τὰ εἰδῶλα, εἶσαι ἱεροσυλ·;

23 Ἐσὺ ὅπῃ καυχᾶσαι εἰς τὸν νόμον, ὑβρίζεις τὸν Θεὸν μὴ τὴν παράβασιν τοῦ νόμου;

24 Διατὶ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ διατ' ἐσᾶς βλασφημιῖται εἰς τὰ ἔθνη, καθὼς εἶναι γραμμένον.

25 Διατὶ ἡ περιτομὴ ὠφελῇ μὲν, ἰὰν φυλάττῃς τὸν νόμον· ἀμὲν ἂν παραβαίης τὸν νόμον, ἡ περιτομὴ σὺ ἰγνὴ ἀκροβυστία.

26 Ἐὰν λοιπὸν ἡ ἀκροβυστία φυλάγῃ τὰ δίκαια τοῦ νόμου,

ἔχει ἡ ἀκροβυστία αὐτὴ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται ;

27 Καὶ κρυψὴ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελειύουσα, σὶ τὸν διὰ γραμμάτων καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμον ; .

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖός ἐστι· ὑδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκὶ, περιτομή·

29 Ἄλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖός, καὶ περιτομὴ καρδίας, ἐν πνεύματι, ὑ γραμμάτων· ὃ ὁ ἴπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

δὲν θέλει λογαριασθῇ ἡ ἀκροβυστία τῇ διὰ περιτομῆς ; .

27 Καὶ ἐκείνη ἡ ἀκροβυστία ὅπως εἶναι ἀπὸ τῆς φύσεως, ἐὰν τελειώσῃ τὸν νόμον, δὲν θέλει κατακρίναι ἐσέα, ὅπως παραβαίνεις τὸν νόμον μὴ τὸ γράμμα καὶ μὴ τὴν περιτομήν ;

28 Διὰ τὸ ἐκεῖνος ὅπως εἶναι εἰς τὸ φανερόν Ἰουδαῖός, δὲν εἶναι Ἰουδαῖός· ὑδὲ ἡ περιτομή, ἡ σαρκικὴ, ὅπως εἶναι εἰς τὸ φανερόν, εἶναι περιτομή·

29 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅπως εἶναι Ἰουδαῖός εἰς τὸ κρυφόν, (εἶναι Ἰουδαῖός,) καὶ περιτομὴ εἶναι ἡ περιτομὴ τῆς καρδίας, ὅπως εἶναι εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ὅχι εἰς τὸ γράμμα· τῇ ὁποίᾳ Ἰουδαῖος ὁ ἴπαιμος δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Κιφ. γ'. 3.

Τί ἐν τῷ περισσῷ τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὀφείλεια τῆς περιτομῆς ;

2 Πολύ, κατὰ πάντα τρόπους. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἰπσιγύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Τί γάρ, εἰ ἡπίστησάν τις ; μὴ ἀπιστία αὐτῷ τῇ πίστι τοῦ Θεοῦ καταργήσῃ ;

4 Μὴ γένοιτο· γινώσκω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύτης· καθὼς γί-

Τί εἶναι λοιπὸν τὸ διάφορον τοῦ Ἰουδαίου παρὰ τὰ ἔθνη ; ἢ ποῖα εἶναι ἡ ὀφείλεια τῆς περιτομῆς ;

2 Πολύ εἶναι κατὰ πάντα τρόπους. Πρῶτον μὲν, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἰπσιγύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἂν ἀπίστησαν τινεῖς, τί ; μήνα ἡ ἀπιστία τῆς θέλει χαλάσῃ τὴν πίστι τοῦ Θεοῦ ;

4 Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἂς εἶναι ἀληθινός, καὶ κάθε ἄνθρωπος ἂς εἶναι ψεύτης·

γράφαι· "Ὅπως ἂν δικαιωθῇς
ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνισθαί σε.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεῷ
δικαιοσύνην συνίησι, τί ἐρῶ-
μεν; μὴ ἄδικῃ ὁ Θεὸς ὁ
ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; (κατὰ
ἀνθρώπον λέγω.)

6 Μὴ γένοιτο· ἵπαι πῶς
κρίνῃ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ
Θεοῦ ἐν τῷ ἡμῶν ψεύσματι ἐπι-
ρίσσεισιν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ,
τί ἔτι καὶ γὰρ ὡς ἁμαρτωλὸς κρί-
νομαι;

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφη-
μήμεθα, καὶ καθὼς φασί τι-
νες ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιήσω-
μεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ
ἀγαθὰ; ὣν τὸ κρῖμα ἰδικόν
εἰσι.

9 Τί ἔτι; προιχόμεθα;
Οὐ πάντως· προσητιασάμεθα
γὰρ Ἰουδαίους τι καὶ Ἑλ-
ληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν
εἶναι·

10 Καθὼς γίγρεται·
"Ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος ὑδὲ
εἷς·

11 Οὐκ ἔστι ὁ συνίῳν, οὐκ
ἔστι ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

12 Πάντες ἐξέκλιαν, ἅμα

καθὼς εἶπαι γεγραμμένον· Διὰ
τὰ δικαιωθῆναι εἰς τὰ λόγια σου,
καὶ ἵνα νικήσῃς εἰς τὴν κρίσι-
ν σε.

5 Ἀμὴν ἀνίσως καὶ ἡ ἀδι-
κία μᾶς συστήνῃ τὴν δικαιοσύ-
νην τοῦ Θεοῦ, τί ἵνα ἐῖπωμεν;
μὴ ἵνα εἶπαι ἄδικος ὁ Θεός,
ὅπῃ ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; (ἀν-
θρώπινῳ λαλῶ.)

6 Μὴ γένοιτο· διὰ τὴν (ἀλ-
λίως) πῶς θέλει κρίνει ὁ Θεός
τὸν κόσμον;

7 Διὰ τὴν ἵαν ἡ ἀλήθεια τοῦ
Θεοῦ ἐπὶ ἡμῶν ψεύσματι διὰ τὴν δό-
ξαν τοῦ, εἰς τὸ ἰδικόν μὴ ψέμ-
μα, διὰ τὴν καὶ ἡμῶν κρίνομαι
ὡς ἁμαρτωλὸς;

8 Καὶ ὅχι (καθὼς μᾶς
συκοφαντοῦσι, καὶ καθὼς λέ-
γουσι τινὲς ἵνα λέγωμεν ἡμῖς)
ὅτι ἂν κάμωμεν τὰ κακὰ, διὰ
ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; τῶν
ὁποίων ἀνθρώπων τὸ κατὰ-
κρῖμα εἶναι δίκαιον.

9 Τί λοιπόν; ἔχομεν τί-
ποτις προτίμησιν; Οὐδαμῶς·
διὰ τὴν ἡμῶν προτίμια ἀπο-
δείξαμεν, ὅτι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ
Ἕλληνας ὅλοι εἶναι ἀποκάτω
εἰς τὴν ἁμαρτίαν·

10 Καθὼς εἶπαι γεγραμ-
μένον· "Ὅτι δὲν εἶναι τινὰς δι-
καιος, δὲν εἶναι ὑδὲ κανίς·

11 Δὲν εἶναι κανίνας ὅπῃ
γροικᾷ, δὲν εἶναι κανίνας ὅπῃ
γυρεύει τὸν Θεόν.

12 "Ολοι ἵνα παραστρέψω

ἀχρησται· οὐκ ἔστι πάλιν
χρησιότητα, οὐκ ἔστιν ἔως
ἴσως.

13 Τάφῳ ἀνιγμένῳ ὁ
λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἰδολιῦσαι· ἰὸς
ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐ-
τῶν.

14 Ὡς τὸ σῶμα ἀρεᾶς καὶ
σικερίας γίμει·

15 Ὅξιν οἱ πόδες αὐτῶν
καὶ αἷμα.

16 Σύντριμμα καὶ τάλαι-
πωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ ὁδὸν εἰρήτης οὐκ
ἔγνωσαν.

18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπί-
σταντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

19 Οἶδαντες δὲ ὅτι ὅσα ὁ
νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ
λαλοῦν· ἵνα πάντες νόμον φραγῇ,
καὶ ὑπόδικον γίνηται πᾶς ὁ
κόσμος τῷ Θεῷ.

20 Διότι ἐξ ἔργων νόμος ὁ
δικαιώσεται πᾶσα σὰρξ
ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμον
ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.

21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δι-
καιώσεται ὅτις πεφαιρῆται,
μαρτυρημένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ
τῶν προφητῶν.

22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ
πιστὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάν-

τὴν Ἰσὴν γράταν, ὅλοι ἔγιναν
ἀχρηστοί· δὲν εἶναι κανένας
ὅπῃ νὰ κάμῃ καλωσύνην, δὲν
εἶναι ἔως ἴσως.

13 Ὁ λάρυγγας τῆς εἶναι
τάφῳ ἀνοιχτός· καὶ μὲ ταῖς
γλώσσαις τῆς ἔκασταν δολιότη-
ταις· φαρμάκι τῆς ἀσπίδος·
εἶναι κρυμμένοι εἰς τὰ χεῖλιά
τῆς.

14 Τῶν ὁποίων τὸ σῶμα γί-
μει ἀπὸ καλάραις καὶ πίκραις.

15 Τὰ ποδάριά τῆς εἶναι
γλιγωρα εἰς τὸ νὰ χύσεν αἷμα.

16 Εἰς ταῖς γράταις τῆς εἶ-
ναι χαλασμός καὶ τάλαιπωρία.

17 Καὶ τὴν γράταν τῆς εἰ-
ρήτης δὲν ἐγνώρισαν.

18 Δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ
ὀμπροσὰ εἰς τὰ μάτια τῆς.

19 Καὶ ἐξεύρομεν ὅτι ὅσα
λέγει ὁ νόμος, τὰ λέγει εἰς ἐκεί-
νης ὅπῃ εἶναι ἀποκάτω εἰς
τὸν νόμον· διὰ νὰ φραγῇ κάθε
σῶμα, καὶ ὅλος ὁ κόσμος νὰ
γένη ὑπόδικον τῷ Θεῷ.

20 Διατὶ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ
νόμου δὲν θέλει δικαιωθῇ καμία
σὰρξ ὀμπροσὰ τῆ· διατὶ διὰ
μίσου τοῦ νόμου γνωρίζεται ἡ
ἁμαρτία.

21 Καὶ τῶρα χωρὶς νόμον
ἐφανέρωθη ἡ δικαιοσύνη τοῦ
Θεοῦ, ὅπῃ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν
νόμον καὶ ἀπὸ τῆς προφητίας.

22 Ἡ δικαιοσύνη λέγω τῆ
Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι διὰ μίσου

τας καὶ ἐπὶ πάντα τὰς πιστεύοντας· ὃ γάρ ἐστι διαστολή.

23 Πάντες γὰρ ἥμαρτον, καὶ ὑπερένται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

24 Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτῇ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

25 Ὁν προέβητο ὁ Θεὸς ἰλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῇ αὐτῇ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτῆς, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προηγουμένων ἁμαρτημάτων·

26 Ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτῆς, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Πῦθ' ἢ ἡ καύχησις; ἐκκληίσθη. Διὰ ποῖον νόμον; τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ νόμον πίστεως.

28 Λογιζόμεθα ὅτι, πείθει δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου.

29 Ἡ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μέγας; οὐχὶ καὶ ἰθιῶν; Ναὶ καὶ ἰθιῶν.

30 Ἐπεὶ οὖν εἷς ὁ Θεός, ὃς δικαιοῦσι περιτομὴν ἐκ πί-

τῆς πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους καὶ ἀπάνω εἰς ὅλους ἰκκίους ὅπῃ πιστεύουν· διὰ τὴν εἶναι διαφορά.

23 Διὰ τὸ ὅλοι ἥμαρτον, καὶ περιέονται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

24 Ἐξωντας ἵνα δικαιώσονται χάρισμα μὴ τὴν χάριν τε, διὰ τῆς ἱσαγοράσεως ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

25 Τὸν ὅποιον Χριστὸν ὁ Θεὸς τὸν ἐπροέβητο ἰλαστήριον διὰ μίσθ τῆς πίστεως εἰς τὸ αἷμά τε, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης τε, διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων ὅπῃ ἰγίηκαν προτίτερα,

26 Εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ ἵνα δείξῃ τὴν δικαιοσύνην τε εἰς τῆτον τὸν καιρὸν· διὰ ἵνα εἶναι αὐτὸς δίκαιος, καὶ δικαιώματα ἐκκίον ὅπῃ πιστεύει εἰς τὸν Ἰησοῦν.

27 Πῦθ' εἶναι λοιπὸν ἡ καύχησις; ἰσφαλίσθη ἔξω. Μὴ ποῖον νόμον; μὴ τὸν νόμον τῶν ἔργων; Ὁχι· ἀλλὰ μὴ τὸν νόμον τῆς πίστεως.

28 Συλλογιζόμεσθε λοιπὸν, πῶς μὴ τὴν πίσιν ἵνα δικαιώσεται ἄνθρωπος χωρὶς τῶν ἔργων τοῦ νόμου.

29 Ἡ ὁ Θεὸς μέγας εἶναι Θεὸς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὁχι καὶ τῶν ἰθιῶν; Ναὶ καὶ τῶν ἰθιῶν.

30 Ἐπειδὴ ἓνας εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὅποιος θέλει δικαιοῦσι

σεις, καὶ ἀκροβυστίας διὰ τῆς πίστεως.

31 Νόμοι ἔνι καταργουμένοι διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμοι ἰσθῶμεν.

τὴν περιτομὴν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ τὴν ἀκροβυστίαν διὰ μίση τῆς πίστεως.

31 Λοιπὸν διὰ τὴν πίσιν κάμνομεν ἀργὸν τὸν νόμον; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ βεβαιώνομεν τὸν νόμον.

Κιφ. δ'. 4.

ΤΙ ἔνι ἰσοῦμεν Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκεῖναι κατὰ σάρκα;

2 Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἰδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' ὃ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἰλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

4 Τῷ δὲ ἰργαζομένῳ ὁ μισθὸς ὃ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα.

5 Τῷ δὲ μὴ ἰργαζομένῳ, περιούσι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἄσεβῃ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὃ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων.

7 Μακάριοι οἱ ἀφίθνηται

ΤΙ θέλομεν εἰπεῖν λοιπὸν, ἵνα εὐρηκεῖν ὁ Ἀβραάμ ὁ πατέρας μας κατὰ σάρκα;

2 Διατί ἐάν ὁ Ἀβραάμ ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔχει καύχημα, ἀλλὰ δὲν ἔχει καύχημα εἰς τὸν Θεόν.

3 Διατί τί λέγει ἡ γραφή; Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραάμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ τοῦ ἰλογαριάσθη εἰς δικαιοσύνην.

4 Εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἐργάζεται, ἡ πληρωμὴ δὲν τοῦ λογαριάζεται διὰ χάριν, ἀλλὰ διὰ χρέος.

5 Ἀλλ' ἐκεῖνος ὅπου δὲν ἐργάζεται, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὅπου δικαιοῦναι τὸν ἄσεβῃ, ἡ πίστις τῷ λογαριάζεται εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην.

6 Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ προφῆται μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, τοῦ ὁποῖου ὁ Θεὸς λογαριάζει δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων.

7 (Λέγωντας·) Μακάριοι οἱ

αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἵπτα-
λύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

8 Μακάριος ἄνθρωπος οὗ
μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρ-
τίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς ὅν ἔστος,
ἐπὶ τὸν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ
τὴν ἀκροβυστίαν; Λίγοι γάρ
ὅτι ἰλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἢ
πίστις εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς ὅν ἰλογίσθη; ἐν
περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ;
Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκρο-
βυστίᾳ.

11 Καὶ σημεῖον ἔλαβε περι-
τομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιο-
σύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ
ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
πατέρα πάντων τῶν πιστευόν-
των δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ
λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν
δικαιοσύνην.

12 Καὶ πατέρα περιτομῆς,
τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνοις,
ἀλλὰ καὶ τοῖς ἑοιχῆσι τοῖς
ἔχουσιν τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ
πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν
Ἀβραάμ.

13 Οὐ γὰρ διὰ νόμον ἡ ἵπαγ-

λαι ἐκείνοι τῶν ὁποίων ἵπτα-
ρίθησαν ἡ ἀνομία, καὶ ἐκείνο
τῶν ὁποίων ἰσκιπᾶσθησαν αἱ
ἁμαρτίαι τῆς.

8 Μακάριος εἶναι ὁ αἰθε-
τος ἐκείνῳ, τῷ ὁποίῳ ὁ Θεὸς
δεν ταὶ λογαριάζει ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς λοιπὸν
ἐστὶν ἐπὶ τὴν περιτομὴν καὶ
ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; Λίγοι
μόνον, ἢ καὶ διὰ τὴν ἀκρο-
βυστίαν; Διατὶ λίγοι, ὅτι
ἡ πίστις τοῦ Ἀβραάμ τῷ ἰλο-
γαριᾶσθη εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς λοιπὸν τῷ ἰλογα-
ριᾶσθη; ὡς τις εἰς τὴν περιτο-
μὴν ἰλογαριᾶσθη, ἢ ὡς τις εἰς
τὴν ἀκροβυστίαν; Ὁχι εἰς τὴν
περιτομὴν, ἀλλὰ εἰς τὴν
ἀκροβυστίαν.

11 Καὶ ἐπὶ τὸ σημεῖον τῆς
περιτομῆς, βῆλαν τῆς δικαιο-
σύνης τῆς πίστεως, (ἡ ὁποία τῷ
ἰλογαριᾶσθη ἄντας ἀκούει, ἐπὶ
τὴν ἀκροβυστίαν· εἰς τὴν καὶ
αὐτὸς πατὴρ ὁλοῶν ἐκεινῶν
ὅπῃ πιστεύουσιν (ἐνδισκόμενοι)
εἰς τὴν ἀκροβυστίαν, διὰ τὰ
λογαριασθῆ καὶ εἰς αὐτὴν ἡ
δικαιοσύνη·

12 Καὶ ἰὰ εἶναι καὶ πατὴρ
τῶν περιτιμνομένων, ἢ γινεῖς
ἐκείνους ὅπῃ ὄχι μόνοι ἔχουσιν
τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ καὶ περι-
πατεῖσιν εἰς τὰ πατήματα τῆς
πίστεως τῷ πατρὶ μας Ἀβρα-
άμ, τὴν ὁποίαν πίστιν ἔχουσιν
ὡς τις εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

13 Διατὶ ὄχι διὰ μίσην τῇ

γίλια τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονομοῦν αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως.

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονομοί, κικεύονται ἡ πίστις, καὶ κατήρηγται ἡ ἰσαγγιλία.

15 Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· ὃ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, ὑδὲ παράβασις.

16 Διὰ τῆτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βίβαιοι τὴν ἰσαγγιλίαν πατὴρ τῷ σπέρματι, ὃ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μοίσι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων τῶν,

17 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι πατέρα πολλῶν ἰδίων ποιῶν, κατεργάσθη ἡ πίστις, Θεῷ, τοῦ ζωοποιεῖν τῆς νεκρῆς, καὶ καλεῖν τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα·

18 Ὃς παρ' ἑλπίδα ἐπ' ἑλπίδι ἐπίστανται, εἰς τὸ γινώσκειν αὐτοὺς πατέρα πολλῶν ἰδίων, κατὰ τὸ ἰσημιον· Οὕτως ἔστι τὸ σπέρμα σου.

19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ

νόμῳ ἦτον τὸ τάξιμον εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἢ εἰς τὸ σπέρμα τοῦ ἵνα εἶναι αὐτὸς κληρονομῶν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ διὰ μέσῃ τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως.

14 Διὰ τὸ ἐὰν εἶναι κληρονομοί ἐκείνοι ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἡ πίστις εἶναι ματαῖα, καὶ τὸ τάξιμον ἔγινεν ἀργόν·

15 Διὰ τὸ ὁ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· διὰ τὸ ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι νόμος, ὑδὲ παράβασις εἶναι.

16 Διὰ τῆτο (ἡ κληρονομαία εἶναι) ἀπὸ τὴν πίστιν, διὰ ἵνα εἶναι κατὰ χάριν, εἰς τὸ ἵνα εἶναι βίβαιοι τὸ τάξιμον εἰς ὅλον τὸ σπέρμα, ὃχι μοναχὰ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπέρμα ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τῷ Ἀβραάμ, ὃ ὅποιος Ἀβραάμ εἶναι πατέρα ὁλονῶν μας,

17 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένοι· Ὅτι ἐγὼ σὲ ἔβαλα πατέρα πολλῶν ἰδίων,) ὁμπροσθὰ εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸν ὅποιον ἐπίστανται, ὃ ὅποιος ζωοποιεῖ τῆς νεκρῆς, καὶ καλεῖ ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι, ὡσὰν ἵνα εἶναι·

18 Ὁ ὅποιος Ἀβραάμ μὲν ἑλπίδα ἐπίστανται ἐκεῖνα ὅπῃ ἔαπριον τὴν ἑλπίδα, εἰς τὸ ἵνα γίνῃ αὐτὸς πατέρα πολλῶν ἰδίων, καθὼς τῷ ἑλαλήθῃ· Ἐττί διότι εἶσθαι τὸ σπέρμα σου.

19 Καὶ ἴσθαι ἵνα μὴν

πίσει, ὃ κατινόησι τὸ ἑαυτῷ
σῶμα ἤδη νεκρωμένον, ἐκα-
τονταέτης περὶ ὑπάρχων, καὶ
τὴν νεκρῶσιν τῆς μητέρας Σάρ-
ρας.

20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ Θεοῦ ὃ διακρίθη τῇ ἀπι-
στία, ἀλλ' ἐνδυναμώθη τῇ
πίσει, ὅς δόξαν τῷ Θεῷ.

21 Καὶ πληροφορηθεὶς, ὅτι
ὃ ἐπηγγέλται, δυνατὸς ἐστὶ
καὶ ποιῆσαι.

22 Διὸ καὶ ἰλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην.

23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι'
αὐτὸν μόνον, ὅτι ἰλογίσθη
αὐτῷ.

24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς,
εἰς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς
πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα
Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ
νεκρῶν,

25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ πα-
ρεπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρ-
θη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

ἀσθινήσει εἰς τὴν πίστιν, δι'
ἵσταται εἰς τὸν ἑαυτῷ ὅτι τὸ
καρμὶ τῷ τότε ἦτον νεκρω-
μένον, ὅπῃ ἦτον κοιτᾶ ἑκατὸν
χρῆσιν, καὶ πῶς ἐνεκρώθη ἡ
μήτρα τῆς Σάρρας.

20 Ἀμὴν εἰς τὸ τάξιμοι τῷ
Θεῷ δὲν ἀμφίβασι μὴ ἀπι-
στία, ἀλλὰ ἐνδυναμώθη μὴ
τὴν πίστιν, δίδωντας δόξαν εἰς
τὸν Θεόν.

21 Καὶ ἐπειδὴ καὶ πληροφο-
ρήθη, ὅτι ἐκτελεῖται ὅπῃ ἵσταται (ὁ
Θεὸς) δύναται καὶ ἐὰν τὸ κάμνῃ.

22 Διὰ τὸ τοῦ Θεοῦ ἰλογαρι-
σθῇ ἐκτελεῖται εἰς δικαιοσύνην.

23 Καὶ δὲν ἐγράφηκε
μοιχαλὰ δι' αὐτὸν, ὅτι ἰλο-
γαριάσθη εἰς αὐτόν.

24 Ἀλλὰ (ἐγράφη) καὶ διὰ
λόγον μας, εἰς τῆς ὁποίας μέλ-
λει ἐὰν τῆς λογαριασθῇ, ἡγε-
κτελεῖται ὅπῃ πιστεύουσιν εἰς ἐκτε-
λεῖται ὅπῃ ἀνάστησι Ἰησοῦν τὸν
Κύριον μας ἀπὸ τῆς νεκρῶν,

25 Ὁ ὁποῖος παρεδόθη
διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας, καὶ
ἀνέστη διὰ τὴν δικαίωσίν μας.

Κιφ. ε'. 5.

Δικαιωθέντες ὅν ἐκ πίστεως,
εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν
Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Δι' ὃ καὶ τὴν προσαγωγὴν
ἐσχήκαμεν τῇ πίστιν εἰς τὴν
χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἐσχήκαμεν,

Ἔστωντας λοιπὸν ἐὰν δι-
καιωθῶμεν ἀπὸ τὴν πίστιν,
ἔχομεν εἰρήνην μὴ τὸν Θεόν,
διὰ μίσην τῷ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ
Χριστῷ.

2 Διὰ μίσην τῷ ὁποίῳ
ἐλάβαμεν τὴν εἰσοδὸν διὰ τῆς
πίστεως εἰς τὴν χάριν ἐκτελεῖται,

καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἰλπίδι
τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Οὐ μόνον δι, ἀλλὰ καὶ
καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν·
εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομοιῇν
κατιργάζεται·

4 Ἡ δὲ ὑπομοιῇ δοκιμὴν,
ἡ δὲ δοκιμὴ ἰλπίδα·

5 Ἡ δὲ ἰλπίς ἡ καται-
σχύει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
ἐκκίχεται ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ
θεοῦ καὶ πατρὸς.

6 Ἐτι γὰρ Χριστὸς ὄντων
ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν
ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

7 Μολις γὰρ ὑπὲρ δικαίῳ
τις ἀποδανῆται· ὑπὲρ γὰρ
τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ
τελευτᾷ ἀποδανῆν.

8 Συνίστησι, δι τῇ ἑαυτῷ
ἀγάπῃ εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός,
ὅτι ἡμεῖς ἀμαρτανῶν ὄντες,
ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέ-
θανε.

9 Πολλῷ ἢ μᾶλλον, δι-
καιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι
αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ
ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

10 Εἰ γὰρ ἰχθροὶ ὄντες
καταλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τῷ
θανάτῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ

ὁποῖαν γεκόμισθε καὶ καυ-
χώμεσθαι εἰς τὴν ἰλπίδα τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ὅχι μοναχὰ ἐτέτο,
ἀλλὰ καὶ καυχώμεσθαι εἰς
ταῖς θλίψαις· ἰξεύροντες, ὅτι
ἡ θλίψις κάμνει ὑπομοιῇν·

4 Καὶ ἡ ὑπομοιῇ δοκιμὴν,
καὶ ἡ δοκιμὴ ἰλπίδα·

5 Καὶ ἡ ἰλπίς διεν ἐντρο-
πιάζει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
εἶναι χυμένη εἰς ταῖς καρδίαις
μας, διὰ μίσην τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος ὅπῃ μᾶς ἐδόθη.

6 Διὰ τὸ ὅταν ἀκόμι εἴμα-
σθαι ἀσθενεῖς, εἰς διανοησόμενοι
καιρὸν ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν διὰ
λόγον μας, ὅπῃ εἴμασθαι
ἀσθεῖς.

7 Διὰ τὸ μετὰ βίας ἰὰ
ἀποδάνη κανίς διὰ κανίνα
δίκαιοι ἀνθρωποι· διὰ τὸ διὰ
ἵνα καλὸν ἀνθρωπος τάχα τις
ἀποκοτᾷ κανίνας ἰὰ ἀπο-
δάνη.

8 Ἀμὴν ὁ Θεὸς συστήνῃ τὴν
ἀγάπην τοῦ εἰς ἡμᾶς, ὅτι
ἀκόμι ὅταν εἴμασθαι ἀμαρ-
τανῶν ὁ Χριστὸς ἀπέθανε ἡμῶν
διὰ λόγον μας.

9 Πολλὰ περισσώτεροι λοι-
πὸν ἰπικτῆ ἰδικαιωθήκαμεν
τῶρα εἰς τὸ αἷμά τοῦ θείλου
σωτῆ διὰ μίσην αὐτοῦ ἀπὸ
τῆς ὀργῆς.

10 Διὰ τὸ ἰὰν ἡμῶν ὄντες
ἰχθροὶ ἰφικαιωθήκαμεν μὲ τὸν
Θεὸν διὰ μίσην τοῦ θανάτου τοῦ

μᾶλλον καταλλαγεῖτες σω-
θῆσόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αἰ-
τῇ.

11 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ
καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ
διὰ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστῷ, δι' ἃ ἡμεῖς τὴν καταλ-
λαγὴν ἐλάβομεν.

12 Διὰ τὲτο ὥσπερ δι'
ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς
τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ
τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ
ὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ
θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάν-
τες ἥμαρτον.

13 Ἀχρεὶ γὰρ νόμος ἁμαρ-
τία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ
οὐκ ἔλλογεῖται μὴ ὄντος νό-
μου.

14 Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ
θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ, μέχρι
Μωσέως, καὶ ἐπὶ τὴς μὴ
ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώ-
ματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ,
ὅς ἐστι τύπος τῷ μέλλοντι
τοῦ.

15 Ἀλλ' ἔχ' ὡς τὸ παράπ-
τωμα, ἔτω καὶ τὸ χάρισμα·
εἰ γὰρ τῷ Θεῷ ἐνὸς παραπ-
τήματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον,
πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ
τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς τὴς πολλὰς ἐπερίσσεισι.

16 Καὶ ἔχ' ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρ-
τήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μὴ

οἷον τῷ πολλὰ περισσεύει
ἵτις φιλιώμενοι, θίλομεν σω-
θῆναι εἰς τὴν ζωὴν τοῦ.

11 Καὶ ὅχι μόνον τούτο,
ἀλλὰ καὶ καυχώμεσθαι εἰς
τὸν Θεόν, διὰ μίσην τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ μίσην
τοῦ ὁποίου τῶρα ἀπεκτήσαμεν
τὴν φιλίωσιν.

12 Διὰ τοῦτο καθὼς διὰ
μίσου ἐνὸς, ἀνθρώπου ἡ ἁμαρ-
τία ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ
διὰ μίσην τῆς ἁμαρτίας ἦλθεν
ὁ θάνατος, καὶ ἔτι ὁ θάνατος
ἐπέρασεν εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώ-
πους, καθ' ὅσον ὅλοι ἥμαρτον.

13 Διατὶ ἕως εἰς τὸν καιρὸν
τοῦ νόμου, ἦτον ἁμαρτία εἰς τοὺς
κόσμον· ἀμὴ ἁμαρτία δὲν με-
τράται, μὴ ὥστας νόμος.

14 Ἀλλὰ ὁ θάνατος
ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ
ἕως τὸν καιρὸν τοῦ Μωϋσέως,
καὶ εἰς ἐκείνους ὅπῃ δὲν ἁμαρ-
τήσαν κατα τὴν ὁμοιότητα
τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ,
ὁ ὁποῖος Ἀδὰμ εἶναι τύπος
τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλὰ ὅχι ὥσας τὸ σφάλ-
μα, ἔτις εἶναι καὶ τὸ χάρισμα·
διὰ τὸ ἵαν εἰς τὸ σφάλμα τοῦ
ἐνὸς ἀπέθαναν οἱ πολλοί, πολ-
λὰ περισσεύει ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ διὰ
τὴν χάριν τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴς πολλὰς.

16 Καὶ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρ-
τήσαντος, εἶναι ὡσας ἐκείνου ὅπῃ ἦλθεν διὰ

γὰρ κρῖμα ἐξ ἑνὸς εἰς κα-
τάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ
πολλῶν παραπτωμάτων εἰς
δικαίωμα.

17 Εἰ γὰρ τῷ τῷ ἑνὸς
παραπτώματι ὁ θάνατος
ἑβασίλισιν διὰ τῷ ἑνὸς, πολλῶ
μᾶλλον οἱ τὴν περισσίαν τῆς
χαριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς
δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν
ζῳῇ βασιλεύουσιν διὰ τοῦ
ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ἄρα ὅν ὡς δι' ἑνὸς
παραπτώματος, εἰς πάντας
ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα·
ὅτι καὶ δι' ἑνὸς δικαίωματος,
εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς
δικαίωσιν ζωῆς.

19 Ὅσοι γὰρ διὰ τῆς
παρακοῆς τῷ ἑνὸς ἀνθρώπῳ
ἁμαρτωλοὶ κατεγάρθησαν οἱ
πολλοί, ὅτι καὶ διὰ τῆς
ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι
καταγαθήσονται οἱ πολλοί.

20 Νόμος δὲ παρεσλήθει
ἵνα ἐπλειόσῃ τὸ παράπ-
τωμα· ὃ δὲ ἐπλειόσῃ ἡ
ἁμαρτία, ὑπερῖπρίσσεισι ἡ
χάρις.

21 Ἰα ὥσπερ ἑβασίλισιν
ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, ὅτι
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δι-

μίσου τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ὅπως
ἁμάρτησι· διὰ τὸ κρῖμα,
ἀπὸ ἑῖα εἶναι εἰς κατάκριμα·
ἀλλ' ὅτι τὸ χάρισμα εἶναι εἰς
δικαίωσιν ἀπὸ πολλῶν σφαλ-
μάτων.

17 Διὰ τὸ ἵαν μὲ τὸ
σφάλμα τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου
ἑβασίλισιν ὁ θάνατος διὰ
μίσου ἐκείνου τοῦ ἑνὸς, πολλὰ
περισσότερον ἐκείνοι ὅπου πέρ-
υσιν τὸν πλοῦτον τῆς δικαιο-
σύνης, θέλῃσι βασιλεύσει εἰς
τὴν ζωὴν διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

18 Καθὼς λοιπὸν διὰ
μίσου ἑνὸς σφάλματος, ἦλθεν
τὸ κρῖμα εἰς ὅλους τῶν ἀν-
θρώπων εἰς κατάκριμα· ἔτι
καὶ διὰ μίσου ἑνὸς δικαίω-
ματος, ἦλθεν τὸ χάρισμα εἰς
ὅλους τῶν ἀνθρώπων εἰς δι-
καίωσιν ζωῆς.

19 Καὶ καθὼς διὰ μίσου
τῆς παρακοῆς τῷ ἑνὸς ἀνθρώ-
που οἱ πολλοὶ κατεγάρθησαν
ἁμαρτωλοὶ, ἔτι καὶ διὰ μέ-
σου τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀν-
θρώπου θέλῃσι καταγαθῇ
οἱ πολλοὶ δίκαιοι.

20 Καὶ νόμος ἐμβῆκε, διὰ
ἵνα ἐπλειόσῃ ἡ ἁμαρτία· ἀλλ'
ὅτι ἐπλειόσῃ ἡ ἁμαρτία,
ὑπερίσσεισι ἡ χάρις παρα-
πάνω.

21 Διὰ τὴν ἵα βασιλεύσῃ καὶ ἡ
χάρις διὰ μίσου τῆς δικαιοσύνης
εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ

καιούσης εἰς ζῆν αἰώνιον,
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν.

Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας, ὡς
καθὼς ἑξαοίλειυσιν καὶ ἡ
ἁμαρτία εἰς τὸν θάνατον.

Κιφ. ς'. 6.

Τί ἔν ἐροῦμεν; ἐπιμεινόμεν
τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χά-
ρις πλεονάσῃ;

2 Μὴ γένοιτο· οἷτινες
ἀπειδάιομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς
ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

3 Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι
ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰη-
σοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ
ἐβαπτίσθημεν;

4 Συνετάφημεν ἔν αὐτῷ
διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν
θάνατον ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη
Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης
τοῦ πατρὸς, ἔτω καὶ ἡμεῖς ἐν
καινότητι ζωῆς περιπατήσω-
μεν.

5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γιγό-
ναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θά-
νατου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς
ἀναστάσιως ἐσόμεθα.

6 Τοῦτο γινώσκειτε, ὅτι
ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
ἐσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ
τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ
μηκέτι δελιύειν ἡμᾶς τῇ
ἁμαρτίᾳ.

7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δι-
δικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρ-
τίας.

Τί θέλομεν ἐπιπῇ λοιπὸν;
να ἐκόμεσθιν εἰς τὴν
ἁμαρτίαν, διὰ ἡμᾶς πλεονάσῃ ἡ
χάρις;

2 Μὴ γένοιτο· ἡμεῖς ὅπου
ἀπειδάιομεν κατὰ τῆς ἁμαρ-
τίας, πῶς θέλομεν ζῆσι πλείοι
μῖσα εἰς αὐτήν;

3 Ἡ δὲν ἐξυρίτι, ὅτι ὅσοι
ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατόν του
ἐβαπτίσθημεν;

4 Διὰ μῖση τοῦ βαπτίς-
ματος λοιπὸν ἰθαπτήκαμεν
μαζὺ μετ' αὐτὸν εἰς τὸν θά-
νατον διὰ ἡμᾶς περιπατήσωμεν
καὶ ἡμεῖς εἰς καινότητα ζωῆς,
καθὼς ὁ Χριστὸς ἀείξη ἐκ νεκρῶν,
διὰ μῖση τῆς δόξης τοῦ πατρὸς.

5 Διὰ τὴν ἰσχυρίσθη-
μεν μὴ τὸν Χριστὸν εἰς τὸ
ὁμοίωμα τοῦ θανάτου, θέλο-
μεν (ἰσχυρίσθῃ) καὶ εἰς τὸ
ὁμοίωμα τῆς ἀναστάσις του.

6 Γνωρίζοντες τοῦτο, ὅτι
ὁ παλαιὸς μας ἄνθρωπος
ἐσταυρώθη μαζὺ μετ' αὐτόν,
διὰ ἡμᾶς χαλασθῇ τὸ σῶμα τῆς
ἁμαρτίας, ἵνα μὴν δελιύωμεν
ἡμεῖς πλεον τὴν ἁμαρτίαν.

7 Διὰ τὴν ἐκείνος ὅπου ἀπέ-
θανεν, ἐλευθερώθη ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας.

8 Εἰ δὲ ἀποθάνομεν σὺν Χριστῷ, πηγύνομεν ὅτι καὶ συνζήσομεν αὐτῷ·

9 Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγὼν ἐκ νεκρῶν, αἰετὶ ἀποθήσκει· θάνατον αὐτῷ οὐκ ἔτι μέλει.

10 Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἡμετέρᾳ ἀποθήκῃ· ἵνα παρὰ τοῦ θανάτου ζῇ, ζῇ τῇ Θεῷ.

11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῇ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Μὴ ᾧ βασιλεύει τῇ ἁμαρτίᾳ ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, ὡς ἐνέταται τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῇ.

13 Μὴδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῇ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῇ Θεῷ.

14 Ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν ἡ κυριεύουσα· ἡ γὰρ ἐστὶν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.

15 Τί ᾧ; ἁμαρτήσομεν, ὅτι οἷον ἴσμεν ὑπὸ νόμον,

8 Καὶ ἵαν ἀποθάνομεν μὲν τὸν Χριστὸν, πηγύνομεν ὅτι καὶ θέλωμεν ζῆσαι μαζὺ μετ' αὐτοῦ·

9 Ἐσθοντες γὰρ ἡμεῖς, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει πλέον· ὁ θάνατος αὐτὸν πλέον δὲν τὸν αὐθεντεῖται.

10 Διατὶ κατὰ τὸ ἀπέθαναι, (ὁ Χριστός,) ἀπέθανε κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, μίαν φεράν· ἀμὴ κατὰ τὸ ζῆν, ζῇ εἰς τὸν Θεόν.

11 Τέτοιαις λογῇς καὶ ἰσοῖς, λογαριάζετε τῷ λόγῳ σας γὰρ εἶσθε νεκροὶ ὅσον εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ γὰρ ζῆτε εἰς τὸν Θεόν, διὰ μέσον τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ μας.

12 Ἄς μὴν βασιλεύῃ λοιπον ἡ ἁμαρτία εἰς τὸ θνητόν σας κορμὶ, εἰς τὸ γὰρ ὑπακούετε τὴν ἁμαρτίαν εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τῇ κορμῇ.

13 Μὴδὲ γὰρ παραστήετε τὰ μέλη σας ὅπλα τῆς ἀδικίας εἰς τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ παραστήσατε τῷ λόγῳ σας εἰς τὴν Θεῷ, ὡσάν ὑπερ ἐγινήκετε ἀπὸ νεκρῶν ζῶνταιοὶ, καὶ τὰ μέλη σας ὅπλα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν.

14 Διατὶ ἡ ἁμαρτία δὲν θέλει σας βασιλεύσει· ἐπειδὴ δὲν ἔσθε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑποκατὰ εἰς τὴν χάριν.

15 Τί λοιπόν; γὰρ ἁμαρτήσομεν, διατὶ δὲν εἴμεθα ἀπο-

ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γί-
νοιτο.

16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ὃ
παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους
εἰς ὑπακοήν, δούλοι ἱερεῶν
ὑπακούετε, ἥτοι ἁμαρτίας εἰς
θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιο-
σύνην;

17 Χάρις διὰ τῷ Θεῷ,
ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρ-
τίας, ὑπακούσατε διὰ ἐκ καρ-
δίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον
διδασχῆς.

18 Ἐλευθερωθέντες διὰ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας, ἰδωλώθητε τῇ
δικαιοσύνῃ.

19 Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ
τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν·
ὥσπερ γὰρ παριστήσατε τὰ
μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ
καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν·
ἔγωγε νῦν παραστήσατε τὰ μέλη
ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς
ἁγιασμόν.

20 Ὅτι γὰρ δούλοι ἦτε τῆς
ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ
δικαιοσύνῃ.

21 Τίνα ἔν καρπὸν εἶχίτε
τότε, ἰφ' οἷς νῦν ἰπαισχύ-
ισθε; τὸ γὰρ τίλθ· ἐκείνων,
θάνατθ·.

22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες

κάτω εἰς τὸν ἴσον, ἀλλὰ εἰς
τὴν χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Δι' ἐξουσίαν ὅτι εἰς ἐκεί-
νῳ ὅπως παραστήτε τῷ λόγῳ
σας δούλους εἰς τὴν ὑπακοήν
του, ἰσθὲ δούλοι ἐκείνου ὅπως
ὑπακούετε, ἢ τῆς ἁμαρτίας
εἰς τὸν θάνατον, ἢ τῆς ὑπα-
κοῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην;

17 Ἀλλὰ δόξα σοι ὁ Θεός,
ὅτι ἰσθίς μὲν ἦσθαι δούλοι τῆς
ἁμαρτίας, ἀμὴν ὑπακούσιν
ἀπὸ καρδίας τὸν τύπον τῆς
διδασχῆς, εἰς τὸν ὅποιον ἰπαρα-
δόσθαι.

18 Καὶ ἔγοντας νὰ ἐλευθε-
ρωθήκητε ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν,
ἰδωλωθήκητε εἰς τὴν δικαιοσύ-
νην.

19 Ἀνθρωπίνως λαλῶ,
διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς
σας· καθὼς λοιπὸν ἰπαραστή-
σατε τὰ μέλη σας δούλους τῆς
ἀκαθαρσίας καὶ τῆς ἀνομίας
εἰς τὸ νὰ κάμνιτε ἀνομίαν·
ἔτθι τῶρα παραστήσιτε τὰ μέλη
σας δούλους τῆς δικαιοσύνης εἰς
ἁγιασμόν.

20 Διὰ τὸ ὅτι ἦσθαι δού-
λοι τῆς ἁμαρτίας, ἦσθαι ἐλεύ-
θεροι ἀπὸ τὴν δικαιοσύνῃ.

21 Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἶ-
χίτε τότε εἰς ἐκείνα τὰ πράγ-
ματα, εἰς τὰ ὅποια τῶρα ἰ-
τρέπισθε; διὰ τὸ τίλθ·
ἐκείνων τῶν πραγμάτων ἰπαι-
θάνατθ·.

22 Ἀμὴν τῶρα ἔγοντας νὰ

ἀπο τῆς ἀκαρτίας· δελωθήτε·
δι τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν
τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ
τέλ·, ζῶναι αἰῶνιοι.

23 Τὰ γὰρ ὁφύσια τῆς
καρτίας, διατ· τὸ χά-
ρισμα τοῦ Θεοῦ, ζῶναι αἰῶνι·
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
μας.

ἐλευθερωθήκετε ἀπὸ τῆς ἀκαρ-
τίας, καὶ ἐὰ δελωθῇτε εἰς τὸν
Θεόν, ἔχετε τὸν καρπὸν σας
εἰς ἁγιασμόν· καὶ τὸ τέλος
(ἔχετε) ζῶναι αἰῶνιοι.

23 Διατὶ ἡ πληρωμὴ τῆς
ἀκαρτίας εἶναι θάνατος· ἀλλὰ
τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, εἶναι
ζῶναι αἰῶνι· ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ τὸν Κύριόν μας.

Κιφ. ζ'. 7.

Ἡ ἀγιοῦτι ἀδελφοί, (γιώ-
σκουσιν γὰρ νόμοι λαλῶ,)·
ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀν-
θρώπου ἰφ' ὅσων χρόνοι ζῇ;

2 Ἡ γὰρ ὑπαιδρεὺς γυνὴ
τῷ ζῶντι ἀνδρὶ διδεται νόμος·
ἐὰν δὲ ἀποθάῃ ὁ ἀνὴρ, κατήρ-
γεται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀν-
δρός·

3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀν-
δρός, γίνεται μοιχαλισμός· ἐὰν δὲ
ἀποθάῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρη ἐστὶν
ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ μὴ εἶναι
ἐν τῇ μοιχαλίδα, γινώσκουσι
αἱ δι' ἐξουσίας.

4 Ὡς, ἀδελφοί μου,
καὶ ὑμεῖς ἰδαιατώθητε τῷ
νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ
Χριστοῦ· εἰς τὸ γινώσκειν
ἐμὰς ἐξουσίας τῷ ἰκινώμεν

Ἡ Δὲν ἐξεύρετε, ἀδελφοί,
(διατὶ ἐγὼ λαλῶ εἰς ἐκεί-
νας ὅπως γινώσκουσιν νόμοι,) ὅτι
ὁ νόμος κυριεύει τὸν ἄνθρωπον
εἰς ὅσων χρόνοι ζῇ;

2 Διατὶ ἡ γυναῖκα ἡ
ὑπαιδρεμένη, εἶναι δεμένη εἰς
τὸν νόμον τοῦ ἀνδρός, ὅσων χρό-
νοι αὐτὸς ζῇ· ἀλλὰ ἐὰν ἀποθά-
νῃ ὁ ἀνὴρ τῆς, ἐλευθερώθη
ἡ γυναῖκα ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ
ἀνδρός·

3 Ζῶντος τοῦ ἀνδρός
της, εἰς σμιχθῇ μὴ ἄλλοι ἀν-
δρα, γίνεται μοιχαλίας· ἀλλὰ ἐὰν
ἀποθάῃ ὁ ἀνὴρ τῆς, εἶναι
ἐλευθέρη ἀπὸ τοῦ νόμου· τὸ ἐὰν
μὴ εἶναι μοιχαλίδα, ἐὰν ὑπαι-
δρευθῇ ἄλλοι ἀνδρα.

4 Εἰς τόσων ὅπως καὶ ἐστέ,·
ἀδελφοί μου, ἀπειθεῖτε ἀπὸ τοῦ
νόμου διὰ τοῦ σώματος τοῦ
Χριστοῦ· διὰ τὸ ὑπαιδρευ-
θῆτε ἐστέ ἄλλοι ἀνδρα, ἡγου-

ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσω-
μεν τῷ Θεῷ.

5 Ὅτι γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ
σαρκί, τὰ παθήματα τῶν
ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου
ἐνεργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν
ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ
Θανάτῳ.

6 Νυνὶ δὲ κατεργάσθημεν
ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες
ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε δε-
λεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύ-
ματός, καὶ ἐν παλαιότητι
γράμματος.

7 Τί οὖν ἱρᾶμεν; ὁ νόμος
ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ
τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω ἐν
μὴ διὰ νόμου· τὴν τε γὰρ
ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ
ὁ νόμος ἔλιγει· Οὐκ ἐπιθυ-
μήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ
ἁμαρτία, διὰ τῆς ἐντολῆς, κα-
τειργάσατο ἐν ἡμοῖς πᾶσαν
ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου
ἁμαρτία νεκρά.

9 Ἐγὼ δὲ ἔζω χωρὶς νόμου
ποτί· ἰλθῆσης δὲ τῆς ἐντολῆς,
ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν.

10 Ἐγὼ δὲ ἀπείθαιμι
καὶ εὐρίθην μοι ἡ ἐντολή ἡ

ἐκείνη ὁ ὁποῖος ἀνίστη ἐν κ-
ερῶν, διὰ τὰ κάμωμεν καρπὸν
τῷ Θεῷ.

5 Διὰ τὸ ὅταν ἡμασθαι εἰς
τὴν σάρκα ἐνεργεῖται τὰ
παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν, ἐν
ἡται διὰ τοῦ νόμου, εἰς τὰ μέλη
μας, κάμνοις καρπὸν θανα-
τηφόρον.

6 Ἀμὴν τῷρᾳ ἰλιθισθέντες
καμιν ἀπὸ τὸν νόμον, ἔγνωτες
καὶ τὰ ἀποθάνει ἐκείνη ἀπὸ
τὸ ὁποῖον ἐκρατέμισθαι διὰ
τὰ δαλεύωμεν εἰς καινεργι-
τητα πνεύματος, καὶ ὅχι εἰς
τὴν παλαιότητα τοῦ γράμματος.

7 Λοιπὸν τί θίλομεν ἱερεῖ;
ὁ νόμος εἶναι ἁμαρτία; Μὴ
γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν;
δὲν τὴν ἰγνώρισται, παρὰ διὰ
μίσου τοῦ νόμου· διὰ τὴν καὶ
τὴν ἐπιθυμίαν δὲν τὴν ἔγνω,
τὰ εἶναι ἁμαρτία, αἱ δὲ ἔλι-
γει ὁ νόμος· Να μὴν ἐπιθυ-
μήσεις.

8 Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἔγνωτες
καὶ πᾶν ἀφορμὴν διὰ τὴν τῆς
ἐντολῆς, ἔκαμιν εἰς ἡμᾶς πᾶσαν
ἐπιθυμίαν· διὰ τὴν χω-
ρὶς τὸν νόμον ἡ ἁμαρτία ἦτο
νεκρή.

9 Καὶ ἐγὼ εἶνα καιρὸν χω-
ρὶς τὸν νόμον ἔζω· ἀλλὰ ὡς αἱ
ἦλθον ἡ ἐντολή, ἡ ἁμαρτία
ἀνέζησεν.

10 Καὶ ἐγὼ ἀπείθαυκα καὶ
ἡ ἐντολή (ὅπως ἰδοῖται) εἰς ζῆλον

εἰς ζῶν, αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴ λαβύσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξεπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπίστημι.

12 Ὡς ὁ μὲν νόμος ἅγιος· ἐπὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἰμοὶ γίγναι θάνατον· Μὴ γίνοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία· ἵνα φαῖ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατακαζυμίσθαι θάνατον, ἵνα γίνοιτο κατ' ἐντολὴν ὁ θάνατος· ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

14 Οἶδα μιν γὰρ ὅτι ὁ νόμος ἁγιαστικός· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπηγμένος ὑπὸ τῇ ἁμαρτίᾳ.

15 Ὁ γὰρ κατακαζυμίζω, ἡ γὰρ ἐλπίς· τὸ σφάλλω· ἀλλ' ὁ μισῶ, τῷ πονῶ.

16 Εἰ δὲ ὁ ὃ θέλω, τῷτο σφάλλω, σίμφωμι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.

17 Νυνὶ δὲ οὐκ ἴτι ἐγὼ κατακαζυμίζω αὐτὸ, ἀλλ'

αὕτη μου ἐκρίθη εἰς θάνατον.

11 Διατὶ ἡ ἁμαρτία ἐξωρτάς ἐὰν πάρῃ ἀφορμὴν διὰ τῆς ἐντολῆς, με ἀπάτησι, καὶ διὰ μίσου αὐτῆς, μὴ ἐθανάτωσιν.

12 Λοιπὸν ὁ μὲν νόμος εἶναι ἅγιος· καὶ ἡ ἐντολὴ εἶναι ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν, εἰς ἐμένα ἔγειναι θάνατον· Μὴ γίνοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία εἰς ἐμένα ἔγειναι θάνατον· διὰ τὴν φαῖ πῶς εἶναι ἁμαρτία, κάμνισα θάνατον εἰς ἐμένα, διὰ μίσου τοῦ ἀγαθοῦ, διὰ τὴν γίγναι κατὰ πολλὰ ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία, διὰ μίσου τῆς ἐντολῆς.

14 Διατὶ ἐξεύρομεν, ὅτι ὁ νόμος εἶναι πνευματικός, ἀμὴν ἐγὼ εἶμαι σαρκικός, πεπηγμένος ἀποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν.

15 Διατὶ ἐκείνο ὅπῃ κάμνω, δὲν τὸ γινώσκω· διατὶ δὲν κάμνω ἐκείνο ὅπου θέλω· ἀλλὰ κάμνω ἐκείνο ὅπου μισῶ.

16 Καὶ ἐὰν κάμνω ἐκείνο, τὸ ὅπου δὲν θέλω, συμφωνῶ μὲν τὸν νόμον, ὅτι εἶναι καλός.

17 Καὶ τῶρα πλείον δὲν τὸ κάμνω ἐγὼ ἐκείνο, ἀλλὰ ἡ

ἡ οἰκῆσμά ἐν ἑμοὶ ἀμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκῶ ἐν ἑμοὶ (τυτίσιν ἐν τῇ σαρκί μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλόν, οὐχ εὐρίσκω.

19 Οὐ γὰρ ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὁ ἔθέλω κακόν, τῷτο πράσσω.

20 Εἰ δὲ ὁ ἔθέλω ἰγὼ τῷτο ποιῶ, οὐκ ἔτι ἰγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκῆσα ἐν ἑμοὶ ἀμαρτία.

21 Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἑμοὶ ποιῆν τὸ καλόν, ὅτι ἑμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἴσον ἄνθρωπον·

23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλισί μου ἀντιγραφαιόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλισί μου.

24 Ταλαίπωρ· ἰγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος· τοῦ θανάτου τούτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

ἀμαρτία ὅπῃ κατοικᾷ εἰς ἑμένα (τὸ κάμνει.)

18 Διατὶ ἱξιούρω ὅτι διὲ κατοικᾷ εἰς ἑμένα (ἤγου εἰς τὴν σάρκα μου) τίποτις ἀγαθόν· διατὶ τὸ θέλειν ἔχει, αὐτὸν ἰὰ κάμνω τὸ καλόν, διὲ ἤμπορῶ.

19 Διατὶ ἰγὼ διὲ κάμνω τὸ καλόν ὅπῃ θέλω ἀλλὰ τὸ κακὸν ὅπῃ διὲ θέλω, ἐκείνῃ κάμνω.

20 Καὶ ἰὰν ἰγὼ κάμνω ἐκείνῃ, τὸ ὅποιον διὲ θέλω, πλείον διὲ τὸ κάμνω ἰγὼ ἐκείνῃ, ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία ὅπῃ κατοικᾷ εἰς ἑμένα.

21 Εὐρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον εἰς τοῦ λόγου μου, ὅταν θέλω ἰὰ κάμνω τὸ καλόν, ὅτι εὐρίσκεται εἰς ἑμένα κακόν.

22 Διατὶ συγχαίρω εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἴσον ἄνθρωπον·

23 Ἀλλὰ βλέπω ἄλλῃ νόμον εἰς τὰ μέλη μου, ὅπῃ αἰτιγραφαιύεται εἰς τὸν νόμον τοῦ νοός μου, καὶ ὅπῃ μὴ σκλαβύνη εἰς τὸν νόμον τῆς ἀμαρτίας, ὁ ὅποιος· ἵπαι μίσα εἰς τὰ μέλη μου.

24 Ταλαίπωρ· ἄνθρωπος· ἰγὼ· ποῖ· θέλει μὴ λιθερώσει ἀπὸ τὸ σῶμα ἰτέτυ τοῦ θανάτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ μου.

Ἄρα οὖν αὐτὸς ἰγὼ τῇ μὲν
κατὰ σὰρκα νόμῳ Θεῷ τῇ δὲ
σαρκί, νόμῳ ἁμαρτίας.

Λοιπὸν αὐτὸς ἰγὼ μὲ τὸν τοῦ
θεοῦ νόμον τοῦ Θεοῦ,
ἀλλὰ μὲ τὴν σάρκα, τὸν νόμον
τῆς ἁμαρτίας.

Κεφ. 8.

(1) Ὅτι ἄρα εἰ κατὰ κριμα-
τικὸν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ
κατὰ σὰρκα περιπατοῦσιν,
ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

2 Ὅ γὰρ νόμος τοῦ πνεύ-
ματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ἐλευθερώσιν με ἀπὸ τοῦ
νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ
θανάτου.

3 Ὅ γὰρ ἀδικατε τοῦ νόμου
ἐν τῇ σάρκι, διὰ τῆς σαρκὸς, ὁ
Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας
ἐν ἑαυτῷ κατὰ σαρκὸς ἁμαρ-
τωῶς, καὶ πρὸς ἁμαρτίας, κα-
τέκρινεν τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ
σάρκι.

4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ
νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς
κατὰ σὰρκα περιπατοῦσιν,
ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα
ἔσονται, τὰ τῆς σαρκὸς φρονού-
σιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ
τοῦ πνεύματος.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς

Τῷ ἄρα λοιπὸν εἶναι κα-
τὰ κριματικὸν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, καὶ δὲν περιπατοῦσι
κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ
τὸ πνεῦμα.

2 Διατὶ ὁ νόμος τοῦ πνεύ-
ματος τῆς ζωῆς, ὅπῃ εἶναι
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ ἐλευ-
θερώσιν ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς
ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Διατὶ ἐκείνο ὅπῃ δὲν
ἐδύνητον νὰ κάμῃ ὁ νόμος, εἰς
τὸ ὅποιον ἦτο ἀσθενὴς εἰς τὴν
σάρκα, ὁ Θεὸς πέμπωντας τὸν
υἱὸν τε, μὴ ἐκείνο σὰρκα
ἁμαρτωλῆς, καὶ διὰ τὴν ἁμαρ-
τίαν, ἐκτέκρινεν τὴν ἁμαρ-
τίαν εἰς τὴν σάρκα.

4 Διὰ τὴν πληρωθῇ τὸ δι-
καίωμα τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς,
ὅπῃ δὲν περιπατοῦμεν κατὰ
τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ
πνεῦμα.

5 Διατὶ ἐκείνο ὅπῃ εἶναι
κατὰ τὴν σάρκα, φρονῶσι τὰ
πράγματα τῆς σαρκὸς· καὶ
ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι κατὰ τὸ
πνεῦμα, φρονῶσι τὰ πνευμα-
τικὰ τοῦ πνεύματος.

6 Διατὶ τὸ φρόνημα τῆς

σαρκός, θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ἔχθρα εἰς Θεόν· τῇ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ ἔχ ὑποτάσσεται· ἐδὲ γὰρ δύναται.

8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρίστοι ἢ δύνανται.

9 Ὑμῖς δὲ οὐκ ἐστὶ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνεύματι, ἔπιρ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, ὅπου οὐκ ἐστὶ αὐτοῦ.

10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίας· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ διὰ δικαιοσύνης.

11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἡγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἡγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τοῦ ἡνοικουμένου αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλίται ἵσμεν ἢ τῇ σαρκὶ, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.

13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτι, μέλλει ἀποδιόσκει· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις

σαρκός εἶναι θάνατος· ἀπὸ τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διατὶ τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, εἶναι ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν· διατὶ δὲ ὑποτάσσεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ· ἵπτιδὲ ἐδὲ δύναται.

8 Καὶ ἐκείνοι ὅπου εἶναι εἰς τὴν σάρκα, δὲν ἠμποροῦν καὶ ἀρίστου τοῦ Θεοῦ.

9 Ἀμὴν ἰσχύς δὲ ἰσθὲ σαρκικοὶ, ἀλλὰ πνευματικοί, ἵαν τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικᾷ εἰς ἰσᾶς· ἀμὴν ἵαν τινὲς δὲν ἔχει πνεῦμα Χριστοῦ, ἐν τῷ δὲν εἶναι τοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἵαν ὁ Χριστὸς εἶναι εἰς ἰσᾶς, τὸ μὲν κορμὶ εἶναι νεκρὸν, διὰ τὴν ἁμαρτίαν· ἀμὴν τὸ πνεῦμα εἶναι ζωὴ διὰ τὴν δικαιοσύνην.

11 Ἀμὴν καὶ αἰσῶς τὸ πνεῦμα ἐκείνου ὅπου ἀνάστησι τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν κατοικᾷ εἰς ἰσᾶς, ἐκεῖνος ὅπου ἀνάστησι τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, θέλει ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σας κορμῖα, διὰ μέσου τοῦ πνεύματος τοῦ ὅπου κατοικᾷ εἰς ἰσᾶς.

12 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χρεῖσθαι ἑμίσθιν ἡμῖς, ὅχι εἰς τὴν σάρκα, καὶ ζῆμι σαρκικῶς.

13 Διατὶ αἰζητισαρκικῶς, μέλλει καὶ ἀποθάτε· ἀμὴν ἵαν θανατώνειται ταῖς πράξεσι

τὰ ματαῖα θάλαττε, ζη-
σεις.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι
Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσι υἱοὶ
Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἱλάβητι πνεῦ-
μα δουλείας πάλιν εἰς φόβον,
ἀλλ' ἱλάβητι πνεῦμα υἰοδι-
σίας, ἐν ᾧ κρᾶζομεν, Ἀββᾶ ὁ
πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμ-
μαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν
ὅτι ἰσμεν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ δὲ τέκνα κληρο-
νόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ,
συγκαληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· ἱπ-
πὴρ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ
συνλαβώμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ
ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν
καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν
δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς
τὸν αἰῶνα.

19 Ἡ γὰρ ἀπικαταδοκία
τῆς ἐπίσεως τὴν ἀποκάλυψιν
τῶν υἱῶν τῷ Θεῷ ἀπικδιχι-
ται.

20 Τῷ γὰρ ματαιότατι ἡ
ἐπίσις ὑπειτάγη, ἔχ' ἐκῆσα,
ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπόταξαι-
τα.

21 Ἐπ' ὁπίδῃ, ὅτι καὶ
αὐτὴ ἡ ἐπίσις ἰλιυθιρωθή-
σεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς

τοῦ κορμίου μὴ τὸ πνεῦμα,
θίλειτε ζήσι.

14 Διατὶ ὅσοι (ἄνθρωποι)
κυβερνῶνται μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ, ἐτῶτοι ἵηται υἱοὶ Θεοῦ.

15 Διατὶ δὴν ἱλάβητι πνεῦ-
μα δουλείας πάλιν εἰς φόβον,
ἀλλὰ ἱλάβητι πνεῦμα τῆς
υἰοδισίας, μὴ τὸ ὁποῖον κρᾶ-
ζομεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα εἰς τὸ
πνεῦμά μας συμμαρτυρεῖ, ὅτι
εἴμισδι τέκνα τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἴαν εἴμισδι τέκνα,
εἴμισδι καὶ κληρονόμοι· κληρο-
νόμοι μὲν τοῦ Θεοῦ, καὶ συγ-
κληρονόμοι τοῦ Χριστοῦ, ἴαν
πάσχομεν μαζὺ (μὴ τὸν Χρι-
στὸν) διὰ τὰ δοξασθῆμεν μαζὺ
μετ' αὐτόν.

18 Διατὶ λογαριάζω ἔτι
τὰ παθήματα ἐν τῷ τοῦ
καιροῦ δὴν ἵηται ἄξια εἰς τὴν
δόξαν ὅπῃ μέλλει τὰ ἀποκα-
λυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Διατὶ ἡ κτίσις ἀπαι-
τίχῃ, ἱλπίζησα τὴν φανέρω-
σιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Διατὶ ἡ κτίσις ὑπο-
τάχθη εἰς τὴν ματαιότητα,
ὄχι διληματικῇ ἀλλὰ διὰ
ἐκείνου ὅπῃ τὴν ὑπόταξεν
(εἰς τὴν ματαιότητα ἐν τῷ
την.)

21 Μὴ ἱλπίδα, ὅτι καὶ αὐτὴ
ἡ κτίσις θίλει ἱλιυθιρωθῆναι ἀπὸ
τὴν σκλαβίαν τῆς φθορᾶς, εἰς

φθορᾶς εἰς τὴν ἰλιυδρίαν τὴν ἰλιυδρίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ υἱῶν τοῦ Θεοῦ.
Θεοῦ.

22 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστράζει καὶ συνδίνει ἄχρι τοῦ υἱῶν.

23 Οὐ μόνον δι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἰλπίδι ἐσώθημεν· ἰλπίς δι βλεπομένη, οὐκ ἔστι ἰλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἰλπίζει;

25 Εἴ δι ὁ ὁ βλέπομεν, ἰλπίζομεν, δι ὑπομοιῆς ἀπεκδεχόμεθα.

26 Ὡσαύτως δι καὶ τὸ Πνεῦμα συσταλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξόμεθα καθὸ δι, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτελεῖ τὰς ἀσθενείας.

27 Ὁ δι ἱριυνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐκτελεῖ τὰς ἀσθενείας ὑπὲρ ἀγίων.

28 Οἶδαμεν δι ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν, πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν,

22 Διατὶ ἰξυόρμεν ὅτι ὅλη ἡ κτίσις ἀσθενιάζει μαζὶ καὶ συμπονεῖ ἕως τῶρα.

23 Καὶ ὅχι μόνον ἡ κτίσις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς, ἔχοντες τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ (λέγου) ἀσθενιάζομεν· μίσημα μας, ἀπαύστησιν· υἱοθεσίαν, ἣν οὐκ ἐκτελεῖται τὸ κορμὸς μας.

24 Διατὶ ἡμεῖς μὴ τὸν ἰλπίδα ἐσώθημεν· καὶ ὁ ἰλπίς ἡ βλεπομένη, δι εἶναι ἰλπίς· διατὶ ἐκτελεῖται ὅτι βλέπει καὶ, διατὶ τὸ ἰλπίζει πλὴν;

25 Ἀμὴν ἰάν ἡμεῖς ὅτι δι βλεπομεν, ἰλπίζομεν, δι ὑπομοιῆς ἀπεκδεχόμεθα.

26 Ὁμοίως καὶ τὸ Πνεῦμα βοηθεῖ εἰς ταῖς ἀσθενείαις μας· ὅτι δι ἰξυόρμεν τὸ καὶ προσευχόμεθα, καθὸ πνεῦμα, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα παρακαλεῖ διὰ λόγου μας μὴ στεναγμὸς ἀσθενείας.

27 Καὶ ἐκτελεῖ τὰς καρδίας, ὅτι εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι παρακαλεῖ διὰ τὰς ἀγίας κατὰ Θεόν.

28 Καὶ ἰξυόρμεν, ὅτι ὅλα τὰ πράγματα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, εἰς ἡμᾶς ὅτι

ταῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς ὅσι·

29 Ὅτι ὅς προίγῃ, καὶ προώρισι συμμόρφως τῆς εἰ-
κοῦ· τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς
τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκος ἐν
τοῖς ἀδελφοῖς.

30 Οὓς δὲ προώρισι, τέ-
τες καὶ ἐκάλισι· καὶ ὅς ἐκά-
λισται, τούτοις καὶ ἰδικαίωσι·
ὅς δὲ ἰδικαίωσι, τέτες καὶ
ἐκάλισται.

31 Τί ὑπὲρ μὲν πρὸς ταῦ-
τα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν,
τίς καθ' ἡμῶν;

32 Ὅς γὰρ τοῦ ἰδίου υἱοῦ
οὕτως ἐφίλειτο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν
πάντα παρίσκει αὐτοῖς, πῶς
ὅχι καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα
καὶ χαρίζεται;

33 Τίς ἐγκαλίσκει κατὰ
ἐλεγκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δι-
καίων.

34 Τίς ὁ κατακρίνει;
Χρὶς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ
καὶ ἡγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστι ἐν
ἐξουσίᾳ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγ-
χάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ
τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θεοῦ

ἀγαπῆσι τὸν Θεόν, οἱ ὅποιοι
εἶναι καλισμῖνοι κατὰ τὴν
πρόθεσιν τοῦ·

29 Ὅτι ἐκείνους ὅπῃ προ-
ωρίσει (ὁ Θεὸς) αὐτοὺς καὶ
προώρισι γὰρ γενεῶν ὅμοιοι
τῆς εἰκόνης τοῦ υἱοῦ τοῦ, διὰ
τὸ εἶναι αὐτοὺς πρωτότοκον
ἀγάμισα εἰς πολλὰς ἀδελ-
φους.

30 Καὶ ἐκείνους ὅπῃ προ-
ώρισεν, ἐκείνους καὶ ἐκάλισεν·
καὶ ἐκείνους ἀπὸ ἐκάλισεν, ἐκεί-
νους καὶ ἰδικαίωσεν· καὶ ὅσους
ἰδικαίωσεν, ἐκείνους καὶ ἐδό-
ξασιν.

31 Τί θέλομεν ἐπιπλέον
εἰς ἑαυτά; ἰὰν ὁ Θεὸς
εἶναι διατ' ἡμᾶς, τίς θέλει
ἰσθαι ἰναντίον μας;

32 Ὁ ὅποιον δὲν ἐψυχο-
ποιήσῃ τὸν ἰδίον τοῦ υἱοῦ, ἀλλὰ
διὰ ὅλης μᾶς τὸν ἐπαράδωκε,
πῶς δὲν θέλει μᾶς χαρίσῃ
μαζὺ μετ' αὐτὸν καὶ ὅλα τὰ
πράγματα;

33 Τίς ἔμπορεῖ γὰρ ἐγκα-
λίσῃ ἰναντία τῶν ἐλεγκτῶν
τοῦ Θεοῦ; Ὁ Θεὸς εἶναι ὅπῃ
δικαίωσι.

34 Ποῦ εἶναι ὅπῃ κα-
τακρίνει; Ὁ Χρὶς εἶναι ὅπῃ
ἀπέθανεν, καὶ περισσότερον
ὅπῃ καὶ ἀνέστη, ὁ ὅποιον
καὶ εἶναι εἰς τὴν διξίαν τοῦ
Θεοῦ, καὶ παρακαλεῖ δια
λόγου μας.

35 Τίς θέλει μᾶς χωρίσει
ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;

ψις, ἡ τρυφή, ἡ διαμάχη,
ἡ λιμὸς, ἡ γυμνότης, ἡ κί-
νδυνος, ἡ μάχαιρα;

36 (Καθὼς γέγραπται·
"Ὅτι ἵστα σε θαιατύμεθα
ἐπὶ τὴν ἡμέραν· ἰλογισθῆμι
ὡς πρόβατα σφαγῆς.)

37 Ἀλλ' ἐν τέτοις πάσι
ὑπερникῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπή-
σαιτο ἡμᾶς.

38 Πίπνησμαι γὰρ ὅτι
ἔτι θάνατος, ἔτι ζῆλος, ἔτι
ἄγγιλοι, ἔτι ἀρχαί, ἔτι
δυνάμεις, ἔτι ἰνέματα, ἔτι
μέλλοντα,

39 Οὐτι ὕψωμα, ἔτι βά-
θος, ἔτι τις κτίσις ἱερεῖα δύ-
νησεται ἡμᾶς χαρίσαι ἀπὸ
τῆς ἀγάπης, τοῦ Θεοῦ, τῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν.

Θάνατος, ἡ τρυφή, ἡ δια-
μάχη, ἡ λιμὸς, ἡ γυμνότης, ἡ
κίνδυνος, ἡ μάχαιρα;

36 (Καθὼς ἵστα γέγρα-
μῖνον· "Ὅτι διὰ λόγῳ σου θα-
ναιωόμεσθαι καθ' ἡμέραν·
ὡς αἱ πρόβατα τῆς σφαγῆς
ἰλογισθήσεσθαι.)

37 Ἀλλὰ μεταξὺ εἰς ὅλα
ἐν ταῖς ἐμοῖς ὑπερникῶμεν διὰ
μέσῳ ἰκετοῦ ἐκτὸς ἡμᾶς ἀγα-
πησι.

38 Διατὶ πιστεύω ὅτι ἐν
θάνατος, ἐν ζῆλος, ἐν ἄγ-
γιλοι, ἐν ἀρχαί, ἐν δυνά-
μεις, ἐν ταῖς παρόνταις, ἐν
ταῖς μέλλονταις,

39 Οὐδὲ ὕψος, ἐν βά-
θος, ἐν καμία ἄλλῃ κτίσει,
δύνησιν ἐμὴν διὰ τοῦ Θεοῦ,
ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ,
ἡ ὅποια ἵστα εἰς τὸν Κύριον
ἡμᾶς Ἰησοῦν Χριστόν.

Κιφ. 9. 9.

Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ,
ὃ ψεύδομαι, (συμμεαρ-
τυρώσης μοι τῆς συνειδήσεως
μου ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.)

2 Ὅτι λύπη μοι ἐντὶ με-
γάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδυνη
τῇ καρδίᾳ μου.

3 Ἠύχομην γὰρ αὐτοῖς
ἐγὼ ἀνάδικα εἶναι ἀπὸ τοῦ
Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ
σάρκα·

Ἀλήθειαν λέγω εἰς Χριστόν,
καὶ δὲν ψεύδομαι, (ἐγαν-
τας ἐὰν μου συμμαρτυρῇ ἡ
συνείδησις μου εἰς Πνεῦμα
ἅγιον.)

2 Ὅτι ἔχω μεγάλην λύ-
πην, καὶ παύσηται ποῖός τις
τῇ καρδίᾳ μου.

3 Διατὶ αὐτοῖς ἐγὼ ἱστο-
ύμενος ἐὰν εἶμαι χριστιανός
ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὴν ἀλλο-
φῆν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ
σάρκα·

4 Οἱ τοὺς εἶναι Ἰσραηλι-
ται, οἱ ἡ εὐδοσία καὶ ἡ δό-
ξα καὶ αἱ διαδῆκαι καὶ ἡ
πονομία καὶ ἡ λατρεία καὶ
αἱ παγγίλαι·

5 Ὡς οἱ πατέρες, καὶ ἐξ
αὐτοῦ Χριστοῦ τὸ κατὰ σάρκα,
ὃς ἐστὶν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐ-
λογητὴς εἰς τὰς αἰῶνας·
ἀμήν.

6 Οὐχ ὅτι δι' ὅτι ἐκτί-
σται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ
γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ,
ἐστὶν Ἰσραὴλ·

7 Οὐδ' ὅτι εἰς σπέρμα
Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ'
ἐν Ἰσαάκ, κληθήσεται σὺ
σπέρμα.

8 Τυτίου, ὃ τὰ τέκνα τῆς
σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ
Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς
ἐπαγγελίας, λογίζονται εἰς
σπέρμα.

9 Ἡ ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λό-
γος ἐστίν· Κατὰ τὸν καιρὸν
τὸντο ἰλιύσμαι, καὶ ἔσται τῇ
Σάρρᾳ ὁ υἱός.

10 Οὐ μόνον δι', ἀλλὰ
καὶ Ριβέκκα, ἐξ ἑνὸς κοίτην
ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς
ἐκόν.

4 Οἱ ὅποιοι εἶναι Ἰσραη-
λῖται τῶν ὁποίων εἶναι ἡ
εὐδοσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ
αἱ διαδῆκαι, καὶ ἡ νομο-
νομία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ τὰ
ταξίματα·

5 Τῶν ὁποίων Ἰσραηλι-
τῶν εἶναι οἱ πατέρες, καὶ
ἀπὸ τῆς ὁποίας εἶναι ὁ Χρι-
στὸς, ὅσον εἰς τὴν σάρκα, ὃ
ὁποῖος εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλα
Θεὸς εὐλογημένος εἰς τὰς αἰῶ-
νας· ἀμήν.

6 Καὶ δι' εἶναι δυνατὸν
νὰ ἐκτίσῃ ὁ λόγος τῷ Θεῷ·
διὰ τὸ ὅχι ὅλοι ὅπῃ εἶναι ἀπὸ
τοῦ γένους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκτίσται
εἶναι καὶ Ἰσραηλῖται·

7 Οὐδὲ ὅτι εἶναι σπέρμα
τοῦ Ἀβραάμ, εἶναι ὅλοι τέκ-
να τοῦ Ἀβραάμ· ἀλλὰ λέγει,
Εἰς τὸν Ἰσαὰκ θέλει κληθῇ
τὸ σπέρμα σου.

8 Ἦγουν, ὅχι τὰ τέκνα
τῆς σαρκὸς, αὐτὰ εἶναι τὰ
τέκνα τῷ Θεῷ· ἀλλὰ τὰ
τέκνα τοῦ ταξίματος,
λογαριθμούνται πῶς εἶναι
σπέρμα.

9 Διὰ τὸν λόγον τοῦ ταξί-
ματος ἐκτίσται εἶναι· ὅλως
ἐκτίσται εἰς τὸν καιρὸν ἐκτίσται,
καὶ ἡ Σάρρα ὁ υἱὸς.

10 Καὶ ὅχι μόνον ἐκτίσται,
(ὅπῃ ἔπαυται,) ἀλλὰ καὶ ἡ
Ριβέκκα, ἔχουσα νὰ συλ-
λάβῃ ἀπὸ ἑαυτῆς, (ἤγουν,) τὸν
πατέρα μας τὸν Ἰσαὰκ, (τὸ
ἑμμεν ἔκκεσι.)

11 Μήπω γὰρ γινηθί-
των, μηδὲ πραξάντων τι ἀγα-
θὸν ἢ κακόν, ἵνα ἡ κατ' ἐκλο-
γὴν τοῦ Θεοῦ πρόδοσις μίση,
οὐκ ἐξ ἔργου, ἀλλ' ἐκ τοῦ
καλῆνται,

12 Ἐρρήθη αὐτῇ· Ὅτι ὁ
μείζων θαυμάσει τῷ ἰλάσ-
σῃ.

13 Καθὼς γίγρεται·
Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ
Ἡσαῦ ἐμίσησα.

14 Τί ἔν ἱεῖμαι; Μὴ ἀδι-
κία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γί-
νοιτο.

15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει·
Ἐλέησω ὃν ἂν ἰλιῶ, καὶ οἰκ-
τερήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω.

16 Ἄρα ἔν ὁ τοῦ θίλου-
ται, ὃν τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ
τοῦ ἰλιῦντος Θεῷ.

17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ
Φαραώ· Ὅτι εἰς αὐτὸ τῆτο
ἐξηγηρά σε, ὅπως ἰδιέξωμαι
ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ
ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου
ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

18 Ἄρα ἔν ὁ θίλει, ἰλιῖ-
ὃν δὲ θίλει, σκληρύνει.

19 Ἐρεῖς ἔν μοι· Τί ἔτι
μίμφεται; τῷ θαλάματι αὐ-
τῷ τίς ἀνδίσκει;

11 Διατὶ (ἀκόμη τότε)
πρὸ τῷ ἵνα γινηθῇ τὰ δύο
παιδιά, καὶ πρὸ τῷ ἵνα κά-
μων τίποτες καλὸν ἢ κακόν,
διὰ ἵνα μίση ἢ πρόδοσις τῷ
Θεῷ ὅπῃ εἶναι, κατ' ἐκλογὴν,
ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα, ἀλλ' ἀπὸ
ἐκείνων ὅπῃ καλοῖ,

12 Ἐλαλήθη αὐτῇ, (τὴν
Ῥεβέκκα) Ὅτι ὁ μείζων
θίλει δουλεύσει τὸν μικρότερον.

13 Καθὼς εἶναι γίγρεται·
Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα,
καὶ τὸν Ἡσαῦ ἐμίσησα.

14 Τί θίλομαι εἰπεῖν λοι-
πόν; Μήπως καὶ εἶναι ἀδι-
κία εἰς τὸν Θεόν; Μὴ γίνωτο.

15 Διατὶ λέγει εἰς τὸν
Μωϋσῆν· Θίλω ἰλιῶσαι, ἐκεί-
νον ὅπῃ ἰλιῶ, καὶ θίλω
σπλαγχτισθῇ, ἐκείνον ἐπὶ
σπλαγχτίζομαι.

16 Ἄρα λοιπὸν ἐπὶ τῷ
θίλῳ εἶναι, ἐπὶ τῷ τρέ-
χοντι, ἀλλὰ τῷ Θεῷ ἐπὶ
κάμνει τὸ ἰλιῶ.

17 Διατὶ λέγει ἡ γραφὴ
διὰ τὸν Φαραώ· Ὅτι ἐπὶ αὐ-
τὸν ἐξήκωσα, διὰ ἵνα διέ-
ξω εἰς ἰσὺν τὴν δύναμίν μου,
καὶ διὰ ἵνα φημισθῇ τὸ ὄνομά
μου εἰς ὅλην τὴν γῆν.

18 Ἐκείνον λοιπὸν τὸν
ὁποῖον θίλει ὁ Θεός, ἰλιῖ· ἐπὶ
ἐκείνον ὅπῃ θίλει, σκληρύνει.

19 Λοιπὸν θίλεις μου εἰ-
πεῖν· Καὶ διατὶ ἀκόμη μίμ-
φεται (ὁ Θεός;) διατὶ τίς ἀν-
τίζειν εἰς τὸ θίλῳ τῷ;

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος
τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα
σωθήσεται.

28 Λόγοι γὰρ συντελεῶν καὶ
συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι
λόγοι συντετμημένοι ποιήσῃ
Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς προείρηκει
Ἡσαίας· Εἰ μὴ Κύριος Σα-
βα὿θ ἰγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρ-
μα, ὡς Σόδομα ἂν ἰγυιήθη-
μεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὁμοιω-
θήμεν.

30 Τί ἔν ἱρᾶμεν; Ὅτι ἴδμεν
τὰ μὴ διώκοιτα δικαιοσύνην,
κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιο-
σύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως.

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκει νόμον
δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιο-
σύνης ἔκ ἔφθασεν.

32 Διατί; Ὅτι ἔκ ἐκ πί-
στεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου·
προσείκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τῷ
προσκόμματι·

33 Καθὼς γίγρεται·
Ἰδὲ, τίθημι ἐν Σιών λίθον
προσκόμματι, καὶ πέτραν
σκαιδάλου καὶ πᾶς ὁ πειγνύων
ἐπ' αὐτῇ, ὃ κατασχιυθή-
σεται.

ἴσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν τοῦ
Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς
θαλάσσης, τὸ λείψανόν μου
θήλει γλιτώσῃ.

28 Διατὶ λογαριασμὸν
θήλει συντίμει καὶ θείλει
τελειώσῃ μὴ δικαιοσύνην, ὅτι
θήλει κάμει ὁ Κύριος λογα-
ριασμὸν σύντομον ἀπάνω εἰς
τὴν γῆν.

29 Καὶ καθὼς προείπει
ὁ Ἡσαίας· Ἄνθις ἡμεῶν
μᾶς ἀφήσῃ ὁ Κύριος Σα-
βα὿θ σπέρμα, ἡμεῖς ὡς
Σόδομα, καὶ ὡς Γόμορρα ἡμεῖς
ὁμοιωθῇ.

30 Τί θίλομεν ἰσχυ-
ροί; Ὅτι τὰ ἴδμεν ὅπου
δὲν ἐκυνήγῃσαν δικαιοσύνην,
ἔφθασαν τὴν δικαιοσύνην,
δικαιοσύνην (λίθον) ὅπου ἴσθαι
ἀπὸ πίστεως.

31 Ἀλλὰ ὁ Ἰσραὴλ κυνη-
γῶντας νόμον τῆς δικαιοσύνης,
δὲν ἔφθασεν εἰς τοὺς νόμους τῆς
δικαιοσύνης.

32 Διατί; Ὅτι δὲν (ἰσχυρῶς)
δικαιοσύνην ἀπὸ τῆς πίστεως,
ἀλλὰ, ὡς ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ
νόμου· διατὶ ἐσκόταψαν εἰς
τὴν πέτραν τοῦ σκαιδάλου·

33 Καθὼς ἴσθαι γιγρε-
μένοι· Νὰ, ὅπου βάλλω εἰς
τὴν Σιών πέτραν σκαιδά-
ματι καὶ πέτραν σκαιδάλου·
καὶ κάθε ἴσθαι ὅπου πειγνύει
εἰς αὐτὸν, δὲν θείλει ἰσχυ-
ριασθῇ.

Κιφ. ι'. 10.

1 Αποστολὴ τῆς ἐπιθυμίας τῆς
καρδίας, καὶ ἡ δικαιοσύνη
ὁ πρὸς τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῆς
Ἰσραὴλ ἰσχύει εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς
ὅτι ζήλοι Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' ἔ-
σχατ' ἐπιγίνωσκουσιν·

3 Ἀγνοεῖτε γὰρ τὴν τοῦ
Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν
δικαιοσύνην ζητεῖτε, ὥστε
τὴ δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ ἔχ-
ετε ἀπειθαρχεῖν.

4 Τίλο· γὰρ νόμον Χριστός,
εἰς δικαιοσύνην πατὶ τῶν πι-
σιεύοντι.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν
δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου,
ὅτι ἐπαύσατο αὐτὰ ἀνθρώπων,
ζητοῦνται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιο-
σύνη ὅταν λήγῃ· Μὴ εἴπῃς ἐν
καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται
εἰς τὸ ὑψαίνον; Τὺτ' ἔστι Χριστὸν
καταγαγίῃ.

7 Ἡ· Τίς καταβήσεται εἰς
τὸν ἄβυσσον; Τὺτ' ἔστι Χριστὸν
ὅς παρὲν ἀναγαγίῃ.

8 Ἀλλὰ τί λήγῃ· Ἐγγύς
σου τὸ γόμα ἰσχύει ἐν τῷ γόματί
σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὺτ'

9 Ἀδελφοί, ἡ ἐπιθυμία τῆς
ἐδικῆς μου καρδίας, καὶ
ἡ παρακάλεισίς μου εἰς τὸν
Θεόν, διὰ τὸν Ἰσραὴλ εἶναι
διὰ τὴν σωτηρίαν τε.

2 Διατὶ τὴς μαρτυρῶ ὅτι
ἔχουσιν ζῆλον Θεοῦ, ἀλλὰ ὅχι
μὴ γινώσκουσιν·

3 Διατὶ ἔγνωτας ὅτι μὴν
γινώσκουσιν τὴν δικαιοσύνην τοῦ
Θεοῦ, καὶ ὅτι ζητεῖσι ὅτι γένηται
τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐδικήν
αὐτοῦ, διὸ ὑποτάχθησαν εἰς τὴν
δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

4 Διατὶ τὸ τίλο· τῷ νόμῳ
εἶναι ὁ Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην,
εἰς κάθε ἵνα ὅπῃ πιστεύει.

5 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς γράφει
τὴν δικαιοσύνην ὅπῃ εἶναι ἀπὸ
τὸν νόμον, λήγοντας ὅτι ὁ ἄν-
θρωπος ὅπῃ κάμνῃ αὐτὰ, διέ-
λῃ ζήσει διὰ μέισιν αὐτοῦ.

6 Ἀμὴ ἡ δικαιοσύνη ὅπῃ
εἶναι ἀπὸ τῆς πίστεως, ἔτι λήγῃ·
Νὰ μὴν εἴπῃς μέισιν εἰς τὴν
καρδίαν σου· Τίς δέλῃ ἀνέβῃ
εἰς τὸν ὑψαίνον; Τὺτ' ἔστι ὅτι
κατεβῆσθαι τὸν Χριστόν.

7 Ἡ· Τίς δέλῃ κατεβῆ
εἰς
τὴν ἄβυσσον; Τὺτ' ἔστι ὅτι ἀν-
εβῆσθαι ἀπὸ τὸν Χριστόν ἐκ
καρδίας.

8 Ἀλλὰ τί λήγῃ; Ὁ λόγος
εἶναι σημά σου εἰς τὸ γόμα σου,
καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου, ἰτῷ-

ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν·

9 Ὅτι ἰὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ σώματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.

10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· σώματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λίγη γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐκ' αὐτῷ, ὁ καταισχυνθήσεται.

12 Οὐ γὰρ ἔστι διαβολὴ Ἰουδαίῳ τι καὶ Ἑλληνι· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος· πάντα, πλουτῶν εἰς πάντας τὴν ἐπικαλημένους αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὃς ἀν' ἐπικαλίσσεται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

14 Πῶς ὅν' ἐπικαλίσσονται εἰς δὲ οὐκ ἐπίστευσαι; Πῶς δὲ πιστεύουσιν ὃ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσῃς χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἰὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλ' ὃ πάντες ὑπέκωσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐα, γὰρ

το· εἶναι ὁ λόγος τῆς πίστεως, τὸν ὁποῖον κηρύττομεν·

9 Ὅτι ἰὰν ὁμολογήσῃς μὴ τὸ σώμα σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν, θίλεις σωθῆ.

10 Διατὶ μὴ τὴν καρδίαν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, καὶ μὴ τὸ σώμα ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Διατὶ λίγη ἡ γραφή· Κάθε ἀνθρώπος ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν διν θίλεις ἰσχυρῶς.

12 Διατὶ διν εἶναι διαβολὴ Ἰουδαίου καὶ Ἑλλήν· διατὶ ὁ αὐτὸς εἶναι αὐθιγὸς ὅλων, καὶ ὅπῃ πλουτίζει ὅλους ἐκείνους, ὅπῃ τὸν ἐπικαλεῖται.

13 Διατὶ κάθε ἴσας ὅτι ἐπικαλισθῇ τὸ ὄνομα Κυρίου, θίλεις σωθῇ.

14 Πῶς λοιπὸν ἡμετέροις ἐκ ἐπικαλισθῆναι ἐκείνοι εἰς τὸν ὑποῖον διν ἐπίστευσαι; Καὶ πῶς θίλεις πιστεύσει ἐκείνους ὅτι διν ἤκουσαν; Καὶ πῶς θίλεις ἀκούσει χωρὶς καίνα ὅτι ἐκ κηρύσσης;

15 Καὶ πῶς θίλεις κηρύξαι ἰὰν διν σταλῶσι; Καθὼς εἶπαι γέγραμμένον· Πόσοι ἴσας ἡμετέροις τὰ πόδας ἐκείνων εὐαγγελίσαι τὴν εἰρήνην, ἐκείνων, λίγη, ὅπῃ εὐαγγελίζου τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλὰ ὅχι ὅλοι ὑπέκωσαν τὸ εὐαγγέλιον· διατὶ ὁ

ἀγαπᾷ Κύριε, τίς ἐπίγνωσι τῇ
ἀποθ' ἡμῶν;

17 Apr 1965

18 Ἀλλὰ λίγω· Μὴ οὐκ
δοῦσαι; Μιῦθγι εἰς πᾶσαι
τὴν γῆν ἰξῆλθαι ὁ φθόγγος
αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οὐρανόσφαιρας τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λίγῃ· Μὴ οὐκ ἴσῃ Ἰσραὴλ; Πρῶτῳ· Μὴ σὺ λίγῃ· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἵπ' οὐκ ἴδῃ, ἱπὶ ἴδῃ ἀσυνίτη παροργιστὴ ὑμᾶς.

20 Ἡσυχίας δὲ ἀποτολμᾷ,
καὶ λέγει· Εἰρήνη τοῖς ἱμῖ
ἐστὶν, ἡσυχία, ἡσυχία· ἡσυχία
τοῖς ἱμῖ μὴ ἰπικρωτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέ-
γει· Ὅσον τὴν ἡμίαν ἐξέπι-
πας τὰς χειρὰς μου πρὸς
τοὺς ἀποκτείνοντάς καὶ ἀντιλέ-
γοντάς.

Ἡσαΐας λέγει· Κύριε, τίς
ἐπίστευσει εἰς τὸ κήρυγμά μας;

17 Ἡ πῖσις λοιπὸν εἶναι
ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ εἶναι διὰ
μῖσος τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ γὰρ
δύνῃς ἀκυσθαι; Βέβαια εἰς ὅλην
τὴν γῆν ἐυγῆκεν ἡ βοή της,
καὶ εἰς ταῖς ἀκrais τῆς οὐ-
ρανίας τὰ λόγια της.

19 Ἀλλὰ λίγω· Μὴ γὰρ
δὲν ἰγνώρισιν ὁ Ἰσραήλ; Πρῶ-
τον ὁ Μωϋσῆς λίγει· Ἐγὼ
δέλω σᾶς παρακηΐσει εἰς
φθόρον, διὰ μίσου υἱὸς Ἰθίως
ὅπερ δὲν εἶναι Ἰθι μου, με-
τ᾽ ἐγὼ, λίγω, αὐσίτιον δέλω
σᾶς παρακηΐσει εἰς ὀργήν.

20 Καὶ ὁ Ἡσαΐας ἀπετόλμα, καὶ λόγῃ· Εὐρίδην εἰς κείνως ὅπῃ δὴν μὴ ἐζητῶσαν, ἰφανέρωθηκα εἰς κείνως ὅπῃ δὴν ἐρωτῶσαν διὰ λόγῳ μου.

21 Καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ
λίγη· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἔχα
ξαπλωμένα τὰ χεῖρά μου εἰς
λαὸν ὃν οὐκ οἶδ' αἰετὶ καὶ
ἀντιπαύω.

Κ.Φ. 1α'. 11.

Εὐχὴ Μὴ ἀποσταίῃ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡ Μὴ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡ Μὴ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡ Μὴ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡ Μὴ

2 Οὐκ ἀπάντα ὁ Θεὸς τὸν
κόσμον αἵτω ὡς πρῶτον. Ἡ οὖν

Λ' ἔγω λοιπόν· Μῆνα ὁ Θεὸς
ἀπὲρρίξῃ τὸν λαόν τε;
Μὴ γίνωτο· διὰ καὶ ἐγὼ
ἵμαι Ἰσραηλῆτης, ἀπὸ τὸ
σπέρμα τῷ Ἀβραάμ, ἀπὸ
τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμίν.

2 Δὲν ἀπέβαλλιν ὁ Θεὸς
τὸ λαὸν τὸν τὸν ὁποῖον προση-

οἶδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λίγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λίγων·

3 Κύριε, τὸς προφῆτας σὺ ἀπύκτειναν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατίσκαψαν· καὶ γὰρ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητῶσι τὴν ψυχὴν μου.

4 Ἀλλὰ τί λίγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἱμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας οἵτινες ἔκ ἑκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ.

5 Οὕτως ἔν καὶ ἐν τῷ οὖν καιρῷ λιῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονιν.

6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις ἔκ ἔτι γίνεται χάρις· εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον ἔκ ἔτι ἐστὶν ἔργον.

7 Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητῶ Ἰσραὴλ, τάττε οὐκ ἐπίτυχιν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπίτυχιν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν.

8 (Καθὼς γίγρεται· Ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὥφθαλμός τῇ μὴ βλέπειν, καὶ ἄτα τῇ μὴ ἀκούειν,) ὥς τῆς σήμερον ἡμέρας.

9 Καὶ Δαβὶδ λίγει· Γινώθτω ἡ τράπιζα αὐτῶν εἰς

κώρισε. Ἡ δὲν ἐξεύρετε τι λιγὰ ἡ γραφή, εἰς (τὴν ἱστορίαν τοῦ) Ἠλίᾳ, πῶς αὐτὸς σεντυχαίνει εἰς τὸν Θεὸν ἰναίτια τῷ Ἰσραὴλ, λίγωντας·

3 Κύριε, τὸς προφῆτας σὺ ἰσκότῳσαι, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου ἰχάλασαι· καὶ ἐγὼ ἀπόμεινα μοναχός, καὶ ζητῶσι τὰ πάρεν τὴν ζωὴν μου.

4 Ἀλλὰ τί τῷ λίγει ἡ ἀπόκρισις τῷ Θεῷ; Ἀφῆσα διὰ λόγου μου ἑπτὰ χιλιάδες ἄνδρες, ὅπῃ δὲ ἰγοιάτισαν εἰς τὴν Βάαλ.

5 Ἐτὶ λοιπὸν καὶ εἰς τῆτον τὸν καὶ καιρὸν ἱμῖσι λείψανον κατ' ἐκλογὴν χάριτος.

6 Καὶ ἵαν εἶναι ἀπὸ τῆς χάρις, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τὰ ἔργα· διατὶ ἀλλίως, ἡ χάρις δὲν εἶναι πλέον χάρις· ἀμὲν ἂν εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα, δὲν εἶναι πλέον χάρις· ἀλλίως τὸ ἔργον, δὲν εἶναι πλέον ἔργον.

7 Τί λοιπὸν; Ἐκτεῖνε ὅπῃ ζητᾷ ὁ Ἰσραὴλ, δὲν τὸ ἐπίτυχιν· ἀμὲν οἱ διαλιγμένοι τὸ ἐπίτυχαν, καὶ οἱ ἐπίλοιποι μακρὰ λείπῃσιν ἀπ' αὐτό.

8 (Καθὼς εἶναι γιγρεμῖνον· Ἔδωκεν τῷ Θεῷ πνεῦμα ξιμωραμῶν, μάτια τὰ μὴ βλέπειν, καὶ αὐτία τὰ μὴ ἀκούειν,) ὥς τὴν σήμερον ἡμέραν.

9 Καὶ ὁ Δαβὶδ λίγει· Ἄς γίνῃ ἡ τράπιζα τῆς εἰς

παγίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάδαλον, καὶ εἰς ἀνταπιδύματα αὐτοῖς.

10 Σκοτισθήτωσαι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ τοὶ ἰῶται αὐτῶν διαπατέρος σύγκαμψοι.

11 Λίγω ὢν, μὴ ἵπταισαι ἵνα πίσωσι· Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς.

12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλῆτ· κόσμῳ, καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλῆτ· ἰδιῶν, πῶς μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

13 Ὑμῖν γὰρ λίγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσων μὲν εἰμι ἐγὼ ἰδιῶν ἀπόστολος, τὴν διακομίαν μου δοξάζω.

14 Εἵπωσι παραζηλώσω με τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.

15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν, καταλλαγὴ κόσμῳ· τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.

17 Εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξηλασθήσονται, σὺ δὲ ἀγαπήσεις· ὡς ἐκκεντρίσθης, ὡς αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνός

παγίδα, καὶ εἰς βρόχον, καὶ εἰς σκάδαλον, καὶ εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς.

10 Ἄς σκοτισθῇ τὰ μάτια τῆς ἵνα μὴ βλέπων· καὶ τὴν ῥάχιν τῆς καμπυργίαινέ την πάντοτε.

11 Λίγω λοιπόν, μήνα ἵπταισαι, διὰ ἵνα πίωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὸ πῶσιμον αὐτῶν, ἵγινι σωτηρία εἰς τὰ ἔθνη, ἵνα παρὰκηθῶσιν ἐκεῖνοι εἰς ζηλίαν.

12 Καὶ ἵαν τὸ πῶσιμον αὐτῶν ἵναι πλῆτ· τῷ κόσμῳ, καὶ τὸ ἱλάττωμά τῆς ἵναι πλῆτ· τῶν ἰδιῶν, πῶσω μᾶλλον τὸ πλήρωμά τῆς;

13 Διατὶ ἐγὼ λίγω εἰς ἱσᾶς τὰ ἔθνη, εἰς ὅσων εἶμαι ἐγὼ ἀπόστολος ἰδιῶν, τιμῶ τὴν ὑπερησίαν μου.

14 Εἵσως καὶ παρακινήσω εἰς ζηλίαν τὴν σάρκα μου, καὶ σώσω μερικὸς ἀπ' αὐτῆς.

15 Διατὶ ἵαν ἡ ἀποβολὴ τῆς ἵναι φιλίωσις τῷ κόσμῳ· ποῖα θίλει ἱσθαὶ ἡ διξίωσός τῆς, ἡ παρὰ ζωὴ ἡ ἐκ νεκρῶν;

16 Καὶ ἵαν ἡ ἀπαρχὴ ἵναι ἁγία, καὶ τὸ ζύμωμα ἵναι ἅγιον· καὶ ἵαν ἡ ῥίζα ἵναι ἁγία, καὶ τὰ κλαδία ἵναι ἅγια.

17 Ἀμὴν ἀνίσως καὶ κάποια ἀπὸ τὰ κλαδία ἱσυντρίφθησαν, καὶ ἱσὺ ὧντας ἀγριελαῖα ἱσικντρίσθης εἰς

τῆς ῥίζης καὶ τῆς πύκτου
τῆς ἐλαίας ἰγύνῃ,

18 Μὴ κατακαυχῶ τῶν
κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶ-
σαι, ὃ σὺ τὴν ῥίζαν βαγά-
ζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ.

19 Ἐρεῖς ὢν· Ἐξικλά-
σθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἰγὼ
ἰγκεντρισθῶ.

20 Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ
ἐξικλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει
ἵστηκας· μὴ ὑψηλοφροῖναι,
ἀλλὰ φοβεῖ.

21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν
κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἰφεί-
σατο, μήπως ὑδὲ σὺ φείση-
ται.

22 Ἰδὲ ὢν χρησότητα καὶ
ἀποτομίαν Θεῷ· ἐπὶ μὲν τῆς
πέσσοντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ δὲ
σε, χρησότητα, ἵαν ἐπιμίειν
τῇ χρησότητι· ἐπὶ καὶ σὺ
ἐκκοπήσῃ.

23 Καὶ ἐκίπτοι δὲ, ἵαν μὴ
ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἰγκεν-
τρισθήσονται· δυνατὸς γάρ
ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἰγκεντρίσαι
αὐτούς.

24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ
φύσιν ἐξικοπῆς ἀγρυλαίου,
καὶ παρὰ φύσιν ἰγκεντρίσθης
εἰς καλλιίλαιον, πόσω μᾶλ-
λον, ὅτοι οἱ κατὰ φύσιν,
ἰγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ
ἐλαίᾳ;

25 Οὐ γὰρ θίλω ὑμᾶς

τοὺς τόποις τῆς, καὶ ἰγύνῃς
συγκοινωνίης τῆς ῥίζας καὶ τῆς
ἰγρότητος τῆς ἐλαίας,

18 Μὴν καυχᾶσαι ἵαν-
τία τῶν κλάδων· καὶ ἵαν
κατακαυχᾶσαι, ἰσὺ δὲν βα-
γᾶς τὴν ῥίζαν, ἀλλὰ ἡ ῥίζα
βαγᾶ ἰσίνα.

19 Θίλεις ἐπιτὶ λοιπόν·
Ἐξικόπησαν τὰ κλαδία, διὰ
τὰ ἰγκεντρισθῶ ἰγὼ.

20 Καλὰ (λίγην) διὰ
τὴν ἀπιστίαν τῆς ἐξικόπηται,
ἀμὴ ἰσὺ γίκεσαι μὴ πίστιν· μὴ
κινδοξᾶς λοιπόν, ἀλλὰ φοβῶ.

21 Διατὶ ἵαν ὁ Θεὸς δὲν
ἰψήφισι τὰ φυσικὰ κλαδίᾳ,
μήπως καὶ δὲν ψηφίσῃ ὑδὲ
ἰσίνα.

22 Ἰδὲ λοιπὸν καλωσύνην
καὶ ἀποτομίαν τοῦ Θεοῦ· εἰς
ἐκίπτοις ὅπῃ ἔπισαν, ἀποτο-
μίαν· καὶ εἰς ἰσίνα, καλωσύ-
νην, ἵαν γαθῆς εἰς τὴν καλω-
σύνην· εἰ δὲ μὴ, καὶ ἰσὺ θί-
λεις ἀποκοπῇ.

23 Καὶ ἐκίπτοι, ἅν δὲν
ἀπομείνωσι εἰς τὴν ἀπιστίαν,
θίλωσι ἰγκεντρισθῇ· διατὶ ὁ
Θεὸς ἵναι δυνατὸς πάλιν ἵαν
τῆς ἰγκεντρίσῃ.

24 Διατὶ ἵαν ἰσὺ ἐξικό-
πῃς ἀπὸ τὴν φυσικὴν ἀγρυ-
λαίαν, καὶ ἰγκεντρίσθης ἐξ
ἀπὸ τὴν φύσιν σου εἰς καλὴν
ἐλαίαν, πόσω μᾶλλον ἰγύνῃ
οἱ φυσικοὶ, θίλωσι ἰγκεντρισθῇ
εἰς τὴν ἰδίαν τῆς ἐλαίας;

25 Διατὶ ἰγὼ δὲν θίλω,

ἀγαπῶν, ἀδελφοί, το μυστήριον
τῆς, (να μὴ ᾔτη παρ' ἑαυ-
τοῖς φροῖμι,) ὅτι πάσας
ἀπὸ μέρους τῇ Ἰσραὴλ γίγο-
μεν, ἅχρῃ ὅτε πλήρωμα τῶν
ἰδίων ἐκείνων.

26 Καὶ ὕτω πᾶς Ἰσραὴλ
συνδύσεται, καθὼς γέγραπ-
ται· Ἦξεν ἐκ Σιών ὁ ῥυόμε-
νος, καὶ ἀπεστέφει ἀσιβείας
ἀπὸ Ἰακώβ.

27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ
παρ' ἡμῶν διαθήκη, ὅταν
ἀφίλωμαι τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν.

28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέ-
λιον, ἰχθροὶ δὲ ὑμᾶς· κατὰ
δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ
τὴς πατέρας.

29 Ἀμιταμίλητα γὰρ τὰ
χάρισμα καὶ ἡ κλησις τοῦ
Θεοῦ.

30 Ὅσοι γὰρ καὶ ὑμεῖς
ποτε ἐκείνητε τῷ Θεῷ,
νῦν δὲ ἐκλήθητε τῇ τέτῳ
ἐκείνῳ.

31 Οὕτω καὶ ὅτοι νῦν
ἐκείνητε τῷ Θεῷ ἐκκλη-
σίου καὶ αὐτοὶ ἐκκληθῶσι.

32 Συνέκλησι γὰρ ὁ Θεὸς
τὸ πᾶν πρὸς ἑαυτὸν ἀπείδου,
ὅτι τὴς πάντας ἐκλήθη.

33 Ὁ βᾶθος πλῆθος καὶ

ἀδελφοί, νὰ μὴν γνωρίζετε
ἐσεῖς τὸ μυστήριον ἐκείνου, (διὰ
νὰ μὴν εἰσδε φρόνιμοι εἰς τὴν
λόγην σας,) ὅτι τυφλάγρα με-
ρικῶς ἔγινεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ,
ἕως ὅπῃ νὰ ἔμβῃ τὸ πλή-
ρωμα τῶν ἰδίων.

26 Καὶ ἔτσι θέλει σωθῇ
ὅλος ὁ Ἰσραὴλ, καθὼς εἶπαι
γεγραμμένον· Θελεῖ ἔλθῃ ἀπὸ
τῆς Σιών ἐκείνη· ὅπῃ ἔλ-
θῃ, καὶ θέλει ἀποδιώξει
ταῖς ἀσιβείαις ἀπὸ τὸν Ἰα-
κώβ.

27 Καὶ ἐκείνη εἶναι ἡ δια-
θήκη ἀπὸ λόγου μου εἰς αὐ-
τὴν, ὅταν ἀφαιρίσω ταῖς
ἁμαρτίαις τῆς.

28 Ἐκείνοι λοιπὸν κατὰ
τὸ εὐαγγέλιον, εἶναι ἰχθροὶ
διὰ λόγον σας· ἀμὴ κατὰ
τὴν ἐκλογὴν, εἶναι ἀγαπητοὶ
διὰ τὴς πατέρας.

29 Διὰ τὴν τὰ χάρισμα
καὶ τὸ κάλεσμα τῷ Θεῷ εἶ-
ναι πράγματα ἀμιτανήτα.

30 Καὶ καθὼς καὶ ἐσεῖς εἶπα
καὶ ἐκείνητε ἀπείδου εἰς
τὸν Θεόν, καὶ τῶρα διὰ τὴν
ἀπείδου ἐκείνων ἐκλήθητε.

31 Ἐτσι καὶ ἐκείνοι τῶρα
ἐκκλησίου ἀπείδου, διὰ νὰ
ἐκκληθῶσι καὶ αὐτοὶ μὲν τὸ
ἐκείνῳ, ὅπῃ ἐσεῖς ἐκκληθήκετε
(ἀπὸ τὸν Θεόν.)

32 Διὰ τὴν ὁ Θεὸς ὅλους τὴς
ἐκκλησίου εἰς τὴν ἀπείδου,
διὰ νὰ τὴς ἐκλήθη ὅλους.

33 Ὁ βᾶθος πλῆθος καὶ

σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ ὡς ἀνιξιερύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνιξιχρίατοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

34 Τίς γὰρ ἴγιν ἰὺ Κυρίου; ἢ τίς σύμβυλός αὐτοῦ ἰγίνο; ;

35 Ἡ τίς προΐδκει αὐτοῦ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;

36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τὸς αἰῶνας· ἀμήν.

σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· κατὰ πολλὰ ἀνιξίταταις εἶναι ἡ κρίσεις τε, καὶ ἀκατανοήταις ἡ γράταις τε.

34 Διατὶ ποῖος ἰγνώρισι τὸν ἰὺν τοῦ Θεοῦ; ἢ ποῖος ἰγινὶ σύμβυλός τε;

35 Ἡ τίς τῷ ἰδνκε πρωτοῦ, καὶ ἰὰ τῷ ἀνταπνοδοθῇ;

36 Ἐπειδὴ ἀπ' αἰτῶν, καὶ διὰ μέισυ τε, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τὸς αἰῶνας· ἀμήν.

Κιφ. β'. 12.

Παρακαλῶ ἔν ἡμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραγεῆσαι τὰ σώματα ὁμῶν θυσίαι ζῶσαι, ἁγίαι, ὑάριγοι τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρίαν ὑμῶν·

2 Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφῶσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ ὑάριγοι καὶ τέλειον.

3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δι' φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστω ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισι μέτροις πίστεως.

4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἡμῖν σώ-

Παρακαλῶ σας λοιπὸν, ἀδελφοί, διὰ τὴς οἰκτιρμῆς τοῦ Θεοῦ, ἰὰ παραγεῆσιτε τὰ σώματά σας θυσίαι ζωνταῖν, ἁγίαι, ὑάριγοι εἰς τὸν Θεόν, τὴν λογικὴν σας λατρίαν·

2 Καὶ μὴ σχηματίζεσθε ὁμοίως μὲ τὸν αἰῶνα τούτον· ἀλλὰ μεταμορφωθῆτι, εἰς τὴν ξανακαινέργωσιν τοῦ νοός σας, διὰ ἰὰ δοκιμάζετι τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ ὑάριγοι καὶ τέλειον.

3 Διατὶ ἐγὼ λέγω διὰ τῆς χάριτος ὅπως μὴ ἰδῶθῃ, καθὶ εἶναι ὅπως εἶναι εἰς ἰσῆς, ἰὰ ἰὴν φρονῇ τίποτες περισσότεροι ἐξω ἀπὸ ἐκείνου ὅπως πρίπῃ ἰὰ φρονῇ· ἀλλὰ ἰὰ φρονῇ σὺφρόνως καθ' ἑῆς, καθὼς ὁ Θεὸς τῷ ἐμέτερετε μέτρον πίστεως.

4 Διατὶ καθὼς εἰς ἡμῖν

ματι μέλη πολλά ἔχομεν, τὰ
δὲ μέλη πάντα ἐκ τῆς αὐτῆς
ἐκκλῆσης·

ὅτι πολλοὶ ἐν σώ-
ματι ἡμεῖς ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' ἓν
ἐκ τῶν μελῶν.

6 Ἐχούτις δὲ χαρίσματα
κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν
ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφη-
τεῖαι, κατὰ τὴν ἀναλογίαν
τῆς πίστεως·

7 Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ
διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκειν, ἐν
τῇ διδασκαλίᾳ·

8 Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν
τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδι-
δόν, ἐν ἀπλότῃ· ὁ προϊγά-
μενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν
ἐλεῶσι.

9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκρι-
τος. Ἀποστιγυοῦντες τὸ
σκοπεῖν, κολλώμενοι τῇ ἀγα-
πῇ.

10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς
ἀλλήλους φιλόστοργοι. Τῇ
τιμῇ ἀλλήλους σεβόμε-
νοι.

11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί.
Τῷ πνεύματι ζῶντες. Τῷ
Κυρίῳ δουλοῦντες.

12 Τῷ ἰλπίδι χαίρου-
τες. Τῇ θλίψει ὑπομένοντες.

κορμὶ ἔχομεν πολλὰ μέλη,
καὶ ὅλα τὰ μέλη διὰ τῆς αὐτῆς
ἐκκλῆσης·

5 Ἐξί, οἱ πολλοὶ ἡμεῖς ἐν
ἓν κορμὶ εἰς τὸν Χριστόν, καὶ
καθ' ἓνας ἡμεῖς μελῆ, ἓνας
τοῦ ἅλλου.

6 Καὶ ἔχοντες ἵνα ἔχωμεν
διάφορα χαρίσματα κατὰ
τὴν χάριν ὅπῃ μᾶς ἐδόθη,
πάντες τὶς ἔχομεν προφητείαν,
ἵνα προφητεύωμεν κατὰ τὴν
ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 Κἂν τις ἔχομεν διακο-
νίαν, ἵνα διακονῶμεν· κἂν τις
εἴη διδάσκαλος, ἵνα ὑπη-
ριτῇ εἰς τὴν διδασκαλίαν·

8 Καὶ ἐκείνους ὅπῃ παρη-
γοῶν, ἵνα ὑπηριτῇ εἰς τὴν
παρηγορίαν· καὶ ἐκείνους ὅπῃ
μεταδίδων, ἵνα τὸ κάμη μὴ
ἀπλότῃ· καὶ ὁ προϊεὺς,
ἵνα κυβερνᾷ μὴ σπουδῇ· καὶ
ἐκείνους ὅπῃ κάμνει ἑλεῶν, ἵνα
τὸ κάμη μὴ ἰλαρότῃ.

9 Ἡ ἀγάπη ἵνα μὴ εἴηαι
πλαγῇ. Νὰ σιχαίνεσθε τὸ
ποιεῖν, ἵνα σμίγῃτε εἰς τὸ
ἅγιον.

10 Νὰ ἀγαπᾶτε ἀπὸ καρ-
δίας ἓνας τὸν ἄλλον, ὥσαν
ἀδελφοί. Εἰς τὴν τιμὴν ἵνα
προσέχετε ἓνας τὸν ἄλλον.

11 Εἰς τὴν σπουδὴν ἵνα
μὴ ἴσθῃτε ὀκνηροί. Θειροὶ εἰς
τὸ πνεῦμα. Νὰ δουλεύετε τῷ
Κυρίῳ.

12 Μὴ ἰλπίδα ἵνα χαί-
ρεισθε. Εἰς τὴν πειρασμὸν ἵνα

Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖ-
τες.

13 Ταῖς χρεῖαις τῶν ἀγί-
ων κοινωνοῦντες. Τὴν φιλοξι-
νίαν διώκοντες.

14 Εὐλογεῖτε τὺς διώκο-
ντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ
καταρᾶσθε.

15 Χαίρειν μετὰ χαίρόν-
των, καὶ κλαίειν μετὰ κλαι-
όντων.

16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους
φρονῶντες. Μὴ τὰ ἑφ' ἑαυ-
τοῖς φρονῶντες, ἀλλὰ τοῖς ταπει-
νοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γί-
νισθε φρόνιμοι παρ' ἑαυ-
τοῖς.

17 Μηδενὶ κακὸν ἀντι-
κακῷ ἀποδίδοντες· Προσῴ-
μενοι καλὰ ἰνώπιοι πάντων
ἀνθρώπων.

18 Εἰ δυνατόν τὸ ἐξ ὑμῶν,
μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρη-
νεύοντες.

19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικεῖντες,
ἀγαπητοί· ἀλλὰ ὅτι τοιοῦ-
τῇ ὀργῇ γέγραπται γάρ·
Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀντα-
ποδώσω, λέγει Κύριος·.

20 Ἐὰν ᾖ πικρὰ ὁ ἰχθὺς
σε, φώμιζε αὐτόν· ἰὰν διψῇ,
πότιξέ αὐτόν· τὸτο γὰρ ποιᾷν,
ἀνδρακας περὶς σαμύσεις ἐπὶ
τῇ κεφαλῇ αὐτῇ.

ὑπομένετε. Εἰς τὴν προσευ-
χὴν ἰὰ προσκαρτερεῖτε.

13 Εἰς ταῖς χρεῖαις τῶν
ἀγίων ἰὰ μεταδίδοτε. Τὴν
φιλοξινίαν ἰὰ γυριεύετε.

14 Εὐλογεῖτε ἐκείνους ὅπῃ
σᾶς κατατρέχουν· ἰὰ τὺς εὐ-
λογεῖτε λίγω, καὶ ἰὰ μὴ τὺς
καταρᾶσθε.

15 Νὰ χαίρεισθε μὴ ἐκείνους
ὅπῃ χαίρουνται, καὶ ἰὰ κλαί-
ετε μὴ ἐκείνους ὅπῃ κλαίωσι.

16 Νὰ ἔχητε μίαν γνώ-
μην ἀνάμισά σας. Νὰ μὴ
ἑφ' ἑαυτοῖς φρονῆτε, ἀλλὰ ἰὰ ἀν-
ταποδοῖτε εἰς τὰ ταπεινά. Μὴ
γίνισθε φρόνιμοι σημὰ εἰς τοῦ
λόγου σας.

17 Νὰ μὴ ἀνταποδίδετε
εἰς κανίαν κακὸν ἀντὶ κακῷ·
Νὰ προσμηδεύετε ἐκείνους ὅπῃ
εἶναι καλὰ ὀμπροσὰ εἰς ὅλους
τὺς ἀνθρώπους.

18 Ἄν εἶναι δυνατόν, ὅσοι
εἶναι εἰς τὴν δύναμίν σας,
ἰὰ εἰρηνεύετε μὴ ὅλους τὺς ἀν-
θρώπους.

19 Νὰ μὴ ἐκδικιῶνται τῷ
λόγῳ σας, ἀγαπητοί· ἀλλὰ ἰὰ
δοῖτε τόποι της ὀργῆς· ἰὰ εἶναι
γεγραμμένοι· Ἐμοὶ ἐκ-
δίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω,
ἰὰ εἶναι ἡ ἐκδίκησις· ἐγὼ θέλω
ἀνταποδώσει, λέγει Κύριος·.

20 Ἐὰν πικρὰ λοιπὸν ὁ
ἰχθὺς σε, φώμιζε τοῦ· καὶ
ἰὰν διψᾷ, ποτίξέ τοι· διατὶ
κάμινοντας ἰπὺτο θάλας συ-
ριύσει εἰς τὸ κεφάλι τοῦ κέρ-
βου ἀναμμία.

6 Διὰ τῆτο γὰρ καὶ φόβος τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τῆτο προσκαρτεροῦντες.

7 Ἀπόδοτε ὅν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸ φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὸ τίλθ, τὸ τίλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμὴν.

8 Μηδινὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἑτερον, νόμον πεπλήρωκε.

9 Τὸ γάρ· Οὐ μοιχιύσεις· Οὐ φονεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ ἑτέρας ἑτέρας ἐπιτολὰς, ἐν τῷ λόγῳ ἀνακιφαλαιοῦνται, ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλῆρωμα ὅν νόμος ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τῆτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ἄρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὑπὲρ ἰγυρῆσθαι· ὅν γὰρ ἰγυρῆτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἡ ὅτι ἐπιγινώσκουμεν.

12 Ἡ οὐκ ἐπὶ σκεπῇ, ἡ

6 Διατὶ διὰ τῆτο πληροῦντε καὶ δόσιματα· διατὶ ἱκεῖνοι εἶναι ὑπερέχεται τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς αὐτὸ τῆτο τὸ ἐργον ἐπιμένετε.

7 Δότε λοιπὸν εἰς ἑλπίς, ἱκεῖνα ὅπῃ χρωσθεῖτε· εἰς ἱκεῖνοι ὅπῃ χρωσθεῖτε τὸ δόσιμον, ἀπόδοτε τὸ δόσιμον· καὶ εἰς ἱκεῖνον ὅπῃ χρωσθεῖτε τὸ κυμῆρι, δότε τῷ τὸ κυμῆρι· καὶ εἰς ἱκεῖνον ὅπῃ χρωσθεῖτε τὸν φόβον, δότε τῷ τὸν φόβον· καὶ εἰς ἱκεῖνον ὅπῃ χρωσθεῖτε τιμὴν, ἀπόδοτε τὴν τιμὴν.

8 Καὶ μὴ χρωσθεῖτε τίνας τίποτες, παρὰ τὸ εἰς ἀγαπᾶν εἶναι τὸν ἄλλον· διατὶ ἱκεῖν ὅπῃ ἀγαπᾶ τὸν ἄλλον, ἐπιλείψει τὸν νόμον.

9 Διατὶ τὸ· Μὴ μοιχιύσεις· Μὴ φονεύσεις· Μὴ κλέψεις· Μὴ ψευδομαρτυρήσεις· Μὴ ἐπιθυμήσεις· καὶ ὅποια ἄλλα ἐπιτολὰς καὶ ἂν εἶναι, εἰς τῆτο τὸν λόγον ἀνακιφαλαιοῦνται, εἰς τὸ· Νὰ ἀγαπᾶς τὸν γείτονά σου, ὡς σεαυτόν τοῦ λόγου σου.

10 Ἡ ἀγάπη τοῦ γείτονος κακὸν δὲν κάμνει· πλῆρωμα λοιπὸν τῷ νόμῳ εἶναι ἡ ἀγάπη.

11 Ἐξαιρέτως, ἐξυμνῶντες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς εἶναι εἰς ἐξυμνίσωμιν· διατὶ τῶρα εἶναι κοίτις μας ἡ σωτηρία, παρὰ ὅταν ἐπιγινώσκουμεν.

12 Ἡ οὐκ ἐπὶ σκεπῇ, καὶ

δι' ἡμέρα ἡγγικεν· ἀπεθώμεθα
οἱ τὰ ἔργα τῷ σκότει, καὶ
ἐνδύμεθα τὰ ὄπλα τῷ φω-
τός.

13 Ὡς ἡ ἡμέρα, εὐσχη-
μώμεν περιπατήσωμεν· μὴ
ἐν μῶσι καὶ μέδαις, μὴ κοί-
ταις καὶ ἀστυγίαις, μὴ ἐριδι
καὶ ζῆλῳ·

14 Ἄλλ' ἐνδύσασθε τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ
τῆς σαρκὸς προκίαν μὴ ποι-
εῖσθε εἰς ἐπιθυμίας.

ἡ ἡμέρα ἰσημώσιν· ἃς ἐξέω-
μεν ἀπὸ λόγου μας λοιπὸν τὰ
ἔργα τῷ σκότει, καὶ ἃς ἐνδυ-
θῶμεν τὰ ἄρματα τῷ φωτός.

13 Ἄς περιπατήσωμεν εὐ-
τακτα, ὡσάν ὁπῷ εἴμασθιν
εἰς τὴν ἡμέραν· ὅχι εἰς πολυ-
φαγίαις καὶ μέδαις, ὅχι εἰς
σμίκταις καὶ ἀκολασίαις, ὅχι
εἰς φιλονεικίαν καὶ φθόρον·

14 Ἄλλ' ἐνδυθῆτε τὸν
Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν,
καὶ μὴν φροντίζετε διὰ τὴν
σάρκα, νὰ κάμνιτε ταῖς ἐπι-
θυμίαις της.

Κιφ. ιδ'. 14.

Τὸν δὲ ἀσθινοῦντα τῇ
πίσει, περιλαμβάνουσιν,
μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισ-
μῶν.

2 Ὅς μὴ πιστεύῃ φαγῶν
πάντα· ὁ δὲ ἀσθινῶν λάχανα
ισθίει.

3 Ὁ ἰσθίων, τὸν μὴ ισθί-
οντα μὴ ἐξυθινύτω· καὶ ὁ
μὴ ἰσθίων, τὸν ἰσθιοντα μὴ
κρίτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν
παραλάβειτο.

4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλ-
λότρους οἰκίτης; Τῷ ἰδίῳ κυ-
ρίῳ ἡμεῖς ὑπακούομεν· καὶ οἱ

ΚΑΙ' ἐκείνῳ· ὁπῷ εἶναι
ἀσθινῆς εἰς τὴν πίσιν,
δίχισθί τοι εἰς τῷ λόγῳ
σαι, ὅχι εἰς φιλονεικίαις
ζητημάτων.

2 Ἐὰν πιστεύῃ ὅτι εἶναι
ἐξουσία· νὰ φάγῃ ἀπὸ ὅλα
ἀμὴ ἄλλος, ὁπῷ ἀσθινῇ, (εἰς
τὴν πίσιν,) τρώγῃ λάχανα.

3 Ἐκείνῳ· ὁπῷ τρώγῃ,
ἃς μὴν καταφρονεῖ ἐκεῖνον
ὁπῷ δὲν τρώγῃ· καὶ ἐκείνῳ·
ὁπῷ δὲν τρώγῃ, ἃς μὴν κατα-
κρίνῃ ἐκεῖνον ὁποῦ τρώγῃ·
διὰ τὸ ὁ Θεὸς τὸν ἰδίχθηναι
εἰς τοῦ λόγου τῆς.

4 Ποῦ· εἶσαι· ἰσθὶ ὁπῷ
κρίνεις ἀλλοιῶν δαλιύτην; Εἰς
τὸν ἰδικόν τῆ αὐθιγῆς γένει

ται δι' δυνατὸς γὰρ ἔστιν ὁ
Θεὸς γῆσαι αὐτόν.

5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν
παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει
πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ
ιδίῳ τοῖς πληροφορησθῶ.

6 Ὁ Φρονῶν τὴν ἡμέραν,
Κυρίῳ Φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρο-
νῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ ὁ φρο-
νεῖ· ὁ ἰσθίων, Κυρίῳ ἰσθίει·
εὐχαριστῷ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ
ὁ μὴ ἰσθίων, Κυρίῳ οὐκ
ἰσθίει, καὶ εὐχαριστῷ τῷ
Θεῷ.

7 Οὐδαίς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ
ζῇ, καὶ ὑδαίς ἑαυτῷ ἀποδινή-
σκει.

8 Ἐάν τι γὰρ ζῶμεν, τῷ
Κυρίῳ ζῶμεν· ἰάν τι ἀποδινή-
σκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποδινή-
σκομεν· ἰάν τι οὖν ζῶμεν,
ἰάν τι ἀποδινήσκωμεν, τοῦ
Κυρίου ἴσμεν.

9 Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς
καὶ ἀπείδαν καὶ ἀνίστη καὶ
ἀνίστησι, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ
ζωντῶν κυριεύσῃ.

10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν
ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί

ἢ κρίνεις ὅμως θάλλει γὰρ
διατὶ δυνατὸς εἶναι ὁ Θεὸς
ἐν τὸν γῆση.

5 Καὶ ἵνας μὲν κρίνει ἐν
εἶναι τιμιώτερον ἢ μία ἡμέρα,
παρὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν· καὶ
ἄλλοι τιμῇ μιᾶς λογῆς πᾶ-
σαν ἡμέραν· καθὼς ἵνας ἄ-
μαιδάνει διὰ ἐν εἶναι πλε-
ροφημένῳ εἰς τὸν τοῦ τοῦ
(ἐν καλὰ κρίνει.)

6 Ἐκείνῳ ὅπῃ φροντίζει
τὴν ἡμέραν, φροντίζει διὰ τὸν
Κύριον· καὶ ἐκείνῳ ὅπῃ δὲ
φροντίζει τὴν ἡμέραν, δὲ
φροντίζει διὰ τὸν Κύριον· καὶ
ἐκείνῳ ὅπῃ τρώγει, τρώγει
διὰ τὸν Κύριον· διατὶ εὐχα-
ριστῶ τὸν Θεόν· καὶ ἐκείνῳ
ὅπῃ δὲ τρώγει, διὰ τὸν Κύ-
ριον δὲ τρώγει καὶ αἰτίς,
καὶ εὐχαριστῶ τὸν Θεόν.

7 Διατὶ ὑδαίς καίνας
ἀπὸ ἡμᾶς ζῇ εἰς τοῦ λόγου
τε, καὶ ὑδαίς καίνας ἀποδαί-
νει εἰς τοῦ λόγου τε.

8 Διατὶ ἰάν τι ζῶμεν, εἰς
τὸν Κύριον ζῶμεν· καὶ ἰάν τι
ἀποδινήσκωμεν, εἰς τὸν Κύριον
ἀποδινήσκομεν· καὶ ἰάν τι
ζῶμεν, καὶ ἀποδαίνωμεν, τῷ
Κυρίῳ ἔμμεν.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς
ἀπείδαν καὶ ἀνίστη καὶ
ἀνίστησι, διὰ ἐν κυριεύσῃ καὶ
νεκρῶν καὶ ζωνταίνων.

10 Καὶ ἰσὺ τί κρίνεις τὸν
ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί

ἰξουδιῆς τὸν ἀδελφόν σου ;
πάντες γὰρ παρασπόμεθα
τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ.

11 Γίγνεται γάρ· Ὡς
ἐγώ, λέγει Κύριος· ὅτι ἡμεῖς
κάμψαι πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα
γλῶσσα ἰσομολογῆσεται τῷ
Θεῷ.

12 Ἄρα οὖν ἴκασθε ἡμῶν
περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ
Θεῷ.

13 Μπικίτι οὖν ἀλλήλους
κρίνομεν· ἀλλὰ τὸτο κρίνατι
κατὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὃ
ἐκείνη τῷ ἀδελφῷ, ὃ σκάνδαλον.

14 Οἶδα καὶ πίπτεισθαι
Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι ἔδιν κοι-
νὴν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογι-
ζομένῳ τὸ κοινὸν εἶναι, ἐκείνη
κοινὴ.

15 Εἰ δὲ διὰ βρώμα ὁ
ἀδελφός σου λυπῆται, οὐκ
ἐστὶν κατὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·
καὶ τῷ βρώματί σου ἐκείνη
ἀπώλεια, ὡς ὁ Χριστὸς ἀπέ-
θαν.

16 Μὴ βλασφημῆσθαι
ἐν ἡμῶν τὸ ἀγαθόν.

καταφρονεῖς τὸν ἀδελφόν σου ;
διὰ τὸ εἶναι μέλλομεν νὰ πα-
ρασπαθῶμεν εἰς τὸ κριτήριον
τοῦ Χριστοῦ.

11 Διατὶ εἶναι γραμμέ-
ιον· Ὡς ἐγώ, λέγει Κύριος·
ὅτι κάθι γόνιατον θέλει γονα-
τίσει εἰς ἡμένα, καὶ κάθι
γλῶσσαι θέλει ἰσομολογηθῇ
εἰς τὸν Θεόν.

12 Κάθι εἷας λοιπὸν ἀπὸ
ἡμᾶς θέλει δώσει λογαριασ-
μὸν εἰς τὸν Θεόν διὰ λόγον
τῷ.

13 Πλείον λοιπὸν μὴν κρί-
νομεν εἷας τὸν ἄλλον· ἀλλὰ
περισσότερον τὸτο νὰ κρίνε-
ται, τὸ νὰ μὴν δίδετε πρόσ-
κομμα εἰς τὸν ἀδελφόν, ὃ
σκάνδαλον.

14 Ἰξεύρω καὶ πιστεύω εἰς
τὸν Κύριον Ἰησοῦν, ὅτι καίνα
πράγμα δὲν εἶναι ἀκά-
θαρτον εἰς τοῦ λόγον τῷ·
ἀμὴν εἰς ἐκείνην ὅπῃ τὸ λογιάζει
νὰ εἶναι τίποτε ἀκάθαρτον,
εἰς ἐκείνην εἶναι ἀκάθαρτον
τὸτο.

15 Ἀμὴν ἰὰν κάμης, νὰ
λυπῆται ὁ ἀδελφός σου διὰ
τὸ φαγί σου, δὲν περιπατεῖς
πλείον κατὰ ἀγάπην· μὴν
χαλεπὸς μὴ τὸ φαγί σου ἐκεί-
νην, διὰ τὸν ὅποιον ὁ Χριστὸς
ἀπίδαν.

16 Ἄς μὴν βλασφημῶ-
νται λοιπὸν τὸ καλόν σας.

17 Οὐ γάρ ἴσιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρωσὶς καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

18 Ὁ γὰρ ἐν τέτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ, ἐξέρχεται τῷ Θεῷ καὶ δοκιμῷ τοῖς ἀνθρώποις.

19 Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλης.

20 Μὴ ἔνικεν βρώματ'· κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· πάντα μὲν καθαρὰ· ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματ'· ἰσθίδισι.

21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπται ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθίνει.

22 Σὺ πρίν ἔχικ'· κατὰ σιαυτὸν ἔχει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάρι'· ὁ μὴ κρίνει ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει.

23 Ὁ δὲ διακρίνομεν, ἰὰν φάγη, κατακρίνεται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶς δὲ

17 Διατὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι φαγὴ, καὶ ποτὶς, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ εἰς Πνεῦμα ἅγιον.

18 Διατὶ ἰκεῖν· ὅπῃ δουλεύει μὴ ἰτέτα τὸν Χριστόν, εἶναι ἀρετὸς πολλὰ εἰς τὸ Θεόν, καὶ εἶναι δοκιμῷ εἰς τὴς ἀνθρώπων.

19 Ἐμῖς λοιπὸν ἃς κληρονομοῦμεν τὰ πράγματα τῆς εἰρήνης, καὶ τὰ πράγματα τῆς οἰκοδομῆς· ὁ κατ' εἶνα· τὴν οἰκοδομὴν τὴν αἰσθηταξίμας.

20 Μὴ καταχαλᾶς διὰ τὸ φαγεῖν τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· ὅλα μὲν εἶναι καθαρὰ· ἀλλὰ κακὸν εἶναι εἰς τὸν ἀνθρώπον ὅπῃ ἢ τρώγῃ μὴ σκάνδαλον.

21 Καλὸν εἶναι τὸ ἢ μὴ φαγεῖν κρέας, μηδὲ ἢ πικρὰ κρασί, μηδὲ ἢ κάμψις τίποτες, εἰς τὸ ὅποιον ὁ ἀδελφός σου σκοιτάπται, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθίνει.

22 Σὺ πρίν ἔχικ'· ἔχισ τὴν εἰς τοῦ λόγου σου ὁμολογίαν εἰς τὸν Θεόν. Καλότης· εἶναι ἰκεῖν· ὅπῃ δὲν κατακρίναι τοῦ λόγου τῷ εἰς ἰκεῖν ὅπῃ δοκιμάζει (ἢ κάμψις).

23 Καὶ ἰκεῖν· ὅπῃ ἀμφιβάλλει, ἰὰν φάγη, εἶναι κατακρίνεται, ὅτι δὲν τρώγῃ

ὅς οὐκ ἐστὶν πῖστις, ἁμαρτία
ἐστίν.

μὲ πῖστιν· καὶ κάθε πρᾶγμα
ὅπῃ δὲν εἶναι ἀπὸ πῖστιν, εἶναι
ἁμαρτία.

Κιφ. ιβ'. 15.

Ο Φιλόμην δὲ, ἡμῖς οἱ
ἀδελφοὶ τὰ ἀσθενήματα
τῶν ἀδελφῶν βαρύνει, καὶ
μὴ ἑαυτοῖς ἀρίσκειν.

2 Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ
πληρώσει ἀρίσκειται εἰς τὸ ἀγα-
θὸν πρὸς οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς ὕχ-
ει τῷ ἥρσι, ἀλλὰ, καθὼς
γεγραπται· Οἱ οἰκτισμοὶ
τῷ οἰκτιζομένῳ σι, ἐπίπτοι
ἐν ἡμῖν.

4 Ὅσα γὰρ προεγράφη,
ὡς τὸν ἡμίτιραν διδασκα-
λίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς
ἐπιμοῆς καὶ τῆς παρακλή-
σεως τῷ γραφῶν, τὴν ἐλπίδα
ἔχωμεν.

5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομο-
νῆς καὶ τῆς παρακλήσεως,
δὸν ἡμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν
ἀγάπῃ, κατὰ Χριστὸν Ἰη-
σοῦν.

6 Ἴνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐν-
όρμῃ δεξιᾷτε τοὺς Θεοὺς καὶ
σατίρα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστῷ.

7 Δὲ προσλαμβάνισθε
ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς·

ΚΑΙ χρεωσοῦμεν ἡμεῖς οἱ
δυνατοὶ ἵνα σηκώωμεν
τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδελφῶ-
ν, καὶ ἵνα μὴν ἀρέσκαμεν
τοῦ λόγου σας.

2 Κάθε ἓνας λοιπὸν ἀπ'
ἡμᾶς ὡς ἀρίσι τοῦ γειτό-
νου τοῦ εἰς τὸ καλὸν, διὰ οἰκο-
δομήν.

3 Διατὶ καὶ ὁ Χριστὸς δὲν
ἥρσι τοῦ λόγου τῆς, ἀλλὰ,
καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Οἱ
οἰκτισμοὶ ἐκινῶν ὅπου σι
οἰκτιζοῦν, ἔπισαν ἀπάνω εἰς
ἡμῖν.

4 Διατὶ ὅσα ἐγράφησαν
προτίτρα, ἐγράφησαν διὰ ἐδι-
κῆν μας διδασκαλίαν· διὰ ἵνα
ἔχωμεν ἐλπίδα, διὰ μέσον τῆς
ἐπιμοῆς καὶ τῆς παραγο-
ρίας τῶν γραφῶν.

5 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἐπιμο-
νῆς καὶ τῆς παρακλήσεως, ἵνα
σᾶς δώσῃ ἵνα φρονῇτε τὸ αὐτὸ
ἀγάμισά σας, κατὰ Χριστὸν
Ἰησοῦν.

6 Διὰ ἵνα δεξιᾷτε ὁμο-
ψύχως καὶ μὴ ἵνα γόμα
τοὺς Θεοὺς καὶ πατέρα τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὰ τὸτο δίχισθε ἓνας
τὸν ἄλλοι, καθὼς καὶ ὁ Χρι-

προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δεξὰς Θεοῦ.

8 Λίγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων·

9 Τὰ δὲ ἴδιον ὑπὲρ ἰλίου δοξάζει τὸν Θεόν· καθὼς γεγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἱερῶσι, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητι ἴδιον μετὰ τῷ λαῷ αὐτοῦ.

11 Καὶ πάλιν· Αἰνῶμι τὸν Κύριον πάντα τὰ ἴδιον, καὶ ἰπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἔσται ἡ εἰς τῷ Ἰησοῦ, καὶ ὁ ἀνιστάνων ἀρχὴν ἰδιῶν ἐπ' αὐτῷ ἴδιον ἰλπιῶσιν.

13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἰλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεῖν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἰλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου.

14 Πίπισμαι δὲ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μοι εἰσὶ ἀγαθωσύνης, πληρωμέ-

τος μᾶς ἰδίχθηκεν εἰς δεξὰς τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ λίγω ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἵνα ἴγῃ διάκονος τῆς περιτομῆς, διὰ τὴν ἀληθείαν τοῦ Θεοῦ, διὰ ἵνα βεβαιώσῃ τὰ ταξίματα τῶν πατέρων·

9 Καὶ τὰ ἴδιον ἵνα δοξάσῃ τὸν Θεόν, διὰ τὸ ἰλίου τῆς καθὼς εἶναι γεγραπτόν· Διὰ τοῦτο θίλω εἰς ἐξομολογήσει εἰς τὰ ἴδιον, καὶ θίλω ψάλλει τὸ ὄνομά σου.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Χαρεῖται ἴδιον μὲν τὸν λαόν τῆς.

11 Καὶ πάλιν· Δοξάζει τὸν Κύριον πάντα τὰ ἴδιον, καὶ ἰπαινέσατε αὐτὸν ὅλοι οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας λέγει· Θίλει ἰσθαι ἡ εἰς τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐκίπῃ ὅπου σηκωθῇ, θίλει ἵνα αἰδύνηται τὰ ἴδιον· καὶ τὰ ἴδιον θίλει ἰλπίσιν εἰς αὐτόν.

13 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἰλπίδος ἁμῶν ἵνα μᾶς πληρῶσιν καθὼς χαρὰν καὶ εἰρήνην διὰ μέσον τῆς πίστεως, εἰς τὸ ἵνα περισσεύει ἰσθὶς εἰς τὴν ἰλπίδα, μὲν τὴν δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

14 Καὶ πιστεύω, ἀδελφοί μου, καὶ ἐγὼ αὐτὸς διὰ λόγου σας, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἰσθὶς εἶσθε γιμάτοι πληρώσεως,

καὶ πάντες γνώσις, δυνάμει
καὶ ἀλλήλους ἰσχυρίζονται.

14 Ἐπειδὴ οὖν δι' ἔγραφας
ἐπιστολῶν, ἀπὸ μέρους,
ἡ χάρις καὶ ἡ εὐαγγελία διὰ
τῆς χάριτος τῆς δοθεῖσάς μοι
ἐκ τοῦ Θεοῦ,

15 Εἰς τὸ εἶναι με λειτουργίαν
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ
ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέ-
λιον τῷ Θεῷ, ἵνα γένηται
ἡ προσφορὰ τῶν ἱδνῶν εὐ-
προσδίκτων, ἡγιασμένη ἐν
Πνεύματι ἁγίῳ.

16 Ἐχω οὖν καύχησιν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς
ἐσάς.

17 Οὐ γὰρ τολμήσω λα-
λεῖν τι ὃ ἐν κατεργάσασθε
Χριστὸς δι' ἐμῶν, εἰς ὑπακοὴν
ἑσῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ,

18 Ἐν δυνάμει σημείων
καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύ-
ματος Θεοῦ· ὥστε με ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι
τῆς Ἰλλυρικῆς περιηρώσεται
τὸ εὐαγγέλιον τῷ Χριστῷ.

19 Οὕτως δὲ φιλοτιμώμε-
θα εἰς τὴν ἐκδόχην, ἔχοντες
ἐν ἑαυτοῖς Χριστὸν, ἵνα μὴ
ᾖ ἡμεῖς ἀλλότριον θεμέλιον οἰκο-
δομοῦ.

20 Ὡς δὲ, καθὼς γέγραπ-

ται, καὶ ἡμεῖς λογῶντες γινώσκοντες,
καὶ δύνομεθα ἵνα ἰσχυρισθῶμεν
ἐν τοῖς ἄλλοις.

15 Καὶ ἔγραψά σας ὁλί-
γους τολμηρότερους, ἀδελφοί
μου, ὥς ἀναδυμίζοντάς σας,
διὰ τὴν χάριν ὅπου μου, ἐδόθη
ἐκ τοῦ Θεοῦ,

16 Εἰς τὸ εἶναι με ὑπη-
ρέτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ
ἔθνη, ἵνα ἱερουργῶ τὸ εὐαγγέ-
λιον τῷ Θεῷ, διὰ τὴν γίνην
ἢ προσφορὰν τῶν ἱδνῶν εὐ-
προσδίκτων· ἡγιασμένη με
Πνεύμα ἁγίον.

17 Ἐχω λοιπὸν καύχησιν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς τὰ πρᾶγ-
ματα τῷ Θεῷ.

18 Διατὶ δὲν θέλω ἀπο-
κοτήσῃ ἵνα εἰπῶ τίποτε·
ὅπου δὲν ἔκαμιν ὁ Χριστὸς διὰ
μίσους μου, εἰς τὸ ἵνα ὑπακούσῃ
τὰ ἔθνη μὲ λόγον καὶ ἔρ-
γον,

19 Μὴ δύνάμει σημείων
καὶ τεράτων, μὴ τὴν δύνάμιν
τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· εἰς
τόσους ὅπου ἵνα ἐγείμισα ἐγὼ ἀπὸ
τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τρυγῶν
ἕως τῆς Ἰλλυρικῆς, τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ ἵτις ἐγὼ σπαρά-
ζοντας με μεγάλης προθυ-
μίας ἵνα ἐκδοχῶν, ἔχοντες ἐν
ἑαυτοῖς Χριστὸν, ἵνα μὴ
ᾖ ἡμεῖς ἀλλότριον θεμέλιον
οἰκοδομῶν ἅπαντες εἰς
ἀλλουτὸν θεμέλιον.

21 Ἀλλὰ καθὼς ἔγραψεν·

ται· Οἷς οὐκ ἀνηγγέλῃ περὶ αὐτῷ, ὅφονται· καὶ οἱ οὐκ ἀκηκάσι, συνήσῃσι.

22 Διὸ καὶ ἐνικοπτόμεν τὰ πολλὰ τῷ ἰλδιῷ πρὸς ὑμᾶς.

23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τόποι ἔχον ἐν τοῖς κλίμασι τέτοις, ἐπιποδίαν δὲ ἔχον τῷ ἰλδιῷ πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν·

24 Ὡς ἰὰν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπυρίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ διαπεριεγμένῃ διασασθαι ὑμᾶς, καὶ ἐφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεί· ἰὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.

25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, διακοιῶν τοῖς ἀγίοις.

26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινοῦναι τινὰ ποιήσασθαι εἰς τὴν πτωχὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

27 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφειλῆται αὐτῶν εἶναι· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἴδια, ὀφείλωσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.

28 Τῷτο οὖν ἐπιτελίσας, καὶ σφραγισάμην· αὐτοῖς

Εἰς ἐκείνας ὁπῷ δὲν ἀνφαιτῇ περὶ τῷ Θεῷ, θίλῃσιν ἰδῆ· καὶ ἐκεῖνοι ὁπῷ δὲν ἄκυσται, θίλῃσιν γροικῇσι.

22 Διὰ τῷτο ἐμποδιζόμεν ταῖς περιστάσεσιν ἡμεῖς, ἰὰ ἔλθω εἰς ἰσᾶς.

23 Ἀλλὰ τῷρα μὴ ἔχοντας πλείον εἰς τὰ κλίματα τῷτα τόποι, καὶ ἔχοντας ἀγάπην, ἰὰ ἔλθω εἰς ἰσᾶς ἀπὸ πολλῆς χρόνης·

24 Ὅταν πηγίω εἰς τὴν Σπαιρίαν, θίλῃ ἔλθω εἰς ἰσᾶς· διατὶ ἐλπίζω περιεγμένους ἀπ' αὐτῷ ἰὰ σᾶς ἰδῶ, καὶ ἀποτ' ἰσᾶς ἰὰ ξιπρωτοδῆδῶ ἐκεί· ἀνίσως καὶ χωρτάσω ἀπὸ λόγου σας εἰς κάποιον τρόπον.

25 Ἀμὴν τῷρα πηγίω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὑπηρετῶντας τῆς ἀγίας.

26 Διατὶ ἰδίλῃσαι ἡ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα ἰὰ κάμῃσιν καὶ πτωχοῖς ἁγίοις εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀγίους ὁπῷ εἶναι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

27 Διατὶ τῆς ἀρεῖσιν ἰτῷται, μὲν τὸ ἰὰ εἶναι χρεῖσιν τῶν· διατὶ ἰπενδῇ τὰ ἴδια ἐκοινώνησαν τοῖς πνευματικαῖς τῆς, χρεῖσιν ἰὰ τῆς ὑπηρετήσῃσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ σαρκικά.

28 Ἐτῷτο λοιπὸν τελεῶντας, καὶ βυλῶντας εἰς

τὸν καρπὸν τούτων, ἀπειλούσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενοι πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τῷ εὐαγγελίῳ τῷ Χριστῷ.

30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τῷ Πνεύματι· συναναγαγείναι μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν·

31 Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειλημάτων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος γίνηται τοῖς ἁγίοις·

32 Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θιλήματός, καὶ συναναπαύσωμαι ἐμῶν.

33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

αὐτὸς τὸν καρπὸν ἐτέτοι, θέλω πάγει διὰ μίσους εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Καὶ ἐξεύρω ὅτι ἐρχόμενοι εἰς ἱσᾶς, θέλω ἔλθῃ μὲ πλήρωμα εὐλογίας τῷ εὐαγγελίῳ τῷ Χριστῷ.

30 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, διὰ τὸν Κύριον μας Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τῷ Πνεύματι, νὰ συναναγωνισθῆτε καὶ ἐσθῆς μετ' ἡμῶν εἰς ταῖς προσευχαῖς διὰ λόγον μου εἰς τὸν Θεόν·

31 Διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ ἐκείνης, ὅπῃ εἶναι ἀπειδεῖς εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ διὰ νὰ γένη ἡ ὑπηρεσία μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος εἰς τῶν ἁγίων·

32 Διὰ νὰ ἔλθω μὲ χαρὰν εἰς ἱσᾶς μὲ τὸ θέλημα τῷ Θεῷ, καὶ νὰ ἀναπαυθῶ μετ' ἱσᾶς.

33 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ᾧ εἶναι μὲ ὅλος σας· ἀμήν.

Κεφ. ις'. 16.

ΣΤ. ἔπειτα δὲ ἡμῖν Φαίβη τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, εὖσαι διακονοῖ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κιγχριαῖς·

2 Ἵνα αὕτη προσδεχέσθῃ Κυρίῳ ἀξίως τὸν ἅγιον, καὶ παραστήτῃ αὐτῇ ἐν ᾧ αὐτοῖς ἡμῶν χρῆσι πρᾶγματι· καὶ

ΚΑΙ' σᾶς συστήνω τὴν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν μας, ἡ ὅποια εἶναι διακόνισσα τῆς ἐκκλησίας ὅπῃ εἶναι εἰς ταῖς Κιγχριαῖς·

2 Διὰ νὰ τὴν δεχθῆτε ἐν Κυρίῳ καθὼς πρέπει τοὺς ἁγίους, καὶ νὰ τὴν παραστήτετε εἰς ὃ, τι πρᾶγμα χρει-

γὰρ αὕτη προγάτις πολλῶν
ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἱμῶ.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τὴς συνεργῆς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

4 (Οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸ ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέδηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνον εὐχαρισῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἰδιῶν.)

5 Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν.

6 Ἀσπάσασθε Μαριὰμ, ἣτις πολλὰ ἱκοπίασιν εἰς ἡμᾶς.

7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουλίαν τὴς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου· οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἡμῶν γιγόρισιν ἐν Χριστῷ.

8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ.

9 Ἀσπάσασθε Οὐέβαιον τὸν συνεργόν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου.

10 Ἀσπάσασθε Ἀπιλλῆν, τὸν δοκιμὸν ἐν Χριστῷ·

αὐτὴ ἀπὸ λόγου σας· διατί καὶ αὕτη ἱπαραγάθη πολλὰς, καὶ αὐτὸν ἱμῖα.

3 Χαιρετήσῃτε τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν τὴς συμβεηδῆς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

4 (Οἱ ὅποιοι διὰ τὴν ζήτησιν μου ἔβαλαν τὸν λαιμὸν τῆς· τῆς ὁποῖας ὄχι ἐγὼ μεταχὲς τῆς εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ ἑλπίς ἡ ἐκκλησίαις τῶν ἰδιῶν.)

5 Καὶ χαιρετήσῃτε καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὅπου ἴσται εἰς τὸ σπῆτί της. Χαιρετήσῃτε τὸν Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπημένον μου, ὁ ὅποιος ἴσται ἡ ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς τὸν Χριστόν.

6 Χαιρετήσῃτε τὴν Μαριὰμ, ἡ ὁποῖα πολλὰ ἱκοπίασιν εἰς ἡμᾶς.

7 Χαιρετήσῃτε τὸν Ἀνδρόνικον καὶ τὴν Ἰουλίαν τὴς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου· οἱ ὅποιοι ἴσται ἐξαίρετοι ἀνάμισα εἰς τῆς ἀποστόλης, οἱ ὅποιοι ἴσται καὶ προτίτεροί μου εἰς τὸν Χριστόν.

8 Χαιρετήσῃτε τὸν Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ.

9 Χαιρετήσῃτε τὸν Οὐέβαιον τὸν συνεργόν μας εἰς Χριστόν, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπημένον μου.

10 Χαιρετήσῃτε τὸν Ἀπιλλῆν, τὸν δοκιμὸν εἰς τὸν Χρι-

Ἀσπάσασθι τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλων.

11 Ἀσπάσασθι Ἡρώδιν τὸν συγγενὴ μου. Ἀσπάσασθι τὴς ἐκ τῶν Ναρκίσου, τὴς ὄντας ἐν Κυρίῳ.

12 Ἀσπάσασθι Τρύφαιαν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιῶσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθι Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ.

13 Ἀσπάσασθι Ῥῥῶφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἑμὲ.

14 Ἀσπάσασθι Ἀσίγκριτον, Φλίγοντα, Ἑρμᾶν, Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τὴς σὺν αὐτοῖς ἀδελφάς.

15 Ἀσπάσασθι Φιλόλογον καὶ Ἰυλίαν, Νηρία καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ Ὀλυμπῶν, καὶ τὴς σὺν αὐτοῖς πάσας ἁγίας.

16 Ἀσπάσασθι ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τὴς τὰς διχομασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδασχὴν ἣν ὑμεῖς

ἔχετε. Χαιρετήσετε ἑαυτοὺς ὡς ἴσται ἀπὸ τὸν Ἀριστοβούλων.

11 Χαιρετήσετε τὸν Ἡρώδιν τὸν συγγενὴ μου. Χαιρετήσετε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ἐδικῆς τοῦ Ναρκίσου, ὡς ἴσται εἰς τὸν Κύριον.

12 Χαιρετήσετε τὴν Τρύφαιαν καὶ τὴν Τρυφῶσαν, ὅπου κοπιᾶζουσι διὰ τὸν Κύριον. Χαιρετήσετε τὴν Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἣ ὅποια πολλὰ ἐκοπίασεν διὰ τὸν Κύριον.

13 Χαιρετήσετε τὸν Ῥῥῶφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτουτοῦ καὶ ἐμὲ.

14 Χαιρετήσετε τὸν Ἀσίγκριτον, τὸν Φλίγοντα, τὸν Ἑρμᾶν, τὸν Πατρόβαν, τὸν Ἑρμῆν, καὶ τὰς ἀδελφὰς ὡς ἴσται μαζὺ μετ' αὐτάς.

15 Χαιρετήσετε τὸν Φιλόλογον καὶ τὴν Ἰυλίαν, τὸν Νηρία καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν Ὀλυμπῶν καὶ ὅλης τῆς ἁγίας ὡς ἴσται μαζὺ μετ' αὐτάς.

16 Χαιρετηθῆτι ἑαυτοὺς τὸν ἄλλον μὴ φίλημα ἁγίων. Σᾶς χαιρετῶσιν αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, ἵνα φοβήσασθε ἑαυτοὺς ὡς ἴσται κάμνουσι ταῖς διχομασίαις καὶ τὰ σκάν-

ἐμάθετε, ποιούντας· καὶ ἐκλίνατε ἀπ' αὐτῶν.

18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ὁ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἑξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰ πάντας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θίλω δὲ ὑμᾶς σοφὴς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκραιφνὴς δὲ εἰς τὸ κακόν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σαταναῖν ὑπὸ τῆς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λύκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρις οἱ συγγενεῖς μου.

22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τίρτις ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν Κυρίῳ.

23 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Γαῖος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

δαλα, ἔξω ἀπὸ τῆς διδασχῆς ὁπῷ ἐμάθετε· καὶ φύγιτε ἀπ' αὐτῆς.

18 Διατὶ οἱ τοιοῦτοι δι' δουλεύουσι τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ τὴν κοιλίαν τῆς· καὶ μὴ κατὰ λόγια καὶ εὐλογίας ἑξαπατοῦσι ταῖς καρδίαις τῶν ἀκάκων.

19 Διατὶ ἡ ὑπακοὴ ἡ ἰδική σας ἔφθασεν εἰς ὅλους. Χαίρομαι λοιπὸν ἐν ὑμῖν· καὶ θίλω καὶ ἰσῶς τὰ ἐσθὲ σοφοὶ εἶ, ἐν ἀγαθόν, καὶ ἀπλοὶ εἰς τὸ κακόν.

20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θίλω συντρίψει τὸν Σαταναῖν ἀποκάτω εἰς τὰ ποδάρια σας τὸ γλιγωρέτερον. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅς εἴηαι μὴ λόγος σας. Ἀμήν.

21 Σᾶς χαιρετῶσι ὁ Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λύκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρις οἱ συγγενεῖς μου.

22 Σᾶς χαιρετῶ ἐν Κυρίῳ ἐγὼ Τίρτις ὁπῷ ἔγραψα τὴν ἐπιστολήν.

23 Χαιρετᾷ σας ὁ Γαῖος ὁ ξενόδοχος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Χαιρετᾷ σας Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Τῷ δὲ δυναμει ὑμᾶς
σπείρει κατὰ τὸ εὐαγγελίον
μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ
Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν
μυστηρίων χρόνις αἰώνιαις σι-
σιγημένων.

26 Φανερωθέντι δὲ ἰὺν
διὰ τῆς γραφῶν προφητικῶν,
κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου
Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς
πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέν-
τι.

27 Μείν σοφῷ Θεῷ, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
τὸς αἰῶνας. Ἀμήν.

† Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη
ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φίλιππος τῆς
διακόνου τῆς ἐν Κιγχρεαῖς ἐκ-
κλησίας.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ ὅλης
σας. Ἀμήν.

25 Καὶ εἰς ἐκεῖνοι ὅπου
δύνεται ἰὰ σὰς βιβλαιώτη
κατὰ τὸ εὐαγγελίον μου, καὶ
τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ,
κατὰ τὴν φανέρωσιν τοῦ μυσ-
τηρίου ὅπου ἐσιωπήθη ἀπὸ
χρόνους αἰώνιους.

26 Καὶ τῶρα ἐφανερώθη
διὰ μέσων τῶν προφητικῶν
γραφῶν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ
αἰωνίου Θεοῦ εἰς τὴν ὑπακοὴν
τὴν πίστεως, καὶ ὅπῃ ἐγνω-
ρίσθη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

27 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν
Θεὸν ᾧ εἶναι δόξα διὰ Ἰη-
σοῦ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸς αἰῶνας.
Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ῥωμαίους ἐγράφη
ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φίλιππος τῆς
διακόνου τῆς εἰς Κιγχρεαῖς
ἐκκλησίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΩΤΗ.

Κιφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστο-
λος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ
θιλήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθί-
νης ὁ ἀδελφός·

2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ
τῇ ὕσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμέ-
νοις Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς
ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπι-
καλυμένοις τὸ ὄνομα τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐν
παντὶ τόπῳ αὐτῶν τε καὶ
ἡμῶν·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου
πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ
χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ
ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

5 Ὅτι ἐν παντὶ ἐπλητί-
σθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ
καὶ πάσῃ γνώσει·

6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τῷ
Χριστῷ ἰβεβαιώθη ἐν ὑμῖν·

7 Ὡς ὑμεῖς μὴ ὑστερεῖσθαι
ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπικδι-

ΠΑΥΛΟΣ καλισμίνος ἀπό-
στολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
μὴ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ
Σωσθίνης ὁ ἀδελφός·

2 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
Θεοῦ ὅπου εἶναι εἰς τὴν Κόριν-
θον, εἰς τὴς ἡγιασμένους ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ καλισμίνους
ἁγίους, μὴ ὅλους ἐκείνους ὅπου
ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τῷ
Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστῷ,
εἰς κάθε τόπον ἰδικόν τε
καὶ ἰδικόν μας·

3 Ἄς εἶναι χάρις εἰς
ἰσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

4 Ἐγὼ πάντοτε εὐχα-
ριστῶ τὸ Θεόν μου διὰ λόγου
σας, διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ,
ὅπου σας ἐδόθη εἰς τὸν Ἰησοῦν
Χριστόν·

5 Ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα
ἐγινήκτε πλήσιοι εἰς αὐτὸν,
εἰς κάθε λόγον καὶ εἰς κάθε
γνώσιν·

6 Καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ
Χριστοῦ ἰβεβαιώθη εἰς ἰσᾶς·

7 Ὅσον ὅπου νὰ μὴ ἴσθι
ἰσις ἰστερημένοι ἀπὸ κατῆς

χαρίαις τῇ ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ἡμᾶς ἵνα τίτλος ἀγγελίας ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστὸς ὁ Θεός, δι' ἣν ἐλπίδατι εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ ἡ ἐν ἡμῶν σχέσις, ἵνα δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ἐπὶ τῷ Χλόῳ, ὅτι ἱριδίζετε ἐν ὑμῖν ἑαυτοὺς.

12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἱερατικὸν ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἰμι Παῦλος, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶν, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστῶς.

13 Μηνίρεται ὁ Χριστός; μήνα ὁ Παῦλος ἐξαυρώθη διὰ λόγου ὑμῶν; ἢ μήνα εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι ὅλην ὑμῶν ἱβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον·

χαρίσμα, ἀναμείνοιτες τὴν φανέρωσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὁ ὁποῖος καὶ θέλει σᾶς βεβαιώσει ἕως τὸ τέλος ἵνα εἴσθε χωρὶς κατηγορίαν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστὸς εἶναι ὁ Θεός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκαλῆσθητε εἰς τὴν ἔνωσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

10 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ ἡν λέγεται ὅλοι τὸ αὐτὸ, καὶ ἡ μὴ εἶναι εἰς ἰσᾶς διχοστασίας, ἀλλὰ ἡν εἴσθε τελείως ἑνωμένοι εἰς τὸν αὐτὸν νοῦν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην.

11 Διατὶ διὰ λόγου σας, ἀδελφοί μου, ἐφανερώθη εἰς ἡμῖνα ἀπὸ τῆς (ἀνδρώπης) τῆς Χλόης, ὅτι εἶναι φιλονικίαις ἀνάμεσά σας.

12 Καὶ λέγω ἑαυτῷ, ὅτι κάδε ἡμῶν ἀπὸ σᾶς λέγει· Ἐγὼ εἶμαι τῷ Παύλῳ, καὶ ἐγὼ εἶμαι τῷ Ἀπολλῶν, καὶ ἐγὼ τῷ Κηφᾶ, καὶ ἐγὼ εἶμαι τοῦ Χριστοῦ.

13 Μήνα ἰμοιρᾶσθαι ὁ Χριστός; μήνα ὁ Παῦλος ἐξαυρώθη διὰ λόγου σας; ἢ μήνα εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὅτι πάντα ἀπ' ἰσᾶς δι' ἱβάπτισα, παρὰ τὸν Κρίσπον καὶ τὸν Γάϊον·

15 Ἴνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἱμὸν ὄνομα ἱβάπ-
τισα.

16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν
Στιφανῶν οἶκον· λοιπὸν οὐκ
εἶδα εἴ τινα ἄλλοι ἱβάπ-
τισα.

17 Οὐ γὰρ ἀπίστέλι μὲν
Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγ-
γελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ
λόγου, ἵνα μὴ κινωθῇ ὁ γου-
ρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ
γαυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις
μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομέ-
νοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ
ἐστὶ.

19 Γέγραπται γάρ· Ἀπο-
λῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν,
καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν
ἀδετήσω.

20 Πῶ σοφός; Πῶ γραμ-
ματικός; Πῶ συζητητὴς τοῦ
αἰῶνος· τέτῃ; Οὐχὶ ἰμώ-
ραυν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ
κόσμου τέτῃ;

21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ
σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ
κόσμος· διὰ τῆς σοφίας τὸν
Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ
τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος
σωσαι τὰς πιστεύουσας.

22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι
σημειῶν αἰτῶσι, καὶ Ἕλληες
σοφίαν ζητοῦσιν·

23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χρι-
στὸν ἰσχυρομένον, Ἰουδαίοις μὲν

15 Διὰ τὰ μὴν εἰπῇ τινας,
ὅτι εἰς τὸ ὄνομά μου τὸν
ἱβάπτισα.

16 Καὶ ἱβάπτισα καὶ τὸν
σπῆτι τοῦ Στιφανῶν· διὸ
ἱξίῳρον λοιπὸν ἐὰν ἱβάπτισα
κανίνα ἄλλον.

17 Διὰ τὸ ὁ Χριστὸς δὲν μὲν
ἔγειναι ἐὰν βαπτίζω, ἀλλὰ ἐὰν
κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, ὅχι μὲν
σοφίαν λόγου, διὰ τὰ μὴν κινω-
ταιωθῇ ὁ γαυρὸς τῷ Χριστῷ.

18 Διὰ τὸ ὁ λόγος λοιπὸν
περὶ τῷ γαυρῷ, σημάδι εἰς τὰς
ἀπωλισμένους, εἶναι μωρία,
ἀμὴν εἰς ἡμᾶς τὰς σωζομένους,
εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ.

19 Διὰ τὸ εἶναι γεγραμμέ-
νον· Θέλω χαλάσθαι τὴν σοφίαν
τῶν σοφῶν, καὶ θέλω ἀφαιρῆσαι
τὴν φρόνησιν τῶν φρονημάτων.

20 Ποῦ εἶναι κανίνας σο-
φός; Πῶ εἶναι γραμματικός;
Πῶ εἶναι συζητητὴς τοῦ αἰῶνος·
τέτῃ; Δὲν ἰμώραυν ὁ Θεὸς
τὴν σοφίαν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ
τοῦ;

21 Διὰ τὸ ἐπειδὴ μὲν τὴν σο-
φίαν τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος· δὲν
ἐγνώρισεν διὰ μέγεθος τῆς σοφίας
τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, ἐὰν
σωσῇ μὲν τὴν μωρίαν τῆς κηρύ-
γματος, ἐκείνους ὅπως πιστεύουσιν.

22 Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι
σημειῶν γινώσκουσιν, καὶ Ἕλλη-
ες σοφίαν ζητοῦσιν·

23 Ἀμὴν ἡμεῖς κηρύττομεν
Χριστὸν ἰσχυρομένον, ὁ ὅποιος

σκάνδαλοι, Ἑλλησι δὲ μω-
ρίαι·

24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλη-
τοῖς Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλησι
Χριστὸς Θεὸς δύναμις καὶ Θεὸς
σοφία.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ
Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνδρώ-
πων ἰστί· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ
Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνδρώ-
πων ἰστί.

26 Βλέπτετε γὰρ τὴν κλη-
σίαν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι ἡ
πολλὴ σοφία κατὰ σάρκα, ἡ
πολλὴ δύναμις, ἡ πολλὴ
ἐγκυβέρνησις·

27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ
κόσμου ἐξηλιξάτο ὁ Θεός, ἵνα
τῆς σοφῆς κατασχύνη· καὶ
τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξηλί-
ξατο ὁ Θεός, ἵνα κατασχύνη
τὰ ἰσχυρά·

28 Καὶ τὰ ἀγνῆ τοῦ
κόσμου καὶ τὰ ἐξυδνημένα
ἐξηλιξάτο ὁ Θεός, καὶ τὰ
μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα κα-
ταργήσῃ.

29 Ὅπως μὴ καυχήση-
ται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐ-
τοῦ.

30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμῖς
ἰστέτε ὅτι Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγί-
νετο ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ,
ἐκ σοφίας τε καὶ ἀγιασμοῦ
καὶ ἀπελύτρωσις·

εἰς τῆς Ἰουδαίους εἶναι σκάνδα-
λον, καὶ εἰς τῆς Ἑλληνας
μωρία·

24 Ἀλλὰ εἰς τῆς καλισμί-
νης Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας, ὁ
Χριστὸς ὁπῶς κηρύττομεν, εἶναι
Θεὸς δύναμις καὶ Θεὸς σοφία.

25 Διὰ τὸ μωρὸν τῷ Θεῷ
εἶναι σοφώτερον ἀπὸ τῆς ἀν-
δρώπης· καὶ τὸ ἀσθενήμενον
τοῦ Θεοῦ, εἶναι δυνατώτερον
ἀπὸ τῆς ἀνδρώπης.

26 Διὰ τὴν ἰστίαν, ἀδελφοί,
βλέπτετε τὸν καλισμὸν σας,
ὅτι δὲν εἶσθε πολλοὶ σοφοὶ
κατὰ σάρκα, δὲν εἶσθε πολ-
λοὶ δυνατοί, δὲν εἶσθε ἐγκυ-
βητοὶ πολλοί·

27 Ἀλλὰ ἐδιάλειξεν ὁ Θεός
τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου, διὰ τὴν
κατατροπιάσιν τῆς σοφῆς·
καὶ τὰ ἀσθενήμενα τῷ κόσμῳ
ἐδιάλειξεν ὁ Θεός, διὰ τὴν ἐν-
τροπιάσιν τὰ δυνατά·

28 Καὶ τὰ ἀγνῆ τῷ κόσμῳ
καὶ τὰ καταφρονήμενα ἐδιάλ-
ειξεν ὁ Θεός, καὶ ἐκείνα ὁπῶς
δὲν εἶναι, διὰ τὴν χαλάσιν
ἐκείνα ὁπῶς εἶναι.

29 Διὰ τὴν μὴ καυχῆσθαι
καμία σὰρξ ὁμπροσὰ εἰς τὸν
Θεόν.

30 Καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν
Θεὸν εἶσθιν ἰστίαν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος ἡμεῖς ἐγίνομεν
εἰς ἡμᾶς σοφία ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,
καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀγιασμοὶ
καὶ ἐλυτρώσεις·

31 Ἴνα, καθὼς γίγρεται·
Ὁ καυχόμενος, ἐν Κυρίῳ
καυχάσθω.

31 Διὰ τὰ καὶ χαίται εἰς τὸν
Κύριον ἰκεῖν· ὑπὲρ καὶ χῆται,
καθὼς εἶναι γιγραμμένοι.

Κιφ. β'. 2.

Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς,
ἀδελφοί, ἦλθον ὃ καθ'
ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, κα-
ταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον
τοῦ Θεοῦ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τῷ εἰδέναι
τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν
Χριστόν, καὶ τοῦτον ἔγνω-
ν μένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ
ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ
ἐγγιγμένον πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ
κήρυγμά μου ἐκ ἐν παιδοῖς
ἀνθρωπίνης σοφίας λόγος,
ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος
καὶ δυνάμεως·

5 Ἴνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ
ᾗ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν
δυνάμει Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλῶμεν ἐν
τοῖς τιλίοις· σοφίαν δὲ ὃ τῷ
αἰῶνι· τέτυκται, ὃ δὲ τῷ ἀρ-
χόντι τοῦ αἰῶνος· τέτυκται τῷ
καταγεγραμμένῳ.

7 Ἀλλὰ λαλῶμεν σοφίαν
Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκρυ-
πταμένην, ἣν προέφησε ὁ
Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δό-
ξαν ὑμῶν·

ΚΑΙ ἐγὼ ὅταν ἦλθα εἰς
ἰσᾶς, ἀδελφοί, δὲν εἶδα
μὴ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας,
κρίττωντάς σας τὴν μαρτυ-
ρίαν τοῦ Θεοῦ.

2 Διὰ τὸ δὲν ἀποφάσιστα
ποτὶ τὰ ἐξιέρω τιποτις ἄλλος
εἰς ἰσᾶς, παρὰ τὸν Ἰησοῦν Χρι-
στόν, καὶ τὸτον ἔγνωσα.

3 Καὶ ἐγὼ μὴ ἀσθενείᾳ
καὶ μὴ φόβῳ καὶ μὴ πολλῷ
τρόμῳ ἐγάθηκα εἰς ἰσᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου, καὶ τὸ
κήρυγμά μου δὲν ἦτον ἐκ παι-
δευτικῶν λογικῶν τῆς ἀνθρωπίνης
σοφίας, ἀλλὰ μὴ ἀπόδειξις
πνεύματος καὶ δυνάμεως·

5 Διὰ τὰ μὴν εἶναι ἡ
πίστις σας εἰς τὴν σοφίαν τοῦ
ἀνθρώπου, ἀλλὰ εἰς τὴν δύ-
ναμιν τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ σοφίαν λαλῶμεν εἰς
τὴς τιλίους· ἀμὴ ἔχει σοφίαν
τοῦ αἰῶνος· ἰτέτυκται, ὃ δὲ τῷ
ἀρχόντῳ τῷ φειραμένῳ τοῦ
αἰῶνος· ἰτέτυκται.

7 Ἀλλὰ λαλῶμεν μυστη-
ριώδη σοφίαν Θεοῦ, ἰκεῖν
λέγων τὴν σοφίαν τὴν ἀπο-
κρυπταμένην, τὴν ὑποφάνει προ-
έφησε ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων
εἰς δόξαν μας·

8 Ἡ ἐξουσία τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος· τότε ἴγνωσι· εἰ γὰρ ἴγνωσι, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἵσταύρωσαι.

9 Ἀλλὰ, καθὼς γίγρεται· Ἄ ὀφθαλμός οὐκ ἵδρι, καὶ ὅς οὐκ ἤκουσι, καὶ ἐπὶ καρδίᾳ ἀνθρώπου ἔκ ἀκούῃ, ἃ ἐτοίμασι ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπήσιν αὐτόν·

10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ Πνεύματος· αὐτῷ τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα ἱκνῶν, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Τίς γὰρ οἶδιν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ ἐξουσία οἶδιν, εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὡς οἰδοῦμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

13 Ἀ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος· ἁγίου· πνευματικῶς πνευματικὰ συγκρίνουμεν.

8 Τὴν ὁποῖαν σοφίαν ἐδὲ καίνας ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητας τοῦ αἰῶνος· τότε τὴν ἰγνώρισιν· διὰ τὴν ἡθελαὶ τὴν γνωρίσῃ, δὲν ἡθελαὶ σαυρώσῃ τὸν Κύριον τῆς δόξης.

9 Ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γιγρεσμένοι· Ἐκεῖνα ὅπῃ μάτι δὲν ἵδρι, καὶ αὐτίον δὲν ἤκουσι, καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῷ ἀνθρώπῳ δὲν ἱμβήκαν, ἐκεῖνα ἱτοίμασιν ὁ Θεὸς διὰ ἐκείνων ὅπῃ τὸν ἀγαπήσιν·

10 Ἀμὴ εἰς ἡμᾶς τὰ ἀπεκάλυψε ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος· τῷ· διὰ τὸ Πνεῦμα ὅλα ἐξετάζει, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Διὰ τὸ ποῖ· ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου γνωρίζῃ τὰ ἰσχυρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, παρὰ τὸ πνεῦμα τῷ ἀνθρώπῳ, ὅπῃ εἶναι μίσκ εἰς αὐτὸν τὸν ἀνθρώπον; Ἔττι καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ καίς δὲν τὰ ἐξεύρει, παρὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν τὸ πνεῦμα τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ γνωρίσωμεν ἐκεῖνα ὅπῃ μᾶς ἱχάρισιν ὁ Θεός·

13 Τὰ ὁποῖα καὶ λαλοῦμεν, ὅχι μὴ λόγια ὅπῃ διδάσκῃ ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, ἀλλὰ μὴ λόγια ὅπῃ διδάσκῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἱφαρμόζοντες τὰ πνευματικὰ εἰς τὰ πνευματικά.

14 Ψυχικὸς δὲ ἀνδρῶπ^Θ ἔδύχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἴσθι, καὶ ἔδύαται γινῶσαι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ἐκ' ὕδατος ἀνακρίνεται.

16 Τίς γὰρ ἴγνω ἰὼν Κυρίῳ, ὅς συμμοίσεσθαι αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ ἰὼν Χριστῷ ἴχομεν.

14 Ἀμὴν ὁ ψυχικὸς ἀνδρῶπ^Θ δὲν δέχεται τὰ πνεύματα τοῦ Πνεύματος τῷ Θεῷ· διατὶ εἶναι μωρία εἰς αὐτὸν, καὶ δὲν δύνηται γὰρ τὰ γνωρίσθαι, ὅτι διακρίνεται πνευματικῶς.

15 Ἀμὴν ὁ πνευματικὸς ἀνδρῶπ^Θ ἀνακρίνει μὲν ὅλα, καὶ αὐτὸς δὲν ἀνακρίνεται ἀπὸ κανίνα.

16 Διατὶ τίς ἰγνώσκει τὸν ἰὼν τοῦ Κυρίου, ὅπως γὰρ τὸν διδάξῃ; Ἀμὴν ἡμεῖς ἴχομεν ἰὼν Χριστῷ.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ' ἐγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.

2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ ἔβρωμα· ὅπου γὰρ ἠδύνασθε· ἀλλ' ὅτι ἔτι ἰὼν δύνασθε.

3 Ἐτι γὰρ σαρκικοί ἐσθι· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζηλοῦ καὶ ἔρις καὶ διχοφασίαι, ὕψι σαρκικοί ἐσθι, καὶ κατὰ ἀνδρῶποι περιπατεῖτε;

4 Ὅταν γὰρ λίγη τις· Ἐγὼ μὲν εἶμι Παῦλος· ἕτερος δέ· Ἐγὼ Ἀπολλῶ· ὕψι σαρκικοί ἐσθι;

5 Τίς ἔστι ἰσθι Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἡ

ΚΑΙ' ἐγὼ, ἀδελφοί, δὲν ἠδυνήθηκα γὰρ σὰς λαλήσω ὡς ἐν πνευματικῶς, ἀλλὰ ὡς ἐν σαρκικῶς, ὡς ἐν νηπίοις εἰς τὸν Χριστόν.

2 Γάλα σὰς ἐπότισα, καὶ ὅχι φαγητόν· διατὶ ἀκόμι δὲν ἠδύνασθαι γὰρ τὸ φῶς· ἀλλὰ μηδὲ τῷρα δύνασθαι.

3 Διατὶ ἀκόμι σαρκικοί ἐσθθι· διατὶ ἰσχυρὴ εἶναι εἰς ἰσὰς ζηλία καὶ φιλονικία καὶ διχοφασίαις, δὲν ἠσθθι σαρκικοί καὶ περιπατεῖτε κατόπιν εἰς τὴν ἀνδρῶπότητα;

4 Διατὶ ὅταν λίγη ὁ ἰσθθ· Ἐγὼ εἶμαι τῷ Παύλῳ· καὶ ἄλλ^Θ· Ἐγὼ εἶμαι τῷ Ἀπολλῶ· δὲν ἠσθθι σαρκικοί;

5 Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ τίς εἶναι ὁ Ἀπολλῶς,

διάσωσι δ' ἵνα ἰπικεύσῃ, καὶ ἰκάσῃ ὡς ὁ Κύριος ἰδῇ;

6 Ἐγὼ ἰφύτιυσα, Ἀπολλῶς ἰπότισι· ἀλλ' ὁ Θεὸς τὴν ἰφύτιυν.

7 Ὅτι ἔτι ὁ φυτεύων ἰγί, ἔτι ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αἰζάνων Θεός.

8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἱ ἰσιν ἰκασθ' δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

9 Θεὸς γάρ ἰσμι συνεργοί· Θεὸς γάργων, Θεὸς οἰκοδομῇ ἰγί.

10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοιδῶσάν μοι, ὡς αἰσθ' ἀρχιτέκτων διμελίων τίθηκα, ἀλλ' ὁ ἰποικοδομῇ ἰκασθ' δὲ βλιπέτω πῶς ἰποικοδομῇ.

11 Θεμέλιον γάρ ἄλλοι ἠδὲς δύναται θῆναι παρὰ τὸν κείμενον, ὡς ἰγί Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

12 Εἰ δὲ τις ἰποικοδομῇ ἰπὶ τὸν διμελίον τοῦτον, χρυσὸν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χέρτον, καλάμην·

13 Ἰκασθ' ἰγί φανερῶν γινώσκονται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἱ πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἰκάσῃ τὸ ἰγί ἰποῖον ἰγί, τὸ πῦρ δὲ ἀκαμάσει.

παρὰ ἰπηρεῖται, διὰ μίσθον τῶν ὁποίων ἰσθῖς ἰπικεύσῃ; καὶ κάδε ἰνας, καδῶς τῇ ἰχάρισιν ὁ Κύριος.

6 Ἐγὼ ἰφύτιυσα, Ἀπολλῶς ἰπότισι· ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὰ αὔξανει.

7 Εἰς τόσον ὁπῦ ἠδὲ ἰκείν' ὁπῦ φυτεύει, ἠδὲ ἰκείν' ὁπῦ ποτίζει εἶναι τίποτες, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁπῦ τὰ αὔξανει.

8 Καὶ ἰκείν' ὁπῦ φυτεύει καὶ ἰκείν' ὁπῦ ποτίζει εἶναι εἶναι· καὶ κάδε ἰνας δέλει πάρει τὴν πληρωμὴν τῇ κατὰ τὸν κόπον τῇ.

9 Διατὶ ἰμισθῶ συνεργοὶ τῇ Θεῷ· ἰσθῖς ἰσθῖ χωράφι τῇ Θεῷ, καὶ οἰκοδομῇ τῇ Θεῷ.

10 Κατὰ τὴν χάριν ὁπῦ μῦ ἰδῶκεν ὁ Θεός, ἰγὼ ὡσάν σοφὸς πρωτοοικοδόμος ἔβαλλα διμελίον, καὶ ἄλλ' οἰκοδομῇ ἀπάνω εἰς ἰκείν'· ἀμὴν κάδε ἰνας ὡς βλιπέει πῶς οἰκοδομῇ.

11 Διατὶ κανίνας δὲν δύνῃται ἰὰ βάλλῃ ἄλλοι διμελίον, ἰξω ἀπ' ἰκείνον ὁπῦ κείνεται, ὁ ἰποῖ· εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

12 Καὶ εἰάν κανίνας ἀπάνω εἰς ἰτῦτον τὸν διμελίον οἰκοδομῇ χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην·

13 Τὸ ἔργον καδ' ἰνὸς δέλει φανερῶν· διατὶ ἡ ἡμέρα δέλει τὸ φανερῶν· ὅτι μὲ φωτῖαν φανερῶνται· καὶ τὸ ἔργον καδ' ἰνὸς τί λογῆς εἶναι, ἡ φωτῖα δέλει τὸ φανερῶν.

14 Εἴ τι^ς τὸ ἔργον μένει ὃ ἐπιχοδομήσει, μισθὸν λήψεται·

15 Εἴ τι^ς τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, ὥτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ἱεὺς Θεοῦ ἔστι, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

17 Εἴ τις τὸν ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ φθείρῃ, φθιρεῖ τῆτοι ὁ Θεός· ὁ γὰρ ἱεὺς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστι ὑμεῖς.

18 Μηδὲς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφός εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῇ αἰῶνι τέτρω, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός.

19 Ἡ γὰρ σοφία τῷ κόσμῳ ἔσθω, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἔστι· γέγραπται γάρ· Ὁ δραστήμιος τὴν σοφίαν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τὰς διαλογισμὰς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

21 Ὡς μηδὲς καυχᾶσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἔστι·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἡμεῖς, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἔστι·

14 Ὁ, τι^ς τὸ ἔργον ὅπῃ οἰκοδομήσει, μίσθον, δόλον πάρει πληρωμὴν·

15 Καὶ ὁ, τι^ς τὸ ἔργον κατακαῖ, δόλον ζημιωθῆναι καὶ αὐτὸς δόλον σωθῆναι, ἀπὸ τέτοιας λογῆς, ὥς διὰ μίσθον τῷ πυρὶ.

16 Δὲν ἰξυρίζετε ὅτι ἱερεῖς Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ κατοικεῖ ἐν ὑμῖν;

17 Ὅποιος μολύνῃ τὸν ἱερεὺς τῷ Θεῷ, ὁ Θεὸς δόλον τὸν χαλάσκει· διὰ τὸ ὅτι ἱεὺς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὁ ὅποιος ἱερεὺς ἐστὶν ἐν ὑμῖν.

18 Καίνας ὡς μὴ ἀπατᾷ τῷ λόγῳ τῶν ἁγίων καίνας φαίνεται ἵνα εἶναι σοφὸς ἀνάμυστά σας εἰς τὸν κόσμον ἰσχυροί, ὡς γίνῃ μωροί, διὰ ἵνα γίνῃ σοφός.

19 Διὰ τὸ ἡ σοφία τῷ κόσμῳ ἰσχυρὴ εἶναι μωρία παρὰ τῷ Θεῷ· διὰ τὸ ὅτι ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ εἶναι γινώσκουσιν· Ὁ Θεὸς πείθει τὴν σοφίαν εἰς τὴν πανουργίαν τῆς.

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τὰ νοήματα τῶν σοφῶν ὅτι εἶναι μάταια.

21 Εἰς τὸν ὅπῃ καίνας ὡς μὴ καυχᾶται εἰς τὴν ἀνθρώπων· διὰ τὸ ὅτι ἅλα ἰδικά σας εἶναι·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε παρόντα, εἴτε μέλλοντα· ὅλα ἰδικά σας εἶναι·

23 Ὑμεῖς δὲ, Χριστῷ·
Χριστὸς δὲ, Θεῷ.

23 Καὶ ἰσοῦς εἶσθι τῷ
Χριστῷ· καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τῷ
Θεῷ.

Κιφ. δ'. 4.

(1) Ὑμεῖς ἰσῶς λογιζοῦσθω
ἀνδρῶν, ὡς ὑπερίστας
Χριστῷ, καὶ οἰκοδόμους μυστη-
ρίων Θεοῦ.

2 Ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται
ἐν ταῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστὸς
τῇ ἐκκλησίᾳ.

3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἰσάχιστόν
ἔστι ἵνα ἐφ' ὑμῶν ἀνακρινθῶ,
ἢ ἐπὶ ἀνδρωπίνης ἡμέρας·
ἀλλ' ἐδὴ ἱμαντὸν ἀνακρί-
νω.

4 Οἱδὲν γὰρ ἱμαντῶ σύ-
νδεσ· ἀλλὰ οὐκ ἐν τούτῳ
δικαιώσασθαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων
με, Κύριός ἐστιν.

5 Ὡς μὲν πρὸ καιρῷ τι
κρίνεται, ἵνα ἂν ἔλθῃ ὁ Κύ-
ριος· ὅς καὶ φωτίσει τὰ
κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φα-
νηρώσει τὰς βουλὰς τῶν καρ-
διῶν· καὶ τότε ὁ ἵπαιος
γνωσθήσεται ἐκαστὸν ἀπὸ τοῦ
ὄντος.

6 Ταῦτα δὲ ἀδελφοί, μι-
μητασχημάτισα εἰς ἱμαντὸν καὶ
Ἀπολλῶν, δι' ὑμᾶς ἵνα ἐν
καὶ μάθητε το μὴ ὑπερβί-
βετε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

ΤΕ'τοιας λογῆς ἅς μας λε-
γαριάζῃ καὶ εἰς ἵνα ἀν-
δρῶν, πῶς εἰμισθῶν ὑπη-
ρίται Χριστῷ, καὶ οἰκονόμοι
τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ διὰ τὸ ἐπίλοιπον,
ὅπου ζητεῖται ἀπὸ τοῦς
οἰκοδόμους, διὰ ἵνα ἐκκλησίᾳ
καταίς πιστός.

3 Ὅσον μὲν εἰς τοῦ λόγου
μεν, τίποτες δὲν εἶναι ἵνα
κρινθῶ ἀπὸ σῶς, ἢ ἀπὸ ἀν-
δρωπίνης κρίσεως· ἀλλὰ ἐδὴ
τῷ λόγῳ με δὲν κρίνω.

4 Διατὶ μέσα εἰς τὸ συνει-
δὸς με δὲν γνωρίζω ἵνα εἶμαι
τίποτες πταίστης· ἀλλὰ δὲν
δικαιώσασθαι εἰς ἑαυτὸ· ἀλλ' ὁ
Κύριος εἶναι ἐκείνός· ὅπου μὲ
κρίνει.

5 Λοιπὸν μὲν κρίνεται πρὸ
καιρῷ τίποτες, ἵνα ὅπῃ ἵνα
ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὁ ὅποιός· δί-
λει φωτίσει τὰ κρυφὰ τοῦ
σκότους, καὶ δίλει φανερῶσει
ταῖς βουλαῖς τῶν καρδιῶν· καὶ
τότε καὶ εἰς δίλει πάρει
τὸν ἵπαιον ἀπὸ τὸν Θεόν.

6 Ἐτέτα, ἀδελφοί μου, τὰ
ἱμιτασχημάτισα εἰς τῷ λόγῳ
με καὶ εἰς τὸν Ἀπολλῶν, διὰ
λόγου σας· διὰ ἵνα μάθητε εἰς

γραφται φροῖν, ἵνα μὴ εἴς
ὑπὲρ τοῦ ἰνὸς φυσιῷσθι κατὰ
τοῦ ἱτέρου.

7 Τίς γάρ σι διακρίνει;
Τί δὲ ἔχεις ὁ οὐκ ἔλαβεις;
Εἰ δὲ καὶ ἔλαβεις, τί καυ-
χᾶσαι ὡς μὴ λαβών;

8 Ἦδη κικориσμένοι ἐγὶ,
ἤδη ἐπλητήσατε, χωρὶς ἡμῶν
ἑβασιλύσατε· καὶ ὀφίλοι
γε ἑβασιλύσατε· ἵνα καὶ
ἡμῖς ὑμῖν συμβασιλύσω-
μεν.

9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς
ἡμᾶς τὴν ἀποκόλυσιν ἐσχάτης
ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθαλατίους,
ὅτι διάτρεον ἰγνιήθημεν τῷ
κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀν-
θρώποις.

10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χρι-
στοῦ, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν
Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς
δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἡδοῖσθαι,
ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

11 Ἀχει τῆς ἄρτι ὥρας
καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν,
καὶ γυμνητιόμεν, καὶ κο-
λαφιζόμεθα, καὶ ἀστατεῦ-
μεν·

12 Καὶ κοπιῶμεν ἐργαζό-
μενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν·
λοιδορούμενοι, ἐπὶ λογαρίων διω-
κόμενοι, ἀνιχομένοι·

13 Βλασφημῶμενοι, πα-

ἡμᾶς τὸ ἐν μὴν φροῖντι τιμω-
σότερον ἀπὸ ἐκείνου ὅπῃ ἵσται
γιγγραμμένοι, διὰ τὰ μὴ κε-
κοδοῦνται ἵνας διὰ τὴν ἄλλω,
ἐναντία τοῦ ἄλλου.

7 Διατὶ τίς διακρίνει ἰσῆς
ἀπὸ τῶν ἄλλων; Καὶ τί ἔχεις
τὸ ὅποιοι δὲν τὸ ἔλαβεις; Καὶ
ἵαν τὸ ἔλαβεις, τί καυχᾶσαι
ὡς ἂν ἐὰν μὴν τὸ ἔλαβεις;

8 Τῶρα χορτάτοι εἴσθε,
τῶρα ἐπλητήσατε, δίχως
ἡμᾶς ἑβασιλύσατε· καὶ ἔμ-
ποτε ἐὰν ἡδίλιτε βασιλεύσθαι,
διὰ τὰ συμβασιλύσωμεν καὶ
ἡμεῖς μετὰ σᾶς.

9 Διατὶ μὲ φαίνεται, ὅτι
ὁ Θεὸς ἐπρόβαλλεν εἰς ἡμᾶς
ἡμᾶς τὴν ὑπεριπὴν ἀποκόλυσιν,
ὡς ἀνὰ ἀποφασισμένον· ἡ ἐκεί-
νον, διατὶ ἰγνιήκαμεν διάτρεον
εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς τὴν
ἀγγέλους καὶ εἰς τὴν ἀνθρώπων.

10 Ἐμῖς εἰμιοῦσι μωροὶ
διὰ τὸν Χριστόν, καὶ ἰσῆς
εἴσθε φρόνιμοι εἰς τὸν Χριστόν·
ἡμεῖς ἀσθενεῖς, καὶ ἰσῆς
δυνατοί· ἰσῆς τιμημένοι, καὶ
ἡμεῖς ἄτιμοι.

11 Ἐως ἐτήτην τὴν ὥραν,
καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ
εἰμιοῦσι γυμνοί, καὶ διολοιδοῦνται,
καὶ γυριζομεν ἰδῶ καὶ ἐκείνῃ,
μὴ ἔχοντες πῦρ ἐὰν καθῶμεν·

12 Καὶ κοπιᾶζομεν, δουλεύ-
οντες μετὰ ἰδίᾳ μας χερσίν·
ἐκδοῦμενοι, ἐπὶ λογαρίων διω-
κόμενοι, ὑποκόμενοι·

13 Βλασφημῶμεν, παρ-

ἐπαλάμει· ἡ περικαθά-
ματα τὸ νοσεῖν ἰγνίσκειν,
τοῦτο καθαίρει τὸ ἄρτι.

14 Οὐκ ἔστιτις ἡμᾶς
γράφει ταῦτα, ἀλλ' ὡς τικία
μὴ ἀγαπητὰ ἡμετέρῳ.

15 Ἰὰν γὰρ μίρις παι-
δαγωγῇ ἐν τῷ Χριστῷ, ἀλλ'
ὡς πατὴρ· ἐν γὰρ
Χριστῷ ἴσμεν διὰ τῆς εὐαγγελ-
ίας ἡμᾶς ἰγνίσκω.

16 Παρακαλῶ ἔν ἡμῶν,
καταπαύειν ἡμᾶς.

17 Διὰ τοῦτο ἵπταμαι ἐν
τοῖς ἡμέτεροις, ὡς ἵσμεν τικίαν μὴ
ἀγαπᾶν καὶ τιτὸν ἐν Κυ-
ρίῳ, ὁ ὅποιος ἀπειλεῖ τὰς
ἐκκλησίας ἐν Χριστῷ, καθὼς
καταπαύει ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ
διὰ τὸ.

18 Ὡς μὴ ἐρχομένη δι-
κὴ τῶν ἡμῶν, ἰφιστάμεν
τοὺς.

19 Ἐλπίσκειται δὲ ταχίως
παύειν καὶ ἐν Κυρίῳ δι-
κῇ, καὶ γνωρίζει ὅτι τὸ
λογιστὸν περὶ τὴν ἐκκλησίαν,
ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Ὡς γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δι-
κῇ.

21 Τί θέτε; Ἐν μέλει
ἐστὶν τῶν ἡμῶν, ἡ ἐν ἀγα-
πῇ, καὶ ἐν πνεύματι τι πρακτε-
τό;

καλῶμεν ὡς ἀνθρώματα τῷ
κόσμῳ ἰγνίσκαμεν, ὡς ἀπο-
ξίσματα ὁλοῦν ἕως τῶρα.

14 Ἐγὼ δὲν γράφω ἐν-
τα κατεντροπιάζωντάς σας,
ἀλλὰ σᾶς ἡμετέρῳ ὡς ἀνθρώ-
μα μὴ ἀγαπημένα.

15 Διὰ τὸ ἰὰν καὶ εἴχετε
μίρις παιδαγωγῇ ἐν Χριστῷ,
ἀλλὰ δὲν ἔχετε πολλὰ πα-
τὴρας· διὰ τὸ ἐγὼ σᾶς ἐγέν-
ησα ἐν Χριστῷ, διὰ μέσον τῆς
εὐαγγελίας.

16 Παρακαλῶ σας λοι-
πὸν, γειήτε μὴ μετὰ μὴ.

17 Διὰ τοῦτο σᾶς ἐπέμψα
τὸν Τιμόθεον, ὁ ὅποιος εἶναι
τικίαν μὴ ἀγαπημένην καὶ
πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὁ ὅποιος θέ-
λει σᾶς ἀναδυσμίσει ταῖς ἐξ-
ταῖς μὴ ὅπως περιπατῶ κατὰ
τὸν Χριστόν, καθὼς διδάσκω
εἰς κάθε τόπον, εἰς ὅλαις ταῖς
ἐκκλησίαις.

18 Κάποιοι ἐκενοδόξουν,
ὡς ἰὰ μὴν μελλῶ ἰὰ ἔλθω
εἰς ἱσᾶς.

19 Ἀλλὰ θέλω ἔλθω γλί-
γχα εἰς ἱσᾶς ἰὰν θελήσῃ ὁ
Κυρίος, καὶ θέλω γνωρίζει
ὅχι τὸν λόγον ἐν τῇ ἐκκε-
νοδόξῃ, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Διὰ τὸ ἡ βασιλεία τῆς
Θεοῦ εἶναι εἰς τὰ λόγια,
ἀλλ' εἰς τὴν δύναμιν.

21 Τί θέτε; Νὰ ἔλθω
εἰς ἱσᾶς μὴ μετὰ, ἡ μὴ ἀγα-
πῇ καὶ μὴ πνεύματι πρακτε-
τό;

Κιφ. ε'. 5.

Ὅπως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαῦτα πορνεία ἥτις ἔδῃ ἐν ταῖς ἰδιαισὶν ὀνομάζεται, ὥς γνωστὰ τινὰ τοῦ πατρὸς ἔχουσιν.

2 Καὶ ὑμῖς πειθυισμένοι ἐστέ, καὶ ἔχῃ μᾶλλον ἰπινθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μίσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τῆτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἥδη κείρικα ὡς παρὼν, τὸν ἔτῃ τῆτο κατηργασάμενον,

4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἡμῶν πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Παραδέναι τοῖς τοιούτοις τῷ Σαταναῖ εἰς ὄλινθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν· ἐκ οἶδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

7 Ἐκκαθάρατε ἔν τῇ παλαιᾷν ζύμῃ, ἵνα ἦτι νέον φύραμα, καθὼς ἐστὶ ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἰδύθη, Χριστός.

Καθολικὰ ἀκούεται ἡ ἀνάμισά σας πορνεία, καὶ τέτοιας λογῆς πορνεία, ὅπου ἔδῃ εἰς τὰ ἰδιὰ ὀνομάζεται, εἰς τόσον ὅπου ἡ ἔχη κατεστῆται τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς τε.

2 Καὶ ὑμεῖς πειθυισμένοι ἐστέ, καὶ ἔχῃ μᾶλλον ἰπινθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μίσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τῆτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἥδη κείρικα ὡς παρὼν, τὸν ἔτῃ τῆτο κατηργασάμενον,

4 Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαζωμένοι εἰσὶ καὶ τὸ ἡμῶν πνεῦμα, μὲ τὴν δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Νὰ παραδώσῃτε τοῖς τοιούτοις εἰς τὸν Σαταναῖ εἰς χεῖρας τῆς σαρκὸς, διὰ τὴν σωθῇ τὸ πνεῦμα τε εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Δὲν εἶναι καλὸν τὸ καύχημά σας· δὲν ἐξιδύρεται ὅτι ὀλίγον προζύμι ζυμῶσιν ὅλον τὸν ζυμῶτον;

7 Ἐκκαθαρίσῃτε λοιπὸν τὸ παλαιὸν προζύμι, διὰ τὴν γινῇ καὶ νέον ζυμῶτον, καθὼς εἰσὶ ἄζυμοι· διὰ τὴν ὁ Χριστός ὅπου εἶναι τὸ πάσχα μας, ἰδυστάσθῃ διὰ λόγου μας.

8 Ὅτι ἐντάζομεν, μὴ ἐν ζυμῇ φαγεῖν, καὶ ἐν ζυμῇ κακίας καὶ ποτηρίας, ἀλλ' ἐν ἁγνότητι ἐνκαρνιας καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συνεισμίγυσθαι πόρνοις.

10 Καὶ ὁ πᾶντας τοῖς σέως τοῦ κόσμου τέτε, ἡ πλειονέκτας, ἡ ἄρπαξι, ἡ εἰδωλολάτραις· ἐπὶ ἐφίλατι ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθῆναι.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συνεισμίγυσθαι, ἵνα τίς ἀδελφὸς ἐκμαζῇται, ἡ πορνοῦς, ἡ πλειονέκτας, ἡ εἰδωλολάτραις, ἡ λοιδορῇται, ἡ μέδυσσῃ, ἡ ἄρπαξι· τῷ τοιούτῳ μὴδὲ συνομιλεῖν.

12 Τί γάρ μοι καὶ τὸς ἔξω κρείναι; Οὐχὶ τὸς ἔσω ἡμῶν κρείναι;

13 Τὸς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρείνει. Καὶ ἐξαλείπει τὸν πορνοῦν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν.

8 Ἄς ἐντάζομεν λοιπὸν, ὅχι μὲ ζύμην, παλαιὰν, μηδὲ με ζύμην κακίας καὶ ποιηρίας, ἀλλὰ μὲ ἄζυμα καθαρότητος καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψά σας εἰς τὴν ἐπιστολὴν, ἵνα μὴν σμίγισθαι μὲ τὸς πόρνοις.

10 Καὶ διὸν σᾶς λέγω ἵνα μὴν σμίγιστε ὅλως διόλου μὲ τὸς πόρνοις τῷ κόσμῳ ἐντέτε, ἡ μὲ τὸς πλειονέκτας, ἡ μὲ τὸς ἄρπαγας, ἡ μὲ τὸς εἰδωλολάτραις· ἵνα δὲ λοιπὸν χρεωγῶντι ἵνα εὐγῆτε ἀπὸ τὸν κόσμου.

11 Ἀμὲν τῶρα σας ἔγραψα ἵνα μὴν σμίγισθαι μὲ τὸς τοιούτοις· τυτέγειν ἂν κανίνας ὅπῃ ἐκμαζῇται ἀδελφός, εἶναι πόρνος, ἡ πλειονέκτας, ἡ εἰδωλολάτρης, ἡ λοιδορῇται, ἡ μέδυσσῃ, ἡ ἄρπαγας· μὲ τὸν τοιούτοις μὴδὲ ἵνα τρώῃ μαζύ τε.

12 Διατὶ τί χρεωγῶ ἔγωγ ἵνα κρείω ἐκείνους ὅπῃ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν; Διὸν κρείναι ἰσοῖς τὸς ἔσω;

13 Ἀμὲν τὸς ἔξω ὁ Θεὸς τὸς κρείνει. Εὐγάλετε λοιπὸν τὸ κακὸν ἀπὸ λόγου σας.

Κιφ. 5'. 6.

Τίς τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχει πρὸς τὸν ἑτερον, κρείσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων;

Ἄ Ποκοτᾶ κανίνας ἀπ' ἰσᾶς, ὅπῃ ἔχει διαφορὰν μὲ τὸν ἄλλων, ἵνα πάγη εἰς τὰ κρεττέρα τῶν ἀδίκων, καὶ ὅχι τῶν ἁγίων;

2 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινῶσι; Καὶ ἡ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοι ἔστε κριτηρίων ἱλαχίστων;

3 Οὐκ οἶδατε ὅτι ἀγγίλους κρινῶμεν; μήτι γὰρ βιωτικά;

4 Βιωτικά μὲν ἔνι κριτήρια ἰὰν ἔχητε, τὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τῆς καδίζετε.

5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· ἔτι οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς ἢ εἰς, ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μίσην τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲν ἀδελφῷ κρίνεται, καὶ τὸτο ἰπὶ ἀπίστῳ;

7 Ἦδη μὲν οὖν ὅπως ἤτημα ἐν ὑμῖν ἔστιν, ὅτι κρίματα ἔχετε μὲν ἑαυτῶν· διατὶ ἔχει μᾶλλον ἀδικεῖσθαι; διατὶ ἔχει μᾶλλον ἀποστρεφῆσθαι;

8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστρεφῆτε, καὶ ταῦτα ἀδελφής.

9 Ἦ οὐκ οἶδατε ὅτι ἅδικοι βασιλείαν Θεοῦ ἢ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθαι· οὔτε πόροι, ἔτι ἰδωλάτρευαι, ἔτι μοιχοὶ, ἔτι μαλακοὶ, ἔτι ἀρσενοκοῦται,

2 Δὲν ἰξεύριτε ὅτι οἱ ἅγιοι δειλὸν κρῖναι τὸν κόσμον; Καὶ ἡ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοι ἔστε κριτηρίων ἱλαχίστων; τὰ πολλὰ μικρὰ πράγματα;

3 Δὲν ἰξεύριτε ὅτι δειλοὺς κρῖναι ἀγγίλους τῶν μαλλῶν τὰ πράγματα ἰπὶ τῆς ζωῆς;

4 Ἐὰν ἔχητε λοιπὸν κρίσεις διὰ πράγματα ἰπὶ τῆς ζωῆς, ἐκείνους ὅτῳ ἔχει καταφρονεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐκείνους καταστῆναι κριτάδας.

5 Διὰ ἐντροπὴν σας τὸ λέγω· τόσον δὲ ἔστιν ἐν ὑμῖν ἢ εἰς, ὃς δὲ καίνεας σοφός, ὅτῳ καὶ δυνήθῃ ἰὰ διακρίναι αἰάμισα εἰς τὴν ἀδελφὴν τῶν;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲν ἀδελφῷ κρίνεται, καὶ τὸτο ἰπὶ ἀπίστῳ κριτάδας;

7 Βίβαια λοιπὸν ἱλατῶμα εἶναι εἰς ἰσᾶς ἰπὶ τῆς, ὅτι ἔχετε κρίσεις αἰάμισα σας· διατὶ δὲν προκρίναι περισσώτερον ἰὰ ἀδικεῖσθαι; διατὶ δὲν προκρίναι μᾶλλον ἰὰ ὑποκρίναι τὴν ζημίαν;

8 Ἀλλὰ ἰσῶς ἀδικεῖτε, καὶ στρεφῆτε τὴν ἄλλαν, καὶ τὸτο τὸ κάμναι εἰς τὴν ἀδελφὴν.

9 Ἦ δὲν ἰξεύριτε ὅτι οἱ ἅδικοι βασιλείαν Θεοῦ δὲν θίλῃ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθαι· ἔτι πόροι, ἔτι ἰδωλάτρευαι, ἔτι μοιχοὶ, ἔτι μαλακοὶ, ἔτι ἀρσενοκοῦται,

10 Οὗτι κλίσται, ὅτι
πλειονεύεται, ὅτι μέθυσοι, ὅτι
ἐκ τῆς ἀρπαγῆς, βα-
σιλείαν Θεοῦ ὁ κληρονομή-
σει.

11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτι·
ἀλλὰ ἀπεινώσασθαι, ἀλλὰ
ἐγκαθίστηναι, ἀλλ' ἰδικαιώθητι
ὡς τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ, καὶ ἰς τῷ Πνεύματι τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

12 Πάντα μοι ἔξιγιν, ἀλλ'
ὁ πάντα συμφέρει· πάντα
μοι ἔξιγιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξυ-
σιαιοῦμαι ὑπὸ τινος.

13 Τὰ βρώματα τῇ κοι-
λῇ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώ-
μασι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταῦτα
καὶ ταῦτα καταργήσει· τὸ
δὲ σῶμα ὁ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ
τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Κύριος τῇ
σάρκατι.

14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύ-
ριον ἀνάσσει, καὶ ἡμεῖς δι-
εξοικονομεῖμεν αὐτῷ.

15 Οὐκ οἶδατε, ὅτι τὰ
σέματα ἡμῶν, μέλη Χρι-
στοῦ ἵμιν; Ἄρα ὅτι τὰ μέλη
τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης
μέλη; Μὴ γένοιτο.

16 Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι
ὁ σπέρμας τῇ πόρνῃ, ἐν
σάρκα ἵμιν; Ἔσονται γὰρ,

10 Οὗτι κλίσται, ὅτι
πλειονεύεται, ὅτι μέθυσοι, ὅτι
ἐκ τῆς ἀρπαγῆς, θέλωσι
κληρονομήσει τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ τὰτα εἴσασθαι
μερικοὶ· ἀλλὰ ἐκαθαρίσ-
θήκετε, ἀλλὰ ἁγιασθήκετε,
ἀλλὰ ἰδικαιωθήκετε ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

12 Ἐχω ἐγὼ ἐξουσίαν εἰς
ὅλα, ἀλλὰ ὅλα δὲν συμφέρου-
σι· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν,
ἀλλὰ δὲν θέλω ἐξουσιασθῆναι
ἀπὸ καίνα πρᾶγμα.

13 Τὰ φαγητὰ εἶναι διὰ
τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία διὰ
τὰ φαγητὰ· ἀλλὰ ὁ Θεὸς καὶ
αὐτὴν καὶ αὐτὰ θέλει τὰ
χαλάσῃ· ἀμὴν τὸ κορμὶ δὲν
εἶναι διὰ τὴν πορνείαν, ἀλλὰ
διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ Κύ-
ριος διὰ τὸ κορμὶ.

14 Καὶ ὁ Θεὸς καὶ τὸν
Κύριον ἀνάσσει, καὶ ἡμεῖς δι-
εξοικονομεῖμεν διὰ μέσων τῆς
δυναμείας τῆς.

15 Δὲν ἐξιούριτε, ὅτι τὰ
κορμιά σας εἶναι μέλη τοῦ
Χριστοῦ; Πέριοντες ἐγὼ λοι-
πὸν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, νὰ
τὰ κάμω πόρνης μέλη; Μὴ
γένοιτο.

16 Ἡ δὲ ἐξιούριτε ὅτι ἐκεί-
νοι ὅπου κολλᾶται μὲ τὴν
πόρνην, εἶναι ἕνα κορμὶ, (μετ'

φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα
μίαν.

17 Ὁ δὲ καλλώμενος τῷ
Κυρίῳ, ἢ πνεῦμα ἔστι.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν·
πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ
ἄνθρωπος, ἐκτὸς τῆς σαρκὸς
ἐστίν· ὃ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ
ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.

19 Ἡ οὐκ οἶδατι, ὅτι τὸ
σῶμα ὑμῶν, ἰσὺς τῷ ἢ ὑμῖν
ἁγίῳ Πνεύματός ἐστιν, ὃ ἔχει
ἀπὸ Θεοῦ, καὶ ὃ ἐκ ἐστὶ ἑαυ-
τῶν;

20 Ἡγοράσθητι γὰρ τι-
μῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν
τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ
πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τῷ
Θεῷ.

αὐτήν;) διατὶ λέγει, Θελοῦσι
ἴσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Καὶ ἐκείνου ὅπου καλ-
ᾶται μὴ τὸν Κύριον, ἵνα
ἦν πνεῦμα.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν·
κάθε ἄλλο ἁμάρτημα ἔστι καὶ
κάμνη ἄνθρωπου, εἰς αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ κορμὶ τοῦ ἁμὲν ἐκείνου
ὅπου πορνύει, ἁμαρτάνει εἰς
τὸ ἴδικόν τινος καὶ.

19 Ἡ δὲ ἐξυμνῇ, ὅτι τὸ
κορμὶ σας εἶναι ἰσὺς τῷ ἁγίῳ
Πνεύματος, ὅπου εἶναι εἰς
ἰσᾶς, τὸ ὅποσον Πνεῦμα ἔχει
ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ δὲ ἴσθαι
τῷ λόγῳ σας;

20 Διατὶ ἐξαγορασθήσεται
μὴ τιμὴν· δοξάσατε λοιπὸν
τὸν Θεόν, μὴ τὸ σῶμά σας
καὶ μὴ τὸ πνεῦμά σας, τὸ
ὅποια εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

Περὶ δὲ ὃν ἐγράψατέ μοι,
καλὸν ἄνδρα πρὸς γυναί-
κας μὴ ἄπτισθαι.

2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας
ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
ἔχων, καὶ ἕκαστος τὸν ἴδιον
ἄνδρα ἔχων.

3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν
ἐφειλομένην εὐνοίαν ἀποδεί-
κνυσι· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ
ἀνδρί.

4 Ἡ γυνὴ τῷ ἴδιῳ σώματι

ΚΑΙ διὰ ἐκεῖνα ὅπου μὴ
ἐγράψατε, καλὸν εἶναι
εἰς τὸν ἄνδρα πρὸς τὴν ἐν-
γύμνην εἰς γυναῖκα.

2 Ἀλλὰ διὰ ταῖς ἐν-
νοίαις, καθὲν ἕνας ὃς ἔχει τὴν
γυναῖκά τινος· καὶ πᾶσα μία
ὃς ἔχει τὸν ἄνδρα τινος.

3 Ὁ ἄνδρας ὃς δίδωσι εἰς
τὴν γυναῖκα τὴν ἀγάπην ὅπου
τῆς χριστοῦ· ὁμοίως καὶ ἡ
γυναῖκα εἰς τὸν ἄνδρα τινος.

4 Ἡ γυναῖκα δὲ ἐξουσίαν

τα, ὡς ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ
αὐτὸς ὁ Θεὸς καὶ ἡ αὐτῆς
ἐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή.

5 Μὴ ἀπογοριῖτε ἀλλή-
λους, εἰ μὴ τι ᾧ ἐκ συμφώνου
πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε
τῇ ἡγεσίᾳ καὶ τῇ προσευχῇ·
καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συ-
νέχησθε, ἵνα μὴ πειράξη
ἑαυτοὺς ὁ Σαταναῖς διὰ τὴν
ἀκρεσίαν ὑμῶν.

6 Τῷτο δὲ λίγω κατὰ συγ-
γύμνον, ὃ κατ' ἑπιταγήν.

7 Θίλω γὰρ πάντας ἀν-
δρώτους εἶναι ὡς καὶ ἱμαν-
ται· ἀλλ' ἕκαστος ἰδίον χά-
ρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν
ἕως, ὃς δὲ ὕως.

8 Λίγω δὲ ταῖς ἀγάμοις
καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐ-
τοῖς εἶναι ὡς καὶ μνηστῶν ὡς
ἐγώ.

9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύου-
ται, γαμήτωσαν· κρῖσ-
σω γὰρ ἑστὶ γαμῆσαι ἢ
στεῖρεσθαι.

10 Τῷς δὲ γιγαμηκόσι
παραγγίλλω οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ
Κύριος, γυναικα ἀπὸ ἀνδρὸς
ὡς ἑαυτῇ.

11 Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ,
μὴ ὡς ἀνεμῶν, ἢ τῇ αἰδοῦ

ζει τὸ κορμί της, ἀλλὰ ὁ ἅν-
δρας· ὁμοίως καὶ ὁ ἄνδρας δὲν
ἐξουσιάζει τὸ ἰδίον τὸ κορμί,
ἀλλὰ ἡ γυναῖκα.

5 Μὴν ἀπογοριῖτε ἕνας
τὸν ἄλλοι, ἕξω ἂν δὲν εἶναι
μὲ συμφωνίαν, καὶ τῷτο εἰς
ὀλίγον καιρὸν, διὰ τὰ σπυδά-
ζετε εἰς τὴν ἡγεσίαν καὶ εἰς
τὴν προσευχήν· καὶ πάλιν τὰ
ἀνταμώνισθε, διὰ τὰ μὴν σᾶς
πειράξη ὁ Σαταναῖς διατὶ δὲν
δύνησθε τὰ ἐγκρατεύεσθε.

6 Καὶ ἐτῷτο τὸ λίγω, δι-
δωκτας ἄδειαν, καὶ ὅχι προ-
στάττωντας.

7 Διατὶ ἐγὼ ἤθελα ὅλους
τὺς ἀνδρώτους τὰ εἶναι ὡσάν
τῷ λόγῳ μου· ἀλλὰ κάθε ἕνας
ἔχει ἐκχωριστὸν τὸ ἰδικόν τε
χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεόν, κά-
ποι· ἑτῷ, κάποι· ἄλ-
λίως.

8 Καὶ λίγω εἰς τὺς ἀνύ-
παιδους καὶ εἰς ταῖς χήραις,
καλὸν εἶναι εἰς αὐτὰς εἶναι μεί-
νουσιν ὡσάν καὶ ἐγώ.

9 Ἀμὴν αἰσίως καὶ δὲν ἐγ-
κρατεύονται, ὡς ὑπαιδρευθῆ-
σι· διατὶ καλῖτεροι εἶναι τὰ
ὑπαιδρευθῆσιν, παρὰ τὰ πυ-
ρεται.

10 Καὶ τὺς ὑπαιδρεμένους
παραγγίλλω, ὅχι ἐγώ, ἀλλὰ
ὁ Κύριος, ἡ γυναῖκα ὡς μὴν
χωρισθῇ, ἀπὸ τῶν ἁνδρα.

11 Καὶ εἰς χωρισθῇ, ὡς
μὴ ὡς ἀνεμῶν, ἢ ὡς κάποι

καταλλαγήτω· καὶ αἶδρα γυναιῖκα μὴ ἀφίεται.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἰγὼ λέγω, ἔχ ὁ Κύριος· Εἴ τις ἀδελφὸς γυναιῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνιδουκίῃ οἰκεῖν μετ' αὐτῷ, μὴ ἀφίετω αὐτήν·

13 Καὶ γυνὴ ἣτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνιδουκίῃ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίετω αὐτόν.

14 Ἠγίασαι γὰρ ὁ αἰὼς ὁ ἄπιστος· ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἠγίασαι ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπὶ ἅρα τὰ τέσσα ὑμῶν ἀκαθάρατά ἐσιν· οὗτοι δὲ ἄγιά ἐσιν.

15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω· ἢ διδύλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κληκεῖν ἡμᾶς ὁ Θεός.

16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναιῖκα σώσεις;

17 Εἰ μὴ ἰκάσῃ ὡς ἰμύρισιν ὁ Θεός, ἰκασθὼς ὡς κληκεῖν ὁ Κύριος, ὅτε περιπατήτω· καὶ ὅτε ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσεται.

18 Περιτιτμημένοι· τις ἐκλήθη; Μὴ ἐπισπάσθω ἐν

πάλιν ἀγάπῃ μὴ τὸν ἄνδρα τῆς· καὶ ὁ ἄνδρας μὴ μὴ ἀφήσῃ τὴν γυναιῖκα.

12 Καὶ εἰς τῆς ἰσχυρίαι· ἰγὼ λέγω, καὶ ὅχι ὁ Κύριος· Ἐὰν καί τις ἀδελφὸς ἔχει γυναιῖκα ἄπιστον, καὶ αὐτὴ ἀναπαύεται ἐὰν καθεῖται μετ' αὐτόν, ὡς μὴ τὸν ἀφήσῃ·

13 Καὶ γυναιῖκα ὅτε ἐὰν ἔχει αἶδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς ἀναπαύεται ἐὰν συνιδουκίῃ μετ' αὐτήν, ὡς μὴ τὸν ἀφήσῃ.

14 Διατὶ ὁ αἰὼς ὁ ἄπιστος ἁγιάζεται διὰ μίση τῆς γυναικὸς· καὶ ἡ γυναιῖκα ἡ ἄπιστος ἁγιάζεται διὰ μίση τῷ ἀνδρός· ἀλλίως τὰ τέσσα σας ἡθελαν εἶσθαι ἀκαθάρατα· ἀμὴ τῶρα εἶναι ἅγια.

15 Καὶ ἐὰν ὁ ἄπιστος χωρίζεται, ὡς χωρισθῇ ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ οὐκ ἰδυλῶδες τὰ τέτοιαις λογῆς· εἰς εἰρήνη μᾶς ἐκάλισιν ὁ Θεός.

16 Διατὶ τί ἰξυύρικ, γυναιῖκα, ἂν σώσης τὸν ἄνδρα; ἢ τί ἰξυύρικ, ἄνδρα, ἂν σώσης τὴν γυναιῖκα;

17 Ἀλλὰ καθὼς ἰμύρισιν ὁ Θεὸς τὰ χαρίσματα εἰς ἐκκλησίαν, καθὼς ἰμύρισιν τὸν ἄνδρα, καθὼς ἰμύρισιν τὴν γυναῖκα, ἰτὶ ἐκκλησίαν καὶ ἰτὶ ἄνδρα καὶ ἰτὶ γυναῖκα.

18 Περιτιτμημένοι· ἰσχυρίαι, (εἰς τὴν ἐκκλησίαν)

ἀκροβυγία τις ἐκλήθη; Μὴ περιτομῶν.

19 Ἡ περιτομὴ ὑδὲν ἴσται, καὶ ἡ ἀκροβυγία ὑδὲν ἴσται, ἀλλὰ τηρεῖς ἐπιτολὰς Θεοῦ.

20 Ἐκαστὸς ἐν τῇ κλήσει ἣ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μένητω.

21 Δὺλὸς ἐκλήθη; Μὴ σὺ μάλιστα· ἀλλ' οἱ καὶ δύνανται ἰλιούδις γενέσθαι, καὶ ἡμεῖς χριστοῖ.

22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δὺλός, ἀπὸ ἰλιούδων Κυρίου ἴσται· ὁμοίως καὶ ὁ ἰλιούδις κληθεὶς, δούλος ἴσται Χριστοῦ.

23 Τιμῆς ἡγοράσθητι· μὴ γένησθε δούλοι ἀνθρώπων.

24 Ἐκαστὸς ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφεῖ, ἐν τούτῳ μένητω παρὰ τῷ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρδύων ἰσταντὸν Κυρίῳ οὐκ ἔχω γινώσκειν· ὅτι ὁμοίως ὡς ἡμεῖς ἐκλήθημεν ὑπὸ Κυρίου πιστοὶ ἴσται.

26 Νομίζω ὅτι τούτο καλὸν ἐπάσχειν διὰ τὴν ἰσιγῶσαι ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπων οὐ ὅσας εἶναι.

27 Δίδωσαι γυναικί; Μὴ

Ἄς μὴ γένηται ἀκροβύγι· τῇ ἀκροβυγίᾳ ἐκαλίσθη καμίας; Ἄς μὴν περιτομηθῇ.

19 Ἡ περιτομὴ δὲν εἶναι τίποτε, καὶ ἡ ἀκροβυγία δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ ἡ φύλαξις τῶν ἐπιτολῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Κάδι εἶας εἰς τὴν κλήσειν ὅπῃ ἐκλήθη, εἰς ἐκείνην ὡς μένει.

21 Ἐκαλίσθη δὺλός; Ἄς μὴ σὶ μέλει· ἀλλὰ εἰὰν δύνασαι εἰς γενεῆς ἰλιούδων, μεταχειρίσθαι καλλιότερον τῇ ἰλιυδρίᾳ.

22 Διατί ἐκείνῳ ὅπῃ ὄντας δὺλός ἐκαλίσθη εἰς τὸν Κύριον, εἶναι ἰλιυδερμένῳ τῷ Κυρίῳ ὁμοίως καὶ ἐκείνῳ ὅπῃ ἐκλήθη εἰς τὸν Χριστόν ὄντας ἰλιούδων, εἶναι δὺλός τοῦ Χριστοῦ.

23 Ἀγορασθήκετι μὲ τιμὴν· μὴν γένησθε δούλοι τῶν ἀνθρώπων.

24 Κάδι εἶας, ἀδελφοί, εἰς ἐκείνῳ ὅπῃ ἐκαλίσθη, εἰς ἐκείνῳ ὡς μένει, σημά εἰς τὸν Θεόν.

25 Καὶ διὰ ταῖς παρδύσιν ὁρισμὸν τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω· ἀλλὰ συμβουλεύω ὡς ἡμεῖς ἀπὸ τὸν Κύριον εἰς εἶναι πιστός.

26 Λογιάζω λοιπὸν εἰς εἶναι ἰσταντὸν καλὸν διὰ τὴν παρῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἀνθρώπων εἰς εἶναι ἰσταντὸν.

27 Εἶσαι δέμειν μὲ γυν-

ζήτει λύσιν. Λύσωσι ἀπὸ
γυναικός; Μὴ ζήτει γυ-
ναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμη,
ἔχῃ ἥμαρτις· καὶ ἰὰν γήμη
ἢ παρδιῖ·, ἔχῃ ἥμαρτι·
θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν
οἱ τοιοῦτοι· ἰγὼ δὲ ὑμῶν
φρίδομαι.

29 Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελ-
φοί, ὅτι ὁ καιρὸς συυσταλ-
μέν· τὸ λοιπὸν ἴγιν· ἵνα
καὶ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς
μὴ ἔχοντες ὦσι·

30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς
μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαί-
ροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ
οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κα-
τίχοντες·

31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ
κόσμῳ τῷ τῷ, ὡς μὴ κατα-
χρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ
σχῆμα τοῦ κόσμου τῷ τῷ.

32 Θίλω δὲ ὑμᾶς ἀμι-
ρίμους εἶναι· ὁ ἄγαμ· μι-
ριμῶ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς
ἀρίσει τῷ Κυρίῳ·

33 Ὁ δὲ γαμήσας μι-
ριμῶ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς
ἀρίσει τῇ γυναικί.

34 Μιρίριγαι ἡ γυνὴ καὶ ἡ
παρδιῖ· ἡ ἄγία καὶ ἡ ἀγία
τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡ ἁγία καὶ
σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γυ-

ναῖκα; Μὴν ζητᾷς τὰ λαθεῖς.
Εἶσαι λυμίν· ἀπὸ γυναικα·
Μὴν ζητᾷς γυναῖκα

28 Καὶ ἰὰν ὑπαιδριῦδης,
δὲν ἰσφαλις καὶ ἰὰν ὑπα-
δριυδῇ ἢ παρδιῖ·, δὲν ἰσ-
φαλι· ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι θτ-
λυσιν ἰχιν θλιψιν εἰς τὴν σαρκ·
καὶ ἰγὼ σᾶς λυπεμαί.

29 Καὶ τὸτο σᾶς λεγο,
ἀδελφοί, ὁ καιρὸς ἀπὸ τῶρα
καὶ ὁμπροσθῆ εἶναι σιν·
διὰ τὸτο πρίπει ἰκίῖνοι ὅτῳ
ἔχων γυναῖκα, ἵνα εἶναι ὡς
τὰ μὴν ἔχων·

30 Καὶ ἰκίῖνοι ὅτῳ κλαίον,
ὡσαν ἵνα μὴν κλαίον· καὶ
οἱ χαίροντες, ὡσαν ἵνα μὴν
χαίρονται· καὶ ἰκίῖνοι ὅτῳ
ἀγοράζων ὡσαν ἵνα μὴν ἀφιν-
τίων·

31 Καὶ ἰκίῖνοι ὅτῳ χρεῖται
τὸν κόσμον ἰτῷτοι, ὡς μὴ κα-
ταχρώμενοι· διατὶ τὸ σχῆμα
τοῦ κόσμου ἰτῷτοι περιᾷ.

32 Καὶ θίλω σᾶς ἵνα ἰσθῶ
χωρὶς φροντίδης· ἰκίῖ· ὅτῳ
δὲν ὑπαιδριῦδης, φροντίζη τὰ
πράγματα τοῦ Κυρίου, πῶς
ἵνα ἀρίση τοῦ Κυρίου·

33 Ἀμὴ ἰκίῖ· ὅτῳ
ὑπαιδριῦδης, φροντίζη τὰ
πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς
ἵνα ἀρίση τῆς γυναικός.

34 Ἐμειράσθης ἡ γυναῖκα
καὶ ἡ παρδιῖ· ἡ ἁγία ὅτῳ
δὲν ὑπαιδριῦδης, φροντίζη τὰ
πράγματα τῷ Κυρίῳ, διὰ ἵνα

ἴαν ἔτω μίση, κατὰ τὴν ἰμὴν
γνώμην· δοκῶ δὲ καὶ γὰρ Πνεῦμα
Θεοῦ ἔχειν.

ἵνα μακαριωτέρα κατὰ τὸ
ἰδικὴν μὲ γνώμην· διότι λο-
γιαζώ καὶ ἰγὼ τὰ ἔχον Πνεῦμα
Θεοῦ.

Κεφ. η'. 8.

Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων,
οἶδαμεν ὅτι πάντες γινώ-
σκον ἔχομεν· ἢ γνώσκεις φυσιοῖ,
ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομαῖ.

2 Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι
τι, ἐδέπω ἔδιν ἵγινωκε καθὼς
δεῖ γινῶναι.

3 Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν, ἔτος ἵγινωκε ὑπ' αὐ-
τοῦ.

4 Περὶ τῆς βρώσιως ἔν
τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι
ἔδιν εἰδωλοὶ ἐν κόσμῳ, καὶ
ὅτι ἔδεις Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ
εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἴπτε εἰσὶ
λειγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν ἕρανῳ,
εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· (ὥσπερ εἰσὶ
θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι πολ-
λοί·)

6 Ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ
πατὴρ, ἐξ ὃ τὰ πάντα, καὶ
ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύ-
ριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' ὃ τὰ
πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐ-
τοῦ.

7 Ἀλλ' εὐκ ἐν πᾶσιν ἢ
γνώσκεις· τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει
τοῦ εἰδῶλε ἕως ἄρτι, ὡς

Καὶ διὰ τὰ εἰδωλόθυτα,
ἱεῖρμεν ὅτι ὅλοι ἔχομεν
γινῶσκον· ἢ γνώσκεις φυσιοῖ,
ἀμὴ ἢ ἀγάπη οἰκοδομαῖ.

2 Καὶ ἴαν καίνας λο-
γιαζῇ πῶς γινωρίζει τίποτες,
ἀκόμι δὲν ἱγινωρίζει καθὼς
πρίπει τὰ γινωρίζει.

3 Ἀμὴ αἱ ἀγαπᾷ καίνας
τὸν Θεόν, ἐτὺτος ἱγινωρίζε
ἀπ' αὐτόν.

4 Καὶ διὰ τῷ τρέγειν λο-
πὸν τὰ εἰδωλόθυτα, ἱεῖρμεν
ὅτι τὸ εἰδωλοὶ δι' ἵνα τινὲς
εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι δι' ἵνα
ἄλλος Θεὸς παρὰ ἵας.

5 Διατὶ ἴαν καὶ ἵνα τινὲς
λειγόμενοι θεοὶ, εἴτε εἰς τὸ
ἕρανόν, εἴτε ἀπᾶν εἰς τὸ
γῆν· (καθὼς ἵνα θεοὶ πολ-
λοὶ, καὶ κύριοι πολλοί·)

6 Ὅμως εἰς ἡμᾶς ἵνα ἵνα
Θεὸς ὁ πατὴρ, ἀπὸ τὸν ἵπῳ
ἵνα τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς
εἰμισθιν εἰς αὐτόν· καὶ ἵνα
Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, διὰ μί-
ση τῷ ὁποῖον ἵνα τὰ πάντα,
καὶ ἡμεῖς εἰμισθιν διὰ μισση.

7 Ἀλλὰ ἢ γνώσκεις δι' ἵνα
εἰς ὅλους· καὶ κάποιον μὴ τὸν
συνείδησιν τῷ εἰδῶλε ἕως τῶρα

ἐκείνοις ἰδοῦσι, καὶ ἡ
συνείδησις αὐτῶν ἀσθενῶς
ὅσα μολύνεται.

8 Ἐάν τις ἐκ τῶν ἐπα-
νισταμένων τοῦ Θεοῦ ἔτι γὰρ
ἐκείνους φαγεῖν, περιστεύει
ὅτι αὐτοὶ μὴ φάγωμεν, ὑπε-
ριστάμεθα.

9 Βλέπεται δὲ μήπως ἡ
ἐξέταξις ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα
γίνεται τοῖς ἀσθενέσι.

10 Ἐάν γάρ τις ἴδῃ σὶ τὸν
ἰσχυτὰ γινῶσι, ἢ ἰδωλῶν
κατασκευῇ, ἢ χεὶρ ἢ συνεί-
δησις αὐτοῦ ἀσθενῶς ὅτι
εἰδωλολάτραι εἰς τὸ τὰ
εἰδωλόδουτα ἰδοῖναι;

11 Καὶ ἀπολεῖται ὁ
ἀσθενὴς ἀδελφός ἐπὶ τῇ
σῇ γνῶσει, δι' οὗ Χριστὸς
ἀτιμάσκει.

12 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες
εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπ-
τωσι αὐτοὺς τὴν συνείδησιν
ἀσθενῶσαι, εἰς Χριστὸν ἁμαρ-
τάνει.

13 Διότι εἰ βεβῶμα σκα-
νδαλίσαι τὸν ἀδελφόν μου, ἢ μὴ
ἐξ ἡμετέρων τῶν ἀγαθῶν, ἢ
μὴ τοῦ ἀδελφοῦ μου σκανδα-
λίσαι.

τρώγουσιν τὸ τοιῆτοι φαγεῖν
ὡς εἰδωλόδουτοι, καὶ ἡ συν-
είδησις τῆς ἔγνωτας ἵνα εἶναι
ἀσθημική, μολύνεται.

8 Τὸ φαγεῖν δὲν μᾶς
παραστήσει εἰς τὸν Θεόν·
διὰ τὸ ὅτι ἵαν φάγωμεν, πε-
ρισσούμεεν· ὅτι ἵαν μὴ φά-
γωμεν, ὑπερήμεσθι.

9 Καὶ ἴχῃτε τὸν νοῦν σας,
μήπως καὶ αὕτη ἡ ἐξουσία σας
γίνη ἰμπόδιον εἰς τὴν ἀσθενείαν.

10 Διὰ τὸ ἵαν κανένας εἰδῇ
ἵσῃα ὅπῃ ἴχῃς γινῶσι, πῶς
κάδισαι εἰς τὴν τράπεζαν εἰς
τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, δὲν
δίλοι σκάνδαλον ἢ συνείδησις
τε ὅπῃ εἶναι ἀσθενῆς εἰς τὸ
ἵαν τρώγῃ τὰ εἰδωλόδουτα;

11 Καὶ (ἴτζι) διὰ τὴν
γινῶσιν σὺ δίλοι χαλασθῇ ὁ
ἀδελφός ὅπῃ εἶναι ἀσθενῆς, διὰ
τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέναντι.

12 Καὶ ἴτζι ἁμαρτάνοντες
εἰς τὴν ἀδελφῆς, καὶ τύπτοῖς
τὴν συνείδησιν τῆς ὅπῃ εἶναι
ἀσθημική, ἁμαρτάνετε εἰς
τὸν Χριστόν.

13 Διὰ τὴν ἵαν τὸ
φαγεῖν σκαλίσῃ τὴν ἀδελ-
φόν μου, δὲν διὰ τῶν ἀγαθῶν
εἰς τὸν ναόν, διὰ ἵαν μὴ
σκαλίσῃ τὸν ἀδελφόν μου.

Κεφ. 9'. 9.

Οὐκ εἶμαι ἀπόστολος· Οὐκ
εἶμαι ἰλαστήριος· Οὐχὶ
ἵασι Χριστὸν τὸν Κύριόν ἡμῶν

Δὲν εἶμαι ἀπόστολος· Δὲν
εἶμαι ἰλαστήριος· Δὲν εἶ-
δα ἵαν τὸν Κύριόν μου Ἰησοῦν

ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον με ἰμοῖς ἔγει ἐν Κυρίῳ;

2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἡμῆς ἀποστόλης ὑμεῖς ἔγε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἔστι·

4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἑξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;

5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἑξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς;

6 Ἡ μόνον ἰγὼ καὶ Βαρνάβας ἔκ ἔχομεν ἑξουσίαν τοῦ μὴ ἰγράζεσθαι;

7 Τίς τραιεύεται ἰδίοις ὄφωλοις ποτὶ; Τίς φυτεύει ἀμπέλωνα, καὶ ἐκ τῆ καρπῷ αὐτῇ οὐκ ἰσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τῆ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἰσθίει;

8 Μὴ κατὰ ἀνθρώπων ταῦτα λαλῶ; Ἡ ἔχι καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσείῳ νόμῳ γέγραπται· Οὐ φημάσης βῆν ἀλωῦντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

10 Ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἰγράφει, ὅτι ἐπ' ἰλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν

Χριστόν; Δὴν εἶσθι ἰσθί; τὸ ἔργον με ἐν Κυρίῳ;

2 Ἐὰν εἰς ἄλλης δὴν εἶμαι ἀπόστολος, ἀλλὰ εἰς ἑσᾶς εἶμαι· διὰ τὴν βῆλα τῆς ἰδικῆς μου ἀποστόλης ἰσθίς εἶσθι ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἰδική μου ἀπόκρισις εἰς ἰκίνας ὅπῃ μὴ ἐξισταζουσιν, ἰτύτη εἶναι·

4 Μῆνα δὴν ἔχομεν ἑξουσίαν νὰ φᾶμι καὶ νὰ πιῶμεν;

5 Μῆνα δὴν ἔχομεν καὶ ἡμῖς ἑξουσίαν νὰ φέρωμεν μὴ τοῦ λόγου μας ἀδελφῇ γυναῖκα, ὥσάν καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς;

6 Ἡ μοιναχὸς ἰγὼ καὶ Βαρνάβας δὴν ἔχομεν ἑξουσίαν τὸ νὰ μὴν ἰγραζόμεσθαι;

7 Τίς θελεύει τὸν πόλεμον μὴ ἰδικὴν τε ἔξοδοι; Ποῦ φυτεύει ἀμπέλι, καὶ ἀπὸ τοῦ καρπὸν τε δὴν τρώγει; Ἡ ποῖος ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἀπὸ τὸ γάλα τῆς ποίμνης δὴν τρώγει;

8 Μῆνα κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἀνθρώπων λαλῶ ἰτύτα; Ἡ δὴν τὰ λέγει καὶ ὁ νόμος ἰτύτα;

9 Διατὶ εἰς τὸν νόμον τῷ Μωσείῳ εἶναι γέγραπται· Νὰ μὴ σημάσης τὸ βεδί ἰπτοῦ ἀλωήζου. Μῆνα διὰ τὰ βεδία τὸν μελεῖ τὸν Θεόν;

10 Ἡ τάχα διὰ λόγου μας βίβλια τὰ λέγει; Διατὶ διὰ λόγου μας ἰγράφει ἰτύτο, ὅτι

ἀρετῆς· καὶ ὁ ἀλοῦν, τῆς
ἐλπίδος· αὐτῷ μετίχουσιν, ἐπ'
ἀπὸ τοῦ.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ
πνευματικὰ ἰσχυρίζομαι, μέγα
εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ σαρκικά
διερίσομαι;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἰευσίας
ὑμῖν μετίχουσιν, ὃ μᾶλλον
ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἔχρησά-
μιθα τῇ ἰευσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ
πάντα γέγομεν, ἵνα μὴ ἴγ-
νωσὴν τίνα δῶμι τῷ εὐαγ-
γελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

13 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ
ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ
ἰσθίουσιν; Οἱ τῇ θυσιασθείᾳ
ἐκτρέφονται, τῇ θυσιασθείᾳ
συμμερίζονται;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος·
ἐκτρέφει τοὺς τὸ εὐαγγέλιον
ἐκτρέφουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγ-
γελίου ζῇ.

15 Ἐγὼ δὲ ὑδὲν ἔχρη-
σάμην τάτοις. Οὐκ ἔγραψα
δὲ ταῦτα, ἵνα ὕψω γίνεσθαι
ἐν ἡμῶν· καλὸν γάρ μοι μᾶλ-
λον ἀποδοταῖον, ὃ τὸ καύ-
χημά μου ἵνα τις κοιῶσθαι.

16 Καὶ γὰρ εὐαγγελίζομαι,

ἐκείνους ὅπως καθυργίζω, χρεω-
στῇ ἵνα καθυργίσῃ μὴ ἐλπίδα·
καὶ ἐκείνους ὅπως ἀλωνίζω, χρεω-
στῇ ἵνα ἀλωνίσῃ μὴ ἐλπίδα, ὅτι
δίλει μεδίξει ἀπ' ἐκείνου ὅπως
ἀλωνίσῃ.

11 Ἐὰν ἡμεῖς ἰσχυρίζομαι
εἰς ἰσᾶς τὰ πνευματικά, με-
γάλο ἵπαι ἵαν ἡμεῖς διερί-
σομαι τὰ σαρκικά σας;

12 Ἐὰν οἱ ἄλλοι μετίχουσι
ταύτην τὴν ἰευσίαν εἰς ἰσᾶς,
δὲν μετίχομαι ἡμεῖς περισσό-
τερον; Ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν ἡμι-
ταχιρισθήκαμεν τὴν ἰευσί-
αν ἐν ταύτῃ· ἀλλὰ ὅλα τὰ
ὑπομένομεν, διὰ ἵνα μὴν κά-
μωμι τίποτις ἐμπόδιον εἰς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χρι-
στοῦ.

13 Δὲν ἐξεύριτε ὅτι ἐκεῖνοι
ὅπως ἐργάζονται τὰ ἱερὰ, τρώ-
γουσιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν; Ἐκεῖνοι ὅπως
παρετρέφουσιν εἰς τὴν θυσίαν
ἐκ τῆς θυσιασθείας, ἔχουσι μερικὸν
ἀπὸ τοῦ θυσιασθέντος;

14 Ἐτὶ καὶ ὁ Κύριος·
ἐκτρέφει ἐκείνους ὅπως κη-
ρύττουσι τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα
ζῶσιν ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου.

15 Καὶ ἐγὼ δὲν ἡμιταχιρί-
σθηκα κατὰ ἀπ' ἐν ταῖς. Καὶ
διὰ τὴν ἰσχυρίαν ἐκτρέφω διὰ τὴν γέννη-
σιν τίποτις λογῆς εἰς ἡμῶν· διὰ τὴν
καλλίωτέρον μου ἵπαι ἵνα ἀπο-
δοτῶν, παρὰ ἵνα κάμω τίνα
μάταιον τὸ καύχημά μου.

16 Διότι ἵαν εὐαγγελί-

οὐκ ἔστι μοι καύχημα·
ανάγκη γάρ μοι ἐπίκειται·
καὶ δὲ μοί ἐστιν ἵνα μὴ
εὐαγγελίζωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἰκὼν τοῦτο
πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ
ἄκων, οἰκονομίαν πίστευ-
μαι.

18 Τίς ἔν μοί ἐστιν ὁ μι-
σθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμεναι
ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ κατα-
χρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν
τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ
πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἰδύ-
λωσα, ἵνα τὴν πλείονας κερ-
δήσω.

20 Καὶ ἰγινόμην τοῖς
Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα
Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ
νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τὴν
ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος,
(μὴ ὢν ἄνομος· Θεῷ, ἀλλ'
ἔννομος· Χριστῷ,) ἵνα κερδήσω
ἀνόμους.

22 Ἐγινόμην τοῖς ἀσθιναῖς
ὡς ἀσθιναῖς, ἵνα τὴν ἀσθιναῖς
κερδήσω· τοῖς πᾶσι γίγνοια τὰ

ζῶμαι, δὲν ἔχω καύχημα διὰ
τῆτο· ἐπειδὴ αὐτὸ εἶναι εἰς
ἑμένα ἀναγκαῖον· καὶ ἀειλύ-
μοις εἰς ἑμένα ἵαν δὲν εὐαγ-
γελίζωμαι.

17 Διατὶ ἵαν τὸ κάμω μὴ
τὸ δίλημά μου, ἔχω μισθόν·
ἀμὴ ἂν κάμω γανικῶς, ὅμως
ἰπιτροπὴ μου εἶναι ὅπῃ μὴ
ἐμπιστεύθῃ.

18 Ποῦ· εἶναι λοιπὸν ὁ
μισθός μου; Νὰ κάμω τὸ
εὐαγγέλιον τῷ Χριστῷ καὶ τὸ
ἔχην χωρὶς ἔξοδον, εὐαγγε-
λίζωντάς το, εἰς τὸ καὶ μὴ μι-
ταχειρισθῶ κακὰ τὴν ἐξουσίαν
ὅπῃ ἔχω εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

19 Διατὶ ἐγὼ ἔγνωτας καὶ
εἶμαι ἑλεύθερος ἀπὸ ὅλας, εἰς
ὅλης ἰδύλωσα τοῦ λογι μὴ,
διὰ καὶ κερδήσω περισσότη-
τες.

20 Καὶ ἔγινον εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν ὡσαν Ἰουδαῖος, διὰ καὶ
κερδήσω Ἰουδαίους· εἰς ἐκείνους
ὅπῃ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν
νόμον (ἰγίνηκα) ὡσαν καὶ εἶμαι
ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ
καὶ κερδήσω ἐκείνους ὅπῃ εἶμαι
ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον·

21 Ἐγίνηκα εἰς τὴν ἀνόμους
ὡσαν ἄνομος, (μὴ ὢντας ἄνο-
μος· εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἔννομος
εἰς τὸν Χριστόν,) διὰ καὶ κερδήσω
ἀνόμους.

22 Ἐγίνηκα εἰς τὴν ἀσθιναῖς
ὡσαν ἀσθιναῖς, διὰ καὶ κερδήσω
τὴν ἀσθιναῖς· εἰς ὅλης ἔγινον

πάντα, ἵνα πάντως τιὰς σώσω.

23 Τὸτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνῶς αὐτοῦ γίνωμαι.

24 Οὐκ οἶδατι, ὅτι οἱ ἐν σαδὶν τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; ὅτω τρέχיתי, ἵνα καταλάβητι.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκείνῳ μὲν ὅν ἵνα φθαρτὸν εἶφανι λάβωσιν· ἡμεῖς δὲ, ἀφθαρτοί.

26 Ἐγὼ τοίνυν ὅτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλας· ὅτω σκετιύω, ὡς οὐκ αἶρα δί-

27 Ἀλλ' ὑπνωπιάζω με τὸ σῶμα καὶ δολαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδικήμ· γίνωμαι.

ῥα, διὰ τὰ σώσω βεβαια μερικές.

23 Καὶ τοῦτο τὸ κάμνω διὰ τὸ εὐαγγέλιον, διὰ τὰ γίνω καὶ ἐγὼ συμμέτοχος αὐτοῦ τοῦ εὐαγγελίου.

24 Δὲν ἱξιύρετε, ὅτι ἐκεῖνοι ὅπῃ τρέχουσιν εἰς τὸ γάδιοι, ὅλοι μὲν τρέχουσιν, ἀμὴ ἵνας πέρει τὸ χάρισμα; τοιωτοτρόπως τρέχיתי, διὰ τὰ φθάσιτι.

25 Καὶ κάθε ἵνας ὁποῦ ἀγωνίζεται, ἐγκρατεύεται εἰς ὅλα· ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐγκρατεύονται καὶ ἀγωνίζονται διὰ τὰ πάρεσι φθαρτὸν εἶφανι· ἀμὴ ἡμεῖς, ἀφθαρτοί.

26 Ἐγὼ λοιπὸν τίτοιας λογῆς τρέχω, ὅχι ὡσὰν ἀδήλα· τοιωτοτρόπως ἀγωνίζομαι, ὅχι ὡσὰν τὰ δέριν τὸν αἶρα.

27 Ἀλλὰ θλίβω τὸ σῶμα με καὶ τὸ κάμνω δόλον, μήπως κηρύττωντας ἄλλης, ἐγὼ εὐεθῶ ἀδικήσῃ.

Κιφ. ι'. 10.

Οὗθ' θλίβω δὲ ὑμᾶς ἀγνοῶν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρις ἡμῶν πάντες ὑπὸ τῇ ἐφίλῃ ὄσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθοι.

2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἰδωπτίσθησαν ἐν τῇ ἐφίλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ·

3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βεῶμε πνευματικὸν ἔφαγον·

— Εἰλω, ἀδελφοί, τὰ ἱξιύρετι ἰσοῖς, ὅτι ὅλοι οἱ πατέρις μας ἦταν ἀποκάτω ἀπὸ τὸ σύννεφον καὶ ὅλοι ἐπέρασαι διὰ μέσου τῆς θαλάσσης·

2 Καὶ ὅλοι εἰς τὸν Μωϋσῆν ἰδωπτίσθησαν εἰς τὸν σύννεφον καὶ εἰς τὴν θάλασσαν·

3 Καὶ ὅλοι ἔφαγον τὸ αὐτὸ πνευματικὸν φαγητόν·

4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκροθάλψεως πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησιν ὁ Θεός· κατεγρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἱρήμῳ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητάς κακῶν, καθὼς κακῆνοι ἐπιθύμησαν.

7 Μηδὲ εἰδωολάτραι γίνισθαι, καθὼς τινες αὐτῶν ὥς γέγραπται· Ἐκάθισιν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.

8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεισον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων ἀπώλοντο.

10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαι, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνίστανον ἐκείνοις· ἱγράφη δὲ πρὸς νεθυσίαν ἡμῶν, εἰς ὅς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατέστησεν.

4 Καὶ ὅλοι ἔπιον τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ποτόν· διατὶ ἔπιον ἀπὸ τῆς πνευματικῆς πέτρας ὅπῃ τῆς ἀκολουθίας· καὶ ἡ πέτρα ἦτον ὁ Χριστός.

5 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν ἀεὶ παρέδωκε τὴν περιστάσιν ἀπ' αὐτῆς· διατὶ ἔπισαν εἰς τὴν ἱρῆμιν.

6 Καὶ ταῦτα ἐγένεκαν τύποι ἰδικοί μας, διὰ τὰ μὴ ἐπιθυμῆμεν ἑμῖς τὰ κακὰ, καθὼς καὶ ἐκείνοι τὰ ἐπιθυμήσαν.

7 Μηδὲ γὰρ γινῆτε εἰδωολάτραι, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτῆς· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκάθισιν ὁ λαὸς γὰρ φάγη καὶ γὰρ πιῇ, καὶ ἰσχυρώθηκαν γὰρ παίζειν.

8 Μηδὲ γὰρ πορνεύωμεν, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπισαν εἰς μιᾷ ἡμέραν εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μηδὲ γὰρ δοκιμάζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτῆς τὸν ἰδικήμασαν, καὶ ἰχναλώθησαν ἀπὸ τὰ ὀφίδια.

10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτῆς ἐγόγγυσαν, καὶ ἰχναλώθησαν ἀπὸ τὸν ἰζολοθρευτὴν.

11 Καὶ ἵνα ταῦτα ὅλα ἰστηθῇσαν τύποι εἰς ἐκείνους· καὶ ἱγράφησαν διὰ νεθυσίαν ἰδικήν μας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατέστησαν τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

12 Ὡς ὁ δοκῶν ἰσάται,
βλέπει μὴ πίση.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ
ἐλαφί· εἰ μὴ ἀνδρώπιν·
πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἰάσει
ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ
δύνασθαι, ἀλλὰ ποιήσει σὺν
τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκ-
βασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς
ἰπικυκλῶ.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου,
φύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολα-
τρείας.

15 Ὡς φρονίμοις λέγω·
κρίναται ὑμῖς ὁ Φημι.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας
ὃ εὐλογοῦμεν, ἔχῃ κοινωνία τοῦ
αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἴσιν; Τὸν
ἄρτον δὲ κλῶμεν, ἔχῃ κοινω-
σία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ
ἴσιν;

17 Ὅτι ἵς ἄρτο·, ἵν
σῶμα, οἱ πολλοί ἴσμι· οἱ
γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου
μετίχομεν.

18 Βλέπτε τὸν Ἰσραὴλ
κατὰ σάρκα· ἔχῃ οἱ ἴσ-
θαιτες τὰς θυσίας, κοινοὶ
τοῦ θυσιαστηρίου ἰσίν;

19 Τί οὖν φημι; ὅτι
εἰδωλὸν τί ἴσιν; ἢ ὅτι
εἰδωλόθυτον τί ἴσιν;

20 Ἀλλ' ὅτι ἂν θύοι τὰ ἴθνη,

12 Ἐκεῖν· λοιπὸν ὅπῃ
λογιάζει πῶς καὶ γένη, ὡς
βλέπει καὶ μὴν πίση.

13 Πειρασμὸς δὲν σῶς ἔλα-
βι παρὰ ἀνδρώπιν· καὶ ὁ
Θεὸς εἶναι πιστὸς, ὃ ὅποι· δὲν
δίλει σῶς ἀφήσει καὶ πειραχ-
θῇτε παραπάνω (ἀπ' ἐκεῖνο)
ὅπῃ δύισθαι, ἀλλὰ μαζὺ μὲ
τὸν πειρασμὸν δίλει κάμει
καὶ τὸ εὐγασμα, διὰ καὶ δυ-
νηθῇτε ἰσιῖς καὶ ὑποφέρετε.

14 Διὰ τῆτο, ἀγαπητοί
μου, φύγετε ἀπὸ τὴν εἰδωλο-
λατρείαν.

15 Ὡσὰν εἰς φρονίμους
λαλῶ· διακρίνετε ἰσιῖς ἐκεῖ·
ὅπῃ λέγω.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐ-
λογίας τὸ ὅποιον εὐλογοῦμεν,
δὲν εἶναι κοινωνία τῷ αἵματος
τῷ Χριστῷ; Τὸ ψωμὶ ὅπῃ
κόπτομεν, δὲν εἶναι κοινωνία
τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ;

17 Ὅτι εἶνα ψωμὶ, εἶνα
σῶμα, εἴμισθαι ἡμεῖς οἱ πολ-
λοί· διατὶ ὅλοι μετίχομεν ἀπὸ
τὸ εἶνα ψωμὶ;

18 Βλέπτε τὸν Ἰσραὴλ,
ὅπῃ εἶναι κατὰ σάρκα· δὲν
εἶναι κοινοὶ τοῦ θυσιαστηρίου,
ἐκεῖνοι ὅπῃ τρώγῃσι ταῖς
θυσίαις;

19 Τί λοιπὸν λέγω; ὅτι
τὸ εἰδωλὸν καὶ εἶναι τίποτες;
ἢ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον εἶναι
τίποτες;

20 Ἀλλὰ λέγω ὅτι ἐκεῖ·

δαιμονίοις θύει, καὶ ὁ Θεὸς
ὃ δέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνὸς τῶν
δαιμονίων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον
Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον
δαιμονίων· ὃ δύνασθε τρα-
πίξης Κυρίου μιτέχιν, καὶ
τραπέξης δαιμονίων.

22 Ἡ παραζηλῶμεν τὸν
Κύριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐ-
τοῦ ἴσμεν;

23 Πάντα μοι ἔξιςιν,
ἀλλ' ὃ πάντα συμφέρι·
πάντα μοι ἔξιςιν, ἀλλ' ὃ
πάντα οἰκοδομεῖ.

24 Μηδὲς τὸ ἑαυτοῦ ζη-
τείτω, ἀλλ' τὸ τοῦ ἱτέρου
ἰκως.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακίλλῳ
πυλόμενον ἰσθίετι, μηδὲν
ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνί-
δησιν.

26 Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ
γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐ-
τῆς.

27 Εἰ δὲ τις καλιῖ ὑμᾶς
τῶν ἀπίστων, καὶ θιλετι πο-
ρεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατι-
θέμενον ὑμῖν ἰσθίετι, μηδὲν
ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνί-
δησιν.

28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ·

ὁπῶθ' ἐνισιάζουν τὰ ἰδιῶν, τὰ
ἐνισιάζουν εἰς τὰς δαιμονίας,
καὶ ὅχι εἰς τὸν Θεόν· καὶ
δὲν δέλω ἰσθίς ἵνα γίνεσθαι
κοινωνοὶ τῶν δαιμονίων.

21 Δὲν ἡμπορεῖτε ἵνα πί-
νιτε τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου,
καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμονίων·
δὲν δύνασθαι ἵνα μιτέχιν ἀπὸ
τῆς τραπίξης τοῦ Κυρίου, καὶ
ἀπὸ τῆς τραπίξης τῶν δαι-
μονίων.

22 Ἀνίσως καὶ ἰσχυλῶμεν
τὸν Κύριον; Μήνα ἴσμεθα
ἡμῖς δυνατώτερον αὐτοῦ;

23 Ἐχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα,
ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα ἐφέλιμα·
εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ
ὅλα δὲν οἰκοδομοῦσι.

24 Καίνας ἅς μὴν ζητᾷ
τὸ ἰδικόν τε (συμφέρον) ἀλλὰ
κάδι ἕνας ἅς ζητᾷ (τὸ συμ-
φέρον) τοῦ ἄλλου.

25 Κάδι πρᾶγμα ὁπῶθ'
πυλιέται εἰς τὸ μακίλλον,
τρωτὶ τὸ, καὶ μὴν ἐξιτά-
ξιτε τίποτις διὰ τὴν συνί-
δησιν.

26 Διατὶ ἡ γῆ εἶναι τῷ
Κυρίῳ, καὶ ὅσα εἶναι εἰς
αὐτήν.

27 Καὶ ἂν καίνας ἀπὸ
τῶν ἀπίστων σᾶς προσκαλῇ,
καὶ θέλιτε ἵνα ὑπάτι, ἵππῳ
ὁπῶθ' σᾶς βάλλουν ὀμπροσ-
τῶν τὸ, μὴν ἐξιτάξοιτε
τίποτις διὰ τὴν συνίδησιν.

28 Ἀμὴν ἂν καίνας σᾶς εἰ-

Τὸτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ
ἰσθίῃσι, δι' ἐκείνοις τὸν μηρύ-
σαντα, καὶ τὴν συνίδησιν τοῦ
γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς.

29 Συνίδησιν δὲ λέγω,
ὅχι τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν
τοῦ ἱερέως· ἵνα τί γὰρ ἡ ἱλυ-
δερία μὴ κρίνεται ὑπὸ ἄλλης
συνίδησις;

30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μι-
τίχω, τί βλασφημεῖμαι ὑπὲρ
ὧ ἐγὼ ἐνχαριστῶ;

31 Εἴτι οὖν ἰσθίῃσι, εἴτι
πίνῃσι, εἴτι τι ποιῶσι, πάντα
εἰς δόξαν Θεοῦ ποιῶσι.

32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθι
καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσι καὶ
τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ·

33 Καθὼς καὶ ἐγὼ πάντα
πάντα ἀρίσκω, μὴ ζητῶν τὸ
ἑαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ
τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

πῇ· Τὸτο εἶναι εἰδωλόθυτοι,
μὴν τὸ φαῖναι, διὰ τ' ἐκείνους
ὅπως τὸ εἶπαι, καὶ διὰ τὴν συν-
είδησιν τε· διὰ τὸ τοῦ Κυρίου
εἶναι ἡ γῆ καὶ ὅλα ἐκείνη
ὅπως εἶναι εἰς αὐτήν.

29 Καὶ συνίδησιν λέγω,
ὅχι τὴν ἰδικήν σου, ἀλλὰ τὴν
συνίδησιν τοῦ ἄλλου· καὶ
διὰ τί; πῶς εἶναι δυνατόν ἵνα
κρίνεται ἡ ἱλυδερία μου ἀπὸ
ἄλλης συνίδησιν;

30 Καὶ ἵνα ἐγὼ χάριτι
μιτίχω, τί βλασφημεῖμαι εἰς
ἐκείνο διὰ τὸ ὅποιον ἐγὼ ἐν-
χαριστῶ;

31 Καὶ τι λοιπὸν τρώτε,
καὶ τι πίνετε, καὶ τι κάμ-
νετε, (τίποτες ἄλλο,) ὅλα εἰς
δόξαν Θεοῦ ἵνα τὰ κάμνετε.

32 Γίνεσθι ἀσκανδάλιστοι,
καὶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς
τὴν Ἑλληνίαν, καὶ εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν τοῦ Θεοῦ·

33 Καθὼς καὶ ἐγὼ ἀρίσκω
ὅλας εἰς ὅλα, μὴ ζητῶντας τὸ
ἰδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ (τὸ
συμφέρον) τῶν πολλῶν, διὰ
ἵνα σωθῶσι.

Κιφ. ια'. 11.

Μιμηταί μου γίνεσθαι, κα-
θὼς καὶ ἐγὼ Χριστῷ.

2 Ἐπειὶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελ-
φοί, ὅτι πάντα μὴ μιμησθῆτε,

Μιμηθῆτε ἑμῖνα, καθὼς
ἐγὼ μιμῶμαι τὸν Χρι-
στον.

2 Καὶ ἱπαινώ σας, ἀδελ-
φοί, ὅτι πάντα μὴ ἰδυμᾶ-

καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν,
τὰς παραδόσεις κατεχίτη.

3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδῆσαι
ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ
Χριστὸς ἐστὶ· κεφαλὴ δὲ γυ-
ναικὸς, ὁ αὐτὸς· κεφαλὴ δὲ Χρι-
στοῦ, ὁ Θεός.

4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχό-
μενος ἢ προφητεύων κατὰ
κεφαλῆς ἔχων, καταισχύει
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευ-
χομένη ἢ προφητεύουσα ἀκα-
τακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, κα-
ταισχύει τὴν κεφαλὴν ἑαυ-
τῆς· ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ
τῇ ἐξυρμημῇ.

6 Εἰ γὰρ ἡ κατακαλύπ-
τεται γυνὴ, καὶ κειράσθω· εἰ
δὲ αἰσχροὺς γυναικὶ τὸ κεί-
ρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατα-
καλυπτέσθω.

7 Ἄνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφεί-
λει κατακαλύπτεσθαι τὴν
κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ
ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀν-
δρὸς ἐστίν.

8 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ
γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀν-
δρὸς.

9 Καὶ γὰρ αἷα ἐκτίσθη
ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ
γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τῆτο ὀφείλει ἡ

σθι, καὶ καθὼς σὰς ἱπαρά-
δωκα ταῖς παραδόσεις, ταῖς
κρατεῖται.

3 Καὶ θέλω ἵνα ἐξείρητι,
ὅτι καθὼς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ
εἶναι ὁ Χριστὸς· καὶ καθὼς τῆς
γυναικὸς εἶναι ὁ ἄνδρας· καὶ
κεφαλὴ Χριστοῦ εἶναι ὁ Θεός.

4 Κάδι ἄνδρας ὁπῶ προ-
σιύχεται ἢ προφητεῖα, καὶ
ἔχει τὸ κεφάλι τῷ σκιπασ-
μῶν, ἐντροπιάζει τὸ κεφάλι
τῷ.

5 Καὶ κάδι γυναῖκα ὁπῶ
προσιύχεται ἢ προφητεῖα μὴ
κεφάλι ἀξισκίπατος, κατι-
τροπιάζει τὸ κεφάλι τῆς·
διατὶ τῆτο εἶναι μιᾶς λογῆς
ὥσαν ἵνα εἶναι καὶ ἐξυρμημῇ.

6 Διατὶ ἂν δὲν σκιπάζε-
ται ἡ γυναῖκα, ἀκόμι καὶ ἂς
κερεύεται· καὶ ἂν εἶναι ἄσ-
χημον εἰς τὴν γυναῖκα τὸ ἵα
κερεύεται, ἢ ἵα ἐξρίζεται,
(λοιπὸν,) ἂς σκιπάζεται.

7 Διατὶ ὁ ἄνδρας δὲν χρι-
στί ἵα σκιπάζει τὸ κεφάλι
τῷ, ἔγνωτας ἵα εἶναι εἰκὼν
καὶ δόξα Θεοῦ· ἀλλὰ ἡ γυ-
ναῖκα εἶναι δόξα τοῦ ἀνδρὸς.

8 Διατὶ ὁ ἄνδρας δὲν εἶ-
ναι ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ
ἡ γυναῖκα ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς.

9 Διότι ὁ ἄνδρας δὲν
ἐκτίσθη διὰ τὴν γυναῖκα,
ἀλλὰ ἡ γυναῖκα διὰ τὸν ἄν-
δρα.

10 Διὰ τῆτο ἡ γυναῖκα

γυνὴ ἰξουσὶν ἔχῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τῆς ἀγγελίας.

11 Πλὴν ὅτι αὐτῆς χωρὶς γυναικὸς, ὅτι γυνὴ χωρὶς ἀνδρός, ἡ Κύριος.

12 Ὡςπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, ὅτω καὶ ὁ αὐτῆς διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνεται, πρέπει ἐξ ἡ γυναιῖκα ἀνεστακάλυπτος τῷ Θεῷ προσεύχασθαι;

14 Ἡ ἐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει, ὅτι αὐτῆς μὲν ἰὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῇ ἴσιν;

15 Γυνὴ δὲ ἰὰν κομᾶ, δεῖα αὐτῇ ἴσιν· ὅτι ἡ κόμη αὐτῇ περιβολαίῳ δίδεται αὐτῇ.

16 Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλόσοφος εἶναι, ἡμῖς τοιαύτης συνήθου οὐκ ἔχομεν, ἐδὲ αὐτοῖς ἐκκλησίου τοῦ Θεοῦ.

17 Τῷτο δὲ παραγγέλλω ὑμῖν, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κριῖται, ἀλλ' εἰς τὸ ἡγῶμαι συνήχασθαι.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνιρχμῶσι ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,

χειροῖ (διὰ τῆς ἀγγελίας) ἡ ἔχῃ ἀπᾶν εἰς τὸ κεφάλι τῆς σημάδι, ὅτι εἶναι ἀποκάλυψιν εἰς τὴν ἰξουσὶν τῷ ἀνδρός.

11 Ὅμως ἐδὲ ὁ ἀνδρας χωρὶς γυναιῖκα, ἐδὲ ἡ γυναιῖκα χωρὶς ἀνδρα, εἶναι εἰς τὸν Κύριον.

12 Διατὶ καθὼς ἡ γυναιῖκα εἶναι ἀπὸ τὸν ἀνδρα, τέτοιαν λογῆς καὶ ὁ ἀνδρας εἶναι διὰ μίση τῆς γυναικός· ἀμὴν ὅλα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

13 Ἀνάμισά σας τὸ κρίνεται, πρέπει ἡ γυναιῖκα ἡ προσεύχεται τὸν Θεὸν ἀσκήπασθαι;

14 Ἡ ἐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις σᾶς διδάσκει, ὅτι ὁ ἀνδρας ἰὰν ἔχῃ μαλῖα, εἶναι ἀτιμία τῷ;

15 Ἀμὴν ἡ γυναιῖκα ἰὰν ἔχῃ μαλῖα, εἶναι τιμὴ τῆς· ὅτι τὰ μαλῖα τῆς ἰδοθηκαν, ἀντὶς σκέπασμα.

16 Ἀμὴν ἀνίσως καὶ φαίνεται κανίνας ἡ εἶναι φιλόσοφος, ἡμῖς τέτοιαν λογῆς συνήθου δὲν ἔχομεν, ἐδὲ ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ παραγγέλλωντας τῷτο δὲ σᾶς ἰπαιῶν, ὅτι ὅχι εἰς τὸ καλλίοντον, ἀλλὰ εἰς τὸ χειρότερον συμμαζώσασθαι.

18 Διατὶ πρῶτον ὅταν συναθροίζασθαι ἰσὺς εἰς τὴν

ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν
ἐπάρχειν· καὶ μέρος τι πι-
σιύω.

19 Διὺ γὰρ καὶ αἰρίσης
ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δοκιμοὶ
φανεροὶ γίνωνται ἐν ὑμῖν.

20 Συνεχομένων οὖν ὑμῶν
ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐκ ἔστι Κυρια-
κὸν δεῖπνον φαγεῖν.

21 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον
δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ
φαγεῖν, καὶ ὅς μιν πειῶ, ὅς
δὲ μιδύει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ
ἔχετε εἰς τὸ ἰσθίνειν καὶ πίνειν;
Ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ
καταφρονεῖτε, καὶ κατασχύ-
νιτε τῆς μὴ ἔχοντας; Τί
ὑμῖν εἶπω; ἰπαινίσσω ὑμᾶς;
Ἐν τούτοις οὐκ ἰπαινῶ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον
ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρί-
δωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰη-
σοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παριδίδωτο,
ἔλαβεν ἄρτον·

24 Καὶ εὐχαριστήσας ἔκ-
λασι, καὶ εἶπε· Λάβετε,
φάγιτε· τούτό μιν ἐστὶ τὸ σῶμα
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλόμενον· τούτο
ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνη-
σιν.

ἐκκλησίαν, ἀκούω πῶς εἶναι
εἰς ἰσᾶς χωρίσματα· καὶ
εἰς κάποιον μέρος τὸ πι-
σιύω.

19 Διατὶ ἀνάγκη εἶναι,
ὥστε εἶναι καὶ αἰρίσης εἰς ἰσᾶς,
διὰ τὴν φαιερῶδη ἐκείνου ὅπου
εἶναι ἀνάμυσά σας δοκι-
μοί.

20 Ὅταν λοιπὸν συμμα-
ζώμεσθαι εἰς ἴσα τέτοια, δι-
εἶναι διὰ τὴν φᾶτι τὸ Κυρια-
κὸν δεῖπνον.

21 Διατὶ καθὲν ἴσας
προφέρει τὸ ἰδικόν τοῦ
δεῖπνον καὶ τὸ τρώγει, καὶ
ἄλλος πειᾶ, καὶ ἄλλος
μιδᾶ.

22 Μὴνα δι' ἔχετε στί-
τια διὰ τὴν φᾶτι καὶ τὴν πι-
τε; Ἡ καταφρονεῖτε τὴν ἐκ-
κλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ κατα-
τροπιάζετε ἐκείνας ὅπου δι'
ἔχουσι; Τί ἐὰν σᾶς εἶπω; ἐὰν
σᾶς ἰπαινίσσω· Εἰς τούτο δι'
σᾶς ἰπαινῶ.

23 Διατὶ ἐκεῖνο ὅπου σᾶς
ἰπαράδωκα, τὸ ἰπαράλαβα
ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Κύριος
Ἰησοῦς τὴν νύκτα ἐκεῖνο
ὅπου ἰπαραδίδουνται, ἑαυτοῦ
ψωμί·

24 Καὶ εὐχαριστήσας τὸ
ἔκοψεν, καὶ εἶπε· Λάβετε,
φάγιτε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμα
μὲν ὅπου κόπτεται διὰ λόγον
σας· τοῦτο κάμνεται εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν.

25 Ὁσαύτως καὶ τὸ πο-
τήριον, μετὰ τὸ δευῖνσαι,
λέγουσιν· τὸ ποτήριον, ἡ
καὶ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἱμα̃-
τι· τὺτο ποιεῖτε ὅσακις
ἂν πίνετε, εἰς τὴν ἰμὴν ἀνάμ-
νησιν.

26 Ὅσακις γὰρ ἂν ἰσθί-
ετε τὸν ἄρτον τῆτον, καὶ τὸ
ποτήριον τῆτο πίνετε, τοὶ θά-
νατοι τοῦ Κυρίου καταγγίλ-
λονται, ἄχρις ἢ ἂν ἔλθῃ.

27 Ὡς δὲ ἂν ἰσθῇ τὸν
ἄρτον τῆτον, ἡ πῖσις τὸ ποτή-
ριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἴσχος
ἔσται τοῦ σώματος· καὶ αἵ-
ματι· τοῦ Κυρίου.

28 Δικιμαζέτω δὲ ἄνθρω-
ποι· ἑαυτοί, καὶ ὅταν ἐκ τοῦ
ἄρτου ἰσθῶσιν, καὶ ἐκ τοῦ
ποτηρίου πῖνῶσιν.

29 Ὁ γὰρ ἰσθῶν, καὶ
πῖναι ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ
ἰσθῶν καὶ πῖναι, μὴ διακρί-
ων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τῆτο ἰὺμῖν πολ-
λοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ
ἐκλιπόντες ἑαυτοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτὸς δι-
εφθάρη, οὐκ ἂν ἐκρινόμε-
θα.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον ἐπῆ-
ρι καὶ τὸ ποτήριον, ὕστερα
ἀφ' ὧντος ἰδεῖπινθη, λέγωντας·
Ἐτῆτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ
καὶ θύρα διαθήκη εἰς τὸ αἷμα
μῶ· ἐτῆτο κάμνεται ὅσαις φο-
ραῖς τὸ πίνετε, εἰς ἰδικὴν μῶ
ἀναθύμην.

26 Διατὶ ὅσαις φοραῖς
τρῶτε τὸ ψωμὶ ἐτῆτο, καὶ
τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε,
τοὶ θάνατοι τοῦ Κυρίου
ἀναθυμίζετε, ἕως οὗ ἵα ἔλ-
θῃ.

27 Εἰς τόσον ὁπῶ καθε
ἱας ὁπῶ τρώγει τὸ ψωμὶ
ἐτῆτο, ἡ πῖναι τὸ ποτήριον
τοῦ Κυρίου ἀναξίως, εἶναι
πταίης εἰς τὸ σῶμα καὶ
αἷμα τοῦ Κυρίου.

28 Καὶ καθε ἄνθρωποι·
ἂς δικιμαζῇ τοῦ λόγου τῆ,
καὶ ἐτῆ· ἂς τρώγει ἀπὸ τὸ
ψωμὶ ἐτῆτο, καὶ ἂς πῖναι
ἀπὸ τὸ ποτήριον ἐτῆτο.

29 Διατὶ ἐκείν· ὁπῶ
τρώγει καὶ πῖναι ἀναξίως,
τρώγει καὶ πῖναι κρῖμα εἰς
τοῦ λόγου τῆ, μὴ τὸ ἵα μὴν
διακρίνῃ τὸ σῶμα τοῦ Κυ-
ρίου.

30 Διὰ τῆτο ἀνάμισα εἰς
ἰσῶς εἶναι πολλοὶ ἀσθενεῖς
καὶ ἄρρωστοι, καὶ ἀποδέουν
ἀκριτοί.

31 Διατὶ ἵαν ἰδιακρίνα-
μεν τοῦ λόγου μας, δὴν ἡδε-
λαμεν κριθῇ.

32 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ Κυ-
ρίῳ παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν
τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὡς, ἀδελφοί μου,
συνεχόμενοι εἰς τὸ φαγιῶν
ἀλλήλους ἐκδέχισθε.

34 Εἰ δέ τις πειᾶ, ἐν
οἴκῳ ἰσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς
κρίμα συνέρχῃσθαι. Τὰ δὲ
λοιπὰ, ὡς ἂν ἴδω, διατά-
ξομαι.

32 Ἀμὴν ὅταν κρινόμε-
σθαι, παιδευόμεθα ἀπὸ τοῦ
Κύριου, διὰ τὸ μὴ κατακρι-
θῶμεν μὲ τὸν κόσμον.

33 Λοιπὸν, ἀδελφοί μου,
ὅταν συμμαζώσῃσθαι εἰς τὸ
φαγιῶν, καρτεριῦτε ἑκαστὸς τοὺς
ἄλλους.

34 Ἀμὴν ἂν πειᾶ καί-
τας, ἃς τρώγει εἰς τὸ σπῆ-
τί τε, διὰ τὸ μὴ συμμα-
ζώσῃσθαι εἰς κατάκριμα. Καί
τὰ ὑπολοίπα, ὡς ἂν ἴδω,
θήλω τὰ διατάξαι.

Κιφ. β'. 12.

Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν,
ἀδελφοί, ὃ θίλω ὑμᾶς
ἀγνοεῖν·

2 Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτι,
πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωτα,
ὡς ἂν ἤγασθαι, ἀπαγόμενοι.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι
ἐθνεῖς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λα-
λῶν, λόγι ἀνάθεμα Ἰησοῦ·
καὶ ἐθνεῖς δύνανται εἰπεῖν Κύ-
ριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύ-
ματι ἁγίῳ.

4 Διαιρίσεις δὲ χαρισμά-
των εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦ-
μα·

5 Καὶ διαιρίσεις διακο-
νητῶν εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτός Κύ-
ριος·

ΚΑΙ διὰ τὰ πνευματικὰ
χαρίσματα, ἀδελφοί.
Θίλω τὰ γνωρίζετε ἰκεῖνο ἵπν
πρέπει·

2 Ἰξιούριτε ὅτι εἰσις ἦσθαι
ἔθνη, καὶ ἐφίρησθαι εἰς τὰ
εἰδωλα τὰ ἄφωτα, καὶ ὡς
σᾶς ἴσους.

3 Διὰ τῆτο σᾶς κάμιν
τὰ γνωρίσιτε, ὅτι ἐθὶ καήτας
ὁπῦ λαλεῖ μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ, λόγι ἀνάθεμα Ἰησοῦ·
καὶ ἐθὶ καήτας δύναται τὰ
εἰπῆ Κύριον Ἰησοῦν, παρὰ
μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

4 Καὶ εἰσὶ διαιρίσεις
τῶν χαρισμάτων, ἀμὴν τὸ
Πνεῦμα εἶναι τὸ αὐτό·

5 Εἶναι καὶ διάφοσαι
ὑπηρεσίαις, ἀμὴν ὁ Κύριος· εἶ-
ναι ὁ αὐτός·

6 Καὶ διαίρεσις ἐνεργημάτων ἐστίν, ὃ δὲ αὐτός ἐστι Θεός, ὃ ἐνεργεῖ τὰ πάντα ἐν πάνσιν.

7 Ἡ δὲ δίδεται ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος· ἡ δὲ δοκεῖται.

8 Ὅτι μὴ γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἀλλὰ διὰ λόγου γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα.

9 Ἐτέρη δὲ πίσις, ἐν τῇ αὐτῇ Πνεύματι· ἄλλη δὲ χάρισμα ἰαμάτων, ἐν τῇ αὐτῇ Πνεύματι.

10 Ἄλλη δὲ ἐνεργήματα δυνάμειν, ἄλλη δὲ προφητεία, ἄλλη δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἰγίη γίνη γλωσσῶν, ἄλλη δὲ ἐρμητεία γλωσσῶν.

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διακρίνῃ ἰδία ἰκάνη καὶ βούληται.

12 Καθάτιρ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστίν, καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἐνὸς πολλά ὄντα, ἐν ἐστίν σῶμα· ὅτω καὶ ὁ Χριστός.

13 Καὶ γὰρ ἐν ἐστίν Πνεύματι ὁμοῦ πάντες ἐν ἐστίν σῶμα ἰβαπτισθῆμεν· οἷτω ἰβα-

6 Εἶναι καὶ διαίρεσις τῶν ἐνεργημάτων, ἀμὴν ὁ Θεός ὅπῃ ἐνεργεῖ τὰ ὅλα ἐν ὅλῃς, εἶναι ὁ αὐτός.

7 Καὶ ἐν καθὲν εἶνα δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος· ἐν τὸ συμφέρον.

8 Διατὶ ἐν κάποιον δίδεται λόγος σοφίας διὰ μίση τοῦ Πνεύματος, καὶ ἐν ἄλλων δίδεται λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα.

9 Καὶ ἐν ἄλλον δίδεται πίσις, μὴ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ ἐν ἄλλον δίδεται χάρισμα ἰαμάτων, μὴ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα.

10 Καὶ ἐν ἄλλον ἐνεργήματα δυνάμειν, καὶ ἐν ἄλλον δίδεται προφητεία, καὶ ἐν ἄλλον δίδονται διακρίσεις πνευμάτων, καὶ ἐν ἄλλον γίνη γλωσσῶν, καὶ ἐν ἄλλον δίδεται ἐρμητεία γλωσσῶν.

11 Καὶ ὅλα ἰτῆτα τὰ ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, χωρίζοντας ἐξχωριστὰ καθὲν εἶνα καθὼς βούληται.

12 Διατὶ καθὼς τὸ κορμὶ εἶναι εἶνα, καὶ ἔχει, μέλη πολλά, καὶ ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἐνὸς κορμίου, ἀγκαλὰ καὶ ἐν εἶναι πολλά, ὅμως εἶναι εἶνα κορμὶ· ὅτω καὶ ὁ Χριστός.

13 Διατὶ ἰμῖς ὅλοι διὰ μίση τοῦ ἐνὸς Πνεύματος· ἐν εἶνα κορμὶ ἰβαπτισθῆκαμεν·

δαῖτοι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε
δῆλοι, εἴτε ἰλιούδιοι· καὶ
πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἱπο-
τίσθημεν.

14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ
ἔστιν ἐν μέλῳ, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πῦς· Ὅτι
οὐκ εἰμὶ χεὶρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ
τοῦ σώματος· ἢ παρὰ τῆτο
οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος·;

16 Καὶ ἰὰν εἴπῃ τὸ ὕς·
Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ
εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· ἢ παρὰ
τῆτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώμα-
τος·;

17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφ-
θαλμός, πῦ ἢ ἀκοή; Εἰ ὅλον
ἀκοή, πῦ ἢ ὁσφρησις;

18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἰδίτο
τὰ μέλη, ἃ ἵκαστοι αὐτῶν ἐν
τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν.

19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν
μέλῳ, πῦ τὸ σῶμα;

20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν
μέλη, ἐν δὲ σῶμα.

21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλ-
μὸς εἰπεῖν τῇ χερσὶ· Χρεῖαν
συ οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κε-
φαλὴ τοῖς ποσὶ· Χρεῖαι ὑμῶν
ἐκ ἔχω.

22 Ἀλλὰ πολλὰ μᾶλλον,
τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώμα-
τος ἀσυνίγιστα ὑπάρχειν,
ἀναγκαῖά ἐστι.

23 Καὶ ἃ δοκῶμεν ἀτιμώ-

κάν τι Ἰουδαῖοι, καὶ τι Ἕλλη-
νες, καὶ τι δῆλοι, καὶ τι ἰλιού-
διοι· καὶ ὅλοι εἰς ἓν Πνεῦ-
μα ἱποτίσθημεν.

14 Διατὶ τὸ κερμὶ δὲν εἶ-
ναι ἓνα μέλῳ, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ τὸ ποδάρι·
Ἐπαδὴ δὲν εἶμαι χεὶρ, δὲν εἶ-
μαι ἀπὸ τοῦ κερμὶ· αἷμα δὲ
τῆτο δὲν εἶναι ἀπὸ τοῦ κερμὶ·

16 Καὶ ἰὰν εἴπῃ τὸ αὐ-
τίον· Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι αἷμα,
δὲν εἶμαι ἀπὸ τοῦ κερμὶ· αἷμα
διὰ τῆτο δὲν εἶναι ἀπὸ τοῦ
κερμὶ·;

17 Ἐὰν ὅλον τὸ κερμὶ εἶ-
ναι μάτι, πῦ (θέλει εἶσθαι)
ἢ ἀκοή; Ἐὰν εἶναι ὅλοι αἱτή,
πῦ (θέλει εἶσθαι) ἢ ὁσφρη-
σις;

18 Ἀλλὰ τῶρα ὁ Θεὸς
ἔβαλλε, κάθε ἓνα μέρος εἰς
τὸ κερμὶ, καθὼς ἠθέλησεν.

19 Καὶ ἂν ἦται ὅλα ἓνα
μέλῳ, πῦ (ἡδύλιν εἶσθαι) τὸ
κερμὶ·;

20 Ἀλλὰ τῶρα εἶναι πολ-
λὰ μέλη, ἀμὴ ἓνα κερμὶ.

21 Καὶ δὲν δύναται τὸ
μάτι νὰ εἴπῃ εἰς τὸ χεῖρ·
Δὲν σὶ χρειάζομαι· ἢ πάλιν
ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ ποδάρια·
Δὲν σᾶς χρειάζομαι.

22 Ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ
κερμὶς ὅπῃ φαίνονται νὰ εἶ-
ναι ἀσυνίγιστα, εἶναι τὰ ἀνά-
γκαστικὰ ἀναγκαῖα.

23 Καὶ ἐκείνα ὅπῃ δοκῶ-

τιμα ἵναί τῷ σώματι, τέ-
τοις τιμῇ περισσοτέραι περι-
τιμῶμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα
ἵνα ἰσχυρώσιν περισσο-
τέραι ἔχῃ.

24 Τὰ δὲ ἰσχυήμονα
ἡμῶν, ὃ χρεῖαι ἔχῃ· ἀλλ' ὁ
Θεὸς συνικέρασεν τὸ σῶμα, τῇ
ἐκτενῶντι περισσοτέραι δὺς
τιμα.

25 Ἴνα μὴ ἡ σχίσμα ἐν
τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ
τῇ ἀλλοτρίᾳ μεριμῶσι τὰ
αὐτά.

26 Καὶ ἵτι πάσχει ἐν
μὲν, συμπάσχει πάντα τὰ
μέλη· ἵτι δοξάζεται ἐν μέ-
λει, συγχαίρει πάντα τὰ
μέλη.

27 Ὑμῖς δὲ ἴτε σῶμα
Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.

28 Καὶ ὅς μιν ἴδιτο ὁ
Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτοι
ἀποστόλοι, διύτεροι προφῆταις,
τρίτω διδασκάλως, ἔπειτα
δυναμῆς, ἔτα χαρίσματα
ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερ-
νήσεις, γίγνη γλωσσῶν.

29 Μὴ πάντες, ἀπόστολοι;
μὴ πάντες, προφῆται;
μὴ πάντες, διδασκαλοι;
μὴ πάντες, δυναμῆς;

30 Μὴ πάντες χαρίσμα-
τα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάν-

ζομεν ἵνα ἵναί ἀτιμότερα μέλη
τοῦ κορμίου, ἐν τῷ ἐνδύοντες,
τὰ τιμῶμεν περισσώτερον· καὶ
τὰ ἀσχημά μας ἔχουσιν περισ-
σώτερον φολισμόν.

24 Ἀμὲν τὰ μέλη μας
τὰ τίμα, διὲν ἔχουσιν χρεῖαι·
ἀλλὰ ὁ Θεὸς συνικέρασεν τὸ
κορμὶ, δίδοντας περισσώτερον
τιμῇ εἰς τὸ μέλ· τὸ λειψι-
μόν.

25 Διὰ ἵνα μὴ γίγνη διχο-
γασία εἰς τὸ κορμὶ, ἀλλὰ τὰ
μέλη ἵνα φροντίζουσιν τὸ αὐτὸ
ἵνα διὰ τὸ ἄλλον.

26 Καὶ ἵαν πάσχη ἵνα
μὲν, συμπάσχωσιν ὅλα τὰ
μέλη· καὶ ἵαν δοξάζεται ἵνα
μὲν, συγχαίρουται ὅλα τὰ
μέλη.

27 Καὶ ἰσοῖς ἴσθι σῶμα
Χριστοῦ, καὶ μέλη κατὰ μέ-
ρος.

28 Καὶ κάποιους ἔβαλ-
λεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν
πρῶτοι ἀποστόλους, διύτερον
προφῆτας, τρίτον διδασκά-
λους, ἔτα δυνάμεις, ἔπειτα
χαρίσματα ἰαμάτων, βοη-
θείαις, κυβερνήσεως, γίγνη
γλωσσῶν.

29 Μήνα ὅλοι ἵναί ἀπό-
στολοι; μήνα ὅλοι ἵναί προ-
φῆται; μήνα ὅλοι ἵναί δι-
δάσκαλοι; μήνα ὅλοι ἔχουσιν
δυναμῆς;

30 Μήνα ὅλοι ἔχουσιν χα-
ρίσματα ἰαμάτων; μήνα ὅλοι

τις γλώσσαις λαλῶσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσιν;

31 Ζηλῶτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κριττοῦ· καὶ ἔτι καὶ ὑπερβολὴν ὁδοῦ ὑμῖν δείκνυμι.

γλώσσαις συνιτυχαίνουσιν; μήτε ὅλοι ἰξηγῶσι;

31 Ἐπιθυμιῦτε τὰ χαρίσματα τὰ μεγαλύνοντα· καὶ ἀκόμι θίλω σᾶς διέξαι· γὰρ τὰν ὑπερβολικὰ ὑψηλόν.

Κιφ. ιγ'. 13.

Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἥχων, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

2 Καὶ ἰὰν ἔχω προφητεῖαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γινώσκω, καὶ ἰὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίσιν, ὥστε ὅρη μιδισάνην, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ὅθεν εἰμι.

3 Καὶ ἰὰν ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἰὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθίσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ὅθεν ὠφιλῶμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρησιεύεται· ἡ ἀγάπη ὑποφέρει· ἡ ἀγάπη ὑποτασσεται, ὑποφύεται,

5 Οὐκ ἀσχημονεῖ, ὑποζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, ὑποπαύεται, ὑπολογίζεται τὸ κακόν,

Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ἵνα χαλκὸς ὡς βόηξαι, ἢ κύμβαλον ὡς ἀλαλάζει.

2 Καὶ ἰὰν ἔχω προφητεῖαν, καὶ γνωρίσω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλην τὴν γινώσκω, καὶ ἰὰν ἔχω ὅλην τὴν πίσιν, ὅπου καὶ καὶ τὰ βεβηλὰ ἐμὲ μετατοπίζω, καὶ ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, διὸ εἶμαι τίποτις.

3 Καὶ ἰὰν θρίψω ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου εἰς τὸς πυλῶν, καὶ ἰὰν παραδῶ τὸ κορμί μου διὰ τὸ καῖν, καὶ ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, τίποτις διὸ ὠφιλῶμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, σπλαγχνίζειται· ἡ ἀγάπη δὲν φθορεῖ· ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι προπιτῆς, δὲν κινδοξᾶται,

5 Δὲν κάμει ἀσχημα πράγματα, δὲν γυρίζει τὰ ἰδικὰ τῆς ὠφίλιμα, δὲν πικραίνεται, δὲν βλάπτει εἰς τὸ τοῦ τῆς τὸ κακόν,

6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·

7 Πάντα γίνω, πάντα περιύβην, πάντα ἠλπίζω, πάντα ὑπομένω.

8 Ἡ ἀγάπη ἐδέετο ἐκείνη· ἵτι δι' προφητείας καταργηθήσονται, ἵτι γλώσσαι παύσονται, ἵτι γινῶσις καταργηθήσεται.

9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκωμεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·

10 Ὅταν ἢ ἔλθῃ τὸ τέλος, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

11 Ὅτι ἤμην ἡπίος, ὡς ἡπίος ἰσχυροῦ, ὡς ἡπίος ἰλογιστοῦ· ὅτι δι' γίγναι αἰῶν, κατέργησα τὰ τοῦ ἡπίου.

12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι ἐκ μέρους τὸ πνεῦμα, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἔστι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἰσχυροῦμαι καθὼς καὶ ἰσχυροῦμαι.

13 Νυνὶ δὲ μίση πίσις, ἰσχυρὸν ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μίση δὲ τέλει ἡ ἀγάπη.

6 Δὲν χαίρεται εἰς τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ συγχαίρεται εἰς τὴν ἀληθειαν·

7 Ὅλα τὰ βασῶ, ὅλα τὰ περιύβην, ὅλα τὰ ἠλπίζει, ὅλα τὰ ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη ἐδέετο δὲν ξεπέφτει· ἀλλὰ καὶ αἱ προφητεῖαις θέλουσι καταργηθῇ, καὶ αἱ γλώσσαις θέλουσι παύσει, καὶ ἡ γινῶσις θέλει ἀφανισθῇ.

9 Διατὶ ἐκ μέρους γινώσκωμεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·

10 Ἀμὴ ὅταν ἔλθῃ τὸ τέλος, τότε θέλει παύσει τὸ μερικόν.

11 Ὅταν ἤμουν ἡπίος, ὡς ἡπίος ἰσχυροῦ, ὡς ἡπίος ἰλογιστοῦ· ἀμὴ ὅταν ἔγιναι αἰῶνας, τὰ ἄργησα τὰ πράγματα τοῦ ἡπίου.

12 Διατὶ τῶρα βλέπομεν διὰ μέρος τοῦ καθρέφτη ὡς ἀνὴρ, ἀμὴ τότε θέλομεν ἰδῆ πρόσωπον μὲ πρόσωπον· τῶρα γνωρίζω ἐκ μέρους, ἀμὴ τότε θέλω γνωρίσει, καθὼς ἰγνωρίσθηκα.

13 Καὶ τῶρα μίσησι τὰ τρία ἰσχυρὰ, πίσις, ἰσχυρὸν ἀγάπη· ἀμὴ τὸ μεγαλύτερον ἀπὸ τούτων, εἶναι ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΔΙώκετε τὴν ἀγάπην, ζη-
λῆτε δὲ τὰ πνευματικά·
μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύ-
τε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση,
οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ
τῷ Θεῷ· ὅδοις γὰρ ἀκούει,
πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστή-
ρια.

3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀν-
θρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ
παράκλησιν καὶ παραμυ-
σίαν.

4 Ὁ λαλῶν γλώσση, ἰαυ-
τὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφη-
τεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Θίλω δὲ πάντας ὑμᾶς
λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ
ἵνα προφητεύητε· μίζων γὰρ
ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσ-
σαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύη,
ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λά-
βῃ.

6 Νυνὶ δε, ἀδελφοί, ἵαν
ἴλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσ-
σαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελή-
σω, ἵαν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ

ΖΗτᾷτε καὶ ἐκκλησιᾷ
τὴν ἀγάπην, ἰδιδιμῶ-
τε διὰ τὰ ἀποκτήσῃτε τὰ
πνευματικά χαρίσματα καὶ
περισσότερον διὰ τὰ προφη-
τεύετε.

2 Διατὶ ἐκείνῳ ὅπῃ λα-
λεῖ γλώσσαις ἀγνώρισται, δὲν
συντυχαίνει μὴ τὴν αἰδέσσης,
ἀλλὰ μὴ τὸν Θεόν· διατὶ ἀγ-
καλὰ καὶ καίριαι δὲν τὴν
καταλαμβάνη, ἀλλ' ἐκείνῳ
μὴ τὸ πνεῦμα λαλεῖ μυστήρια.

3 Ἀμὴν ἐκείνῳ ὅπῃ προ-
φητεύει, λαλεῖ εἰς τὴν αἰδέσ-
σης διὰ οἰκοδομὴν καὶ παρά-
κλησιν καὶ παραγορίαν.

4 Ἐκείνῳ ὅπῃ λαλεῖ
γλώσσαν, οἰκοδομεῖ τὴν λόγῳ
τῇ· ἀμὴν ἐκείνῳ ὅπῃ προφη-
τεύει, οἰκοδομεῖ τὴν ἐκκλη-
σίαν.

5 Καὶ ἡθίλα ὅλοι σας ἐὰν
λαλήτε γλώσσαις, ἀλλὰ πε-
ρισσότερον διὰ τὰ προφητεύ-
ετε· διατὶ μεγαλύνει· εἶπαι
ἐκείνῳ ὅπῃ προφητεύει, παρὰ
ἐκείνῳ ὅπῃ λαλεῖ γλώσσαις,
ἴξω ἵαν δὲν μεταγλωττίζη, διὰ
τὰ λάβῃ ἡ ἐκκλησία οἰκοδο-
μὴν.

6 Καὶ τῶρα ἀδελφοί,
ἵαν ἴλθω εἰς ἰσᾶς λαλῶν
γλώσσαις, τί θίλω σᾶς ὠφι-
λήσει, ἵαν δὲν σᾶς λαλήσω,

ὡ ἀποκαλύψῃ, ἢ ἵν' γινώσκῃ,
ἢ ἵν' προφητεῖα, ἢ ἵν' διδά-
χῃ;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φω-
τὴν δίδουτα, ἢτι αὐλός, ἢτι
κιθάρα, ἵαν διατελῇ τοῖς
φθιγγῶν μὴ δὲ, πῶς γνω-
στὴται τοῦ αὐτοῦ μου ἢ τὸ
κινῶν αὐτοῦ.

8 Καὶ γὰρ ἵαν ἄδῃλοι φω-
τὴν σάλπιγγ' δὲ, τίς παρα-
στειλάσεται εἰς πόλεμοι;

9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς
γλώσσης ἵαν μὴ ὑψῆσαι λό-
γον δὲ, πῶς γνωστὴται
τοῦ αὐτοῦ μου; ἵαν δὲ γὰρ
εἰς αἶρα λαλοῦντες.

10 Τόσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη
φωτὴν ἵν' ἐν κόσμῳ, καὶ εὐ-
δῶ αὐτῶν ἄφωτοι.

11 Ἐὰν οὖν μὴ ἰδῶ τὴν
ἐνέργειαν τῆς φωτὴς, ἵσταναι τῷ
λαλῶντι βάρβαρος· καὶ ὁ
λαλῶν, ἐν ἡμῶν βάρβαρος.

12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἵπτι
ζῶνται ἵν' ἐν πνεύματι, πρὸς
τῷ αὐτοῦ μου τῆς ἐκκλησίας
ζητοῦν ἵνα περισσεύητε.

13 Ὡστερ' ὁ λαλῶν γλώσ-

ἢ μὴ ἀποκαλύψῃ, ἢ μὴ γινώ-
σκῃ, ἢ μὴ προφητεῖαν, ἢ μὴ
διδάχῃ;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα ὅπῃ
δίδουσι φωνὴν. καὶ τι παγιάυ-
λι, καὶ τι κιθάρα, ἵαν δὲ
χωρίζουν ἢ φωναῖς, πῶς θεί-
λει γνωρισθῇ ἐκεῖνο ὅπῃ παί-
ζεται μὴ παγιάυλι ἢ μὴ τὴν
κιθάραν;

8 Καὶ ἵαν ἢ σάλπιγγα
δώσῃ φωνὴν ὅπῃ δὲν σημαίνει
τίποτις, τίς θείλει ἱτοιμασθῇ
εἰς πόλεμον;

9 Ἐτξὶ καὶ ἱστίς ἵαν δὲν
ἵσταναι λόγον εὐκολοσῆσαντον
διὰ μίσην τῆς γλώσσης, πῶς
θείλει γνωρισθῇ ἐκεῖνο ὅπῃ
λαλεῖται; θείλῃτε λαλεῖν εἰς
τὸν αἶρα.

10 Τόσα πολλά γένη τῶν
φωτῶν ἵπται εἰς τὸν κόσμον,
καθὼς ἔτυχαι, καὶ ὑδὲ κα-
νίνα γένῃ· ἵπται ἄφωτον.

11 Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνω-
ρίσω τὴν δύναμιν τῆς φωτὴς,
θείλω ἵσταναι Βάρβαρος· εἰς
ἐκεῖνον ὅπῃ λαλεῖ· καὶ ὁ λα-
λῶν θείλει ἵσταναι εἰς ἡμῶν
βάρβαρος.

12 Τοιῶττρόπως καὶ
ἱστίς, ἵπτι δὲ ἵσταναι ἱραγαὶ τῶν
πνευματικῶν χαρισμάτων, ζη-
τᾷτε δια τὰ πλετῆντι εἰς
αὐτὰ, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς
ἐκκλησίας.

13 Διὰ τῆτο ἐκεῖνο· ὅπῃ

ση, προσεύχισθω ἵνα διερ-
μηνεύη.

14 Ἐὰν γὰρ προσεύχω-
μαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου
προσεύχεται· ὁ δὲ ἰσὺς μου
ἄκαρπος ἐστίν.

15 Τί οὖν ἐστίν; προσεύχο-
μαι τῷ πνεύματι, προσείχο-
μαι δὲ καὶ τῷ νοῷ· ψαλῶ τῷ
πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ
νοῷ.

16 Ἐπὶ ἰὰν εὐλογήσης
τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν
τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτη, πῶς
ἐρεῖ τὸ ἄμην ἐπὶ τῇ σῇ εὐ-
χαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις
οὐκ οἶδε.

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐ-
χαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἴτις οὐκ
οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου,
πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσ-
σαις λαλῶν.

19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θεί-
λῳ πίντι λόγους διὰ τοῦ ἰσὺς
μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους
κατηχήσω, ἧ μυρίας λόγους ἐν
γλώσσῃ.

20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία
γίνισθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ

λαλεῖ γλῶσσαι ἀγιάριτε, ὡς
παρακαλεῖ τὸν Θεὸν ἐν τῷ
δῶσῃ χάριν διὰ τὰ ἱερμηνεύ-
εικίνα ὅπερ λέγει.

14 Διὰ τὴν ἰὰν προτίχω-
μαι μὴ γλῶσσαι ἀγιάριτε,
τὸ πνεῦμά μου προσεύχο-
ται· ἀμὴν ὁ ἰσὺς μου ἰσὺς
ἄκαρπος.

15 Τί λοιπόν; ὡς προσ-
ευχῇ μὴ τὸ πνεῦμα, ὡς
προσευχῇ καὶ μὴ τοῖς νοῖς·
καὶ ὡς ψάλλω μὴ τὸ πνεῦμα,
καὶ ὡς ψάλλω καὶ μὴ τοῖς
νοῖς.

16 Ἐπειδὴ ἰὰν εὐλογῇς
μὴ τὸ πνεῦμα, ἰκίτην οὐκ
ἀναπληροῖ τὸν τόπον τοῦ
ἰδιώτη, πῶς θηλεῖ ἰσὺς τὴν
ἄμην εἰς τὴν εὐχαριστίαν;
ἐπειδὴ δὲν ἐξεῖρε τί λέ-
γεις.

17 Διὰ τὴν ἰσὺν καλῶς εὐ-
χαριστεῖς, ἀλλὰ ὁ ἄλλος οὐκ
οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ
μου, ὅτι λαλῶ γλώσσαις
περισσότεραις ἀπὸ ὅλων σου.

19 Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν καλλιότιρα θείλῳ ἐν
λαλήσω πίντι λόγους διὰ
μίσου τοῦ ἰσὺς μου, διὰ τὴν
διδάξω, καὶ ἄλλους, καὶ ἐν
ἰσὺ μυσίας λόγους μὴ γλῶσ-
σαις ἄγιστοι.

20 Ἀδελφοί, μὴ γίνισθε
παιδία εἰς τὴν φρόνησιν· ἀλλὰ

καὶ ἐπιπιάζει, ταῖς δὲ
ἐρεῖς τιλεῖαι γίνεσθαι.

21 Ἰ. τὰ κω γίγραπ-
ται· Ὅτι ἡ ἰτιμολογία,
καὶ ἡ γλώσσα ἰτιμολογία,
λαλήσῃ τῷ λαῷ τύτῳ, καὶ
ἐδ' ὅτως ἰσακύνονται μὴ,
καὶ ἡ κω.

22 Ὡς αἱ γλώσσαι εἰς
σημῶν ἰσιν, ὡς τοῖς πιστεύ-
ουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ
προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις,
ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν οὖν συνίλθῃ ἡ
ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ,
καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶ-
σιν, ἰσὶλθῶσι δὲ ἰδιῶται, ἡ
ὁπῶς, οὐκ ἰσῶσι ὅτι μαί-
νομεθα·

24 Ἐὰν δὲ πάντες προ-
φητεύουσιν, ἰσὶλθῇ δὲ τις
ἰδιώτης, ἡ ἰδιώτης, ἐλέγχι-
ται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται
ὑπὸ πάντων·

25 Καὶ ὅταν τὰ κρυπτὰ
τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ
γίνωσκῃ καὶ ὅταν πιστὸν ἐπὶ
προσκυῖται, προσκυνήσῃ τῷ
Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς
ἰσῶσι ἡ ἡμῶν ἰσιν.

26 Τί οὖν ἰσιν, ἀδελφοί·
Ὅταν συνερχομεθα, ἑκάστῳ
ἡμῶν ψαλμὸν ἔχῃ, διδασχῇ

γίνεσθαι ἡπίστοις εἰς τὴν κακίαν,
καὶ εἰς τὴν φρόνησιν γίνεσθαι
τίλαιοι.

21 Εἶναι γιγραμμένοι εἰς
τὸν νόμον· Ὅτι μὴ ξείναις
γλώσσαις, καὶ μὴ ἀλλότρια
χοίλῃ θίλῳ λαλήσῃ εἰς τὸν
λαὸν ἰτῆτοι, καὶ μηδὲ ἔττι
θίλῳ μὴ ὑπακύνῃ, λέγει
Κύριος·

22 Λοιπὸν ἡ γλώσσαις
εἶναι σημιῶν ὅχι εἰς ἐκείνους
ὁπῶς πιστεύουσιν, ἀλλὰ εἰς τὸς
ἀπίστους· ἀμὴ ἡ προφητεία
δὲν εἶναι διὰ τὸς ἀπίστους,
ἀλλὰ διὰ ἐκείνους ὁπῶς πιστεύ-
ουσιν.

23 Ἐὰν λοιπὸν συναδρῶ-
σθῇ ὅλη ἡ ἐκκλησία εἰς μίαν
μίαν, καὶ ὅλοι λαλῶσι
γλώσσαις ἄγνωσταίς, καὶ ἡμ-
βῶσι μίσα ἰδιῶται, ἡ ἄπιστοι,
δὲν θίλῳσι εἰπῶν ὅτι ἰσῶσι
λαλοῖ·

24 Ἀμὴ ἰὰν ὅλοι προφη-
τεύουσιν, καὶ ἡμῶν μίσα κανί-
ας ἄπιστος· ἡ ἰδιώτης, ἐλέγ-
χεται ἀπὸ ὅλης, ἐξετάζεται
ἀπὸ ὅλης·

25 Καὶ τέτοιαις λογῇς τὰ
κρυφὰ τῆς καρδίας τῶν φανερῶ-
νται· καὶ ἔττι πίπτωντας
κατὰ πρόσωπον θίλῳ προσκυ-
νήσῃ τὸν Θεόν, λέγωντας ὅτι ὁ
Θεὸς βιβαια εἶναι εἰς ἰσῶς.

26 Τί εἶναι λοιπὸν, ἀδελ-
φοί· Ὅταν συναδρῶνῃσθαι,
κάδι εἶναι ἀπὸ σῶς ἔχῃ ψαλ-

ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἀποκαλυψιν ἔχει, ἱερησίαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινώσκω.

27 Εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μίρον· καὶ εἰς διερμηνεύτω.

28 Ἐὰν δὲ μὴ ἦ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ.

29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρίνεται.

30 Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθεμίῳ, ὁ πρῶτος· σιγάτω.

31 Δύνασθι γὰρ καθ' ἵνα πάντες προφητεύη, ἵνα πάντες μαρτυρῶσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται.

32 Καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσονται·

33 Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταγασίας· ὁ Οὐδὲς, ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· ὃ γὰρ ἐπιτίθεται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσονται, καθὼς καὶ ὁ ἰός· λίγη.

μὴν, ἔχει διδασχὴν, ἔχει γλῶσσαν, ἔχει ἀποκαλύψιν, ἔχει ἱερησίαν· ὅλα ἃς γίνεται εἰς οἰκοδομήν.

27 Καὶ αἰσῶς καὶ λαλῶ κανίνας μὴ γλῶσσαι ἄγνωστοι, ἃς λαλῶσι δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, ἀπὸ ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτοῦ ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ.

28 Καὶ ἵαν δὲ ἵαναι κατὰ ἑαυτοῦ ἐν τῇ μεταγλωττίσει, ἃς σιωπαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἑαυτοῦ· ὅπῃ λαλεῖ μὴ γλῶσσαι ἄγνωστοι καὶ ἃς λαλεῖ μὴ τῷ λόγῳ τοῦ καὶ μὴ τῷ Θεῷ.

29 Καὶ προφῆται δὲ ὁ τρεῖς ἃς λαλῶσι, καὶ οἱ ἄλλοι ἃς διακρίνουν.

30 Καὶ ἵαν ἀποκαλυφθῇ τίποτις εἰς ἄλλοι ὅπῃ καθίσταται, ὁ πρῶτος· ἃς σιωπαίνει.

31 Διατὶ ὅλοι δύνανται ἵνα ἵνα ἐν προφητεῖᾳ, διὰ τὴν μαρτυρίαν ὅλοι, καὶ ὅλοι ἐν παρηγορείᾳ.

32 Καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται εἰς τὴν προφήτειαν·

33 Διατὶ ὁ Θεὸς δύνανται Θεὸς ἀκαταγασίας, ἀλλὰ εἰρήνης, καθὼς εἰς ὅλας ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες σας εἰς ταῖς ἐκκλησίαις ἃς σιωπαίνουν· διατὶ δὲν ταῖς ἰδοῦν ἐξουσία ἐν λαλῶσι, ἀλλὰ πρέπει ἐν ὑποτάσσονται, καθὼς καὶ ὁ ἰός· λίγη.

35 Εἰ δὲ τι μαδίῳ θάλη-
σω, ἐν οἷον τὰς ἰδίαις αἰσθῶ-
σαι ἀποφύγετε· αἰσχρὸν γάρ
ἐστι γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ
λαλεῖν.

36 Ἡ ἀρ' ὑμῶν ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ ζῆλον· ἡ εἰς ὑμᾶς
μωαχὺς κατήχησιν·

37 Ὡς τὰ δοκίμω προφήτης
εἶπαι ἡ πνευματικὸς, ἐπιγινω-
σάτω ἡ γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ
Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί.

38 Εἰ δὲ τις ἀγιοῖ, ἀγνο-
εῖτω.

39 Ὡς, ἀδελφοί, ζῆλετε
τὸ προφτεῖναι, καὶ τὸ λαλεῖν
γλώσσαις μὴ κωλύετε.

40 Πάντα ἐν σχημότητι καὶ
κατὰ τάξιν γινώσθε.

35 Καὶ ἂν θάλην ἐν
μάθῃ τίποτις, ἃς ἐρωτῶσιν
τὰς αἰσθῶς τῆς εἰς τὸ σπῆντι·
διὰ τὸ ἀσχημοὶ πρᾶγμα εἶναι
ἐν συντυχαίῃ αἱ γυναῖκες
εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἡ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
ἐν γῆνι ἀπὸ σᾶς· ἡ εἰς ἰσᾶς
μωαχὺς ἱκατάτησιν·

37 Ἐὰν φαῖται καίνιας
ἐν εἶναι προφήτης, ἡ πνευμα-
τικὸς, ἃς γροικᾷ ἱτῦτα ὅπῃ
σᾶς γράφω, ὅτι εἶναι παραγ-
γιλίας τοῦ Κυρίου.

38 Καὶ ἂν καίνιας δὲν
γνωρίζῃ, ἃς μὴ γνωρίζῃ.

39 Εἰς τόσους ὅπῃ, ἡ ἀδελ-
φοί, ζητᾷτε μὴ ζῆλον τὸ ἐν
προφτεῖναι, καὶ μὴ ἱμποδί-
ζετε τὸ ἐν λαλεῖν γλώσσαις.

40 Ὅλα ἃς γίνονται πρι-
πότως καὶ κατὰ τάξιν.

Κιφ. ι'. 15.

Ἰπᾶς δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί,
τὸ εὐαγγελίον ὁ εὐαγγελί-
σάτω ὑμῖν, ὁ καὶ παρὶλά-
βετε, ἐν ᾧ καὶ ἱγήκατε·

2 Δι' ὃ καὶ σώξισθε, τί-
ποτε εὐαγγελισάτω ὑμῖν, εἰ
αὐτοῖσι ἐκτός εἰ μὴ εἰκὴ
ἱσχυροῦσιν.

3 Παρίδνα γὰρ ὑμῖν ἐν
πρωτῷ ὁ καὶ παρὶλάβετε,
ὅτι Χριστὸς ἀπείδαν ὑπὲρ

ΚΑΙ' ὅς δὴ λωποῖ τὸ εὐ-
αγγέλιον, ἀδελφοί, ὅπῃ
σᾶς εὐαγγέλισα, τὸ ὅποῖον
καὶ ἱπαρὶλάβετε, εἰς τὸ
ὅποῖον καὶ γίγισθε·

2 Διὰ μίσην τοῦ ὅποιον καὶ
σώξισθε, ἵαν τὸ κρατῆτε μὴ
τὸν λόγον ὅπῃ σᾶς εὐαγγέ-
λισα· ἱξω ἱὰ δὲ ἱπῖσις ὑσάτε
εὐκαίρα.

3 Διὰ τὸ πρῶτον σᾶς ἱπα-
ρίδνα ἐκπῶ τὸ ὅποῖον καὶ
ἱπαρὶλάβετε, ὅτι ὁ Χριστὸς

τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἰτάφη, καὶ ὅτι ἐγύγισται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἴτα τοῖς δώδεκα.

6 Ἐπὶ πέντα ὤφθη ἰσχυροῖς ἀδελφοῖς ἰσχυροῖς, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἔως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἐπὶ πέντα ὤφθη Ἰακώβου· εἴτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν.

8 Ἐσχατοὶ δὲ πάντων, ὥσπερ ἐν τῷ ἱκετώματι, ὤφθη καὶ μοί.

9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἰσχυροῦς τῶν ἀποστόλων· ὅς οὐκ εἶμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἰδὼν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὅς εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, ἢ καὶ ἡ ἐγίνετο, ἀλλὰ περισσύτερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.

11 Εἴτε ἐγὼ, εἴτε ἱκανοί, ἔτω κηρύσσομεν, καὶ ἔστω ἐπιστεύσασθαι.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγύγισται,

ἀπιδανὶ διὰ ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν, κατὰ ταῖς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἰδύνηται, καὶ ὅτι ἀνιστάνη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ ταῖς γραφαῖς·

5 Καὶ ὅτι ἰσχυρὸς ἐστὶν τὸν Κηφᾶ, ἔκτοτε εἰς τοὺς δώδεκα.

6 Ἐπὶ πέντα ἰσχυροῖς ἀδελφοῖς ἐστὶν ἰσχυροῖς, ἀπὸ τῶν ὁποῦν οἱ περισσότεροι ἐμένουν ἔως ἄρτι, καὶ μετὰ ἐμὲ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἐπὶ πέντα ἰσχυρὸς ἐστὶν ὁ Ἰακώβου· ἔκτοτε εἰς ὅλους τοὺς ἀποστόλους.

8 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλων, ὥσπερ ἐν τῷ ἱκετώματι, ἰσχυρὸς ἐστὶν ἐμὸς.

9 Διὰ τὸ ἐγὼ εἰμι ὁ ἰσχυροῦς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων· ὁ ὁποῦν δὲν εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διὰ τὸ ἰκατάτριξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ εἰμι ὅς εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ ἐπὶ ἐμὸν, ὅπερ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ ἐπὶ ἐμὸν εἰς ἐμὸν, δὲν ἐγίνετο, ἀλλὰ περισσύτερον ἀπ' αὐτῶν ὅλων ἐκοπίασα· καὶ ὅχι ἐγὼ, ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ὅπερ εἰμι μαζί μετ' ἐμὸν.

11 Καὶ ἐγὼ λοιπὸν, καὶ ἱκανοί, ἔστω κηρύττομεν, καὶ ἔστω ἐπιστεύσασθαι.

12 Καὶ ἵνα ὁ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἀνίστη ἐκ νεκρῶν, πᾶσι

πῶς λήγουσι τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι
ἀνάστας νεκρῶν οὐκ ἔστι;

13 Εἰ δὲ ἀνάστας νεκρῶν
οὐκ ἔστι, ὅθεν Χριστὸς ἐγήγερ-
ται.

14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ
ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ
κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ
ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὐρισκόμιθα δὲ καὶ
ἡμαρτυροῦμεν τοῦ Θεοῦ ὅτι
ἡμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ
Θεοῦ ὅτι ἐγείνηται τὸν Χριστόν· ὅτι
οὐκ ἔγνωμεν, ὥστε ἄρα νεκροὶ
οὐκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγί-
νουντο, ὅθεν Χριστὸς ἐγήγερ-
ται.

17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγέ-
γερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν·
ἐπεὶ ἐστὶν ἡ ταῖς ἁμαρτίαις
ὑμῶν.

18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέν-
τες ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ
ἐλπίζομεν ἰσμεν ἐν Χριστῷ
μῖνον, ἐλπιώτεροι πάντων
ἐσμεν ἰσμεν.

20 Νυνὶ δὲ, Χριστὸς ἐγέ-
γερται ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν
ἐκπορεύμενων ἐγείντο.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἁ-
νάστασιν ὁ θάνατος, καὶ δι'
ἐκείνην ἀνάστασις νε-
κρῶν.

λήγουσι τινες ἀνάμισά σας, ὅτι
ἀνάστας νεκρῶν δὲν εἶναι;

13 Καὶ ἰὰν δὲν εἶναι
ἀνάστας νεκρῶν, ὅθεν ὁ Χριστὸς
ἀναστάν.

14 Καὶ ἰὰν ὁ Χριστὸς δὲν
ἀναστάν, ἔνκαιρον λοιπὸν εἶ-
ναι τὸ κήρυγμα μας, καὶ ἔν-
καιρη εἶναι καὶ ἡ πίστις σας.

15 Καὶ ἡμεῖς εὐρισκόμισθε
ψευδομάρτυρες τῷ Θεῷ ὅτι
ἡμαρτυρήσαμεν περὶ Θεοῦ, ὅτι
ἀνάστηται τὸν Χριστόν· τὸν ὅποιον
δὲν ἀνάστηται, ἀνίσως καὶ οἱ
νεκροὶ δὲν ἀναστήνουνται.

16 Διατὶ ἰὰν οἱ νεκροὶ δὲν
ἀναστήνουνται, ὅθεν ὁ Χριστὸς
ἀναστάν.

17 Καὶ ἰὰν ὁ Χριστὸς δὲν
ἀναστάν, ἡ πίστις σας εἶναι
ἔνκαιρη· ἀκόμη εὐρίσκεισθε εἰς
ταῖς ἁμαρτίαις σας.

18 Καὶ ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅπῃ
ἐκοιμήθησαν εἰς τὸν Χριστόν,
ἐχάνθησαν.

19 Ἐὰν μόνον ἐλπίζωμεν
εἰς τὸν Χριστόν εἰς τὴν ζωὴν
ἐτέτην, εἰμισθὲν ἀδελιώτεροι
ἀπὸ ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

20 Ἀλλὰ τῶρα ὁ Χριστὸς
ἀνίστη ἐκ νεκρῶν καὶ ἐγίνεν
ἀπαρχὴ ἐκείνων ὅπῃ κοιμῶν-
ται.

21 Διατὶ ἐπειδὴ διαμίσθον
ἐπὶ ἀνθρώπου (εἶναι) ὁ θάνα-
τος, τίττιας λογιῆς καὶ δια-
μίσθον ἐπὶ ἀνθρώπου (εἶναι) ἡ
ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.

22 Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποδυσκυσσι, ἔτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.

23 Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

24 Εἴτα τὸ τέλει, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Διὶ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις ἢ αἰ ὧν πάντας τῆς ἰχθυὸς ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἐσχατοῦ ἰχυθὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑποτάξιν ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτίκται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντο αὐτῷ τὰ πάντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἢ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

29 Ἐπὶ τί ποιήσουσι οἱ βαπτίζομενοι ἐπὶ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλος νεκρὸς οὐκ ἐγίγιντο;

22 Διατὶ καθὼς εἰς τὸν Ἀδὰμ ὅλοι ἀποδυσκυσσι, τοιαύτας λογῆς καὶ εἰς τὸν Χριστὸν ὅλοι θείουσι ζωοποιηθῶ.

23 Ἀμὲν καθὼς ἵνα εἰς τὴν ἰδίαν τὴν τάξιν ὁ Χριστὸς (ἵνα) ἀπαρχὴ, ἔπειτα ὅλην ἀγαθῇ) ἐκείνοι ὅπου ἵνα τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν τῆ.

24 Εἴτα (θίλω εἶσθαι) τὸ τέλει, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα· ὅταν χαλᾷ καθὼς λογῆς ἀρχὴν καὶ καθὼς ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Διατὶ κάμνη χρῆμα ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἵνα ὅπου ἐν βάλλῃ ὅλος τῆς ἰχθυὸς αὐτοῦ κάτω εἰς τὰ πόδας τῆ.

26 Ὑστερὸς ἰχυθὸς ἐπὶ χαλᾷται, ἵνα ὁ θάνατος.

27 Διατὶ ὅλα τὰ ὑποτάξιν ἀποκᾶτω εἰς τὰ πόδια τῆ. Καὶ ὅταν λέγῃ ἐπὶ ὅλα τοῦ ἵνα ὑποταγῇ, φανερὸν εἶπαι ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἐκείνοι ὅπου τοῦ ὑποτάξιν τὰ πάντα.

28 Καὶ ὅταν τὸ ὑποταχθῶσι τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς θίλω ὑποταχθῇ εἰς ἐκείνους ὅπου τῷ ὑποτάξιν τὰ πάντα, διὰ ἵνα ἵνα ὁ Θεὸς τὰ ὅλα εἰς ἕως.

29 Ἀλλῶς τί θίλωσι κάμνη ἐκείνοι ὅπου βαπτίζονται διὰ τῆς νεκρῆς, ἵνα καθόλου οἱ νε-

καὶ βαπτίζονται ἐπὶ τῶν νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμῖς κινδυνύομεν πᾶσαι ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, καὶ τοῦ βαπτίζεσθαι καὶ χηρῶν, ὅτι ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἄνθρωποι ἰδομένημεθα ἐν Ἐφίσει, τί μὴ τὸ ἔφελθον, εἰ νεκροὶ οὐκ ἔσονται; Θάψομεν καὶ ταῦτα· αἵρεσι γὰρ ἀποθνήσκουσι.

33 Μὴ πλανᾷσθι· φθίσκετε ὅσα χρεῖσθ' ὁμιλίας.

34 Ἐκείψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσθεὶς γὰρ Θεοῦ τινος ἔχουσι πρὸς ὑμᾶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡμῶν λίγην.

35 Ἀλλ' ἰμὶ τις· Πῶς ἔσονται οἱ νεκροί; ποῖον δὲ σωματι ἔρχεται;

36 Ἀφρον, οὐδ' σπέρμης, ὃ ζωντανεύεται, ἵνα μὴ ἀποβῇ.

37 Καὶ ὁ σπέρμης, ὃ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπέρμης, ἀλλὰ γυμνὸς κόκκος, εἰ τίχῃ, σίτου, ἢ τριτοῦ τῶν λαπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς θέλει, καὶ ἰνά-

καὶ δὲ ἀναστήνῃ; διατὶ καὶ βαπτίζονται διὰ τὸς νεκροὺς;

30 Καὶ διατὶ καὶ ἡμῖς κινδυνύομεν πᾶσαι ὥραν;

31 Πᾶσα ἡμέρα ἀποθαίνομαι, μὰ τὴν ἰδικήν σας καύχησιν, ὅπῃ ἔχω εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

32 Ἐὰν ἐγὼ κατὰ ἄνθρωποι ἰπολέμῃσα μὲ θνητὰ εἰς τὴν Ἐφίσει, τί ἴσται τὸ διάφορόν μου, ἵνα οἱ νεκροὶ δὲν ἀναστήνῃ; Ὅτι φᾶμι καὶ ὡς πῶμι· διατὶ αὖριον ἀποθαίνομαι.

33 Μὴ πλανᾷσθι. Ἡ κακὰς συναισθησὶς χαλῶσι τὰ καλὰ ἤδη.

34 Ἐξυπνίσετε (ὡς ζητεῖ) δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· διατὶ κάποιος δὲν γνωρίζῃ τὸν Θεόν· διὰ ἐντροπήν σας τὸ λίγην.

35 Ἀλλὰ καινίας θέλει ἰπτι· Πῶς ἀναστήνῃ οἱ νεκροί; καὶ μὴ ποῖον κορμὶ ἔρχεται;

36 Ἀγνωστε (ἄνθρωπε) ἰκτινο ὅπῃ σπέρμης ἰσὺν, δὲν πέρνι ζῶν, ἵνα δὲν ἀποδάτῃ.

37 Καὶ ἰκτινο ὅπῃ ἰσὺν σπέρμης, δὲν σπέρμης τὸ σῶμα ὅπῃ μίλλι· ἵνα γινῇ, ἀλλὰ γυμνὸς κοκκί, ἂν τύχῃ, σιταρίν, ἢ καινὸς ἀπὸ τὰ λοιπὰ σπέρματα.

38 Καὶ ὁ Θεὸς τῷ δίδει σῶμα καθὼς θέλει, καὶ ἵνα

τῶν σπινθημάτων τὸ ἴδιον
σῶμα.

39 Οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ
αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν
σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ
σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων,
ἄλλη δὲ πτηνῶν.

40 Καὶ σώματα ἰπυρέ-
νια, καὶ σώματα ἰπύγνια·
ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἰπυ-
ρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἢ τῶν
ἰπυγίων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίῳ, καὶ
ἄλλη δόξα σελήνῃ, καὶ ἄλλη
δόξα ἀστέρων· ἑστὴ γὰρ ἑστὴ·
διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστα-
σις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν
φθορᾷ, ἰγίριται ἐν ἀφθαρ-
σίᾳ·

43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ,
ἰγίριται ἐν δόξῃ· σπείρεται
ἐν ἀσθινίᾳ, ἰγίριται ἐν δυ-
νάμει·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχι-
κόν, ἰγίριται σῶμα πνευμα-
τικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ
ἔστι σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω καὶ γίγνεται·
Ἐγίνετο ὁ πρῶτος ἀνθρώπος·
Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ
ἑσχατός· Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα
ζωοποιῦν.

ἀπὸ τὰ σπέρματα τὸ ἴδιον
σῶμα (δίδει.)

39 Ὅχι καθὼς σὰρξ ἴσται
ἡ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη
ἴσται ἡ σὰρξ τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ἄλλη ἴσται ἡ σὰρξ τῶν
κτηνῶν, καὶ ἄλλη ἴσται ἡ
σὰρξ τῶν ψαριῶν, καὶ ἄλλη
ἴσται ἡ σὰρξ τῶν πτερυγίων.

40 Εἴσται καὶ σώματα ἰπυ-
ράνια, ἴσται καὶ σώματα ἰπύ-
γνια· ἀλλὰ ἄλλη ἴσται ἡ δόξα
τῶν ἰπυρανίων, καὶ ἄλλη ἡ
δόξα τῶν ἰπυγίων.

41 Καὶ ἄλλη ἴσται ἡ δόξα
τῷ ἡλίῳ, καὶ ἄλλη ἴσται ἡ δόξα
τοῦ φεγγαρίου, καὶ ἄλλη ἴσται
ἡ δόξα τῶν ἀστέρων· διατὶ ὁ
ἑστὸς ἀστὴρ διαφέρει ἀπὸ τοῦ
ἄλλου ἀστὸς εἰς τὴν δόξαν.

42 Ἐτὶ δεῖται ἵσθαι καὶ
ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν·
σπείρεται εἰς φθοράν, ἀναστί-
νεται εἰς ἀφθαρσίαν·

43 Σπείρεται εἰς ἀτιμίαν,
καὶ ἀναστήνεται εἰς τὴν δόξαν·
σπείρεται ἀσθενείᾳ, καὶ
ἀναστήνεται δυναμυνίᾳ·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχι-
κόν, καὶ ἀναστήνεται σῶμα
πνευματικόν· ἔστι σῶμα
ψυχικόν, καὶ ἴσται σῶμα
πνευματικόν.

45 Τίτοιαις λογίαις ἴσται
καὶ γιγναιμένη· Ἐγενετο ὁ
πρῶτος ἀνθρώπος· Ἀδὰμ εἰς
ψυχὴν ζωνταίαν· ὁ ἑσχατός·
Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωνταῖον.

46 Ἀλλ' ὁ πνεῦμα ἔχων, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἵπταται τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἦν γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος, ἐξ οὐρα-
νῶν.

48 Οἱ οὖν οἱ χοϊκοί, τοιῦτοι καὶ οἱ ψυχικοί· καὶ οἱ ἑπιδερμικοί, τοιῦτοι καὶ οἱ ἱπυρά-
νιοι.

49 Καὶ καθὼς ἰφορέσα-
μεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ,
φορέσαμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ
ἱπυράνιου.

50 Τῷτο δὲ φημι, ἀδελ-
φοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασι-
λεύει· Θεὸν κληρονομήσαι ὁ
δύναται, ἐδὲ ἡ φθορὰ τὴν
κληρονομήσει.

51 Ἰδὲ, μυήριον ὑμῖν
εἴπω· Πάντες μὲν ὁ κοιμη-
σάμεθα, πάντες δὲ ἄλλα-
γήσονται.

52 Εἰς ἑνὸς, ἢ ἰνὴ ῥιπῇ
ὀφθαλμοῦ, ἢ τῇ ισχύϊ σαλ-
πίγγι, (σαλπείσει γάρ,) καὶ
ἰνὴ ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγήσο-
μεθα.

53 Διὸ γὰρ τὸ φθαρτὸν
τότε ἰδύσασθαι ἀφθαρσία,
καὶ τὸ θνητὸν τότε ἰδύσασθαι
ἀθάνατον.

46 Ἀλλὰ ὁ ἔχων πρῶτον ἔγινε
τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυ-
χικόν, ἵπταται τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
(ἦτος) ἀπὸ τῆς γῆς χωμα-
τεῖς· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος
(ἰήαι) ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν οὐρα-
νίου.

48 Ὁ, τι λογῆς ἦτος ὁ
χωματεῖς, τέτοιας λογῆς
ἰήαι καὶ οἱ χωματεῖς· καὶ
ὁ, τι λογῆς ἰήαι ὁ ἐπιδερμικός,
τέτοιας λογῆς (θέλωσιν ἰσθαι)
καὶ οἱ ἐπιδερμικοί.

49 Καὶ καθὼς ἰφορέσα-
μεν τὴν εἰκόνα τοῦ χωματέ-
ως, ἔτι θέλωμεν φορέσει καὶ
τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπιδερμικοῦ.

50 Καὶ τῷτο λίγω, ἀδελ-
φοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα δι-
ύνονται ἵνα κληρονομήσιν τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐδὲ ἡ
φθορὰ κληρονομή τὴν ἀφθαρ-
σίαν.

51 Νῦν, ὅπως σᾶς λίγω
μυστήριον ἀληθινόν· Ὅλοι δὲ
θέλωμεν ἀποθάμ, ἀλλὰ ὅλοι
ἐκταίμεθα ἀλλὰ χθῆ.

52 Εἰς μίαν στιγμήν, ὡς
ἢ ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, εἰς τὴν
ἐκταίμεθα ἀλλὰ χθῆ· (διατὶ
δίημι σαλπείσει,) καὶ οἱ νεκροὶ
ἐκταίμεθα ἀλλὰ χθῆ ἀφθαρτοί,
καὶ ἡμεῖς θέλωμεν ἀλλὰ χθῆ.

53 Διατὶ ἀναγκαῖον ἰήαι
τὸ φθαρτὸν τότε ἰδύσθαι ἀφθαρ-
σίαν, καὶ τὸ θνητὸν τότε
ἰδύσθαι ἀθάνατον.

54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν
τῷτο ἰνδύσῃται ἀφθαρσίαν,
καὶ τὸ θνητὸν τῷτο ἰνδύσῃται
ἀθανασίαν, τότε γινήσεται ὁ
λόγος· ὁ γιγραμμένον· Κατι-
πόθη ὁ θάνατος εἰς νίκην.

55 Πῦ σὺ, θάνατι, τὸ
κίνητρον; Πῦ σὺ, ἄδην, τὸ
νίκην;

56 Τὸ δὲ κίνητρον τοῦ θανα-
τάτου, ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις
τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος.

57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ
διδόντι ἡμῖν τὸ νίκην, διὰ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.

58 Ὡς, ἀδελφοί μου ἀγα-
πητοὶ, ἰδραῖοι γίνεσθι, ἀμι-
τακίητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ
ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, ἰδού-
τες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι
κενὸς ἐν Κυρίῳ.

54 Καὶ ὅταν τὸ φθαρτὸν
ἰτῷτο (κορμὶ) ἰνδύσῃται ἀφθαρ-
σίαν, καὶ τὸ θνητὸν ἰτῷτο
(κορμὶ) ἰνδύσῃται ἀθανασίαν,
τότε θίλει γίνοι ὁ λόγος·
γιγραμμένον· Ἐξέρχεται ὁ
θάνατος ἀπὸ τῆς νίκης.

55 Ὡ θάνατι, πῦ ἵπαι
ἡ νίκη σὺ; Ὡ ἄδην, πῦ ἵπαι
τὸ κίνητρον σὺ;

56 Τὸ κίνητρον τοῦ θανάτου
ἵπαι ἡ ἁμαρτία· καὶ ἡ δύνα-
μις τῆς ἁμαρτίας ἵπαι ὁ
νόμος.

57 Καὶ ἅς ἵπαι χάρις τῷ
Θεῷ ὁπῦ μᾶς δίδει τὸν νίκην
διαμέσῳ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

58 Διὰ τῷτο, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοὶ, γίνοισθι γίνοι,
ἀμιτασάλυτοι, περισσεύον-
τες εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου
πάντοτε, ἰξίύροντες ὅτι ὁ
κόπος σας δὲν ἵπαι κενός·
εἰς τὸν Κύριον.

Κιφ. ιγ'. 16.

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς
τῆς ἀγίας ὥσπερ διέταξα
ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλα-
τίας, ἔτω καὶ ὑμῖς ποιή-
σατε.

2 Κατὰ μίαν σαββάτον
ἵκασ· ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέ-
τω, θησαιρίζων ὅ, τι ἂν εὖ-

ΚΑΙ' διὰ τῆς ζητίας (τῶν
ἐκκλησιῶν) ὁπῦ ἵπαι
διὰ τῆς ἀγίας, καθὼς ἔβαλλε
εἰς τάξιν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας, τίτοιαις λογίαις κα-
μιτι καὶ ἰοίς.

2 Κάθε κυριακὴν, καθὼς
ἵπαις ἀπὸ σᾶς ἅς βάλλα ξιχ-
ριγὰ εἰς τὸ σπῆντι τῷ θησαιρίζων.

δύται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωται.

3 Ὅταν δὲ παραγίνομαι, ὡς ἴαν διαμαρτυρεῖται δι' ἐπιστολῶν, τότε τὸν πῖνψον ἀπειγῶμαι τῇ χάρι· ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

4 Ἐάν τις ἢ ἄξιον τοῦ ἐμὲ περιύσθαι, σὺν ἐμοὶ περιύσθεται.

5 Ἐλεύσεσθαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ἔτι Μακεδονίαν διέλθω· (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι·)

6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμυῶν, ἢ καὶ παραχαρῶσιν, ἵνα ὑμῖς με προπόμενοι ὑμῶν ἐλθῶν.

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παροῶν ἰδίῳ· ἰλπίζω δὲ χρεῖον τιπὲ ἐπιμῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἵαν ὁ Κύριος ἐπιτρέψῃ.

8 Ἐπιμῖναι δὲ ἐν Ἐφίῳ εἰς τὴν πεντηκοστὴν.

9 Θύρα γὰρ μοι ἀνέγχετο μεγάλη καὶ ἰερῆς, καὶ ἀνταρῶσιν πολλοί.

10 Ἐάν τις ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφύβως γίνωται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἰσχυρίζεται ὡς καὶ ἐγώ.

τας ὅσιν ἡμπορεῖ, καθὼς τὸν φωτίσει Θεός· διὰ τὰ μὴ γίνωται τότε μάζωξις τῆς ἐλευθεροσύνης ὅταν ἔλθω.

3 Καὶ ὅταν ἔλθω, ὅποιον ἐπιστολῶν θέλει γράψω μὴ ἐπιστολαῖς ἵαν εἶναι δόκιμοι, ἐκείνους θέλω πῖνψον ἵαν πάρεσθαι, καὶ ἵαν ὑπᾶσιν τὴν χάριν σας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

4 Καὶ ἵαν εἶναι ἄξιον ἵαν πάρεσθαι καὶ ἐγώ, θέλωσιν ὑπάγει μάζω μὲν.

5 Καὶ ὅταν περάσω τὴν Μακεδονίαν, θέλω ἔλθῃ εἰς ἱσᾶς· (διὰ τὸ θέλω ἵαν περάσω διαμῖναι τῆς Μακεδονίας·)

6 Καὶ ἂν τύχῃ θέλω σαθῇ ὀλίγον εἰς ἱσᾶς, ἢ καὶ ἵαν ξεχωρῶσιν, διὰ τὰ μὴ συμπερινοήσῃτε ὅπῃ καὶ ἂν ἐπάρεσθαι.

7 Διὰ τὸ δὲν θέλω ἵαν σᾶς ἰδῶ τῶρα περαστικός· ἀμὴν ἰλπίζω ἵαν ἀπομείνω καμπόσοι καιρὸν εἰς ἱσᾶς, ἂν τὸ συγχωρήσῃ ὁ Κύριος.

8 Καὶ θέλω ἀπομείναι εἰς τὴν Ἐφίῳ εἰς τὴν πεντηκοστὴν.

9 Διὰ τὸ μὴ ἀνέχθῃ καὶ θύρα μεγάλη καὶ ἰερῆς, καὶ ἵαν καὶ πολλοὶ ἐναντίοι.

10 Καὶ ἵαν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, βλέπετε ἵαν εἶναι χωρὶς φόβου ἀνάμισά σας· διὰ τὸ ἰσχυρίζεται τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ὡς καὶ ἐγώ.

11 Μήτις ἔν' αὐτὸν ἐξυ-
 δινήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐ-
 τὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με·
 ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ
 τῶν ἀδελφῶν.

12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ
 ἀδελφεῦ, πολλὰ παρακάλιστα
 αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς
 μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάν-
 τως οὐκ ἦν δέλημα ἵνα νῦν
 ἔλθῃ· ἐλπίσεται δὲ ὅταν εὐ-
 καιρήσῃ.

13 Γενηγεῖτε, γέκιτε ἐν
 τῇ πίσει, ἀνδρίζεσθε, κρα-
 ταιῦσθε·

14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγά-
 πῃ γινέσθω.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
 ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν
 Στεφανῆ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ
 τῆς Ἀχαιᾶς, καὶ εἰς διακο-
 νίαν τοῖς ἁγίοις ἵσταται ἑαυ-
 τός·

16 Ἴνα καὶ ὑμεῖς ὑπο-
 τάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ
 παντὶ τῷ συνεργῶντι καὶ κο-
 πιῶντι.

17 Χαίρω δι' ἐπὶ τῇ παρ-
 ούσῃ Στεφανῆ καὶ Φερηνιά-
 τε καὶ Ἀχαιῶν, ὅτι τὸ
 ὑμῶν ὑπόδειγμα ἔχει ἀνιπλή-
 ρωσαν·

18 Ἀνίπαιψαν γὰρ τὸ
 ἰμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν·

11 Καίνιας λοιπὸν ἄς μὴ
 τὸν καταφροῖν· ἀλλὰ συ-
 τροφιάσιν τοῖς μὴ ἐιρήνῃ, ἀ-
 νὰ ἔλθῃ εἰς ἡμῖνα· διὰ τὴν
 καρτερίαν ἀντάμα μὴ τὴν ἀδι-
 φῆς.

12 Καὶ διὰ τὸν ἀδελφεὺν
 τὸν Ἀπολλῶν, πολλὰ τὴν πα-
 ρακάλιστα διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς
 ἡμᾶς ὁμῶς μὴ τὴν ἀδιφῆς·
 καὶ καθόλου δὲν ἠθέλησεν νὰ
 ἔλθῃ τῶρα· ἀλλ' ἐλπίσεται ὅ-
 ὅταν εὖρῃ καλὴν καιρίον.

13 Αἰσχυρίζεσθε, γίμνα-
 σθε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε,
 καὶ δυναμώεσθε·

14 Ὅλα σας (τὰ πράγ-
 ματα) ἄς γίνονται μὴ ἀγά-
 πῃ.

15 Καὶ παρακαλῶ σεις,
 ἀδελφοί· ἐξιύριτε τὸ σπῆτι
 τοῦ Στεφανῆ, ὅτι ἦναι τὸ
 πρωτοφανεσθενομένης Ἀχαιᾶς,
 καὶ ἀφίρῳσαν τοῦ λόγου τοῦ
 διὰ νὰ ὑπηρετήσιν τὴν ἀγί-
 ους·

16 Διὰ νὰ ὑποτάσσῃσθε
 καὶ ἰσοῖς εἰς τὴν τοιούτους, καὶ
 εἰς κάδι ἦναι ὁπῶς συνεργῶν
 καὶ κοπιᾷς.

17 Καὶ χαίρομαι ἐκ τῶν
 ἐρχομῶν τοῦ Στεφανῆ καὶ
 Φερηνιάτη καὶ Ἀχαιῶν, ὅτι
 τὸ ἰδικόν σας λείψιμοι ἐν τῷ
 τὸ ἀνιπλήρῳσαν·

18 Διὰ τὴν καὶ τὸ ἰδικόν
 μου πνεῦμα, καὶ τὸ ἰδικόν

συμμεσῆτε ἐν τῇ τοιού-
της.

18 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς αἱ
ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπά-
ζεται ὑμᾶς ἡ Κίρην πολλὰ
ἄνθρωποι καὶ Πρίσκιλλα, σὺν
τῇ κατ' αὐτὴν αὐτῶν ἐκκλη-
σίᾳ.

20 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς οἱ
ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάζεται
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἡμῇ
χειρὶ Παύλου.

22 Εἴ τις ὁ φιλεῖ τὸν
Κύριον Ἰησοῦ Χριστόν, ἢ τὸ
ἀνάδειμα, μαρὰν ἀδά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

24 Ἡ ἀγάπη μὴ μετὰ
πάπῃς ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

† Πρὸς Κορινθίους πρώτη
ἐγγράφη ἀπὸ Φιλίππου διὰ
Στιφάνου, καὶ Φερτυάτου,
καὶ Ἀχαΐου, καὶ Τιμοθέου.

σας ἀνάπαυσαν. γνωρίζετε
λοιπὸν τῇ τοιούτης.

19 Σᾶς χαιρετῶν αἱ ἐκ-
κλησίαι τῆς Ἀσίας. Σᾶς χαι-
ρετᾶ κατὰ πολλὰ ἐν Κυρίῳ ὁ
Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, ὁμῶ
μὴ τὴν ἐκκλησίαν ὅπῃ εἶναι
εἰς τὸ σπῆτι αὐτῶν.

20 Οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι σᾶς
χαιρετῶν. Χαιρετῶν ἕνας
τὸν ἑτερον μετὰ φιλήμα ἁγίον.

21 Ἐτετῶ· ὁ χαιρετισ-
μὸς (ἐγγράφη) μετὰ τὸ ἰδικόν μου
χείρὶ τοῦ Παύλου.

22 Ὅποι· δὲν ἀγαπᾷ
τὸν Κύριον μας Ἰησοῦ Χρι-
στον, ὅς εἶναι ἀνάδειμα μαρὰν
ἀδά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅς εἶναι μετὰ
λόγῳ σας.

24 Ἡ ἀγάπη μὴ μετὰ
ὅλῳς σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους πρώτη
ἐγγράφη ἀπὸ Φιλίππου, διὰ
Στιφάνου καὶ Φερτυάτου καὶ
Ἀχαΐου καὶ Τιμοθέου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟῦ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, διὰ θελεῖν
Θεοῦ, καὶ Τιμοθεοῦ ὁ ἀδελ-
φός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ
τῇ ὄσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς
ἁγίοις πᾶσι τοῖς ὄντι ἐν ὅλῃ
τῇ Ἀχαΐᾳ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτι-
ρῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρα-
κλήσεως·

4 Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς
ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν,
εἰς τὸ δυνάσθαι ἡμᾶς παρα-
καλεῖν τὸν ἐν πάσῃ θλίψει,
διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς πα-
ρακαλέμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύει
τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς
ἡμᾶς, ἔτω διὰ Χριστοῦ περισ-
σεύει καὶ ἡ παράκλησις
ἡμῶν.

6 Εἴτε δι' θλιβόμεθα, ὑπὲρ
τῆς ἡμῶν παρακλήσεως καὶ
σωτηρίας, τῆς ἐπαγγελίας ἐν
ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημά-

ΠΑΥΛΟῦ ἀπόστολος τοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ θελεῖν
Θεοῦ, καὶ Τιμοθεοῦ ὁ ἀδελ-
φός, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ
ὅπου εἶναι εἰς τὴν Κορίνθον, καὶ
ὅλος τὸς ἁγίους ὅπου εἶναι εἰς
ὅλην τὴν Ἀχαΐαν.

2 Ἄς εἶναι χάρις εἰς ὑμᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἄς εἶναι εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν
ἐλεῶν, καὶ Θεὸς καθὼς παρα-
γορίας·

4 Ὅπου μᾶς παρηγορεῖ εἰς
ὅλαις μας ταῖς θλίψεσι, ὡς
τὸ ἰὰ δυνώμεισθαι ἡμῖν ἰὰ
παρηγορηθῆναι ἐκείνῃ ὅπου εἶναι
εἰς καθὼς θλίψιν, διακρίνομεν
παρηγορίας μὴ τὴν ὅπου εἶναι
παρηγορηθῆναι ἡμῖν ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύει
εἰς ἡμᾶς τὰ παθήματα
τοῦ Χριστοῦ, ἔτσι καὶ ἡ παρη-
γορία μας περισσεύει ἐν ἡμῖν
τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ ἰὰν θλιβόμεσθαι,
διὰ τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν
σωτηρίαν σας, ἡ ἐπαγγελία,
καὶ τὴν παρηγορηθῆναι, παρη-

των ὅτι καὶ ἡμεῖς πάσχομεν·
ἐν ταλαιπωρίᾳ, ὑπὲρ τῆς
ἐκείνης παρακλήσεως καὶ συτη-
ρίας· καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βι-
βαία ὑπὲρ ἡμῶν·

7 Εἰδίτις ὅτι ὡσπερ κοι-
νωτοὶ εἰς τῶν παθημάτων,
ὅτι καὶ τῆς παρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς
ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς
ἐκείνης ἡμεῖς τῆς γυναικὸς
ἡμῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ'
ἐπιβουλὴν ἰβαραθήκαμεν ὑπὲρ
θανάτου, ὡς ἐξαπορθεῖναι
ἐκείνης καὶ τοῦ ζῆν.

9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
τὸ ὀνείσμα τοῦ θανάτου
ἐσχευόμεν, ὥστε μὴ πεποιθό-
τες ὅμως ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐν
τῷ Θεῷ τῷ ἰσχυρότῳ τῆς
ἐκείνης.

10 Ὅς ἐν ταλκύνῃ θά-
νατο ἐφύρατο ἡμᾶς, καὶ
ζήταται· εἰς οὐ ἐλπίζαμεν ὅτι
καὶ ἰτι μίσσεται·

11 Συνουργῶνται καὶ
ἐκείνι ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δόξῃ,
ὥς ἐν πολλῶν προσώπων
τοῦ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ
τῆς ἐκείνης ἐκείνης ἐκείνης
ἐκείνης.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν

γυμνῶσθαι διὰ τὴν ἐδικήν
σας παρηγορίαν, ἣ ὁποῖα
ἐκκεντρίται μὴ τὴν ὑπομοιήν
τῶν αὐτῶν παθημάτων, τὰ
ὁποῖα πάσχομεν καὶ ἡμεῖς·
καὶ ἡ ἐλπίδα μας διὰ λόγου
σας εἶναι βιβαία·

7 Ἰξίυροτες ἡμεῖς ὅτι κα-
θὼς εἶσθε κοινοὶ τῶν παθη-
μάτων, τίτοιαις λογῆς θέλῃτε
εἶσθε κοινοὶ καὶ τῆς παρη-
γορίας.

8 Διατὶ θέλομεν ἵνα ἱξιύ-
σῃτε ἰσοῖς, ἀδελφοί, διὰ τὴν
ἐκείνην μας ὅπῃ μᾶς ἰσυνέβη
εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅτι ἰβαραθή-
καμεν πολλὰ περισσὰ, ἔξω
ἀπὸ τῆς δυνάμειν μας, εἰς τό-
σοις ὅπῃ ἀπελπισθήκαμεν καὶ
ἀπὸ τῆς ζωῆς μας.

9 Ἀλλὰ καὶ εἴχαμεν εἰς
τῷ λόγῳ μας καὶ τὴν ἀπόφα-
σιν τοῦ θανάτου, διὰ ἵνα μὴ
θαρρῶμεν εἰς τοῦ λόγου μας,
ἀλλὰ εἰς τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ ἀνα-
γίγῃ τῆς ἐκείνης.

10 Ὁ ὁποῖός μᾶς ἐλευ-
θέρωσιν ἀπὸ τόσοις μεγάλῃς
θανάτοις, καὶ μᾶς ἐλευθέρων·
εἰς τοὺς ὁποῖους ἐλπίζομεν ὅτι καὶ
ἀπομὶ δέλῃ μᾶς ἐλευθέρωσιν·

11 Ἐγνωτὰς ἵνα συνουρ-
γῇται καὶ ἰσοῖς μὴ τὴν δόξ-
σιν σας διὰ λόγου μας, διὰ ἵνα
εὐχαρισθῇ διὰ λόγου μας
ἐκείνης πολλὰ πρόσωπα τὸ χά-
ρισμα ὅπῃ μᾶς ἐδόθη διαμέ-
σθι πολλῶν ἀνθρώπων.

12 Διατὶ ἡ καύχησίς μας

αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εὐληκρίᾳ Θεῷ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀντιγραφῆται ἐν τῷ κτῆμα, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκειτε, ἢ καὶ ἐπιγινώσκειτε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγινώσκειτε.

14 Καθὼς καὶ ἐπύγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἴσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτη τῇ ποιηθήσεται ἰβηλόμην πρὸς ὑμᾶς ἰλθεῖν πρότερον, ἵνα διυτίρῃ χάριν ἔχητε.

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἰλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προτιμωθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τῆτο ὅν βεβηλούμεθα, μήτι ἄρα τῇ ἰλαφρίᾳ ἰχρησάμεν; ἢ ἃ βεβηλούμεθα, κατὰ σάρκα βεβηλούμεθα, ἵνα ἡ παρ' ἡμῶν τὸ καὶ καὶ, καὶ τὸ ὅχι;

18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς ὡς ἐγένετο καὶ καὶ ὅχι.

ἰότητι εἶναι, ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεως μας, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ μὴ καθαρῶς Θεῷ, ὅχι μὴ σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλὰ μὴ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ, ἰσυναναγραφῆκαμεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ περισσύτερον εἰς ἰσῶς.

13 Διατὶ δι' ἄλλων γράφομεν ἄλλα, παρὰ ἰσῶς ὡς ἀναγινώσκειτε, καὶ ταῦτα γινώρῃσι καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ ἕως τὸ τέλος ἐπιγινώσκειτε ταῦτα γινώσκοντες.

14 Καθὼς καὶ μὲν ἐπύγνωτε ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅτι εὐμεισθε καὶ ἡμεῖς ὑμῶν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ μὴ τῆτο τὸ διατελεῖσθαι ἰβηλόμην ἵνα ἰλθῶ πρότερον εἰς ἰσῶς, διὰ τὸ ἔχειν καὶ διυτίρῃ χάριν.

16 Καὶ διαμίσθωσας ἵνα περάσω εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ἰλθῶ εἰς ἰσῶς, καὶ ἀπὸ σῶς ἵνα προτιμωθῶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

17 Ἐτῆτο λοιπὸν βεβηλούμεθα, μήπως ἄρα καὶ ἡμεῖς ἰχρησίσθῃκα ἰλαφρότητα; ὅχι ἰκίῃ, ὡς βεβηλούμεθα, σαρκικῶς τὰ βεβηλούμεθα, διὰ τὸ εἶναι σημεῖα εἰς ἡμῶν, τὸ καὶ καὶ, καὶ τὸ ὅχι, ὅχι.

18 (Καθὼς) ὁ Θεός ὡς πιστός, (ἴτις) ὁ λόγος μας ὡς ἰλαλήθη εἰς ἰσῶς δι' ἐγὼ καὶ καὶ ὅχι.

19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς
Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι'
ἡμῶν περυχθὴς, δι' ἡμῶν καὶ
Σιλουανὸν καὶ Τιμοθέον οὐκ
ἔγιντο καὶ καὶ ὁ, ἀλλὰ καὶ
ἐν αὐτῷ γέγονε,

20 (Ὅσαι γὰρ ἱπαγγι-
λίας Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ καὶ,
καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν,) τῷ Θεῷ
σὺν δεξαι δι' ἡμῶν.

21 Ὁ δὲ βιβαιῶν ἡμᾶς
σὺν ἡμῖν εἰς Χριστόν, καὶ
χαρὰς ἡμῶν, Θεός·

22 Ὁ καὶ σφραγισάμενος
ἡμᾶς, καὶ δις τὸν ἀρραβῶνα
τοῦ Πνεύματος· ἐν ταῖς καρ-
δίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν
Θεὸν ἱπικαλῶμαι ἰπ. τῇ ἡμῶν
ἐλπίσει, ὅτι σφραῖνται ὑμῶν,
εἰς τὸ ἴδω εἰς Κόρινθοι.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν
ἐν τῇ πίσει, ἀλλὰ συνε-
ργῶ ἡμῶν τῇ χαρᾷ ὑμῶν·
τὸ γὰρ πίστις ἰσχυράτι.

19 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅπῃ ἐκπερύχ-
θη εἰς ἰσᾶς διαμίσση μας,
διαμίσση ἡμῶν καὶ τοῦ Σιλουανῶ
καὶ τοῦ Τιμοθέου, διὲν ἔγινε
καὶ καὶ ὁχι, ἀλλὰ καὶ ἔγινε
εἰς αὐτόν,

20 (Διατὶ ὅλα τὰ ταξί-
ματα τοῦ Θεοῦ, εἰς αὐτὸν
ἵπαι καὶ, καὶ εἰς αὐτὸν ἵπαι
ἀμὴν,) εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ,
διαμίσση μας.

21 Καὶ ἱκεῖν· ὅπῃ μᾶς
βιβαιῶνται μαζὺ μετ' ἰσᾶς εἰς
τὸν Χριστόν, καὶ ἱκεῖν· ὅπῃ
μᾶς ἔχρησι, ἵπαι ὁ Θεός·

22 Ὅπῃ μᾶς ἰσφραγίσει,
καὶ μᾶς ἴδωσι τὸν ἀρραβῶνα
τοῦ Πνεύματος· εἰς ταῖς καρ-
δίαις μας.

23 Καὶ ἐγὼ μάρτυρα
ἱπικαλῶμαι τὸς Θεοὺς εἰς τὴν
ψυχῇ μν, μὴ τὸ νᾶ σᾶς
λυπῶμαι, διὲν ἦλθα ἀκόμι εἰς
τὴν Κόρινθοι.

24 Ὅχι ὅτι κυριεύομεν τὴν
πίσει σας, ἀλλὰ ὅτι ἱμιοσδε
συνεργῶ τῇ χαρᾷ σας· διατὶ
εἰκιοσδε διαμίσση τῇς πίσιως.

Κεφ. β'. 2.

Εἰς Κόρινθοι δὲ ἡμαυτῷ τέτο, τὸ
μὴ πάλιν ἰλθῆναι ἐν λύπῃ
σφίς ἡμᾶς.

2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς,
καὶ τῇ ἡμῶν ἰσφραῖνται με,
καὶ μὴ ὁ λυπῶμαι· εἰς
ἐλπίσει·

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑ εἰς τοῦ λόγου
μν ἡμῶν, τὸ νᾶ μὴν ἴλθω
πάλιν μὴ λύπῃ εἰς ἰσᾶς.

2 Διατὶ ἂν ἐγὼ σᾶς λυπῶ,
ποῖ· ἄλλ· ἵπαι ὅπῃ θέλει
μν ἰσφραῖνται, παρὰ ἱκεῖν· ὅπῃ
λυπᾶται ἀπὸ λόγου μν·

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τὺτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἰλθῶν λύπη ἔχω ἀφ' ὧν ἴδῃ με χαίρειν· πεποιδῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἰμὴ χαρὰ, πάντων ὑμῶν ἐστίν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, ἕχ' ἵνα λυπηθῇτι, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γινῶτι ὅν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

5 Εἰ δέ τις λιλύπηκει, οὐκ ἰμέ λιλύπηκει, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς.

6 Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων·

7 Ὡς τῆς αἰτίας μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι, καὶ παρακαλῆσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος.

8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

9 Εἰς τὺτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γινῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε.

10 Ὡς δέ τι χαρίζομαι, καὶ ἰγώ· καὶ γὰρ ἰγώ εἴ τι κυχάρισμαι, ὃ κυχάρισμαι, δι' ὑμᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ,

3 Καὶ ἔγραψά σας τὺτο αὐτὸ, διὰ ἵνα μὴ ἔχω λύπην, ὅταν ἴλθω, ἀπ' ἰκίσεως ἀπὸ τῆς ὁποῖως ἔκαμι χρεῖα ἵνα χαίρωμαι· περισσύτερας δὲ ὅλης σας, ὅτι ἡ ἰδιότης μου χαρὰ ἵσται ὁλοῦν σας.

4 Διατὶ ἀπὸ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς τῆς καρδίας ἐπεὶ ἴχα, σὰς ἔγραψα, μὴ πολλὰ δάκρυα, ἔχον δὲ ἵνα λυπηθῇτι, ἀλλὰ διὰ ἵνα γνωρίσιτε τὴν ἀγάπην ἐπεὶ ἔχω τὴν πολλὰ περισσὴν εἰς ἑσάς.

5 Ἀν κανίως μὴ ἰλύπησι, δὲν ἰλύπησι ἰμίως, ἀλλὰ ἰλύπησι καμπόσοι, διὰ ἵνα μὴ τὸν βαρύνω ὅλης ἑσάς.

6 Ἀρκιτὸν ἵσται εἰς τὴν τοιοῦτον ἡ παιδείσις αὐτῇ ἐπὶ ἡμῶν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῆς πολλῆς·

7 Εἰς τόσον ἐπεὶ τί ἰκανίον πρίκει μᾶλλον ἵνα τὸ κάμιτι χάριν, καὶ ἵνα τὴν παρηγορήσιτε, μήπως καὶ ἀπὸ τῆς περισσῆς λύπης ἰτῶτος καταπιωθῇ.

8 Διὰ τὺτο σὰς παρακαλῶ ἵνα βεβαιώσιτε εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

9 Καὶ διὰ τὺτο καὶ ἔγραψα, ἵνα γινῶ αὐτῇ σὰς ἔγραψα, ἵνα ἵνα σὰς δοκιμάσω, ἵνα ἵσται εἰς ὅλα ὑπήκοοι.

10 Καὶ ἰκίω ἐπεὶ ἰσῆς συγχωρᾷτε τίποτε, καὶ ἰγώ (τοῦ σύγχωρῶ) διότι ἰγώ ἵνα ἰχάρισα τίποτε, ἰκίω ἐπεὶ

το ἴδιον πνεῦμα ἔχει
τὸ Σατανᾶ·

11 Οἱ γὰρ αὐτὸ τὰ μή-
ματα ἀνέκλει.

12 Ἐλθοι δὲ εἰς τὴν
Τροάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ, καὶ δέξας μοι
ἀποχρίσεις ἐν Κυρίῳ, οὐκ
ἰσχυρά ἂν σιν τῷ πνεύματι
ἐμοί, τῷ μὲν ἡρεῖν με Τίτον
τῷ ἀδελφῷ μου·

13 Ἀλλὰ ἀποταξάμενοι
αὐτοῖς, ἔξελθοι εἰς Μακεδο-
νίαν·

14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ
ἐκείνῳ δοξαζέσθω. ἡμεῖς
ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τῇ ἐσμῇ
τοῦ γνωστοῦ αὐτοῦ φανεῖται
δι' ὧν ἐν κατὰ τόπον·

15 Ὅτι Χριστῷ ἐνὸς
ἴσθμι τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σφρα-
γισμοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμέ-
νοις·

16 Οἱ μὲν, ἐσμήθαι τε
ἐκείνῳ· οἱ δὲ, ἐσμή-
θαι εἰς ζῆν· καὶ πρὸς
πάντα τίς ἱκανός·

17 Οὐ γὰρ ἴσθμι, ὡς οἱ
πᾶσι, καταλείποντες τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ
ἀσφαλείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ,
κατασκευῆ τοῦ Θεοῦ, ἐν
Χριστῷ λαλῶμεν.

το ἴδιον πνεῦμα ἔχει
το ἴδιον πνεῦμα, ἐνὸς τοῦ Χριστοῦ,
διὰ τὰ μὴν ζημιωθῆμεν ἀπὸ
τοῦ Σατανᾶ·

11 Διὰ τὸ γνωρίζομεν ταῖς
παινεγαίαις τοῦ.

12 Καὶ ὅταν ἐπὶ τὰ εἰς
τὴν Τροάδα διὰ (ἐὰν κηρύττω)
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ,
ἴσθμι τὰ μὲν ἀποχρίσεις ἐν
Κυρίῳ, διὰ ἀναπαύοντο ἡ
ψυχὴ μου, μὴ τὸ ἐὰν μὴν ἔρω
τὸν Τίτον τὸν ἀδελφόν μου·

13 Ἀλλὰ ἀποχαιρετῶν-
τάς τις, ἐγὼ καὶ ἐπὶ τὰ
εἰς τὴν Μακεδονίαν.

14 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ
ὅπως μᾶς κάμνει ἐὰν κηρύττω
καὶ ἐὰν καταλείβωμεν πάντοτε
διαμίσθον τοῦ Χριστοῦ, καὶ φα-
νερῶνται τὴν μετὰ τῆς γνώ-
σεώς τοῦ διαμίσθου μας εἰς κάθε
τόπον·

15 Ὅτι ἡμεῖς ἐκείνῳ
ἐκείνῳ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Θεόν
ἐκείνῳ ὅπως σώζεται, καὶ
εἰς ἐκείνῳ ὅπως ἀπολύεται·

16 Εἰς κάποιους ἐκείνῳ
μετὰ τὸν θάνατον εἰς θάνατον·
καὶ εἰς κάποιους, μετὰ τὸν
ζῆν εἰς ζῆν· καὶ εἰς τὰ
τίς ἱκανός·

17 Διὰ τὸ δὲ ἐκείνῳ
ὡς οἱ πολλοί, ἐὰν καταλείβω-
μεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ
ἐκ ἀσφαλείας, ὡς ἐκ ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ, ὁμολογῶντες εἰς τὸν
Θεόν, εἰς τὸν Χριστὸν λαλῶμεν.

Κιφ. γ'. 3.

Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιγάνειν; Εἰ μὴ χρῆζομεν, ὥς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν;

2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἴστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γνωσκομένη καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων·

3 Φανερόμενοι ὅτι ἐς ἐπιστολὴν Χριστοῦ διακομηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη ἐμείλαν, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντι, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλὰ ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίναίς.

4 Πεποιθήσιν δι' τοιαύτης ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

5 Οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἴσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογισασθαί τι, ὥς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ.

6 Ὃς καὶ ἱκάνωσιν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, ἐν γράμματι, ἀλλὰ Πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα σκοτεῖναι, τὸ δὲ Πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θα-

Ἀρχίζομεν πάλιν ἵνα σιγηνωμεν τοῦ λόγου μας; Ἡ χρειαζομεσθαι ὥσαν χρειαζονται μικροὶ, συστατικαῖς ἐπιστολαῖς εἰς ἰσᾶς, ἢ συστατικαῖς ἀπ' ἰσᾶς;

2 Ἐσις ἴσθαι ἡ ἐπιστολὴ μας, γεγραμμένη εἰς ταῖς καρδίαις μας, γνωρισμένη καὶ ἀναγνωσκομένη ἀπὸ ὅλης τῆς ἀνθρώπου·

3 Ἐγνόντας ἵνα ἴσθαι φανεροί, ὅτι ἴσθαι ἐπιστολὴ Χριστοῦ ὅπῃ ὑπηρετήθη ἀπὸ λόγου μας, γεγραμμένη ὅχι μὲν μελάνι, ἀλλὰ μὲν τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τὸ ζῶντι, ὅχι εἰς πλακίς πιτρίναις, ἀλλὰ εἰς πλακίς σάρκιναις τῆς καρδίας.

4 Καὶ ἔχομεν τέτοιαν λογῆς θάρρος εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ·

5 Ὅχι ὅτι εἰμὸσθαι δυνατοὶ ἀπὸ λόγου μας ἵνα νοήσωμεν τίποτες, ὥσαν ἀπὸ λόγου μας, ἀλλὰ ἡ δυνάμις μας εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

6 Ὁ ὅποῖ καὶ μᾶς ἱκαμεν δυνατοὺς ἵνα εἰμὸσθαι διάκοι τῆς καινῆς διαθήκης, ὅχι τῷ γράμματι, ἀλλὰ τοῦ Πνεύματος· διὰ τὸ γράμμα σκοτῶναι, ἀμὲν τὸ Πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Καὶ ἵαν ἡ διακονία τοῦ

κατὰ ἐν γράμμασιν, ἐπιτυ-
παμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν
δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτε-
νίσαι τὴς υἱὸς Ἰσραὴλ εἰς τὸ
πρόσωπον Μωσίου, διὰ τὴν
δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ,
τὴν καταργημένην·

8 Πῶς ὑχὶ μᾶλλον ἡ
διακονία τοῦ Πνεύματος ἔσται
ἐν δόξῃ;

9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς
καταργήσεως, δόξα, πολλῶν
μᾶλλον περισσείει ἡ διακονία
τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

10 Καὶ γὰρ ὑδὲ διδόξασται
τὸ διδοξασμῖον, ἐν τούτῃ τῇ
μέρῃ, ἵκει τῆς ὑπερβαλλούσης
δόξης.

11 Εἰ γὰρ τὸ καταργή-
μενον, διὰ δόξης· πολλῶν μᾶλ-
λον τὸ μένει, ἐν δόξῃ.

12 Ἐχοντες ὅν τοιαύτην
ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ
χρώμεθα·

13 Καὶ ὁ καθάπερ Μω-
σὴς ἰτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ
ἀτενίσαι τὴς υἱὸς Ἰσραὴλ
εἰς τὸ τίλ· τοῦ καταργη-
μένου.

14 Ἀλλ' ἰκωρώθη τὰ
σώματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ
τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα

θανάτου, ὅπῃ ἦτορ εἰς γράμ-
ματα, τιτυπαμένη εἰς πέ-
τραις, ἐγενεὶ ἐνδοξ·, εἰς τόσον
ὅπῃ νὰ μὴν δύνωνται νὰ ἀτε-
νίσουν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς
τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως,
διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου
αὐτοῦ, τὴν πρόσκαιρον·

8 Πῶς δὲν θέλει εἶσθαι
περισσότεροι ἐνδοξ· ἡ διακο-
νία τοῦ Πνεύματος;

9 Διατὶ εἰὰν ἡ διακονία
τῆς κατακρίσεως ἐγγινε ἐν-
δοξ·, πολλὰ περισσότερον ἡ
διακονία τῆς δικαιοσύνης πε-
ρισσείει εἰς δόξαν.

10 Διατὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐδο-
ξάσθη τότε, δὲν ἐδοξάσθη εἰς
τούτο τὸ μέρ·, μὲ τὴν ὑπερο-
χικὴν δόξαν.

11 Διατὶ εἰὰν ἐκεῖνο ὅπῃ
ἔμιλλε νὰ παύσῃ, ἐγγινε ἐνδο-
ξον· πολλὰ περισσότερον ἐκεῖνο
ὅπῃ μένει, πρέπει νὰ εἶναι ἐν-
δοξον.

12 Ἐχοντες λοιπὸν τέτοιαν
λογίαν ἐλπίδα, μεταχειρίζομε-
σθαι πολλὴν παρρησίαν·

13 Καὶ δὲν (κάμνομεν)
ὡστὰν ἔκαμιν ὁ Μωϋσῆς, ὁ
ὁποῖ· ἔβαιν σκέπασμα εἰς
τὸ πρόσωπόν αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴν
ἀτενίσουν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ
εἰς τὸ τίλ· (τὴ νόμῳ) ὅπῃ
ἔμιλλε νὰ παύσῃ.

14 Ἀλλὰ τὰ νοήματά αὐτοῦ
ἰκωρώθησαν· διατὶ ἕως τὴν
σήμερον τὸ αὐτὸ σκέπασμα

ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅ, τι ἐν Χριστῷ καταργεῖται.

15 Ἀλλ' ἕως σήμερον, ἥνικα ἀναγινώσκεται Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.

16 Ἡνίκα δ' αὖ ἐπιγρίψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.

17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστι· ὃ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκκεῖ ἐλευθερία.

18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφόμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματος.

εἰρίσκεται εἰς αὐτὸς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς παλαιᾶς διαθήκης, καὶ δὲν ξισκιπάζιται, τὸ ὁποῖον (σκίπασμα) παύεται διὰ μέσον τῷ Χριστῷ.

15 Ἀλλ' ἕως τῆς σήμερον, ὁπότε ἀναγινώσκεται ὁ Μωσῆς, κεῖται σκίπασμα εἰς τὴν καρδίαν τῆς.

16 Ἀλλ' ὁπότε ἐπιγρίψῃ (ὁ Ἰσραὴλ) εἰς τὸν Κύριον, δίλει παρθῇ τὸ σκίπασμα.

17 Καὶ ὁ Κύριος, εἶναι τὸ Πνεῦμα· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶναι τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ εἶναι ἐλευθερία.

18 Καὶ ἡμεῖς ὅλοι μὲν ξισκιπασμίνον πρόσωποι βλέποντες, ὡσὰν εἰς καθρίφτην, τὴν δόξαν τῷ Κυρίῳ, μεταμορφωνόμεσθιν εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ὡσὰν ἀπὸ τοῦ πνεύματος τῷ Κυρίῳ.

Κιφ. δ'. 4.

ΔΙΑ' τῷτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν, ἐν ἡμεῖς

2 Ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτά τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπαθεῖντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολῶντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανέρωσει τῆς ἀληθείας συνηγῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαι συ-

ΔΙΑ' τῷτο ἔγνωτας καὶ ἔχοντες τὴν ὑπηρεσίαν ἐτήνην, καθὼς ἐλεηθήκαμεν, δι' ἐκκεῖ

2 Ἀλλὰ ἀπαρηθήκαμεν τὰ κρυφὰ τῆς αἰσχύνης, καὶ δὲν περιπατοῦμεν μὲ πανουργίαν, μηδὲ δολῶομεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας συνηγόμεν τῷ λόγῳ μας

ιδῶσιν ἀνδράπων, ἰσώσιν τὸ
Θεῷ.

3 Εἰ δὲ καὶ ἔτι κικαλυμ-
μῶσι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν
τοῖς ἀπολλυμένοις ἐγὶ κικα-
λυμμένοι·

4 Ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶ-
νος τῷ ἐτύφλωσι τὰ νοή-
ματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ
αἰγάζειν αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν
τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ
Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ
Θεοῦ.

5 Οὐ γὰρ ἑαυτὸς κηρύσ-
σομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν
Κύριον ἑαυτοῦ δι, δόξης ὑμῶν
διὰ Ἰησοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ
σκοτίας φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμ-
ψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως
τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώ-
πῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν
τῶτον ἐν ὀφθαλμοῖς σκεύουσιν,
ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνά-
μεις ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ
ἡμῶν·

8 Ἐν παιτὶ θλιβόμενοι,
ἀλλ' ὃ γινωχούμενοι ἀπο-
ρέμεναι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορέμε-
ναι·

9 Διωκόμεναι, ἀλλ' οὐκ

εἰς κάδι συνείδησιν τῶν ἀν-
δράπων, ὁμολογῶν εἰς τὸν
Θεόν.

3 Καὶ ἵαν εἶναι σκεπασ-
μένοι τὸ εὐαγγέλιόν μας, εἰς
ἐκείνους ὅπου ἀπολλύονται εἶναι
σκεπασμένοι·

4 Εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς
τῷ αἰῶνι τῷ ἐτύφλωσι τὰ
νοήματα τῶν ἀπίστων, διὰ τὰ
μὴ τὴν φωτίσιν ὁ φωτισμὸς
τῷ εὐαγγελίῳ τῆς δόξης τοῦ
Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος Χριστὸς εἶναι
εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Διατὶ δὲ κηρύττομεν
τῷ λόγῳ μας, ἀλλὰ (κηρύτ-
τομεν) τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Κύ-
ριον καὶ τῷ λόγῳ μας, δόξης
σας διὰ τὸν Ἰησοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁποῦ εἶπε
ἐν λάμψῃ φῶς ἀπὸ τοῦ σκο-
τοῦ, ἐκεῖ (εἶναι) ὁ ὁποῖος
ἔλαμψεν εἰς ταῖς καρδίαις
μας, εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς
γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,
εἰς τὸ προσώπῳ τῷ Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

7 Καὶ ἔχομεν τὸν θησαυ-
ρὸν ἐν τῷτον εἰς ἀγγεῖα πήλινα,
διὰ τὰ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἡ
ὑπερβολὴ τῆς δυνάμειος ἐπέ-
της, καὶ ὅχι ἀπὸ λόγου μας·

8 Ἐσυντας ἐν θλιβόμε-
σθαι εἰς κάδι (πράγμα) ἀλλὰ
δὲν γινωχόμεσθαι· ἐμμεσθαι
εἰς ἀπορίαν, ἀλλὰ δὲν ἀπολ-
πιζόμεσθαι·

9 Διωχόμεσθαι, ἀλλὰ δὲν

ἐγκαταλείπομενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·

10 Πάντοτε τὴν νίκῃσι τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τῷ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

11 Ἀι γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον παραδίδομεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τῷ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.

12 Ὡς ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

13 Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλῶμεν·

14 Εἰδότες ὅτι ὁ ἰγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἰγυρίῃ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τῶν πλειόνων καὶ εὐχαριστῇ περισσείῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὸ οὐκ ἐκκαυχῶμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἐσωθεν ἀνακαινίζεται ἡμεῖς καὶ ἡμέρα.

ἀπολειπόμεσθιν· ἐχιόμισθιν κατὰ, ἀλλὰ δὲν χαλιόμισθιν·

10 Πάντοτε φέρομεν εἰς τὸ κορμί μας τὴν νίκην τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, διὰ τὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ κορμί μας.

11 Διὰ τὸ πάντοτε ἡμεῖς ὅπως ζῶμεν, παραδίδομεν εἰς θάνατον διὰ τοῦ Ἰησοῦ, διὰ τὸ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ θνητὸν μας κορμί.

12 Εἰς τόσον ὅπως ὁ θάνατος ἐνεργεῖται εἰς ἡμᾶς, ἀμὴν ἡ ζωὴ ἐνεργεῖται εἰς ἰσᾶς.

13 Καὶ ἔχοντες τὰ ἔχομεν τὸ Πνεῦμα τῆς πίστεως, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὰ τούτου ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὰ τούτου καὶ λαλῶμεν·

14 Ἐχόντας τὰ ἐξιύρωμεν, ὅτι ἐκείνός ὅπως ἀναστήσει τὸν Κύριον Ἰησοῦν, θέλει ἀναστήσει καὶ ἡμᾶς διαμέσσω τῷ Ἰησοῦ, καὶ θέλει μᾶς παραστήσει ὅμως μετ' ἰσᾶς.

15 Διὰ τὸ ἰθὺτα ὅλα διὰ λόγου σας εἶναι, διὰ τὰ περισσείῃ ἡ χάρις, ὅπως ἐπλεονάσῃ, μὴ τὴν εὐχαριστῇ, τῶν πολλῶν εἰς τὴν δόξαν τῷ Θεῷ.

16 Διὰ τούτου δὲν ἀποκαυχώμεν· ἀλλὰ ἵαν καὶ ὁ ἔξω ἄνθρωπός μας διαφθείρεται, ἀμὴν ὁ μέσα ξανακαινουργεῖται καθημέραν.

17 Τὸ γὰρ παραυτίκα ἔλαθον τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰῶνοι βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν·

18 Μὴ σκεπύεσθαι ἡμῶν τὰ βλιπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλιπόμενα· τὰ γὰρ βλιπόμενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλιπόμενα, αἰῶνα.

17 Διατὶ ἡ προσωρινὴ καὶ ἑλαφρὰ θλίψις, μᾶς ἐτοιμάζει αἰῶνιον βάρος πολλὰ περισσῆς δόξης·

18 Ἐξωντας γὰρ μὴν σοχαζώμεσθαι ἐμεῖς ἐκεῖνα ὅπῃ βλίσκονται, ἀλλὰ ἐκεῖνα ὅπῃ δὲν βλίσκονται· διατὶ ἐκεῖνα ὅπῃ βλίσκονται, εἶναι πρόσκαιρα· ἀμὴν ἐκεῖνα ὅπῃ δὲν βλίσκονται, εἶναι αἰῶνα.

Κιφ. ι'. 5.

Οἶδαμεν γάρ, ὅτι, ἰὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκεπτικῆς καταλυθῇ, οἰκοδομῇ ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰῶνιον ἐν τοῖς ὕραις.

2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ γινάσκουμεν, τὸ οἰκτῆριον ἡμῶν τὸ ἐξ ὕραις ἐκτινύσασθαι ἐπιπορευόμενους.

3 Εἴγε καὶ ἰδυσάμενοι, ὑγυμνοῖ ἐκτινύσομεθα.

4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῇ σκνίᾳ γινάσκουμεν βαρυνόμενοι· ἰφ' ἧς ἐκτινύμεθα ἰδυσσασθαι, ἀλλ' ἰσχυρίζασθαι, ἵνα καταπιωθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

5 Ὅ δὲ κατεργασάμεθα·

Διατὶ ἐξιύρομεν ὅτι, ἰὰν τὸ ἐπίγειόν μας σπῇτι ἐκτίσῃ τῆς καλύβας χαλασθῇ, ἔχομεν οἰκοδομῇ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, σπῇτι ἀχειροποίητον, αἰῶνιον εἰς τὰς ὕρας.

2 Διατὶ εἰς τήν (τὴν) καλύβαν, γινάσκουμεν, καὶ ἐπιπορευόμεθα γὰρ ἀπαινωιδυόμεθα τὸ ἑρασιόν μας κατοικητήριον.

3 Ἀίσως καὶ ἔξωντας γὰρ ἰδιδυόμεθα, δὲν θέλωμεν εὐρεθῇ (πάλιν) γυμνοί.

4 Διότι ἐμεῖς ὅπῃ ἐμμεσθαι εἰς τήν τὴν καλύβαν, ἀναγινάσκουμεν βαρυνόμενοι· εἰς τοσοῦτο ὅπῃ γὰρ μὴν θέλωμεν γὰρ ἰδιδυόμεθα, ἀλλὰ γὰρ ἀπαινωιδυόμεθα ἄλλη, διὰ γὰρ καταπιωθῇ ἡ θνητότης ἀπὸ τῆς ζωῆς.

5 Καὶ ἐκτινύμεθα ὅπῃ μᾶς

ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τῷτο, Θεός· ὁ καὶ δὲς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τῷ Πνεύματῳ.

6 Θαρρύντες ἔν πάντοτι, καὶ εἰδότες ὅτι ἰνδμηῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδημῶμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

7 (Διὰ πίσιως γὰρ περιπατῶμεν, ἢ διὰ εἰδης·)

8 Θαρρῖνμεν δὲ, καὶ ἐκδημῶμεν μᾶλλον ἰνδμηῦσαι ἐκ τοῦ σώματῳ, καὶ ἰνδμηῦσαι πρὸς τὸν Κύριον.

9 Διὸ καὶ φιλοτιμῦμιθα, εἴτε ἰνδμηῦντες, εἴτε ἐκδημῶντες, εὐάριστοι αὐτῷ εἶναι.

10 Τὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δι' ἡμπροσθεν τῷ βήματῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κυμίσσηται ἕκαστῳ· τὰ διὰ τοῦ σώματῳ, πρὸς τὸ ἔπραξιν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν.

11 Εἰδότες ἔν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπως πείδομεν, Θεῷ δὲ πεφαιεράμεθα· ἰλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνιδήσιςιν ὑμῶν πεφαιεῖσθαι.

12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτὺς συνηγόνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν δίδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητι πρὸς

ἑκαμὴν εἰς αὐτὸ ἱτυτο, εἶναι ὁ Θεός· ὁπῶ μᾶς ἰδῶσι τὸν ἀρραβῶνα τῷ Πνεύματῳ.

6 Ἐχόντες λοιπὸν πάντοτι θαρρῖν, καὶ ἐκδημῶντες. Ἀπὸ ὅσον χρόνον κατοικῶμεν μέσα εἰς τὸ κορμί, ζευτινόμεσθαι ἀπὸ τὸν Κύριον·

7 (Διατὶ περιπατῶμεν μὴ πίσι καὶ ὅχι μὴ ὅψιν·)

8 Διὰ τῷτο καὶ ἐκδημῶμεν, καὶ ἐκδημῶμεν περισσότερο νὰ μισίψωμεν ἀπὸ τὸ κορμί, καὶ νὰ εὐρισκώμεσθαι μὴ τὸν Κύριον.

9 Διὰ τῷτο σπυδαζόμεν, καὶν τι εὐρισκόμενοι, (εἰς τὸ κορμί,) καὶν τι μισιύομεν, (ἀπ' αὐτὸ,) νὰ εἴμισθιν εὐάριστοι εἰς τὸν Κύριον.

10 Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ φανερωθῶμεν ἡμῖς ἔλαι ὁμπροσὰ εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ, δια νὰ πάρη καὶν ἕκαστος ἐκείνα ὁπῶ ἔπραξιν μὴ τὸ κορμί, καὶν τι καλόν, καὶν τι κακόν.

11 Ἐξεύροντες λοιπὸν τὸν φόβον τῷ Κυρίῳ, καταπίδομεν τὺς ἀνθρώπους, (εἰς τὴν πίσιν,) καὶ ἰφανερωθήκαμεν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἰλπίζω νὰ ἰφανερωθήκαμεν καὶ εἰς ταῖς συνιδήσειςιν σας.

12 Διατὶ πάλιν διὸν συνηγόνομεν τῷ λόγῳ μας εἰς ἰσᾶς, ἀλλὰ σᾶς δίδομεν ἀφορμὴν καυχήματος διὰ λόγῳ μας·

τὸς ἐν προσώπῳ καυχούμενους,
καὶ ὃ καρδίᾳ.

13 Εἴτι γὰρ ἐξίγμει,
Θεῷ· εἴτι συφρονῶμι, ὑμῖν.

14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ
Χριστοῦ συνίχει ἡμᾶς·

15 Κρίναται τὸτο, ὅτι εἰ
εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν,
ἀρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ
ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ
ζῶντες μετὰ τῶν ζῶντων ζήσωσι,
ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπο-
θανόντι καὶ ἰγυρδέντι.

16 Ὡς ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ
νῦν ὅθινα οἶδαμι κατὰ
σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἰγνώκαμεν
κατὰ σάρκα Χριστὸν, ἀλλὰ
νῦν οὐκ ἴτι γινώσκομεν.

17 Ὡς ἡ τις ἐν Χριστῷ,
καὶ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα
παρῆλθεν, ἰδὲ γίγνηται καὶ
τὰ πάντα.

18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ
τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος
ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακοιῶν
τῆς καταλλαγῆς·

19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ
πίστει καταλλάσσει ἑαυτῷ,
μηδελίζομεν αὐτοῖς τὰ πα-

ρὰ ἔχετε (καίχημα) εἰς ἐκεί-
νους ὅπῃ καυχῶνται εἰς πρόσω-
πον, καὶ ὅχι εἰς καρδίαν.

13 Διατὶ καὶ τι παρα-
παρμένοι εἴμισθε, διὰ τὸν
Θεὸν εἴμισθε· καὶ τι εἴμισθε
φρόνιμοι, διὰ τὴν ὠφέλειάν
σας εἴμισθε.

14 Διατὶ ἡ ἀγάπη τῆ
Χριστοῦ μᾶς συσφίγγει·

15 Ὅπῃ ἐκρίναμεν ἐτέτο,
ὅτι ἵαν ἵνας ἀπέθανεν διὰ ὅλης,
λοιπὸν ὅλοι ἀπέθαναν· καὶ δι'
ὅλης ἀπέθανεν ἵνας, διὰ τὰ
μὴν ζῆσι πλείον εἰς τῷ λόγῳ
της ἐκείνου ὅπῃ ζῆσιν, ἀλλὰ
εἰς ἐκείνου ὅπῃ ἀπέθανεν καὶ
ἀνιστάθη διὰ λόγου της.

16 Εἰς τόσον ὅπῃ ἡμεῖς
ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπρὶς, καὶ
καίνα δὴ γνωρίζομεν κατὰ
σάρκα· ἀγκαλὰ καὶ ἰγνωρί-
σαμεν τὸν Χριστὸν κατὰ σάρ-
κα, ἀλλὰ τῶρα πλείον δὴ τὸν
γνωρίζομεν.

17 Εἰς τόσον ὅπῃ ἵαν ἵναι
καίνας εἰς τὸν Χριστὸν, ἵναι
καὶ νῦν κτίσις· τὰ παλαιὰ
ἐκίρασαν, τὰ ὅπῃ ἵγναι ὅλα
καὶ νῦν.

18 Καὶ τὰ πάντα ἵναι
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὅπῃ μᾶς ἐφι-
λίωσι μὴ τῷ λόγῳ της, δια-
μίσση τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ
ὅπῃ μας ἴδωσι τὴν ὑψηρίαν
τῆς φιλιώσεως·

19 Ὅτι ὁ Θεὸς ἦτοι ὅπῃ
ἐφιλίωσιν τὸν κόσμον μὴ τῷ
λόγῳ της εἰς τὸν Χριστὸν, μὴ

ραπτώματα αὐτῶν· καὶ δι-
μιν^Θ· ἢ ἡμῖν τὸν λόγον τῆς
καταλλαγῆς.

20 Ὑπὲρ Χριστοῦ ἡν̄ πρισ-
βεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρα-
καλῶντ^Θ δι' ἡμῶν διωμεδα
ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητι
τῷ Θεῷ.

21 Τὸν γὰρ μὴ γνέστα
ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρ-
τίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γι-
νώμεδα δικαιοσύνη Θεοῦ ἢν̄
αὐτῷ.

λογαριάζοντας τὰ σφάλματα
της· καὶ ἱβάλλει εἰς ἡμᾶς
τὸν λόγον τῆς φιλιώσεως.

20 Λοιπὸν ἡμεῖς δι' αὐτοῦ
τὸν Χριστὸν πρισβεύομεν, ὥστε
ὁπῃ παρακαλῇ αὐτὸς ὁ ἰδι^Θ
Θεὸς διὰ μίση μας· διὰ τῆς
σᾱς παρακαλῶμεν διὰ τοῦ
Χριστοῦ, φιλιωθῆτε μὴ τὸν
Θεόν.

21 Διὰ τὸ ὁ Θεὸς ἐκείνους ὁπῃ
δὲν ἠγνώρισεν ἁμαρτίας, τοῖς
ἴκαμεν ἁμαρτίας διὰ λόγον
μας, διὰ τὰ γινῶμεν ἡμεῖς δι-
καιούνη τῷ Θεῷ εἰς αὐτοῖς.

Κιφ. ς'. 6.

Σ' Ὑνεργῶντες δι' καὶ παρα-
καλῶμεν μὴ εἰς κερὸν τὴν
χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι
ὑμᾶς.

2 Λίγη γάρ· Καίρῳ δικ-
τῷ ἐπήκουσά σε καὶ ἐν ταῖρα
σωτηρίας ἐβόηθασά σοι· ἰδὲ
νῦν καιρὸς εὐπροσδεκτ^Θ, ἰδὲ
νῦν ἡμέρα σωτηρίας.

3 Μηδμίαν ἢν̄ μηδεὶ δι-
δόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μω-
μηθῇ ἡ διακονία·

4 Ἀλλ' ἢν̄ παρτὶ συνι-
στῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διά-
κονοι· ἢν̄ ὑπομοιῇ πολλῇ, ἢν̄
θλίψεσιν, ἢν̄ ἀνάγκαις, ἢν̄
στενοχωρίαις·

5 Ἐν πληγαῖς, ἢν̄ φυλα-

ΚΑΙ' ἴσοντας τὰ συνεργῶ-
μεν μετ' αὐτοῦ, πα-
ρακαλῶμεν τὰ μὴν διχθεῖν
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἰσκαίρει.

2 Διὰ τὸ λίγων· Εἰς ἰπιτῆ-
δου καιρὸν σὶ ἐπήκουσα, καὶ
ἢν̄ ἡμέρα σωτηρίας σὶ ἐβοή-
θησά· τὰ τῶρα ἵσται κατὰ
ἰπιτηδεῖ^Θ ὁπῃ σᾱς διχεται
ὁ Θεός, τὰ τῶρα ἵσται ἡμέρα
σωτηρίας.

3 Εἰς ὅθι κανίνα πρᾶγμα
δίδουμιν κανίνα πρόσκομμα,
διὰ τὰ μὴν ψιχθῇ ἡ δια-
κονία·

4 Ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα
συστήνομεν τοῦ λόγου μας, ὥστε
ἰπηρεῖται τοῦ Θεοῦ· μὴ πολλὴν
ὑπομοιῇν, εἰς θλίψεις, εἰς
ἀνάγκαις, εἰς στενοχωρίας·

5 Εἰς πληγαῖς, εἰς φυλα-

καὶ, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηθείαις·

6 Ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγνῷ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυπόκριτῃ·

7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δικίᾳ Θεῷ, διὰ τῶν ὀπλῶν τῆς δικαιοσύνης τῶν διξιῶν καὶ ἀριστερῶν·

8 Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάτοι, καὶ ἀληθεῖς·

9 Ὡς ἀγνούμενοι, καὶ ἐπιχριστούμενοι· ὡς ἀποδιήσκοντες, καὶ ἰδὼ ζῶμιν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι·

10 Ὡς λυπύμενοι, αἰεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλοὶ δὲ πλουτίζοντες· ὡς μὲν ἔχοιτες, καὶ πάντα κατέχοιτες.

11 τὸ εἶμα ἡμῶν ἀνταγοῖ πρὸς ἡμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλατύνεται.

12 Οὐ γινοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν· γινοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχχνις ἡμῶν.

13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τίκετε λίγῳ· Πλατυνέσθε καὶ ἡμῖς.

14 Μὴ γίνεσθε ἐπιερζυγῶντες ἀπ' ἑαυτῶν· Τίς γὰρ μιτοχὴν ἀποποιεῖ καὶ ἀντίμα; Τίς

καὶ, εἰς ἀκαταστασίας, εἰς κόπους, εἰς ἀγρυπνίας, εἰς νηθείας·

6 Εἰς καθαρότητα, εἰς γινῶσιν, εἰς μακροθυμίαν, εἰς καλωσύνην, εἰς πνεῦμα ἅγιον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον·

7 Εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, μὴ τὰ ἄρματα τῆς δικαιοσύνης τὰ διξιά καὶ ἀριστερά·

8 Ἀνάμιστα δόξης καὶ ἀτιμίας, ἀνάμιστα κακῆς καὶ καλῆς φήμης· ὥσάν πλάτοι, καὶ (ὅμως) ἀληθινοί·

9 Ὡσάν ἀγνώρισοι, καὶ ὅμως γνωρίζουμενοι· ὥσάν ἡμᾶς ἀποδίωκωμεν, καὶ ἡμᾶς ὁπῶ ζῶμιν· ὥσάν ἡμᾶς παιδευόμεσθε, ἀμὴν δὲ θανατωόμεσθε·

10 Ὡσάν ἡμᾶς λυπόμεσθε καὶ πάντα χαίρομεσθε· ὥσάν πτωχοὶ, καὶ πολλὰς πλουτίζομεν· ὥσάν ἡμᾶς μὴ ἔχωμεν τίποτε, καὶ ἡμᾶς τὰ ἔχωμεν ὅλα.

11 Ὡ Κορίνθιοι, τὸ εἶμα μας ἀντίχθῃ εἰς ἡμᾶς· ἡ καρδία μας ἐπλατύνθη.

12 Δὲν γινοχωρεᾶσθε εἰς ἡμᾶς· ἀλλὰ γινοχωρεᾶσθε εἰς τὰ σπλάγχχνα σας.

13 Τὴν ὁμοίαν ἀνταμοιβὴν ὥσάν παιδία μὴ σᾶς λίγῳ· Πλατυνέητι καὶ ἰσοῖς.

14 Καὶ μὴν τραβεζευγαρώμεσθε μὴ ἵνα ζυγὸν μὴ ἀπίστευς· Διατὶ ποῖαν μιτοχὴν

δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκό-
τῳ;

15 Τίς δὲ συμφώησις
Χριστῷ πρὸς Βελίαλ; Ἡ τῆς
μερὶς πιστῶ μετὰ ἀπίστῃ;

16 Τίς δὲ συγκατάθεσις
ναῶ Θεῷ μετὰ εἰδωλῶν; ἡμεῖς
γὰρ ναὸς Θεῷ ἐστε ζῶντες· κα-
θὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοι-
κήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπερι-
πατήσω· καὶ ἴσομαι αὐτῶν
Θεός, καὶ αὐτοὶ ἴσονται μοι
λαός.

17 Διὸ ἐξέλθιτε ἐκ μίσου
αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λί-
γη Κύριον· καὶ ἀκαθάρτε
μὴ ἄπτεσθι· καὶ γὰρ εἰσδιξο-
μαι ὑμᾶς·

18 Καὶ ἴσομαι ὑμῖν εἰς
πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἴσοσθε μοι
εἰς υἱὸς καὶ θυγατέρας, λίγη
Κύριον παντοκράτωρ.

ἔχει ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδ-
κία; Καὶ ποῖαι ἴσμιξιν ἔχει
τὸ φῶς μὴ τὸ σκοτάδι;

15 Καὶ ποῖαι συμφώησις
ἔχει ὁ Χριστὸς μὴ τὸν Βελίαλ;
Ἡ τί μερικὸν ἔχει ὁ πιστὸς
μὴ τὸν ἄπιστον;

16 Καὶ ποῖον γένημα
ἔχει ὁ ναὸς τῷ Θεῷ μὴ τὰ
εἰδωλα; διατὶ ἐστὶς εἰσδι καὶ
τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι· καθὼς
εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι θέλω κα-
τοικήσει μέσα εἰς αὐτὸς, καὶ
θέλω περιπατήσῃ μέσα εἰς
αὐτούς· καὶ θέλω εἶσθαι
Θεός τῆς, καὶ αὐτοὶ θέλουν
εἶσθαι λαός μου.

17 Διὰ τῆτο ἐγγᾶτι ἐπὶ
τὴν μίσση τῆς, καὶ χωρίσῃτε,
λίγη Κύριον· καὶ ἀκαθάρ-
τον μὴν ἀγγίζετε· καὶ ἐγὼ
θέλω σᾶς διχθῆναι·

18 Καὶ θέλω εἶσθαι πατέ-
ρα σας, καὶ ἐσεῖς θέλειτε μὴ
εἶσθαι υἱοὶ καὶ θυγατέρες,
λίγη Κύριον· πατοκράτωρ.

Κεφ. ζ. 7.

Τούτας ἔν ἔχοιτις τὰς
ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί,
καθαρίσωμιν ἑαυτὰς ἀπὸ
παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ
πνεύματος, ἐπιτιλῶντες ἀγιω-
σύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

2 Χωρήσατε ἡμᾶς· ὑδία
ἡδικήσαμεν, ὑδία ἡφθίκα-
μεν, ὑδία ἡπλοικτήσα-
μεν.

Ἐχοιτις λοιπὸν, ἀγαπητοί,
ἰτῦτα τὰ ταξίματα, ἃς
καθαρίσωμιν τοῦ λόγου μα;
ἀπὸ κάθε λογῆς μολυσμῶν
τῆς σάρκας καὶ τοῦ πνεύμα-
τος, τιλαίμεντες ἀγαπᾶν
μὴ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

2 Διχθῆτε μᾶς· καίνα
δὲν ἀδικήσαμεν, καίνα δὲν
ἡφθίκαμεν, καίνα δὲν ἡπλο-
ικτήσαμεν.

3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν λόγῳ· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἴσι εἰς τὸ καταδικάζειν καὶ συζῆν.

4 Πολλὴ μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχους ὑπὲρ ὑμῶν· πεπληρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἰλδύονται ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, ὑδριμίαν ἰσχυραῖς ἄνισιν ἢ σάξζ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παιτὶ θλιβόμενοι· ἰξωδι μάχαι, ἰσωδι φόβω.

6 Ἄλλ' ὁ παρακαλῶν τὸς ταπεινούς, παρικάλισιν ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου.

7 Οὐ μοι δὲ ἐν τῇ παρρησίᾳ αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἢ παρικλήθῃ ἐφ' ὑμῶν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ἰδύμενον, τὸν ὑμῶν ζῆλον ἐπὲρ ἡμῶν ὅτι με μᾶλλον χαρῆσαι.

8 Ὅτι εἰ καὶ ἰλύπησα ἡμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἢ μεταμελομαι, εἰ καὶ μετεμιλέμεθα· βλέπω γὰρ ὅτι ἢ ἐπιστολὴ ἰκίνησεν, εἰ καὶ πρὸς ὤραν, ἰλύπεται ὑμᾶς.

3 Δὲν τὸ λέγω διὰ κατάκρισιν σας· διατὶ προείπα, ὅτι εἰς ταῖς καρδίαις μας εἰσδίδει, εἰς τὸ ἰὰ συναποδάτωμεν καὶ ἰὰ συζῆμι.

4 Πολλὴν παρρησίαν ἔχω εἰς ἰσᾶς, πολλὴν καύχησιν ἔχω διὰ λόγου σας· εἶμαι γιμᾶτῷ παρηγορίαν, εἰς ὅλαις ταῖς θλίψεσιν μας ἢ χαρά μὲν περισσεύει παραπάνω.

5 Διατὶ ὅταν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, καμίαν ἀιάπαυσιν δὲν εἶχε τὸ κορμί μας, ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα ἰθλιβόμεσθα· ἀπὸ ἔξω μάχαις, ἀπὸ μέσα φόβοι.

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἐπὺ παρηγορᾷ τὸς ταπεινούς, ἰκίει ἡμᾶς ἰπαρηγόρησιν μὲ τὸν ἱρχομόν τῷ Τίτῳ.

7 Καὶ ὅχι μοι δὲ διὰ τὸν ἱρχομόν τε, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν παρηγορίαν ὅπῃ ἰπαρηγορήθη εἰς ἰσᾶς, λέγωντάς μας τὸν πολὺν σας πόθον, τὰ κλαύματά σας, τὴν ζῆλίαν ὅπῃ ἔχιτε διὰ λόγου μὲ· εἰς τόσον ὅπῃ ἰγὼ (ἀκύνωτάς τα) ἰχάρηκα περισσότερον.

8 Ὅτι ἀγκαλὰ καὶ ἰὰ σᾶς ἰλύπησα εἰς τὴν ἐπιστολὴν, δὲν μετανοιώω, ἀγκαλὰ καὶ ἰμετάνοιωτα (προτίτερα)· διατὶ βλέπω ὅτι ἰκίνησεν ἢ ἐπιστολὴ, ἀγκαλὰ καὶ διὰ τὴν ὤραν, σᾶς ἰλύπησε.

9 Νῦν χαίρειν, ἔχ' ὅτι ἰλυπηθήητε, ἀλλ' ὅτι ἰλυπηθήητε εἰς μετάνοιαν· ἰλυπηθήητε γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἢ μὴδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται.

11 Ἰδὲ γὰρ αὐτὸ τῷτο τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσῃ κατεργάσατο ὑμῶν σπουδὴν; ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθῃσιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδίκησιν; Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτὴς ἀγίως εἶναι ἐν τῷ πράγματι.

12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, ἔχ' ἵκεν τοῦ ἀδικήσαντος, ἔδει ἵκεν τῷ ἀδικηθέντι· ἀλλ' ἵκεν τῷ φαιρωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἰνώπιοι τῷ Θεῷ.

13 Διὰ τῷτο παρακληθήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἰχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ· τίτε, ὅτι ἀναπέπαιται τὸ πνεῦμα αὐτῷ ἀπὸ πάντων ὑμῶν·

14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κικαύχημαι, ἢ κατη-

9 Τῷρα χαίρομαι, ὅχι ὅτι ἰλυπηθήητε, ἀλλ' ὅτι ἰλυπηθήητε εἰς μετάνοιαν· διατὶ ἰλυπηθήητε κατὰ Θεόν, διὰ τὰ μὴν ζημιωθῆτε ἀπὸ λόγου μας εἰς κακίαν πρᾶγμα.

10 Διατὶ ἡ κατὰ Θεὸν λύπη κάμνει μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν, ὅπῃ πλείον δι' μετανοίῳσι· ἀμὴν ἡ λύπη τοῦ κόσμου κάμνει θάνατον.

11 Διατὶ ἰὰ αὐτὲς τῷτο, τὸ ἰὰ λυπηθῆτε ἰστίς κατὰ Θεόν, πόσῃ σπουδὴν ἱκαμεν εἰς ἰσᾶς, καὶ ἀπολογίαν, καὶ ὀργὴν ἰσαντίον τοῦ κακῷ, καὶ φόβον, καὶ ἀγάπην, καὶ ζῆλον, καὶ ἐκδίκησιν; Ὅλος δ' ὅλος ἀπιδίξεται τοῦ λόγου σας πῶς ἰῶθι καθαροὶ ἰς (τῷτο) τὸ πρᾶγμα.

12 Λοιπὸν ἀγκαλὰ καὶ σας ἔγραψα, δι' σας ἔγραψα διὰ ἐκείτων ὅπῃ ἀδικοῖσι, ὑδὶ διὰ ἐκείτων ὅπῃ ἀδικήθη· ἀλλὰ διὰ ἰὰ φαιρωθῇ ἡ σπουδὴ μας εἰς ἰσᾶς, τὴν ἰπύαν (ἰχομεν) διὰ λόγου σας καὶ προσὰ εἰς τὸν Θεόν.

13 Διὰ τῷτο ἰπαρηγορήκαμεν εἰς τὴν παρηγορίαν σας· καὶ περισσότεροι ἰχάρηκαμεν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ τίτε, ὅτι ἀναπαύθη τὸ πνεῦμά τῃ ἀπὸ ὅλης σας·

14 Ὅτι ἂν ἰκαυχῆσθε τίποτις εἰς αὐτὸν διὰ λόγου

σχέδον· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν
ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν,
ὅτι καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ
ἐπὶ Τίτῳ, ἀληθῆα ἱγνύ-
σας·

15 Καὶ τὰ σπλάγχνα
αὐτοῦ περισσότερος εἰς ὑμᾶς
ἴσθι, ἀναμιμνησκομένη τὴν
πάντοι ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς
μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἰδι-
ξασθαι αὐτόν.

16 Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ
ἐξάρῃ ἐν ὑμῖν.

σας, διὲν ἐντροπιάσθηκα· ἀλλὰ
καθὼς σὺς ἐλαλήσαμεν ἔλα-
λήθηα, ἔτι καὶ ἡ καύχη-
σις μας ὅπου ἦτον εἰς τὸν Τί-
τον, ἱγνὺν ἀλήθεια·

15 Καὶ ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ
ἱναὶ περισσότερη εἰς ἰσᾶς,
ἀναμιμνῶντας τὴν ὑπακοὴν
ἐλπιῶν σας, πῶς τὸν ἰδεχθή-
κιτε μὴ φόβον καὶ τρόμον.

16 Χαίρομαι λοιπὸν, ὅτι
εἰς κάθε πρᾶγμα ἔχω θάρρος
εἰς ἰσᾶς.

Κιφ. η'. 8.

Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελ-
φοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ
τὸν δεδομένη ἐν ταῖς ἐκκλη-
σιαῖς τῆς Μακεδονίας·

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ
θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χα-
ρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βά-
θους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσ-
σεισεν εἰς τὸν πλῆτον τῆς
απολαύσεως αὐτῶν·

3 Ὅτι κατὰ δύναμιν
(μετ' ἐνέργειαν) καὶ ὑπὲρ δύναμιν
αἰσθάνονται·

4 Μετὰ πολλῆς παρα-
ελέους διόμενοι ἡμῶν, τὴν
χάριν καὶ τὴν κοινωσίαν τῆς
διακονίας τῆς εἰς τὴν ἀγίαν,
δίδασκον ἡμᾶς.

5 Καὶ ὅ καθὼς ἠλπίσα-

ΚΑὶ δηλοποιῶ σας, ἀδελ-
φοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ
ὅπως ἐδόθη εἰς ταῖς ἐκκλη-
σίαις τῆς Μακεδονίας·

2 Ὅτι μὴ πολλὴν δοκιμὴν
τῆς θλίψεως ἡ περισσὴ τῆς
χαρᾶς, καὶ ἡ βαθύτης τῆς
πτωχείας ἐπερίσσεισεν εἰς
τὸν πλῆτον τῆς ἀπλότητός
της·

3 Ὅτι ἐκείνοι κατὰ τὴν
δύναμίν της (καὶ ἐγὼ τὸ μαρ-
τυρῶ) καὶ παραπάνω ἀπὸ τὴν
δύναμίν της ἱγνύναι αὐτοπρο-
αίριτοι εἰς τὸ τοιοῦτον ἔργον·

4 Παρακαλῶντίς μας μὴ
πολλὴν παρακάλεισιν, ἵνα διχ-
θῶμεν ἐν ἑαυτοῖς τὴν χάριν καὶ
τὴν μετὰδουσίαν τῆς διακονίας
ὅπως γίνεται ἀπ' ἐκείνης εἰς
τὴν ἀγίαν.

5 Καὶ διὲν ἔκαμαν (μο-

μεν· ἀλλ' ἑαυτοὺς ἰδὼκαὶ πρῶ-
τοι τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν, διὰ
θειλήματ^{ος} Θεοῦ·

6 Εἰς τὸ παρακαλῆσαι
ἡμᾶς Τίτοι, ἵνα καθὼς
προειήρξατο, ἔτω καὶ ἐπι-
τελίῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν
χάριν ταύτην·

7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παιτὶ
περισσιύει, πίσει, καὶ λόγῳ,
καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ,
καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγά-
πῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ
χάριτι περισσιύῃται.

8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω,
ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς,
καὶ τὸ τῆς ὑμιτέρας ἀγάπης
γνήσιον δοκιμάζω.

9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χα-
ριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπώ-
χισαι πλώσι· ὡν ἵνα ἡμεῖς
τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλητή-
σῃται.

10 Καὶ γνώμῃ ἐν τούτῳ
δίδωμι· τούτο γὰρ ὑμῶν συμ-
φίσει, οἷτινες ἔμουν τὸ ποιῆ-
σαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θελεῖν
προειήρξασθε ἀπὸ πέρουσι.

11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι
ἐπιτελίσατε· ὅπως καθάπερ ἡ
πρεθυμία τοῦ θελεῖν, ἔτω

καθὰ) καθὼς ἡλπίσαμεν· ἀλ-
λὰ ἐκεῖνοι ἰδὼκαὶ πρῶτοι τοῦ
λόγου τῆς εἰς τὸν Κύριον καὶ
εἰς ἡμᾶς μὴ τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ·

6 Εἰς τόσον ὅπῃ ἐπαρακα-
λῆσάμιν ἡμεῖς τὸν Τίτον, κα-
θὼς ἄρχισαι προτίτιστα, ἔτξ,
καὶ ἵνα τελεώσῃ εἰς ἰσᾶς καὶ
τὴν χάριν ἐτέτη·

7 Ἀλλὰ καθὼς εἰς κάθε
πρᾶγμα περισσιύει εἰς τὴν
πίσιν, καὶ εἰς τὸν λόγον, καὶ
εἰς τὴν γνώσιν, καὶ εἰς κάθε
σπουδῇ, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην
ὅπῃ εἶναι ἀπὸ ἰσᾶς εἰς τὸ
λόγον μας (ἔτξ) ἵνα περισσιύ-
σῃται καὶ εἰς τούτη τὴν χάριν.

8 Ἐγὼ δὲ λέγω ἐν τούτῳ
προστάττωιτας, ἀλλὰ μὴ τὴν
σπουδὴν τῶν ἄλλων, δοκιμά-
ζωιτας ἀκόμη τὸ γνήσιον τῆς
ἀγάπης σας.

9 Διατὶ γνωρίζετε τὴν
χάριν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὅτι ὥστας πλώσι·
διὰ λόγον σας ἐπώχισαι·
διὰ ἵνα πληθήσῃται ἰσοῖς μὴ
τὴν πτωχείᾳ ἐκείνου.

10 Καὶ συμβουλεύω σας
εἰς ἐν τούτῳ· διατὶ τούτῳ εἶναι
ὠφέλιμον εἰς ἰσᾶς, οἱ ὁποῖοι
ἀπὸ πέρουσι ἱπρραρχίσῃται ὅχι
μόνον τὸ ἵνα κάμῃτε, ἀλλὰ
καὶ τὸ ἵνα θελήσῃτε.

11 Καὶ τῶρα ἐτελεώσῃτε καὶ
τὸ ἵνα κάμῃτε (τὸ πρᾶγμα·)
διὰ ἵνα εἶναι καὶ ἡ τελεώσῃτε τοῦ

καὶ τὸ ἐπιτελεῖσθαι ἐκ τοῦ ἔχει.

12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία ἐρίκεται, καθὼς ἴαν ἔχη τις, καὶ οὐκ ἔχει, ἔστι καὶ οὐκ ἔχει.

13 Οὐ γὰρ ἴα ἄλλοις ἀνίσταται, ὑμῶν δὲ θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ ἰνὶ καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσιυμα εἰς τὸ ἐκπληρῶν ὑγίσημα.

14 Ἰα καὶ τὸ ἐκπληρῶν περίσσιυμα γίνηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑγίσημα, ὅπως γίνηται ἰσότης.

15 Καθὼς γίγρεται· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλήροισεν· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττωκεν.

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ δίδωμι τὴν αὐτὴν σπεδὴν ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ ἴστω.

17 Ὅτι τὴν μὴ παράκλησιν ἰδέτε· σπουδαίετε· καὶ ἰπλάττετε, αὐθαίρετε· ἐξέλθετε πρὸς ὑμᾶς.

18 Συνέπιμψαμεν δὲ μετ'

ἔργῳ κατὰ δύναμιν ὅπῃ ἔχετε, καθὼς ἔγινε ἡ προθυμία τῆς διλήσεως.

12 Διατὶ ἴαν εἶναι ἡ προθυμία, καθὼς ἴας εἶναι ἐπὶ πρὸς δικτῶ (δίδοντας) ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ ἔχει ὅσον δύναται, καὶ ὅχι καθόσον δὲν ἔχει.

13 Διατὶ (ἰτέτα λέγω) ὅχι διὰ ἴα εἶναι ἄνιστος εἰς ἄλλους, καὶ εἰς ἰσᾶς θλίψις· ἀλλὰ ἴα εἶναι ἰσότης, εἰς τῷτοι τὸν καιρὸν τὸ περίσσιυμα τὸ ἰδικόν σας ἄς ἀναπληροῖ τὸ ἰλλειπὲς ἐκείνου.

14 Καὶ τὸ περίσσιυμα ἐκείνου ἄς ἀναπληρώσῃ τὸ λείψιμον τὸ ἰδικόν σας, διὰ ἴα γινῇ ἰσότης.

15 Καθὼς εἶναι γιγρεμῖνον· Ἐκείνῳ ὅπῃ (ἐμάζωξι) τὸ πολὺ, δὲν ἐπῆρει τίποτις περισσότερον (ἀπὸ τὸ μέτρον) καὶ ἐκείνῳ ὅπῃ ἐμάζωξε τὸ ὀλίγον, δὲν ἐπῆρει ὀλιγότερον (ἀπὸ τὸ μέτρον ὅπου ἐχρημάζοντο).

16 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ ὅτῃ δίδει τὴν αὐτὴν σπεδὴν διὰ λόγῳ σας εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Τιτου.

17 Ὅτι τὴν μὴ νουθεσίαν τὴν ἰδέχθη· καὶ ὠντας πρόθυμα, μὴ τὸ ἰδικόν τῷ εἴλημα εὐγῆκε καὶ ἤλθεν εἰς ἰσᾶς.

18 Καὶ ἐπιμψαμεν ὁμῶς

αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, ὃ ὁ
ἵπαι· ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ
πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

19 (Οὐ μόνον δι, ἀλλὰ
καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν
ἐκκλησιῶν συνέκδημ· ἡμῶν,
σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ δια-
κοιμέμῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν
αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ
προθυμίαν ἡμῶν·)

20 Στελλόμενοι τῷτο, μή
τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ
ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακοι-
μέμῃ ὑφ' ἡμῶν·

21 Προσέμενοι καλὰ ὃ
μόνον ἰώνπιον Κυρίῳ, ἀλλὰ
καὶ ἰνώπιον ἀνθρώπων.

22 Συνεπίμψαμεν δι' αὐ-
τοῖς τὸν ἀδελφόν ἡμῶν, ὃν
ἰδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολ-
λάκις σπυδαῖσι ὅτις, οὐκ δὲ
πολὺ σπυδαϊότερος, πιποιδή-
σει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινω-
νός ἡμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνε-
γός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν,
ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα
Χριστῷ.

24 Τὴν οὖν ἰδοξίαν τῆς

μετ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, τοῦ
ὅποιος ὁ ἵπαι· εἶναι εἰς τὸ
εὐαγγέλιον διαμίσσιν ἔλαιν τῶν
ἐκκλησιῶν·

19 (Καὶ ὅχι μόνον (ἰτέτι)
ἀλλὰ καὶ ἰχειροτονηθεὶς ἀπὸ
ταῖς ἐκκλησίαις καὶ μισίψῃ
ἡμοῦ μετ' ἡμᾶς, μὴ τὴν
χάριν ἰτέτην ὅπῃ διακοιμή-
ται ἀπὸ λόγου μας εἰς τὴν
δόξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ
(καὶ ὑπηρετῶμι) εἰς τὴν
προθυμίαν σας·)

20 Φιύγοιτις τῷτο, μή-
πως καὶ κανίνας μᾶς κατε-
γορήσῃ εἰς τέτην τὴν περισ-
σιυσιν (τῆς ἰλιημοσύνης) ὅπῃ
ὑπηρετᾶται ἀπὸ λόγου μας·

21 Φροτίζοιτις ἰκίῃα ὅπῃ
εἶναι καλὰ, ὅχι μόνον ὁμ-
προσὰ εἰς τὸν Κύριον, ἀλλὰ
καὶ ὁμπροσὰ εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους.

22 Καὶ ὁμῶς μὴ αἰτὺς
ἐπίμψαμεν τὸν ἀδελφόν μας,
τὸν ὅποιον τὸν ἰδοκιμάσαμεν
πολλαῖς φοραῖς εἰς πολλὰ
πράγματα, καὶ τὸν ἐνρήπα-
μεν πρόθυμον, καὶ τῶρα εἶναι
πολλὰ σπυδαϊότερ· διὰ τὸ
πολὺ θάρξ· ὅπῃ ἴχνη εἰς
ἰσᾶς.

23 Καὶ διὰ τὸν Τίτον, εἶναι
σύντερφός μῃ καὶ συμβεβη-
μῃ εἰς ἰσᾶς· καὶ οἱ λοιποὶ μας
ἀδελφοὶ εἶναι ἀπόστολοι τῶν
ἐκκλησιῶν, καὶ δόξα Χριστῷ.

24 Τὴν ἀπόδειξιν λαμβάνει

αγάπῃ ὑμῶν, καὶ ἡμῶν
καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς
αὐτὴν ἀνελθασθε, καὶ εἰς
πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

τῆς ἀγάπης σας, καὶ τῆς
καυχήσεώς μας διὰ λόγου
σας, εἰς αὐτὴν ἵνα τὴν δείξετε
ὁμολογᾶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Κιφ. 9. 9.

Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας
τῆς εἰς τὸς ἀγίους πε-
ρισσὴν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν
ὑμῖν.

2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν
ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶ-
μαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα
παρισκιάσκει ἀπὸ πέφυσι
καὶ ἐξ ἑαυτοῦ ζῆλον ἔχει διὰ
τὸς πλείους.

3 Ἐπιμύψα δὲ τὸς ἀδελ-
φοί, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ὑμῶν
τε ὅτι ἐπεὶ ὑμεῖς κινεῖσθε ἐν τῷ
μυστηρίῳ ἵνα (καθὼς ἔλι-
γος) περισπουασμένοι ᾖτε·

4 Μὴ πῶς ἵαν ἔλθωσι σὺν
ὁμοῖ Μακεδόσι, καὶ εὕρωσι
ὑμᾶς ἀπαρσκιυάτας, κα-
τασχινοῦμαι ἡμῖς (ἵνα μὴ
λόγωμαι ὑμῖς) ἐν τῇ ὑποτά-
σει ταύτῃ τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγοσά-
μαι παρακαλεῖσθαι τὸς ἀδελ-
φοί, ἵνα προεὐδοκῶσι εἰς αὐ-
τὴν, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν
προεὐλογίαν ἐν λόγῳ
ὑμῶν, ταῦτα ἵτοιμάτι εἶναι
ὅπως ὡς εὐλογίαι, καὶ μὴ
ὡς ἐπὶ πλεονεξίας.

ΚΑΙ' διὰ τὴν διακονίαν ὅπῃ
γίνεται διὰ τῆς ἀγίας,
περισσὴν μοι εἶναι τὸ ἵνα σᾶς
γράψω.

2 Διατὶ ἐξεύρω τὴν προ-
θυμίαν σας, τὴν ὅποιαν καυ-
χῶμαι διὰ λόγου σας εἰς τὸς
Μακεδόνας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα
εἶναι ἱτοιμασμένη ἀπὸ πέφυ-
σι· καὶ ὁ ἰδικὸς σας ζῆλος
ἱπαρακίνησι πολλούς.

3 Καὶ ἔπιμύψα (ἰτέτες)
τὸς ἀδελφοί, διὰ ἵνα μὴ
εὐκαιρωθῇ εἰς τὸτο τὸ μέγε-
θὸ καύχημά μας, ὅπῃ εἶναι
διὰ λόγου σας· διὰ ἵνα
εἴσθιν ἱτοιμασμένοι, καθὼς
ἔλιγοι·

4 Μήπως ἵαν ἔλθωσι ὁμοῦ
μετ' ἡμᾶς Μακεδόνες, καὶ σᾶς
εὕρωσι ἀνείτοιμους, ἐντροπια-
σθῆμεν ἡμῖς (διὰ ἵνα μὴ
εἰπῆμεν ἰσοῖς) εἰς τὸτο τὸ
γένημα τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐλογί-
ασθαι ἵνα παρακαλέσω τὸς ἀδελ-
φοί, ἵνα ἔλθουν προτίτερα εἰς
ἰσᾶς, καὶ ἵνα προετοιμάσουν
τελείως τὴν εὐλογίαν σας ὅπῃ
ἱπροείπαμεν, ἵνα εἶναι ἱτοιμη-
ἱτξ, ὡς ἐν εὐλογία, καὶ ὅχι
ὡς ἐπὶ πλεονεξίας.

Ὁ Τῆτο δι, ὁ σπείρων
φειδομένως, φειδομένης καὶ
θρίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ'
εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ
θρίσει.

7 Ἐκαστὸ καθὼς προαι-
ρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ
λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν
γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

8 Δυνατὸς δι ὁ Θεὸς πᾶ-
σαν, χάριν περισσῦσαι εἰς
ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε
πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοιτε,
περισσύνετε εἰς πᾶν ἔργον
ἀγαθόν·

9 (Καθὼς γίγνεται·
Ἐσκόρπισιν, ἔδωκε τοῖς πιπ-
σιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Ὁ δι ἰπιχορηγῶν
σπέρμα τῷ σπείρειτι, καὶ
ἄρτον εἰς βρῶσιν, χορηγήσαι,
καὶ πληθύναι τὸν σπόρον
ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ
γεννήματα τῆς δικαιοσύνης
ὑμῶν)

11 Ἐν παντὶ πλετιζόμε-
νοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα,
ἣτις κατιργάζεται δι' ἡμῶν
εὐχαριστία τῷ Θεῷ·

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς
λειτουργίας ταύτης ὑμῶν ἐστὶ
προσαναπληρῶσα τὰ ἐκείνη·

Ὁ Καὶ ἰξίύριτι τῷτε, ὅτι
ἐκαστὸ ὅπῃ σπείρει ἀκριβολο-
γημένα, ἀκριβολογημένα καὶ
θίλει θρίσει· καὶ ἐκαστὸ ὅπῃ
σπείρει πλῆσια, θίλει πλῆσια
καὶ πλῆσια.

7 Καθ' ἑαυτοῦ καθὼς προ-
αίρειται εἰς τὴν καρδίαν· τὴν
(ἡς διδῇ) ὅχι μὴ λύπῃ, ἢ
σανκῶς· διὰ τὸ ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ
ἡμεροὶ δότην.

8 Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι δυνα-
τὸς κάδι χάριν εἰς ὑμᾶς·
σύνεσις εἰς ἑαυτοῦ· διὰ τὸ ἔχει
πάντοτε εἰς κάδι πρᾶγμα,
κάδι λογῆς αὐτάρκειαν, ἵνα
περισσύνετε εἰς κάδι ἔργον
ἀγαθόν·

9 (Καθὼς εἶναι γιγνα-
μένον· Ἐσκόρπισιν, ἔδωκε εἰς
τὰς πτωχάς· ἡ δικαιοσύνη τὴν
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Καὶ ἐκαστὸ ὅπῃ προ-
φθάσει σπέρμα ἐκείνου· ὅπῃ
σπείρει, καὶ ψωμὶ εἰς φαγε-
τόν, ἄμποτε ἵνα πληθύνῃ
καὶ ἵνα πληθύνῃ τὸν σπόρον
σας, καὶ ἵνα αὐξήσῃ τὰ
γεννήματα τῆς δικαιοσύνης
σας)

11 Εἰς κάδι πρᾶγμα ἵνα
πλετῇτε εἰς κάδι λογῆς
ἀπλότητα, ἡ ὅποια κάμει
διὰ μίσου μας εὐχαριστία
εἰς τὸν Θεόν·

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς
ὑπηρεσίας ἐκείνης, ἡ μόνον
ἀναπληροῖ τὴν χρείαν τῇ

κατὰ τὸν ἄγιον, ἀλλὰ καὶ
τιμωροῦσα διὰ πολλῶν ἐν-
χαριστῶν τοῦ Θεοῦ,

13 (Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς
ἐλπίδος ταῦτες δοξάζουσι
τὸν Θεὸν ἐν τῇ ὑποταγῇ τῆς
ἐκκλησίας, ἡμεῖς εἰς τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπλό-
τητα τῆς κοινωνίας εἰς αὐτὴς
καὶ εἰς πάντας,)

14 Καὶ αὐτῶν διήσει
ὅτις ὑμῶν, ἐπιτιθοῦνται
ἐλπίς διὰ τὴν ὑπερβάλ-
λουσα χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ'
ὑμῶν.

15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ
ἐν τῇ ἀνικητῇ αὐτῷ
δοξαῖ.

ἄγιον, ἀλλὰ καὶ περισσεύει
με τὴν ἐνχαριστίαν ὅπῃ κάμ-
νουν οἱ πολλοὶ εἰς τὸν Θεόν,

13 (Διαμίσθ τῆς δοκιμῆς
τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ δοξά-
ζουσι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ὑπο-
ταγῇ τῆς ὁμολογίας σας (ὅπῃ
ἔχουσι) εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν ἀπλότητα
τῆς κοινωνίας (ὅπῃ ἔχουσι) εἰς
αὐτὴς καὶ εἰς ὅλους,)

14 Καὶ μὴ τὴν παρακά-
λουν αὐτῶν (ὅπῃ κάμνουν)
διὰ λόγον σας, ἀγαπῶντές
σας πολλὰ, διὰ τὴν ὑπερβο-
λικὴν χάριν τοῦ Θεοῦ (ὅπῃ
ἴσασιν) εἰς ἑσᾶς.

15 Καὶ δοξαῖν τὰ ἔχῃ ὁ
Θεὸς εἰς τὴν δωρεάν τε τὴν
ἀνικητὴν.

Κιφ. ι'. 10.

Αὐτὸς δὲ ὁ Παῦλος πα-
ρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς
πρεσβυτείας καὶ ἐπιποιτίας τοῦ
Χριστοῦ, ὅς κατὰ πρόσωπον
μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῶν, ἀπὼν
δὲ θάρσος εἰς ὑμᾶς.

2 Διὸ καὶ τὸ μὴ παρὼν
θαύραται τῇ πειροδύσει ἢ
λογίζεσθαι ταπεινὸς ἐνί τινας
τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ
σάρκα περιπατοῦντας.

3 Ἐξ οὗ γὰρ περιπατοῦ-

ΚΑὶ αὐτὸς ἐγὼ ὁ Παῦλος
σας παρακαλῶ διὰ τὴν
πρεσβυτεία καὶ καλωσύνην τοῦ
Χριστοῦ, ὁ ὅποιός ἐγὼ ὄντας
παρὼν ἡμῶν ταπεινὸς εἰς
ἑσᾶς, καὶ ὄντας ἀπὼν ἔχω
θάρσος εἰς ἑσᾶς.

2 Καὶ παρακαλῶ σας
ἵτις κάμνῃτε, μὴ χρῆσασθαι,
ὅταν δύνῃτε ἰσθαι παρὼν, τὸ
θάρος ὅπῃ ἐγὼ λογιάζω τὰ
ἔχῃ εἰς κάποιους, ὅπῃ μᾶς
λογαριάζουσι πῶς περιπατῶ-
μεν κατὰ σάρκα.

3 Διὰ τὸ (ἀγκαλιᾶ) καὶ πει-

τις, οὐ κατὰ σάρκα γρα-
τευόμεθα·

4 (Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς
γρατείας ἡμῶν ἢ σαρκικά,
ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς
καθαίρεισιν ὀχυρωμάτων·)

5 Λογισμὰς καθαίρειτε,
καὶ πᾶν ὕψωμα ἰσαφόμενον
κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ,
καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν
ῥόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ
Χριστοῦ·

6 Καὶ ἐν ἰσχύϊ ἔχοντες
ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν,
ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπα-
κοή.

7 Τὰ κατὰ ἑκαστόν
βλέπτε· Εἴ τις πικροῖδι
ἑαυτῷ Χριστοῦ ἴηαι, τὸτο
λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ,
ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστὸς, ἔτω
καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.

8 Ἐάν τι γὰρ καὶ περισ-
σύτερόν τι καυχῆσθωμι περὶ
τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἰδωκιν
ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν,
καὶ οὐκ εἰς καθαίρεισιν ὑμῶν,
οὐκ αἰσχυνηθήσομαι·

9 Ἴνα μὴ δόξω ὡς ἂν
ἐκφοβεῖν ἡμᾶς διὰ τῶν ἐπιστο-
λῶν.

10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί,
φησὶ, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ

ριπατῶμεν εἰς σάρκα, ὡς
γρατευόμεσθαι κατὰ τὴν
σάρκα·

4 (Διατὶ τὰ ὅπλα τῆς
γρατείας μας δὲν εἶναι σαρ-
κικά, ἀλλὰ εἶναι δυνατὰ μὲν
τὸν Θεόν, εἰς χαλασμόν τῶν
κάστρων·)

5 Χαλινοῦντες τὸς λογι-
σμὰς, καὶ κάθε λογῆς ὕψωμα
ὅπῃ ὑψάνεται ἰσαίτιος τῇ
γνώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ σέρνω-
ντες ὡσαύτως ὅλον κάθε ῥόημα
εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ·

6 Καὶ ἑμίσθην ἵστανται
ἐκδικήσωμεν κάθε λογῆς
παρακοήν, ὅταν τελεσθῇ ἡ
ὑπακοή σας.

7 Τὰ (φανόμενα) κατὰ
ἑκαστόν βλέπτε· Ἐάν κα-
νίνας ἔχη θάρρος εἰς τὸ
λόγῳ τε, ἵνα εἴηαι τοῦ Χριστοῦ,
ὡς λογαριάσῃ τὸτο πάλιν
ἀπὸ λόγῳ τε, ὅτι καθὼς
αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, τοῦ-
τωτρόπως καὶ ἡμεῖς ἑμίσθην
τοῦ Χριστοῦ.

8 Διατὶ ἵαν καὶ καυχῆσθαι
τίποτες περισσότεροι διὰ τῶν
ἐξουσιῶν μας, τὴν ὁποίαν μας
ἰδωκιν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν,
καὶ ὅχι εἰς χαλασμόν σας,
δὲν δέλω ἰντραπῇ·

9 Διὰ ἵνα μὴ φανῇ πῶς
σᾶς καταφοβίζω μὲν ταῖς
ἐπιστολαί.

10 Ὅτι λίγη κάπη διὰ
λόγῳ μὲν, αἱ ἐπιστολαὶ μὲν ἵνα

δι παρούσα τῷ σωματί-
σιν, καὶ ὁ λόγος ἐξε-
στάναι.

11 Τὸτο λογιζίσθω ὁ
τις, ὅτι οἱ ἴσμεν τῷ
λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντις,
τοιῷτοι καὶ παρόντις τῷ
ἔργῳ.

12 Οἱ γὰρ τολμῶμεν ἰγ-
αίῃαι ἢ συγκρίναι ἑαυτὴς
τις τῶν ἑαυτὴς συνηγαί-
ται· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
ἑαυτὴς μετροῦντες, καὶ συγ-
κρίνουντες ἑαυτὴς ἑαυτοῖς ὁ
ποιῶσι.

13 Ἡμεῖς δι' οὐκ εἰς τὰ
ἄμικτρα καυχώμεθα, ἀλλὰ
κατὰ τὸ μέτρον τοῦ καίον·
ὁ ἡμεῖς ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρον,
ἐφ' οὗ καὶ ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς.

14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικύ-
ναι, εἰς ὑμᾶς, ἐπικρίνο-
μεν ἑαυτὴς· ἄχρι γὰρ καὶ
καὶ ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγ-
γελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμικτρα
καυχώμεθα ἐν ἀλλοτρίοις κό-
ποις, ὡς οἱ δι' ἰσχυρίαι, αὐ-

εἶναι βαρίαις καὶ δυναταῖς·
ἀλλ' ἢ παρούσα τοῦ σώμα-
τος ἐὰν εἶναι ἀσθησιμῆται, καὶ
ὁ λόγος ἐὰν εἶναι καταφρο-
νίαι καὶ ὑπερηφανίαι.

11 Ὁ τοῖς ἀνδραπ-
αῖς λογαριάσει ἑαυτοῦ, πῶς
ὁ, τι λογιῶν ἡμῖς μετὰ τοῖς
λόγοις εἰς ταῖς ἐπιστολαῖς
ἀπόντις, τέτοιαις λογιῶν ἡ-
μῖς μετὰ καὶ παρόντις μετὰ τὸ
ἔργον.

12 Διατὶ δὲν ἀποκοτῇ-
μεν ἡμεῖς ἐὰν συνηγαίῃται
ἢ ἐὰν συγκρίναι τοῦ λόγου
μας μετὰ κάποιους, ὅπως συ-
νηγαίῃται τῷ λόγῳ τῆς· ἀλλὰ ἐκεί-
νοι ἴσμεντες ἐὰν μετρώσι τοῦ
λόγου τῆς ἀπατήτης, καὶ ἐὰν
συγκρίναι τοῦ λόγου τῆς μετὰ
τοῖς ἑαυτοῖς τῆς, δὲν γροινῶσι.

13 Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν θέλο-
μεν καυχῆσθαι ἄμικτρα, ἀλλὰ
κατὰ τὸ μέτρον τοῦ καίον·
τοῦ ἡμῖν μέτρον μᾶς ἡμῖν
ἡμεῖς ὁ Θεός, ἐὰν φθάσωμεν
ἡμεῖς εἰς ἡμεῖς.

14 Διατὶ δὲν ἐπαυλῶμεν
τοῦ λόγου μας περισσώτερον
(ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν) λέγοντες
πῶς ἐφθάσαμεν ἡμεῖς εἰς ἡμεῖς,
μὴ φθάνομεν· διατὶ καὶ ἡμεῖς
εἰς ἡμεῖς ἐφθάσαμεν μετὰ τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

15 Δὲν καυχώμεθα εἰς
τὰ ἄμικτρα, εἰς τῆς κόπης τῶν
ἄλλων, ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν ἡμεῖς,
αὐξανομένης, τῆς πίστεώς μας,

ὑμῶν μεγαλιθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεΐαν·

16 Εἰς τὰ ὑπερέκπαι ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἄλλοτρίῳ καύει εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι.

17 Ὁ δὲ καυχόμεται, ἐν Κυρίῳ· καυχάσθω.

18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιγῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὅν ὁ Κύριος συνίστησιν.

ἐὰν μεγαλιθῶμι καὶ ἐκείνῳ· ἰσᾶς περισσὰ κατὰ τὸν κανόνα μας·

16 Νὰ εὐαγγελίσω καὶ εἰς ταῖς χώρας ὅπου εἶμαι παρὰ πάντῃ ἀπὸ σᾶς· καὶ ὅχι ἐὰν καυχῇθῶ εἰς ἄλλου καύει, διὰ ἐκεῖνα ὅπου ἔτοιμάσθηκα (ἀπ' ἄλλον.)

17 Ἐκεῖνος ὅπου καυχᾶται, ἅς καυχᾶται ἐν Κυρίῳ.

18 Διὰ τὸ ὅχι ἐκεῖνος ὅπου συγῆναι τοῦ λόγου τοῦ εἶναι δόκιμος, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅπου συγῆναι ὁ Κύριος.

Κιφ. ια'. 11.

"Οφείλον ἡνίχισθέ με μικρόν τι τῆς ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ ἡνίχισθέ με.

2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεῷ ζήλω· ἡρμούμεν γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθεῖν ἀγνὴν παρῆσαι, τῷ Χριστῷ·

3 Φοβῆμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφις· Εὖαν ἐξηπάτησιν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, ὅτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.

4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἔρχομαι ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ Πνεῦμα

"Αμποτις ἐὰν ὑπομίμηται ἄλλον τὴν ἀφροσύνην μας· ἀλλὰ καὶ μὴ ὑπομίμηται.

2 Διὰ τὸ σᾶς ἀγαπῶ περισσὰ, ἀγάπη κατὰ Θεόν· διὰ τὸ σᾶς ἁρμούσα μὴ εἶναι ἄνδρα, ἐὰν σᾶς παραγοῦν εἰς τὸν Χριστόν, ὥσπερ παρθεῖν καθαράν·

3 Καὶ φοβῆμαι μήποτε, καθὼς ὁ ὄφις ἐξηπάτησιν τὸν Εὖαν μὴ τὴν πανουργίαν τοῦ, ἔτσι φθαρῶσι τὰ νοήματά σας ἀπὸ τὴν ἀπλότητα, ἐπεὶ πρέπει ἐὰν ἔχητε εἰς τὸν Χριστόν.

4 Διὰ τὸ ἐὰν ἐκεῖνος ὅπου ἔρχεται εἰς ἰσᾶς κηρύττει ἄλλον Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς

ἴτεροι λαμβάνει· ὁ οὐκ ἐλά-
βετε, ἢ εὐαγγέλιον ἴτεροι ὁ
οὐκ ἰδέσθε, καλῶς ἡνέ-
χισθε.

5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν
ἐστεργεῖν τῶν ὑπὲρ λίαν ἀπο-
τελει.

6 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ
λόγῳ, ἀλλ' ὅτι γινώσκω· ἀλλ'
ἵσταται· φανερωθίς τις ἐν πᾶ-
σι εἰς ἡμᾶς.

7 Ἡ ἁμαρτία ἐποίησα,
ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμῖς
ἐψωθῆτε· ὅτι δουρὶς τὸ τοῦ
τοῦ εὐαγγελίου εὐαγγελισά-
μαι ἑμῷ;

8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύ-
λασα, λαβὼν ἐψωνον, πρὸς
τὸ ἑμῷ διακοῖναι· καὶ πα-
ρὸν πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐστερηθεῖς,
ἢ καταπάρεστα ὑδριός.

9 Τὸ γὰρ ὑγερῆμά μου
παραπλήρωσαι οἱ ἀδελφοὶ
ἐμῶν· ἀπὸ Μακεδονίας·
καὶ ὡς παρὶ ἀβαρῇ ὑμῖν
ὁμοτις ἰσχύρῃ, καὶ τηρή-
σαι.

10 Ἔγω ἀλήθεια Χρι-
στοῦ ἐν ἑμοί, ὅτι ἡ καύχη-
σις αὐτῆς ἐν φραγίσσεται
ἐν ἑμοί ἐν ταῖς κλίμασι τῆς
Ἀχαΐας.

δὲν τοῖς ἐκπύξαμεν, ἢ λαμβά-
νεται ἄλλον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον
δὲν τὸ ἐλάβετε, ἢ ἄλλον εὐ-
αγγέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν τὸ
ἰδὲν δέχεται, καλὰ ἡδέεστε
τὸν ὑπομείνη.

5 Διατί λογιᾶζω ἵνα μὴν εἶ-
μαι ἰλλειπῆς τίποτες ἀπὸ τῆς
ἀποδόλης τῆς πολλὰ μεγάλης.

6 Καὶ ἵαν εἶμαι ἰδιώτης
εἰς τὸν λόγον, δὲν (εἶμαι ἰδιώ-
της) εἰς τὴν γινώσκω· ἀλλὰ
ἐφανερῶθην· ὅπως δι' ὅλην
εἰς κάθε πρᾶγμα εἰς ἰσᾶς.

7 Ἡ ἑκάστα ἁμαρτίαν,
ταπεινώνεται τοῦ λόγου μου
διὰ ἵνα ἐψωθῆτε ἰσῆς; ὅτι
χάρισμα σᾶς εὐαγγέλιον τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

8 Ἄλλαις ἐκκλησίαις ἐκέρ-
συσσα, πέρωντας σιτηρέσιον
διὰ διακοῖναι ἰδικήν σας· καὶ
ἄντας παρὸν εἰς ἰσᾶς ἀγ-
καλὰ καὶ ὑγερῆθηκα τῶν
ἀναγκαίων, ὅμως δὲν ἵπαρ-
βάρισα κανίνα.

9 Διατί τὴν χρεῖαν μου
τὴν ἀνπλήρωσαι οἱ ἀδελφοὶ
ἐμῶν ἡλθαι ἀπὸ τῆς Μακε-
δονίας· καὶ εἰς κάθε πρᾶγμα
ἐφυλάχθηκα ἵνα μὴν σᾶς
παραβαρίσω, καὶ δέλω φυ-
λαχθῇ.

10 Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ
εἶναι εἰς ἑμένα, ὅτι ἡ καύχη-
σις ἐτέτη δὲν δέλει φραγθῇ
εἰς ἑμένα εἰς τὰ μέρη τῆς
Ἀχαΐας.

11 Διατί; ὅτι εὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς εἶδει.

12 Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιῶσω, ἵνα ἐκέψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελούντων ἀφορμῇ, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐριθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ γὰρ τοῦτοι ψευδαπογόλοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματίζομενοι εἰς ἀπογόλης Χριστοῦ.

14 Καὶ ὁ θαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ Σαταναῖς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελος φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τις μὲ δόξη ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε, καὶ ὡς ἄφρονα δέξασθαι με, ἵνα μικρόν τι καὶ γὰρ καυχῶμαι.

17 Ὁ λαλῶ, ὁ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

18 Ἐπὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τῆς σαρκὸς, καὶ γὰρ καυχώμενοι.

11 Διατί; (τάχα) ὅτι δι' οὗ ἀγαπῶ; Ὁ Θεὸς τοῖς εἰσέτι.

12 Ἀμὴν ἐκείνο ὅπῃ κάμνω, καὶ ἀκόμι θίλω τὸ κάμει, διὰ τὸ ἐκέψω τὴν ἀφορμὴν ἐκείνων ὅπῃ θίλω ἀφορμῇ διὰ τὸ εὐριθῶσι, εἰς ἐκείνο ὅπῃ καυχῶνται καθὼς ἡμῖσθι καὶ ἡμεῖς.

13 Διατί οἱ τέτοιαις λογῇς ψευδαπόγόλοι, εἶναι ἐργάται δόλιοι, καὶ μεταμορφώνονται εἰς ἀπογόλης τοῦ Χριστοῦ.

14 Καὶ δι' οὗ εἶναι θαυμαστόν· διατί καὶ αὐτὸς ὁ Σαταναῖς μεταμορφώνεται εἰς ἄγγελος φωτός.

15 Δὲν εἶναι μεγάλοι (πράγμα) λοιπὸν, ἵνα καὶ οἱ ὑπέρταται τῇ μεταμορφώνονται (ἐὰν φαίνεται) ὡς αὐτοὶ ὑπέρταται δικαιοσύνης· τῶν ὁποίων τὸ τέλος θίλω εἶσθαι κατὰ τὰ ἔργα τῆς.

16 Πάλιν λέγω, καὶ μὴ λογιᾶσαι κανένας ἐὰν εἶμαι ἀγνωστῶς, εἰδιμῇ, καὶ ὡς ἀγνωστον διχθῇτί με, διὰ τὸ καυχῶμαι καὶ ἐγὼ ὀλιγω τίποτε.

17 Ἐκεῖνο ὅπῃ λέγω, διὰ τὸ λέγω κατὰ Κύριον, ἀλλὰ ὡς ἀν' ἀγνωστῶς, ἔχοντες ἐν τῇ τῇ ἀφορμῇ ἐὰν καυχῶμαι.

18 Ἐπειδὴ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τῆς σαρκὸς, θίλω ἐὰν καυχῶμαι καὶ ἐγὼ.

19 Ἡδὴ γὰρ ἀνέχισθε
τὸν ἀφρόνι, φροῖμι οἷτις.

20 Ἀνέχισθε γὰρ, εἴ τις
ὑμᾶς καταδύλοι, εἴ τις κατι-
σθῆναι, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις
ἐπαίρειται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς
τρίσωπον δέχῃ.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω,
ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθεύσαμεν· ἰν
ᾧ ὃ ἂν τις τολμᾷ, (ὡς ἀφρο-
νιστεῖ λέγω,) τολμῶ καὶ γώ.

22 Ἑβραῖοι εἰσι; καὶ γώ.
Ἰσραηλῖται εἰσι; καὶ γώ· σπέρ-
μα Ἀβραάμ εἰσι; καὶ γώ.

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι;
(παρεφροῦν λαλῶ,) ὑπὲρ
ἐγὼ· ἐν κόποις περισσοτέρως,
ἐν πλεγμαῖς ὑπερβαλλέντως,
ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν
θανάτῳ πολλάκις.

24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πιτά-
ται τοσαυτάκις παρὰ μίαν
ἐξουσίαν.

25 Τρεῖς ἱέρωβδισθη,
ἅπας ἡμετέρος, τρεῖς ἰουδα-

19 Διατὶ μιτὰ χαρᾶς
ὑπομείνῃτε τὴν ἀγνώστην, μὴ
τὸ ἰὰ εἶσθε φροῖμοι.

20 Διατὶ ἰὰν καίνεας
σᾶς καταδελώνῃ, ἂν καίνεας
σᾶς κατατρώγῃ, ἂν καίνε-
ας σᾶς πίνει τίποτες, ἂν
καίνεας ὑψώνῃται, ἂν καίνε-
ας σᾶς δέχῃ εἰς τὸ πρό-
σωπον, ἰσθῆς τὸν ὑπομί-
νῃ.

21 Διὰ ἀτιμίαν λέγω,
διατὶ τάχα ἡμεῖς ἡσθεύσα-
μεν· ἀλλὰ εἰς ὅποιον δέποτε
πράγμα ἀποκοτᾷ καίνεας,
(ὡς ἀγνώστῳ λέγω,) ἀποκοτῶ
καὶ ἐγώ.

22 Ἑβραῖοι εἶναι αὐτοί;
καὶ ἐγὼ Ἑβραῖός. Ἰσραη-
λῖται εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ
Ἰσραηλῆς· σπέρμα τοῦ
Ἀβραάμ εἶναι αὐτοί; καὶ
ἐγὼ (σπέρμα τοῦ Ἀβρα-
άμ.)

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἶναι
αὐτοί; (ἔξω ἀπὸ τὸν ἰούν μου
λαλῶ,) περισσώτεροι ἡμαί· ἐγὼ
παρ' αὐτοί· εἰς τὴν κόπην,
περισσώτεροι ἡμαί· εἰς ταῖς
πλεγμαῖς, πολλὰ περισσότι-
ροι· εἰς ταῖς φυλακαῖς, πι-
ρισσώτεροι· εἰς θανάτους, πολ-
λάκις φοναῖς.

24 Ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους
πῶς τοσαυτάκις ἰδρυθήκα,
τοσαυτάκις παρὰ μίαν ἐξου-
σίαν.

25 Τρεῖς φορὰς ἱέρωβδισ-
θηκα, μίαν φορὰν ἡμετέρος

γησα, νυχθήμερον ἐν τῷ
βυθῷ πεποιήκα.

26 Ὀδοιπορίαις πολλά-
κις, κινδύνοις ποταμῶν, κιν-
δύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γέ-
νους, κινδύνοις ἐξ ἰδιῶν, κιν-
δύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν
ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ,
κινδύνοις ἐν ψευδαδελφοῖς·

27 Ἐν κόπῃ καὶ μόχθῳ,
ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν
λίμῳ καὶ δίψει, ἐν νηθείαις
πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμ-
νότητι.

28 Χωρὶς τῶν παρικτὸς,
ἢ ἐπιστάσης με ἢ κατ' ἡμέ-
ραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν
ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενῷ, καὶ οὐκ
ἀσθενῶ; Τίς σκατοῦαίζεται,
καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δι᾽,
τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχέ-
σθαι.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τὰς
αἰῶνας, ὅτι ἐ ψεύδεμαι.

32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἱε-
ράρχης Ἀρίτα τοῦ βασι-
λείως ἰφρέρει τὴν Δαμασκη-
νῶν πόλιν, πιάσαι με θέ-
λει·

κα, τρεῖς φοαῖς ἰθαλαστο-
ναύησα, ἵνα μέρη μου ἵθα-
μα μίσα εἰς τὸν βυθόν.

26 Πολλαῖς φοαῖς εἰς ταῖς
ὁδοιπορίαις, εἰς κινδύνους τῶν
ποταμῶν, εἰς κινδύνους ἀπὸ
τῆς λησείας, κινδύνους ἀπὸ τῆς
γένου μου, κινδύνους ἀπὸ τῆς
ἰδίας, κινδύνους εἰς ταῖς πόλεις,
κινδύνους εἰς ταῖς ἐρημίαις, κιν-
δύνους εἰς τὴν θαλάσσαν, κιν-
δύνους ἀπὸ τῶν ψευδαδελφῶν·

27 Εἰς κόπους καὶ μόχ-
θους, πολλαῖς φοαῖς εἰς
ἀγρυπνίας, εἰς πεινᾶν καὶ
δίψαν, πολλαῖς φοαῖς ἐν
νηθείαις, εἰς ψύχειν καὶ γυμ-
νότητι.

28 Χωρὶς ἐκείνων (ἐπὶ
συμβαίνουσιν) ἀπειρῶν, ἢ φρε-
νίδων ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν μὴ
τρογυρίζει καὶ μὴ περιμει-
καθήμεραν.

29 Ποῦ ἀσθενῷ, καὶ ἰσ-
τὸν ἀσθενῶ; ποῦ σκατοῦαί-
ζεται, καὶ ἐγὼ διὰ φλογίται;

30 Ἄν κάμῃ χρεῖα ἐὰν
καυχῶμαι, θέλω καυχῶναι τὰ
πράγματα τῆς ἀσθενείας μου.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ
οἶδεν εὐλογημένος εἰς τὰς αἰ-
ῶνας, ἰξιδύρει ὅτι διὰ ψεύδι-
μαι.

32 Εἰς τὴν Δαμασκὸν ὁ ἱε-
ράρχης τοῦ βασιλείως Ἀρίτα,
ἐφύλαγε τὴν πόλιν τοῦ Δα-
μασκηνῶν, θέλωντας ἐὰν με
πιάσῃ.

33 Καὶ διὰ τοῦτο ἐν σαρκὶ ἰχθαλόσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐγὼ ἐκρεμάσθηκα μὴ κοφίμι ἀπὸ τὴν θυρίδα ὅπῃ ἦτον διαμίσση τοῦ τείχους, καὶ ἔφυγα ἔξω ἀπὸ τὰ χεῖρά του.

Κιφ. β. 12.

Καυχᾶσθαι δὲ ὃ συμφέρι ἐστίν· ἐλπίτομαι γὰρ εἰς τὸν Θεόν καὶ ἀποκαλυφθῆναι ὑμῖν.

2 Οὐδὲ ἀνδρωποι ἐν Χριστῷ καυχῶνται, ὅτι ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· ὅτι ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀσπαγίνωμαι τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου ἡμεῶν.

3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἀνδρωποι, (ὅτι ἐν σώματι, ὅτι ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν·)

4 Ὅτι ἡγάγη εἰς τὸν σταβλόν, καὶ ἤκυσεν ἀρρέκτη ζῆματα, ἃ οὐκ ἔξω ἀνδρωποι λαλῆσαι.

5 Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῶμαι· ὑπὲρ δὲ ἑαυτοῦ οὐ καυχώσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Ἐὰν γὰρ διλήσω καυχῶσθαι, οὐκ ἴσομαι ἄφρων· ἀλλ' ἵνα γὰρ ἐγὼ φηδομαι

ΝΑ· καυχῶμαι λοιπὸν δὲ μὴ ὠφιλᾶ· διατὶ θέλω ἵλθην εἰς ὀπτασίαις καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

2 Ἰξιύρω ἀνδρωποι ἐν Χριστῷ, ὅπῃ ἀρπάχθη ἕως τρίτου ἡμεῶν ὁ τοιοῦτος· προτίτρα ἀπὸ δικατίσσαις χρέως (κἂν τι εἰς τὸ κορμὶ ἦτον, δὲν ἰξιύρω· κἂν τι ἔξω ἀπὸ τὸ κορμὶ, δὲν ἰξιύρω· ὁ Θεὸς τὸ ἰξιύρει·)

3 Καὶ ἰξιύρω τὸν τοιοῦτον ἀνδρωποι, (κἂν τι εἰς τὸ κορμὶ (ἔγινε,) κἂν τι ἔξω ἀπὸ τὸ κορμὶ, δὲν ἰξιύρω· ὁ Θεὸς τὸ ἰξιύρει·)

4 Ὅτι ἀρπάχθη εἰς τὸν σταβλόν, καὶ ἤκυσεν λόγια ὅπου δὲν ἠμποροῦν νὰ λαληθῶσι, τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ εἰπῇ ἀνδρωποι.

5 Διὰ τὸν τοιοῦτον ἀνδρωποι θέλω καυχῆσθαι· ἀμὴ διὰ λόγου μου δὲν θέλω καυχῆσθαι, παρὰ εἰς ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Διατὶ ἵνα διλήσω νὰ καυχῶσθαι, δὲν θέλω εἶσθαι ἄφρων· διατὶ θέλω εἰπεῖ ἀλη-

δε, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσσεται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούσῃ ἐξ ἐμοῦ.

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψαι ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἰδὼν μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

8 Ὑπὲρ τέτυ τρεῖς τὸν Κύριον παρακάλιστα, ἵνα ἀπογῇ ἀπ' ἐμοῦ.

9 Καὶ εἶρηκέ μοι Ἀρχεῖσοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειῖται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὑβρισιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν γειτοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

11 Γίγοντα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἐπαγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ἠφύηναι ἐφ' ἐμῶν συνέσασθαι· ἔδει γὰρ

θῆναι ἀμὴ φυλάσσομαι, (ἐπὶ τέτυς τὴς λόγου), μέντοι καὶ κανίνας λογιάσθαι διὰ λόγου μου (πῶς εἶμαι) τίποτε ἐξω ἀπ' ἐκείνου ὅπου μὴ βλέπει, ἢ ἀκούσῃ ἀπὸ λόγου μου.

7 Καὶ διὰ τὰ μὴ παρὰ ἐψώνωμαι, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων, μὴ ἰδὼν κεντρὶδι εἰς τὸν σάβαν, ἄγγελος τῷ Σατᾶν, διὰ τὰ μὴ κτυπᾶ, τὰ μὴ παρὰ ἐψώνωμαι.

8 Διὰ ἰσχυροῦ τρεῖς φωναῖς ἐπαρακάλιστα τὸν Κύριον, διὰ τὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' ἐμένα.

9 Καὶ μοῦ εἶπεν Σύνισον ἡ χάρις μου· διὰ τὴν δύναμίν μου τελειοῦται ἐν ἀσθενείᾳ. Πολλὰ μετὰ χαρῆς λοιπὸν θίλω καυχῆσθαι εἰς ταῖς ἀσθενείαις μου, διὰ τὰ κατοικήσῃ εἰς ἐμένα ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὰ τοῦτο ἀγαπᾶμαι εἰς ἀσθενείαις, εἰς ταῖς λοιδορίαις, εἰς ταῖς ἀνάγκαις, εἰς τὴς διωγμούς, εἰς ταῖς γειτοχωρίας, (ὅπου εἶμαι) διὰ τὸν Χριστόν· διὰ τὸ ὅταν ἀσθενῶ, τότε εἶμαι δυνατός.

11 Ἐγὼ καυχώμενος ἴσθαι ἄγνωστος· ἐστὶν τί ἀναγκαῖον· διὰ τὸ ἐγὼ ἔπρεπε τὰ σιγήναι ἀπὸ λόγου σας· διὰ τὸ

ἐστίν τε τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, οἱ καὶ οὐδὲν ἔχουσιν.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου καταγγέλλει ἐν ὑμῖν ὡς πάσαις ὑπομοίῃς· ἐν σημείοις καὶ τέρασιν καὶ δυνάμει.

13 Τί γάρ ἐστιν ὁ ἡττήσας ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, οἱ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ ἢ καταγγέλλω ὑμῖν; Χάρις σοφίᾳ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

14 Ἰδὼν, τρίτον ἰτοίμως ἔχον ἰλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑποτασσάμενος ὑμῖν· ὃ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς· ὃ γὰρ ἐφίλει, τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θυσιαρίζον, ἀλλ' οἱ γονεῖς τῶν τέκνων.

15 Ἐγὼ δὲ ἡδιστα δαπαρῶ καὶ ἰσθαπατηθῆσομαι ἐν τῇ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· οἱ καὶ τρυφερότεροι ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἵνα ἀγαθὴ εἴη.

16 Ἐγὼ δὲ, ἐγὼ ὃ κατεβάρυνον ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχον παυρογῶ, δόλω ὑμᾶς ὡς δόλος.

17 Μὴ τινὰ ὃν ἀπίστασεν πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπεισέτασεν ὑμᾶς·

εἰς τίποτες δὲν ἔγιναν ἑλλειπῆς ἀπὸ τῆς πολλὰ μεγάλης ἀποδόλης, ἀγκαλὰ καὶ δὲν εἶμαι τίποτες.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου ἔγιναν εἰς ἰσᾶς μὲ καὶ ὑπομοίῃς, μὲ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ μὲ δυνάμεις.

13 Διατὶ τί εἶμαι ἐκείνου ὅπῃ ἡκατωτερεύσατε ἀπὸ ταῖς λοιπαῖς ἐκκλησίαις, παρὰ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν σᾶς ἡπαραβάρισα; Χαρίσιν τί μου τὴν ἀδικίαν ἐτήτην.

14 Νὰ, τῶρα τρίτη φορὰ εἶμαι ὅπου εἶμαι ἔτοιμος· ἵνα ἰλθῶ εἰς ἰσᾶς, καὶ δὲν θείλω σᾶς ἡπαραβάρισαι· διατὶ δὲν ζητῶ τὰ ἰδικὰ σας, ἀλλὰ ἰσᾶς· διατὶ δὲν χρωσθοῦσι τὰ παιδιά ἵνα θυσιαρίζουν διὰ τῶν γονεῖς, ἀλλὰ οἱ γονεῖς διὰ τὰ παιδιά.

15 Καὶ ἐγὼ πολλὰ μετὰ χαρᾶς θείλω ἐξοδιάσει, καὶ θείλω ἐξοδιασθῆ διὰ ταῖς ψυχαῖς σας· ἀγκαλὰ καὶ ἀγαπῶντάς σας περισσότερον, ἀγαπῶν καὶ ὀλιγότερον.

16 Καὶ ὥς εἶμαι, ἐγὼ δὲν σᾶς ἡπαραβάρισα· ἀλλὰ ὥντας παυρογῶ, σᾶς ἐπίασα μὲ δόλος.

17 Μήπως καὶ κανίνας ἀπ' ἐκείνης ὅπῃ ἔγινον εἰς ἰσᾶς, διαμέσου ἐκείνου σᾶς ἐπεισέτασεν;

18 Παρακάλεσα Τίτοι, καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μή τι ἐπλιονέκησιν ὑμᾶς Τίτῳ· ὁ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιπατήσαμι· ὁ τοῖς αὐτοῖς ἴχνισι·

19 Πάλιν δοκιῇτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογύμεθα· κατινώπιον τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ λαλῆμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπῆτοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

20 Φοβῆμαι γὰρ, μή πως ἰδὼν ἔχουσιν δέλω ὑμῶν ὑμᾶς, καὶ γὰρ ὑρεθῶ ὑμῖν εἶναι ὁ δέλιγι· μή πως ἴρεις, ζήλοι, θυμοί, ἐριδεῖται, καταλαλαίαι, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαί·

21 Μὴ πάλιν ἰδόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός με πρὸς ὑμᾶς, καὶ συνιδῶν πολλὰς τῶν προσημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοήσῃ· τῶν ἐπὶ τῇ ἀκαταστασίᾳ, καὶ πορείᾳ, καὶ ἀσιλγείᾳ ἣ ἐπράξαν.

Κιφ. ιγ'. 13.

Τρίτον τῆτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ σοματῷ δύο μαρτύρων καὶ τριῶν γαθῆσιν· πάντες ῥήμα.

2 Προεῖρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἄπὼν ὡς γράψω τοῖς πρεσβυτέροις.

18 Ἐπαρακάλεσα τὸν Τίτον, καὶ ἐστειλα μὲ λογιῶν τὸν ἀδελφόν· μὴ καὶ σὰς ἐπλιονέκησιν τίποτις ὁ Τίτῳ· δὴν ἐπιπατήσαμι μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· δὴν ἰχνισι πατήσαμι μὲ τὰ αὐτὰ ἴχνη·

19 Πάλιν λογιῶν, ὅτι σὰς ἀπολογύμεσθε· ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλῆμεν· καὶ τὸ ὅλον, ἀγαπῆται, εἶναι διὰ τὴν οἰκοδομὴν σας.

20 Διατὶ φοβῆμαι, μή πως ἴδων, εἴται ἰδὼν, δὴ σὰς εἶναι τίποτις ὡτὰν δέλω, καὶ γὰρ ὑρεθῶ εἰς ἰσᾶς τίτῳ ὡτὰν δὴν δέλιγι· καὶ μή πως καὶ εἶναι εἰς ἰσᾶς φιλονεικίαι, ζήλῳ, θυμοί, μαλακίαι, καταλαλαίαι, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι·

21 Μηδὲ πάλιν ὡτὰν ἰδὼν εἰς ἰσᾶς μὲ ταπεινώσῃ ὁ Θεός με, καὶ ἐκείτω πολλὰς ἀπ' ἐκείνης ὅπῃ ἔμαρταν προτίτερα, καὶ δὴ ἐμαρτανοῖσθαι διὰ τὴν ἀκαταστασίαν καὶ πορείαν καὶ ἀσέλγειαν ὅπῃ ἔκαμα.

Τρίτη φορά εἶναι ἰσᾶς ὅπῃ ἔρχομαι εἰς ἰσᾶς· ἀπὸ σώματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν γαθῶν ῥήματι καὶ λόγῳ.

2 Ἐπροεῖρηκα καὶ προλέγω τὸ δεύτερον, ὡτὰν ἐκείτω παρὼν, καὶ ἄπὼν τῶν πρεσβυτέρων.

καταγγέλλω καὶ τοῖς λοιποῖς
πάντο, ὅτι ἰὰν ἴδω εἰς τὸ
πάντο, οὐ φοίσομαι·

3 Ἐπεὶ δευμὸν ζητεῖτε
τὸ ὡς ἰμοὶ λαλεῖτε· Χρι-
στῷ, ὅς εἰς ἡμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ,
ἀλλὰ δυνατὸν ἐν ἡμῖν.

4 Καὶ γὰρ ἡ ἰσχυρῶς ἐξ
ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνά-
μεις Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς
ἀσθενούμεε ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ
ζωομενοῦμε ἐν αὐτῷ ἐκ δυνά-
μεις Θεοῦ εἰς ἡμᾶς.

5 Ἐαυτοὺς πειράζετε ἡ ἰσχύς
ἐν τῇ πίστει, ἵνα αὐτοὺς δοκιμά-
ζετε· ἡ αἰσθησιμότης ἵνα
οἴσθε, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν
ἡμῶν ὄντος· ἡ μὴ τι ἀδόκιμοί
ἐσμεν.

6 Ἐλπίζω δι' ὅτι γνώ-
σεσθε, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἴσμεν
ἀλλοτρίως.

7 Εἶχον διὰ πρὸς τοὺς
Θεοὺς μὴ σκεῖσθαι ἡμᾶς κατὰ
ἐκείνους· ὅχι ἵνα ἡμεῖς δοκιμοί
φανερωμεν, ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς τὸ
καλὸν σκεῖται, ἡμεῖς δι' ὡς
ἀδυνατοῦμε ὡς.

8 Οὐ γὰρ δυνάμιδά τι
κατὰ τοῦ ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ
τοῦ ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς

φω, ἵνα ἰκίνομεν ὅπῃ ἔφταιξαν
προτίτερα, καὶ εἰς τὴν λοι-
πὴν ὁλὴν, ὅτι ἰὰν ἴδω πά-
λι, δι' δέλω τὴν λυπηθῇ.

3 Ἐπειδὴ ζητᾷτε δοκιμὴν
τοῦ Χριστοῦ, ὅπῃ λαλεῖ εἰς
ἡμῖνα, ὁ ὅποιος εἰς ἰσχύς δι' ἡ-
μῶν ἀσθενεῖ, ἀλλὰ εἶναι δυνατὸς
μῖσα εἰς ἰσχύς.

4 Διατὶ ἀγκαλὰ καὶ ἰσχυ-
ρῶς μὴ ἀσθενεῖν, ἀλλὰ ζῇ
ἀπὸ τῆς δυνάμει τῷ Θεῷ·
διατὶ καὶ ἡμεῖς ἀσθενούμεε εἰς
αὐτόν, ἀλλὰ θέλομεν ζῆσαι
ὁμοῦ μετ' αὐτόν ἀπὸ τῆς δύ-
ναμει τοῦ Θεοῦ εἰς ἰσχύς.

5 Δοκιμάζετε τοῦ λόγου
σας διὰ τὰ γνωρίζετε, ἵνα
ἴσθε εἰς τὴν πίστιν, τοῦ λόγου
σας ἐξετάζετε· ἡ δὲ γνωρί-
ζετε τὸν λόγον σας ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς Χριστὸς εἶναι εἰς ἰσχύς·
ἵνα δι' ἴσθε ἀδόκιμοι.

6 Καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλτε
γνωρίσει, ὅτι καὶ ἡμεῖς δι' ἡ-
μῶν ἀδόκιμοι.

7 Καὶ παρακαλῶ τὸν
Θεόν, ἵνα μὴ κάμει τίποτες
κατέν· ὅχι διὰ τὰ φανῶμεν
ἡμεῖς δοκιμοί, ἀλλὰ διὰ τὰ
κάμει ἰσχύς τὸ καλόν, καὶ
ἡμεῖς ἵνα ἴσμεν ὡς ἀδό-
κιμοι.

8 Διατὶ δι' δυνόμεισθε ἵνα
κάμωμεν τίποτες ἵνα ἀντία τῆς
ἀληθείας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀλή-
θειαν.

9 Καὶ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶ-

ἀσθενῶμεν, ἡμεῖς δὲ δυνατοὶ
ἤτι· τῷτο δι καὶ εὐχόμεθα,
τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.

10 Διὰ τῷτο ταῦτα ἀπὸν
γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀπο-
τόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν
ἐξουσίαν ἣν ἔδωκε μοι ὁ Κύριος
εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς
καθαίρεισιν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαί-
ρετε, καταρτίζετε, παρακα-
λεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, ἐι-
ρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγά-
πης καὶ εἰρήνης ἔσται μετ'
ὑμῶν.

12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν ἀγίῳ φιλήματι· ἀσπάζον-
ται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου
Πνεύματος μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Κορινθίους δι-
τίμα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων
τῆς Μακεδονίας, διὰ Τίτου
καὶ Λευκᾶ.

μιν, καὶ ἰσχυρὸς εἶσθε δυνατοί,
χαίρομεν· τὸ ὅποιοι καὶ ἐ-
χόμεσθε (ἤγου) τὴν τιμὴν
σῶν σας.

10 Διὰ τοῦτο γράφω ὑμῶν
τα ἀπὸν, ἵνα ὅταν θῶμαι ὑμῶν
παρὼν, ἐὰ μὴ σᾶς με-
ταχειρισθῶ αὐτῶν, κατὰ
τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκε μοι
ὁ Κύριος· εἰς οἰκοδομὴν, καὶ
ὄχι εἰς καταστροφὴν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαί-
ρετε, καταρτίζετε, παρακα-
λεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε,
ἔχετε εἰρήνην· καὶ ὁ Θεὸς τῆς
ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης θῶμαι
εἰσθαι μετὰ σᾶς.

12 Χαιρετῆσθε ἕνας τὸν
ἄλλον μὲν φιλῆμα ἁγίων· οἱ
ἅγιοι ὅλοι σᾶς χαιρετῶσι.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ
ἁγίου Πνεύματος ἅς ἔσται με-
τὰ ὑμῶν σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους δι-
τίμα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων
τῆς Μακεδονίας, διὰ μέσου τοῦ
Τίτου καὶ Λευκᾶ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΤΗ ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ (ὃς
ἀπ' ἀνθρώπων, ὑδὲ δι'
ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς
τοῦ ἐγείραντο αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν.)

2 Καὶ οἱ σὺν ἡμοῖς πάντες
ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας·

3 Χάρις ἡμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 Τῷ διητοῦ ἑαυτοῦ ὑπὲρ
τοῦ ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως
ἐξωσται ἡμᾶς ἐκ τοῦ θανάτου
ἐκείνου πνεύρῳ, κατὰ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς
ἡμῶν·

5 Ὡς ἡ δόξα εἰς τὴν αἰῶ-
να τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι ὅτε ὕψις
ταχὺς μετατιθίσθαι ἀπὸ
τοῦ καλίστατο ἡμᾶς εἰς
χάριτι Χριστοῦ, εἰς ἴτιον
ἐπαγγέλλομαι·

7 Ὁ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ
σε ταῖς εἰσὶν αἱ τεράσσοις
ἐκείναι, καὶ θέλεις μεταγί-
νειν τὸ ἐπαγγέλιον τοῦ
Εὐαγγελίου.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ, (ὃς
ἀπ' ἀνθρώπων, ὑδὲ δια-
μίσου καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ
διαμίσου τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ
Θεοῦ πατρὸς ὁπῶς τὸν αἰάτησεν
ἐκ νεκρῶν.)

2 Καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ ὁπῶς
εἶναι μὴ λόγῳ μόνῳ, εἰς ταῖς
ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας·

3 Ἄς εἶναι χάρις εἰς ἡμᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς,
καὶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 Ὅπῳ ἰδῶσι τοῦ λόγου
τοῦ διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας,
διὰ τὰ μᾶς ἐν γὰρ ἀπὸ τὸν
θανάτον αἰῶνα τὸν ποτηρὸν,
κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
καὶ πατρὸς μας·

5 Εἰς τὸν ὅποιον ἂς εἶναι
δόξα εἰς τὴν αἰῶνα τῶν
αἰώνων· ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι ἔτι, γλί-
γορα ἀπ' ἐκείνου, ὁπῶς σᾶς
ἐκάλισι μὴ τὴν χάριν τοῦ
Χριστοῦ, ἐκταφεισθῆκατε εἰς
ἄλλο ἐπαγγέλιον·

7 Τὸ ὅποιον δὲν εἶναι
ἄλλο· ἀλλὰ μοιχαλὰ εἶναι
ταῖς ὁπῶς σᾶς συγχύζουσι,
καὶ θέλεις ἐὰν μεταγυρίσῃς
τὸ ἐπαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ καὶ ἰὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ ἑραῖς εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐαγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάδιμα ἔγω.

9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παριλάβετε, ἀνάδιμα ἔγω.

10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπου πείδω ἢ τὸν Θεόν; Ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρίσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρισκει, Χριστὸς δὲ οὐκ ἂν ἦμεν.

11 Γινώσκω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἀνθρώπων.

12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ, ἔστι ἰδιόχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Ἠκέσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναγροφὴν ποτὶ ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρευον αὐτήν.

14 Καὶ πρόκοπτοι ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλὰς συνελικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρων ζήλων καὶ ἐπαρχῶν τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.

8 Ἀλλὰ ἰὰν καὶ ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ ἑραῖς σᾶς εὐαγγελίζη, ἔγω ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ σᾶς εὐαγγελίσασμαι, ἃς εἶναι ἀνάδιμα.

9 Καθὼς ἐπροείπαμεν, καὶ τῶρα πάλιν λέγω, ἰὰν κατ' ἑσᾶς εὐαγγελίζη, ἔγω ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ ἐπαριλάβετε, ἃς εἶναι ἀνάδιμα.

10 Διατὶ τῶρα ἀνθρώπου πείδω (ἰὰ πεινύει) ἢ τὸν Θεόν; Ἡ ζητῶ ἰὰ ἀρίσκω ἀνθρώπων; διατὶ ἂν ἐγὼ ἀκόμι ἄρισκα τῶν ἀνθρώπων, δὲν ἦμεν Χριστὸς δὲ οὐκ.

11 Καὶ σὰς δηλοποιῶ, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὅπῃ εὐαγγελίσθη ἀπὸ λόγου μου, ὅτι δὲν εἶναι ἀνθρώπων.

12 Ἀλλὰ ἐδὲ ἐγὼ τὸ ἐπαράλαβα, ἐδὲ τὸ ἰδιόχθηκα ἀπὸ ἀνθρώπου· ἀλλὰ τὸ ἰδιόχθηκα διαμίστη ἀποκαλίψω; τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Διατὶ ἀκύσει τὴν πολιτείαν μου ὅπῃ εἶχα ἰσχυρὰ καὶ εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι περισσὰ ἐκατάτριχα τὴν ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ, καὶ τὴν ἐκέρπειν.

14 Καὶ ἐπρόκοπτα εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, παρὰ ἄλλας πολλὰς συνελικίας μου ἀπὸ τὸ γένος μου, ὥστας πολλὰ περισσὰ ζηλωτὴς εἰς ταῖς παραδόσεσιν τῶν πατέρων μου.

15 Ὅτι ἢ εὐδόκησιν ὁ
Θεὸς ὁ ἀφείρας με ἐκ κοιλίας
μητρός μου, καὶ καλίσας διὰ
τῆς χάριτος αὐτοῦ,

16 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐν ἰμοῖ, ἵνα εὐαγγελί-
ζωμαι αὐτοῖς ἐν τοῖς ἰθίοις,
ιδίως ὁ προσαιθίμην σαρκὶ
καὶ αἵματι·

17 Οὐδὲ ἀπῆλθον εἰς Ἱερο-
σόλυμα πρὸς τὴν πρὸ ἡμῶν
ἀποστόλην· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς
Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ἐπί-
στρεψα εἰς Δαμασκόν.

18 Ἐπειτα μετὰ ἑπτετρία
ἡμερῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἰσχυρή-
σαι Πέτρον· καὶ ἐπίμνησα
πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δικα-
πίτητι.

19 Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστό-
λων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον
τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Ἄ ἢ γράψω ὑμῖν,
ἵδῃ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι
ὁ ψεύδομαι.

21 Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ
εἰμῶτα τῆς Συρίας καὶ τῆς
Κιλικίας.

22 Ἦμιν ἢ ἀγνούμενοι
τῶν προσώπων ταῖς ἐκκλησίαις
τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ·

23 Μόνοι δὲ ἀκούοντες ἦσαν·
Ὅτι ὁ διώκει ἡμᾶς ποτε, εἴτε

15 Ἀμὴν ὅταν ἠδέλῃσιν ὁ
Θεὸς, ὅπῃ μὴ ἐχώρισιν ἀπὸ
τῆς κοιλίας τῆς μητρός μου,
καὶ μὴ ἐκάλισεν διαμίσθ τῆς
χάριτός τε,

16 Νὰ φανερῶσιν τὸν υἱὸν
τεν εἰς ἡμένα, διὰ τὰ τὸν
εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη,
παριούσης δὲν ἰσχυρῆς ἐδῆκα
μὴ σάρκα καὶ μὴ αἷμα·

17 Οὐδὲ ἀνέβηκα εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν προτίτι-
ρὴν μου ἀποστόλην· ἀλλὰ
ἐπῆγα εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ
πάλιν ἐγύρισα εἰς τὴν Δα-
μασκόν.

18 Ἐπειτα ὕστερα ἀπὸ
τριῶν χρόνων ἀνέβηκα εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα, νὰ εἰδῶ τὸν
Πέτρον· καὶ ἀπόμνησα εἰς
ἐκείνους δικαπῆναι ἡμέραις.

19 Καὶ κανένα ἄλλοι ἀπὸ
τῶν ἀποστόλων δὲν εἶδα, παρὰ
τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ
Κυρίου.

20 Καὶ ἐκείνα ὅπῃ σᾶς
γράφω, νὰ ὅπῃ τὰ γράφω
ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν
ψεύδομαι.

21 Ἐπειτα ἦλθα εἰς τὰ
μέρη τῆς Συρίας καὶ τῆς
Κιλικίας.

22 Καὶ δὲν ἤμην εἰς τὰ
πρόσωποι γνωρισμῆναι εἰς
ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας,
ὅπῃ ἦσαν εἰς τὸν Χριστόν·

23 Μόνοι ἄκουον· Ὅτι ἐκεί-
νοι ὅπῃ μᾶς ἐκατάτρεχον ἵνα

εὐαγγελίζεται τὴν πίσιν ἢ ποτε ἰπόμενοι.

24 Καὶ ἰδόξαζον ἐν ἰμοὶ τὸν Θεόν.

καίρην, τὰρ εὐαγγελίζε τὴν πίσιν, τὴν ὅποιαν ἴνα καὶ ἰκέρσιν.

24 Καὶ ἰδόξαζον εἰς ἰμῖα τὸν Θεόν.

Κιφ. β'. 2.

Ἔπειτα διὰ δικατίσσαιων ἰτῶν πάλιν ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαριάβα, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον.

2 Ἀνέβη δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεδέμνη αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρίσω ἐν τοῖς ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκῶσι, μή πως εἰς κινὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον.

3 Ἄλλ' ἐδὲ Τίτῳ ὁ σὺν ἰμοί, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι.

4 Διὰ δὲ τὴς παρεισάκτους ψευδαδείλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπεῖσαι τὴν ἰλιυθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδολώσωνται.

5 Οἷς ἐδὲ πρὸς ὥραν ἐξάμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τῷ εὐαγγελίῳ διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς.

6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι, ὅποιοι ποτε ἦσαν,

Ἔπειτα πάλιν ὡς ἂν ἰπέρασαν δικατίσσαιες χρόνι, ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα μαζὺ μὲ τὸν Βαριάβα, συμπαραλαβὼν καὶ τὸν Τίτον.

2 Καὶ ἀνέβηκα καθὼς μὲ ἀπικάλυψεν ὁ Θεός, καὶ τὰς ὡμολόγησα τὸ εὐαγγέλιον ἐπὶ κηρύττω εἰς τὰ ἔθνη· καὶ ζήλον εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἰλογαρίζονται πολλὰ τίμιοι, μέμνηται καὶ τρέχω, ἢ ἔτρεξα, ὑπέρτα.

3 Ἀλλὰ καὶ ὁ Τίτῳ ἰπὺ ἦτον μαζὺ μου, ἀγκάλα καὶ ἦτον Ἕλληνα, δὲν ἀναγκάσθη νὰ περιτμηθῇ.

4 Καὶ διὰ τὴς ψευδαδείλφους, οἱ ὅποιοι ἐμβήκασι κρυφὰ μὲ δόλον, νὰ κατασκοπεύσιν τὴν ἰλιυθερίαν μας ὅπῃ ἔχομεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ μᾶς καταδολώσιν.

5 Τὴς ὁποῖους ἐδὲ ὥραι δι τὴς ἰδώσαμεν ἄδειαν, ἐδὲ τὴς ὑποταχθήκαμεν, διὰ νὰ μείνῃ πάντοτε ἡ ἀλήθεια τῷ εὐαγγελίῳ εἰς ἰσᾶς.

6 Καὶ ἀπ' ἐκείνους ὅπῃ λογάζονται νὰ εἶναι τίποτες, ὅ,τι

ἴδω μοι διαφέρει· πρόσωποι
Θεὸς ἀνθρώπου ἢ λαμβάνει·
ἴδω γὰρ οἱ δοκῶντες, ἴδω
προσκειδύτο.

7 Ἀλλὰ τύαντίπ, ἴδω-
ντες ὅτι πιστεύουμαι τὸ εὐαγ-
γέλιον τῆς ἀεροβυσίας, καθὼς
Πίτρου τῆς περιτομῆς·

8 (Ὁ γὰρ ἐνέργησας Πέ-
τρου εἰς ἀποβολὴν τῆς περιτο-
μῆς, ἐνέργησιν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰ
ἴδιον)

9 Καὶ γνώτες τὴν χάριν
τῇ δοθισάν μοι Ἰακώβου
καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ
δοκῶντες γύλοι εἶναι, δεξιὰς
ἴδωκα ἡμεῖς καὶ Βαρνάβα
κοινωνίας· ἵνα ἡμῖς εἰς τὰ
ἴδιον, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περι-
τομήν·

10 Μόνοι τῶν πτωχῶν ἵνα
ἐπιμενησιν· ἢ καὶ ἰσχυρά-
σα αὐτὸ τῷτο ποιῆσαι.

11 Ὅτι δὲ ἦλθεν Πίτρου
εἰς Ἀντιόχεια, κατὰ πρό-
σωπον αὐτῷ ἀντίστη, ὅτι
κατιγνωσμίῃ ἦν.

12 Πρὸ τῷ γὰρ ἰλδιῶν
τοῖς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ
τῷ ἰδιῶν συνήδυν· ὅτι δὲ
ἄλθῃ, ἐπίγειαι καὶ ἀφώρι-

λογῆς καὶ ἂν εἶναι, δὲν μὲ
μίλει· ὁ Θεὸς δὲν δέχεται
πρόσωποι ἀνθρώπου· διατὶ
ἐκείνοι ὁπῷ λογιάζονται ἵνα
εἶναι μεγάλοι, δὲν μὲ αὐξή-
σαι τίποτες.

7 Ἀλλὰ τὸ ἰσχυρίσθαι, ὡσάν
ἴδωσιν ἐκείνοι ὅτι ἐγὼ ἐπιστεύ-
θηκα τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀερο-
βυσίας, καθὼς ὁ Πίτρου
ἐπιστεύθη τὸ εὐαγγέλιον τῆς
περιτομῆς·

8 (Διατὶ ἐκείνῃ ὁπῷ ἐνέρ-
γησιν εἰς τὸν Πέτρον εἰς τὴν
ἀποβολὴν τῆς περιτομῆς,
ἐνέργησιν καὶ εἰς ἡμῖνα εἰς
τὴν ἀποβολὴν εἰς τὰ ἴδιον)

9 Καὶ ἴστωντας τὰ γνωρί-
σιν τὴν χάριν ὁπῷ μῦ ἰδῶθη,
ὁ Ἰακώβου καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ
ὁ Ἰωάννης, οἱ ὁποῖοι λογαριάζ-
ονται ἵνα εἶναι γύλοι, ἴδωκα
ἡμῖνα καὶ τῷ Βαρνάβᾳ τὰ
δεξιὰ (σημάδι) τῆς κοινωνίας·
διὰ ἵνα ὑπᾶμεν ἵνα κηρύττω-
μεν ἡμῖς εἰς τὰ ἴδιον, καὶ
ἐκείνοι εἰς τὴν περιτομήν·

10 Μοναχὰ τὴς πτωχῆς
διὰ ἵνα ἰσχυμέμισθῃ· τὸ ὁποῖον
καὶ ἰσχυδάσα ἵνα τὸ κάμω.

11 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Πέ-
τρου εἰς τὴν Ἀντιόχεια, τὸν
ἀντιτάδῃκα εἰς τὸ πρόσωπον,
ὅτι ἦτοι κατιγνωσμίῃ.

12 Διατὶ πρὸ τῷ ἵνα ἴλδω
τινὲς ἀπὸ τῷ Ἰακώβου, ἴτρωγε
ὁμῷ μὲ τὰ ἴδιον καὶ ὅταν ἦλ-
θαι, ἰσχύριτον ὀπίσω καὶ ἐχά-

ζιν ἑαυτὸν, φοβέμεν· τὴς ἐκ περιτομῆς.

13 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

14 Ἄλλ' ὅτε εἶδοι ὅτι οὐκ ἔρδοποδοῖσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῷ εὐαγγελίῳ, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖ· ὑπάρχων, ἰδι-κῶς ζῆς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἰδιὴ ἀναγκάζεις Ἰουδαί-ζην;

15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἰδιῶν ἀμαρτω-λοί·

16 Εἰδότις ὅτι ὁ δικαιοῦ-ται ἄνθρωπος· ἐξ ἔργων νόμου, ἰὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δι-καιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι ὁ δικαιοῦσθεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ.

17 Εἰ δὲ ζητῶντες δικαιω-θῆναι ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοὶ, ἅρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκει· Μὴ γέ-νοιτο.

18 Εἰ γὰρ ὁ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ,

ριζε τῷ λόγῳ τοῦ, φοβέμεν· ἐκείνης ὁπῶ ἦταν ἀπὸ τῆς περιτομῆς.

13 Καὶ ὁμῶς μετ' αὐτῶν ἱκαμώνευνταν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· εἰς τόσον ὥστε καὶ ὁ Βαρνάβας ἐσύρθη μὴ τὴν ὑπόκρισιν αὐτοῦν.

14 Ἀλλὰ ὅταν εἶδα ἰνὸν ὅτι διὲν ἱπερικατεῦσαν ἔρδοα ἐκ τὴν ἀλήθειαν τῷ εὐαγγελίῳ, εἶπα τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθὰ εἰς ὅλους· Ἄν ἰσοῦ ὄντας Ἰουδαῖ-ζῆς ἰδιηκὰ, καὶ ὄχι Ἰουδαϊκὰ, τί ἀναγκάζεις τὰ ἰδιη καὶ Ἰουδαίζην;

15 Ἐμεῖς ἱμιοσθι φύσις Ἰουδαῖοι, καὶ ὄχι ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τὰ ἰδιη·

16 Ἀμὴν ἱεῦροτις ὅτι διὲν δικαιοῦται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ ἔργα τῷ νόμῳ, ἀλλὰ διαμίσου τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἱμιοῖς ἱπιστεύσαμεν ἱεὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ ἱὰ διασω-θῆμεν ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τῷ νόμῳ· διατὶ διὲν θύλα δικαιοῦθῇ ἀπὸ τὰ ἔργα τῷ νόμῳ καμία σάρκα.

17 Ἀλλὰ ἀνίσως ζητῶντες ἱὰ δικαιοῦθῆμεν εἰς τὸν Χριστὸν, εὐρέθῆκαμεν καὶ ἱμιοῖς αὐτοὶ ἀμαρτωλοὶ, ἅρα ὁ Χριστὸς εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας; Μὴ γένοιτο.

18 Διατὶ ἱὰν ἱκίῃα ὁποῦ ἱχάλασα, ἱκίῃα πάλιν ὁλο-

παράβατον ἑαυτὸν συνι-
γεραι.

19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμον
νόμον ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ
ζήσω.

20 Χριστῷ συνεταύρωμαι·
ζῶ δὲ, οὐκ ἔτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἡ
ἐμεῖ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν
σαρκί, ἡ πίστις ζῶ τῇ τε υἱᾷ
τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπησαυτός με,
καὶ παραδίδει· ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἐμοῦ.

21 Οὐκ ἀδιτῶ τὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμον
δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς ὀφείλει
ἀποθῆναι.

δομῶ, κάμνω τῷ λόγῳ με
παραβάτην.

19 Διατὶ ἐγὼ διαμέσῃ ἐνὸς
νόμον ἀπέθανον εἰς τὸν νόμον,
διὰ τὰ ζήσω εἰς τὸν Θεόν.

20 Ἐταυρώθηκα μὲ τὸν
Χριστόν· καὶ πλέον ἐγὼ δὲν ζῶ,
ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ζῇ εἰς ἐμέ·
καὶ ἐκίπτο ὅπῃ ζῶ τῶρα εἰς
τὴν σάρκα, ζῶ μὲ τὴν πίστιν
τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ μὲ ἀγά-
πησι καὶ ἱπαράδωκε τὸν ἑαυ-
τόν τε διὰ λόγου με.

21 Δὲν καταφροῖν τὴν
χάριν τοῦ Θεοῦ· διατὶ εἰάν
εἶναι ἡ δικαιοσύνη διαμέσῃ
τῷ νόμῳ, ὁ Χριστὸς λοιπὸν
εὐκαιρὰ ἀπέθανεν.

Κιφ. γ'. 3.

Ω Ἀνόητοι Γαλάται, τίς
ὑμᾶς ἰβάσκειν τῇ ἀλη-
θείᾳ μὴ πιδισθαι; οἷς κατ'
ὀφθαλμοῖς Ἰησοῦς Χριστὸς
προγράφη, ἵν' ὑμῖν ἑταυρω-
μένῳ.

2 Τί τοι μὲν θέλω μα-
θεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργου
τοῦ Πνεύματος ἐλάβετε, ἢ
ἐξ ἀκούης πίστεως;

3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε·
κατέλατον πνεύματι, οὐ
σαρκὶ ἐπιτιλιῶσθε;

4 Τόσαῦτα ἐπάθετε οἰκῇ;
εἰ γὰρ καὶ οἰκῇ.

Ω Ἀνόητοι Γαλάται, τίς
σᾶς ἰβάσκειν ἵνα μὴν
πιδισθεῖς τὴν ἀλήθειαν; ὅπῃ
ὀμπροσθὰ εἰς τὰ μάτια σας
ἱπρωγράφη ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς,
ἑταυρωμένῳ εἰς ἰσᾶς.

2 Ἐτῷ τοι μὲν θέλω ἵνα
μάθω ἀπὸ λόγου σας, ἀπὸ τὰ
ἔργα τοῦ νόμου ἐλάβετε τὸ
Πνεῦμα, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοὴν τῆς
πίστεως;

3 Τί τοιαῦτα λογιῖς εἶσθε ἀνό-
ητοι; ἔγνωτας ἵνα ἀρχίσεσθε
μὲ πνεῦμα, τῶρα ἵνα τιλιώ-
σθε μὲ τὴν σάρκα;

4 Τόσα πολλά ἐπάθετε
ματαίως; καὶ ἄμποσι ἵνα
ᾖται μатаίως.

5 Ὁ ὢν ἐπιχρηγῶν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραάμ ἐπί-
στεισι τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·

7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ
ἐκ πίστεως, ἅτοί εἰσιν υἱοὶ
Ἀβραάμ.

8 Προϊδῶσα δὲ ἡ γραφὴ
ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῦ τὰ ἔθνη
ὁ Θεός, προσηγγιλίσατο τῷ
Ἀβραάμ· Ὅτι εὐλογηθή-
σονται ἐν σοὶ πάντα τὰ
ἔθνη.

9 Ὡς οἱ ἐκ πίστεως,
εὐλογεῖται σὺν τῷ πιστῷ
Ἀβραάμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων
νόμου εἰσιν, ὑπὸ κατάραι εἰσὶ·
γέγραπται γάρ· Ἐπικατά-
ρατ· πᾶς ὃς οὐκ ἡμῖνει ἐν
πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ
βιβλίῳ τοῦ νόμου, τῷ ποιῆσαι
αὐτά.

11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ ὑδεῖς
δικαιεῖται παρὰ τῷ Θεῷ,
δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως
ζήσεται·

12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστι
ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας
αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν
αὐτοῖς.

13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν

5 Ἐκείν· λοιπὸν ἐπὶ σῶς
δίδει τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν
δυνάμεις εἰς ἰσῶς, ἀπὸ τὰ
ἔργα τοῦ νόμου τὸ κάμει, ἢ
ἀπὸ τῆς ἀκοῆς τῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστι-
σιν εἰς τὸν Θεόν, καὶ τῷ ἐλο-
γαριάσθη εἰς δικαιοσύνην·

7 Γνωρίζετε λοιπὸν, ὅτι
ἐκεῖνοι ἐπὶ εἶναι ἀπὸ τῆς πί-
στεως, τῷτοί εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ.

8 Καὶ ἡ γραφὴ ἔγνωται ἐκ
προειδῆ, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ τὴν
καίωσιν τὰ ἔθνη ἀπὸ τῆς πί-
στεως, εὐαγγελίσαι προτίτερε τοῦ
Ἀβραάμ· Ὅτι ἐκ πίστεως δικαιο-
σιν εὐλογηθῇ ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Εἰς τόσον ἐπὶ ἐκεῖνοι
ἐπὶ εἶναι ἀπὸ τῆς πί-
στεως, εὐλογεῖται μαζὺ μὴ τὸν πιστὸν
Ἀβραάμ.

10 Διὰ τὸ ὅσοι εἶναι ἀπὸ
τὰ ἔργα τοῦ νόμου, εἶναι ἀπο-
κάτω εἰς τὴν κατάραι· διὰ τὸ
εἶναι γεγραμμένοι· Καταρα-
μένοι· εἶναι καθὼς ἔστι ἐπὶ
δὲν κάμει τελείως ὅλα ἐκεῖνα
ἐπὶ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ
βιβλίον τοῦ νόμου.

11 Καὶ ὅτι εἰς τὸν νόμον
καίνιας δὲν δικαιώνεται σῶμα
εἰς τὸν Θεόν, φανεροῦς εἶναι·
ὅτι ὁ δίκαιος θέλει ζῆσιν ἀπὸ
τὸν πί-
στιν·

12 Ἀλλὰ ὁ νόμος δὲν εἶναι
ἀπὸ τῆς πί-
στιν· ἀλλὰ λίγη,
ἐκεῖνοι ἐπὶ κάμει αὐτά,
θέλει ζῆσιν διὰ αὐτά.

13 Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐξαγόρα-

καὶ τῆς κατάραι τῷ νόμῳ, γινώσκουσιν ἡμεῖς κατάραι· ἡμεῖς οὐκ ἔσμεν· γὰρ ἡ Ἐπικατάρατος· πᾶς ὁ κρινόμενος ἐπὶ ξύλῳ.

14 Ἰνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἰπαγγυλίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅπως ἀνθρώπου κατακρινόμενος διαθήκη ἐδίδοτε· ἡ ἐπιδικαζομένηται.

16 Τὸ δὲ Ἀβραάμ ἐξήγγισεν αἱ ἰπαγγυλίας, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· ὃ λέγει· Καὶ τῷ σπέρματι, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· Καὶ τῷ σπέρματι σου, ὅς ἐστι Χριστός.

17 Τὸ τοῦ δὲ λέγω, διαθήκη προκειμένη ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστόν, ὃ μετὰ ἔτη τετρακισία καὶ τριάκοντα γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἰπαγγυλίαν.

18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκ ἔστι ἐξ ἰπαγγυλίας· τῇ δὲ Ἀβραάμ δι' ἰπαγγυλίας κληρονομία ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ.

οἱ ἀπὸ τῆς κατάραι τοῦ νόμου, ἔγνωσαν ὅτι ἔστιν διὰ λόγου μας κατάραι· διὰ τὸ εἶναι γινώσκουσιν· Κάθε ἑκαστος ὅπου εἶναι κρινόμενος εἰς τὸ ξύλον, εἶναι ἰπικατάραι.

14 Διὰ τὰ γένη εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ τὴν ἰπαγγυλίαν ἡμεῖς τὸ τάξιμον τοῦ Πνεύματος· μὴ τὴν πίσιν.

15 Ἀδελφοί, ἀνθρωπίνως λέγω· ὅπως διαθήκη ἀνθρώπου βεβαιωμένη καίνεας δὲ τὴν χαλινῶν, ὃ δὲ προσδίτε παραπάνω.

16 Εἰς τὸν Ἀβραάμ ἐπαγγέλλεται τὰ τάξιματα, καὶ εἰς τὸ σπέρμα τοῦ· δὲ λέγει· Καὶ εἰς τὰ σπέρματα, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλὰ λέγοντας ὡς ἐπὶ ἑνός, λέγει· Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου, τὸ ὅποῖον (σπέρμα) εἶναι ὁ Χριστός.

17 Καὶ τὸ τοῦ λέγω, διαθήκη· ὅπου εἶναι βεβαιωμένη προτίτερα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Χριστόν, ὃ νόμος ὅπου ἔστιν ὕστερον ἀπὸ τετρακισίους καὶ τριάκοντα χρόνους, δὲ τὴν κληρονομίαν ἀβίβαιον, εἰς τὸ ἰα χαλῶν τὸ τάξιμον.

18 Διὰ τὸ ἰα ἡ κληρονομία εἶναι ἀπὸ τοῦ νόμου, δὲ εἶναι πλέον ἀπὸ τὸ τάξιμον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς διαμίσεν τοῦ τάξιματος· ἔχουσιν (τὴν κληρονομίαν) εἰς τὸν Ἀβραάμ.

19 Τί ἐν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προστιέθη, ἅχρις ὃ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ὃ ἐπηγγίλται, διαταγίς δι' ἀγγέλων, ἐν χερσὶ μεσίτου.

20 Ὁ δὲ μεσίτης, ἐπὶ οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ Θεὸς, εἰς ἔστιν.

21 Ὁ ἔν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἰδῶθῃ νόμος ὁ δυνάμει ζωοποιῆσαι, ὅπως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.

22 Ἀλλὰ συνίκελσιν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Πρὸ τῷ δὲ ἰλθεῖν τὴν πίσιν, ὑπὸ νόμον ἰφρερέμεθα, συγκεικλισμένοι εἰς τὴν μέλλεσαι πίσιν ἀποκαλυφθῆναι.

24 Ὡς ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοδῶμεν.

25 Ἐλθέσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἴσμεν.

26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐσιν διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

19 Διατὶ λοιπὸν (ἰδὲν) ὁ νόμος; Ἐβάλλθη παραβατικὰ τὰς παραβάσεις, ἵνα ὅπῃ ἐλθῇ τὸ σπέρμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔγινε τὸ τάξιμον, ἔχοντας ἐν δοθῇ ὁ νόμος διαμίσθῃ τῶν ἀγγέλων μὴ τὸ χερσὶ μεσίτου.

20 Καὶ ὁ μεσίτης δὲν εἶναι τοῦ ἐπὶ· ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶναι ἵνα.

21 Ὁ νόμος λοιπὸν ἵνα-τί· τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ ἰδῶθῃ; Μὴ γένοιτο· διατὶ ἵαν ὁ νόμος ἡδὲ δοθῇ ἐπὶ ἐν ἰδύμετον ἐν ζωοποιῆσαι, βίβαιο ἡ δικαιοσύνη ἔδωκεν εἶσθαι ἀπὸ τὸν νόμον.

22 Ἀλλὰ ἡ γραφὴ ἰσφά-λίσιν ὅλα ἀποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ ἐν δοθῇ ἐκ ἐκείνης ὅπῃ πιστεύουσιν τὸ τάξιμον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τῶν πίσιν τοῦ Χριστοῦ.

23 Καὶ πρὸ τῷ ἐλθεῖν τὴν πίσιν, ἰφουλαγόμεσθιν ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον, σφαλ-σμένοι ἵνα εἰς τὴν πίσιν, ἐν ὁποῖα ἔμελλε ἐν ξισκισσῶν.

24 Εἰς τόσον ὅπῃ ὁ νόμος ἔγινε παιδαγωγὸς μας εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ ἐν δικαιοδῶμεν ἀπὸ τὴν πίσιν.

25 Ἀμὴν ὥσπερ ἔλθῃ ἐν πίσιν, πλῆρον δὲν εἶμεσθιν ἀποκάτω εἰς τὸν παιδαγωγόν.

26 Διατὶ ὅλοι εἶσθιν υἱοὶ Θεοῦ, διαμίσθῃ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνδύσασθε.

28 Οὐκ εἰσι Ἰουδαῖοι, ἢ δὲ Ἕλληνες· οὐκ εἰσι δούλοι, ἢ δὲ ἰσθιοὶ· οὐκ εἰσι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ὅτι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστῷ, ἄρα τῷ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονομοῖτε.

27 Διατὶ ὅσοι ἐβαπτισθήκατε εἰς τὸν Χριστὸν, ἐνδυσθήκετε τὸν Χριστόν.

28 Καὶ δὲν εἶναι Ἰουδαῖοι· ἢ δὲ Ἕλληνας· δὲν εἶναι δούλοι· ἢ δὲ ἐλευθέροι· δὲν εἶναι ἄρσεν ἢ θῆλυ· διατὶ ὅλοι ἰσχυεῖς εἰσθε εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

29 Καὶ ἐὰν ἰσχυεῖς εἰσθε τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀβραάμ λοιπὸν εἰσθε σπέρμα, καὶ κληρονομοὶ κατὰ τὸ τάξιμον.

Κιφ. γ. 4.

ΛΕΓΟΥ ΔΕ, ἰφ' ὅσοι χρόνοι ὁ κληρονόμος· ἡπίος ἐστίν, οὐκ ἀκαταστάτως, ἀλλὰ κατὰ τὸν νόμον.

2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπης ἐστὶ καὶ ἀποκράτης ἄχρι τῆς αἰσεσθίας τοῦ πατρός.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡμεῖς ἡπίοι, ὑπὸ τὰ φοιχίᾳ τοῦ κόσμου ἡμεῖς διδωμένοι.

4 Ὅτι δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γεγνημένον ἐκ γυναικὸς, γεγνημένον ὑπὸ νόμου.

5 ἵνα τὴν ὑπὸ νόμον ἐξαγάγῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

6 Ὅτι δὲ ἐστὶ υἱοὶ, ἐξαπέ-

ΚΑΙ ΛΕΓΟΥ, εἰς ὅσοι χρόνοι ὁ κληρονόμος· εἶναι ἡπίος, δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸν δούλον, ἀγκαλὰ καὶ ἐὰν εἶναι αὐθεντίας ὁλοῦν.

2 Ἀλλὰ εἶναι ἀποκράτης εἰς τὴν ἐπιτρόπην καὶ τὴν ἀποκράτην, ἕως εἰς τὸν καιρὸν ὅπῃ εἶναι διωρισμένον ἀπὸ τοῦ πατρός.

3 Τίτοιις λογῆς καὶ ἐμῆς, ὅταν ἡμισθαι ἡπίοι, ἡμισθαι δωλωμένοι ἀποκράτης εἰς τὰ φοιχίᾳ τῷ κόσμῳ.

4 Ἀμὴ ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ καιροῦ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν τοῦ, ὁ ὅποιος ἐγενήθη ἀπὸ γυναικῶν, ὑποταγμένον ἀποκράτης εἰς τὸν νόμον.

5 Διὰ τὰ ἐξαγοράσῃ ἐκείνης ὅπῃ εἶναι ἀποκράτης εἰς τὸν νόμον, διὰ τὰ ἀπολαύσωμεν ἐμῆς τὴν υἰοθεσίαν.

6 Καὶ ὅτι εἰσθε υἱοὶ, ἐξα-

σηλιν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ
υἱῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας
ὑμῶν, κράζον, Ἀββᾶ, ὁ πα-
τήρ.

7 Ὡς οὐκ ἔτι εἰ δὺλ^ο,
ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ
κληρονόμ^ο· Θεῷ διὰ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ
εἰδότες Θεὸν, ἰδωλεύσατε τοῖς
μὴ φύσει ἔσι θείοις·

9 Νῦν δὲ, γινώτες Θεὸν,
μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ
Θεοῦ, πῶς ἐπιγέφυτε πάλιν
ἐπὶ τὰ ἄσθινη καὶ πτωχὰ
γοιχιᾶ, οἷς πάλιν ἄνωθεν
δωλεύειν θέλτε ;

10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε,
καὶ μῆνας, καὶ καιρὸς, καὶ
ἐνιαυτός.

11 Φοβῆμαι ὑμᾶς, μή
πῶς εἰκὴ κοινοπίακα εἰς
ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι
καὶ ἐγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί,
δίδομαι ὑμῶν· ὑδὲν με ἡδική-
σατε.

13 Οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθί-
νηαν τῆς σαρκὸς ἐπαγγιλισά-
μαι ὑμῖν τὸ πρότερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμόν
μὲ τὸν ἐν τῇ σαρκί μὲ
ἐκ ἐξουδιώσατε, ὑδὲ ἐξιπτύ-
σατε, ἀλλ' ὡς ἄγγιλοι Θεῷ
ἰδιξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰη-
σοῦν.

πίνην ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα
τοῦ υἱοῦ τοῦ εἰς ταῖς καρδίαις
σας, τὸ ὅποιον κράζει, Ἀβ-
βᾶ, ὁ πατήρ.

7 Εἰς τόσον ὅπῃ δὲν ἦσα
πλῆρον δὺλ^ο, ἀλλὰ υἱός· καὶ
ἐὰν εἶσαι υἱός, εἶσαι καὶ κληρο-
νόμ^ο· Θεῷ διαμέσῃ τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε ἔγνωτας καὶ
μὴ γνωρίζετε τὸν Θεόν, ἰδω-
λεύετε ἐκείνους ὅπῃ δὲν εἶσαι
φυσικὰ θείοι·

9 Ἀμὲν τῶρα, ἔγνωτας καὶ
γνωρίζετε τὸν Θεόν, καὶ περισ-
σότερον ὅπῃ ἐγνωσθήτε ἀπὸ
τὸν Θεόν, πῶς γνωρίζετε πάλιν
εἰς τὰ ἄσθινη καὶ πτωχὰ
γοιχιᾶ, τὰ ὅποια θέλτε καὶ
ἀρχίζετε πάλιν καὶ τὰ δω-
λεύετε ;

10 Ταῖς ἡμέραις παρατη-
ρεῖτε καὶ τὸς μῆνας, καὶ τὸς
καιρὸς, καὶ τὸς χρόνους.

11 Φοβῆμαι διὰ λόγον
σας, μήπως καὶ κοινοπίακα
εὐκαιρῶς εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι
καὶ ἐγὼ ἔγνωκα ὡς ὑμεῖς·
ἀδελφοί, παρακαλῶ σας· ὅτι
μὴ ἀδικήσετε τίποτε.

13 Καὶ ἐξίστετε ὅτι καὶ
ἀσθίνειαν τῆς σαρκὸς σῶς
ἐπαγγίλισα πρότερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μὲ
ὅπῃ ἰδχάμην τὴν σάρκα μὲ δι
τὸν ἰκαταφρονέσιν, ὑδὲ τὸν
ἰσυχάζηκετε, ἀλλὰ ὡς
ἄγγιλοι Θεῷ καὶ ἰδιχθάνετε,
ὡς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς ὁ ἦν ὁ μακα-
ριστὴς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ
ὑμῶν ὅτι, εἰ δυνατόν, τὴν
ἐκθάλαμὸν ὑμῶν ἐξορύξατες
καὶ ἰδύκατέ μοι.

16 Ὡς ἰχθὺς ὑμῶν
ζήσονται ἀληθεύον ὑμῖν;

17 Ζηλώσιν ὑμᾶς ὡ καλῶς,
ὥστε ἐκκληῖσαι ἡμᾶς θίλῃσιν,
ὥς αὐτὸς ζηλῶτι.

16 Καλὸν δὲ τὸ ζηλωθῆαι
ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ
κινεῖν ἐν τῇ παρρησίᾳ με πρὸς
ἐμᾶς.

19 Τικία μου, ὅς πάλιν
ἔδωκα, ἄχρ' ὃ μορφωθῇ Χρι-
στός ἐν ἡμῖν.

20 Ἡθελον δὲ παρῖταί
 εἶναι ἡμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι
 τὸν φόντον μὲν ὅτι ἀπορῶμαι
 10 : 107.

21 Λίγίτι μοι οἱ ὑπὸ
 οὐμοὶ θύλοντις εἶναι, τὸν νόμον
 σὺ ἀκούε;

22 Τίχρηται γὰρ ὅτι
ἡ ἀγάπη τοῦ υἱοῦ ἴσχυι ἵνα
ἡμεῖς παιδίσκῃς, καὶ ἵνα ἡμεῖς
τοῦ πατρὸς ὁμοιωθῶμεν.

22. "Α22" ὁ μὲν ἐκ τῆς
 23. ἰσχυρῆς, κατὰ σάρκα
 24. ἡμιθεὸς ὁ δὲ ἐκ τῆς
 25. ἀσθενείας, διὰ τῆς ἰσχυρι-
 26. ᾧας.

24 Ἀτιμά ἰγι ἀλλιγορύ-

15 Τί λοιπόν ἦτον ὁ μακα-
ρισμός σας τότε; διὰτι σὰς
μαρτυρῶ ὅτι, αἱ ἦτον δυνατόν,
τὰ μάτια σας εὐγάνηται καὶ
μὴ τὰ ἰδίδοιτε.

16 Εἰς τόσον ὁπῶ λίγων-
τάς σας τὴν ἀλήθειαν ἔγινε
ἰχθρὸς σας;

17 Σᾶς ζηλεύουσιν ἀλλὰ
ὄχι μὲ καλὴν διάδοσιν, ἀμὴν
θύλωσιν ἵνα μᾶς ἐυγάτωσιν
ἴξω, διὰ ἵνα τὴς ζηλιεύετε
ἰσοῦς.

18 Καλὸν εἶναι τὸ ἐν
ζηλιῦναι εἰς τὸ καλὸν πάν-
τοτε, καὶ ὅχι μόνον ὅταν
εἶμαι παρὼν εἰς ἰσᾶς.

19 Παιδιά μὲν, τῆς ὁποίας
 πάλιν σᾶς κοιλοποιῶ, ἕως ὅπῃ
 γὰ μορφωθῇ ὁ Χριστὸς εἰς ἰσᾶς.

20 Καὶ ἤθιλα νὰ εἶμαι
παρὼν εἰς ἰσᾶς τῶρα, καὶ νὰ
ἀλλάξω τὴν φωνήν μου ὅτι
ἀπορῶ εἰς ἰσᾶς.

21 Εἰπείτι μὴ ἰσιῖς ὁπῦθέ-
λιτι γὰ ἰῶδι ἀποκάτω εἰς τὸν
νόμον, διὲ ἀκῦετι τὲν νόμον :

22 Διατὶ ἵσαι γιγραμμέν
τοι ὅτι ὁ Ἀβραάμ ἔχει δύο
υἱάς· ἓνα ἀπὸ τῆς δεξιότραν,
καὶ ἓνα ἀπὸ τῆς ἰσχυρίαν.

23 Ἀλλὰ ἵκηται ὅπως
 ἰγινήθῃ ἀπὸ τὴν δουλεύειν,
 ἰγινήθῃ κατὰ σάρκα· ἀμή ὁ
 ἄλλος (ὅπως ἦτοι) ἀπὸ τὴν
 ἰλευδίζειν, ἰγινήθῃ διαμίσθ
 τῷ ταξίματι.

24 Τὰ ὁποῖα ἀλληγορεῦν-

μιν· αὐταὶ γὰρ εἰσι αἱ δύο διαθήκαι· μία μὲν ἀπὸ ὅρας Σινᾶ, εἰς δαλείαν γυνῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ.

25 Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὅρας ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ οὖν Ἱερουσαλὴμ, δαλείᾳ δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἑλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.

27 Γέγραπται γάρ· Εὐφραίνῃτη γυνὴ ἢ ἐτίκτεσα· ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίῃσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμης μᾶλλον ἢ τῆς ἐχέσης τὸν ἄνδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.

29 Ἄλλ' ὥσπερ τότε δ κατὰ σάρκα γυνήδεις, ἰδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα· ἔτω καὶ οὖν.

30 Ἀλλὰ τί λίγη ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· ὃ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἑλευθέρας.

31 Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἑλευθέρας.

ται· διατὶ αὐταῖς εἶναι αἱ δύο διαθήκαι· ἢ μία εἶναι ἀπὸ τοῦ ὅρας Σινᾶ, καὶ γυνῆ εἰς δαλείαν, ἢ ὅποια εἶναι ἡ Ἄγαρ.

25 Διατὶ τὸ Ἄγαρ εἶναι ὅρας Σινᾶ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ εἶναι ὅμοιοι καὶ ἀντιπροσωπίζον μὲ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅπῃ εἶναι τῶρα καὶ δαλεία μὲ τὰ παῖδιά της.

26 Ἀμὴν ἡ ἀπάνω Ἱερουσαλὴμ εἶναι ἑλευθέρα, ἢ ὅποια εἶναι μητέρα ὁλοῦν μας.

27 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον· Χαίρει ἰσὺν γυνὴ ὅπῃ διγυνῶς· ἄφῃσι φωνὴν καὶ βοῆσον ἰσὺν ὅπῃ δι κοιλοποιῆς, ὅτι περισσότερα (θίλεισι εἶσθαι) τὰ παῖδια τῆς ἐρήμου (γυναικὸς) παρὰ ἐκείνης ὅπῃ ἔχει τὸν ἄνδρα.

28 Καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί, ὥσάν ὁ Ἰσαὰκ, ἡμῖσδε τίκον τοῦ ταξίματός.

29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ἐκείνῃ ὅπῃ ἐγενήθη κατὰ σάρκα, ἰδίωχε τὸν κατὰ πνεῦμα υἱὸν· τίτοις λογῇ (γίνεται) καὶ τῶρα.

30 Ἀλλὰ τί λίγη ἡ γραφή; Εὐγαλε τὴν δαλιύτραν καὶ τὸν υἱὸν της· διατὶ δι θίλει κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς δαλιύτρας ὁμῶ μὲ τὸν υἱὸν τῆς ἑλευθέρας.

31 Λοιπὸν, ἀδελφοί, δι ἡμῖσδε παῖδιά της δαλιύτρας, ἀλλὰ τῆς ἑλευθέρας.

Κεφ. ε'. 5.

Τῇ ἰλευθιρίᾳ ὅτι ἡ Χριστὸς
ἐμᾶς ἐλευθέρωσιν, ὅτι
καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δου-
λείας ἐνέχουσιν.

2 Ἰδὲ, ἰγὼ Παῦλ· λίγω
ἐμᾶς ὅτι ἐὰν περιτίμνησθι,
Χριστὸς ἐμᾶς ὕδιν ὠφιλῇσιν.

3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν
παντὶ ἀνθρώπῳ περιτιμνο-
μένων, ὅτι ὀφειλῆτες εἶναι ὅλοι
τὸν νόμον ποιῆσαι.

4 Κατηγγίνεσθαι ἀπὸ τοῦ
Χριστοῦ ὅτι ἐν νόμῳ δικαιοῦ-
σθαι· τῆς χάριτος· ἐξιπύ-
σασθαι.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνύματι
ἐκ πίστεως ἰληπίδα δικαιοσύνης
ἀπεκδιχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ
ὅτι περιτομή τι ἰσχύει, ὅτι
ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι'
ἀγάπης ἰηργυμνία.

7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς
ἐμᾶς ἀνικοψι τῇ ἀληθείᾳ
μὴ πείδισθαι;

8 Ἡ πηρομοιή οὐκ ἐκ τοῦ
ἐμᾶς.

9 Μιὰρὰ ζύμη ὅλοι τὸ
φύραμα ζυμοῖ.

10 Ἐγὼ τίποιδα εἰς ἐμᾶς

Σ Ταθῆτε λοιπὸν βίβαιοι εἰς
τὴν ἰλευθιρίαν ὅπῃ μᾶς
ἰλευθέρωσιν ὁ Χριστὸς, καὶ μὴ
περιπλέκισθι πάλιν εἰς τὸν
ζυγὸν τῆς δουλείας.

2 Νὰ, ἰγὼ ὁ Παῦλ· σᾶς
λίγω, ὅτι ἐὰν περιτίμνησθι,
ὁ Χριστὸς διὲν θίλει σᾶς ὠφι-
λήσει τίποτις.

3 Καὶ πάλιν μαρτύρομαι
κάδι ἀνθρώποι ὅπῃ περιτί-
μνεται, ὅτι ἵλαι χριώτης ἐὰ
κάμῃ ὅλοι τὸν νόμον.

4 Ἐοῖς ὅπῃ δικαιοῦσθε
εἰς τὸν νόμον, ἰχωρισθήκετε
ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ· ἐξιπύσχετε
ἀπὸ τῆς χάρις.

5 Διατὶ ἰμῶς διαμίσθ
τοῦ πνύματος· μὴ τὴν πίστιν
ἀναμίνομιν τὴν ἰληπίδα τῆς
δικαιοσύνης.

6 Διατὶ εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν ὅτι ἡ περιτομή δύνε-
ται τίποτις, ὅτι ἡ ἀκρο-
βυστία, ἀλλὰ πίστις ὅπῃ
ἰηργυῖ διαμίσθ τῆς ἀγάπης.

7 Καλὰ ἰτρέχετε· τίς σᾶς
ἰμπόδοι ἐὰ μὴν πείδισθι
τὴν ἀλήθειαν;

8 Ἡ κατάπησις (αὔτη)
διὲν ἵλαι ἀπ' ἰκίνοι ὅπῃ σᾶς
κράζει.

9 Ὀλίγοι προζύμι ζυμῶναι
ἔλοι τὸ ζυμντόν.

10 Ἐγὼ πιεῖω εἰς ἰσᾶς

ἐν Κυρίῳ, ὅτι ἐδὲν ἄλλο
φρονήσιτε· ὁ δὲ ταρασσών
ὑμᾶς βατάσει τὸ κρίμα, ὅς
τις ἂν ᾖ.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, ἐν
περιτομῇ ἐτι κηρύσσω, τί
ἐτι διώκομαι; ἄρα κατέρ-
γεται τὸ σκάδαλον τοῦ
σαυροῦ.

12 Ὅφειλοι καὶ ἀποκό-
ψονται οἱ ἀνασταῖντες;
ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἰλιυ-
δερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί·
μόνον μὴ τὴν ἰλιυδερίαν εἰς
ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ
τῆς ἀγάπης θελιύετε ἀλλή-
λοις.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν
ἐνὶ λόγῳ πληρῆται, ἐν τῷ
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκ-
νυτε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε
μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλω-
θῇτε.

16 Λέγω δέ· Πνεύματι
περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίας
σαρκὸς ἢ μὴ τελίσητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ
κατὰ τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ
πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς·
ταῦτα δὲ ἀντίκεινται ἀλλή-
λοις, ἵνα μὴ ἂ ἂν θείλητε,
ταῦτα ποιῇτε.

ἐν Κυρίῳ, ὅτι διὲν θείλητε ἵνα
ἄλλην γνώμην· ἀλλὰ ἐκείνῳ
ὅπῃ σᾶς συγχίζει, θείλη
σηκώσῃ τὸ κρίμα, ἐπει-
καὶ ἂν εἶναι.

11 Ἀμὲν ἰγὺ, ἀδελφοί,
ἐὰν ἀκόμι κηρύττω περιτομῇ,
διὰ τί κατατρίχομαι; ἵνα κεν
ἀργὸν λοιπὸν τὸ σκάδαλον τοῦ
σαυροῦ.

12 Καὶ ἄμφοτερος ἐὰν ἴθι-
λαν ἀποκοπῇ ἐκείνῳ ὅπῃ σᾶς
συγχύζοι.

13 Διὰ τί ἰσοῖς, ἀδελφοί,
ἐκαλισθῆκετε εἰς ἰλιυδερίαν·
μόνοι ἔχετε τὸν νόμον σας, μὴ
χρειάξινθε τὴν ἰλιυδερίαν εἰς
τὴν ἀφορμὴν τῆς σαρκὸς,
ἀλλὰ θελιύετε ἵνας τὸν ἄλλον
μὴ ἀγάπη.

14 Διὰ τί ὅλος ὁ νόμος
εἰς ἓνα λόγον τελειώνεται, εἰς
τὸ· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γίγνεσθαι
σου ὡσὰν καὶ τοῦ λόγου σου.

15 Ἀμὲν ἰὰν δαγκῆναι
καὶ κατατρώγῃσθαι ἵνας τὸν
ἄλλον, βλέπετε ἵνα μὴ χαλα-
σθῇτε ἵνας ἀπὸ τοῦ ἄλλου.

16 Καὶ λέγωντας Περιπα-
τεῖτε μὴ τὸ πνεῦμα, καὶ μὴ
κάμνυτε ἐπιθυμίας σαρκὸς.

17 Διὰ τί ἡ σὰρξ ἐπι-
θυμεῖ ἐναντίᾳ τοῦ πνεύματος·
καὶ τὸ πνεῦμα ἐναντίᾳ τῆς
σαρκὸς· καὶ ἵνα ταῦτα ἐναντιῶν-
ται ἵνα μὴ τὸ ἄλλοι, διὰ ἵνα
μὴν κάμνυτε ἐκείνῳ ὅπῃ ἰσοῖς
θείλητε.

18 Εἰ δὲ πνύματι ἁγισθεῖ,
οἶκ ἐγὶ ὑπὸ νόμον.

19 Φανερά δέ ἐστι τὰ ἔργα
τῆς σαρκὸς· ἃ πινά ἐστι
μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρ-
σία, ἀσίλγησι,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρ-
μακία, ἔχθραι, ἱρσὺς, ζή-
λοι, θυμοί, ἐριδιῖαι, διχο-
τασίαι, αἰρίσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μίθαι,
εὐμῖαι, καὶ τὰ ὅμοια τέτοις,
ἃ περιέγραψεν ὑμῖν, καθὼς καὶ
προεῖπεν, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα
πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ ὑ
οὐκ ἐκκεκοσμεύουσιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ
Πνύματος, ἐστὶν ἀγάπη,
χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία,
ἡμερότης, ἀγαθωσύνη, πίστις,
πραΐτης, ἡμερότητα·

23 Κατὰ τῶν τοιούτων οἶκ
εἶναι ὑμῶν.

24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν
ἐκείνου ἰσχυρότητα σὲν τοῖς
παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυ-
μίαις.

25 Εἰ ζῶμεν πνύματι,
πνύματι καὶ τοιχωῦμεν.

26 Μὴ γνώμεθα κενόδο-
ξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι,
ἀλλήλους ἐκκαυχόμενοι.

18 Καὶ ἰὰν φέρεσθε ὑπὸ
τοῦ πνύματος, δὴν ἴσθαι
ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον.

19 Καὶ φανερά ἵηαι τὰ
ἔργα τῆς σαρκὸς· τὰ ὅποια
ἵηαι μοιχεία, πορνεία, ἀκα-
θαρσία, ἀσίλγησι,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρ-
μακία, ἔχθραι, φιλονεικίαι,
ζηλίαι, θυμοί, μαλώματα,
διχοτασίαι, αἰρίσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέδαι,
ξίφαντώματα, καὶ τὰ ὅμοια
τέτοις, τὰ ὅποια σᾶς περ-
λίγω, καθὼς καὶ προεῖπα,
ὅτι ἐκεῖνοι ὅπῃ κάμινθοι τὰ
τίτοιαις λογιῆς, δὴν δέλεσσι
κληρονομήσει βασιλείαν Θεοῦ.

22 Ἀμὴν ὁ καρπὸς τῆ
Πνύματος ἵηαι ἀγάπη,
χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία,
καλωσύνη, ἀγαθωσύνη, πίστις,
πραότης, ἡμερότητα·

23 Ἐναντία τῶν τοιούτων,
δὴν ἵηαι ὑμῶν.

24 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἵηαι
τοῦ Χριστοῦ, ἐξαύρωσαν τὴν
σάρκα ὑμῶν μὴ τὰ παθή-
ματα, καὶ μὴ ταῖς ἐπιθυ-
μίαις.

25 Ἐὰν ζῶμεν μὲ τὸ
πνῦμα, ἅς περιπατοῦμεν καὶ
μὴ τὸ πνῦμα.

26 Ἄς μὴν γνώμεσθε
κενόδοξοι, παρακινῶντες ἑῖας
τὸν ἄλλον, καὶ φθοιῶντες ἑῖας
τὸν ἄλλον.

Κιφ. γ'. θ'.

Ἄ Δελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἢ τινι παραπτώματι, ἡμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος σκοπῶν σιαντὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βασάζετε, καὶ ὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰ γὰρ δοιῇ τις εἶναί τι, μηδὲν ὦν, ἑαυτὸν φριπατᾷ.

4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτῷ δοιμάζετω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.

5 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βασάσει.

6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχῶντι, ἢ πᾶσιν ὑγαδοῖς.

7 Μὴ πλατῶσθε· Θεὸς ἐμικτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τῷτο καὶ θερίσει.

8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτῷ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζῶν αἰώνιον.

Ἄ Δελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος εἰς τινα σφάλμα, ἡμεῖς οἱ πνευματικοὶ διωρδάνοιτε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· τοχαζμίν τοῦ λόγου σου, μήποτε καὶ ἐσὺ πειραχθῆς.

2 Βασάζετε τὰ βάρη ἑαυτῶν τοῦ ἄλλου, καὶ τίτλητε, λογιτιλιεύσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Διατὶ ἀνφαιύεται κανονας ἐὰν εἶναι τίποτες, μὴ ὕψις τίποτες, τοῦ λόγου τοῦ ἑαυτοῦ.

4 Καὶ κάδι εἶας ἅς δοιμάξῃ τὰ ἔργα ὅπῃ κάμω, καὶ τότε θέλει ἔχει τὸ καύχημα μοναχὰ εἰς τοῦ λόγου τε, καὶ ὅχι εἰς τὸν ἄλλον.

5 Διατὶ καθ' ἑαυτοῦ θέλει σηκῶσαι τὸ ἴδιόν τε φορτίον.

6 Καὶ ἐκίῳσθε ὅπῃ διδασκίται τὸν λόγον, ἅς κάμω κοινωνὸν τὸν διδάσκαλον ἐπὶ ὅλα τὰ ἀγαθὰ ὅπῃ ἔχει.

7 Μὴν πλατῶσθε· ὁ Θεὸς δὲν γιλάται· διατὶ ἐκίῳσθε σπείρει ἄνθρωπος, ἐκίῳσθε καὶ θέλει θερίσει.

8 Ὅτι ἐκίῳσθε ὅπῃ σπείρει εἰς τὴν σάρκα τε, ἀπὸ τῆς σαρκὸς θέλει θερίσει φθοράν· καὶ ἐκίῳσθε ὅπῃ σπείρει εἰς τὸ πνεῦμα, ἀπὸ τοῦ πνεύματος θέλει θερίσει ζῶν αἰώνιον.

9 Τὸ δὲ καλὸν ποιῶντες
οὐκ ἐκκαῶμεν· καιρῷ γὰρ
οὕτῳ διεξέρχονται, μὴ ἐκλυόμε-
νοι.

10 Ἄρα ὡς καιρὸν ἔχο-
μεν, ἱσχυάμεθα τὸ ἀγαθὸν
πρὸς πάντας, μάστιγα δὲ πρὸς
τὰς αἰκίας τῆς πίστεως.

11 Ἴδιδι πηλικοῖς ὑμῶν
γράμματα ἔγραψα τῇ ἰμῇ
χαρῇ.

12 Ὅσοι θέλωσι εὐπρο-
σπεῖσθαι ἐν σαρκί, ὅτι
ἀποκρίνεται ὑμῶν περιτίμ-
νομαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ
καρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκον-
ται.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτιμι-
νομεν αὐτοὶ νόμον φυλάσσο-
μεν· ἀλλὰ θέλωσι ὑμᾶς
περιτίμνομαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμῶν
ἐν σαρκὶ καυχώσονται.

14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γίνετο
εὐχαρίσθαι ἢ μὴ ἐν τῷ
καρῷ τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· δι' ὃ ἰμοὶ κόσμῳ
ἐπαίρεται, ἐγὼ τῷ κόσ-
μῳ.

15 Ἐγὼ γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ
ὅτι περιτομὴ τί ἰσχύει, ὅτι
ἀκροβυστία, ἀλλὰ καιρὸς κτί-
σις.

16 Καὶ ὅσοι τῷ καιρῷ
οὕτῳ καυχώσονται, εἰρήνη ἐπ'
αὐτοῖς καὶ ἰλιϞ, καὶ ἐπὶ τὸν
Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Τῷ λοιπῷ, κόπως μοι

9 Ἄς μὴν ἐκκυνύμεν κά-
μιντες τὸ καλόν· διατὶ ἐὰν
δὲν ἀποκάμωμεν, εἰς τὸν ἴδιον
καιρὸν θέλωμεν διεξέρχαι.

10 Ἄρα λοιπὸν ὡς ὅπῃ ἔχο-
μεν καιρὸν, ὥς κάμωμεν τὸ κα-
λὸν εἰς ὅλους, καὶ περισσότερος
εἰς τὰς οἰκίας τῆς πίστεως.

11 Ἴδιδι πόσα μακρὰ
γράμματα σῶς ἔγραψα μὴ
τὸ χεῖρι μου.

12 Ὅσοι θέλουν ἐὰν φαίνω-
νται καλοὶ εἰς τὴν σάρκα,
ἐγὼ τοὶ σῶς ἀναγκάζω ἐὰν
περιτίμνοσθαι, μοιναχὰ διὰ ἐὰν
μὴ διώκονται διὰ τὸν γαυ-
ρὸν τοῦ Χριστοῦ.

13 Διατὶ ὅδὲ αὐτοὶ ὅπῃ
περιτίμνονται φυλάττουσιν τὸν
νόμον· ἀλλὰ θέλωσι ἐὰν περι-
τίμνοσθαι ἐσθίς, διὰ ἐὰν καυχῶν-
ται εἰς τὴν ἰδικὴν σας σάρκα.

14 Ἀμὴ ὅσοι εἰς ἐμένα, ἐὰν
μὴν γινῇ ἐὰν καυχῶν, παρὰ
εἰς τὸν γαυρὸν τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· διαμίσθον τοῦ
ἐποίου ὁ κόσμῳ ἐγαυρώθη εἰς
ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον.

15 Διατὶ εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν, ὅδὲ ἡ περιτομὴ δύναται
τίποτες, ὅδὲ ἡ ἀκροβυστία,
ἀλλὰ ἡ καιρὸς κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι θέλωσι πε-
ριτετεῖσθαι κατὰ τὸν κανόνα
ἐγὼ τοῦ, (ὥς εἶναι) εἰρήνη εἰς
αὐτὰς καὶ ἰλιος, καὶ εἰς τὸν
Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀπὸ τῶρα καὶ ὑμπρὸς

μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ
εἴγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν
τῷ σώματί μου βαράζω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί.
Ἀμήν.

† Πρὸς Γαλάτας ἱγράφη
ἀπὸ Ῥώμης.

κανίνας ἅς μὴν μὴ σιγάξιν·
διατὶ ἐγὼ σηκώνω ταῖς πλη-
γαῖς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς τὴν
κορμί μου.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅς ὑμεῖς
μὴ τὸ πνεῦμά σας, ἀδελφοί.
Ἀμήν.

† Εἰς Γαλάτας ἱγράφη
ἀπὸ τῆς Ῥώμης.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ἘΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ διὰ θελήματος
Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς ἕσιν ἐν
Ἐφείσῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν
πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν
τοῖς ἰσχυραίοις ἐν Χριστῷ.

4 Καθὼς ἐξελίξατο ἡμᾶς
ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς
κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ
ἀμώμους κατειώπιον αὐτῷ ἐν
ἀγάπῃ.

5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱό-

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, μὴ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸς ἁγίους ὑπο-
εἶναι εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ
πιστὺς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Ἀς εἶναι χάρις εἰς ὑμᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἀς εἶναι εὐλογημένοι ὁ
Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπου ἡμεῖς
εὐλόγηται εἰς κάθε εὐλογία
πνευματικῇ εἰς τὰ ἰσχυρά
ἐν Χριστῷ.

4 Καθὼς ἡμεῖς ἐκλεκτοὶ
εἰς αὐτόν, πρὸ τοῦ ἐν ἀρχῇ
κτίσθαι τὸν κόσμον, ἵνα ἡμεῖς
ἅγιοι καὶ ἀκαταγόγητοι ὡς
προσὰ τῷ μὴ ἀγάπῃ.

5 Ἐφορῶντας ἡμᾶς ἐν υἱῷ-

δοσαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
αὐτοὺς, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ
θιλήματός αὐτοῦ·

6 Εἰς ἵπαινοι δόξης τῆς
χαρίτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἡ χάρις
τεσσι ἡμᾶς ἐν τῇ ἡγαπη-
μῇ·

7 Ἐν ᾗ ἔχομεν τὴν ἀπολύ-
την διαθήκην τοῦ αἵματος αὐτοῦ,
τὴν ἀφισιν τῶν παραπτωμά-
των, κατὰ τὸν πλῆτον τῆς
χαρίτος αὐτοῦ·

8 Ἦς ἐπερίσσεισιν εἰς
ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ
ἐπιστάσει·

9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστή-
ριον τοῦ θιλήματος αὐτοῦ
κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν
προέθετο ἐν αὐτῷ·

10 Εἰς οἰκοδομίαν τοῦ
πνεύματος τῶν καιρῶν,
ἀσφαλταίνεσθαι τὰ πάντα
ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν
τοῖς ὕψουσιν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς·

11 Ἐν αὐτῷ, ἐν ᾗ καὶ
ἡμεῖς, ὡς ἐκλεκτοὶ, προορισ-
θέντες προδίδωμι τοῦ τὰ πάντα
ἐκκεῖναι κατὰ τὴν βουλὴν
τοῦ θιλήματος αὐτοῦ·

12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἵπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τὴν
σπουδαίαν ἐν τῷ Χριστῷ·

13 Ἐν ᾗ καὶ ἡμεῖς, ἀκύν-

ρισιν εἰς τὴν υἰοθεσίαν διαμέ-
σθαι τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ εἰς τοῦ
λόγον τοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν
τοῦ θιλήματος τοῦ·

6 Διὰ τὸν ἵπαινον τῆς δόξης
τῆς χάριτός τοῦ, μὴ τὴν ὁποῖαν
μᾶς ἔκαμε χαριτωμένους εἰς
τὸν ἡγαπημένον (τὴν υἱόν)·

7 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν
τὴν ἐξαγόρασιν διαμίσθην τοῦ
αἵματος τοῦ, τὴν συγχώρησιν
τῶν ἁμαρτιῶν, κατὰ τὸν
πλῆτον τῆς χάριτός τοῦ·

8 Τὴν ὁποῖαν ἔκαμε ἡμᾶς
περισσεύειν εἰς ἡμᾶς, μὴ κάδε
σοφίας καὶ φρονήσεων·

9 Ἔγνωτας ἡμᾶς κάμην
ἡμῶν γνωρίσωμεν τὸ μυστήριον
τοῦ θιλήματος τοῦ κατὰ τὴν
εὐδοκίαν τοῦ, τὴν ὁποῖαν ἐπρόει-
πεν εἰς τὸν λόγον τοῦ·

10 Νὰ συναθροίσῃ εἰς
οἰκοδομίαν τῆς τελειώσεως τῶν
καιρῶν ὅλα, καὶ ἐκείνα ὅπῃ
εἶναι εἰς τὴν ἡμετέραν, καὶ
ἐκείνα ὅπῃ εἶναι ἀπάντων εἰς
τὴν γῆν, ἀποκάτω εἰς μίαν
κεφαλὴν εἰς τὸν Χριστόν·

11 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ
ἡμεῖς, ὡς ἐκλεκτοὶ, ἔγνωτας ἡμᾶς
ἐκκεῖναι κατὰ πρό-
δοσιν ἐκείνην, ὅπῃ ἐκκεῖναι τὰ
πάντα κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ
θιλήματος τοῦ·

12 Εἰς τὸ ἡμᾶς εἰς ἵπαινον
διὰ ἵπαινον τῆς δόξης τοῦ,
ἡμῶν ὅπῃ ἐκκεῖναι ἐκκεῖναι
ἐκκεῖναι εἰς τὸν Χριστόν·

13 Εἰς τὸν ὁποῖον ἐκκεῖναι καὶ

σαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ τισεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ.

14 Ὅς ἐστιν ἀρεσθῶν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἵπαιον τῆς δόξης αὐτοῦ.

15 Διὰ τοῦτο ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίσιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τὴς αἰῶνες,

16 Οὐ παύομαι εὐχαρισῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μετὰ ὑμῶν ποιούμεν· ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου·

17 Ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶῃ ἐμῷ Πνεύμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ·

18 Πιφωτισμένους τὴς ὀφθαλμοῦ τῆς διανοίας ὑμῶν εἰς τὸ εἶδέναι ὑμᾶς, τίς ἐστιν ἡ ἰλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς αἰῶσι·

19 Καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς σιγῆς κατὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

20 Ἡ ἐκτίμησις ἐν τῷ Χριστῷ, ἐκτίμησας αὐτὸν ἐκ νεφελῶν·

ἰσὶς, ἔγνωτας ἐκ ἀρεσθῶν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας σας ἐκ τὸ ὁποῖον ἔγνωτας ἐκ σιγῆς σιτι, ἐβελωθήκετι μὲ τὸ Πνεῦμα τῷ ταξιματῷ τῷ ἁγίῳ.

14 Τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρεσθῶνας τῆς κληρονομίας μας εἰς ἰλιυθέρωσιν τῆς ἀποκτισιως, εἰς ἵπαιον τῆς δόξης τοῦ.

15 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ, ἔγνωτας ἐκ ἀκούσῃ τῆς σιγῆς σας (ὁπῶ ἔχיתי) εἰς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην (ὁπῶ ἔχיתי) εἰς ὅλης τὴς αἰ.

16 Διὸ παύομαι εὐχαριστῶ διὰ λόγων μετὰ ὑμῶν τάς σας εἰς ταῖς προσευχαῖς μου·

17 Διὰ ἐὰν σὰς δῶσιν ὁ Θεὸς τῷ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστῷ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, Πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐκ τοῦ γνωρίσιτι·

18 Νὰ φωτίσῃ τὰ μάτια τῆς διανοίας σας, εἰς τὸ ἐκ γνωρίσιτι, ποία εἶναι ἡ ἰλπίδα τῷ καλίσματός τοῦ, καὶ ποῦ εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας τοῦ ἐκ τῆς αἰῶν·

19 Καὶ τί εἶναι τὸ ἐκτιμῶν μὲγαλῶν τῆς δυνάμεως τοῦ εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς σιγῆς, κατὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ κράτους τῆς δυνάμεως τοῦ·

20 Τὴν ὁποῖαν ἐκτίμησιν εἰς τὸν Χριστὸν, ἀναστήνωτάς τοῦ ἐκ

καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ
ἐν τοῖς ἰσχυραίοις,

21 Ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς
καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως,
καὶ κυριότητος, καὶ πασι
κυριεύουσιν· ἡμεμαρζομένη ἡ μό-
νη ἡ τοῦ αἰῶνος τέχνη, ἀλλὰ
καὶ ἡ τοῦ μέλλοντος.

22 Καὶ πάντα ὑπὸ ταῦν
ἐπὶ τῆς ποδῆς αὐτοῦ· καὶ
πάντων ἰδοὺ κεφαλὴν ὑπὲρ
πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ.

23 Ἦτις ἐστὶν τὸ σῶμα
αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ
πάντα ἐν σοφίᾳ πληρωμένον.

κερῶν καὶ ἰκαδισίν τοι εἰς
τῇ δεξιᾷ τῇ εἰς τῆς θρανίας,

21 Παραπάνω ἀπὸ κάθε
λογῆς ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν καὶ
δυναμὶν καὶ κυριότητα, καὶ
ἀπὸ κάθε ὄνομα ὅπῃ ὀνομά-
ζεται, ὅχι μόνοι εἰς τὸν αἰῶνα
ἰῶνος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν
μέλλοντα.

22 Καὶ ὅλα τὰ ὑπὸ ταῦν
ἀποκάτω εἰς τὰ ποδάρια τοῦ
καὶ τοῖς ἰδοὺν ἀπάνω εἰς ὅλα
κεφαλῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

23 Ἡ ὁποῖα εἶναι τὸ
σῶμά του, τὸ γέμισμα ἐκείνου
ὅπῃ γιμίζει τὰ ὅλα εἰς ὅλους.

Κιφ. β'. 2.

ΚΑὶ ἡμεῖς ὡς καὶ ἡμεῖς τοῖς
παραστύμασι καὶ ταῖς
ἀμαρτίαις·

2 Ὡς ὅτι περιπατή-
σατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος κατὰ τὸν ἄρχοντα
τῆς ἐξουσίας τοῦ αἵματος, τῇ
ἐκκλησίᾳ τῇ ἐν ἰκερυῇ τοῦ
ἐν τῇ εἰσὶ τῆς ἀποθείας·

3 Ὡς καὶ ἡμεῖς πάν-
τες ὡς ὅτι ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν,
ἐν ταῖς διλημάταις τῆς
σαρκὸς καὶ τῷ διαποιοῦν· καὶ
ὡς ὅτι ἐν τῇ φύσει ὀργῆς, ὡς
καὶ οἱ λοιποὶ.

4 Ὁ ὅτι Θεός, πλῆσι· ὡς
ἐν τῇ, διὰ τὸν πολλὴν ἀγά-

ΚΑὶ ὅτις ἐστὶς νεκροὶ εἰς
τὰ σφάλματα καὶ εἰς
ταῖς ἀμαρτίαις·

2 Εἰς ταῖς ὁποῖαις ἦν
καὶ ἐν περιπατήσιν κατὰ
τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τότε,
κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξου-
σίας τοῦ αἵματος, τοῦ πιύ-
ματός· ὅπῃ ἰκερυῇ τῶρα εἰς
τῆς υἱὸς τῆς ἀποθείας·

3 Ἀνάμισα εἰς τῆς ὁποῖας
καὶ ἡμεῖς ὅλα ἰσυνασγραφί-
καται ἦν καιρὸν, εἰς ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς μας,
καὶ ἐν ταῖς διλημάταις τῆς
σαρκὸς καὶ τῷ διαποιοῦν· καὶ
φυσικὰ ἡμασθαι τέκνα ὀργῆς
ὡς καὶ οἱ λοιποὶ.

4 Ἀλλ' ὁ Θεός, ὅπῃ εἶναι
πλῆσι· εἰς τὸ ἔλεος, διὰ

πην αὐτῷ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς,

5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συζωοποίησι τῷ Χριστῷ (χάριτί ἐστε σισωσμένοι·)

6 Καὶ συνήγαγε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἰσραηλῖταις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

7 ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλῆθος τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν χριστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σισωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τῆτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεὸς τὸ δῶρον·

9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσθαι.

10 Αὐτῷ γὰρ ἰσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκρόβυστία ὑπὸ τῆς λιγομείνης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτη·

12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθη-

τῆν πολλήν τῇ ἀγάπῃ ἐκ μᾶς ἀγάπησι,

5 Καὶ ἡμᾶς ἐκ τῶ ἡμαρταν νεκροὶ εἰς τὰ σφάλματα, μᾶς ἐξωτάνηψι ἀντάμα μὴ τῷ Χριστῷ (μὴ χάριν ἴσθαι σισμένοι·)

6 Καὶ μαζὺ τῶ μᾶς ἰστανσι, καὶ μᾶς ἐκάθισεν ἐν τοῖς ἰσραηλῖταις εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·

7 Διὰ τὰ διέξη εἰς τὰς μέλλοντας αἰῶνας τὸν πολλὸν πλῆθος τῆς χάριτος τοῦ, μὴ καλωσύνη εἰς ἡμᾶς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

8 Διατὶ μὴ τὴν χάριν ἴσταν δῆκετι διαμίσση τῆς πίστεως· καὶ τῆτο δὲν εἶναι ἀπὸ ἰσταν τὸ χάρισμα εἶναι τῷ Θεῷ·

9 Δὲν εἶναι ἀπὸ ἔργων, διὰ τὰ μὴν καυχῆθῃ καίνας.

10 Διατὶ αὐτῶν ἴσταν ποίημα, ἔσοντας τὰ ἐκτισθέντα καμιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἔργα καλὰ, τὰ ὅποια τὰ προητοίμασεν ὁ Θεὸς, διὰ τὰ περιπατήσωμεν μέσα εἰς αὐτά.

11 Διὰ τῆτο ἰσταν δῆκετι ὅτι ἰσταν ὅπῃ ἦσαν ἐν τῷ καιρῷ ἰσταν σαρκινὰ, καὶ ἰσταν σταν ἀκρόβυτοι ἀπὸ τῆς λιγομείνης περιτομῆς ὅπῃ γίνονται μὴ χερί εἰς τὴν σάρκα·

12 Λέγω, ὅτι ἰσταν ἰσταν ἐκείνῳ τὸν καιρὸν ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπῆλλοτριωμένοι ἀπὸ τὸν Χριστὸν, ἀπῆλλοτριωμένοι ἀπὸ τὴν πολιτείαν τοῦ Ἰσραὴλ,

καὶ τῆς ἰσαγγιλίας, ἐλπίζα
μὴ ἔχοντες, καὶ ἄδιοι ἐν τῷ
κόσμῳ·

13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ἡμῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν,
ἰγυρὲς ἰγυρόμεθα ἐν τῷ αἵματι
τοῦ Χριστοῦ.

14 Αὐτὸς γὰρ ἔγνω ἡ
ἀνομία ἡμῶν, ὃ ποιήσας τὰ
ἀμφότερα ἐν, καὶ τὸ μισό-
τοιχον τῷ φραγμῷ λύσας·

15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν
ἐναντιῶν ἐν δόγμασι καταργή-
σας· ἵνα τὴς δύο κτίσις ἐν
ἑαυτῇ εἰς ἓνα καιρὸν ἁνθρω-
ποι, ποιῶν εἰρήνην·

16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ
τοὺς ἀποστόμους ἐν ἑαυτῇ σάρκατι
τοῦ σώματος διὰ τοῦ σταυροῦ,
ἀποκτείνων τὴν ἔχθραν ἐν
αὐτῇ.

17 Καὶ ἰδὼν εὐαγγελί-
ον, τοιοῦτον ἡμῖν τοῖς μακρὰν,
καὶ τοῖς ἰγυρῇ·

18 Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν
τὴν ἰσαγγελίαν οἱ ἀμφότεροι
ἐν ἑαυτῇ Πνεύματι πρὸς τὸν πα-
τέρα.

19 Ἄρα ὅν οὐκίτι ἐγὼ
ἰσθὼ καὶ πάροικοι, ἀλλὰ
συνπολιῖται τῷ ἁγίῳ καὶ
ἀκαίῳ τῷ Θεῷ·

20 Ἐργαζόμενοι ἡμεῖς ἐπὶ
τῷ ἔργῳ τῶν ἀποστόλων καὶ

ξίνοι ἀπὸ ταῦ· διαδύκαις τῇ
ταξίματι, μὴ ἔχοντες ἐλπί-
δα, καὶ ἄδιοι εἰς τὸν κόσμον·

13 Ἀμὲν τῶρα ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ἰσιῖς ὅπῃ ἦσαν ἓνα
καιρὸν μακρὰ, ἐβαλδήκατε
σημὰ διαμίσον τῷ αἵματι
τοῦ Χριστοῦ.

14 Διατὶ αὐτὸς εἶναι ἡ
εἰρήνη μας, ὅπῃ ἔκαμε τὰ
δύο ἓνα, καὶ μὴ τὴν σάρκα
τῇ ἴλυσιν τὸ μισότοιχον τοῦ
φραγμοῦ, ἦγεν τὴν ἔχθραν·

15 Μὴ τὸ ἐὰν παύσῃ τὸν
νόμον τῶν ἐντολῶν ὅπῃ ἦτον
εἰς τὰ δόγματα· διὰ τὰ
κτίσις εἰς τῷ λόγῳ τῇ τῆς
δύο εἰς ἓνα καινέριον ἁνθρω-
ποι κάμνωιτας εἰρήνην·

16 Καὶ ἐὰν φιλιώσῃ τῆς
δύο εἰς ἓνα σῶμα εἰς τὸν
Θεόν, διαμίσον τῷ σταυρῷ,
ἐργαζόμενος ἐὰν χαλάσῃ τὴν
ἔχθραν εἰς αὐτόν.

17 Καὶ ὡσὰν ἡλθεν,
εὐαγγέλισεν εἰρήνην εἰς ἑσᾶς
ὅπῃ ἦσαν μακρὰ, καὶ εἰς
ἐκείνους ὅπῃ ἦσαν κοντὰ·

18 Ὅτι διαμίσον αὐτενῷ
ἔχομεν τὴν ἰσοδοκίαν καὶ οἱ δύο
μὴ ἓνα Πνεῦμα εἰς τὸν πα-
τέρα.

19 Ἄρα λοιπὸν πλῆα δὲν
ἰσθὼ ξένοι καὶ πάροικοι,
ἀλλὰ συμπολιῖται τῶν ἁγίων
καὶ οἰκιακοὶ τοῦ Θεοῦ·

20 Ἐργαζόμενοι ἐὰν οἰκοδομη-
θῇτι ἀπάνω εἰς τὸ θεμέλιον
4 Λ

προφητῶν, ὅτι· Ἀκρογωνιαίη
αὐτῷ Ἰησοῦ Χριστῷ·

21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκο-
δομὴ συναρμολογυμένη αὐξάνει
εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·

22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνε-
κοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον
τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι·

Κιφ. γ'. 3.

Τούτῃ χάριν ἐγὼ Παῦλ· ὁ
δίσμι· τοῦ Χριστοῦ
Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἰθιῶν·

2 Εἴγε· ἠκούσατε τὴν οἰκο-
νομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ
τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς·

3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν
ἐγνώρισί μοι τὸ μυστήριον,
(καθὼς προείγραψα ἐν ὀλί-
γῳ·

4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀνα-
γινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύν-
σιν μὲ ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ
Χριστοῦ·)

5 Ὁ ἐν ἰτέραις γυναιξί
οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπικα-
λύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστό-
λοις αὐτῷ καὶ προφήταις ἐν
Πνεύματι·

6 Εἶναι τὰ ἴθι συγκλη-
ροῖόμα καὶ σύσσωμα, καὶ
συμμίτοχα τῆς ἰσαγγελίας
αὐτῷ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τῆ
εὐαγγελίᾳ·

τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν προ-
φητῶν, ὧντας αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς λίθος ἀκρογωνιαί·

21 Εἰς τὸν ὁποῖον (λίθον)
ὅλη ἡ οἰκοδομὴ ἔσονται ἐν
συναρμοσθῇ, αὐξάνει εἰς ναὸν
ἅγιον εἰς τὸν Κύριον·

22 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ
ἡμεῖς κτίζομεθα ὁμῶς εἰς κατοι-
κητήριον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ Πνεύ-
μα.

ΔΙΑ τούτο ἐγὼ ὁ Παῦλ· ὁ
δίσμι· τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
διὰ ἰσᾶς τὰ ἴθι·

2 Ἐὰν ἠκούσιτε τὴν οἰκο-
νομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ
ὅπῃ μὲ ἰδύθη εἰς ἰσᾶς·

3 Ὅτι μὴ ἀποκάλυψιν μὴ
ἔκαμιν ἐὰν γνωρίσω τὸ μυστήριον,
(καθὼς σᾶς τὸ ἔγραψα προ-
τίτιστα μὴ ὀλίγα λόγια·

4 Εἰς τὸ ὁποῖον δύνασθε
ἀναγινώσκοντες ἐὰν καταλάβ-
ετε τὴν γνώσιν ὅπῃ ἔχω ἐγὼ
εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ·)

5 Τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλας
γυναῖς δὲ ἐγνωρίσθη εἰς τὰς
υἱὸς τῶν ἀνθρώπων, καθὼς
τώρα ἐξισκινώσθη εἰς τὰς
ἁγίας τὰ ἀποστόλους καὶ προ-
φήτας, διαμίσθ τοῦ Πνεύ-
ματος·

6 Νὰ εἶναι τὰ ἴθι συγ-
κληροῖόμα καὶ σύσσωμα, καὶ
συμμίτοχα τῷ ταξίματός τε
εἰς τὸν Χριστόν, διαμίσθ τῷ
εὐαγγελίῳ·

7 Ὅς ἰγνοῦμεν διάκονοι
κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος
τῷ Θεῷ τὴν δοδῆσάν μοι κατὰ
τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

8 Ἐμοὶ τῷ ἱλαχιστοτέρῳ
πάντων τῶν ἁγίων ἰδόθη ἡ
χάρις αὐτῆ, ἐν ταῖς ἰδούσιν
εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνέλιχ-
τος πολῶν τῷ Χριστῷ,

9 Καὶ φωτίσαι πάντας,
τίς ἡ κοινωμία τοῦ μυστηρίου
τοῦ ἀποκρυμμένου ἀπὸ τῶν
αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ
πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

10 Ἵνα γνωρισθῇ οὖν ταῖς
ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἰευσίαις ἐν
ταῖς ἰσχυραῖς, διὰ τῆς ἐκ-
κλησίας, ἡ πολυποίκιλος σο-
φία τοῦ Θεοῦ.

11 Κατὰ πρόδισιν τῶν
αἰώνων, ἡ ἰσότης ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Εἰς οὗτοιχοι τὴν παρρη-
σίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐπι-
πείθουσι, διὰ τῆς πίστεως αὐτῶν.

13 Διὸ αἰτῶμαι μὴ ἐκ-
κασιῶ ἐν ταῖς θλίψεσί μου
ὅτις ἡμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα
ἡμῶν.

14 Τέτη χάριν κάμπτω τὰ
γυμνασθῆναι πρὸς τὸν πατέρα
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἐξ ἡ πάσα πατριὰ
ἐν ἁβραάμ καὶ ἐν γῆς ὀνομά-
ζεται.

7 Τῷ ὁποῖον εὐαγγελίῳ
ἰγνα διάκονοι κατὰ τὴν
δωρεὰν τῆς χάριτος τῷ Θεῷ
ὅπῃ μὲν ἰδόθη κατὰ τὴν ἐνέρ-
γειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

8 Ἡ χάρις ἐπέτη ἰδόθη
εἰς ἡμῶν τὸν μικρότερον ἀπὸ
ὅλης τῆς ἀγίας, γὰρ εὐαγγε-
λίσω εἰς τὰ ἴδια τὸν ἀκατά-
ληπτον πλῆτον τῷ Χριστῷ,

9 Καὶ γὰρ φωτίσω ὅλους,
ποῖα εἶναι ἡ κοινωμία τῷ
μυστηρίῳ τῷ ἀποκρυμμένῳ
ἀπὸ τῶν αἰώνων εἰς τὸν Θεόν,
ὅπῃ ἔκτισι τὰ πάντα δια-
μίσω τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Διὰ γὰρ γνωρισθῇ τῶρα
εἰς ταῖς ἀρχαῖς, καὶ εἰς ταῖς
ἰευσίαις, ὅπῃ εἶναι εἰς τῆς ἐρα-
νίας, διαμίσω τῆς ἐκκλησίας,
ἡ πολυποίκιλος σοφία τῷ Θεῷ.

11 Κατὰ τὴν βουλὴν τὴν αἰ-
ώνιον, τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν εἰς τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

12 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν
παρρησίαν καὶ τὴν εἴσοδον μὲν
θάξου, διαμίσω τῆς πίστεώς ἡ.

13 Διὰ τῷτο παρακαλῶ
γὰρ μὴ ἀποκάμειτε διὰ ταῖς
θλίψεσιν μου, αἱ ὁποῖαι εἶναι
διὰ λόγου σας, ὅπῃ εἶναι ἡ
δόξα σας.

14 Διὰ τῷτο κλίνω τὰ
γόνατά μου εἰς τὸν πατέρα
τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον πέρνει
εἶμα ὅλη ἡ γενεὰ, ὅπῃ εἶναι
εἰς τῆς ἐρανίας, καὶ ἀπάνω εἰς
τὴν γῆν.

16 ἵνα δὴ ὑμῖν κατὰ τὸν πλῆτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆται διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον·

17 Κατοικῆσαι τοὺς Χριστοὺς διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·

18 Ἐν ἀγάπῃ ἰσχυριζόμενοι καὶ θεμελιωμένοι· ἵνα ἰσχυρῶν καταλαβέσθαι οὐκ ἔστι πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος καὶ μήκος, καὶ βάθος καὶ ὕψος·

19 Γινώσκειτε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ· ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμίσῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἑκ περισσῆς ὧν αἰτέμεθα ἢ ἰσχυροί, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,

21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.

16 Διὰ τὴν σῶσιν δύστην κατὰ τὸν πλῆτον τῆς δόξης τοῦ, ἐν δυνάμει διαμίσου τοῦ Πνεύματος τοῦ εἰς τὸν ἑσῶ ἄνθρωπον·

17 Καὶ ἐν κατοικίᾳ τοῦ Χριστοῦ διαμίσου τῆς πίστεως εἰς ταῖς καρδίαις σας·

18 Ἰσχυριζόμενοι καὶ θεμελιωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην, διὰ τὴν ἡμπορεύμεθα καταλάβειν μὴ ὅλης τῆς ἀγίας, τί εἶναι τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος·

19 Καὶ ἐν γνώσει τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ὑπερβαίνει τὴν γνώσιν, διὰ τὴν γεμισθῆτε εἰς ὅλον τὸ γέμισμα τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ εἰς ἰκτινὸν ἐπὶ δύναται περισσώτερον ἀπὸ ὅλης ἐν κάμῃ πολλὰ περισσώτερον ἀπ' ἰκτινα ἐπὶ ἡμῖν ζητούμεν, ἢ βάνομεν μὴ τὸν ἡμῶν, κατὰ τὴν δύναμιν ἐπὶ ἐνεργεῖ εἰς ἡμᾶς,

21 Ἄς εἶναι δόξα ἐν αὐτοῖς μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς πάσαις ταῖς γενεαῖς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Κιφ. δ'. 4.

Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δίσκος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε·

Ἐγὼ λοιπὸν ὁ δίσκος, διὰ τὸν Κύριον σα, παρακαλῶ, ἐν περιπατῆτε καθὼς πρέπει εἰς τὸ καλίσμεν ἐπὶ ἐκκλησιάζεσθαι·

2 Μὴτὰ πάσης ταπεινο-
φροσύνης καὶ πραότητος,
μετὰ μακροθυμίας, ἀνι-
σχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ·

3 Σπεδάζοιτις τρεῖς τῆς
ἐκτετα τοῦ Πνεύματος ἐν
τῷ συνδίσμῳ τῆς εἰρήνης.

4 Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνῦ-
μα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν
μῇ ἐλπίδι τῆς κλήσεως
ἐμῆς·

5 Εἰς Κύριον, μία πίσις,
ἐν βάπτισμα·

6 Εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ
πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ
διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν
ἐκείνῳ.

7 Ἐν δὲ ἐκείνῳ ἡμῶν
ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέ-
τρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς
ὕψος, ἡχμαλύτισιν αἰχμα-
λωσίαν, καὶ ἰδῶκε δόματα
τοῖς ἀνδράσιν.

9 Τὸ δὲ, ἀνίβη, τί ἰσιν εἰ-
πεῖν ὅτι καὶ κατίβη πρῶτον
εἰς τὰ κατωτέρα μέρη τῆς
γῆς·

10 Ὁ καταβάς, αὐτὸς ἰσιν
εἰπεῖν ὅτι ἀναβὰς ὑπεράνω πάν-
των τοῦ ὑπεράνω, ἵνα πληρώσῃ
τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἰδῶκε, τὴν
ἐκείνην, ἀποστόλους, τὴν δὲ, προ-

2 Μὴ κάδε λογιῆς ταπει-
νοφροσύνην καὶ πραότητα,
μὴ μακροθυμίαν, ὑπομένοντες
ἑαυτοὺς τὸν ἄλλον μὴ ἀγά-
πη.

3 Σπεδάζοιτις ἐν φυλάτ-
τι τὴν ἐνότητα τῷ Πνῦ-
ματὶ μὴ τὸν σύνδεσμον τῆς
εἰρήνης.

4 Ἐν σῶμα εἶναι καὶ
ἐν Πνῦμα, καθὼς καὶ ἐκα-
λήσθητε εἰς μίαν ἐλπίδα τῷ
καλισμῷ σας·

5 Ἐν εἶναι Κύριον, μία
πίσις, ἐν βάπτισμα·

6 Ἐν Θεὸς καὶ πατὴρ
ὅλων, ὁπῶ εἶναι ἀπάνω εἰς
ὅλα, καὶ διαμίσθ ὅλων καὶ
εἰς ὅλους σας.

7 Καὶ εἰς καθ' ἑνὰ ἀπ' ἑ-
μῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ
μέτρον τῷ χαρίσματι τῷ
Χριστῷ.

8 Διὰ τῆτο λέγει· Ἐξω-
τας ἐν ἀνίβη εἰς τὸ ὕψος,
ἰδῶκε σκλαβωμένον τὴν σκλα-
βίαν, καὶ ἰδῶκε χαρίσματα
εἰς τὴν ἀνδρώπην.

9 Καὶ τὸ ἀνίβη, τί ἄλλο
εἶναι, παρὰ ὅτι καὶ ἐκατίβη
πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη
τῆς γῆς·

10 Ἐκείνῳ ὁπῶ ἐκατίβη,
αὐτὸς εἶναι καὶ ὁπῶ ἀνίβη
ὑπεράνω πάντων τῶν ὑπεράνω,
διὰ ἐν γιμίση τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἰδῶκε μερι-
κὴν, ἐν εἶναι ἀπόστολοι, καὶ

φήτας, τὲς δὲ, εὐαγγελισαί,
τὲς δὲ, ποιμένας καὶ διδασκά-
λας,

12 Πρὸς τὸν καταρτισμὸν
τῶν ἁγίων, εἰς ἔργοι διακο-
νίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώ-
ματ^{ος} τοῦ Χριστοῦ.

13 Μέχρι καταστήσωμι
οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς
πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως
τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα
τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ
πληρώματ^{ος} τοῦ Χριστοῦ.

14 Ἵνα μηκέτι ὤμι
νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ
περιφερόμενοι παντὶ αἰέμα
τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυ-
βελαί τῶν ἀνθρώπων, ἐν πα-
υσργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν
τῆς πλάνης.

15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν
ἀγάπῃ, αὐξήσωμι εἰς αὐτὸν
τὰ πάντα, ὅς ἐστι ἡ κεφαλὴ,
ὁ Χριστός.

16 Ἐξ ὃ πάν τὸ σῶμα
συναρμολογούμενοι καὶ συμβι-
βαζόμενοι διὰ πάσης ἀφῆς
τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέρ-
γειαν ἐν μέτρῳ ἰδὸς ἰκάσθ
μίρες τὴν αὐξήσει τοῦ σώμα-
τ^{ος} ποιῆται, εἰς οἰκοδομὴν
ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τὸ τοῦ λίγων, καὶ μαρ-
τύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς
περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ

ἄλλης, ἵνα εἴηαι προφῆται,
καὶ ἄλλης, ἵνα εἴηαι εὐαγγε-
λισταί, καὶ ἄλλης, ἵνα εἴηαι
ποιμένες, καὶ διδάσκαλοι,

12 Εἰς τὴν συναρμοσιν
τῶν ἁγίων, εἰς τὸ ἔργον τῆς
διακονίας, εἰς τὴν οἰκοδομὴν
τοῦ σώματ^{ος} τοῦ Χριστοῦ.

13 Ἔως ὅπῃ ἵνα κατατε-
σωμι ὅλοι εἰς τὴν ἐνότητα τῆς
πίστεως, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ
υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον,
εἰς μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦ
γεμίσματ^{ος} τοῦ Χριστοῦ.

14 Διὰ ἵνα μὴ εἴηαι
πλῆροι νήπιοι, φετυμαζέμε-
νοι, καὶ κινούμενοι τριγύρω
μὴ κάδι αἵμοι τῆς διδασκα-
λίας, μὴ τέχναις τοῦ ἀνθρώ-
πων, μὴ παυσργίαις τριγύρω
τῆς πλάνης.

15 Ἀλλὰ ἀληθεύοντες ἐν
τὴν ἀγάπῃ, ὡς αὐξήσωμι
κατὰ πάντα εἰς αὐτὸν, ὁ
ὅποῖ^{ος} εἴηαι ἡ κεφαλὴ, ὁ
Χριστός.

16 Ἀπὸ τοῦ ὅπῃ ὅλον
τὸ σῶμα συναρμολογούμενον
καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης
ἀφῆς τῆς συναρμολογίας, κατ'
ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἰδὸς ἰκάσθ
ἐν τῇ αὐξήσει τοῦ σώμα-
τ^{ος} ποιῆται, εἰς οἰκοδομὴν
ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Ἐν τῷ τοῦ λίγων, καὶ
μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι
ὑμεῖς περιπατεῖτε πλῆροι, καθὼς

λαυὰ ἴδιῃ περιπατεῖ, ἐν μα-
ταιότητι τοῦ ἰσὺς αὐτῶν,

18 Ἐσκοτισμένοι τῇ δια-
νοίᾳ, ὅτις ἀπηλλοτριωμένοι
τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν
ἀγνωσίαν τῆς ὕψαι ἐν αὐτοῖς,
διὰ τὴν πύρρῳσι τῆς καρδίας
αὐτῶν·

19 Οἷτοις ἀπηληγκότες
ἐαυτοὺς παρίδωκαν τῇ ἀσελ-
γίᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαδαρ-
σίας πάσης ἐν πλοιοξίᾳ.

20 Ὑμῖς δὲ ὕχ ὕτως
ἐμάδιτε τὸν Χριστόν·

21 Εἴ γι αὐτὸν ἠέσασατι,
καὶ ἐν αὐτῷ ἰδιδάχθητι,
ααδῶς ἰγιν ἀλήθεια ἐν τῷ
Ἰησοῦ·

22 Ἀποδίσθαι ὑμᾶς κατὰ
τὸν προτέραν ἀνασροφὴν, τὸν
παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθει-
ρμῶσι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
τῆς ἀπάτης·

23 Ἀναιῦσθαι δὲ τῷ
πνεύματι τοῦ ἰσὺς ὑμῶν,

24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν
πνεῦν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ
Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποδίμιοι τὸ
ψαῖδῳ, λαλιῖτε ἀλήθειαν,
ἐκασθῳ μιτὰ τῷ πλησίον αὐ-
τῷ ὅτι ἰσμὶν ἀλλήλων μέλη.

26 Ὁργίσηθι, καὶ μὴ
ἀμαρτάνητι ὁ ἥλιθῳ μὴ ἐπιθυ-
στω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·

27 Μὴτι δίδωτε τόπον
τῷ διαβόλῳ.

περιπατεῖσι τὰ λοιπὰ ἔθνη εἰς
τὴν ματαιότητα τοῦ ἰσὺς τῆς,

18 Σκοτισμένοι εἰς τὴν
διάνοιαν, ἀποξενωμένοι ἀπὸ
τὴν ζωὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν
ἀγνωσίαν ὅπῃ εἶναι εἰς αὐ-
τῆς, διὰ τὴν σκληροκαρδίαν
τῆς·

19 Οἱ ὅποιοι ἐγινοντας τὰ μὴν
ψυχεποιεθῆσι τοῦ λόγου τῆς,
ἐπαρὰδδθηκαίεις τὴν ἀσίλγει-
αν, εἰς ἐργασίαν κάθε λογιῆς
ἀκαδαρσίας, ἀχορτάσως.

20 Ἀμὴ ἰσῖς δὲν ἐμάδιτε
τοιυτωτρόπως τὸν Χριστόν·

21 Ἀν καὶ ἀληθινὰ τὸν
ἀέσασατε, καὶ εἰς αὐτὸν ἐδι-
δαχθήκητε, καθῶς εἶναι ἀλή-
θεια εἰς τὸν Ἰησοῦν·

22 Νὰ ρίξιτε ὅσον εἰς τὴν
προτίτησιν ἀνασροφὴν, τὸν
παλαιὸν ἄνθρωπον, ὅπῃ φθεί-
ριται εἰς ταῖς ἐπιθυμίας τῆς
ἀπάτης·

23 Καὶ νὰ ξανακαινεργώσι-
σθι εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἰσὺς σας,

24 Καὶ νὰ ἐνδύθῃτε τὸν
καινέριον ἄνθρωπον, ὅπῃ ἐκτί-
σθη κατὰ Θεὸν μὲ δικαιοσύνην
καὶ ὁσιότητα τῆς ἀληθείας.

25 Διὰ τῆτο ἀφίνοιτις τὸ
ψαῖδῳ, λαλιῖτε ἀλήθειαν,
καθ' ἑας μὲ τὸν γείτονά τη·
ὅτι εἰμῖσδε μέλη ἑίνας τῷ ἄλλῳ.

26 Ὁργίσηθι καὶ μὴ
ἀμαρτάνητε ὁ ἥλιθῳ νὰ μὴν
βασιλεύσῃ εἰς τὴν ὀργὴν σας·

27 Μὴ δίδωτε τόπον εἰς
τὸν διάβολον.

28 Ὁ κλέπτων μὲν κλέπτει, μᾶλλον δὲ κοπιᾷ, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῇ χρείᾳ ἵχουτι.

29 Πᾶς λόγος σαφὲς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν.

30 Καὶ μὴ λυπῶνται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγή, καὶ βλασφημία, ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἰχαρίσατο ὑμῖν.

28 Ἐκείνος ὁ πῦρ κλέπτει, ἄς μὴν κλέπτει πλεον, ἀλλὰ περισσώτερον ἄς κοπιᾷ, ἐργαζόμενος τὸ καλὸν μὲν τὰ χερσίν, διὰ τὸ ἵχου τὴν μεταδιδόναι ἰκίουν ὁ πῦρ χρεάζονται.

29 Κάδι λόγος σαφής· ἄς μὴν εὐχαίρει ἀπὸ τοῦ στόματος, ἀλλὰ ἵαν ἵαν κακίας λόγος καλός, εἰς τὴν χρείαν τῆς οἰκοδομῆς, διὰ τὸ ἵαν ἵαν χάριν εἰς ἰκίουν ὁ πῦρ ἀκούουσιν.

30 Καὶ μὴ λυπῶνται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσφραγισθέντες εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἰλυδιώσεως.

31 Κάδι λογὴς πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγή, καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀπὸ λόγου σας, ἀντάμα μὲν κάδι κακίας.

32 Καὶ γίνεσθε καλοὶ ἵαν· εἰς τὸν ἄλλον, σπλαγχνικοί, συγχωρῆντες ἵαν τοῦ ἄλλου, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς σᾶς ἰσυχώρησεν εἰς τὸν Χριστόν.

Κεφ. ε'. 5.

Γίνεσθε ὅν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

Γίνεσθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς αἱ τέκνα ἀγαπητά·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἀγάπησεν, καὶ παρέδωκεν τὸν ἑαυτόν διὰ λόγους μας προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

3 Πῶσα δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ πλεονεξία, μηδὲ τὰ ὀνομάζεται εἰς ἱσθᾶς, καθὼς πρέπει εἰς τὰς ἀγίες.

4 Καὶ αἰσχροτή, καὶ μορλογία, ἢ εὐτραπιλία, ἢ οὐκ ἀνάγκη, ἀλλὰ μάλιστα ἀσχημία.

5 Τῷτο γάρ ἰσι γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόριθ, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἰσιν εὐδωλατέρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδὲς ὑμᾶς ἀπατάτω εὐκαὶς λόγος· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὰς υἱὰς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ ὤν γίνισθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Ἦτι γάρ ποτε σκότθ, καὶ ὡς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα εὐκαὶς περιπατεῖτε.

9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος· ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀλήθειᾳ·)

10 Δοκιμάζοντες τί ἰσιν εὐάρεστοι τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τῷ σαῖτος, μᾶλλον δὲ καὶ ἰλίγχιτι.

12 Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ἐπ' αὐτῶν, αἰσχροὶ ἰσι καὶ λόγοι.

3 Καὶ πορνεία, καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ πλεονεξία, μηδὲ τὰ ὀνομάζεται εἰς ἱσθᾶς, καθὼς πρέπει εἰς τὰς ἀγίες.

4 Καὶ ἡ ἀσχημία, καὶ ἡ μορλογία, ἢ γυλιτοποκίᾳ, τὰ ὅποια πράγματα δὲν πρέπεισι, ἀλλὰ περισσότερον εὐχαριστία.

5 Διατὶ τῷτο ἱξιούριτε, ὅτι κάδε πόριθ, ἢ ἀκάθαρτθ, ἢ πλεονέκτης, ὁ ὅποιθ· εἶναι εὐδωλατέρης, δὲν ἔχει κληρονομίαν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Καίεας ἄς μὴν σᾶς ἀπατᾷ μὲ λόγους εὐκαιρους· διατὶ διὰ ἱτῷτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς υἱὰς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴν γίνισθε λοιπὸν συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Διατὶ εἶνα καιρὸν ἦσαν σκότθ, ἀμὴ τῷρα ἱσθι φῶς εἰς τὸν Κύριον· περιπατεῖτε ὡσαν τέκνα φωτός·

9 (Διατὶ ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος· εἶναι εἰς κάδε ἀγαθωσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν·)

10 Δοκιμάζοντες τί εἶναι εὐάρεστοι εἰς τὸν Κύριον.

11 Καὶ μὴν συγκοινωνᾶτε μὲ τὰ ἔργα τὰ ἔκαρπα τῷ σκότους, ἀλλὰ περισσότερον καὶ ἰλίγχιτι τα.

12 Διατὶ ἱκίῃνα ὅπῃ γίνονται κρυφᾷ ἀπ' αὐτῶν, ἀσχημοὶ εἶναι καὶ τὰ τὰ λέγωμεν.

13 Τὰ δὲ πάντα ἰλιγρό-
μινα, ὑπὸ τῷ φωτὸς φαιρέ-
ται· πᾶν γὰρ τὸ φαιρέμι-
ον, φῶς ἰστί.

14 Διὸ λέγει· Ἐγχεαι ὁ
καθεύδων, καὶ αἰάγα ἐκ τῶν
νεκρῶν, καὶ ἐπιφαίσει σοι ὁ
Χριστός·

15 Βλέπτετε ὅτι πῶς ἀκρι-
βῶς περιπατιῖτε· μὴ ὡς ἄσο-
φοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν
καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ
εἰσι.

17 Διὰ τῆτο μὴ γίνισθε
ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ
θέλημα τῷ Κυρίῳ.

18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε
οἴνῳ, ἐν ᾧ ἔστι ἄσωτία, ἀλλὰ
πληθεύετε ἐν Πνεύματι·

19 Λαλῆντες ἑαυτοῖς ψαλ-
μοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς· ᾄδοντες καὶ
ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν
τῷ Κυρίῳ·

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε
ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ
Θεῷ καὶ πατρί·

21 Ὑποτάσσόμενοι ἀλλή-
λοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσι ὑποτάσσισθε, ὡς τῷ
Κυρίῳ·

23 Ὅτι ὁ αἰὼν ἰσὶ κεφαλὴ
τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς

13 Ἀμὴν τὰ ὅλα ἔγνωτας
ἐν ἰλιγρόσιν ἀπὸ τοῦ φωτός,
φαιρῶνται· διὰ τὸ καὶ
πνεῦμα ὁπῶ φαιρῶνται
εἶναι φῶς.

14 Διὰ τῆτο λέγει· Σῶσον
ἀπάνθρωπον ὁπῶ κοιμᾶσαι, καὶ
ἀναστήσον ἀπὸ τῆς νεκρῶν, καὶ
δίλμη σὶ φωτίσει ὁ Χριστός·

15 Βλέπτετε λοιπὸν πῶς
ἐν περιπατιῖτε ἀκριβῶς· ὅχι
ὡς ἄσοφοι, ἀλλὰ ὡς
σοφοί·

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν
καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι εἶναι
πονηραῖς.

17 Διὰ τῆτο μὴ γίνισθε
ἄγνοοι, ἀλλὰ γνωρίζοντες τί
εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύετε μὲν
κρασί, εἰς τὸ ὅπου ἔστι
ἄσωτία, ἀλλὰ πληθεύετε ἐν
Πνεύματι·

19 Λαλῆντες ἀιάμισάσας
μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ
ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδοντες
καὶ ψάλλοντες μὲν τῇ καρ-
δίᾳ εἰς τὸν Κύριον·

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε
διὰ ὅλα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ
Θεῷ καὶ πατρί·

21 Νὰ ὑποτάσσισθαι ἑαυ-
τοὺς ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες ἐν ὑπο-
τάσσισθαι εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄν-
δρας, ὡς καὶ εἰς τὸν Κύριον·

23 Ὅτι ὁ αἰὼν ἰσὶ κε-
φαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ

κεφαλή τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ὡς σωτὴς τῷ σώματι·

24 Ἀλλὰ ὡςπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, ὡς καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι ὡς πατρί.

25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκε ὑπὲρ αὐτῆς·

26 ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῇ ὕδατι τῷ ὀνόματι·

27 ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑαυτῇ, τὴν ἐκκλησίαν, ἥ ἔχουσιν στίλοι, ἡ ῥυτίδα, ἥ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἁγία καὶ ἄμωμος·

28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.

29 Οὐδὲ γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ μέρα ἐκείνην, ἀλλ' ἐν ὕδατι καὶ ὀνόματι αὐτῆς, καθαρίσκει· καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Ὅτι ἡμεῖς ἰσμοῖν τῷ σώματι αὐτοῦ, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ὀνόματι αὐτοῦ.

ὁ Χριστὸς εἶναι κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς εἶναι σωτὴς τῷ σώματι τῷ.

24 Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται εἰς τὸν Χριστόν, παρόμοια καὶ αἱ γυναῖκες ἵνα ὑποτάσσονται εἰς τὴν ἰδίαν τῆς ἀνδρας εἰς κάθε πρᾶγμα.

25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε ταῖς γυναῖκας ταῖς ἰδικαῖς σας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἀγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκε τῷ λόγῳ τῷ δι' αὐτὴν·

26 Διὰ τὴν ἁγίασιν καθαρίζοντας τὴν μὴ τὸ λύσιμον τῷ ὕδατι, διαμίσθῃ τῷ λόγῳ·

27 Διὰ τὴν παραστήσῃ εἰς τῷ λόγῳ τῷ ἑνδοξόν τὴν ἐκκλησίαν, ὅπως ἵνα μὴν ἔχη λίαν, ἡ ζάρωμα, ἡ ἄλλο τιποτις ἀπὸ τὰ τέτοιαις λογῆς, ἀλλὰ διὰ τὴν εἶναι ἁγία καὶ ἄψογος·

28 Εἰς τέτοιον τρόπον χρεωσθῶσιν οἱ ἄνδρες ἵνα ἀγαπῶσιν ταῖς γυναῖκαίς τῆς, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ἐκείνην ὅπως ἀγαπᾷ τὴν γυναῖκα τῆς, τὴν ἑαυτοῦ τῷ ἀγαπᾷ.

29 Διατὶ οὐδὲ κατ' ἑκείνην ποτὲ ἐκείνην τὴν σάρκα τῆς, ἀλλὰ τῆς ὕδατι καὶ τῇ σκέπει καὶ τὴν ἐπιμιμνῆται, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Ὅτι ἡμεῖς ἐμίσθῃ μετὰ τῷ σώματι τῷ, ἀπὸ τῆς σαρκὸς τῆς, καὶ ἀπὸ τῆς κόκαλά τῆς.

31 Ἀπὸ τούτου καταλείψῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τούτου μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ὅπως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα.

31 Διὰ τούτου ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ὁλοκληρῶς μετὰ τὴν γυναῖκα του, καὶ ὁλοῦσιν γίνεσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο ἐστὶν μέγα· καὶ ἐγὼ τοῦ λέγου εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Τὸ λοιπὸν καὶ ἡμεῖς καθ' ἓνα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα τοῦτοις λόγοις ὡς τὸ ἀγαπᾶν, ὡς αὐτὸν λέγουμεν καὶ ἡ γυναῖκα ὡς φοβᾶται τὸν ἄνδρα.

Κιφ. γ'. 6.

ΤΑ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τούτο γάρ ἐστι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· (ἧτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ·)

3 Ἵνα εὖ σοι γίνηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ ἐν διδασίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δούλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μιτὰ φόβῳ καὶ τρόμῳ, ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·

6 Μὴ κατ' ὀφθαλμοδοκίαν ὡς ἄνθρωποι, ἀλλ' ὡς δούλοι τῷ Χριστῷ, ποιῶντες

ΤΑ παιδιά, ὡς ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν· διὰ τὸν Κύριον· διὰ τὸ τούτο εἶναι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· (ἡ ὁποία εἶναι πρώτη ἐντολὴ μετὰ τῆς ἐπαγγελίας·)

3 Διὰ τὸ ἔχεις καλῶς, καὶ ὡς γίνῃς μακροχρόνιος ἐπὶ τῇ γῇ.

4 Καὶ ἡμεῖς οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ παιδιά σας, ἀλλ' ἀνατρέφετε ταὶς ἐν παιδείᾳ καὶ ἐν διδασίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δούλοι, ὑπακούετε τοῖς σαρκικῶς σας ἀντιτάξιν, μετὰ φόβον καὶ τρόμον, μετὰ ἀπλότητα τῆς καρδίας σας, ὡς αὐτῷ τῷ Χριστῷ·

6 Μὴ δουλεύετε μόνοι ὡς ὁ ὀφθαλμὸς βλέπει, ὡς ἄνθρωποι, ἀλλὰ ὡς αὐτῷ τῷ Χριστῷ, ποιῶντες

τὸ ἔθνος τὸ Θεῷ ἐκ ψυχῆς,

7 Μὴ ἐννοίας δουλοῦντες τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

8 Εἰδότες ὅτι ὁ ἰσὺς τοῦ Θεοῦ ποιήσῃ ἀγαθόν, τὸτο ποιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, ὅτι δούλῳ, ἵτι ἐλευθέρῳ.

9 Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιῶσι πρὸς αὐτοὺς, ἀπίστες τῶ ἀπολήν· ἰδότες ὅτι καὶ ἡμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστι ἐν ἡμεῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἐστὶ παρ' αὐτῷ.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἰδυναμῶσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῇ κράτει τῆς ἰσχύος.

11 Ἐνδυνασθε τὴν παροχήν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς ῥῆσαι πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ διαβόλου·

12 Ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμῖν ἡ πάλαι πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τὴν κοσμοκρατίαν τοῦ σκοτεινοῦ τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς ποιηρίας ἐν τοῖς ἰσχυροῖς.

13 Διὰ τὸτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα ῥῆσθε ἀντιρῆσαι ἐν τῇ

Χρυσῷ, κάμνοιτες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ καρδίας,

7 Μὴ ἀγάπην δουλοῦντες, ὥσπερ ἐὰν δουλεύετε τοῦ Κυρίου καὶ ἔχει εἰς ἀνθρώπους·

8 Ἰξεύροντες ὅτι ἐκείνῳ ὅπῃ κάμνει κάδι ἴσας, ἐκείνῳ θέλει πάρεσ ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ τὴ δούλῳ, καὶ τὴ ἐλευθέρῳ.

9 Καὶ ἰσοῖς οἱ αὐθεντάρχαις ἐὰν κάμνῃτε τὰ ὅμοια εἰς αὐτοὺς, ὀλιγοψύχει τῆς φοβερικότητος· ἰξεύροντες ὅτι καὶ ὁ ἰδικός σας Αὐθεντάρχης εἶναι εἰς τὴν ἡμετέραν, καὶ προσωποληψία δὲν εἶναι σημεῖα εἰς αὐτόν.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, δυναμώνομε εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸ κράτος τῆς δυνάμεώς τε·

11 Ἐνδυνῆτε ὅλην τὴν ἡμετέραν τοῦ Θεοῦ, διὰ ἐὰν δύνησθε ἐὰν ῥῆσθε ἡμετέραν εἰς ταῖς τέχναις τοῦ διαβόλου·

12 Ὅτι δὲν εἶναι ἡ πάλαι ἡμετέραν εἰς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ εἰς ταῖς ἀρχαῖς, εἰς ταῖς ἐξουσίαις, εἰς τὴν κοσμοκρατίαν τοῦ σκοτεινοῦ τοῦ αἰῶνος τούτου, εἰς τὰ πνευματικὰ τῆς ποιηρίας, ὅπῃ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν ἡμετέραν.

13 Διὰ τοῦτο ἡμετέραν ἡμετέραν τὴν ἡμετέραν τοῦ Θεοῦ, διὰ ἐὰν δυναμῆτε ἐὰν ἡμετέραν

ἡμέρα τῇ πονηρᾷ, καὶ ἄπαιτα
κατεργασάμενοι γῆραι.

14 Στῆτι οὖν περιζωσά-
μενοι τὴν ὁσφῦν ὑμῶν ἐν ἀλη-
θείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν
θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδησάμενοι τὰς
πόδας ἐν ἱτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγ-
γελίου τῆς εἰρήνης,

16 Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόν-
τες τὸν θυρὸν τῆς πίστεως, ἐν
ᾧ δυνύσισθε πάντα τὰ βέλη
τοῦ πονηροῦ τὰ πιπυρωμένα
σβέσαι·

17 Καὶ τὴν περικιφα-
λαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε,
καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύ-
ματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ·

18 Διὰ πάσης προσευχῆς
καὶ δέησιως προσευχόμενοι ἐν
παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι,
καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦν-
τες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει
καὶ δέησει περὶ πάντων τῶν
ἀγίων,

19 Καὶ ὑπὲρ ἱαῦ, ἵνα
μοι δοθῇ λόγος ἐν αἰσίξει τοῦ
σώματός μου ἐν παρῆσιν,
γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ
εὐαγγελίου,

20 Ὑπὲρ ἧς πρὸςβιύω ἐν
ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῇ παρῆξ-
σιώσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆ-
σαι.

21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς

ᾗτι ἐῖς τὴν ἡμέραν τὴν πονη-
ρὰν, καὶ ὅταν τιμωροῦνται ὅλα
ἐν σαθῇτι.

14 Σταθεῖτε λοιπὸν ἴσαν-
τας ἐν ζωσθῇτι εἰς τὴν μίσση-
σας τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐνδύ-
σῃτε τὸ σιδηροῦς πετάσμιον
τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδήσῃτε τὰ πο-
δάριά σας μὲν τῇ ἱτοιμασίᾳ
τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης,

16 Ἀπᾶν εἰς ὅλα περι-
τες τὸ σκετάρνι τῆς πίστεως,
μὲν τὸ ὁποῖον θίλειτε διὰ τοῦ
ἐν σβίσειτε ὅλαις ταῖς σαίτ-
ταις ταῖς πιπυρωμέναις τῷ
πονηρῷ·

17 Διχθῇτι τὴν περικι-
φαλαίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ τὴν
μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ἡ
ὁποῖα εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·

18 Προσευχόμενοι μὲν καὶ
προσευχῇ καὶ δέησιν, καὶ
καιρὸν μὲν Πνεῦμα, καὶ εἰς
αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες, μὲν
καὶ ὑπομονὴν καὶ δέησιν διὰ
ὅλης τῆς ἀγίας,

19 Καὶ διὰ λόγου μου, διὰ
ἐν μὲν δοθῇ λόγος ἐν αἰσίξει
τοῦ σώματος μου μὲν παρῆσιν, ἐν
ἐν μὲν γνωρίσουσι τὸ μυστή-
ριον τοῦ εὐαγγελίου,

20 Διὰ τὸ ὁποῖον ἐν μὲν
ἀποκρισιάρχης μὲν τῇ ἀλύσει
διὰ ἐν παρῆξισιῶσθαι εἰς αὐτὴν,
ἐν λαλήσω καθὼς πρέπει.

21 Καὶ διὰ ἐν ἐξίῃριτι καὶ

τὰ κατ' ἑμὶ, τί πράσσω,
πάντα ἑμὶ γινώσκει Τυχικὸς
ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ
τις διέκειτο ἐν Κυρίῳ.

22 Ὅτι ἱκετεύω πρὸς
ὑμᾶς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
κυρίου τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ
παρηγορήσῃ τὰς καρδίας

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς
καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ
τοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων
τοῦ ἀγαπᾷν τοὺς Κύριον
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ἀφάρ-
σει. Ἀμήν.

† Πρὸς Ἐφισίους ἐγγράφη
ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.

ἰσθίς τὰ ἰδικὰ μὲν, τί κάμνω,
Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
καὶ ἱκετεύει με διὰ τοῦ
Κυρίου, δίδει σᾶς τὰ φανερώ-
σκει ὅλα.

22 Τὸν ὅποιον σᾶς τὸν
ἱκετεύω ἐπὶ τ' αὐτοῦ, διὰ τὰ
γινώσκειτε τὰ ἰδικὰ μας, καὶ
ἐν παρηγορήσει ταῖς καρδίαις
σας.

23 Ἄς εἴναι εἰρήνη εἰς τὰς
ἀδελφάς, καὶ ἀγάπη μὲ πίστιν,
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ πατέρα καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις ἅς εἴναι μὲ
ὅλους ἐν τῷ ἀγαπᾷσιν ἁφθαρτα
τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦ Χριστόν.
Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ἐφισίους ἐγγράφη
ἀπὸ Ῥώμης διαμέσου τοῦ
Τυχικοῦ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος
δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι
τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς
ὄντι ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπι-
σκόποις καὶ διακόνους.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος
δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς
ὅλους τοὺς ἁγίους ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ, ὅπως εἴναι
εἰς τοὺς Φιλίππους, ὁμῶς μὲ τῶν
ἐπισκόπων καὶ διακόνων.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν ἐπὶ πάσῃ τῇ μερίᾳ ὑμῶν,

4 (Πάντοτε ἐν πάσῃ δίδου με ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέξιν ποιούμεν(ον),)

5 Ἐπὶ τῇ κοινοῖᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν·

6 Πιστεύων αὐτὸ τῆτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμεν(ος) ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ἐπιτελίσκει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

7 Καθὼς εἰσι δίκαιοι ἱμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν μὴ ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἢ τι τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συκοινωνίᾳ μου τῆς χάριτος· πάντας ὑμᾶς ὄντας.

8 Μάρτυς γάρ μου εἰς τὸν Θεόν, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχχοις Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τῆτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ἡμῶν ᾖ τι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσύτερη ἐν

2 Ἄς ἴδωι χάρις εἰς ἰσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν μὲν, εἰς ὅλην τὴν ἐξουσίαν ἐν ἧ ἔχω εἰς τοῦ λόγου σας,

4 (Πάντοτε εἰς ὅλας με ταῖς δέξιν διὰ ὅλης σας μετὰ χαρᾶς κάμνοντας διδου(σιν),)

5 Διὰ τὴν κοινίαν σας ὅπῃ ἔχετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἕως τῶρα·

6 Πιστεύοντας αὐτὸ τῆτο, ὅτι ἰκιν(ομαι) ὅπῃ ἀρχισιν εἰς ἰσᾶς τὸ ἔργον τὸ καλόν, θέλων τὸ τελεῖσθαι ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

7 Καθὼς ἴδωι δίκαιοις ἱμῖνα ἵνα φρονῶ ἰτῆτο διὰ ὅλης σας, διὰ τὴν ὅλην ἔχουμί σας εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν μου καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου, ἔγνωτας ἵνα ἴδωμι ἰσῆς ὅλην συκοινωνίαν τῆς χάριτος· ἵνα μετ' ἱμῖνα.

8 Διὰ τὴν μάρτυς μου εἰς τὸν Θεόν, ὡς πολλὰ ὅλης, μὴ σπλάγχχα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα περισσύτερη ἡ ἀγάπη σας ἀκόμη περισσώτερον καὶ

ἐπηρώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει·

10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ᾗτε εὐληκροὺς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἵκεται Χριστοῦ·

11 Πιπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἱκταίνον Θεοῦ.

12 Γινώσκον δι' ὑμᾶς βῆλασαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὴ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἰλήλυθεν·

13 Ὡς τὸς δισμῆς μου θαυρῶς ἐν Χριστῷ γινέσθαι ἐν ὧν τῇ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι·

14 Καὶ τὸς πλείους τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πιποιδότας τῶς δισμῆς μου, περισσοτέρως τυμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

15 Τίς μὲν καὶ διὰ φόβου καὶ ἱμῶν· τίς δὲ καὶ δι' ἐκδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσει.

16 Οἱ μὲν ἐκ ἱριθείας τοῦ Χριστοῦ καταγγέλλουσιν ὡς ὅτι, οἰόμενοι θλίψιν ἔσθαι τῶς δισμῆς μου·

περισσότεροι εἰς γινώσκον καὶ κάθι αἰσθησιν·

10 Εἰς τὸ νὰ δοκιμάζετε ἱκταίνον ὅπῃ διαφέρουσιν, νὰ εἰσθε καθαροὶ καὶ χωρὶς σκάνδαλον εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ·

11 Γεμάτοι ἀπὸ τῆς καρπὸς τῆς δικαιοσύνης, ὅπῃ εἶναι διαμίσθον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἱκταίνον τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ θίλω νὰ ἱξεύριτε καὶ εἰσεῖς, ἀδελφοί, ὅτι ἱκταίνον ὅπῃ μὴ ἰσυνέβηκαν, ἤλθασιν εἰς περισσοτέραις προκοπῇ τοῦ εὐαγγελίου·

13 Εἰς τόσον ὅπῃ τὰ δισμάτα μου ὅπῃ ἔπαθα διὰ τὸν Χριστόν, νὰ ἔγιναν φανερά εἰς ὅλον τὸ βυλευτήριον, καὶ εἰς τὸς λοιπὸς ὅλης·

14 Καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Κύριον, πύροντες θάρσυνον εἰς τὰ δισμάτα μου, περισσότεροι ἀποκοτῆσι καὶ λαλῶσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ χωρὶς φόβου.

15 Καὶ κάποιον διὰ φόβου καὶ φιλοεικίαν· καὶ κάποιον μὴ καλῇ καρδίᾳ κηρύττεσι τὸν Χριστόν.

16 Κάποιον ἀπὸ συνειρήναι κηρύττεσι τὸν Χριστόν, ὅχι καθαρῶς, λογιάζοντες νὰ μὴ κάμουν νὰ λυπηθῶν περισσότεροι εἰς τὰ δισμά μου·

17 Οἱ δὲ, ἰξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαὶ τοῦ εὐαγγελίου κείμεαι.

18 Τί γάρ; πλὴν πατι τρόπῳ, εἴτι προφάσει, εἴτι ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγίλλεται· καὶ ἐν τῷ τῷ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τῷτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν διήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τῷ πνεύματι· Ἰησοῦ Χριστοῦ,

20 Κατὰ τὴν ἀποκαρδοκίαν καὶ ἰλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδινὶ αἰσχυιδήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυιθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτι διὰ ζωῆς, εἴτι διὰ θανάτου.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδιον.

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τῷτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί αἰρήσομαι, ἢ γνωρίζω.

23 Συνίχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμία ἐχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· πολλῷ γὰρ μᾶλλον ἢ ἰναι.

17 Καὶ ἄλλαι ἀπ' ἀγάπης, ἰξιύροιτες ὅτι ἐρίσκειμαι εἰς τὴν ἀπολογίαὶ τοῦ εὐαγγελίου.

18 Ὅμως τί; μὴ καὶ λογιῆς τρόποι, καὶ τι παρανομήμοι, καὶ τι ἀληθεῖα, ὃ Χριστὸς κηρύττεται· καὶ εἰς τῷτο χαίρομαι, ἀλλὰ καὶ θίλω χαρῇ.

19 Διατὶ ἰξιέω, ὅτι τῷτο θίλω μου συτρεῖς εἰς σωτηρίαν, διαμίσου τῆς διουσιῶς σας, καὶ τῆς πατιστηνῆς δόσεως τοῦ πνεύματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

20 Κατὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἰλπίδα ὅπῃ ἔχω, ἐπὶ εἰς κανίνα πρᾶγμα διὰ θύλας ἐντραπῇ, ἀλλὰ μὴ καὶ παρρησίαν, ὡς καὶ πάντα, ἔτξι καὶ τὰς ἀποκαρδοκίας· θῆ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ σῶμά μου, καὶ τι διαμίσου ζωῆς, καὶ τι διαμίσου θανάτου.

21 Διατὶ εἰς ἰμία καὶ τὸ ἐὰ ζῶ, ἰμία Χριστός· καὶ τὸ ἐὰ ἀποθάνω, ἰμία κέρδιον.

22 Ἀμὴ ἐὰν τὸ ἐὰ ζῶ εἰς τὸ κορμὶ τῷτο ἰμία εἰς ἰμία ὠφίλιμοι, καὶ τί ἐὰ διαλίσω, δὲν γνωρίζω.

23 Διατὶ σινοχερῶμαι καὶ ἀπὸ τὰ δύο, ἐπιθυμῶντας τὸ ἐὰ μισίψω, καὶ ἐὰ ἰμία μεζῦ μὴ τὸν Χριστόν· διατὶ ἰναι ἰναι πολλὰ καλλίτερον.

24 Τὸ δὲ ἱπικίμειν ἐν τῷ σαρκί, ἀγαθαίτεροι δὲ ἡμᾶς.

25 Καὶ τὴν πεποιθὺς ὡδα, ὅτι μὴ καὶ συμπαραμὴν πᾶσι ὑμῖν, εἰς τὴν ἡμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως.

26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἡμῶν καὶ τῶν ἡμῶν περὶ τῆς πίστεως.

27 Μόνοι ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθαι, ὅτι ἰδὼν καὶ ἰδὼν ἡμᾶς, ὅτι ἀπὸς, ἀκύνω τὰ τῶν ἡμῶν, ὅτι σκεπτεῖ ἐν ἡμῶν σπύματι, μὴ ψυχῇ συνανθωπύεσθαι τῇ πίστι τοῦ εὐαγγελίου.

28 Καὶ μὴ πτερόμενοι ἐν πτερῶν ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ὅτι αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ἰσχυρὸς ἀποδείξις, ὑμῖν δὲ σωτηρία, καὶ τὴν ἀπὸ Θεοῦ.

29 Ὅτι ὑμῖν ἰσχυρὸς τὸ ἐστὶν Χριστοῦ, ὃ μόνον τὸ εἰς αὐτοῖς περὶ τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐστὶν αὐτῷ πάσχειν.

30 Τοὶ αὐτοὶ ἀγῶνα ἰσχυρῶς αὐτοῖς ἰδόντι ἐν ἡμῶν, καὶ τὴν αὐτοῖς ἐν ἡμῶν.

24 Ἀμὴν τὸ ἐν ἡμῶν ἀκόμι εἰς τὸ κορμὶ, ἵνα ἀγαθαίτεροι διὰ λόγον σας.

25 Καὶ μὴ πῖστιν τὸ οἶδα, ὅτι θέλω μείνει καὶ θέλω συμπαραμείνει μὴ ὅλης σας, διὰ τὴν προκοπὴν σας καὶ διὰ τὴν χαρὰν τῆς πίστεως.

26 Διὰ τὸ περισσεύειν τὸ καύχημά σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς ἡμῖνα, διαμέσθαι τῆς ἰδικῆς μὴ παρουσίας πάλιν εἰς ἡμᾶς.

27 Μόνοι πολιτεύεσθαι καθὼς πρέπει εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ἀκύνω διὰ λόγον σας καὶ τ' ἴδω καὶ σας ἰδῶ, καὶ τι λέπω, ὅτι γίνεσθαι εἰς ἡμῶν πνεῦμα, μὴ μὴ ψυχὴν, συναγωνιζόμενοι διὰ τὴν πίστιν τοῦ εὐαγγελίου.

28 Καὶ μὴ δαλιάζεσθαι εἰς κανίνα πρᾶγμα ἀπὸ τῆς ἰσχυρίας· ὅπῃ εἰς αὐτὸς εἶναι ἀπόδειξις ἀποδείξις, ἀμὴ εἰς ἡμᾶς (ἵνα ἀπόδειξις) σωτηρίας, καὶ τὴν εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

29 Ὅτι εἰς ἡμᾶς ἰσχυρὸς διὰ τοῦ Χριστοῦ, ὃ μόνον τὸ ἐν ἡμῶν περὶ τῆς πίστεως εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν ἡμῶν πάσχειν δι' αὐτοῦ.

30 Ἐγνωτὰς ἡμῶν ἴχετε τὸν αὐτὸν ἀγῶνα, ὅπῃ ἴδετε εἰς ἡμῶν, καὶ τῶρα ἀκούετε πῶς εἶναι εἰς ἡμῖνα.

Κεφ. β'. 2.

Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύδιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία Πνεύματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,

2 Πληρώσατέ με τῇ χαρᾷ, ἵνα τὸ αὐτὸ φροῖητε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες·

3 Μηδὲν κατὰ ἰρίθειαν, ἢ κεινοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγάμιναι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.

4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἴκασθε σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰτέρων ἴκασθε.

5 Τῦτο γὰρ φροῖσθε ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

6 Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, ἔχ' ἀπαγαγὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ·

7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσεν, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιωματι ἀνθρώπων γενόμενος·

Εἶναι λοιπὸν καμὴ παρηγορία εἰς τὸν Χριστόν, ἵαν εἶναι καμία βοήθεια τῆς ἀγάπης, ἵαν εἶναι καμία κοινωνία τοῦ Πνεύματος, ἵαν εἶναι καμία σπλάγχνη καὶ ἴλιος,

2 Τελειώσιτε τὴν χαρὰν με, διὰ τὰ φροῖητε τὸ αὐτό, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὅντις ὁμόφυχοι, ἵνα καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες·

3 Καίμία πρᾶγμα μὴ κάμνιτε μὴ φιλοκίαν, ἢ μὴ κεινοδοξίαν, ἀλλὰ μὴ τὴν ταπεινοφροσύνην καθεύας ἀπὸ σᾶς ἵα λογαριάζη τὸ ἄλλοι, πῶς ὑπερίχει ἀπὸ λόγου τοῦ.

4 Μὴν τοχάζισθε καθεῖς ἵνας τὰ ἰδικὰ τοῦ, ἀλλὰ καθεῖς ἵνας ἃς ἔχει ἵποιοι καὶ διὰ τὰ πράγματα τῶν ἄλλων.

5 Διατὶ πρέπει ἡ αὐτὴ διαδοῖς ἵα εἶναι εἰς ἴσας, ἢ ὁποῖα ἦτο καὶ εἰς τὸν Χριστόν Ἰησοῦν·

6 Ὁ ὁποῖος (Ἰησοῦς) ὤντας εἰς τὴν μορφὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ ἰλογίας ἵα εἶναι ἀπαγαγὸν, τὸ ἵα εἶναι ἴσα μὴ τὸν Θεόν·

7 Ἀλλ' (ὁμοῦς) ἐκένωσεν τοῦ λόγου τοῦ, περινυττας μορφὴν δούλου, καὶ γινόμενος ὁμοῦς μὴ τῆς (λοιπῆς) ἀνθρώπων·

8 Καὶ συλλατὶ ἐπὶ τοῖς
ἐν ἀδελφεῷ, ἵταπεινωσι
ἑαυτοῖς, γινόμενῷ ὑπὲρ τοῦ
νόμου θανάτου, θανάτου δι
τοῦ νόμου.

9 Διὰ καὶ ὁ Θεὸς αὐτοὺς
ἐκτίθει, καὶ ὑπακούσας
αὐτοῦ ἵστανται τὸ ὑπὲρ πάντων
ἱστανται.

10 Ἰσταντο τῷ οἰσμάτι Ἰησοῦ
πάντες γινόμενοι κάμψαντες ἱσταντο
ἐπὶ ὑποταγῇ καὶ καταχθονοῦνται.

11 Καὶ πάντα γλῶσσα
ἐξομολογούσεται ὅτι Κύριος
Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
πατρὸς.

12 Ὡς, ἀγαπητοί μου, κα-
θεὶς πάντοτε ὑπακούσατε, μὴ
ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον,
ἀλλὰ ὡς πολλὰ καὶ ἄλλοι ἐν τῇ
ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ
τρεφῶν τοὺς ἑαυτῶν σωτηρίας
καταπαύσασθε.

13 Ὁ Θεὸς γὰρ ἰσταντο ὁ
πατήρ ὁ υἱὸς καὶ τὸ θέλει
καὶ τὸ ἰσταντο, ὑπὲρ τῆς
ἐκείνου.

14 Πάντα ποιῶντι χω-
ρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλο-
γισμῶν.

15 Ἰσταντο γίνεσθαι ἁμιμπτους
καὶ ἀειραῖν, τίς τινος Θεοῦ ἀμώ-
νους ἢ ἑαυτοῦ γινώσκοντες
καὶ διωστραμμένους ἐν οἷς

8 Ἐκτίθεινται εἰς τὸ σχῆ-
μα ἵσταντο ἀδελφεῷ, ἵταπει-
νωσι τοῦ λόγου τοῦ, γινόμενῷ
ὑπὲρ τοῦ νόμου θανάτου, καὶ
θανάτου θανάτου.

9 Διὰ τούτο καὶ ὁ Θεὸς
τοὺς ἐκτίθει, καὶ τοῦ
ἐκτίθειν ὅσους, τὸ ὅποιον
εἶναι παραπάνω ἀπὸ κάθε
ὅσους.

10 Διὰ τὰ κλῆναι κάθε γό-
νατον, ἀπ' ἐκείνου ὅπου εἶναι εἰς
τοὺς ὑπερῶν, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἀποκάτω εἰς τὴν γῆν,
εἰς τὸ ὅσους τοῦ Ἰησοῦ.

11 Καὶ διὰ τὰ ὁμολογήσῃ
φαιρὰ κάθε γλῶσσα, ὅτι
Κύριος ἵσταντο ὁ Ἰησοῦς Χριστός,
εἰς δέξαι Θεοῦ πατρός.

12 Τὸ λοιπὸν, ἀγαπητοί
μου, καθὼς πάντοτε ὑπακού-
σας, ὅχι μόνον ὅταν ἡμῶν πα-
ρῶν, ἀλλὰ πολλὰ περισσότερον
τὰ ἡμῶν λείπονται, μὴ φοβοῖν καὶ
μὴ τρόμοι ἐργάζεσθαι τὴν σω-
τηρίαν σας.

13 Διὰ τὸ ὁ Θεὸς εἶναι ὅπου
ἰσταντο εἰς ἵστας, καὶ τὸ θέλει
καὶ τὸ ἰσταντο, κατὰ τὸ θέ-
λημά του.

14 Κάμνουνται ὅλα τὰ
πράγματα χωρὶς γογγυσ-
μῶν καὶ διαλογισμῶν.

15 Διὰ τὰ γίνεσθαι ἀκατη-
γόρητοι καὶ ἀπλοῖ, τίς τινος τοῦ
Θεοῦ καθαρά εἰς τὴν μέσση τῆς
σκολιᾶς καὶ τῆς διωστραμμέ-

φαίνεσθε ὡς φαστῆρες ἐν κόσμῳ,

16 Λόγον ζωῆς ἐπίχοιτες· εἰς καύχημα ἡμοῖς εἰς ἡμέραν Χριστῷ, ὅτι οὐκ εἰς κινὸν ἰδραμον, ἡδὲ εἰς κινὸν ἐκοπίασα·

17 Ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν·

18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε, καὶ συγχαίρετί μοι.

19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθειον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα καὶ ἐν ψυχῷ, γνῶς τὰ περὶ ὑμῶν·

20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόφυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει.

21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, ὡς καὶ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἡμοῖς ἰδύλιουσιν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Τῷτοι μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπὶ δὴ τὰ περὶ ἡμῶν, ἑξαυτῆς.

ἡς γνηστὶς ἀναστρέφεται· ὁποῖος λάμπει ὡς φαστῆς εἰς τὸν κόσμον,

16 Βασανίζετε καὶ ἐπίχοιτες τὸν λόγον τῆς ζωῆς· διὰ καύχημά μὲ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι διὰ ἰσχυρὰ ἐκοπίασα ἡδὲ ἐνκαίρως ἐκοπίασα·

17 Ἀλλὰ ἀγκαλὰ καὶ χρονοῦμαι ἀντὶς ῥάπισμα εἰς τὴν θυσίαν καὶ λειτουργίαν τῆς πίστεώς σας, χαίρομαι καὶ συγχαίρομαι μὲ ὅλης σας·

18 Καὶ τὸ ὅμοιον καὶ ἰσὺς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μετ' ἡμῶν.

19 Καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, ἵνα σῶς πέμψω ἐγγύγωρα τὸν Τιμόθεον, διὰ ἵνα χαρῶ καὶ ἰγῶ, μαθήσονται τὰ ἰδικά σας·

20 Διὰ τὸ δὲ ἔχω καί τις ἰσόφυχον, ὅπῃ ἵνα φρενέτω τὰ ἰδικά σας καθολικά καὶ καθάρᾳ.

21 Διὰ τὸ ὅλοι γυρεύουσιν τὰ ἰδικά σας, καὶ ὅχι τὰ πράγματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Καὶ τὴν δοκιμὴν τὴν γινώριζετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον μὲ τὸν πατέρα, ἰδύλιουσιν ἀντάμα μετ' ἡμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Ἐτῷτοι λοιπὸν ἐλπίζω ἵνα πέμψω, ἐνδὺς ὅπῃ ἵνα ἰδῶ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων μὲ.

24 Πέποιθα δι' ἐν Κυρίῳ,
ὅτι καὶ αὐτὸς ταχίως ἐλεύ-
σεται.

25 Ἀναγκασθεὶς ἡγησάμην
ἐπαθροῖν τοὺς ἀδελφεοὺς καὶ
συνεργούς καὶ συσρατιώτην μου,
ἵνα ἐκ ἀπορίας, καὶ λαιμαρ-
γῆς τῆς χρείας μου πέμψαι
πρὸς ὑμᾶς.

26 Ἐπειδὴ ἐπιποθεῖν ἦν
πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδελμοῦν,
διότι ᾔδεισάτε ὅτι ἡσθένησι.

27 Καὶ γὰρ ἡσθένησι παρα-
πλάσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς
αὐτοὺς ἡλῆθσιν· οὐκ αὐτοὺς δι-
μοινοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐμὶ, ἵνα μὴ
λείπῃ ἐπὶ λύπῃ σκῶ.

28 Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπιμ-
ψα αὐτοὺς, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν
πάλιν, χαρῇτε, καὶ γὰρ ἀλυπό-
την ἔσται.

29 Προσδίχισθι οὖν αὐτοὺς
ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς,
καὶ τῆς τοιούτης ἐντίμης
χαρῆς.

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ
Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισι,
παραβουλεύσάμενος τῇ ψυχῇ,
ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ἐντί-
μου τῆς πρὸς με λαιμαρ-
γίας.

24 Καὶ πιστεύω εἰς τὸν Κύ-
ριον, ὅτι καὶ ἐγὼ θέλω ἔλθῃ
ὀλίγῳ ἔτι εἰς ἱσᾶς.

25 Ἀμὴν ἐλογίασα ἀναγ-
καστὴν ἵνα πέμψω εἰς ἱσᾶς τὸν
Ἐπαφροδίτου τὸν ἀδελφόν καὶ
συνεργόν καὶ συσρατιώτην μου,
καὶ ἀπόστολόν σας, καὶ ὑπε-
ρίτην τῆς χρείας μου.

26 Ἐπειδὴ αὐτοὺς σᾶς ἀγά-
παι ὅλης, καὶ ἀδελμόνα, διότι
ἀκήσιστε ὅτι ἀσθένησι.

27 Καὶ βέβαια ἀσθένησι καὶ
ἦλθε σημὰ εἰς τὸν θάνατον·
ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὸν ἡλῆθσιν· καὶ ὅχι
αὐτὸν μοναχόν, ἀλλὰ καὶ
ἐμὶνα, διὰ ἵνα μὴν ἔχω λύπην
ἀπείνῳ εἰς τὴν λύπην.

28 Διὰ τὸτο λοιπὸν τὸν
ἔπιμψα τὸ γλιγωρώτερον,
διὰ ἵνα χαρῇτε πάλιν ὡσαύ-
τῳ ἰδόντες, καὶ ἐγὼ ἵνα ἔχω
ὀλιγώτερον λύπην.

29 Δι' ἧς καὶ τοὺς λοιποὺς διὰ
τὸν Κύριον μετὰ πάσης χα-
ρᾶς, καὶ τῆς τοιούτης ἔχισ-
της τιμημένης.

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ
Χριστοῦ ἕως τὸν θάνατον ἰσθί-
μι, καὶ διὸ ἐλογάρησιν τὴν
ζωὴν μου, διὰ ἵνα ἀναπληρώσῃ
τὴν ἑλλειψιν τῆς ὑπηρεσίας,
ὅπως ἔκαμναι χρεῖα ἵνα κάμειτε
ἰσοῦς εἰς ἐμὶνα.

Κεφ. γ'. 3.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ· τὰ αὐτὰ γράφειν ἡμῖν ἡμεῖς μὴ οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

2 Βλέπτετε τὴν κύριαν, βλέπτετε τὴν κακὴν ἐργάταν, βλέπτετε τὴν κατατομὴν.

3 Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλῃ πεποιθέιναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον·

5 Περιτομὴ ὀκταήμερῃ, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,

6 Κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γινόμενῃ ἄμιμπτῃ·

7 Ἀλλ' ἄττινα ἦν μοι κέρδι, ταῦτα ἠγῆμαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε εἰς τὸν Κύριον· τὸ γὰρ γράφω εἰς ἑσᾶς· τὰ αὐτὰ, ὅσον εἰς ἡμῖνα, διὸν ὀκνέω, καὶ εἰς ἑσᾶς τὺτο εἶναι ἀσφαλτον.

2 Βλέπτετε τὴν σκύλας, βλέπτετε τὴν κακὴν ἐργάταν, βλέπτετε τὴν κατατομὴν.

3 Διατὶ ἡμεῖς ἡμισθιοὶ ἡ περιτομῇ, ὅπῃ λατρεύομεν τὸν Θεὸν μὴ τὸ πνεῦμα, καὶ καυχώμεσθιν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ διὸν θαρρῶμεν εἰς τὸν σάρκα·

4 Ἀγκαλὰ καὶ ἐγὼ ἔχων ἀφορμὴν γὰρ θαρρῶ καὶ ἐν τῇ σαρκί. Ἄν καί τις ἄλλος λογιᾶται γὰρ ἔχει θαρρῶ εἰς τὴν σάρκα, ἐγὼ ἔχων περισσότερον·

5 Ὦντας περιτετημένους εἰς τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἀπὸ τῆ γένεσιν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ φυλῆν τοῦ Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἀπὸ Ἑβραίων, Φαρισαῖος κατὰ νόμον,

6 Ὅπῃ κατὰ ζῆλον ἐκείνου τὰ τριεῖς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν νόμον, ἤμουν ἀμειψόγητος·

7 Ἀλλὰ ἐκεῖνα ὅπῃ ἔται εἰς ἡμῖνα κέρδι, τὰ ἐκεῖνα ζημίαν διὰ τὸν Χριστὸν.

8 Ἀλλὰ μενοῦντε καὶ ἡγῆ-
μαι πάντα ζῆλαι ἵνα δια το
ὑπερίχῃ τῆς γνώσεως Χριστοῦ
Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ
πάντα ἐζημιώθη, καὶ ἡγῆται
συναχθῆναι ἵνα Χριστὸν
κηρύξῃ,

9 Καὶ εὐριδῶ ἐν αὐτῷ,
μὴ ἔχῃ ἰμὴν δικαιοσύνης τῆς
ἐν νόμῳ, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως
Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύ-
νην ἰπὶ τῇ πίστει·

10 Τὸ γινῶναι αὐτοὺς, καὶ
τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως
αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν
παθημάτων αὐτοῦ, συμμορ-
φῆσθαι τῇ θανάτῳ αὐ-
τοῦ·

11 Εἵπως καταστήσω εἰς
τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον,
ἢ ὅδε τιτιλιώμαι· δύνω δὲ
εἰ καὶ καταλάβω, ἵφ' ἧ καὶ
καταλείβην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ
Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοί, ἰγὼ ἱμαυτὸν
οὐ λογίζομαι καταληφέναι·

14 Ἐγὼ δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω
ἐπιλείψαντι, τοῖς δὲ ἔμ-
προσθι ἐπικτησόμενοι, κατὰ
συνεπὶ δύνω ὑπὸ τὸ βραβεῖον

8 Καὶ βίβαια καὶ τῶρα
ὅλα τὰ λογιάζω ἵνα εἶναι
ζημία διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς
γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸν ὁποῖον
τὰ ἐζημιώθηκα ὅλα, καὶ τὰ
λογιάζω ἵνα εἶναι σκύβαλα,
διὰ ἵνα κερδήσω τὸν Χριστόν,

9 Καὶ ἵνα εὐριδῶ εἰς αὐτόν,
ἵνα μὴ ἔχω τὴν ἰδικήν μου δι-
καιοσύνην ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν
νόμον, ἀλλὰ ἵνα ἔχω τὴν δικαιο-
σύνην ὅπῃ εἶναι διαμίσθω τῆς
πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιο-
σύνην (λέγω) ὅπῃ εἶναι ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πίσιν·

10 Τὸ ἵνα γνωρίσω αὐτόν,
καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστά-
σεώς τε, καὶ τὴν κοινωνίαν
τῶν παθημάτων τε, συμ-
μορφῆσθαι εἰς τὸν θάνατόν
τε·

11 Ἄν τύχη ἵνα κατα-
στήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν
νεκρῶν.

12 Ὅχι, ὅτι ἰγὼ τῶρα
ἱπῆρα τὸ βραβεῖον, ἢ τῶρα
ἱτιλιώθηκα· ἀλλὰ τρέχω
δοκιμάζωντας ἂν τὸ πιάσω,
διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἱπιάσθηκα
ἀπὸ τὸν Χριστόν Ἰησοῦν.

13 Ἐγὼ, ἀδελφοί, δὲν
λογαριάζω τοῦ λόγου μου ἵνα
ἱπιάσω (τὸ βραβεῖον)

14 Ἀλλὰ ἵνα προῦμα
(ἱξίύρω) ἀλησμονῶντας τὰ
ὀπίσω, καὶ ἀπλωνώμενοι εἰς
τὰ ἔμπροσθεν, τρέχω κατὰ τὸ

τῆς αἰῶ κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι οὖν τέλει, τὲτο φροῶμιν· καὶ εἴ τι ἰτίρως φροεῖτε, καὶ τὲτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψαι·

16 Πλὴν εἰς ὁ ἰφθάσα-
μεν, τῷ αὐτῷ φοιχῶν καίονι,
τὸ αὐτὸ φροεῖν.

17 Συμμιμηταί μὲ γίνε-
σθαι, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε
τὴς ἔτω περιπατοῦντας,
καθὼς ἔχετε τύποι ἡμᾶς.

18 Πολλοὶ γὰρ περιπα-
τῶσιν, ἧς πολλάκις ἔλιγον
ὑμῖν, ἵν' δι' καὶ κλαῖωσι λίγων,
τὴς ἰχθρῶς τοῦ γαυρῶ τοῦ
Χριστοῦ·

19 Ὡν τὸ τίλθ· ἀπώ-
λεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ
ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύρῃ αὐτῶν,
οἱ τὰ ἐπίγεια φροεῖντες.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολί-
τευμα ἐν ὑεανοῖς ὑπάρχει, ἐξ
ἧ καὶ σωτῆρα ἀπικδιχόμεδα
Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὃς μετασχηματίσει
τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως
ἡμῶν, εἰς τὸ γυῖσθαι αὐτὸ

σημάδι εἰς τὸ βραβεῖναι τοῦ
ἄνωθεν καλισμῷ τοῦ Θεοῦ,
ὅπῃ μᾶς καλεῖ εἰς τὸν Χριστόν
Ἰησοῦν.

15 Ὅσοι λοιπὸν εἰμιοθι
τέλει, ἧς φροεῖται τὲτο· καὶ
ἂν φροεῖτε τίποτις ἄλλης
λογῆς, καὶ τὲτο ὁ Θεὸς δίδει
σᾶς τὸ ἀποκαλύψαι·

16 Ὅμως εἰς ἑκείνῳ ὅπῃ
ἰφθάσαμεν, μὴ τὸν αὐτὸν
καίονα ἰὰ περιπατῶμεν, τὸ
αὐτὸ ἰὰ φροεῖναι.

17 Συμμιμηταί μὲ γίνε-
σθαι, ἀδελφοί, καὶ γαζάζεσθαι
ἐκείνης ὅπῃ περιπατοῦν τί-
τοιαις λογῆς, καθὼς ἔχεται
παράδειγμα ἡμᾶς.

18 Διατὶ πολλοὶ περιπα-
τῶσι, διὰ τὴς ὁποίας πελ-
λάκις σᾶς ἔλιγα, καὶ τῶρε
ἀκόμι κλαῖοντας λίγων, τῶς
εἶναι ἰχθροὶ τοῦ γαυρῶ τοῦ
Χριστοῦ·

19 Τῶν ὁποίῳ τὸ τίλθ·
εἶναι ἀπώλεια, καὶ ὁ Θεὸς τῆς
εἶναι ἡ κοιλία τῆς, καὶ ἡ δόξα
τῆς εἶναι εἰς ἰντροπῆν τῆς, οἱ
ὁποῖοι ἔχουσι τὸν τοῦ τῆς εἰς
τὰ ἐπίγεια.

20 Ἀμὴ ἡ πολιτεία ἡ
ἰδική μας εἶναι εἰς τὴς ἑρα-
νῆς, ἀπ' ἐκεί ὅπῃ ἀπικδιχό-
μισθιν σωτῆρα, τὸν Κύριον
Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὃ ὁποῖθ· δίδει μετα-
σχηματίσει τὸ σῶμα τῆς
ταπεινώσεώς μας, ἰὰ γίνε

τίμωμενοι τῷ σώματι τῆς
δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέ-
ργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτοῦ
καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ
πάντα.

αὐτὸ ὅμοιοι μὴ τὸ σῶμα τῆς
δόξης τυ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν
ἐπὶ δύναται αὐτὸς καὶ ἵνα
ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς τοῦ
λόγου τυ.

Κιφ. δ'. 4.

Ὡς τε, ἀδελφοί μου ἀγαπη-
τοί καὶ ἐπιπόνητοι,
χαρὰ καὶ γέφανός μου, ὅτε
στῆκασι ἐν Κυρίῳ, ἀγαπη-
τοι.

2 Εὐδοκίαι παρακαλῶ καὶ
Συντύχη παρακαλῶ τὸ αὐτὸ
ἐρωῶ ἐν Κυρίῳ.

3 Καὶ ἑαυτῷ καὶ σι-
σίγγι γήσῃ, συλλαμβάνου
αὐταῖς, αἷτις ἐν τῷ εὐαγ-
γλίῳ συνήδησάν μοι, μιτὰ
ταῖς Κλήμεινται καὶ τῶν λοι-
πῶν συνεργῶν μου, οἳ τὰ ὁνό-
ματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4 Χαίρειτι ἐν Κυρίῳ πάν-
τοτε· πάλιν ἑγὼ, χαίρειτι.

5 Τὸ ἰσχυρὸς ὑμῶν γνω-
σθέντι πᾶσιν ἀνδράσιν· ὁ
Κύριος ἰσχυρός.

6 Μᾶλλον μεριμᾷτε· ἀλλ'
ἐν παντί τῇ προσευχῇ καὶ τῇ
δύσει μιτὰ εὐχαριστίας τὰ
αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζοντες
εἰς τὸ Θεόν.

Τὸ λοιπὸν, ἀγαπητοί μου
ἀδελφοί καὶ ἐπιπόνητοι,
χαρὰ καὶ γέφανός μου, τοιού-
τως τῶς γέμισθε εἰς τὸν
Κύριον, ἀγαπητοί.

2 Παρακαλῶ τὴν Εὐδοκίαν
καὶ τὴν Συντύχην ἵνα φρονήσι
τὸ αὐτὸ εἰς τὸν Κύριον.

3 Καὶ παρακαλῶ καὶ
ἰσίαν, σύντροφέ μου γήσῃ,
συμβοηδᾷταις, αἱ ὁποῖαις
ἀγωνίσθηκα ἀντάμα μὴ
ἰμίνα εἰς τὸ εὐαγγέλιον, μαζὺ
καὶ μὴ τὸν Κλήμειντα καὶ μὴ
τὴς λοιπὰς συνεργάς μου, τῶν
ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι εἰς
τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς.

4 Χαίρεισθε εἰς τὸν Κύριον
πάντοτε· πάλιν λέγω, χαί-
ρεισθε.

5 Ἡ μετριότης σας ἄς
γνωρισθῇ εἰς ὅλους τὴς ἀνδρώ-
πυς· ὁ Κύριος εἶναι σημά.

6 Κατὰ πρᾶγμα μὴν
φροντίζετε· ἀλλὰ εἰς κάθε
πρᾶγμα, μὴ τὴν προσευχὴν
καὶ μὴ τὴν δέσιν ὁμῶ μὴ
εὐχαριστᾷτε, ἄς γνωρίζωνται
τὰ ζητήματά σας εἰς τὸν
Θεόν.

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ
ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν,
φρουρήσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν
καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα
εἰσὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμιὰ, ὅσα
δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσ-
φιλῆ, ὅσα εὐφρημα, ἢ τις
ἀρετὴ καὶ ἢ τις ἱκανότης,
ταῦτα λογίζεσθε.

9 Ἄ καὶ ἐμάθετε, καὶ
παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε,
καὶ εἴδετε ἐν ἡμοῖς, ταῦτα
πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς
εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ
μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀν-
θάλατε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν φρονεῖν·
ἐφ' ᾧ καὶ ἰφροσιῖτε, ἡκαι-
ρεῖσθε δέ.

11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑγέρησιν
λέγω· ἐγὼ γὰρ ἴμαθον, ἐν οἷς
εἰμι, αὐτάρκης εἶναι.

12 Οἶδα δὲ ταπεινωθῆναι,
οἶδα καὶ περισσεύειν ἐν παντί
καὶ ἐν πᾶσι μιμνήσκει· καὶ
χορτάζεσθαι, καὶ πινῶν,
καὶ περισσεύειν καὶ ὑπερεῖ-
σθαι·

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ
ὅπῃ ὑπερέχει κάθε νοῦν,
δελεα φυλάξει τὰς καρδίας
σας καὶ τὰ νοήματα σας εἰς
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα
πράγματα εἶναι ἀληθινὰ,
ὅσα εἶναι τιμημένα, ὅσα
εἶναι δίκαια, ὅσα εἶναι κα-
θαρά, ὅσα εἶναι ἀγαπη-
μένα, ὅσα εἶναι ἱκανήματα,
ἢ εἶναι καμία ἀρετή, ἢ
εἶναι καμία ἱκανότης, ἰσχυρὸς
λογιάζεσθε.

9 Τὰ ὅποια καὶ ἐμάθετε
καὶ ἱπαρτάβετε καὶ ἀκού-
σετε καὶ εἴδετε εἰς ἡμᾶς,
ἐν ταῖς κάμναι· καὶ ὁ Θεὸς
τῆς εἰρήνης δελεα εἶσθαι μετ'
ἡμῶν.

10 Ἐχάρικα μεγάλως εἰς
τὸν Κύριον, ὅτι ὅπως ἐπαι-
νεῖσθε ἐξαιβλαστήσατε τὸ ἐν φρο-
νίσαι διὰ λόγου ἡμῶν διὰ τὸ
ὅποιον καὶ ἰφροσιτίζετε, ἀλλ'
δὲν εἶχετε καιρὸν ἰπιδέσθαι.

11 Ὅχι διατὶ ἡκαίρετε
μῖν· τὸ λίγω· διατὶ ἡγ-
νῶμαθα, εἰς ἡμῶν ὅπου εὐφ-
σκεμαι, ἡ εἶμαι εὐχαριστ-
μῖν.

12 Ἰεῦρω καὶ ἡ ταπεινώ-
νμαι, ἡεῦρω καὶ ἡ περισ-
σεύω· εἰς κάθε καιρὸν καὶ
τόπον, καὶ εἰς ὅλα ἡδιδάχ-
θηκα· καὶ ἡ χορταίνω καὶ
ἡ πινῶ, καὶ ἡ περισσεύω
καὶ ἡ ὑπερεῖσθαι.

13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ.

14 Πλὴν καλῶς ἰποιή-
σεται, συγκακοινησάντες μὴ
τῷ θλίψῃ.

15 Οἶδατι δὲ καὶ ὑμεῖς,
Φιλιππηῖοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ
εὐαγγελίου, ὅτι ἐξηλθοὶ ἀπὸ
Μακεδονίας, ὑδὲμία μοι ἐκ-
κλησία ἰκονήθησιν εἰς λόγον
δόσεως καὶ λήψεως, οἱ μὴ
ἴσμεν.

16 Ὅτι καὶ ἐν Θισσαλο-
εῖς καὶ ἄπαξ καὶ δις εἰς τὴν
χρεῖαν μοι ἐπέμψατε.

17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ
δοῦμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρ-
πον τοῦ πλεονάζοντος εἰς λόγον
ἡμῶν.

18 Ἀτίχον δὲ πάντα,
καὶ περισσύν' ἐπιπλήρωμαι,
διελαμῶ παρὰ Ἐπαφρόδιτη
τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμήν εὐωδίας,
θυσίαν δικτὴν, εὐάριστον τῷ
Θεῷ.

19 Ὁ δὲ Θεὸς μὴ πλη-
ρώσει πάντας χρεῖαν ὑμῶν
κατὰ τὸν πλῆτος αὐτοῦ, ἐν
δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ
ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντα
ἅγιοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἡμοῖς ἀδελ-
φοί.

13 Εἰς ὅλα εἶμαι δυνατὸς
διακίεον τοῦ Χριστοῦ ὅπῃ μὲ
δυναμώσῃ.

14 Ὅμως καλὰ ἐκέμετι,
ὅπῃ ἐσυγκακοινησῇτε εἰς τὴν
θλίψιν μὴ.

15 Καὶ ἐξιύρετε καὶ ἐσῆς,
Φιλιππηῖοι, ὅτι εἰς τὴν
ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελίου, ὅπό-
ται εὐγῆκα ἀπὸ τὴν Μακε-
δονίαν, ὑδὲ καμία ἐκκλησία
μὲ ἰκονήθησιν εἰς λόγον δόσεως
καὶ πάρσιως, παρὰ ἐσῆς μο-
ναχοί.

16 Ὅτι καὶ εἰς τὴν Θισ-
σαλονίκην μιᾷ καὶ δύο μὲ
ἐπέμψατε εἰς τὴν χρεῖαν μὴ.

17 Ὅχι ὅτι ζητῶ τὸ δόσι-
μον, ἀλλὰ ζητῶ τὸν καρπὸν ἐν
περισσίῃ εἰς τὸν λογαριασμόν
σας.

18 Καὶ ἔλαβά τὰ ὅλα καὶ
περισσύν' εἶμαι γιμάτω,
ἰσώτας ἐν διεχθῶ ἀπὸ τὸν
Ἐπαφρόδιτον ἐκίνα ὅπῃ ἐγεί-
λιτι, μετὰ εὐωδίας, θυσίαν
δικτὴν, εὐάριστον τῷ Θεῷ.

19 Καὶ ὁ Θεὸς μὴ θέλῃ σῶς
πληρώσει καὶ ἐν λογῇ χρεῖαν
ἡμῶν ἔχῃ, κατὰ τὸν πλῆτος τε
μὲ δόξαν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

20 Ἡ δόξα ἧς εἶναι εἰς τὸν
Θεὸν καὶ πατέρα μας, εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Χαιρετήσῃτε καὶ ἐν
ἁγίοις εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν· οἱ
ἀδελφοί ὅπῃ εἶναι μαζὺ
μὴ σᾶς χαιρετοῦν.

22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Φιλιππησίους ἰγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου.

22 Ὅλοι οἱ ἅγιοι σᾶς χαίρουσιν, καὶ περισσεύουσιν ἰκεῖνοι ὅπῃ ἴθαι ἀπὸ τοῦ σπῆτι τοῦ Καίσαρος.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧς ἴθαι με ὅλης σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Φιλιππησίους ἰγράφη ἀπὸ Ῥώμης διαμισθίου τοῦ Ἐπαφροδίτου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΪΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΪΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεο· ὁ ἀδελφός,

2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμαι τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενος·

4 Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τὰς ἁγίας,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀπο-

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμόθεο· ὁ ἀδελφός,

2 Εἰς τὰς ἁγίας, καὶ πιστοὺς ἀδελφούς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, ὅπῃ ἴθαι εἰς ταῖς Κολοσσαῖς· ᾧς ἴθαι χάρις εἰς ἰσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσευχόμενος πάντοτε διὰ λόγου σας·

4 Ἐγνωτὰς ἡ ἀκούω τὴν πίστιν σας (ὅπῃ ἴχεται) εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀγάπην (ὅπῃ ἴχεται) εἰς ὅλης τὰς ἁγίας,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα ὅπῃ

ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν
μετὰ χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πα-
τρὶ τῷ· ικανώσαίτι ἡμᾶς εἰς
τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν
ἀγίων ἐν τῷ φωτί·

13 Ὃς ἐξῥύσατο ἡμᾶς ἐκ
τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ
μιτίγησιν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐ-
τοῦ·

14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπο-
λύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματός·
αὐτοῦ, τὴν ἄφισιν τῶν ἁμαρ-
τιῶν·

15 Ὃς ἰσὺς ἰσὺν τοῦ
Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος·
πάσης κτίσεως·

16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη
τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς ὕρανοις
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ
καὶ τὰ ἀόρατα, ἢτι θεοὶ,
ἢτι κυριότητες, ἢτι ἀρχαί,
ἢτι ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι'
αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτι-
σται·

17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ
πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν
αὐτῷ συνέστηκε·

18 Καὶ αὐτός ἐστι ἡ
κεφαλὴ τοῦ σώματος· τῆς ἐκ-
κλησίας, ὃς ἰσὺς ἀρχὴ πρω-
τότοκος· ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα
γίνηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρω-
τεύων·

μοὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ
χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τὸν πα-
τέρα ὅπῃ ἡμᾶς ἔκαμιν ἱκανῶς
εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν
ἀγίων εἰς τὸ φῶς·

13 Ὁ ὅποιος ἡμᾶς ἐλευθε-
ρωσιν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ
σκότους καὶ ἡμᾶς ἐμιτάθισιν
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς
ἀγάπης τοῦ·

14 Εἰς τὸν ὅποιον ἔχομεν
τὴν ἐξαγόρασιν διαθήκῃ τοῦ
αἵματός τε, τὴν ἄφισιν τοῦ
ἁμαρτιῶν·

15 Ὁ ὅποιος ἴσται ἴσους
τῷ Θεῷ τοῦ ἀοράτου, πρωτό-
τοκος ὅλης τῆς κτίσεως·

16 Ὅτι διαμίσθιν αὐτοῦ
ἐκτίσθησαν τὰ πάντα, ἐκ τῶν
ὅπῃ ἴσται εἰς τὰς ὕρας, καὶ
ἐκ τῶν ὅπῃ ἴσται ἀπάντων ἐν
τῇ γῇ, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ
ἀόρατα, καὶ τι θεοὶ, καὶ τι
κυριότητες, καὶ τι ἀρχαί,
καὶ τι ἐξουσίαι· τὰ πάντα
διαμίσθιν αὐτοῦ καὶ εἰς
αὐτὸν ἐκτίσθησαν·

17 Καὶ αὐτὸς ἴσται προ-
τίτερα ἀπὸ ὅλων, καὶ τὰ
πάντα διαμίσθιν αὐτοῦ
γίνονται·

18 Καὶ αὐτὸς ἴσται ὁ
κεφαλὴ τοῦ σώματος· τῆς
ἐκκλησίας, ὁ ὅποιος ἴσται
ἀρχὴ πρωτότοκος· ἐκ τῶν
νεκρῶν, διὰ τὰ γίνη αὐτὸς εἰς
ὅλα πρῶτος·

19 Ὅτι ἐν αὐτῷ ὑδῶκησι
πᾶς τὸ πλῆρωμα κατοικῶ-
σαι,

20 Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκα-
ταλλάξει τὰ πάντα εἰς αὐ-
τὸν ἐκκλησίαν διὰ τὸ ἀ-
γαθὸν τῷ ἑαυτοῦ αὐτοῦ, δι'
αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,
οἷσι τὰ ἐκ τῶν ἡρασιῶν.

21 Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας
ἀπολλυμένους καὶ ἰσχυρὸς
τῇ διαποίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς
πικροῖς, καὶ δι' ἀποκατήλ-
λασαι,

22 Ἐν τῷ σωματικῷ σα-
ρκὶ αὐτῷ, διὰ τὸ θανάτου,
παράσσειν ἡμᾶς ἁγίως καὶ
ἀμώμως καὶ ἀκατηγόρητος κα-
τοικῶσαι αὐτῷ·

23 Εἴγε ἐπιμένει τῇ
πίσει διμελιωμένοι καὶ ἐ-
νδοιοί, καὶ μὴ μετακινούμενοι
ἀπὸ τῆς ἰλπίδος τοῦ εὐαγγε-
λίου ὃ ἀκούσατε, τῷ κρυφθέν-
τι ὡς πάσι τῇ κτίσει τῇ
ἐπὶ τὸν ἡρασιῶν ὃ ἰνυόμενος
ἔγω Παῦλος διάκοι·

24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς πα-
θήμασι μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ
ἀναπαύωμαι τὰ ἑσθλάτα
τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ
σάρκι μου, ὑπὲρ τῷ σώμα-
τι αὐτοῦ, ὃ ἔστιν ἡ ἐκκλη-
σία·

19 Ὅτι ἄρισεν ἐν τῷτο (εἰς
τὸν πατέρα) ἵνα κατοικήσῃ εἰς
αὐτὸν ὅλοι τὸ πλῆρωμα,

20 Καὶ διαμίσθῃ αὐτουνοῦ
ἵνα φιλιώσῃ τὰ πάντα εἰς τοῦ
λόγου τοῦ ἱερηνοποιώιτας, δια-
μίσθῃ τοῦ αἵματός τοῦ ἑαυτοῦ
τοῦ, διαμίσθῃ αὐτουνοῦ καὶ τι
ἐκείνα ὅπου εἶναι ἀπάνω εἰς
τὴν γῆν, καὶ τι ἐκείνα ὅπου
εἶναι εἰς τὴν ἡρασιῶν.

21 Καὶ ἐστίς ὅπου ἦσαν
ἵνα καίρῃ ἀποξηνωμένοι καὶ
ἰσχυροὶ μὴ τὴν διάνοιαν (ἐν-
σκόμοιοι) εἰς τὰ ἔργα τὰ
πικρὰ, τῶρα σᾶς ἐφιλιώ-
σαι,

22 Εἰς τὸ σῶμα τῆς σάρ-
κος τοῦ, διαμίσθῃ τοῦ θανάτου
τοῦ, ἵνα σᾶς παραστήσῃ ἁγίως
καὶ ἀμώμως καὶ ἀκατηγόρη-
τος ὁμπροσὰ τοῦ·

23 Ἐὰν ἐπιμένει εἰς τὴν
πίσιν διμελιωμένοι καὶ βέ-
βαιοι, καὶ διὰ μετακινῶσθαι
ἀπὸ τὴν ἰλπίδα τοῦ εὐαγγε-
λίου τοῦ ὁποῖον ἀκούσατε, ὅπου
ἐκκρύχθη εἰς ὅλην τὴν κτίσιν
ὅπου εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν
ἡρασιῶν τοῦ ὁποῖον ἰγὰ ὁ Παῦ-
λος ἔγωγα διάκοι·

24 Καὶ τῶρα χαίρομαι εἰς
τὰ παθήματά μου διὰ λόγου
σας, καὶ ξαναπληρώω τὰ
θλίψματα τῶν θλίψεων τοῦ
Χριστοῦ εἰς τὴν σάρκα μου, διὰ
τὸ σῶμά τοῦ, τὸ ὁποῖον σῶμα
εἶναι ἡ ἐκκλησία·

25 Ἦς ἰγνιόμην ἰγὰν διὰ-
 κον^Θ κατὰ τῆς οἰκονομίας τοῦ
 Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς
 ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν, λόγον
 τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκρυ-
 μμῆναι ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ
 ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἰφανε-
 ρώθη τοῖς ἁγίοις αὐτῷ·

27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς
 γνωρίσαι τίς ὁ πλῦτ^Θ τῆς
 δόξης τῷ μυστηρίῳ τούτῳ ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν,
 ἡ ἐλπίς τῆς δόξης·

28 Ὅν ἡμεῖς καταγγέλλο-
 μεν, νηδιτέντες πάντα ἄν-
 θρωποι, καὶ διδάσκοιτες πάν-
 τα ἄνθρωποι ἐν πάσῃ σοφίᾳ,
 ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄν-
 θρωποι τέλειον ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ·

29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγνο-
 ριζοῦμαι^Θ κατὰ τὴν ἐνέργειαν
 αὐτῆς τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμοῖς
 ἐν δυνάμει.

25 Τῆς ὁποίας ἐκκλησίας
 ἰγὰν ἴγνισα διάκον^Θ κατὰ τὴν
 οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ μὲν
 ἰδόθῃ εἰς ἰσᾶς, ἵνα γεμίσω τὸν
 λόγον τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον ὅπῃ ἔγωγε
 κρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων
 καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, καὶ τῶρα
 ἰφανερώθη εἰς τὴν ἀγάπην τῆς

27 Τῆς ὁποίας ἠθέλησεν ὁ
 Θεὸς ἵνα κάμῃ ἵνα γνωρίσω
 ποῖος εἶναι ὁ πλῦτ^Θ τῆς δόξης
 τοῦ μυστηρίου τούτου εἰς τὰ
 ἔθνη, ὁ ὅποι^Θ εἶναι Χριστὸς ἐν
 ἰσᾶς, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης·

28 Τὸν ὅποιοι ἡμεῖς καταγγέ-
 λουμεν, νηδιτέντες καὶ ἀντι-
 ποι, καὶ διδάσκοιτες καὶ ἄν-
 θρωποι μὴ καὶ σοφίας, ἀλλὰ
 ἵνα παραστήσωμεν καὶ ἡμεῖς
 ποι τέλειον εἰς τὸν Χριστὸν Ἰη-
 σοῦν·

29 Εἰς τὸ ὅποιοι καὶ κο-
 πιάζω, ἀγνωρίζομαι^Θ κατὰ
 τὴν ἐνέργειάν τιν, ὅπῃ ἐνεργεῖ
 εἰς ἡμᾶς μὴ δυνάμει.

Κιφ. β. 2.

⊖ Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι
 ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ
 ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ,
 καὶ ὅσοι οὐχ ἠνέκασι τὸ
 πρόσωπόν μου ἐν σαρκί·

2 Ἵνα παρακληθῶσιν αἱ
 καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθῶν-
 των ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα

Διὰ τὸ εἶναι ἐξ ἐξουσιῶν,
 πόσοι μεγάλοι ἀγῶνα ἔχω
 διὰ λόγους σας, καὶ διὰ ἰσχυροὺς
 ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν,
 καὶ ὅσοι δὲν εἶδασιν τὸ πρόσω-
 πόν μου σωματικῶς·

2 Διὰ ἵνα παρακληθῶσιν
 αἱ καρδίαι τιν, ἵσταντες ἵνα
 σμιχθῶσι μὴ ἀγάπῃ, καὶ ἐν

ταύταις τῇ πληροφoρίας τῆς σοφίας εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3 Ἐν ᾧ ἰσὶ πάντες ἡ θεοσοφία τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀποκρίφει.

4 Τὸτο δὲ λόγος ἵνα μέ τις ἡμῶς παραλογίζεται ἢ παιδαγωγῇ.

5 Εἰ γάρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄσπερον, ἀλλὰ τῷ πνεύματι οὐκ ἔμω ἴμω, χαίρει καὶ θεωρεῖ ἡμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ γέννημα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἡμῶν.

6 Ὡς οὖν παρακαλεῖτε τοὺς Χριστοῦ Ἰησοῦ τὸν Κύριον, ἵνα αὐτοῦ περιπατεῖτε·

7 Ἐξζητοῦμεν καὶ ἰποικοδομοῦμεν ἐν αὐτῷ, καὶ βιβαιοῦμεν ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἰδιόχευται, περισσεύοντες ἐν αὐτῷ ἐν εὐχαριστίᾳ.

8 Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἴσως ὁ συλαγωγῇ διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κινήσεως ἀπάτης, κατὰ τοὺς παράδοξον τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ γοιχίᾳ τοῦ κόσμου, καὶ ὃ κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ τὸ πλῆρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς·

10 Καὶ ἵνα ἐν αὐτῷ περιλαβόμενοι, ὡς ἵστω ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος ἀρχῆς καὶ ἰευσίας·

καὶ πλῆτοι τῆς πληροφορίας τῆς σοφίας, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3 Εἰς τὸν ὁποῖον ἵηται κρυμμένοι ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως.

4 Καὶ τὸτο λόγος διὰ τὸ μὴ ὅσας ἀπατᾷ τιὰς μὲ συλλογισμὰς, καὶ καταπιστικὰς λόγους.

5 Διὰ τὸ ἀγκαλᾶ καὶ μὴ τὸ κορμὶ λείπω, ἀλλὰ μὴ τὸ πνεῦμα ἵμαι μετ' ἰσοῦς, χαίρειτας καὶ βλέπωντας τὴν τάξιν σας, καὶ τὸ βίβαιοι τῆς πίστεώς σας εἰς τὸν Χριστόν.

6 Καθὼς λοιπὸν ἵπαραλάβετε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, (τίτοις λογῆς,) εἰς αὐτοῦ περιπατεῖτε·

7 Ῥιζωόμενοι καὶ κτιζόμενοι ἀπάνω εἰς αὐτόν, καὶ ἐκκατασκευάζετε τὴν πίσιν, καθὼς ἰδιόχευται, περισσεύοντες εἰς αὐτὴν μὴ εὐχαριστῆσαι.

8 Ἐχετε τὸν ἰσοῦς σας μήπως καὶ ἵηται καιρίας ὅπῃ ἰὰ σὰς σκυλεύει διαμίσθον τῆς φιλοσοφίας καὶ ἐνκαίρης ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοξον τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ γοιχίᾳ τοῦ κόσμου, καὶ ὃχι κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι εἰς αὐτὸν κατοικεῖ ὅλος τὸ πλῆρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς·

10 Καὶ ἵστω γιμάτοι εἰς αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἵηται κεφαλὴ καὶ ἀρχῆς καὶ ἰευσίας·

11 Ἐν ᾧ καὶ περιτμήθητι περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπικδύσει τῷ σώματι τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ·

12 Συνταφείτε αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνεγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

13 Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυσίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνηζωποῖσιν σὺν αὐτῷ, χαρισάμεντο ὑμῖν πάντα τὰ παραπτώματα,

14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφοι τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπιναντίας ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἤρκει ἐκ τοῦ μίσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ·

15 Ἀπικδυσάμεντο τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἰδαιγμάτων ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτὰς ἐν αὐτῷ.

16 Μὴ ᾔν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἰορτῆς ἢ νημενίας, ἢ σαββάτων·

17 Ἄ ἐστι σκιά τῶν μιλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ·

18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταδρα-

11 Εἰς τὸ ὅπου καὶ περιτμήθητι μὴ περιτμῇ χειροποιήτῳ, μὴ τὸ ἐκ χειρὸς ᾗτις τὸ σῶμα τῶν ἁμαρμάτων τῆς σαρκὸς, οἷς τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ·

12 Ἐξούλιος ἐὰν συνταφῇ μετ' αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα, εἰς τὸ ὅπου καὶ ἀναστάναι ὁμῶς μετ' αὐτόν, διαμίσεν τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ὃς τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

13 Καὶ ὅτις ἐστὶς νεκρὸς εἰς ταῖς ἁμαρτίαις καὶ ἐν τῇ ἀκροβυσίᾳ τῆς σαρκὸς καὶ σαῶς συνηζωποῖσιν ὁμῶς μετ' αὐτόν χαρίζοντάς σας διὰ τὰ σφάλματα,

14 Λιώνοντάς τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφοι (ὅπου ἦτο) εἰς τὰ δόγματα, τὸ ὅπου ἡμᾶς ἦτοιναντίαι, καὶ αὐτὸ τὸ ἰσῆκωσιν ἀπὸ τοῦ μίσου, καὶ φώνωντάς το εἰς τὸν σταυρὸν·

15 Πιγυμνώνοντάς τας ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις, ταῖς ἐνόμπουσιν φανερὰ, θριαμβεύοντάς τας εἰς τοὺς σταυροὺς·

16 Καί τις λοιπὸν ἂς μὴ σῶς κρίνῃ εἰς τὸ φαγεῖν, ἢ εἰς τὸ πίνειν, ἢ εἰς μέγαν ἰορτῆς, ἢ ἀρχῆς τῶν μηνῶν, ἢ τῶν σαββάτων·

17 Τὰ ὅπου εἶναι σκιά τῶν μιλόντων, ἀλλ' ὃ τὸ σῶμα εἶναι τῷ Χριστῷ.

18 Καί τις ἂς μὴ σας ἀ-

Επειτα θύει ἐν ταπεινοφρο-
σύνῃ καὶ δουλείᾳ τῶν ἀγγέ-
λων, ἡ δὲ ἰσραὴλ ἱμβατεύει,
ἐκείνη φεικνύμενη ἐπὶ τῷ κυρίῳ
τῇ σαρκὶ αὐτῆς,

19 Καὶ ὁ κρατῶν τὴν κε-
φαλὴν, ἐξ ἧς πᾶν τὸ σῶμα
διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδίσμων
ὑποχρηγύμενον καὶ συμ-
βάλλομενον, αὐξῇ τὴν αὐ-
ξήσει τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰ ὁ ἀπειθᾷ σὺν
τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν τοιχείων τοῦ
κόσμου, τί ὡς ζῶντις ἐν κόσμῳ
δηματιζοσθε;

21 Μὴ ἄψῃ, μηδὲ γιούσῃ,
καὶ ὁ θυγῇ.

22 Ἄγει πάντα εἰς φθορὰν
τὴν ἀποχρίσιν, κατὰ τὰ ἰσχύλια
καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων.

23 Ἄ τινὰ ἴσθι λόγοι μὴ
ἔχοντα σοφίας ἐν ἰδιολογη-
σικαίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ
καὶ ἁλυσίν, ἡ δὲ ἰσχυρία
τοῦ κυρίου πρὸς πληρωμοὴν τῆς
σαρκὸς.

Διευθύνει δὲ ὡς τὴν τα-
πεινοφροσύνην, καὶ λατρείαν
τῶν ἀγγέλων, ἱμβαίνοντας
εἰς ἐκείνην ὅπου δὲν ἴδῃ, μα-
ταίως ἀλαζονεύομενη ἀπὸ
τοῦ κυρίου τῆς σαρκὸς τυ,

19 Καὶ μὴ κρατῶντας τὴν
κεφαλὴν (τὸν Χριστὸν) ἀπὸ τῶν
ὁποίων ὅλοι τὸ σῶμα διαμίσθῃ
τῶν ἀφῶν καὶ συνδίσμων πέρ-
ωντας τὴν τροφήν καὶ σμι-
γόμενον, αὐξάνει τὴν αὐξήσει
τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐὰν λοιποὶ ἀπειθᾷσι
ὁμῶς μὴ τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὰ τοι-
χεῖα τοῦ κόσμου, διατί ὡσὰν
ζῶνται οἱ εἰς τὸν κόσμον νομο-
διπλοῦσθε;

21 Νὰ μὴν πιάσῃς, μηδὲ
ἐὰν γιουθῇς, μηδὲ ἀγγίξῃς.

22 Τὰ ὅποια χρεαζό-
μενα φθείρονται κατὰ ταῖς
παραγγιλίαις καὶ διδασκα-
λίαις τῶν ἀνθρώπων.

23 Τὰ ὅποια εὐρίσκονται ἐὰν
ἔχουσιν λόγοι σοφίας, διὰ ἰδο-
λοθησκίαι καὶ ταπεινοφρο-
σύνης καὶ ἀψυχόσημα τοῦ
κοσμοῦ, μὴ τὸ ἐὰν μὴν ἔχουσιν
τὴν χεῖρα τῆς σαρκὸς εἰς
καμίαν τιμὴν.

Κιφ. γ'. 3.

Εἰ δὲ ἀπειθῇσιν τῷ Χρι-
στῷ, τὰ ὅσα ζῶντες, ὅ
ὡς ἐν κόσμῳ, οἱ διὰ τοῦ Θεοῦ
καὶ τοῦ κυρίου.

Ἄ Νόως λοιποὶ ἀπειθῇσιν
ὁμῶς μὴ τὸν Χριστὸν, ζητᾷτε
τὰ ἁπάντων, ἐκείνῳ ὅπου ὁ Χριστὸς
κρίνεται εἰς τὴν δίκην τοῦ Θεοῦ.

2 Τὰ ἄνω φροεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Ἀπειθάετε γὰρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κίερυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.

4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσισθε ἐν δόξῃ.

5 Νικρώσατε ὅτι τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίας κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία.

6 Δι' αὐτὴν ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς υἱὸς τῆς ἀπειθείας.

7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς.

8 Νυνὶ δὲ ἀπόδοτε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίας, αἰσχρολογίαν, ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

9 Μὴ ψεύδισθε εἰς ἀλλήλους· ἀπειδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐδυδάμενοι τὸν νῆον, τὸν ἀνακαινύμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν.

11 Ὅπως οὐκ εἰν' Ἑλληνικαὶ Ἰουδαῖα, περιτομὴ καὶ ἀκρο-

2 Φροετίζεσθε τὰ ἄνω, καὶ ὅχι ἐκείνα ὅπως εἶπα ἅπαντες εἰς τὴν γῆν.

3 Διὰ τὸ ἀπειθατε, καὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι κερματισμαζὺ μὴ τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Θεόν.

4 Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς, ὅπου εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθῇ, τότε καὶ ἰσχυρὸς θίλειται φανερωθῇ ἅντάμα μετ' αὐτοῦ εἰς δόξαν.

5 Νικρῶσιντες λοιπὸν τὰ μέλη σας ὅπου εἶναι ἅπαντες εἰς τὴν γῆν, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, καὶ ἐπιθυμίας, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὅποια εἶναι εἰδωλολατρεία.

6 Διὰ τὰ ὅποια ἔρχεται ἡ ὀργὴ τῷ Θεῷ εἰς τὰς υἱὰς τῆς ἀπειθείας.

7 Εἰς τὰ ὅποια ἐπαρτήθησιντες καὶ ἰσχυρὸς εἶνα καμῖν, ὅταν ἐζήσιντες εἰς αὐτά.

8 Ἀμὴν τῶρα ἀποδυεσθὶντες καὶ ἰσχυρὸς ὅλα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίας, τὴν ἀσχημολογίαν ἀπὸ τοῦ στόματος σας.

9 Μὴν ψεύδισθε ἑαυτοὺς εἰς τοὺς ἄλλους· ἔγνωσας ὅτι ἐκείναι κατεστῆκεν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μὴ ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐδυδθησιντες τὸν νῆον, ὅπου ξανακαινεργύνεται εἰς ἐπίγνωσιν, κατὰ τὴν εἰκόνα ἐκείνου ὅπου τὸν ἐκτίσιν.

11 Ἐκεῖ ὅπου οὐκ εἰν' Ἑλληνικαὶ Ἰουδαῖα, περιτομὴ καὶ ἀκρο-

ἐν τῇ βασιλείᾳ, Σκίδης·
 ἐν τῇ, ἰλιούδης· ἀλλὰ τὰ
 ταῦτα καὶ ἐν πᾶσι Χρι-
 στί.

12 Ἐνδύσασθε ἑν, ὡς
 ἱελεκτὸν τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ
 αγαπηταί, σπλάγχνα οἰκ-
 τήμονοι, χρηστοί, ταπεινο-
 φροῦνοι, πραῖτοι, μακρο-
 θυμοί·

13 Ἀντιμέμοι ἀλλήλων,
 καὶ χαρίζομαι ἑαυτοῖς, ἵνα
 τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν·
 καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἰχα-
 ρισατο ἡμῖν, ὅπως καὶ
 ἡμῖς.

14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τέτοις
 τὴν ἀγάπην· ἥτις ἐστὶ σύν-
 δεσμὸς τῆς τελειότητος·

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ
 ἀεικαίμη ἐν ταῖς καρδίαις
 ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἱκλήθετε ἐν
 ᾧ σώματι, καὶ εὐχάριστε
 γίνεσθε.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἡ-
 καίτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν
 ταῖς σοφίαις διδάσκουσιν καὶ
 νομιζουσιν ἑαυτοὺς, ψαλμοὺς
 καὶ ὕμνοι καὶ ᾠδαὶς πνευ-
 ματικαῖς ἢ χάριτι ἀδοῦντες
 ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ
 Κυρίῳ.

17 Καὶ πᾶσι ὅ, τι αἱ ποιῆτε,
 ὡς λόγος, ἢ ὡς ἔργον, πάντα ἐν
 ᾧ ὁ Κύριος Ἰησοῦς, εὐχαρι-

ἀκροβυστία· Βάββαρ· καὶ
 Σκίδης· δὲλ· καὶ ἰλιούδης·
 ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ἵσται ὅλα εἰς
 ὅλους.

12 Ἐνδυθῆτε λοιπὸν, ὡς ἂν
 ἱελεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, ἅγιοι καὶ
 ἀγαπηταί, σπλάγχνα ἰλη-
 μούσης, καλωσύνην, ταπεινο-
 φροσύνην, πραότητα, μακροθυ-
 μίας·

13 Ὑπομείνουτες ἑαυτοὺς τὸν
 ἄλλον, καὶ κάμνουτες χάριν
 ἑαυτοῖς εἰς τὸν ἄλλον, ἂν ἔχει
 κακίαν εἰς κακίαν τίποτες
 μέμψιν· καθὼς ὁ Χριστὸς
 σᾶς ἔκαμει χάριν ὁμοίως καὶ
 ἑαυτοῖς.

14 Καὶ ἀπάνω εἰς ὅλα
 ταῦτα ἰνδυθῆτε τὴν ἀγάπην·
 ἣ ὁποῖα ἵσται σύνδεσμος τῆς
 τελειότητος·

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡς
 αὐθιγνύει εἰς ταῖς καρδίαις
 σας, εἰς τὴν ὁποῖαν εἰρήνην καὶ
 ἱκανοποιεῖται εἰς ἕνα κομῆ,
 καὶ ἡς ἐσθιτε εὐχάριστοι.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἡς
 κατοικεῖ εἰς ὁσὰς πλουσίως, εἰς
 καθὴν σοφίαν, διδάσκουσιν καὶ
 νομιζουσιν ἑαυτοὺς τὸν ἄλλον μὴ
 ψαλμοὺς καὶ ὕμνοι καὶ ψαλ-
 μωδίας πνευματικαῖς, μὴ
 χάρι, ψάλλοντες μίσα εἰς
 τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν
 Κύριον.

17 Καὶ καθὴν πρᾶγμα ὅ, τι
 καὶ αἱ κάμνεται μὴ λόγον ἢ μὴ
 ἔργον, ὅλα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-

γῆντις τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ
δι' αὐτῷ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσ-
σισθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν,
ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς
γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνισθε
πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε
τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα·
τῷτο γάρ ἐστιν ἐνάρεστος τῷ
Κυρίῳ·

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἱεσι-
ζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ
ἀθυμῶσιν.

22 Οἱ δούλοι, ὑπακούετε
κατὰ πάντα τοῖς κατὰ
σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλ-
μοδουλείαις ὡς ἀνδρὸς παρρησιοί,
ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ,
φοβούμενοι τὸν Θεόν·

23 Καὶ πᾶν ὃ, τι ἐὰν ποιῇ-
τε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζισθε, ὡς
τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώ-
ποις·

24 Εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου
ἀπολήψισθε τὴν αἰταπόδοσιν
τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ
Χριστῷ δουλεύετε.

25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιῶται
ὁ ἡδίκησεν· καὶ οὐκ ἔστι προσω-
ποληψία.

ρίῳ Ἰησοῦ (τὰ κάρμινι) ἐν-
χαρισγῆντις τῷ Θεῷ καὶ
πατέρα διαμίσθ αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσ-
σισθιν εἰς τὸς ἰδίους σας ἄνδρας,
καθὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε
ταῖς γυναῖκαίς, καὶ μὴ ἐσθ-
πικροὶ εἰς αὐτάς.

20 Τὰ παῖδια, ὑπακούετε
τῶν γονεῶν σας εἰς ὅλα· διὰ
τῷτο ἵνα ἡ ἀρετὴ ᾖ ἐν τῷ
Κυρίῳ·

21 Οἱ πατέρες, μὴ παρ-
οργίζετε τὰ παῖδια σας, ἀ-
λλὰ ἵνα μὴ ἀποφασίζονται καὶ
χάνουσιν τὴν προθυμίαν τῆς.

22 Οἱ δουλοῦντες, ὑπα-
κούετε εἰς ὅλα τὴν σαρκί-
κας αὐθεντίας, ὅχι δουλί-
ας ὡς ἐν ἀνθρώποις, ἀλλ' ὡς
ἐν Κυρίῳ, ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ,
φοβούμενοι τὸν Θεόν·

23 Καὶ ὅτι ὅ, τι ἐὰν ποιῇ-
τε, καὶ ἐν κάρμινι, κάρμινι τῆς
ψυχῆς, ὡς ἐν τῷ Κυρίῳ
καὶ οὐκ ἐν ἀνθρώποις·

24 Ἰξούροντες ὅτι δου-
λεύετε ἀπὸ τοῦ Κυρίου τὸν
αἰταπόδοσιν τῆς κληρονομίας
διὰ τὸ δουλεύετε εἰς τὸν Κύριον
Χριστόν.

25 Ἀλλ' ἵκεν· ὅτι ἐν ἀ-
δικίᾳ, δίκην πάρει τὴν ἀδικίαν
ὅτι ἀδικῆσεν· καὶ δι' ἵνα
προσωποληψία.

Κιφ. γ. 4.

Οἱ κύριοι τὸ δικαίον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχουσιν, ἰδόντες ὅτι καὶ ἡμεῖς ἔχουμε Κύριον ἐν ὑπερουψιῶν.

2 Τῇ προσυχῇ προσκαρτερῶτε, ἡγηγεῖσθαι ἐν αὐτῇ ὡς εὐχαριστία.

3 Προσιύχουσιν ἅμα καὶ πρὸς ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῶν θύρας τῷ λόγῳ, λαλήσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ διδιδμασ.

4 Ὡς φανερώσω αὐτὸ, ὡς δι' ἐμὲ λαλήσαι.

5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τὰς ἑξῶν, τὸν καιρὸν ἐκζητεῖτε.

6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ὡς χάριτι, ἁλατι ἡρυμίνῳ, ἵδμεναι πῶς δι' ὑμᾶς ἵναι ἵδμεν ἀποκρισθαι.

7 Τὰ κατ' ἡμῶν πάντα γινώσκουσιν ὑμῶν Τυχικός ὁ ἀγαπητός ἀδελφός, καὶ πρὸς δίδιδμασ, καὶ σύνδουλός ἐν Κυρίῳ.

8 Ὅτι ἐπιμύθη πρὸς ὑμᾶς ὡς αὐτὸ τότε, ἵνα γινώσκῃ τὰ πρὸς ὑμῶν, καὶ παρακαλῇ τὰς καρδίας ὑμῶν.

9 Σὺν Ὁσιμῇ τῇ πρὸς καὶ

Οἱ αὐθεντάδες, κάμιντε ἑαυτοῖς ὅπως εἶναι τὸ δικαίον, καὶ τὴν ἰσότητα εἰς τὰς δούλους, ἐξιύρουντες ὅτι καὶ ἰσότης ἔχουμε αὐθεντῇ εἰς τὰς ὑπερουψιῶν.

2 Νὰ καρτερεῖτε εἰς τὴν προσυχῇ, καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς αὐτὴν μὴ εὐχαριστία.

3 Προσιύχουσιν ὁμῶς καὶ διὰ λόγῳ μας, διὰ ἵνα μᾶς ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς θύρας τῷ λόγῳ, ἵνα λαλήσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ ὅποιον καὶ εἶμαι διδιδμασ.

4 Διὰ ἵνα τὸ φανερώσω, καθὼς κάμει χρῆμα ἵνα τὸ λαλήσω.

5 Εἰς τὰς ἑξῶν περιπατεῖτε φρόνημα, ἐξαγοράζοντες τὸν καιρὸν.

6 Ὁ λόγος σας ὡς εἶναι πάντοτε χαριτωμίνῳ, ἡρυμίνῳ μὴ ἁλας, ἵνα ἐξιύρετε πῶς πρέπει ἵνα ἀποκρισθαι εἰς κάδι ἵνα.

7 Τὰ ἰδικά μου ὅλα θέλει σᾶς τὰ φανερώσει Τυχικός ὁ ἀγαπητός ἀδελφός, καὶ πρὸς δίδιδμασ καὶ σύνδουλός ἐν Κυρίῳ.

8 Τὸν ὅποιον ἐπιμύθη εἰς ἰσᾶς δι' αὐτὴν τὴν ἀφορμὴν, διὰ ἵνα μάθω τὰ ἰδικά σας, καὶ ἵνα παρηγορήσῃ ταῖς καρδίαις σας.

9 Ἀντάμα μὴ τὸν Ὁσιμῇ

ἀγαπητῶ ἀδελφῶ, ὅς ἐστιν ἐξ
ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίζω
τὰ ὧδε.

10 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρί-
σταρχος ὁ συναρχμαρτυρός μου,
καὶ Μάρκος ὁ ἀνιψιός Βαριά-
βα, περὶ ὧ ἐλάβετε ἐπιτολὰς·
ἴαν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, διέξασθε
αὐτόν·

11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λιγόμενος
Ἰῦς, οἱ ὅτις ἐκ περιτομῆς·
ἔτοι μόνον συνεργοὶ εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες
ἐγενήθησάν μοι παρηγο-
ρία.

12 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐπα-
φρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δούλος Χριστοῦ,
πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ
ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα
σῆτε τέλειοι καὶ πεπληρω-
μένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ
Θεοῦ.

13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι
ἔχει ζῆλον πολὺν ἐπὶ ὑμῶν,
καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν
ἐν Ἱερὰπόλει.

14 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λυ-
κάς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός, καὶ
Δημᾶς.

15 Ἀσπάσασθε τὸν ἐν
Λαοδικείᾳ ἀδελφόν, καὶ Νυμ-
φῶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῆς
ἐκκλησίαν.

16 Καὶ ὅταν ἀναγινωσθῇ
παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιή-

μον τὸν πιστὸν καὶ ἀγαπητὸν
ἀδελφόν, ὁ ὅστις εἶπαι ἐπι-
τολὰς· ἰκίνοι θύλωσι σᾶς φανερῶ-
σιν τὰ ἰδῶ.

10 Χαιρετᾷ σας Ἀρίσταρ-
χος, ὁ ὅστις εἶπαι ἐπιτολὰς
μαζὺ μετ' ἱμῶν, καὶ Μάρκος
ὁ ἀνιψιός τοῦ Βαριάβα, διὰ τὴν
ὁποῖον ἵπαραγγιλθῆκατε· ἴαν
ἔλθῃ εἰς ἰσᾶς διχθῆτι τῷ·

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁπὺ λέγε-
ται Ἰῦς, οἱ ὁποῖοι εἶπαι ἐπὶ
τῇ περιτομῇ· ἵτῃ μοι αὐτῷ
εἶπαι βοηθοί μου εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐγε-
ναι παρηγορία μου.

12 Χαιρετᾷ σας ὁ Ἐπα-
φρᾶς ὁπὺ εἶπαι ἀπὸ σᾶς ἐξ
δούλου τοῦ Χριστοῦ, ὁπὺ ἀγони-
ζεται πάντοτε διὰ λόγου σας
εἰς ταῖς προσευχαῖς, διὰ ἵνα
σᾶς εἰς τέλειοι καὶ γεμάτοι
εἰς κάθε θέλημα τοῦ Θεοῦ.

13 Διατὶ μαρτυρῶ διὰ λι-
γου τοῦ ὅτι ἔχει ἀγάπην θιμὴν
διὰ λόγου σας, καὶ διὰ πισ-
τους ὁπὺ εἶπαι εἰς τὴν Λαοδι-
κίαν, καὶ διὰ ἰκίνοὺς ὁπὺ
εἶπαι εἰς τὴν Ἱερὰπολιν.

14 Χαιρετᾷ σας ὁ Λυκάς,
ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός, καὶ Δε-
μᾶς.

15 Χαιρετῆσιτι τὸν ἀδελφόν
ὁπὺ εἶπαι εἰς τὴν Λαοδικίαν,
καὶ Νυμφῶν, καὶ τὴν ἐκκλη-
σίαν ὁπὺ εἶπαι εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῇ.

16 Καὶ ὅταν ἀναγινωσθῇ
ἰσᾶς ἡ ἐπιστολὴ, κάμειτι διὰ καὶ

ταῖς ἡμέραις καὶ ἐν τῇ Λαοδικείᾳ
καὶ ἐν τῇ ἑσπέρῃ καὶ ἐν τῇ
λαοδικείᾳ ἵνα καὶ ὑμεῖς
ἀσπασῆτε.

17 Καὶ ἵππατε Ἀρχιππῶν·
Ἐστέ τῇ διακονίᾳ ἣ παρί-
στας ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτῇ
πληρῆς.

18 Ὁ ἀσπασμός τῇ ἡμῇ
γὰρ Παύλῳ. Μνημονεύετε μου
τῶν δεισμάτων. Ἡ χάρις μεθ'
ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Κολοσσαῖς ἐγγράφη
ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικῷ καὶ
Ονησίμου.

ἀσπασθῇ καὶ εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τῶν Λαοδικίων· καὶ ἐστέ
ἐν ἀσπασίᾳ καὶ ἐκείνη ὅπου
εἶναι ἀπο τὴν Λαοδικείαν.

17 Καὶ εἰπῆτε εἰς τὸν Ἀρ-
χιππον· Βλέπε τὴν ὑπηρεσίαν
ὅπου ὑπάραλας ἐν Κυρίῳ,
διὰ τὰ τὴν τελειώσης.

18 Ὁ χαριτισμός (ἐγγρά-
φη) μὴ τὸ ἰδικόν μου χίρι τοῦ
Παύλου· Ἐμνημονεύετε τὰ δεισμά-
μα. Ἡ χάρις ἣς εἶναι μὴ τῷ
λόγῳ σας. Ἀμήν.

† Ἐγγράφη ἀπὸ Ῥώμης εἰς
Κολοσσαῖς διαμίσθω Τυχικῷ
καὶ Ὀνησίμῳ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΨ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς
καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ
τῶν Θεσσαλονικίων, ἐν Θεῷ πατρὶ,
καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, χά-
ρις ὁμῶν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς ὁμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ
πατρί περὶ πάντων ὑμῶν,
ὡς ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν τῶν
ἐργῶν ὑμῶν.

3 Ἀγαπᾶστε μημενέ-

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ
Τιμόθεος· εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τῶν Θεσσαλονικίων, ἐν
Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ, ἥς εἶναι χάρις εἰς ὑμᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν
πατέρα διὰ πάντων, ὡς ὡς ἡμεῖς
ἀκούομεν τῶν ἐργῶν ὑμῶν
ἐν ᾗ ὑμεῖς ἐκτενεῖτε εἰς ταῖς
προσυχαῖς μας.

3 Πάντοτε ἀναθυμίζοντες

οιτες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομοχθῆς τῆς ἐλπίδος· τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἔμπροσθεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὸς ἡμῶν·

4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἀγαπηταί, ὑπὸ Θεοῦ τῆς ἐκλογῆς ὑμῶν·

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε οἳ ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τῷ Κυρίῳ, διξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ, μετὰ χαρᾶς Πνεύματος ἁγίου.

7 Ὡς γινέσθαι ὑμᾶς τύπος πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.

8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχεται ὁ λόγος τῷ Κυρίῳ ὃ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν Θεόν, ἐξηλύθει, ὥς μὴ χρεῖαι ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι.

9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὑποκρίναντες ἔχουσι πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπιστρέψασι πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ

τοῦ ἔργου τῆς πίστεως σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης, καὶ τὴν ὑπομοχθὴν τῆς ἐλπίδος· τοῦ ἔχοντος εἰς τὸν Κύριον μας Ἰησοῦν Χριστὸν ὁμολογῶντες εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα μας·

4 Ἰξυύροντες, ἀδελφοὶ ἀγαπηταί, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τῆς ἐκλογῆς σας·

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιόν μας διὲν ἔγινε εἰς ὑμᾶς μὴ λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ μὴ δυνάμει, καὶ μὴ Πνεύμα ἁγίῳ, καὶ μὴ πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς ἰξυύρεται τὴν λογὴν ἡμῶν εἰς ὑμᾶς διὰ λόγου σας.

6 Καὶ ἰσοῖς ἡμιμαθεύετε καὶ ἡμᾶς καὶ τὸν Κύριον, ἔγνωτας τὰ διχθῆναι τὸν λόγον μὴ πολλὴν θλίψιν, μετὰ χαρᾶς τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

7 Εἰς τόσους ὅπῃ ἐγενήθητε ἰσοῖς παράδειγμα εἰς ἅλως τὸς πιστεύοντας εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

8 Διατὶ ἀπὸ λόγου σας ἰδιδυόθη ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὃχι μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἕκαστον τόπον ἡ πίστις ἡ ἰδέα σας ὅπῃ ἔχετε εἰς τὸν Θεόν, ἔφθασεν, εἰς τόσους ὅπῃ ἔχουμεν χρεῖαι ἡμῖς εἰς λόγον μὴ τίποτες.

9 Διατὶ αὐτοὶ λίγους διὰ λόγου μας, τί λογὴς ἰσότητος ἔχουμεν εἰς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἔρριπτε εἰς τὸν Θεὸν ἀπὸ τὰ

τῶν ἰδῶν, θαυμάσιον Θεῷ
ζῶντι καὶ ἀληθινῷ·

10 Καὶ ἀγαπᾷ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑψαῖν, οἱ ἥγαγον
ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς
ἐρχομένης.

ἰδῶνα, καὶ θαυμάσιον Θεὸν
ζῶντα καὶ ἀληθινόν·

10 Καὶ καὶ ἀγαπᾷ τοὺς
υἱοὺς τοὺς ἀπὸ τῆς ὑψαῖς, τοὺς
ὁποῖον ἀνάστησιν ἐκ νεκρῶν, τοὺς
Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἰλιυθε-
ρώσῃ ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὅπῃ
ἴσχυται.

Κιφ. β'. 2.

Διὰ τὴν γὰρ οἴδατε, ἀδελ-
φοί, τὴν ἵσσοδοι τὴν
πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἐκ νεκρῶν
γέγονεν·

2 Ἀλλὰ καὶ προπαδόν-
τες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς
οἴδατε, οἱ Φιλιπποὶ, ἱπαρρῆ-
σισταί· ἐν τῇ Θεῷ ἡμῶν
λαλῶσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐ-
αγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ
ἀγῶνι.

3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν
ἐν ἐκ πλάτης, ἐνδὲ ἐξ ἀκα-
ταστασίας, ὅτι ἐν δόλῳ·

4 Ἀλλὰ καθὼς διδοκι-
μάσμεθα ἐν τῷ Θεῷ περι-
δοῦναι τὸ εὐαγγέλιον, ὅπως
καταστήσῃ ἡμεῖς ἀνδράπο-
ντες ἐν τῷ Θεῷ
τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας
ἡμῶν.

5 Οὗτοι γάρ ποτε ἐν λόγῳ
οὐκ ἔμενον, ἀλλὰ ὡς οἴδατε,
ὅτι ἐν προφάσει πλει-
στῶν Θεοῦ μάρτυς.

6 Οὗτοι ζῆλοντες ἐξ ἀν-

Διὰ τὴν αὐτοῖς ἰσχυρῶς
ἀδελφοί, τὴν ἵσσοδοι τὴν
ιδιάν μας εἰς ἱσῶς, ὅτι διὰ
ἵσχυς ἐνκαίρῃ·

2 Ἀλλὰ καὶ ἐν ἱπαρρῆσι
προτίτερα, καὶ ὑβρισθήκαμεν,
καθὼς ἱσχυρῶς, εἰς τῆς Φι-
λιπποῦ, (ἡμεῖς,) ἱπαρρῆσι-
σθήκαμεν εἰς τὸν Θεὸν μας, καὶ
λαλήσωμεν εἰς ἱσῶς τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Θεοῦ μὴ πολὺν ἀγῶνα.

3 Διὰ τὴν ἡ παράκλησίς μας
διὰ ἵσχυς ἀπὸ πλάτης, ἐνδὲ ἀπὸ
ἀκαταστασίας, ἐνδὲ μὴ δόλῳ·

4 Ἀλλὰ καθὼς ἱδοκιμα-
σθήκαμεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ πι-
σιυθῶμεν τὸ εὐαγγέλιον, τί-
τοιαις λογῆς λαλῶμεν, ὅχι ὡς ἂν
καὶ ἀρίστωμεν τῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ὅπῃ δοκιμάζει
ταῖς καρδίαις μας

5 Διὰ τὴν ἐνδὲ ποτε ἱσχυρῶς
σθήκαμεν λόγῳς κολακευτικῶς,
καθὼς τὸ ἱσχυρῶς, ὅτι ποτε
ἱπαρρῆσισθήκαμεν τίποτις
διὰ πλειοψηφίαν μάρτυς ἡμῶν
ἱσῶς ὁ Θεός.

6 Οὐδὲ ἱζητήσαμεν ἀπὸ τῆς

θρόνων δόξαν, ὅτι ἀπ' ἡμῶν,
ὅτι ἀπ' ἄλλων· δουλάμενοι
ἐν βάρει ἵναι, ὡς Χριστὸς
ἀπόστολοι·

7 Ἀλλ' ἰγνέθημιν ἡπιοὶ
ἐν μίσῳ ὑμῶν, ὡς αἱ τροφὸς
θάλαπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα.

8 Οὕτως, ἡμερόμενοι ὑμῶν,
εὐδοκῆμιν μιταδῆναι ὑμῖν ἢ
μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,
ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς,
διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γιγί-
νησθε.

9 Μημονοῖται γὰρ, ἀδελ-
φοὶ, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν
μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ
ἡμέρας ἰργαζόμενοι, πρὸς τὸ
μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ἡμῶν,
ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦ Θεοῦ.

10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ
Θεὸς, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως
καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς
πιστεύουσιν ἰγνέθημιν·

11 Καθάπερ οἶδατε ὡς ἵνα
ἴκασι ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα
ἑαυτοῦ, παρακαλεῖτε ὑμᾶς
καὶ παραμυθούμενοι,

12 Καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς
τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως
τοῦ Θεοῦ τοῦ καλεῖτε· ὑμᾶς
εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλίαν καὶ
δόξαν.

13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς
εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδια-
λείπτως, ὅτι παραλαβόντες

ἀνδρώπυς δοῦναι, ὑδὲ ἀπὸ
λόγου σας, ὑδὲ ἀπὸ ἄλλης·
ἡμπορεῖτε ἰὰ χρῆσασθῆναι
μειγαλεῖον, ὡς ἀπὸστολοι τοῦ
Χριστοῦ·

7 Ἀλλὰ ἰγνέκαμεν ἡμεῖς
εἰς τὴν μίσσησας, ὡς αἱ τρο-
φὸς ἐπιμελεῖται τὰ παιδία της.

8 Ἐτὶ καὶ ἡμεῖς ἐπιδυμῶ-
ντες σας, ἀγαπήσαμεν ἰὰ σᾶς
μιταδῶσωμεν, ὅχι· μόνη τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ
καὶ ταῖς ψυχαῖς μας, διὰ
ἡσθαι ἀγαπημένοι μας.

9 Διὰ τὸ ἰνδυμᾶσθαι, ἀδελ-
φοὶ, τὸν κόπον μας καὶ τὸν
μόχθον μας· διὰ τὸ νύκτα καὶ
ἡμέραν ἰργαζομῶμεν, διὰ ἰὰ
μὴ παραβαρίσασθαι καὶ ἰὰ
ἀπὸ σᾶς, κηρύττομεν εἰς ἰσᾶς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

10 Ἐσθὶς εἰσθὶ μάρτυρες καὶ
ὁ Θεὸς, πῶς ὁσίως καὶ δικαίως
καὶ χωρὶς μίμψης ἡμαρῶν
εἰς ἰσᾶς ὁπῶς ἐπιστεύετε·

11 Καθὼς ἐξέρχεται, ὅτι
καθίναν ἀπ' ἰσᾶς, ὡς αἱ πατε-
ρας τὰ παιδία της, σᾶς ἐπα-
ρακαλέσαμεν, καὶ σᾶς ἐπαρη-
γορήσαμεν,

12 Καὶ σᾶς ἐρέκαμεν εἰς
τὸ ἰὰ περιπατῆσαι καθὼς
πρίπει τοῦ Θεοῦ, ὁπῶς σᾶς
καλεῖ εἰς τὴν ἰδικὴν της βασι-
λίαν καὶ δόξαν.

13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς
εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάν-
τοτε, ὅτι ἔστωτας ἰὰ παρα-

λόγον ἀκούει παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἰδιόχρηστος ἐκ λόγων ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἵπται ἀληθῶς) λόγοι Θεοῦ, ὅς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τῷς πιστεύουσιν.

14 Ὑμῖς γὰρ μνηστῆρες ἱγνίσθετε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν ὄντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταῦτα ἱπάζεσθε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλιτῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

15 Τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποστασιάζοντων Ἰησοῦν καὶ τῆς ἰδίας προφῆτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωκόντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσιεύοντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἰσχυρίων.

16 Κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἴδιοις λαλήσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῆσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε ἵφθασι δι' ἐπ' αὐτὸς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ἡμεῖς δι', ἀδελφοί, ἀπορραπισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπων, ὃ καρδίας, περισσοτέρως ἐσπευδόμενοι τὸ πρὸς ὅσον ἑαυτῶν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.

18 Διὸ ἐθελήσαμεν ἰλθῆναι πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος) καὶ ὅταξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς.

λάοιτε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὅπῃ ἀκούετε ἀπὸ λόγου μας, τὸν ἰδιόχρηστικόν, ὅχι λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ (καθὼς καὶ ἵπται ἀληθινὰ) λόγοι Θεοῦ, ὃ ὁποῖός τε καὶ ἐνεργεῖ εἰς ἰσᾶς ὅπῃ πιστεύετε.

14 Διατὶ ἱστοῖς, ἀδελφοί, ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ ἵπται εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ὅτι ἱπάζεσθε καὶ εἰσεῖς τὰ αὐτὰ ἀπὸ τῆς ἰδίας ὁμοφύλης, τὰ ὁποῖα ἱπάδασι καὶ ἐκείνοι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας.

15 Οἱ ὁποῖοι ἐφόνευσαν καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τῆς ἰδίας προφῆτας, καὶ ἡμᾶς ἐδίωξαν, καὶ τοῦ Θεοῦ διὲν ἀρέσκουσιν, καὶ ἵπται ἐναντίοι ὁλοῶν τῶν ἀνθρώπων.

16 Ἐμποδίζοντίς μας ἵνα μὴ λαλήσωμεν εἰς τὰ ἴδια ἵνα σωθῶσιν, διὰ ἵνα τελειώσιν πάντοτε ταῖς ἀμαρτίαις τῆς καὶ ἵφθασι εἰς αὐτὸς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ἀμὴν ἡμεῖς, ἀδελφοί, ἐσπεύοντες ἵνα ἀπορραπισθῶμεν ἀπὸ σᾶς εἰς καιροὺς ὥρας, μὲν τὸ πρὸς ὅσον, ὅχι μὲν τὴν καρδίαν, περισσύτερον ἐσπευδάσαμεν ἵνα ἰδῶμεν τὸ πρὸς ὅσον σας μὲν πολλὴν ἐπιθυμίαν.

18 Διὰ τούτο ἐθελήσαμεν ἵνα ἰλθῶμεν εἰς ὑμᾶς. (ἐγὼ μὲν Παῦλος) καὶ μίαν φεραν, καὶ δύο, ἀμὴν ὁ Σατανᾶς ἡμᾶς ἐμπόδισεν.

19 Τίς γάρ ἡμῶν ἰλπίς, ἢ χαρὰ, ἢ εὐφαι~~α~~ καυχήσις; ἢ ἔτι καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτῇ παρουσίᾳ;

20 Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.

19 Διατὶ ποῖα εἶναι ἡ ἰλπίς μας, ἡ χαρὰ μας, ἢ ἔτι φαι~~α~~ τῆς καυχήσις; ἢ διὸ ἴσθι τὸτο ἰσχύς, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ;

20 Διατὶ ἰσχύς ἡμεῶν ἡ δόξα ἡ ἰδική μας καὶ ἡ χαρὰ.

Κεφ. γ'. 3.

ΔΙΟ' μηκέτι εἰσέλθοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι,

2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ σπρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλῆσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν·

3 Τῷ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τὸτο κείμεθα.

4 Καὶ γὰρ ὅτι πρὸς ὑμᾶς ἡμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἰγένετο, καὶ οἶδατε.

5 Διὰ τὸτο καὶ γὰρ μηκέτι εἰσέλθοντες, ἐπέμψα εἰς τὸ γνωῖναι τὴν πίσιν ὑμῶν· μήπως ἐπίρρασι ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κινὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.

6 Ἄρτι δὲ ἰλθόντος Τιμοθέου

ΔΙΑ' τὸτο μὴ δυνάμεθα πλέον νὰ ὑπομείνωμεν, ἐπιλήσαμεν νὰ ἀπομείνωμεν μόνοι εἰς ταῖς Ἀθήνας,

2 Καὶ ἐπέμψαμεν τὸν Τιμόθεον τὸν ἀδελφόν μας, καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεργόν μας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ πρὸς ὑμᾶς σπρίξαι καὶ νὰ ὑμᾶς παρηγορήσῃ διὰ τὴν πίσιν σας·

3 Νὰ μὴν ταραττεται κανένας διὰ ταύταις ταῖς θλίψεσι· διατὶ καὶ αὐτοὶ ἰσχύς ἐξήρητι, ὅτι ἡμεῖς ἔμπροσθεν διατιταγμένοι εἰς ταῖς θλίψεσι.

4 Διατὶ καὶ ὅταν ἤμαρ θάωμεν αὐτῷ εἰς ἰσχύς, τὸ ἐπρὸς λέγομεν, ὅτι μέλλομεν νὰ θλιβόμεσθαι, καθὼς καὶ ἔγινε, καὶ τὸ ἐξίπυρετι.

5 Διὰ τὸτο καὶ ἐγὼ μὴ ἔμπορῶντας πλέον νὰ βαρύνω τὸν κόπον μου, ἐπέμψα νὰ γνωρίσω τὴν πίσιν σας· μήπως καὶ σᾶς ἐπίρραξεν ὁ πειράζων, καὶ ὁ κόπος μας γίνῃ ἰσχυρὸς.

6 Καὶ πρὸ ὀλίγου ἔγινε ταῦτα

πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ εὐ-
αγγελισαμένῳ ἡμῖν τὴν πίσιν
καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι
ἔχετε μιῶν ἡμῶν ἀγαθὴν
πάντοτε, ἰσχυροὶ ἐν ἡμῶν
ἰδίῳ, καθάπερ καὶ ἡμεῖς
ἐσμεν·

7 Διὰ τὸτο παρικλή-
θεμεν, ἀδελφοὶ, ἰθ' ὑμῖν,
ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ
ἀνάγκῃ ὑμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν
πίστεως·

8 Ὅτι νῦν ζῶμεν ἰὰ ἡμῖς,
εἴκετι ἐν Κυρίῳ.

9 Τῆς γὰρ εὐχαριστίας
διεσπόμεθα τῷ Θεῷ ἀνταπο-
δοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ
τῇ χαρᾷ ἣν χαίρομεν δι'
ἐμᾶς ἑμπροσθεν τῷ Θεῷ
ἐμεν.

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας
ἐπὶ ἐκτερισμῷ διόμενοι εἰς
τὸ ἰδίῳ ὑμῶν τὸ πρόσωπον,
καὶ καταρτίσαι τὰ ὑπερή-
ματα τῆς πίστεως ὑμῶν·

11 Αἰτίαι δι' οὓς καὶ πα-
τὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύνει τὴν
ἐλπίδα ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς.

12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος
ἐκκαλεῖται καὶ περισσεύσαι
τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ
εἰς πάντας, καθάπερ καὶ
ἡμεῖς εἰς ἡμᾶς·

13 Εἰς τὸ τηρεῖν ὑμῶν
τὰς καρδίας ἀμίμπτως ἐν

ἐλθῇ ἀπ' ἐσᾶς εἰς ἡμᾶς ὁ Τιμὸς
Θεός, καὶ ἵνα ἡμᾶς φέρῃ καλὰ
κρίματα διὰ τὴν πίσιν καὶ
τὴν ἀγάπην σας, καὶ ὅτι
ἔχετε ἐνδύμεσθιν ἀγαθὴν διὰ
λόγου μῆ, ἔχοντες πάντοτε
μεγάλον πόθον ἵνα ἡμᾶς εἰδῇτε,
ὥσθ' καὶ ἡμεῖς ἀγαπήμεν ὑμᾶς
εἰδόμεν ἐσᾶς·

7 Διὰ τὸτο ἱπαρηγορηθή-
καμεν, ἀδελφοὶ, εἰς ἐσᾶς,
ἀνάμισα εἰς ὅλαις μας ταῖς
θλίψεσιν καὶ ταῖς ἀνάγκαις,
διὰ τὴν πίσιν σας·

8 Ὅτι τῶρα ζῆμεν, ἵνα
ἰσθῆτε εἰσεσθε εἰς τὸν Κύριον.

9 Διατὶ, ποίαν εὐχα-
ριστίαν διευαρισθε ἵνα ἀνταπο-
δώσωμεν τοῦ Θεοῦ διὰ λόγου
σας, διὰ ὅλην τὴν χαρὰν ὅπῃ
χαίρομεσθαι διὰ λόγου σας
ἑμπροσθὰ εἰς τὸν Θεόν μας,

10 Νύκτα καὶ ἡμέρα παρα-
καλῶμεν πολλὰ τὸν Θεόν, ἵνα
εἰδῆμεν τὸ πρόσωπόν σας, καὶ
ἵνα τιμωρώσωμεν τὰ ἑλλειψί-
ματα τῆς πίστεώς σας·

11 Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ μας, καὶ ὁ Κύριός μας
Ἰησοῦς Χριστός, ἵνα ἡμᾶς κα-
τευθώσῃ εἰς ἐσᾶς.

12 Καὶ ὁ Κύριος ἵνα σᾶς
πληρώσῃ καὶ ἵνα σᾶς περισσεύῃ
τῇ ἀγάπῃ ὅπῃ ἔχετε ἀνάμι-
σά σας καὶ εἰς ὅλους, καθὼς
καὶ ἡμεῖς ἔχομεν εἰς ἐσᾶς·

13 Εἰς τὸ ἵνα τηρεῖται αὐτὸς
ταῖς καρδίαις σας ἀκατηγόρη-
τος

ἀγιωσύνη, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ
καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρη-
σίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν
ἀγίων αὐτοῦ.

ταῖς εἰς τὴν ἀγιωσύνην, ἐμ-
προσὰ εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα
μας, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριός μας
ὁ Ἰησοῦς Χριστός μετὰ τῶν
ἀγίων τε.

Κιφ. δ'. 4.

ΤΟ' λοιπὸν ἔν, ἀδελφοί,
ἔρωτῶμιν ὑμᾶς καὶ πα-
ρακαλῶμιν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ,
καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν
τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν
καὶ ἀρίσκειν Θεῷ, ἵνα περισ-
σεύητε μᾶλλον.

2 Οἶδατε γὰρ τίνας πα-
ραγγελίας ἰδύκαμιν ὑμῖν διὰ
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Τῆτο γάρ ἐστι δέλημα
τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμός ὑμῶν,
ἀπέχισθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
πορνείας·

4 Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ
ἑαυτοῦ σκεῖτο κτᾶσθαι ἐν
ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ·

5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας,
καθάπερ καὶ τὰ ἴδια τὰ μὴ
εἰδότα τὸν Θεόν·

6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ
πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι
ἕκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων
τῶντων, καθὼς καὶ πρεσ-
βυται ὑμῖν, καὶ διαμαρτυρά-
μεθα.

7 Οὐ γὰρ ἐκάλισεν ἡμᾶς
ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ'
ἐν ἀγιασμῷ.

ΤΟ' λοιπὸν, ἀδελφοί, ζη-
τῶμιν ἀπὸ σᾶς, καὶ πα-
ρακαλῶμιν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ,
καθὼς ἐπαρελάβετε ἀπ' ἡμῶν,
τὸ πῶς κάμει χρεῖα ἵνα περι-
πατῆτε καὶ ἵνα ἀρίσκειτε τῷ
Θεῷ, ἵνα περισσεύητε περισσό-
τερον εἰς τῆτο.

2 Διατὶ ἐξιούρειτε τίνας
παραγγελίας σᾶς ἰδύκαμιν
διαμίσσεσθαι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Διατὶ τῆτο ἵπαι τὸ
δέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμός
σας, ἵνα φυλάγισθαι ἀπὸ τῆς
πορνείας·

4 Νὰ ἐξιύρῃ καθίπας ἀπὶ
σᾶς, ἵνα φυλάττῃ τὸ ἀγνῶν
τε, μὴ ἀγιασμοὶ καὶ τιμῇ·

5 Ὅχι εἰς τὰ πάθει τῆς
ἐπιθυμίας, ὥσαι καὶ τὰ ἴδια
ὁπῶ δὲν γνωρίζουσι Θεόν·

6 Διὰ ἵνα μὴν ὑπερβαίῃ
καὶ πλεονικτῇ καίπας εἰς τὸ
πρᾶγμα τῆτο τὸν ἀδελφόν σου·
διὰτὶ ὁ Κύριος ἵπαι ἐκδι-
κῆτής διὰ ὅλα ἱτῦτα, καθὼς
σᾶς ἐπρεσβυται καὶ σᾶς τὸ
ἡμαρτυροῦμεν.

7 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν μᾶς
ἐκάλισεν εἰς ἀκαθαρσίαν,
ἀλλὰ εἰς ἀγιασμοί.

8 Τεγαρεῖν ὁ ἀδιτῶν, οὐκ ἀδερῶποι ἀδιτιῇ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δότα τὸ Πνεῦμα αὐτῷ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας ὃ χρεῖαι ἔχιτε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμῖς διοδιδάκτω· ἴσθι εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἄλλλους.

10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· παρακαλῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσύνει μᾶλλον·

11 Καὶ φιλοτιμιῶσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἰδία καὶ ἡμεῖς τοῖς ἰδίοις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ἡμῖν παραγγέλλαμεν·

12 Ἴνα περιπατῆτε εὐσχημένως πρὸς τῆς ἐξω, καὶ ἵνα ἡμεῖς χρεῖαι ἔχῃτε.

13 Οὐ θίλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν παρεμπίπτουσιν, ἵνα μὴ λυπῶσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἰληπίδα.

14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπὸ θανάτου καὶ ἀνίστη, ὅτω καὶ ὁ Θεὸς τῆς κοιμηθέντων διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἄξιος αὐτῶν·

15 Τῷ γὰρ ἡμῖν λέγουσι

8 Τὸ λοιπὸν ἐκείνῳ ὁπῶς καταφρονεῖ ἰτέτα, δὲν καταφρονεῖ ἀνδρωποῖ, ἀλλὰ τὸν Θεόν, ὁ ἐποῖ· ἰδὼκε τὸ Πνεῦμά τε τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Καὶ διὰ τὴν φιλαδελφίαν δὲν ἔχῃτε χρεῖαι ἵνα σᾶς γράφωμεν· διατὶ αὐτοὶ σας ἰστὺς ἴσθῃ διοδιδάκτοι, εἰς τὸ ἵνα ἀγαπᾷτε ἕνα τὸν ἄλλον.

10 Διατὶ καὶ τὸ κάμνῃτε τῷτο εἰς ὅλης τῆς ἀδελφῆς, ὁπῶς ἵνα εἰς ὅλην τὴν Μακεδονίαν· καὶ σᾶς παρακαλῶμεν, ἀδελφοί, ἵνα αὐγατίζετε περισσότερον·

11 Καὶ σπευδάτε ἵνα ἡσυχάζῃτε, καὶ ἵνα κάμνῃτε τὰ ἰδιά σας, καὶ ἵνα κοπιάζῃτε μὴ τὰ ἰδικά σας χεῖρια, καθὼς σᾶς ἐπαραγγέλλαμεν·

12 Διὰ ἵνα περιπατῆτε μὴ τῆς ἐξω τακτικῶς, καὶ καθὼς πρέπει, καὶ ἵνα μὴν χρεάζῃσθε τιποτὶς.

13 Καὶ θίλω ἵνα γνωρίζῃτε, ἀδελφοί, διὰ ἐκείνους ὁπῶς ἐκοιμήθηκαν, διὰ ἵνα μὴν λυπῶσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἐπὶ δὲν ἔχον ἰληπίδα.

14 Διατὶ ἵνα πιστεύωμεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ θανάτου καὶ ἀνίστη, τίτοιαις, λογῆς καὶ ὁ Θεὸς ἐκείνους ὁπῶς ἐκοιμήθηκαν, διαμίσση τοῦ Ἰησοῦ, θίλει τῆς φέρει ἀντάμα μετ' αὐτόν·

15 Διατὶ ἰτέτο σᾶς λέγο-

ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, ἢ μὴ φθάσωμεν τὰς κοιμηθέντας·

16 "Οτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ, ἀναστήσονται πρῶτον·

17 "Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς αἴρα· καὶ ἔτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἰσόμεθα.

18 "Ὡς παρακαλεῖται ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τυταῖς.

μὴ μὲν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰ ἔτι λοιποὶ ὅπῃ θίλομεν ἀπομείναι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, δὲν θίλομεν φθάσει ἰκίους· τὸ ἰκαίμεθ' ἡμεῖς·

16 Διατὶ αὐτὸς ὁ Κύριος μὲν φωνῇ προστακτικῇ, μὲν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ μὲν τῇ σάλπιγγα τοῦ Θεοῦ δελε κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ θίλωσιν ἀνασταθῇ προτίτιρα·

17 "Ἀπείκει ἡμεῖς οἱ ζῶντες ὅπῃ θίλομεν ἀπομείναι, ἰδίς ὁμῶς μετ' αὐτὰς θίλομεν ἀρπαχθῆναι εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς τοῖς αἶρα· καὶ τοῖς τυταῖς, τὰς τυταῖς θίλομεν εἶσθαι μὲν τὸν Κύριον.

18 Τὸ λοιπὸν παρακαλεῖται ἴτας τὸν ἄλλοι μὲν τὰς λόγια ἰτῆτα.

Κιφ. ε'. 5.

Π Ερὶ δὲ τῶν χροίων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, ἢ χρεῖαν ἔχῃτε ὑμῖν γράφισθαι·

2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ, ἔτως ἔρχεται.

3 "Οταν γὰρ λίγῃσιν· Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνιδίως ἐφύσεται ὅλιθρος, ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχέσῃ καὶ ἢ μὴ ἐκφύγῃσιν.

Κ Αἰ' διὰ τὰς χροίους καὶ τὰς καιροὺς, ἀδελφοί, δὲν ἔχῃτε χρεῖαν ἐὰν σὰς γράφωμεν·

2 Διατὶ ἰστίς ἐξίχῃτε ἀντιθεῖν, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ἔτξιν θίλλιν ἰλθῇ, ὥσαν ὁ κλέπτῃς ἔρχεται τὴν νύκτα.

3 Διατὶ ὅταν λίγῃσιν· Εἰρήνη καὶ ἀφοβία, τότε παρσιν δὲν ἔχῃται ἀσφάλεια· ὅλιθρος, καθὼς τὸ κοιλοπονημα εἰς τὴν ἰγγαγευμένην καὶ ἢ θίλλιν ἡμπορίσῃ ἐὰν φύγῃ.

4 Ταῦς δὲ ἀδελφοί, αὐτοὶ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμῶν ὡς κλίπτης κατα-
γῶσιν.

5 Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἴσμεν νυκτός, ὑδὲ σκότους.

6 Ἄρα ὅτι μὴ καδιύδωμι ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγο-
ρῶμι καὶ ἠψωμι.

7 Οἱ γὰρ καδιύδοντες, νυκτός καδιύδουσι· καὶ οἱ μεθυσόμενοι, νυκτός με-
θύουσιν.

8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀγα-
πίας, καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαι, ἰλπίδα σω-
τηρίας.

9 Ὅτι οὐκ ἴδιτο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς
συνεχὴν σωτηρίας διὰ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Τῷ ἀποθανόντι ὑπὲρ
ὑμῶν, ἵνα ἵτι γρηγορῶμι,
ἵτι καὶ ἠψωμι, ἵνα καὶ
αὐτῷ ζήσωμι.

11 Διὸ παρακαλιῖτε ἀλλή-
λους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν
ἑα, καθὼς καὶ ποιῶτι.

12 Ἐρωτῶμι δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, εἰδέναι τὴν κοινῶν

4 Ἀμὲν ἰστίς, ἀδελφοί,
δὲν εἶσθε εἰς τὸ σκότῳ, ἵνα
σᾶς φθάσῃ ἡ ἡμέρα
ὡς ἀν κλίπτης.

5 Ὅλοι ἰστίς εἶσθε υἱοὶ
φωτός καὶ υἱοὶ ἡμέρας· δὲν
εἴμεσθε τῆς νύκτας, ὑδὲ τῷ
σκότους.

6 Ἄς μὴ κοιμώμεσθε
λοιποὶ, ὡς ἀν καὶ οἱ λοιποὶ,
ἀλλὰ ἅς ξαγρυπνεῖμι καὶ
ἅς εἴμεσθε μετρημένοι εἰς τὰ
φασγὰ καὶ ποτά.

7 Διατὶ ἐκίνοι ὅπῃ κοι-
μῆνται, τὴν νύκτα κοιμῆνται·
καὶ ἐκίνοι ὅπῃ μεθύσι, τὴν
νύκτα μεθύσι.

8 Ἀμὲν ἡμεῖς ὅπῃ εἴμεσθε
(υἱοὶ) τῆς ἡμέρας, ἅς ἐγκρα-
τινόμεσθε, ἵνα ἵδω-
θῶμι τὸ σιδηροῦ ποκάμισον
τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ
τὴν περικεφαλαίαν, τὴν ἰλ-
πίδα τῆς σωτηρίας.

9 Ὅτι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ὤρη-
σιν εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς ἀπόκτη-
σιν τῆς σωτηρίας, διαμίσθ
τῷ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστῷ.

10 Ὅπῃ ἀπέναντι διὰ λό-
γῳ μας, διὰ ἵνα ζῶμι ἀντάμα
μετ' αὐτὸν, κἄντι ξαγρυπνεῖμι,
κἄντι κοιμώμεσθε.

11 Διὰ τῆτο παρακινᾶτε
ἑα τὸν ἄλλον, καὶ οἰκοδο-
μεῖτε, ἵνα τὸν ἄλλον, καθὼς
καὶ κάμειτε.

12 Καὶ παρακαλῶμι σᾶς,
ἀδελφοί, ἵνα γνωρίζετε ἐκεί-

τας ἐν ἡμῖν, καὶ προῖσάμινος
ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐνδιτι-
τας ὑμᾶς·

13 Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτὸς
ὑπὲρ ἐκπирισσῆ ἐν ἀγάπῃ διὰ
τὸ ἔργον αὐτῶν· εἰρηνύειτε ἐν
ἑαυτοῖς.

14 Παρακαλῶμι δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, ἐνδιτῆτε τὴν ἀτάκ-
την, παραμυθιῶσθε τὴν ὀλι-
γοψύχην, ἀντίχισθε τῶν
ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς
πάντας.

15 Ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν
ἀντὶ κακῆ τινὲ ἀποδοῇ· ἀλλὰ
πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκειτε
καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
πάντας.

16 Πάντοτε χαίριτε.

17 Ἀδιαλείπτως προσεύ-
χισθε.

18 Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖ-
τε· τῷτο γὰρ δέλημα Θεοῦ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέν-
νυτε.

20 Προφητείας μὴ ἐξενδι-
νεῖτε.

21 Πάντα δοκιμάζετε· τὸ
καλὸν κατέχετε.

22 Ἀπὸ πικρὸς ἰδὺς πο-
νηρῆ ἀπέχισθε.

23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς
εἰρήνης ἀγιασάτω ὑμᾶς ὁλο-
τελεῖς· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν,
τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ,

καὶ ὁ πᾶς νοῦς ὑμῶν ἀνακατα-
σας, καὶ ἵναί τις πρὸς ὑμᾶς
ἐν Κυρίῳ, καὶ σᾶς ἐνδι-
τῆσι·

13 Καὶ ἐὰν τὸς ἔργον
κατὰ πολλὰ τῶν ἐργῶν ἐν
ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον τῆς
εἰρηνύειτε ἀνάμισά σας.

14 Καὶ σᾶς παρακαλῶ-
μι, ἀδελφοί, ἐνδιτῆτε τῇ
ἀτάκτῃ, παρηγορεῖτε τὴν
ὀλιγοψύχην, βοηθεῖτε τὴν
ἀσθενεῖς, μακροθυμεῖτε ἐν
ὅλῃς.

15 Βλέπετε ἐὰν μὴ ἀποδοῇ
τινὰς εἰς κακίαν κακὸν ἀντὶ
κακῆ· ἀλλὰ πάντοτε ἀελο-
θεῖτε τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀνά-
μισά σας καὶ εἰς ὅλους.

16 Πάντοτε χαρίζεσθε.

17 Πάντοτε προσεύχου-
σθε.

18 Εἰς κάθε πρᾶγμα εὐ-
χαριστεῖτε· διὰ τὸ ἵναί τις
τὸ δέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ
Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ἡμᾶς.

19 Τὸ Πνεῦμα μὴ τὸ
σβέννυτε.

20 Ταῖς προφητεῖαις μὴ
καταφρονεῖτε.

21 Ὅλα δοκιμάζετε· καὶ
κρατεῖτε τὸ καλόν.

22 Ἀπὸ κάθε λογῆς ἰδὺς
πονηρίας φυλάγισθε.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς τῆς
εἰρήνης, ἐὰν σᾶς ἀγιασῇ σωζόν-
τες, καὶ τὸ πνεῦμά σας σωζόν, καὶ
ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα,

καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν
τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθῇ.

23 Πιγὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς,
ὅς καὶ ποιῶσι.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε
περὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπάζεσθε τῆς ἀδελ-
φῆς πάντας ἐν φιλήματι
ἀγίῳ.

27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν
Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν
ἐπιστολὴν πρὸς τοῖς ἁγίοις
ἀδελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ'
ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Θεσσαλονικεῖς
πρώτη ἐγγραφὴ ἀπὸ Ἀθην-
αῖς.

ἅμποτες ἐὰν φυλαχθούν χωρὶς
μίμψης εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἐκείνῳ ὁποῦ σᾶς
καλεῖ εἶναι πιγὸς, ὁ ὁποῖός
καὶ θέλει τὸ κάμεν.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε
διὰ λόγῳ μας.

26 Χαιρετήσεται ὅλος τὸς
ἀδελφὸς μὲ φιλήμα ἅγιον.

27 Σᾶς ὁρκίζω εἰς τὸν
Κύριον, ἐὰν ἀναγνωσθῇ ἡ
ἐπιστολὴ εἰς ὅλους τὸς ἁγίους
ἀδελφούς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾗς εἶναι
μὲ λόγῳ σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Θεσσαλονικεῖς
πρώτη ἐγγραφὴ ἀπὸ ταῖς
Ἀθήναις.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἦ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΪΣ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κιφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλβαῖος
καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλη-
σίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ
πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦν ὀφείλομεν
τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν,
ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν,
ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις
ὑμῶν, καὶ πληνάζει ἡ ἀγάπη
ἐνὸς ἐκάστω πάντων ὑμῶν εἰς
ἀλλήλους·

4 Ὡς ἡμᾶς αὐτὸς ἐν
ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς
ὑπομοχλῆς ὑμῶν, καὶ πίστεως
ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν,
καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς
ἀνέχισθαι.

5 Ἐνδεημε τῆς δικαίας
κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ κα-
ταξιώδηναι ὑμᾶς τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς
καὶ πάσχετε·

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλβαῖος
καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων,
εἰς τὸν Θεὸν τὸν πατέρα μας
καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

2 Ἄς εἶναι χάρις εἰς ὑμᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ
πατέρα μας καὶ τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦν Χριστοῦ.

3 Ἀδελφοί, χρεωστῶμεν ἡ-
μεῖς εὐχαριστῆσαι τῷ Θεῷ πάντοτε
διὰ λόγου σας, καθὼς ἵσται
ἄξιον, ὅτι ἡ πίστις σας αἰξάνη
περισσότεροι, καὶ περισσότης ἡ
ἀγάπη τοῦ καθ' ἑνὸς ἐκαστοῦ
σας, ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον·

4 Ὡς ὅπῃ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι
ἐν αὐτοῖς καυχώμεσθαι εἰς ἰσῆς ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, διὰ
τὴν ὑπομονὴν σας καὶ πίστιν
εἰς ὅλως τῆς διωγμῆς σας,
καὶ ταῖς θλίψεσιν ὅτι ἐν-
μένετε.

5 (Τὸ ὅποσον εἶναι) δι-
ξιμον τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ
Θεοῦ, εἰς τὸ ἐν καταξιώδῃ
ἰσῆς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
διὰ τὴν ὁποῖαν καὶ πάσχετε·

6 Εἴτε δίκαιοι παρὰ Θεοῦ
ἀγαπᾶσθαι τοὺς θλίβουσι
ὑμᾶς θλίψιν·

7 Καὶ ἰμῖν τοὺς θλιβομένους
ἔειπεν μετ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀπο-
καλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ'
ἐξουσίᾳ μετ' ἀγγέλων δυνά-
μειος αὐτοῦ,

8 Ἐν πυρὶ φλογὸς, διδοῦν-
ται ἰδέσθαι τοὺς μὴ ἰδόντι Θεόν,
καὶ τοὺς μὴ ὑπακύνουσι τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ·

9 Οἷτινες δίκην τίσουσιν,
ὡς οὗτοι αἰώνιος, ἀπὸ προσώπου
τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης
τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

10 Ὅταν ἔλθῃ ἰδοξασθῇ-
ται ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ
θαυμασθῇται ἐν πᾶσι τοῖς
παιούουσιν. (ὅτι ἐπιγεύθη τὸ
μαρτύριον ἡμῶν ἰφ' ὑμᾶς,) ἐν
τῷ ἑμὲν ἐκείνῳ.

11 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμε-
θα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα
ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως
ὃ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ
πάντας ἐνδοξίαις ἀγαθωσύ-
νης, καὶ ἔργοις πίστεως ἐν δυνά-
μει·

12 Ὅπως ἰδοξασθῇ τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμῖς
ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ

6 Ἐπεὶ δὲ ἵνα δίκαιοι
σημὰ εἰς τὸν Θεόν, ἵνα ἀντα-
ποδώσῃ θλίψιν εἰς ἐκείνης ὅπῃ
σᾶς θλίβουσι·

7 Καὶ ἰσχύς ὅπῃ θλίβουσιν
(ἵνα σᾶς δώσῃ) ἄριστον ἀντάμα
μετ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει
τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ ἀπὸ τῶν
ἐρατῶν μὲ τῆς ἀγγέλου τῆς
δυναμείας τοῦ,

8 Μὴ φωτῖαι φλογερῶν
ἵνα κάμῃ ἐκδίκησιν εἰς ἐκείνης
ὅπῃ δὲν γνωρίζουν Θεόν, καὶ
εἰς ἐκείνης ὅπῃ δὲν ὑπακύνουσι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ·

9 Οἱ ὅποιοι θέλωσι κατα-
δικασθῇ φθορὰν παντοτεινὴν
ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου,
καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς δυνά-
μειος τοῦ·

10 Ὅταν ἔλθῃ ἵνα δοξα-
σθῇ εἰς τὰς ἀγίας τοῦ, καὶ ἵνα
θαυμασθῇ εἰς ὅλης ἐκείνης
τοῦ πιστεύουσιν, (ὅτι ἐπιγεύθη
ἡ μαρτυρία μας εἰς ἰσᾶς,)
εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

11 Διὰ τὸ ὅποιον καὶ προσ-
ευχόμεσθαι πάντοτε διὰ λόγου
σας, διὰ ἵνα σᾶς κάμῃ ἀξίως
τοῦ καλίστου ὃ Θεὸς μας, καὶ
ἵνα τελειώσῃ πάντας ἐνδοξίαις
ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργοις πίστεως
μὲ δύναμιν·

12 Διὰ ἵνα δοξασθῇ τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ εἰς ἰσᾶς, καὶ ἰσχύς ἵνα
δοξασθῇτι εἰς αὐτοὺς, κατὰ

Θεῷ ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ.

τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μας καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κιφ. β'. 2.

ΕΡΩΤῶΜΕΝ Δὲ ὑμᾶς, ἀδελ-
φοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ,
καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ'
αὐτόν,

2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως σα-
λευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆ ἰοδῆς,
μήτι θροῖσθαι, μήτι διὰ
πνεύματ^ο, μήτι διὰ λόγον,
μήτι δι' ἐπιβολῆς ὡς δι'
ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐγένηκεν ἡ ἡμέρα
τῷ Χριστῷ.

3 Μήτις ὑμᾶς ἐξαπατήση
κατὰ μηδεῖα τρόπον ὅτι ἴαν
μὴ ἔλθῃ ἡ ἀπογασία πρῶ-
τον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄν-
θρωπ^ο τῆς ἀμαρτίας, ὁ
υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

4 Ὁ ἀντικείμεν^ο καὶ
ὑπεραιρόμεν^ο ἐπὶ πάντα
λογόμειον Θεὸν ἢ σίβασμα,
ὥς αὐτὸν εἰς τὸν καὶ τῷ
Θεῷ ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀπο-
δεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ
Θεός.

5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι
ὦν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλιγον
ὑμῖν;

6 Καὶ νῦν τὸ κατήχον οἱ-

ΚΑΙ' σᾶς παρακαλῶμαι,
ἀδελφοί, διὰ τὴν πα-
σίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀριβουλίαν
θροισί μας εἰς αὐτόν,

2 Νὰ μὴν σαλευθῇ
ὑλίγωρα ἑστίς ἀπὸ τῆ γνῶ-
μηςας, μηδὲν συγχίζεσθαι,
μηδὲ μὴ πνεῦμα, μηδὲ μὴ
λόγον, μηδὲ διαμίσιν ἐπιβολῆς
τιδῆς, ὡς ἂν τάχα γηραμμέ-
της διαμίσιν μας, ὡς ἂν ἐπὶ
τὰ ἰσήμεωσιν ἡ ἡμέρα τοῦ
Χριστοῦ.

3 Καίνας ἂς μὴ σᾶς ἐξα-
πατήσῃ εἰς κανίαν τῆς
ἰαν διὲν ἔλθῃ πρῶτον ἡ
ἀπογασία, καὶ τὰ φανερωθῇ
ὁ ἄνθρωπ^ο τῆς ἀμαρτίας,
ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

4 Ὁ ἰσχυρ^ο καὶ ὀπτ^ο,
ὑπερυψώνεται εἰς καδί λι-
γόμειον Θεὸν ἢ σίβασμα,
εἰς τόσον ὅπῃ τὰ καθίσθαι
αὐτὸς ὡς ἂν Θεὸς εἰς τὸν καὶ
τοῦ Θεοῦ, ἀποδεικνύοντας τῷ
λόγον τῷ ὅτι ἴσται Θεός.

5 Δὲν ἰδυμᾶσθαι ὅπ
ἀκόμι ὄντας εἰς ἰσᾶς, σᾶς
ἔλιγα ἰθῦτα;

Ὁ Καὶ τῶρα ἰκίπῃ ὅπῃ τῷ

ῥασι, εἰς τὴν ἀποκαλύψαν-
ται αὐτοῖς ἐν τῇ ἐλευθε-
ρίᾳ·

7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη
ὑπερκατακαλύπτεται, καὶ
ἡ κατακρυψὴ αὐτοῦ ἕως ἔτι ἐκ μυσ-
τηρίων.

8 Καὶ τότε ἀποκαλυφ-
θήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ
Κύριος ἀνάλυσεν τῷ πνεύ-
ματι τῷ σώματι αὐτοῦ, καὶ
καταργήσῃ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς
παρουσίας αὐτοῦ·

9 Οὗ ἰσχύει ἡ παρουσία κατ'
ἐνέργειαν τοῦ Σαταναῖ ἐν πάσῃ
δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ
τεράσι ψεύδους,

10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ
τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυ-
μένοις· αὐτοὶ δὲ ἐν τῇ ἀγάπῃ
τῆς ἀληθείας οὐκ ἰδιξάντο
εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς.

11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψῃ
αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλά-
της, εἰς τὸ πειθεῖσθαι αὐτοὺς τῇ
ἁμαρτίᾳ·

12 Ὅτι αὐτοὶ ἀντιθέσονται πάντες οἱ
μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ,
ἀλλ' ἐπιδεκξάμενοι εἰναι τὴν
ἀδικίαν.

13 Ἡμεῖς δὲ ὑφειλομένοι
ἀπαρκεῖν τῇ Θεῷ πάντοτε

ἐμποδίζει τὸ ἱξυρίτε, εἰς τὸ
ἐὰν φανερωθῇ αὐτοῖς εἰς τὸν
καιρὸν τοῦ·

7 Διατὶ ὥραμάν ἐνεργεῖ-
ται τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας,
μοιχαλὰ ἐκείνῳ· ὅπῃ ἐμπο-
δίζῃ τῶρα, θέλει ἐμποδίσαι
ἕως ὅπῃ ἐὰν εὕγῃ ἀπὸ τὴν
μίσση·

8 Καὶ τότε θέλει φανε-
ρωθῇ ὁ ἄνομος, τὸν ὁποῖον
ὁ Κύριος θέλει τὸν χαλάσει
μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ σώματός
τε, καὶ θέλει τὸν ἀφανίσαι
μὴ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς παρη-
σίας τε·

9 Τῷ ὅπῃ αὐτοῖς ἀνίστη ἡ παρη-
σία εἶναι κατὰ τὴν ἐνέργειαν
τοῦ Σαταναῖ, μὴ χάδε δύνα-
μιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα
ψεύτικα,

10 Καὶ μὴ χάδε λογιῆς
ἀπάτην τῆς ἀδικίας, εἰς τὴν
ἀπολλυμένους· διατὶ τὴν ἀ-
γάπην τῆς ἀληθείας δὲν
τὴν ἰδιχθησαν εἰς τὸ ἐὰν
σωθῶσιν.

11 Καὶ διὰ τοῦτο θέλει
τὴν πέμψῃ ὁ Θεὸς ἐνέργειαν
πλάτης, εἰς τὸ ἐὰν πειθεύσουν
εἰς τὸ ψεύδῃ·

12 Διὰ ἐὰν κατακριθῶσιν
ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπῃ δὲν ἐπίστευ-
σαν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ
ἀρίσθησαν εἰς τὴν ἀδι-
κίαν.

13 Ἀμὴ ἡμεῖς χρωσθῶμεν
ἐὰν εὐχαρισθῶμεν τὸν Θεὸν πάν-

περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, ἠγαπη-
μένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλιτο
ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς
σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ Πνεύ-
ματός, καὶ πίσει ἀλη-
θείας·

14 Εἰς ὃ ἐκάλισεν ὑμᾶς
διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς
περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, γή-
κτε, καὶ κρατεῖτε τὰς παρα-
δόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε
διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς
ἡμῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ
Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ
ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δὺς
παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἰλ-
πίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι,

17 Παρακαλέσαι ὑμῶν
τὰς καρδίας, καὶ γρηῃσαι
ὑμᾶς ἐν παιτὶ λόγῳ καὶ
ἔργῳ ἀγαθῷ.

τοτε διὰ λόγου σας, ἀδελφοί
ἀγαπημένοι ἀπὸ τοῦ Κυρίου,
ὅτι σᾶς ἰδιάλιξεν ὁ Θεός, ὅτι
τὴν ἀρχὴν εἰς σωτηρίαν μὴ τῷ
ἁγιασμῷ τοῦ Πνεύματος, καὶ
μὴ τὴν πίσιν τῆς ἀληθείας·

14 Εἰς τὸ ὅποιοι σᾶς ἐκά-
λυσιν διαμίσθ τοῦ εὐαγγελί-
ου μας, εἰς ἀπόκτησιν δόξης τῷ
Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστῷ.

15 Στίκισθε λοιποὶ, ἀδελ-
φοί, καὶ κρατεῖτε ταῖς παρό-
δοσιν ὅπως ἐδιδάχθητε, εἴ-
τε μὴ λόγον, καὶ τε μὴ τὴν
ἐπιστολήν μας.

16 Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος
μας Ἰησοῦς Χριστός καὶ ὁ Θεός
καὶ πατέρας μας, ὅπως μᾶς
ἀγάπησιν, καὶ ὅπως μᾶς ἔδωκε
παρηγορίαν αἰωνομένη καὶ
ἰλπίδα ἀγαθὴν εἰς χάριν,

17 Νὰ παρηγορήσῃ ταῖς
καρδίαις σας, καὶ νὰ σᾶς
γρηῃξῇ εἰς κάθε λόγον καὶ
ἔργον καλόν.

Κιφ. γ'. 3.

Τὸ λοιπὸν προσεύχισθε,
ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα
ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ,
καὶ διξάζηται καθὼς καὶ
πρὸς ἡμᾶς·

2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμιν ἀπὸ
τῶν ἀτόπων καὶ ποιηῶν
ἀνθρώπων· ἡ γὰρ πάντων ἡ
πίσις.

Τὸ λοιπὸν παρακαλεῖτε,
ἀδελφοί, διὰ λόγον μας,
διὰ τὴν τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ Κυ-
ρίου καὶ τὰ διξάζεται, καθὼς
τρέχει καὶ διξάζεται καὶ ἐν
ἡμῖν·

2 Καὶ διὰ τὴν ἰλυσθῆναι
μὴ ἀπὸ τῆς διαγραμμίνης καὶ
ποιητῆς ἀνθρώπων· διὰ τὴν ὅ
πίσις διὸ εἶναι ὁλοῦν.

2 Πῶς, δι' ἡμῶν ὁ Κύριος,
ἐκτιθήσεται καὶ φυλάξει
ὅτι τοῦ ποιητοῦ.

3 Πιστεύομεν δι' ἡμῶν
ἐν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἡ παραγγελ-
ία τοῦ Θεοῦ, καὶ ποιήσῃ καὶ
πληρώσῃ.

4 Ὁ δὲ Κύριος καταβῆναι
ἐκ τῆς καρδίας εἰς τὴν ἀγά-
πην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν
ἐποποιήσῃ τοῦ Χριστοῦ.

5 Παραγγέλλομεν δι' ἡμῶν,
ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, φυλάσσειν
ἡμῶν ἀπὸ παντὸς ἀδελφου
ἀποστατοῦ περιπατοῦντος, καὶ
ὅτι κατὰ τὴν παράδοσιν ἡ
ἐκκλησία παρ' ἡμῶν.

6 Αὐτοὶ γὰρ οἶδασι πῶς
ἐκμετρίσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ
ἐταπείνωσαν ἐν ὀνόματι.

7 Οὐδὲ δουρὶ ἀρτοὶ ἐφά-
γαντες παρὰ τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ἐν
οὐκ καὶ μόχθῳ, ἰούκτα
καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς
ὅτι μὴ ἐπιβαρῆσαι τινος
ἐκ τῶν.

8 Οὐκ ὅτι οὐκ ἔχομεν
ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς
ἐν τῷ δυνάμει ἡμῶν εἰς τὸ
μετρίσθαι ἡμᾶς.

9 Καὶ γὰρ ὅτι ἡμῶν

3 Καὶ πιστεύομεν ὁ Κύριος,
ὁ ἐκτιθῆναι δίδει σᾶς ἐκτιθήσεται
καὶ δίδει σᾶς φυλάξει ἀπὸ
τοῦ ποιητοῦ.

4 Καὶ πιστεύομεν εἰς τὸν
Κύριον διὰ λόγον σας, ὅτι
ἐκτιθῆναι ἐκ τῆς σῆς παραγγέλλο-
μεν, καὶ τὰ κάμνῃ, καὶ
δίδει τὰ κάμνῃ.

5 Καὶ ὁ Κύριος ἐκ τῆς ἀγά-
πης ταῖς καρδίαις σας εἰς τὴν
ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν
ἐποποιήσῃ τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ σᾶς παραγγέλλο-
μεν, ἀδελφοί, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ
φυλάσσειν ἐκ τῶν ἀπὸ κάθε
ἀδελφῶν, ὅπου περιπατοῦν
ἀποστατοῦ, καὶ ὅχι κατὰ τὴν
ἐκκλησίαν, ὅπου ἐκπαράλαβεν
ἀπὸ λόγου μας.

7 Διὰ τὸ ἐκ τῶν ἐκτιθῆναι
πῶς κάμνῃ χρεια ἐκ τῶν
μετρίσθαι· ὅτι δὲν ἀτακτῆ-
σαντες εἰς ἰσᾶς.

8 Οὐδὲ ἐκ τῶν ἀπὸ κα-
νὶνα ψαμὶ δουρὶ ἀνὰ· ἀλλὰ
μὴ κόποι καὶ μὴ μόχθῳ,
ἰούκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζό-
μενοι, διὰ ἐκ τῶν μὴ πα-
ραβαρύνουσι κανίνα ἀπὸ
ἰσᾶς.

9 Ὅχι ὅτι δὲν ἔχο-
μεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ ἐκ
σᾶς δύνουμι τοῦ λόγου
μας παράδειγμα, ἐκ τῶν
μετρίσθαι.

10 Διὰ τὸ ὅταν ἡμασθαι

πρὸς ὑμᾶς, τὺτο παρηγγέλλομιν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις ἂν θέλοι ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἰσθιέτω.

11 Ἀκούομεν γάρ τινες περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους.

12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τοὶ ἑαυτῶν ἄρτον ἰσθιῶσιν.

13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιούντας.

14 Εἰ δέ τις ἔχῃ ὑπακύνῃ τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τὺτος σημεῖσθε· καὶ μὴ συναισθιμίγυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ.

15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγειρῇ, ἀλλὰ ὡς ἀδελφόν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δῶκεν ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ πάντος ἐν παντὶ τρόπῳ· ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἡμῶν χορῇ Παύλῳ, ὅστις σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· ἔτω γράφω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου

εἰς ὑμᾶς τὺτο οὕτως ἵσταται· παρηγγέλλομαι, ὅτι ἵνα παρὰ δὲν θέλοι ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἰσθιέτω.

11 Διατὶ ἀκούομεν τινες κῆς ὅπῃ περιπατοῦντες ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, καὶ τίποτε δὲν ἐργάζονται, μόνον περιεργάζονται.

12 Καὶ τοῖς τοιούτοις παραγγέλλομαι, καὶ παρακαλοῦμαι διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ἡσυχίαν τὸ ψυμῆσαι, ἐργαζόμενοι μὲν ἡσυχίαν.

13 Καὶ ἰσθίς, ἀδελφοί, κάμιοιτις τὸ καλὸν μὴ ἀποκάμει.

14 Καὶ ἂν καὶ καὶ ἂν ὑπακύνῃ τὸν λόγον μου, ὅπου λέγεται διαμίσθαι τῇ ἐπιστολῇ, σημεῖον ἐστὶν καὶ μὴ τὸν σμίγισθαι, διὰ ἵνα ἐντραπῇ.

15 Καὶ μὴ τὸν λογιζέσθαι ὡς ἐχθρὸν, ἀλλὰ ὡς ἀδελφόν.

16 Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης, ἀμπερὶ ἵνα οὕτως τὴν εἰρήνην πάντοτε μὲν καὶ ἐν παντί· ὁ Κύριος ἂν ἵται μὲν ὅλης σας.

17 Ἐτὺτ· ὁ χαίρεισμός μου γράφω μὲν τὸ ἰδιόμοιόν μου γὰρ τοῦ Παύλου, τὸ ὅποιοι σημεῖον ἐστὶν καὶ ἵται μὲν ὅλης σας.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου

ἐαυτὸν Ἰησοῦ Χριστῷ μετὰ πάν-
των ἡμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Θισσαλονικεῖς δι-
υτέρα ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

μας Ἰησοῦ Χριστῷ μὴ ὄλης σας.
Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Θισσαλονικεῖς
διυτέρα ἐγράφη ἀπὸ ταῖς
Ἀθήναις.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἢ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Κιφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀποστόλος Ἰησοῦ
Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν
Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος
μας,

2 Τιμωδίῳ γησίῳ τίμιον
καὶ τίμιον χάριτι, ἔλεος, εἰρήνη
καὶ ἡμεῖς πατὴρ ἡμῶν, καὶ
Χριστῷ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεισά σε,
ἐνταῦθα ἐν Ἐφέσῳ, πορευο-
μένῳ εἰς Μακεδόνας, ἵνα
παραγγίλῃς τοῖς μὴ ἰερο-
συνεταῖς.

4 Μηδὲ προσέχῃς μύθοις
καὶ γυναιλογίαις ἀπειραῖτοις,
αἵτινες ζητούντες παρέχουσι

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος τῷ
Ἰησοῦ Χριστῷ κατὰ πρόσ-
ταξιν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρός
μας, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ,
τῆς ἐλπίδος μας,

2 Εἰς τὸν Τιμόδιον τὸ
γνήσιον τίμιον εἰς τὴν πίσιν,
ᾧ εἶναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸν πατέρα
μας, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ
Κυρίου μας.

3 Καθὼς ἐγὼ πηγαίνωντας
εἰς τὴν Μακεδονίαν, σὲ ἐπα-
ρακάλεστα, ἵνα προσμίῃης εἰς
τὴν Ἐφεσον, (ἵνα παρακα-
λῶ,) ἵνα παραγγίλῃς κάποιους
ἵνα μὴ διδάσκουσιν διάφοραις
ἀδελφαῖς.

4 Μηδὲ ἵνα ἔχουσιν τὸν κῶν
τῆς ἐλπίδος καὶ γυναιλογίας
αἱ ὁποῖαι δὲ ἔχουσιν τίλον,

μᾶλλον ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ
τὴν ἐν πίστει.

5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγ-
γωγίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ κα-
ρδαῖς καρδίας, καὶ συνειδή-
σεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως
ἀνυποκρίτου·

6 Ὡς τινες ἀγοχήσαντες,
ἐξετράπησαν εἰς ματαιο-
λογίαν·

7 Θέλοντες εἶναι νομοδι-
δάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτι
ἀ λέγουσι, μήτι περὶ τίνων
διαβιβάζονται.

8 Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ
νόμος, εἴαν τις αὐτῷ νομίμως
χρηῆται·

9 Εἰδὼς τὸτο, ὅτι δικαίῳ
νόμῳ ἐ κίῃται, ἀνόμοις
δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσι-
βίτοι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνο-
σίοις καὶ βεβήλοις, πατρα-
λόφαις καὶ μητραλόφαις, ἀν-
δρὸφόνοις,

10 Πόρνοις, ἀρσινοποιταῖς,
ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις,
ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον
τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ
ἀντίκειται·

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον

αἱ ὁποῖαις δίδουσι τὴν
σώτηρι φιλοκακίας, παρὰ
οἰκοδομὴν Θεοῦ ὅπου εἶναι
εἰς τὴν πίστιν.

5 Καὶ τὸ τέλος τῆς
παραγωγίας εἶναι ἀγάπη
ἀπὸ καρδαῖς καρδίας, καὶ
ἀπὸ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ
ἀπὸ πίστεως ὅπου διὸ εἶναι
πλησμεῖν·

6 Ἀπὸ τὰ ὁποῖα μερῶς
ἔγνωτας εἰς ἐκπίστου, ἔγερ-
σαν εἰς ματαιολογίας·

7 Θέλοντες εἶναι καὶ
διδάσκαλοι, καὶ μὴ χρη-
κῶντες μηδὲ ἐκίῃα ὅπου λέ-
γουσι, μηδὲ ἐκίῃα τὰ ὅπου
βιβάζονται.

8 Καὶ ἔξεζωμεν ὅτι ὁ
νόμος εἶναι καλός, ἂν κατὰ
τὸν μεταχειρίζεται κατὰ
μὴ·

9 Ἰξίζωντας ἑαυτοῖς, ὅτι
τὸν δικαίον νόμον διὸ ἔκλῃα,
ἀμὴ διὰ τὴς ἀνόμους καὶ ἀν-
υποτάκτους, καὶ ἀσιβίτους καὶ
ἁμαρτωλούς, καὶ ἀνοσίους καὶ
μιμιασμίους, καὶ πατρὸς
δόλφους καὶ μητροδόλφους,
καὶ διὰ τὴς ἀνδρὸφονίας,

10 Πόρνοις, ἀρσινοκίτοις,
ἀνδρὸποκλέπταις, ψεύσταις,
ἐκίῃους ὅπου ὁμῶνται ψέ-
ματα, καὶ εἴαν τίποτις ἄλλοι
εἶναι ἐναντίοι εἰς τὴν ὑγιαί-
νουσαν διδασκαλίαν·

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον

τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ,
ὁ πιστεύων ἐγώ.

12 Καὶ χάρις ἔχω τῷ
ἰουδαϊσμέντῳ μοι Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι
τίθει με ἔγκρατο, δέμιθ-
εῖς διακοναί·

13 Τὸν πρότερον οὕτα
βλάσφημος καὶ δυνάτης
καὶ ἰβριγέ· ἀλλ' ἠλεήθη,
ὅτι ἄγνωστος ποίησα ἐν ἀπι-
στῶν·

14 Τετριπλύνοντάς δὲ ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ
πιστὸς καὶ ἀγάπης τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ
πάντες ἀποδοχῆς ἄξιοι, ὅτι
Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν
κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι,
οἱ πρῶτός εἰμι ἐγώ.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεή-
σας, ὅτι ἐν ἐμοὶ πρῶτον ἰδιό-
της ἡμῶν Χριστὸς τῷ
ἐκείνῳ μετὰ τῆς πίστεως
ἐκείνης τῷ μελλόντι
σώσασθαι ἐκ' αὐτοῦ εἰς ζῆν
αἰῶνος.

17 Τὸν δὲ Θεόν τὸν
ἐκείνῳ μετὰ τῆς πίστεως
ἐκείνης τῷ μελλόντι
σώσασθαι ἐκ' αὐτοῦ εἰς ζῆν
αἰῶνος.

τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ τὸ
ὅποιον τὸ ἱεμπιστεύοντα ἐγώ.

12 Καὶ εὐχαριστῶ τὸν Κύ-
ριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν ὁποῦ
μὴ ἰδυνάμωσιν, ὅτι μὴ ἰλο-
γίᾳσι πιστὸν, βάζωντάς με
εἰς ὑπεριστά·

13 Ἐμένα ὑπὸ ἡμῶν
πρότετερα βλάσφημος καὶ
δυνάτης καὶ ὑβριγής· ἀλλὰ
ἰσχυπαθήσθηκα, ὅτι μὴ
γνωρίζοντας τὸ ἱκανα, ὥντας
εἰς τὴν ἀπιστίαν·

14 Καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
μας μὴ πίστι καὶ ἀγάπην ὑπέ-
στειν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ὑπερ-
περίσσεισι.

15 Ὁ λόγος εἶναι πιστὸς,
καὶ ἄξιος· κάθι λογιῆς ἀπο-
δοχῆς, ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς
ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον τὰ
σῶσαι τὴν ἁμαρτωλοὺς, ἀπὸ
τῆς ὁποῖας εἶμαι ἐγώ ὁ
πρῶτος.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἰσχυ-
παθήσθηκα, διὰ τὰ διείξῃ
εἰς ἐμένα πρῶτα ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς ὅλην τὴν τὴν μα-
κροθυμίαν, διὰ παράδειγμα
ἐκείνῳ ὁποῦ ἐμίλλασιν τὰ
πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν
ζῆν τὴν αἰῶνιον.

17 Καὶ ἅς εἶναι τιμὴ καὶ
δόξα εἰς τὸν βασιλεῖα τῶν
αἰῶνι τὸν ἄφθαρτον, τὸν
ἀόρατον, τὸν μόνον σοφὸν
Θεόν, εἰς τὴν αἰῶνας τῶν
αἰῶνι· ἀμήν.

18 Ταύτης τὴν παραγγε-
λίαν παρατίθειμά σοι, τέκνον
Τιμόθεε, κατὰ τὰς πραγμα-
σας ἐπὶ σε προφητείας, ἵνα
σρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν
σρατείαν,

19 Ἐχὼν πίσιν καὶ ἀγα-
θὴν συνείδησιν, ἣν τις
ἀπωσάμειοι, περὶ τῆς πίσις
ἐνανάγκασαν·

20 Ὡς ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ
Ἀλέξανδρος· οὗς παρίδωκα τῷ
Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ
βλασφημεῖν.

18 Ἐτέτης τὴν παραγ-
γελίαν ὡς παρακατατίθειμά σοι
ἀφ' ἡμῶν, ὡς τὴν παρατίθειμά σοι
ταῖς προφητείαις ὅπου ἔγραψα
καὶ προτίτερα διὰ ἰσίου, διὰ
τὸ σρατεύεσθαι ἐν αὐταῖς
τὴν καλὴν σρατείαν,

19 Ἐχοντας καὶ πιστὴν καὶ
ἀγαθὴν συνείδησιν, τὴν ὅπου
ἔγνωτας ἵνα τὴν ἀποδοξάν
μερικοὶ, ἐκαταπονοστήσαντες
καὶ ἔχασαν τὴν πίσιν·

20 Ἀπὸ τῶν ὁποῖους ἵνα ἵ
Ὑμέναιος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος
τῶν ὁποῖους τῶν ἐπαράδωκεν ἡμῶν
τὸν Σατανᾷ, διὰ τὸ παιδεύεσθαι
ἵνα μὴν βλασφημεύωσι.

Κεφ. β'. 2.

Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάν-
των ποιῆσθαι διήσεις,
προσευχὰς, ἰτιυξάς, εὐχα-
ριστίας ὑπὲρ πάντων ἀν-
θρώπων·

2 Ὑπὲρ βασιλείων καὶ πάν-
των τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων·
ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον
διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσιβείᾳ
καὶ σεμνότητι.

3 Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ
ἀπόδοκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν Θεοῦ·

4 Ὃς πάντας ἀνθρώ-
πους θέλει σωθῆναι, καὶ
εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλ-
θεῖν.

5 Εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ

Παρακαλῶ λοιπὸν πρῶ-
τίτερα ἀπὸ ὧν, ἵνα
κάμνῃτε διήσεις, προσευχαῖς
παρακαλέσασθαι, ἵνα ἡρεμον
διὰ ὅλης τῆς ἀνθρώπων·

2 Διὰ τῶν βασιλείων, καὶ
διὰ ὅλης ὅπου ἵνα εἰς τὴν
ἀξίαν· διὰ τὸ πειράσασθαι ζῆλον
ἀτάραχον καὶ ἡσύχον, μὴ
κάθεικναι καὶ σεμνότητα.

3 Διατὶ τὸτο ἵνα καλὸν
καὶ ἐνδοκίμονον ἐνώπιον τοῦ
σωτῆρά μας Θεοῦ·

4 Ὃ ὅπου θέλει ὅλην τὴν
τῶν ἀνθρώπων ἵνα σωθῇ, καὶ
ἵνα ἔλθουν εἰς τὴν ἀντιγνω-
ρισίαν τῆς ἀληθείας.

5 Διατὶ ἵνα εἰς ὁ Θεός,

μετακαταστήσει καὶ ἀνέστη-
ται. Ἰησοῦς Χριστός Ἰη-
σοῦς.

6 Ὁ δὲ ἰαυτὸν ἀντίλυτρον
ἐπὶ πάντων, τὸ μαρτύριον
παρὸς ἰδοὺς.

7 Εἰς ὃ ἰτίθην ἰγὼ κήρυξ
καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν
λέγω ἐν Χριστῷ, ἢ ψεύδομαι,)
διὰ τοῦτο ἐπὶ ἰθιῶν ἐν πίστι
καὶ ἀληθείᾳ.

8 Βύλομαι οὖν προστύ-
χεσθαι τοὺς ἀδελφεοὺς ἐν παιτὶ
τοῦτο, ἰσαίμεντας ὁσίους χιῶ-
ρας χωρὶς ὀργῆς καὶ δια-
λογισμῶ.

9 Ὡς αὐτὸς καὶ τὰς γυ-
ναῖκας ἐν καταβολῇ κόσμου,
κατὰ εὐδοκίαν καὶ σωφροσύνην
συνεργῶν ἑαυτὰς, μὴ ἐν πλεγ-
ματι, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργα-
ρίταις, ἢ ἱματισμῶ πολυ-
τελεῖ.

10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναιξὶν
ἐν τῷ κυρίῳ, ὡς ἡ ἐκκλησία
ἐν ἑαυτῇ ἁγιάζει.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μα-
ρτυροῦσα ἐν πάσῃ ὑποτα-
γῇ.

12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν
ὡς ἡ ἐκκλησία, ὑπὸ αὐθι-
μῶν ἀνδρός, ἀλλ' ὥς ἡ ἐκ-
κλησία.

13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος
ἐκτίσθη, ὥς ἡ Εὐα.

ἡ Εὐα· ὥς καὶ μεσότης Θεὸς
καὶ ἀνδρώπων, ὡς ἡ ἐκκλησία
ἡ ἁγία.

6 Ὁ ὅποῖος ἔδωκε τῷ λόγῳ
τὸ ἐξαγοράσμα διὰ ὅλης, ὅπως
ἦναι ἡ μαρτυρία εἰς καιρὸς
διὰ τοῦτο.

7 Τῆς ὁποίας μαρτυρίας
ἐβάλθηκα ἰγὼ κήρυξ καὶ ἀπό-
στολος, (ἀλήθειαν λέγω εἰς τὸν
Χριστόν, καὶ δὲν ψεύδομαι,) δι-
δασκαλος, λέγω, τῶν ἰθιῶν εἰς
τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

8 Θέλω λοιπὸν ἵνα προσεύ-
χονται οἱ ἀδελφοὶ εἰς κάδι
τόποι, σηκώνοντες χεῖρας κα-
θαράς, χωρὶς ὀργῆς καὶ ἀμ-
φιβολίας.

9 Τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ αἱ
γυναῖκες, ἵνα γολίξουσιν τῷ
λόγῳ τοῦ κυρίου ὅπως πρέπει,
μὴ ἐντροπῇ καὶ σωφροσύνῃ,
ὅχι μὴ πλεξίματα, ἢ χρυσά-
φια, ἢ μαργαριτάρια, ἢ μὴ
φορέματα πολυτέμνητα.

10 Ἀλλὰ διαμίσθῃ ἔργων
καλῶν, ὃ ὅποῖος γολισμὸς πρέ-
πει εἰς ταῖς γυναῖκας ὅπως τά-
ξουσιν, ἵνα ἦναι θιοσιβίης.

11 Ἡ γυναῖκα μὴ σιωπῇ
ἀς μαθαίνει, μὴ κάδι ὑπο-
ταγῇ.

12 Καὶ δὲ συγχωρῶ τὴν
γυναῖκα ἵνα διδάσκῃ, ὑπὸ ἵνα
αὐθιμῇ τὸν ἀνδρα, ἀλλὰ
(ὀρίζω) ἵνα ἡσυχάζῃ.

13 Διατὶ ὁ Ἀδὰμ ἰπλά-
σθη πρῶτος, ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ.

14 Καὶ Ἀδάμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέγονε.

15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἵνα μίσθωσιν ἐν πίσει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

Κιφ. γ'. 3.

ΠΙΣΤΟΣ ὁ λόγος· Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλῶ ἔργα ἐπιθυμῷ.

2 Δεῖ ἔν τὸν ἐπίσκοπον ἀνιπίληπτον εἶναι, μιᾶς χυναικὸς αἰδρα, ἡφάλιος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικόν·

3 Μὴ πάροινος, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον·

4 Τῷ ἰδίῳ οἴκῳ καλῶς προϊστάμενος, τίπτε ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σιμότητος·

5 (Εἴ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προεστῆναι οὐκ αἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεῷ ἐπιμελήσεται·)

6 Μὴ πόφυτος, ἵνα μὴ τυφθεῖς, οἷς καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ διαβόλου.

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρ-

14 Καὶ ὁ Ἀδάμ διὸ ἀπατήθη· ἀμὴν ἡ γυναικα ἔστρεψεν ἵνα ἀπατηθῇ. ἔγινε ἀφερέμης τῆς παραβάσεως.

15 Ὅμως δεῖται σωθῆ διὰ μίσθ τῆς τεκνογονίας, ἵνα μίσθωσιν εἰς τὴν πίσιν καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμόν μὲ σωφροσύνη.

Ἀληθινὸς εἶναι ἐν τῷ λόγῳ· Ἄν καίνας ἐρέγεται ἐπισκοπῆν, καλὸν ἔργον ἐπιθυμῷ.

2 Ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος· ἵνα εἶναι ἀπατηγὸρρητος, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρας, ἄγρυπνος, σώφρων, τακτικὸς, φιλόξενος, ἐπισκοπικός· ἵνα διδάσκη·

3 Νὰ μὴν εἶναι μεθυγῆς, ἵνα μὴν εἶναι τιταραγμῆς, ἵνα μὴν ἀγαπᾷ κακὰ κέρδη· ἀλλὰ ἵνα εἶναι μέτριος, ἄμαχος, ἵνα μὴν εἶναι φιλάργυρος·

4 Νὰ κυβερνᾷ καλὰ τὸ ἰδίον τὸ σπῆτι, ἵνα ἔχη ἐν ὑποταγῇ τὰ παιδιὰ τὸ μὴ κάδε λογῆς σιμότητα·

5 (Ἀμὴν ἂν καίνας διὸ ἐξέρει ἵνα κυβερνήσῃ τὸ ἰδίον τὸ σπῆτι, πῶς ἔσται ἐκκλησία Θεῷ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ·)

6 Καὶ ἵνα μὴν εἶναι ποκατήχης, μήπως, κινδυνεύτας πίσιν εἰς τὸ κῆμα τὸ διαβόλου.

7 Καὶ κάμει χρεῖς ἵνα

καὶ καλὴν ἔχον ἀπὸ τῶν
ἐξω· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν
ἐμπίσῃ καὶ παγίδα τοῦ
διαβόλου.

8 Διακόους ὡσαύτως
σιμῶς, μὴ διλόγως, μὴ
ἐπὶ πολλῷ προσιχίτας,
μὴ αἰσχυρικεῖς·

9 Ἐχοντας τὸ μυσῆριον τῆς
ἐπίτης· ἵνα καθαρὰ συνείδηται·

10 Καὶ ὅτι δὲ δοκι-
μαζώσασιν πρῶτον, ἵνα
διακονήσωσι, ἀνέγκλητοι
ᾖσι.

11 Γυναῖκας ὡσαύτως
σιμῶς, μὴ διαβόλως, ἡφα-
λίως, πιστὰς ἰν πάσι.

12 Διάκοι ἴγυσαν μιᾶς
γυναίκης ἀνδρὸς, τίνας καλῶς
πρωγάμους καὶ τῶν ἰδίων
ἑσῶν.

13 Οἱ γὰρ καλῶς λανο-
ύσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς
καλὸν περιποιῶνται, καὶ
πολλὴν παρρησίαν ἰν πίσει
τῇ ἰν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἰλ-
πίξας ἰδιδῶ πρὸς σε τά-
χα.

15 Ἦν δὲ ἀνδρῶν, ἵνα
ἰδῶς πῶς κάμνει χρεία ἵνα συ-
νασφρίσθαι, ὅτις ἰστὶν
ἀσφρίσθαι ὅτι ζῶντες, ἰδῶς

ἔχῃ καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἀπὸ
τῶν ἐξω· διὰ ἵνα μὴ πίση εἰς
ὀνειδισμόν καὶ παγίδα τοῦ
διαβόλου.

8 Τὸν ὅμοιον τρόπον κάμνει
χρεία ἵνα εἶναι καὶ οἱ διάκοι
τιμῇ ἀξιοί, ἵνα μὴν εἶναι
διπρόσωποι εἰς τὴν λόγους, ἵνα
μὴν ἔχον τὸν ἰὼν τῆς εἰς
πολὺ κρασί, ἵνα μὴ ἀγαπῶσι
κακὰ κέρδη·

9 Νὰ ἔχουσι τὸ μυσῆριον τῆς
πίστιος μὴ καθαρὰν συνείδησιν·

10 Καὶ ἰτῆτοι ὡς δοκιμά-
ζονται πρῶτον, ἀπέκει ὡς
διακονῶσιν, ἵαν εἶναι ἀκάτ-
ηγόρητοι.

11 Τὸν ὅμοιον τρόπον πρέ-
πει καὶ ταῖς γυναῖκαίς τῆς ἵνα
εἶναι τιμημέναις, καὶ ὅχι ἵνα
διαβάλλωσι, ἵνα εἶναι ἰγκρατε-
τικάς, ἰμπιστευμέναις εἰς ὅλα.

12 Οἱ διάκοι ὡς εἶναι
μιᾶς γυναίκας ἀνδρὸς, ἵνα
κυβερνῶσι καλὰ τὰ παιδία
τῆς καὶ τὰ σπῆτιά τῆς·

13 Διατίκειντοι ὅπῃ διακο-
νεύκαλὰ, ἀποκτιζέσι καλὸν
βαθμὸν εἰς τοῦ λόγου τῆς, καὶ
πολλὴν παρρησίαν εἰς τὴν πίσιν
ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Ἐτῆτα σὺ γράφω,
ἰλπίζοντας ἵνα ἰδῶς εἰς ἰσίαν
τὸ γλιγνώτερον·

15 Καὶ ἂν ἀργήσω, διὰ ἵνα
ἰδῶς πῶς κάμνει χρεία ἵνα συ-
νασφρίσθαι εἰς τὸ σπῆτι τῷ
Θεῷ, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ ἰκκλη-

καὶ ἰδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμιλογησάντων μίγα ἐπὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἰφανερύθη ἐν σαρκί, ἰδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλοις, ἱκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἰπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνιλήφθη ἐν δόξῃ.

σία τῷ Θεῷ τὸ ζῆναι, καὶ ἰδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ κατὰ ἰδέσθαι χάρις καμῶν ἀπολογησάμεθα εἶναι τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας· ὁ Θεὸς ἰφανερύθη εἰς τὴν σάρκα, ἰδικαιώθη ἐν πνεύματι, ἰφάνη εἰς τοὺς ἀγγέλους, ἱκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἰπιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνιλήφθη εἰς δόξαν.

Κεφ. δ'. 4.

Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑμέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένοι τὴν ἰδίαν συνείδησιν,

3 Κωλύοντων γαρμῖν, ἀπίχισθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἐκτίσιν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἰπεριγνώσκει τὴν ἀλήθειαν·

4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ ὅδιν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον·

5 Ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγον Θεοῦ καὶ ἰπιτύξιος.

ΚΑΙ τὸ Πνεῦμα λίγη φανερὰ, ὅτι εἰς τῶν ὑμέρων χρόνους θίλῃσιν ἀποστατήσονται ἀπὸ τὴν πίστιν, ἐὰν προσέχουσιν εἰς πνεύματα πλάνης, καὶ εἰς ταῖς διδασκαλίαις τῶν δαιμονίων,

2 (Διδασκαλίαις αἰδρωπῶν) ψευδομένων καὶ ὑποκρίσιν, ὅπῃ ἔχουσι τὴν συνείδησιν τῆς κεκαυτηριασμένης,

3 Ὅπῃ ἰμποδίζουσιν αἰσιν δριύνονται, καὶ (ὀρίζουσι) ἐὰν φυλάσσονται ἀπὸ τῶν βρωμάτων, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς τὰ ἔκτισεν ἐὰν τὰ μεταλαμβάνουσιν μετὰ εὐχαριστίας οἱ πιστοὶ, καὶ ἰκίνοιτο ὅπῃ γινώσκουσι τὴν ἀλήθειαν·

4 Ὅτι καὶ κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλόν, καὶ ὅδιν εἶναι καλόν ἐξενδινωμένον, ὅταν λαμβάνεται μετὰ εὐχαριστίας·

5 Διατὶ ἀγιάζεται διὰ μίσην τοῦ λόγου τῷ Θεῷ καὶ τῆς προσευχῆς.

6 Ταῦτα ὑποτιθέμεθα τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἴσθι διάκονο· Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ τρεφόμεθα τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ἥ παρηκολούθησας.

7 Τὸς δὲ βιβλήως καὶ γραμμάτων μετὰ παλαιῶν γύμναζι δι' αὐτοὺς πρὸς εὐσίβειαν.

8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγους ἐστὶν ὠφέλιμα· ἡ δὲ εὐσίβεια πρὸς πάντας ὠφέλιμὴ ἐστὶν, ἐπαγγελλομένη ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος.

10 Εἰς τῆτο γὰρ καὶ κοπιῶμι καὶ οἰκιδίξομαι, ὅτι ὀλπωκαμιν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μέγα πιστῶν.

11 Παράγγελλι ταῦτα καὶ δίδασκε.

12 Μηδὲίς σε τῆς νόστη καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τίςτις γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναγροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγαθῇ.

13 Ἔως ἔρχομαι πρόστιχί τῃ ἀντιγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

6 Ἐτῆτα συμβουλεύωντας τοὺς ἀδελφούς, θέλεις εἶσθαι καλὸς διάκονος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ τρεφόμεθα εἰς τοὺς λόγους τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ὅπως ἀκολούθησας.

7 Ἀμὴν τοὺς μύθους τοὺς μεμιασμένους καὶ γραμῶδεις ἄφησέ τους· καὶ ἄσκησι τοῦ λόγου σε εἰς τὴν εὐσίβειαν.

8 Διατὶ ἡ σωματικὴ ἄσκησις εἰς ὀλίγους εἶναι ὠφέλιμη· ἀμὴν ἡ εὐσίβεια εἰς ὅλα εἶναι ὠφέλιμη, ἔχοντας ναὶ ἔχη τὰ ταξίματα τῆς ζωῆς ἐταύτης, καὶ τῆς μελλούσης.

9 Ἀληθινὸς εἶναι ἰσχυρὸς ὁ λόγος, καὶ κάθε λογῆς ἀποδοχῆς εἶναι ἄξιος.

10 Διατὶ διὰ τῆτο καὶ κοπιᾷζομι καὶ οἰκιδίζομαι, ὅτι ἐλπίζομαι εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ ὅποιος εἶναι σωτὴρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ μέγα τῶν πιστῶν.

11 Παράγγελλι ταῦτα καὶ δίδασκε.

12 Καί τις ἂν σε μὴ καταφρονῇ τὴν νόστη τά σε, ἀλλὰ γίνου παράδειγμα τῶν πιστῶν, εἰς λόγῳ, εἰς τὴν συναναστροφῇ, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν καθαρότητα.

13 Ἔως ναὶ ἔλθω κατὰ γίνου εἰς τὴν ἀντιγνώσιν, εἰς τὴν παρακλήσιν, εἰς τὴν διδασκαλίαν.

14 Μὴ ἀμίλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματ^{ος}, ὃ ἰδόθη σοὶ διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιδήσιως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ταῦτα μιλῆτα, ἐν τέτοις ἴσθι· ἵνα σὺ ἢ προκοπὴ φανερὰ ἢ ἐν πᾶσιν.

16 Ἐπιχεισίουτῶ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμνη αὐτοῖς· τῆτο γὰρ ποιῶν, καὶ σιευτὸν σώσεις καὶ τὸς ἀκούοντάς σε.

14 Μὴν ἀμιλεῖς τὸ χάρισμα ὁπῦ εἶναι εἰς ἴσθια, ὁπῦ σὺ ἰδόθη διαμέσου προφητείας, μὴ τὴν ἐπίδωσιν τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ἐτῦτα μιλῆτα, εἰς τῦτα ἃς εἶσαι· διὰ τὰ εἶναι ἡ προκοπὴ σε φανερὴ εἰς ὅλους.

16 Πρόσχει εἰς τῦ λόγον σε καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ καρτέρει εἰς αὐτά· διατὶ κάμνοντας τῆτο, καὶ τὸ λόγου σε θέλης σώσει, καὶ ἐκείνης ὁπῦ σὺ ἀκούει.

Κιφ. β'. 5.

Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρας, ὡς ἀδελφούς·

2 Πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.

3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας.

4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἐκγόνα ἔχει, μαιτανίτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσιβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδίδόσθαι τοῖς προγόνοις· τῆτο γὰρ ἰστὶ καλὸν καὶ ἀπόδεικτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμνημένη ἡλπιεῖ ἐπὶ τὸν Θεόν, καὶ προσμύει ταῖς διήσεσι καὶ

ΜΗ'Ν οἰκιδίσης τὸν γιγονάτιρον, ἀλλὰ νεθῖτα τῦ ὡσὰν πατέρα· καὶ τὸς νεωτέρας ὡσὰν ἀδελφούς·

2 Ταῖς γιρότισσαις ὡσὰν μητέραις· ταῖς νεωτέραις ὡσὰν ἀδελφαῖς, μὴ κάθι λογῆς καθαρότητα.

3 Τίμα ταῖς χήραις, ἐκείναις ὁπῦ εἶναι ἀληθῶς χήραις.

4 Ἀμῆαν καμία χήρα καὶ τέκνα ἢ ἐκγόνα, ἃς μαιτανίωσι πρῶτα (αὐτὰ) τὰ ἑσπασιν εὐσίβειαι εἰς τὸ ἴδιόν της σπῆτι, καὶ τὰ δίδουσι αὐταμοιβὰς εἰς τὸς προγόνους· διατὶ τῆτο εἶναι καλόν, καὶ ἐνάρστον ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ἡ ἀληθῶς χήρα καὶ μεμνημένη, ἡλπιεῖ εἰς τὸν Θεόν, καὶ προσμύει εἰς τὰς

ταῖς προσευχαῖς νύκτος καὶ ἡμέρας.

6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τιδεται.

7 Καὶ ταῦτα παράγγelli, ἵνα ἀνέλπτοι ὦσιν.

8 Εἰ δὲ τις τῶν ἰδῶν καὶ μάλισα τῶν οἰκίῳν ὁ προκοπῶν, τὸν πῖστιν ἤρηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρ.

9 Χήρα καταλιγίσθω μὴ ἰδαιτοῖς ἰτῶν ἐξήκοιτα, γέγονε ἰὸς ἀνδρὸς γυνή.

10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρημένη, εἰ ἰτικιοτρόφῃσι, εἰ ἐξουδοχῃσι, εἰ ἀγῶνι ποδάρι ἰνῃσι, εἰ θλιβομένοις ἰπαρῃσι, εἰ πατὶ ἔργῳ ἰπυλῇ ἰπυλῇ.

11 Νευτίρας δὲ χήρας παραιτῶ· ὅταν γὰρ κατατρεφῶσιν τοῦ Χριστοῦ, γαμῶν ἰπυλῇ.

12 Ἐχουσαι κῆμα, ὅτι τῶν πρώτων πῖστιν ἡδέτηται.

13 Ἀμα δὲ καὶ ἀργαὶ καυδαῖσι περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· ὁ μόνος δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλῶσαι τὰ μὴ ἰπυλῇ.

δήσαις καὶ εἰς ταῖς προσευχαῖς, νύκτα καὶ ἡμέρα.

6 Ἀμὴν ἡ χήρα ὁπῶν μεθοκοπῶ, ζῶνταιν ἀπιδαι.

7 Καὶ παράγγelli ἰτῶν, διὰ ἵνα ἰπυλῇ ἀκατηγόρηταις.

8 Καὶ ἰπυλῇ κανένας δὲν φροντίζει τὸν ἰδῶν, καὶ μάλισα τὸν οἰκίαν τῶν ἀρήθη τῇ πῖστιν, καὶ ἰπυλῇ χειρότερος ἀπὸ τὸν ἀπίστον.

9 Ἐκείνη ἡ χήρα ἂν συνηριμνηθῇ εἰς τὴν τάξιν τῶν χηρῶν, ἡ ὁποῖα δὲν ἰπυλῇ ὀλιγώτεροι ἀπὸ ἐξήκοιτα χηρῶν, καὶ ἡ ὁποῖα ἰγῖνι, ἰὸς μόνος γυναικα.

10 Εἰς ἔργα καλὰ μαρτυρημένη, ἰπυλῇ ἰθρυψῇ παιδία, ἰπυλῇ ἰδῖχθη ξένης, ἰπυλῇ ἰνῃσι ποδάρια ἀγῶν, ἰπυλῇ ἰβोधῇσι θλιμμένῃς, ἰπυλῇ ἀκολύθησιν εἰς κἀν ἔργον καλόν.

11 Ἀμὴν ταῖς χήραις ταῖς νευτίραις παραιτῶ ταῖς· διατὶ ὅταν κατατρεφῶσιν ἰπυλῇ τῶν Χριστοῦ, θέλῃν ἵνα ὑπαρδεδῇσιν.

12 Αἱ ὁποῖαις ἰχουσι κατὰκρισιν, ὅτι ἰκαταφρόνησαι τὴν πρώτῃ πῖστιν.

13 Καὶ ἀκόμι μαθαῖνυσι ἵνα ἰπυλῇ ἀκαμάτραις, ἵνα τρυγυρίζῃσι τὰ σπῆτια· καὶ ὅχι μόνος ἀκαμάτραις, ἀλλὰ καὶ πολέλογαῖς καὶ περιεργαῖς, λίγοντες ἰκῖνῃ ὁπῶν δὲν περίπυ.

14 Βάλομαι ἔν τευτέρας
γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσπο-
τεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδο-
ναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας
χάριν.

15 Ἦδη γάρ τις ἐξιτρά-
πησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

16 Ἐ' τις πιστὸς ἢ πισή
ἔχει χήρας, ἱπαρκίτω αὐ-
ταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἡ
ἐκκλησία, ἵνα ταῖς οὕτως
χήραις ἱπαρκίῃ.

17 Οἱ καλῶς προϊσῶτες
πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς
ἀξιοῦσθωσαν· μάλιστα οἱ
κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδα-
σκαλίᾳ.

18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή·
Βῶν ἀλωῶντα ἔ· φιμώσεις.
Καί· Ἄξι· ὁ ἱεράτης τοῦ
μισθοῦ αὐτῆ.

19 Κατὰ πρεσβυτέρῳ κα-
τηγορίαν μὴ παραδίχῃ,
ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν
μαρτύρων.

20 Τὸς ἀμαρτάνοντας,
ἐνώπιον πάντων ἔλιγχι, ἵνα
καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.

21 Διαμαρτύρομαι ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκ-
λεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα
φυλάξης χωρὶς προκρίμα-

14 Θέλω λοιπὸν ταῖς πλεί-
οντα καὶ ὑπαυδρεύονται,
καὶ κάμειν παῖδια, καὶ οἰκο-
γεῖν, καὶ μὴ διδοῖν εἰς τὸν
ἀντικείμενον καμίαν ἀφορμὴν
λοιδορίας.

15 Διὰ τὸ σχιδόν μικρὰ
ἐγύρισαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

16 Ἐὰν καμίας πιστῆς,
ἢ πισῆς, ἔχη χήρας, αἱ
ταῖς βοηθᾷ εἰς τὰ ἀναγκαῖα
ἀρκιτὰ, καὶ αἱ μὴ βαρύνται.
ἡ ἐκκλησία, διὰ καὶ βοηθᾷ
ἀρκιτὰ ταῖς ἀληθιναῖς χή-
ραις.

17 Οἱ πρεσβύτεροι ὅπου εἰ-
ναι καλοὶ προϊστοί, αἱ ἔχουσι
διπλὴν τιμὴν· μάλιστα ἐκείνῳ
ὅπου κοπιᾷ ἐν εἰς τὸν λόγον
καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν.

18 Διὰ τὸ λέγει ἡ γραφή·
Τὸ βοῦδον ὅπου ἀλωῖται καὶ
μὴ τὸ ἀπογομῶσης. Καί·
Ἄξι· εἶναι ὁ ἱεράτης τῆς
πληρωμῆς τῆς.

19 Καὶ μὴ παραδίχῃ
κατηγορίαν ἐναντία τοῦ πρε-
σβυτέρου, ἔξω ἂν δὲν εἶναι δύο
ἢ τρεῖς μάρτυρες.

20 Ἐκείνους ὅπου ἀμαρ-
τάνουσιν, ὁμπροσθὰ εἰς ὅλους
ἐλιγχέ τες, διὰ καὶ ἔχου
φόβον καὶ οἱ ἄλλοι.

21 Ὁρκίζω σὺ ὁμπροσθὰ εἰς
τὸν Θεόν, καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦ
Χριστόν, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἁγ-
γέλων, καὶ τὰ φυλάξης ἐν ταῖς
χωρὶς καμίας προτίμησι, καὶ

τῷ, μηδὲν ποιεῖν κατὰ
προσκλησιν.

22 Χυῖρας ταχύως μη-
δεὶ ἐπιτιθεῖν, μηδὲ κοινοῦναι
ἀμαρτίας ἀλλοτρίαις· σιαι-
τὸν ἅγιον τήρη.

23 Μηκέτι ὑδροτότη, ἀλλ'
ὡς ἐλίγω χεῖρ διὰ τὴν γό-
μαχόν σου, καὶ τὰς πυκνὰς
σου ἀσθενείας.

24 Τινὲς ἀνδρώπων αἱ
ἀμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προά-
γασαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ
τακτοῦνται.

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ
καλὰ ἔργα πρόδηλά εἰσι· καὶ
τὰ ἄλλας ἔχοντα, κρυφθῆ-
ναι ὁ δύνασαι.

μὴν κάμης κανίνα πρᾶγμα,
παρεκλίνοντας εἰς κανίνα μί-
ξῳ.

22 Τὰ χίρια εἰς κανίνα
μὴν βάτης γλίγωρα, μηδὲ μί-
τιχι εἰς ξίταις ἀμαρτίαις·
φύλαγι τοῦ λόγου σου καθαρὸν.

23 Πλέον μὴν πίης νερόν,
ἀλλὰ μιταχειρίζῃ ὀλίγον κρα-
σὶ διὰ τὸ γομάχι σου, καὶ
ταῖς πυκναῖς σου ἀσθενείαις.

24 Αἱ ἀμαρτίαις μερικῶν
ἀνδρώπων εἶναι φανερᾶς, καὶ
προφθάνουσιν εἰς τὴν κρίσιν προ-
τίτερα· ἀμὴν εἰς κάποιους αἱ
ἀμαρτίαις ἀκολουθεῖσιν ὕστερα·

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ
τὰ καλὰ ἔργα εἶναι φανερὰ· καὶ
ἐκείνα ὅπῃ εἶναι ἄλλης λογῆς,
διὲς ἡμπορεῖν νὰ κρυφθῇ.

Κεφ. γ'. 6.

Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δού-
λοι, τῆς ἰδίας δισπότας
τάσας τιμῆς ἀξίους ἡγείσθω-
σαν· ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία
βλαφθεύωται.

2 Οἱ δὲ πηγὺς ἔχοντες
δισπότας, μὴ καταφροῦνί-
τσαι, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν·
ἀλλὰ μᾶλλον δουλείτσαι,
ὅτι πηγὸί εἰσι καὶ ἀγαπητοί,
ὡς τῆς εὐεργισίας ἀντιλαμ-
βάνεσθαι. Ταῦτα δίδασκε,
καὶ παρακάλει.

Ὅσοι δούλοι εἶναι ἀποκάτω
εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας,
ὡς λογιάζεσθαι πῶς εἶναι ἀξίοι οἱ
αὐθεντάδεις τῆς κάθε λογῆς
τιμῆς· διὰ νὰ μὴ βλασφημη-
ται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ
διδασκαλία.

2 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔχον
πηγὺς αὐθεντάδεις, μὴ τῶς
καταφροῦσιν, διὰ τὸ εἶναι
ἀδελφοί· ἀλλὰ περισσότερον
ὡς δουλεύουσιν, ὅτι εἶναι πηγοὶ
καὶ ἀγαπημίνοι, οἱ ὁποῖοι ἀπο-
λαμβάνουσιν τὴν εὐεργισίαν.
Ἐτῶτα δίδασκε καὶ νουθετεῖ.

3 Εἴ τις ἱεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 Τιτύφωται, μηδὲν ἐπιγράμειν, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογιμαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι ποιηραί,

5 Παραδιατρεῖσθαι διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεγερημῶν τῆς ἀληθείας, τομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφίσσας ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἐστὶ δὲ πορισμὸς μίγας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμιν εἰς τὸν κόσμον· δῆλοι ὅτι ἐδὲ ἐξηνιγκίῃ τι δυνάμεθα.

8 Ἐχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκιπάσματα, τέτοις ἀρεσθυσόμεθα.

9 Οἱ δὲ βελόμοιτοι πλεσιῖν, ἐμπέπτωσιν εἰς πηρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτης καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τὴν ἀνθρώπου εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν·

3 Ἐὰν κανίνας διδάσκει ἄλλα, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὰ λόγια τὰ εὐγῆ, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦ Χριστόν, καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τὴν εὐσεβῆ,

4 Ἐκείνους κινδοξᾶ μηδὲν γνωρίζοντες, ἀλλὰ ἐκινδυνεύοντας εἰς τὸν νοῦν τε, καὶ ζητήματα καὶ λογομαχίας· ἀπὸ τὰ ὅποια γίνεται φθόνος, φιλονηκία, βλασφημίας, ἐπιληψαίς κακαίς,

5 Γυμνάσματα κατὰ ἐκδρώπων ὅπῃ ἔχουσι τὸν νοῦν της διεφθαρμένοι, καὶ ὅπῃ εἶναι ἐγερημένοι τῆς ἀληθείας, ὅπῃ λογιάζουσι γὰρ εἶναι ἡ εὐσέβεια πρὸς δὲ, ἀφίσσας ἀπὸ τῆς τοιούτης.

6 Καὶ βεβαια μιγάλα πρὸς δὲ εἶναι ἡ εὐσέβεια, μὴ καρδίαν εὐχαριστημένη εἰς τὰ ἀρεκτά.

7 Διατὶ κανίνας πρᾶγμα δὲν ἐφίεραμιν εἰς τὸν κόσμον· καὶ φανερὸν εἶναι ὅτι ἐδὲ δύναμιος γὰρ εὐγάλωμιν τίποτις.

8 Καὶ ὅταν ἔχωμιν φεγντὰ καὶ σκιπασματα, εἰς μισοδὲν ἀρεκτοὶ εἰς ἐντὸς.

9 Ἀμὴν ἐκείνοι ὅπῃ θύλιν γὰρ πλεσιῖν, πέφθουσι μέσα εἰς πηρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς, ἀνοήτης καὶ βλαβεραῖς, ἡ ὅποιας βυθίζουσι τὴν ἀνθρώπου εἰς χαλασμὸν καὶ ἀπώλειαν.

10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἴσιν ἡ φιλαργυρία· τῆς τινος ἐριγόμενοι ἀπειπλασθῆναι ἀπὸ τῆς πίσεως, καὶ ἑαυτοὺς περιίπταραι ὁδύναις πολλαῖς.

11 Σὺ δὲ ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεύγε· διακε δι' ἀκαουσύνην, εὐσέβειαν, πίσιν, ἀγάπην, ὑπομοχλῆν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίσεως, ἡκολούθη τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐληθῆς, καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρησαμένου ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν.

14 Τηρῆσαι σε τὴν ἱστολήν σου, ἀσπίλοι, ἀκρίβητοι, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἡ καιρὸς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνατός, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευσάντων, καὶ κύριος τῶν κυλούντων.

16 Ὁ μόνος ἔχει ἀθάνατον, ὃς οὐκ ἔστι ἀπόροιστος,

10 Διατὶ ρίζα ὅλων τῶν κακῶν ἴσιν ἡ φιλαργυρία· τῇ ὁποίᾳ κάποιος ἔρωτας εἰς τὴν ἐριχθῆσιν, ἡπλαῖσθη καὶ ἀπὸ τῆς πίσεως, καὶ ἡκάρφωσαι τοῦ λόγου τῆς εἰς πολλὰς πόνας.

11 Ἀμὴν ἰσὺν, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, φεύγε· ἐκφυγε· διακε δι' ἀκαουσύνην, εὐσέβειαν, πίσιν, ἀγάπην, ὑπομochλήν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίσεως, σφικτοκράτησαι τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡκολούθησας, καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐμπροσθὰ εἰς πολλὰς μαρτυρίας.

13 Παραγγέλλω σοι ἐμπροσθὰ εἰς τὸν Θεόν, ὃς ζωοποιεῖ τὰ πάντα, καὶ εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, ὃς ἡμαρτύρησιν ἐμπροσθὰ εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὴν καλὴν ὁμολογίαν.

14 Νὰ φυλάξης ἐνέτην τὴν ἱστολήν σου ὥστε ἀμόλυντος, ἀκατηγόρητος, ἕως τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Τὴν ὁποίαν εἰς τὴν διαρισμένην καιρὸς θέλει τὴν δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνατός, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευσάντων, καὶ κύριος τῶν κυλούντων.

16 Ἐκείνος ὃς ἔχει μόνος ἀθάνασίαν, καὶ ἀπόροιστος,

ὃν εἶδεν ἡδεὶς αἰδεσθῆναι, ὃδὲ
 ἰδοὺ δύναται ἡ τιμὴ καὶ
 κράτῳ αἰῶνος ἁμῶν.

17 Τοῖς πλυστοῖς ἐν τῷ
 νῦν αἰῶνι, παράγγελλε μὴ
 ὑψηλοφροῦσι, μηδὲ ἐλπιεῖν
 ἐπὶ πλῆτει ἀδηλότητι, ἀλλ'
 ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ
 παρέχοντι ἡμῖν πλοσίως πάν-
 τα εἰς ἀπόλαυσιν.

18 Ἀγαθοεργίῳ, πλατιῷ
 ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότης
 εἶναι, κοινωτικῆς.

19 Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυ-
 τοῖς θεμίλοις καλὸν εἰς τὸ
 μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς
 αἰωνίου ζωῆς.

20 Ὡ Τιμόδει, τὴν πα-
 ρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρι-
 πόμενῳ τὰς βιβήλους κεινο-
 φωνίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς
 ψευδονύμου γνώσεως.

21 Ἦν τις ἐπαγγιλλό-
 μενοι, περὶ τὴν πίσιν ἡγό-
 χησαν. Ἡ χάρις μετὰ σὺ.
 Ἀμήν.

† Πρὸς Τιμόδειον πρώτη
 ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἥτις
 ἐστὶ μητρόπολις Φρυγίας τῆς
 Πακατιαιῆς.

φως ἀπλησιασέν, τὸ ἐπὶ
 κανίνας ἀπὸ τῆς ἀνδραπείας δι-
 τὸν ἰδοὺ, ὃδὲ δύναται ἐὰν τὸ
 εἶδῃ· εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τιμὴ
 καὶ κράτῳ παιτοτιμῶν ἁμῶν.

17 Παράγγελλε τὴν πλο-
 σίως εἰς τῶτον τὸν αἰῶνα ἐκ
 μὴν ὑψηλοφροῦσι, μηδὲ ἐκ
 ἐλπίσεως εἰς τὸν ἐπὶ πλῆτει
 τῇ πλῆτει, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεῷ
 τὸν ζῶντα, ὅπῃ μᾶς δίδω
 πλοσίως ὅλα εἰς ἀπόλαυσιν.

18 Νὰ κάμῃσιν ἀγαθὰ
 ἔργα, ἐὰν πλατῶσιν εἰς ἔργα
 καλὰ, ἐὰν εἶναι μεταδόται
 κοινωητικοί.

19 Νὰ θησαυρίζουσιν εἰς
 τοῦ λόγου τῆς θεμείλου καλῶς
 εἰς τὸ μέλλον, διὰ ἐὰν πιάσῃ
 τὴν αἰώνιον ζωὴν.

20 Ὡ Τιμόδει, τὴν πα-
 ρακαταθήκην ἐν τῇ φύλαξιν,
 ἀποδιώχωντας ταῖς συχαρι-
 ναῖς ματαιολογίαις, καὶ ταῖς
 φιλονικίαις τῆς ψεύτικης γνῶ-
 σεως.

21 Τὴν ὁποῖαν (γινώσκου-
 σιν) λίγουσις ἐὰν τὴν ἰχθὺν
 ἀπότυχαι ἀπὸ τῆς πίσις. Ἡ
 χάρις μετὰ σὺ. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Τιμόδειον πρώτη
 ἐγράφη ἀπὸ τῆς Λαοδικείας
 ὁποῖα εἶναι ἡ μητρόπολις Φρυ-
 γίας τῆς Πακατιαιῆς.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κιφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολ· Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ διὰ θελή-
ματ· Θεοῦ, κατ' ἐπαγ-
γελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ,

2 Τιμοθέη ἀγαπητῷ τέκ-
νῳ, χάρις, ἰλι·, εἰρήνῃ ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριτι ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ
λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν
καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιά-
λυστοι ἔχω τὴν περὶ σοῦ
μοίαν ἐν ταῖς διήσειςί μου
κετὸς καὶ ἡμέρας·

4 Ἐπιποθῶν σοι ἰδιῶν,
μαρτυμέν· σοὶ τῶν δακρύων,
ἵνα χαρᾶς πληρωθῷ·

5 Ὑπόμνησιν λαμβάνειν
τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως,
οὗς ἰσχυροὶ πρῶτοι ἐν τῇ
μάμνῃ σου Λαίῳ καὶ τῇ
μητρὶ σου Εὐνίκη· πίπισμαι
δὲ ὅτι καὶ ἐν σοὶ.

6 Δι' ἣν αἰτία· ἀναμιμ-
νῶ σοι ἀναδυμνήσας τὸ
χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἔστι ἐν
σοὶ διὰ τῆς ἐπιτίσεως τῶν
χειρῶν μου.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολ· Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, μὲ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ τάξιμον τῆς
ζωῆς ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν,

2 Εἰς τὸν Τιμόθειον τὸ ἀγα-
πητὸν τέκνον, ἃς εἶναι χάρις,
ἰλι·, εἰρήνῃ ἀπὸ τὸν Θεὸν
τὸν πατέρα, καὶ τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, τὸν
ὁποῖον λατρεύω ἀπὸ τῆς προ-
γόνους μου μὴ καθαρὰν συνειδή-
σει, ὅτι σὶ ἰνδυμῶμαι πάντοτε
εἰς ταῖς προσευχαῖς μου ἵκτα
καὶ ἡμέρα·

4 Ἐχοντας μεγάλον πόθον
ἐὰν σὶ εἰδῶ, ἰνδυμῶμαι· τὰ
δάκρυά σου, διὰ ἐὰν γιμισθῶ
χαράν·

5 Ἀναδυμνῶ τὴν πίστιν
σου τὴν ἀπλάστον, ἣ ὅποια ἐκα-
τοικῆσι πρῶτον εἰς τὴν μάμνην
σου τὴν Λαίαν, καὶ εἰς τὴν μη-
τέρα σου τὴν Εὐνικην· καὶ πι-
στῶν, ὅτι ἐὰν εἶναι καὶ εἰς ἐσένα.

6 Διὰ τὴν ὁποίαν ἀφορμὴν
σὶ ἀναδυμνίζω, ἐὰν ἀνάπτῃς τὸ
χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ εἶπαι
εἰς ἐσένα διὰ τῆς ἐπιτίσεως
τῶν χειρῶν μου.

7 Οὐ γὰρ ἴδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δουλίας, ἀλλὰ δυνάμειος καὶ ἀγάπης καὶ σωφροισμῷ.

8 Μὴ ἔνι ἐπαισχυθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὶ τὸν δίσμιόν το· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δυνάμιν Θεοῦ.

9 Τῷ σώσαιτο ἡμᾶς, καὶ καλίσαντο κλησθῆναι ἁγία· ἔκκατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόδοισι, καὶ χάριτι τὴν δοδοῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνων.

10 Φανερωθεῖσαν δὲ οὖν διὰ τῆς ἐπιφανείας τῷ σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καταργήσαντο μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζῶντος καὶ ἀφθαρσίας διὰ τοῦ εὐαγγελίου.

11 Εἰς ὃ ἐτίθηεν ἰγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἰδίων.

12 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πίστευκα, καὶ πίπτεσθαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἡμέραν.

13 Ὑποτύπωσιν ἔχοντες ὑγιαίνοντες λόγων, ὧν παρ' ἐμῷ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

7 Διατὶ ὁ Θεὸς δι' ἡμᾶς ἴδωκε πνεῦμα δουλίας, ἀλλὰ (πνεῦμα) δυνάμειος, καὶ ἀγάπης, καὶ σωφροισμῷ.

8 Μὴ ἐντραπὺς λοιπὸν τοῦ μαρτυρίου τοῦ Κυρίου μας, μηδὲ ἐμὴν τὸν δίσμιόν το· ἀλλὰ συγκακοπάθησον μετ' ἐμὴν εἰς τὸ εὐαγγελισθῆναι κατὰ τὴν δυνάμιν τοῦ Θεοῦ.

9 Ὅπως μᾶς ἴσωσι, καὶ μᾶς ἐκάλισι μὴ ἐκλίνομεν ἅγιοι· ὅχι κατὰ τὰ ἔργα μᾶς, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδίαν τοῦ προδόντος καὶ τὴν χάριν, ὅπως μᾶς ἰδοῖται εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν προτίτερα ἀπὸ χρόνων αἰώνων.

10 Καὶ τῶρα ἵφανετο διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐκάλισι τὸν θάνατον, καὶ ἵφανετο τὴν ζῶν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου.

11 Εἰς τὸ ὅποσον ἰσχυρῶς ἰγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, καὶ διδάσκαλος τῶν ἰδίων.

12 Διὰ τὴν ὁποίαν ἀφορμὴν παθαίνω καὶ ταῦτα· ἀλλὰ διὸν ἐντρέπομαι· διὰ τὸ ἐξέμεναι εἰς τίναν ἐπίστανται, καὶ πιστεύω ὅτι εἶναι δυνατὸς ἐκφυλάξαι τὴν παρακαταθήκην μου εἰς ἡμέραν.

13 Κράτει τὸ παραδεχόμεναι τῶν ὑγιῶν λόγων, τῶν ὅπως ἤκουσας ἀπὸ λόγου μου, μετὰ πίστιν καὶ ἀγάπην ὅπως εἶπαι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Τὴν καλὴν παρακα-
ταθήκην φύλαξοι διὰ Πνεύ-
ματος ἁγίου τῷ ἰσικύνει
ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τὺτο, ὅτι ἀπι-
στροφῶς με πάντες οἱ ἐν τῇ
Ἀσίᾳ, οἱ ἐν Φύγιλλῳ καὶ
Ἑρμογίτῃ.

16 Δὴν ἴλι· ὁ Κύριος
τῷ Ὀυσιφορῷ οἶκον ὅτι πολ-
λάκις με ἀνέψυξι, καὶ
τῷ ἁλίστῳ μὴ οὐκ ἐπύ-
κνωσεν.

17 Ἀλλὰ γινόμενος ἐν
τῷ πνεύματι ἐπιδεικνύμενος
τῷ μέλει, καὶ ὡς.

18 Δὴν ἴλι· ἐν τῷ
ἀπὸ ἴλι· παρὰ Κερίῳ ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν
Ἐφέσῳ διηκόνησι, βίλτιος σὺ
γινώσκεις.

14 Τὴν καλὴν παρακα-
ταθήκην φύλαξοι διὰ Πνεύ-
ματος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου,
ὅπως ἵσται εἰς ἡμᾶς.

15 Ἰξεύρης ἱστῶτο, ὅτι ὅλοι
ὅπου ἵσται εἰς τὴν Ἀσίαν μὴ
ἀπογράφηκαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας
ἐκείνη φυγίλλῃ καὶ Ἑρμογίτῃ.

16 Ὁ Κύριος ἐὰν δώσῃ
ἴλιος εἰς τὸ σπῆτι τῷ Ὀνη-
σιφόῳ· ὅτι πολλὰς φορὰς
μὴ ἰδιδράπυσαι, καὶ τὴν ἁλυ-
σίον μὴ δι' ἰντράπη.

17 Ἀλλὰ ὄντας εἰς τὴν
Γόμην, μὴ πολλὴν σπυδὴν
μὴ ἰξίτησι καὶ μὴ ἡῦρι.

18 Ὁ Κύριος ἐὰν τῷ δώσῃ
ἐὰν ἰξῆ ἴλι· ἀπὸ τὸν Κύριον
εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ ὅσα
ἐν Ἐφέσῳ ἐκείνη εἰς τὴν Ἐφέσον,
ἰσὺ τὰ ἰξεύρης καλότερα.

Κιφ. β. 2.

1 Σὺ ὦν, τίκῃς με, ἰδυσια-
μῶ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ὡς ἡμῶν παρ'
ἐμῷ διὰ πολλῶν μαρτύρων,
ταῦτα παράδωκε πρὸς ἀν-
δρωπῶν, οἵτινες ἱκανοὶ ἴσους
ταῖς καὶ ἰτίρως διδάξαι.

3 Σὺ ὦν κακοπάθησον
ὡς καλὸς γρατιώτης Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

4 Οὐδὲς γρατινόμενος ἰμ-
πλίσκῃται ταῖς τῷ βίῳ πρᾶγμα-

1 ΕΣΤ' λοιπόν, τίκῃς με,
δυναμῶν μὴ τὴν χάριν
ὅπως ἵσται εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Καὶ ἐκείνη ὅπου ἄκῃσις
ἀπὸ λόγῃ μὴ διαμίσθῃ πολλῶν
μαρτύρων, παράδωκε τὰ ὡσὰν
παρακαταθήκην εἰς πρὸς ἀν-
δρωπῶν, ὅπως ἐὰν ἵσται ἱκανοὶ
ἐὰν διδάξῃ καὶ ἄλλῃς.

3 Ἐσὺ λοιπόν κακοπά-
θησι, ὡσὰν καλὸς γρατιώτης
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδὲ ἵσταις ὅπου γρατιεύ-
ται ἰμπλίσκῃται εἰς ταῖς πρᾶγ-

τείαις, ἵνα τῷ γρατολογή-
σαντι ἀρίστη·

5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀδελῇ τις, ὃ
φανεῖται ἰὰν μὴ κοίμως
ἀδελήση.

6 Τὸν κοπιῶντα γινεῖν
δι' ἄρτον τῶν καρπῶν μι-
ταλαμδάνειν.

7 Νόει ἂν λίγων· δὴν γάρ
σοι ὁ Κύριος· σίτισιν ἐν
πᾶσι.

8 Μημόνευε Ἰησοῦν Χρι-
στὸν ἐργασμέον ἐκ νεκρῶν, ἐκ
σπέρματος· Δαδίδ, κατὰ τὸ
εὐαγγέλιόν μου·

9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέ-
χρι δισμῶν, ὡς κακῆς·
ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὃ δέ-
δεται.

10 Διὰ τῆτο πάντα ὑπο-
μένω· διὰ τὴς ἐκλεκτῆς, ἵνα
καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι
τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ
δόξης αἰωνίης.

11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ
συναπιθάνομεν, καὶ συζή-
σομεν·

12 Εἰ ὑπομείνομεν, καὶ
συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρετή-
μιθα, κακίῃς ἀρετήσεται
ἡμᾶς.

13 Εἰ ἀπισθῶμεν, ἐκίῃς
πιστὸς μένει· ἀρετήσασθαι ἑαυ-
τοὶ ὃ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμησκι,

ματίαις τῆς ζωῆς ἰούτης,
διὰ τὰ ἀρίστη ἐκείνου ὅπου τὸ
ιδιόλιξι διὰ φρατίαις·

5 Καὶ ἰὰν καίνας ἀγ-
νίζται, διὲ φρανύται ἰὰν
διὲ ἀγωνισθῇ κοίμως.

6 Ὁ γινεῖν ὅπου κοπιᾷ
καίνας χροῖα καὶ κοπιᾷ
πρῶτον ἀπὸ τῆς καρπῆς.

7 Γροῖκα ἐκίῃς ὅπου λίγ-
ᾶμποτις ὁ Κύριος· ἰὰ σὶ δέ-
γιῶσι εἰς ὅλα.

8 Ἐνδυμῶν τὸν Ἰησοῦν Χρισ-
τὸν ἀνίγη ἐκ νεκρῶν, ὃ ὅπου
(ἰγινῆθη) ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ
Δαδίδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον·

9 Εἰς τὸ ὅποιοι κακοπαθῶ
ἵως εἰς δισμά, ὅσαι κα-
ποιός· ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ διὲ δέεται.

10 Διὰ τῆτο ἰγνὰ τὰ ὑπο-
μένω ὅλα διὰ τὴς ἐκλεκτῆς,
διὰ τὰ τύχῃσι καὶ αἰτίαι σω-
τηρίας, ὅπου ἰῆσαι εἰς τὸν Χρι-
στὸν Ἰησοῦν μετὰ δόξαι αἰωνίης.

11 Ὁ λόγος ἰτέτ· ἰῆσαι
ἀληθινός· διατὶ ἰὰν ἀπισθῶ-
μεν ἀντάμα μετὰ τὸν Χρισ-
τὸν, δέλομεν ζῆσι καὶ ἀντάμα
μετὰ αὐτόν·

12 Ἐὰν ὑπομείνομεν, καὶ
δέλομεν συμβασιλεύσομεν καὶ
ἀρετήμιθαι ἐκίῃς, καὶ ἰῆ-
ν· δέλομεν μᾶς ἀρετῆς·

13 Ἐὰν ἰμῶς ἀπισθῶμεν,
ἐκίῃς πιστὸς μένει· ἰὰ ἀρε-
τῆ τοῦ λόγου τοῦ διὲ δέεται.

14 Ἐτῆτα ἀναδύμιξι,

ἡ μαρτυρία τοῦ
Κυρίου μὴ λογομαχῶν, εἰς
ὧν χρεῖσι μοι, ἐπὶ κατατρο-
φῇ τῶν ἀκούων.

15 Σπύδασι σιαυτὸν
διδάσκει παραγῆσαι τῷ Θεῷ,
καὶ τῶν ἀπεισχυιτοῦ, ὁρ-
θῶντα τὸν λόγον τῆς
ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βιβλικὰς κη-
ρυκὰς περιέλασσε· ἐπὶ πλείον
γὰρ προέφησεν ἀσίδειας·

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῷ ὡς
γὰρ γὰρ ἡμεῖς ἔχον· ὡς ἴσιν
ταῦτα· καὶ Φιλητός·

18 Οἷσις περὶ τὴν ἀλή-
θειαν ὁμιλοῦνται, λόγοις τῆς
ἀληθείας ἔχον· καὶ
κατατροφῇ τῶν τιμῶν.

19 Ὁμοίως τοι γερὸς διμι-
λὸς τοῦ Θεοῦ ἔχον· ἔχον τὴν
ἐκδοχὴν ταύτην· Ἐγὼ Κύ-
ριος· τὸς οὐκ αὐτῷ· καὶ·
ἀποδοῦναι ἀπὸ ἀδικίας πᾶς
ὁ ἰσχυρὸς τὸ ὄνομα Χρι-
στοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ
οὐκ ἔστι μόνον σκευὴ χρυσᾶ
καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ
ξύλινα καὶ ἰσχυρὰ· καὶ
ὡς μὲν εἰς τιμὴν, ὡς δὲ εἰς
ἀτιμίαν.

21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθά-
ρῃ ἀπὸ τούτων, ἔσται σκευὴ

μαρτυρίας τῆς ἀνδρωπε-
υαίας εἰς τὸν Κύριον, καὶ
μὴ λογομαχῶν, τὸ ὁποῖον
δὲν εἶναι ὠφείλιμος εἰς καίνα,
ἀλλὰ χαλασμός ἐκείνων ὅπως
ἀκούει.

15 Σπύδαζε καὶ παραγῆ-
σαι τοῦ λόγου σε δόκιμος εἰς
τὸν Θεόν, ἐργάτην ἀνεντρό-
πιαν, ὁρθοκώπωντα τὸν
λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Ἀμὴ ταῖς βιβλικαῖς
ματαιοφρονίαις φιῶν· διὰ
τὴν δόξαν προέφησεν εἰς μεγαλί-
την ἀσίδειαν·

17 Καὶ ὁ λόγος τῶν τοιῶ-
ν βόσκωντας ἐμπροσθὰ,
δίδωσι καταφάγει ὡς φά-
γυσαν ἀπὸ τῆς ὁποίας εἶναι ὁ
Ἰσχυρὸς καὶ Φιλητός·

18 Οἱ ὁποῖοι ἀπότυχαν
ἀπὸ τῆς ἀληθείας, λόγοις καὶ
ἔργῳ ἡ ἀπάστασις τῶν καὶ
κατατροφῇ τῶν τιμῶν.

19 Ὁμοίως ὁ γερὸς διμι-
λὸς τοῦ Θεοῦ εἰσάγει, ἔχων τὴν
ἐκδοχὴν ταύτην· Ἐγὼ Κύ-
ριος· ἐκείνους ὅπως εἶναι ἰδι-
οῦν καὶ· Ἀς εἶναι μακρὰν
ἀπὸ τῆς ἀδικίας καὶ εἶναι, ὅπως
ἰσχυρὸς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ εἰς μεγάλην σπη-
τι δὲν εἶναι μόνον σκευὴ χρυσᾶ
καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ εἶναι καὶ
ξύλινα καὶ πῆλιν· καὶ μι-
κρὰ εἶναι εἰς τιμὴν, καὶ μι-
κρὰ εἶναι εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἀς λοιπὸν καίνας κα-
θαρίσῃ τοῦ λόγου τοῦ ἀπὸ τούτων,

εἰς τιμὴν, ἡγιασμένοι καὶ εὖ-
χρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς τῶν
ἔργων ἀγαθὸν ἡτοιμασμέ-
νον.

22 Τὰς δὲ ἠωτικὰς ἐπι-
θυμίας φυῦγι· δίδωκε δὲ δι-
καιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην,
εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλυ-
μίνων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς
καρδίας.

23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ
ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραι-
τῆ, εἰδὼς ὅτι γυνῶσι μά-
χας·

24 Δέλοιν δὲ Κυρίῳ ἢ δι᾽
μάχεσθαι, ἀλλ' ἥπιοι εἶναι
πρὸς πάντας, διδακτικοί,
ἀνεξίκακον·

25 Ἐν προύτῃ παι-
δεύοντα τὴν ἀντιδιατιθεμένην·
μήποτε δὴ αὐτοῖς ὁ Θεὸς
μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀλη-
θείας,

26 Καὶ ἀναήψωσιν ἐκ
τῆς τοῦ διαβόλου παγίδου,
ἰζωγρημέιοι ὑπ' αὐτῷ εἰς τὸ
ἐκείνου δόλημα.

δέλοι εἶσθαι ἀγγίγει εἰς τι-
μὴν, ἡγιασμένοι καὶ εὖχρηστοι
εἰς τὸν δεσπότην, εἰς εὖ
ἔργον καλὸν ἡτοιμασμένα.

22 Φυῦγι ταῖς ἐπιθυμίαις
ταῖς ἠωτικαῖς· καὶ ἀποδοθεὶς
τῇ δικαιοσύνῃ, τῇ πίστει, τῇ
ἀγάπῃ, τῇ εἰρήνῃ ἱκανοὶ
ἐκείνους ὅπῃ ἐπικαλύπτεται το
Κύριον μὴ καθαροῦ καρδίας.

23 Καὶ τὰ μωρὰ καὶ
ἀπαιδεύτα ζητήματα ἔφη-
τα, ἐξυβρίζοντας ὅτι γυνῶσι
μάχαις·

24 Καὶ ὁ δέλοι· τὰ Κυρίῳ
δὲν πρέπει ἢ μάχεσθαι, ἀλλὰ
ἢ εἶναι πρὸς πάντας διδακ-
τικὸς, ὑπομονητικὸς εἰς τὴν
κακίαν·

25 Μὴ προύτῃ ἢ τῇ
διὸν ἐκείνους ὅπῃ ἡτοιμάται·
μήπως καὶ καμίαι φεραὶ·
Θεὸς τὴν δόσιν μετάνοιαν,
ἢ ἔλθουσιν εἰς τὴν γυνῶσιν τὴν
ἀληθείαν,

26 Καὶ ξηνηκεῖσθαι ἐκ
τῆς παγίδας τοῦ διαβόλου, ὅτι
τὸν ὁποῖον εἶναι ζυντακί τῶν
σμείων εἰς (τὸ ἢ κάμει) τὸ
δόλημά του.

Κεφ. γ'. 3.

Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἰν
ἰσχάταις ἡαίραις ἐνση-
σονται καιροὶ χαλιποί·

2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι
φίλαυτοί, φιλάργυροι, ἀλα-
ζόνοι, ὑπερήφανοι, βλάσφη-

ΚΑΙ γινώριζε τὸτο, ὅτι ἐν
ταῖς ὑστερίαις ἡμέραις
θίλῃσι φθάνουσιν καιροὶ δόλου·

2 Διὰ τὸ οἱ ἄνθρωποι θίλῃ-
σιν ἀγαπήσει τὸ λογιζόμενος, καὶ
θίλῃσιν εἶσθαι φιλάργυροι.

μα, γονῦσι ἀπειδίς, ἀχάρ-
ιστοι, ἀήσιοι,

3 Ἄστροι, ἄστροι, διά-
βολοι, ἀφάρτοι, ἀήσιοι,
ἀφιλάδοι,

4 Προδοῖται, προπιτεῖς, τι-
τοφορμίνοι, φιλόδοιοι μάλλοι
ἢ φιλόδοιοι.

5 Ἐχρητισμένους ἐν ὕδατι
ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆς
ἐν τῇ ἐνέργειᾳ καὶ τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου.

6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσι οἱ
ἐκείνοις εἰς τὰς οἰκίας, καὶ
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὰς γυναι-
κάς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀμαρτίας,
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πορνείας.

7 Πάντοτε μαριδάριστα,
καὶ μαριδάριστα εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἰληθῆς δυνάμει.

8 Οἱ τρεῖς δὲ Ἰανῆς καὶ
Ἰαμβρῆς ἀντίστησαν Μωϋσῇ,
ὅπως καὶ ὅτι ἀδίσκωται τῇ
ἀληθείᾳ, ἀνθρώποι κατεφ-
θαρμένον τὸν κύριον, ἀδόκιμοι
πρὸς τὸν κύριον.

9 Ἀλλ' ὁ ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους
ἐκείνους ὁ γὰρ αἰτία αἰτῶν
ἐκείνους εἶναι πάντας, ὡς καὶ
ὁ ἐκείνους ἐκείνους.

10 Σὺ δὲ παρεκλήθηκα
ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ἀγνῶ-
στῇ.

καὶ ἐκείνους, ἐκείνους, ἐκείνους,
ἐκείνους, ἀπειδίς εἰς τὰς γο-
νῆς τῆς, ἀχάριστοι, κατα-
φορμίνοι τὰς διὰ,

3 Νὰ μὴν ἔχῃ ἀγάπην,
ἀφιλάδοι, διαβολαίδοι, ἀφάρ-
τοι, ἀήσιοι, ἀφιλάδοι,

4 Προδοῖται, προπιτεῖς,
ἐκείνους, φιλόδοιοι μάλλοι
παρὰ φιλόδοιοι.

5 Ἐχρητισμένους ἐν ὕ-
δατι, ἀμὴν τὴν δυνάμιν τῆς
τῆς ἐνέργειας καὶ τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου.

6 Διὰ τὸ ἀπὸ τούτων εἶναι
ἐκείνους ὅπως ἐκείνους εἰς τὰ
ἐκείνους, καὶ ἐκείνους τὰς γυ-
ναῖκας, ὅπως εἶναι ἐκείνους
ἀμαρτίας, ὅπως ἐκείνους εἰς
ἐκείνους πολυλογίας.

7 Ὅπως μαριδάριστα πάν-
τοτε, καὶ μὴδὲ ποτὶ δύνανται
ἐκείνους εἰς τὴν γνῶσιν
τῆς ἀληθείας.

8 Καὶ καθὼς Ἰανῆς καὶ
Ἰαμβρῆς ἐκείνους τὸν
Μωϋσῆν, τέτοιους λογῆς καὶ
ἐκείνους ἐκείνους τὴν ἀλή-
θειαν, ἀνθρώποι διεφθαρμένοι
εἰς τὸν κύριον, ἀδόκιμοι εἰς τὸν
κύριον.

9 Ἀλλὰ δὲν εἶναι προ-
νόφῃ περισσώτεροι διὰ τὴν ἡ
ἀγνῶστίαν τῆς θείας γνῶσεως φανερῆς
εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡ (ἀγνῶ-
στία) ἐκείνους εἶναι φανερῇ.

10 Ἀμὴν ἰσὺς ἐκείνους
κατὰ τὴν διδασκαλίαν μου, τὴν

γῆ, τῇ προδίσει, τῇ πίσει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷς διωγμὸς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων μι ἐρρύσατο ὁ Κύριος·

12 Καὶ πάντες δι' οἱ θείλοιτις εὐσιβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

13 Ποιῆροὶ δι' αἰδεσσοὶ καὶ γόητις προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλατύνοντες καὶ πλατύνμενοι.

14 Σὺ δὲ μένιν ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ τί·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βριφῆς τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμεινά σοι σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφὴ, θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἑλιγχον, πρὸς ἐπαγόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 Ἵνα ἄρτι· ἡ δὲ τῷ Θεῷ αἰδεσσοῦ, πρὸς πάντα ἔργον ἀγαθόν ἐξουσιάζῃς.

ἀναγραφῆναι, τὴν προθυμίαν, τὴν πίσιν, τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν·

11 Τῶς διωγμοῖς, τὰ παθήματα, τὰ ὁποῖα μὲ ἐγένετο εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὰς Λύστρας· τί λογιζόμενος διωγμὸς ὑπέμεινα, καὶ ἀπὸ ὅλης με ἰλιυδέρωσιν ὁ Κύριος·

12 Ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι θέλωσι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, θάλλουσι διωχθῆναι.

13 Ἀμὴν αἰδεσσοὶ ποιεῖτε καὶ πλανοὶ διδάσκοντες· εἰς τὸ χερότερον, πλατύνετε· τὴν ἄλλην καὶ πλατύνετε.

14 Ἀλλὰ ἐν μένιν ἐκείνη ἀπὸ ἑπιστάθης, ἐξουσιάζοντας ἀπὸ τῶν τῶν ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βριφῆς ἐξούρης τὰ ἱερὰ γράμματα, ἐπεδιδάχθηται σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Ὅλη ἡ γραφὴ εἰς θεόπνευστη, καὶ ὠφέλιμη εἰς διδασκαλίαν, εἰς ἑλιγχον, εἰς διόρθωσιν, εἰς παιδείαν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 Διὰ τὴν εἶναι σοφίαν ὁ Θεῷ αἰδεσσοῦ τοῦ Θεοῦ, τιμὴν ἀποκρίνεται εἰς πάντα ἔργον ἀγαθόν·

Κεφ. δ'. 4.

Διαμαρτύρομαι ἐν ἑγὼ ἐνὺπιον τῷ Θεῷ, καὶ τῷ Κυρίῳ

Διαμαρτύρομαι λοιποὶ ἐνὺπιον ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν, καὶ

Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος
ζῆσαι καὶ κερῆσαι κατὰ
τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ·

2 Κήρυξε τὸν λόγον, ἐπι-
τίμησον, ἀνείλεγε· ἔλιγ-
χε, ἐπιτίμησον, παρακάλε-
σον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ
ἐν ὀργῇ.

3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτι
τὰς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας
οἱ ἀνείλεται· ἀλλὰ κατὰ
τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας
ἐαυτοῦς ἐπισκυνώσουσι διδα-
σκαλίας, κηρύττοντες τὴν
ἀκατακτάτην.

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀλη-
θείας τοῦ λόγου ἀπογρέψου-
σι, ἐπὶ δὲ τὴν μύθον ἐκτρα-
πέσονται.

5 Σὺ δὲ ἡφί ἐν πᾶσι,
ἐργάζου, ἵνα ἡ ἀγάπη τοῦ
ἐσθίου Θεοῦ, τῇ διακοίᾳ σου
ἐκτελέσῃται.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπείδομαι,
ὅπως ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύ-
σεως ἴφικται.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν
ἐκπορεύου, τὸν δρόμον τιτί-
θησθα, τὸν πόνον τιτήθησθα.

8 Ἀντίον, ἀπόκινταί μοι
ὁ πόλεμος, ὡς ἐπὶ τὴν ἀντι-
παράστασιν τοῦ Κηρύττου· ὁ
Κηρύττος ἐστὶν ὁ δίκαιος
ἀντίον· ὁ μόνος δὲ ἰμοί, ἀλλὰ

τὸν Κηρύττον· Ἰησοῦν Χριστόν,
ὅτι πολλὰ τὰ κρίνη ζωταίης
καὶ κερῆς εἰς τὸν καιρὸν τῆς
ἐπιφανείας τοῦ, καὶ τῆς βα-
σιλείας τοῦ·

2 Κήρυξε τὸν λόγον, παρα-
στάς καὶ καλόκαιρος, καὶ πα-
ράκαιρος· ἔλιγχε, ἐπιτίμησον,
παρακάλε με κάθε μακροθυ-
μία καὶ διδαχήν.

3 Διατὶ μέλλειν ἰδοὺ ἔλθῃ και-
ρὸς, ὅπῃ τὰ μὲν ὑπομένουσιν τὴν
ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν· ἀλλὰ
κατὰ ταῖς ἰδικαῖς τῆς ἐπιθυ-
μίαις θέλουσιν δημυνῶσαι εἰς
τὸν λόγον τῆς διδασκαλίας, ὅπῃ
ἰδοὺ γαργαλίζουσιν τὴν ἀκοήν
τῆς·

4 Καὶ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν
θέλουσιν ἀπογρέψει τὴν ἀκοήν
τῆς, καὶ εἰς τὴν μύθον θέλουσιν
γυρίσῃ.

5 Ἀλλὰ ἰδοὺ ἀγρύπνια εἰς
ὅλα, κακοπάθησι, κάμει ἔρ-
γοι εὐαγγελιστοῦ, πληροφόρησι
τὴν διακοίαν σου.

6 Διατὶ ἐγὼ ὥραμά τι γίνο-
μαι βαπτισμὸς τῆς θυσίας,
καὶ ὁ καιρὸς τοῦ χωρισμοῦ μου
ἴφθασι.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν
ἀγωνίσθηκα, τὸν δρόμον ἐτε-
λέθηκα, τὸν πόνον ἰφύλαξα.

8 Τὸ λοιπὸν, μεφυλάττεται
ὁ σκεπασμὸς τῆς δικαιοσύνης, τὸν
ἰδοὺ θέλει με τοὺς ἀποδώσει ὁ
Κηρύττος εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν,
ὁ δίκαιος χρητὴς· καὶ ὅχι μόνον

καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπακóσι τὴν
ἐπιφανεῖαν τοῦτ᾽.

9 Σπένδασι ἰλδιῷ πρὸς
με ταχέως·

10 Δημᾶς γάρ με ἰγκα-
τίλιπεν, ἀγαπήσας τὸν
ἡν αἰῶνα, καὶ ὑπερύβη
εἰς Θισσαλονίκτην· Κρησκὸς
εἰς Γαλατίας, Τίτῳ εἰς
Δαλματίαν·

11 Δημᾶς ἔγι μοιῳ· μετ'
ἐμῷ· Μάρκος ἀναλαβὼν, ἄγε
μετὰ σιαυτῷ· ἔγι γάρ μοι
εὐχρηστῷ εἰς διακονίαν.

12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα
εἰς Ἔφεσον.

13 Τὸν φιλόνη ὃν ἀπέ-
λιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρ-
πῳ, ἐρχόμενῳ· φέρι, καὶ τὰ
βιβλία, μάλιστα τὰς μιμ-
βράνας.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκιὺς
πολλὰ μοι κακὰ ἐνιδίξατο·
ἀποδῶν αὐτῷ ὁ Κύριος· κατὰ
τὰ ἔργα αὐτῷ·

15 Ὅτι καὶ σὺ φυλάσσου·
λίαν γὰρ αἰδέσκει τοῖς ἡμι-
τέροις λόγοις.

16 Ἐν τῇ πρώτῃ με
ἀπολογίᾳ ὑδὲίς μοι συμ-
παριγίνετο, ἀλλὰ πάντες
με ἰγκατίλιποι· (μὴ αὐτοῖς
λογισθῆναι)

17 Ὅδὲ Κύριός μοι παρῆν,
καὶ ἐνδυναμώσεται με, ἵνα δι'
ἐμῷ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ,

εἰς ἱμένα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἱλα-
σιν ἀγαπῶν, τοῖς ἰσχυροῖς
τῷ.

9 Σπένδασι ἰὰ ἱλδὸς εἰς
ἱμένα τὸ γλιγνῶντι.

10 Διατὶ ὁ Δημᾶς με ἔφε-
σεν, ἀγαπῶντας τοὺς παρῆν
τοὺς αἰῶνα, καὶ ὑπεβῆν εἰς τὸν
Θισσαλονίκτην· ὁ Κρησκὸς ὑπε-
βῆν εἰς τὴν Γαλατίαν, ὁ Τίτῳ
εἰς τὴν Δαλματίαν·

11 Δημᾶς μοιῳ· ἵνα μετ'
ἱμένα· καὶ ὑπεβῆν καὶ τοὺς ἱλα-
ροι, καὶ φέρι τοῖς με τῷ λόγῳ
σῷ· διατὶ μῷ ἵνα πολλὰ
χρήσιμῳ εἰς τοὺς ὑπεβῆν.

12 Καὶ τὸν Τυχικὸν τῷ
ἀπέστειλα εἰς τὴν Ἔφεσον.

13 Τὸν φιλόνη τοῖς ὑπεβῆν
ἔφεσα εἰς τὴν Τρωάδι παρὰ
εἰς τὸν Κάρπῳ, ἐρχόμενῳ·
φέρι τον, καὶ τὰ βιβλία, μ-
λιστα τὰς μιμβράνας.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκιὺς
πολλὰ κακὰ μῷ ὑπεβῆν· ἔφ-
ποτι ὁ Κύριος· ἵνα τῷ αὐτῷ
δώσῃ κατὰ τὰ ἔργα τῷ·

15 Τὸν ὁποῖον καὶ ἐπὶ τοῖς
λάγῳ τον· διατὶ πολλὰ ὑπεβῆν
τιώδῃν τὰ λόγια μας.

16 Εἰς τὴν πρώτῃ με
ἀπολογίᾳ καὶ ἵνα με ὑπεβῆν
ραγάδῃ, ἀλλὰ ὅλοι με ἔφεσαν·
(ἄμποτις ἵνα μὴ τὸς λογι-
ασθῇ)

17 Ἀμὴ ὁ Κύριος· με ὑπεβῆν
ραγάδῃ, καὶ με ἵνα ἐνδυναμώσῃ,
διὰ ἵνα πληροφορηθῇ τὸ ἐπὶ

καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ ἰσχύσθῃ ἐν γέματι
τοῦ

πνεύματος διαμίσθῃ μου, καὶ ἰά-
σονται ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ
ἐλευθερώθηκα ἀπὸ γέματος τοῦ
λαοῦ.

18 Καὶ ῥύσεται με ὁ Κύ-
ριος ἀπὸ πάντων ἔργων πονηρῶν,
καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ τὸν ἐπεράμιον· ὃ ἡ
δόξα εἰς τὸς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· ἀμήν.

18 Καὶ ὁ Κύριος δίδει μοι
ἐλευθερίαν ἀπὸ κάθε ἔργου
κακῶν, καὶ δίδει μὲν σώσει εἰς
τὴν βασιλείαν τῇ τὴν ἐπερά-
μιον· εἰς τὸν ὅποιον ἂς εἴηαι ἡ
δόξα εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

19 Ἀσπασαί Πρίσκιαν καὶ
Ἀκύλαν, καὶ τοὺς Ὀησιφόρου
ἀδελφούς.

19 Χαίρειτισι τὴν Πρίσκιλ-
λαν καὶ τοὺς Ἀκύλαν, καὶ τὸ
σπῆντι τοῦ Ὀησιφόρου.

20 Ἐραστος ἱμνηεῖ ἐν Κο-
ρινθῷ· Τροφίμος δὲ ἀπίλπει
ἐν Μιλήτῳ ἀσθενήματα.

20 Ὁ Ἐραστος ἀπόμεινεν
εἰς τὴν Κόρινθον· καὶ τὸν Τρό-
φιμον τοὺς ἄφησα εἰς τὴν Μί-
λητον ἀσθενήματα.

21 Σπύδασι πρὸ χειμῶ-
τος ἰλδοῖν. Ἀσπάζεται σε
Εὐβουλός, καὶ Πύδης, καὶ Λί-
ος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ πάντες.

21 Σπύδαξι ἵνα ἔλθῃς
προτίτιρα ἀπὸ τοῦ χειμῶνα.
Χαίρειτᾶ σε ὁ Εὐβουλός, καὶ
Πύδης, καὶ Λίος, καὶ ἡ
Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ
ᾄτοι.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χρι-
στὸς μετὰ τοῦ πνεύματος σου·
ὃ χάρις μετὰ ὑμῶν· ἀμήν.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χρι-
στὸς ἂς εἴηαι μετὰ τὸ πνεῦμά σου·
ἡ χάρις μετὰ λόγου σας· ἀμήν.

† Πρὸς Τιμόδιον διυτέρα
τῆς Ἐφισίωι ἐκκλησίας πρῶ-
τος ἐπιστολῆς χειροτονηθέντα,
ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτι ἐκ
διυτέρου παρίστη Παῦλος τῇ
Καίσαρι Νέρωνι.

† Ἡ εἰς Τιμόδιον διυτέρα,
τῆς Ἐφισίωι ἐκκλησίας πρῶ-
τος ἐπιστολῆς χειροτονηθέντα,
ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην, ὅτι
ἐκ διυτέρου παρίστη ὁ Παῦλος
εἰς τοὺς Καίσαρα Νέρωνα.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κιφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλός Θεοῦ,
ἀποστόλος τοῦ Ἰησοῦ

Χριστοῦ κατὰ πίσιν ἐκλεκτῶν
Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσι ἀλη-
θείας τῆς κατ' εὐσέβειαν

2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰ-
νίου, ἣν ἐπηγγίλατο ὁ
ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρισ-
τιανῶν,

3 Ἐφανέρωσι δὲ καιροῖς
ἰδίους τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἐν
κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἡγῶ
κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν Θεοῦ.

4 Τίτῳ γινώσκω τέκνῳ
κατὰ κοινὴν πίσιν, χάρις,
ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πα-
τρός, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τύτῳ χάριν κατέλι-
πόν σοι ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ
λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ
καταστήσῃς κατὰ πόλιν
πρεσβυτέρους, ὡς ἡγῶ σοι
διαταξάμεν.

6 Εἴ τις ἰγὶν ἀνέγκλη-
τος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ,
τίκτις ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν
κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυ-
πότακτα.

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλός Θεοῦ,
ἀποστόλος τοῦ Ἰησοῦ

Χριστοῦ, κατὰ τὴν πίσιν τῶν
ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὅτι
εἶναι κατὰ τὴν εὐσέβειαν

2 Εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς
αἰωνίου ζωῆς, τὴν ὁποῖαν
ἔταξεν ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρ-
τίτερα ἀπὸ καιρὸς αἰώνιος,

3 Καὶ τὴν ἐφανερωσὶν
εἰς καιροὺς διορισμῶν, ἔγω
τὸν λόγον τοῦ εἰς τὸ κήρυγμα
τὸ ὅποιον τὸ πνεῦμα ἡμῶν
ἡγῶ, μὴ πρόσταξιν τοῦ σωτῆ-
ρός μας Θεοῦ.

4 Εἰς τοὺς Τίτοι, τὸ γν-
σιον τέκνιον κατὰ τὴν κοινὴν
πίσιν, ὡς εἶναι χάρις, ἔλεος,
εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ πα-
τέρα, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ τὸν σωτῆρά μας.

5 Διὰ τύτῳ τὴν ἀποστολὴν
σὺ ἄφησθα εἰς τὴν Κρήτην,
διὰ τὰ διορθώσῃς ἐκεῖνα ὅσα
λείπονσι, καὶ τὰ καταστήσῃς
εἰς πόλιν πρεσβυτέρους,
καθὼς ἡγῶ σὺ ἰδιατάξαι.

6 Ἐὰν εἶναι κατὰ τὴν ἀπο-
στηγόρητον, μιᾶς γυναικὸς
ἀνδρας, καὶ ἔχῃ τις πιστὰ,
ὅχι κατηγορημίας ἀσωτίας,
ἢ ἀνυπότακτα.

7 Διὶ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνάγκη εἶναι, ὡς Θεοῦ αἰσιόμας, μὴ αὐθάδης, μὴ ἐργίλος, μὴ πάροισος, μὴ σπλέκεται, μὴ αἰσχροκερδῆ.

8 Ἀλλὰ φιλόξινος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, ὅσιος, ἡγρετῆ.

9 Ἀντιχόμοις τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστῷ λόγῳ, ἵνα θυσιᾶς ἢ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ τὴν ἀντιλίσσονται ἐλίγχει.

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναῖται, μάστιγα οἱ ἐκ περιτομῆς.

11 Οὐς διὶ ἐπιγομίζουσιν αἰτίαις ἑλὲς οἴκους ἀνατρέψουσιν, διδάσκειν αὐτοὺς μὴ δεῖ, αἰσχρὸν κέρδους χάριν.

12 Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἐπὶ αὐτῶν προφήτης· Κρητὶ αἰεὶ ψεύσαι, κακὰ θηρία, γαστρίαι ἀργαί.

13 Ἡ μαρτυρία αὐτῶν ὅτι ἀλάδης· διὸ ἦν αἰτία ἐλίσσῃ αὐτοὺς ἀποτόμῳ, ἵνα ὑγιαίνουσιν ἐν τῇ πίστει.

7 Διὰ ἀνάγκη εἶναι ὁ ἐπίσκοπος· νὰ εἶναι ἀκατηγχετῆς, ὡς αἰσιόμας τοῦ Θεοῦ, νὰ μὴν εἶναι αὐθάδης, νὰ μὴν εἶναι ὀξύθυμος, νὰ μὴν εἶναι ὑβριστής, νὰ μὴν εἶναι δάρτης, νὰ μὴν ἀγαπᾷ κακὰ κέρδη.

8 Ἀλλὰ νὰ ἀγαπᾷ τὴν ξένην, νὰ ἀγαπᾷ τὸ καλόν, νὰ εἶναι σώφρων, δίκαιος, ὅσιος, ἡγρετής.

9 Νὰ κρατῇ τὸν πιστὸν λόγον τῆς διδαχῆς, διὰ νὰ δύνηται καὶ νὰ μετῇ τὴν ἄλλην μὴ τὴν διδασκαλίαν τὴν ὑγιή, καὶ νὰ ἐλίγχει ἐκείνους ὅπῃ ἐκτιθέσονται.

10 Διὰ τὸ εἶναι πολλοὶ ἀυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ ὅπῃ ἀπατῶσι τὴν λογισμὸν, μάστιγα ἐκείνοι ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν περιτομῆς.

11 Τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τὴν ἀπογομώσωμεν· οἱ ὅποιοι ἐλάττωσιν σπῆτια γυρίζουσιν ἑαυτοὺς κατω, ἑσώτας νὰ διδάσκουσιν ἐκείνους ὅπῃ δὲν πρέπει, οἱ ἀσχημοὶ κέρδη.

12 Κάποιος ἀπ' αὐτῶν ἐδικὸς τῆς προφήτης εἶπεν· Οἱ Κρητικοὶ πάντα εἶναι ψεύταις, κακὰ θηρία, κοιλίαις ἀκαμάτραις.

13 Ἡ μαρτυρία αὐτῶν ὅτι ἀλάδης· διὰ τὸν αἰτίαν ἐλίσσῃ αὐτοὺς ἀποτόμῃ, διὰ νὰ ὑγιαίνουσιν ἐν τῇ πίστει.

14 Μὴ προσέχοιτες Ἰουδαίοις μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποσρεφομένοι τὴν ἀλήθειαν.

15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς· καθαροῖς· τοῖς δὲ μιμιασμένοις καὶ ἀπίστοις ἔστιν καθαρὸν, ἀλλὰ μιμιάσονται αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς καὶ ἡ συνείδησις.

16 Θεὸν ὁμολογεῖσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνεῖται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

14 Να μὴν ἔχῃ τὸν θεὸν τῆς εἰς μύθους Ἰουδαϊκῆς, καὶ παραγγιλίας ἀνθρώπων, ἐπὶ ἀποσρεφονται τὴν ἀλήθειαν.

15 Ὅλα εἶναι καθαρὰ εἰς τῆς καθαρῆς· ἀμὴ εἰς τῆς μιμιασμένων καὶ ἀπίστων διὸ εἶναι κανίνα (πᾶγμα) καθαρὸν, ἀλλὰ εἶναι μιμιασμοὶ· καὶ ὁ θεὸς τῆς καὶ ἡ συνείδησις τῆς.

16 Ὁμολογεῖν ἵνα γινώσκῃ τὸν Θεόν, ἀμὴ μὴ τὰ ἔργα τῶν ἀρνεῖται, ἔγνωτας ἵνα εἶναι συχαυτοὶ, καὶ ἀπειθεῖς καὶ εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν ἀπιτήδαιοι.

Κεφ. β'. 2.

ΣΤ' δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ.

2 Πρεσβύτες ἡγεμῶνες εἶναι, σεμνὲς, σώφρονες, ὑγιαίνοντες τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.

3 Πρεσβύτεας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπείας, μὴ διαδόλης, μὴ οἶον πολλῶν δεδωλμείας, καλοδιδασκαλῆς,

4 Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, φιλάδελφες εἶναι, φιλοτίκους,

5 Σώφρονες, ἀγλαῖς, οἰκῶντες, ἀγαθαῖς, ὑποτασσο-

Α Μὴ ἰσὺ λάλει ἱκεῖνα ὅπου πρέπεισιν εἰς τὴν ὑγιᾶ διδασκαλίαν.

2 Οἱ γέροντες ἵνα εἶναι ἀμειδύσοι, ἵνα εἶναι τιμημένοι, σώφρονες, ὑγιᾶς εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ὑπομονήν.

3 Ὁμοίως καὶ ἡ γυναικῶν σαις ἵνα εἶναι μὴ ἰδύματα, ὅπου ἵνα πρέπει εἰς τὴν ἀγνοσύην, ἵνα μὴν εἶναι καταλητῆραις, ἵνα μὴν δαλύνονται εἰς πολὺ κρασί, ἵνα εἶναι διδάσκαλοι τῆς καλωσύνης,

4 Διὰ ἵνα σωφρονίζῃταις νέαις, ἵνα ἀγαπήσιν τὴν ἀδελφῆς τῆς καὶ τὰ παῖδιά τῆς,

5 Να εἶναι σωφρονομίαν, καθαράς, ἵνα φυλάγῃ τὸ

μίας τοῖς ἰδίῳ ἀνδράσιν,
ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
βλασφημηται.

Ὁ Τὸς ἡγιώτερος ὑσαύτης
καὶ τοῦτο τοῦτο,

7 Περὶ πάντα σιαντὸν
περιχομεῖς τύποι καλῶν
ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
καὶ ἐν τῇ σιμιοτήτᾳ,

8 Λόγος ἰγιῇ, ἀκατάγιω-
τος, ἵνα ὁ ἐξ ἰναγτίας ἰτρα-
πῆ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν
καὶ φαῖλοι.

9 Δύως ἰδίῳις δισπό-
ταις ὑποτάσσισδαι, ἐν πᾶ-
σι εὐαριγες εἶναι, μὴ ἀντι-
λογηταί.

10 Μὴ κοφισομίους, ἀλλὰ
πρὶν πᾶσι ἰδοκιομίους
ἀγαθῶν ἵνα τὴν διδασκα-
λίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ
προσῶσι ἐν πᾶσι.

11 Ἐπιφάνη γὰρ ἡ χάρις
τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσι
ἀνθρώποις.

12 Παιδιύουσα ἡμᾶς, ἵνα
ἀποκαταστήσῃ ἡμᾶς ἑαυ-
τῇ ἑαυτῇ καὶ δικαίως καὶ
καλῶς ζήσωμεν ἐν τῇ αἰ-
ῳᾳ.

13 Περὶ ἡμετέρας τῆς σω-
τῆρος καὶ τοῦτο τοῦτο
τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

σπῆτι, ἵνα εἶναι ἀγαθαῖς, ἵνα
ὑποτάσσονται εἰς τὴν ἰδίαν
τὴν αἰδρας, διὰ τὴν μὴ βλα-
σφημῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ-
δίτα καὶ τὴν ἡγιώτερος ἵνα
καὶ τοῦτο τοῦτο,

7 Εἰς ὅλα δίδει τοῦ λόγου σου
παράδειγμα τῶν καλῶν ἔργων,
(ὥτας) εἰς τὴν διδασκαλίαν
καὶ ἐν τῇ σιμιοτήτᾳ καὶ πεμνός,

8 Καὶ ἔχωντας λόγος
ἰγιῇ καὶ ἀκατάγιωτος, διὰ
τὴν ἰτραπῇ ὁ ἰναγτίος, ἵνα
μὴ ἔχη ἵνα λέγη τίποτις
καπὸν διὰ λόγου σας.

9 Οἱ δὲλοι ἵνα ὑποτάσσων-
ται εἰς τὴν ἰδίαν τὴν αὐδι-
τάδης, εἰς ὅλα ἵνα εἶναι εὐά-
ριγοι, ἵνα μὴ ἀντιλίγῃσι.

10 Νὰ μὴ ἰδοκιοῦσι τὰ
ξίνα, ἀλλὰ ἵνα δίδῃσι κάθε
λογῆς πρίν καλῇν διὰ τὴν
κολιζῇσι εἰς ὅλα τὴν διδασκα-
λίαν τοῦ σωτῆρος μας Θεοῦ.

11 Διατὶ ἐφανέρωθη ἡ
χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος
πᾶσι ἀνθρώποις.

12 Ὅπῃ μᾶς διδάσκει, διὰ
τὴν ἀρετῇμιν τὴν ἀσίθειαν
καὶ ταῖς κοσμικαῖς ἐπιθυ-
μίαις, καὶ ἵνα ζήσωμεν σω-
φροῶς καὶ δικαίως καὶ ὑσι-
δῶς, εἰς τὴν τοῦ αἰῶνα.

13 Ἀπαντιχαίνοντες τὴν
μακαρίαν ἡλπίδα, καὶ ἐπιφά-
νισαι τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ
καὶ σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὃς ἰδὼν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιύσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λέλει, καὶ παρακάλει, καὶ ἔλιγχι μιτὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σε περιφρονεῖτω.

14 Ὁ ὁποῖος ἰδὼν τὸ ἑαυτοῦ διὰ λόγου μας, ὅτι ἡ μᾶς ἐξαγοράσῃ ἀπὸ καθ' ἑκαστῆς ἀνομίας, καὶ ἡ καθαρίσῃ εἰς τοῦ λόγου τοῦ λαοῦ ἰδικόν τε, ἰσιμιλιτὸν τῶν καλῶν ἔργων.

15 Ἐτέτα λέλει καὶ ἔλιγχι μὴ καθ' ἑκαστῆς ἐξουσίας· καὶ καθ' ἑκαστῆς μὴν σε καταφρονεῖτω.

Κεφ. γ'. 3.

ὑπομίμησκει αὐτὸς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσισθαι, πεδασχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἰτοίμης εἶναι·

2 Μηδένα βλασφημιῖν, ἀμάχης εἶναι, ἰπισκίς, πᾶσαι ἐνδεικνυμῖνες πρᾶότητα πρὸς πάντας ἀνδράπες.

3 Ἡμῖν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δαλειοῖτες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοκαῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόρῳ διάγοντες, συνητοί, μισῶντες ἀλλήλους.

4 Ὅτι δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπιφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἰποήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν ἔλεον ἴσωσι ἡμᾶς, διὰ λυτῶν παλιγγενισίας, καὶ ἀνακαινώσιως Πνεύματος ἁγίου·

Ἀναδύμιζι τὸς ἡμῶν ὑποτάσσονται εἰς ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις, ἡ ὑπακούει, ἡ εἶναι ἡμῶν εἰς καθ' ἑκαστῆς ἔργον καλόν·

2 Καίτινα ἡμῶν μὴ βλασφημῶσι, ἡ εἶναι ἡμῶν ἀμάχοι, ἡμῶν, δεικνύοντες καθ' ἑκαστῆς πρᾶτητα εἰς ὅλους τὸς ἀνδράπες.

3 Διατὶ καὶ ἡμεῖς ἰποκαταρὸν ἡμῶν ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, καὶ δαλειοῖτες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοκαῖς πολλῶν λογισμῶν, ποικίλαις κακίαις καὶ φθόροις, μισήμενοι, καὶ μισῶντες εἰς τοὺς ἄλλους.

4 Ἀμὴν ὅταν ἡ φανερῶν ἡ καλωσύνη καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ σωτῆρός μας Θεοῦ,

5 Ὅχι ἀπὸ ἔργων δικαιοσύνης ὧν ἡμῶν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεός τε μᾶς ἴσωσι, διαμῶν τοῦ λυσίματος τῆς παλιγγενισίας καὶ ἀνακαινώσιως τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

6 Οὐ ἰξίχουν ἰφ' ἡμᾶς
πλησίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν·

7 Ἴνα δικαιοδότες τῇ
καλῇ χάριτι, κληροδόμοι γί-
νηται κατὰ ἐλπίδα ζωῆς
αἰωνίου.

8 Πιπὸς ὁ λόγος· καὶ
σὺ πάλιν διδάσκει τι δὲ
ἐκταῦτα, ἵνα φροντίζουσι
καλῶν ἔργων προϊστανθαι οἱ
ἐπιτηδεύοντες τῷ Θεῷ· ταῦτά
ἐστὶν τὰ καλὰ καὶ ὠφελίμα
ταῖς ἀνδρώπαις.

9 Μυστὰς δὲ ζητήσεις, καὶ
γενεαλογίας, καὶ ἔρις, καὶ
μάχαις νομικαῖς περιέρασον·
οἷσι γὰρ ἀνυφιλίῃς, καὶ μά-
ταιαις.

10 Αἰρετικὸν ἀνθρώπων
κατὰ μίαν καὶ δευτέραν ἰουδα-
σάν παραίτη·

11 Εἰδὼς ὅτι ἰξίγραπται
ὁ τοῦτο, καὶ ἁμαρτάνει, ὡς
αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτι-
μάῳ πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπύ-
δαί σου ἰλδοῦν πρὸς με εἰς
Νικοπόλιν· ἐκεῖ γὰρ κίβρικα
ἐκείνη.

13 Ζηῶν τὸν νομικὸν καὶ
Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπιμ-
ψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λεί-
πῃ.

14 Μεταδιδόντωσαν δὲ καὶ οἱ

6 Τὸ ὁποῖον ἔχουσιν εἰς
ἡμᾶς πλησίως, διαμίσθου τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρός μας·

7 Διὰ τὰ γενέσθαι κληροδό-
μοι, κατὰ τὴν ἐλπίδα τῆς
αἰωνίου ζωῆς, μὴ τὸ τὰ ἐδι-
καιώθημεν μὴ τὴν χάριν τοῦ.

8 Ὁ λόγος· ἐπὶ τούτοις εἶναι
πιπὸς· καὶ ἐπὶ ταῦτα δίδωμι τὰ
βεβαιώματα, διὰ τὰ φροντίζουσι
τὰ ὑπερέχουσιν εἰς τὰ καλὰ
ἔργα ἰκεῖνοι ὅπως ἐπίσειψαν
εἰς τὸν Θεόν· ἐπὶ ταῦτα εἶναι
τὰ καλὰ καὶ ὠφελίμα εἰς
τὴν ἀνθρώπων.

9 Ἀμὴν τὰ λωλὰ ζητήμα-
τα, καὶ ταῖς γενεαλογίαις,
καὶ ταῖς φιλονεικίαις, καὶ
ταῖς μάχαις ταῖς νομικαῖς,
ἀποσρέφουται· διὰ τὸ εἶναι
ἀνυφιλίῃς καὶ μάταιαις.

10 Τὸν ἀνθρώπου τὸν αἰρετι-
κόν, ὅστις ἀπὸ μίαν καὶ δευτέ-
ρην ἰουδαίαν, ἀποσρέφου τον·

11 Ἰξιδύρωντας ὅτι ὁ τοιοῦ-
τος εἶναι δις γραμμένον, καὶ
ἁμαρτάνει, ὡς τας αὐτοκατά-
κριτος.

12 Ὅταν πέμψω εἰς ἰστίαν
τὸν Ἀρτιμάῳ ἢ τὸν Τυχικόν,
σπύδασι τὰ ἰλδοῦν εἰς ἡμῖνα
εἰς τὴν Νικοπόλιν· διὰ τὸ ἐκεῖ
ἀποφάσισα τὰ ξίχημά σου.

13 Τὸν Ζηῶν τὸν νομικόν,
καὶ τὸν Ἀπολλῶν, ταχίως
εἰλθίτω, φροντίζοντας, τὰ
μὴ τὴν λείψῃ τίποτις.

14 Καὶ οἱ μαθαίνουσι καὶ οἱ

ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ᾖσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονται σὶ οἱ μετ' ἐμῷ πάντες· ἄσπασαι τὰς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει· ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν.

† Πρὸς Τίτοι τῆς Κρητῶν τῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ἰδικοί μας τὰ ἐπιτελεῖν τὰ καλὰ ἔργα, διὰ τὰς ἀναγκαίας χρείας, διὰ μὴ εἶναι ἄκαρποι.

15 Ὅλοι ἐκείνοι ἐπὶ ἐμῷ με τοῦ λόγου μου σὶ χαίρεισι· χαίρεισι ἐκείνοις ἐπὶ τῇ ἀγαπῶσιν με πίστει· ἡ εὐχὴ ἃς εἶναι με ὅλοις ἀμήν.

† Ἡ εἰς Τίτον, τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικόπολις τῆς Μακεδονίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡὸς ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

ΠΑΥΛΟΣ δῖςμιον Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεον ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν,

2 Καὶ Ἀπφία τῇ ἀγαπῶν, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συγγρατιῶτι ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ ὁ δῖςμιον Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεον ἀδελφός, εἰς τὸν Φιλήμονα τὸν ἀγαπητὸν καὶ συνεργόν μας,

2 Καὶ εἰς τὴν Ἀφφίαν τὴν ἀγαπῶν, καὶ τὸν Ἀρχίππῳ τὸν συγγρατιῶντα ἡμᾶς, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ οἴκῳ σου εἰς τὸ σπῆτί σου·

3 Ἄς εἶναι χάρις εἰς ὑμᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πατέρα μας, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦν Χριστοῦ.

4 Εὐχαρισῶ τῷ Θεῷ μν,
πάντοτε μίαι σου ποιῶ-
μι· ἐπὶ τῶν προσευχῶν
με,

5 Ἀκούω σε τὴν ἀγάπην,
καὶ τὴν πίσιν ἣν ἔχης πρὸς
τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς
πάντας τὰς ἀγίους·

6 Ὅπως ἡ κοινωία τῆς
πίσεώς σου ἐιργῆς γίνεται
ὅν ἐπιγινώσκει πατὴρ ἀγα-
θοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν
Ἰησοῦν.

7 Χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολ-
λὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ
ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα
τῷ ἀγίῳ ἀνατίπαιται διὰ
σὺ, ἀδελφί.

8 Διὰ πολλὴν ἐν Χριστῷ
παρέστασιν ἔχον ἐπιτάσσει
σε τὸ ἀνῆκει·

9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλ-
λον παρακαλῶ, τοιούτῳ ὡν,
ὅς Παῦλῳ πρὸςβύτης, κυνὶ
τῷ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.

10 Παρακαλῶ σε περὶ
τῷ ἱμῷ τέκνῳ, ὃν ἐγίνησα
αὐτῷ δέσμιος μν, Ὅπως
μοι·

11 Τὸ ἐπεὶ σοὶ ἄχρηστον,
αὐτὸ δὲ σοὶ καὶ ἡμεῖς εὐχρηστον,
ὅν ἀντιμύψα·

4 Εὐχαρισῶ τὸν Θεόν
μν, πάντοτε ἐνδυμένιος
σε εἰς ταῖς προσευχαῖς
μν,

5 Ἀκούοντας τὴν ἀγάπην
σου καὶ τὴν πίσιν, ὅπῃ
ἔχης εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν
καὶ εἰς ὅλους τὰς ἀγίους·

6 Διὰ τὰ γίνῃ ἡ κοινωία
τῆς πίσεώς σου ἐιργητικήν,
εἰς ἐπιγινώσκιν κάθε λογῆς
ἀγαθοῦ, ὅπῃ ἵπται εἰς ἰσᾶς
ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

7 Πολλὴν χάριν ἔχο-
μεν καὶ παρηγορίαν εἰς
τὴν ἀγάπην σου, ὅτι τὰ
σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἵπται
ἀναπαυμένα διὰ μίσευ σου,
ἀδελφί.

8 Διὰ τοῦτο πολλὴν παρ-
έστασιν ἔχω ἐν Χριστῷ ἐὰν σὶ
προσάξω τὸ ἀρμόδιον·

9 Ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην
περισσότερον παρακαλῶ, τί-
τοιαις λογῆς ὥντας, ὥσαν
Παῦλῳ γέροντας, καὶ τῶρα
ἀκόμι καὶ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε διὰ τὸ
ἰδικόν μου τέκνον, τὸ ὅποῖον
τὸ ἐγίνησα μίση εἰς τὰ
δισμά μου, τὸν Ὀνήσιμον·

11 Ὁ ὅποιος ἵπται καιρὸν
ἦτορ εἰς ἰσῖα ἄχρηστον, ἀρῇ
τῶρα καὶ εἰς ἰσῖα κα. εἰς
ἡμῖνα ἵπται χρήσιμος, τὸν
ὅποῖον πάλιν σὺ ἡμετά-
τιψα

12 Σὺ δὲ αὐτοῖς, τυτίς, τὰ ἱμὰ σπλάγχια, προσλαβῆ·

13 Ὅτι ἐγὼ ἰβυλόμην πρὸς ἑμαυτὸν κατέχην, ἵνα ὑπὲρ σὺ διακουῇ μοι ἐν τοῖς δισμοῖς τοῦ εὐαγγελίου·

14 Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης ἔδην ἠθέλησα ποιῆσαι· ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σὺ ᾗ, ἀλλὰ κατὰ ἐκέσιον.

15 Τάχα γὰρ διὰ τῆτο ἐχωρίσθη πρὸς ὤραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς·

16 Οὐκέτι ὡς δῦλον, ἀλλ' ἐπὲρ δῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστ' ἰμοί, πόσῳ, δὲ μᾶλλον σοι καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ;

17 Εἰ οὖν ἰμὶ ἔχεις κοιωνόν, προσλαβῆ αὐτὸν ὡς ἰμέ.

18 Εἰ δέ τι ἠδικησέ σε, ἢ ὀφείλει, τῆτο ἰμοί ἐλλόγει.

19 Ἐγὼ Παῦλ· ἔγραψα τῇ ἰμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λίγω σοι ὅτι καὶ σιαυτόν μοι προσοφείλεις.

20 Ναὶ, ἀδελφί, ἐγὼ σου

12 Καὶ ἐσὺ προσδίξαι· τον, ὡσὰν ἰδικά με σπλάγχια·

13 Τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἠθέλησα τὸν κρατῶ μὲ τοῦ λόγου μου, διὰ τὰ μὲ ὑπεριτᾶ ἀντὶς διὰ σὲ εἰς τὰ δισμά τοῦ εὐαγγελίου·

14 Ἀμὴν ἔξω ἀπὸ τῆς ἰδικῆς σου γνώμης δι' ἡθέλησα τὰ κάμω τίποτες· διὰ τὰ μὴν ἵπται τὸ καλὸν σου ὡσὰν ἀναγκαστικόν, ἀλλὰ διηρηματικόν.

15 Διατὶ ἴσως διὰ ταῦτα ἐχωρίσθη εἰς ὤραν, (ἐπ' ἰσεία,) διὰ τὰ τὸν ἀπολάβης πάλιν καὶ τὰ τὸν ἔχεις παιτογενεῖον·

16 Ὅχι· πλὴν ὡσὰν δῦλον, ἀλλὰ περισσύτερον ἀπὸ δῦλον, ὡσὰν ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, εἰς ἰμίνα μάλιστ', καὶ πόσῳ μᾶλλον εἰς ἰσεία, καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ;

17 Ἐὰν λοιπὸν ἔχῃς ἰμίνα σύντροφοι, ἔπαρέ τοι μὲ τοῦ λόγου σου ὡσὰν ἰμίνα.

18 Καὶ ἂν σὺ ἀδικῇς τίποτες, ἢ σὺ χρεωγᾷ, ἰτὺτο εἰς ἰμίνα λογαρίασαι το.

19 Ἐγὼ ὁ Παῦλ· ἔγραψα μὲ τὸ ἰδικόν μου χεῖρ, ἐγὼ δέλω τὸ πληρώσει· διὰ τὰ μὴ σου εἰπῶ ὅτι μὲ ἀπαιωχρηστώ καὶ τοῦ λόγου σου.

20 Ναὶ, ἀδελφί, ἐγὼ

ἰσχυροὶ ἐν Κυρίῳ· ἀνά-
παυσετέ μου τὰ σπλάγχνα
ἐν Κυρίῳ.

21 Πιστεύεις τῇ ὑπακοῇ
σὺ ἔγραψά σοι, ἰδὼς ὅτι
καὶ ἐπὶ ὁ λόγος ποιή-
ται.

22 Ἄμα δὲ καὶ ἰτοίμαξί
μου ξύλαι· ἰλπίζω γὰρ ὅτι
διὰ τοῦ προσευχῶν ὑμῶν
χαρισθήσομαι ὑμῖν.

23 Ἀσπάζονται σοι Ἐπα-
φρᾶς, (ὁ συναιχμαλώτός μου
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,) Μάρκε,

24 Ἀρίσταρχος, Δημᾶς,
Λυκάς, οἱ συνεργοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
πνεύματος ὑμῶν· ἀμήν.

† Προς Φιλήμονα ἔγραψεν
ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀσμίου

ἄνθρωπον· καὶ ἤθελα σὺ ὠφελῇ-
θῃ ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσε τὰ
σπλάγχνα μου ἐν Κυρίῳ.

21 Θαρρῶντας εἰς τὴν ὑ-
πακοήν σου σὺ ἔγραψα, ἐξέ-
ρωτας ὅτι καὶ περισσότερον
ἀπ' ἐκείνου ὁποῦ λόγος θέλεις
κταί.

22 Καὶ ὁμῶς ἰτοίμαξί μου
καὶ ξυνοδοῦν· διατὶ θαρ-
ρῶ, ὅτι διαμίσσω τῶν προσ-
ευχῶν σας θέλω χαρισθῇ εἰς
ἐμὰς.

23 Σὺς χαιρετοῦν ὁ Ἐπα-
φρᾶς, (ὁ συναιχμαλώτός μου
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,) Μάρκε,

24 Ἀρίσταρχος, Δημᾶς,
Λυκάς, οἱ συνεργοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅς εἴναι μετὰ τὸ
πνεῦμά σας· ἀμήν.

† Ἡ εἰς Φιλήμονα ἔγραψεν
ἀπὸ τῆς Ῥώμης διαμίσσω
Ὀσμίου οἰκίτης.

Ἡ ΠΡΟΣ ἙΒΡΑΙΟΥΣ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κιφ. α'. 1.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολυ-
τρόπως πάσαι ὁ Θεὸς
λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν
τοῖς προφήταις, ἵπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν τέτων ἱλάλησιν
ἡμῖν ἐν υἱῷ,

2 Ὅν ἔθηκε κληροδόμον
πάντων, δι' ἧ καὶ τὴς αἰῶνας
ἐποίησιν·

3 Ὅς ὦν ἀπαύγασμα τῆς
δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑπο-
στάσεως αὐτοῦ, φέροντι τὰ
πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυ-
νάμει αὐτοῦ, δι' ἑαυτὴ κα-
θαρισμὸν ποιησάμενοι τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἱκάδισιν ἐν
διξίᾳ τῆς μεγαλωσύνης ἐν
ὑψηλοῖς·

4 Τοσούτω κρείττωι γινό-
μενοι τῶν ἀγγέλων, ὅσω δια-
φορώτεροι παρ' αὐτοὺς κικληρο-
νόμηκεν ὄνομα.

ἘΣΤΩΝΤΑΣ ὁ Θεὸς ἐν
ἱλάλησιν εἰς τὴς πατέρας,
τὸν παλαιὸν καιρὸν, εἰς πολλὰ
μέρη καὶ μὴ πολλὰς τρυφάς,
διαμίσθ τῶν προφητῶν, ἡς
ταῖς ὑστεραῖς τέταταις ἡμέραις
μας ἱλάλησιν διαμίσθ τῷ
υἱῷ,

2 Τὸν ὁποῖον ἔλαβον κλη-
ροδόμον ὅλων τῶν πραγμά-
των, διαμίσθ τοῦ ὁποῖου ἔλαβον
καὶ τὴς αἰῶνας·

3 Ὁ ὁποῖος ὥντας ἀπαύ-
γασμα τῆς δόξης καὶ χαρακ-
τὴρ τῆς ὑποστάσεώς τε, καὶ
βασιλεύοντας τὰ πάντα μὴ τῶν
λόγων τῆς δυνάμεώς τε, κάμ-
ινοντας διαμίσθ τοῦ λόγου τε
καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν
μας, ἱκάδισιν ἐν διξίᾳ τῆς
μεγαλωσύνης εἰς τὴς ὑψηλὰς
τόπαι·

4 Καὶ ἴσθι τόσοι μεγαλύ-
τεροι ἀπὸ τῆς ἀγγέλων, ὅσοι
καὶ ἑξοχώτεροι παρ' αὐτοὺς
ἐκκληρονόμησιν ὄνομα.

5 Τίνι γάρ εἰπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Τίός μὲν εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γιγίσηκά σοι; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἴσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔστι μοι υἱός·

6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκὴν σου, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τὴν ἀγγέλου λέγει· Ὁ παῖς τὴν ἀγγέλου αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ τῆς λειτουργίας.

8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ υἱὸς σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος ἐκείνη· ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμισήσας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισί σοι ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἵλασι ἀγαλλιᾶσθαι παρὰ τὴν μετόχην σου.

10 Καί· Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὸν γῆν ἰδιμιλίσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου αἶψα οἱ ἔρανοι·

11 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμίσεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιοι παλαιωθήσονται·

12 Καὶ ὡς περικύβητοις αὐτοῦ, καὶ ἀλλαγῇ

5 Διατὶ εἰς ποῖον ἀπὸ τῆς ἀγγελίας εἶπε καμίαν φοράν· Τίός μὲν εἶσαι ἐγὼ, ἐγὼ σήμερον σὶ γιγίσησα; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ θίλω τοῦ εἶσθαι πατέρα, καὶ αὐτὸς θίλει μὴ εἶσθαι υἱός;

6 Καὶ πάλιν, ὅταν ἐμβάσῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκὴν σου, λέγει· Ἄς τὸν προσκυνήσουσιν ὅλοι οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

7 Καὶ διὰ τῆς ἀγγελίας λέγει· Ὁπῦ κάμει τῆς ἀγγελίας τῆς πνεύματα, καὶ τῆς λειτουργίας τῆς φλόγα φωτίας.

8 Ἀμὴν διὰ τὸν υἱόν λέγει· Ὁ υἱὸς σου, ὁ Θεός, εἶσαι αἰῶνι· ῥάβδος τῆς ἐξουσίας· εἶσαι τὸ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμισήσας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο σὶ ἔχρισιν ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἵλασι ἀγαλλιᾶσθαι παρὰ τὴν συντροφίαν σου.

10 Καί· Ἐσὺ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, Κύριε, ἰδιμιλίσας τὴν γῆν, καὶ οἱ ἔρανοι εἶσαι ἔργα τῶν χειρῶν σου·

11 Αὐτοὶ θίλῃσι χαλασθῇ, ἀμὴν ἐγὼ μίσεις βίβας· καὶ ἱμάτιοι ὅσοι ὥσαν φόριμα θίλῃσι παλαιώσιν·

12 Καὶ ὥσαν ἱπανωφόριμα θίλῃσι τὴν τυλίξῃ, καὶ θίλῃσι

σονται· σὺ δὲ ὁ αἰτὸς εἶ,
καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλεί-
ψουσιν.

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν
ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου
ἐκ διξιῶν μου, ἵνα ἂν θῶ
τὴν ἰχθρύν σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου;

14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ
λητουργικὰ πνεύματα, εἰς
διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ
τῆς μέλλουσας κληρονομεῖν
σωτηρίας;

μεταβαλθῇ· ἀμὴν ἰσὺ εἶσαι ὁ
αὐτὸς, καὶ οἱ χεῖροι σου ὡς
θίλουν λείψαι.

13 Καὶ εἰς ποῖον ἀπὸ τῶν
ἀγγέλων εἶπεν καμία· Κάθου
ἐκ διξιῶν μου, ἵνα ἔτι
ἐὰν βάλλω τὴν ἰχθρύν σου
ὑποπόδιον εἰς τὰ πεδάρια
σου;

14 Δὲν εἶναι ἐκείναι ὅλα
λητουργικὰ πνεύματα, ἐπεὶ
στέλλονται εἰς ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ
ἐκείνους ὅπου μέλλουσι εἰς κληρο-
νομήσασιν σωτηρίας;

Κιφ. β'. 2.

ΔΙΑ' τὸτο δι' περισσοτέρως
ἡμᾶς προσέχειν τοῖς
ἄκουσθῆσι, μὴ ποτε παραρ-
ξήωμεν.

2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλου λα-
ληθεὶς λόγος ἐγένετο βίβαιος,
καὶ πᾶσα παράβασις καὶ πα-
ρακοὴ ἔλαβεν ἰνδικαίαν μισθαπο-
δοσίαν·

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφυξόμεθα
τηλικαύτης ἀμειλήσαντις σω-
τηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβῆσα
λαλιῆσθαι διὰ τοῦ Κυρίου,
ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς
ἰβιβαιώθη·

4 Συνιπιμαρτυροῦντο τοῦ
Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν,
καὶ ποικίλαις δυνάμειν,

ΔΙΑ' τὸτο πρέπει ἐὰν ἔχη-
μι τὸν ἰσὺν μου περισσώ-
τερον εἰς ἐκείνα ὅπου ἀκού-
σαμεν, μήπως καὶ παραρ-
ξήσωμεν.

2 Διατὶ ἵαν ὁ λόγος ἐπεὶ
ἐλαλήθη διαμίσθου τῶν ἀγγέ-
λων ἵγινε βίβαιος, καὶ ἐκείνη
παράβασις καὶ παρακοὴ
ἔλαβε δικαίαν πληρωμὴν·

3 Πῶς δόλομεν γλυτῶσαι
ἑαυτοὺς, ἐὰν ἀμειλήσωμεν τίτῳ
λογῆς μιγάτης σωτηρίας; ἡ
ὁποῖα ἀρχισιν ἐὰν λαλήται δια-
μίσθου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπ' ἐκεί-
νης ὅπου τὴν ἀκουσάντων, ἰβι-
βαιώθη εἰς ἡμᾶς·

4 Ἐξοιτάς ἐὰν συνιμαρ-
τύρα ὁ Θεὸς μὴ σημεία καὶ
μὴ τέρατα, καὶ μὴ πολλὰ

καὶ Πνύματ^ο ἁγίῳ μι-
ρισμῶς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέ-
λῃν.

3 Οὐ γὰρ ἀγγίλος ὑπί-
ταξι τὴν οἰκονίαν τὴν
μεινῶσαν, ἀλλ' ἡ λαλο-
μένη.

4 Διαμαρτυράτο δι' αὐ-
τῆς, λέγων· Τί ἴσιν ἄνθρω-
π^ο, ὅτι μιμήσκη αὐτοῦ· ἢ
ὡς ἄνθρωπον, ὅτι ἰπισκίπτη
αὐτοῖς;

7 Ἠλάττωσας αὐτοὺς βρα-
χύ τι παρ' ἀγγίλος· δόξα καὶ
τιμὴ ἰσιφαιώσας αὐτοὺς, καὶ
κατίστας αὐτοὺς ὑπὲρ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου.

8 Πάντα ὑπὲρταξας ὑπο-
κάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν
γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ
τὰ πάντα, ὡς ἀφῆκεν αὐτῷ
ἀνυποτάκτον· Νῦν δὲ ὡς
ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑπο-
τασσόμενα.

9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ'
ἀγγίλος ἡλάττωμίαι βλί-
σσαι Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθη-
μα τοῦ θανάτου, δόξα καὶ
τιμὴ ἰσιφαιώμίαι· ὥς χά-
ρις καὶ ἰσχύς παντὸς γένου-
ται θανάτου.

10 Ἐπρῆκε γὰρ αὐτῷ δι' ὅ-

λογιῶν δύναμεις, καὶ μὴ τὰ
μερίσματα (τῶν χαρισμάτων)
τοῦ ἁγίου Πνύματ^ο, κατὰ
τὴν θέλησιν αὐτοῦ.

5 Διατὶ δὲν ὑπὲρταξεν εἰς
τὴν ἀγγίλος τὴν μέλλουσαν
οἰκονίαν, διὰ τὴν ὅποιαν
ἡμεῖς λαλοῦμεν.

6 Καὶ κάποι^ο ἡμαρτύ-
ρῃσι εἰς κάποιον τόπον, λέ-
γωντας· Τί ἴσιν ὁ ἄνθρωπ^ο,
διὰ τὰ τὸν ἰδυμᾶσαι· ἢ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὰ τὸν
ἰπιμῆσαι;

7 Τὸν ἰσιμῆρυντες εἰς ὀλί-
γους ἀπὸ τῆς ἀγγίλος· καὶ
ἰσιφαιώσας τοὺς μὴ δόξαι καὶ
μὴ τιμῆν, καὶ τοὺς ἰκατάγῃσι
ἀπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν σου.

8 Ὅλα τὰ ὑπὲρταξας ἀπο-
κάτω εἰς τὰ ποδάρια τοῦ.
Διατὶ ἰκίῃ ὑπὲρ ὑπόταξεν
εἰς αὐτοὺς τὰ πάντα, δὲν
ἀφῆκεν καίνα πρᾶγμα ὅπῃ
δὲν τοὺς ὑποτάσσεται· Καὶ
τῶρα ἀκόμη δὲν βλέπομεν
τὰ ἴσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ὅλα
ὑποτασσόμενα.

9 Ἀλλ' ἂν βλέπομεν ἰσιφα-
νωμίαι μὴ δόξαι καὶ τιμῆν,
διὰ τὸ πάθ^ο τοῦ θανάτου,
τὸν Ἰησοῦν, ὅπου ἰσιμῆρυνθη
ὀλίγοι τίποτες ἀπὸ τῆς ἀγ-
γίλος· διὰ τὰ γινυθῇ θάνα-
τος, μὴ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ,
διὰ καδίνα.

10 Διατὶ ἔπρῃκεν εἰς αὐ-

τὰ πάντα καὶ δι' ἧς τὰ πάντα, πολλὰς υἱὲς εἰς δοξαίαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελευτᾷ·

11 Ὁ, τι γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφὺς αὐτὸς καλεῖν,

12 Λέγων· Ἀπαγγεῖλον τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἴσους πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπὶ οὖν τὰ παιδιά κεικινώθηκε σαρκὸς καὶ αἷμα-
τόν, καὶ αὐτοὺς παραπλησίως μετίσχει τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τυτίσι τὸν διάβολον·

15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τήτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἴσχοι ἦσαν δουλείας.

16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγίλων ἐπιλαμβάνονται, ἀλλὰ σπέρματός· Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνονται.

τὸν, διὰ τὸν ὅποιον εἶναι τὰ πάντα, καὶ διαμίσου τοῦ ὅποιου εἶναι τὰ πάντα, ἐὰν τελείωσιν διαμίσου τῶν παθημάτων ἐκείνων, ὅπως ἐμίλλῃ ἐὰν πολλὰς υἱὲς εἰς δόξαι, ὅντας ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας τῆς

11 Διατὶ καὶ ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐκτοῦ ἑνὸς εἶναι ὅλοι. Διὰ τῆς ὁποίας αἰτίας δι' ἐντρέπεται ἐὰν τῇ ὀνομάζῃ ἀδελφὺς,

12 Λέγοντας· Θέλω ἀπαγγεῖλον τὸ ὄνομά σου εἰς τὴν ἐκκλησίαν μου, εἰς τὴν μέσσην τῆς ἐκκλησίας θείῳ σὺ ὑμνήσῃ.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ εἶς θείῳ πιστὸς εἰς αὐτόν. Καὶ πάλιν· Νὰ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ὅσους μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπεὶ δὲ λοιπὸν τὰ παιδιά ἐμετιχάσθη σαρκὶ καὶ αἵματός, καὶ αὐτοὺς ὁμοίως ἔλαβεν μετοχὴν τῶν αὐτῶν, διὰ τὴν χάριν διαμίσου τοῦ θανάτου ἐκείνου, ὅς ἔχει τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἡγοῦν τὸν διάβολον·

15 Καὶ διὰ τὴν ἐλευθέρωσιν ἰότητες, ὅσοι ἦσαν ἀποκάτω εἰς τὴν δουλείαν εἰς ὅλην τὴν ζωὴν, διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου.

16 Διατὶ δι' ἐντρέπεται εἰς τοῦ λόγου τῆς ἀγγελίας, ἀλλὰ πείρει εἰς τοῦ λόγου τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

17 Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ἡμετέροις, ἵνα ἰλιθύνῃ γίνηται καὶ πρὸς ἀρχιερεῖς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλασθῆναι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.

18 Ἐν ᾧ γὰρ πίποιθιν αὐτοὶ σφρασθῆναι, δύναται τῶν σφραζομένων βοηθῆσαι.

17 Διὰ τῆτο ἰχρίωσει ἐὰν ὁμοιωθῇ εἰς ἕνα τῶν ἀδελφῶν, διὰ ἐὰν γίνῃ ἰλιθύνει καὶ πρὸς ἀρχιερεῖς, εἰς τὰ πράγματα ὅπῃ πρέπει ἐὰν γίνονται σημεῖα εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἐὰν καθαρῶνται, ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ.

18 Διὰ τὸ εἰς ἐκεῖνο ὅπου αὐτοὶ ἔπαθον ὅταν ἰσχυράχθῃ, δύναται ἐὰν βοηθήσῃ ἐκείνους ὅπῃ σφραζοῦνται.

Κιφ. γ'. 3.

Ὅτι, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεις ἱερατικῶν μέτοχοι, καταποθεῖτε τὸν ἀπόστολον ἐν ἀρχιερεῖα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Πιστὸν ὄντα τῷ ποιῇσασιν αὐτὸν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

3 Πλείους γὰρ δόξης ἔσται παρὰ Μωσῇ ἰδιώται, καὶ καὶ πλείονα τιμὴν ἔχει τῷ οἴκῳ ὁ κατασκευάσας αὐτὸν.

4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.

5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων,

ΔΙΑ τῆτο, ἀδελφοὶ ἅγιοι, ὅπῃ ἱερασιζήκετε εἰς τὴν κοινωσίαν τοῦ καλεσμοῦ τῆ ἱερατικῆς, σφραζίζετε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερεῖα τῆς ὁμολογίας μας, τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Ὁ ὅπου Θεὸς εἶπαι πρὸς εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ τὸν ἔκαμιν, (ἀπόστολοι καὶ ἀρχιερεῖα,) καθὼς καὶ ὁ Μωϋσῆς (ἔγινεν πρὸς) εἰς ὅλον τὸ σπῆντι.

3 Διὰ τὸ ἐν τῷ Θεῷ τόσον ἰσχυρότερος τιμῆς παρὰ τὸν Μωϋσῆν, ὅσον ἔχει σφραζίζονται τιμὴν ἀπὸ τοῦ σπῆντι ἐκεῖνῳ ὅπου τὸ ἱερασκίαν.

4 Διὰ τὸ καθεὶ σπῆντι γίνεται ἀπὸ τινῶν καὶ ἐκεῖνῳ ὅπῃ ἔκαμιν τὰ πάντα, εἶπαι ὁ Θεός.

5 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔγινεν πρὸς εἰς ὅλον τὸ σπῆντι,

εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησο-
μένων·

6 Χριστὸς δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ
τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ οἶκός ἐσμεν
ἡμεῖς, ἐάνπτερ τῆς παρρησίας
καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος
μέχρι τέλους βιβαίαι κατὰ-
σχῶμεν.

7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού-
σῃτε,

8 Μὴ σκληρύνῃτε τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν
ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ·

9 Ὡς ἐπείρασάει με οἱ
πατέρις ὑμῶν, ἰδοκίμασαν
με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου
τισσαράκοντα ἔτη.

10 Διὸ προσώχθισα τῇ
γυναιῖ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον·
Αὐτὴ πλαιῶνται τῇ καρδίᾳ·
αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς
ἐδῆς μου·

11 Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ
ὀργῇ μου· Εἰ εἰσιελύσονται
εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

12 Βλέπῃτε, ἀδελφοί,
μήποτε ἔσαι ἐν τινι ὑμῶν
καρδίᾳ ποιητὰ ἀπιστίας, ἐν
τῷ ἀπογεῖναι ἀπὸ Θεοῦ
ζῶντος·

ὥσάν· δουλοῦτης, εἰς μαρ-
τυρίαν· ἐκείνων ἐπεὶ ἤμελλαν το
λαλῆσαι ἡμῖν·

6 Ὁ Ἀμὴν ὁ Χριστὸς ἡμε-
ῶν υἱὸς ἀπάτω εἰς τὸ ἐλ-
κόν τε σπῆντι· τοῦ ὁποῦν
σπῆντι εἰμισθῶν ἡμῶν, καὶ
κρατῶμεν τὴν παρρησίαν καὶ
τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος
βιβαίον ἕως εἰς τὸ τέλος.

7 Διὰ τοῦτο, καθὼς λέγει
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμε-
ρον ἐὰν τῆς φωνῆς τοῦ κυ-
ριοῦ ἀκού-
σῃτε,

8 Μὴν σκληρύνετε τὰς
καρδίαις σας, καθὼς εἰς τὸν
παραπικρασμὸν, εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τοῦ πειρασμοῦ εἰς τὴν
ἐρήμον·

9 Ἐκεί· ἐπεὶ μὴ ἐπειράσαν
οἱ πατέρις σας, μὴ ἰδοκίμα-
σαν, καὶ εἶδαν τὰ ἔργα μου
σαράντα χρόνους.

10 Διὰ τοῦτο ἰσχυάρι-
σεν τὴν γυναῖκα ἐκείνην, καὶ εἶπα·
Αὐτοὶ πάντα πλαιῶνται τὴν
καρδίαν· καὶ αὐτοὶ οὐκ
ἔγνωσαν ταῖς ἐδῆς μου·

11 Εἰς τόσον ὅπῃ ὥμοσα
εἰς τὴν ὀργήν μου· Ὅτι οὐδ-
ποτε θέλωσι εἰσελθεῖν εἰς τὴν
κατάπαυσίν μου.

12 Βλέπῃτε, ἀδελφοί,
μήπως καὶ καμίας φορὰς
εἰς κανίαν ἀπ' ἰσθῆς μὴ
εἶναι καρδίᾳ ποιητὰ ἀπιστίας,
εἰς τὸ γὰρ ἀπογεῖναι ἀπὸ
τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα·

13 Ἀλλὰ παρακαλιῖτε
ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
ἄχρις ὃς τὸ σήμερον καλιῖται·
ἵνα μὴ σκληρυθῇ τις ἐξ
ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀμαρ-
τίας·

14 Μίτοχοι γὰρ γιγνώ-
μιεν τῷ Χριστῷ, ἵνα περ τῇ
ἀρχῇ τῆς ὑποστάσεως μέχρι
τέλους βιβαίαι κατέσχωμεν·

15 Ἐν τῷ λίγισθαι·
ἐκείνη γὰρ τῇ φωνῇ αὐτοῦ
ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνῃτε τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ.

16 Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες
παρητήραιεν, ἀλλ' ὅ πάντες
οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου
καὶ Μωσίου.

17 Τίσι δὲ προσέχθισι
τὸ σαρκίαινα ἔτη; Οὐχὶ
τοῖς ἀμαρτήσασιν, ἀλλὰ τὰ
ἐν τῇ ἐρήμῳ;

18 Τίσι δὲ ὥμοσι μὴ
ἀπολείπεισθαι εἰς τὴν κατὰ-
παυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς
ἀπαθείας;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι
ἐκείνη γὰρ ἡμεῖς διὰ
τὴν ἀπίστιαν.

13 Ἀλλὰ νουθετοῦντες ἑαυ-
τοὺς ἅλλοι πᾶσαι ἡμέραν, ἕως
οὗ καλιῖται τὸ σήμερον· διὰ
ἵνα μὴ σκληρυθῇ καὶ τις
ἀπ' ἡμῶν ἐκ τῆς ἀπώστης τῆς
ἀμαρτίας·

14 Διατὶ ἐγινώκαμεν κοι-
νωτοὶ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κρατῶ-
μεν τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστά-
σεως βιβαίαι ἕως τὸ τέλος·

15 ἕως ὅπου λίγεται·
Σήμερον ἵνα ἀκούσῃτε τὴν
φωνὴν τοῦ, μὴ σκληρύνῃτε
ταῖς καρδίαις σας, ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ.

16 Διατὶ τινὲς ὅπου τὴν
ἀκουσάν, ἐπαραινέσαν τοὺς
Θεοὺς εἰς ὀργὴν ἀλλὰ ὅχι
ὅλοι ἐκείνοι ὅπου ἐγῆκαν ἀπὸ
τῆς Αἰγύπτου διαμείου τοῦ
Μωϋσίου.

17 Καὶ εἰς ποίους ἱβαρυ-
κάρθῃσιν σαρκίαινα χρόνους;
Ὅχι τάχα εἰς ἐκείνους ὅπου
ἀμαρτήσαν, τῶν ὁποίων τὰ
μέλη ἔπισαν εἰς τὴν ἐρήμον;

18 Καὶ ποίους ὥμοσι
ὅτι δὲν μελλοῦν ἵνα ἔμβῃσιν
εἰς τὴν κατὰπαυσιν τοῦ,
παρὰ μοιχαλὰ ἐκείνους ὅπου
ἔγιναν ἀπειθεῖς;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι δὲν
ἐκείνη γὰρ ἡμεῖς διὰ
τὴν ἀπίστιαν.

Κιφ. δ'. 4.

Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἰπαγγελίας εἰσιλθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ἐγερθεῖν.

2 Καὶ γὰρ ἐσμὲν ἐπηγγελισμένοι, καθάπιν καὶ οἱ ἄλλοι· οὐκ ὠφέλησιν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνης, μὴ συγκραμένῳ τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσιλεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καὶ τοὶ τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γεινηθέντων.

4 Εἴρηκε γὰρ περὶ τῆς ἰσδόμης ἔτι· Καὶ κατάπαυσιν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἰσδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ εἰσιλεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινας εἰσιλθεῖν εἰς αὐτὴν, καὶ

Ἄς φοβηθῶμεν λοιπὸν μὴ πως καὶ καίνας ἀπ' ὧν ἀφίνονται τὸ τάξιμον τῆς εἰσοδῆς εἰς τὴν κατάπαυσιν, φαῖν ἵνα γινώσκῃ αὐτοὶ διὰ τὴν ἄργησιν.

2 Διατὶ ἡ ἰπαγγελία ἐπηγγελίσθη καὶ εἰς ἡμᾶς, ὡς καὶ εἰς ἐκείνους· ἀλλὰ ὁ λόγος ὅπου ἄκουσαν διὰ τὴν ὠφέλειαν ἐκείνους, μὴ τὸ ἵνα μὴ ἴδωμεν συγκρασμένῳ μὴ τὸ πείσιν, εἰς ἐκείνους ὅπως τοῦτο ἤκουσαν.

3 Διατὶ ἰμβαίνομεν εἰς τὴν κατάπαυσιν ἔσθ' ἰπιδεύσασθαι, καθὼς εἴπιν· Διὰ τοῦτο ὥμοσα εἰς τὴν ὀργὴν μου, ὅτι ἵνα μὴ ἰμῶμεν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· ἀγκαλὰ καὶ τὰ ἔργα τῆς κτίσεως ἵνα ἰγίνηται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου.

4 Διατὶ ἡ ἰσδόμη ἐστὶν διὰ τὴν ἰσδόμην ἐπὶ τὴν τοιπωτῶσιν· Καὶ κατάπαυσιν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἰσδόμην ἀπὸ ὅλας τῶν τῶν ἔργα.

5 Καὶ εἰς τούτοις τοῖς τότε πάλιν εἴπιν· Ἐὰν ἰμῶμεν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀπομένει ἵνα ἰμῶμεν τινὲς εἰς αὐτὴν, καὶ

οἱ προτεροι εὐαγγελισθέν-
τες ὡς εἰσῆλθοι δι'
ἀπειθείας·

7 Πάλιν τιὰ ὀρίζει ἡμέ-
ραι, σήμερι, ἐν Δαβὶδ λόγῳ,
μιτὰ τισιν χρόνοι· (καθὼς
εἴπεται) Σήμερον ἴαν τῆς
Θεῆς αὐτοῦ ἀκήσῃ, μὴ
σαλευνητὶ τὰς καρδίας
ἡμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτὸς Ἰησοῦς
κατίπαυσιν, οὐκ ἂν περὶ
ἄλλης ἐλάλει μιτὰ ταῦτα
ἡμέρας.

9 Ἄρα ἀπολείπεται σαβ-
βάτισμος τῷ λαῷ τοῦ
Θεοῦ.

10 Ὅ γὰρ εἰσὶν εἰς
τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ
αὐτοὶ κατίπαισιν ἀπὸ τῶν
ἡμερῶν αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ
τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπεδάσκειν οὖν εἰσὶν εἰς
τὴν ἐκίνησιν τὴν κατάπαυ-
σιν ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις
ἐκδιγῇ κατὰ κρίσιν τῆς ἀπει-
θείας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἐνεργὴς, καὶ το-
ρότερος ὡς πᾶσαι μάχαι-
ραι διγμοί, καὶ διηκου-
μιᾶς ἄχρι μετεμῆ ψυχῆς
τι καὶ πνεύματος, ἀρῶν τι
καὶ μολέν, καὶ κριτικὸς ἐν-
δεδόσιν καὶ ἰσοιῶν καρ-
δίας.

ἐκίνοι ὅπῃ εὐαγγελίσθησαν
προτίτερα, δι' ἐμβήκασιν διὰ
τὴν ἀπειθεῖαν·

7 Πάλιν ὀρίζει κάποιαν
ἡμέραν, σήμερον, εἰς τὸν Δαβὶδ
λόγοντας, ὅσπερ ἀπὸ τόσους
χρόνους; (καθὼς ἐλαλήθη) Σή-
μερον ἴαν τὴν Φωτὴν τῆς ἀκέ-
σιτι, μὴ σκληρύνετε ταῖς καρ-
δίαις σας.

8 Διατὶ ἴαν ὁ Ἰησοῦς (τοῦ
Ναυὶ) ἤθιλι τῆς ἀναπαύσεως,
δι' ἡθιλιν λαλῇ διὰ ἄλλης
ἡμέρας ὅσπερ.

9 Λοιπὸν ἀπομένει ἀκό-
μι ἀνάπαυσις εἰς τοὺς λαοὺς
τοῦ Θεοῦ.

10 Διατὶ ἐκίνοι ὅπῃ ἐμ-
βῆκιν εἰς τὴν κατάπαυσιν τε,
καὶ αὐτοὶ κατίπαυσιν ἀπὸ
τὰ ἔργα τῆς, καθὼς ὁ Θεός
(κατίπαυσιν) ἀπὸ τὰ ἰδιά-
τιω ἔργα.

11 Ἄς σπεδάσκειν λοιπὸν
ἐὰ ἐμβῆμιν εἰς ἐκίνησιν τὴν
κατάπαυσιν· μήπως καὶ πέση
καίριας εἰς τὸ αὐτὸ παρά-
δειγμα τῆς ἀπειθείας.

12 Διατὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
ἴσται ζωνταῖς, καὶ ἐνεργὴς,
καὶ κοπτικώτερος περισσύτε-
ρος ἀπὸ κάθε λογῆς μαχαίρης
διγμοί, καὶ περιτὰ ἕως τοῦ
μερισμοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ
πνεύματος, καὶ τῶν ἡμερῶν
καὶ τῶν μηνῶν, καὶ ἐξατασῆς
τῶν ἰδυμῆσεων καὶ τῶν
ἰσοιῶν τῆς καρδίας.

13 Καὶ οὐκ ἔτι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τιτραχλησιμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἐχοντες οὖν ἀρχιερεῖα μέγαν, διηλυθότα τῆς ἑρανῆς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερεῖα μὴ δυνάμενοι συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πιπειρασμένοι δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας.

16 Προσιρχόμεθα οὖν μὲν τὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἴλιον, καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

13 Καὶ δὴν ἴσα καὶ κτίσις ἀφανέρωται ὁμπερὶ στα τῇ· ἀλλὰ ὅλα ἴσα γυμνὰ καὶ αἰοικτὰ εἰς τὰ μάτια ἱκεῖν, εἰς τὸν ὅτιον ἔχομεν ἵα δώσωμεν λογαριασμόν.

14 Ἐχοντες λοιπὸν ἀρχιερεῖα μέγαν, ὁποῦ ἰτίρασι τῆς ἑρανῆς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τὴν ἑμ λογιαν.

15 Διατὶ δὴν ἔχομεν ἀρχιερεῖα ὅπῃ ἵα μὲν δίνεται ἵα συμπαθήσῃ ταῖς ἀσθενείαις μας, ἀλλὰ (ἔχομεν) ἱκεῖνοι ὅπῃ ἱπαράχθη εἰς ὅλα ὁμοίως, χωρὶς ἁμαρτιαν.

16 Σημάνωσι λοιπὸν μὲν δάρεξ· εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ ἵα πάρωμεν ἴλιον καὶ ἵα εὐρωμεν· χάριν καὶ βοήθειαν εἰς καιρὸν ἰπιτεδειον.

Κιφ. ι'. 5.

Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τι καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν·

Διατὶ καθὲ ἀρχιερεὺς ὅτι πέριται ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων, καταστήται (ἀρχιερεὺς) διὰ τῆς ἀνθρώπων, εἰς τὰ πράγματα ὅπῃ κάμω χρεῖα ἵα γίνεται σημάς εἰς τὸν Θεόν, διὰ ἵα προσφέρῃ δῶρά τι καὶ θυσίας διὰ ταῖς ἁμαρτίαις·

2 Μιτριπαθίῃ δυνάμι-
τις ἁγιοῦσι καὶ πλατω-
μένοις ἰπῶ καὶ αὐτὸς περικει-
ται ἁσδίηναι·

3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει,
καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, ὅτε καὶ
περὶ ἑαυτοῦ προσφέρει ὑπὲρ
ἡμῶν.

4 Καὶ ἐχ. ἑαυτῷ τις
λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ
ὁ καλέμει· ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών.

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς
ἐχ. ἑαυτοῖς ἰδοῦναι γυναι-
κας ἀρχιερεῖς, ἀλλ' ὁ λαλή-
σας πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶ
σὺ, ἰγὼ σήμερον γινώσκω
σε.

6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῃ
λεγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα
κατὰ τὴν τάξιν Μιλχισι-
θ.

7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δέησις
τι καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν
δυνάμειον σώζειν αὐτὸν ἐκ
θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυ-
ρῆς καὶ δακρύων προσεύχας,
καὶ ἰσχυροῦσθαι ἀπὸ τῆς
ἐκείνου.

8 Καθὼς ὡς υἱὸς, ἱμα-
τίου ἀφ' οὗ ἵκαδι τὴν ἵπα-

2 Δυνάμι· τὰ συμπά-
σχη δικαίως μὴ τῆς ἁγιο-
οῦντας καὶ πλατωμένους· ἵπει-
δὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ἰδιδυ-
μί· ἁσδίηναι·

3 Καὶ διὰ ἐτέτην χριστιῶ,
καθὼς διὰ τὸν λαόν, τέτοιας
λογῆς καὶ διὰ λόγου τοῦ τὰ
προσφέρειν θυσίαν διὰ ταῖς
ἁμαρτίαις.

4 Καὶ κανίνας δὲν πέρνει
τὴν τιμὴν εἰς τοῦ λόγου τε,
ἀλλὰ ἐκεί· ὅπῃ καλεῖται
ἀπὸ τῶν Θεῶν, τῇ πέρνει,
ὡσὰ καὶ ὁ Ἀαρών·

5 Τοιετωτρόπως καὶ ὁ Χρι-
στὸς δὲν ἰδοῦναι τοῦ λόγου τε τὰ
γίνῃ ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ ἐκεί·
(τὸν ἰδοῦναι) ὅπῃ τοῦ εἶπεν·
Υἱὸς μου εἶσαι ἰσὺ, ἰγὼ σήμερον
σὶ ἰγίνησα.

6 Καθὼς καὶ εἰς ἄλλον
(Ψαλμὸν) λέγει· Ἐσὺ εἶσαι
ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
τάξιν Μιλχισιθ.

7 Ὁ ὅποι· (Χριστὸς) εἰς
ταῖς ἡμέραις τῆς σάρκας τε,
ἔρωτας τὰ προσφέρειν δέησαις
καὶ παρακάλλισαις μὴ κραυ-
γῇ δυνατῇ καὶ δάκρυα εἰς
ἐκεί· ὅπῃ ἰδύναιτο τὰ τὸν
γλυτώσῃ ἀπὸ τῶν θάνατον,
καὶ ἔρωτας τὰ ἀκυσθῇ ἀπὸ
τῆς ἐνλάβειναι,

8 Ἀγκαλὰ καὶ τὰ ἦτον
εἰς, ὅμως ἀπ' ἐκεί· ὅπῃ
ἵκαδι, ἵμαδι τὴν ἵπα-
κον·

9 Καὶ τελειωθεὶς ἰγύντω
τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν
αἰτίῃς σωτηρίας αἰώνιας·

10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν
τάξιν Μιλχισιδαί·

11 Περί ὃ πολὺς ἡμῖν ὁ
λόγος· καὶ δυσερμήνυστος·
λίγους ἵπτι ἡμετέροις γιγνώσκειται
ταῖς ἀκοαῖς.

12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες
εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν
χρόνον, πάλιν χρεῖαι ἔχουσι
τῷ διδάσκειν ὑμᾶς τίνα τὰ
στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λόγων
τοῦ Θεοῦ· καὶ γιγνώσκειται χρεῖαι
ἔχοντες γάλακτος· καὶ ὃ
σειρᾶς τροφῆς.

13 Πᾶς γὰρ ὁ μιτήχων
γάλακτος, ἄπειρος λόγου
δικαιοσύνης· (ἡπίος γάρ
ἐστι.)

14 Τελείων δὲ ἐστὶν ἡ σειρὰ
τροφῆς, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ
αἰσθητήρια γυγμιασμένα
ἐχόντων πρὸς διακρίσιν καλὴν
καὶ κακὴν.

9 Καὶ ὡς αὖτε ἰτελοῦντα,
ἰγύνει εἰς ὅλην τὴν ὑπακοήν
αἰτίῃς σωτηρίας αἰώνιας·

10 Ἐγνωτὰς ἡ δὲ ὁμοιωθεὶς
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ
τὴν τάξιν Μιλχισιδαί·

11 Διὰ τὸν ὅποιον ἔχοντες
ἡμεῖς πολλὰ λόγια, τὰ
ὅποια εἶναι δυσκολοεξηγήματα·
ἵπτι δὲ ἰγνώνηκεται ὁμοίως εἰς ταῖς
ἀκοαῖς.

12 Διὰ τὸ ἵκνῃ ὅπου ἵπται
ἡμεῖς εἶσθε διδάσκαλοι διὰ τὸν
καιρὸν, χρεάζεσθε πάλιν ἡμεῖς
ὡς διδάσκειν τινας, τοῖα εἶναι
τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν
λόγων τοῦ Θεοῦ· καὶ εἶσθε
τίτοιμοι ὅτι χρεάζεσθε γάλα,
καὶ ὅχι σειρᾶν τροφῆς.

13 Διὰ τὸ καθύστερας εἶναι
μιτήχῃ τὸ γάλα, εἶναι ἄτακτος
ἀπὸ τοῦ λόγου τῆς δικαιοσύνης·
(διὰ τὸ εἶναι ἡπίος.)

14 Καὶ ὃ γὰρ τροφῆς
εἶναι τῶν τελείων, ὅπου ἔχοντες
τὰ αἰσθητήρια ἀσχημικά διὰ
τὴν ἔξιν, εἰς τὸ ἡμεῖς διακρίνομεν
τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.

Κεφ. γ'. 6.

ΔΙΟ' ἀφίεντες τὸν τῆς ἀρχῆς
τῷ Χριστῷ λόγον, ἵπτι τὴν
τελειότητα φερόμεθα· μὴ πα-
λιν διμύλιοι καταβαλλόμενοι
μιταιοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων,
καὶ πίστεως ἵπτι Θεόν,

ΔΙΑ' τὸτο ἀφίεντες τὸν λό-
γον τῆς ἀρχῆς τῷ Χριστῷ,
ὡς φερόμεσθαι εἰς τὴν τελειο-
τητα· μὴ βάλλομε πάλιν
διμύλιοι μιταιοίας ἀπὸ τῶν
νεκρῶν ἔργων, καὶ τῆς πίστεως
εἰς τὸν Θεόν,

2 Βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθήσεις τι χερῶν, ἀναγάζεις τι νεκρῶν, καὶ κρίνεις αἰώνιῳ.

3 Καὶ τὺτο ποιήσωμεν, ἵνα περὶ ἐπιτήρησιν ὁ Θεός.

4 Ἀδύνατοι γὰρ τὰς ἀπὸ φωτισθείας, γινωσκόμενοι τι τῆς δουλείας τῆς ἰσχυροῦς, καὶ μισοῦντες γινωσκόμενοι Πνεύματος ἁγίου,

5 Καὶ καλὸν γινωσκόμενοι Θεῷ ῥῆμα, δύναμεις τι μέλλοντι αἰῶνι,

6 Καὶ παραπιστότας, πάσας ἀπεκρίνεις εἰς μιτάτοιας, ἀναγαυρόντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδυναμίας.

7 Γῆ γὰρ ἡ πύσσα τὸν εἶναι πολλὰκις ἐρχόμενος ὅτι, καὶ τίκτουσα βοτάνης ἑαυτοῖς ἑαυτοῖς δι' οὗ καὶ γινώσκονται, μεταλαμβάνειν ἑαυτοῖς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

8 Ἐφύρυσσα δὲ ἀνάστασις καὶ τρεῖς, ἀδόκιμοι καὶ οὐκ ἔχοντες ἰσχύος, ἡς τὸ τέλος αἰῶνι.

9 Πιστεύουσα δὲ περὶ τοῦ, ἀγαπᾷ, τὰ κριτήρια

2 Καὶ τῆς διδαχῆς τῶν βαπτισμῶν, καὶ τῆς ἐπιθήσεως τῶν χερῶν, καὶ τῆς ἀναγάζειν τῶν νεκρῶν, καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου.

3 Καὶ τὺτο θέλομεν τὸ κάμεν, ἃς μᾶς τὸ συγχωρήσῃ ὁ Θεός.

4 Διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ἐκείνοις ὅπως φωτισθῇσαν μίαν φοράν, καὶ ἐγινώσκων τῆς ἰσχυροῦς δουλείας, καὶ ἔχοντες μισοῦν τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

5 Καὶ ἐγινώσκων τὸν καλὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῖς δυνάμειν τοῦ μέλλοντι αἰῶνι,

6 Ἐὰν παραπίσωσι, ἵνα ξανακαυρώσων τοῦ λόγου τὴν πάλιν εἰς μιτάτοιας, ἀναγαυρόντες εἰς τὸν λόγον τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ πομπεύουσιν τον.

7 Διὰ τὸ ἡ γῆ ὅπως πίπει τὴν βροχὴν ὅπως ἔρχεται πολλὰκις εἰς αὐτήν, καὶ γινώσκων χερτάρια ἐπιτήδεα διὰ ἐκείνης ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ γινώσκονται, πείρειν εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀμὲν ἐκείνη ἡ γῆ ὅπως φυτρῶσι ἀγκάδια καὶ τριβόλια, εἶναι ἀδόκιμος καὶ κοῦτα εἰς τὴν κατάραν, καὶ τὸ τέλος τῆς εἶναι τὸ καὶ κατακαυθῇ.

9 Ἀλλὰ διὰ λόγου σας, ἀγαπᾷ, ἰσχυροί καὶ πι-

καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ
ἔτω λαλῶμεν.

10 Οὐ γὰρ ἄδικ^Θ ὁ
Θεὸς, ἐπιλαδίσθαι τοῦ ἔργου
ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς
ἀγάπης ἧς ἰδεύεσθε εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακοι-
νῶντες τοῖς ἁγίοις καὶ
διακοινοῦντες.

11 Ἐπιθυμῶμεν δι' ἕκαστον
ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἰδιεύεσθαι
σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν
τῆς ἐλπίδος^Θ ἄχρι τέλους·

12 Ἴνα μὴ ἰωθρὶ γένησθε,
μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως
καὶ μακροθυμίας κληρονομή-
σων τὰς ἐπαγγελίας.

13 Τῷ γὰρ Ἀβραάμ
ἐπαγγελᾶμεν^Θ ὁ Θεὸς,
ἐπὶ κατ' ἑθνοὺς εἶχε μί-
ζον^Θ ὁμῶσαι, ἅμοσι κατ'
ἑαυτοῦ,

14 Λέγων· Ἡ μὴ εὐλογῶν
εὐλογήσω σὲ, καὶ πληθύνων
πληθυνῶ σὲ.

15 Καὶ ἔτω μακροθυ-
μήσας ἐπίτρυχι τῆς ἐπαγ-
γελίας.

16 Ἀδελφοί μιν γὰρ
κατὰ τοῦ μίζον^Θ ὁμίουσι,
καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλο-
γίας πείρας εἰς βιβαίωσιν
ὁ ὅρκος^Θ.

17 Ἐν δὲ περισσώτερον

γεύομεν τὰ καλλίτερα, καὶ
ἐκείνα ὅπῃ ἐγγίξουσιν εἰς τὴν
σωτηρίαν, ἀγκαλὰ καὶ ἱε-
ραλῶμεν.

10 Διὰ τὸ δὲ ἵνα ὁ
Θεὸς ἄδικ^Θ μὴ ἀπομονώ-
τῃ τὸ ἔργον σας καὶ τὸν κόπον
τῆς ἀγάπης, τὴν ἐπιστὴν
ἰδεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
ἔργου καὶ ὑπερεξέσται ἐπὶ
καὶ ὑπερεξέσται τοὺς ἁγίους.

11 Καὶ ἐπιθυμῶμεν καθ-
ύς ἀπ' ἑαυτοῦ καὶ ἀγαπᾶται τὴν
αὐτὴν σπουδὴν εἰς τὴν πληροφορίαν
τῆς ἐλπίδος τῆς ἐλπίδος·

12 Διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι μι-
μητοὶ, ἀλλὰ μιμηταὶ ἐκείνων
ὅπῃ κληρονομήσονται τὰς ἐπαγγελίας
διὰ τὴν πίστιν καὶ μα-
κροθυμίας.

13 Διὰ τὸ ὅτι τάξας
εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἐπαθὲν δὲ
εἶχε καὶ ὁμῶσαι εἰς καὶ ἑαυτοῦ μι-
γαλῆτερον ἅμοσι εἰς τὸν λό-
γον τῆς,

14 Λέγοντας· Καὶ ἀπο-
θνήσκων, ἐγὼ εὐλογῶν θύω σὲ
εὐλογήσω, καὶ πληθύνω θύω
σὲ πληθύνω.

15 Καὶ ἔως ἐκείνης ἔργου
ταῦ καὶ μακροθυμίας ἐπὶ τῇ
τοῦ ταξίματος.

16 Διὰ τὸ οἱ ἀδελφοί
ὁμῶσαι εἰς τὸν μιγαλῆτερον,
καὶ ὁ ὅρκος ἵνα εἰς αὐτὴν
τέλος καὶ ἡ ἀντιλογία
εἰς βιβαίωσιν.

17 Εἰς τὸ ὅτι περὶ τῆς

ἀλλὰ οὗτος ὁ Θεὸς ἐπιτίθει
τὴν ἐλπίδα τῆς ἰσαγγε-
λίας τὸ ἀμιταδίτου τῆς
δοξῆς αὐτοῦ, ἰμεινίσκει
ἐν αὐτῇ.

18 Ἰὰ δὲ δύο πραγ-
ματῶν ἀμιταδίτου, εἰς οἷς
ἀδύνατον φέρεσθαι Θεῷ,
ἰσχυρῶς παράκλησιν ἔχω-
μεν οἱ καταφυγόντες κρα-
τὸς τῆς προκειμένης ἐλ-
πίδος.

19 Ἦν ὡς ἄγκυραι ἔχο-
μεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῶς τι
καὶ βεβαίαι, καὶ ἰσχυρο-
μένω εἰς τὸ ἰσώτερον τοῦ
καταστήσματος.

20 Ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ
ἡμῶν ἰσὴλδιν Ἰησοῦς, κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρ-
χιερὸς γινόμενος εἰς τὸν
αἰῶνα.

ὁ Θεὸς δίδωντας γὰρ δείξῃ
περισσότεροι εἰς τὴν κληρο-
νομίαν τῆς ἰσαγγελίας τὸ ἀμι-
τασίαν τῆς βουλῆς τῆς
ἐμεινίσκει μὴ ὅσον.

18 Ἰὰ διαμίσθον δύο
πραγματῶν ἀμιταδίτων, εἰς
τὰ ὅποια ἴσται ἀδύνατον ἰὰ
φύσιν ὁ Θεός, ἰὰ ἔχωμεν
βεβαίαν παρηγορίαν ἡμῖς
ὅπου ἰκαταφύγαμεν εἰς αὐ-
τόν, ἰὰ κρατῶμεν τὴν ἐλπίδα
ὅπου πρόκειται.

19 Τὴν ὅποιαν ἐλπίδα ἔχο-
μεν ὡς ἄγκυραι ἀσάλευτον
καὶ βεβαίαν τῆς ψυχῆς, καὶ
ὅπου ἰμβαίνει εἰς τὴν παρα-
μύσην μερῶν τοῦ βημοδύρου.

20 Ἐκτὸς ὅπου ὁ Ἰησοῦς ἰμ-
βῆκεν πρόδρομος διὰ λόγου μας,
ἔγνωτας ἰὰ ἔγινεν ἀρχιερεὺς
εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
τοῦ Μελχισεδὲκ.

Κιφ. ζ. 7.

Ὅτι γὰρ ὁ Μελχισεδὲκ,
βασιλεὺς Σαλὴμ, ἱερεὺς
τοῦ Θεοῦ ὑψίστου, ὁ συναιτήσας
Ἀβραάμ ὑπεγίφθη ἀπὸ τῆς
ἐκτὸς τῶν βασιλείων, καὶ ἐυλό-
γησας αὐτόν.

2 Ὅτι καὶ δικαίως ἀπὸ
πάντων ἡμεῖς Ἀβραάμ
ἐκμεν ἡμμεν ἡμμεν
βασιλεὺς δικαιοσύνης,
ἰσὴλδιν δὲ καὶ βασιλεὺς

Διὰ τὴν ἐκτὸς ὁ Μελχισεδὲκ
ἦν βασιλεὺς τῆς Σαλὴμ,
ἡμεῖς τοῦ Θεοῦ τῆς ὑψίστης, ὅπου
ἰσυναπάτησεν τὸν Ἀβραάμ,
ὅταν ἰγύρισεν ἀπὸ τῆς κοπῆς
τῶν βασιλείων, καὶ τὸν ἐυλό-
γησεν.

2 Εἰς τὸν ὅποιον Μελχισι-
δὲκ ὁ Ἀβραάμ ἐκμεν δικα-
ίως ἀπὸ ὅλων καὶ πρῶτον
ἐκμεν βασιλεὺς δικαιο-
σύνης, καὶ ἀπὸ τῆς καὶ βασιλεὺς

Σαλήμ· ὁ ἰσι βασιλεὺς εἰρή-
νης·

3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀ-
γιναιλόγητος· μήτι ἀρχὴν
ἡμερῶν, μήτι ζωῆς τέλει
ἔχων· ἀφωμοιωμένοι δὲ τῷ
υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς
τὸ διηνεκές.

4 Θιωρεῖτε δὲ πηλίκος
ἦτος, ὃ καὶ δικάτη· Ἀβραάμ
ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροδινίων ὁ
πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν
υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμ-
βάνοντες, ἐτολὴν ἔχουσι ἀπο-
δικατῆν τὸν λαὸν κατὰ τὸν
ἴομον, τυτίσι, τῆς ἀδελφῆς
αὐτῶν, καίπερ ἰξεληλυ-
θότας ἐκ τῆς ὁσφύος
Ἀβραάμ.

6 Ὁ δὲ μὴ γιναιλογύ-
μενος ἐξ αὐτῶν, διδικά-
τωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν
ἔχοντα τὰς ἱπαγγιλίας
εὐλόγηκε.

7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντί-
λογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ
κρείττους· εὐλογεῖται.

8 Καὶ ὅδι μὲν δικάτας
ἀποδιήσκοιτες ἄνθρωποι λαμ-
βάνουσιν· ἐκὶ δὲ, μαρτυρέμιος
ὅτι ζῇ.

9 Καὶ (ὡς ἔπος· εἰπιῶν)
διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ
δικάτης λαμβάνει διδικάτω-
ται·

Σαλήμ· τὸ ὅποῖον θάλασσά ἐστι
βασιλεὺς τῆς εἰρήνης·

3 Χωρὶς πατέρα, χωρὶς
μητέρα, χωρὶς γιναιλογεῖν·
μηδὲ ἀρχὴν ἡμερῶν, μηδὲ τε-
λεῖ· ζωῆς ἔχοντας· ἀλλὰ φα-
νόμενοι· παρόμοιοι· μὲν τῷ υἱῷ
τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς παπο-
τεινά.

4 Καὶ σοχάξισθι πως·
μιγάλοι· ἦτοι ἰσότης, ἐκ τῶν
ὁποῖον καὶ ὁ Ἀβραάμ ὁ πα-
τριάρχης ἔδωκε δικατῆν ἀπὸ τὰ
κερσιύματα.

5 Καὶ ἐκὶ τοὶ ἀπὸ τῆς εἰσ
τοῦ Λευὶ, ὅπῃ περιεστὶ τῶν
ἱερωσίων, ἔχουσι πατριάρχην
ἰὰ ἀποδικατίζειν τὸν λαόν
κατὰ τὸν ἴομον, ἥτοι τῆς
ἀδελφῆς τῆς, οἱ ἐπιτελεῖ
αὐτοὶ ἀγκαλὰ ἰὰ ἐγγεῖται
ἀπὸ τὴν μέσση τοῦ Ἀβραάμ.

6 Ἀμὴν ἐκὶ· ὅπῃ δι
ἰγιναιλογεῖται ἀπ' αἰτῆς, ἰδι-
κάτισι τὸν Ἀβραάμ, καὶ εὐλό-
γησι ἐκὶ τοὶ ὅπῃ ἔχει τὰ τα-
ξήματα.

7 Καὶ ἐξ ἀπὸ καὶ διλογίας
ἀντιλογίας, τὸ μικρότερον ὀ-
λογᾶται ἀπὸ τὸ μεγαλῆτερον.

8 Καὶ ἰδὼ οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ
ζῶντες· ἐκὶ δὲ, μαρτυρεῖται ὅτι ζῇ.
ἀλλὰ ἐκὶ (λαμβάνει) ἐκὶ-
τος, ὅπῃ μαρτυρεῖται ὅτι ζῇ.

9 Καὶ (διὰ τὰς ἐπισημειώσεις)
καὶ ὁ Λευὶ ὅπῃ περιεστὶ τῶν
δικατῆς, αἰτεῖ, ἰδεῖται· ὅπῃ
τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀβραάμ·

10 Ἐτι γὰρ ἐν τῇ ὁμοίᾳ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτι συνηύχουν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὴ ὅτι τελείωσις ἡ τῆς Λευιτικῆς ἱερουσίας ἐν τῷ λαῷ γὰρ ἰπ' αὐτῇ καταδείχεται· τίς ἴτι χρεία, κατὰ τοῦ πατρὸς Μελχισεδέκ ἵστασθαι ἱερεῖα, καὶ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν ἱερεύειν;

12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερουσίας, ἐξ ἀνάγκης καὶ ὅσα μετὰδισις γίνεται.

13 Ἐφ' οὗ γὰρ λίγεται ταῦτα, φυλῆς ἰτίρας μετέσχευε, ἀφ' ἧς ὑδὶς προσέσχευε τῷ θυσιαστήριῳ.

14 Πρόδελον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰσὺς ἀνατίθεται ὁ Κύριος ἡμῶν εἰς τὴν φυλὴν ὑδὶν πρὸς ἱερουσίας Μωσῆς ἱερεύει.

15 Καὶ περισσύτερον ὅτι καταδείχεται ἰσὺς, ὡς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν Μελχισεδέκ ἱερεύει ἱερεὺς ἰτίρῳ.

16 Ὅς ὁ κατὰ νόμον ἱσταλὲς σαρκικῆς γένουσι, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀδιαφθάρτου.

17 Μαρτυρεῖ γάρ· Ὅτι ὁ ἰσὺς εἰς τὴν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

10 Διὰ τὴν ἀκόμιν εἰς τὴν μέσιν τοῦ πατρὸς ἦτον, ὅταν τὸν συναπαίτηται ὁ Μελχισεδέκ.

11 Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελείωσις ἦτον διὰ τῆς ἱερουσίας τῆς Λευιτικῆς· (διὰ τὴν ὁμοίωσιν εἰς αὐτὴν) τί χρεία ἱερέων, καὶ σηκωθῇ ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ, καὶ ὅχι καὶ λίγεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Ἀαρὼν;

12 Διὰ τὴν ὅταν μετατίθεται ἡ ἱερουσία, ἐξ ἀνάγκης γίνεται καὶ μετὰδισις τοῦ νόμου.

13 Διὰ τὴν ἰσὺς διὰ τὸν ὅποιοι ἱεραλῆθησαν ἰτίρῳ, κατὰ τὴν ἀπὸ ἄλλης φυλῆς, ἀπὸ τῆς ὅποιας ὑδὶς καὶ ἱερεὺς ἱερεύει εἰς τὸ θυσιαστήριον.

14 Διὰ τὴν φανερὸν εἶναι ὅτι ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ Ἰσὺς ἀνατίθεται ὁ Κύριός μας· εἰς τὴν ὅποια φυλὴν ὁ Μωϋσῆς διὲν ἰσὺς τίποτις πρὸς ἱερουσίας.

15 Καὶ τὸτο ἀκόμιν περισσύτερον εἶναι φανερὸν, ἐπεὶ δὴ σηκώνεται ἄλλος ἱερεὺς, κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ Μελχισεδέκ.

16 Ὁ ὅποιος διὲν ἔστιν κατὰ τὸν νόμον τῆς ἐπιτολῆς τῆς σαρκικῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀδιαφθάρτου.

17 Διὰ τὴν ὅτι μαρτυρεῖ λίγεται· Ἐσὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὴν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

18 Ἀδίτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγέσσις ἱστολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθεῖς καὶ ἀνωφελές·

19 Οὐδὲν γὰρ ἱτιλιώσιν ὁ νόμος, ἱπποσαγωγὴ δὲ κρείττονος ἱλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ.

20 Καὶ καθ' ὅσοι ἔχωρῃς ἐρεωμοσίας·

21 (Οἱ μὲν γὰρ, χωρὶς ἐρεωμοσίας εἰσὶν ἱππῆς γιγιοτίς· ὁ δὲ, μετὰ ἐρεωμοσίας, διὰ τοῦ λόγου τοῦ πρὸς αὐτόν· Ὡμωσι Κύριον, καὶ ἑμεταμιληθήσεται· Σὺ ἱερὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισιδικ·)

22 Κατὰ τοσούτοις κρείττονος διαθήκης γίγινι ἔγγυον Ἰησοῦς.

23 Καὶ οἱ μὲν, πλείους εἰσὶ γιγιοτίς ἱερῆς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένει·

24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένει αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατος ἔχει τὴν ἱερωσίην·

25 Ὅθεν καὶ σώζει εἰς τὸ παντιλὶς δύναιται τὴν προσερχομένην δι' αὐτῷ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ἐπὶ αὐτῷ.

26 Τοιούτου γὰρ ἡμῖν ἱπριπιν ἀρχιερεὺς, ὅσιον, ἀκατον, ἀμειντον, κίχον·

18 Διατὶ ἡ ἱστολὴ παύεται διὰ τὴν ἀσθεῖαν τῆς καὶ τὴν ἀνωφελειαν·

19 Διατὶ ὁ νόμος δι' ἱπποσαγωγῆς τίς τις, ἀλλὰ ἡ ἱπποσαγωγὴ τῆς ἱλπίδος, διαμίσθους τῆς τῆς σημανόμεναι εἰς τὸν Θεόν.

20 Καὶ εἰς ὅσοι δι' ἡμῶν χωρὶς ἐρεωμοσίας·

21 (Διατὶ ἱππῆς ἱπποσαγωγῆς χωρὶς ἐρεωμοσίας· ἀπὸ ἱπποσαγωγῆς μὲν ἱπποσαγωγῆς, διαμίσθους ἱπποσαγωγῆς ἐπὶ τὸν λόγον· Ὡμωσι Κύριος, καὶ δι' ἡμῶν μετανοήσιν· Ἐσὺ εἶσαι ἱερὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισιδικ·)

22 Τόσοι καλλιστέραις διαθήκης ἔγγινι ἔγγυος ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ἱππῆς μὲν ἱπποσαγωγῆς πολλοὶ ἱππῆς, ὅτι ἀπὸ τὸν θάνατον ἐμποδίζονται ἐὰν μὲν·

24 Ἀμὲν ἱππῆς, ὅτι μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει τὴν ἱερωσίην ἀδιάδοχον·

25 Διὰ τοῦτο καὶ δύναιται ἐὰν σώξῃ εἰς τὸ παντιλὶς ἐπὶ τὴν προσερχομένην δι' αὐτῷ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ἐπὶ αὐτῷ διὰ λόγου τῆς.

26 Διατὶ τοιούτος ἀρχιερεὺς μᾶς ἱπριπιν, ὅσιον, ἀκατον, ἀμειντον, κίχον·

μίας ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν,
καὶ ὑψηλότερος τοῦ ἡραίου
γινόμεθ'·

27 Ὁ οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥστε οἱ ἀρχιερεῖς, πλείους ὑπὲρ τῶν ἡραίων, θυσιᾶς ἀναφέρουσι, ἵνα τὰ τοῦ λαοῦ· τὸτο γὰρ ἐποίησιν Ἰφάπαξ, ἵνα τὸν ἀνιήσῃ.

28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπου καθίσταται ἀρχιερεῖς, ὡς τὰς ἀσθένειας· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τοῦ νόμου, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τῆς αἰωνιότητος.

ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος ἀπὸ τῆς ἡραίας γινόμεθ'·

27 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει ἀνάγκην, καθὼς ἔχει ἐκείνοι οἱ ἀρχιερεῖς, νὰ ἀναφέρῃ καθ' ἡμέραν θυσιάαι, προτίτερα διὰ ταῖς ἰδικαῖς τῆς ἁμαρτίας, ἵνα τὰ καὶ διὰ ταῖς (ἁμαρτίας) τοῦ λαοῦ διατὶ ἐν τῷ τὸ ἔκαμι μίαν φοράν, ὅταν ἐπρόσφει τοῦ λόγου τῆς.

28 Διατὶ ὁ νόμος καταστήσει ἀρχιερεῖς ἀνθρώπου, ὅπῃ ἔχει ἀσθένειαν· ἀλλ' ὁ λόγος τῆς ὁρκωμοσίας ὅπῃ ἔγειται ὑγίαν ἀπὸ τὸν νόμον, καταστήσει ἀρχιερεῖα υἱὸν τετελειωμένον εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. κ'. 8.

Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λειτουργοῖς, τοῖς τοῖς ἔχομεν ἀρχιερεῖς, ὅς ἰκάδισιν ἐν διξίᾳ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλοσύνης εἰς τοῖς ἡραίοις,

1 Τῶν ἁγίων λειτουργῶν, καὶ τῆς σκηπῆς τῆς ἀληθινῆς, ὅς ἰκαίει ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄλλος.

3 Ἦν γὰρ ἀρχιερεὺς ὡς τὸ προσφέρειν δῶρά τι καὶ θυσιάαι καθίσταται ὅτι ἀσθενεῖς ἔχει τι καὶ τῶν ὁ προσφέρειν.

4 Σὺ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ

Καὶ διὰ τὰ ἐπὶ μὲν σύντομα ἐν τῷ τὸ ὅπῃ ἔκαμιν, ἐμῶς ἔχομεν ἀρχιερεῖα τέτοιαις λογῆς, ὁ ὁποῖος ἰκάδισιν εἰς τὴν διξίαν τοῦ θρόνου τῆς μεγαλοσύνης εἰς τῆς ἡραίας,

2 Λειτουργῶν τῶν ἁγίων καὶ τῆς σκηπῆς τῆς ἀληθινῆς, τὴν ὁποῖαν ἰκατασκευάσιν ὁ Κύριος, καὶ ὅχι ἄλλος.

3 Διατὶ καθὲν ἀρχιερεὺς καταστήται εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσιάαι· διὰ τὸ ἀσθενεῖς εἶναι νὰ ἔχη τίποτε καὶ ἐν τῷ τὸ ὅπῃ νὰ προσφέρῃ.

4 Διατὶ ἰὰν ἦτον ἀπάνω

γῆς, ἐδ' αἱ ἦν ἱερεῖς,
 ζῶντων τῶν ἱερέων τῶν προσ-
 φερόντων κατὰ τοὺς νόμους
 τὰ δῶρα·

5 Οἷτινες ὑποδείγματι
 καὶ σκιά λατρεύουσι τῶν
 ἱερειῶν, καθὼς κεχη-
 μάτισται Μωσῆς, μέλλων
 ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν· Ὅρα
 γάρ, φησὶ, ποιήσας πάντα
 κατὰ τοὺς τύπους τοῦ διηχθῆ-
 ναι σοι ἐν τῷ ὄρει.

6 Νυνὶ δὲ διαφορευτέρας
 τίτευχε λειτουργίας, ὅση
 καὶ κρείττονος ἐστὶ δια-
 θήκης μισίτης, ἥτις ἐπὶ
 κρείττοσιν ἰσαγγελίας νο-
 μοδίτηται.

7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη
 ἦν ἀμεμπτος, οὐκ αἱ διυτέρας
 ἐζητεῖτο τόπος·

8 Μιμνόμενοι γὰρ αὐ-
 τοῖς λόγοις· Ἰδὲ, ἡμέραι
 ἔρχονται, λόγοι Κύριου, καὶ
 συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον
 Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
 Ἰούδα διαθήκη καινὴν·

9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην
 ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν
 αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβο-
 μένῳ με τῆς χειρὸς αὐτῶν,
 ἐξαγαγαῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ
 ἐτίμουν ἐν τῇ διαθήκῃ μου,
 κἀγὼ ἠμίλησα αὐτῶν, λέγει
 Κύριος·

10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη
 ἦν διαθήσεσθαι τῷ οἴκῳ

εἰς τὴν γῆν, ἐδὲ ἔδωκεν ἰσχύει
 ἱερεῖς, ἔγνωτας ὅτι οἱ αἱ
 ἱερεῖς ὅπῃ προσφέρουσι τὰ
 δῶρα κατὰ τοὺς νόμους·

5 Οἱ ὅποιοι ὑπερεβύνοντο
 ὑπόδειγμα καὶ τῆς σκῆς τοῦ
 ἱερειῶν πραγμάτων, καθὼς
 ὁ Θεὸς εἶπει εἰς τὸν Μωσῆν,
 ὅταν ἔμελλε ἰδὲ καὶ τὸ σκε-
 πῆν· διατὶ λόγοις· Βλέπει ὁ
 μὴς ὅλα κατὰ τὸ παράδειγμα
 ὅπῃ σὺ ἰδίχθῃ εἰς τὸ ἔργον·

6 Ἀμὴν τῶρα ὁ Χριστὸς ἔπ-
 χει καλλιοτέραις λειτουργίαις,
 ὅσοις εἶναι καὶ μισίτης καλλιο-
 τέρας διαθήκης, ἡ ὅποια νο-
 μοδιτήθη μὴ ἐξαιρέτως
 ταξίματα.

7 Διατὶ ἵαν ἡ πρώτη ἐκείνη
 ἦτοι ἀνιλλειπῆς διὰ ἐξουσίας
 τόπος· τῆς διυτέρας·

8 Διατὶ κατηγουμένους τῆς
 ὁ Θεὸς λόγοις· Νὰ, ἔρχονται αἱ
 ἡμέραι, λόγοι Κύριος, καὶ δι-
 λω τελεώσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
 Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ
 Ἰούδα διαθήκη καινὴν·

9 Ὅχι κατὰ τὴν διαθήκην
 ὅπῃ ἔκαμα μὴ τῆς πατρίδος
 τῆς, τὴν ἡμέραι ὅπῃ τὴν
 ἐκρατῶσα ἀπὸ τοῦ χθρῆ, ἰδὲ
 τῆς εὐγάλῳ ἀπὸ τὴν γῆν τῆς
 Αἰγύπτου· διατὶ αὐτοὶ δι-
 ἐγάθησαν εἰς τὴν διαθήκην
 μου, καὶ ἐγὼ τῆς ἀμίλησα,
 λέγει Κύριος.

10 Ὅτι ἐκείνη εἶναι ἡ δια-
 θήκη, τὴν ὅποιαν ἐδὲ καὶ

ἰσχυρὰ μετὰ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης, λέγει Κύριος, ὁ δὲ
ἐμὲς μὴ εἰς τὴν διάνοιαν
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας
αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς· καὶ
ἰσχυροὶ αὐτοῖς εἰς Θεόν,
καὶ αὐτοὶ ἴσονται μοι εἰς
λαόν.

11 Καὶ ὁ μὴ διδάξωσιν
ἑαυτοὺς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ
ἑαυτοὺς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
λέγων· Γινώθι τὸν Κύριον· ὅτι
πάντες ἐδήσασί μοι, ἀπὸ μικροῦ
αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν·

12 Ὅτι ἴλιος ἴσομαι
ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ
τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ
τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἢ μὴ
μεσοῦν ἴτι.

13 Ἐν τῷ λίγῳ καινῷ,
ἐπαλαίωσι τὴν πρώτην· τὸ
δὲ παλαιῦμεν καὶ γηράσκοι,
ὅγῃς ἀφανισμῷ.

εἰς τὸ σπῆναι τῷ Ἰσραὴλ, ὕστερα
ἀπὸ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέ-
γει Κύριος, ἐὰν δώσω τῆς νό-
μης μὴ εἰς τὴν διάνοιάν τες,
καὶ ἅπαντες εἰς ταῖς καρδίαις
της ἐὰν τῆς γράψω· καὶ ἐγὼ
δίδωμι ἴσθαι αὐτοῖς Θεός, καὶ
αὐτοὶ θύλωσι μὴ ἴσθαι λαός.

11 Καὶ δὲν θύλωσι διδάξει
πᾶς ἴσας τὸν γείτονά τε, καὶ
πᾶς ἴσας τὸν ἀδελφόν τε, λέ-
γωνταί· Γινώριζε τὸν Κύριον·
διὰ τὸ ὅλοι θύλωσι μὴ γνωρίσει,
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν·

12 Ὅτι θύλω ἴσθαι συγ-
χωρητικὸς εἰς ταῖς ἀδικίαις
τῶν, καὶ ταῖς ἁμαρτίαις των
καὶ ταῖς ἀνομίαις των δὲν
θύλω ταῖς ἐνδυμηθῇ πλείον.

13 Μὴ τὸ ἐὰν λίγη καινῆριαν,
ἐπαλαίωσι τὴν πρώτην· καὶ
ἐκινῶν ὁ πῦ παλαιώνει καὶ γηρά,
ἵσται σημά εἰς τὸν χαλασμόν.

Κιφ. 9. 9.

Εἴχῃ μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη
σκηὴ δικαιώματα λα-
τρείας, τὸ, τι ἅγιοι κοσμι-
ται.

2 Σκηὴ γὰρ κατισκιν-
ώθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἦτε
λαχρία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ
ἡ πρόσθιος τῶν ἄρτων, ἥτις
λέγεται ἅγια.

3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον
κατασκευάσθη σκηὴ ἡ λεγο-
μένη ἅγια ἁγίων·

4 Χρυσὴ ἰχουσα θυμιατή-

Ἡ Πρώτη λοιπὸν (διαθήκη)
εἴχῃ τότε καὶ αὐτὴ
δικαιώματα λατρείας, καὶ τὸ
ἅγιοι τὸ κοσμικόν.

2 Διατὶ ἡ πρώτη σκηὴ
ἐκατασκευάσθη, εἰς τὴν ὁποί-
αι ἦτο ἡ λυχρία, καὶ ἡ τρά-
πεζα, καὶ ἡ πρόσθιος τῶν ἄρ-
των, ἡ ὁποῖα λέγεται ἅγια.

3 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ διῦτι-
ρον βημόθυρον ἦτο ἡ σκηὴ ὁ πῦ
λέγεται ἅγια ἁγίων·

4 Ἡ ὁποῖα εἴχῃ χρυσῶν
4 L

ριον, καὶ τὴν κίβωτον τῆς δια-
θήκης περικεκαλυμμένην πάν-
τοδιν χρυσίῳ, ἐν ᾗ γάμος
χρυσῇ ἵχθυσα τὸ μάϊνα, καὶ
ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστή-
σασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς
διαθήκης.

5 Ὑπεραίῳ δὲ αὐτῆς
Χερυθίμ δόξης, κατασκιά-
ζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ
ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ
μέτρον.

6 Τύτων δὲ ὕψω κατι-
σκιουασμένων, εἰς μὲν τὴν
πρώτην σκηπὴν διαπαντός
εἰσίσαισιν οἱ ἱερεῖς τὰς λα-
τρείας ἐπιτελεῖντες·

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν
ἅπαξ τοῦ ἑαυτοῦ μοῖον
ὁ ἀρχιερεὺς, ὃ χωρὶς αἵμα-
τος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ
καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἁγιοημά-
των·

8 Τύτο δηλοῦν τοῦ
Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω
πιφανερῶσθαι τῇ τῶν ἁγίων
ὁδῶν, ἔτι τῆς πρώτης σκηπῆς
ἐχύσης γάσιν.

9 Ὅστις παραβολὴ εἰς τὸν
καιρὸν τὸν ἰσσηκότα, καθ' ὃν
δῶρά τι καὶ θυσίαι
προσφέρονται, μὴ θυάμιναι
κατὰ συνείδησιν τελεῖν ὡσαι
τὸν λατρεύοντα,

θυμιατήριον, καὶ τὴν κίβωτον
τῆς διαθήκης, σκιουασμένην
ἀπὸ κάδι μέτρον· μὴ χρυσῶν,
εἰς τὴν ὁποίαν ἦτοι ἡ γάμος
ἡ χρυσῇ ὁπὲρ ἵχτι τὸ μάϊνα,
καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ὅτι
ἐβλάστησιν, καὶ αἱ πλάκες τῆς
διαθήκης.

5 Καὶ παραπάνω ἂν αὐ-
τὴν τὴν κίβωτον ἦται τὰ Χερυ-
θίμ τῆς δόξης, καὶ ἐσκιάζον
τὸ ἱλαστήριον· διὰ τὰ ὅτι
τῶρα δὲν εἶναι καιρὸς ἵνα
λέγωμεν κατὰ μέτρον.

6 Καὶ ἔγνωτας ἵνα εἶναι
ἱεῖς τέτοιαις λογῆς κατι-
σκιουασμένα, εἰς τὴν πρώτην
σκηπὴν πάντοτε ἱδουμένου
οἱ ἱερεῖς, κάμνοντες τῇ
λατρείαις·

7 Ἀλλ' εἰς τὴν δευτέραν
μία φορὰν τὸν χρόνον ἱδουμένου
μόνον· ὁ ἀρχιερεὺς, ὃ χωρὶς
αἵμα, τὸ ὁποῖον τὸ προσφε-
ρειν διὰ λόγου τε, καὶ διὰ τῆς
ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, ὅτι ἡγ-
νούνται κατὰ ἁγίους·

8 Ἐτύτο δεικνύοντα τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅτι ἀκόμι
δὲν ἱφανερῶδη ὁ δρόμος ἵνα
τὰ ἅγια, ἀκόμι γινωσκόμεν τῇ
πρώτης σκηπῆς.

9 Ὅποῖα ἦτοι τίνα ἵνα
τὸν καιρὸν τὸν παρόντα, κατὰ
τὸν ὁποῖον δῶρα καὶ θυσίαι
προσφέρονται, ὅτι διδύκωται
ἵνα τελεῖν ὡσαι κατὰ τὴν συν-
είδησιν ἱκανοὶ ὑπὸ λατρείας,

10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἰσχυρίσθη.

11 Χριστὸς δὲ παραγινόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μεζωτέρης καὶ τελιοτέρας σκητῆς, ἢ χειροποιήτου, τετίθει, ἢ ταύτης τῆς κτίσεως,

12 Οὐδὲ δὲ αἵματι τράγει καὶ μόσχων, διὰ τοῦ τοῦ ἰδίου αἵματος ἐισέλθων ἰφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰνίσαι λύτρωσιν ἐν ἑαυτῷ.

13 Ἐπεὶ γὰρ τὸ αἷμα ταῖς καὶ τράγει, καὶ σποδὸς δαμάλιος βαιτίζει τὰς κοινομίας, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα,

14 Πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήγγει ἀμωμοῦ τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνίδησιν ὑμῶν ἀποκαθαίρει ἔγνω, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι ;

15 Καὶ διὰ τοῦτο διατίθει καὶ μισθὸν ἰσχύος, ὅπως θανάτῳ γινόμενον, εἰς ἀντίτρωπον τῶν ἐπὶ τῇ σαρτί διαθήκῃ παραδόντων,

10 Ἐπεὶ δὲ ἴδμεν ὅτι μόνον εἰς φαγητὰ καὶ ποτὰ, καὶ διάφορα βαπτίσματα, καὶ δικαιώματα τῆς σαρκὸς, δισμήναι ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς διορθώσεως·

11 Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ἔγνωσας ὡς ἔλθῃ ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διαμίσθων τῆς μεγαλιωτέρας καὶ τελιοτέρας σκητῆς, ὅπως δὲ ἴδμεν ὡς χειροποιήτου, ἤγει, δὲ ἴδμεν ὡς ἰσχύος τῆς κατασκευῆς,

12 Οὐδὲ διαμίσθων τῶν αἵματων τῶν τράγων καὶ τῶν μόσχων, ἀλλὰ διαμίσθων τοῦ ἰδίου αἵματος, ἡμεῖς μὲν ἑαυτοὺς εἰς τὰ ἅγια, ἔγνωσας ὡς ἑαυτοὺς ἀντιτρώπον λύτρωσιν.

13 Διατὶ ἴδμεν τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων, καὶ ἡ γάλακτος τῆς δαμάλιος βαιτίζον, ἁγιάζει τὰς κοινότητας εἰς τὴν καθαρότητα τῆς σαρκὸς,

14 Πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃ ὅποῦ διαμίσθων τοῦ Πνεύματος τῷ αἰωνίῳ ἐκρόσφι τοῦ λόγου τοῦ ἀκατήγορου εἰς τὸν Θεόν, δίδω καθαρῶς τὴν συνίδησιν σας ἀπὸ τὰ ἡμέτερα ἔργα, εἰς τὸ ὡς λατρεύετε Θεόν ζῶντα ;

15 Καὶ διὰ τοῦτο ἴδμεν ὡς μισθὸς διαθήκης καινῆς, διὰ ὡς παρέσθιν οἱ καλίσμενοι τὸ ταξίμον τῆς αἰωνίου κληρονομίας, ἔγνωσας ὡς ἔγινε ὁ

τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίᾳ κληρονομίας.

16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρισθαι τοῦ διαδείμιν.

17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπὶ μὴ ποτε ἰσχύει ὅτι ζῇ ὁ διαδέμενος.

18 Ὅθεν ἔδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματός· ἰγκικαίνονται·

19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἱρίου κοκκίον καὶ ὑσώπῳ, αὐτὸ τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἱρράντισε,

20 Λέγων· Τὸτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ᾗς ἰνιτίλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκητὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἱρράντισε.

22 Καὶ σχιδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματικχυσίας ὃ γίνεται ἄφισις.

23 Ἀνάγκη ὅτι τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς ὕρανοις, τύτοις καθαρίζονται·

θάνατος· διὰ τὴν ἐξαγγελίαν τῶν παραβάσεων ἐπὶ ἰσχυαίς εἰς τὴν πρώτην διαθήκην.

16 Διὰ τὸ ὅπου ἵσται διαθήκη, ἀνάγκη ἵσται τὸ ἔρχεσθαι καὶ θάνατος· ἐκείνου ἐπὶ τὸν ἰδιάδισιν.

17 Διὰ τὸ ἡ διαθήκη εἰς τὸς νεκροὺς ἵσται βεβαία· ἰσχυρὴ ἵσται ὅπου ζῇ ἐκεῖνος· ὅπου τὴν ἰδιάταξιν, αὐτὸν δὲν ἵσται δύνανται.

18 Διὰ τὸτο ἔδ' ἡ πρώτη ἵσται ἰγκαινομένη χωρὶς αἵματος·

19 Διὰ τὸ ἴσωντας τὰ ἱελεσιν ὁ Μωϋσῆς ὅλαις ταῖς ἱελεσιν (κατὰ τὸν νόμον) εἰς ὅλον τὸν λαόν, πέρνοντας τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μετὰ τὸν λαόν καὶ μὴ μαλὶ κοκκίον καὶ ὑσώπῳ, ἱρράντισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ ὅλον τὸν λαόν,

20 Λέγοντας· Τὸτο ἵσται τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἐπὶ σᾶς ἱπαρήγγηκεν ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκητὴν καὶ ὅλα τὰ ἀγγεῖα τῆς λειτουργίας, τὰ ἱρράντισε ὁμοίως μὲν τὸ αἷμα.

22 Καὶ κοιτολογῆς, μὲν τὸ αἷμα καθαρίζονται ὅλα κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματικχυσίας δὲν γίνεται ἄφισις τῶν ἀμαρτιῶν.

23 Ἀνάγκη λοιπὸν οἱ τύτοι τῶν πραγμάτων ἐπὶ ἵσται εἰς τὸς ὕρανοὺς, μὲν τεταγμένα καθα-

αὐτὰ δὲ τὰ ἱερέσια
κρίττοις θυσίαις παρὰ
ταύταις.

24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα
ἅγια προσέβητο ὁ Χριστός, ἀντι-
τύπη τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς
αὐτὸν τὸν ἑραὸν, ὃν ἱμπα-
νοῦναι τῷ προσώπῳ τοῦ
Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν.

25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις
προσφέρει ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ
ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ
ἅγια κατ' ἑαυτὸν ἐν αἵματι

26 (Ἐπὶ ἴδῃ αὐτὸν
πολλάκις παθεῖν ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου,) ὃν δὲ ἅπαξ
ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων,
εἰς ἀδίτησιν ἁμαρτίας, διὰ
τῆς θυσίας αὐτοῦ πιφανίμ-
ται.

27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπό-
σταται τῆς ἀνθρώπων ἅπαξ
ἀποθανῶν, μετὰ δὲ τῷ το
ἐρσις.

28 Οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ
προσπερθεὶς εἰς τὸ πολλῶν
ἀποκατὰ ἁμαρτίας, ἐκ διου-
τίου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθῆσι-
ται τῆς αὐτοῦ ἀπικτιχομίαις
ἐκ σωτηρίας.

εἰζονται· ἀμὴ αὐτὰ τὰ ἱερέ-
σια καθαρίζονται μὴ καλλίτι-
ραις θυσίαις παρὰ ταύταις.

24 Διατὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἱμ-
βῆκεν εἰς χειροποίητα ἅγια,
ὁπῶνται ἀντίτυπα τῶν ἀληθι-
νῶν, ἀλλ' ἱμβῆκεν εἰς αὐτὸν τὸν
ἑραὸν, ἵνα φανῇ τῷ ἑρα εἰς τὸ πρό-
σωπον τοῦ Θεοῦ διὰ λόγον μας.

25 Ὅχι διὰ ἵνα προσφέρει
πολλάκις φοραῖς τοῦ λόγον τῆς,
καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς ἱμβαίνει
εἰς τὰ ἅγια κάδι χρόνον μὴ
ξίον αἷμα.

26 (Διατὶ ἀλλίως, ἑκαμνη
χρεία ἵνα πάθῃ αὐτὸς πολλάκις
φοραῖς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ
κόσμου,) ἀμὴ τῷ ἑρα μίαν φορὰν
εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων, ἐφανι-
ρώδη εἰς ἀφαίρεισιν τῆς ἁμαρ-
τίας, διαμίσθ τῆς ἰδικῆς τῆς
θυσίας.

27 Καὶ καθὼς ἵναι ἀπο-
φασισμῖον εἰς τῆς ἀνθρώπων
ἵνα ἀποθάνῃσι μίαν φορὰν, καὶ
ὑγερὰ ἀπὸ τὸν θάνατον ἵναι
κρίσις.

28 Ὅμοίως καὶ ὁ Χριστὸς
ἔγνωτας ἵνα προσπερθεῖ μίαν
φορὰν, εἰς τὸ ἵνα σηκώσῃ ταῖς
ἁμαρτίας τῶν πολλῶν, τὸ διού-
τιον διδοὺ φαῖν χωρὶς ἁμαρ-
τίας, εἰς ἰκίους ὁπῶ τὸν ἀπο-
δίχονται εἰς σωτηρίας.

Κιφ. ι'. 10.

Σ Καὶ γὰρ ἵχνη ὁ ἱούμ τῶν
μυλλοῖται ἀγαθῶν, εἰς

Δ Διατὶ ὁ ἱούμ ἔγνωτας ἵνα
ἵχνη σκιά τῶν μυλλοῖται

αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηκτικόν, ἐδέχεται τὴν προσερχομένην τελειῶσαι.

2 Ἐπὶ αὖ ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδμίαν ἔχειν ἴτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τῆς λατρεύοντος, ἅπαξ κεκαθαρμένους·

3 Ἄλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν.

4 Ἀδύνατοι γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας.

5 Διὸ εἰσερχόμενοι εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφοράν οὐκ ἠδέλυσας, σῶμα δὲ κατηρέτισα μοι.

6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.

7 Τότε εἶπον· Ἰδὲ ἤκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμῶ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου.

8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠδέλυσας, ἐδὲ εὐδόκησας· (αἷτις κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται·)

9 Τότε εἶρηκεν· Ἰδὲ ἤκω

ἀγαθῶν, καὶ ἔχει αὐτὴ τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, ἐδέχεται δύναται ἐὰν τελειώσῃ διαμίσθητων θυσίῶν, ὅπῃ προσφέρονται κάθι χρόνοι πάντες, ἰκίνας ὅπῃ σημάτωσιν (εἰς τὸ ἱερόν.)

2 Ἀλλῶς, ἠδὲ ἰλαστικαί θυσίαις ἐὰν μὴ προσφεύγεται, διατὶ οἱ λατρεύοντες ἴσταντες ἐὰν ἐκαθαρίσθῃται μὴ φορὰν δὲν ἠδελαι ἔχει πλὴν καμία συνείδησιν ἁμαρτιῶν·

3 Ἀλλὰ μετ' αὐταῖς κάθι χρόνον γίνεται ἀνάμνησις τῶν ἁμαρτιῶν.

4 Διατὶ ἴσαι ἀδύνατοι τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων ἐὰν ἀφαιρέσῃ ἁμαρτίας.

5 Διὰ τὴν εἰσερχομένην εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφοράν δὲν ἠδέλυσας, ἀλλὰ σῶμα μὴ ἐκατασκευάσεις.

6 Δὲν σὺ ἄριστοι ὀλοκαυτώματα, ἐδὲ θυσίαις διὰ ταῖς ἁμαρτίας.

7 Τότε εἶπον· Νὰ ὅπῃ ἔλθῃ, Θεὸς (εἰς τὴν ἀρχὴν τῶ βιβλίου ἐγράφη διὰ λόγου μου) ἐὰν κάμω τὸ θέλημά σου.

8 Λέγωντας παραπάνω· Θυσίαν καὶ προσφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα, καὶ θυσίαις περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠδέλυσας, ἐδὲ ἔγερξας· (τὰ ὅποια προσφέρονται κατὰ τὸν νόμον·)

9 Τότε εἶπον· Νὰ ὅπῃ

τῷ πνεῦσαι, ὁ Θεός, τὸ
δίλημά σου Ἀναγιῶ τὸ πρῶ-
τον, ἵνα τὸ δεύτερον γένη.

10 Ἐν δὲ Διλήματι
ἡγιασμένοι ἴσμεν διὰ τῆς
προσφορᾶς τοῦ σώματος
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἰθά-
παξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς
ἔχει καὶ ἡμέραν λειτουργῶν,
καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις
ἀναφέρει θυσίας, αἷτις
ἀμαρτίας.

12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ
ἁμαρτιῶν προσοίκεται θυ-
σίαν, εἰς τὸ διηκίαις ἱκα-
νῶσι ἐν διξίᾳ τοῦ Θεοῦ.

13 Τὸ λοιπὸν ἰνδιχόμενοι
ἵπαι τιθεσθαι εἰ ἰχθροὶ αὐτῷ
ἵπαι τοῦ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

14 Μία γὰρ προσφορὰ
ἵπαι τοῦ ἁγιάζοντος.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ
τὴν τὴν προσοίκεται.

16 Ἐτέτηναι ἡ διαθήκη,
λαβεσθαι πρὸς αὐτὸς μετὰ
τῆς ἡμέρας ἱκίνας, λίγη
ἵπαι, διδύς ἡμῶς μὴ ἵπαι
αὐτοῦ, καὶ ἵπαι τῶν
λαμπῶν αὐτοῦ ἱπγράφω
αὐτῶς.

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτοῦ τῶν αἰομιῶν αὐτοῦ
ὁ μὲν μωδοῦ ἵπαι.

ἡλθα, Θεὸς, ἵνα κάμω τὸ
δίλημά σου· Εὐγάται τὸ πρῶ-
τον, διὰ ἵνα γένη τὸ δεύτερον.

10 Εἰς τὸ ὅποῖον Δίλημα
ἡμῖσιν ἡγιασμένοι, διαμέ-
σω τῆς προσφορᾶς τοῦ σώμα-
τος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅπῃ
ἵπαι μίαν φορὰν.

11 Καὶ κάδι ἱερεὺς ἵπαι
λειτουργῶντας καὶ ἡμέραν, καὶ
προσφέρωντας πολλάκις ταῖς
αὐταῖς θυσίαις, αἱ ὁποίαις
θυσίαις ὑδῖποτε δύνοινται ἵνα
ἀφαιρίσιν ἁμαρτίας.

12 Ἀμὴν αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς)
ἵπαι ἵπαι ἵπαι μίαν
θυσίαν διὰ ταῖς ἁμαρτίας,
ἵπαισι παπτοτεινὰ εἰς τὴν
διξίαν τοῦ Θεοῦ.

13 Τὸ λοιπὸν καρτερεῖ ἵπαι
ὅπῃ ἵπαι βαλθῶσιν οἱ ἰχθροὶ τῆ
ἵπαι τοῦ ποδῶν τῆ.

14 Διατὶ μὲ μίαν προσφο-
ρὰ ἵπαι ἵπαι παπτοτεινὰ ἵπαι-
ναι ὅπῃ ἁγιάζονται.

15 Καὶ μαρτυρεῖ μας τὸ
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· διατὶ
ἀφ' ὅ ἵπαι ἵπαι.

16 Ἐτέτηναι ἡ διαθήκη,
τὴν ὁποίαν Δίλω διαδίσαι εἰς
αὐτὸς ὕγτερα ἀπὸ ταῖς ἡμέραις
ἵπαις, λίγη Κύριος, Δίλω
δίσαι τῆς ἵπαις μὴ εἰς ταῖς
καρδίαις τῆς, καὶ Δίλω τῆς
γράφω εἰς ταῖς διανοίαις τῆς.

17 Καὶ ταῖς ἁμαρτίαις
τῆς καὶ ταῖς αἰομιῶν τῆς διῶ
Δίλω ταῖς ἵπαις μωδοῦ πλέον.

18 Ὅπου δὲ ἄφισις τύτων,
εὐκ ἔτι προσφορά περὶ ἁμαρ-
τίας.

19 Ἐχούτις ὤν, ἀδελφοί,
παρῆσάν· εἰς τὴν ἵσθον
τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι
Ἰησοῦ,

20 Ἡ ἐνκαίνισις ἡμῶν
ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν,
διὰ τοῦ καταπιτάσματος,
τητέσι, τῆς σαρκὸς αὐτῆς

21 Καὶ ἡγία μέγα ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·

22 Προσιερχόμεθα μετὰ
ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληρο-
φορίᾳ πίστεως, ἵνα ἀποτιμηθῶσι
τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδησιως
πονηρᾶς·

23 Καὶ λειψύμηναι τὸ
σῶμα ὑδατὶ καθαρῷ, κατί-
χωμιν τὴν ὁμολογίαν τῆς
ἐλπίδος· ἀκλιῆ· (πιστὸς γὰρ
ὁ ἰσαγγελάμενος·)

24 Καὶ καταιοῶμεν ἀλλή-
λως εἰς παρεξυσμὸν ἀγάπης
καὶ καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἰγκαταλείποιτε
τὴν πίστινα γὰρ ἑαυτῶν,
καθὼς ἴδοι· τίσιν, ἀλλὰ
παρακαλῆντες· καὶ τοσούτω
μᾶλλον ὅσῳ βλῆπεται ἰγγίζε-
σαι τὴν ἡμέραν.

26 Ἐκνόως γὰρ ἁμαρ-
τανόιται ἡμῶν μετὰ τὸ
λαβῆναι τὴν ἰπίγνινον τῆς

18 Ἐκὶ δὲ πῦρ καὶ ἡ συ-
χρόρησις τούτων, διὰ τὴν πλὴν
προσφορὰν περὶ ἀμαρτίας.

19 Ἐγνωτας λοιπὸν καὶ ἰχωμιν, ἀδελφοὶ, παύσασθε εἰς τὴν ἰσοδοκίαν τοῦ ἁγίου, εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ,

20 Στράται λιγυ, τὴ
ὁποῖαν, μὲν, καὶ, τὴν, τὴν
φίαν καὶ ζυτταῖν, διαρρε
τοῦ βημοδύρε, ἤγιν, τὴν, σάρ
κας τῆ·

21 Καὶ ἴσντας τὰ ἰχθυὶν
ἵνα μίγαν ἱερίᾳ, ἀπέβη εἰς
τὸ σπήτι τοῦ Θεοῦ.

22 Ἄς σημάτωμεν μελέ-
θιν ἡν καρδίαν, μετ' ἐλπί-
σαν πίστεως, πλημμύνηται
καρδίαις ἀπὸ συνάδελφου
ποιηρᾶς.

23 Καὶ λησμένοι τὸ κρη-
μὶ νερόν καθαρόν, ὡς κρατῶ-
μεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἰληθ-
ἀσάλυτον· (διατί ἐκείν-
μᾶς ἴταξιν ἵσαι πιστός·)

24 Καὶ φρονιζούσιν ἐν
σοχαζώμισθιν ἵνας τοῖς ἄλλοις,
εἰς παρακλήσεις τῆς ἀγάπης
καὶ τῶν καλῶν ἔργων·

25 Μὴν ἀφίονται τὸ
 συχισύναξις μας, καθὼς εἶπα
 συνίθνα εἰς μερικὴς, ἀλλὰ ἐὰν
 παρακινῶμι εἰς τὸν ἄλλον
 καὶ τόσῃ περισσότερον, ὅσον
 βλέπετε ὅπῃ σημάνει ἡ ἡμέρα.

26 Διατὶ ἰὰν ἁμαρτάν-
 μιν ἡμεῖς μὴ τὸ θύλαμά μας,
 ὕψιστον ἀφ' οὗ ἐπέβηκε τὸ

ἀποθήσας, οὐκ ἔτι περὶ
ἐκείνου ἀπολείπεται θυ-
σία.

27 Φέρετε δι' τις ἰκελή
ἐκείνου, καὶ περὶ ζῶντος,
ἐκείνου ἀπολείπεται θυσιάζου-
σα.

28 Ἀδιθήσας τις νόμον
Μωσίου, χωρὶς οἰκτιρῶν
ἐπὶ τοῖς ἢ τρισὶ μάρτυσιν
ἐκείνου.

29 Πόσω (δοκιῇ) χείρο-
ν ἀξιολογῆσεται τιμωρίας ὁ
ἐν οἷς τοῦ Θεοῦ καταπατή-
σαι, καὶ τὸ αἷμα τῆς δια-
θήκης κυνὸν ἡγησάμενος· εἰ ὃ
ἡγάσθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς
χάριτος· ἰνδρίσας;

30 Οἶδαμεν γάρ τὸν
ἐπίστα· Ἐμὲ ἰκδίκησις, ἰγὼ
ἀναποδώσω, λίγη Κύριος.
Καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν
λαὸν αὐτοῦ.

31 Φοβερὸν τὸ ἱμπιστῆν
ἐν χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

32 Ἀναμιμήσκουσι δι'
τὰ πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς
ἐκείνου, καὶ ἐν αἷσιν
ἐκείνου παθημάτων.

33 Τὺτο μὲν, οἰκτισμοῦς
ἐκείνου· τὺτο δὲ, κοινωτοὶ τῶν
ἐκείνου· ἐκείνου γινώσκου-
σιν.

34 Καὶ γὰρ τοῦς δισμοῖς

γινώσκουσι τῆς ἀληθείας, δὲν
ἀπομένει πλέον θυσία περὶ
ἁμαρτίας.

27 Ἀμὲν ἀπομένει ἱκετήρ ἡ
φοβερὰ ἀπατοχὴ τῆς κρίσεως,
καὶ καῦμα τῷ πυρὸς ὅπῃ μέλλει
ἐὰν φάγῃ τὸς ὑπειαιτίους.

28 Καίνιας ὅπῃ ἐὰν κατα-
φροήσῃ τὸν νόμον τοῦ Μωϋ-
σίου, μὴ δύο ἢ τρεῖς μάρτυρες
χωρὶς λύπην ἀποδύσκει.

29 Πόσω (λογιάζεται) θέλει
ἀξιολογῆναι χερότερος τιμωρίας
ἐκείνου· ὅπῃ ἱκατιπάτησι τὸν
υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰλογιάσει κοινὸν
τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, εἰς τὸ
ὅπῃ ἡγάσθη, καὶ ὅπῃ ὕβρι-
σι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος;

30 Διατὶ ἰξιύρομεν ἐκείνον
ὅπῃ ἴπτε· Ἡ ἰκδίκησις ἴπται
ἰδική μου, ἰγὼ δίδω ἀναποδώ-
σαι, λίγη Κύριος. Καὶ πάλιν·
Κύριος δίδει κρίσιν τὸν λαόν
του.

31 Φοβερὸν ἴπται τὸ ἱμπι-
στῆν εἰς τὰ χεῖρα τῷ Θεῷ τῷ
ζῶντι.

32 Καὶ ἀναδυμᾶσθαι ταῖς
προτίταις ἡμέραις, εἰς ταῖς
ὁποῖαις ἔγνωτας ἐὰν ἰφω-
τίσθηται, ὑπιδίναται πολὺν
ἀγῶνα τῶν παθημάτων.

33 Τὸ ὅτι ἰπομπευθήκετε,
μὴ οἰκτισμὸς καὶ μὴ θλίψαις·
καὶ τὸ ὅτι ἰγινώκετε κοινωτοὶ
ἐκείνου ὅπῃ τοιωτωτρόπως
ἰδιώχουται.

34 Διατὶ ἰσυνεπάθετε καὶ

μη συνπαθήσατι, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν ἁραιτοῖς, καὶ μένυσαν.

35 Μὴ ἀποβάλητε ἢ τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἣτις ἔχει μισθοποδοσίαν μεγάλην.

36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν· ἵνα τὸ θῆλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαυτες, κομίσθητε τὴν ἐπαγγελίαν·

37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὃ ἐρχόμενος ἤξει, καὶ ἡ χρονίῃ.

38 Ὁ δὲ δικαιοῦν πίστεως ζήσεται· καὶ ἰὰν ὑποβίβηται, οὐκ εὐδοκίῃ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἴσμεν ὑποβολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

εἰς τὰ δισμά μου, καὶ ἰδὼν· δέχεται μετὰ χαρᾶς τὰ ἀρπαχθῆσι τὰ ὑπαρχόντά σας, γινώσκοντες πῶς ἔχει εἰς τῷ λόγῳ σας καλλίτερον περισσίαν εἰς τὸς ἁραιτοῖς, ὅποια καὶ μένει.

35 Μὴ ἀποξίξιντε λοιπὴν τὴν παρρησίαν σας, ἡ ἵπτα ἔχει μεγάλην πληρωσιν.

36 Διατὶ ἰσχυρὸς χρειάζεσθαι ὑπομονή· διὰ τὰ πάστι τὸ τάξιμον, κάμνοντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

37 Διατὶ ἀπόμει ὀλίγον ἔτι χρόνον, καὶ ἰκίῃ· ἐπὶ μίλλει ἰὰ ἔλθῃ, θίλει ἔλθῃ, καὶ δὴν θίλει ἀργήσῃ.

38 Καὶ ὁ δικαιοῦν δουλεύσει ἀπὸ τῆς πίστεως· καὶ ἰὰν καίνιας σύρει τῷ λόγῳ τοῦ ὀπίσω, δὴν ἀναπαύεται ἐπὶ αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου.

39 Ἀλλὰ ἡμεῖς δὴ ἴσμεν· μισθὸν ἰὰν συρδύμεν ὅτις, τὸ ὅποῖον ἵται εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ ἰὰν πιστεύωμεν εἰς σωτηρίαν ψυχῆς.

Κεφ. ια'. 11.

Ἔστι δὲ πίστις, ἰλπιζομένην ὑπόσας, πραγμάτων ἔλγχο· ἡ βλιπομένην.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἰμαρτυρήσονται οἱ περισβύτιροι.

3 Πίσει τοῦμει κατηγτίσθαι τὸς αἰῶνας ῥήματι

ΚΑΙ ἡ πίστις ἵται ὑπόσας τῶν πραγμάτων· ἐπὶ ἰλπίζονται, καὶ φαίμεσιν ἰκίῃων ὅπῃ δὴ βλίπεται.

2 Διατὶ εἰς αὐτὴν τὴν πίστιν ἰμαρτυρήσονται οἱ σωταῖοι.

3 Μὲ τὴν πίστιν γρηκεῖμεν τὸς αἰῶνας ἰὰ ἰκατασπείρασ-

Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινο-
μενῶν τὰ ἐλπόμενα γιγνέ-
σθαι.

3 Πίστις πλείονα θυσίας
ἔχει παρὰ Κάιν προσκυνῶ-
ν τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἱμαρτηρήθη
εἶναι δίκαιος, μαρτυρεῖται
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῦ
Θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς ἀποδανῶν
εἰς δικαιοσύνην.

5 Πίστις Ἐνὼχ μετετίθη
τῷ Θεῷ ἰδίῳ θάνατον· καὶ
ὅχι εὐρίσκειτο, διότι μετέ-
βαλεν αὐτὸν ὁ Θεός· πρὸ
τῆς τοῦ μεταδόσεως αὐτοῦ
μισθοδοσίας εὐεργετηθεὶς
τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύ-
νατον ἐλπίσθαι· πιστεύου-
ντες δὲ τὸν προσερχόμενον
τῷ Θεῷ, ὅτι ἐστὶν, καὶ τὰς
ἐλπίσας αὐτοῦ μισθοποδο-
τέας γίνονται.

7 Πίστις χρηματισθεὶς
καὶ περὶ τοῦ μηδὲν βλι-
στάναι, εὐλαβηθεὶς κατι-
στάναι ἑαυτὸν εἰς σωτηρίαν
τοῦ εἶναι αὐτοῦ· δι' ἧς κατέ-
σχευον τὸν κόσμος, καὶ τῆς
ἐστὶν πίστεως δικαιοσύνης
ὅλκον αληθεύμενος.

8 Πίστις, καλούμενος

Θεὸς μὴ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
εἰς τόσον ὅπῃ ἰτέτα ὅπῃ
βλίσκονται, ἵνα μὴν ἔγνων
ἀπὸ φαινομένων.

4 Μὴ τὴν πίστιν ὁ Ἀβὶλ
ἐπρόσφερεν εἰς τὸν Θεὸν καλλιο-
τέραν θυσίαν, παρὰ τὸν Κάιν,
διαμίσου τῆς ὁποίας πίστεως
ἱμαρτηρήθη ἵνα εἶναι δίκαιος,
ἵστας ἵνα τὸν μαρτυρήσῃ ὁ
Θεός· εἰς τὰ ἔργα ὅπῃ ἔφερε·
καὶ διαμίσου αὐτῆς καὶ ἀπο-
δαμνέμενος ἀκόμι λαλεῖται.

5 Μὴ τὴν πίστιν ὁ Ἐνὼχ
ἐμμετρώσθη διὰ ἵνα μὴν εἶδῃ
θάνατον· καὶ διὸν εὐρίσκειτο,
διότι ὁ Θεὸς τὸν ἐμετάδοισιν·
διατὶ προτίτερα ἀπὸ τὴν
μετάδοσιν τοῦ ἱμαρτηρήθη ἵνα
ἄριστι εἰς τὸν Θεόν.

6 Καὶ χωρὶς πίστεως εἶναι
ἀδύνατον ἵνα ἀρίσκη τις εἰς
τὸν Θεόν· διατὶ κάμνει χρεία
ἐκείνου ὅπῃ σταθεῖ εἰς τὸν Θεόν
ἵνα πιστεύσῃ, ὅτι εἶναι Θεός, καὶ
ὅτι εἰς ἐκείνους ὅπῃ τὸν ἐκζη-
τῶσι γίνεται μισθοποδοτέας.

7 Μὴ τὴν πίστιν ἰμνηῖται ὁ
Νῶι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκείνα ὅπῃ
ἀκόμι διὸν ἰφαίνονται, καὶ
ἵστας ἵνα φοβηθῇ ἐκατι-
σκέασιν τὴν κιβωτὸν, διὰ τὴν
σωτηρίαν τοῦ σπητίου τοῦ δια-
μίσου τῆς ὁποίας κιβωτὴ κατέ-
κειναι τὸν κόσμος, καὶ ἔγνων
αληθεύμενος τῆς δικαιοσύνης
ὅπῃ εἶναι κατὰ τὴν πίστιν.

8 Ὁ Ἀβραάμ καλύμει·

Ἀβραὰμ ἐπήκυσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἐμίλλι λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιταλαιῶσαι πῦρ ἐρχεται.

9 Πίγει παρέκθιν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς.

10 Ἐξιδίχито γὰρ τὴν τῆς διμελίας ἔχουσαν πόλιν, ἥς τιχρίτης καὶ δημιεργός ὁ Θεός.

11 Πίγει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματός· ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτικιν, ἐπὶ πρὶν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.

12 Διὸ καὶ ἀφ' ἱνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νεκρωμένοι, καθὼς τὰ ἄσπρα τοῦ ὕραιῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἢ ἀναρίθμητος.

13 Κατὰ πρίν ἀπίθαιον ἔτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πορεύωσιν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ πεισθέντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ἡμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοι εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

μὴ πρίν ἐπήκυσεν εἰς τὸν τόπον τὸν ὅπου ἐμίλλι εἰς λαβὴν διὰ κληρονομίαν, καὶ ἐγῆκε, μὴ ἐπιταλαιώσας πῦρ ἐπάγει.

9 Μὴ τὴν πρίν ἐπαγγέλλειν εἰς τὴν γῆν τὴν ἐπαγγελίαν ὁ Θεός, ὡς αὐτὸν ἐκείνην εἰς τὴν ἐπαγγελίαν εἰς κατοικησέμεν τὰς ἐπαγγελίας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, οἱ ὅποιοι ἦν συγκληρονόμοι τῶν ταξίματων αὐτοῦ.

10 Διὰ τὴν ἐκείνην πόλιν ὅπου ἔχει τὰ διμελίας, τῆς ὁποίας πόλεως τιχρίτης καὶ δημιεργός εἶναι ὁ Θεός.

11 Μὴ τὴν πρίν καὶ αὐτὴ ἡ Σάρρα ἔλαβε δύναμιν εἰς σύλληψιν τοῦ σπέρματος, καὶ ἔξω ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς ἡλικίας τῆς ἐγένεσιν, ἐπὶ πρὶν ἡγοράσιν πρὶν ἐκείνην ὅπου τῆς ἔταξι.

12 Διὰ τὸ καὶ ἀπὸ ἱνὸς, καὶ τῶν νεκρῶν ἀναστήσειν, ἐγεννήθησαν (ἐκείνην) καθὼς τὰ ἄσπρα τοῦ ὕραιῦ, τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἢ ἀπὸ τοῦ χείλους τῆς θαλάσσης.

13 Ἐπὶ πρὶν ἀπίθαιον, καὶ διὰ τὴν ἐκείνην ταξίματα, ἀλλὰ ἐπὶ πρὶν ταῖς ἐκείνην, καὶ ἐπὶ πρὶν, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ἡμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοι εἰσιν ἐπὶ τὴν γῆν.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λίγουσι, ἠμφαιζουσι ὅτι πατρίδα οὐκ ἔχουσιν.

15 Καὶ οἱ μὲν ἐκείνης ἐπαμείνουσιν ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, οἷον ἐν κερὶ ἀνακάνουσι.

16 Νυνὶ δὲ κριέσθουσιν, ταῖς τε ἰσχυραῖς διὰ οὐκ ἐπασχύνεται αὐτοῖς ὁ Θεός, Θεὸς ἰσικαλιῦσθαι αὐτῶν ἐτοιμάσει γὰρ αὐτοῖς πύλον.

17 Πίστει προσετίθηχεν Ἀβραάμ τὸν Ἰσαὰκ περὶ ζέμιον, καὶ τὸν μοιγῶν προσέφην ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδείξας.

18 Πρὸς οὖν ἰλαλήθη· Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σπέρμα.

19 Λογισάμενοι ὅτι καὶ ὁ Θεὸς δυνατὸς ἐστὶν αὐτῶν καὶ ἐν τοιαύτοις ἐκτελεῖται.

20 Πίστιν περὶ μέλλοντων εὐλόγησιν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαῦ.

21 Πίστιν, Ἰακώβ ἀποδοῦναι ἱερεῖς τῷ υἱῷ Ἰωσὴφ εὐλόγησιν καὶ προσέτασεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς γῆς αὐτῶν.

22 Πίστιν, Ἰωσὴφ τιμωτῶν τῶν τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ

14 Διὰ τὴν ἐκείνης ὅπως λίγουσι τὰ τοιαῦτα, δείχνουσιν ὅτι πατρίδα ζητοῦσι.

15 Καὶ ἵνα ἰδυμαίνανται ἐκείνη τῇ πατρίδα ἀπὸ τῆν ὁποῖαν ἐγγῆκαν, ἴχαι καιρὸν ἵνα γυρίσιν εἰς αὐτήν.

16 Ἀλλὰ ὀρέγονται καλλιτέραν πατρίδα ταῖς τε ἰσχυραῖς διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν ἐντρέπεται ἵνα κράξεται Θεὸς αὐτῶν διὰ τὴν ἐτοιμασίαν πόλιν.

17 Ὁ Ἀβραάμ δοκιμαζόμενος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, μὴ πρίν ἐπρόσφην τὸν Ἰσαὰκ, τὸν μοιγῶν τὸν ἐπρόσφην ἐκεῖνος ἐπὶ ἰδίχθη τὰ ταξίματα.

18 Εἰς τὸν ὁποῖον ἰλαλήθη· Ὅτι εἰς τὸν Ἰσαὰκ δόλην ὀνομασθῇ τὸ σπέρμα σου.

19 Ἐρωτῶντας ἐν συλλογισμῷ ὁ Ἀβραάμ, ὅτι ὁ Θεὸς δυνατὸς ἐν ἀναγῆσθαι τὸν Ἰσαὰκ ἀπὸ τῆς πενίας καὶ διὰ τοῦτο ἵνα εἰς κάποιον ἐκποιζόμενον πάλιν τὸν ἐκανάλαβει.

20 Μὴ τὴν πρίν ὁ Ἰσαὰκ εὐλόγησιν τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαῦ διὰ τὰ μέλλοντα.

21 Μὴ πρίν ἀποδύσκειντας ὁ Ἰακώβ εὐλόγησιν καθίσταν ἀπὸ τῆς υἱὸς τῷ Ἰωσὴφ καὶ ἐπρεσβύουσιν ἀκρομπίζοντας εἰς τὸ ἄκρον τῆς γῆς αὐτῶν.

22 Μὴ τὴν πρίν ὁ Ἰωσὴφ ἀποδύσκειν ἐμνημόνευε τὴν ἐξόδου τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ,

περὶ τῶν ὁρίων αὐτῷ ἐπιτί-
λατο.

23 Πίρει, Μωσῆς γυνηθὺς
ἐκρύβη τρίμηνοι ὑπὸ τῶν πα-
τέρων αὐτῷ, διότι ἰδοὺ ἁγίου
τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἐφώδηθη-
σαν τὸ διάταγμα τοῦ βασι-
λείως.

24 Πίρει, Μωσῆς μίγας
γινόμενοι· ἤρήσατο λίγισθαι
υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ·

25 Μᾶλλον ἰλόμει·
συγκακχυῖσθαι τῷ λαῷ
τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιροι
ἔχην ἁμαρτίας ἀπόλαυ-
σιν·

26 Μείζονα πλῆτοι ἡγησά-
μιν· τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυ-
ρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ·
ἀπίβλιπεν γὰρ εἰς τὴν μισθα-
ποδοσίαν.

27 Πίρει κατέλιπεν Αἴ-
γυπτοι, μὴ φοβηθῆναι τὸν
θυμὸν τοῦ βασιλείως· τὸν
γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρᾷ ἱκαρ-
τήρησι.

28 Πίρει πιποίηκε τὸ
πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν
τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ
ὀλοθρευτὴς τὰ πρωτότοκα,
δίγῃ αὐτῶν.

29 Πίρει διέβησαν τὴν
ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ
ξηρᾶς· ἥς πῦρ λαβόντες
οἱ Αἰγύπτιοι ἐκτεπρόθη-
σαν.

καὶ ἱκαράγγυλοι δὲ τὰ
κόκκαλά τε.

23 Μὴ πίρει ὁ Μωϋσῆς ὡς αὐ-
τὸν ἐκρύβη, ἐκρύβη τριῶν μηνῶν
ἀπὸ τῆς πατέρας τε, καὶ
ἰδῶσι τὸ παιδίον· πλὴν
τόμερφοι· καὶ διὸ ἐφώδηθησαν
τὸν ὁρισμὸν τοῦ βασιλείως.

24 Μὴ πίρει ὁ Μωϋσῆς
ὡς αὐτὸν ἐμιγάλῃσιν, ἀρτίστῃ καὶ
λίγισται υἱὸς τῆς θυγατρὸς
τοῦ Φαραῶ·

25 Προκρίνωιτας τιμω-
τερον καὶ κακοπαθαίνῃ μὴ τῷ
λαῷ τοῦ Θεοῦ, παρὰ καὶ ἰχὺ
πρόσκαιροι ἀπόλαυσιν τῆς
ἁμαρτίας·

26 Ἐγώιτας καὶ λογίσ-
μιγαλότερον πλῆτοι τὸν ὀνει-
δισμόν τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τῶν
θησαυρῶν τῆς Αἰγύπτου· διὰ
τὸ ἀπίβλιπεν εἰς τὴν ἀπιστι-
δοσιν τῆς πληρωμῆς.

27 Μὴ πίρει ἄφῃσι τὸν
Αἴγυπτοι, καὶ διὸ ἐφώδηθη
τὸν θυμὸν τοῦ βασιλείως· διὰ
τὸ ἱκαρτήρησι ὡς αὐτὸν ὅπῃ ἐβλίπεν
ἐκείνοι ὅπῃ διὸ βλεπόμενοι.

28 Μὴ πίρει ἱκαρὶ τὸ πά-
σχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵ-
ματος, διὰ καὶ μὴ τὴν ἀγγε-
λὸν ἁγγιλ· ὅπῃ ἐσκότειν τὰ
πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων.

29 Μὴ πίρει ἐπέρασαν τὴν
ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὡς διὰ
μίσου ξηρᾶς· τὴν ἐπὶ τῇ
Αἰγύπτῳ ἔγνιτας καὶ τὴν θάλα-
σσαν, ἱκατιπρόθησαν.

30 Πίστιν τὰ τεῖχιν
ἰερῶν ἔτισι, ευαλωδέτα
ἐπὶ ἐπὶ ἡμέραις.

31 Πίστιν Ῥαὰβ, ἡ πόρην
ὅ σὺν πάλαι τοῖς ἀπειθή-
σασι, διχαμίν τὴν κατασκό-
πων μὴ ἰδέσθαι.

32 Καὶ τί ἔτι λέγω;
Ἐπιληψὴ γάρ με διηγύ-
μῳ ὁ χροῖον περὶ Γιδιών,
Βαράκ τι καὶ Σαμφὼν,
καὶ Ἰεφθάι, Δαβὶδ τι
καὶ Σαμυὴλ, καὶ τῶν

33 Οἱ διὰ πίστεως κατα-
γάσσονται βασιλείας, ἐργά-
σονται δικαιοσύνην, ἐπίτυχοι
ἐπαγγελιῶν, ἔφραζαι τόματα
αὐτῶν.

34 Ἐσβίσαι δύναμιν
τῆς φωτῆς, ἔφυγον τὰ τόματα μα-
χαζαί, ἰδυιαμώθησαν ἀπὸ
ἀσθενειῶν, ἔγιναν δυνατοὶ
ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς
ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς.

35 Ἐλάβον γυναῖκας ἐξ
ἀσθενείας τὴν νικρὴς αὐτῶν.
ἄλλοι δὲ ἰτυμπαῖσθησαν,
ὅ προσδιέχοντο τὴν ἀπο-
λευσίν, ὡς κρείττονοι
ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς.

36 Ἐτεροι δὲ ἰμπαιγμῶν
καὶ μαζ. γὰρ πῖσαι ἔλαβον,
ἐπὶ δὲ δισμῶν καὶ φυλακαῖς.

30 Μὴ πίστιν τὰ τεῖχιν
τῆς ἰερῶν ἔτισαι, ἔγνωτας
ἐὰν τὰ περικυκλώσῃ οἱ Ἰο-
ραηλῖται ἐπὶ ἡμέραις.

31 Μὴ πίστιν ἡ Ῥαὰβ ἡ
πόρην δὲν συνηθάρθη ἀντά-
μα μὴ ἐκείνης ὅπῃ ἀπείθησαν,
ἔγνωτας ἐὰν διχθῇ μὴ εἰρήνην
τὴν καταπατητάδης.

32 Καὶ τί πλέον λέγω;
Διατὶ ὁ χροῖον δὲν θίλει
μὴ ἀρξίσαι, ἐὰν διηγῆμαι
περὶ τοῦ Γιδιών, καὶ Βαράκ,
καὶ Σαμφὼν, καὶ Ἰεφθάι,
καὶ τοῦ Δαβὶδ, καὶ τοῦ
Σαμυὴλ, καὶ τῶν προφητῶν.

33 Οἱ ἐποιοῖ διαμίσθ τῆς
πίστεως ἰνίκησαν ταῖς βα-
σιλείαις, ἐκωρῆδωσαν δικαιο-
σύνην, ἐπίτυχοι τὰ ταξί-
ματα, ἔφραξαν τὰ τόματα
τῶν λείοντων.

34 Ἐσβίσαν τὴν δύναμιν
τῆς φωτῆς, ἔφυγον τὰ τόματα
τῶν σπαδιῶν, ἰδυιαμώθησαν
ἀπὸ ἀσθενειῶν, ἔγιναν δυνατοὶ
εἰς τοὺς πόλεμοι, ἐφυγάτισαν
ταῖς παράταξαις τῶν ξείνων.

35 Αἱ γυναῖκαις ἐπῆραν
ἀπὸ ἀσθενείας τὴν νικρὴς τῆς.
καὶ ἄλλοι ἰτυμπαῖσθησαν,
καὶ δὲ ἀποδιχθῆσαν τὴν
ἰλιυδριάν, (τοῦ θανάτου),
διὰ ἐὰν τύχῃ καλλιότρας
ἀσθενείας.

36 Καὶ ἄλλοι ἰδοκίμασαν
ἰμπαιγμὸς καὶ μάστιγαις, καὶ
ἀκόμι δισμὰ καὶ φυλακαῖς.

37 Ἐπειράσθησαν, ἰπρίσθησαν, ἰπειράσθησαν ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπειθαῖον περιήλθον ἐν μηλουταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑπερέμειοι, θλιβόμενοι, κακυχόμενοι·

38 (Ὡς οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) ἐν ἱερήμας πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ ἔτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἰκομίσαντο τὴν ἰπαγγελίαν·

40 Τῷ Θεῷ περὶ ἡμῶν κριττὸν τι προεβλεψάμεθα, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελιωθῶσι.

37 Ἐπιτεβολάσθησαν, ἰπρίσθησαν, ἰπειράσθησαν, ἐπειθαῖον μὴ περιήλθον μὴ περιβατογῶναι, μὴ αἰγώγονται· ὑπερέμειοι, θλιβόμενοι, κακοπαθημένοι·

38 (Διὰ τὸς ὁποίους διέτρεψεν ὁ κόσμος) περιπλανώμενοι εἰς ταῖς ἱερήμας, καὶ εἰς τὰ ὄρη, καὶ εἰς τὰ σπείλαια, καὶ εἰς ταῖς τρύπαις τῆς γῆς.

39 Καὶ ἱτύτοι ὅλοι ἔγνωτες ἵα μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, διὲν ἰπῆραι τὸ τάγμα·

40 Ἐγνωτας ἵα προεβλεψάμεθα τῷ Θεῷ κατὰ καλλιστοῦ, ἵνα ἡμεῖς γαμας, διὰ τὰ μὴ τελιωθῶσι ἰκίῖνοι χωρὶς ἡμᾶς.

Κοφ. 16. 12.

ΤΟιγαρὺν καὶ ἡμεῖς τοσούτοι ἔχοιτες περικείμενοι ἡμῖν ἰφῶ μαρτύρων, ὄγκοι ἀποδέμιοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ἰπομοῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα·

2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελιωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ἰπέμεινε γαυρὸν, αἰσχύνης καταφροήσας, ἐν διξίᾳ τι τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἰκάθισεν.

3 Ἀιαλογίσασθε γὰρ τὸν

ΚΑΙ ἡμεῖς τὸ λοιπὸν ἔγνωτες ἵα ἔχωμεν τόσους μεγάλους σύνιφοι τῶν μαρτύρων, ὅσην ἵται τρεχέμεν καὶ ἔχομεν κατὰ λόγον, ὅσοι καὶ τὰ ἁμαρτίαν ὅπῃ μᾶς περιέστατον, τρέχωμεν μὲν ἰπομοῆς τὸν ἀγῶνα ὅπῃ μᾶς ἰπῆραι τὸ τάγμα·

2 Ἀποβλεποῖτες εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελιωτὴν τῆς πίστεως, ὁ ὅποιος ἀντὶ τὴν προκειμένην εἰς τὸ λόγον τῷ χαρᾶν, ἰπέμεινε γαυρὸν, κατὰ φροῆσας ἐν ἰντροπῇ, καὶ ἰκάθισεν ἐν διξίᾳ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

3 Ἀιαθυμηθῆτε λοιπὸν ἡμεῖς

ταύτην ὑπομιμνήσκοντα ὑπὸ
τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν
ἀπολογεῖται, ἵνα μὴ κἀμῆτε,
καὶ ψυχὰς ὑμῶν ἐλευθέρω-
σιν.

4 Οὕτω μίχρεις αἵματι
ἀσπικνίσκῃ, πρὸς τὴν ἀμαρ-
τίαν ἀνταγωνίζομιν·

5 Καὶ ἐκλήθητε τῆς
σφαλερότητος, ἥτις ὑμῖν ὡς
ὥϊς δαλίγεται· Ὑῖί μν,
μὴ ἀγῶνι παιδείας Κυρίου,
καθ' ἑαυτὸν ὑπ' αὐτῷ ἐλιγχο-
μιν·

6 Ὁ γὰρ ἀγαπᾷ
Κυρίον, παιδεύει· μαρτυροῦ-
ντι πάντα υἱὸν οὐκ ἀπαλίσκει-
ται.

7 Εἰ παιδεύει ὑπομένει,
ὡς υἱὸς ἡμῖν προσφέρεται
ὁ Θεός· τίς γὰρ ἰγνὺς υἱὸς
οὐκ ἀπαλίσκει πατὴρ;

8 Εἰ δὲ χωρὶς ἰγνὺς παι-
δεύει, ὡς μέτοχοι γίνονται
πάντες, ἅρα ἰσθνοὶ ἰγνὺς καὶ
ἰσθνοὶ.

9 Εἴτα τὴν μὲν τῆς
σαρκὸς ἡμῶν πατέρα εἴχο-
μεν παιδευτὰς, καὶ ἰντρι-
πόμεθα· ὁ πολλῶν μᾶλλον
ὑπερταγομένη τῇ πατρὶ
τῶν πνευμάτων, καὶ ζή-
λοισι.

10 Διατὶ ἐκείνοι οἱ πατέρες
ἐν ἡλικίᾳ ἡμῶν ἐπαίδευσαν,

καταμαρτυροῦντες ἐκείνους ὑπὲρ ὑπό-
μειναι ἀπὸ τῆς ἀμαρτωλῆς εἰς
τοῦ λόγου τῆς τίτοιας λογῆς με-
γάλης ἀντιλογίας, διὰ τὰ μὴ
ἀπαλίσκειν, λαποψυχῆτες.

4 Ἐσθίς ἐκόμεν δὲν ἰντριπώ-
θητε ὡς εἰς αἷμα, ἀνταγωνι-
ζόμενοι ἰντριπῶν τῆς ἀμαρτίας·

5 Καὶ ἀλησμονήσῃτε τὴν
μεθυσίαν ἐκείνην, ἥ ὅποιαν σᾶς
μιλῇ ὡσαντίαν τῆς λέγουσας·
Ὑῖί μν, μὴ καταφροῦναι τὴν
παίδευσιν τοῦ Θεοῦ, μηδὲ ἀπό-
βῃ τὴν προθυμίαν ἐλιγχο-
μιν ὑπ' αὐτῷ·

6 Διατὶ ὁ Κύριος παιδεύει
ἐκείνους ὑπὲρ ἀγαπᾷ· καὶ δέριαι
ἐκείνους, ὑπὲρ δέχεται (ὡσαντίαν
παίδευσιν.)

7 Ἐὰν ὑπομένει παιδεύ-
σιν, ὁ Θεὸς προσφέρεται πρὸς
ἰσθας ὡσαντίαν εἰς υἱὸς τῶν· διατὶ
πᾶσι εἶναι ἐκείνους· ὁ υἱὸς, τὸν
ὅποιον δὲν τὸν παιδεύει ὁ πα-
τήρ τῶν;

8 Ἐὰν ἰσθνοὶ χωρὶς παιδεύ-
σιν, ἀπὸ τῆς ὅποιαν ὅλοι εἶναι
μέτοχοι, λοιπὸν ἰσθνοὶ ἰσθνα
παιδεύει, καὶ ὅχι υἱοὶ γνήσιοι.

9 Ἀπὸ τῆς τῆς πατέρας
τῆς σαρκὸς μας εἴχαμεν
παιδευτὰς, καὶ τῆς ἰντριπόμε-
μεθα· ὁ δὲ διδομεν ὑπερταγομένη
πολλὰ περισσότερον εἰς τὸν
πατέρα τῶν πνευμάτων, καὶ
θόλοισι ζήσοι;

10 Διατὶ ἐκείνοι οἱ πατέρες
ἐν ἡλικίᾳ ἡμῶν ἐπαίδευσαν,

ἰπαιδεύον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβῆναι τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

11 Πᾶσα δὲ παιδίᾳ πρὸς μὲν τὸ παρὸν ἐδοικὶ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γιγνυμιασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ τὰς παραιμίας χιῶρας καὶ τὰ παραλιγμένα γόνατα ἀπορῥῶσατε·

13 Καὶ τροχίᾳς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χυλὸν ἱκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μάλλον.

14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμὲν, ὃ χωρὶς ὑμῶν ἔψεται τὸν Κύριον·

15 Ἐπισκοπεῖτε τις μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μὴ τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύσῃ ἰσχυρῇ, καὶ διὰ ταύτης μαινοῦσι πολλοί.

16 Μὴ τις πόρις, ἢ βίβηλος, ὡς Ἡσαΐ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπιδύτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ.

17 Ἴგი γὰρ ὅτι καὶ μετίπνευε θύλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπιδόκει-

κατὰ τὸ ἀρεσκύμενόν τοις ἀλλὰ ὁ Θεὸς (παιδίον) διὰ τὸ συμφέρον, διὰ ἵνα μεταλάβωμιν τῆς ἀγιότητός τοις.

11 Καὶ καθὼς παῖδισι ὅσοι διὰ τὸ παρὸν δι' αἰσθάνονται ἵνα ἵναι χαρᾶς (ἀφορμὴ) ἀλλὰ λύπης· ἀλλὰ ὕστερον ἀποδίδει καρπὸν εἰρηνικὸν τῆς δικαιοσύνης, εἰς ἐκείνους ὅπου ἰπρογυμνάσθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

12 Διὰ τούτο τὰ ἀπαραιμίας χεῖρας καὶ τὰ παραλιγμένα γόνατα ῥηδισαθήσονται·

13 Καὶ κάμει τῶν ποδῶν εἰς τὰς ἴσους ὁδοὺς· διὰ ἵνα μὴ παρατραπήσῃ ἡ κεφαλὴ ὅπου εἶναι κυλῶν, ἀλλὰ περισσέτιρον ἵνα ἱατρευθῇ.

14 Ζητᾷτε εἰρήνην ἡμῶς μὴ ὅλους, καὶ τὸν ἁγιασμὲν, χωρὶς τὸν ὁποῖον καίνας δι' θύλων εἰδῇ τὸν Κύριον·

15 Στοχαζόμενοι μήπως καὶ κανίνας εἶναι ἰλλαντικὴ ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· μήπως καὶ κανίνας ῥίζα πικρίας ἀνὰ φύσιν ὡς ἰσχυρὴ αὐξάνουσα ἀπ' αὐτῆς ὡς ἰσχυρὴ δίδει, καὶ διὰ μέσου τῆς μαινοῦσι πολλοί.

16 Μήπως καὶ εἶναι κανίνας πόρις, ἢ ἀνάδραξις ὡς ἡ Ἡσαΐ, ὁ ὅπου διὰ ἵνα φαγητὸν ἰπύλῃσι τὰ πρωτοτόκιά τοις.

17 Διατὶ ἐξίπνευε ὅτι καὶ ὕστερον θύλωντας ἵνα κληρονομήσῃ τὴν εὐλογίαν, ἀπιδόκει-

πάντα μετακίνας γὰρ τόποι
τοῦ ἱεροῦ, καίτις μετὰ δακρύων
σεβάζεσθαι αὐτὸν.

18 Οὐ γὰρ προσιηλύ-
θαι ψαλφουμένην ὄρεν, καὶ
σπαρμένην πυρὶ, καὶ γιόφῳ,
καὶ σκῆπτρῳ, καὶ βουλῇ,

19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ,
καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ
ἀπειρητοὶ παρητήσασθαι μὴ
ἐπὶ αὐτοῖς λόγον.

20 (Οὗτοι ἔφειρον γὰρ τὸ
ἱερὸν τὸν ἱερεῖα, καὶ τὸν
ἱερεῖα τὸν λαόν, καὶ τὸν λαόν
τὸν Θεόν, καὶ τὸν Θεὸν τὸν
κόσμον.)

21 Καὶ, ὅτε φοβερὸν
ᾖ τὸ φαιαζόμενον, Μωσῆς
εἶπεν· Ἐξοφός ἐμι καὶ
ἵστημι.)

22 Ἀλλὰ προσιηλύθαι
Σιών ἔμεν, καὶ πόλιν Θεοῦ
ἱερὰν, ἡμεῖς ἱσχυροὶ ἱσχυρίας,
καὶ μεριάςιν ἀγγέλων,

23 Παινήγειν καὶ ἱκκλη-
σιάζειν πρωτοτόκων ἐν ἕραιοις
ἀπογονοῦν, καὶ κριτῇ
Θεοῦ πάντων, καὶ πνεύμασι
δικαίων τιτιλιωμένοι,

πάντα διὰ τὸν εὐρῆκε τόπον
μετακίνας, ἀγκαλὰ καὶ ἐν
τὴν ἰζητῆσι μὴ δάκρυα.

18 Διατὶ δὲ ἰσημῶσιτι εἰς
ὅς· ὅτι ψαλφᾷται μὴ χέρι,
καὶ ὅτι καίεται μὴ πυρκαϊᾷν,
καὶ εἰς ἀντάραν, καὶ εἰς σκό-
τος, καὶ εἰς ἀνιμοσυγροφῆν,

19 Καὶ εἰς ἤχον τῆς
σάλπιγγος, καὶ εἰς τὴν
φωνὴν τῶν λόγων, τὴν ἰστίαν
ἐκείνοι ὅπου τὴν ἄκουσαν,
ἰζητῆσαι ἐὰ μὴν ἀπειρω-
λαληθῇ εἰς αὐτὰς λόγος.

20 (Διατὶ δὲ ἰδύονται ἐν
ἰποφίειν τὸν ἰμποδιστικόν
ἰρισμὸν τῆς, ὅτι ἰπρόσταξι
λόγῳ· Ἐὰν καὶ θηρίον σημῶση
εἰς τὸ ὅς, δέλει λιθοβοληθῇ,
ἢ δέλει κατατοξιδῇ μὴ κεν-
ταρίαν.)

21 Καὶ ἦτοι τόσοι φοβερὸν
τὸ φαιόμενον, ὅτι ὁ Μωϋσῆς
εἶπεν· Πολλὰ φοβερὸς ἐμὴ
ἐμὴ καὶ τρομασμένοι.)

22 Ἀλλὰ ἰστίς ἰσημῶσιτι
εἰς τὸ ὅς· τῆς Σιών, καὶ εἰς
τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος,
εἰς τὴν ἰπυράν· Ἰερουσαλήμ,
καὶ εἰς ταῖς μεριάςιν τῶν
ἀγγέλων,

23 Εἰς παινήγειν καὶ
ἱκκλησιάζειν τῶν πρωτοτόκων,
ὅτι εἶναι ἀπογονοῦν
εἰς τὴν ἕραιον, καὶ εἰς
κριτὴν τὸν Θεὸν τῶν πάντων,
καὶ εἰς τὰ πνεύματα τῶν
δικαίων ὅτι ἰτιλιωθήκαν,

24 Καὶ διαθήκης ἰίας
μισότης Ἰησοῦ, καὶ αἵματι
ῥαντισμῷ, κρείττοια λαλεῖτε
παρὰ τὸν Ἄδελ.

25 Βλέπτετε μὴ παραιτή-
σθε· τὸν λαλεῖτα· εἰ γὰρ
ἐκείνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ
τῆς γῆς παραιτησάμενοι
χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλ-
λον ἡμεῖς οἱ τὸν ἄπ' ἑβραίων
ἀποσφιζόμενοι·

26 Οὐ ἡ φωνὴ τὴν γῆν
ἰσάλυσεν τότε· εἰ δὲ ἐπήγ-
γилται, λίγων· Ἔτι ἅπαξ
ἐγὼ σείω ἢ μόνοι τὴν γῆν,
ἀλλὰ καὶ τὸν ἑβραϊόν.

27 Τὸ δὲ, ἔτι ἅπαξ,
διηλοῖ τῶν σαλινομένων τὴν
μετάδισιν, ὡς περικοιμήων,
ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλινο-
μένα.

28 Διὸ βασιλεύει ἀσάλι-
τον παραλαμβάιοις, ἔχου-
μεν χάριν δι' ἧς λατρεύομεν
εὐαρίτως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδῶς
καὶ εὐλαδίας.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν
πῶς καταταλίσκει.

24 Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦ τὴν
μισότην τῆς ἰίας διαθήκης,
καὶ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ῥα-
ντισμῷ, ὅπῃ λαλεῖ τὰ καλί-
τερα παρὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἄδελ.

25 Ἐχίτε τὸν ἰὸν σας μὴ
παραιτήσῃτε ἐκείνοι ὅπῃ σὺς
λαλεῖ· διατὶ ἰὰν ἐκείνοι δι-
ηγλίτωσαν, οἱ ἐκείνοι ἐπα-
τησαν ἐκείνοι ὅπῃ θίφοντα τὸς
ἰσυντύχαιον ἀπ' αἰωνίου γῆς,
πολλὰ περισσότεροι δὲ ἐκείνοι
γλιτώσει ἡμεῖς, ἰὰν ἀποσφι-
μισθῇ ἐκείνοι ὅπῃ μᾶς ἐκεί-
νάσκει ἀπὸ τὸν ἑβραϊόν·

26 Τῷ ὅποιον ἡ φωνὴ ἰσά-
λυσεν τότε τὴν γῆν· ἀλλὰ τῷ
ρα ἰμήνους, λίγωντας· Ἀπὸ
μίας φορὰν ἐγὼ σείω, ἢ μόνοι
τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἑβραϊόν.

27 Καὶ τὸ, ἀπὸ μίας
φορὰν, φαινώμεν τὴν μετὰ-
δισιν ἐκείνων τῶν πραγμάτων
ὅπῃ σαλινοῦνται, ὡς περικοι-
μήων, διὰ τὰ ἀπομύκει ἐκείνοι
ὅπῃ δὲ σαλινοῦνται.

28 Διὰ τὸτο ἔγνωτες τὰ
παραλαμβάιοις βασιλεύει
ἀσάλιτος, ἃς κρατῶμεν τὸν
χάριν, μὲ τὴν ὅποιον λα-
τρεύομεν εὐαρίτως τῷ Θεῷ,
μετὰ αἰδῶς καὶ εὐλαδίας.

29 Διατὶ ὁ Θεὸς μας ἰσά-
φωτῶν ὅπῃ καταταλίσκει.

Κιφ. ιγ'. 13.

Ἡ Φιλαδελφία μινέτω.

2 Τῆς φιλοξενίας μὴ·

Ἡ Φιλαδελφία ἃς μίση.

2 Μὴ ἀλησμοιᾶται

... διὰ ταύτης
... τῆς ζωῆς αὐτῆς

ΜΑΧΙΣΤΗΣ ΤΩΝ
 ΕΛΛΗΝΩΝ, ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΙΣ
 ΗΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΟΙ ΚΑΙ
 Ε.Ε. ΕΤΗΣ Ο ΣΑΡΑΤΙ

6. $\Gamma \cup \Delta \in \mathcal{U} \cup \mathcal{V}$.
 7. $\Gamma \cup \Delta \in \mathcal{U} \cup \mathcal{V}$.
 8. $\Gamma \cup \Delta \in \mathcal{U} \cup \mathcal{V}$.
 9. $\Gamma \cup \Delta \in \mathcal{U} \cup \mathcal{V}$.
 10. $\Gamma \cup \Delta \in \mathcal{U} \cup \mathcal{V}$.

ὁ Ἀποστόλος ὁ τῶν
τῶν ἀποστόλων τῶν πατρῶν
ἐκείνων τῶν πατρῶν (ὁ μὴ
ἐκείνων, ὁ ἢ μὴ τῶν
ἐκείνων).

6 Ὁτι ἐκρήντας ἡμῶς
ἐκ τῆς Κρήτης ἐπὶ Βυζαντίου,
οὗ ἐφουδαζομένη τί ποιήσει
ἐπὶ Βυζαντίου.

7 Μαρτυρεῖτε τῷ ἁγίῳ
πνεύματι, ὅτι ἡ καρδία
ὑμῶν ἡγιασμένη ἐστὶν
ἀπο τοῦ λόγου τοῦ ἠκου-
σθέντος ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ
ἐλπίς ὑμῶν ἡκει ἐν τῷ
ἀγαθῷ, μιμούμενοι τὸν

ὁ ἰσχυρὸς Χειρὸς καὶ
ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὁ ἰσχυρὸς

9 Ἀλαχαῖς πεύλαις καὶ
καὶ τὸν ἐν τῷ ὅλῳ καὶ
καὶ τὸν ἐν τῷ ὅλῳ καὶ τὸν

τὴν φιλοξενίαν· διὰ τὴν μὲν
τὴν κάποιον μὴ ἰξυόροντες
ἰδίχθηναι ἀγγέλλας εἰς τὸ
σπῆτι τῆς.

ὅτι ἐκείνοι οὐκ ἔμελλαν τὰς διμίας,
ὥσαν ὅπου ἴσθαι καὶ ἰσθῆναι
ἀντάμια διμίοι· καὶ ἐνδυ-
μᾶσθαι ἰκύνες ὅπου κακοπα-
θαίνου, ὥσαν ἡ ἐκείνη καὶ
ἰσθῆναι (κακοπαθαίνοντες ἀν-
τάμια τῆς) μὴ τὸ κομμί.

4 Ὁ γὰρ • εἰς ὅλης αἰ-
ναι τίνε•, καὶ ἡ κρίτη ἀρίαν-
τ•· διότι τῆς πόριος καὶ τῆς
μοιχῆς θέλει κρίνει ὁ Θεός.

5 Ὁ τρέψας ἡμᾶς ἵνα ἀφύλακτοι καὶ ἡσυχασταί ἐσμεν εἰς ἐκκλῆσαν ὅπου ἔχεται διὰ τοῦτο ἡμεῖς. Δὲν θέλω σὶ ἀφήσῃ, ὑδὲ θέλω σὶ ἐγκαταλείψῃ.

Ὁ Εἰς τόσον ὅπῃ ἐν λίγω-
 μιν καὶ μετὰ τὸν Ὁ Κύριος
 ἵστα βουλόμην, καὶ διὰ δέλω
 φεβηθῇ, ὅ, τι καὶ ἂν μὲ
 κάμει ἀνθρώπου.

7 Ἐνθυμᾶσθι τὰς προεγύ-
σας, οἱ ὁποῖοι σᾶς ἱλάλησαν
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· τῶν ὁποίων
ἀπεβλήποντες τὸ τέλος τῆς
συναγωγῆς, μιμᾶσθαι τὴν
πίστιν αὐτῶν.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ
σήμερον ὁ αὐτὸς εἶναι, καὶ εἰς
τὴν αἰῶνα.

9 Μὴν σύρεισθι ἰδῶ καὶ
ἰκτῖ μὴ διδασκαίς πολλῶν
λογίων καὶ παράξιναις· διὰ τὴν

καρδίαν, ἢ βρωμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαιτες.

10 Ἐχομεν δυσιαγήριοι, ἐξ ἧ φαγιῶν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκητῇ λατρεύοντες.

11 Ὡν γὰρ ἐσφίρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τέταν τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν.

13 Τοίουν ἐξερχόμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν οἰκισμὸν αὐτῷ φέροντες.

14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μελλεσαν ἐπιζητούμεν.

15 Δι' αὐτῷ ἔνι ἀναφέρωμεν δυσίαν αἰτίσις διαπατήος τῷ Θεῷ, τυτίσι καρπὸν χιλιῶν ὁμολογῶμεν τῷ οἰόματι αὐτῷ.

16 Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλαιδάμεσθι· τοιαύταις γὰρ δυσίαις εὐαριεῖται ὁ Θεός.

17 Πείθισθε τοῖς ἡγεμείοις ὑμῶν, καὶ ὑπακούετε

καλὸν εἶναι ἐὰν βίβαιοι καὶ καρδία μι τῇ χαρὶ τοῦ Θεοῦ· μὴ τὰ φαγιτὰ, εἰς τὰ ἅγια δὲν ἀφελόμενοι ἵνα ἐκτελέσωσιν ἐκτελέσωσιν εἰς αὐτὰ.

10 Ἐχομεν δυσιαγήριοι, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐκτελέσωσιν ἐκτελέσωσιν τῇ σκητῇ, δι' ἔχει ἐξουσίαν ἐὰν φῶσι.

11 Διατὶ ἐκτελέσωσιν τῷ ζῶν, τῶν ὁποῖων τὸ αἷμα φέρεται διὰ ταῖς ἁμαρτίας μέσα τὰ ἅγια διαμίσθω τῷ ἀρχιερέως, τὰ σώματα ἐκτελέσωσιν τῶν ζῶν κατακαίεται ἔξω ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς.

12 Διὰ τούτου καὶ ὁ Ἰησοῦς, διὰ ἐὰν ἁγιάσῃ τὸν λαόν μετὰ τὸ ἰδικόν τε αἷμα, ἔξω ἀπὸ τῆς πύλης ἔπαθεν.

13 Τὸ λοιπὸν ἄς ἐκτελέσωμεν εἰς αὐτὸν, ἔξω ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, φέροντες τὸν οἰκισμὸν τε.

14 Διατὶ ἔμοιζεν ἐκτελέσωμεν πόλιν μένουν, ἀλλὰ ζητούμεν τὴν μέλλουσαν.

15 Διαμίσθω αὐτῷ τῷ Θεῷ ἄς προσφέρωμεν αἰτίσις διαπατήος τῷ Θεῷ πάντοτε, ἔγω καρπὸν χιλιῶν ἐκτελέσωμεν ὁμολογῶμεν τὸ ὄνομα τε.

16 Καὶ μὴ ἀλειτουργῶμεν τῇ ἐκτελέσει καὶ τῇ ἀπαρτίσει· διατὶ μὴ τίτοιαι τῶν δυσίαις ἀρίσκειται ὁ Θεός.

17 Πείθισθε τὴν πρῶτον σας, καὶ ὑπακούετε

αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνεῖσιν ἐπὶ τοῖς ὅμοις ὑμῶν, ὡς λογιζομένης ἡμετέρας χαρᾶς τοῦ πένου, καὶ μὴ σιᾶζονται· ἀλλοιποῖτες γὰρ ὑμῖν ἐστέ.

17 Προσυχισθεὶς περὶ τούτου πεποιθήμεν γὰρ ὅτι καλῶ συνιᾶσιν ἔχομεν, ἐν τῷ καλῶς θύλοισι ἀναγεγραμμένοι.

19 Περισσότεροις δὲ παλαιῶν τοῦτο ποιῆσαι, καὶ τάχυν ἀποκαταγαδῶ ἡμεῖς.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸ ποιμένα τῶν προβάτων τοῦ μέγα ἐν αἵματι διαθήκης αἰῶνος, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ τοῦτο τὸ θέλημα αὐτοῦ· πᾶν ὡς ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ὡς αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ ὁδοῦ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων· ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνχισθεὶ τοῦ λόγου τοῦ παρακλητικῆς· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐλπίδα ἔχοντες ἐν ὑμῖν.

23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφόν· ἡμεῖς ἀπολειπομένην, μετὰ

αὐτῷ ἀγρυπνεῖσιν διὰ ταῖς ψυχαῖς σας, ὡς ἂν ὁπῶ μάλιστα ἐὰν ἀποδέσσουν λογαριασμέν· διὰ τὰ κάμνουν τῷ το μετὰ χαρᾶς, καὶ ὅχι ἀναστικαζόντες· διὰτὶ ἀνωφελεῖς ἦθελον εἶσθαι τῷ το εἰς ἰσᾶς.

18 Παρακαλεῖτε διὰ λόγον μας· διὰτὶ θαρξῶμεν ὅτι ἔχομεν καλὴν συνιᾶσιν, θύλοισι εἰς ὅλα ἐὰν συναναγεγραμμένοι καλῶς.

19 Καὶ περισσότεροι παρακαλῶ ἐὰν κάμνιτε ἐν τῷ, διὰ ἐὰν ἀποκαταγαδῶ εἰς ἰσᾶς τὸ γρηγορώτερον.

20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἐλπίδος, ὁπῶ ἀναβίβασιν ἐκ νεκρῶν τὸν μέγα ποιμένα τῶν προβάτων, μετὰ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης τῆς αἰῶνιᾶς, τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν,

21 Νὰ σᾶς κάμη τιλεῖας εἰς τὸ ἔργον ἀγαθόν, εἰς τὸ ἐὰν κάμνιτε τὸ θέλημά του· κάμνοντας ὁ Θεὸς εἰς ἰσᾶς ἐκείνο ὁπῶ εἶναι εὐάρεστον ὁμπερὰ τοῦ, διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃ ἡ δόξα εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων· ἀμήν.

22 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, ἐπομένετε τὸν λόγον ἐλπίδος τῆς ἐλπίδος· διὰτὶ μετὰ ὅλγα λόγια σᾶς ἔγραψα.

23 Γινώριζετε ὅτι ὁ ἀδελφὸς Τιμόθεος ἐλευθερώθη,

ἢ (ἰὰν τάχιον ἔρχεται) ἔψομαι ὑμᾶς.

24 Ἀσπάσασθε πάντας τὸς ἡγαμέμους ὑμῶν καὶ πάντας τὸς ἀγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

† Πρὸς Ἑβραίους ἰγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

ἀντάμα μὲν τὸ ἱερεῖον, (καὶ ἔλθῃ γλίσσῃ) δεῖτε οὖν ἰδὴ.

24 Χαιρετίσθτι ὅλας τὰς προερχόμενας σας, καὶ ὅλας τὰς ἀγίας. Χαιρετοῦν σας ὅλοι οἱ ἐκ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις ἥς ἴσθαι με ὅλης σας· ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ἑβραίους ἰγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

ἸΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

Κεφ. α'. 1.

ἸΑΚΩΒΟΣ Θεῷ καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ δούλῳ, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.

2 Πᾶσαι χαρὰν ἠγάσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπίσῃτε ποικίλοις·

3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκιμῶν ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν.

ἸΑΚΩΒΟΣ δούλῳ τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῆς Ἰσραὴλ ἐν τῇ διασπορᾷ, χαιρεῖν.

2 Κάθε χαρὰν ἀγαπᾶσθαι, ἀδελφοί μου, ὅταν ἐπίσῃτε εἰς πολλὰς λογὰς πειρασμῶν·

3 Γινώσκοντες ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεως σας κατεργάζεται ὑπομονήν.

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργου τέλει· ὅτι ὅτε τέλει καὶ ἰσχυροί, ἐν μένῃ λαπέ-
ρουν.

5 Εἰ δὲ τὸ ἴδιον λήπεται σοφία, αἰτίται παρὰ τοῦ διδόντος οὐκ ὅτι πλῆσι ἀπλῶς, καὶ οὐκ ὅτι ζητῶν, καὶ δίδεται αὐτῷ.

6 Αἰτίται δὲ ἐν πίστει, καὶ διακρινόμεν· ὁ γὰρ θαλάσσης ἀνιμίζον καὶ ῥιπίζεται.

7 Μὴ γὰρ οἶσθω ὁ ἀνδρως ἐκείν· ὅτι λήφεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου.

8 Ἀνὴρ διψυχός, ἀκατά-
στατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αἰτίας.

9 Καυχέσθω δὲ ὁ ἀδελφός ἐ ταπεινός ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ.

10 Ὁ δὲ πλῆσι, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς δίδω· χορτὴν παρελύσει.

11 Αἰτίται γὰρ ὁ πλῆσι· σὺ τῷ καύσῳ, καὶ ἐξήρῃσι τῷ χορτῇ, καὶ τὸ αἶθρ· αὐτῷ ἐξίπῃσι, καὶ ἡ εὐφρέ-
σια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀσώλετο· ὅτω καὶ ὁ πλῆσι· ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ μαρτυ-
ρεῖται.

4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ ἃς ἔχει ἔργου τέλειον, διὰ τὰ εἶσθαι τέλειον καὶ ὁλόκληρον, τὰ μὴ εἶσθαι ἑλλειπῆς εἰς κανίνα πρᾶγμα.

5 Καὶ ἴαν κανίνας ἀπὸ σοφίας εἶπαι λειψὸς ἀπὸ σοφίας, ἃς ζητᾷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὅπῃ δίδει εἰς ὅλης πλεονείας, καὶ δὲ ἐκιδέξῃ, καὶ δίδει τοῦ δοθῆ.

6 Ἀμὴν ἃς ζητᾷ μὴ πίστιν, χωρὶς ἀμφιβολίας· διατὶ ἐκεί-
νος ὅπῃ ἀμφιβάλλει, ὁμοιάζει τὸ κύμα τῆς θαλάσσης ὅπῃ λιχνίζεται μὴ τὸν ἀνιμον καὶ ῥιπίζεται.

7 Καὶ ἃς μὴ λογιᾷσθαι ὁ ἀνδρως ἐκείν· ὅτι δίδει πάροις τίποτις ἀπὸ τοῦ Κυ-
ρίου.

8 Ὁ διψυχός· ἀνθρωπος εἶπαι ἀκατάστατος εἰς ὅλαις τε ταῖς ἐράταις.

9 Καὶ ὁ ἀδελφός ὁ ταπεινός ἃς καυχᾷται εἰς τὸ ὕψος·

10 Καὶ ὁ πλῆσι· εἰς τὴν ταπεινότητιν τε, διατὶ θέλει περάσει ὡσανὶ τὸ αἶθρ· τοῦ χορταρίου·

11 Διατὶ ἀνίτελλει ὁ ἥλιος μὴ τὸν καύσῳ, καὶ ἐξήρῃσι τὸ χορτᾶρι, καὶ τὸ αἶθρ· τε ἐξίπῃσι, καὶ ἡ εὐμορφία τοῦ προσώπου τε ἰχάθῃ· τοιούτωντρόπως καὶ ὁ πλῆσι· εἰς τῆς δρόμους τε δίδει μαρτυρῆ.

12 Μακάρι· ἁγὴς ὁς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δοκιμὸς γινόμενος· λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἰσηγγέλματο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

13 Μηδὲς πειραζομένου· λιγύτω· Ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς ὑδένα.

14 Ἐκαστος· διὰ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος· καὶ διελιάζομενος.

15 Εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβῶσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελισθεῖσα ἀποκτείνει θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον· ἔκειθεν ἐξ ἡμῶν, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι μεταβολή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

18 Βουληθεὶς ἀπικύσει ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

19 Ὡς, ἀδελφοί μου

12 Καλότυχος· ἵσται ὁ ἀνδρῶν· ἰκανὸς ὅπου ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι ἴσται ἡ γὰρ δοκιμή, θάλασσα τῶν στέφανων τῆς ζωῆς, τὸ ὅποῖον ἴσταται ὁ Κύριος ἐκ ἰκίτης ὅπου τὸν ἀγαπᾷ.

13 Καθὼς ὅπου πειράζεται· ἀλλὰ μὴ λιγύτω· ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· διὰ τὸν Θεὸν πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἵσται ἀπειραστός ἐκ κακῶν, καὶ αὐτὸς καθὼς ἐκ πειράζει.

14 Ἀλλὰ καθὼς πειράζεται, συρρόμενος· καὶ ἀνατρεμόμενος ἀπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας.

15 Ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἡ ἐπιθυμία συλλαβῶσα τίκτει ἁμαρτίαν· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐκτελεσθεῖσα ἀποκτείνει θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Κάθε δόσις ἀγαθὴ, καὶ κάθε δῶρον τέλειον, ἀποστὰς ἵσται, καὶ κατεβαίνει ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, σημεῖα εἰς τὸ ὅποῖον δὲ ἵσται μεταλλάγμα, ἢ μεταβολὴ σκιασμάδα.

18 Αὐτὸς ἀπὸ μῶν τοῦ τὸ δῶρημα μᾶς ἰσχύεται μὴ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς τὸ ἵσται ἡμῶν ἐκ τῶν κτισμάτων πρῶτόληβον ἀπὸ ὅλων τῶν κτισμάτων.

19 Ὡς, ἀδελφοί μου

ἀγαπᾶται, ἵνα πᾶς ἄνθρωπος
παύσῃ τὸ ἄκουσαι, βραδὺς
εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς
ἔργον·

20 Ὅργη γὰρ ἀνδρὲς,
ἀπειροὶ τοῦ Θεοῦ ὁ κατεργά-

21 Διὸ ἀποδίμημι πᾶσαι
τὰς καὶ περισσίαι
καὶ τὰς περὶ διξασθε
τὸ ἴμφοι λόγῳ, τὸ
διότι οὐκ αὖτε τὰς ψυχὰς
ἐμῶν.

22 Γίνεσθε δι' ποινταὶ
λογου, καὶ μὴ μέντοι ἀκραταί,
παρελογιζόμενοι ἑαυτὰς.

ὅτι καὶ ἐν τῇ ἀκρατίᾳ
καὶ ἐν τῇ καὶ ἐν ποικίλῃ,
ἐν τῇ καὶ ἐν τῇ καταστάσει
τῇ πρὸς τῇ γένεσιν
αὐτῇ ἐν τῇ ἰσότητι

24 Κατανοοῦσι γὰρ ἑαυτὸν,
καὶ ἀπελήλυθι, καὶ εὐθίως
ἐπελάδοιτο ὁποῖο ᾤ.

25 Ὁ δὲ παραύρας εἰς
 πρὸς τὸν τοῦ τῆς ἰλιυδι-
 ρας, καὶ παραμύρας, ὕψ-
 ος ἀνέστη ἐπὶ τῆς
 ἀντιφ. ἀλλὰ ποιεῖς
 ἵνα ὁ μακάριος ἐν τῇ
 πόλει αὐτοῦ ἴσται.

26 11 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045

ἀγαπητοὶ, ἃς εἶναι καὶ
ἀνδραπὼ γλῶσσοι εἰς τὸ ἐν
ἀκρότη καὶ ἀργὸς εἰς τὸ ἐν
λαλήσει, ἀργὸς εἰς ὀργήν·

20 Διατὶ ἡ ὄργη τοῦ
ἀνδρός, οὖν κάμει τῇ
δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ.

21 Διὰ τὺτο ἀπορίχοιτις
κάδι λογῆς μολυσμὸν καὶ πι-
ρίσσιμα τῆς κακίας, διχθῆτε
μὴ πρῶτα τὸν λόγον ὅπως
ἰφυτεύθῃ εἰς ἰσῶς, ὁ ὅπως
δύεται ἐν σώσῃ ταῖς ψυχαῖς
σας.

22 Καὶ γίνεσθι ποιηταὶ
τοῦ λόγου, καὶ ὅχι μόνον
ἀκροαταί, ἀπατῶντες τοῦ
λόγου σας.

23 Ὅτι ἰὰν καί τις ἀκούῃ
τοὺς λόγους, καὶ διὰ τὸν κάμνει,
ἰσχυρῶς ὁμολογεῖ ἄνθρωπον
ὅπου βλέπει τὸ γησιόσι τοῦ
πρόσωποι εἰς τὸν καθρέφ-
την.

24 Διατὶ ἰσχυράσθη τοῦ
λόγου τυ καὶ ἰπέρασι, καὶ
παρυθὺς ἀλησμοίησι τὶ
λεγῆς ἦτον.

25 Ἀρὴ ἰκίῃ· ὁπῶ σχύ-
ψη μίσα καὶ ἰδῇ καταλιπ-
τῶς εἰς τὸν ἰόμοι τὸν τίλειον
τῆς ἰλιθιδρίας, καὶ ἀπομίμῃσι,
ἰτύτ· ἔργοντας τὰ μὲν γίγῃ
ἀκροατῆς ἀλθρομητικὸς, ἀλ-
λά ποιητῆς τοῦ ἔργου, διδοί
ἰδοθαι καλότηχ· εἰς τὴν
ποίησιν τῇ.

26 Ἐὰν καί τις φαίνεται

ἵηται ἐν ἑμῖν, μὴ χαλινὰ-
γωγῶν γλῶσσαν αἰτοῦ, ἀλλ'
ἄπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τότε
μάται· ἡ θρησκεία.

27 Θρησκεία καθαρά καὶ
ἀμίαντ· παρὰ τῷ Θεῷ
καὶ πατρὶ, αὐτῇ ἰσὶν,
ἐπισκίπτισθαι ὄφθαλμοὺς καὶ
χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν,
ἄσπιλον ἑαυτοῦ τηρεῖν ἀπὸ
τοῦ κόσμου.

ἀνάμισά σας ἐὰ ἵηται θρη-
σκεία, καὶ διὰ χαλινὰ γλῶσ-
σάν τε, ἀλλ' ἄπατῶν
καρδίαν τε, ἡ θρησκεία τε
ἵηται ἰσκαίρη.

27 Ἡ θρησκεία ἡ καθα-
ρὰ καὶ ἀμίαντος ἡμῶν
καὶ πατέρων, ἰσότης ἵηται, καὶ
ἐπισκίπτωμις διὰ τῶν ὀφθαλ-
μῶν καὶ ταῖς χήραις ἐν τῇ θλί-
ψει, καὶ ἐὰ φυλάττει ἑαυ-
τὸν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Κιφ. β'. 2.

· Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσω-
ποληψίαις ἔχητι τὴν
πίσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τῆς δόξης.

2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν
συναγωγὴν ὑμῶν αἰὲρ χρυσο-
δακτύλι· εἰς ἰσθῆτι λαμπρᾶ,
εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν
ρυπαρᾷ ἰσθῆτι,

3 Καὶ ἐπιβλήσῃ ἐπὶ
τὸν φοροῦντα τὴν ἰσθῆτα
τὴν λαμπρᾶν, καὶ εἴπητι
αὐτῷ· Σὺ κάθου ἔδῃ καλῶς·
καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητι· Σὺ
γῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ἔδῃ ὑπὸ
τὸ ὑποπόδιόν μου·

4 Καὶ ὃ διεκρίθητι ἐν
ἑαυτοῖς, καὶ ἰγνίσθητι κριταὶ
διαλογισμῶν ποιηταῖς·

5 Ἀκούσατ' ἀδελφοί μου

· Ἀδελφοί μου, μὴ ἔχητι μὴ
προσωποληψίας τὴν πι-
σιν τοῦ ἰδοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Διότι ἐὰν εἰσέλθῃ ἐν
συναγωγῇ σας αἰὲρ χρυσοὶ
ἐὰ ἔχη χρυσὸν δακτυλίδιον
λαμπρὸν ἰσθῆτα, καὶ ἐὰν
καὶ ἵσας πτωχὸς μὴ ἰσθῆτα
λερωμένον,

3 Καὶ ἀποβλήσῃ ἐκ
ἐκείνου ὁπότε φέρῃ τὸν χρυ-
σοῦν δακτυλίδιον καὶ τοῦ εἰπῆτι·
Σὺ κάθου ἐκεῖ καλῶς· καὶ τῷ
πτωχῷ εἰπῆτι· Ἐστὺ γὰρ
ἐκεῖ, ἢ κάθου ἔδῃ ὑποπόδιόν
ἐκείνου·

4 Δὲν ἐκρίθητι διὰ τὸν
ἐκείνους, καὶ ἰγνίσθητι κριταὶ
διὰ τοὺς διαλογισμῶν ποιη-
ταῖς·

5 Ἀκούετε, ἀδελφοί μου

ἀγαπᾶτε, ὅχι ὁ Θεὸς ἐξομᾶτε τῆς πτωχῆς τοῦ κόσμου τούτου, πλούσιος ἐστίν, καὶ πληροῦς τῆς βασιλείας τοῦ ἰσηγυῖσθαι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;

6 Ὑμῖς δὲ ὑτιμάσατε τὴν πτωχόν· ὅχι οἱ πλούσιοι καταδικάζουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτὸ ἔλευσιν ὑμᾶς εἰς αἰτίαν·

7 Οὐκ αὖτις βλασφημῶσι τὸ ἄνθρωπον τὸ ἐπικληθεὶς ἐφ' ὑμᾶς·

8 Εἰ μὲντοι νόμοι τηλεῖτε βασιλείαν, κατὰ τὴν γραφὴν· Ἀγαπήσατε τὸν πλούσιον ὡς ἑαυτὸν, καλῶς ποιῆτε.

9 Εἰ δὲ προσωποληπτῆτε, καταδικάζετε ἑαυτοὺς, ἐλιγχνόμενοι ἀπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται.

10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρεῖται, πταίσει δὲ ἐν ᾧ, γένοιται πάντως ἥνοχος·

11 Ὁ γὰρ ἰπὸν· Μὴ μοιχῆσαι, εἴπε καὶ· Μὴ φονεῖσαι· οἱ δὲ ὑμοιχῆσαι, φονεῖσαι δὲ, γένοιται παραβάτης νόμου.

12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ ὅτε ποιῆτε, ὡς διὰ νόμον ἀποδοφάμενοι· μὴ δὲ κρίνεσθαι.

13 Ἡ γὰρ κρίσις αἰτίαν

ἀγαπητοῖ, διὲν ἰδιάλιξεν ὁ Θεὸς τῆς πτωχῆς τοῦ κόσμου ἰτέτε, ἵνα ἴπαι πλῆσιοι εἰς τὴν πίστιν, καὶ κληρονομοὶ τῆς βασιλείας, τὴν ὅποιαν ἔταξεν εἰς ἐκείνης ὁποῦ τὸν ἀγαπῶσιν·

6 Ἀμὲν ἰσιῖς ἀτιμάσατε τὸν πτωχόν· διὲν σᾶς καταδικάζουσιν οἱ πλῆσιοι, καὶ αὐτὴ σᾶς σύρῃσιν εἰς τὰ κριτήρια·

7 Διὲν βλασφημῶσιν αὐτοὶ τὸ καλὸν ὄνομα ὁπῶ ἐκλήθη εἰς ἰσῶς·

8 Ἐὰν ὅμως ἰσιῖς τηλεῖται τὸν νόμον τὸν βασιλικόν, κατὰς λέγει· ἡ γραφὴ· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γίτιοιά σου ὡσὰν τοῦ λόγου σου, καλὰ κάμνῃς.

9 Ἀμὲν ἂν κάμνῃτε προσωποληψίαι, κάμνῃτε ἀμαρτίαν, καὶ ἐλιγχνῃσθαι ἀπὸ τὸν νόμον ὡσὰν παραβάται.

10 Διατὶ ὅποιος φυλάξει ὅλον τὸν νόμον, καὶ πταίσει εἰς ἵνα, ἔγινεν πταίσης ὅλων.

11 Διατὶ ἐκεί, ὁπῶ ἰπὶ· Μὴ μοιχῆσαι, εἴπε καὶ· Μὴ φονεῖσαι· ἐὰν δὲ μὴ μοιχῆσαι, ἀλλὰ φονεῖσαι, ἔγινεν παραβάτης τοῦ νόμου.

12 Τίτοιαι λογῆς λαλεῖτε, καὶ τίτοιαι λογῆς κάμνῃτε, ὡσὰν ὁπῶ μέλλῃτε νὰ κρινῇται μὲν τὸν νόμον τῆς ἐλινδίας·

13 Διατὶ ἡ κρίσις θίλει

τῷ μὴ ποιήσασιν ἔλιϑ· καὶ κατακαυχᾶται ἔλιϑ· κρίσιως.

14 Τί τὸ ὀφιλϑ, ἀδελφοί μου, ἵαν πίσι λίγη τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχη, μὴ δύναται ἡ πίσις σώσαι αὐτοί;

15 Ἐὰν δὲ ἀδελφός ἢ ἀδελφὴ γυναιὶ ὑπάρχωσι, καὶ λειπόμενοι ᾖσι τῆς ἰφημέρου τροφῆς,

16 Εἶπη δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπάγειτε ἐν εἰρήνῃ, διεμαίνομε καὶ χρητάξιμε· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὀφιλϑ;

17 Οὕτω καὶ ἡ πίσις, ἵαν μὴ ἔργα ἔχη, κερὰ ἴσι καθ' ἑαυτήν.

18 Ἀλλ' ἴρι· τις· Σὺ πίσιν ἔχεις, καὶ γὰρ ἔργα ἔχω· διῆξί μοι τὴν πίσιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, καὶ γὰρ δείξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίσιν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἰς ἴσι· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίσσει.

20 Θίλεις δὲ γινῶναι, ὃ ἄνθρωποι κινῶν, ὅτι ἡ πίσις χωρὶς τῶν ἔργων κερὰ ἴσι;

21 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἰδικαιώθη,

ἰσθαι ἀντιμεταστῆναι τοῖς ἰσθαι ὅπῃ δὲν ἴσθαι ἔλιϑ· καὶ τὸ ἔλιϑ· καυχᾶται ἰσθαι τῆς κρίσεως.

14 Τί τὸ ὀφιλϑ, ἀδελφοί μου, ἵαν λίγη πίσις ἔχειν, καὶ ἔργα ἴαν μὴ ἔχη, μῆτις δύναται ἰσθαι ἡ πίσις ἴαν τὸν σώσει;

15 Καὶ ἵαν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ ἴαν γυναικί, καὶ ἵαν ὑπερήμενοι τὴν κατὰ τὴν τροφήν,

16 Καὶ ἵαν τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπάγειτε ἐν εἰρήνῃ, διεμαίνομε καὶ χρητάξιμε· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὀφιλϑ;

17 Ἐτῆ καὶ ἡ πίσις, ἵαν δὲν ἔχη ἔργα, ἵαν κερὰ ἴσι τοῦ λόγου τῆς.

18 Ἀλλὰ θίλεις γινῶναι· Ἐσὺ ἔχεις πίσις, καὶ ἵαν ἔχω ἔργα· διῆξί μοι τὴν πίσιν σου ἀπὸ τῶν ἔργων σου, καὶ ἵαν σὺ δείξω ἀπὸ τῶν ἔργων μου τὴν πίσιν μου.

19 Πιστεύεις ἵαν ὅτι ἵαν εἰς ἴσι· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια τὸ πιστεύουσι, καὶ φρίσσει.

20 Καὶ θίλεις ἵαν γινῶναι, ὃ ἄνθρωποι κινῶν, ὅτι ἡ πίσις χωρὶς τῶν ἔργων κερὰ ἴσι;

21 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ μου δὲν ἰδικαιώθη ἀπὸ τῶν ἔργων.

απολογαί· Ἰσαὰκ τοι εἰς
αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιάζε-
σθαι·

21 Ὅμοιος οὖν ἡ πίσις
ἐστίν· καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ,
καὶ ἡ εὐαγγελία αὐτοῦ
ἐστίν·

22 Καὶ ἐπληρώθη ἡ
γραφή ἐπεὶ λέγει· Καὶ
ἐπαινεῖται Ἀβραάμ εἰς τὸν
Θεόν, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην, καὶ ὠνομάσθη
φίλος Θεοῦ.

23 Ὅρατε τοῖνυν ὅτι ἐξ
ἔργου δικαιῶνται ἄνθρωποι,
καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον·

24 Ὅμοιος δὲ καὶ Ῥαὰβ
ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργου
δικαιώθη, ἀλλ' ἐκ πίστεως
ἀγγέλων, καὶ ἰτεῖρα ἰδοὺ
ἐκείνην·

25 Ὡστε γὰρ τὸ σῶμα
χωρὶς πνεύματος· νεκρὸν ἴσθι,
ὅτι καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν
ἔργων νεκρά ἴσθι.

Ἰσαὰκ τὰ ἀντιβάσῃ τὸν υἱόν
τοῦ Ἰσαὰκ εἰς τὸ θυσιάζε-
σθαι·

22 Βλέπετε ὅτι ἡ πίστις
ἐστίν· καὶ τὰ ἔργα τοῦ, καὶ
ἀπὸ τὰ ἔργα ἡ πίστις ἐπι-
ληύθη·

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ
γραφή ἐπεὶ λέγει· Καὶ
ἐπαινεῖται Ἀβραάμ εἰς τὸν
Θεόν, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην, καὶ ὠνομάσθη
φίλος Θεοῦ.

24 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ
ἄνθρωπος δικαιῶνται ἀπὸ
τὰ ἔργα, καὶ ὅχι μοιχαλὰ
ἀπὸ τῆς πίστεως·

25 Ὅμοιος καὶ ἡ Ῥαὰβ
ἡ πόρνη διὸν ἰδικαιώθη ἀπὸ
τὰ ἔργα, μὴ τὸ ἐκ διχθῆ τῆς
ἀπογολάτορας, καὶ ἐκ τῆς
εὐγάλης ἀπὸ ἄλλης γρά-
ται·

26 Διατὶ καθὼς τὸ σῶμα
χωρὶς πνεῦμα ἴσθαι νεκρὸν,
τίτοιαι λογῆς καὶ ἡ πίστις
χωρὶς τὰ ἔργα ἴσθαι νεκρή.

Κεφ. γ'. 3.

1 Πολλοὶ διδάσκαλοι
γίνονται, ἀδελφοί μου,
ἐν τῷ ὅτι μῖζοι κρῖμα
ἐκείνων·

2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν
ἐν τῇ ἐν λόγῳ ἐν
πταίᾳ, ὅτι τέλει· ἀλλ'·

1 Ἀδελφοί μου, μὴ γίνεσθαι
πολλοὶ διδάσκαλοι, ἐξου-
ριτες ὅτι θέλομεν πάρεσι
μεγαλῖτεροι κρῖμα·

2 Διατὶ ὅλοι πταίομεν
πολλὰ· ἵνα καί τις διὸν πταίῃ
εἰς τὸν λόγον, ἐκείνη· ἵνα

δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλοι τὸ σῶμα.

3 Ἰδὲ τῶν ἱππῶν τῆς χαλινῆς εἰς τὰ γόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθισθαι αὐτὴς ἡμῖν, καὶ ὅλοι τὸ σῶμα αὐτῶν μετὰγομιν.

4 Ἰδὲ, καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἰλασιόμενα, μετάγινται ὑπὸ ἰλαχίστου πηδαλίου ὅπου αἱ ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐδύνοντο βέλχεται.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μίλθ' ἰσθί, καὶ μεγαλαυχεῖ· ἰδὲ, ὀλίγοι πῦρ ἡλικηὶ ὕλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμ' τῆς ἀδικίας· ὕτως ἡ γλῶσσα καθίγεται ἐν τοῖς μέλισσι ἡμῶν, ἡ σπιλῆσα ὅλοι τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γυνήσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γυνήσεως.

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τι καὶ πτερυγίων, ἱρπιτῶν τι καὶ ἰσαλίων, δαμάζεται καὶ διδάμασθαι τῇ φύσει τῇ ἀνδρωπίῃ.

8 Τῇ δὲ γλῶσσῃ ὑδὲ δύναται ἀνδρῶπιον δαμάσαι· ἀκατάσχιστοι κακίαι, μεγὴ ἰὺ δανατηφόρη.

9 Ἐν αὐτῇ εὐλογῶμεν τὸν

τίλκ' αἰὲρ, δυνατὸς καὶ χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλοι τὸ σῶμα.

3 Νὰ, ὅπου βάλλομεν τῇ χαλινῇ εἰς τὰ γόματα τοῦ ἀλόγου, εἰς τὸ καὶ ραὶ πείθονται, καὶ γυρίζονται ὅλοι τῆς τὸ κορμί.

4 Νὰ, καὶ τὰ κερὰ ὅπου ἴσται τόσα μεγάλα, καὶ κινεῖται ἀπὸ δυνατῆς ἀνέμου, γυρίζονται ἀπὸ πύλλου μικρὸν τιμὴν, ἰσθί ὅπου ἴσται ἡ γυνή τοῦ κερῆ.

5 Τοιουτοτρόπως καὶ ἡ γλῶσσα ἴσται μικρὸν μίλθ', καὶ καυχᾶται μέγα· καὶ ὀλίγη φωτιά πῦρ μεγαλὴ ὕλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα ἴσται φωτιά, ὁ κόσμ' τῆς ἀδικίας· ἴσθι λίγα ἡ γλῶσσα ἴσθαι· τίς εἰς τὰ μέλη μας, ὅπου μολύνει ὅλοι τὸ κορμί, καὶ φλογίζει τὸν τροχὸν τῆς γυνήσεως μας, καὶ φλογίζεται ἀπὸ τῆς γυνήσεως.

7 Διὰ τὴν φύσιν τῶν θηρίων καὶ τῶν πτερυγίων καὶ τῶν ἱρπιτῶν καὶ τῶν ἰσαλίων δαμάζεται καὶ διδάσθαι ἀπὸ τῆς φύσεως τῆς ἀνδρωπί.

8 Ἀλλὰ κακίαι δὲ δύναται καὶ δαμάσθαι τῇ γλῶσσῃ τὸν ἀνδρῶπιον· ἀκατάσχιστοι κακίαι, μεγὰ γινάτη φαρμά· δανατηφόροι.

9 Μετ' αὐτὴν εὐλογῶμεν

καὶ πατέρα, καὶ ἰν
αὐτῇ κατακαύσει τὴν ἀνέμω-
πικ τὴν καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ
κατακαύσει.

10 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ σώματος
ἐκέρχεται εὐλογία καὶ κα-
τάρα. οἱ γὰρ, ἀδελφοί μου,
ταῦτα ὅτε γινώσκαι.

11 Μήτις ἡ πηγὴ ἐκ τῆς
αὐτῆς ὕδατος βρῖσι τὸ γλυκὺ
καὶ τὸ πικρὸν;

12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί
μου, σικκὴ ἰλαίαις ποιεῖσαι,
ὁ ἀμπελὺ σῦκα; Οὕτως
ἐκείνη πηγὴ ἀλυκίῃ καὶ
γλυκίῃ ποιεῖσαι ὕδωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἱπσιγέ-
μων ἐν ὑμῖν; διδάτω ἐκ
τῆς καλῆς ἀναγραφῆς τὰ
ἔργα αὐτοῦ ἐν πραέτητι
καὶ ἐν σοφίᾳ.

14 Ἢ ἡ ζῆλον πικρὸν
ἔχει καὶ ἰφθίμην ἐν τῇ
καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατα-
καύχῃ καὶ ψεύδισθι ἐναντίον
τῆς ἀληθείας.

15 Οὐκ ἴδω αὕτη ἡ σοφία
ἀποδοῦν κατεργασίαν, ἀλλ'
ἐκείνη, ψυχικὴ, δαιμονο-
ποιεῖ.

16 Ὅτε γὰρ ζῆλός καὶ
ἰφθίμη, ἐκείνη ἀκαταστασία
καὶ πᾶσι φαῖλον πρᾶγμα.

17 Ἡ δὲ ἀνδοῦ σοφία
πρᾶτον μὲν ἀγνὴ ἴσιν,

τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ
μετ' αὐτῆς κατασώμεσθαι τῆς
ἀνδρείου ἐκ τῆς ἰγνῆς καθ'
ὁμοίωσιν Θεοῦ.

10 Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σώμα-
τος ἐκέρχεται εὐλογία καὶ κα-
τάρα. Δὲν κρίνει, ἀδελφοί
μου, ἵτις τὰ ἐὰ γίνονται
τοιαυτῶς.

11 Μῆτις ἡ βρύσις ἀπὸ
τῆς αὐτῆς φλύβα ἀναβρύει
τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν;

12 Μῆτις δύναται, ἀδελφοί
μου, ἡ σικκὴ ἐὰν κάμη ἰλαίαις,
ἢ τὸ κλῆμα τῆς ἀμπελῆς ἐὰν
κάμη σῦκα; Ἐστὶς ἐδιδίκα
βρύσις ἀμπελῆς ἐὰν κάμη νερόν
ἀλμυρὸν καὶ γλυκὺ.

13 Τίς εἶναι ἀνάμισά σας
σοφὸς καὶ ἱπσιγέμων; ὅς
διδῇ ἀπὸ τῆς καλῆς συνα-
γραφῆς τὰ ἔργα τοῦ μὲν
πραέτητος σοφίας.

14 Ἀμὴν αἱ ἔχειτε πικρὸν
ζῆλον καὶ φιλονεικίαν εἰς τὴν
καρδίαν σας, μὴ κατακαυ-
χᾶσθαι καὶ ψεύδισθαι ἐναντίον
τῆς ἀληθείας.

15 Αὕτη ἡ σοφία δὲν
εἶναι ἐκείνη ὅπῃ κατεβαίνει
ἀποπάιν, ἀλλὰ εἶναι ἐπίγειος,
ψυχικὴ, δαιμονοποιεῖ.

16 Διατὶ ἐκείν ὅπου εἶναι
ζῆλος καὶ φιλονεικία, ἐκείν
εἶναι ἀκαταστασία καὶ κάδι
λογῆς κακὸν πρᾶγμα.

17 Ἀμὴν ἡ σοφία ὅπῃ
εἶναι ἀποπάιν, πρᾶτον μὲν

ἔπειτα εἰρηικῆς, ἰπιικῆς, εὐπειθῆς, μετὰ ἰλίας καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτῳ καὶ ἀνυπόκριτῳ.

18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς παῦσιν εἰρήνης.

ἵνα καθαρά, ἔπειτα εἰρηικῆς, πραΐας, ἰπιικῆς, γιμάτη ἰλιῶ καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτῳ, καὶ ἀνυπόκριτῳ.

18 Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπείρεται ἐν εἰρήνῃ εἰς ἰαυὴν καὶ κάμνησιν εἰρήνης.

Κιφ. δ'. 4.

ΠΟῦθι πόλιμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντίϋθιν, ἐκ τῶν ἡδοῶν ὑμῶν τῶν γρατισομένων ἐν τοῖς μέλισιν ὑμῶν;

2 Ἐπιθυμιῖτι, καὶ οὐκ ἔχιτι· φοιούτι καὶ ζηλῶτι, καὶ ὃ δύνασθι ἰπιτυχιῖν· μάχισθι καὶ πολιμιῖτι, οὐκ ἔχιτι δὲ, διὰ τὸ μὴ αἰτιῶσθαι ὑμᾶς.

3 Αἰτιῖτι, καὶ ὃ λαμβάνητι, διότι κακῶς αἰτιῶσθι, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοαῖς ὑμῶν δακнайῇσθι.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἶδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου, ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; ὃς ἂν οὖν βεληθῇ φίλῳ ἵνα τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται.

5 Ἡ δοκιῖτι ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόρον ἰπιποδιῖ τὸ πνεῦμα ἐκατῶκησιν ἐν ἡμῖν;

ἈΠΟ' τοῦ ἵνα οἱ πολίμοι καὶ ἡ μάχαις ἀναρῶσας; Δὲν ἵνα ἀπὸ τῶν ταῖς ἡδοαῖς σας ἐκ πολιμῶσιν εἰς τὰ μέλα σας;

2 Ἐπιθυμᾶτι, καὶ ὃ ἔχιτι· φοιούτι καὶ ζηλοφθοῶτι, καὶ δὲν δύνασθι ἰπιτύχῃ· μάχισθι καὶ πολιμιῖτι, καὶ δὲν ἔχιτι, ἐπὶ δὲν ζητᾶτι.

3 Ἐστῖ, ζητῶν, καὶ ὃ πείρητι, διὰ τὸ κακῶς ζητᾶν, διὰ τὸ ἐξουδιῶσθι ὡς τὰς ἡδοαῖς σας.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν ἐξοῖσθι ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἵνα ἔχθρα τοῦ Θεοῦ; ὅπου λανθῇ ἡ δὴ ἵνα φίλῳ τῷ κόσμῳ, καταγίνεται ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ λογιᾶσθι ὅτι ἵνα γραφὴ λέγει ἡ γραφὴ· Ὅτι τὸ πνεῦμα ὅπῃ ἐκατῶκησιν ἐν ἡμῖν ἐπιθυμᾶ εἰς φθόρον;

ὁ Μιζαντα διδωσι χάριν,
λαλοῦν· ὁ Θεὸς ἐπιτεφάνους
ἀποκατασταί, ταπεινὸς δὲ
δίδωσι χάριν.

1 Υποταχῆτε τῷ
Θεῷ, ἀποκρίναι τὸ διαβόλου,
καὶ φύγει ἀπὸ ὑμῶν.

8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ,
καὶ ἡγιασθὲ ὑμεῖς· καθαρῶς
καὶ ἀκατακλινῶς, καὶ
ἀκατακλινῶς, ἵνα
ἴσται.

9 Ταλαιπωρήσατε καὶ
πενθεύσατε καὶ κλαίσατε·
ὁ γὰρ ἰμῶν εἰς πένθος
μεταγραφίτη, καὶ ἡ χαρὰ
αὐτοῦ ἀποστρέφεται.

10 Ταπεινώθητε ἰσχυροί
τῷ Κυρίῳ, καὶ ὑψώσει
ὑμᾶς.

11 Μὴ καταλαλιῇτε
ἑαυτοὺς, ἀδελφοί· ὁ κατα-
λαλῶν ἀδελφόν, καὶ κρίνει
τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, κατα-
λαλῶν ἑαυτὸν, καὶ κρίνει ἑαυτόν·
ὅτι ὁ κρίνει ἑαυτόν, οὐκ
ὁ σωτὴς ἑαυτοῦ, ἀλλὰ
ὁ σωτὴς.

12 Εἰς ἵσον ὁ νομοθέτης ὁ
δικαστὴς σωσαι καὶ ἀπολί-
σαι· σὶ τίς εἶ ὁ κρίνων τὸν
ἑαυτόν;

13 Ἄγε ἴδω οἱ λέγοντες·
Σωσάτω ὁ αἵματος πυγμονόμιθα

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δίδω
μεγαλύνει χάριν διὰ τῆτο
λέγει· ὁ Θεὸς ἱκανοποιῖται εἰς
τὴν ἐπιτεφάνους, καὶ δίδω
χάριν εἰς τὴν ταπεινῶν.

7 Υποταχῆτε λοιποὶ εἰς
τὸν Θεόν, ἱκανοποιῶνται τὸν
διάβολον, καὶ θέλει φύγει
ἀπὸ σᾶς.

8 Σημύσιναι ἰσχυροί εἰς τὸν
Θεόν, καὶ ἱκανοποιῶνται θέλει σ-
μύσιναι εἰς ἱσχυροί· καθαρῶς
τὰ χεῖρά σας, ἀμαρτωλοί,
καὶ ἱκανοποιῶνται ταῖς καρδίαις
σας, δίψυχαι.

9 Ταλαιπωρηῆτε καὶ
λυπηθῆτε καὶ κλαύσιναι· τὰ
γένοιτά σας ὡς μεταγραφῶν
εἰς λύπην, καὶ ἡ χαρὰ σας
εἰς σκυθρωπότητα.

10 Ταπεινώθητε ὁμολογῶν
εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλει σᾶς
ὑψώσει.

11 Μὴ καταλαλιῇτε ἑαυ-
τοὺς ἄλλοι, ἀδελφοί· ἱκανοποιῶν
ὁπῶν καταλαλιῇ τὸν ἀδελφόν
αὐτοῦ, καὶ κρίνει τὸν ἀδελφόν
αὐτοῦ, καταλαλιῇ τὸν ἑαυτόν, καὶ
κρίνει τὸν ἑαυτόν· καὶ ἱκανοποιῶν
κρίνει ἑαυτόν, διὲν ἵσται
ποιητὴς ἑαυτοῦ, ἀλλὰ κρι-
τής.

12 Ἐπὶ εἶσαι ὁ νομοθέτης
ὁ δικαστὴς σωσαι καὶ ἀπο-
λίσσαι· ποῖος ἵσται ἰσὺ ὁπῶν
κρίνει τὸν ἄλλον;

13 Ἐλᾶται ἰσχυροί τῶρα
ὁπῶν λέγει· Σήμερον καὶ

αὐτοὶ οὐ μαρτυροῦν ἐὰν
καὶ ὁμολογῶνται τὰς
ἐντολὰς τοῦ κυρίου· ὅτι πᾶς
ὁ ἀκούων τὴν ἐντολὴν τοῦ
κυρίου οὐ μαρτυροῦν.

4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν
ἐργατῶν τῶν ἀδικούντων
ταῦτα ἔρχεται ἐπὶ αὐτοὺς, ὃ ἀπὸ τῆς
ἀδικίας αὐτῶν ἐκράξεται· καὶ
οἱ βουαὶ τῶν θυμολογούντων εἰς
τὸ ὅτι Κύριος σαβαὼθ
ἐκράξεται.

5 Ἐκταδικάσατε ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ ἰσχυραλευσάτω·
ἀφαιρᾶτε τὰς καρδίας ὑμῶν
ἐκ τῆς ἐλπίδος σφαγῆς·

6 Κατιδικάσατε, ἰφονύ-
σατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντι-
τασσάτω ἑαυτὸν.

7 Μακροθυμήσατε ἄνθρωποι,
ἐπεὶ ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἔρχεται
καὶ ὁ γεωργὸς ἐκτελεί τὸν
ἐργασίαν αὐτοῦ καὶ ὁ κτηρὸς
ἐκτελεί τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ· ὁ
ὄψιμος καὶ ὁ ψιμὸς.

8 Μακροθυμήσατε καὶ
ἰσχυρᾶτε τὰς καρδίας ὑμῶν,
ὅτι ἡ παρουσία τοῦ
κυρίου ἔρχεται.

9 Μὴ γινιάζετε κατ'
ἀλλήλους, ἀδελφοί, ἵνα μὴ
κατακριθῆτε· ἰδοὺ, κριτὴς
στή τῶν θυμῶν ἕστηκεν.

10 Ὑποτάγητε τῷ κυρίῳ

συχία τῆς θύλης εἶσθαι εἰς
μαρτυρίαν ἵπαιτίᾳ σας, καὶ
θύλη φάγη ταῖς σάρκαίς σας
ὡς ἀνὴρ φωνή· ἰδνηκίασιτε
θησαυροὺς διὰ ταῖς ὑπεριναῖς
ἡμέραις.

4 Νὰ, ἡ πληρωμὴ τῶν
ἐργατῶν ὅπου ἰδύρισαν τὰ
χωράφιά σας, τὴν ὁποίαν
τὸς ἀπεξηγήσεται, κρᾶζει· καὶ
ἡ βοαὶς ἐκινῶν ὅπου ἰδύρισαν,
ἰμβήκασιν εἰς τὰ αὐτὰ τοῦ
κυρίου σαβαὼθ.

5 Εἰς ταῖς ἡδοίαις ἐξήσεται
ἀπάντων εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐξ-
φαιτώσεται· ἰδρύσεται ταῖς
καρδίαις σας, ὡς ἀνὴρ εἰς τὴν
ἡμέραν τῆς σφαγῆς·

6 Ἐκαταδικάσατε, ἰφονύ-
σας τοὺς δίκαιους· καὶ δὲν
σὺς ἵπαιτιῶνται.

7 Μακροθυμήσατε λοιπὸν,
ἀδελφοί, ἵως τὴν παρουσίαν
τοῦ κυρίου· ἰὰ, ὁ γεωργὸς
ἐκτελεῖ τὸν ἔργον αὐτοῦ καὶ ὁ
κτηρὸς τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ· εἰς
αὐτοὺς, ἵως ἂν λάβῃ βροχὴν
πρῶτος καὶ ὀψιμος.

8 Μακροθυμήσατε καὶ
ἰσχυρᾶτε, ἐπεὶ ἡ παρουσία τοῦ
κυρίου ἔρχεται.

9 Μὴ γινιάζετε ἑαυτοὺς
ἑκαστὸς τοῦ ἄλλου, ἀδελφοί, διὰ
ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰὰ
ὁ κριτὴς ἔστηκεν ὁμπερὰ εἰς
ταῖς θύραις.

10 Ἀδελφοί μου, πάρετε

τῆς κακοπαθείας, ἀδελφοί
μὲ, καὶ τῆς μακροθυμίας,
τῆς προφῆτας εἰ ἰλάλησαν
τῷ ὀνόματι Κυρίου.

11 Ἰδὲ, μακαρίζομεν τὰς
ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν
Ἰδὲ ἠκούσατε, καὶ τὸ τίλθ·
Κυρίῳ εἰδότε, ὅτι πολὺσπλαγ-
χνὸς ἰσιν ὁ Κύριος· καὶ οἰκτίρ-
μων.

12 Πρὸ πάντων δι,
ἀδελφοί μὲ, μὴ ὀμνύετε
μήτε τὸν ἕρατον, μήτε τὴν
γῆν, μήτε ἄλλοι τιὰ ὅρκον·
ἦτω δι ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ,
καὶ τὸ ὤ, ὤ· ἵνα μὴ ὑπὸ
κρίσει πίστετε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν
ὑμῖν; προσευχίσθω· εὐθυμῇ
τις; ψαλλίτω.

14 Ἀσθινοῖ τις ἐν ὑμῖν;
προσκαλισάσθω τῆς πρεσβυ-
τέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ
προσευξάσθωσαν ἱπ' αὐτὸν,
ἀλείψαντες αὐτὸν ἔλαιον ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς
πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα,
καὶ ἰγυρεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος·
καὶ ἁμαρτίας ἢ πειποικῶς,
ἀφιδήσεται αὐτῷ.

16 Ἐξομολογηῖσθε ἀλλή-
λοις τὰ παραπτώματα, καὶ

παράδειγμα τῆς κακοπαθείας,
καὶ τῆς μακροθυμίας, τοῖς
προφήταις, εἰ ὅπου ἰλάηται
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

11 Νὰ, ὅπῃ μακαρίζομεν
ἐκείνους ὅπῃ ἔχουσιν ὑπομονὴν
τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰδὲ τὴν
ἠκούσιτε, καὶ τὸ τίλθ· Κυρίῳ
ἰξυρίζετε, ὅτι εἶναι πολὺ-
σπλαγχνὸς ὁ Κύριος· καὶ
οἰκτίρμων.

12 Καὶ πρὸ πάντων ἐπὶ
ὅλα, ἀδελφοί μὲ, καὶ ὀμνύ-
ετε μήτε τὸν ἕρατον, μήτε
τὴν γῆν, μηδὲ καίτις ἄλλοι
ὅρκον· καὶ ἅς εἶναι εἰς ἱσὺς
τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ ὤ, ὤ· ἵνα
μὴ πίστετε ἀποστάτης ἐν
τῇ κρίσει.

13 Κακοπαθεῖς καὶ τις
ἀνάμισά σας; ἅς προσύχι-
ται· χαίρειται καὶ τις; ἅς
ψάλλει.

14 Ἀσθινοῖ καὶ τις ἀνά-
μισά σας; ἅς προσκαλίστω
τῆς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλη-
σίας, καὶ ἅς προσευξάσθωσαν
ἀπάνω εἰς αὐτὸν, ἀλείψαντες
τοὺ μὲ ἔλαιον εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως
θίλει σώσει τὸν ἀσθινοῦ-
τον, καὶ θίλει τὸν σπένδω
ὁ Κύριος· καὶ ἵα ἵα ἵα
ἁμαρτίας, θίλει τὸν σπ-
χωρηθῇ.

16 Ἐξομολογηθεὶς ἵα
εἰς τὸν ἄλλοι τὰ σφάλματα,

ἐργασθὲν ἑπὶ ἀλλήλοις, ὅπως
καλέσται πολὺ ἰσχυρὰ δικαί-
ους ἐργασμοί.

17 Ἡλίας ἀνθρῶπ-
πῶν, καὶ προσ-
ερχόμενος τῷ μὴ
ἐλπίσαι καὶ οὐκ ἔβριξεν ἐπὶ
τῇ γῇ ἰσχυρῶς τρεῖς καὶ
μῆνας ἱξ·

18 Καὶ πάλιν προσέ-
χετο, καὶ ὁ ἕραιος οὐρανὸς
ὕδατος, καὶ ἡ γῆ ἰβλάσθησι
τὸν καρπὸν αὐτῆς.

19 Ἀδελφοί, ἵνα τις
οὐ πλανηθῇ ἀπὸ τῆς
ἀλήθειας, καὶ ἐπιγρίψῃ τις
αὐτὴν,

20 Γινώσκите ὅτι ἡ
ἐκείνη ἀμαρτανὴ ἐκ
τοῦ οὐνοῦ αὐτῆς, σώσει
ἐκείνη ἐν θανάτῳ, καὶ
ἐκείνη πλῆθος ἀμαρ-
τανῶν.

καὶ ἰσχυροὶ ἵνα διὰ τὸν
ἄλλον, διὰ τὰ ἱατρικῶς
πολὺ δύεται ἡ δέησις τοῦ
δικαίου ἐργουμένη.

17 Ὁ Ἡλίας ἦτοι ἀνθρῶ-
πῶν ἐμειπαδῆς ὥσάν καὶ
ἡμεῖς, καὶ ἐπροσευχήθη ἐὰν
μὴ βριξῇ· καὶ δὲν ἔβριξεν
ἀπ᾽ αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν χρόνους
τρεῖς καὶ μῆνας ἱξ·

18 Καὶ πάλιν ἐπροσευ-
χήθη, καὶ ὁ ἕραιος ἔδωκε
βροχὴν, καὶ ἡ γῆ ἰβλάσθησι
τὸν καρπὸν τῆς.

19 Ἀδελφοί, ἵνα πλανί-
δῃ καί τις ἀνάμισά σας
ἀπὸ τῆς ἀλήθειας, καὶ ἐὰν
τὸν μεταγυρίσῃ τινας (ἀπὸ
τῆς πλάνης),

20 Ὅτι ἐξεύρεται ὅτι ἐκείνη
ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ γυρίζει ἀμαρτανὴν
ἀπὸ τῆς πλανιμένης του
γράτου, θίλει σώσει ψυχὴν
ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ
θίλει σκιπάζει πλῆθος
ἀμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

'ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΠΡΩΤΗ.

Κιφ. α'. 1.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς πατριπιδήμοις διασπορᾶς Πόντη, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,

2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματι, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματι Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εὐεξία πληθυνθείη.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγενήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τιτηρημένην ἐν ἑβραίοις εἰς ἡμᾶς·

5 Τῆς ἐν δυνάμει Θεῷ φερεμένης διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἰσχύατι.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς πατριπιδήμοις διασπορᾶς Πόντη, τῆς Γαλατίας, τῆς Καππαδοκίας, τῆς Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,

2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς μὴ ἀγασσάμεν ματι, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν τοῦ αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἥς πληθυνθῇ ἡ ὑμῶν χάρις καὶ εὐεξία.

3 Ὅς ἰσχυρὸς ἐλπίδα ἡμῶν Θεός, καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος ἡμῶν ἀναγενήσας διὰ τῆς ἐλπίδος εἰς ἐλπίδα ζῶσαν διαμίσθης τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον ἣν φιλαττεῖται ἐν τῷ ἑβραίοις διὰ λόγον ἰσχύος·

5 Ὅσην ἐν δυνάμει τοῦ Θεοῦ φερεμένην τὴν ἐλπίδα, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἰσχύατι.

6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὡς καὶ ἄρτι (ὡς δὲ ἰσὶ) ἐκτελεῖσθε τὴν πενιχρὰν περιουσίαν·

7 Ἰὰ τὸ δοκιμῇ ἑαυτὸν πειρασθῆναι τὴν τιμωρίαν, τὸ ἀπολλομένον, ὡς καὶ δι' ἀδικασίας, ὡς καὶ ἐν ἰσχυρίᾳ καὶ τιμῇ καὶ ὀργῇ, ἡ ἀποκαλύψις τοῦ Χριστοῦ·

8 Ὅς οὐκ οἶδότες ἀγαπᾶτε, εἰς οὗ ἄρτι μὴ ὀρῶντες, ἐκτελεῖσθε τὴν ἀγαλλιᾶσθαι χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ διδοξασμένην·

9 Κοιμώμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ἑμῶν, σωτηρίαν ἑαυτῶν·

10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξήρτηται καὶ ἐξηκράται ὡς καὶ περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς χάριτος προφητεύουσατος·

11 Ἐξηκῶντες εἰς τίνα ὁ ποῦς καὶ ὁ ἰδὼν τὸ ἐν αὐτοῖς Ποῦμα Χριστοῦ, προσηλῶνται τὰ εἰς Χριστὸν ἐκτελεῖσθαι καὶ οὕτως αὐτὰ πάντα δοξάει·

12 Ὡς ἀποκαλύφθη ὅτι

6 Εἰς τὸ ὅποῖον χαίρεσθε, ἀγκαλὰ καὶ τῶρα ὀλίγον λεπτεῖσθε (ἀείσας καὶ κάμνει χρεῖα· εἰς πολλῶν λογίων περασμέναι·

7 Διὰ τὴν ἐνδοξὴν ἢ δοκιμὴν τῆς πίστεώς σας, ὅπῃ ἵηται πολλά τιμωτέρα ἀπὸ τοῦ χρυσάφι ὅπῃ φθίρεται, καὶ (ὅμως) δοκιμάζεται διαμίσθῃ τῆς φωτιᾶς, εἰς ἵπαιον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Τὸν ὅποῖον ἀγκαλὰ καὶ διὰ τὸν οἶδῃτε, τὸν ἀγαπᾶτε· εἰς τὸν ὅποῖον (τῶρα ἀγκαλὰ καὶ ἵα μὴ τὸν βλέπετε) ὅμως πιστεύοντες ἀγαλλιᾶσθε, χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ διδοξασμένην·

9 Πίρνοντες τὸ τέλος τῆς πίστεώς σας, σωτηρίαν ψυχῶν·

10 Διὰ τὴν ὁποίαν σωτηρίαν ἀκρεβοζήτησαν καὶ ἐξήταξαν ὡς καὶ προφητῶν, ὅπῃ ἐπροφήτευσαν διὰ τὴν χάριν ὅπῃ ἵηται εἰς ἡμᾶς·

11 Ἐξετάζοντες εἰς τίνα ὁ ποῦς καὶ ὁ ἰδὼν τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ (ὅπῃ ἦτοι εἰς αὐτὸς, καὶ ἡμαρτύρα προτίτερα) ἰφαιρῶνται ὅτι ἔμιλλαι ἵα γινῶν τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, καὶ αἱ δόξαις ὅπῃ ἡμῶν ἵα ἀνταναστήσειν ἐκ τῶν ἀπ' αὐτὰ τὰ παθήματα·

12 Εἰς τὴν ὁποίαν ἀποκα-

ἔχ' ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν
αὐτὰ, ἃ ὑὸν ἀπηγγέλη ὑμῖν
διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων
ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ
ἀποστέλλει ἀπ' ὕψους, εἰς
ἃ ἐπιθυμοῦσι ἄγγελοι παρα-
κύψαι.

13 Διὸ ἀναξωσάμενοι
τὰς ὁσφύας τῆς διανοίας
ὑμῶν, ῥήφοιτες, τιθείως
ἐλπίζετε ἐπὶ τὴν φερομένην
ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὡς τίκια ὑπακοῆς,
μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς
πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν
ἐπιθυμίαις.

15 Ἀλλὰ κατὰ τὸν
καλίσαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ
αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀνα-
στροφῇ γενήθητε.

16 Διότι γέγραπται·
Ἄγιοι γένησθε, ὅτι ἐγὼ
ἅγιός εἰμι.

17 Καὶ οἱ πατέρα
ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσω-
πολήπτως κρίνοντα κατὰ
τὸ ἕκαστον ἔργον, ἐν φόβῳ
τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν
χρόνον ἀναμετρεῖ.

18 Εἰδότες ὅτι ὁ φθαρ-
τοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ
ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς μεταίας

λύφθῃ, ἔτι ἔχει εἰς
λόγον τῆς, ἀλλὰ εἰς
ἰδιηκόουσι αὐτὰ, τὰ
σᾶς ἰλασθήσεται ἁμαρ-
τιῶν ὅπου σᾶς
μὲ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἵπ-
εἰς ἀλήθειαν ἀπὸ τοῦ
εἰς τὰ ὅπου σφάγια
ἐπιθυμοῦσι οἱ ἄγγελοι
σκέψασθαι.

13 Διὰ τὴν ἀναξωσ-
ταῖς μέσαις τῆς διανοίας
καὶ ἐξυπνοῦντες, ἵνα δὲ
ἐλπίζετε εἰς τὴν φε-
σᾶς ἔρχεται ἐν ἀποκα-
λύψει τοῦ Ἰησοῦ Χ-
ριστοῦ.

14 Ὡς τίκια τῆς
μὴ συσχηματιζόμενοι
πρότερον ἐν τῇ ἀγ-
νοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυ-
μίας.

15 Ἀλλὰ καθὼς ἵνα
ἅγιοι· ἐκαστος ἐπὶ
ἐκάστῳ, γενήθητε καὶ ἵνα
ἅγιοι εἰς καθὼς λογὶς
ἀναμετρεῖ.

16 Διότι ἵνα γέγρα-
μένοι· Γένησθε ἅγιοι, ἵνα
καὶ ἐγὼ ἅγιός εἰμι.

17 Καὶ ἵνα ἐπικαλεῖσθε
πατέρα ἐκαστος ἐπὶ
χωρὶς προσωπολήπτης κατὰ
τὸ ἔργον καθὼς ἵνα, τὸ
τῆς ἐπιμετείας σας
φῆτε μὴ φόβου.

18 Ἰδιωτικῶς ὅτι ἵνα
φθαρεὰ (σφάγια) μὴ
ἀσέμνη ἢ χρυσίον ἵνα

ἰμῶν ἀναγριφῆς πατροπαρά-
δοτου

19 Ἀλλὰ τίμῳ αἵματι
ὡς ἂν ἂν ἀμῶν καὶ ἀσπίου
Χριστοῦ

20 Προγυμνῶν μὲν πρὸ
καταβολῆς κόσμου, φανερω-
σιντο ὁ δὲ ἐν ἰσχύει τῶν
χρῶν δι' ἡμᾶς,

21 Τὸς δὲ αὐτοῦ πιστεύ-
ουσι εἰς Θεὸν τὸν ἰσχυρὸν
αὐτῶν ἐν νεκρῶν, καὶ δοῦναι
αὐτῶν ζωὴν, ὡς τὴν πίστιν
ἡμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς
Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν
ὁργανώσας ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς
ἀληθείας διὰ Πνεύματος,
ὡς φιλαδελφίαν ἀγαπᾶτε,
καὶ ἀλλήλους ἀγαπᾶτε
ἀγαπῶσασι ἑαυτοῖς·

23 Ἀναγιγνωσκόμενοι οὐκ
ἐν στυγῇ φθαρτῆς, ἀλλὰ
ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζωῆς
Θεοῦ καὶ μινῶν εἰς τὴν
ἐλπίδα

24 Διότι πάντα σὰρξ ὡς
ἐσθλὴ, καὶ πάντα δόξα
ἐσθλὴ ὡς αἰὲς χρόνῳ
ἐξῆλθεν ὁ Χριστός, καὶ τὸ
αἶμα αὐτοῦ ἰξίπτει·

25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου
ἡμῶν ὡς τὴν αἰῶνα· τὸ τοῦ
ῥήματος τὸ ἵαγ-
νον εἰς ἡμᾶς

διεσπέννεται ἀπὸ τῆν ματαίαν
σας συναισθησιν τὴν πα-
τροπαρόδοτον

19 Ἀλλὰ μὴ τίμιον αἷμα
τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἂν ἂν ἡμῶν
ἀκατηγόρητον καὶ ἀδόλυν

20 Ὁ ὁποῖος ἦτορ προ-
γυμνῶν μὲν πρὸ τῆν ἀρχῆν
τοῦ κόσμου, καὶ ἰφαιρῶν
εἰς τὴν ὑπεριούσας
χρῶν διὰ λόγου σας,

21 Ὅπῃ πιστεύετε διαμέ-
σου τῶν εἰς τὸν Θεὸν ὁπῇ τὴν
ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν, καὶ τοῦ
ἰδοῦναι δοῦναι, εἰς τόσον ὁπῇ ἡ
πίστις σας καὶ ἡ ἐλπίδα εἶναι
εἰς τὸν Θεόν.

22 Καθαρίζοντες ταῖς ψυ-
χαῖς σας εἰς τὴν ὑπακοὴν
τῆς ἀληθείας, διαμίσου τοῦ
Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν
ἀπλάστοι, ἀγαπήσιντες ἑαυ-
τοὺς ἄλλους ὁλοψύχως μὴ
καθαρὰν καρδίαν·

23 Ἐσθλὴν εἰς ἀναγιγνω-
σκῆναι, ὅχι ἀπὸ σποράν φθα-
ρτῆν, ἀλλὰ ἀφθάρτην, διαμίσου
τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος
ὁπῇ μῖναι εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διότι κἀκεῖ σάρκα
ἐσθλὴ καὶ χροῖα, καὶ κἀκεῖ
ἐσθλὴ καὶ χροῖα τὸ αἶμα
τοῦ χρόνου ἐξῆλθεν ὁ Χρόνος,
καὶ τὸ αἶμα τοῦ ἰξίπτει·

25 Ἀμὴν ὁ λόγος τοῦ
Κυρίου μῖναι εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ τῶν εἶναι ὁ λόγος ὁπῇ
ἐναγγελίσθη εἰς ἰσᾶς.

Κιφ. β'. 2.

Ἀποδέμειοι ἢ πᾶσαι κα-
κίαν καὶ πάντα δόλον
καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόους
καὶ πάσας καταλαλίας,

2 Ὡς ἀρετιγίνετα βρείφη,
τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα
ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ
αὐξηθῇτι·

3 Εἴπερ ἰγιύσασθε ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος·

4 Πρὸς δὲ περισσεχόμενοι,
λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων
μὴ ἀποδοκιμασμένοι, παρὰ
δὲ Θεῷ ἐκλεκτοί, ἔτιμοι·

5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι
ζῶντες οἰκοδομῆσθαι, οἰκo-
πνευματικὸς ἱεράτιυμα ἅγιοι,
ἀμύγχαναι πνευματικὰς δυ-
σίας, ὑπερσδέκτες τῷ Θεῷ
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὸ καὶ περιύχει ἐν
τῇ γραφῇ· Ἰδὲ τίθημι ἐν
Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον,
ἐκλεκτὸν, ἔτιμον· καὶ ὁ
πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, ὃ μὴ
καταισχυνθῇ.

7 Ὑμῖν ἢ ἡ τιμὴ τοῖς
πιστεύουσιν· ἀπαθῶσι δὲ,
λίθον δὲ ἀποδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομῆντες, ὅτος ἰγιυῖθαι
εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ

Ἀποδιώχοιτις λοιπὸν καὶ
κακίαν, καὶ κατὰ δό-
λον καὶ ὑπόκρισιν, καὶ
φθόους, καὶ ὅλαις ταῖς κατα-
λαλίαις,

2 Ὡσὰν πογίνετα βρέφη,
ἀγαπήσατε τὸ ἄδολον γάλα
τοῦ λόγου, διὰ ἵνα αἰξηθῇτε
μιτ' αὐτό·

3 Ἐὰν ἀληθινὰ ἰγισθεσθῇ
ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός·

4 Εἰς τὸν ὁποῖον σκεπῆνται,
εἰς αὐτὸν λίθον ὅπερ ἰσχυρὸν
ζωιταῖον, κατασκευασμένον ὅτι
τὸς ἀνθρώπους, ἀμὲν σκεπῆνται
τὸν Θεὸν διαλεγμένον καὶ τιμῶν·

5 Καὶ αὐτοὶ ἰσχυροὶ ὡς λίθοι
ζωιταῖοι κατασκευασθέντες
ἐκ πνεύματος ἁγίου, ἀμύγχαναι
πνευματικὰς δυνατάων,
τῷ Θεῷ διαμίσθον τὸν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

6 Διὰ τῆς καὶ περιύχει
εἰς τὴν γραφὴν· Νὰ ἐστὶν ἔσθαι
εἰς τὴν Σιών πέτραν κεφαλὴν
γωνίας διαλεγμένην, τιμω-
μένη· καὶ ὁποῖος πιστεύῃ εἰς αὐ-
τὴν δὲν θάλλει ἐν τρεσφῇ.

7 Εἰς ἰσθὺς λοιπὸν ἐστὶν τι-
μιεύει, ἐκείνη ἡ πέτρα ἡ κε-
τιμία· ἀμὲν εἰς ἐκείνην ἐστὶν
δὲν πείθεται, εἶναι πέτραν
ὁποῖαν ἀπὲρξαι ἀπὸ τῆς ἀνά-
στη.

THE PRINCIPAL

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

9 Ὑμεῖς δὲ, γίνε-
σθε, βασιλεῖς ἰσχύουσα,
ἐπὶ ἁγίῃ, λαῖς ἰς περι-
στον ὅπως τὰς ἀρετὰς
ἀποδείξετε τῷ ἐκ σκοτει-
νῆς βασιλείᾳ ἰς τὸ
φῶς ὡς ἐκ τῆς φωνῆς

10 Οἱ ποτὲ ὁ λαός, νῦν
 δι' ἁμαρτίας Θεοῦ· οἱ οὐκ ἠληθείαι,
 εἰς δι' ἁμαρτίας.

11 Ἀγαπῆτοί, παρακαλῶ
· ταπεινὰ καὶ ταπεινῶς,
ἀποδοτέον τῇ σκετικῇ ἐπι-
στολῇ αὐτῆς γρατεύονται
ἐκ τῆς ψυχῆς

12 τὴν ἀνατροφὴν ὑμῶν
ὅς περ ἐθέλει ἰχοῦντις καλῶν·
ὅσα ἢ καταλαῶσι ὑμῶν
ὅτι καλοῦσιν, ἐν τῶν καλῶν
ἔργῳ ἐπιτυτεύσαντες, δεξι-

13 ὑποτάγεται ὑπὸ πάσης
ἐξουσίας κτίσιν διὰ τὸν

ἰστέη ἔγνη κεφαλὴ τῆς
γυναικός, καὶ λίθος σκοτά-
ματος, καὶ σκαιᾶν πί-
τρα·

8 Εἰς ἰκταίνες ὁπῦ σκιν-
τάπτωσιν εἰς τὸν λόγον, μὴ τὸ
ἐὰ μὲν τὸν παίδονται, εἰς
τὸ ὅποσον καὶ ἰβάλληται.

9 Ἀμὲν ἰσοῖς εἶσθε γίνε-
σθαι, βασιλεῖον ἱερά-
τευμα, ἱερεῖον, λαὸς τὸν
ὁποῖον ἀποκτήσῃ ὁ Θεὸς· διὰ
τὴν κηρύξεται ταῖς ἀρεταῖς ἐκεί-
νῃ ὅτι ὁ σᾶς ἐκάλισεν ἀπὸ το
σκοῦτος εἰς τὸ θαυμαστόν τε
φῶς·

10 Ἐστὶς ὁπῶ ἵνα καιρὸν
διν εἶσθαι λαὸς, ἀλλὰ τῷρα
εἶσθι λαὸς τοῦ Θεοῦ· οἱ ὅποιοι
τότε διν εἶσθαι ἰλημέτοι, καὶ
τῷρα ἰληθήκαστε.

11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ
 σας νὰ φυλάγισθι ὡς ἂν
 ξίνοι καὶ διαβάταις ἀπὸ
 ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις,
 αἱ ὁποῖαις πολυμῶσι ἐναντία
 τῆς ψυχῆς·

12 Να ἔχῃτε τὴν συναντα-
γροφὴν σας καλὴν εἰς τὰ ἔθνη·
εἰς τόσους ὡς ἰκίῃ ὡς σᾶς
καταλαλῶσιν ὡς κακοποιῆς,
ἔργους καὶ ἀποιουδῶσιν εἰς
τὰ καλὰ σας ἔργα, καὶ
δεξιᾶσιν δι' αὐτὰ τὸν Θεόν
καὶ τοὺς ἀγγέλους ὡς δέλοι σᾶς
ἰσχυροὶ εἶναι.

13 ὑποταχθῆτι λοιπὸν
εἰς κάθε λογῆς ἀνθρώπου

Κύριον· εἴ τι βασιλεῖ, ὡς ὑπερίχοντι·

14 Εἴ τι ἡγιμόσιν, ὡς δι' αὐτῷ πειπομίσις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἵπαισι δὲ ἀγαθοποιῶν·

15 Ὅτι ἔτως ἐστὶ τὸ δέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιῶντας φιμῶν τῇ τῶν ἀφρόνων ἀνδράπων ἀγασσάν·

16 Ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δῦλοι Θεοῦ.

17 Πάντας τιμῶσαί τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶται τὸν Θεὸν φοβῶσθαι τὸν βασιλεῖα τιμᾶται.

18 Οἱ οἰκίται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δισπόταις, ἢ μόνοις τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπεικίσις, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.

19 Τῷτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

20 Ποῖον γὰρ κλίθε, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομεινῆτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιῶντες καὶ πάσχοιτε ὑπομεινῆτε, τῷτο χάρις παρὰ Θεοῦ.

21 Εἰς τῷτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἵσταται ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπο-

τάξιν καὶ πολιτεῖαν διὰ τὸν Κύριον· καὶ εἰς βασιλεία, ὡς ἀν' μιγαλότεροι·

14 Καὶ εἰς αὐθιγιάδας, ὡς ἀν' ὁπῷ πέμπονται διαμίσιν αὐτῷ, εἰς ἐκδίκησιν τῶν κακοποιῶν, καὶ ἵπαισι τῶν καλῶν·

15 Ὅτι ἔστι τὸ δέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐν σφαλῇ τὸ γὰρ τῶν ἀφρόνων καὶ ἀγνάται ἐνδρώπων κάμνεται ἐπὶ τῷ καλῷ·

16 Ὡς ἐν ἐλευθερίᾳ, καὶ ἐν μὴν ἔχοντες τὴν ἐλευθερίαν, ὡς ἀν' σκίπασμα τῆς κακίας, ἀλλ' ὡς δῦλοι Θεοῦ.

17 Τιμῶσαί τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶται τὸν Θεὸν φοβῶσθαι τὸν βασιλεῖα τιμᾶται.

18 Οἱ δῦλιυτάδες, ἐν ὑποτάσσισθαι μὴ κάδι φόβῳ εἰς τῆς αὐθιγιάδας σας, ὅχι μόνοις εἰς τῆς ἀγαθῆς καὶ μετρῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τῆς διεγερμένης.

19 Διατὶ τῷτο ἵσται χάρις, ἐὰν διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρῃ κακίας λύπας, πάσχωντας ἀδίκως.

20 Διατὶ ποῖαν δεξαι (θίλιντε ἔχον) ἐὰν ἐπὶ ἁμαρτάνοντες καὶ διριόμιναι τὸ ὑπομεινῆτε; ἀλλὰ ἐὰν κάμνοντες καλῶν, καὶ πάσχοιτε ὑπομεινῆτε, τῷτο ἵσται χάρις σημά εἰς τὸν Θεόν.

21 Διατὶ εἰς τῷτο ἐκλήθητε· θήκεται, ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ἵσταται διὰ λόγῳ μας, ἀφίοντάς

γὰρ ἡμεῖς, ἵνα ἱκανοποιήσῃτε
τῆς ἰχθύσι αὐτῶν·

22 Ὅς ἁμαρτίαν οὐκ ἔποι-
εσι, ὑδὶ εὐρίθῃ δόλῳ· ἐν τῇ
σώματι αὐτῶν·

23 Ὅς λοιδορούμεθα οὐκ
ἀπειλοῦμεν, πᾶσιν ἐν
ἰσχύει· παρίδου δὲ τῇ
ἐκείνῃ δικαίῳ·

24 Ὅς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
αὐτοὶ ἀιήνομεν ἐν τῇ σώματι
αὐτῶν· ἐν τῷ ξύλῳ· ἵνα ταῖς
ἁμαρτίαις ἀπηνιόμοιοι, τῇ
δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· ἢ τῇ
καλῶσι αὐτῶν ἰάθητι.

25 Ἦτι γὰρ ὡς πρόβατα
πλανώμεθα, ἀλλ' ἐπιγράφει
οὐ ἐπὶ τοῖς ποίμασι καὶ ἐπι-
συνεῖται τῇ ψυχῇ ἡμῶν.

σας παράδειγμα, διὰ τὰ ἀκο-
λοῦνται τὰ πατήματά τε·

22 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔκαμεν
ἁμαρτίαν, ὑδὶ εὐρίθῃ δόλῳ·
εἰς τὸ σῶμα τε·

23 Ὁ ὁποῖος ἐβριζόμενος
δὲν ἀνδιέκριξε, πᾶσιν δὲν
ἐφάρμαξεν· ἀλλὰ παρίδου (τοῦ
λόγου τε) εἰς ἐκείνον ὁπῶς κρίνει
δικαίως·

24 Ὁ ὁποῖος αὐτοὺς ἐσή-
κνωσι ταῖς ἁμαρτίαις μας εἰς
τὸ σῶμά τε ἀπάνω εἰς τὸ
ξύλον· διὰ τὰ ἀποφύγωμεν ταῖς
ἁμαρτίαις, καὶ τὰ ζήσωμεν εἰς
τὴν δικαιοσύνην· μὴ τὴν πληγὴν
τοῦ ὁποῖου ἰατρευθήμεν.

25 Διὰ τὴν ἡσθαίνωσάν πρό-
βατα πλανώμεθα, ἀλλὰ τῶρα
ἰσχυρίσιν εἰς τὸν ποιμένα καὶ
ἐπίσκοποι τῶν ψυχῶν σας.

Κεφ. γ'. 3.

Ὁμοίως αἱ γυναῖκες, ὑπο-
τασσόμεναι τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσι, ἵνα καὶ ὡς τινες
ἐκτεθῶσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν
γυναικῶν ἀναγραφῆς αὐτοῦ λόγου
ἐκτεθῶσιν·

2 Ἐποπιεύσαίτις τῇ ἐν
ἐκείνῃ ἀναγραφῇ ἡμῶν.

3 Ὡς ἔγω ἔχ' ὃ ἐξουσίαν
ἐκτεθῶς τριχῶν, καὶ περι-
θάλπειν χρισίαν, ἢ ἰδύσιν
ἰσχυρίσιν ἐκείνῃ·

Ὁμοίως αἱ γυναῖκες, τὰ
ὑποτάσσονται εἰς τῆς
ἰδίας τῆς ἀνδρὸς, καὶ ὡς
ἐκτεθῶσιν ὁπῶς δὲν πεῖθονται
εἰς τὸν λόγον, τὰ κερδιδῶσιν
ἐκτεθῶσι διὰ τῆς ἀναγραφῆς τῶν
γυναικῶν χωρὶς λόγου·

2 Βλέποιτις τὴν καθαρὰν
ἀναγραφὴν σας μὴ φόβου.

3 Τῶν ὁποῖων (γυναικῶν)
ὁ γολισμός ἄς εἴναι, ὅχι ἀπὸ
ἐξουσίας τοῦ πλεξίματός· τῶν
τριχῶν, καὶ τῆς περιθάλψεως
τῶν μαλαγματικῶν, ἢ τοῦ
φορίματος· τῶν ἰδυμάτων·

4 Ἄλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πρᾶσι καὶ ἡσυχίῳ πνεύματι, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής.

5 Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἄγναι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμην ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν·

6 Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλῶσα, ἧς ἐγενήθητι τέκνα, ἀγαθοποιῆσαι, καὶ μὴ φοβέμεναι μηδεμίαν πτόεσιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνουκῶντες κατὰ γινῶσιν, ὡς ἄσθενιστέρῳ σκυῖσι τῷ γυναικείῳ ἀποτέμεναι τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτισθαι τῆς προσευχᾶς ἐμῶν.

8 Τὸ δὲ τίλοσ, πάντες ὁμοφρονεῖς, συμπάσις, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίας ἀντὶ λοιδορίας· τῷ αἰτίῳ δὲ, εὐλογῶντες· εἰδότες ὅτι εἰς τῆτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογῆαι κληρονομήσητε.

10 Ὁ γὰρ θείων ζῶν

4 Ἄλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πρᾶσι καὶ ἡσυχίῳ πνεύματι, τὸ ὅπως εἶναι πολύτιμοι ὁμπερὰ ἐκ τὸν Θεόν.

5 Διατὶ τέτοιαις λεγῆς καὶ τὸν παλαιὸν καιρὸν αἱ ἄγναι γυναῖκαις ὁπῶ ἤλπιζαν ἐκ τὸν Θεόν, ἐξολίζαν τοῦ λόγου τῆς, ἔγνωτας ἰὰ ὑποτάσσονται εἰς τῆς ἰδίαις τῆς ἀνδρῶν·

6 Ὡσαύτῃ Σάρρα ὑπήκουσε τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἱεραζὶ αὐθίτη, τῆς ὁποίας ἐστὶ ἐγενήκεται τέκνα, καὶ κατὰ καλὸν, καὶ μὴ φοβέμεναι καίνα φόβον.

7 Ὅμοίως οἱ ἄνδρες, καὶ συγκατοικῶσι μὴ ταῖς γυναικαῖς μὴ γινῶσιν, διδόντες τιμὴν εἰς τὸ γυναικεῖον γίνεσθαι, ὡσάν ἀγγεῖον ἀδυνατότερον, ὡσάν ὁπῶ εἶναι καὶ αὐταῖς συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, διὰ ἵνα μὴ ἐμποδίζονται αἱ προσευχαῖς σας.

8 Καὶ τὸ τίλοσ, ὅλοι ἰσθὶ ὁμόγνητοι, συμπάσις, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, φιλόφρονες·

9 Να μὴ ἀποδιδίτε κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ ὑβρί ἀντὶ ὑβρίσας· ἀλλὰ τὸ ἰαίτιον ἰὰ εὐλογῆτε· ἐξέρουτες ὅτι εἰς τῆτο ἱκαλισθήκετε, διὰ ἵνα κληρονομήσητε εὐλογίας.

10 Διατὶ ὅποιος θείων ἰὰ

ἀγαπᾶν, καὶ ἰδίῃ ἡμέρᾳ ἀγαθᾶς, παυσάτω τῇ γλῶσσῃ αὐτῷ ἀπὸ κακῷ, καὶ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλοι.

11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακῷ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητήσάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.

12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτῷ εἰς δίκην αὐτῶν· πρόσωποι δὲ Κυρίου ἐπὶ πεισistas κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακῶσι ἰμῶς, ἰὰ τοῦ ἀγαθοῦ·

14 Ἀλλ' οἱ καὶ πᾶσχυσι διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τοὶ δὲ φοβεῖ αὐτῶν μὴ φοβηθῆτι, μηδὲ ταραχθῆτι.

15 Κύριοι δὲ τὸν Θεὸν ἐγείναται ἐν ταῖς καρδίαις ἰμῶν· ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ πρὸς ὁμολογίαν αὐτοῦ τῇ αἰτέσει ἰμῶς λόγῳ περὶ τῆς ἐν ἰμῷ ἰλπίδος, μετὰ περυσίου καὶ φέβου.

16 Συνίδησι ἔχοντες ἀγαθόν· ἵνα ἢ καταλαβῶσι ἰμῶν ὡς κακοποιῶν, ζῶντες ἰμῶν τὸν ἀγαθόν· οἱ Χριστῷ ἀγαροφῇ.

17 Κρυπτοὶ γὰρ ἀγαθο-

ἀγαπᾷ ζῶντες, καὶ ἵνα εἰδῇ ἡμέραις ἀγαθαῖς, ἃς παύσῃ τῇ γλῶσσῃ αὐτῷ ἀπὸ κακῶς, καὶ τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἵνα μὴ παλῶσι δόλοι.

11 Ἄς φύγει ἀπὸ τοῦ κακῶς, καὶ ἃς κάμῃ καλόν· ἃς ζητήσῃ εἰρήνην, καὶ ἃς τὴν ἀκολουθήσῃ.

12 Ὅτι τὰ μάτια τοῦ Κυρίου εἶναι εἰς τὴν δικαίαν, καὶ τὰ αὐτῶν αὐτῶν (αἰσικτὰ) εἰς τὴν δίκην αὐτῶν· ἀλλ' οὐ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι ἐναντίον εἰς ἐκείνους ὅπῃ κάμνουν κακά.

13 Καὶ ποῖος εἶναι ἐκείνους ὅπῃ ἵνα σῶς κακοποιήσῃ, ἵνα ἰσχυρὸς μιμηθῇ τὸ καλόν;

14 Ἀλλὰ ἵνα καὶ πᾶσχυσι διὰ τὴν δικαιοσύνην, καλόν· τοὶ δὲ φοβῶνται (ἰσχυροὶ) καὶ τὸν φόβον ἐκείνους μὴ τὸν φοβηθῇ, μηδὲ ἵνα συγχυσθῇ.

15 Ἀλλὰ ἀγιάσῃτε Κύριοι· τὸν Θεὸν μίσητε εἰς ταῖς καρδίαις σας· καὶ ἵνα ἴσθῃ πάντοτε ἔτοιμοι εἰς ἀπολογία, ἐὰν ἀποκρίνητε μὴ πρᾶότητα καὶ μὴ φοβῶνται εἰς κάθ' ἵνα ὅπῃ σῶς ζητᾷ λεγαριασμὸν διὰ τὴν ἰλπίδα ὅπῃ ἔχετε.

16 Ἐχοντες συνίδῃσι καλῇ· διὰ ἵνα ἰντραπῶσιν ἐκείνους ὅπῃ συκοφαντῶσιν τὴν καλῇ σας ἀγαροφῇ, ὅπῃ ἔχετε εἰς τὸν Χριστόν, αὐτῶν ἐκείνους ὅπῃ σῶς καταλαβῶσιν ὡς κακοποιούς.

17 Διὰ τὴν καλῆν εἶναι, 4 P

ποιῶντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχον, ἢ κακοποιῶντας·

18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἐπέβη, δικαίως ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσάγαγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ Πνεύματι·

19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκέρυξεν,

20 Ἀπειθήσασί ποτε, ὅτι ἅπαξ ἐξειδίχито ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγοι (τυτέγειν ὀκτῶ) ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος·

21 Ὡς καὶ ἡμᾶς αἰτί-
τυποι νῦν σώζει βάπτισμα, (ὃ σαρκὸς ἀπόδοσις ῥύπης, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπιρρώτημα εἰς Θεόν) δι' ἀνασάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,

22 Ὃς ἰσιν ἐν διξίᾳ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς ἕραιον, ὑποταγίττω αὐτῷ ἀγγέλῳ καὶ ἑξυσίῳ καὶ θυάρεσσιν.

κάμνοντις καλόν (ἂν θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ) ἐὰν πάσχιτε, περὶ κάμνοντις κακόν·

18 Ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς μίαν φοράν ἔπαθεν διὰ ταῖς ἁμαρτίαις, ὁ δικαίως διὰ τὰς ἀδίκων· διὰ ἵνα μᾶς φέρῃ εἰς τὸν Θεόν, ἔθαντο γὰρ ἐν σαρκὶ τώθῃ εἰς τὸ κορμὶ, καὶ ἐκ ζωοποιήθη μὲν τὸ Πνεῦμα·

19 Μὴ τὸ ὅποσον ἔγνωται· ἵνα ἐπῆγειν, ἐκέρυξεν καὶ εἰς τὰ πνεύματα ὅπῃ εἶναι μίση τὰ τὴν φυλακὴν,

20 Εἰς ἐκείνας λίγας ἐπὶ ἀπείδησαν ἵνα καιρὸν, ὅταν μίαν φοράν ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ τὴν ἀνέμῃ (ἵνα μεταστήσῃ) εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ὅταν ἰγίνιτο ἡ κιβωτός, εἰς τὴν ὁποίαν ὀλίγοις, ἔγειν ὀκτῶ ψυχαῖς, ἐγλίττωσαν διαμίσθον τοῦ νεῦ.

21 Τῷ ὁποῖον τὸ αἰτίτυπον, ἔγειν τὸ βάπτισμα, (ὃ ἐκ σαρκὸς ἀπόδοσις τῆς λείρας τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα τῆς καλῆς συνειδήσεως εἰς Θεόν.) τῶρα καὶ ἡμᾶς σώζει, διαμίσθον τῆς ἀνασάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

22 Ὁ ὁποῖος Χριστὸς ἵσται εἰς τὴν διξίαν τοῦ Θεοῦ, ἔγνωται· ἵνα ἐπῆγειν εἰς τὸν ἕραιον, καὶ ἵνα τοῦ ὑποτάχῃται ἀγγελοὶ καὶ ἑξυσίαι καὶ θυάραι.

Κεφ. 4.

Χριστὸς ἔνι παθεῖν· ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμῖς τὰ αὐτοῦ ἵππαι ἠπάσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πίπνυται ἁμαρτίας,

2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνδρώπων ἐπιθυμίας, ἀλλὰ δουλεύει. Θεῷ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βίβσαι χρεῖοι.

3 Ἀκριτὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παθὼν τὰς γυναικας τὸ βίβαι τὸ δῆγμα τῶν ἰδιῶν κατεργάσασθαι, πιτοριμίας ἐν ἀσιλγίαις, ἐπιθυμίας, εἰσοφλαγίαις, κόμοις, πότοις, καὶ ἀδελφίαις, πολυλατρείαις·

4 Ἐν ᾧ ἐξίζονται μὴ συντρίχεται ὑμῖν εἰς τὴν αἰτίαν τῆς ἀσυντίας ἀιάχουσι, ἀσυντίας·

5 Οἱ ἀποδώσουσι λόγοι τῷ ἰσχύμῳ ἔχουσι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροῖς·

6 Εἰς τῷτο γὰρ καὶ νεκρῶς ἐγγυγλιόσθαι, ἵνα ἐκείνῳ μὲν κατὰ ἀνδρώπων σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεοῦ πνεύματι.

7 Πάντοι δὲ τὸ τέλῳ ἔγγυ· σωφροῖσάτε ὑμῖν, καὶ ἡψάτε εἰς τὰς προσευχάς.

Ἔστωντας λοιπὸν τὰ ἵπαδιν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν σάρκα διὰ λόγον μας, καὶ ἰσῖς τὴν αὐτὴν ἵππαι ἁματωθῇ, ὅτι ἐκείνῳ ὅπῃ ἵπαδιν εἰς τὴν σάρκα, ἵπανσι ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν,

2 Εἰς τὸ τὰ μὴν ζῇ πλέονι εἰς ταῖς ἐπιθυμίας τῶν ἀνδρώπων, ἀλλὰ τὰ ζήση εἰς τὸ δουλεῖν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον καιρὸν ὅπῃ ζῇ εἰς τὴν σάρκα.

3 Διατὶ φθάσει μας ὁ ἀπειρασμένος καιρὸς τῆς ζωῆς, ὅπῃ ἐκάμαμεν τὸ δῆγμα τῶν ἰδιῶν, περιπατῶντες εἰς ἀσιλγίαις, ἐπιθυμίας, μίθαις, πολυφαγίαις, πιοτὰ, καὶ ἀνομαῖς εἰδωλολατρείαις·

4 Εἰς τὸ ὁποῖον παραξενύεται βλασφημῶντες, μετὰ τὸ τὰ μὴ συντρίχεται ἰσῖς εἰς τὴν αὐτὴν ἀιάχουσι τῆς ἀσυντίας·

5 Οἱ ὁποῖοι δέχουσι ἀποδοῦναι λογαριασμὸν ἐκείνῳ ὅπῃ ἵπαι ἱτοιμῶ· τὰ κρῖναι καὶ ζῶνταις καὶ νεκροῖς·

6 Διατὶ διὰ τῷτο τὴν ἀφῆρμην ἐγγυγλιόσθαι καὶ εἰς ἐκείνῳ ὅπῃ ἵπαι νεκροῖ, διὰ τὰ κριθῶσι εἰς τὴν σάρκα, κατὰ ἀνδρώπων, καὶ τὰ ζῶσι εἰς τὸ πνεῦμα κατὰ Θεόν.

7 Καὶ τὸ τέλῳ ὁλοῶν ἰσῖμῶσι· σωφροῖσάδι τὸ λοιπὸν, καὶ ἐξυπνίσάτε εἰς ταῖς προσευχαῖς.

8 Πρὸ πάντων δὲ τῇ εἰς ἑαυτὴς ἀγάπῃ ἑκτινῇ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πληθύνοντες ἀμαρτιῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἅνυ γογγυσμῶν.

10 Ἐκαστός καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτὸς αὐτὸ διακονῶντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος τοῦ Θεοῦ.

11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακοπῇ, ὡς ἐξ ἐσχύρου ἢς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πάνσι δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἰσὺς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ ξινίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινόμενη, ὡς ξίνε ὑμῖν συμβαίνει τοῦτο·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνοῦτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίριτε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλλιάμενοι.

14 Εἰ ὁμιλεῖσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τοῦ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτὸς

8 Καὶ προτίτερα ἀπὸ ὅλα ἐὰν ἔχητι ἱσὺς μὴ τὸ ἄλλοι ἀγάπῃ δυνατὴν εἶναι ἢ ἀγάπῃ δὴλη σιτιάζου πληθὺς ἀμαρτιῶν.

9 Νὰ ἴσθι φιλέται ἀνάμισά σας χαρὶς γογγυσμῶν.

10 Καθὼς καθ' ἑαυτοῦ ἔλαβε χάρισμα, ἐὰν τὸ διακονῇ ἱσὺς εἰς τὸν ἄλλον, ὡς αἱ καλὲς οἰκονόμοι τῆς ποικίλης χάριτος τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐὰν κανίνας λαλεῖ, (ὡς λαλῇ) ὡς ἐν λόγια Θεοῦ· ἐὰν κανίνας διακοπῇ, (ὡς διακοπῇ) ὡς ἐκ τοῦ ἐσχάτου τοῦ χορηγεῖ ὁ Θεὸς· διὰ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ· ἵνα ἐν πάνσι δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἰσὺς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ τεταξινίζεσθε εἰς τὴν δοκιμὴν ἵνα γίνηται μὴ φωτίζεσθε εἰς ἑαυτοὺς πειρασμὸν, ὡς ἐν τῇ σὺν ὑμῖν συμβαίνει τὸ τοῦτο·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνοῦτε εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, χαίριστε, διὰ τὸ χαρῇτε ἀγαλλιάμενοι καὶ ἐκ τῆς φανέρωσιν τῆς δόξης τοῦ.

14 Ἐὰν ὁμιλεῖσθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται ἐφ' ὑμᾶς· κατὰ μὲν αὐτὸς

καταδικάζονται, κατὰ δὲ ἑμῶν
δοξάζονται.

15 Μὴ γὰρ τις ἑμῶν
παύσεται ὡς φοβὸς, ἢ
ἐκπῆξις, ἢ κακοπῆξις, ἢ ὡς
ἀποκρίσεως ἰσχυρῶς.

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανός,
καὶ ἀποκρίσεως, ὁξείας
δὲ τῶν Θεῶν ἐν τῇ μέρῃ
τάτῃ.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ
ἐμφανίσαι τὸ κράτος αὐτοῦ τοῦ
Θεοῦ· οἱ δὲ πρῶτοι
ἀπ' ἡμῶν, τί τὸ τέλῳ τῶν
ἀποκρίσεων τῇ τοῦ Θεοῦ
ἐπαγγελίᾳ;

18 Καὶ οἱ ὁ δίκαιος
μόλις σώζεται, ὁ ἀσίδης καὶ
ἀμαρτωλὸς τῇ φανίται;

19 Ὡς καὶ οἱ πάσχοιτες
κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς
συγχεῖται παρατιθήσθωσαν
τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθο-
τητί.

ἰκανὸς βλασφημεῖται, ἀμὲν
κατὰ σᾶς ὁξείας.

15 Διὰ τὴν καὶ κακίαν ἀπο-
σᾶς αὐτῶν μὴν πάσχει ὡσαν
φοβίας, ἢ κλίπτῃς, ἢ κακο-
πῆξις, ἢ ὡσαν ὅπῃ παρατηρεῖ-
ται πρᾶγματα τῶν ἄλλων.

16 Ἀμὲν ἰὰν πάσχει ὡσαν
Χριστιανός, αὐτῶν μὴν ἐντρέπεται,
ἀλλὰ αὐτῶν δοξάζει τὸν Θεὸν εἰς
τὸ μέρῳ ἰπύτο.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς ἔφθασε
τὸ τὰ ἀρχίζῃ ἡ κρίσις ἀπὸ
τὸ σπῆτι τοῦ Θεοῦ· καὶ ἰὰν
ἀρχίζῃ πρῶτοι ἀπὸ λόγου
μας, τί θέλει ἴσθαι τὸ τέλῳ
ἰκανῶν ὅπῃ δὲν πείδονται εἰς
τὸ ἐπαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

18 Καὶ ἰὰν ὁ δίκαιος
μόλις σώζεται, ὁ ἀσίδης καὶ
ἀμαρτωλὸς πῶν θέλει φανῇ;

19 Εἰς τόσους ὅπῃ καὶ
ἰκανοὶ ὅπῃ πάσχειν κατὰ τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ, αὐτῶν συγχεῖται
ὡσαν εἰς πῆσιν κτίσιν ταῖς
ψυχαῖς τῆς, κάμιοιτες καλὰ
ἔργα.

Κιφ. ι'. 5.

Προσβυτέρους τῆς ἐν ὑμῶν
παρακαλῶ ὁ συμπερι-
σβυτῶν μέρῃς τῶν τοῦ
Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς
ἐκείνων ἀποκρίσεως
δοξάζει αὐτοὺς,

2 Ποιμαίνετε τὸ ἐν ὑμῶν
ποιμῆν τοῦ Θεοῦ, ἰπισκο-
πεῖτε μὴ ἀπαγναγεῖς, ἀλλ'

Ἐγὼ ὁ συμπερισβυτέρους, καὶ
μάρτυρας τῶν παθημάτων
τοῦ Χριστοῦ, καὶ κοινωνὸς τῆς
δόξης αὐτοῦ μέλλει ἰὰ φανῇ, ὡθῇ,
παρακαλῶ τῆς πρὸς βυτέρους
ὅπῃ ἴσθαι εἰς ἰσᾶς,

2 Ποιμαίνετε τὸ ποιμῆνιον
τοῦ Θεοῦ ὅπῃ ἴσθαι εἰς ἰσᾶς,
φρενίζοντες καὶ φυλάττοντες

ἐκυσίως· μὴδὲ αἰσχροκερδῶς,
ἀλλὰ προθύμως·

3 Μὴδ' ὡς κατακυριεύουσι
τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινώ-
μεινοι τοῦ ποιμανῆ.

4 Καὶ φαιρωθέντ'· τοῦ
ἀρχιποιμένου, κομισθῆναι τὸν
ἀμαράντινον τῆς δόξης ἐν-
φανον.

5 Ὅμοιως ἐνώτιροι ὑποτά-
γῃτι πρεσβυτέρους· πάντες δὲ
ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν
ταπεινοφροσύνην ἐγκομίζουσα-
σθαι, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους
ἀντιτάσσεται, ταπεινοὺς δὲ
δίδωσι χάριν.

6 Ταπεινώθητι ἔνι ὑπὸ
τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ
Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν
καιρῷ.

7 Πᾶσαι τὴν μέριμναι
ἡμῶν ἐπιβλέψαιτες ἐπ' αὐτὸν,
ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.

8 Νήψατε, γεργορήσατε,
ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διά-
βολος, ὡς λέων ὤρυόμενός,
περιπατεῖ, ζητῶν τίνα
καταπή.

9 Ὡς ἀντίγῃτι σιριοὶ
τῇ πίσει, ἰδόντες τὰ αὐτὰ
τῶν παθημάτων τῇ ἐν
κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι
ἰπιτιλεῖσθαι.

10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης
χάριτός, ὁ καλίσας ἡμᾶς

το, μὴ σανικῶς, ἀλλὰ μετὰ
θέλημά σας· μὴ αἰσχροκερδῶς,
ἀλλὰ προθύμως·

3 Μὴδ' ὡς αὐτὰ κατεκυρι-
εύετε τὰς κλήρας, ἀλλὰ γινώ-
μεινοι τύποι τοῦ ποιμανῆ.

4 Καὶ ὅταν φαῖναι ἰ-
σχυρῶς ἀρχιποιμένας, θέλει τὸν
ἀμαράντινον ἐνφανοῦς
τῆς δόξης.

5 Ὅμοιως οἱ ἐνώτιροι
ὑποτάγῃτι εἰς τὰς πρεσβυ-
τέρους· καὶ ὅλοι ὑποτασσόμενοι
ἑαυτοὺς εἰς τὸν ἄλλον, ἐκτιμῶντες
τὴν ταπεινοφροσύνην, ὅτι ὁ
Θεὸς ἐναντιοῖται τοῖς ὑπερη-
φάνους, καὶ δίδωσι χάριν ἐν
τῇ ταπεινότητι.

6 Ταπεινώθητι ὑποτασσόμενοι
ἀποκάτω εἰς τὸ δυνατὸν χεῖρα
τοῦ Θεοῦ, διὰ ἧς πάντες ὑψωσιν
ἐν τῷ καιρῷ.

7 Ὅλην σας τὴν μερίμνην
ἐκτιμῶντες τὴν ἀπάνην εἰς αὐτὸν, ὅτι
αὐτὸς μεριμνᾷ διὰ ὑμᾶς.

8 Νηστεύσατε, ἀγρυπνί-
σατε, ὅτι ὁ διάβολος, ὁ ἐν-
αντιοῖσάς σας, ὡς λέων ὤρυόμε-
νος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα
βρύχεται, περιπατεῖ, γρυμ-
νίζοντας ποῖον ἵνα καταπή.

9 Τὸν ὅποιον ἐναντιοῖσά-
τε τον ὄντας βεβαίως εἰς τὴν
πίσιν, ἐξυμνεῖτε πᾶσι τοῖς
ὅμοις παθήματα τιμω-
νται εἰς τὴν ἀδελφότητα σας
ὅπως εἶναι εἰς τοὺς κόσμους.

10 Καὶ ὁ Θεὸς πάντων
χάριτός, ὁ καλίσας ἡμᾶς

εἰς τὴν αἰώνιον αὐτῷ δόξαν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγοι
καταλείψατε αὐτοὺς καταστῆσαι
ἐκείνους, ἐπιδέξαι, σκεπάζειν,
καταλείπειν.

11 Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ
πρῶτον εἰς τὴν αἰῶνα τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

12 Διὰ Σιλεασιῶν ἑμῶν
καὶ πρὸς ἀδελφοὺς (ὡς
λογίζομαι) δι' ἐπιστολῆς
ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ
ἐπαρρησιάζων, ἵνα
ἀληθεῶς χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς
ὅτι ἔργασι.

13 Ἀσπάξεται ὑμᾶς ἡ
ἐν Βαβυλῶνι συνικλητή, καὶ
Μάρκον ὁ υἱός μου.

14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη
ἑμῶι πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. Ἀμήν.

† Ἀπὸ Βαβυλῶνος ἔγραψα
ἐπὶ τῷ Πέτρῳ πρὸς τὴν
ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἰουδαίᾳ τὴν
ἐν Χριστῷ πισύσαντας.

εἰς τὴν αἰώνιον τε δόξαν εἰς
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, μὴ τὸ ἐν
κακοπαθήσῃτε ὀλίγον, αὐτὸς
ἐν ᾧ σᾶς διορθώσῃ, ἐν ᾧ σᾶς
ἐπείξῃ, ἐν ᾧ σᾶς δυναμώσῃ, ἐν
ᾧ σᾶς διμελιώσῃ.

11 Εἰς αὐτὸν ᾧς εἶναι
δόξα καὶ πρῶτον, εἰς τὴν
αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

12 Διαμίσθον τοῦ Σιλεασιῶ
τοῦ πρὸς ἀδελφῶν (καθὼς
λογίζω) σᾶς ἔγραψα μὴ
ἐν ὀλίγα λόγια, ἠνδιτῶντας καὶ
μαρτυρῶντας ὅτι ἐν εἶναι
ἀληθινὴ ἐνότης ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἰσοῖς
ἐκτελεῖται.

13 Χαιρετᾷ σας ἡ δια-
γμῆν μετ' ἰσᾶς ἐκκλησία
ὅπου εἶναι εἰς τὴν Βαβυλῶνα,
καὶ Μάρκον ὁ υἱός μου.

14 Χαιρετηθῆτε ἰσοῖς
ἱσας τὸν ἄλλον, μὴ φίλημα
τῆς ἀγάπης. Ἄς εἶναι εἰρήνη
εἰς ὅλους σας, ὅσοι ἰσθῆτε εἰς
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀμήν.

† Ἀπὸ Βαβυλῶνα ἔγραψα
ἀπὸ τοῦ Πέτρου εἰς τὴν ἐν τῇ
Ἀσίᾳ Ἰουδαίᾳ τὴν ἐν Χριστῷ
πιστεύουσας.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

'ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ'

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κιφ. α'. 1.

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρ^{ος}, ἐλ^{ογ}
καὶ ἀπόστολ^{ος} Ἰησοῦ
Χριστοῦ, τοῖς ἰσότημον ἡμῶν
λαχῶσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρ^{ος}
Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
πληθυνθεῖν ἐν ἐπιγνώσει τοῦ
Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν·

3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς
θείας δυνάμειος αὐτοῦ τὰ πρὸς
ζωὴν καὶ εὐσέβειαν διδωρη-
μένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ
καλίσαντο^ς ἡμᾶς διὰ δόξης
καὶ ἀρετῆς·

4 Δι' ὧν τὰ μίγματα ἡμῶν
καὶ τίμια ἱπαγγέλματα
διδώρηται, ἵνα διὰ τούτων
γένησθι θείας κοινωνοὶ
φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς
ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ
φθορᾶς.

5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δι' σπου-
δὴν παῖσαι παρησιύχαυτες,
ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστι
ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ
ἀρετῇ τὴν γνώσιν,

6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν

ΣΥΜΕΩΝ Πίτρ^{ος} δὸξα
καὶ ἀπόστολ^{ος} τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, εἰς ἐκείνους ὅπου ἔλαχαι
πίστιν ἰσότημον μὲ ἡμᾶς ἐκ
δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ καὶ σω-
τῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 Χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ
πληθυνθῆ εἰς ἰσθᾶς ἐκ ἐπιγ-
νώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ
τοῦ Κυρίου μας·

3 Καθὼς ἡ θεία τε
δύναμις μᾶς ἰχαρίσει ἐκείνῃ
ᾧ, ὅπῃ εἶναι ἀναγκαῖα εἰς
τὴν ζωὴν καὶ εὐσέβειαν. διὰ
τῆς ἐπιγνώσεως ἐκείνου
ὅπῃ μᾶς ἐκάλισεν μὲ δεῖξαι
καὶ ἀρετὴν·

4 Διαμίσθω τῶν ἰπποκρί-
μας ἰχαρίσθηκαί τὰ πᾶσα
μειγάλα καὶ τίμια ταξίματα,
διὰ τὰ γενῆται διαμίσθω ἰπποκρί-
μας κοινωνοὶ τῆς θείας φύσεως,
φεύγοντες ἀπὸ τῆς φθορᾶς
ὅπῃ εἶναι μὲ ἐπιθυμίας ἐν
τοῖς κόσμοις.

5 Καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο
φίροντες καθὼς σπουδῇ, προσ-
δίδετε εἰς τὴν πίστιν σας τὴν
ἀρετὴν, καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν
τὴν γνώσιν,

6 Καὶ εἰς τὴν γνώσιν τὴν

ἰγνράταιαι, ἰν δὲ τῇ ἰγνρατίᾳ
ταῖς ὑπομοίῃς, ἰν δὲ τῇ ὑπομοίῃ
τὴν ὑσείθειαι,

7 Ἐν δὲ τῇ ὑσείθειᾳ τὴν
φιλαδιλφίᾳ, ἰν δὲ τῇ φιλα-
διλφίᾳ τὴν ἀγάπην.

8 Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ὑπάρ-
χοντα, καὶ πλοιάζοντα, ὑκ
ἀφ' ὧν ἡ ἀγάπη καὶ ἡ φιλία
εἰς τὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἐπίγνωσι.

9 Ὅτι γὰρ μὴ πάρι-
ταῦτα, τυφλὸς ἴσι, μυωπά-
ζον, λήθον λαβὼν τοῦ καθα-
ρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτῷ
ἀμαρτιῶν.

10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί,
σπουδάσατε βίβαιαι ὑμῶν τὴν
ἐλπίσιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι·
ταῦτα γὰρ ποιῶντες ὑ μὴ
στεινοστέ ποτι.

11 Οὕτω γὰρ πλεσίως
ἐκλογισαίμεθα ὑμῶν ἡ
ἐλπίς εἰς τὴν αἰώνιον βασι-
λείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ
σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὸ οὐκ ἀμιλήσω
ὑμᾶς ἀπὸ ὑπομιμήσεως περὶ
τῆς ἐλπίδος, καί πως ἰδόντας, καὶ
ὑπομιμνήσκουσιν ἡ τῇ παρούσῃ
ἐλπίδι.

13 Δίκαιοι δὲ ἡγῆμαι,
ἐφ' ὅσον εἶμι ἡν τύτῃ τῇ
σκηνοῦν, διγίρην ὑμᾶς ἰν
τῇ σκηνῇ.

14 Εἰδὼς ὅτι ταχινή ἴστι
ὁ ἀποδοὺς τοῦ σκηνοῦματος

ἰγνράταιαι, καὶ εἰς τὴν ἰγνρά-
ταιαν τὴν ὑπομοίῃν, καὶ εἰς
τὴν ὑπομοίῃν τὴν ὑσείθειαι,

7 Καὶ εἰς τὴν ὑσείθειαν
τὴν φιλαδιλφίαν, καὶ εἰς τὴν
φιλαδιλφίαν τὴν ἀγάπην.

8 Διατὶ αἱ ἰτῆτα εὐρίσ-
κονται εἰς ἰσοᾶς, καὶ αὐξάνουσιν
πλεσίως, διὸ σᾶς ἀφίνεν ἀεγῆς
ἐδὲ ἀκαρπυς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν
τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Διατὶ ἐκίθη ὁπῷ διὸ
ἴχνη ἰτῆτα, ἰῆται τοφλὸς, καὶ
σφαλίζει τὰ μάτιά τε, καὶ
ἀλλοσμός τε τὸν καθαρισμὸν
τῷ παλαιῷ τε ἀμαρτιῶν.

10 Διὰ τῆτο, ἀδελφοί,
πιστοστέροι σπουδάσατε ἵνα
κάμειτε βίβαιοι τὸν καλεσμὸν
σας καὶ τὸ διάλιγμά σας·
διατὶ κάμιοιτε ἰτῆτα διὸ
δίλιτε σφάλλει ποτί.

11 Διατὶ τίτοιαις λογῆς
δίλει σᾶς διθῇ πλεσίως ἡ
ἐλπίς εἰς τὴν αἰώνιον βασι-
λείαν τοῦ Κυρίου μας, καὶ
σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὰ τῆτο διὸ δίλω
ἀμιλήσει ἵνα σᾶς ἀναδιμίζω
πάντοτε ἰτῆτα, ἀγκαλὰ καὶ
τὰ ἐξεύριτε, καὶ ἰσοδι γρηγ-
μίτοι εἰς ἰτῆτην τὴν ἀλήθειαν.

13 Καὶ λογιάζω δίκαιοι,
εἰς ὅσον εἶμαι εἰς τέτην τὴν
σκηνῇ, τὰ σᾶς ἐξυπιῶ,
διδωντάς σας ἀναθύμησην·

14 Ἰξίφηντας ὅτι γλίγω-
μα ἀφίω τὴν σκηνῇ μου, κα-

με, καθὼς καὶ ὁ Κύριός ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς ἰδὼλωσέ μοι.

15 Σπυδάσω δὲ καὶ
ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ
τὴν ἡμῶν ἔξοδον, τὴν τῶν
μικρῶν ποιῶσάαι.

16 Οὐ γὰρ σισοφισμίους
μύθοις ἐξακολουθήσατις ἰγνω-
ρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν
καὶ παρυσίαν, ἀλλ' ἐκρίνεται
γενηθίεντις τῆς ἐκείνου μεγα-
λειότητι.

17 Λαβὼν γὰρ παρὰ
Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ
δόξαν, φωτὴς ἐνεδείσθη
αὐτῷ τοιαῦτα ὑπὸ τῆς
μεγαλοπρεπὲς δόξης· Οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός,
εἰς ὃν ἐγὼ ἐδόκησα.

18 Καὶ ταύτην τὴν φωτὴν
ἡμῖς ἠκέσαμεν ἐξ ἑβραῖον
ἐνεδείσσειν, σὺν αὐτῷ ὅτις
ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.

19 Καὶ ἔχομεν βιβαιο-
τερον τὸν προφητικὸν λόγον,
ὃ καλῶς ποιῶτε προσέ-
χοντες, ὡς λύχιν φάινοντι
ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως ἃ
ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσ-
φόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν.

20 Τῷτο πρῶτον γινώ-
σκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία
γραφῆς, ἰδίᾳς ἐπιλύσεως ἔ-
γίνεται.

ὅς καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς
Χριστὸς μὴ τὸ ἰφαιρῶσι.

15 Καὶ θίλω σπυδάσαι ἐὰν
ἔχετε καὶ ἐν τῇ σπυδῇ ἐν
κάμει, ὕψιρα ἀπὸ τῆς ἰδίας
μὴ μετρίαν, τῆς ἰδίας
ἐν τῶν.

16 Διατὶ ὅχι ἀκωλύ-
σαιτις σοφιστικὰς μύθους, εἰς
ἐκάμαμιν ἐὰν γνωρίσῃ τὴν
δύναμιν καὶ τὴν παρυσίαν τῆ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ
ἐγνωσάμεν ἐκείνου μετὰ μέτρου
μας τὴν μεγαλειότητα ἐκείνου.

17 Διατὶ αὐτὸς ἐκρίνεται
καὶ δόξαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ
πατέρα, ἔγνωσας ἐὰν τὸ ἴδῃ
τίτοιαις λογῆς φωτὴ ἀπὸ τῶ
μεγαλοπρεπὲς δόξαν· Οὗτός
ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐκ
τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγαπᾶμαι.

18 Καὶ ἐν τῇ τῇ φωτὴ
ἡμῖς τὴν ἀνέσαμεν ἐκ ἑβραῖον
ἀπὸ τὸν ἑβραῖον, ὅτις ἀντάμα
μετ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον.

19 Καὶ ἔχομεν βιβαιο-
τερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ
ὁποῖον καλὰ κάμειτε ὅτι ἔχετε
τὸν ἰοῦν σας εἰς αὐτὸν, ἐσὶν
λύχιν οὐκ ἐφίγγει εἰς σκοτεινὸν
τόπον, ἕως ὅπῃ ἐὰν φῆγῃ ἡ
ἡμέρα, καὶ ὁ φωσφόρος ἐὰν ἀνα-
τείλῃ εἰς ταῖς καρδίαις σας.

20 Ἐγνωσας ἐὰν γνωρίζῃ
πρῶτα ἐν τῷτο, ὅτι διὰ ἔχει ἐξε-
σίαν κανίνας ἐὰν ἰρημνίαν κα-
μίαν προφητείας τῆς γραφῆς,
κατὰ τὴν ἰδικὴν τὴν γινώσκαι.

21 Οὐ γὰρ δόληματι
ἐλέησεν ὑμᾶς, ὅτι προ-
σέταξεν ὑμῖν ὑπὸ Πιεύματος
ἀνθρώπων ἰλάσασθαι, οἱ
ἅγιοι Πιεύματα ἰλάλησαν.

21 Διατὶ ὄχι μὲ τὸ δόλημα
τοῦ ἀνθρώπου ἐφίεθ' ὅτι προ-
φητεία, ἀλλὰ οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ
ἄνθρωποι κινύμενοι ἀπὸ τοῦ
ἁγίου Πιεύματος ἰλάλησαν.

Κ.Φ. Β'. 2.

ΕΓΓΙΝΟΤΟ ΔΙ καὶ ψευδο-
προφῆται ἐν τῷ λαῷ,
καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
ψευδιδιδάσκαλοι, οἵτινες
παρησαΐασι αἰρέσεως ἀπω-
λείας, καὶ τοῖς ἀγοράσαιτα
ἐκ τῆς ἀπολείας ἀπολείαν,
καὶ τοῖς ἐκ τῆς ἀπολείας
ἀπολείαν.

2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθή-
σωσι αὐτῶν ταῖς ἀπολείαις,
δι' ὅς ἡ ἰδοὺ τῆς ἀληθείας
ἐκ τῆς ἀπολείας.

3 Καὶ ἐν πλειοξία
πλαγαῖς λόγοις ὑμᾶς
κατακλύουσιν, οἷς τὸ κῆρυγμα
ἐκ τῆς ἀπολείας ἀπολείαν,
καὶ τὴν ἀπολείαν αὐτῶν ὁ
Θεὸς ἐκ τῆς ἀπολείας.

4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς
ἀγγέλοις ἀμαρτησάντων οὐκ
ἐφείσατο, ἀλλὰ σεραῖς
ἐκ τῆς ἀπολείας, καὶ
ἐκ τῆς ἀπολείας ἐκ τῆς ἀπολείας
ἐκ τῆς ἀπολείας ἐκ τῆς ἀπολείας.

5 Καὶ ἀρχαίως κόσ-
μος οὕτως ἐφείσατο, ἀλλ'
οὕτως καὶ δικαιοσύνης
ἀρχαίως ἐφείλατο, κατὰ

ΚΑΙ ἰγίνηται καὶ ψευδοπρο-
φῆται εἰς τὸν λαόν, κα-
θὼς δόλωσι γινῆ καὶ εἰς ἰσᾶς
ψευδιδιδάσκαλοι, οἱ ὅποιοι
δόλωσι φέρι μετὰ αἰρέταις
τῆς ἀπολείας, ἀνθρώποι καὶ
τοῖς δισπότην ὁ Θεὸς τῆς ἀγοράσε,
φέρουσιν εἰς τοῦ λόγου τῆς
γλίωρη ἀπόλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ δόλωσι ἀκο-
λουθήσιν ταῖς ἀπολείαις τῆς,
διὰ τῆς ὁποίης δόλωσι βλασφη-
μηθῇ ἡ γράτα τῆς ἀληθείας.

3 Καὶ διὰ πλειοξία
δόλωσι σᾶς πραγματευθῇ μὴ
πλαγὰ λόγια· τῶν ὁποίων
ἀνθρώπων τὸ κῆρυγμα ἀπὸ πολλῶν
καιρῶν δὲν ἠσυχάζει, καὶ ἡ
ἀπόλειά τῆς δὲν ἠσυχάζει.

4 Διατὶ ἰὰν ὁ Θεὸς δὲν
ἀψύχῃ τῆς ἀγγίλης ὅπῃ
ἀμαρτησαν, ἀλλὰ τῆς ἰσᾶν
εἰς τὸν τάρταρον καὶ δεμίης
μὴ ἀλυσίδος τοῦ σκότους, τῆς
ἰσᾶν δὲν ἰσᾶν φυλάττονται
εἰς τὴν κρίσιν.

5 Καὶ τὸν παλαιὸν κόσμον
δὲν ἀψύχῃ, φέρινας κα-
τακλυσμὸν καταπάτω εἰς τὸν
κόσμον τῶν ἀσιβῶν, ἀλλὰ

κλυσμὸν κόσμῳ ἀσιδῶν
ἰπάξας·

6 Καὶ πόλεις Σοδόμων
καὶ Γομόρρας τιφρώσας κα-
ταστροφῇ κατίκρινεν, ὑπό-
δειγμα μιλλότων ἀσιδῶν
τιθικός·

7 Καὶ δίκαιοι Λὺτ κατο-
ποιῦμενοι ὑπὸ τῆς τῶν
ἀδίσμων ἐν ἀσιλγίᾳ ἀναστρο-
φῆς ἐξέζυσται.

8 (Βλέμματι γὰρ καὶ
ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἰσχυατικῶν
ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ψυχὴν δικαίαν ἀνέως ἔργοις
ἰσαστάνει.)

9 Οἶδε Κύριος· εὐσιβῆς
ἐκ πειρασμῷ ῥύσθαι, ἀδίκης
δὲ εἰς ἡμέραν κρίσιως κολα-
ζομένης τηρεῖν·

10 Μάλιστα δὲ τὸς ὀπίσω
σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμῷ
πορευομένης, καὶ κυριότητι
καταφρονῶντας· ταλμηταί,
αὐθάδεις, δόξας ὃ τρίμυσι
βλατφημώτεες·

11 Ὅπου ἄγγελος ἰσχυῖ
καὶ δυνάμει μίξους ὄντες,
ὃ φέρει κατ' αὐτῶν
παρὰ Κυρίῳ βλάβημοι
κρίσει.

12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα

ἰφίλαξε τὸν Νῶε· ὅθεν, ἐν
λαλητῇ τῆς δικαιοσύνης·

ὁ Καὶ τὰς πόλεις Σοδόμων
καὶ Γομόρρας τὰς ἐκατάφω-
ντας ἀφαιρῶν τὴν ἐκείνων
τάς ταις γάκται, καὶ ἀφαι-
ρῶν τὰς ταις παραδείγμα ἰσχυῖ
ὅπῃ ἰμιλλαντὶ ἀσιβίστω·

7 Καὶ ἰσχυρῶς τὸν
δίκαιον Λὺτ ὅπῃ ἐκα-
ποιῶν, ἀπὸ τῆς ἀσέλγης
ἀναστροφῆς τῶν ἀδίσμων·

8 (Διατὶ ἐν τῷ ὁ δίκαιος,
κατεζόμενος· μίση εἰς αὐτὴν
ἡμέρα παρ' ἡμέραν, ἰσχυ-
ζει τὴν δικαίαν ψυχὴν μὴ τὴν
ἀνομίαν τῆς ἔργα, καὶ βλέπω-
τάς τα καὶ ἀκύντας τε.)

9 Ἰξίῳρι ὁ Κύριος ἐκ πει-
ρασμῶν τὸς εὐσιβῆς ἀπὸ τῶν
πειρασμῶν, καὶ ἐκ φυλάττει
τὸς ἀδίκης ὅπῃ τηρεῖται,
εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως·

10 Καὶ μάλιστα τὸς ὀπίσω
πηγαίνοντες ἐν ἐπιθυμίᾳ, καὶ
εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ μias-
μῷ, καὶ ὅπῃ καταφρονῶν
τὴν κυριότητα· ἀπώσται,
ἀφαιρῶντας ἀπὸ τῆς ἀντι-
τῆς, καὶ ὅπῃ δὲ ἐκείνους
ἐκ βλάβημοι καὶ κρίσει·

11 Ἐκὶ ὅπῃ οἱ ἄγγελοι
ὅλοι ὅπῃ εἶναι μιγαλίσματα
τὴν ἰσχύϊ καὶ εἰς τὴν κρί-
σιν προφέρουσι ἰσχυῖ αὐτοῖς
τῶν ἀδίσμων καὶ ἀνέως ἔργων
σημὰ εἰς τὸν Κύριον.

12 Ἀπὸ ἐν τῷ, ὅπῃ

ζῶα φυσικά, γιγινυμένα εἰς
ἀλλοιοὺ καὶ φθορὰν, ἐν οἷς
πύγασσι βλασφημίαις, ἐν
τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφ-
θαρσονται·

13 Κοιμύμενοι μισθὸν
ἀδικίας, ἵδοὺν ἡγούμενοι τὴν
ἐν ἡμέρᾳ τρυφῇ, σπῖλοι καὶ
μῶμα, ἰντρυφῶντες ἐν ταῖς
ἀπάταις αὐτῶν, συνινυχό-
μενοι ἐσσι,

14 Ὁφθαλμοὶ ἔχοντες
μωροὺ μοιχαλίδες, καὶ
ἀσπλαγχνίας ἁμαρτίας,
διελιάζοντες ψυχὰς ἀγνῶ-
στας, καρδίαι γινυμισμένη
πλεονεξίαις ἔχοντες, κατάρ-
αται·

15 Καταλιπόντες τὴν
εὐδοκίαν ἰδοὺν, ἱπλανήθησαι,
ἐξαισχυρόνσαι τὴν ὁδὸν τοῦ
βασιλεὺς τοῦ Βασίλ, ὃς μισθὸν
ἀδικίας ἡγάπησιν·

16 Ἐλίγξιν δὲ ἰσχύι
ἰδίᾳ, παρανομίας· ὑποζύγιοι
ὄφρως, ἐν αἰδρωπῇ φωνῇ
θολογῶμενοι, ἰκῶλισι τὴν
τοῦ προφῆτου παραφροναί.

17 Οὕτω ἵπσι πηγαὶ
ἀνδρῶν, κφίλαι ὑπὸ λαίλα-
σῃ θλαίεσθαι, οἷς δὲ ζῶφ-
τῷ σκότεις εἰς αἰῶνα τιθή-
νται.

ἄλογα ζῶα, ὅπῃ φυσικά
(ἑρμῆσιν) καὶ ἑγινῆθαι
εἰς κινήγι καὶ χαλασμόν,
βλασφημίαις ἐκείνα ὅπῃ δὲ
ἐξέρουσι, εἰς τὴν φθοράν τῆς
θίλῃσι χαλασθῇ·

13 Μίλλοις τὰ πάρεσι
πληρωμῇ τῆς ἀδικίας, λογιά-
ζοντες ἵδοὺν τὴν καθημερινὴν
τρυφὴν, οἱ ὅποιοι εἶναι λίρα καὶ
ὄρεδος, ξιφαντώνοντες εἰς ταῖς
ἀπάταις τῆς, ὅται συμποσιά-
ζῃ ἀντάμα μετ' ἰσᾶς,

14 Ἐχοντες μάτια γιμά-
τα μοιχίας, καὶ ὅπῃ δὲ
παύουσιν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν,
δολώνοντες ταῖς ψυχαῖς ὅπῃ
δὲ εἶναι γηγινύσαις, ἔχοντες
καρδίαι σπυδασμένη εἰς ταῖς
πλεονεξίαις, παιδία τῆς κα-
τάρας·

15 Ἐγντας τὰ ἀφήσας
τὴν ἴσιν γράται, ἱπλανή-
θησαι, καὶ ἀκολύθησαι τὴν
γράται τῷ Βαλαὰμ τοῦ υἱοῦ
Βασίλ, ὁ ὅποιο ἀγάπησι τὴν
πληρωμὴν τῆς ἀδικίας·

16 Ἀμὴ ἰλίγχθη διὰ τὴν
ἰδικὴν τὴν παρανομίαν ἀπὸ με-
λαρῆ ἄφρων, ὅπῃ ἰσύνι τυχε φω-
νῇ αἰδρωπίῃ, καὶ ἰμπόδοσι
τὴν ἀγνοσίαν τοῦ προφῆτου.

17 Ἐτῷτοι εἶναι βρύσαις
χωρὶς πρὸν, σύνιφα ὅπῃ
διωχονται ἀπὸ ἀνιμογρό-
φιλοι, διὰ τῆς ὁποίας σκότ-
σκοιπέτατοι φυλάττῃται εἰς
τὸν αἰῶνα.

18 Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγομιοι διελιάξουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκός, ἐν ἀστυγείαις, τὴς ὄντως ἀποφυγόντας τὴς ἐν πλάτῃ ἀναστροφόμενες.

19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δὲ λοιπὸν ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς ὧν γὰρ τις ἡττήται, τότε καὶ διδύλωται.

20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τότε οὖν δὲ πάλιν ἐμπλακνύμενοι ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἴσχυατα χεῖροισι τῶν πρώτων.

21 Κρεῖττον γὰρ ἢ αὐτοῖς μὴ ἐπιγινώσκουσι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγινώσκουσιν ἐπιγρῖφαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐπιστολῆς.

22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Κύων ἐπιγρῖφας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέγραμα· καὶ Ὑε λησασμένη, εἰς κελισμα βορβόρου.

Κιφ. γ'. 3.

ΤΑΥΤΗΝ ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διγίγνωσκω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εὐληκίαν διάνοιαν·

18 Διατὶ ἔγνωτες τὰ λίγησι λόγια φθορίας ματαιότητος, δουλοῦσθε ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς καὶ ἐκταῖς ἡδοναῖς, ἐκίοντες ὅπου ἐλθὼν ἔφυγον ἀπὸ ἐκείνης ἐπὶ ἀνασρέφονται εἰς τὴν πλάτῃ.

19 Καὶ τὴς τάξης ἐλευθερίαν, ἔστις αὐτοὶ δὲλοι τῆς φθορᾶς· διατὶ ἀπὸ οὗ, τι καὶ ἂν νικᾶται τινὰς, εἰς ἐκείνην καὶ δουλοῦνται.

20 Διατὶ ἰδὼν ὕψος, ἀφῆλτες ἔφυγον τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου μὴ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάλιν πλάνηται μὴ τὴν ἐκείνην νικῶνται, τὴς ἐκίονται ἐπὶ χειρότερα ἀπὸ τὰ πρώτα.

21 Διατὶ καλλίτερον ὅτι εἰς αὐτὴν τὰ μὴ γνωρίσῃ τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, καὶ γνωρίζοντες τὴν τὰ γνωρίσω ὀπίσω ἀπὸ τῆς ἀγίας ἐπιστολῆς ὅπου τὴς ἐπαραδόθη.

22 Καὶ εἰς αὐτὴν ἐστὶν τὸ πρᾶγμα τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Ὁ σκύλυς ἐγρῖφας εἰς τὸ ἴδιον τὸ ἐξέγραμα· καὶ Ἡ σκρόφα ἀφῆλτες, ἰδὼν, ἐγρῖσιν εἰς τὸ κελισμα τοῦ βορβόρου.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διγίγνωσκω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εὐληκίαν διάνοιαν·

2 Μικροθύνη τῶν προφη-
τειῶν ἔλατται ὑπὸ τῇ ἀγίᾳ
προφῆτῳ, καὶ τῆς τῶν
ἀποστόλων ἡμῶν ἐπιτολῆς, τοῦ
Κυρίου καὶ σωτῆρος·

3 Τὸτο πρῶτον γινώσκοντες,
ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν
ἡμερῶν ἱμπαῖνται, κατὰ τὰς
ἐπαγγελίας ἐπιθυμίας πορευ-
ομένων·

4 Καὶ λίγοντες· Πῶ ἴσιν
ἡ ἐπαγγελία τῆς παρυσίας
αὐτῶ; ἀφ' ἧς γάρ οἱ
πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα
ἐστὶ διακεῖται ἀπ' ἀρχῆς
τοῦ κόσμου.

5 Λαοθάνη γὰρ αὐτὸς
τὸτο θύλωντας, ὅτι ἕραιοι
ὅσοι ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἰξ
ἐλατ· καὶ δι' ὕδατος
κατακλυσθήσονται, τῷ τοῦ Θεοῦ
ἀγγέλου·

6 Δι' αὐτὸν ἡ τότε κόσμος
ἐλάττει κατακλυσθεῖς ἀπώ-
λεται.

7 Οἱ δὲ οὗν ἕραιοι καὶ
ἡ γῆ τῇ αὐτῇ λόγῳ
συνεσπορευμένοι ἰσὶ, πυρὶ
κατακαίονται εἰς ἡμέραν κρίσεως
καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν
ἀνθρώπων·

8 Ὡς δὲ τὸτο μὴ
καταλείψω ὑμᾶς, ἀγαπητοί,
ὅσοι μίαν ἡμέραν παρὰ Κυρίου
ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια
ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

2 Νὰ ἐνθυμηθῇτε τὰ λόγια
ἐπὶ ἡλαλέθησαν προτίτερα
ἀπὸ τῆς ἀγίας προφῆτας, καὶ
τῆς παραγγελίας μας τῶν
ἀποστόλων, ἡ ὁποῖα εἶναι τοῦ
Κυρίου καὶ σωτῆρος·

3 Γινώρίζοντες ἰθὺτο πρῶ-
τον, ὅτι θύλωνται ἔλθῃ εἰς ταῖς
ἡμερας ἡμερας ἱμπαῖνται,
ἐπὶ τὰς ἐπιπατῶσιν εἰς ταῖς
ἐπαγγελίας τῆς ἐπιθυμίας·

4 Καὶ τὰ λίγουν· Πῶ εἶναι
ἡ ἐπαγγελία τῆς παρυσίας
αὐτῶ; διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ἐπὶ ἐκοιμήθησαν οἱ πατέρες,
ὅλα τὰ πράγματα τίτοις
λογῆς γίνεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
τοῦ κόσμου.

5 Διὰ τὸ διληματικῶς δὲν
θύλων τὰ γνωρίζουν ἰθὺτο, ὅτι
οἱ ἕραιοι ἔγιναν ἀπὸ πολλῆς
χρόνης, καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τὸ νερὸν
καὶ διὰ τοῦ νεροῦ συνεισάθη, μὴ
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

6 Διαμίσθω τῶν ὁποίων ὁ κό-
σμος· τότε ἔγνωτας τὰ κατα-
κλυσθῇ μὴ τὸ νερὸν ἡλαλάσθῃ.

7 Ἀλλ' οἱ ἕραιοι καὶ ἡ γῆ ἐπὶ
ἰσὶ ταῖς, ἰσὶ καὶ συνεσπορευμένοι
μὴ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ φυλάτ-
τονται διὰ τὴν φωτίαν, εἰς τὴν
ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ ἀπω-
λείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων·

8 Καὶ ἵνα ἰθὺτο ὡς μὴν σᾶς
λαοθάνη, ἀγαπητοί, ὅτι μία
ἡμέρα σημά εἰς τὸν Θεὸν εἶναι
ὡς χίλις χρόνης, καὶ χίλις
χρόνοι εἶναι ὡς μίαν ἡμέραν.

9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ὑπαγγελίας, (ὥς τις βραδυτῆτα ἡγῶνται,) ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βυλόμενός τις ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντα εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.

10 Ἦξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτως ἐν νυκτὶ, ἐν ᾗ οἱ ἕραιοι ῥιζηδὸν παρελεύσονται, φοιχίᾳ δὲ καυσόμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσονται.

11 Τέτων ὦν πάντα λυομένων, ποταπὸς δι' ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις.

12 Προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν ἕραιοι πυρέμιοι λυθήσονται, καὶ φοιχίᾳ καυσόμενα τέκεται;

13 Καινὸς δὲ ἕραιος καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ὑπόγγελμα αὐτῷ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

14 Διὸ, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες, σπευδάσατε ἁσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ.

15 Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς

9 Ὁ Κύριος δὲ ἀργεῖ τὸ τάξιμόν τε, (καὶ οὐ λογιάζῃσι τις, ἰδοὺ ἐστὶν εἶναι ἔργητα,) ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βυλόμενός τις ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντα εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.

10 Καὶ ὡς ἐν κλέπτῳ ἐν νυκτὶ ἐρχεται, ἐν τούτῳ ἡμέρα Κυρίου, ἐν ᾗ οἱ ἕραιοι ῥιζηδὸν παρελεύσονται, φοιχίᾳ δὲ καυσόμενα λυθήσονται, καὶ τὰ ἐν γῇ καὶ τὰ ἔργα ἐν αὐτῇ εἰς κατακαΐ.

11 Καὶ ἔσονται πάντα λυόμενα, ποταπὸς δὲ ὑπάρχει καὶ ὑμεῖς ἐν ἀγίαις καὶ εὐσεβείαις.

12 Προσδοκῶντες καὶ σπεύδοντες τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾗ οἱ ἕραιοι πυρέμιοι λυθήσονται, καὶ τὰ ἐν γῇ καὶ τὰ ἔργα ἐν αὐτῇ εἰς κατακαΐ.

13 Καὶ καινὸς ἕραιος καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ὑπόγγελμα αὐτῷ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ ἢ δικαιοσύνη.

14 Διὸ ταῦτα, ἀγαπητοί, ἔσονται προσδοκῶντες, σπευδάσατε ἵνα εὐρεθῆτε ἐν αὐτῷ καθαρὸι καὶ χωρὶς κατηγορίας μὲν εἰρήνῃ.

15 Καὶ λογιάζετε τὴν μακροθυμίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἵνα εἴητε σωτηρία· καθὼς καὶ

ἡμεῖς ἀδελφοὶ Παῦλῳ κατὰ
τὴν αὐτῆς διδόνται σοφίαν
ἔγραψεν ὑμῖν,

16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις
ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶ ἐν
αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν οἷς
ἐστὶ δυσνόητά τινα, ἃ οἱ
ἀμαθεῖς καὶ ἀσύνετοι σρι-
βλῶσι, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς
γραφεάς, πρὸς τὴν ἰδίαν
αὐτῶ ἀπώλειαν.

17 Ὑμῖς ὦν, ἀγαπητοὶ,
προσηκουστικῶς, φιλάκουστοι,
ὡς μὲ τῇ τῷ ἀδίσμῳ
πλάτῃ συναπαχθέντες, ἐκ-
πιστεῖτε τοῦ ἰδίου σφιγ-

18 Αὐξάνει δι' ἐν χάριτι
καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν
καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ
αὐτῶ ὃ δόξα καὶ ἡν
καὶ εἰς ἡμέρας αἰῶνος.
Ἀμήν.

ὁ ἀγαπητός μας ἀδελφὸς
Παῦλῳ ὡς ἔγραψε κατὰ
τὴν σοφίαν ὅπῃ τῷ ἰδῶν,

16 Καθὼς γράφει καὶ εἰς
ἄλλαις τῇ ταῖς ἐπιστολαῖς,
λαλῶντας εἰς αὐταῖς διαίτητα,
εἰς ταῖς ὁποῖαις εἶναι κάποια
δυσκολογροίκετα, τὰ ὅποια οἱ
ἀμαθεῖς καὶ ἀδίδοιοι τὰ
ἀναποδογυρίζουσιν, ὥσ' αὖ καὶ
ταῖς ἄλλαις γραφαῖς, εἰς τὴν
ἰδικὴν τῆς ἀπώλειαν.

17 Ἐστὶς λοιπὸν, ἀγαπη-
τοῖ, προσηκούστικος ἰτέτα,
φιλάκουστοι, μήπως καὶ μὲ
τῇ πλάτῃ τῶν ἀνόμων ἰτέτων
συνέρομιοι, ξεπέσιτε ἀπὸ τοῦ
σφιγμῶν σας.

18 Ἀλλὰ νὰ αὐξάνει εἰς
τὴν χάριν καὶ γνώσει τοῦ Κυ-
ρίου μας καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ
Χριστοῦ εἰς τὸν ὅποῖον ἅς εἶναι
δόξα, καὶ τῶρα καὶ εἰς τὴν
ἡμέραν τῆς αἰῶνος. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΠΡΩΤΗ.

Κιφ. α'. I.

(1) Ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ
ἀπεκαμιν, ὃ ἰσχυκαμιν
ταῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ
διασκαμιν, καὶ αἱ χεῖρες

ἘΚεῖνο ὅπῃ ἦτον ἀπὸ τὴν
ἀρχῆν, ἐκεῖνο ὅπῃ ἀπέ-
καμιν, ἐκεῖνο ὅπῃ ἰσχυκαμιν
καὶ τὰ μάτια μας, ἐκεῖνο ὅπῃ

ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς·

(2 Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ἡμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν·)

3 Ὁ ἐώρακαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ἡμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνήσῃτε ἴχνητι μετ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δι' ἡμετέρας μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἡ πληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶν ὑδιμία.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνοίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατοῦμεν, ψευδόμεθα, καὶ ὁ ποιῶμεν τὴν ἀλήθειαν·

7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατοῦμεν, ὥς αὐτός ἐστι ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνοίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίας οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς

ἐκοιτάξαμεν, καὶ τὰ χρέα μας ἐψηλάφησαν, διὰ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς·

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ τὴν εἶδαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ σὰς κρείττους τοῦ ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣ ἐστὶν ἦτον εἰς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς·)

3 Ἐκεῖνο, λέγω, ὅπερ εἶδαμεν καὶ ἀκήκοαμεν, σὰς ἀναγγέλλομεν, διὰ τὰ ἴχνη καὶ ἰσχύς κοινωνοῦμεν μετ' ἡμᾶς· καὶ ἡ κοινωνία ἡ ἰδική μας ἐὰν ᾖται ἀπὸ αὐτοῦ μετὰ τὸν πατέρα, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ μετὰ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ ἱτῦτα σὰς γράφομεν, διὰ τὰ ᾖται ἡ χαρὰ ἐν γιμισμόνῃ.

5 Καὶ ἱτῦτο ᾖται τὸ τάξιμον τὸ ὁποῖον ἀκήκοαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ σὰς τὸ ἀναφέρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ᾖται φῶς, καὶ ἐκ αἰτίας κανίνα σκότος· διὸ ᾖται.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἴχνην κοινωνοίαν μετ' αὐτοῦ, καὶ περιπατοῦμεν εἰς τὸ σκότος, ψευδόμεσθιν, καὶ διὸ πάρομεν τὴν ἀλήθειαν·

7 Ἀμὴν ἐὰν περιπατοῦμεν εἰς τὸ φῶς, καθὼς αὐτὸς ᾖται εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν κοινωνίαν ἀνάμισά μας, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ, μᾶς καθαρίζει ἀπὸ καθεὶς λέγου ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ὄν ἔχομεν ἁμαρτίας, πλατῶμεν

ἐλατῶν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστι ἐν ἡμῖν.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸν ἔστι καὶ ὁ θεὸς, ὅτι ἀφεῖ ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρὸς ἕσται ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

10 Ἐὰν πῶμεν ὅτι ἡμεῖς δικαιοῦμεν, ψεύγη ποιῶμεν αὐτοῦ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστι ἐν ἡμῖν.

τοῦ λόγου μας, καὶ ἡ ἀλήθεια δὴν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν ταῖς ἁμαρτίαις μας, ἐκίϋⓈ εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, διὰ τὰ μᾶς συγχωρήσῃ ταῖς ἁμαρτίαις μας, καὶ τὰ μᾶς καθαρὸς ἀπὸ κάθε λογῆς ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι δὴν ἁμαρτήσαμεν, τὸν κάμνομεν ψεύγη, καὶ ὁ λόγος τοῦ δὴν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

Κιφ. β'. 2.

Τίθει μὲν, ταῦτα γράφω ἡμῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτάνῃς καὶ ἵαν τις ἁμαρτῆ, παραέλθῃ ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθοῦς.

2 Καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστι πρὸς τὸν ἁμαρτῶν ἡμῶν· ὁ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν δὲ μόνος, ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν τοῦ κόσμου.

3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἠγνώσαμεν αὐτόν, ἵαν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

4 Ὁ λέγων, ἠγνώκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶ, ψεύγῃς ἑαυτὸν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστι.

5 Ὃς δ' ἀντηρῇ αὐτῷ ἐν λόγῳ, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἠγάπη τοῦ Θεοῦ τιτιλεῖται· ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἴσμεν.

Παθία μὲν, ἱθῦτα σᾶς γράφω, διὰ τὰ μὴν ἁμαρτάνει· καὶ ἵαν ἁμαρτάνῃ καὶ ἵας, ἔχομεν παρακλῆται σημά εἰς τὸν πατέρα, τὸν Ἰησοῦ Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτὸς εἶναι καθαρισμὸς διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας· καὶ ἔχει μόνον διὰ ταῖς ἑδικαίς μας, ἀλλὰ καὶ διὰ ταῖς ἁμαρτίαις ὧν τοῦ κόσμου.

3 Καὶ εἰς τούτῳ γνωρίζομεν ὅτι τοῖς ἠγνώρισαμεν, ἵαν φυλάττωμεν ταῖς παραγγελίαις τοῦ.

4 ἘκίϋⓈ ὅπῃ λίγη, τὸν ἠγνώρισα, καὶ δὴν φυλάγη ταῖς παραγγελίαις τοῦ, εἶναι ψεύγῃς, καὶ εἰς τούτοις ἡ ἀλήθεια δὴν εἶναι.

5 Ἀμὴ ὅποιος φυλάττη τοὺς λόγους τοῦ, ἀληθῶς εἰς τούτοις ἠτιλεῖσθῃ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· μὴ τούτῳ γνωρίζομεν, ὅτι εἰμισθὸν ἡς αὐτοῖς.

6 Ὁ λίγων ἐν αὐτῷ μένει, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖ περιπατήσει, καὶ αὐτὸς ὅτως περιπατεῖν.

7 Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν ἔχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος· ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὺς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

9 Ὁ λίγων ἐν τῇ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.

10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ ὃς οἶδεν πῶς ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τέκνιά, ὅτι ἀφίονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἰγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν, ναιὶ σκοί, ὅτι νενικήκατε τὸν ποτηρὸν γράφω

6 Ἐκεῖ ὅπου λέγει ἐν εὐρίσκειται εἰς αὐτὸν, καθὼς ἐκπεριπάτησεν, ἐν τῇ, τέτοιας λογῆς ἐὰν περιπατῇ καὶ αὐτός.

7 Ἀδελφοί, δὲν ἐν, καινὴν ἐντολὴν, ἀλλὰ ἐντολὴν παλαιάν, τὴν ἔχοντες ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ εἶναι ὁ λόγος, ὃν ἀκούσατε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν ὅπως γράφω τὸ ἐπὶ εἶναι ἀληθινὸν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἰσᾶς· ὅτι ἡ σκοτία παρὰ, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τὸ φέγγει.

9 Ἐκεῖ ὅπου λέγει εἶναι εἰς τὸ φῶς, καὶ μισᾷ τὸν ἀδελφόν τιν, εἰς τὸ σκοτεινὸν εἶναι ἕως τῶρα.

10 Ἐκεῖ ὅπου ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν τιν, ἐν τῇ φωτὶ εἶναι, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ δὲν εἶναι.

11 Ἀμὴν ἐκεῖ ὅπου μισᾷ τὸν ἀδελφόν τιν, εἶναι ἐν τῇ σκοτίᾳ, καὶ περιπατεῖ ἐν τῇ σκοτίᾳ, καὶ δὲν ἰξίωσεν τὸ ὑπάγει, ὅτι τὸ σκοτεινὸν ἐτύφλωσε τὰ μάτια τιν.

12 Γράφω σας, τέκνιά, ὅτι ὅπως συγχωρεῖται αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα τιν.

13 Γράφω σας, ὁ πατήρ, ὅτι ἰγνώρισται ἐκεῖνος ὅπου εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν· γράφω σας, ὁ ναιὶ σκοί, ὅτι ἰνικήσατε τιν

ἡμῶν, παιδία, ὅτι ἰγνώκατε
τὸν πατέρα.

14 Ἐγραψα ἡμῶν, πατέ-
ρις, ὅτι ἰγνώκατε τὸν ἀπ'
ἀρχῆς· ἔγραψα ἡμῶν, μα-
κάριοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἴστε, καὶ
ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῶν
μένει, καὶ ἠκούεσθε τοὺς
ποιητοὺς.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τοὺς
κόσμον, μὴδὲ τὰ ἐν τῷ
κόσμῳ· ὅτι τί ἀγαπᾷ τοὺς
κόσμον, οὐκ ἴσιν ἡ ἀγάπη τοῦ
πατρὸς ἐν αὐτῷ.

16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ
κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς
σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν
ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία
τοῦ βίου, οὐκ ἴσιν ἐκ τοῦ
πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσ-
μου ἴσιν.

17 Καὶ ὁ κόσμος παράγο-
ται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ·
ὁ δὲ συνὼν τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ, μένει ἕως τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ἰσχύεσθε ὅρα
ἴσιν· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι
ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ
τὸ ἀντίχριστον πολλοὶ γέγονον·
ὁδοὶ γινώσκονται ὅτι
ἰσχύεσθε ὅρα ἴσιν.

19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθεν,
ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· οἱ
γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μιμησά-
μενοι αὐτῷ· ἀλλ' οὐκ ἦσαν
ἐν τῷ φαινομένῳ, ὅτι οὐκ εἰσὶν
ἐν τῇ αἰῶνι.

20 Καὶ ἰσοῦς χρίσμα

ποιητῶν· γράφω σας, παιδία,
ὅτι ἰγνωρίζετε τὸν πατέρα.

14 Ἐγραψά σας, πατέ-
ρες, ὅτι ἰγνωρίζετε ἐκείνους ὅπῃ
εἶναι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς· ἔγραψά
σας, μακάριοι, ὅτι εἰσθε δυ-
νατοὶ, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
μένει ἐν ὑμῖν, καὶ ἐνικήσετε
τοὺς ποιητοὺς.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσ-
μον, μηδὲ ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι μέσα
εἰς τὸν κόσμον· ἀνικανίας ἀγα-
πῇ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη τοῦ
πατρὸς δὲν εἶναι εἰς αὐτόν.

16 Ὅτι κἀκεῖ πρᾶγμα
ὅπερ εἶναι εἰς τὸν κόσμον, ἡ γὰρ
ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ
ἡ ἐπιθυμία τῶν ματιῶν, καὶ
ἡ ἐπιθυμία τοῦ βίου, δὲν
εἶναι ἀπὸ τοῦ πατέρα, ἀλλὰ
εἶναι ἀπὸ τοῦ κόσμου.

17 Καὶ ὁ κόσμος παρατρέ-
χει, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ἀλλ'
ἐκεῖνος ὅπῃ κἀκεῖνος τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, μένει ἕως τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ὑπεριπὴν ὅρα
εἶναι· καὶ καθὼς ἀκούετε ὅτι
ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ
τὰ πολλοὶ ἀντίχριστοι ἔγιναν·
καὶ ἀπὸ τούτου γινώσκονται ὅτι
εἶναι ὑπεριπὴν ὅρα.

19 Εὐγῆκαι ἀπὸ ἡμᾶς ἀλ-
λὰ δὲν ἦσαν ἀπὸ ἡμᾶς· διατί
ἦσαν ἀπὸ ἡμᾶς, ἡθελαν
μίμησθαι ἡμᾶς· ἀλλὰ εὐγῆκαι
διὰ τὰ φαινομένους, ὅτι δὲν
εἶναι οἱ ἀπὸ ἡμᾶς.

20 Καὶ ἰσοῦς χρίσμα

ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οὐδατε πάντα.

21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἰδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι εἰδατε αὐτὴν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι.

22 Τίς ἔστιν ὁ ψεύτης, εἰ μὴ ὁ ἀρεῖμειος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; ὅτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρεῖμειος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

23 Πᾶς ὁ ἀρεῖμειος τὸν υἱόν, ἐδὲ τὸν πατέρα ἔχει.

24 Ὑμεῖς ἔν ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μείνω· ἰὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μείνῃτε.

25 Καὶ αὐτοῖς ἐν ἡπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγειλάτο ὑμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ἡμῖν περὶ τῶν πλανούντων ὑμᾶς.

27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ ὃ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τῆς διδασκῆς ἡμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθὲς ἔστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἰδιδάξιν ὑμᾶς, μείνῃτε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ ἰὼν, τέκνα μένει ἐν αὐτῷ ἵνα ὅσαι φανερω-

ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ ἐξιούριτε ὅλα.

21 Ἐγὼ δὲν σᾶς ἔγραψα διὰ τούτο ὅτι δὲν ἐξιούριτε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὅτι τὴν ἔχετε, καὶ ὅτι καὶ ὁ ψεῦδος ἐν ἵναι ἀπὸ τῆς ἀληθείας.

22 Ποῦτος ἵναι ὁ ψεύτης, παρὰ ἐκείνου ὅπου ἀρεῖται, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν ἵναι ὁ Χριστός· ἐν τούτῳ ἵναι ὁ ἀντίχριστος, ὅπου ἀρεῖται τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

23 Κάδι ἵνας ὅπου αὐτὸν τὸν υἱόν, ἐδὲ τὸν πατέρα ἔχει.

24 Ἐσεῖς λοιπὸν ἐκείνῳ ὅπου ἀκούετε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἅς μένει εἰς ἰσᾶς· ἰὰν μένει εἰς ἰσᾶς ἐκείνο ὅπου ἀκούετε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐσεῖς θίλιτε μένει καὶ εἰς τὸν υἱόν καὶ εἰς τὸν πατέρα.

25 Καὶ ἐν τούτῳ ἵναι τὴν τάξιμον, ὅπου μᾶς ἐπαγγέλλεται αὐτὸς, ἥ γενὴ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

26 Ἐν ταῖς σᾶς ἔγραψα καὶ ἐκείνους, ὅπου σᾶς πλαιῶσι.

27 Καὶ τὸ χρίσμα ὅπου ἐλάβετε ἰσῆς ἀπ' αὐτοῦ, μὴ εἰς ἰσᾶς, καὶ δὲν χρεαζώδε ἰὰ σᾶς διδασκῆς τινάς· ἀλλὰ καθὼς τὸ αὐτὸ χρίσμα εἰς διδάσκει διὰ ὅλα, καὶ ἀληθινὸν ἵναι, καὶ δὲν ἵναι ψεῦδος· καὶ καθὼς σᾶς ἰδιδάξιν, θίλιτε μένει εἰς αὐτοῖς.

28 Καὶ τῶρα, παῖδια μου, μένει εἰς αὐτὸν ἵνα ὅσαι φανερω-

δὲ, ἔχωμι παρρησίαν, καὶ
οὐκ αἰσχυνοῦμαι ἀπ' αὐτοῦ,
ὡς τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

29 Ἐὰν εἰδῇτι ὅτι δικαίος
ἐστίν, καὶ οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς, οὐκ
ἐστὶν δικαιοσύνη, ἐξ αὐτοῦ
γινώσκεται.

ἡρώδῃ, ἵνα ἔχωμι παρρησίαν,
καὶ ἵνα μὴν ἰντραπῶμαι ἀπ'
αὐτοῦ εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ.

29 Ἐὰν εἰδῇτι ὅτι αὐτὸς
εἶναι δικαίος, γνωρίζετε ὅτι κά-
δι ἵνας ὁπῶ κάμνει τὴν δικαιο-
σύνην, ἰγινωγῇ ἀπ' αὐτόν.

Κεφ. γ'. 3.

Ἰδοὺ ποταπὴν ἀγάπην
δίδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ,
ὅτι τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν· διὰ
τῆς ὁ κόσμος· ὃ γινώσκει
ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

2 Ἀγαπητοὶ, νῦν τέκνα
Θεοῦ ὡμεν, καὶ ὅτι ἰσχυρῶ-
ς τί ἰσχυρῶς· οἶδαμεν δὲ ὅτι
ἰσχυρῶς, ὅμοιοι αὐτῷ
ἰσχυρῶς· ὅτι ὁφείμεθα αὐτὸν
καθὼς ἴσιν.

3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν
ἐκείνην ταύτην ἐκ' αὐτοῦ,
ἀγαθὰ ἰσχυρῶς, καθὼς ἰσχυρῶς
ἀγαθὸς ἴσιν.

4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρ-
τίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν
ποιῶν καὶ ἡ ἁμαρτία ἴσιν
ἡ ἀνομία.

5 Καὶ εἰδότες ὅτι ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς, ἵνα τὰς ἁμαρτίας
ἐκείνης ἀρεῖ καὶ ἁμαρτία ἴσιν
αὐτὸν οὐκ ἴσιν.

6 Καὶ ἵνα αὐτῷ μίσην, ὅχι
ἁμαρτίαν· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων,
ὅχι ἰσχυρῶς αὐτὸν, ὅχι ἰσχυρῶς
αὐτὸν.

7 Τέκνα, μηδὲς πλανά-

Ἰδοὺ ποταπὴν ἀγάπην μᾶς
ἰδωκεν ὁ πατήρ, ἵνα ὁποια-
σοῦμαι παῖδια Θεοῦ· διὰ τῆς
ὁ κόσμος· διὲ μᾶς γνωρίζει,
διὰ τὴν ἰσχυρῶς διὲ τὸν ἰσχυρῶς.

2 Ἀγαπητοὶ, τῶρα παῖδια
τοῦ Θεοῦ εἰμιοῦμεν, ἀλλ' ἀκόμι
διὲ ἰσχυρῶς τί θίλομεν γίνεσθαι·
ἀλλὰ ἰσχυρῶς ὅτι ἵνα φαί-
ρωμεν, θίλομεν γίνεσθαι ὅμοιοι
μετ' αὐτοῦ· ὅτι θίλομεν τὸν
εἰδὲ καθὼς εἶναι.

3 Καὶ καθένας ὁπῶ ἔχει
ἐκείνην τὸ θάρρος εἰς αὐτόν, κα-
θαρίζει τοῦ λόγου τοῦ, καθὼς
ἐκείνη· εἶναι καθαρὸς.

4 Κάδι ἵνας ὁπῶ κάμνει
τὴν ἁμαρτίαν, κάμνει καὶ τὴν
ἀνομίαν· καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι
ἡ ἀνομία.

5 Καὶ ἰσχυρῶς ὅτι ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς, διὰ ἵνα σηκώσῃ
ταῖς ἁμαρτίαις μᾶς· καὶ
ἁμαρτία εἰς αὐτόν διὲ εἶναι.

6 Καθένας ὁπῶ μίσην εἰς
αὐτόν, διὲ ἁμαρτάνει· καθέ-
νας ὁπῶ ἁμαρτάνει, διὲ τὸν
εἰδὲ, ὅχι τὸν ἰσχυρῶς.

7 Παῖδια, καὶ ἵνας ὡς μὴν

τω ἡμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιος ἔστι, καθὼς ἐκείνῳ· δίκαιός ἐστιν.

8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διαβόλος ἁμαρτάνει· εἰς τὸτο ἔφαιρεύθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν ἔχει ποιεῖν, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ ἔδύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.

10 Ἐν τούτῳ φαιρά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·

11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγχιλία ἣν ἠκέσασθαι ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·

12 Οὐ καθὼς Καὶν ἐκ τοῦ ποιητοῦ ἦν, καὶ ἰσφαξὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνας ἰσφαξὶν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ, ποιητὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζιτι, ἀδελφοί μου, εἰ μισοῖ ἡμᾶς ὁ κόσμος·

14 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβιβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου

σᾶς πλανῆ· ἐκεῖθεν ἐκείνη κάμνει τὴν δικαιοσύνην· ἵνα δίκαιός, καθὼς, ἐκεῖθεν ἡμεῖς δίκαιοι.

8 Ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἵνα ἀπὸ τοῦ διαβόλου· ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ὁ διαβόλος ἁμαρτάνει· διὰ τὸτο ἔφαιρεύθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ ἵνα χαλᾷ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Κάδι ἵνας ἐστὶν ἡ γενεὴ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ καὶ ἁμαρτίαν, ὅτι τὸ σπέρμα τε μένει εἰς αὐτόν· καὶ δύναται ἵνα ἁμαρτάνῃ, ὅτι ἡ γενεὴ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

10 Ἀπὸ τούτου ἵνα φαιρῇ τὰ παιδιά τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ παιδιά τοῦ διαβόλου· καὶ ἵνα ἐκείνους δὴν κάμει δικαιοσύνη, καὶ ὅπως δὴν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν, δὴν ἵνα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

11 Ὅτι ἰσχυρὰ ἵνα ὁ παραγγιλία ὅπως ἀκούσθαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἵνας τὸν ἄλλον·

12 Ὅχι καθὼς ὁ Καὶν ἐστὶν ἡτονάπὸ τοῦ ποιητοῦ, καὶ ἰσφαξὶ τὸν ἀδελφόν· καὶ τίνας χάριν τὸν ἰσφαξὶν; ὅτι τὰ ἔργα τοῦ ἡταν ποιητὰ, καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἡταν δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζιτι, ἀδελφοί μου, ἵνα σὺς μισοῖ ὁ κόσμος·

14 Ἡμεῖς ἰσχυροί ἐστιν ἱμιτατοπίσαμεν ἀπὸ τοῦ

ως τῇ ζωῇ, ὅτι ἀγαπῶμεν
τὴν ἀδελφὴν· ὁ μὴ ἀγαπῶν
τὴν ἀδελφὴν, μὴν ἐν τῇ
δαίκαται.

15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελ-
φόν αὐτὸν, ἀνθρωποκτὴν ἐστὶ
καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρω-
ποκτὴν οὐκ ἔχει ζῆν
αἰῶνος ἐν αὐτῷ μένειν.

16 Ἐν τούτῳ γινώσκωμεν
τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκείνῳ ἐπὶ
ἐκείνῳ τῇ ψυχῇ αὐτῷ ἵδεται·
καὶ ταύτῃ οὐ φιλομεν ἐπὶ
τῷ ἀδελφῷ τὰς ψυχὰς
τῶν ἄλλων.

17 Ὁς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον
τοῦ κόσμου, καὶ διαρῇ τὸν
ἀδελφόν αὐτῷ χρεῖαν ἔχοντα,
καὶ πλάσῃ τὰ σπλάγχνα αὐ-
τοῦ, ὡς αὐτῷ, πῶς ἡ ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τίτιά μου, μὴ
ἀγαπῶμεν λόγον μηδὲ γλῶσ-
σιν, ἀλλ' ἔργον καὶ
ἀλήθειαν.

19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκωμεν
ὅτι ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἵσμεν, καὶ
ἐκ τῆς ἀληθείας αὐτῷ πιστεύομεν τὰς
καρδίας ἡμῶν.

20 Ὅτι ἵαν καταγνώσκῃ
ἐκείνῃ καρδίᾳ, ὅτι μίσηται ἰσθὶν
ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ
γνώσκῃ πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἵαν ἡ
καρδία μας καὶ καταγνώσκῃ
ἐκείνῃ, παρρησίας ἔχομεν πρὸς
τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὁ ἵαν αὐτῶν,

δαίκαται εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγα-
πῶμεν τὴν ἀδελφὴν· ἐκεῖνος
ὅπου δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν,
μὴν εἰς τὸν δαίκαται.

15 Καθίνας ὅπου μισᾷ τὸν
ἀδελφόν τῷ, ἵαναι φοιτῶν· καὶ
ἰσθὶν ὅτι καθὲν ἀνθρωπῶ
φοιτῶν δὲν ἔχει ζῆν αἰῶνος
ὅπου ἵαν μίση εἰς τοῦ λόγου τῷ.

16 Εἰς τούτῳ γινώσκωμεν
τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεί-
νῳ ἵαναι τὴν ψυχὴν τῷ διὰ
λόγου μας· καὶ ἡμεῖς χρεωστῶμεν
ἵαν βάλλωμεν ταῖς ψυχαῖς
μας διὰ τῆς ἀδελφῆς μας.

17 Καὶ ὅποιος ἔχει τὸν βίον
τοῦ κόσμου ἰσθὶν, καὶ βλέπει
τὸν ἀδελφόν τῷ ὅπου χρειάζε-
ται, καὶ ἐκείνῃ τὰ σπλάγχνα
τῷ εἰς αὐτόν, πῶς ἡ ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ ἵαν εἰς αὐτόν;

18 Παιδιά μου, ὡς μὴ
ἀγαπῶμεν μὴ λόγια, μηδὲ μὴ
γλῶσσαι, ἀλλὰ μὴ τὸ ἔργον
καὶ μὴ τὴν ἀλήθειαν.

19 Καὶ εἰς τοῦτο γινώσκωμεν
ὅτι ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀλήθειας,
καὶ ὁμπροσὰ τῷ δίλωμεν κατα-
πίσιν ταῖς καρδίαις μας.

20 Ὅτι ἵαν ἡ καρδία μας
μᾶς κατακρίνῃ, ὁ Θεὸς ἵαναι
μεγαλίστην ἀπὸ τῆς καρδίας
μας, καὶ γνωρίζῃ τὰ πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἵαν ἡ
καρδία μας δὲν μᾶς κατακρίνῃ,
ἔχομεν παρρησίας εἰς τὸν
Θεόν.

22 Καὶ ὅποιος παρῶν

λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρετὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιούμεν.

23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἰδωκιν ἐντολὴν ἡμῶν.

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τῷτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος· ὃ ἡμῖν ἔδωκεν.

ζητήσωμεν, τὸ πνεῦμα. ἐν αὐτοῖς, ὅτι φυλάττομεν τὰς ἐντολαῖς τοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἑκάστα ὅπου τοῦ ἀρέσκου.

23 Καὶ ἐστὶν ἡ ἐντολὴ τοῦ, διὰ τὴν πιστεύωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐὰν ἀγαπῶμεν ἑκαστὸν τὸν ἄλλον, καθὼς μὴ ἔδωκεν παραγγελίας.

24 Καὶ ἐκαστὸς ἐν τῷ φυλάττει τὰς ἐντολαῖς τοῦ, μένει ἐν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς· καὶ ἀπὸ τούτου γινώσκουμεν ὅτι μένει ἐν ἡμῶς, ἀπὸ τοῦ Πνεύματος ὅπου μᾶς ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. 4.

Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξηλλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἐν τῷτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογῇ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογῇ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστίν· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ

Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι εἰς ἑκάστη πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα ἵνα εἴνα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγγίνασιν εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἀπὸ τοῦτο γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· ἑκάστη πνεῦμα ὃ ποῦ ὁμολογῇ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἑκάστη πνεῦμα τοῦ ὁποῖον δὲν ὁμολογῇ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐὰν ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, δὲν εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ (πνεῦμα) τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ποῦ ἀκούετε, ὅτι ἔρχεται καὶ τὰρ ἐστὶν ἤδη εἰς τὸν κόσμον.

4 Ἔστω εἰς τὸν Θεόν

ἴσιν, τίς ἐστι, καὶ νικῆκατε
αὐτάς· ὅτι μείζων ἴσιν ὁ ἰ-
σὺς, καὶ ὁ ἰσὺς τῷ κόσμῳ.

5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου
οὗτο, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου
λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν
ἀκούει.

6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἐγεννησάμεθα· καὶ ἡμεῖς οὐκ ἴσιν ἐκ
τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμεῖς ἐκ
τοῦτο γεννησάμεθα τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα
τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ
Θεοῦ ἴσιν· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν,
ἐκ τοῦ Θεοῦ γενίσσεται, καὶ
γινώσκει τὸν Θεόν.

8 Ὁ μὲν ἀγαπῶν, οὐκ
ἴσιν τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς
ἀγάπη ἴσιν.

9 Ἐν τούτῳ ἵφαιρῶδῃ ἡ
ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν· ὅτι
πῶς εἶπεν αὐτῷ τῇ μοιρογενῇ
ἀποστολῇ· ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσ-
μον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

10 Ἐν τούτῳ ἴσιν ἡ ἀγάπη,
ὅτι ἐν τούτῳ ἀγαπήσαμεν τοὺς
Θεοὺς, ἀλλ' ὅτι αὐτοὺς ἀγάπησιν
πῶς, καὶ ἀπίστει τὸν υἱὸν
αὐτοῦ λαλοῦμεν περὶ τῶν ἁμαρ-
τιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπητοὶ, ἵνα ὅπως ὁ
Θεὸς ἀγαπήσιν ἡμᾶς, καὶ

Θεὸν, ὁ παῖδ' αὐτοῦ, καὶ τὴν
ἐκκλησίαν· ὅτι μιγαλότερος εἶναι
ἐκείνος ὅπου εἶναι μέσαι εἰς αὐ-
τὰς, παρὰ ἐκείνου ὅπου εἶναι μέσαι
εἰς τὸν κόσμον.

5 Αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ τὸν
κόσμον, διὰ τοῦτο λαλοῦσιν
κατὰ τὸν κόσμον, καὶ ὁ
κόσμος τὴν ἀκούει.

6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἐγεννησάμεθα· καὶ ἡμεῖς οὐκ ἴσιν
ἐκ τοῦ Θεοῦ, μὴ ἀκούει· ἐκείνος ὅπου
δὲν εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, δὲν μᾶς
ἀκούει· ἀπὸ τοῦτο γινώσκουμεν
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, καὶ
τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοὶ, ὡς ἀγαπῶ-
μεν ἵνα τὸν ἄλλον, ὅτι ἡ
ἀγάπη εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·
καὶ καθένας ὅπου ἀγαπᾷ,
ἰσχυρῶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ
γινώσκει τὸν Θεόν.

8 Ἐκείνος ὅπου δὲν ἀγαπᾷ,
δὲν γινώσκει τὸν Θεόν· ὅτι ὁ
Θεὸς εἶναι ἀγάπη.

9 Ἀπὸ τοῦτο ἵφαιρῶδῃ
ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἰς ἡμᾶς, ὅτι
τὸν υἱὸν τῆς μοιρογενῆς ἀπέ-
στειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον
διὰ ἵνα ζήσωμεν διαμίσσε τῆς.

10 Εἰς τοῦτο εἶναι ἡ ἀγάπη,
ὅτι ἐν τούτῳ ἀγαπήσαμεν τὸν
Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτοὺς μᾶς ἀγά-
πησιν, καὶ ἀπίστει τὸν υἱὸν τῆς
ἐκείνου συγχώρησιν διὰ ταῖς
ἁμαρτίαις μας.

11 Ἀγαπητοὶ, ἵνα ὁ Θεὸς
μᾶς ἀγαπήσιν τίτοιαις λογῆς,

ἡμῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

12 Θιὸν ἡμεῖς πῶποτε τιθάται· ἵαν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὃ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τιτλιωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

13 Ἐν τῷ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνύματος αὐτοῦ δίδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμεῖς τιθιάμιθα, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπίγαλκε τὸν υἱὲν συντῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὃς αἱ ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὃ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμεῖς ἠγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν· ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένει ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν τῷ τιτλιώται ἡ ἀγάπη μετ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἰκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἴσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τῷ.

18 Φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κίλασι ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος ὁ τιτλιώται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

καὶ ἡμεῖς χριστοῦμεν καὶ ἀγαποῦμεν ἱας τὸν ἄλλον.

12 Τὸν Θεὸν παύτως πῶποτε διὰ τὸν ἰδίον· ἵαν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὃ Θεὸς μένει ἐν ἡμῖν, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τιτλιωμένη εἰς ἡμῖν.

13 Ἀπὸ τῷ γινώσκουμεν, ὅτι μένομεν εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνύματος τοῦ Θεοῦ δίδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμεῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπίγαλκε τὸν υἱὸν συντῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὃς αἱ ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὃ Θεὸς μένει ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμεῖς ἠγνώκαμεν καὶ ἠπιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν· ὁ Θεὸς ἐστὶν ἀγάπη καὶ ὁ μένει ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Εἰς τὸν τιτλιώται ἡ ἀγάπη μετ' ἡμῶν, ἵνα ἡμεῖς παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἰκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἴσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τῷ.

18 Φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἐξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος ἔχει τιμωρίαν καὶ ὁ φοβούμενος ὁ τιτλιώται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτοὺς, ὅτι αὐτοὺς πρῶτον ἐγάπησεν ἡμᾶς.

20 Ἐὰν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ μισῶ, ψεύτης ἐστὶ· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ὃν ἰωρακεῖ, τὸν Θεὸν ὃν ἔχῃ ἰωρακεῖ, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἰστολὴν ἔχουμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ.

19 Ἐμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτοὺς, διὰ τὸ αὐτοὺς μᾶς ἀγάπησεν πρῶτα.

20 Ἐὰν εἴπῃ καίνεας· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν μου μισῶ, ψεύτης εἶναι· διὰ τὸ ἐκεῖνος ὅπου διὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν μου τὸν ὁποῖον εἶδε, τὸν Θεὸν ὁποῦ διὲν τὸν εἶδε, πῶς δύναται νὰ τὸν ἀγαπᾷ;

21 Καὶ ἐτέτην τὴν ἰστολὴν ἔχουμεν ἡμεῖς ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖνος ὅπου ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν μου.

Κιφ. ι'. 5.

Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἔστι ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεννήσεται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννησάντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεννηθῆναι αὐτοῦ.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἰστολάς αὐτοῦ τηρῶμεν.

3 Αὐτὴ γάρ ἐστι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἰστολάς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἰστολαὶ αὐτοῦ βαρύναι οὐκ ἴσται.

4 Ὅτι πᾶς τὸ γεννηθῆναι ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν κόσμον· καὶ αὐτὴ ἰσχύς ἡ εἰκὴ ἡ ἐκείνη· τὸν κόσμον, ἡ πῆξις αὐτοῦ.

5 Τίς ἐστὶν ὁ νεκρὸς τὸν κόσμον, οὐ μὴ ὁ πιστεύων

Κ' ἔστι ἵνας ὅπου πιστεύει, ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· καὶ καὶ ἵνας ὅπου ἀγαπᾷ ἐκεῖνον ὅπου ἐγέννησεν, ἀγαπᾷ καὶ ἐκεῖνον ὅπου ἐγεννήθη ἀπ' αὐτοῦ.

2 Ἀπὸ τοῦτο γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀγαπῶμεν τὸν Θεόν, καὶ φυλάττομεν ταῖς ἰστολαῖς του.

3 Διὰ τὴν ἐτέτη εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα φυλάττωμεν ταῖς ἰστολαῖς του· καὶ αἱ ἰστολαὶς του διὲν εἶναι βαρύναις.

4 Ὅτι καὶ πρᾶγμα ὅπου ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐτέτη εἶναι ἡ εἰκὴ ὅπου ἐκείνη τὸν κόσμον, ἡ πῆξις μας.

5 Ἦτοι· εἶναι ἐκεῖνος ὅπου καὶ τὸν κόσμον, παρὰ ἐκεῖνον

ἔτι Ἰησοῦς ἴσιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Οὗτός ἴσιν ὁ ἰλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἴσι τὸ μαρτυρεῖν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἴσιν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ ἑαυτῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ ὅτι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ Πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἶμα· καὶ οἱ τρεῖς ἕως τὸ ἐν εἰσι.

9 Εἰ τῆς μαρτυρίας τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποιήκειν αὐτὸν, ὅτι ὁ πιστεύων εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἰδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἴσιν.

12 Ὁ ἔχων τὴν υἱὸν,

ὁποῦ πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Ἐποῦτος εἶναι ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ αἶμα, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ὅχι μόνον μὴ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ μὴ τὸ ὕδωρ καὶ μὴ τὸ αἶμα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶναι ὁποῦ μαρτυρεῖ ὅτι τὸ Πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἶναι οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ ἑαυτῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ ὅτι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς εἶναι οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ Πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἶμα· καὶ οἱ τρεῖς ἕως καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι.

9 Ἐὰν πείνομεν τῆς μαρτυρίας τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀπολίτεια· ὅτι τέτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τῆς ὅτι εἶναι ἡ μαρτυρία διὰ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

10 Ἐκείνος ὁποῦ πιστεύει εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν εἰς τοῦ λαοῦ τῆς· ἐκείνος ὁποῦ δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεόν, τὸν ἑαυτῷ ψεύστην, ὅτι δὲν ἐπίστευσι εἰς τὴν μαρτυρίαν ὁποῦ ἡ μαρτυρία εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἰδὼς ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐστὶν ἡ ζωὴ εἶναι εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

12 Ἐκείνος ὁποῦ ἔχει τὸν

ἔχει τὴν ζωὴν ὃ μὴ ἔχει
τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν
οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν
ταῖς πνευματικαῖς εἰς τὸ ὄμμα
τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἵνα ἰδῇτε
ὅτι ζῶντες ἔχετε αἰῶνους, καὶ
ἵνα πιστεύατε εἰς τὸ ὄμμα
τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη ἔστι ἡ παρ-
ήρσις ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτοὺς,
ὅτι ἴδμεν τι αἰτούμεθα κατὰ τὸ
ῥῆμα αὐτῷ, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἵνα οἶδαμεν ὅτι
ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτούμεθα,
οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ
αἰτήματα ἃ ἔτεκαμεν παρ'
αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν
ἀδελφόν αὐτῷ ἁμαρτάνοντα
ἁμαρτίαν, μὴ πρὸς θάνατον,
αἰτεσθῇ, καὶ δώσει αὐτῷ
ζωὴν, τοῦ ἁμαρτάνου μὴ
πρὸς θάνατον· ἵσθι ἁμαρτία
πρὸς θάνατον ὃ περὶ ἐκείνης
λέγω ἵνα ἁρτίσθῃ.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία
ἐστὶ καὶ ἵσθι ἁμαρτία ἢ πρὸς
θάνατον.

18 Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ
γεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἔχει
ῥῆμα ὡς ἡ ἀλήθεια· ὁ γεννηθεὶς
ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοῦ υἱοῦ ἑαυτοῦ,
καὶ ὁ ποιητὴς οὐκ ἄπτεται
αὐτοῦ.

19 Οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ

υἱὸς, ἔχει τὴν ζωὴν· ἐκείνῳ
ὅπου δὲ ἔχει τὸν υἱὸν τοῦ
Θεοῦ, δὲν ἔχει τὴν ζωὴν.

13 Ἐτέτα ἔγραψα εἰς
ἑσᾶς ὅπου πιστεύετε εἰς τὸ
ὄμμα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· διὰ τὸ
ἰδεῖν ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον,
καὶ διὰ τὸ πιστεύετε εἰς τὸ
ὄμμα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ ἐστὶ ἡ πίστις ἡ παρ-
ήρσις ὅπου ἔχομεν εἰς αὐτοὺς,
ὅτι ἴδμεν τι περὶ τῆς πίστεως κατὰ
τὸ ῥῆμά του, μᾶς ἀκούει.

15 Καὶ ἵνα ἰδεῖν ἔχομεν ὅτι
μᾶς ἀκούει, ὃ, τι περὶ τῆς πίστεως
ἔχομεν τὴν ζήτησιν, ἰδεῖν ὅτι
ἔχομεν τὰ ζητήματα ὅπου
ἰζητήσαμεν ἀπ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις καίνως ἰδῇ τὸν
ἀδελφόν του ὅπου ἁμαρτάνει
ἁμαρτίαν, ὅπου δὲν εἶναι εἰς
θάνατον, ὡς παρακαλέσει τὸν
Θεόν, καὶ δώσει τοῦ δώσει ζωὴν,
εἰς ἐκείνην, λέγω, ὅπου σφάλο-
σι ὅχι εἰς θάνατον· εἶναι ἁμαρ-
τία εἰς θάνατον· δὲν λέγω τὸ
παρακαλεῖν διὰ ἐκείνην.

17 Κάδι ἀδικία, ἁμαρτία
εἶναι καὶ εἶναι ἁμαρτία ὅπου
δὲν εἶναι εἰς θάνατον.

18 Ἰδεῖν ὅτι πᾶς ὁ
γεννημένος εἶναι γινώσκων
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, δὲν ἁμαρτάνει·
ἀλλὰ ἐκείνῳ ὅπου ἰγνώνηται
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, φυλάττει τοῦ
λέγου του, καὶ ὁ ποιητὴς δὲν τὸν
ἀγγίζει.

19 Ἰδεῖν ὅτι εἰς τὸν Θεόν

ἴσμεν, καὶ ὁ κόσμος ἔλ- ἐν
τῷ ποιηρῷ κείνῳ.

20 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ
υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔστι, καὶ
δίδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα
γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν·
καὶ ἴσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ,
ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ
Χριστῷ· ὅτις ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς καὶ ἡ ζωὴ αἰῶνος·

21 Τεκνία, φυλάξατε
ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν ἰδωλῶν.
Ἀμήν.

ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ὁ κόσμος ὤκ-
εις τὴν ποιηρῶν εὐρίσκειται.

20 Καὶ ἰξοῦρμεν ὅτι ὁ
υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθεν, καὶ ρὰς
ἰδωκεν γινῶσιν διὰ τὰ γινῶ-
μεν ἐκείνοι ὅπου εἶπαι ἀλῆθιν-
καὶ ἰμῖσθιν εἰς τὸν ἀλῆθιν-
ἦγιν εἰς τὸν υἱόν τοῦ τοῦ Ἰη-
Χριστόν· ἰτῶτος εἶπαι ὁ ἀλῆθιν-
Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰῶνος·

21 Παιδία, φυλάξτε τὴν
λόγῳ σας ἀπὸ τῶν ἰδωλῶν.
Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ Πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ
κυρία, καὶ τοῖς τέκνοις
αὐτῆς, ὅς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν
ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος,
ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες
τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν
μείνησαν ἐν ἡμῖν, καὶ μὴ
ἡμῶν εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἐγὼ μὲν ὑμῶν χάρις,
ἔλι, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πα-
τρός, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός, ἐν
ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην λίαν ὅτι
εὗρηκα ἐν τῶν τέκνων σου
περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ,

Ὁ Πρεσβύτερος εἰς τὴν
κυρία ἐκλεκτῇ, καὶ εἰς
τὰ παιδία της, τὰ ἐν τῷ ἴσθ-
τὰ ἀγαπῶ ἀλῆθιν, καὶ ἰχ-
ἐγὼ μοιᾶχός, ἀλλὰ καὶ ὅλοι
ἐκείνοι ὅπου ἐγινώσκου τὴν
ἀλῆθιν·

2 Διὰ τὴν ἀλῆθιν ἐπὶ
μῖν εἰς ἡμᾶς, καὶ θίλῃ εἰσθῆ-
μετ' ἡμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἄς εἶπαι μετ' ἡμᾶς
χάρις, ἔλι, εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ
τὸν πατέρα καὶ Κυρίου Ἰη-
Χριστοῦ τὸν υἱόν τοῦ πατρός,
μὴ ἀλῆθιν καὶ μὴ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρηκα κατὰ πολλὰ,
ὅτι εὗρηκα ἀπὸ τὰ παιδία σου
ὅπου ἐπεριπατοῦσαι μὴ ἀλῆ-

καθὼς ἐντολὴν ἰλάβομαι παρὰ
τῆ πατρὸς.

5 Καὶ νῦν ῥητῶ σε,
κίρια, ὅχι ὡς ἐντολὰς γράφω
σε κίρια, ἀλλὰ ἣν ἐῖχομαι
ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπᾷμι
ἀλλήλους.

6 Καὶ αὐτεῖς ἡ ἀγάπη,
ἵνα περιπατοῦμι μετὰ τὰς
ἐντολάς αὐτῆ· αὕτη ἐστὶν ἡ
ἐντολή, καθὼς ἀκούσατε ἀπ'
ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπα-
τήτε.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάσιοι
ἐστίκεσαν εἰς τὸν κόσμον, οἱ
μὲν ὁμολογῶντες Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί·
ὅτις ἐγὼ ὁ πλάσιος καὶ ὁ
ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ
ἀπολέσωμι ἡ διεγασάμεθα,
ἀλλὰ μισθοὶ πληρῆ ἀπολά-
βωσι.

9 Πᾶς ὁ παραβαίνει, καὶ
ἀπομναι ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ
Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ
μναι ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ
Χριστοῦ, ἐκείνος καὶ τὸν πατέρα
καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Εἰ τις ἔρχεται πρὸς
ἐμὲ, καὶ ταύτην τὴν διδα-
χὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνει
ἐκεῖνος ἐν οἴκῳ, καὶ χαίρει
αὐτῷ μὴ λαγίτι.

11 Ὁ γὰρ λαγὼν αὐτῷ
δοῖται, κοινῶς τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ τῆς σαρκαί.

δοῖται, καθὼς ἐπήραμεν πα-
ραγγελίαν ἀπὸ τοῦ πατέρα.

5 Καὶ τῶρα σὶ παρακαλῶ,
κίρια, ὅχι, πῶς σὺ γράφω
κίρια ἐντολὴν, ἀλλὰ
ἐκείνη ὁποῦ εἶχαμι ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπᾷμι
ἑαυτὸν τὸν ἄλλον.

6 Καὶ ἐνύτη εἶπαι ἡ
ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμι κατὰ
ταῖς ἐντολαῖς τῆς ἐνύτης εἶπαι
ἡ ἐντολή, καθὼς ἀκούσιτι ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς, ἵνα περιπατήτε εἰς
αὐτήν.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάσιοι
ἐστίκεσαν εἰς τὸν κόσμον, ὅπῃ
δὲν ὁμολογῶσι τὸν Ἰησοῦν
Χριστὸν, ἵνα ἦλθον εἰς σάρκα·
ἐνύτος εἶπαι ὁ πλάσιος καὶ
ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε τοῦ λόγου σας,
διὰ ἵνα μὴ χάσωμι ἐκεῖνα
ὅπῃ ἐκοπιάσαμεν, ἀλλὰ ἵνα
πάρωμι σωγὴν πληρωμὴν.

9 Κάδε εἶπας ὅπῃ παραβαί-
μι, καὶ δὲν μναι εἰς τὴν διδα-
χὴν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔχει Θεόν·
ἐκεῖνος ὅπῃ μναι εἰς τὴν διδα-
χὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐκείνος καὶ τὸν
πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Ἐὰν ἔρχεται καινίας
εἰς ἐσᾶς, καὶ δὲν φέρει ἐνύτην
τῆς διδαχῆς, μὴ τὸν πέριτε
εἰς τὸ σπᾶτι σας, καὶ μὴ τὸν
χαίριτάτι.

11 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὸν
χαίριτᾶ, κοινῶς εἰς τὰ ἔργα
τῆς τῆς σαρκᾶ.

12 Πολλά ἔχον ὑμῖν
γράφειν, οὐκ ἐβελήθη διὰ
χάρτι καὶ μέλαν· ἀλλὰ
ἐλπίζω ἰδεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
σῶμα πρὸς σῶμα λαλῆσαι,
ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ
πιπληρωμένη.

13 Ἀσπάζεταιται σὺ τὰ
τίκια τῆς ἀδελφῆς σου τῆς
ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

12 Ἐχοντες πολλά ἐ
σᾶς γράψω, διὲν ἰδύμεθα
ἐὰν τὰ γράφω μὴ χαρὰ. κα.
μὴ μελάν· ἀλλὰ θάρρο ἐ
ἴδω εἰς ἴσας, καὶ ἐὰν λαλῶ
σῶμα μὲ σῶμα, δια τὰ ἴσας.
ἡ χαρὰ μας πιπληρωμένη.

13 Τὰ παιδία τῆς ἀδελφῆς
σου τῆς ἐκλεκτῆς σὺ χερσίζεις.
Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΤΡΙΤΗ.

Ὁ Πρεσβύτερος· Γαίῳ τῷ
ἀγαπητῷ, ὁ ἐγὼ ἀγαπῶ
ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητὲ, περὶ πάντων
εὐχομαι σὺ εὐδύσῃ καὶ
ὑγιαίνῃ, καθὼς εὐδύται σου
ἡ ψυχὴ.

3 Ἐχάρην γὰρ λίαν
ἐρχομένοι ἀδελφῶν, καὶ
μαρτυροῦντι σὺ τῇ ἀλη-
θείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ
περιπατεῖς.

4 Μειζότεραν τέτῳ οὐκ
ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ
ὑμᾶς τίκια ἐν ἀληθείᾳ περι-
πατοῦντα.

5 Ἀγαπητὲ, πρὸς τοὺς
ὁ ἴαν ἰργάσῃ εἰς τὴν
ἀδελφὴν καὶ εἰς τὴν
ξένον,

6 Οἱ ἡμαρτήσαντες σὺ τῇ

Ὁ Πρεσβύτερος· ἐγὼ τῷ
Γαίῳ τῷ ἀγαπητῷ, τῷ
ὁποῖον ἐγὼ ἀγαπῶ ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητὲ, διὰ τοῦτο εὐ-
χομαι ἐὰν εὐδύσῃ καὶ ἐὰν
ὑγιαίνῃ, καθὼς εὐδύσεται ἡ
ψυχὴ σου.

3 Διὰ τοῦτο ἐχάρην μὲν
πολλά ὡς ἂν ἴδω ἐν ἀληθείᾳ,
καὶ ἡμαρτήσαντες τῷ ἀληθείᾳ
σου, καθὼς ἐσὺ περιπατεῖς ἐν
ἀληθείᾳ.

4 Μεγαλύνεται χαρὰ ἐν ἐμοὶ
τέτῳ διὲν ἔχω, ὡς ἀκούω τὰ
παιδία μὴ ἐν ἀληθείᾳ
μὴ ἀληθῆσαι.

5 Ἀγαπητὲ, ἐπὶ τῶν
ἔργων πρὸς ἀνθρώπου, ἐπὶ τοῦ
ὁποῦ κάμνεις εἰς τὴν ἀδελφὴν
καὶ εἰς τὴν ξένον,

6 Οἱ ὁποῖοι ἡμαρτήσαντες

ἀγαπᾷ ἰσῷιον ἐκκλησίαν·
ὁ καλῶς ποιήσας προ-
τιμάει ἀξίως τοῦ Θεοῦ.

7 Ὑπερ γὰρ τοῦ ὀνόματός
αὐτοῦ ἔλθουσιν, μηδὲν λαμβά-
νουσιν ἀπὸ τῶν ἰδίων.

8 Ἐάν τις οὐκ ὀφείλομεν
ἀποβαλεῖν τὴν τοιαύτην,
ὅσα συνήγη γινώμιθα τῇ
ἐκκλησίᾳ.

9 Ἐγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ·
ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν
ἀποστρέφεται, οὐκ ἐπιδέχεται
τὸν λόγον.

10 Διὰ τῆτο, ἵαν ἔλθω,
ἵνα λαβῶ ἀπὸ αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ
ποιεῖ, ὅπως ποιηρῶς φραγῶν
καὶ μὴ ἀρνήσασθαι ἐπὶ
τοῦτο, ὅτι αὐτὸς ἐπιδέχεται
τὸ ἀδικεῖν, καὶ τῆς βολο-
μένης καὶ ἐκ τῆς
ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

11 Ἀγαπητὸν, μὴ μιμῶ-
σὲς ἐμεῖν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν·
ὁ ἀγαθὸς οὖν, ἐν τοῦ Θεοῦ
ἰσῷ· ὁ δὲ κακοποιῶν, ὅχι
ἴσται τὸν Θεόν.

12 Ὁ ἀμαρτανῶς μιμαρ-
νῶνται ἐπὶ πάντως, καὶ
ὅσα αὐτοὶ τῆς ἀληθείας
οὐκ ἴσται, διὰ μαρτυροῦμεν,

τῇ ἀγάπῃ σου ὁμολογῶν εἰς
τὴν ἐκκλησίαν· τῆς ὁποίας ἵαν
τῆς συμπέμψης ὡσανὺ πρέ-
πει τοῦ Θεοῦ, καλὰ θέλεις
κάμει.

7 Διατὶ διὰ τὸ ὄνομά τε
εὐγῆται ἀπὸ τὰ ἔθνη, καὶ
δὲν ἰπῆραν τίποτις ἀπὸ τὰ
πράγματά της.

8 Ἐμῶς λοιπὸν χρεωσῶμεν
ἵα τῆς διχώμισθαι τῆς τοιού-
της, διὰ ἵα γινώμισθαι συνεργοὶ
εἰς τὴν ἀλήθειαν.

9 Ἐγραψα εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν· ἀλλὰ ὁ Διοτρεφὴς ὅπως
φιλοπρωτεύει εἰς αὐτὸς, δὲν
μᾶς δέχεται.

10 Διὰ τῆτο, ἵαν ἔλθω,
θέλω (σᾶς) ἀναδυμήσει τὰ
ἔργα τε ὅπως κάμει, φλυαρω-
τας εἰς ἡμᾶς κακὰ λόγια· καὶ
μὴ ὄντας εὐχαριστῶν· εἰς
ἐτούτα, ὅχι μισαχὰ αὐτὸς δὲν
δέχεται τῆς ἀδελφῆς, ἀλλὰ
καὶ ἐκείνης ὅπως θέλουν ἵα
τῆς διχῶσαι τῆς ἐμποδίζει,
καὶ τῆς ἐκβάλλει ἀπὸ τὴν ἐκ-
κλησίαν.

11 Ἀγαπητὸν, μὴ μιμᾶ-
σαι τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ
ἀγαθόν· ἐκεῖν· ὅπως κάμει
τε καλῶς, ἵσται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·
ἐκεῖν· ὅπως κάμει κακὰ, δὲν
ἴσται τὸν Θεόν.

12 Ὁ Δημήτριος ἔχει μαρ-
τυρίαν ἀπὸ ὅλης, καὶ αὐτὴν
τῆς ἀλήθειας· καὶ ἡμῶς
μαρτυροῦμεν, καὶ ἱξίους

καὶ εἶδατε ὅτι ἡ μαρτυρία
ἡμῶν ἀληθὴς ἐστὶ.

13 Πολλὰ εἶχον γράφειν,
ἀλλ' ὃ δέλω διὰ μέλει· καὶ
καλάμην σοι γράψαι·

14 Ἐλπίζω δι' ἐσθύναις ἰδίῳ
σε, καὶ γόμα πρὸς γόμα
λαλήσομεν.

15 Εἰρήνη σοι· ἀσπάζονται
σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τὰς
φίλους κατ' ἑσόμεν.

ὅτι ἡ μαρτυρία μας ἀληθινή.

13 Πολλὰ εἶχα γράψαι,
ἀλλ' οὐκ εἶδον διὰ μέλει καὶ
τὰ γράψω μὴ μελάνη καὶ μὴ
κοινὸν.

14 Ἀλλὰ ἐλπίζω γρήγορον
ἐν σὺν ἰδίῳ, καὶ θάλασσαν
λαλήσει γόμα μὴ γόμα.

15 Ἀμνοτι καὶ ἡσυχία
εἰς ἑσθύναι· οἱ φίλοι σὺ χαρ-
τουῦν. Χαίρετε τὰς φίλους κατ'
ἑσόμεν.

ἸΟΥΔΑ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

ἸΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ
δῦλος, ἀδελφός δι' Ἰακώβου,
τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμέ-
νοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τιτηρη-
μένοις κλητοῖς·

2 Ἐλπί· ὑμῖν καὶ εἰρήνη
καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

3 Ἀγαπητοὶ, πᾶσαι σπου-
δὴν ποιούμενοι· γράφειν ὑμῖν
περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας,
ἀνάγκη ἔσθιν γράψαι ὑμῖν,
παρακαλῶν ἱπαγωνίζεσθαι τῇ
ἁπλῇ παραδόσει τῶν ἁγίων
πίστεν.

ἸΟΥΔΑΣ δῦλος· ἐν Ἰησοῦ
Χριστῷ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ
Ἰακώβου, εἰς τὰς ἐκλεκτάς
ἐν Θεῷ ἡγιασμένους καὶ τῷ
Θεῷ τὸν πατέρα, καὶ τῷ Χριστῷ
ἐν ἡσυχίᾳ ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Ἀμνοτι καὶ εἰρήνη
εἰς ἑσθύναι ἰδίῳ, καὶ ἡσυχία
καὶ ἀγάπη.

3 Ἀγαπητοὶ, ἐν ἡσυχίᾳ
καὶ ἐν λογῇ προθυμίας καὶ
σῶς γράφω διὰ τῆς κοινῆς σω-
τηρίας, ἀναγκάσθαι καὶ σῶς
γράψω, παρακαλῶντας σε
καὶ ἀγωνίζεσθαι πάντοτε διὰ
τὴν πίστιν ἐν ἡσυχίᾳ ἀπὸ τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς ἀγίας.

4 Παροισύσας γάρ τις ἀδύσκει οἱ πόλαι προ-
γραμμάει εἰς τοῦτο τὸ
κρίμα, ἀσιβῆς, τὴν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετα-
τιθέντες εἰς ἀσίλγησιν, καὶ
τὸν μόνον Διστότη Θεὸν
καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν ἀρνούμενοι.

5 Ὁ Ὑπομῖσαι δι ἡμᾶς
ἐκείναι, ἰδόντες ἑκάς ἄπαξ
ταῦτα, τί ἐ Κύριος· λαοί
το γὰρ Αἰγύπτου σώσας,
οἱ ἀποστρέφοντες μὴ πιστεύ-
ουσαι, ἀπαλλοτίζονται.

6 Ὁ Ἀγγέλιος τοῦ τῶν μὲν
παροισύσας τὴν ἑαυτῶν
ἀρχήν, ἀλλὰ ἀπαλλοτίζοντας
τοῦ Ἰδοῦ οἰκητέριοι, εἰς
αὐτοῦ μετὰ τὴν ἡμέραν,
ἰδόντες αἰδέσθαι ὑπὸ ζόφου
ἐκείνου.

7 Ὁ Σόδομα καὶ
Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ
αὐτὰς πόλεις τοῖς ὁμοίοις
τρόποις ἐκπορεύεσθαι,
καὶ ἀποβῆναι ὑπὸ τῶν
σάρκων ἰσχυρῶς, πρὸς αὐτὰς
δύναται, πρὸς αἰῶνιόν δι-
καιοσύνην.

8 Ὁμοῖοι μὲν τοὶ καὶ
οἱ ἐκείνοι, οἱ σάρκα
καὶ ματαίως, κρισιμότητα δι

4 Διὰ τὴν ἰμβήκεν κρυφὰ
κάποιοι ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι
ἦσαν ἀπὸ ἑκαταλὶ προ-
γραμμάει εἰς τοῦτο τὸ
κρίμα, ἀσιβῆς, ὅπου μετα-
τίθενται τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ μας εἰς ἀσίλγησιν,
καὶ ἀρνοῦνται τὸν μόνον
Διστότη Θεὸν καὶ Κύριόν
μας Ἰησοῦν Χριστόν.

5 Καὶ διὸ ἐν τῇ σᾶς
τὸ ἀπαλλοτίζω, ἐκείνοις
ἰσχυρῶς ἄπαξ τὸτο, ὅτι
ἐ Κύριος· ἔγνωτας ἐν
ἐκείνῃ τὸν λαὸν ἀπὸ
τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου,
ὑψίστου ἀπαλλοτίζοντες
ὅπου διὰ ἐκείνους.

6 Καὶ ἐκείνους ἀπαλλοτίζοντες
εἰς τὸ σκότος· μὴ δισίματα
παιδοποιῶν, εἰς κρίσιν τῆς
μεγάλης ἡμέρας, τῶν ἀγγέλων
ὅπου διὰ ἐκείνους τὴν ἀρχήν
αὐτῶν, ἀλλ' ἀφῆσαι τὸ ἰδίον
τῶν κατωκητέριον.

7 Καθὼς τὰ Σόδομα
καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ πόλεις
ὅπου ἦσαν ὁλόγυρα εἰς
αὐταῖς ἔγνωτας ἐν ἐκείνῃ
ἐκείνους τοῖς ὁμοίοις τρόποις μὴ
ἐκείνους τῶν ἀνθρώπων, καὶ
ἄλλης ἐν πηγαίνουσιν ὅπου
σάρκα, καίτοι αὐτοὶ ὁμολογοῦν
διὰ παράδειγμα, τιμωρό-
μενοι μὴ τὸ αἰῶνιόν πυρ.

8 Ὅμοιοι παρόμοιοι καὶ
ἐκείνους ὁμοιωμένοι, μολύνουσιν
μὴ τὴν σάρκα, τὴν δὲ κρισι-

ἀδιτῷσι, δόξας δὲ βλασφημῶσιν.

9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτι τῷ διαβόλῳ διακριθεὶς διέλιγτο περὶ τῷ Μωσείας σώματι, οὐκ ἰτόλημει κρίσιν ἐκινεγκνῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριε.

10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασιν βλασφημῶσιν ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίσταιται, ἐν τέτοις φθείρονται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καὶν ἱπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάτῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθὸν ἐχέουσιν, καὶ τῇ ἀτιλογίᾳ τοῦ Κορὶ ἀπώλονται.

12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνινωχήμενοι, ἀφόβως ἑαυτὰς ποιμαίνοντες· ἐφίλαι ἄνδρες, ὑπὸ αἵματι περιφρόμενοι, δινδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, δις ἀποθαιόμενα, ἐκρίζωθέντα.

13 Κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἱπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύναις· ἀγέρις πλαιῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται.

τητα παραιτῶνται, καὶ ταῖς δόξαις βλασφημῶσι.

9 Καὶ ὁ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτι ἐκρίθη μὴ τὸν διάβολον, φθηνώσας διὰ τὸ ἐκρῖν τῷ Μωσείας, διὸ ἀποκτετατὶ καὶ φέρη ἀπόφασις· ἀλλὰ εἶπεν εἰς αὐτὸν· Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριε.

10 Ἀμὴν ἰτέτοι ὅσα ἡ ἐξέμεινεν τὰ βλασφημῶσι· καὶ ὅσα ἐξέμεινεν φυσικά, ὡσάν τὰ ἄλογα ζῶα, ἐκίτῃτα φθείρονται.

11 Ἀνέλόμενοι εἰς αἰτήεις· ὅτι τῇ γιάται τοῦ Καὶν ἱπορεύθησαν καὶ τὴν πλάτῃ τοῦ Βαλαὰμ ἱτριξάν, καὶ εἰς τὴν ἀτιλογίαν τοῦ Κορὶ ἐχαλάσθησαν.

12 Ἐτέτοι εἶναι λάραι εἰς ταῖς ἀγάπαις σοι, τρώγοιτις καὶ τρώουμιτ' ἰσῆς, βόσκουσι τὸ λόγῳ τῆς χωρὶς φοβῆ· σύνηφα ἄνδρα, ὅπῃ κινῶνται ἀπὸ τῆς αἰμης, δινδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, ἐπὶ ἀπόθαιαν δύο φραῖς, καὶ ἐκρίζωθήσαν.

13 Ἄγρια κύματα τῇ θαλάσσης, ὅπῃ ἱπαφρίζονταῖς ἐντροπαῖς τῆς ἀγέρις ὅπῃ πλαιῶνται, διὰ τῆς ὁποίας ἡ μαυράδα τῇ αἰῶνι φυλάττεται εἰς τὴν αἰῶνα.

14 Πειθύνουσι δὲ καὶ τὰς ἑσθλὰς ἀπὸ Ἀδάμ ἔργων, διὰ τὸ ἴδω, ἔλθει Κύριος ἐν μυριάδι ἁγίαις αἰνῶν.

15 Πιῦσαι κρίσει κατὰ πάντας, καὶ ἐξιλέγξαι πάντας τὴν ἀσιβίαν αὐτῷ περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσιβίας αὐτῷ δὲ ἡσέβησαι, καὶ περὶ πάντων τῶν σιληρῶν δὲ ἰσχυρῶν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσιβίης.

16 Οὗτοί εἰσι γογγυαὶ, καμψυμοῖ, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν περιυόμην· καὶ τὸ γόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπὲρ ἔργων, θαυμάζοντες πρόσωπα, ὠφελίας αἰνῶν.

17 Ὑμῖς δὲ ἀγαπητοὶ ἀνίστασθε τῶν ῥημάτων τῶν σφραγισμένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ὡς ἰσχύετε χρεῖς ἴσονται ἰσχυαῖνται, κατὰ τὰς ἰαυτῶν ἐπιθυμίας περιυόμην τῶν ἀσιβίαν.

19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποκαρίζοντες ἑαυτοὺς, ψυχικοὶ, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, τῷ ἀγνωστῷ ὑμῶν πρίν

14 Καὶ ὁ Ἐὐὲχ ὅπῃ ἦσαν ἰσχυρῶς ἀπὸ Ἀδάμ, ἱπποφύνουσι διὰ ἱπποφύνου, λεγαντας· Νὰ, ὅπου ἦλθε Κύριος μὴ ταῖς μυριάδεις τῶν ταῖς ἁγίαις,

15 Νὰ κῆμη κρίσει ἰαυτία εἰς ὅλους, καὶ ἰὰ ἰλίγξῃ ὅλους τὴν ἀσιβίαν τῶν, διὰ ὅλα τὰ ἔργα τῆς ἀσιβίας τῶν, ὅπῃ ἀσιβήσαν, καὶ διὰ ὅλα τὰ σιληρὰ ὅπῃ ἰσχυρῶν ἰαυτία τῶν ἁμαρτωλοὶ ἀσιβίης.

16 Ἐτῷτοι εἶναι γογγυαὶ, καμψυμοῖ, ἀνισχυαῖ, ὅπου περιπατεῖς κατὰ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν· καὶ τὸ γόμα τῶν λαλεῖ κατὰ πολλὰ κινέδοξα, θαυμάζοντες τὰ πρόσωπα διὰ ὠφελίαν.

17 Ἀμὴ ἰσῖς, ἀγαπητοὶ, ἰσχυρῶς τὰ λόγια ὅπῃ ἰσχυρῶς προτίτερα ἀπὸ τῶν ἀποστόλων τῶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ὅτι σῶς ἔλεγον, ὅτι εἰς τὴν ἰσχύαν χρεῖς δύνανται ἰσχυαῖνται, περιπατεῖς κατὰ ταῖς ἀσιβιγῶν τῶν ἐπιθυμίας.

19 Ἐτῷτοι εἶναι ἰσχυοὶ ὅπῃ ἀποκαρίζοντες τῶ λόγῳ τῶν, ψυχικοὶ, ὅπῃ δὲ ἔχοντες πνεῦμα.

20 Ἀμὴ ἰσῖς, ὡς ἀγαπητοὶ, ἔγνωτας ἰὰ οἰκοδομῆτε

ἰστοικοδομῆντες ἑαυτοὺς, ἐν
Πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι,

21 Ἐαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ
Θεοῦ τηρήσατε, προσδιχόμενοι
τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζῶν
αἰῶνες.

22 Καὶ οἱ μὴ ἐλεῖτε
διακρινόμενοι·

23 Οὐδὲ δὲ ἐν φόβῳ
σώζεσθε, ἵνα τῷ πυρὶ ἀπα-
ξοίτησθε, μισοῦντες καὶ τὴν
ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐπιλωμῶναι
χιτῶνα.

24 Τῷ δὲ δυναμένῳ
φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίγης,
καὶ γῆσαι κατενώπιον τῆς
δόξης αὐτοῦ ὁμώμενοι ἐν
ἀγαλλιάσει,

25 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ
σωτῆρι ἡμῶν δόξα καὶ
μεγαλυσία, κράτος καὶ
ἐξουσία, καὶ ἰσὺς καὶ εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

τοῦ λόγου σας εἰς τὴν ἀγνω-
στάτην σας πίστιν, καὶ ἐὰν
προσιύχασθε μὴ τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον,

21 Φυλάξτε τὸν λόγον
σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ
Θεοῦ, ἔγνωτας ὅτι ἀπαξοίτηται
τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν ζῶν
τὴν αἰῶνος.

22 Καὶ κάπως ἐὰν τὸς
λυπᾶσθαι κάμνουντες διακρί-
σιν·

23 Καὶ κάπως μὴ εἶδον
ἐὰν τὸς γλιτώνητε, ἀπαξοίτη-
τες ἀπὸ τῆς φωτιάς, μισοῦντες
καὶ τὸ φορεῖν τὸν κατενώπιον
ἀπὸ τῆς σαρκὸς.

24 Καὶ εἰς τὸν δυνα-
μένον ἐὰν σὺς φυλάξῃ
ἀπταίγης, καὶ ἐὰν σὺς γῆσαι
ὁμπροσὰ εἰς τὴν δόξαν καὶ
ἀκατηγόρητος μὴ χρεὶς,

25 Εἰς τὸν μόνον σοφί-
αν καὶ σωτῆρά μας ὁ
εἶναι δόξα καὶ μεγαλυσία,
κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ ἰσὺς
καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἸΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κιφ. α'. 1.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ

Χριστοῦ, ὃν ἴδουκεν αὐτῷ ὁ Θεός, δείξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ὃ δι' γυνώσκειν τὰ τέλη· καὶ ἰσχυρῶς ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ·

2 Ὅς ἰμαρτύρησι τὰς λόγους τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τοῖς ἰδοῖ.

3 Μακάριος ὁ ἀγαγιώσας, καὶ οἱ ἀκούοντες τὴν λόγον τῆς προφητείας, καὶ φυλάττοντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἴσχυι.

4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χαίρει ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων τῶν ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις αὐτοῦ·

5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτό-
τυπος ἢ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἀρχὸν τῆς βασιλείας τῆς γῆς·

Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰησοῦ

Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν τοῦ ἴδουκεν ὁ Θεός, ἵνα δείξῃ εἰς τὰς δούλους τοῦ ἐκκλησίου, ὅπως κάμει χρεία ἵνα γινῶσι γλῶσσαι· καὶ αὐτὸς γέλλωντάς τα μὴ τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἰσχυρῶς εἰς τοὺς δούλους τοῦ Ἰωάννη·

2 Ὁ ὁποῖος ἰμαρτύρησι τὰς λόγους τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα ἰδοῖ.

3 Μακάριος ὁ ἰσχυώσας, καὶ ἐκκλησιῶν ὅπως ἀκούοντες τὴν λόγον τῆς προφητείας, καὶ φυλάττοντες ἐκκλησίαν ὅπως ἰσχυοῖ μίση εἰς αὐτὴν γεγραμμένα· διὰ τὸ ὁ καιρὸς ἰσχυοῖ σημά.

4 Ὁ Ἰωάννης εἰς ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ὅπως ἰσχυοῖ εἰς τὴν Ἀσίαν· ἅς ἰσχυοῖ χάρις εἰς ἑκάστην καὶ εἰρήνη ἀπὸ ἐκκλησιῶν ὅπως ἰσχυοῖ, καὶ ὅπως ἦτοι, καὶ ὅπως ἰσχυοῖται· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ὅπως ἰσχυοῖ ὁμπροσθὰ εἰς τοὺς θρόνους τοῦ·

5 Καὶ ἀπὸ τῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἰσχυοῖ ὁ μάρτυρας ὁ πιστός, ὁ πρωτό-
τυπος ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ

τῷ ἀγαπήσαιτι ἡμᾶς, καὶ
λύσωσιτι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι
αὐτοῦ·

6 Καὶ ἰποίησιν ἡμᾶς βασι-
λεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πα-
τρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ
τὸ κράτος· εἰς τὴν αἰῶνα τῶν
αἰώνων· ἀμήν.

7 Ἰδὲ, ἔρχεται μετὰ τῶν
νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν
πᾶς ὀφθαλμός, καὶ οἱτινες
αὐτὸν ἐξεκίνησαν· καὶ κόψου-
ται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ, ἀμήν.

8 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ
τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος,
λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ
ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ
παιτοκράτωρ·

9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ
ἀδελφὸς ὑμῶν, καὶ συγκατα-
νάς ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν
τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγγεμένον ἐν
τῇ νύκτι τῇ καλυμμένη
Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Ἐγγεμένον ἐν Πνεύματι
ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ
ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν
μεγάλην ὡς σάλπιγγος,

11 Λεγούσης· Ἐγὼ εἰμι τὸ
Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ
ὁ ἔσχατος· καὶ· Ὁ βλέπων
γράψου εἰς βιβλίον, καὶ

ἔρχου τῷ βασιλείῳ τῆς γῆς·
εἰς ἐκείνον ἰδοὺ μὲν ἀγάνωτι,
καὶ μᾶς ἔλθοι ἐπὶ ταῖς ἀμαρ-
τίαις μας μὴ τὸ αἷμα τοῦ

6 Καὶ μᾶς ἵναμι βασίλει
καὶ ἱερεῖς εἰς τὸν Θεὸν καὶ πα-
τέρα τοῦ· ὡς εἶπαι δόξα καὶ τι-
τὸν καὶ κράτος εἰς τὴν αἰῶνα
τῶν αἰώνων· ἀμήν.

7 Αὐτὸν, ἔπεσεν αὐτὸν καὶ
σύμφα, καὶ ὅλα τὰ ἐν τῇ
κάθι μᾶτι, καὶ ἰπύκα ἐπὶ τοῖς
ἐξεκίνησαν· καὶ κόψου· καὶ
ση εἰς αὐτὸν ἔλκεν ἡ φυλαὶς
τῆς γῆς· καὶ, ἀμήν.

8 Ἐγὼ εἰμαι τὸ Α καὶ
τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος,
λέγει ὁ Κύριος, ὁ πῶν καὶ
καὶ ὁ πῦ ἦτοι, καὶ ὁ πῦ ἔρχεται
ὁ πατοκράτωρ.

9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ὁ καὶ
ἀδελφός σας, καὶ συγκατα-
νάς εἰς τὴν θλίψει καὶ εἰς τὴν
βασιλείαν, καὶ εἰς τὴν ὑπομο-
νῇ τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, ἡμεῖς ἐν
τὴν νύκτι ὁ πῦ λέγεται Πάτ-
μῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἔλκεν τὸν ἰπύκα
μὴ τὸ Πνεῦμα, τὸν πατοκρᾶτον
ἡμέραν· καὶ ὅλα τὰ φωνῶ
μεγάλην ὀπίσω μου ὡς
σάλπιγγας,

11 Ὅπῃ ἔλκεν· Ὅτι ἡμεῖς
εἰμαι τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶ-
τος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ· Ὁ βλέπων
ὁ πῦ βλέπων, γράψου το ὡς

σποδοὺς ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς
ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσοὺς, καὶ εἰς
Σμύρνην, καὶ εἰς Πέργαμον,
καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς
Σάρδεις, καὶ τὴν Φιλα-
δέλφειαν, καὶ εἰς Λαο-
δίκειαν.

βιβλίον, καὶ πέμψῃ το εἰς
ταῖς ἐκκλησίαις ὅπως εἶναι εἰς
τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Ἐφεσον,
καὶ εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ εἰς
τὴν Πέργαμον, καὶ εἰς τὰ
Θυάτειρα, καὶ εἰς ταῖς Σάρ-
δεις, καὶ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν,
καὶ εἰς τὴν Λαοδίκειαν.

12 Καὶ ἐπεγρίψα βλάστη-
σὺν φωνῇ ὅτις ἰσάλησι μετ'
ἐαυτῷ καὶ ἐπεγρίψας εἶδεν ἑπτὰ
λεχιῶν χρυσῶν·

12 Καὶ ἰγύρισα ἐὰν εἶδῷ
τὴν φωνήν, ὅπως μὴ ἰσάλησι·
καὶ γυρίζοντας εἶδεν ἑπτὰ
λεχιῶν χρυσῶν·

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ
λεχιῶν ὅμοιω νύφ' ἀνδρώπῃ,
ἀμφιδέμειν ποδάρην, καὶ περι-
ζωομένην πρὸς τοῖς μαρτοῖς
ζῶον χρυσῶν.

13 Καὶ εἰς τὴν μέσην τῶν
ἑπτὰ λεχιῶν εἶδεν ἓνα ὅμοιον
μὲν νύφ' ἀνδρώπῃ, ἰνδυμένον
μακρὸν φόρεμα ὥς εἰς τὰ
ποδάρια τῆ, καὶ ζωομένην εἰς
τὰ βυζιά ζωομένην χρυσῶν.

14 Ἡ ἡ κεφαλὴ αὐτῆς
καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὥσπερ
ἥλιος λευκός, ὡς χιών·
καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς, ὡς
φωτὶς πυρός·

14 Καὶ ἡ κεφαλὴ τῆ καὶ
αἱ τρίχαις τῆ ἄσπραις ὥσπερ
μαλὶ ἄσπρον, ὥσπερ χιών·
καὶ τὰ μάτια τῆ ὥσπερ φλόγα
φωτῆος·

15 Καὶ οἱ πόδες αὐτῆς
ὅμοιος χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν
καμίνῳ περπαμένη· καὶ ἡ
φωνὴ αὐτῆς ὡς φωνὴ ὄχλου
πολλῶν·

15 Καὶ τὰ ποδάρια τῆ
ἦσαν ὅμοια χαλκολιβάνῳ,
ὥσπερ περπαμένη μισα εἰς τὸ
καμίν· καὶ ἡ φωνὴ τῆ ὥσπερ
φωνὴ ἱερῶν πολλῶν·

16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ
δεξιᾷ αὐτῆς χερὶ ἁγίας
ὅσπερ· καὶ ἐν τῷ γόματι
αὐτῆς ὅσπερ δισκομοι· ἔξω
κατακείμενος· καὶ ἡ ὕψις
αὐτῆς ὡς ὅτις φαίνεται ἐν
τῷ δόξα αὐτῆς.

16 Καὶ ἰκράτη εἰς τὸ
δεξιὸν τῆ χερὶ ἑπτὰ ἁγίας·
καὶ ἀπὸ τοῦ γόμα τῆ εἵγαινε
σπαδί δισκομοι κοπτιρόν· καὶ
ἡ ὕψις τοῦ ἱφίγγιν, ὥσπερ
φλόγα ὅτις ἦλιος· εἰς τὴν
δόξαμίν τοῦ.

17 Καὶ ὅταν εἶδον αὐτοὶ,
πέσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτῆς
ὡς νεκροί· καὶ ἐπείθηκε τῇ

17 Καὶ ὅταν τοὶ εἶδον, ἔπι-
σαν εἰς τὰ ποδάρια τῆ ὥσπερ
νεκροί· καὶ ἔβαλε τὸ δεξιὸν τῆ

διξιάν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὴ,
λίγων μοι· Μὴ φοβῆ· ἐγὼ εἰμι
ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἰγνύμενος
νεκρὸς, καὶ ἰδὼν ζῶν ἐγὼ εἰς
τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·
καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ἄδου
καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἃ
εἰσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι
μετὰ ταῦτα·

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ
ἀγγέλων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς διξιᾶς
μου, καὶ τὰς ἐπτὰ λυχίας
τὰς χρυσᾶς· οἱ ἐπτὰ ἄγγελοι,
ἄγγελοι τῶν ἐπτὰ ἐκκλησιῶν
εἰσι· καὶ αἱ ἐπτὰ λυχίαι
ἃς εἶδες, ἐπτὰ ἐκκλησίαι
εἰσί.

χεῖρι ἀπάσω μου, λίγωντάς μου
Μὴ φοβῆσαι· ἐγὼ εἰμαι ὁ
πρῶτος· καὶ ὁ ἔσχατος·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἰγνύ-
μενος, καὶ ἰδὼν ἰζάντες
ταῖς τῆς αἰῶνας τοῦ αἰ-
ῶνος· ἀμήν· καὶ κρατῶ τὰ
κλειδιά τοῦ ἄδου καὶ τοῦ
θανάτου.

19 Γράψι ἡκῆτα ὅσα
εἶδες, καὶ ἡκῆτα ὅσα εἰσιν,
καὶ ἡκῆτα ὅσα μέλλουσιν
γινεῖν ἕξτερα·

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ
ἀγγέλων ὅσων εἶδες εἰς τὸ δεξιόν
μου χεῖρι, καὶ ταῖς ἐπτὰ
λυχνίαις ταῖς χρυσαῖς· οἱ
ἐπτὰ ἄγγελοι, οἱ ἐπτὰ
ἐκκλησιῶν· καὶ αἱ
ἐπτὰ λυχίαις ὅσων εἶδες, ἡκῆτα
ἐκκλησίαι.

Κιφ. β'. 2.

Τῷ ἄγγελῳ τῆς Ἐφισίης
ἐκκλησίας γράψον· Τάδε
λέγει ὁ κρατῶν τὴς ἐπτὰ
ἀγγέλων ἐν τῇ διξιᾷ αὐτοῦ,
ὁ περιπατῶν ἐν μίση
τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν τῶν
χρυσῶν·

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ
τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ἵππομοχλόν
σου, καὶ ὅτι ὅτι δύνῃς βαλεῖν
κακὴς· καὶ ἐπειράσω τὴς
φάσκοιτας εἶναι ἀποβλεῖν,
καὶ οὐκ εἶσι· καὶ εὗρες
αὐτὸς ψευδής·

3 Καὶ ἰβάλας, καὶ

Εἰς τοὺς ἄγγελοι τῆς ἐκκλη-
σίας τῶν Ἐφισίων γράψον·
Ἐγὼ εἶμι ὁ κρατῶν τὴς ἐπτὰ
ἀγγέλων ἐν τῇ διξιᾷ τοῦ χεῖρι,
ὅσων περιπατῶν
εἰς τὴν μίση τῶν ἐπτὰ
λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

2 Ἰξύνω τὰ ἔργα σου, καὶ
τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ἵππομοχλόν
σου, καὶ ὅτι δύνῃς βαλεῖν
κακὴς· καὶ ἐπει-
ράσω ἐκείτους ὅσων λίσσονται
εἶναι ἀποβλεῖν, καὶ οὐκ εἰσιν·
καὶ τὴς εὗρες ψεύτης·

3 Καὶ ἰβάλας, καὶ ἔχον

καὶ μὴ ἔχει, καὶ διὰ τὸ
ἵνα μὴ κινῶμαι, καὶ
ὁ παρῶν.

3 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ,
ὅτι τῆ ἀγάπης σου τῆς
πρῆτης ἀφ᾽ ἐμοῦ.

4 Μιταίῳσι οὖν πεθερ
καὶ πεθερά, καὶ μιταίῳσι,
καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιῶσι·
εἰ δὲ μὴ ἔρχωμαι σοὶ ταχὺ,
καὶ οὐκ ἐπιλαχναί σε
αὐτὸν περὶ αὐτοῦ, ἵνα μὴ
ἀποκρίσῃς.

5 Καὶ τὸτο ἔχεις, ὅτι
μισᾷς τὰ ἔργα τῶν Νικολαι-
τῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς.

7 Ὁ ἔχων υἱόν, ἀποσάτω
τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις· ἵνα οὐκ ἔσται
ἐν αὐτοῖς ὁ ξύλος τῆς
ζῆτις, ὁ οὐκ ἔστιν ἐν
μισῶ τῇ
παράδοξῃ τῇ θείᾳ.

8 Καὶ τὸ ἀγγεῖον τῆς
ἐκκλησίας Σμυρναίων γράφει·
Τὰς λέγει ὁ πρῶτος καὶ
ἐξουσίαν ἔχει πικρῶς,
καὶ ἔξῃ.

9 Οὐδὲ σου τὰ ἔργα καὶ
τὸ πνεῦμα καὶ τὰς πελαγίας,
ἐξουσίαν δὲ εἶ, καὶ τὴν
βλασφημίαν τῶν λεγόντων
Ἰουδαῖος εἶναι αὐτοῦς, καὶ
οὐκ εἶναι, ἀλλὰ συναγωγή
τοῦ σατανᾶ.

10 Μὴ φοβᾶσαι καίνα
ἀπὸ ἐκείνων ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς.

ὁ παρῶν, καὶ διὰ τὸ ὅτι
μά μὴ ἐκπίπῃς, καὶ διὰ
ἀπόκρισιν.

4 Ἀλλὰ ἔχω ἐναντία σου,
ὅτι ἀφ᾽ ἐμοῦ τῆς πρῆτης σου
ἀγάπης.

5 Ἐνθυμῶ λοιπὸν ἀπὸ
πᾶς ἐξέπιπῃς, καὶ μιταίῳσι,
καὶ κάμει τὰ πρῶτα ἔργα·
εἰ δὲ μὴ, γλίσγωρα σὺ
ἔρχωμαι, καὶ θίλω κινήσει
τῆς λαχναί σε ἀπὸ τὸν τόπον
τῆς, ἵνα διὰ μιταίῳσής.

6 Ἀλλὰ τὸτο ἔχεις, ὅτι
μισᾷς τὰ ἔργα τῶν Νικολαι-
τῶν, τὰ ὅποια καὶ ἐγὼ τὰ
μισῶ.

7 Ἐκείνους ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῶν,
ἀλλ' ἀποσάτω τὸ πνεῦμα
εἰς ταῖς ἐκκλησίαις· Ἐκείνους
ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὁ
ξύλος ἀπὸ τὸ ξύλον τῆς
ζῆτις, τὸ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν
μισῶ τῇ παραδόξῃ τῇ θείᾳ.

8 Καὶ εἰς τὸν ἀγγεῖον τῆς
ἐκκλησίας τῶν Σμυρναίων γρά-
φει· Ἐκείνους λέγει ὁ πρῶτος
καὶ ὁ ἔσχατος, ὁ ὅποιοι
ἔστιν πικρῶς, καὶ ἔξῃ.

9 Ἐξουσίαν τὰ ἔργα σου, καὶ
τὴν θλίψιν, καὶ τὴν πτω-
χίαν, (ἀλλὰ εἶσαι πλῆσις,) καὶ
τὴν βλασφημίαν ἐκείνων
ὅτι οὐκ ἔστιν λέγουσι ἵνα εἶναι Ἰουδαῖοι,
καὶ διὰ εἶναι, ἀλλὰ εἶναι
συναγωγὴ τῷ σατανᾷ.

10 Μὴ φοβᾶσαι καίνα
ἀπὸ ἐκείνων ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς.

βαλεῖν ἐξ ἐμῶν ὁ διαβόλου·
εἰς φυλακὴν, ἵνα πιρασθῇ·
καὶ ἔξιτι θλίψιν ἡμερῶν
δίκα· γίνου πιστὸς ἄχρι θανά-
του, καὶ δώσω σοι τὸν θρόνον
τῆς ζωῆς.

11 Ὁ ἔχων ὤς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις· Ὁ νικῶν ὃ μὴ
ἀδικηθῇ ἐκ τῷ θανάτου τῷ
δευτέρῳ.

12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐκ Πέργαμου ἐκκλησίας
γράψον· Τάδε λέγει ὁ
ἔχων τὴν ρομφαίαν τὴν
δίκομον τὴν ὀξείαν·

13 Οἶδα τὰ ἔργα σου,
καὶ πῶ κατοικεῖς, ὅπου ὁ
θρόνος· τῷ σατανᾷ· καὶ
κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ
οὐκ ἠρέσω τὴν πίσιν μου,
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς
Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός,
ὃς ἀπικταίνθη παρ' ὑμῶν, ὅπου
κατοικεῖ ὁ σατανᾷς·

14 Ἀλλ' ἔχω κατὰ
σὺ ἑλίγα, ὅτι ἔχης ἐκ
κρατοῦντας τὴν διδαχὴν
Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τὸν
Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον
ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
φαγεῖν ἰδωλόθυτα, καὶ
ποριῦσαι.

15 Οὕτως ἔχης καὶ
σὺ κρατοῦντας τὴν διδα-

πάθης· ἐὰν, ὅπου πολλοὶ
βάλην ὁ διαβόλος· καὶ τοὺς
εἰς τὴν φυλακὴν, ἵνα ἐπι-
ραχθῇ· καὶ θύεται ἐκ
θλίψιν δίκα ἡμερῶν· γὰρ
ἐμπιτυμύθ· ἵνα δώσω σοι,
καὶ θύω σὺ δώσω τὸν θρόνον
τῆς ζωῆς.

11 Ἐκκεῖ· ὅπου ἔχω
αὐτίκα, ὡς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ
Πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίας·
Ἐκκεῖ· ὅπου νικῶ, ὃς οὐκ
ζημιωθῇ ἀπὸ τοῦ δευτέρου
θάνατου.

12 Καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους
ἐκκλησίας ἐπεὶ εἶπα· ὡς τὸ
Πέργαμου γράψι· Ἐπετάλην
ἐκκεῖ· ὅπου κρατεῖ τὸ σπαθί·
τὸ δίκομον τὸ κοτερεῖ·

13 Ἐξέρχεται ἔργα σου, καὶ
πῶ κατοικεῖς, ἔργον ἐκκεῖ ὅπου
εἶπαι ὁ θρόνος· τῷ σατανᾷ· καὶ
κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ
ἀρνήθης τὴν πίσιν μου, καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις ταῖς ὀπίσκει ὁ
μάρτυς μου ὁ πιστός ὁ Ἀντίπας
ἰσχυρότης σημεῖα εἰς ἱσθί, ἐκκεῖ
ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾷς·

14 Ἀλλ' ἔχω ἑλίγα ἵνα
τίς σου, ὅτι ἔχης ἐκκεῖ τινὰς
ὅπου κρατεῖς τὴν διδαχὴν τοῦ
Βαλαάμ, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκεν
τὸν Βαλὰκ ἵνα βάλη σκάν-
δαλοι ὁμπροσὰ εἰς τοὺς υἱοὺς
τοῦ Ἰσραὴλ, ἵνα φάγου ἰδωλό-
θυτα καὶ ἵνα ποριῦσιν.

15 Τίτοιις λογίς ἔχης
καὶ ἐσὺ τινὰς ὅπου κρατεῖς τὴν

χῶ τῶ Νικολαΐτῳ· ὁ
καὶ

ἐδάχη τῇ Νικολαΐτῳ· τὸ
ὅποιοι ἐγὼ μισῶ.

16 Μιταιόησοι· εἰ δὲ μὴ,
ἐρχομαι εἰς τὴν πόλιν καὶ ποι-
ήσω μετ' αὐτοῖς ὡς τῇ ῥο-
φῇ τῷ γόματός μου.

16 Μιταιόησοι· εἰ δὲ μὴ,
ἐρχομαι εἰς τὴν πόλιν καὶ ποι-
ήσω μετ' αὐτοῖς ὡς τῇ ῥο-
φῇ τῷ γόματός μου.

17 Ὁ ἴχθυς οὗς, ἀκούστω
τῆ τοῦ Πνεύματος λόγῳ ταῖς
ἐκκλησίαις· Τῷ πενήντι δώσω
αὐτῷ φάγην ἀπὸ τοῦ μάννα
τοῦ σκευαίου, καὶ δώσω
αὐτῷ ψῆφον λευκὸν, καὶ ἐπὶ
τοῦ ὕδατος ὅπου ἔστι γη-
ραμνισμὸς, ὁ ὅστις ἐγὼν εἰ μὴ
ὁ λαμβάνει.

17 Ἐκίῃθ· ὅπῃ ἴχθυς αὐ-
τίς, ὡς ἀκούσῃ τίλγει τὸ Πνεῦ-
μα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις· Ἐκίῃθ
ὅπῃ πεν, δίδω τῷ δώσει τὰ
φάγην ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κε-
υαίου, καὶ δίδω τῷ δώσει
τοῦ ὕδατος, καὶ ἀπάνω εἰς
τῇ ψῆφῳ ὄνομα καινῶν
γεγραμμένοι, τὸ ὅποιοι καινῶ-
ν· διὸ τὸ ἴγνωσι, παρὰ
ἐκίῃθ· ὅπῃ τὸ πείρει.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῇς
ἐκκλησίας· Ἐκκλησίας
τοῦ ὕδατος· Τὰς λόγῳ ὁ υἱὸς
τοῦ ὕδατος τῷ ὕδατι
αὐτῷ ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ
ὁ ὅστις αὐτῷ ὅμοιος χαλκολί-
βανος.

18 Καὶ εἰς τὸν ἀγγέλου τῇς
ἐκκλησίας ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ
ἐκκλησιαστικά· Ἐκκλησία
ὁ υἱὸς τοῦ ὕδατος, ὅπῃ ἴχθυς
μάτιά τοι ὡς φλόγα πυρὸς,
καὶ τὰ ποδάρια τοι μᾶς λογιῶν
ὡς χαλκολίβανος.

19 Οὐδὲν σου τὰ ἔργα,
καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν
δικαιοσύνην, καὶ τὴν πίστιν, καὶ
τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ τὰ ἴσχυατα
σου πρῶτον.

19 Ἰξίωρ τὰ ἔργα σου, καὶ
τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν δικαιο-
σύνην, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν
ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου,
καὶ τὰ ὑπερίστα εἶναι περισ-
σώματα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

20 Ἄλλ' ἴχθυς κατὰ
τοῦ ὕδατος, ὅτι ἴχθυς τῇ γυναῖκα
Ἰζαβὴλ, τὴν λίσσασθαι ἰου-
δαῖον, διδάσκει καὶ
ἐκκλησία· ἰσχυρὸς καὶ
ἐκκλησία, ὅτι ἴχθυς κατὰ
τοῦ ὕδατος, ὅτι ἴχθυς τῇ
γυναίκα.

20 Ἀλλὰ ἴχθυς ὀλίγα εἶναι-
τίς σου, διὰ τὴν ἀφίεις τῇ
γυναίκα τῇ Ἰζαβὴλ, ὅπῃ
λόγῳ τῷ λόγῳ τῆς ἐκκλησίας
ἐκκλησία, καὶ διδάσκει καὶ
ἐκκλησία τῆς ἰδικῆς μου δούλης,
καὶ πορεύου καὶ ἐκκλησία
τὰ ἰδολόματα.

21 Καὶ ἶδον αὐτῇ χρόνον
ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας
αὐτῆς, καὶ ἔμεταιόσῃ.

22 Ἰδὲ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν
εἰς κλίνην, καὶ τὰς μοιχεύον-
τας μετ' αὐτῆς, εἰς θλίψιν
μεγάλην, ἵνα μὴ μετανοήσωσιν
ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς
ἀποκτινῶ ἐν θανάτῳ, καὶ
γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλη-
σίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἱερυνῶν
νεφρὸς καὶ καρδίας· καὶ
δώσω ὑμῖν ἐκάστη κατὰ τὰ
ἔργα ὑμῶν.

24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ
λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις,
ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδασχὴν
ταύτην, καὶ οὔτινες οὐκ
ἔγνωσαν τὰ βᾶθρα τῆς σατανᾶ,
ὥς λέγουσιν· ἔβαλὼ ἐφ'
ὑμᾶς ἄλλο βάρος·

25 Πλὴν ὁ ἔχων, κρατή-
σατε ἄχρεις ἕως ἂν ἔξω·

26 Καὶ ὁ πικρὸν, καὶ ὁ
τηρῶν ἄχρει τελὲς τὰ ἔργα
μου, δώσω αὐτῷ ἔξουσίαν ἐπὶ
τῶν ἰδιῶν·

27 Καὶ ποιμαίνῃ αὐτὸς
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὥς τὰ
σκύλακα κεραμικὰ συντρι-
βίται, ὥς καὶ ἐγὼ εἴληφα
παρὰ τοῦ πατρὸς μου·

21 Καὶ ἶδον αὐτῇ χρόνον
ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας
αὐτῆς, καὶ δι' ἐμεταιόσῃ.

22 Αὐτῇ, ἐγὼ ἐγὼ βάλλω
εἰς τὴν κλίνην, καὶ
ἐκείνης ὅπῃ μοιχεύοντες
αὐτὴν, εἰς μεγάλην θλίψιν
ἵνα δι' ἐμεταιόσῃ ἐκ τῶν
ἔργων αὐτῆς.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς
θίλω τὰ θανάτου, καὶ
θήλωσι γινώσκειν ὅτι ἐγὼ
ἐκκλησίαις, ὅτι ἐγὼ ἐκκλη-
σίαις· ὅπῃ ἐξέταξα νεφρὸν
καὶ καρδίαν· καὶ δώσω κατὰ
τὰ ἔργα αὐτῶν.

24 Ἀρὲν εἰς ἐκείνους, καὶ
εἰς τὰς λοιπὰς ἐκείνων· καὶ
τὰ Θυατείρια, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν
τὴν διδασχὴν ταύτην, καὶ οὐκ
δὲν ἔγνωσαν τὰ βᾶθρα τῆς
σατανᾶ, καὶ λέγουσιν· ἐγὼ
δὲν θίλω βάρος ἐπὶ ὑμᾶς
ἕως ἄλλο βάρος·

25 Ὅμως ὁ ἔχων, κρατή-
σατε τὰ, ἵνα ἔξω
ἐκ τῶν ἰδιῶν.

26 Καὶ ἐκείνῳ ἐξέταξα
καὶ ἐκείνῳ ἐξέταξα ἐπὶ
τὸ τέλος τὰ ἔργα μου, δώσω
τοῦ δώσω ἐξέτασαι αὐτῶν
τὰ ἴδια·

27 Καὶ θίλω τὸν σκύλακα
μὲν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ θίλω
συντριβίται ἐπὶ τὰ κεραμικὰ
κεραμικῶς, καὶ ἐγὼ εἴληφα
ἀπὸ τοῦ πατρὸς μου·

25 Καὶ δάσω αὐτῷ τὸν
ἀσμα τοῦ πρώτου.

26 Ὁ ἔχων ἔς, ἀκασάτω
τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

Κιφ. γ'. 3.

ΚΑΙ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐκκλησίας τῶν Σαρδίων
γράψι· Τὰδε λέγει ὁ ἔχων
τὰ ἱστὰ πνεύματα τῷ Θεῷ,
αὐτῷ τῆς ἱστᾶς ἀγίας·
Οὐδὲ σὺ τὰ ἔργα, ἵτι τὸ
ἔργον ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ
πικρὸς εἶ.

2 Γίνου γρηγορῶν, καὶ
γάρβω τὰ λοιπὰ ἃ μέλλου
ἀποθανεῖν· ὃ γὰρ εὐρηκά σου
τὰ ἔργα ἐκπληροῦντα ἰσχύει
τοῦτο.

3 Μνησθε τοῦ πῶς
ἔσται καὶ ἡμῶς, καὶ
τοῦτο, καὶ μετανοήσοι. Ἐάν
μὴ γρηγορήσῃς, ἔξω
ἵσθαι σὺ ὡς κλέπτης, καὶ ὃ
ἐγὼ πῶς πῶς ἔξω
ἵσθαι.

4 Ὁ ἔχων ὀνόματα ὀνόματα
ἐπὶ τῶν Σαρδίων, ἃ οὐκ
ἐκλύουσιν τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
καὶ περιπατήσουσι μετ'
ἐμοῦ ἐν λευκοῖς· ὅτι ἄξιοί
εἰσι.

5 Ὁ καὶ, ὅπου περιπα-
τήσουσι ἐν λευκοῖς· καὶ
ἐγὼ μετ' αὐτῶν περὶ τὸ
ἔργον αὐτῶν ἐκπληροῦν
τοῦτο.

28 Καὶ δίδω τῷ δάσει
τοῖς ἀγίοις τοῖς αὐγερινόν.

29 Ἐκείνους ὅπου ἔχει αὐτὸν,
ἃς ἀκασί τι λέγει τὸ Πνεῦμα
εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

ΚΑΙ εἰς τοὺς ἀγγέλους τῆς
ἐκκλησίας τῶν Σαρδίων
γράψι· Ἐτῶτα λέγει ἐκείνῳ
ὅπου κρατεῖ τὰ ἱστὰ πνεύ-
ματα τῷ Θεῷ, καὶ τὰς
ἱστὰς ἀγίας· Ἰξίερω τὰ
ἔργα σου, ὅτι ἔχεις ὄνομα
πῶς ζῆς, καὶ ἴσαι πικρὸς.

2 Ἀς ἴσαι ἰξυπητὸς, καὶ
γάρβι τὰ λοιπὰ ὅπου μέλλου
ἰὰ ἀποθάνειν· διὰ τὸ δὲ
εὐρηκά σου σὺ σὺ
ὁμπερὰ εἰς τὸν Θεόν.

3 Ἐνδυμοῦ λοιπὸν ποῖα
ἱστὰς καὶ ἄκασι, καὶ φύλαγι
τα, καὶ μετανοήσοι. Ἐάν λοιπὸν
δὲν ἀγρυπνᾷς, δίδω ἔλθῃ εἰς
ἰσὶα ὡς κλέπτης, καὶ δὲν
δίδως γινώσκει ποῖαν ὥραν
δίδω ἔλθῃ εἰς ἰσὶα.

4 Ὀλίγα ὀνόματα ἔχεις
εἰς τὰς Σαρδίας, ὅπου δὲν ἰμό-
λυνται τὰ φορέματά τες, καὶ
δίδωσι περιπατήσιν ἀντάμα
μετ' ἱμῶν μὴ ἄσπρα φορέ-
ματα· ὅτι ἴσαι ἄξιοι.

5 Ἐκείνῳ ὅπου ἰκᾶ, δίδω
ἰκᾶ φερίματα λευκὰ· καὶ
δὲν ἔλθῃ λευκοῖς τὸ ὄνομα τὸ
ἀπὸ τοῦ κατὰ σοῦ τῆς ζωῆς,
καὶ δίδω ἀναφέρει φαίρῃ το
T

τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰνώπιοι τοῦ πατρός μου, καὶ ἰνώπιοι τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

6 Ὁ ἔχων ἤς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφίᾳ ἐκκλησίας γράψοι· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τῷ Δαβὶδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ ὑδὲς κλείει· καὶ κλείει, καὶ ὑδὲς ἀνοίγει·

8 Οἶδά σε τὰ ἔργα· ἰδὼ δίδωκα ἰνώπιοις σε θύραι ἀνοικτήν, καὶ ὑδὲς δύναται κλειῖσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἰτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἤρησῶ τὸ ὄνομά μου.

9 Ἰδὼ, δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τῇ σατανᾷ τῶν ληγόντων ἑαυτὴς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ, ποιήσω αὐτῆς ἵνα ἤξωσι καὶ προσκυνήσωσιν ἰνώπιοι τῶν ποδῶν σου, καὶ γινώσκουσιν ὅτι ἰγὼ ἠγάπησά σε.

10 Ὅτι ἰτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομοιῆς μου, καὶ γὰρ σε τήρησῶ ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μίλλυθης ἐρχισθαι ἐπὶ τῆς

ὀνομά τῃ ὁμολογῶν ἐν τῇ πατέρᾳ μου, καὶ ἑμπερὰ εἰς τῆς ἀγγέλων τῇ.

6 Ἐκίης ὅπῃ ἔχει αὐτὰ, ἥς ἀκούσι τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ εἰς τὴν ἀγγελῶν τῆς ἐκκλησίας ἐν τῇ Φιλαδέλφειᾳ γραφί· Ἐτεῦτα λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὅπῃ ἔχει τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβὶδ· ἰσχυρὸς ὅπῃ ἀνοίγει καὶ κλείει· καὶ σφαιλῶ καὶ σφαιλῶ καὶ κλείει·

8 Ἰξίωμι τὰ ἔργα σου· ἰὰ, ὅπῃ δίδωκα ἰσχυρὰς σε θύραι ἀνοικτῆς, καὶ κλείει· καὶ δύναται κλειῖσαι αὐτήν· διὰ τὴν ἰσχυρὰν δύναμιν, καὶ ἰσχυρὰς τὸν λόγον μου, καὶ ἰσχυρὰς τὸ ὄνομά μου.

9 Νὰ, ὅπῃ σὺ ἰδὼ ἐπὶ τὴν συναγωγὴν τῇ σατανᾷ, ἀπὸ ἰσχυρῶς ὅπῃ λέγει τὸν λόγον τῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς, καὶ διὰ ἰσχυρῆς, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰὰ, ὅπῃ θίλω τὴν κάμιν ἰὰ ἰσχυρῆς καὶ ἰσχυρῆς προσκυνήσουσι ὁμολογῶν εἰς τὴν ποδάρια σου, καὶ ἰσχυρῆς γινώσκουσι ὅτι ἰγὼ σε ἀγάπησα.

10 Ὅτι ἰσχυρὰς τὸν λόγον τῆς ὑπομοιῆς μου, καὶ ἰγὼ θίλω σε φυλάξω ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ ὅπῃ μίλλυθς ἰσχυρῆς εἰς

ἐκείνης ὁδός, πειράσαι τῆς
κατακλιέντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἴδου, ἔρχομαι ταχύ·
καὶ ἔστι ἡ ἰχθὺς, ἵνα μηδὲς
ἐκείνῳ τῷ γίφαι σὺ.

12 Ὁ κἀν, ποιῶν
αὐτῷ γίφαι ἐν τῷ καὶ τοῦ
Θεοῦ μου, καὶ ἔξω ἡ μὴ ἐξέλθῃ
ἐπὶ καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ
ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ
μου καὶ τοῦ καίου· Ἱερουσαλὴμ,
καὶ καταβαλεῖν ἐκ τοῦ ἡραυθ
ὅτι τὸ Θεοῦ μου, καὶ τὸ
ὄνομα μου τὸ καίου.

13 Ὁ ἰχθὺς ὅς, ἀναστὰς
ἐν τῷ Πνεύμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἄγγέλῳ τῆς
ἐκκλησίας Λαοδικέων γράψω·
Ταῦτα λέγει ὁ Ἄμην, ὁ
καὶ τῶν ὁ πιστὸς καὶ ἀλη-
θὴς, ὁ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ
Θεοῦ.

15 Οὐδὲ σὺ τὰ ἔργα,
καὶ ὅτι ψυχρὸς εἶ, ὅτι
ζῆγός· ἔφικον ψυχρὸς εἶναι
ἐξ ἑσέως.

16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς
εἶ, καὶ ὅτι ψυχρὸς ὅτι
ζῆγός, μίλλω σὶ ἵμισαι ἐκ
τοῦ γόμα μου.

17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι
πλεῖστοι ἐμαί, καὶ πλεῖστοι
ἐμαί, καὶ ἐδὴν, χρίσας ἔχω.
Καὶ ὅτι οὐδὲς ἐπὶ σὶ ἢ ὁ

ὄλον τὸν οὐρανὸν, ἵνα πει-
ράξῃ ἐκείνους ὅπῃ κατοικῶσιν
ἀπάντων ἐς τὴν γῆν.

11 Νὰ, ὅπῃ ἔρχομαι γλί-
γυρα· κράτει ἐκείνῳ ὅπῃ ἔχεις
διὰ ἵνα μὴ πάρῃ καπὶς τὸν
γίφαι σὺ.

12 Ἐκείνῳ ὅπῃ κἀν,
θέλω τὸν κάμει γίλον ἐς τὸν
καὶ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἵνα
μὴ ἰύγῃ ἔξω πλείον· καὶ θέλω
γράψῃ ἀπάντων ἐς αὐτὸν τὸ
ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινῆς
ἐμαίς Ἱερουσαλὴμ, ὅπῃ κατα-
βαίνει ἀπὸ τοῦ ἡραυθὸν ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά
μου τὸ καίουριοι.

13 Ἐκείνους ὅπῃ ἰχθὺς αὐτίκα,
ὅς ἀκύσει τὶ λέγει τὸ Πνεῦμα
ἐς ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ ἐς τὰν ἄγγελον
τῆς ἐκκλησίας τῶν Λαοδικέων
γράψῃ· Ἐτῶτα λέγει ὁ Ἄμην,
ὁ μαρτυρῶν ὁ πιστὸς καὶ ἀλη-
θὴς, ὁ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ
Θεοῦ.

15 Ἰξιύρω τὰ ἔργα σε,
ὅτι ὅτι ψυχρὸς εἶσαι, ὅτι
ζῆγός· ἄμποτι ἵνα ἦσους ἡ
ψυχρὸς, ἡ ζῆγός.

16 Ἐπιδοῦ λοιπὸν εἶσαι
χλιαρὸς, καὶ ὅτι ψυχρὸς, ὅτι
ζῆγός, μίλλω ἵνα σὶ ξιράσῃ
ἀπὸ τοῦ γόμα μου.

17 Διατὶ λέγεις· Ὅτι
ἐμαί πλεῖστοις, καὶ ἐπλεῖστησα,
καὶ διὰ χριμάζομαι κατήμα
(πράγμα) Καὶ διὰ ἰξιύσεις

ταλαίπωρος, καὶ ἰλιυὶς, καὶ
πτωχὸς, καὶ τυφλὸς, καὶ
γυμνός.

18 Συμβελίω σοι ἀγο-
ράσαι παρ' ἡμῶν χρυσοὶν
πεπυρωμένους ἐκ πυρὸς, ἵνα
πλυθῇς· καὶ ἱμάτια λευκά,
ἵνα περιβάλῃ, καὶ μὴ φαι-
νεθῇ ἡ αἰσχὺν τῆς γυμνό-
τητός σου· καὶ κολλήριοι
ἔγχριστοι τῆς ὀφθαλμῶν σου,
ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἰὰν φιλῶ,
ἐλέγχω καὶ παιδίζω· ζήλωσον
οὗ καὶ μιτανήσῃς.

20 Ἰδὼ, ἔρχεται ἐπὶ τὴν
θύραν, καὶ κρῖν' ἵαί τις
ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ
ἀνοίξῃ τῇ θύρᾳ, εἰσιλεύ-
σομαι πρὸς αὐτόν, καὶ
δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς μετ' ἡμῶν.

21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ
καθίσαι μετ' ἡμῶν ἐν τῷ
θρόνῳ μου, ὡς καὶ γὰρ ἰκέησα,
καὶ ἐκάθισα μετὰ τῷ πα-
τρί μου ἐν τῷ θρόνῳ
αὐτοῦ.

22 Ὁ ἔχων ὤς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

ὅτι ἴσαι ταλαίπωρον, καὶ
ἰλιυὶς, καὶ πτωχὸν, καὶ
τυφλόν, καὶ γυμνόν.

18 Συμβελίω σοι τὰ ἀγο-
ράσῃς ἀπὸ λόγου μου χρυσοὶν
δοκιμασμένους ἀπὸ τοῦ πυρὸς· καὶ
διὰ τὰ πλυσθῇς· καὶ ἱμα-
τια λευκά τὰ ἱμάτια, καὶ
ἵνα μὴ φανῇ ἡ αἰσχὺν τῆς
γυμνότητός σου· καὶ χρίσῃς
κολλήριοι τὰ ὀφθαλμοὺς σου, διὰ
τὰ βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ,
τὴν ἐλέγχω καὶ παιδίζω·
ζήλειψι λοιπὸν, καὶ μιτανή-
σον.

20 Νὰ, ἐπεὶ εἴπωμαι εἰς
τὴν θύραν καὶ κρῖν' ἵαί
καί τις ἀκούσῃ τὴν φωνὴν μου,
καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσε-
λεύσομαι εἰς αὐτόν, καὶ δεῖπ-
νήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς μετ' ἡμῶν.

21 Ἐκείνῳ ὁποῦ νικᾷ,
δώσω τοῦ δώσω τὸ καθίσαι
μετ' ἡμῶν εἰς τὸν θρόνον μου,
καθὼς ἐγὼ ἰκέησα, καὶ
ἐκάθισα μετὰ τὸν πατέρα μου
εἰς τὸν θρόνον μου.

22 Ἐκείνῳ ὁποῦ ἔχη
αὐτίς, ὡς ἀκούσῃ τὴν λέγην
τὸ Πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλη-
σίαις.

Κιφ. δ'. 4.

ΜΕΤὰ ταῦτα οἶδον, καὶ
ἰδὼ, θύρα ἡνεγμένη
ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἡ φωνὴ

ἤρχετο ἀπὸ ταῦτα ἰδὼ,
καὶ νὰ, μία θύρα ἀνοί-
χεται εἰς τὸν ὄρει, καὶ ἡ

εἰς πρῶτην εἰ ἴκῃσα ὡς
σαλπιγγῶν καλεῖσθαι μετ'
ἐμοῦ, λαλῶσα· Ἀναβα ὦδε,
καὶ διδῶ σοι ἃ δι' ἐγὼ
μεθεῖμαι μετὰ ταῦτα·

1 Καὶ ἰδὼς ἰσχυρομένη ἐν
πνεύματι καὶ ἰδὼ, θρόνον
ἔσθαι ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐπὶ
τοῦ θρόνου καθήμενον·

2 Καὶ ὁ καθήμενος ἦν
ὡς ὁ ἰσχυρὸς λίθου ἰάσπιδος
καὶ σαρδίνου· καὶ ἱρὸς κυκλῶν
τῶν ὀφθαλμῶν ὡς ὁ ἰσχυρὸς
σταβύλου.

4 Καὶ κυκλῶν τῷ θρόνῳ
ὡς ὁ ἰσχυρὸς καὶ πύσσας·
καὶ ἐπὶ τῶν θρόνων εἶδεν τὸν
ὡκεανὸν καὶ τέσσαρας πρι-
σβυτέρους καθήμενους, περι-
βεβημένους ἐν ἱματίοις
λευκοῖς καὶ ἔσχεον ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν σιφάνας
χρυσᾶς.

5 Καὶ ἐκ τῷ θρόνου
ὑπερῶνται ἀγραπαὶ καὶ
ἄνθρωποι καὶ φωναί· καὶ
ἐπὶ τὰ λαμπράδης πυρὸς
καυνομένη ἰσχύει τῷ θρόνῳ,
ὡς αἰὶν τὰ ἐπὶ τὰ πνεύματα
τῷ Θεῷ.

6 Καὶ ἰσχύει τῷ θρόνῳ
θάλασσα ὑαλίνη, ὅμοια
αργαλλῇ· καὶ ἐν μέσῳ τῷ

φωτὴ ἡ πρώτη, τῇ ὁποίᾳ
ἄκῃσα ὡς ἡ σάλπιγγας
ἐπὶ ἰλάλει μετ' ἡμῶν, καὶ
ἰλιγνί· Ἀνάβα ἰδῶ, καὶ
δίδω σοι διδῶ ἐκείνα ἐπὶ
μέλλουσι καὶ γινῶν ὕστερα·

2 Καὶ παριούσης ἤλθα
εἰς ἴκῃσαι μὴ πνῆμα· καὶ
ἐὰν, καὶ ἦτοι ἕνας θρόνον· εἰς
τὸν ὕδατον, καὶ ἀπάνω εἰς
τὸν θρόνον κάποι· καθιζό-
μενος.

3 Καὶ ἐκείνῳ ὅπῃ ἐκά-
θισται ἦτοι ὅμοιος· εἰς τὸν
ὕδατον ὡς ἡ πέτρα ἰάσπιδος
καὶ σαρδίνου· καὶ τὸ ὕδατος
τοῦ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῷ θρόνῳ,
μῆς λογῆς εἰς τὴν θύραν
ὡς ἡ σμαράγδι.

4 Καὶ περιγύρω τῷ θρόνῳ
ἰκκοιστίσσαις θρόνοι· καὶ
ἀπάνω ἡς τῶν θρόνων εἶδεν
τὸν ἰκκοιστίσσαις πρι-
σβυτέρους ὅπῃ ἐκάθουσαν,
ἰσχύει μὴ φορέματα
ἄσπρα· καὶ ἰσχύει ἀπάνω
εἰς τὰ κεφάλια τῶν σιφάνας
χρυσᾶς.

5 Καὶ ἀπὸ τῶν θρόνων
ἰσχύει ἀγραπαὶ καὶ ἄνθρω-
ποι καὶ φωναί· καὶ ἐπὶ τὰ
λαμπράδης ἀπὸ φωτὸς ὅπου
ἐκείναι ὁμπροσθὰ εἰς τὸν
θρόνον, ἡ ὁποία· ἰσχύει τὰ
ἐπὶ τὰ πνεύματα τῷ Θεῷ.

6 Καὶ ὁμπροσθὰ εἰς τὸν
θρόνον μία θάλασσα ὑαλίνη,
ὅμοια ὡς ἡ κρητῆρ· καὶ

θρόνῳ καὶ κύκλῳ τοῦ θρό-
νου τέσσαρα ζῶα γιγνόμενα
ὀφθαλμῶν ἑμπροσθεν καὶ
ὑπισθιν.

7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον
ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον
ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ
τρίτον ζῶον ἔχει τὸ πρόσωπον
ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον
ζῶον ὅμοιον αἰτῷ πιτω-
μένῳ.

8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἐν
καθ' ἑαυτὸ, ἔχον ἀνά πτέρυ-
γας ἕξ κυκλοδεῖν, καὶ ἰσθύνειν
γιγνόμενα ὀφθαλμῶν· καὶ
ἀνάπausιν ἕκ ἑχουσι ἡμέρας
καὶ νυκτὸς, λέγοντα· Ἄγι·
ἄγι·, ἄγι·, ἄγι·, Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ παντοκράτωρ, ὁ ᾧ καὶ ὁ
ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δώσωσι τὰ
ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ
εὐχαριστίαν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ
τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων,

10 Πισθύνται οἱ ἄγγελοι
καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι
ἐνώπιον τοῦ καθήμενου ἐπὶ
τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνῶσιν
τῷ ζῶντι εἰς τὰς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, καὶ βαλλοῦσι τὰς
σειράς αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ
θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξι· ὁ· Κύρι·

εἰς τὴν μισθὸν τοῦ θρόνου καὶ
τρυνγίζω τὸ ζῶον τέσσαρα
ζῶα, ὅπῃ ἔστιν ἡμεῖς
μάτια ἑμπροσθεν καὶ ὑπισθιν.

7 Καὶ τὸ πρῶτον ζῶον
ὁμοίαζει τὸν λέοντα, καὶ τὸ
δύτερον ζῶον ὁμοίαζει τὸν
μόσχον, καὶ τὸ τρίτον ζῶον
ἔχει τὸ πρόσωπον τοῦ ἀν-
θρώπου, καὶ τὸ τέταρτον
ζῶον ἦτον ὅμοιον αἰτῷ πιτῶ-
ντι.

8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα
κάδι ἕνα ἐκ τῶν ἑαυτῶν
ἔχον ἀπὸ ἑξ. πτερῶν
τρυνγίζω, καὶ ἀπὸ πτε-
ρῶν γιγνόμενα μάτια καὶ ὡς
ἔχουσι ἀνάπausιν ἡμέρας καὶ
νύκτα, καὶ λέγουσι· Ἄγι·, ἄγι·,
ἄγι·, ἄγι·. Κύρι· ὁ Θε·
ὁ παντοκράτωρ ὁ ὢν καὶ ὁ
ἐλθὼν, καὶ ἔρχεται.

9 Καὶ ὅταν δώσωσι τὰ
ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ
εὐχαριστίαν ἐκείνῳ ὃς κα-
ταί ἀπάντη ἐπὶ τοῦ θρόνου,
ἐπὶ ζῶντι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰώνων,

10 Πισθύνουσιν οἱ ἄγγελοι
καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι
ἑμπροσθὰ τοῦ καθήμενου ἐπὶ
καθίσταται ἐκ τῶν ἑαυτῶν
προσκυνῶσιν ἐκείνῳ ὃς ὢν
εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων
καὶ βάλλουσιν τὰς σειράς
τῆς ἑμπροσθὰ εἰς τὸν θρόνον
λέγοντες·

11 Ἄξι· ὁ· Κύρι·

καὶ τὴν δεξιὰν καὶ τὴν
ἐξουσίαν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι
οὐκ ἔστιν ἡμεῖς τὰ πάντα, καὶ
διὰ τὴν δύναμιν οὐκ ἔστιν, καὶ
ἐκτίσθησαν.

ἐκτίσθησαν τὴν δεξιάν, καὶ τὴν
ἐξουσίαν, καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι
οὐκ ἔστιν ἡμεῖς τὰ πάντα, καὶ
διὰ τὴν δύναμιν οὐκ ἔστιν, καὶ
ἐκτίσθησαν.

Κεφ. 6. 5.

Καὶ ἰδὼν ἰπὶ τῇ δεξιᾷ
τῆς ἐκτίσεως ἐπὶ τῇ
ἐξουσίᾳ γεγραμμένον
ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, κα-
τασκευασμένον σφραγισ-
μένον.

Καὶ ἰδὼν ἄγγελος
ἐκτίσεως ἐκτίσθησαν ἐπὶ
ἐξουσίᾳ γεγραμμένον
ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
κατασκευασμένον σφραγισ-
μένον.

Καὶ ἰδὼν ἑαυτὸν ἐκτίσθησαν
ἐπὶ ἐξουσίᾳ γεγραμμένον
ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
κατασκευασμένον σφραγισ-
μένον.

Καὶ ἰδὼν ἑαυτὸν ἐκτίσθησαν
ἐπὶ ἐξουσίᾳ γεγραμμένον
ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
κατασκευασμένον σφραγισ-
μένον.

Καὶ ἰδὼν ἑαυτὸν ἐκτίσθησαν
ἐπὶ ἐξουσίᾳ γεγραμμένον
ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
κατασκευασμένον σφραγισ-
μένον.

Καὶ ἰδὼν ἑαυτὸν ἐκτίσθησαν
ἐπὶ ἐξουσίᾳ γεγραμμένον
ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
κατασκευασμένον σφραγισ-
μένον.

Καὶ ἰδὼν ἐκτίσθησαν ἐπὶ
ἐξουσίᾳ γεγραμμένον
ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
κατασκευασμένον σφραγισ-
μένον.

Καὶ ἰδὼν ἑαυτὸν ἐκτίσθησαν
ἐπὶ ἐξουσίᾳ γεγραμμένον
ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
κατασκευασμένον σφραγισ-
μένον.

Καὶ ἰδὼν ἑαυτὸν ἐκτίσθησαν
ἐπὶ ἐξουσίᾳ γεγραμμένον
ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
κατασκευασμένον σφραγισ-
μένον.

Καὶ ἰδὼν ἑαυτὸν ἐκτίσθησαν
ἐπὶ ἐξουσίᾳ γεγραμμένον
ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
κατασκευασμένον σφραγισ-
μένον.

Καὶ ἰδὼν ἑαυτὸν ἐκτίσθησαν
ἐπὶ ἐξουσίᾳ γεγραμμένον
ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
κατασκευασμένον σφραγισ-
μένον.

Καὶ ἰδὼν ἑαυτὸν ἐκτίσθησαν
ἐπὶ ἐξουσίᾳ γεγραμμένον
ἔστιν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
κατασκευασμένον σφραγισ-
μένον.

μίσω τῷ περισυτέρῳ,
ἀρίῳ ἰσηκός ὡς ἰσφαγμίον,
ἔχει κέρτα ἱπτά, καὶ
ὀφθαλμὸς ἱπτά· οἱ ἰσι
τὰ ἱπτά τοῦ Θεοῦ πνεύματα
τὰ ἀπειθαλμία εἰς πᾶσαι
τῇ γῇ.

7 Καὶ ἦλθε καὶ ἔληφεν
τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς
τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
θρόνου.

8 Καὶ ὅτι ἔλαβε τὸ
βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα
καὶ οἱ ἑκοσιτέσσαρες περισ-
βύτεροι ἔπιστοι ἰσῆτοι τοῦ
ἀρίου, ἔχοντες ἑκάστη
κιδάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς,
γεμέσας θυμιαμάτων, αἱ
εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν
ἀγίων.

9 Καὶ ᾄδουσιν ὥδῃ καινῇ,
λίγουτις· Ἀξίον ἔστι
τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοίξαι
τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι
ἰσφάγης, καὶ ἡγόρασας τῷ
Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου,
ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης
καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·

10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς
τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ
ἱερεῖς· καὶ βασιλεύσομεν
ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα
φωνὴν ἀγγέλου πολλῶν
κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν
ζώων καὶ τῶν περισυτέρων·
καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν

μίσον τῶν περισυτέρων,
ἀρίον ὅπου ἰσηκός ὡς
ἰσφαγμίον, καὶ ἔχει κέρτα
ἱπτά, καὶ ἱπτά μέτω τὰ
ὅποια εἶναι τὰ ἱπτά πνεύ-
ματα τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἰσῆ-
θηκαν εἰς ὅλον τὸν γῆ.

7 Καὶ ἦλθε καὶ ἔλαβε
τὸ βιβλίον ἀπὸ τοῦ δεξι-
οῦ ὅπου ἰσῆκετο εἰς τὸν
θρόνον.

8 Καὶ ὅταν ἔλαβε τὸ
βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα
καὶ οἱ ἑκοσιτέσσαρες περισ-
βύτεροι ἔπιστοι ὁσῆτοι εἰς
τὸ ἀρίον, καὶ ἔχοντες ἑκά-
στης κιδάρας καὶ ποτήρια
χρυσαῖς, ὅπου ἔσαν γε-
μέταις θυμιαμάτων, αἱ
ὅποιας εἶναι αἱ προσευχαὶ
τῶν ἀγίων.

9 Καὶ ψάλλουσιν ὥδῃ καινῇ
ψαλμῶδια, λῆγουσι· Ἄξιον
εἶναι τὸ βιβλίον, καὶ
ἀνοίξαι τὰς βύλας τοῦ
ἰσφάγης, καὶ μᾶς ἡγόρασας
τῷ Θεῷ μὴ τὸ αἷμα σου, ὅτι
κάδι λογῆς φυλῆς καὶ γλώσσης
καὶ λαὸν καὶ ἔθνη·

10 Καὶ μᾶς ἡγόρασας εἰς
τὸν Θεόν μας βασιλεῖς καὶ
ἱερεῖς· καὶ βασιλεύσομεν
ἅπαντες εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ εἶδα, καὶ ἤκουσα
φωνὴν ἀγγέλου πολλῶν ὅτι
ἦταν τριγύρω τοῦ θρόνου, καὶ
τῶν ζώων, καὶ τῶν περισυτέρων·
καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς ὁσῆμενης

στραδὲς μεριάδων, καὶ
χουαδὲς χιλιάδων·

11 Διγχοῦται φωνὴ μεγάλη·
Ἄξιον εἶναι τὸ ἄρκειν τοῖς ἱσφα-
γαμένοις λαβῆναι τὴν δύναμιν καὶ
τὴν σοφίαν καὶ ἰσχύον
ἐκ τῶν ἐκείνων, καὶ δοξάζει καὶ εὐλο-
γῶν.

12 Καὶ πᾶσι κτίσμα ὁ
κύριος ἐν τῇ ἡμερᾷ, καὶ ἐν τῇ
νύκτι, καὶ ἐν παντί τῆς γῆς,
καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὅ
τι ἐκ τῶν αὐτῶν παύται,
καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ἰσχυαῖται· Ἰδοὺ καθήμε-
νος ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἄρκειν
ἐκείνῳ, καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ
δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὴς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

13 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα
ἰδοὺς· Ἀμήν· καὶ οἱ ἑκοσι-
τέσσαρες πρεσβύτεροι ἵπισαν,
καὶ ἐκπροσκύνησαν τῷ ζῶντι εἰς
τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑΙ ἰδοὺ ἐπὶ ἡμεῖς τὸ
ἄρκειν· μίαν ἐκ τῶν
ἐκείνων, καὶ ἤκουσα ἰσος
ἐκ τῶν τεσσάρων ζῶων λέγον·
Εἰς τὴν φωνὴν βροτῆος·
ἔρχου καὶ βλέψι.

2 Καὶ ἰδοὺ, καὶ ἰδοὺ
ἰσος, καὶ ὁ καθήμε-
νος ἐπὶ αὐτῷ, ἵκανε τοξάριον·
καὶ ἰδοὺ αὐτὸ σιφαιῶν,
καὶ ἰδοὺ αὐτὸ πηλὸν, καὶ ἰδοὺ
αὐτὸ πηλὸν.

3 Καὶ ἐπὶ ἡμεῖς τῇ

δὲς μεριάδων, καὶ χιλιάδων
χιλιάδων·

12 Ὅπου ἔλιγαν μὲ με-
γάλη φωνή· Ἄξιον εἶναι τὸ
ἄρκειν τοῖς ἱσφαγμένοις, ἵνα πάρῃ
δύναμιν, καὶ πλούτοι, καὶ
σοφίαν, καὶ κράτος, καὶ τιμὴν
καὶ δοξάν, καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ καθὶ κτίσμα ὅπου
εἶναι εἰς τὴν ἡμερᾶν, καὶ εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἀπὸ κάτω εἰς τὴν γῆν,
καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν τῆς θαλάσσης,
καὶ μετὰ εἰς αὐτὰ ὅλα, ἤκουσα
ἐκ τῶν ἑλίων· Ἐκείνῳ ἐπὶ καθί-
νεται εἰς τὸν θρόνον καὶ τῷ ἄρκειν,
ὡς εἶναι ἡ εὐλογία, καὶ ἡ τιμὴ,
καὶ ἡ δοξα, καὶ τὸ κράτος εἰς
τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα
ἔλιγον· Ἀμήν· καὶ οἱ ἑκοσι-
τέσσαρες πρεσβύτεροι ἵπισαν,
καὶ ἐκπροσκύνησαν τὸν ζῶντα
εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΚΑΙ ἰδοὺ ὅταν ἀνοιξῇ τὸ
ἄρκειν· μίαν ἀπὸ ταῖς
βυλαῖς, καὶ ἤκουσα ἵνα ἀπὸ
τῶν τεσσάρων ζῶων ὅπου ἔλιγιν,
ἴσας φωνῇ τῆς βροτῆος·
ἔρχου καὶ βλέψι.

2 Καὶ ἰδοὺ, καὶ ἰδοὺ ἵνα
ἀνοιγῇ ἄσπερον· καὶ ἰκεῖνος
ἐπὶ ἰκαδύτοις ἀπ' αἰῶν εἰς
αἰῶνα, ἰκράται τοξάριον· καὶ τοῦ
ἰδύου σιφαιῶς, καὶ εὐγῆκε
πηλὸν, καὶ διὰ ἵνα ἰκῆσθ.

3 Καὶ ὅταν ἀνοιξῇ τὴν

δευτέρα σφραγίδα, ἤκουσα
τοῦ δευτέρου ζῶν λέγοντος·
Ἔρχου καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος
ἵππος πυρρόος· καὶ τῷ καθή-
μειῳ ἐπ' αὐτῷ ἰδοῦν αὐτῷ
λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς
γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους
σφάξωσι· καὶ ἰδοῦν αὐτῷ
μάχαιρα μεγάλην.

5 Καὶ ὅτι ἤνοιξε τὴν
τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα τοῦ
τρίτου ζῶν λέγοντος· Ἔρχου
καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ
ιδὼ, ἵππος· μέλας καὶ ὁ
καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων
ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐ-
τοῦ.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν
ἐν μέσῳ τῶν τισσάρων
ζῶν λέγονσαν· Χοῖνιξ σίτη
θηναρίαν· καὶ τρεῖς χοῖνικες
κριθῆς θηναρίαν· καὶ τὸ ἔλαιον
καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφρα-
γίδα τὴν τέταρτην, ἤκουσα
φωνὴν τοῦ τέταρτου ζῶν λέγον-
σαν· Ἔρχου καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ιδὼ,
ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθή-
μενος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα
αὐτῷ ὁ Θάνατος· καὶ ὁ
ἄδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ·
καὶ ἰδοῦν αὐτοῖς ἐξουσία
ἀποκτεῖναι ἐπὶ τὸ τέταρτον
τῆς γῆς, ἐν ῥόμφαίᾳ καὶ ἐν
λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ
τῶν θηρίων τῆς γῆς.

δύτην βούλει, ἄκουσα τοῦ
δευτέρου ζῶν λέγοντος·
Ἔλα καὶ ἴδου.

4 Καὶ ἐγένετο ἕκτος ἄλλος
ἄλογος κόκκινος· καὶ ἰσχυρὸς
ὅπως ἰκάδιτος ἀπαιεῖ τὴν γῆν,
τῷ ἰδοῦν ἵνα παρὰ τὴν ἡμέραν
ἀπὸ τῆς γῆς, ὅπως ἰσχυρὸς
ἵσας τοὺς ἄλλους· καὶ ἰδοῦν
μάχαιρα μεγάλην.

5 Καὶ ὅταν ἀνοίξῃ τὴν τέ-
την βούλει, ἄκουσα τοῦ
ζῶν ὅπου ἰλιγιν· Ἔρχου καὶ
βλέπε. Καὶ εἶδα, καὶ εἶδα
ἄλογοι μαύροι, καὶ ἰσχυροὶ
ὅπως ἰκάδιτος ἀπαιεῖ τὴν γῆν,
ἰκράταιν εἰς τὸ χεῖρον καὶ
ζυγαρίαν.

6 Καὶ ἀκούσα φωνῆς ἐν
μέσῳ τῶν τισσαρῶν ζῶν λέγον-
των· Τὸ σικεῖν τὸ σικεῖν ἵνα
ῥῆπι· καὶ τρεῖς σικεῖν ἵνα
ῥῆπι· καὶ τὸ λαδὲν καὶ τὸ
κρασί μὴν τὸ θλάσκει.

7 Καὶ ὅταν ἀνοίξῃ τὴν τε-
ταρτήν, ἄκουσα φωνὴν τοῦ τεταρ-
του ζῶν λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδα, καὶ εἶδα
ἄλογοι πράσινοι, καὶ ἰσχυροὶ
ὅπου ἰκάδιτος ἀπαιεῖ τὴν γῆν
τὸ ὄνομά τινος ὁ θάνατος· καὶ
ὁ ἄδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ·
τῆς ἰδοῦν ἐξουσία ἵνα ἀποκτε-
τεῖναι τὸ τέταρτον μετὰ τὴν
γῆς, μετὰ τὴν καὶ μετὰ τὴν
καὶ μετὰ τὴν καὶ μετὰ τὴν
τῆς γῆς.

Καὶ οἱ τοιοῦτοι τῆς
ἐκείνης ἀφαιρέσεως, ἵδοντες
ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ ἀφαιρέσει
τὰ ἄλλα τῆς ἐκείνης
ἐκείνης τῆς ἐκείνης
ἐκείνης τῆς ἐκείνης
ἐκείνης τῆς ἐκείνης
ἐκείνης τῆς ἐκείνης

Καὶ ἰσχυρὸν φωνῇ
καρὰν, λυγρὸν ἔως
πύθι δ' ἀσπύτης δ' ἀγιο-
καὶ δ' ἀλαδινὸς ὁ κρῖας
καὶ ἰσχυρὸς τὸ αἶμα
καὶ ἰσχυρὸς τὸ κατόκρυτον
ἰσχυρὸς γὰρ.

11 καὶ ἰδοὺ καὶ ἱερεὺς
καὶ λαὸς καὶ ἱερεῖς
ὡς ἀπεπαύσονται ἵτι χρόνι
μικρῇ, ἵος ὃ πληρῶσονται καὶ
ἐκτελεῖται αὐτοῖς καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκ-
τείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἤνοιξε τὴν
 θάλασσαν τὸν ἱετὴν, καὶ ἰδὼν
 σαρκοὺς μέλας ἐγένετο, καὶ ὁ
 ὄψας ἐγένετο μέλας ὡς σάπκος
 τρυφῆς, καὶ ἡ σιλήνη ἐγένετο
 ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἀγγέλους τῷ ἕρπαι
ἐπέσω ὡς τὸν γῆν, ὡς συνα
βαλλὰ τὸς ἐλπίδας αὐτῆς,
τὸ πνεῦμα τοῦ κυρίου ἐπέσπευ.

16 Καὶ ἄρα οὐ ἀνιχνυρί-
σκει τὸν ἄνθρωπον ἡ ἀποστολή,
καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν
ἀνθρώπου ἀνιχνύσκει·

15 καὶ ἡ βασίλεις τῆς γῆς,
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πλῆ-
ται, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ

4 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν
πίμπλη, βύλας, ἴδρα ἀποκά-
τω ἡς τοῦ συσπασθέντος ταῖς ψυ-
χαῖς ἰκαίων ὁπῶ ἐσφάγησαν
διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ
διὰ τῆς μαρτυρίας τοῦ ἀγίου
ὁπῶ ἔλατ.

10 Καὶ ἔκραξαν μὴ μεγά-
λην φωνὴν, λέγοντες· Ἔως
πότε ὁ δισπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ
ἀληθινὸς θεὸς κρίνεις καὶ ἰξιδι-
καιῶντες τὸ αἷμά μας, ἀπὸ
ἐκείνους ὅπῃ κατοικῶσιν ἅπαν
εἰς τὴν γῆν;

11 Καὶ τὲς ἰδὼθηκαν καθέ
 ἑκαστος ὁματὰ ἄσπρα, καὶ τὲς
 ἰλαλῆθη τὰ ἀνακαινῶσι ἀνό-
 μι ὀλίγον καιρὸν, ἕως ὅπου τὰ
 τιτανῶσι καὶ οἱ σύνδουλοί τες
 καὶ οἱ ἀδελφοί τες, ὅπῃ μέλλου
 τὰ φονεῦσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ ἰδὼν ὅτι αἰοῖξε
τῇ βῦλῃ τὴν ἔκτην, καὶ τὰ
σεισμὸς μέγας ἦγει, καὶ ὁ
ἥλιος ἦγει μαῦρος ὡς σακκὶ
τρέχουσιν, καὶ τὸ φηγγάρι ὅλον
ἐγένη ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἅγιοι τῷ ἑραυτῷ
ἴπουν εἰς τὴν γῆν, ὥστε ἡ
συνία σνομένη ἀπὸ μιγάλον
ἄημεν, ῥίγει τὸς ὀλύθους.

14 Καὶ ὁ ἄρσενος ἀπιχωρί-
σθαι ὡς ἐν τυλκτάρι, ὃ πῦ τυ-
λίσσεται, καὶ καθ' ὅρος καὶ ἡσὶ
ἐκινῆθαι ἀπὸ τὸν τόπον τῆς

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ οἱ μεγιστάνες, καὶ οἱ πλό-
σιοι, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ

δυνατοί, καὶ πᾶς δούλος καὶ
πᾶς ἐλεύθερος ἐκρίψαν ἱαν-
τὴς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς
τὰς πύτρας τῶν ὀρέων·

16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι
καὶ ταῖς πύτραις· Πίστιτι
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς
ἀπὸ προσώπου τοῦ καθήμενου
ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς
ὀργῆς τοῦ ἁγίου·

17 Ὅτι ἤλθιν ἡ ἡμέρα ἡ
μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ
τίς δύναται σταθῆναι;

δυνατοί, καὶ πᾶς δούλος καὶ
πᾶς ἐλεύθερος ἐκρίψαν τὴν
λόγῃ τῆς εἰς τὰ σπήλαια καὶ
εἰς ταῖς πύτρας τῶν ὀρέων·

16 Καὶ λέγου εἰς τὰ ὄρη
καὶ εἰς ταῖς πύτρας· Πίστιτι
ἀπ' αὐτῶν μας, καὶ κρυψάτω
μας ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ
ὅπου καθίσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου,
ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἁγίου·

17 Ὅτι ἤλθιν ἡ ἡμέρα ἡ
μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ τίς
δύναται σταθῆναι;

Κιφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ' μετὰ ταῦτα ἰδὼν
τίσσεσας ἀγγέλους ἐστῶ-
τας ἐπὶ τὰς τέσσαρας
γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦν-
τας τὰς τέσσαρας ἀνέμους
τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνεύσῃ αἶμος
ἐπὶ τῆς γῆς, μήτι ἐπὶ τῆς
θαλάσσης, μήτι ἐπὶ πᾶσι
δένδροις.

2 Καὶ ἰδὼν ἄλλους
ἄγγελοι ἀναβαίτα ἀπὸ
ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα
σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ
ἐκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς
τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἰδύθη
αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ
τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσῃτι τὴν
γῆν, μήτι τὴν θάλασσαν, μη-
τε τὰ δένδρα, ἄχρις ἢ σφρα-
γίσωμεν τὰς ὀφθαλμοὺς τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐπὶ τῷ μέτωπῳ αὐτῶν.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν

ΚΑΙ' ὅτε μετὰ ταῦτα ἰδὼν
τίσσεσας ἀγγελίας ἐστῶ-
σιν ἐπὶ τὰς τέσσαρας
γωνίας τῆς γῆς, καὶ κρατοῦν-
σαι τὰς τέσσαρας ἀνέμους τῆς
γῆς, διὰ τὸ μὴ πνεύσῃ αἶμα
ἀπ' αὐτῶν εἰς τὴν γῆν, μηδὲ εἰς
τὴν θάλασσαν, μηδὲ εἰς πάντα
τὰ δένδρα.

2 Καὶ ἰδὼν ἄλλους ἀγγέλους
ἀναβαίνοντας ἀπὸ τῆς ἀνατο-
λῆς τοῦ ἡλίου, καὶ ἔχοντας τὴν
σφραγίδα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ ἔκρα-
ξαν μετὰ φωνῆς μεγάλης τοῖς τε-
σσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἰδύθησαν
ἵνα ἀδικήσωσιν ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγωντας· Μὴ ἀδικήσῃτι
τὴν γῆν, μήτι τὴν θάλασσαν,
μήτι τὰ δένδρα, ἄχρις ἢ σφραγι-
σώμεν τὰς ὀφθαλμοὺς τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν εἰς τὸ μέτωπον αὐτῶν.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν

καὶ φοῖνικας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

10 Καὶ κρᾶζοιτε φωνῇ μεγάλῃ, λέγοιτε· Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐγῆκισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρισβυτέρων καὶ τῶν τισσάρων ζών, καὶ ἵπισσι ἰνώπιοι τῷ θρόνῳ ἐπὶ πρόσωποι αὐτῶν, καὶ προσκύνησαν τῷ Θεῷ,

12 Λέγοιτε· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων· ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρισβυτέρων, λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβιβημένοι τὰς γολὰς τὰς λευκάς, τίς εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθοι;

14 Καὶ εἶρηκα αὐτῷ· Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης· καὶ ἔπλυναι τὰς γολὰς αὐτῶν, καὶ ἰλιύκαναι γολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁγίου.

15 Διὰ τοῦτό εἰσιν ἰνώπιοι τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῇ ἰαῷ αὐτῷ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκηνώσκει ἐν αὐτοῖς.

16 Οὐ πεινάσουσι ἔτι, ὑδὶ δρῆψουσιν ἔτι, ὑδὶ μὴ πίση

ματα ἄσπρα· καὶ ἰσχυροὶ φοῖνικας εἰς τὰ χεῖρας τοῦ

10 Καὶ κρᾶζοιτε φωνῇ μεγάλῃ, λέγοιτε· Ἡ σωτηρία εἶπαι τῷ Θεῷ μας ἐν τῷ καθήμενῳ εἰς τὸν θρόνον, καὶ τῷ ἁγίῳ.

11 Καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι ἐγῆκισται τρυγῶν τῷ θρόνῳ καὶ τῶν πρισβυτέρων καὶ τῶν τισσάρων ζών, καὶ ἵπται ἰσχυροὶ γὰρ εἰς τὸν θρόνον καὶ τὰς τρισσάρας, καὶ ἵπται ἰσχυροὶ.

12 Λέγοιτε· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς ἐν τῷ Θεῷ εἰς τὸν αἰῶνα μας εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρισβυτέρων, καὶ λέγων μοι· Ἐν τούτῳ οἱ ὑδῆτοι τὰ ἄσπρα φορέματα, ποῦ ἦσαν, καὶ πόθεν ἦλθαν;

14 Καὶ εἶπά τῳ Αἰδῶντι, ἐν τῷ ἐξιούρῳ. Καὶ μὴ εἶπεν· Ἐν τούτῳ εἶπαι ἐν τῷ ἔλθῃ ἐν τῇ θλίψει τὴν μεγάλην· καὶ ἔπλυναι τὰ φορέματά τε, καὶ τὰ ἰλιύκῃαι μὴ τὸ αἷμα τῷ ἁγίῳ.

15 Διὰ τοῦτό εἰσιν ἰσχυροὶ εἰς τὸν θρόνον τῷ Θεῷ, καὶ τὴν λατρεύουσιν ἡμέρας καὶ ἡμέρας εἰς τὸν καιρὸν τῷ καὶ ἰσχυροὶ ἐν τῷ καθήμενῳ εἰς τὸν θρόνον, δόξα κατασκευάσκει ἰσχυροὶ τῷ.

16 Διὸ θάλλουσιν πεινάσκειν, ὑδὶ θάλλουσιν διψᾶσαι πεινά.

ἰσ' αὐτοὺς ὁ ὕψις, ἔδιδε πᾶσι
καὶ αὐτοῖς.

17 Ὅτι τὸ ἀρίον τὸ αἶα
αὐτοῦ τῶν ἑρμῶν ποιμαίν' αὐ-
τοῦ, καὶ ὁδηγεῖ αὐτοὺς, ἰσ'
βύσσας πύλας ἰδοῦναι· καὶ
ἐξαλλοῦσα ὁ Θεὸς πᾶν
δοῦναι αὐτοῖς τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ.

ἔδιδε δίδει πῖσι ἀπάνω τῆς ὁ
ὑψις, ἔδιδε καὶ αἶα καὶ αἶμα·

17 Ὅτι τὸ ἀρίον ὁπῶ εἶσαι
αἰάμισσι τῷ θρόνῳ, δίδει τῆς
ποιμαίναι, καὶ δίδει τῆς ὁδηγί-
σαι εἰς ταῖς ζύσαις βρύσεσι τῶν
ἡρῶν καὶ ὁ Θεὸς δίδει ἐξαλλο-
ψαι καὶ δι' λογιῆς δάκρυσι ἀπὸ
τὰ μάτια τῆς.

Κιφ. γ'. 8.

ΚΑΙ ἰσ' ἐκείνη τῆς
ἐκείνης τῆς ἰδούμαι,
ἰσ' αὐτοῖς εἰς τὸ ἑρμῶν ὡς
καὶ αὐτοῖς.

2 Καὶ ἰδοὺ τῆς ἰσ' αὐτοῖς
λαί, ὁ ἰσ' αὐτοῖς τῷ Θεῷ ἰσ' αὐτοῖς
καὶ ἰδοῦσαι αὐτοῖς ἰσ' αὐτοῖς
σαλπιγγαί.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε,
καὶ ἰσ' αὐτοῖς τῶν θυσιαστήριον,
ἰσ' αὐτοῖς τῶν χρυσοῦ καὶ
ἰδοῦσαι αὐτοῖς θυμιάματα πολ-
λά, καὶ ἰδοῦσαι τῶν προσευχαῖς
τοῦ αὐτοῖς ταῖς, ἰσ' αὐτοῖς
τῶν θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦ τὸ
αὐτοῖς τῶν θρόνον.

4 Καὶ ὁ καπνὸς ὁ καπνὸς
καὶ θυμιάματα ταῖς προσ-
ευχαῖς τοῦ ἁγίου, ἰσ' αὐτοῖς
τῶν ἁγίων, καπνὸς τοῦ
αὐτοῖς.

5 Καὶ εἰσὶν ὁ ἄγγελος τὸ
καὶ ἰσ' αὐτοῖς, καὶ ἰσ' αὐτοῖς
αὐτοῖς τῶν θυσιαστήριον, καὶ
ἰσ' αὐτοῖς τῶν γῆν καὶ ἰσ' αὐτοῖς
τοῖς φωναὶ καὶ βροταὶ καὶ
ἀγραφαὶ καὶ σισμός.

ΚΑΙ ἔσται αὐτοῖς τὴν βῆλαν
τὴν ἰσ' αὐτοῖς, ἰσ' αὐτοῖς
εἰς τὸν ἑρμῶν, ὡς ἰσ' αὐτοῖς
μυστήριον.

2 Καὶ ἰδοὺ τῆς ἰσ' αὐτοῖς
λαί, ὁπῶ ἰσ' αὐτοῖς ὁπρὸς
εἰς τὸν Θεόν καὶ τῆς ἰδοῦσαι
ἰσ' αὐτοῖς σάλπιγγαί.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε,
καὶ ἰσ' αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον,
καὶ ἰσ' αὐτοῖς θυμιάματα χρυσοῦ
καὶ τῶν ἰδοῦσαι θυμιάματα
πολλά, διὰ τὰ δύστηταῖς προσ-
ευχαῖς ὅσαι τῶν ἁγίων εἰς τὸ
θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦ, ὁπρὸς
ἰσ' αὐτοῖς ὁπρὸς εἰς τὸν θρόνον.

4 Καὶ ὁ καπνὸς τῶν
θυμιαμάτων αὐτοῖς μὴ ταῖς
προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἀπὸ
τῶν γῆν τῶν ἁγίων ὁπρὸς
εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ἰσ' αὐτοῖς ὁ ἄγγελος τὸ
θυμιάματα, καὶ τῶν ἰσ' αὐτοῖς
τῶν θυσιαστήριον, καὶ
τῶν ἰσ' αὐτοῖς τῶν γῆν καὶ ἰσ' αὐτοῖς
τῶν φωναὶ καὶ βροταὶ καὶ
ἀγραφαὶ καὶ σισμός.

6 Καὶ εἰ ἰπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἰπτὰ σάλπιγγας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σελπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ἰγένιτο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δειδωρικατικῶν, καὶ πᾶς χόρτος· χλωρὸς κατικῶν.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ὡς ὄρε· μίγα πυρὶ καϊόμενοι ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἰγένιτο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα.

9 Καὶ ἀπίθαν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ἵπσις ἐκ τοῦ θρανῦ ἀγῆρ μίγας καϊόμενης ὡς λαμπάς, καὶ ἵπσις ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τῷ ἀγέρος λίγεται Ἀψιδος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψιδος, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπίθαισι ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἵπικράθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ἰπλήγη τὸ

6 Καὶ εἰ ἰπτὰ ἄγγελοι ὁποῦ κρατῶσαι ταῖς ἰπτὰς σάλπιγγας, ἠτοίμασαν τὸ λόγον τὴν ἐκ σελπίσω.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ἵπνι χάλαζ· καὶ φωτὶα αἵματι μεμιγμένα τὸ αἷμα, καὶ ἵπνι βλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον μερτῶν ἀπὸ τὰ διδωρ κατικῶν, καὶ κάδι χλωρὸν χερτῶ κατικῶν.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ὡς ὄρε· μίγα πυρὶ καϊόμενοι ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἵπνι τὸ τρίτον μερτῶν τῆς θαλάσσης αἷμα.

9 Καὶ ἀπίθαν τὸ τρίτον μερτῶν ἀπὸ τὰ κτισματα ὁποῦ ἦται ἐν τῇ θαλάσῃ, ὁποῦ ἔχον ψυχῶν· καὶ τὸ τρίτον μερτῶν ἀπὸ τὰ πλοία ἰχαλάσθησαν.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ἵπσις ἐκ τοῦ θρανῦ ἰπας ἀγῆρας μίγας καϊόμενης ὁποῖος λαμπὰς, καὶ ἵπσις ἐπὶ τὸ τρίτον μερτῶν τῶν ποταμῶν, καὶ εἰς ταῖς βεῖσας τῶν πηγῶν.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τῷ ἀγέρος λίγεται Ἀψιδος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον μερτῶν τῶν ὑδάτων εἰς ἄψιδος, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπίθαισι ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἵπικράθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ἰπλήγη τὸ

τοῦ πρώτου, καὶ τὸ τρίτον
τοῦ δεύτερου, καὶ τὸ τρίτον
τοῦ τρίτου· ἵνα σκοτισθῇ
οὐ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ
ἐκείνη με φαίη τὸ τρί-
τον αὐτῶν, καὶ ἡ με
ἐκείνη.

13 Καὶ ἶδεν, καὶ ἤκουσεν
ὁ ἄγγελος πικρὰν ἐν
μισοφροσύνῃ, λεγόντος φωνῇ
μεγάλῃ· Οὐαὶ ἡ καὶ ἡ καὶ τοῖς
κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ
τοῦ ὅπου φωνῇ τῆς
σαλπύγγης· τῶν τριῶν ἁγγέ-
λων τῶν μελλόντων σαλπύ-
ξαι.

τρίτου μέρους τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ
τρίτον τοῦ φεγγαρίου, καὶ τὸ
τρίτον μέρος τῶν ὁρίων· διὰ
τὰ σκοτισθῇ τὸ τρίτον μέρος
αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα ἵνα μὴν
φύγῃ τὸ τρίτον μέρος τῆς, καὶ
ἡ νύκτα ὁμοίως.

13 Καὶ ἶδεν, καὶ ἤκουσεν
ὁ ἄγγελος ὅπου ἰπύται ἐς τὸ
μισοφροσύνῃ, καὶ ἔλεγεν μὲν
μεγάλῃ φωνῇ· Ἀηλύμοισι,
ἀηλύμοισι, ἀηλύμοισι ἐκεί-
νους ὅπου κατοικῶσιν ἀπάνυ ἐς
τὴν γῆν, ἀπὸ ταῖς λοιπαῖς
φωναῖς τῆς σάλπιγγας τῶν
τριῶν ἁγγέλων ὅπου μέλλουσιν
ἵνα σαλπύξουσιν.

Κιφ. 9. 9.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἁγγέλος
ἰσάλευσιν, καὶ ἶδεν ἀρί-
στα ἐν τῷ ὕδατι πικρὰν ἐκείνην
ἐκείνην, καὶ ἶδεν αὐτὴν ἡ
ἐκείνην τὸ φράσιν τῆς ἀδείσου.

2 Καὶ ἔκρινεν τὸ φράσιν τῆς
ἀδείσου καὶ αἰθερ καπνὸς ἐκ
τοῦ φράσιν ὡς καπνὸς καμίνου
μεγάλου καὶ ἰσχυροῦς ὁ
ὅλος καὶ ὁ ἀπὸ ἐκ τοῦ καπνὸς
τοῦ φράσιν.

3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνὸς ἐξῆλθεν
καὶ ἐκ τοῦ γῆν, καὶ ἶδεν
αὐταῖς ἐκείνην ὡς ἰχθυοὶ ἐκ-
είνην οἱ σαρφίτις τῆς γῆς.

4 Καὶ ταῖς ἰσχυρὰς ἵνα
με ἀείψουσιν τὴν γῆν, καὶ τῆς
ἐκείνην ἐκείνην γλῶσσαι, καὶ καὶ
ἐκείνην οἱ μετὰ τοῖς ἀνθρώποις

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἁγγέλος
ἰσάλευσιν, καὶ ἶδεν ἵνα
ἀρίστα ὅπου ἰπύται ἀπὸ τοῦ ὕδα-
τος ἐκείνην, καὶ τὸ ἶδεν τὸ
ἐκείνην τὸ πικρὰν τῆς ἀδείσου.

2 Καὶ ἔκρινεν τὸ πικρὰν
τῆς ἀδείσου καὶ αἰθερ καπνὸς
ἀπὸ τοῦ πικρὰν ὡς καπνὸς
καμίνου μεγάλου καὶ ἰσχυροῦς
ὁ ὅλος καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ
καπνὸς τοῦ πικρὰν.

3 Καὶ ἀπὸ τοῦ καπνὸς
ἐξῆλθεν ἀνθρώποις ἐκείνην, καὶ
τῶν ἰδὼν δύναμις, ὡς ἰχθυοὶ
ἐκείνην οἱ σαρφίτις τῆς γῆς.

4 Καὶ ταῖς ἰσχυρὰς ἵνα μὴν
βλάψουσιν τὰ χοιράρια τῆς
γῆς, καὶ καμίνου πικρὰν, καὶ
καμίνου διδόν· παρὰ

μόνες οἷτινες εἰς ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἰδὼθ' αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωποι.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐχ εὕρησουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἦτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς γέφυραι ὅμοιοι χρυσοῦ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα αἰδρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηρεῖς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερίγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων, ἔκταν πολλῶν τριχόντων εἰς τὸν πόλεμον.

10 Καὶ ἔχουσιν ὕρας ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα ἢ ἐν ταῖς ὕραις αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τὸς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

11 Καὶ ἔχουσιν ἴφ' αὐτῶν

μοναχὰ τὸς ἀνθρώπους· ἐπὶ δὲ ἔχουσιν τὴν βίβλιν τοῦ Θεοῦ ὡς τὸ μέτωπόν της.

5 Καὶ ταῖς ἰταρύνουσαι, ἵα μὴ τὸς σκοτεῖται, ἀλλὰ ἵα τὸς βασανίσαι πέντε μῆνας· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὅσων βασανισαὶ τὸ σκοτεῖται, ὅταν κτεπῶσι ἀνθρώποι.

6 Καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις δίλυσιν ζητήσουσιν αὐτοὺς τὸν θάνατον, καὶ οὐκ εὕρησιν αὐτόν· καὶ δίλυσιν ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ ὁ θάνατος δίλιν φεύγει ἀπ' αὐτοῦ.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἦται ὅμοια μὲν τὰ ἄλογα ὅσων ἦναι ἰταρύνουσαι εἰς πόλεμον· καὶ ὅσων ὡς τὰ κεφάλιά της ἦται ὅσων γεφυραὶ ὅμοια χρυσοῦ, καὶ τὰ πρόσωπά της ὅσων αἰδρώπων αἰδρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡσὶν τρίχαις γυναικῶν, καὶ τὰ ὀδόντιά της ἦται, ὡσὶν τῶν λεόντων.

9 Καὶ εἶχον τοῦθ' ὡσὶν σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερίγων της ἦται ὡσὶν φωνὴ ἁλογαμάτων, ὅσων τῶν τριχόντων εἰς τὸν πόλεμον.

10 Καὶ ἔχουσιν ὕρας ὡσὶν σκορπίοι, καὶ ἔχουσιν κέντρα ἢ ἐν ταῖς ὕραις της· καὶ ἡ ἐξουσία της ἦται, ἵα ἀδικῆσαι τὸς ἀνθρώπους πέντε μῆνας.

11 Καὶ ἔχουσιν ἰσχύος τοῦ

ἐκείνη τὴν ἄγγελος τῆς
ἀέουσα· ὄνομα αὐτῇ
Ἑβραϊκῶς, Ἀβραδὼν, καὶ εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν ὄνομα ἔχει
Ἀπολλόων.

12 Ἡ οὖν ἡ μία ἀπέλθου,
ὅτι ἔρχεται ἐπὶ δύο καὶ
μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἑκτὸς ἄγγελος
ἐσάλπισεν, καὶ ἤκουσα φωνῆς
ἐκ τοῦ ποταμοῦ κίερατος
τοῦ ποταμοῦ τῆ χειρὸς τοῦ
ὄντος τοῦ ὕδατος.

14 Λέγουσιν τῷ ἑκτῷ
ἄγγेलι ὅτι ἔχει τὴν σάλ-
πιγγα· ἄκουε τῆς τέσσαρας
ἀγγέλων τοῦ διόμινης ἐπὶ
τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ
ἐκείνῳ.

15 Καὶ ἰδύθησαν οἱ
τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοι-
μασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ
ἡμέρας καὶ μῆνα καὶ
ἔτος, ἵνα ἀποκτίουνσι
το τρίτον τοῦ ἀνθρώπου.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς γρα-
τευμάτων τοῦ ἰσχυροῦ, δύο
ποταμοὶ μυριάδων· καὶ
ἔκαστος τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ ὅτε εἶδον τὴν
ἰσχυρὴν ἐν τῷ ὄρασι, καὶ
τὴν καὶ τὴν ἐκείνην ἐπὶ αὐτῶν
ἔρχεται θυρακὸς πυρρὸς
καὶ καυτὸς καὶ θαλάσσης
καὶ αἱ κεφαλὴ τοῦ ἰσχυροῦ
εἰς κεφαλὰς λιόντων, καὶ
ὡς οὗτοι γεράτοι αὐτῶν

βασιλεία τὴν ἄγγελος τῆς
ἀέουσα· τὸ ὄνομά τῃ
Ἑβραϊκῶς, Ἀβραδὼν, καὶ εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαι ἔχει
ὄνομα Ἀπολλῶν.

12 Ἐπεὶ ἀπελθόντων ἐπὶ
αὐτῶν, ὅτι ἔρχονται ἀπὸ
δύο ἀπὸ τῶν μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἑκτὸς ἄγγελος
ἐσάλπισεν, καὶ ἤκουσα μίαν φω-
νὴν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ κίερατος
τοῦ ποταμοῦ τῆ χειρὸς τοῦ
ὄντος εἰς τὸν ὕδατος,

14 Ὅτι ἔλθουσιν εἰς τὸν
ἑκτὸν ἄγγελος ὁ ὅποιος ἔχει
τὴν σάλπιγγα· ἄκουε τῆς
τέσσαρας ἀγγέλων ὅτι ἔλθουσιν
διμήναι εἰς τὸν ποταμὸν τὸν
μεγάλον τὸν Εὐφράτην.

15 Καὶ ἰδύθησαν οἱ
τέσσαρες ἄγγελοι ὅτι ἦσαν
ἰτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ
ἡμέρας καὶ μῆνα καὶ ἔτος, διὰ
τοῦ σποτύουσιν τὸ τρίτον
μέρος τοῦ ἀνθρώπου.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν
γραφειῶν τῶν καβαλαρικῶν
ἦσαν δύο μυριάδες μυριάδων·
καὶ ἕκαστος τὸν ἀριθμὸν
αὐτοῦ.

17 Καὶ τοιοῦτος ὁ ὅπως εἶδα
εἰς τὴν ὥραν τὰ ἄλογα, καὶ
ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἀπάνω
της, καὶ ἰφρῆσαι σιδηρόσηδα
πύργους, καὶ ὑακίνθους, καὶ
καὶ τὰ κεφάλια
τοῦ ἀνθρώπου ἦσαν ὡς αἱ κε-
φαλὴ τῶν λιόντων, καὶ ἀπὸ

ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θύϊον.

18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τύτων ἀπεικτάθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπιῦ καὶ ἐκ τοῦ θύϊου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν γομάτων αὐτῶν.

19 Αἱ γὰρ ἔχουσαι αὐτῶν ἐν τῷ γόματι αὐτῶν εἰσιν· αἱ γὰρ ἔβραι αὐτῶν ὅμοιοι ὄφιοι, ἔχουσαι κεφαλὰς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικῶσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐκ ἀπεικτάθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, ὅτι μετιόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνησωσιν τὰ δαιμόνια, καὶ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ ὅτι βλέπει δύναται, ὅτι ἀκούει, ὅτι περιπατεῖ.

21 Καὶ ὁ μετιόησαν ἐκ τῶν φόβων αὐτῶν, ὅτι ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν, ὅτι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, ὅτι ἐκ τῶν κλειμμάτων αὐτῶν.

τὸ γόμα τῆς εὐγίας φασίαν καὶ καπνὸς καὶ θάψα.

18 Ἀπὸ τῶν τῶν, ἀπὸ τῆς φασίαν καὶ ἀπὸ τῶν καπνὸς καὶ ἀπὸ τῶν θάψα ὅπῃ εὐγίαν ἀπὸ τὸ γόμα τῆς, ἰσχυρότη τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

19 Διὰ τὴν αἱ ἐχούσαις τῆς ἦταν εἰς τὸ γόμα τῆς· ἀπὸ αἱ ἔβραις τῆς ἦταν ὅμοιοι αὐτῶν ὄφιδιον, καὶ ἔχουσαι κεφαλὰς· καὶ μὴ ταῦτα ἀδικῶσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐκ ἀπεικτάθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ἐν ταῖς, ὅτι μετιόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῆς, ἵνα μὴ προσκυνησιν τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χαλκᾶ, καὶ τὰ λίθινα, καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὅποια διὰ δύναται ὅτι εἰδῶσι, ὅτι εἰς ἀκούσῃ, ὅτι εἰς περιπατεῖ.

21 Καὶ ὁ μετιόησαν ἀπὸ τῆς φόβους τῆς, ὅτι ἀπὸ τῆς φαρμακείας τῆς, ὅτι ἀπὸ τῆς πορνείας τῆς, ὅτι ἀπὸ τῆς κλειμμάτων τῆς.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ' εἶδον ἄλλους ἄγγελους ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ἔβραι, περιδεδυμένους νεφέλῃ· καὶ ἰρις ἐπὶ τοῦ κεφαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς γέλοι πυρός.

ΚΑΙ' εἶδα ἄλλους ἄγγελους δύνατον ὅπῃ ἐκτείνοντο ἀπὸ τοῦ ἔβραι, ἐνδυμένοι νεφέλῃ· καὶ τὸ ἔβραιον τόξον ἐπὶ εἰς τὸ κεφάλι τῶν καὶ τὸ πρόσωπον τῶν ὡς ὁ ἥλιος, καὶ τὰ πόδας τῶν ὡς γέλοι πυρός.

2 Καὶ ἦσαν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτῷ βιβλαρίδιον ἀπογραφῆς·
καὶ ἴδοντο τοὶ πόδα αὐτῷ τὸν
δεξιὸν ἐπὶ τῇ θάλασσῳ, τὸν
ἐξ ἡμεῶν ἐπὶ τῇ γῇ·

3 Καὶ ἱεραξὶ φωνῇ
 ἔκραξεν λέγων· μέγα τὸ
 καὶ ἐπὶ ἱεραξί, ἰθαλῆσαν
 αὐτὰ ἔκρηται τὰς ἰαυτὰς
 ἐκείνη.

4 καὶ ἐπὶ ἰσχυροῦς αἱ
ἐντα βριταὶ τὰς φωνὰς
ἐκείνης, ἰσχυροὶ γράφει· καὶ
ἐντα φωνὴ ἐκ τῆ ἡραϊῆ,
ἐκείνη μὲν Σφραγιστοὶ α
ἐκείνη αἱ ἐκτα βριταὶ,
ἐκείνη αἱ ἐκτα γράφει.

1. οὐκ ἐγγυς ἐν πόλει
 2. τῆς θαλάσσης καὶ
 3. τῆς γῆς, καὶ τῆς χύμα
 4. αὐτῆς, τῆς ἐρείας,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ
ΠΑΤΕΡΟΣ, ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΗΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΛΗΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ
ΕΜΕΙΣ ΕΝ ΑΥΤῃ, ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΟΞΑΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΥΤῃ,
ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΙΣΧΥΣ

[illegible]

8 Kas. i. Corin. 6. 9. 10. 11.

2 Καὶ ἐκρατῶσιν εἰς τὸ χεῖρ
 τυ εἰς βέλταράκιον ἀνοικτόν·
 καὶ ἔβαλλε τὸ πῦρ· καὶ τὸ
 διέβη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ
 τὸ ζεῖον εἰς τὴν γῆν·

3 Καὶ ἱκεταὶ, μὴ μεγάλην
φύσιν ὥσπερ βρυχᾷται ὁ λίων·
καὶ ὅταν ἱκεταὶ, ἰδύλησαν
αἱ ἱστὶ βροταὶ ταῖς φύσιν
της.

4 Καὶ ὅταν ἰλάλησαι αἰ
 πτὰ βροταῖταις φωναῖς τες,
 ἰγὼ ἱμῶν γὰρ γράψω ἀμὴ
 ἄκουσα φωνῇ ἀπὸ τῶν ὕψων
 ὅπῃ μὲ ἔλιγι· Βύλωσι ἱκίῃα
 ὅπῃ ἰλάλησαι αἰ πτὰ βροταῖται,
 καὶ μὴ τὰ γράψας.

5 Καὶ ὁ ἀγγελεῖς, τὸν ὅποιον
 ἴδᾳ, ὅπῃ ἰσχύεται ἀπ᾿ αὐτοῦ εἰς
 τὴν θάλασσαν καὶ ἀπ᾿ αὐτοῦ εἰς
 τὴν γῆν, ἰσχύεται τὸ χεῖρ τοῦ
 εἰς τὸν ἄραρον.

6 Καὶ ἄμωσιν εἰς ἐκείνου
ὡπὺ ζῇ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰ-
ῶνων, ὁ ὡπῶς ἔκτισεν τὰν ἕραν
καὶ ἐκείνα ὡπὺ εἶναι μίσα εἰς
αὐτὸν, καὶ τὴν γῆν καὶ ἐκείνα
ὡπὺ εἶναι μίσα εἰς αὐτὴν, καὶ
τὴν θάλασσαν καὶ ἐκείνα ὡπὺ
εἶναι μίσα εἰς αὐτὴν, ὅτι καὶ ἐξ
ἐκείνου εἶναι πάντα.

7 Ἀλλὰ εἰς ταῖς ἡμέραις
τῆς φωτὸς τῷ ἰσθμῷ ἀγγέλω,
ὅταν μελλῇ τὰ σαρπίση, δίδω
τιλινδῶ τὸ μυστήριον τῷ Θεῷ,
καθὼς ἐπαγγέλισι τῆς δόξης
τῷ τῷ προφῆτῃ.

8 Καὶ ὁ Φωὸς ἐπὶ ἅπαντα

τῷ ἕραιῳ, πάλιν λαλήσα μετ' ἑμῶ, καὶ λέγεσθαι. Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἡνεγμύειν ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἱερωτοῦ ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκ τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθεν πρὸς τὸν ἄγγελος, λέγων αὐτῷ· Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ πικραίνῃ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτι ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μοι· Διῶ σοι πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

ἀπὸ τοῦ ἕραιου, πάλιν μετ' ἐλάμην, καὶ ὡς Σίρι, ἔπαρ τὸ βιβλαρίδιον καὶ εἶπαι ἀνακτὸς ἐς τὸ χεῖρ τῷ ἀγγέλου, ὃ ἐστὶν ἱερεὺς ἀπῶν εἰς τὴν θαλάσσαν καὶ εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ ἐπεὶ αὐτὸς εἰς τὸν ἄγγελον, λέγοντάς τε· Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Ἐσθί καὶ ἀποφάγε το· καὶ ὡς τὸ πικρὸν τὴν κοιλίαν σου, ἀλλὰ ἐκ τῆς στόμα σου θύειν ὡς μέλι ὡς ἀν μέλι.

10 Καὶ ἐπεὶ τὸ βιβλαρίδιον ἀπὸ τοῦ χεῖρ τῷ ἀγγέλου, καὶ τὸ ἐκατέφαγε· καὶ ἔπαρ εἰς τὸ στόμα μου γλυκὺ ὡς μέλι· ἀλλ' ὅτι ἐστὶν τὸ ἔφαγε, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μοι· Πρὸς τὰς προφητείας σου ἵσθ ἐλάμην εἰς πολλὰς λαοὺς, καὶ εἰς πολλὰ ἔθνη, καὶ εἰς πολλὰς γλώσσας, καὶ εἰς πολλὰς βασιλείας.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ' ἰδοὺ μοι κάλαμος ὁμοῖος ῥάβδῳ· καὶ ὁ ἄγγελος εἰσήκει, λέγων· Ἐγχεσθαι, καὶ μέτρησαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὸν προσκυβύοντα ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ τὸν αὐλὸν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἑκκαὶ ἑξῶ,

ΚΑΙ' μοῦ ἰδοὺ ὡς κάλαμος ὡς ῥάβδῳ· καὶ ὁ ἄγγελος εἰσήκει, λέγοντάς· Σήκω, καὶ μέτρησαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τοὺς ἐκκυβύοντες ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ τὸν αὐλὸν τοῦ ἑκκαὶ ἑξῶ ἀπὸ τοῦ ἑξῆς τοῦ ναοῦ

οὐ καὶ αὐτὸν μετρήσει, ὅτι
ἰδοὺ τὰς ἰδίαι· καὶ τὴν
πόλιν τῆς ἁγίας πατήσεσι
οἷας τισσάραντα δύο.

3 Καὶ δώσω τῆς δύο
μάρτυρας μου, καὶ προφητεύ-
σουσι ἡμέρας χιλίας διακο-
σίας ἑξήκοντα, περιβόληται
οὐρανός.

4 Οὗτοι εἰσιν αἱ δύο
ἰλαῖαι, καὶ δύο λυχναῖαι αἱ
ἑστῆσαι τῇ Θεῷ τῆς γῆς
ἱερόσιν.

5 Καὶ εἴ τις αὐτὸς θίγῃ
ἀδελφούς, ὥς ἱκανοῦνται
εἰς τὸ γόματις αὐτῶν, καὶ
καταβῇ τὸν ἰχθῆος αὐτῶν·
οὐ εἴ τις αὐτὸς θίγῃ
ἀδελφούς, ἔτω διὰ αὐτὸν
οὐρανός.

6 Οὗτοι ἴχθυοι ἔξουσιν
ἐκ τῆς πόλεως, ἵνα μὴ
ῥυπαρὴ αὐτοὶ εἰς ἡμέρας
οὐρανὸν τῆς φωνῆς· καὶ
ἴχθυοι ἴχθυον ἐπὶ τῶν
ὕδατι· ῥυπαρὸν αὐτὰ εἰς
οὐρανόν, καὶ πατάξαι τὴν
γῆν ὥστε πληγῇ, ὅσας
εἰς θάλασσαν.

7 Καὶ ὅταν τελείωσιν τὴν
μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον
οὐκ ἀρπάσσει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
θανάτου· οὐδὲ αὐτοὶ ἀπὸ
αὐτοῦ ἀπὸ τῆς θανάτου.

8 Καὶ τὰ πνεύματα
τῶν ἁγίων τῶν πλῆθους

ἰαῦ, εὐγαλίει τὴν ἔξω, καὶ μὴν
τὴν μετρήσει, ὅτι ἰδοὺ εἰς
τὰ ἰδίαι· καὶ τὴν πόλιν τῆς
ἁγίας θίγῃ τὴν πατήσεσι
σαράντα δύο μῆνας.

3 Καὶ θίγῃ δώσει τῆς δύο
μάρτυράς μου (ἡ προφητεία)
καὶ θίγῃ προφητεύσει χιλίας
διακοσίας ἑξήκοντα ἡμέραις,
ἰδουμένοι σάκκους.

4 Ἐτοῖοι εἰσιν αἱ δύο
ἰλαῖαι, καὶ δύο λυχναῖαι ὅπως
εἰσὶν ὁμπροσὰ εἰς τὸν
Κύριον τῆς γῆς.

5 Καὶ αἱ θίγῃ καὶ εἰς
τὴν θάλασσαν, εὐγαλίει φωνή
ἀπὸ τοῦ γόματις, καὶ κατα-
τρέγῃ τὴν ἰχθῆος τῆς· καὶ
αἱ θίγῃ καὶ εἰς τὴν ἀδικήσιν,
τίττις λογῆς κάμῃ χρεῖα
καὶ αὐτὸς εἰς φωνή.

6 Ἐτοῖοι ἴχθυοι ἔξουσιν
εἰς τὴν πόλιν, διὰ ἵνα
μὴ βεβήκη βροχή εἰς ταῖς ἡμέ-
ραις τῆς προφητείας τῆς· καὶ
ἴχθυοι ἴχθυον εἰς τὰ ὕδατα,
καὶ τὰ μεταβάλλουσιν εἰς αἶμα,
καὶ εἰς κτυπήσιν τὴν γῆν μὴ
ἐκ τῆς λογῆς πληγῇ, ὅσας
φορὰς θίγῃ.

7 Καὶ ὅταν τελειώσῃ τὴν
μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον
οὐκ ἀρπάσσει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
θανάτου· θίγῃ καὶ εἰς πόλιν μὴ
αὐτὸς, καὶ θίγῃ τὴν νίκησιν,
καὶ θίγῃ τὴν φωνή.

8 Καὶ τὰ πνεύματα τῆς
(θίγῃ καὶ εἰσὶν) εἰς τὸ

πόλις τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐγαν-
ρώθη.

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν, καὶ ἰδῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφή-
σῃσι τεθῆναι εἰς μύματα.

10 Καὶ οἱ κατοικῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαρῶσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ ὅρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι ἔτοι οἱ δύο προφῆται ἑσάσονται τὰς κατοικῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσέλθει ἐπ' αὐτούς· καὶ ἔγρηται ἐπὶ τὴς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔκτισεν ἐπὶ τὴς διωρῆ-
τας αὐτῆς.

12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλης ἐκ τοῦ ὑρανοῦ, λέγουσαν αὐτοῖς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν ὕρανον ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἰδιώρησαι αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν ἰκεῖνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ

πλάτωμα τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἡ πόλις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ἐκεῖ καὶ ὁ Κύριος μας ἐγανώθη.

9 Καὶ (ἀνδραγατῶν) ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν φυλῶν καὶ ἀπὸ τῶν γλωσσῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἰδοὺ τὰ πτώματα αὐτῶν τρεῖς καὶ ἥμισυ ἡμέρας, καὶ τὰ πτώματα τῶν δὲν θίλονται ἐξ ὧν ἐκτεθῆ-
σιν εἰς τὰ μύματα.

10 Καὶ ἰκίοντες ὅτι κατοικῶσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν θίλουν χαρὰ ἀπάνω εἰς ἑτέτα, καὶ διδάσκουσιν καὶ θίλουν τὰς ἐκεί-
τας εἰς τὸν ἄλλον, ὅτι ἰσχυροὶ οἱ δύο προφῆται ἑσάσονται· ἰκίοντες ὅτι ἰσχυροὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ ὅταν ὅτι τὰς τρεῖς καὶ ἥμισυ ἡμέρας, πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐμβήκει ἐπὶ αὐτούς καὶ ἐγάρθηκα ἀπάνω εἰς τὰ ποδάρια τῆς, καὶ μεγάλος φόβος ἔκτισεν εἰς ἑκείνην· ὅπου τὴς ἔλκεται.

12 Καὶ αὐτοὶ ἀκούσας φωνῆς μεγάλης ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· ὅπου τὴς ἔλκεται· Ἀνάβητε ἰδοὺ. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν ὕρανον μετὰ τῆς νεφέας καὶ ἰδοὺ τῆς οἱ ἐχθροὶ τῆς.

13 Καὶ εἰς ἰκεῖνη τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ τὸ

ἰσχυροὶ τῆς πολυῆς ἰπῖσι, καὶ ἀποκρίθησαν ἐν τῷ σπασμῷ ἑκατὰ ἀνδρῶν χιλιάδης ἑκάστη καὶ οἱ λοιποὶ ἰαφροὶ ἰαφροὶ ἔχοντες, καὶ ὄψαν διξαι τῷ Θεῷ τοῦ ἑσθίου.

13 Ἡ καὶ ἡ δευτέρα ἀποκρίθη, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα καὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχὺ.

14 Καὶ ὁ ἑξῆς ἀγγεῖλος ἰσάλπισι, καὶ ἰγύνετο φωναῖς μεγάλαις ἐν τῷ ἑσθίῳ, λέγοντας. Ἰγύνετο αἱ βασιλείαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου ἡμεῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

15 Καὶ οἱ ἑκατὶ καὶ τίσσaris πρὸςβύτεροι οἱ ἰσχυροὶ τῷ Θεῷ καθήμενοι ἐπὶ τῆς θρόνου αὐτοῦ, ἰπῖσαι ὅτι τὰ πρὸςβυτα αὐτῶν, καὶ προσκύνουν τῷ Θεῷ,

16 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ὢν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὅτι ἰσχυροὶ τὴν δύναμιν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐκπορεύσονται.

17 Καὶ τὰ ἰσχυροὶ ὀργισθῶσι, καὶ ἔλθῃ ἡ ὀργὴ σου ἐπὶ ὁ παρὲς τῶν νεκρῶν, καὶ ἔλθῃ τὸ μυστήριον σου ἐπὶ τοῦ προφῆτου, καὶ τοῖς φρονησιν τὸ ἱσχυρὸν σου, τοῖς πρὸςβυτα καὶ τοῖς μεγάλαις, καὶ

καὶ ἰπῖσαι τὸ δίκαιον τῆς πολυῆς, καὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ εἰς τὴν σπασμὸν ἑκατὰ χιλιάδης ἑκατὰ ἀνδρῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἰαφροὶ ἰαφροὶ, καὶ ἰδοὺ ἔλθῃ τῷ Θεῷ τοῦ ἑσθίου.

14 Τοῦ ἀνελύμοιου τὸ δευτερον ἰπῖσαι, καὶ ἰδοὺ τὸ τρίτον ἀνελύμοιου ἔρχεται γλῶσσα.

15 Καὶ ὁ ἑξῆς ἀγγεῖλος ἰσάλπισι, καὶ ἰγύνετο φωναῖς μεγάλαις ἐν τῷ ἑσθίῳ, ὅπως ἔλθῃ· Ἐγίνετο αἱ βασιλείαι τῷ κόσμῳ, τῷ Κυρίῳ μας, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ βασιλεύσει εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ ἑκατὶ τίσσaris πρὸςβύτεροι ὅπως καθήμεναι ὀμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν εἰς τὴν θρόνον τῆς, ἰπῖσαι μιτὰ πρὸςβυτα, καὶ ἰπροσκύνουν τῷ Θεῷ,

17 Λέγοντες· Σὺ εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὅπως ἰσχυροὶ, καὶ ἔλθῃ, ὅτι ἰπῖσαι τὴν δύναμιν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐκπορεύσονται.

18 Καὶ τὰ ἰσχυροὶ ὀργισθῶσι, καὶ ἔλθῃ ἡ ὀργὴ σου ἐπὶ ὁ παρὲς τῶν νεκρῶν καὶ ἔλθῃ τὸ μυστήριον σου ἐπὶ τοῦ προφῆτου, καὶ τοῖς φρονησιν τὸ ἱσχυρὸν σου, τοῖς πρὸςβυτα καὶ τοῖς μεγάλαις, καὶ

διαφθεῖραι τὰς διαφθείρουσας
τὴν γῆν.

19 Καὶ ἤνοιχεν ὁ ναὸς τοῦ
Θιῦ ἐν τῷ ὕραϊ, καὶ ὤφθη
ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτῇ
ἐν τῷ ναῷ αὐτῇ· καὶ ἐγένετο
ἀγραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ
βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ
χάλαζα μεγάλη.

γάλης, καὶ αἱ ἀδυναμίαι αὐ-
τῆς ὅπως ἀφανίσουσιν τὴν γῆν.

19 Καὶ ἀνέχθη ὁ ναὸς
τοῦ Θιῦ εἰς τὸν ὕραν, καὶ
ἐφάνη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθή-
κης εἰς τὸν ναὸν τοῦ· καὶ
ἐγένετο ἀγραπαὶ καὶ φωναὶ
καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ
χάλαζα μεγάλη.

Κιφ. β'. 12.

ΚΑΙ' σημεῖον μέγα ὤφθη
ἐν τῷ ὕραϊ· γυνὴ
περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ
ἡ σιλήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν
αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς στέφανος ἄγιον δώ-
δεκα.

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα,
κράζει ὠδίνουσα, καὶ βασανι-
ζομένη τεκίῃ.

3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον
ἐν τῷ ὕραϊ, καὶ ἰδὼν δράκων
μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς
ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῇ διαδή-
ματα ἑπτὰ.

4 Καὶ ἡ ὕρα τοῦ
σύρει τὸ τρίτον τῶν ἁγίων
τοῦ ὕραϊ, καὶ ἵσταται αὐτὴς
εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων
ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς
τῆς μελλούσης τεκίῃ, ἵνα
ὅταν τέκῃ, τὸ τέκνον αὐτῆς
καταφάγῃ.

5 Καὶ ἔτικει υἱὸν ἄρρενα,
ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα

ΚΑΙ' σημεῖον μέγα· γυνὴ
εἰς τὸν ὕραν· με-
γιστὰ ἰδὼν τὸν ὅλον,
καὶ ἡ σιλήνη ὑποκάτω εἰς τὰ
ποδάρια τῆς, καὶ ὅταν εἰς
τὸ κεφάλι τῆς ἔται ἡ στέφανος
ἀπὸ δώδεκα ἁγίων.

2 Καὶ ἔχουσα ἐν τῇ
ἐγγαστρικῇ, ὠδίνουσα καὶ
ποῦσα, καὶ βασανίζουσα καὶ
γινήσκουσα.

3 Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημεῖον
εἰς τὸν ὕραν, καὶ ἰδὼν ὅτι
δράκων μέγας καὶ πυρρὸς
ὅπως ἔχει ἑπτὰ κεφαλὰς, καὶ
δέκα κέρατα· καὶ εἰς τὰ κε-
φαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ στέφανοι.

4 Καὶ ἡ ὕρα τοῦ σύρει
τὸ τρίτον τῶν ἁγίων τοῦ
ὕραϊ, καὶ τὴν ἑστηκυῖαν αὐτὴν
εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων
ἑστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς
ὅπως ἵμελλῃ γενέσθαι, ὅπως
καταφάγῃ τὸ τέκνον τῆς, ὅταν
τὸ γενέσθαι.

5 Καὶ ἔγεννησεν υἱὸν
ἄρρενα, ὃς ἑστὶν ὁ μέλλων

καὶ οἱ ἐν τῇ μέσῃ σιδερά·
καὶ ἔρριχθη τὸ τέκνον αὐτῆς
ἐν τῷ ποταμῷ καὶ τὸν θρόνον
αὐτῆς.

Καὶ ὁ γυνὴ ἰδὼσα
καὶ τὸν θρόνον, ἔπνι ἔχει
τοῦτον· καὶ καταβύθη ἐν τῷ
ποταμῷ καὶ τὸν ποταμὸν αὐ-
τῆς ἔπνιεν ὡς διακοσίας
ἡμέρας.

Ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ ποτα-
μοῦ ἔφη· ὁ Μιχαὴλ καὶ
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἰπολέμησαν
κατὰ τὸν δράκοντα, καὶ ὁ
δράκων ἠνικησάμην, καὶ οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ.

Ὁ δὲ βασιλεὺς ἰσχυρῶς, ὅτι
κατὰ τὸν ποταμὸν αὐτοῦ ἔστι ἡ
ἐκκλησία.

Ὁ δὲ βασιλεὺς ὁ δράκων ὁ
αὐτοῦ, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ
καταβύθη ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ ὁ
ποταμὸς ἔπνιεν τὸν οὐρανόν·
καὶ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν
ποταμὸν ἔρριχθη αὐτὸς, μετ'
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν
μεγάλαν λέγουσαν ἐν τῷ
πνεύματι· ὁ ἀρχαῖος ὁ κατα-
βύθη ἐν τῷ ποταμῷ καὶ ὁ
ποταμὸς ἐπνίεν τὸν οὐρανόν, καὶ
ὁ οὐρανὸς τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ·
ἐπὶ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία· ὁ κατήγορος
τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατή-
γορος αὐτῶν ἰσχυρῶς τοῦ Θεοῦ
καὶ τῶν ἁγίων καὶ ἡμετέρων·

11 Καὶ αὐτοὶ ἰσχυρῶς αὐ-
τῶν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἁγίου, καὶ

ποιμαίνῃ ὅλα τὰ ἔθνη μὴ
ζάβδος σιδεράν· καὶ ἀρπάχθη
τὸ τέκνον τῆς εἰς τὸν Θεόν καὶ
εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς ἔφυγεν
εἰς τὴν ἔρημον, ἐκεῖ ὅπου ἔχει
τόποι ἐτοιμασμένοι ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ, διὰ τὰ τὴν θρέψουσιν
ἐκεῖ χιλίας διακοσίας ἐξήκον-
τα ἡμέρας.

7 Καὶ ἔγινε πόλεμος· εἰς
τὸν ἔθνη· ὁ Μιχαὴλ καὶ
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἰπολέμησαν
ἐναντίον τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ
δράκων ἠνικησάμην, καὶ οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ.

8 Καὶ διὲν ἡκαταπέντησαν,
ἐδὶ τόπος αὐτῶν ἐνέριδεν πλέον
εἰς τὸν ἔθνη.

9 Καὶ ἔρριχθη ὁ δράκων ὁ
μέγας, ὁ ὄφις ὁ παλαιός, ὅπου
καλεῖται διάβολος, καὶ ὁ σα-
τανῆς, ὅπου πλατὺ ὄλην τὴν
οἰκουμένην, ἔρριχθη εἰς τὴν γῆν·
καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἀντάμα μετ'
αὐτοῦ κατιγχευμένωσθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μι-
γάλαν ὅπου ἔλεγεν εἰς τὸν ἔθνη·
Τώρα ἔγινε ἡ σωτηρία καὶ
ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ μας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ
Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι ἔρριχθη κάτω
ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν μας,
ἐκεῖνος ὅπου τὴν ἡκατηπέντη
ἡμέραν εἰς τὸν Θεόν μας
ἠνικησάμην καὶ ἡμετέρας·

11 Καὶ αὐτοὶ τὸν ἠνικησάν
διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἁγίου, καὶ διὰ

διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας
αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν
ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.

12 Διὰ τὸτο ἰφραίνουσι
οἱ ἕβραιοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς
σκηνοῦντες· οἵ αὖ τοῖς κατοικοῦσι
τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς
ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν,
εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν
ἔχει.

13 Καὶ ὅτι ἰδὼν ὁ δράκων
ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε
τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτικε τὸν
ἄρρῆνα.

14 Καὶ ἰδόθῃσαι τῇ γυ-
ναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ αἰτῆ
τοῦ μεγάλου, ἵνα πύτῃται εἰς
τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς,
ὅπου τρέφεται ἐκ τῆς καὶ
καιρῆς, καὶ ἡμισυ καιρῶ, ἀπὸ
προσώπου τοῦ ὄφινος.

15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφινς ὀπίσω
τῆς γυναίκος ἐκ τοῦ σώματος
αὐτῆς ὕδωρ ὡς ποταμὸν, ἵνα
ταύτην ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

16 Καὶ ἔβουθησεν ἡ γῆ τῇ
γυναικὶ, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ
σῶμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν
ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων
ἐκ τοῦ σώματος αὐτῆς.

17 Καὶ ἄρξινθη ὁ δράκων
ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθε
ποιῆσαι πολίμω μετὰ τῶν
λοιπῶν τῷ σπέρματος αὐτῆς,
τῶν τηρήσειν τὰς ἐντολὰς τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἰχρύων τὴν μαρτυ-
ρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας τῆς
καὶ διὰ ἀγάπης τοῦ ζῆ-
τους ἵως τὸν θάνατον.

12 Διὰ τὸτο ἰφραίνουσι
οἱ ἕβραιοὶ, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς
καὶ εἰς αὐτὰς ἀποκατα-
στάσεις ὅπου κατοικεῖται τὸ γῆ
καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέ-
βη ὁ διάβολος εἰς τὴν γῆν
ταῖς θυμὸν μέγαν, εἰδόμενος
ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅταν ἰδὼν ὁ δράκων
ὅτι ἔρριχθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε
τὴν γυναῖκα, ἥ ὅπου ἔτικε
τὸ ἀρσενικόν (ταῖς ἀρσενικόν.)

14 Καὶ ἰδοῦσαι τὴν γυ-
ναικὰ δύο πτέρυγες τοῦ αἰτῆ τοῦ
μεγάλου, διὰ τὰς πτέρυγας αὐτῆς
ἐρημον εἰς τὸν τόπον τῆς, ὅπου
ὅπου τρέφεται ἐκ τῆς καὶ καιρῆς,
καὶ ἡμισυ καιρῶ, μαρτυρεῖται
τὸ πρόσσωπὸν τοῦ ὄφινος.

15 Καὶ ὁ ὄφινς ὀπίσω τῆς
γυναίκας ἐβάλει ὕδωρ ἐκ τοῦ σώ-
ματος αὐτῆς ὡς ποταμὸν, ἵνα
καὶ ἡ κάμη τῆς παρὰ τὸ ποταμὸν.

16 Ἀπῆλθε γὰρ ἡ γῆ ἐπὶ τῇ
γυναικὶ, καὶ ἀνοίξεν ἡ γῆ τὸ
σῶμα τῆς, καὶ ἐκατέπιε τὸν
ποταμὸν, τοῦ ὅπου ἔβαλεν ὁ
δράκων ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτῆς.

17 Καὶ ἀρξινθη ὁ δράκων
εἰς τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπῆλθε
καὶ ἡ κάμη πύλμας μετὰ τῶν λοιπῶν
τῆς σπέρματος, ὅπου τηρεῖται
ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ, καὶ
ὅπου ἔχουν τὴν μαρτυρίαν τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14. How much did the
Sons of Liberty?

18 Καὶ ἰγὼ ἱστάθηκα εἰς
τὸν ἄμμου τῆς θαλάσσης·

Κ.Φ. γ'. 13.

Καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ Θεοῦ διακονοῦντες, ἵνα
ἐξουσία ᾖ ἡμεῖς καὶ κρατῶ-
μεθα ἐν τῇ ἐκείνῃ κατὰ
τὴν δύναμιν τῆς ἐκείνης
ἐν ᾗ ἡμεῖς ἀνταναστήσομεθα,
καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτῇ ἀποκατα-
στήσομεθα.

[illegible]

1. 2000 1000 1000 1000
 2. 1000 1000 1000 1000
 3. 1000 1000 1000 1000
 4. 1000 1000 1000 1000
 5. 1000 1000 1000 1000
 6. 1000 1000 1000 1000
 7. 1000 1000 1000 1000
 8. 1000 1000 1000 1000
 9. 1000 1000 1000 1000
 10. 1000 1000 1000 1000

Τὸ ἄρσεν, λίγαντι Τῆς
ἀντιπρὸς τῆς ἑξῆς: Τῆς δι-
σταλτοῦ πλεονασμοῦ μετ' αὐ-
τοῦ.

3 Καὶ ἰδὼς αὐτὸν εὐφρα-
νίσθη πολύτα καὶ εἰπὼν
αὐτῷ· ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπῶ-
μενος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἁγίος,
ὁ πατήρ μου ὁ ἀληθινός.
ἔτις ἐστις ἐν τῷ κόσμῳ.

ὁ καὶ ἔσφιξεν τὸ τόμα αὐτὸ

ΚΑὶ ἴδρα ἐκ τῆς ἀνθρώπου ἀπὸ
 τῆς θαλάσσης ἕνα θηρίον,
 καὶ ὄχι ἵπτα κεφαλᾶς, καὶ
 κρατὰ δύο· καὶ ἀπάνω εἰς
 τὰ κρατὰ τῆς δὲ σιφάνια,
 καὶ ἅπαντα εἰς τὰ κεφάλιά τῶν
 ὄντων θλασθῆναι.

2 Καὶ τὸ θύρειον ὅπῃ εἶδα,
ἐπὶ ἑαυτοῦ παρῶμαι, καὶ τὰ
πόρτα τῆ ἀσάν τῆς ἀρκύ-
δος, καὶ τὸ σίμα τῆ ἀσάν τὸ
ἐν τῷ λειταρίῳ, καὶ τοῦ
ἰδάνου ὃ ὄραται τὴν δύναμίν
τη, καὶ τοὶ θύριοι τε, καὶ
ἰξυσταὶ μεγάλην.

3 Κα. ἴδα μίαν ἀπὸ ταις
κεφαλαις τε ὅτι ἦτοι κτυπη-
ται· Σακετε· ἀμήν ἡ πλη-
γη τοῦ Σακκίου τε ἱατρῶν,
καὶ ἡ γὰρ κεφαλὰς αὐτῶν ἀκο-
λύεται ἐκ τοῦ Σπριθ.

ὁ Κανὶ προσκύψαν τὸν
ῥαβδόντα, ὁ ἴππὸς ἰδὼν
ἰξυσίαν εἰς τὸ θηρίον, καὶ
προσκύψαν τὸ θηρίον, λέγον-
τες· Τίς εἶναι ὁμοῖον μὴ τὸ
θηρίον; Ποῦ δύνεται γὰρ
πολεμῆσαι μετ' αὐτό;

5 Καὶ τῷ ἰδοῦν τὸ μαρτύριον
ἐλάλει μεγάλα καὶ βλασ-
φημίας, καὶ τῷ ἰδοῦν ἰησοῦν
ἐν αὐτῇ πόλει· μῆτις τίς-
ταραχέσεται ὑμεῖς.

6 Καὶ ἄνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ

εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν,
βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτῷ,
καὶ τὴν σκηνὴν αὐτῷ, καὶ τὴς
ἐν τῷ ἔρειθῳ σκηνοῦντας.

7 Καὶ ἰδὼν αὐτῷ πόλιμον
ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ
ρικῆσαι αὐτός· καὶ ἰδὼν αὐ-
τῷ ἰξυσία ἐπὶ πᾶσαι φυλὴν
καὶ γλῶσσας καὶ ἰδοῦ.

8 Καὶ προσκυνήσουσιν
αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες
ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ὁ γί-
γραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ
βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου
ἐσφαγμένῳ ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει ὤς, ἀκού-
σάτω.

10 Εἴ τις αἰχμαλωσίαν
συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν
ἐπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ
ἀποκτενῇ, δι' αὐτὸν ἐν
μαχαίρᾳ ἀποκτανιῆται. Ὡδὲ
ἔστιν ἡ ὑπομοχὴ καὶ ἡ πίσις
τῶν ἁγίων.

11 Καὶ ἰδοὺ ἄλλο θηρίον
ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ
ἔχει κέρατα δύο ὅμοια ἁγίῳ,
καὶ ἰλάσθαι ὡς δράκον.

12 Καὶ τὴν ἰξυσίαν τοῦ
πρώτου θηρίου πᾶσαι ποιῶ-
ν ἄνθρωποι αὐτοῦ, καὶ ποιῶ-
ν τὴν γῆν καὶ τὰς κατοικοῦντας
ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι
τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, ὃ

διὰ βλασφημίας εἰς τὸν
Θεόν, καὶ βλασφημίας τοῦ
ὀνόματός, καὶ τοῦ σκηνῆ-
τός, καὶ ἰκύνους ἐπὶ κατοικοῦ-
ντας εἰς τὸν ἔρειθον.

7 Καὶ τῷ ἰδὼν καὶ αὐτῷ
πόλιμον ἀντάμα μετὰ τῶν ἁγίων,
καὶ τὰς ρικῆσαι· καὶ τῷ ἰδὼν
ἰξυσία εἰς καθὲν γένος καὶ ἐν
γλώσσας καὶ ἰδοῦ.

8 Καὶ θύσει τὸ προ-
σκυνῆσαι ὅλοι ἐπὶ τῇ
κατοικοῦσιν ἐπ' αὐτῷ ὡς τὸν
γῆν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα
δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐκ τοῦ
κατάσκειν τῆς ζωῆς τοῦ
ἁγίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ τοῦ
ἀρχῆς τοῦ κόσμου.

9 Ἐάν τις ἔχει κεφαλὴν αὐτοῦ,
ὡς ἀκούσῃ.

10 Ἐάν τις αἰχμαλωσίαν φέρῃ (τὴς
ἄλλης εἰς) αἰχμαλωσίαν, ὡς
αἰχμαλωσίαν ὑπογάγει καὶ αὐ-
τός· ἵνα καὶ καὶ καὶ σκοπεῖται με-
τὰ τῷ, καὶ καὶ καὶ καὶ αὐ-
τός καὶ σκοπεῖται μετὰ τῷ.
Ἐδὼ εἶναι ἡ ὑπομοχὴ καὶ ἡ
πίσις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ ἰδοὺ ἄλλο θηρίον
ὁπῶν ἀνίσταται ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ
ἔχει κέρατα δύο ὅμοια ἁγίῳ,
καὶ ἰλάσθαι ὡς αὐτὸν.

12 Καὶ καὶ αὐτῷ τῷ
ἰξυσίαν τοῦ πρώτου θηρίου
ὁμπροσθέν, καὶ καὶ αὐτῷ τῷ
γῆν καὶ ἰκύνους ἐπὶ κατο-
κοῦσιν εἰς αὐτὸν, διὰ καὶ
προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ

ἡ πλὴν τοῦ
δαίτη αὐτῷ.

13 Καὶ ποιῶ σημεῖα
μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῶ
καταβαίνει ἐκ τοῦ θραυ-
τοῦ τοῦ γῆ, ἰσχυρὸν τῶν
ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλατῶ τὸς
κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς,
διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἰδοῦν
αὐτῷ ποιῶσαι ἰσχυρὸν τοῦ
θραυτοῦ λίγων τῶν κατοικῶν
ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῶσαι εἰκόνα
τῷ θραυτῷ ὃ ἔχει τὴν
πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ
ἔξουσι.

15 Καὶ ἰδοῦν αὐτῷ
δύστη σκῆμα τῷ εἰκόνι
τοῦ θραυτοῦ, ἵνα καὶ λαλήσῃ
εἰς τὸν θραυτὸν, καὶ ποιῶσαι,
ἵνα ἂν μὴ προσκυνήσωσι
τὸν εἰκόνα τοῦ θραυτοῦ, ἵνα
ἀποσταθῶσι.

16 Καὶ ποιῶ πάντας, τὸς
μικροὺς καὶ τὸς μεγάλους, καὶ
τὸς πτωχοὺς καὶ τὸς πτω-
χῆς, καὶ τὸς ἰλιυδέρους καὶ τὸς
δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς
χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς
αὐτῶν τοῖς διξίαις, ἢ ἐπὶ τῶν
ποσὶν αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται
ἐμφράσαι ὃ πωλεῖσαι, εἰ μὴ ὃ
ἔστιν ἐν ἡμῶν, ἢ τὸ ἵματιον
τοῦ θραυτοῦ, ἢ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ
σπαστοῦ αὐτοῦ.

πρῶτοι, τῷ ὁποίῳ ἰδιραπεύθη
ἡ πληγὴ τοῦ δαίτη τῆς.

13 Καὶ κάμει σημεῖα με-
γάλα, εἰς τόσους ὅπῃ κάμει καὶ
φασίαι ἵνα κατίβῃ ἀπὸ τὸν
θραυτὸν εἰς τὴν γῆν, ὁμπροσὰ
εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

14 Καὶ πλατῶ ἐκείνους
ὅπῃ κατοικοῦσιν ἀπ᾿ αἰῶν εἰς τὴν
γῆν, διὰ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα
τῷ ἰδοῦν ἵνα κάμῃ ὁμπροσὰ
εἰς τὸ θραυτὸν λίγωντας εἰς
ἐκείνους ὅπῃ κατοικοῦσιν ἀπ᾿ αἰῶν
εἰς τὴν γῆν, ἵνα κάμωσιν
εἰκόνα τοῦ θραυτοῦ, τὸ ὁποῖον
ἔχει τὴν πληγὴν τῷ σπαδίῳ,
καὶ ἔξουσι.

15 Καὶ τῷ ἰδοῦν ἵνα δώσῃ
σκῆμα εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ
θραυτοῦ, εἰς τόσους ὅπῃ ἵνα
διαλαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θραυτοῦ,
καὶ ἵνα κάμῃ, ὅσοι οὖν ἠδίδασιν
προσκυνήσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ
θραυτοῦ, ἵνα σκατωθῶσι.

16 Καὶ κάμει ὅλους, τὸς
μικροὺς, καὶ τὸς μεγάλους, καὶ
τὸς πλουσίους, καὶ τὸς πτω-
χῆς, καὶ τὸς ἰλιυδέρους, καὶ
τὸς δούλους, διὰ ἵνα τῷ δώσῃ
χάραγμα εἰς τὸ χεῖρ τοῦ
τῷ διξίαι, ἢ εἰς τὸ μίτην
τοῦ.

17 Καὶ καίνας ἵνα μὴ
δύνηται ἵνα ἀγοράσῃ ἢ ἵνα
πωλῇ, παρὰ ἐκείνῳ ὅπῃ
ἔχει τὸ χάραγμα, ἢ τὸ
ἵματιον τοῦ θραυτοῦ, ἢ τὸν ἀριθμὸν
τοῦ ὀνόματός τοῦ.

18 Ὡς δὲ ἡ σοφία ἐστὶν ὁ
ἔχων τὸν νοῦν, ψυχρίστω τὸν
ἀριθμὸν τῇ θρησκείᾳ· ἀριθμὸς γὰρ
ἀνθρώπων ἐστὶ, καὶ ὁ ἀριθμὸς
αὐτῇ χ' ε' ς'.

18 Ἐδὼ δὲ καὶ τὸν
ὅποιον ἔχειν, ἡ δὲ
τὸν ἀριθμὸν τῷ
ἀριθμὸς αὐτοῦ
ἀριθμὸς τῷ

Κ1φ. 18. 14.

ΚΑΙ ἰδοὺ, καὶ ἰδὼ ἄρῃον
ἔσθῃς ἐπὶ τὸ ἔσθαι Σιών,
καὶ μετ' αὐτὴ ἑκατὸν τίσσα-
ράκοντα τίσσαρις χιλιάδες,
ἔχουσαι τὸ ὄνομα τῆ πατρὸς
αὐτῆ γεγενημένον ἐπὶ τῶν
μετώπων αὐταί.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ
τοῦ θυσανῶς ὡς φωνὴν ἰδύαντων
πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βρυγμένης
μυγᾶλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα
κιδαρῶδων κιδαριζομένων ἐν
ταῖς κιδάρεσι αὐτῶν.

3 Καὶ ἄδουσιν ὡς ᾠδὴν
καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου,
καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσαρῶν
ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων·
καὶ ᾄδεις ᾠδατο μαθὼν
τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν
τεσσαράκοντα τέσσαρις χι-
λιάδες, οἱ ἠρχασμένοι ἀπὸ
τῆς γῆς.

4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ
 γυναικῶν οὐκ ἰσολέιψται·
 παρθένοι γάρ εἰσιν· οὗτοι
 εἰσιν οἱ ἀκλεβοῦντες τῇ
 ἀρτίῳ ὅπῃ αἱ ἰπάγῃ· οὗτοι
 ὑπογράσθησαν ἀπὸ τῶν

ΚΑΙ ἰδὼν, καὶ ἐκείνους
ὅπου ἵκοντο ἀπὸ τῆς
τοῦ ὄρους τοῦ Σιναι, ἐκείνους
μὴ αὐτοὺς, οἱ ἱεροῦ-
τατιστοὶ, γὰρ οὐκ
εἶχαν τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς
τοῦ γιγνησάντος αὐτοὺς
ΜΗΤΗΡΑ ΤΟΥΣ.

2 Καὶ ὁμοίως ἔλαβον
ἀπὸ τὸν αἵματι, καὶ ἔφαγον
πολλῶν ἡμερῶν, καὶ ἔλαβον
μεγάλῃς ἐξουσίᾳ καὶ ἰσχύϊ
φωτὴν κίβδη καὶ ἰσχύϊ
ρίζαν μετὰ τὴν
τῆς.

3 Καὶ ἡμεῖς οὐκ
ἔδωκεν ἡμεῖς ἵνα τὸ
ἔργον, καὶ ἵνα τὸ
πνεῦμα ζῇ, καὶ ἵνα
προϋπάρχῃ καὶ ἡμεῖς
ἰδιωθῇ ἐν αὐτῷ τῷ
παρὰ ἡμᾶς τῷ
πνεύματι· ἡμεῖς
σύνιοι ἀπὸ τοῦ γῆ.

4. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν
 παῖδες καὶ γυναῖκες ἔρχονται
 λέγοντες· ὁ υἱὸς τοῦ
 Δαυὶδ ἵστηται ἐν τῇ πόλει
 ὑπὸ ἀνυψώσει τοῦ σταυροῦ,
 ἔσθῃ καὶ ἂν ἵσταται.

αὐτῶν, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ
ἐν τῷ ἀγίῳ·

5 Καὶ ἐν τῷ σωματι αὐτῶν
ἐν τῷ ἀγίῳ· ἀμύνει
γὰρ ἡμεῖς ἡμεῖς τὸ θῆρος
ἐν τῷ Θεῷ.

6 Καὶ ἴδω ἄλλοι ἄγγελον
ἐπιβάντα ἐν μισθραϊσμάτι,
ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰῶνι,
ἐκκαλεῖται τῆς κατοικοῦ-
σαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς
ὁ λαὸς καὶ φυλὴ καὶ γλῶσσαι
καὶ λαοί·

7 Αἰγύπτια ἐν φωτὶ μι-
κροῦ· φοβήσεται τὸν Θεόν,
καὶ δοῖται αὐτῷ δοῦναι, ὅτι
ὅσοι ὁ ἄρας τῆς κρίσεως
ἐπὶ καὶ προσκυνήσονται τῷ
θεῷ καὶ τῷ ἱερῶν καὶ τῇ
ἐκκαλεῖται καὶ πηγάς
ὕδατος.

8 Καὶ ἄλλοι ἄγγιλοι
ἐκκαλεῖται, λέγων· Ἐπιστοι,
ἐπιστοι βασιλέων ἡ πόλις ἡ
μεγάλη· ὅτι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
Θεοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς
στένονται πάντα ἴδιον.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος
ἐκκαλεῖται αὐτοῖς, λέγων ἐν
ἐκκαλεῖται· Ἐπὶ τῷ θῆρῳ
ἐκκαλεῖται καὶ τὸ ἱεῖμα αὐ-
τοῦ καὶ ἐκκαλεῖται χεῖρα γὰρ
ἐπὶ τὸ ἱεῖμα αὐτοῦ ἡ ἐπὶ
τῷ χεῖμα αὐτοῦ·

10 Καὶ αὐτοὶ τίεται ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ τοῦ Θεοῦ,

ἀγαπάσθαι ἀπὸ τῆς ἀνδρώ-
πυς πρῶτοι (ἀφίερωμα) εἰς
τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸ ἀγίον·

5 Καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς δὲν
ἐκκαλεῖται· διὰ τὸ εἶναι
ἀκατηγόρητοι ἔμπροσθεν εἰς τὸν
θρόνον τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἴδω ἄλλοι ἄγγελον
ἐπιβάντα ἐπὶ τὰ εἰς τὸ μισθραϊ-
σμα, καὶ ἐκκαλεῖται εὐαγγέλιον
αἰῶνι, ἐν εὐαγγελίῳ ἐκκα-
λεῖται ὅπου κατοικοῦσιν ἀπάνω
εἰς τὴν γῆν, καὶ καὶ ἴδιον,
καὶ φυλὴν, καὶ γλῶσσαι,
καὶ λαοί·

7 Καὶ ἴδιον μὲν φωτὶ
μεγάλῃ· φοβήσεται τὸν Θεόν,
καὶ δοῖται εἰς αὐτὸν δοῦναι, ὅτι
ἐκκαλεῖται ἡ ἄρα τῆς κρίσεως τῆς
καὶ προσκυνήσονται ἐκκαλεῖται ὅπου
ἐκκαλεῖται τὸν ἱεῖμα καὶ τὴν γῆν,
καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ταῖς
πεγαῖς τῶν ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλοι ἄγγιλοι
ἐκκαλεῖται, λέγωντας· Ἐπι-
στοι, ἐπιστοι βασιλέων ἡ πόλις
ἡ μεγάλη· ὅτι ἀπὸ τὸ κρασὶ
τοῦ θυμῷ τῆς πορνείας τῆς
ἐκκαλεῖται ὅλα τὰ ἴδιον.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος
ἐκκαλεῖται αὐτοῖς, λέγων μὲν
ἐκκαλεῖται· Ἐάν καίνας
ἐκκαλεῖται τὸ θῆρος καὶ τὴν
ἐκκαλεῖται τῆς, καὶ πῆρη τὸ χά-
ραγμα τῆς εἰς τὸ μέτωπόν τῆς
ἡ εἰς τὸ χεῖμα τῆς·

10 Καὶ αὐτοὶ δίδω πῆρη
ἀπὸ τὸ κρασὶ τοῦ θυμῷ τοῦ

τοῦ κικερασμένῃ ἀκράτῃ ἐν
τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτῆς·
καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ
καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων
ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ
ἀρνίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τῆ βασι-
νισμῷ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰ-
ῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν
ἀνάπαυσις ἡμέρας καὶ νυκτὸς
οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις
λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ
οἰόματός αὐτοῦ.

12 Ὡδὶ ὑπομοιῶν τῶν
ἁγίων ἴσιν· ὧδὶ οἱ τηροῦντες
τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν
πίσιν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς
ἐκ τοῦ θράνου, λεγούσης μοι·
Γράψον· μακάριοι οἱ νεκροὶ
οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποδιήσκοντες
ἀπάρτι· καὶ, λέγει τὸ
Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται
ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ
δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ
μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν
νιφίλην λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν
νιφίλην καθήμενος ὅμοιος υἱὸς
ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτῆς γέφανον χρυ-
σοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλοι ἄγγιλοι
ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ναοῦ, κρᾶζον

Θεοῦ, τοῦ κικερασμένῃ ἀκράτῃ
εἰς τὸ ποτήρι τῆς ὀργῆς τοῦ καὶ
θεῖου βασινισμοῦ· καὶ
καὶ μὴ τινάξω ἔμπροσθέν
τῆς ἁγίας ἀγγέλου, καὶ ἔμ-
προσθ' εἰς τὸ ἄρδιον.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τῆ βασι-
νισμοῦ τῶν ἀναβαίνει εἰς αἰ-
ῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν
ἀνάπαυσις ἡμέρας καὶ νύκτα
ἐκείνοι ὅπου προσκυνῶσι τὸ
θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ, καὶ
ἐὰν κανήνας πάρει τὸ χάραγμα
τοῦ οἰόματός τοῦ.

12 Ἐδὼ εἶπαι ἡ ἑστῆσαν
τῶν ἁγίων· ἰδὼν εἶπαι ἐκείνοι
ὅπως φυλάττουσι ταῖς ἐντολαῖς
τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς πίστεως τοῦ
Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ
τοῦ θράνου, ὅπου μοι ἔλεγεν·
Γράψον· μακάριοι οἱ νεκροὶ
ὅπως ἀποδίδουσιν εἰς τὸν Κύριον
ἀπὸ τῶρα καὶ ἔμπροσθέν· καὶ,
λέγει τὸ Πνεῦμα, διὰ τὰ ἀνα-
παυθῶσιν ἀπὸ τῆς κόπης τοῦ
καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἀκολουθεῖ
μετ' αὐτοῦ.

14 Καὶ εἶδα, καὶ ἰδὼν ἵνα
σύμφωνοι ἄστροι, καὶ ἄπαυ-
εἰς τὸ σύμφωνοι ἐκείνῳ ἵνα
ὅμοιοι ὡσάντες υἱὸς ἀνθρώπου,
καὶ ἰφόρει ἀπάμω ὡς τὸ
κεφάλι τοῦ χρυσοῦ γέφαν, καὶ
εἰς τὸ χεῖρι τοῦ ἱερᾶτος δρεπάνου
κοπτιέροι.

15 Καὶ ἄλλοι ἄγγιλοι
ἐβγῆκαν ἀπὸ τοῦ ναοῦ, καὶ

ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τὸ καὶ τὸ πάλιν
ἐπὶ τὸ καὶ τὸ πάλιν· ἰδοὺ αὖτε
ἀνέστη· καὶ θύσαν·
ἰδοὺ ἰδοὺ· καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ καὶ τὸ πάλιν· ἰδοὺ αὖτε
ἀνέστη· καὶ θύσαν·

15 Καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος
ἐβάλει τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν γῆν·
καὶ ἔβραλε ἡ γῆ.

17 Καὶ ὁ ἄγγελος ἄγγιλλῶν
εἰρήνην ἀπὸ τοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῷ
καὶ τῷ καὶ αὐτοῦ
ἀνέστη·

18 Καὶ ἄλλος ἄγγιλλῶν
ἔβηκεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου,
ὅχιον ἔχον· καὶ ἐπὶ τοῦ πυλῶντος
αὐτοῦ ἔφατο· κραυγὴ μεγάλη
τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ
ἔξω. λέγει· Πιμψι· συ τὸ
δρέπανον τὸ ἔξω, καὶ τρέψῃς
τὴν ἄμπελον τῆς ἁμπέλου τῆς
γῆς, ὅτι ἄρμασαι αἱ σαφύλιαί
αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος
τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐκ τῆς
γῆς, καὶ ἔτρεψε τὴν
ἁμπέλον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν
αἱ τὰς λαοὺς τῷ θυμῷ τῷ
καὶ τῷ μεγάλῳ.

20 Καὶ ἰπατήθη ἡ λαὸς
ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἔβηκεν
αἷμα ἐκ τῆς λαοῦ ἄχρι τῶν
χαλινῶν τοῦ ἵππου, ἀπὸ
καὶ καὶ ἔβηκεν αἷμα.

ἰδοὺ καὶ μεγάλην φωνὴν εἰς ἰ-
καὶ ὅπου ἰκαὶ αὐτοὶ ἀπῶν εἰς
τὸ σύμφωνον· Πιμψι τὸ δρέπα-
νόν σου, καὶ θύσαν· Ὅτι σοῦ
ἔβηκεν ἡ καρδία ἐπὶ τὴν θύσαν, ὅτι
ἔβηκεν ἡ καρδία ἐπὶ τὴν θύσαν.

16 Καὶ ἰκαὺ ὅπου
ἰκαὶ αὐτοὶ ἀπῶν εἰς τὸ
σύμφωνον, ἔβηκεν τὸ δρέπανόν
σου ἀπῶν εἰς τὴν γῆν· καὶ
ἰδρῖσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγιλλῶν
εἰρήνην ἀπὸ τοῦ καὶ ὅπου ἦτο
εἰς τὸν ἔχοντα, καὶ ἰκαὶ καὶ
αὐτὸς δρέπανος κοπιῶν.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγιλλῶν
εἰρήνην ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου,
ὅπου ἦτο ἔχοντα ἀπῶν εἰς
τὴν φωνήν· καὶ ἰφώαξε μὲν
μεγάλῃ φωνῇ ἰκαὶ ὅπου
ἰκαὶ τὸ δρέπανον τὸ κοπι-
σαν, λέγοντας· Πιμψι τὸ δρε-
πανόν σου τὸ κοπιῶν, καὶ τρέ-
ψῃς τὰ σαφύλια τῆς ἁμπέλου
τῆς γῆς, ὅτι ἄρμασαι τὰ
σαφύλιά της.

19 Καὶ ὁ ἄγγελος ἔβαλε
τὸ δρέπανόν σου εἰς τὴν γῆν, καὶ
ἰκαὶ τὸ ἁμπέλον τῆς γῆς,
καὶ (τὰ σαφύλια) ἔβαλεν εἰς
τὸ πατήρι τὸ μεγάλο τοῦ
θυμῷ τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἰπατήθη τὸ
πατήρι ἔξω ἀπὸ τῆς πόλεως,
καὶ ἰβήκεν αἷμα ἀπὸ τοῦ
πατήρι ἔξω τὰ χαλινάρια
τοῦ ἵππου, ἔως χίλια
ἔκατοστα σταδία.

Κιφ. ιι'. 15.

ΚΑΙ' εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν
τῷ ὑρανίῳ μέγα καὶ
θαυμαστὸν, ἰπτά, ἀγγελίαις ἰπτά,
ἔχοντας πληγαὺς ἰπτά τὰς
ἰσχύοντας, ὅτι ἐν αὐταῖς
ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν
ὑαλίην μεμιγμένην πυρί, καὶ
τὰς νεκρῶντας ἐκ τῷ θαλίῳ καὶ
ἐκ τῆς εἰκότος· αὐτὴ καὶ ἐκ
τῷ χαράγματι· αὐτὴ, ἐκ τῷ
ἀριθμῷ τῷ ὀνόματι· αὐτοῦ,
ἔρχοντας ἐπὶ τὴν θάλασσαν
τὴν ὑαλίην, ἔχοντας κιδάρας
τοῦ Θεοῦ·

3 Καὶ ἄδουσιν τὴν ᾠδὴν
Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρείου, λέγοντες·
Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ
ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ
παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ
ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ
βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Τίς ἂν μὴ φοβηθῇ
σὺ, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ
ὄνομα σου; ὅτι μόνος εἶσθι·
ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξευς
καὶ προσκύνουσιν ἰσχυρίῳ
σου· ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐφανέρωθας.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα

ΚΑΙ' εἶδα ἄλλο σημεῖον ἐν
τῷ ὑρανίῳ μέγα καὶ
θαυμαστὸν, ἰπτά ἀγγελίαις,
ὅπως εἴχουσιν τὰς ἰπτά
πληγαῖς τὰς ἰσχυράς, ὅτι
εἰς αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς
τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδα ὡς θάλασσαν
ὑαλίην μεμιγμένην πυρί,
καὶ ἰπτά ἀγγελίαις ἰπτά
ἐκ τῷ θαλίῳ καὶ ἐκ τῆς
εἰκότος καὶ ἐκ τῷ χαράγματι,
καὶ τὸν ἀριθμὸν τῷ ὀνόματι·
τοῦ, ὅπως ἔρχονται
ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν
ὑαλίην, καὶ ἔχουσιν κιδάρας
τοῦ Θεοῦ·

3 Καὶ ψάλλουσιν τὴν ᾠδὴν
τῷ Μωσέως τῷ δούλῳ τοῦ
Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ
ἀρείου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ
θαυμαστὰ ἰσχυρά τὰ ἔργα σου,
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ·
δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί
σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Ποῦτος ἂν μὴ σὺ
φοβηθῇ, Κύριε, καὶ τὸ
δοξάσῃ τὸ ὄνομα σου; ὅτι
μόνος εἶσθι· ὅτι πάντα
τὰ ἔθνη θύουσιν ἰσχυρίῳ
σου· ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐφανέρωθας.

5 Καὶ ὕμνος ἀπὸ τούτου

εἶδεν, καὶ ἰδὼν ἠκούσθη ὁ ναὸς
τῆς σκηπῆς τῷ μαρτυρίῳ ἐν
τῷ ὄρει.

6 Καὶ ἐξῆλθεν οἱ ἑπτὰ
ἀγγέλοι· ἔχοντες τὰς ἑπτὰ
πληγὰς, ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐκδύ-
ναμι· λαλοῦντες καθάρην καὶ
λαμπρὰν, καὶ περιζωσμένοι
σιν τὰ ῥαβδὴ ζωίας χρυ-
σᾶς.

7 Καὶ ἦν ἐκ τῶν τρι-
σάκονα ζῶα ἰδὼναι τοὺς ἑπτὰ
ἀγγέλους ἑπτὰ φιάλας χρυ-
σᾶς, γράσας τῷ θυμῷ τοῦ
Θεοῦ τῷ ζῶντι· εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἠγμίσθη ὁ ναὸς
καὶ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·
καὶ εἶδον ἰδύμενοι οἱ σὺνδύοι
καὶ οἱ ἄγγελοι, ἄλλοι τιλισθῶσι
αἱ ἑπτὰ πληγαί· τῶν ἑπτὰ
ἀγγέλων.

εἶδεν, καὶ ἰὰ, καὶ ἀνοίχθη
ὁ ναὸς τῆς σκηπῆς τοῦ
μαρτυρίου, ὅπου ἴδοναι εἰς τὸν
ναόν.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι
ὅπῃ εἶχαν ταῖς ἑπτὰ πλη-
γαῖς, ἐυγῆκαν ἀπὸ τοῦ ναοῦ,
ἐνδυμένοι λινὰ καθάρια καὶ
λαμπρὰ, καὶ περιζωσμένοι
τρυφῶν εἰς τὰ ῥάβδη ζωάρια
χρυσᾶ.

7 Καὶ ἦσαν ἀπὸ τὰ
τρίσκαρα ζῶα ἰδῶναι εἰς
τὰς ἑπτὰ ἀγγέλους ἑπτὰ
κύπτακας χρυσᾶς, ὅπῃ ἦσαν
γράμματα ἀπὸ τοῦ θυμῶν τοῦ
Θεοῦ τῷ ζῶντος εἰς τὰς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἠγμίσθη ὁ ναὸς
καπνῶν ἀπὸ τῆν δόξαν τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἀπὸ τῆν δυνάμιν
τῆ καίρας δὲν ἰδύμενοι
τὰ ἑπτὰ εἰς τὸν ναόν, ἕως
ὅπῃ ἰὰ τιλειωθῶσιν αἱ
ἑπτὰ πληγαῖς τῶν ἑπτὰ
ἀγγέλων.

Κεφ. ιγ'. 16.

Κ' Αἱ ἑκκοσα φωνῆς μιγά-
λοι ἐκ τοῦ ναοῦ,
ἐκδύναμι τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων·
ἔχοντες καὶ ἔχοντες τὰς
φιάλας τοῦ θυμῶν τοῦ Θεοῦ
εἰς τὸν γῆν.

9 Καὶ ἀνέλθον ὁ πρῶτος,
καὶ ἔχοντες τὴν φιάλην αὐτοῦ
εἰς τὸν γῆν καὶ ἔχοντες

Κ' Αἱ ἄκοντα φωνῆν μιγά-
λοι ἀπὸ τοῦ ναοῦ, ὅπου
ἴδοναι εἰς τὰς ἑπτὰ ἀγγέλους·
ἔχοντες, χύσειν ταῖς κύπ-
τακας τοῦ θυμῶν τοῦ Θεοῦ εἰς
τὸν γῆν.

9 Καὶ ἐπῆγεν ὁ πρῶτος,
καὶ ἔχοντες τὴν κύπταν τῆ
ἀπάσης εἰς τὴν γῆν καὶ ἔχοντες

ἔλκ^Θ· κακὸν καὶ ποικρὸν εἰς
τὰς ἀνθρώπους τὰς ἔχοντας
τὸ χάραγμα τῷ θρῶν, καὶ
τὰς τῇ εἰκότι αὐτοῦ προ-
σκυνοῦντας.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἐξέχιε τὴν φιάλην αὐτῷ εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο
αἷμα ὡς νεκρῷ καὶ πᾶσα
ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανε ἐν τῇ
θάλασσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἐξέχιε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς
τὰς ποταμὸς καὶ εἰς τὰς
πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ
ἐγένετο αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου
τῶν ὑδάτων λέγοντος· Δίκαιος,
Κύριε, ἦ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν,
καὶ ὁ ὄσι^Θ, ὅτι ταῦτα
ἐκρίνας·

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ
προφητῶν ἐξέχεται, καὶ αἷμα
αὐτοῖς ἰδούκας πιεῖν· ἄξιοι
γάρ εἰσι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλοι ἐκ τῷ
θυσιαστηρίου λέγοντ^Θ· Ναὶ,
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ
κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος
ἐξέχιε τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδόθην
αὐτῷ καυματίσαι τὸς ἀνθρώ-
πους ἐν πυρὶ.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν
οἱ ἄνθρωποι καὶ ἦν μίγξ, καὶ
ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα

πληγὴ κακὴ καὶ ποικρὴ εἰς
τὸς ἀνθρώπους, ἐπὶ ὅχοι τὸ
χάραγμα τοῦ θρῶν, καὶ
ἐκίοντες ἐπὶ τὴν εἰκόνα αὐ-
τοῦ.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἔχουσι τὴν κούπετάν τε ποτα-
μὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔχουσι
ὅσαν αἷμα ἀντιδραμεῖν καὶ
κάδι ψυχὰς ζῶντων ἀντιδραμεῖν
εἰς τὴν θάλασσαν.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἔχουσι τὴν κούπετάν τε εἰς
τὸς ποταμὸς καὶ εἰς τὰς
πηγαῖς τοῦ ἡρῶ· καὶ ἔχουσι
αἷμα.

5 Καὶ ἄκουσα τὸν ἄγγελον
τῶν ἡρῶ ἐπὶ τοῦ θρῶν·
Δίκαιος· εἶσαι, Κύριε, ἐπὶ
εἶσαι, καὶ ἔστιν, καὶ ὁ
ὄσι^Θ, ὅτι ταῦτα ἐκρίνας·

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ
προφητῶν ἔχουσαι, καὶ αἷμα
τὸς ἰδούκας ἐὰν πιεῖσιν· ἀπὸ
ἄξιοι εἶσαι.

7 Καὶ ἄκουσα ἄλλοι ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τοῦ θρῶν·
Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντο-
κράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια
αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγε-
λος ἔχουσι τὸν κούπετάν τε
εἰς τὸν ἥλιον· καὶ τὸ ἰδοῦν
ἐὰν καυματίσῃ τὸς ἀνθρώπους
ἐν πυρὶ.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ
ἄνθρωποι καὶ ἦν μίγξ, καὶ
ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ

10. οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς ἡμεῖς
 11. οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς ἡμεῖς
 12. οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς ἡμεῖς
 13. οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς ἡμεῖς

Καὶ ὁ τιμήτης
ἀνὴρ ἐξῆλθεν τοῦ φιλίου
αὐτοῦ καὶ τοῦ Σπυρίτου τοῦ
ἱεροῦ καὶ ἔρχοντο ἐν Βασιλίαν
αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἑσπέρης καὶ ἐμπα-
ρύνοντο τὰς γλῶσσας αὐτῶν
ἐν τῷ ὄνει.

11 Καὶ ἐβλασφήμησεν τὸν
Θεὸν τὸ ἄραρον ἐν τῷ πόντῳ
ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις

[illegible]

13 καὶ εἶδον ἐν τῷ βιβλίῳ
καὶ ἐν τοῦ
βιβλίου καὶ ἐν τοῦ
βιβλίου καὶ ἐν τοῦ
βιβλίου τρία ἀνάγχα
ἐκαστοῦ βιβλίου·

14 Εἰς γὰρ πνεύματα
τοιαῦτα ἐκείνη τὴν ὥραν
ἐλάλησεν· καὶ τοὺς βασιλεῖς
τῆς γῆς καὶ τῆς οὐρανόθεν
ᾤκει, συναγαγὲν αὐτοὺς εἰς
τὸ μέγεθος τῆς δόξης αὐτοῦ.
καὶ μεγάλαι τῷ Θεῷ τοῦ
σαρκωθέντος.

Θεὸς, ὁποῦ ἔχει ἐξουσίαν εἰς
ταῖς πνευματικαῖς ἰσχύσιν· καὶ οὖν
ἐμπαύσκειν τὰ τοῦ θῶσου
δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος
ἄγγελος ἔχουσι τὴν κοῦκκάν
τη εἰς τὰς θρόνους τοῦ θηρίου·
καὶ ἔγινε ἡ βασιλεία τῆς
καταμαυρισμένη καὶ ἡμαρ-
τοῦσαι ταῖς γλώσσαις τῆς
ἀπὸ τὸν πόνοι τῆς,

11 Καὶ ἰβλασφύμησαν τὸν
Θεὸν τοῦ ἡρατοῦ ἀπὸ τὸν πόνοι
της, καὶ ἀπὸ ταῖς πληγαῖς
της, καὶ δι' ἰμιταίησαι ἀπὸ
τα ἔργα της.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἀγγιλοῖ·
ἰχθυοὺς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ εἰς τὸν
ποταμὸν τοῦ μεγάλου τοῦ
Εὐφράτη· καὶ ἐξερρίθη τὸ
νεύρον αὐτοῦ διὰ τὴν ἰσομορφίαν
αὐτῆς μετὰ τῶν βασιλείων ὅπου
εἵλκεται ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ
ἐλάμου.

13 Καὶ ἵδα ἀπὸ τὸ σῶμα
τῷ δράκοντι, καὶ ἀπὸ τὸ
σῶμα τῷ θύρῳ, καὶ ἀπὸ τὸ
σῶμα τῷ ψευδοπροφήτῃ τρία
πνεύματα ἀκάθαρτα, ὅσα ἐν
βαθρῶντι·

14 Διατὶ ἵσαι πνεύματα
δαίμονα καὶ τῶν κήρυκσι σημεῖα
καὶ παραίτουσι εἰς τὴν βασι-
λειᾶν τῆς γῆς καὶ ὅλης τῆς οἰ-
κουμένης, ἵνα τὴν συμμαζώξουσιν
εἰς τὸν πόλεμον τῆς μεγάλης
ἡμέρας ἰκίους τῷ Θεῷ τῷ
πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ.

15 (Ἰδὲ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν, καὶ τηρεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.)

16 Καὶ συνήγαγεν αὐτὸς εἰς τὸν τόπον τὸν καλόμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἑβδομολογιστὴς ἔχει τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν αἶρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ θρόνου, αὐτοῦ τοῦ θρόνου, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γέγονε.

18 Καὶ ἰγύνετο φωναὶ καὶ βροταὶ καὶ ἄγραπαί, καὶ σεισμός ἰγύνετο μέγας, οἱ οὐκ ἰγύνετο ἀφ' ὧν οἱ ἄνθρωποι ἰγύνετο ἐπὶ τῆς γῆς, τελικυῖτο σεισμός ὅτε μέγας.

19 Καὶ ἰγύνετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἰδιῶν ἔπισαν. Καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμίσθητο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δῆναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

20 Καὶ πάντα ἡσυχία, καὶ ἔρη ἐκ ἐρείδου.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαυνία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν ἀνθρώπου· καὶ ἔλασφημουν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς

15 (Νὰ, ἐπὶ ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν, καὶ τηρεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.)

16 Καὶ τὸς ἰσχυροὺς εἰς τὸν τόπον τοῦ καλόμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἑβδομολογιστὴς ἔχει τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν αἶρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ θρόνου, αὐτοῦ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γέγονε.

18 Καὶ ἰγύνετο φωναὶ καὶ βροταὶ καὶ ἄγραπαί, καὶ σεισμός ἰγύνετο μέγας, οἱ οὐκ ἰγύνετο ἀφ' ὧν οἱ ἄνθρωποι ἰγύνετο ἐπὶ τῆς γῆς, τέτοιαις λογῆς σεισμός ἵσχυρος μέγας.

19 Καὶ ἰγύνετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἰδιῶν ἔπισαν. Καὶ ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμίσθητο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸς δῆναι τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

20 Καὶ πάντα ἡσυχία, καὶ ἔρη ἐκ ἐρείδου.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς βάρη καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν ἀνθρώπου· καὶ ἔλασφημουν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς

ἐκείνη οὕτως γὰρ λέγει, ὅτι
καὶ ἐν αὐτῇ καὶ οἱ γε αὐτοὶ
οὐκ ἔσονται.

πληγὴ τῆς χαλάζης, ὅτι
μεγάλη ἦτοί ἡ πληγὴ τῆς
κατὰ πολλά.

Κιφ. ιζ. 17.

ΚΑὶ ἔτι οὕτως ἐκ τῶν
ἐπὶ τῶν ἀγγέλων τῶν
ἐκείνων τῶν ἐπὶ τῶν θαλάσσης,
καὶ ἡ ἀρχὴ μετ' αὐτοῦ, λέγει
πρὸς αὐτὸν, εἰς τὸ
ἐκείνην πρὸς τὴν μεγάλην,
καὶ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ ὕδατος
καὶ πρὸς τὴν

ΚΑὶ ἔτι οὕτως ἐκ τῶν
ἐπὶ τῶν ἀγγέλων, ὅπου
εἶχασιν ταῖς ἐπὶ τὰ κύππαις,
καὶ ἡ ἀρχὴ μετ' αὐτοῦ,
λέγει πρὸς αὐτὸν, Ἐλα, εἰς
τὸ διῆξαι τὸ κρῖμα τῆς
πύλης τῆς μεγάλης, ὅπου
κἀδίδεται ἀπάνω εἰς τὰ πολλὰ
ἔσονται.

2 Καὶ ἡ ἀρχὴ μετ' αὐτοῦ
λέγει πρὸς τὴν γῆν, καὶ
ἡ ἀρχὴ μετ' αὐτοῦ ἐκ τῶν
ἐπὶ τῶν πύλων αὐτῆς οἱ
ἐκείνην τῶν γῆν.

2 Ἀντάμα μὲν τὴν ὁποίαν
ἐκείνην τῶν γῆν, καὶ ἡ ἀρχὴ μετ' αὐτοῦ
ἐκ τῶν πύλων αὐτῆς οἱ
ἐκείνην τῶν γῆν, καὶ ἡ ἀρχὴ μετ' αὐτοῦ
ἐκ τῶν πύλων αὐτῆς οἱ
ἐκείνην τῶν γῆν.

3 Καὶ ἀπὸ τῆς μετ' αὐτοῦ
ἐκείνην τῶν γῆν, καὶ ἡ ἀρχὴ μετ' αὐτοῦ
ἐκ τῶν πύλων αὐτῆς οἱ
ἐκείνην τῶν γῆν, καὶ ἡ ἀρχὴ μετ' αὐτοῦ
ἐκ τῶν πύλων αὐτῆς οἱ
ἐκείνην τῶν γῆν.

3 Καὶ ἐπὶ τῇ καὶ ἴφρι
μὲν μὲν τὸ πνεῦμα εἰς τὴν
ἐκείνην καὶ εἰς τὴν γυναῖκα
ὅπου ἐκείνην ἀπάνω εἰς ἵνα
ἐκείνην ἀπέκρινεν, τὸ ὅποιον
ἐκείνην γιμάται ἐκείνην βλασ-
φημίας, καὶ εἶχε ἐπὶ τὰ
κεφαλαῖς καὶ δίκαια κίρατα.

4 Καὶ ἡ γυναῖκα ὅπου
ἐκείνην ἐκείνην τῶν πορφύραν
καὶ τὸ κόκκινον, καὶ ὅπου
ἐκείνην ἐκείνην μὲν χρυ-
σάφι καὶ μὲν πέτραις πολύ-
τοις καὶ μαργαρίταις,
ἐκείνην τῶν χερσὶν τῶν χερσὶν
ἐκείνην τῶν χερσὶν τῶν χερσὶν
καὶ ἀκαθαρσίαις τῆς πορείας
τῆς,

4 Καὶ ἡ γυναῖκα ὅπου
ἐκείνην ἐκείνην τῶν πορφύραν
καὶ τὸ κόκκινον, καὶ ὅπου
ἐκείνην ἐκείνην μὲν χρυ-
σάφι καὶ μὲν πέτραις πολύ-
τοις καὶ μαργαρίταις,
ἐκείνην τῶν χερσὶν τῶν χερσὶν
ἐκείνην τῶν χερσὶν τῶν χερσὶν
καὶ ἀκαθαρσίαις τῆς πορείας
τῆς,

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γιγραμμένον· Μυσήριοι· Βαβυλών· ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ ἰδοὺ τὴν γυναῖκα μεθύσσαι ἐκ τοῦ αἵματός τῶν ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματός τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἰθαύμασα, ἰδὼν αὐτήν, θαῦμα μέγα.

7 Καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος· Διατί ἰθαύμασας; ἐγώ σοι ἱκνῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναίκος καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βασιλεύοντος αὐτήν, τὸ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ μίλλαι ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὃν ὃ γέγραπται τὰ ὁράματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον ὃ, τι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καί πτερ εἰσίν.

9 Ὡς οὖν ὁ υἱὸς ὃ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ, ὅσην εἰσὶν, ἑπτὰ, ὅσα ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν.

10 Καὶ βασιλεὺς ἑπτὰ εἰσὶν· οἱ πάντες ἔπισαν, καὶ ὁ εἷς ἐστίν, ὃ ἄλλος ἔπειτα

5 Καὶ ὁπῶν ἐκ τῆς μέτωπον τῆς ἡμέρας γιγραμμένον· Μυσήριοι· Βαβυλών· ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ ἰδοὺ τὴν γυναῖκα καὶ ἰμέθα ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἰθαύμασα, ὅσα τὸν ἰδοὺ, μεγάλοι θαῦμα.

7 Καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος· Διατί ἰθαύμασας; ἡμεῖς σοὶ ἐκπνέω τὸ μυστήριον τῆς γυναίκας καὶ τοῦ θηρίου ἐπὶ τὸν βασιλεῖα, καὶ ἔχον τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Τὸ θηρίον ἐστὶν ἰδοὺ, ἦτορ, καὶ διὰ τοῦτο, καὶ μίλλαι ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ παγίσαι ἐκ τῶν ἀπώλειαν· καὶ θύειν θαυμάσαι ἐκείνοι· ὅτι κατεστῆσαν ὁπῶν ἐκ τῶν γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὁράματα ἐκ βιβλίου γιγραμμένα εἰς τὸ πατάσκειν τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον ὃ, τι ἦν, καὶ διὰ τοῦτο, ἀγκαλὰ καὶ ἐκ τῶν ἰσίων.

9 Ἐδὼν ἰδοὺ ὁ υἱὸς ὃ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλὰς εἰσὶν ἑπτὰ βυαί, καὶ ἡ γυνὴ κάθηται ἐπὶ αὐτῶν.

10 Καὶ εἰσὶν ἑπτὰ βασιλεῖς· οἱ πάντες ἔπισαν, καὶ ὁ εἷς ἰσὶν, ὃ ἄλλος ἔπειτα

ἴδω, καὶ ὅταν ἴλθῃ, ἔλθῃ αὐτὸν δι' μύηται.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὅπῃ, καὶ ὡς ἔστι, καὶ αὐτὸς ὅσος ἔστι, καὶ ἐν τῷ ἰσχύι ἔστι, καὶ εἰς ἀπολλύειν ἰσχύει.

12 Καὶ τὰ δῖκα κίρατα ὁ εἶδῃ, δῖκα βασιλεὺς ἴσιν, ὅτι βασιλεὺς ὅπῃ ἴλαβεν, ἀλλ' ἰξυσίαι ὡς βασιλεὺς αὐτὸν ἔχει λαμβάνουσι μετὰ τοῦ ἰσχύος.

13 Οὗτοι μίαν γινώσκον ἰσχυοῦ καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰξυσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ ἐκδιδόντες.

14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἔργου ποιεῖσιν, καὶ τὸ ἀρεῖον ποιεῖν αὐτὸς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἰσὶ καὶ βασιλεὺς βασιλεὺς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, αὐτοὶ καὶ ἰσχυοῦ καὶ ἰσχύος.

15 Καὶ λίγει μοι· Τὰ ὕδατα ὁ εἶδῃ, ὃ ἡ πόρνη κάθηται, καὶ οἱ ὄχλοι ἴσιν, καὶ ἴδῃ καὶ γλώσσῃ.

16 Καὶ τὰ δῖκα κίρατα ὁ εἶδῃ ἐπὶ τὸ θηρίον, ὅτι ποιεῖσιν τὴν πόρνην, καὶ ἰσχυοῦ ποιεῖσιν αὐτὴν καὶ γινώσκον, καὶ τὰς σάρκας αὐτὴν φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσι ἐν πυρὶ.

17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἰδουκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι

καὶ ὅταν ἴλθῃ, κάμνει χρεῖα καὶ γὰρ αὐτὸς ὀλίγον.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὅπῃ ἔστι, καὶ δὴν ἴσιν, καὶ αὐτὸς ἴσιν ὅσος, καὶ ἴσιν ἀπὸ τῆς ἰσχύος, καὶ ἰσχύει εἰς τὴν ἀπολλύειν.

12 Καὶ τὰ δῖκα κίρατα ὅπῃ ἴδῃ, δῖκα βασιλεὺς ἴσιν, οἱ ὅποιοι ἀπόμιν βασιλείαν δὴν ἰσχυοῦ, ἀλλὰ πίνουσιν ἀντάμα μὴ τὸ θηρίον ἰξυσίαν μίαν ἔχει.

13 Ἐτῷτοι ἰσχυοῦ μίαν γινώσκον, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰξυσίαν τῆς τὴν μεταδίδουσι τῷ θηρίῳ.

14 Ἐτῷτοι δίδουσι πολεμήσιν ἀντάμα μὴ τὸ ἀρεῖον, καὶ τὸ ἀρεῖον δίδου τὴν νικήσιν, ὅτι ἴσιν αὐτὸς τῶν αὐτὸς ἰσχυοῦ καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλεῶν καὶ ἰσχυοῦ ὅπῃ ἴσιν ἀντάμα μετ' αὐτὸν, ἴσιν καλίσμιν καὶ καλίσμιν καὶ ποιεῖ.

15 Καὶ λίγει μοι· Τὰ νερὰ ὅπῃ ἴδῃ, ἰσχυοῦ ὅπῃ κάθηται ἡ πόρνη ἴσιν λαοὶ καὶ ὄχλοι, καὶ ἴδῃ καὶ γλώσσῃ.

16 Καὶ τὰ δῖκα κίρατα ὅπῃ ἴδῃ εἰς τὸ θηρίον, ἰσχυοῦ δίδουσι μισήσιν τὴν πόρνην, καὶ δίδουσι τὴν κάμιν ἰσχυοῦ καὶ γινώσκον, καὶ δίδουσι φάγον τὰ κίρατα τῆς, καὶ αὐτὴν δίδου τὴν κατακαύσει μίση εἰς τὴν φουτίαν.

17 Διὰ τὸ ὅτι Θεὸς ἰδουκεν εἰς τὰς καρδίας τῶν καὶ κάμνει

τὴν γνώμην αὐτῷ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δεῖσαι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θανάτῳ ἄχρι τελεσθῆ τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστι ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἣ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

τὴν γνώμην τε, καὶ τὰ κάμει μίαν γνώμην, καὶ τὰ παραδύσκει τὴν βασιλείαν τῆς εἰς τὸ θάνατον, ἵως ὅπῃ τὰ τελεωθῶσι τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυναῖκα τὴν ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅπῃ ἔχει βασιλείαν ἀπάνω εἰς τὴν βασιλείαν τῆς γῆς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ' μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ἔρανος, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἰφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτῆς.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ, Φωνὴ μεγάλη, λέγων· Ἐπισι, ἔπισι Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἰγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαδάργου, καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρέου ἀκαδάργου καὶ μιμισμένη.

3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴου τοῦ θυμῷ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκε πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμειος τοῦ πλούτου αὐτῆς ἐπλήτησαν.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ ἔρανος, λέγουσαν· Ἐξέλθιτε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσῃτε

ΚΑΙ' ὅστις ἀπὸ τῶν εἶδον ἄγγελον ὅπῃ ἐκατίβαινεν ἀπὸ τοῦ ἔρανος, καὶ εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἰφωτίσθη ἀπὸ τῆς δόξης τῆς.

2 Καὶ ἔκραξε μὲ δύναμιν, μεγάλην φωνὴν, λέγωντας· Ἐπισι, ἔπισι ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγινε κατοικητήριον τῶν δαιμόνων, καὶ φυλακὴ καθὲν πνεύματος ἀκαδάργου, καὶ φυλακὴ καθὲν λογῆς ὀρέου ἀκαδάργου καὶ μιμισμένη.

3 Ὅτι ἀπὸ τοῦ κρασὶ τοῦ θυμῷ τῆς πορνείας τῆς ἐπότισεν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀντάμα μετ' αὐτὴν ἐπόρευσαν, καὶ οἱ πραγματευταῖς τῆς γῆς ἐπλήτησαν ἀπὸ τῆς δύναμειος τῆς ἀσωτίας τῆς.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἀπὸ τοῦ ἔρανος, ὅπῃ ἔλεγεν· Εὐγὰτε ἀπ' αὐτῆς ὁ λαός μου, διὰ τὰ μὴν συγκοινωνήσῃτε εἰς

ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάθῃτε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς.

5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ ἑραῖο, καὶ ἰμνημοῦνται ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

6 Ἀποδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπίδωκεν ἡμῖν, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ὃ ποῖ ἡμεῖς, ἐκίρασε, κέρασατε αὐτῇ διπλᾶ·

7 Ὅσα ἰδόξασιν ἑαυτὴν καὶ ἰσχυρίασι, τοσούτοις ὅτι αὐτὴ βασανισμὸν καὶ πένθος· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χῆρα εὐκ εἰμὶ, καὶ πένθος ἡμεῖς ἴδω·

8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός· καὶ ἐν πυρὶ κατακαύσονται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν.

9 Καὶ κλαύσονται αὐτὴν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς περιούσαντες καὶ γρηνάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,

10 Ἀπὸ μακρόθιν ἰσχυροί, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ,

ταῖς ἁμαρτίαις της, καὶ διὰ τὰ μὴν ἰπάρκῃτε ἀπὸ ταῖς πληγαῖς της·

5 Ὅτι ἴφθασαν αἱ ἁμαρτίαις της ἕως εἰς τὸν ἑραῖον, καὶ ἰδυμένη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματά της.

6 Ἀποδοτε της, καθὼς καὶ αὐτὴ σᾶς ἀπίδωκε, καὶ διπλώσιτί της διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα της· μὴ τὸ ποτήρι ὃ ποῖ ἡμεῖς, ἐκράσῃ, κέρασιτί της διπλᾶ·

7 Ὅσα ἰδόξασιν τοῦ λόγου της, καὶ ἀσώτησι, τόσοι βασανισμὸν καὶ πένθος ἵνα τῆς δώσιτε· ὅτι μίσα εἰς τὴν καρδίαν της λέγει· Κάθομαι βασίλισσα, καὶ χῆρα δὲν εἰμαι, καὶ λύπην δὲν θείω εἰδῇ·

8 Διὰ τοῦτο μίαν ἡμέραν θείωσιν ἴλθῃ αἱ τιμωρίαις της, θάνατος, καὶ πένθος, καὶ πῦρ· καὶ μὴ φωτῖαι θείω κατακαῖ, ὅτι δυνατὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεός, ὃ ποῦ μέλλει ἵνα τὴν κρίνῃ.

9 Καὶ θείωσιν τὴν κλαύσιν, καὶ θείωσιν λυπηθῇ εἰς αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ἐκείνοι ὅπῃ ἰπόρηνυσαν μετ' αὐτῇ καὶ ἀσίληγσαν, ὅταν θείωσιν εἰδῇ τὸν καπνὸν τῆς πυρκαϊᾶς της,

10 Στικαμένοι ἀπὸ μακρόθιν, διὰ τὸν φόβον τῷ βασανισμῷ της, λέγοντες· Ἀηλύμοιοι, ἀηλύμοιοι, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ δυνατὴ,

ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πινῶσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν ἔδειξεν ἀγοράζει οὐκέτι·

12 Γόμον χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ, καὶ λίθων τιμῆς καὶ μαργαρίτων, καὶ βύσσου καὶ πορφύρας, καὶ σηρικῷ καὶ κοκκίνῳ· καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον, καὶ πᾶν σκιῦ[Ⓢ] ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν σκιῦ[Ⓢ] ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκῷ καὶ σιδήρῳ καὶ μαρμάρῳ·

13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σιμίδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα· καὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν, καὶ σωμάτων· καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὁπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι ἐστὶ μὴ εὐρέσης αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλετήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν ζήσονται, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πινῶντες,

16 Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ

ὅτι εἰς μίαν ὥραν ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ πραγματευταὶ τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ λυπῶνται εἰς αὐτήν, ὅτι τὸ φόρτωμά της κατὰς πλέον διὰ τὸ ἀγοράζει·

12 Τὸ φόρτωμα, λέγω, τοῦ χρυσαφίως καὶ τοῦ ἀσημίν, καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριταρίων, καὶ βύσσου καὶ πορφύρας, καὶ μεταξοῦ καὶ κοκκίνῳ· καὶ κάδι ξύλου θυμιαματικόν, καὶ κάδι ἀγγεῖον ἐλεφάντινον, καὶ κάδι ἀγγεῖον ἀπὸ ξύλου τιμιωτάτου καὶ ἀπὸ χάλκωμα, καὶ σίδηρον καὶ μάρμαρον·

13 Καὶ κανίλα, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ κρασί, καὶ λάδι, καὶ σμηδάλι, καὶ σιτάρι, καὶ ζῶα, καὶ πρόβατα· καὶ ἄλογα, καὶ ἁμάξια, καὶ κορμιά· καὶ ψυχᾶς ἀνθρώπων.

14 Καὶ τὸ πωρικὸν τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἐπείρασιν ἀπὸ εἰσέα, καὶ ὅλα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἐπείρασιν ἀπὸ εἰσέα, καὶ πλέον διὰ δίλεις τὰ εὖρε.

15 Οἱ πραγματευταὶ τούτων ἰστέων, ὅπῃ ἐπλήτησαν ἀπ' αὐτήν, θίλυσιν γὰρ ἀπὸ μακρόθεν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ της, κλαίοντες καὶ πινῶντες,

16 Καὶ λέγοντες· Ἀηλύμοιον, ἀηλύμοιον, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἐνδυμένη βύσσινον

πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ
κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ
λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις·
ὅτι μίᾱ ὥρᾳ ἡρημώθη ὁ
τοσοῦτ'· πλὺτ'·.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης,
καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων
ὁ ὁμιλ', καὶ ἰαῦται, καὶ
ἴσοι τὴν θάλασσαν ἐργά-
ζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἴση-
σαν,

18 Καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες
τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως
αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὁμοία
τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χῶν ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ
ἔκραζον κλαίοντες καὶ πεν-
θύντες, λέγοντες· Οὐαὶ, ὑαὶ,
ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ
ἐπλήθησαν πάντες οἱ ἔχοντες
πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς
τιμιότητ' αὐτῆς, ὅτι μίᾱ
ὥρᾳ ἡρημώθη.

20 Εὐφραίνουσιν αὐτὴν
ἕραινι, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι
καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ
Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἔρει εἰς ἄγγελ'·
ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον
μίγαι, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν
θάλασσαν, λέγων· Οὕτως
ὁρμηματι βληθήσεται Βαβυ-
λὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ
ὡ μὴ εὐρεθῇ ἔτι.

22 Καὶ φωνὴ κιθαρωδῶν

καὶ πορφύρᾳ καὶ κόκκινῳ, καὶ
περιχρυσωμένη μὲν χρυσῷ
καὶ πέτραις τίμiais καὶ
μαργαριτάρια· ὅτι μίᾱ ὥρᾳ
ἡρημώθη ὁ τόσ'· πλὺτ'·.

17 Καὶ ἕκαστος κυβερνήτης,
καὶ ὅλον τὸ πλῆθ'· ἐπὶ ἑκά-
στῳ εἰς τὰ καράβια, καὶ οἱ
ἰαῦται, καὶ ὅσοι ἐργάζονται
τὴν θάλασσαν, ἐγάρθην ἀπὸ
μακρὰ,

18 Καὶ ἔκραζον, βλέποντες
τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως τῆς,
λέγοντες· Ποία ἦτον ὁμοία μὲν
τὴν πόλιν τὴν μεγάλην;

19 Καὶ ἔβαλον χῶμα εἰς
τὰ κεφάλιά τες, καὶ ἔκραζον
κλαίοντες καὶ ἀσπασινάζοντες,
λέγοντες· Αἰκλύμοινοι, αἰκλύ-
μοινοι, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, εἰς
τὴν ὁποίαν ἐπλήθησαν ἀπὸ
τὴν τιμιότητά τῆς ὅλοι ἐκεί-
νοι, ὅπου ἔχουσιν καράβια εἰς
τὴν θάλασσαν, ὅτι μίαν ὥρᾳ
ἡρημώθη.

20 Χαίρουσιν αὐτὴν ἕραινι,
καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ
προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς
τὸ κρίμα σας ἀπ' αὐτῆς.

21 Καὶ ἔλας ἄγγελ'·
δυνατὸς ἰσθήκῃσι μίαν πέτραν
μεγάλην ὡσαν πέτραν μύλον,
καὶ ἔρριξεν τὴν εἰς τὴν θάλασ-
σαν, λέγωντας· Τοιῶνδε τοῦ
μὲ ὁρμὴν θίλει ἕλκ' Βαβυλῶν.
ἡ πόλις ἡ μεγάλη, καὶ νὰ μὴν
εὐρεθῇ πλέον.

22 Καὶ φωνὴ ἰκνυῶν ὅπου

καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν,
καὶ σαλπικῶν, ὃ μὴ ἀκυσθῇ
ἐν σοὶ ἔτι· καὶ πᾶς τεχνίτης
πάσης τέχνης ὃ μὴ εὐρεθῇ
ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ
μύλου ὃ μὴ ἀκυσθῇ ἐν σοὶ
ἔτι·

23 Καὶ φῶς λύχνου ὃ μὴ
φαιῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ
νυμφίου καὶ νύμφης ὃ μὴ
ἀκυσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ
ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μιγισαῖνες
τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ
σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ
ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα
προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη,
καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων
ἐπὶ τῆς γῆς.

παῖζονταῖς κιθάραις, καὶ τῶν
μουσικῶν, καὶ ἰκενῶν ὅπῃ αὐ-
λῆσι καὶ σαλπίζουσι, ἵνα μὴ
ἀκυσθῇ εἰς ἐσεία πλέον· καὶ
κάδε τεχνίτης κάδε λογιῆς
τέχνης, ἵνα μὴ εὐρεθῇ εἰς ἐσεία
πλέον· καὶ φωνὴ τοῦ μύλου ἵνα
μὴ ἀκυσθῇ εἰς ἐσεία πλέον·

23 Καὶ φωτιά λύχνου ἵνα
μὴ φαιῇ εἰς ἐσεία πλέον· καὶ
φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης ἵνα
μὴ ἀκυσθῇ εἰς ἐσεία πλέον·
ὅτι οἱ πραγματευτάδες σου
ἦσαν οἱ μιγισαῖνες τῆς γῆς·
ὅτι εἰς τὴν μαγίαν σε ἐπλα-
νέθησαν ὅλα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ μίσα εἰς αὐτὴν
εὐρέθη τὸ αἷμα τῶν προφητῶν
καὶ ἁγίων, καὶ ὅλων ἰκενῶν
ὅπου ἐσφάγησαν ἅπαντες εἰς
τὴν γῆν.

Κεφ. 19.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἤκουσα
ὡς φωνὴν ὄχλου πολλῆς
μεγάλῃς ἐν τῷ ἔθρει, λέγον-
τος· Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία,
καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ,
καὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ
Θεῷ ἡμῶν·

2 Ὅτι ἀληθιναὶ καὶ
δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτῶ· ὅτι
ἔκριε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην,
ἣτις ἔφθορε τὴν γῆν ἐν τῇ
πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε
τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ
τῆς χειρὸς αὐτῆς.

ΚΑΙ ὅσπερ ἀπὸ τοῦτο ἤκουσα
ὡσαν φωνὴν μεγάλην
πολλῇ ὄχλῳ εἰς τὸν ἔθρονον,
ὅπῃ ἔλεγαν· Ἀλληλούϊα· ἡ
σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ
τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις εἰς τὸν
Κύριον τὸν Θεόν μας·

2 Ὅτι ἀληθιναῖς καὶ
δίκαιαί εἰναι αἱ κρίσεις τῆς
ὁδοῦ· ὅτι ἔκριε τὴν πόρνην τὴν με-
γάλην, ἡ ὅποια ἐχάλασε τὴν
γῆν μὴ τὴν πορνείαν τῆς, καὶ
ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων
ἐκ τοῦ χερίου τῆς.

3 Καὶ δεύτερον εἶρεσαν Ἀλληλέϊα. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπισαν οἱ πρισβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες Ἀμήν Ἀλληλέϊα.

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβέμενοι αὐτόν, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλῆ, καὶ ὡς φωνὴν ἰδάτωι πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων Ἀλληλέϊα ὅτι ἰβασίλειуси Κύριῳ ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Χαίρωμιν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶμιν τὴν δόξαν αὐτῷ ὅτι ἦλθεν ὁ γάμῳ τῷ ἁγίῳ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐπόμασεν ἑαυτήν.

8 Καὶ ἰδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινοι καθαροὶ καὶ λαμπροὶ τὰ γὰρ βύσσινοι, τὰ δικαιοματά ἐς τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι Γράψον Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τῷ γάμῳ τῷ ἁγίῳ κλημένοι.

3 Καὶ δεύτερον εἶπαν Ἀλληλέϊα. Καὶ ὁ καπνὸς τῆς ἀναβαίνει εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπισαν οἱ πρισβύτεροι οἱ εἰκοσιτέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ ἱπροσκύνησαν τὸν Θεὸν ἑποῦ ἑκάδειτο ἑπάνω εἰς τὸν θρόνον, λέγοντες Ἀμήν Ἀλληλέϊα.

5 Καὶ φωνὴ ἐγγῆκει ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ ἔλιγει Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν μας πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ ὅσοι τὸν φοβεῖσθε, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡσὰν φωνὴν πολλῆ ὄχλου, καὶ ὡσὰν φωνὴν νερῶν πολλῶν, καὶ ὡσὰν φωνὴν βροντῶν δυνατῶν, ὅπῃ ἔλιγαν Ἀλληλέϊα ὅτι ἰβασίλειуси Κύριῳ ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Ἄς χαρεῖμιν καὶ ἄς ἀγαλλιασθεῖμιν, καὶ ἄς τοῦ δώσωμιν δοξάν ὅτι ἦλθεν ὁ γάμῳ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ γυναῖκά τε ἐτοίμασε τοῦ λόγου τῆς.

8 Καὶ τῆς ἰδόθη ἵνα ἰνδυθῇ βύσσινοι καθαροὶ καὶ λαμπροὶ διατὶ τὸ βύσσινοι εἶναι τὰ δικαιοματά τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μὲ Γράψον, Μακάριοι οἱ καλισμένοι εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἁγίου.

Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπεισον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτῆ προσκυνῆσαι αὐτῇ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ· σύνδελός σε εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σε τῶν ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκυνήσου· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ, ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν ἕρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ ἰδὲ ἵππῳ λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλέμενος· πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ ὡς φλόξ πυρὸς, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ διαδήματα πολλὰ· ἔχων ὄνομα γεγραμμένοι ὃ ἐδεῖς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·

13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτῆ· Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ γρατιύματα τὰ ἐν τῷ ἕρανῳ ἠκολούθει αὐτῇ ἵφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινα λευκὰ καὶ καθάρους.

15 Καὶ ἐκ τῆ γόματος αὐτῆ ἔκπορεύεται ῥομφαία ὀξεία, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμαίνει αὐτὸς ἐν

Καὶ λέγει μοι· Ἐτῆτοι εἶπαι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τῷ Θεῷ.

10 Καὶ ἔπισα ὁμπροσθὰ εἰς τὰ ποδάρια τῆς ἡμετέρας· ἀμὴν εἰπὲς μοι· Φυλάγε μὴ (τὸ κάμης)· σύνδελός σε εἶμαι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σε ὅπῃ ἔχουσιν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· προσκύνῃς τὸν Θεόν· διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ εἶπαι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδα τὸν ἕρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ ἡμετέρας ἵππας λευκὰς, καὶ ἐκίπτετο ὅπῃ ἠκολούθει ἀπάνω εἰς αὐτὸ, ἠκολούθει πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ μὴ δικαιοσύνην κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Καὶ τὰ μάτια τῆς ἡμετέρας φλόγα τοῦ πυρὸς, καὶ ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι τῆς ἡμετέρας πολλὰ· καὶ ἔχουσιν ὄνομα γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον κανένας δεῖν τὸ ἐξεύρει παρὰ αὐτός·

13 Καὶ ἐνδυμένοι φόριμα βαμμένοι μὴ τὸ αἷμα· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα τῆς ἡμετέρας· Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ γρατιύματα ὅπῃ εἶπαι εἰς τὸν ἕρανόν, τῆς ἀκολουθεῖσας μὴ ἄλογα ἄσπρα, ἐνδυμένοι βύσσινα λευκὰ καὶ καθάρως.

15 Καὶ ἀπὸ τοῦ γόματος τῆς ἡμετέρας σπαθὶ κοπτερόν, διὰ τὴν κτυπήσῃ μετ' αὐτὸ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς θέλει τὴν ποιμαίνει

ράβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πα-
τιῖ τὴν ληνὸν τῇ οἴῃ τῇ θυμῷ
καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ
παιτοκράτορος·.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ
ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν
αὐτῷ τὸ ὄνομα γεγραμμένον·
Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύ-
ριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον
ἰσῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς
ὀρνίθις τοῖς πετωμένοις ἐν μι-
σερανήματι· Δεῦτε καὶ συνά-
γισθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μι-
γάλου Θεοῦ·

18 Ἵνα φάγητι σάρκας
βασιλέων, καὶ σάρκας χιλι-
άρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν,
καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν
καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ
σάρκας πάντων, ἰλευθέρων
καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ
μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον,
καὶ τὴς βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ τὰ γρατιύματα αὐτῶν
συνηγμίνα ποιῆσαι πόλεμον
μιτὰ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ
ἵππῳ, καὶ μιτὰ τῷ γρατιύ-
ματι· αὐτῷ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ
θηρίον, καὶ μιτὰ τῷ τῷ
ψευδοπροφῆτῃ· ὃ ποιήσας
τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτῷ,
ἐν οἷς ἐπλάησιν τὴς λα-
βόντας τὸ χάραγμα τοῦ

μὲ ράβδῳ σιδηρῇ· καὶ αὐτὸς
πατιῖ τὸ πατητῆρι τῷ κρασίῳ
τῷ θυμῷ καὶ τῆς ὀργῆς τῷ Θεῷ
τῷ παιτοκράτορι·.

16 Καὶ ἔχει ἀπάιν εἰς τὸ
φόριμά τε καὶ εἰς τὸ μηρί τε
τὸ ὄνομά τε γεγραμμένον·
Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος
κυρίων.

17 Καὶ εἶδα ἕνα ἄγγελον
ὁπῷ ἐξέκυντο εἰς τὸν ἡλίον· καὶ
ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγωντας
εἰς ὅλα τὰ ὄρνια ὁπῷ πέτονται
εἰς τὸ μισεράνημα· Ἐλᾶτε
καὶ συμμαζῶνισθε εἰς τὸ
δεῖπνον τῷ μεγάλῳ Θεῷ·

18 Διὰ τὰ καταφάγητι
σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας
χιλιάρχων, καὶ σάρκας δυνα-
τῶν, καὶ σάρκας ἀλόγων, καὶ
σάρκας ἐκεινῶν ὁπῷ κάθονται
ἀπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ σάρκας
δούλων τῶν ἰλευθέρων καὶ τῶν
δούλων, καὶ τῶν μικρῶν καὶ
τῶν μεγάλων.

19 Καὶ εἶδα τὸ θηρίον,
καὶ τὴς βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ τὰ γρατιύματά τες
συνμαζωμένα τὰ κάμῃσι
πόλεμον μὲ ἐκίῃον ὁπῷ ἐκά-
θιτον ἀπάνω εἰς τὸ ἄλογον,
καὶ μὲ τὸ γράτιυμά τε.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον,
καὶ ἀντάμα μὲ τῷ τῷ ὁ
ψευδο-
προφῆτῃ ὁπῷ ἔκαμι τὰ ση-
μεῖα ὁμπροσὰ τε, μὲ τὰ
ὁποῖα σημεῖα ἐπλάησιν ἐκί-
νῃς ὁπῷ ἐπήρασι τὸ χάραγμα

θηρίῳ, καὶ τὸς προσκυνῶντας τῇ εἰκόνι αὐτῷ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν τῷ θείῳ·

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῷ· καὶ πάντα τὰ ὄντια ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

τῷ θηρίῳ, καὶ ἐκείνους ὅπῃ ἐπροσκυνῶσαν τὴν εἰκόνα τοῦ ζωνταίου ἐρρίχθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς ὅπου καίεται μὴ τελεῖται·

21 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐσκοτώθησαν μὴ τὸ σπαθὶ ἐκείνου ὅπῃ ἐκάθιστον ἀπάνω εἰς τὸ ἄλογον, τὸ ὅποσον σπαθὶ ἐγγαίνει ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ καὶ ὅλα τὰ ὄντια ἐχορτάσθησαν ἀπὸ ταῖς σάρκαϊς τῆς.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ' ἰδὼν ἄγγελος καταβαίνοντα ἐκ τοῦ θρόνου, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῷ.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὃς ἐστὶ διάβολος· καὶ σατανᾶς· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐκλείσει αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισιν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

4 Καὶ ἰδὼν θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπιληκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,

ΚΑΙ' εἶδα ἄλλους ἄγγελους ὅπῃ ἐκατέβαινον ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἐκράτει τὸ κλεῖδὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσίδαν μεγάλην εἰς τὸ χεῖρ τοῦ.

2 Καὶ ἐπίασε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν παλαιόν, ὁ ὅποιος εἶναι διάβολος· καὶ σατανᾶς· καὶ ἔδωκεν τὸν χίλις χρόνους.

3 Καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐκλείσει τὸν, καὶ ἐβύλωσιν ἀπάνω τοῦ, διὰ ἵνα μὴ πλανήσῃ πλῆθος τὰ ἔθνη, ἕως ὅπῃ ἵνα τελεωθῶν οἱ χίλιοι χρόνοι· καὶ ὕστερα κάμνει χρεῖα ἵνα λυθῇ αὐτὸς ὀλίγον καιρὸν.

4 Καὶ εἶδα θρόνους, καὶ (τινὲς) ἐκάθισαν ἀπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ κρίσις τῆς ἐδόθη· καὶ εἶδα ταῖς ψυχαῖς τῶν πεπληροσφαγμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ διὰ

καὶ οἵτινες ἐ προσκύνησαν τῷ θηρίῳ, ἕτε τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἰβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν ἔκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριοι καὶ ἅγιοι ἔχον μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τέττοις ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἴσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ·

8 Καὶ ἐξιλεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, συναγωγῇ αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὃν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀίψονται ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν

τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅσοι δὲν ἐπροσκύνησαν τὸ θηρίον, ἔδιδον τὴν εἰκόνα τοῦ καὶ δὲν ἐπῆραν τὸ χάραγμα τοῦ ἐπὶ τὸ μέτωπον τοῦ, καὶ εἰς τὸ χεῖρ τοῦ καὶ ἔζησαν, καὶ ἰβασίλευσαν ἀντάμα μὲ τὸν Χριστὸν τοῦ χίλιος χρόνος.

5 Ἀμὴν οἱ λοιποὶ ἀπὸ τοῦ νεκρῶν δὲν ἀνέζησαν, ἕως ὅπου ἡ τελεωθῇ εἰ χίλιοι χρόνοι. Ἐκτὸς εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριοι καὶ ἅγιοι εἶναι ἐκτείνου, ὅπου ἔχει μέρος εἰς τὴν ἀνάστασιν τὴν πρώτην· εἰς ἑτέρας ὁ θάνατος ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ θίλυσιν εἶσθαι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ θίλυσιν βασιλεύσουσι ἀντάμα μετ' αὐτοῦ χίλιος χρόνος.

7 Καὶ ὡς ἂν τελεωθῇ οἱ χίλιοι χρόνοι, θίλει λυθῇ ὁ σατανᾶς ἀπὸ τὴν φυλακὴν τοῦ·

8 Καὶ θίλει εἶναι ἡ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ὅπου εἶναι εἰς ταῖς τέσσαρες γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, ἡ τοῦ συμμαζώξῃ εἰς πόλεμον, τῶν ὁποίων (ἐθῶν) ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡς ἂν ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀίψηκαν ἀπῶς εἰς τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἰγα-

ἡγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ ἕραιου, καὶ κατέφαγεν αὐτὴς·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτὴς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείη, ὅπῃ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτῷ, ὃ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ ἕραιός· καὶ τόπος ἔχεν εὐρέθη αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶδον τὴς νεκρῆς, μικρῆς καὶ μεγάλης, ἐξῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία ἠνεύχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεύχθη, ὃ ἐστὶ τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τὴς ἐν αὐτῇ νεκρῆς, καὶ ὁ θάνατος· καὶ ὁ ἄδης ἔδωκεν τὴς ἐν αὐτοῖς νεκρῆς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς· ὅτός ἐστιν ὁ δεύτερος θάνατος.

15 Καὶ εἰ τις ἔχεν εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμ-

πημένην· καὶ ἱκατίβη φωτὶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν τῶν ἕραιων, καὶ τὴς ἱκατάφαγεν·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὅπῃ τὴς πλαιᾶ ἐβάλθη εἰς τὴν λίμνην τῆς φωτιᾶς καὶ τῆς τειάφης, ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ θέλῃσι βασανισθῇ ἡμέρα καὶ νύκτα εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδα· εἶνα θρόνον λευκὸν μεγάλον, καὶ ἐκεῖνον ὅπῃ ἐκάθετον ἀπάνω του, ἀπὸ τῷ ὅποιον τὸ πρόσωπον ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ ἕραιός· καὶ τόπος δὲν εὐρέθη δι' αὐτὴς.

12 Καὶ εἶδα τὴς νεκρῆς, μικρῆς καὶ μεγάλης, ὅπου ἐτίθενταν ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν, καὶ τὰ βιβλία ἀνοίχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλον ἀνοίχθη, τὸ ὅποιον εἶναι βιβλίον τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ ἦσαν γεγραμμένα μίσα εἰς τὰ βιβλία, κατὰ τὰ ἔργα τῆς.

13 Καὶ ἡ θάλασσα ἔδωκε τὴς νεκρῆς ὅπου εἶχε μίσα τῆς, καὶ ὁ θάνατος· καὶ ὁ ἄδης ἔδωκεν τὴς νεκρῆς ὅπῃ εἶχασιν· καὶ πᾶς εἰας ἐκρίθη κατὰ τὰ ἔργα τῆς.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβάλθησαν εἰς τὴν λίμνην τῆς φωτιᾶς· ἐκεῖ εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.

15 Καὶ ὅποιος δὲν εὐρέθη εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς

μίος, ἰβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

γιγραμμίος, ἰβάλθη εἰς τὴν λίμνην τῆς φωτιᾶς.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑΙ' εἶδον ἕρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος ἕρανός καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε· καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.

2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ ἕρανος, ἡτοιμασμένη ὡς νύμφης κεκοσμημένη τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ἕρανος, λιγύσης· Ἰδὲ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτῷ ἴσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν·

4 Καὶ ἔξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· ἔτι πένθος, ἔτι κραυγὴ, ἔτι πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθεν.

5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἰδὲ, καινὰ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι· Γράψον· ὅτι ἔτι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε·

ΚΑΙ' εἶδα ἕρανὸν καινόν, καὶ γῆν καινέριαν· διὰ τὸ πρῶτον ἕρανός καὶ ἡ πρώτη γῆ ἐπέρασε· καὶ ἡ θάλασσα δὲν εἶναι πλέον.

2 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδα τὴν ἁγίαν πόλιν, τὴν καινέριαν Ἱερουσαλὴμ, ὅπῃ ἐκατίστανεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ ἕρανος, ἡτοιμασμένη ὡς νύμφη γολισμένη εἰς τὸν ἄνδρα της.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλην ἀπὸ τοῦ ἕρανος, ὅπῃ ἔλεγεν· Νὰ τὸ σκηνώμα τοῦ Θεοῦ ἀντάμα μὲ τῆς ἀνθρώπων, καὶ θέλει κατοικήσει μετ' αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ θέλουν εἶσθαι λαός της, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι μετ' αὐτῆς Θεός των·

4 Καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἀφαιρέσει κάθε δάκρυον ἀπὸ τὰ μάτια της, καὶ θάνατος δὲν θέλει εἶσθαι πλέον· ἔτι λύπη, ἔτι κραυγὴ, ἔτι πόνος· θέλει εἶσθαι πλέον· ὅτι τὰ πρῶτα ἐπέρασαν.

5 Καὶ εἶπεν ἐκείνος ὅπῃ ἐκάθετον εἰς τὸ θρόνον· Νὰ, ὅπῃ κάμνω ὅλα καινέρια. Καὶ λέγει μου· Γράψι· ὅτι ἔτι οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί.

6 Καὶ εἶπέ μου· Ἐγένετο·

ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος· ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος· τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός.

8 Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδίσιν, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶ δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθε πρὸς με εἰς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμέσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἰσχύων· καὶ ἰλάλησε μετ' ἐμῆ, λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι τὴν νύμφην τῇ ἀρίστῃ τὴν γυναῖκα.

10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἐκ τῆ ἑρᾶν ἀπὸ τῆ Θιῆ.

11 Ἔχουσιν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι·

ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος· ἐκείνῳ ὅπῃ διψᾷ ἐγὼ δέλω τῷ δώσει χάρισμα ἀπὸ τῆς πηγῆς τῇ μετ' αὐτοῦ ζωνταῖς.

7 Ἐκεῖνός ὅπῃ νικᾷ θέλει κληρονομήσει ὅλα, καὶ δέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν Θεός, καὶ αὐτὸς θέλει με εἶσθαι υἱός.

8 Ἀπὸ τῆς τρομαχτικότητος καὶ ἀπίστου, καὶ συγκαμήτου, καὶ φονεῖς, καὶ πόρνοις, καὶ μάγους, καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ ὅλης τῆς ψεύσεως, τὸ μέρος τῆς εἶναι εἰς τὴν λίμνην ὅπῃ καίεται μὴ φωτίαν καὶ μὴ τειάφην, τὸ ὅποιον εἶναι δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐμένα ἵνα ἀπὸ τῆς ἑπτὰ ἀγγέλων ὅπου εἶχασιν ταῖς ἑπτὰ κύπαις ταῖς γεμάταις ἀπὸ ταῖς ἑπτὰ πληγαῖς ταῖς ὑπεριναῖς· καὶ ἰλάλησέ μου, καὶ εἶπεν· Ἐλα, καὶ δέλω σοῦ δείξει τὴν νύμφην τῇ γυναῖκα τοῦ ἀρίστου.

10 Καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφερε με μετ' αὐτὸν πνεῦμα εἰς ἕνα βουνὸν μέγαν καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μου τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἡ κατεβαίνει ἀπὸ τὸν ἕρᾶν ἀπὸ τὸν Θεόν.

11 Καὶ εἶχε τὴν δόξαν τῆς Θεῆς καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι·

12 Ἐχυσάν τι τεῖχος[⊗] μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσαι πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἴσι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

13 Ἀπ' ἀνατολῆς, πυλῶνεις τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνεις τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνεις τρεῖς· ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνεις τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἁγίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ, εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τὴν πυλῶνα αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος[⊗] αὐτῆς τοσούτον ἴσιν ὅσον καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ γαδίης δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος[⊗] καὶ τὸ πλάτος[⊗] καὶ τὸ ὕψος[⊗] αὐτῆς ἴσα ἴσι.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τισσαράκοντα τισσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἴσιν ἀγγέλων.

18 Καὶ ἦν ἡ ἐιδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς, ἰσότης·

12 Καὶ εἶχε τεῖχος[⊗] μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ εἶχε δώδεκα αὐλόθυραις, καὶ εἰς ταῖς αὐλόθυραις ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἀπ᾿ αὐτῶν γεγραμμένα, τὰ ὅποια εἰσὶν τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.

13 Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς τρεῖς αὐλόθυραις· ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ βορρᾶ τρεῖς αὐλόθυραις· ἀπὸ τοῦ νότου τὸ μέρος τρεῖς αὐλόθυραις· ἀπὸ τὴν δύσιν τρεῖς αὐλόθυραις.

14 Καὶ τὸ τεῖχος[⊗] τῆς πόλεως εἶχε δώδεκα θεμελίους, καὶ εἰς αὐτὰς τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἁγίου.

15 Καὶ ἐκεῖνος ὁπῶς ἰλάλει ὁμοῦ μετ' ἐμοῦ, εἶχε μέτρον καλάμι χρυσοῦν, διὰ τοῦ μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ ταῖς αὐλόθυραις αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος[⊗] τῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις κεῖται τετράγωνος[⊗], καὶ τόσοι εἶναι τὸ μᾶκρος τῆς, ὅσον εἶναι καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μετὰ τὸ καλάμι, εἰς γαδία δώδεκα χιλιάδες· τὸ μᾶκρος[⊗] καὶ τὸ πλάτος[⊗] καὶ τὸ ὕψος[⊗] τῆς ἴσα εἶναι.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος[⊗] αὐτῆς, ἑκατὸν τισσαράκοντα τισσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, τὸ ὅποιον εἶναι ἀγγέλων.

18 Καὶ τὸ μισόκτισμα τοῦ τείχους τῆς, ἦτον ἰσότης·

καὶ ἡ πόλις χρυσίον
καθαρόν, ὁμοία ὑάλῃ κα-
θαρῇ.

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ
τείχους τῆς πόλεως παντὶ
λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ
θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἴασπις·
ὁ δεύτερος, σάπφειρος· ὁ
τρίτος, χαλκηδών· ὁ τέταρ-
τος, σμάραγδος.

20 Ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ·
ὁ ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἕβδομος,
χρυσόλιθος· ὁ ὄγδος, βήρυλ-
λος· ὁ ἕνατος, τοπάζιον· ὁ
δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ
ἐνδέκατος, ὑάκινθος· ὁ δώδε-
κατος, ἀμέθυστος.

21 Καὶ οἱ δώδεκα
πυλῶνες, δώδεκα μαργαρίται,
αἱ αἰς ἕκαστον τῶν πυλώνων
ἦν ἕξ εἰς μαργαρίτη· καὶ
ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως,
χρυσίον καθαρόν, ὡς ὑάλος
διαφανής.

22 Καὶ ναὸν ἔκ εἶδεν ἐν
αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ
παιτοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ἐστίν,
καὶ τὸ ἄρριον.

23 Καὶ ἡ πόλις ἔχειαν
ἔχει τῇ ἡλίῳ ἐδὲ τῆς σιλήνης,
ἵνα φαίωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ
γὰρ δόξα τῇ Θεοῦ ἐφώτισεν
αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς
τὸ ἄρριον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σω-
ζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς
περιπατήσουσι· καὶ οἱ βα-

καὶ ἡ πόλις ἦτον χρυσίον
καθαρόν, μιᾶς λογῆς ὡσαν
ὕαλι καθαρόν.

19 Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ
τείχους τῆς πόλεως ἦταν μὴ
κάδι λογῆς πέτραις πολύτι-
μας γολισμένα· τὸ θεμέλιον
τὸ πρῶτον, ἦτον ἴασπις· τὸ
διύτερον, σάπφειρος· τὸ τρί-
τον, χαλκηδών· τὸ τέταρτον,
σμάραγδος.

20 Τὸ πέμπτον, σαρδόνυξ·
τὸ ἕκτον, σάρδιος· τὸ ἕβδομον,
χρυσόλιθος· τὸ ὄγδον, βή-
ρυλλος· τὸ ἕνατον, τοπάζιον·
τὸ δέκατον, χρυσόπρασος· τὸ
ἐνδέκατον, ὑάκινθος· τὸ δώ-
δεκατον, ἀμέθυστος.

21 Καὶ ἡ δώδεκα αὐλόθυ-
ραις, δώδεκα μαργαριτάρια,
καὶ κάδι αὐλόθυρα ἦτον ἀπὸ
ἕνα μαργαριτάρη· καὶ τὸ
πλάτωμα τῆς πόλεως ἦτον
χρυσάφι καθάριον, ὡσαν
ὕαλι διαφανές.

22 Καὶ ναὸν δὲν εἶδα εἰς
αὐτήν· διατὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ παιτοκράτωρ, εἶναι ναὸς
αὐτῆς, καὶ τὸ ἄρριον.

23 Καὶ ἡ πόλις ἰκίνη
δὲν χρειάζεται τὸν ἥλιον, ἐδὲ
τὴν σιλήνην, διὰ τὰ τῆς
φύγγῃ· διατὶ ἡ δόξα τοῦ
Θεοῦ τῆς φύγῃ, καὶ ὁ
λύχνος τῆς εἶναι τὸ ἄρριον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη ὅπῃ
σώζονται, θύσουσι περιπα-
τήσουσι εἰς τὸ φῶς αὐτῆς·

σιλεις τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν.

25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς ἢ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας· οὐκ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ.

26 Καὶ οἶσθαι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἰδιῶν εἰς αὐτήν·

27 Καὶ ἢ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινῆν, καὶ ποιῆν βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ γυγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου.

καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῆς εἰς αὐτήν.

25 Καὶ ἡ αὐλόθυραίς τῆς δὲν δέλυσαι σφαιλισθῇ τὴν ἡμέραν· διατὶ ἐκεῖ ἰύκτα δὲν δέλει εἶσθαι.

26 Καὶ δέλυσαι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἰδιῶν εἰς αὐτήν·

27 Καὶ κανένα πρᾶγμα μολυσμένοι, ἢ συκχαμερόν, καὶ ψεύτικοι δὲν δέλει ἔμβει εἰς αὐτήν· ἀλλὰ μοναχὰ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι γυγραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου.

Κιφ. κβ'. 22.

Κ Αἰ' ἴδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος· ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλοι, ἱκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου.

2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἰντιῦδεν καὶ ἰντιῦδεν, ξύλον ζωῆς, ποιῆν, καρπὸς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἓνα ἕκαστον ἀποδιδῆναι τὸν καρπὸν αὐτῷ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἰδιῶν.

3 Καὶ πᾶν κατανάδιμα οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ.

Κ Αἰ' ἴδειξέ με καθαρὸν ποταμὸν τοῦ νεροῦ τῆς ζωῆς, λαμπρὸν ὡσάν κρύσταλλοι, τὸ ὁποῖον εὐγαίνει ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου.

2 Εἰς τὴν μέσην τοῦ πλατώματος· τῆς πόλεως, καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἦτον δένδρον τῆς ζωῆς, ὅπου κάμνει καρπὸς δώδεκα, καὶ κάθε ἓνα μῆνα ἀποδίδει τὸν καρπὸν τῷ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς ἰατείαν τῶν ἰδιῶν.

3 Καὶ ἐκεῖνα ἀνάδιμα δευθίλει εἶσθαι πλέον· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου δέλει εἶσθαι εἰς αὐτήν· καὶ οἱ δελυτάδες τῆς δέλυσαι τὸν λατρεύουσι.

4 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ νύξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ χρεῖαν οὐκ ἔχουσιν λύχνη καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ βασιλεύουσιν εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτῷ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτῷ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

7 Ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶν τὰς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων· καὶ ὅτε ἔκυσα καὶ ἔβλεψα, ἔπισον προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τῷ δεικνύοντός μοι ταῦτα.

9 Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ· σύνδουλός σου γάρ εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τὰς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον.

10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τὰς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἤγγυς ἐστίν.

4 Καὶ θίψουσιν εἰδῆ τὸ πρόσωπόν τε, καὶ τὸ ὄνομά τε θίγει εἶσθαι ἅπαντες εἰς τὸ μέτωπόν τε.

5 Καὶ νύκτα οὐκ ἔσται ἐσθαι ἐκεῖ· καὶ οὐκ ἔχουσιν λύχνοι, ἔσθαι φῶς τῷ ἡλίῳ, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν φωτίζει· καὶ θίψουσιν βασιλεύσει εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ μὴ εἶπεν· Ἐγὼ τοι οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν τε ἵνα δείξῃ εἰς τὰς δούλους τε ἐκεῖνα ὅπῃ κάμνει χρεῖα ἵνα γενῆσι ὀυλίγῳρα.

7 Νὰ, ὅπῃ ἔρχομαι ὀυλίγῳρα· μακάριος ἔσθαι ἐκεῖνος ὅπῃ φυλάττει τὰς λόγους τῆς προφητείας ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ.

8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι ἐκεῖνος ὅπῃ εἶδα ἐν τούτῳ, καὶ ἄκουσα· καὶ ὅταν τὰ ἄκουσα, καὶ τὰ εἶδα, ἔπισα ἵνα προσκυνήσω ὁμολογῶν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ ἀγγέλου ὅπῃ μὴ εἶδειχεν ἐν τούτῳ.

9 Καὶ λέγει μοι· Φυλάττω μὴ (τὸ κάμνει) διατὶ εἶμαι σύνδουλός σου, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ ἐκείνων ὅπῃ φυλάττωσι τὰς λόγους τοῦ βιβλίου ἐν τούτῳ· προσκύνῃσι τὸν Θεόν.

10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ βελώσῃς τὰς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου ἐν τούτῳ· ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι σημά.

11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπῶν, ῥυπωσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιωθήτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Καὶ ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.

13 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι οἱ ποιεῖντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἐξω δὲ οἱ κύνεις καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἐπιμύφα τὸν ἄγγελον μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις· ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τῆς Δαβὶδ, ὁ ἄσπληρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ ὀφθαλμικός.

17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ· καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ· καὶ ὁ διψῶν ἰλθίτω, καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

11 Ἐκτεῖνος ὁπῶς ἀδικᾷ, ὡς ἀδικήσῃ ἀκόμι· καὶ ἐκεῖνος ὁπῶς λερώνει, ὡς λερωθῇ ἀκόμι· καὶ ὁ δίκαιος, ὡς δικαιωθῇ ἀκόμι· καὶ ὁ ἅγιος, ὡς ἁγιασθῇ ἀκόμι.

12 Καὶ ἰὰ, ἔρχομαι ὀγγύγωρα· καὶ ἡ πληρωμὴ μου ἀντάμα μου εἶναι, ἵνα ἀποδώσω εἰς καθένα κατὰς θέλει εἶσθαι τὸ ἔργον τοῦ.

13 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος.

14 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁπῶς κάμνουν ταῖς παραγγελίαις τοῦ, διὰ ἵνα εἶναι ἡ ἐξουσία τοῦ εἰς τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, καὶ διὰ ἵνα ἔμβωσιν ἀπὸ ταῖς πόρεταις εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἀμή οἱ σκύλοι, καὶ οἱ μάγοι, καὶ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ καθένας ὁπῶς ἀγαπᾷ καὶ κάμνει τὸ ψεύμα, θέλῃσιν εἶσθαι ἔξω.

16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἐπιμύφα τὸν ἄγγελόν μου, ἵνα σᾶς μαρτυρήσῃ εἰς ταῖς ἐκκλησίαις ἐν ταῖς· ἐγὼ εἶμαι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τῆς Δαβὶδ, ὁ ἄσπληρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ αὐγερινός.

17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλα· καὶ ἐκεῖνος ὁπῶς ἀκούει ὡς εἰπῇ· Ἐλα· καὶ ἐκεῖνος ὁπῶς διψᾷ ὡς ἔλθῃ, καὶ ὅποιος θέλει ὡς πάρῃ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς χάρισμα.

18 Συμμαρτυρῆμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τὰς λόγους τῆς προφητείας τῇ βιβλίῳ τούτῳ· ἰάν τις ἐπιτιθῇ πρὸς ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ·

19 Καὶ ἰάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ, ἔρχομαι ταχύ· ἀμήν. Ναὶ ἔρχε Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

18 Διατὶ μαρτυρῶ εἰς κάθε ἄνθρωπον ὅπῃ ἀκούει τὰς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου ἐτούτου· ἰάν κανένας προσθήσῃ ἀπάνω εἰς ἐῖντα, ὁ Θεὸς θέλει προσθήσῃ ἀπάνω τε ταῖς πληγαῖς ὅπου εἶναι γεγραμμέναις εἰς τὸ βιβλίον ἐῖντο.

19 Καὶ ἰάν κανένας εὐγάλῃ ἀπὸ τὰς λόγους τῇ βιβλίῳ τῆς προφητείας ἐταύτης, θέλει εὐγάλῃ ὁ Θεὸς τὸ μέρος τε ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον ἐῖντο.

20 Ἐκεῖνος ὅπῃ μαρτυρᾷ ἐῖντα, λέγει· Ναὶ, ἔρχομαι ὀγγίγωσα· ἀμήν. Ναὶ ἔρχε Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τῷ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστῷ μετὰ ὅλης σας. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ,

καὶ

ΤΩ, ΘΕΩ, ΔΟΞΑ.